Digitized by Google

R. BIBL. NAZ.
Vitt. Emanuele III.
RACCOLTA
VILLAROSA
B
3(3
NAPOLI

3 le 4 e 5

Digitized by Google

Racc. Villarosa. B. 3

Digitized by Google

Digitized by Google

ΟΜΗΡΟΥ ΑΠΑΝΤΑ

H. E

HOMERI OPERA OMNIA

EX RECENSIONE ET CVM NOTIS

SAMVELIS CLARKII, S. T. P

ACCESSIT

VARIETAS LECTIONIS

EDD. VETERVM

CVRA

IO. AVGVSTI ERNESTI

QVI ET SVAS NOTAS ADSPERSIT

VOL. III

LIPSIAE

IMPENSIS GOTTH. THEOPHILI GEORGII

IMPRESSIT VDALR. CHRISTIANVS SAALBACH

CIↃIↃCCLX

BIBLIOTECA NAZIONALE

Digitized by Google

Digitized by Google

LECTORI
SAM. CLARKE SAM. F.
S.

Quemadmodum poſterior *Iliados* Tomus, quem ad Opus Patris honorati ſupplendum nuper edidi, receptionem haud ingratam apud Eruditos invenerit; conſilium cepi, *Odyſſeae* quoque, (quod etiam Ipſum in animo habuiſſe, ex Notis eius MStis per hoc Poëma paſſim interſperſis collegi,) aliorumque Poëmatum *Homero* aſcriptorum Editionem adiicere: ut adeo integrum et abſolutum omnium huius Poëtae Carminum ſimili forma prodiret Exemplar. Ad quod demum perficiendum, eadem fere Methodus, quae in Praefatione ad *Iliadem* exhibetur, in ſequentibus obſervata eſt.

S. C.

Digitized by Google

SVMMA

ODYSSEAE VNIVERSAE.

Vlyſſes cum in Ogygiam inſulam tempeſtate delatus a Calypſone retineretur; decreto a Diis reditu eius in patriam, Minerva in Ithacam profecta, impellit Telemachum, ut ad Neſtorem et Menelaum iret ſciſcitatum de patre, comitemque ſe praebet peregrinanti; Mercurius autem a Iove miſſus ad Calypſonem, iubet dimittere Vlyſſem. Ita profectus navi, quam ipſe fabricatus erat, opprimitur a tempeſtate a Neptuno immiſſa, per quam fracta ſua, ipſe nudus enatat in inſulam Phaeacum, Corcyram. Ibi a Nauſicaa, regis filia, deductus domum patris, Alcinoi, benigneque exceptus, et liberaliter, conviviis, ludis, donis denique, tractatus, narratis erroribus ſuis, quaeque vidiſſet, quaeque paſſus eſſet, de Ciconibus, Lotophagis, Cyclope, Aeolo, Laeſtrygonibus, Circe, Necyomantia, Sirenibus, Planctis, bubus Solis, caeſis a ſociis ſuis,

et

Digitized by Google

et tempeſtate propterea immiſſa; per quam illi omnes periſſent, ipſe ſolus evaſiſſet ad Ogygiam, deducitur tandem navi in Ithacam, monituque Minervae primum adit Eumaeum, ſubulcum; e quo cognoſcit de ſtatu rerum ſuarum, de Penelopae fide, de procorum iniuriis, Telemachi itinere, et parentibus ſuis. Interea Minervae iuſſu reditum in patriam parat Telemachus, et ipſius conſilio adiutus, evadit inſidias, quas ei proci ſtruxerant. m *Primum venit monitu Deae ad eundem Eumaeum, ubi, dum abeſt Eumaeus, miſſus ad Penelopam, ut de reditu ſuo nunciaret, ei ſe aperit Vlyſſes, et monitum, quid et quomodo ageret, domum mittit. Poſt cum ipſe Vlyſſes pannis obſitus ab Eumaeo in urbem domumque regiam ductus eſſet, agnoſcitur primnm, poſt viginti annos, ab cane: a procis autem, a ſervis ſuis et ancillis multa perpeſſus, tandem, ſemotis noctu, per abſentiam procorum, armis omnibus, procos aggreditur et interficit, praeter Phemium*

Digitized by Google

Cantorem, et Medontem praeconem, omnes i[illegible]me; cum arma iis non eſſent, quibus reſiſterent, et fores ab Euryclea, a qua e cicatrice, dum lavatur, agnitus erat, ſerviſque fidelibus, quibus ſe aperuerat, cuſtodirentur. Patrata caede, punitiſque perfidis et improbis ancillis, et Melanthio caprario, oſtendit ſe primum Penelopae, deinde Laërti, patri. Ithacenſes vero, duce Epithe, filio Antinoi, qui inter procos interfectus erat, inſtructa acie adverſus Vlyſſem egreſſi, placantur a Minerva, atque ita pax componitur.

Digitized by Google

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Α'.

Ὑπόθεσις τῆς Ῥαψῳδίας Α.

Θεῶν ἀγορὰ γίνεται περὶ τοῦ τὸν Ὀδυσσέα εἰς Ἰθάκην πεμφθῆναι ἀπὸ τῆς Καλυψοῦς νήσου· μεθ' ἣν ἡ Ἀθηνᾶ εἰς Ἰθάκην παραγίνεται πρὸς Τηλέμαχον, ὁμοιωθεῖσα Μέντῃ, βασιλεῖ Ταφίων. Γενομένης δὲ ὁμιλίας, παραινέσασα ἡ Ἀθηνᾶ Τηλεμάχῳ παραγενέσθαι, διὰ τὴν τοῦ πατρὸς ζήτησιν, ἐς Πύλον μὲν, πρὸς Νέστορα, ἐς Σπάρτην δὲ, πρὸς Μενέλαον, ἀπαίρει, ἔμφασιν δοῦσα, ὡς Θεὸς εἴη. Καὶ τῶν μνηστήρων γίνεται εὐωχία.

Ἐπιγραφαί.

Θεῶν ἀγορά· Ἀθηνᾶς παραίνεσις πρὸς Τηλέμαχον· Μνηστήρων εὐωχία.

Ἄλλως.

Ἄλφα, θεῶν ἀγορή, Ὀδυσηΐδι Παλλάδι θάρσος.

Ἄνδρα μοι ἔννεπε, Μοῦσα, πολύτροπον, ὃς μάλα πολλὰ
Πλάγχθη, ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσε·

LIB. I.

Virum dic mihi, Muſa, verſutum, qui valde multum
Erravit, poſtquam Troiae ſacram urbem evertit;

Ver. 1 Ἄνδρα μοι ἔννεπε, Μοῦσα] Virgil. *Arma, virumque cano. Aen.* I, 1. Horat. *Dic mihi, Muſa, virum, captae poſt moenia Troiae Qui mores hominum multorum vidit, et urbes. Art. Poëtic.* 141. *Id. Vlixen, Qui domitor Troiae, multorum providus urbes Et mores hominum inſpexit, latumque per aequor Dum ſibi, dum ſociis reditum parat, aſpera multa Pertulit, adverſis rerum immerſabilis undis. Epiſt. Lib* I; II, 18. Ἐν δὲ τοῖς λόγοις καὶ ἔπεσι δεῖγμά ἐστι τοῦ λόγου, ἵνα προειδῶσι περὶ οὗ ἦν ὁ λόγος, καὶ μὴ κρέμηται ἡ διάνοια· τὸ γὰρ ἀόριστον πλανᾷ. Ὁ δοὺς οὖν ὥσπερ εἰς τὴν χεῖρα τὴν ἀρχὴν, ποιεῖ ἐχόμενον ἀκολουθεῖν τῷ λόγῳ. Διὰ τοῦτο, — Ἄνδρα μοι ἔννεπε, Μοῦσα. *Ariſtot. Rhetoric. Lib.* III, *cap.* 14. Ὁ δ' Ὅμηρος, ὥσπερ καὶ τὰ ἄλλα διαφέρει, καὶ τοῦτ' ἔοικε καλῶς ἰδεῖν, ἤτοι διὰ τέχνην, ἢ διὰ φύσιν. Ὀδύσσειαν γὰρ ποιῶν, οὐκ ἐποίησεν ἅπαντα ὅσα αὐτῷ συνέβη, οἷον πληγῆναι μὲν ἐν τῷ Παρνασῷ, μανῆναι δὲ προσποιήσασθαι ἐν τῷ ἀγερμῷ· ὧν οὐδὲν, θατέρου γενομένου, ἀναγκαῖον ἦν, ἢ εἰκὸς θάτερον γενέσθαι· ἀλλὰ περὶ μίαν πρᾶξιν, οἵαν λέγομεν τὴν Ὀδύσσειαν, συνέστησεν. *Id. Poëtic. cap.* 8. Σημείωσαι δὲ ὅτι σιωπᾷ τὸ τοῦ Ὀδυσσέως ἐξ ἀρχῆς ὄνομα ὁ Ποιητὴς, ἐξαίρων αὐτὸν σεμνοῖς ἐπιθέτοις καὶ ἐγκωμίοις, καὶ ἀναρτῶν τὸν ἀκροατήν. *Euſtath.* De toto porro *Odyſſeae* poëmate ita *Longinus*: Δείκνυσι δ' ὅμως, inquit, [Ὅμηρος] διὰ τῆς Ὀδυσσείας — ὅτι μεγάλης φύσεως ὑποφερομένης ἤδη ἴδιόν ἐστιν ἐν γήρᾳ τὸ φιλόμυθον. Δῆλος γὰρ ἐκ πολλῶν τε ἄλλων συντεθεικὼς ταύτην δευτέραν τὴν ὑπόθεσιν, ἀτὰρ δὴ κἀκ τοῦ λείψανα τῶν Ἰλιακῶν παθημάτων διὰ τῆς Ὀδυσσείας, ὡς ἐπεισόδιά τινα τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου, προσεπεισφέρειν, καὶ νὴ Δί' ἐκ τοῦ τὰς ὀλοφύρσεις, καὶ τοὺς οἴκτους, ὡς πάλαι που προεγνωσμένους τοῖς

Πολλῶν δ' ἀνθρώπων ἴδεν ἄστεα, καὶ νόον ἔγνω·

Multorumque hominum vidit urbes, et mores cognovit:

τοῖς ἥρωσιν, ἐνταῦθα προσαποδιδόναι. Οὐ γὰρ ἄλλο, ἢ τῆς Ἰλιάδος ἐπίλογός ἐστιν ἡ Ὀδύσσεια — Ἀπὸ δὲ τῆς αὐτῆς αἰτίας οἶμαι, τῆς μὲν Ἰλιάδος γραφομένης ἐν ἀκμῇ πνεύματος, ὅλον τὸ σωμάτιον δραματικὸν ὑπεστήσατο καὶ ἐναγώνιον, τῆς δὲ Ὀδυσσείας τὸ πλέον διηγηματικὸν, ὅπερ ἴδιον γήρως. Ὅθεν ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ παρεικάσαι τις ἂν καταδυομένῳ τὸν Ὅμηρον ἡλίῳ, οὗ δίχα τῆς σφοδρότητος παραμένει τὸ μέγεθος. Οὐ γὰρ ἔτι τοῖς Ἰλιακοῖς ἐκείνοις ποιήμασιν ἴσον ἐνταῦθα σώζει τὸν τόνον, οὐδ' ἐξωμαλισμένα τὰ ὕψη, καὶ ἱζήματα μηδαμοῦ λαμβάνοντα, οὐδὲ τὴν πρόχυσιν ὁμοίαν τῶν ἐπαλλήλων παθῶν, οὐ τὸ ἀγχίστροφον, καὶ πολιτικὸν, καὶ ταῖς ἐκ τῆς ἀληθείας φαντασίαις καταπεπυκνωμένον· ἀλλ', οἷον ὑποχωροῦντος εἰς ἑαυτὸν ὠκεανοῦ, καὶ περὶ τὰ ἴδια τέρματ' ἐρημουμένου, τὸ λοιπὸν φαίνεται τοῦ μεγέθους ἀμπώτιδες, κἀν τοῖς μυθώδεσι καὶ ἀπίστοις πλάναις. Λέγων δὲ ταῦτ' οὐκ ἐπιλέλησμαι τῶν ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ χειμώνων, καὶ τῶν περὶ τὸν Κύκλωπα καί τινων ἄλλων, ἀλλὰ γῆρας διηγοῦμαι, γῆρας δ' ὅμως Ὁμήρου. Πλὴν ἐν ἅπασι τούτοις ἑξῆς τοῦ πρακτικοῦ κρατεῖ τὸ μυθικόν. *De Sublimitate*, §. 9. E contrario contendit Dna *Dacier*, in praefatione ad *Odyſſeam*, hoc non Poëtae ingenio deficienti, ſed rei utique ipſius diverſitati tribuendum, *Homerumque*, etiam ſi *Odyſſeam* priorem, *Iliadem* poſteriorem compoſuiſſet, utramque tamen eandem, ac nunc habemus, compoſiturum, fuiſſe. Similiter et *Duportus*; "Par" inquit "in utroque Opere vis "et vigor et ſplendor ingenii." *Praefat. in Gnomologiam Homericam.* Ac quamvis fatendum quidem, in *Iliade*, cuius materia grandior, ſtilum multo magis ſublimem eſſe quam in *Odyſſea*, ubi materia plerumque tenuior; notandum tamen, et in *Odyſſea* omnia ubique tam apte et vivide depicta eſſe, ut dubitari poſſit, annon arti potius quam ingenii defectui aſcribenda ſit iſta diverſitas. *Homerum* enim nemo (ut recte obſervavit *Quintilianus, lib.* X, *cap.* 1,) in *Magnis* ſublimitate, in *Parvis* proprietate ſuperaverit.

Ibid. Πολύτροπον] Ἐπὶ πολλὰ τρέποντα τὴν διάνοιαν, συνετὸν, ἢ πολλῶν ἔμπειρον τρόπων. *Schol.* Vt ille vir heroici ſpiritus et *polytropus* ab Homero dictus, *i.* multifaria ingenii dote, multiplici morum cognitione, verſatilique ſolertia praeditus. *Budaeus de Aſſe, lib.* V. Αὐτόν γε μὴν τὸν Ὀδυσσέα οὐχ ὁρᾷς, ὡς παντοίαις συμφοραῖς ἀντιτεχνώμενος ἀρετῇ, σώζει καὶ τὸ δι' ἐκείνην θάρσος; Τοῦτο αὐτῷ τὸ ἐκ Κίρκης Μῶλυ, τοῦτο τὸ ἐν θαλάττῃ κρήδεμνον, τοῦτο τῶν Πολυφήμου χειρῶν τὸν ἄνδρα ἐξάγει, τοῦτο ἐξ ᾅδου ἀνάγει, τοῦτο πηγνύει σχεδίαν, τοῦτο πείθει Ἀλκίνουν, τοῦτο ἀνέχεται βαλλόντων μνηστήρων, Ἴρου παλαίοντος, Μελανθίου ὑβρίζοντος, τοῦτο ἐλευθεροῖ τὴν ἑστίαν, τοῦτο τιμωρεῖται γάμον, τοῦτο ἄνδρα ποιεῖ διογενῆ καὶ θεοῖς εἴκελον, οἷον ἀξιοῖ Πλάτων εἶναι τὸν εὐδαίμονα. *Maximus Tyrius, Diſſertat.* XVI, *ipſo fine.* Caeterum *Scholiaſtes in Ariſtophanem* ad *Nubes*, *ver.* 259. nonnullos hic pro πολύτροπον, πολύκροτον ſcripſiſſe annotat.

Ibid. Ὃς μάλα πολλὰ Πλάγχθη] Οὐ γῆν ἄξενον ἐπιπορευόμενος, οὐδὲ θάλατταν χαλεπὴν περαιούμενος, οὐδὲ ἀνθρώποις ἀγρίοις συμφερόμενος· ἀλλὰ ταῦτα μὲν αὐτῷ οἱ μῦθοι ἔχουσιν, αὐτὸς δὲ τῇ ψυχῇ, κούφῳ χρήματι, καὶ πολυπλανεστέρῳ τῶν σωμάτων, πανταχοῦ περιεφέρετο, πάντα ἐσκόπει, ὅσα οὐρανοῦ κινήματα, ὅσα γῆς παθήματα, θεῶν βουλὰς, ἀνθρώπων φύσεις, ἡλίου φῶς, ἄστρων χορὸν, γενέσεις ζώων, ἀναχύσεις θαλάττης, ποταμῶν ἐκβολὰς, ἀέρων μεταβολὰς, τὰ πολιτικὰ, τὰ οἰκονομικὰ, τὰ πολεμικὰ, τὰ εἰρηνικὰ, τὰ γαμήλια, τὰ γεωργικὰ, τὰ ἱππικὰ, τὰ ναυτικὰ, τέχνας παντοίας, φωνὰς ποικίλας, εἴδη παντοδαπὰ, ὀλοφυρομένους, ἡδομένους, πενθοῦντας, γελῶντας, πολεμοῦντας, ὀργιζομένους, εὐωχουμένους, πλέοντας. *Max. Tyrius, Diſſertat.* XVI, *ſub initio.*

Ibid. Πολλὰ] *Al.* πάντων.

Ver. 2 Ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσε] Σημείωσαι δὲ ὅτι τὸ, Τροίης πτολίεθρον ἔπερσεν, ἀρχή ἐστι τῆς τοῦ πτολιπόρθου Ὀδυσσέως συνθέσεως· διὰ γὰρ ταύτην ἐκεῖνος πτολίπορθος ἐπωνόμασται. *Euſtath.* Vide infra ad χ', 230; item ad *Iliad.* β', 278.

Ibid. Ἱερὸν πτολίεθρον] Διὰ τὸ τετειχίσθαι ὑπὸ θεῶν· ἢ διὰ τὴν πρὸς τὸν Δία εὐσέβειαν. *Schol. Clark.* Vſitatum urbium epitheton eſt, cuius variae ſane cauſae poſſunt afferri. Crediderim ſimpliciſſimum eſſe, ſi dicamus, quia auſpicato et ritibus ſacris adhibendis conduntur, Deo ſacras urbes dici, ſicut omnia naturae opera, mare, coelum, montes ſic appellantur, quia Deum auctorem habent. *Ern.*

Ver. 3 Πολλῶν δ' ἀνθρώπων ἴδεν ἄστεα, καὶ νόον ἔγνω] Ὁμήρῳ δὲ καὶ Ὀδυσσεὺς σοφὸς διὰ πολλὴν πλάνην· Πολλῶν δ' ἀνθρώπων ἴδεν ἄστεα, καὶ νόον ἔγνω. *Maxim. Tyrius, Diſſertat.*

Πολλὰ δ᾽ ὅγ᾽ ἐν πόντῳ πάθεν ἄλγεα ὃν κατὰ θυμὸν,
Ἀρνύμενος ἥν τε ψυχὴν καὶ νόςον ἑταίρων·
Ἀλλ᾽ ἐδ᾽ ὧς ἑτάρες ἐῤῥύσατο, ἱέμενός περ·
Αὐτῶν γὰρ σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο·
Νήπιοι, οἳ κατὰ βȣ̃ς Ὑπερίονος Ἠελίοιο

Plurimos autem ille in mari paſſus eſt dolores ſuo in animo,
Magna - cura - ſervans ſuamque animam et reditum ſociorum:
Sed neque ſic ſervavit ſocios, tametſi cupiens;
Sua enim ipſorum inſipientia perierunt;
Stulti, qui boves ſublimis Solis

ſervat. Οἱ γȣ̃ν ποιηταὶ φρονιμωτάτȣς τῶν ἡρώων ἀποφαίνȣσι τȣ̀ς ἀποδημήσαντας πολλαχȣ̃ καὶ πλανηθέντας· ἐν μεγάλῳ γὰρ τίθενται τὸ πολλῶν ἀνθρώπων ἰδεῖν ἄςεα καὶ νόον γνῶναι. — Πάντα γὰρ τὰ τοιαῦτα παρασκευαί τινες εἰς φρόνησιν μεγάλαι, τῷ μαθεῖν τῆς χώρας τὴν φύσιν, καὶ ζώων καὶ φυτῶν ἰδέας, προσθεῖναι δὲ καὶ τὰ τῆς θαλάττης. *Strabo, Geograph. lib.* I, *pag.* 16, *Al.* 8. "Nec immerito priſcae poëticae divinus auctor apud Graios, ſummae prudentiae virum monſtrare cupiens, multarum civitatum obitu, et variorum populorum cognitu, ſummas adeptum virtutes cecinit." *Apuleius Metamorphoſ. lib.* 9. Vide et ſupra *ver.* 1.

Ver. 4 Πολλὰ δ᾽ ὅγ᾽ ἐν πόντῳ πάθεν] Virgil. *Multum ille et terris iactatus et alto. Aen.* I, 3.

Ibid. Πάθεν ἄλγεα ὃν κατὰ θυμὸν, Ἀρνύμενος] *Al.* πάθεν ἄλγεα, ὃν κατὰ θυμὸν Ἀρνύμενος.

Ver. 5 Ἀρνύμενος ἥν τε ψυχὴν καὶ νόςον ἑταίρων] Δεῖ καὶ τὸν μέλλοντα ςρατηγεῖν, καὶ ἡγεμόνα ἀξιόχρεων τυγχάνειν, — ἀνδρείᾳ τῇ πολεμικῇ φρόνησιν ὡς πλείςην προςιθέναι σπȣδάσει, καὶ μεγαλοψυχίαν καὶ σύνεσιν, τάς τε ἄλλας τὰς τῷ ἡγεμόνι πρεπȣ́σας ἀρετάς· καὶ τῆς ἑαυτȣ̃ ψυχῆς ἔςθ᾽ ὅτε μὲν φείσεται, ἄλλοτε δὲ ἀφειδήσει· ὅταν δηλαδὴ ὅ τε καιρὸς καὶ ἡ χρεία ἀπαιτῇ· καθ᾽ ἑκάςην δὲ ςρατηλασίαν καὶ μάχην καὶ συμβολὴν, ἀεὶ ἐνςάντος τȣ̃ δεινȣ̃, μεμνήσεται τȣ̃δε τȣ̃ ἔπȣς, Ἀρνύμενος ἥν τε ψυχὴν καὶ νόςον ἑταίρων. *Kyriac. Strozz. de Republ. lib.* 9. Porro ſententiam hic ita exponit *Scholiaſtes*; Τὸ ἐφ᾽ ἑαυτῷ περιποιῶν καὶ σώζων ἑαυτὸν καὶ τȣ̀ς ἑταίρȣς· ἢ ἀντὶ τȣ̃ καταλλασσόμενος τὴν ἑαυτȣ̃ ψυχὴν, καὶ τὴν εἰς τὸν οἶκον τιμωρίαν, ὑπὲρ τῶν ἑταίρων· οἷον αὐτὸς ἀπολέσθαι θέλων, ἵνα σώσῃ τȣ̀ς ἑταίρȣς. Διαληπτέον ἐπὶ τῷ, καὶ νόςον. Poſteriorem harum explicationum amplectitur *Euſtathius*; Ὅτι τὸ, Ἀρνύμενος ἥν τε ψυχὴν etc. (inquit) ὅ ἐςιν ἀντικαταλλασσόμενος, ἀπὸ μέρȣς εἴληπται τῶν παλαί ποτε μεσιτευόντων ζώων τοῖς συναλλάγμασι, τȣτέςιν ἀπὸ τῶν ἀρνῶν, ἑνὸς εἴδȣς τῶν τετραπόδων. Verior tamen, ut opinor, prior *Scholiaſtis* interpretatio. Videtur enim vox ἀρνύμενος apud Poëtam proprie ſignificare *expetens*, ſive *exquirens*, *ut laboris praemium*: Τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάῳ σοί τε. *Iliad.* ά, 159. Ἀρνύμενος πατρός τε μέγα κλέος, ἠδ᾽ ἐμὸν αὐτȣ̃. ζ΄, 446. Οὐχ ἱερήϊον, ȣ̓δὲ βοείην Ἀρνύσθην. χ΄, 159. Secundum hanc interpretationem *Horatius*, loco ſupra ad *ver.* 1 citato; *Dum ſibi, dum ſociis reditum parat*: itemque *Budaeus de Aſſe, lib.* 5; *Salutem ſuam tandem anxie ſociorumque perquirebat.*" Sed et confirmatur haec accipiendi ratio ex ψ, 253 infra, ubi ſimilis ſententia occurrit; Νόςον ἑταίροισιν διζήμενος, ἠδ᾽ ἐμοὶ αὐτῷ.

Ibid. Ἀρνύμενος ἥν] Qua ratione Ἀρνύμενος hic ultimam producat; item πάρος, *ver.* 21; et ἐνὶ, *ver.* 27; et Ὀρέςαο, *ver.* 40; vide ad *Il.* ά, 51. Caeterum de proſodia vocis Ἀρνύμενος, vide ad *Il* γ΄, 260.

Ver. 7 Αὐτῶν γὰρ σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο] Citat hunc verſum *Euſebius*, ut et *ver.* 32, 33 infra, ad demonſtrandum, *Homerum* ſententiae iſti, fato ſcilicet et neceſſitate omnia regi, non ſuffragari. Ταῦτα γὰρ, (inquit,) καὶ τὰ τοιαῦτα, τῷ πάντα γίνεσθαι καθ᾽ εἱμαρμένην, ἐναντίωται. *Praeparat. Evangel. lib.* VI, *cap.* 8. Citat porro hunc verſum *Maximus Tyrius, Diſſertat.* XL. Vide infra ad *ver.* 32, 33.

Ibid. Αὐτῶν] *Al.* Αὐτῶν.

Ver. 8 Οἳ κατὰ βȣ̃ς Ὑπερίονος Ἠελίοιο Ἤσθιον] Vide infra ad μ΄, 353, *etc.* Ἐμνήσθη τȣ́των, ἐπεὶ ἐκ προαιρέσεως ἀδικήσαντες ἀπώλοντο. *Schol.*

Ibid. Ὑπερίονος] Ἐπιθετικῶς, τȣ̃ ἡλίȣ· ἀπὸ τȣ̃ ὑπὲρ ἡμᾶς ἰέναι. Ἡσίοδος δὲ Ὑπερίονος αὐτὸν ἐγενεαλόγησεν. *Schol.* Ὑπερίονα δὲ νομιςέον αὐτὸν, τὸν ὑπεριέμενον ἀεὶ τῆς γῆς. *Heraclid. Pontic.* p. 466.

Ἤσθιον· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀφείλετο νόςιμον ἦμαρ.
Τῶν ἁμόθεν γε, θεὰ, θύγατερ Διὸς, εἰπὲ καὶ ἡμῖν.
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες, ὅσοι φύγον αἰπὺν ὄλεθρον,
Οἴκοι ἔσαν, πόλεμόν τε πεφευγότες ἠδὲ θάλασσαν·
Τὸν δ' οἶον, νόςȣ κεχρημένον ἠδὲ γυναικὸς,
Νύμφη πότνι' ἔρυκε Καλυψὼ, δῖα θεάων,
Ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν εἶναι.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ἔτος ἦλθε, περιπλομένων ἐνιαυτῶν,
Τῷ οἱ ἐπεκλώσαντο θεοὶ, οἰκόνδε νέεσθαι
Εἰς Ἰθάκην, ȣ̓δ' ἔνθα πεφυγμένος ἦεν ἀέθλων,
Καὶ μετὰ οἷσι φίλοισι· θεοὶ δ' ἐλέαιρον ἅπαντες,
Νόσφι Ποσειδάωνος· ὁ δ' ἀσπερχὲς μενέαινεν
Ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ, πάρος ἣν γαῖαν ἱκέσθαι.
Ἀλλ' ὁ μὲν Αἰθίοπας μετεκίαθε τηλόθ' ἐόντας,
(Αἰθίοπας, τοὶ διχθὰ δεδαίαται, ἔσχατοι ἀνδρῶν,

Comederunt: ille vero iis abſtulit reditus diem.
Haec aliqua-ex-parte, dea, filia Iovis, dic et nobis.
Iam alii quidem omnes, quotquot effugerant ſaevam mortem,
Domi erant, belloque elapſi atque mari;
Hunc autem ſolum, reditus indigentem atque uxoris,
Nympha veneranda detinebat Calypſo, nobilis dea,
In ſpecubus cavis, cupiens *ſibi* maritum eſſe.
Sed quando iam tempus venit, circumvolventibus annis,
Quo ei deſtinarunt dii domum redire
In Ithacam; neque tum evaſerat e laboribus,
Etiam inter ſuos amicos; dii vero miſerabantur omnes,
Praeter Neptunum: ille autem indeſinenter iraſcebatur
Divino Vlyſſi; antequam *is* ſuam in terram veniſſet.
Sed ille quidem Aethiopas adierat longe ſemotos,
(Aethiopas, qui biſariam diviſi ſunt, ultimi hominum,

15 Σπέσι] F. R. A. L.

Ver. 10 Ἀμόθεν] Ποθέν· ἔςι λέξις τῶν Ἀττικῶν· ἢ ἀπό τινος μέρȣς, ὁπόθεν θέλεις. *Schol.* et *Heſychius*. *Clark*. Praeter *Euſtath.* vid. Viros doct. ad Thom. M. in ἀμηγέπη. *Ern.*

Ver. 11 Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες] Ὅτι ȣ̓δὲ ἐνταῦθα τὴν ἀρχὴν τῆς τȣ̃ Ὀδυσσέως πλάνης, ἀρχὴν τῆς ἑαυτȣ̃ ποιήσεως Ὅμηρος τίθεται· ἀλλ', ὥσπερ ἐν τῇ Ἰλιάδι, ȣ̔́τω καὶ νῦν ἀπὸ τῶν ἐγγὺς τȣ̃ τέλȣς ἄρχεται. *Euſtath.* Vide ad *Il.* α', 1.

Ibid. Αἰπὺν ὄλεθρον] Αἰπὺς, ὑψηλὸς, σκληρὸς, χαλεπός. *Euſtath.* et *Etymol. Magn.* a *Barneſio* citati. Item ἄφυκτος, (inquit *Barneſius*) ut *Iliad.* ν', 773; — νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος. Minus recte: ibi enim non αἰπὺς, ſed σῶς intelligendum eſt ἄφυκτος.

Ver. 12 Πεφευγότες] Vide ad *Il.* β', 314.

Ver. 16 Περιπλομένων ἐνιαυτῶν] Virgil. *Volventibus annis.* *Aen.* I, 238.

Ver. 18 Πεφυγμένος] *Barneſius* edidit πεφευγμένος· rationibus haud ſatis idoneis. Vide ad *Il.* ζ', 488.

Ver. 22 Μετεκίαθε] *Al.* μετενείαθε.

Ver. 23 Αἰθίοπας, τοὶ διχθὰ δεδαίαται, ἔσχατοι ἀνδρῶν] Virgil. *Oceani finem iuxta, Solemque cadentem Vltimus Aethiopum locus eſt.* *Aen.* IV, 480. Πάντες γὰρ οἱ παραπλεύσαντες τῷ Ὠκεανῷ τὴν Λιβύην, οἵ τε ἀπὸ τῆς ἐρυθρᾶς, καὶ οἱ ἀπὸ τῶν ςηλῶν, μέχρι ποσȣ̃ προελθόντες, εἶτα ἀνέςρεψαν, ὑπὸ πολλῶν ἀποριῶν κωλυόμενοι· ὥςε καὶ πίςιν κατέλιπον τοῖς πολλοῖς, ὡς τὸ μεταξὺ διείργοιτο ἰσθμῷ. Καὶ μὴν σύῤῥȣς ἡ πᾶσα Ἀτλαντικὴ θάλασσα, καὶ μάλιςα ἡ κατὰ μεσημβρίαν. Ἅπαντες δὲ ȣ̔̃τοι τὰ τελευταῖα χωρία,

ἐφ'

Οἱ μὲν δυσομένου ὑπερίονος, οἱ δ' ἀνιόντος,)
Ἀντιόων ταύρων τε καὶ ἀρνειῶν ἑκατόμβης.
Ἔνθ' ὅγε τέρπετο δαιτὶ παρήμενος· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Ζηνὸς ἐνὶ μεγάροισιν Ὀλυμπίου ἀθρόοι ἦσαν.
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
Μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Αἰγίσθοιο,
Τόν ῥ' Ἀγαμεμνονίδης τηλεκλυτὸς ἔκταν' Ὀρέστης·
Τοῦ ὅγ' ἐπιμνησθεὶς, ἔπε' ἀθανάτοισι μετηύδα·
Ὢ πόποι, οἷον δή νυ θεοὺς βροτοὶ αἰτιόωνται·

Alii quidem ad occidentem ſolem, alii vero ad orientem,)
Adfuturus taurorumque et agnorum, hecatombae.
Ibi ille delectabatur convivio aſſidens: at *dii* alii iam
Iovis in aedibus Olympii congregati erant.
His autem ſermones coepit pater hominumque deorumque;
Recordabatur enim in animo eximii Aegiſthi,
Quem Agamemnonides inclytus occiderat Oreſtes;
Huius ille recordatus, verba inter immortales fecit:
" Papae, ut ſcilicet deos mortales culpant!

24 Δυσσομένου] F. R. A. L.

ἐφ' ἃ πλέοντες ἦλθον, Αἰθιοπικὰ προσηγόρευσαν, καὶ ἀπήγγειλαν οὕτως. Τί οὖν ἄλογον εἰ καὶ Ὅμηρος ὑπὸ τοιαύτης ἀκοῆς ἀχθεὶς δίχα διῄρει, τοὺς μὲν πρὸς ἀνατολὴν λέγων, τοὺς δὲ πρὸς δύσιν; τῶν μεταξὺ οὐ γινωσκομένων εἴτε εἰσὶν εἴτε μὴ εἰσίν. *Strabo, Geograph. lib.* I, *pag.* 57. *Al.* 32. Ὅμηρος οὐ διὰ τοῦτο διαιρεῖ τοὺς Αἰθίοπας, ἢ ὅτι τοὺς Ἰνδοὺς ᾔδει τινὰς τοιούτους τοῖς σώμασιν· οὐδὲ γὰρ ἀρχὴν εἰδέναι τοὺς Ἰνδοὺς εἰκὸς Ὅμηρον, ὅπου οὐδ' ὅγε Εὐεργέτης κατὰ τὸν Εὐδόξειον μῦθον ᾔδει τὰ κατὰ τὴν Ἰνδικὴν, οὐδὲ τὸν πλοῦν τὸν ἐπ' αὐτῇ· ἀλλὰ μᾶλλον κατὰ τὴν λεχθεῖσαν ὑφ' ἡμῶν πρότερον διαίρεσιν. *Id. lib.* II, *pag.* 162. *Al.* 103. τινὲς δὲ πρὸς τοῦ Νείλου σχίζεσθαι αὐτοὺς λέγουσιν. *Schol.* Vide ad *Il.* ά, 423.

Ibid. Δεδαίαται] Vide ad *Il.* ά, 37; et ψ', 736.

Ver. 24 Οἱ μὲν δυσομένου — οἱ δ' ἀνιόντος] *Al.* Ἡμὲν δυσομένου — ἠδ' ἀνιόντος. *Clark.* Lectio οἱ μὲν, οἱ δὲ eſt *Ariſtarchi*, auctore *Strabone* L. I. l. c. *Ern.*

Ver. 27 Ὀλυμπίου] *Al.* Ὀλύμπιοι·

Ver. 29 Ἀμύμονος Αἰγίσθοιο] " *Homere*" (inquit Dna *Dacier*) " accompagne ici le " nom d'Egiſthe d'une épithete que je " n'ai pû ni dû conſerver; *le Pere des* " *Dieux et des hommes*, dit il, *s'etant* " *ſouvenu du ſage Egiſthe:* ἀμύμονος, c'eſt " à dire, *irreprehenſible, à qui on ne peut* " *rien reprocher*. Comment ce Poëte " peut-il dire cela d'un ſcelerat, qui a " aſſaſſiné ſon Roi pour en épouſer la " femme, et ſe rendre maître de ſes " Etats?" Atqui vox ἀμύμων non eum denotat, qui ſit omnibus virtutibus ornatus, omnibus vitiis immunis; ſed eum qui *una pluribuſve* animi aut corporis dotibus ſit eximius. Atque ita accipit *Scholiaſtes*, qui exponit: Ἤτοι καλοῦ πρὸ τοῦ μοιχεῦσαι· ἢ τοῦ κατὰ γένος ἀγαθοῦ. Similiterque *Euſtathius*: Ἀμύμονα γοῦν (inquit) ὀνομάζει νῦν τὸν ἀτάσθαλον Αἴγισθον ὁ Ὁμηρικὸς Ζεὺς, οὐκ ἐκ τῶν ἐκείνου κακῶν λαβὼν τὸ ἐπίθετον, ἀλλ' ἀφ' ὧν ὡς εἰκὸς εἶχε καλῶν. Εἶχε δὲ, τὸ εὐγενὲς, τὸ εὐειδὲς, τὸ συνετόν. Vide ad *Iliad.* β', 623; δ', 88; et ζ', 155. *Clark.* De pulchritudine ceperim. Nam et mulieres, nulla alia magis de cauſa, quam propter pulchritudinem, ἀμύμονες apud *Homerum*. *Ern.*

Ver. 30 Τόν ῥ'] Quem utique — Quem ſcilicet.

Ver. 31 Ἔπε' ἀθανάτοισι μετηύδα] *Al.* Ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε· et ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Ibid. et *ver.* 67 Ἀθανάτοισι] Similiterque *ver.* 79, Ἀθανάτων· Vide ad *Il.* ά, 398.

Ver. 32 Οἷον δή νυ θεοὺς βροτοὶ αἰτιόωνται; Ἐξ ἡμέων γάρ φασι κάκ' ἔμμεναι] Ὅταν γὰρ ἁμάρτῃ καὶ ἀπαρτισθῇ [*Al.* ἀπαρτηθῇ] ὁ νοῦς ἀρετῆς, αἰτιᾶται τὰ θεῖα, τὴν ἰδίαν τροπὴν προσάπτων θεῷ. *Philo, Sacrae Legis Allegoriarum, lib.* 3. Ita *Lyconides* apud *Plautum*: *Deus mihi impulſor fuit — Deos credo*

Ἐξ ἡμέων γάρ φασι κάκ' ἔμμεναι· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
Σφῆσιν ἀτασθαλίῃσιν ὑπὲρ μόρον ἄλγε' ἔχουσιν.
Ὡς καὶ νῦν Αἴγισθος ὑπὲρ μόρον Ἀτρείδαο
Γῆμ' ἄλοχον μνηστήν, τὸν δ' ἔκτανε νοστήσαντα,
Εἰδὼς αἰπὺν ὄλεθρον, ἐπεὶ πρό οἱ εἴπομεν ἡμεῖς,
Ἑρμείαν πέμψαντες ἐΰσκοπον Ἀργειφόντην,

" Ex nobis enim aiunt mala eſſe, hi vero et ipſi
" Sua ſtultitia praeter fatum calamitates patiuntur.
" Quemadmodum et nunc Aegiſthus praeter fatum, Atridae
" Duxit uxorem ſponſam, ipſumque occidit reverſum,
" Gnarus gravis exitii; quoniam illi praediximus nos,
" Mercurio miſſo ſpeculatore Argicida:

credo voluiſſe. Aulular. Act. IV, *Scen.* 1, *ver.* 7, 12. Similiter et apud *Euripidem*: Τοὺς δ' ἐνθάδ' αὐτοὺς ὄντας ἀνθρωποκτόνους Εἰς τὸν θεὸν τὸ φαῦλον ἀναφέρειν δοκῶ. *Iphigen. in Taur. ver.* 387. Et apud *Aeſchylum*: Μηδὲ πρὸς ἄτης θηραθεῖσαι Μέμψησθε τύχην, μηδέ ποτ' εἴπηθ', Ὡς Ζεὺς ὑμᾶς εἰς ἀπρόσοπτον Πῆμ' εἰσέβαλε. Μὴ δῆτ', αὐταὶ δ' Ὑμᾶς αὐτάς. — *Prometh. vinct. ver.* 1071. Et *Solon* apud *Diogenem Laërtium, lib.* I, Εἰ δὲ πεπόνθατε δεινὰ δι' ὑμετέρην κακότητα, Μήτι θεοῖς τούτων μοῖραν ἐπαμφέρετε. " Negat [*Chryſippus*] oportere ferri audirique homines aut nequam aut ignavos et nocentes et audaces; qui quum in culpa et in maleficio revicti ſunt, perfugiunt ad fati neceſſitatem, tanquam in aliquod Fani aſylum; et, quae peſſime fecerunt, ea non ſuae temeritati, ſed fato eſſe attribuenda dicunt. Primus autem Homerus ſapientiſſimus et antiquiſſimus poëtarum dixit in hiſce verſibus; Ὢ πόποι, οἷον δή νυ θεοὺς βροτοὶ αἰτιόωνται; Ἐξ ἡμέων γὰρ *etc.*" *Gellius, lib.* VI, *cap.* 2. Vide ad verſum ſequentem.

Ver. 33 Οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ Σφῆσιν ἀτασθαλίῃσιν] Γνώσῃ δ' ἀνθρώπους αὐθαίρετα πήματ' ἔχοντας. *Pythag. Aurea Carm. ver.* 54. Ἐγὼ μὲν οὖν ἀπορῶ μὴ ὡς ἀληθῶς μάτην θεοὺς ἄνθρωποι αἰτιόωνται, ἐξ ἐκείνων φάμενοι κακὰ σφίσιν εἶναι, οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ Σφῆσιν εἴτε ἀτασθαλίῃσιν, εἴτε ἀφροσύναις χρὴ εἰπεῖν, ὑπὲρ μόρον ἄλγε' ἔχουσι. *Plato, in Alcibiade ſecundo.* Similiter *Hierocles*: Πολὺ δέ μοι δοκεῖ συμβάλλεσθαι τῷ καλῶς χρῆσθαι θεοῖς, καὶ τὸ διειληφέναι, ὡς οὐδενὸς ποτε κακοῦ γίγνεται θεὸς αἴτιος· ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἐκ τῆς κακίας ἀπαντᾷ μόνης, οἱ δὲ θεοὶ τὸ ἐφ' ἑαυτοῖς ἀγαθῶν τέ εἰσιν αἴτιοι, καὶ τῶν εὐχρήστων· ἡμεῖς δὲ ἐσμὲν οἱ τὰς εὐεργεσίας αὐτῶν οὐ προσιέμενοι, περιβάλλοντες δὲ ἑαυτοὺς κακοῖς. *Hierocl. Fragmentum, quod inſcribitur*, Πῶς θεοῖς χρηστέον; ubi et hunc *Homeri* locum adducit. Similiter et *Maximus Tyrius*; Οὐδὲ καθ' εἱμαρμένην ἀνθρώπιναι συμφοραί, οὐ γὰρ θέμις ἀνάπτειν θεῷ αἰτίαν κακοῦ· — ψεύδεται μὲν ὁ Ἐλπήνωρ λέγων, [Infra λ', 61;] Ἆσέ με δαίμονος αἶσα κακή· ψεύδεται δὲ ὁ Ἀγαμέμνων λέγων [*Iliad.* τ', 86, 87;] — ἐγὼ δ' οὐκ αἴτιός εἰμι, Ἀλλὰ Ζεύς, καὶ μοῖρα, καὶ ἠεροφοῖτις Ἐριννύς. Ἔοικε δὲ καὶ ταυτὶ τὰ ὀνόματα εἶναι μοχθηρίας ἀνθρωπίνης εὔφημοι ἀποστροφαὶ ἀναθέντων αὐτῆς τὴν αἰτίαν τῷ δαιμονίῳ, καὶ ταῖς μοίραις, καὶ ταῖς ἐριννύσιν. *Diſſertat.* III. Et *Diſſertat.* XXII; Ὁ μὲν γὰρ ἐπὶ τὰ αἰσχρὰ ὄλισθος αὐτοφυὴς ἀσθενείας ἔργον· ἣ καὶ τὰς ἐπιεικεῖς ψυχὰς κολακεύουσα διὰ ἡδονῶν καὶ ἐπιθυμημάτων, εἰς τὰς αὐτὰς ὁδοὺς ταῖς μοχθηρίαις συγκαθέλκει. Ἀκούσῃ γοῦν τοῦ Διὸς αὐτοῦ λέγοντος, Ὢ πόποι, οἷον δή νυ θεοὺς βροτοὶ αἰτιόωνται *etc.*

Ibid. Ἡμέων] Pronuntiabatur ἡμῶν.

Ver. 34 et 35 Ὑπὲρ μόρον] Hic intelligimus, dicere Poëtam ea praeter fatum hominibus contingere, quae violenta ſunt et praeter naturae ordinem. *Spondan.* Vide ad *Il.* β', 155; et υ', 336. *Scholiaſtes* autem ὑπὲρ μόρον hic exponit ὑπὲρ τὸ πεπρωμένον· et ad *ver.* 42. infra, Κἀκ τούτου (inquit) δηλονότι δύο περὶ ἑκαστόν εἰσιν εἱμαρμέναι· αἱρεῖται δὲ ἕκαστος ἣν βούλεται. *Clark.* Mala praeter fatum ſunt, quae iis non erant eventura, quae iis a Diis non erant deſtinata. Mox praeter fatum uxorem ducere, eſt, non deſtinatam a Diis, ſive neceſſitate a Diis iniecta, ſed ſua ſponte et animi libidine quadam. *Ern.*

Ver. 34 Ἄλγε' ἔχουσιν] *Al.* ἄλγε' ἔχοντες.

Ver. 37 Αἰπὺν ὄλεθρον] Vide ſupra ad *ver.* 11.

Ver.

Μήτ' αὐτὸν κτείνειν, μήτε μνάασθαι ἄκοιτιν·
Ἐκ γὰρ Ὀρέσταο τίσις ἔσσεται Ἀτρεΐδαο,
Ὁππότ' ἂν ἡβήσῃ τε καὶ ἧς ἱμείρεται αἴης.
Ὣς ἔφαθ' Ἑρμείας. ἀλλ' οὐ φρένας Αἰγίσθοιο
Πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέων· νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀπέτισε.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
Καὶ λίην κεῖνός γε ἐοικότι κεῖται ὀλέθρῳ·
Ὡς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος, ὅτις τοιαῦτά γε ῥέζοι·
Ἀλλά μοι ἀμφ' Ὀδυσῆϊ δαΐφρονι δαίεται ἦτορ,
Δυσμόρῳ, ὃς δὴ δηθὰ φίλων ἄπο πήματα πάσχει,
Νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ, ὅθι τ' ὀμφαλός ἐστι θαλάσσης,
Νῆσος δενδρήεσσα, θεὰ δ' ἐν δώμασι ναίει

" Vt neque ipſum occideret, neque ambiret *eius* uxorem:
" Ex Oreſte enim erit ultio Atridae;
" Poſtquam pubuerit et ſuam deſiderabit ditionem.
" Sic dixit Mercurius; ſed non menti Aegiſthi
" Perſuaſit bona conſulens: nunc autem cumulate omnia luit.
Huic autem reſpondit deinde dea caeſia Minerva;
" O pater noſter Saturnie, ſumme regum,
" Et valde ille quidem merita iacet morte:
" Sic pereat et alius, quicunque talia fecerit!
" Verum mihi pro Vlyſſe prudenti cruciatur cor,
" Infelice; qui iamdiu, procul ab amicis, calamitates patitur
" Inſula in circumflua, ubi et umbilicus eſt maris,
" Inſula ſylvoſa: dea vero intra domum habitat

47 Ὅστις] F. A. L.

Ver. 39 Κτείνειν] *Al.* κτεῖναι.

Ver. 40 Ἐκ γὰρ Ὀρέσταο τίσις ἔσσεται Ἀτρεΐδαο] Φασὶ δὲ οἱ παλαιοὶ, μὴ δεῖν ἐνταῦθα λέγειν, ἐκ γὰρ Ὀρέσταο Ἀτρεΐδαο, ἤτοι τοῦ ἐγγόνου τοῦ Ἀτρέως· ἀλλὰ μᾶλλον ὅτι ἐξ Ὀρέστου τίσις, τουτέστιν ἐκδίκησις ἔσται τοῦ Ἀτρείδου Ἀγαμέμνονος· λέγουσι γὰρ τὸν Ὅμηρον μὴ σχηματίζειν ἀπὸ πάππου πατρωνυμίαν, εἰ μὴ ὁ πάππος εὐθὺς εἴη Διὸς υἱός. *Euſtath.*

Ibid. Ὀρέσταο — Ἀτρεΐδαο] Vide infra ad ξ΄, 199.

Ver. 40, 43 Τίσις — ἀπέτισε] De harum vocum proſodia vide ad *Il.* χ΄, 19; et ν΄, 414.

Ibid. Ἔσσεται] Repente ex oratione obliqua fit recta: cuius generis plura apud poëtas exempla. Et hinc poſt: ὣς ἔφαθ' Ἑρμείας. Mox aoriſtus et praeſens iunguntur, nec hoc ſine exemplis. Haeſerunt tamen in hac ratione quidam ſubinde, in his ii, qui h. l. dederunt ἐπιβήσεται. *Ern.*

Ver. 41 Ὁππότ' ἂν] *Al.* Ὁππότ' ἄρ'.

Ibid. Ἱμείρεται] *Al.* ἐπιβήσεται.

Ver. 44, et 80 Γλαυκῶπις Ἀθήνη] Vide ad *Il.* α΄, 206.

Ver. 45 Ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων] Virgil. *O pater, ô hominum Divûmque aeterna poteſtas. Aen.* X, 18.

Ver. 47 Ὣς ἀπόλοιτο] Ita edidit *Barneſius*, *Al.* Ὡς ἀπόλοιτο. Quod et praefert *Henricus Stephanus*; Malo (inquit) ὣς, ut ſit optantis: verum, ut opinor, minus recte.

Ibid. Ὡς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος, ὅτις τοιαῦτά γε ῥέζοι] Σκιπίων ὁ Ἀφρικανὸς, — πρῶτον μὲν ἐν Νομαντίᾳ τὴν τελευτὴν τοῦ Τιβερίου πυθόμενος, ἀνεφώνησεν ἐκ τῶν Ὁμηρικῶν, Ὡς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος, ὅτις τοιαῦτά γε ῥέζοι. *Plutarch. in Tiberio et Caio Graccho.*

Ver. 48 Δαίεται] *Al.* καίεται.

Ver. 51 Νῆσος δενδρήεσσα] Vide infra ad ζ΄, 162.

Ibid. Ἐν δώμασι ναίει] *Al.* ἐν δώματα ναίει. Atque ita in commentario legit *Euſtathius.*

Ἄτλαντος θυγάτηρ ὀλοόφρονος, ὅστε θαλάσσης
Πάσης βένθεα οἶδεν, ἔχει δέ τε κίονας αὐτὸς
Μακράς, αἳ γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχουσι·
Τοῦ θυγάτηρ δύστηνον ὀδυρόμενον κατερύκει·
Αἰεὶ δὲ μαλακοῖσι καὶ αἱμυλίοισι λόγοισι
Θέλγει, ὅπως Ἰθάκης ἐπιλήσεται· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς,
Ἱέμενος καὶ καπνὸν ἀποθρώσκοντα νοῆσαι
Ἧς γαίης, θανέειν ἱμείρεται· οὐδέ νυ σοί περ

" Atlantis filia multiſcii, qui et maris
" Omnis profunditates novit, ſuſtinetque columnas ipſe,
" Longas, quae terramque et coelum diſterminant:
" Eius filia infortunatum lugentem detinet;
" Semper enim mollibus et blandis ſermonibus
" Demulcet, ut Ithacae obliviſcatur: verum Vlyſſes,
" Cupiens vel fumum exilientem videre
" Suae terrae, mori cupit; neque tibi tandem

56 Μαλακοῖσιν] F. A. L. *ibid.* αἱμυλίοισι] F. A. 3.

Ver. 52 Ἄτλαντος θυγάτηρ ὀλοόφρονος] Ὀλεθρίου, ἐπεὶ πολέμιος τοῖς θεοῖς· — Οἱ δὲ ἐδάσυναν, ἵνα ᾖ, περὶ τῶν ὅλων φρονοῦντος· αὐτὸς γὰρ ὁ Ἄτλας τὸν κόσμον βαστάζων παραδίδοται. *Schol.* Secundum poſteriorem explicationem *Euſtathius*; Ὁλοόφρονα (inquit) τὸν τοιοῦτον Ἄτλαντα νοοῦσιν, ὡς τὰ ὑπὲρ ὅλων φρονοῦντα, ἤγουν τῶν ὅλων φροντιστικόν. Atque hoc fere ſenſu alibi hanc vocem uſurpare videtur Poëta: Αὐτοκασιγνήτη ὀλοόφρονος Αἰήταο. Infra κ', 137. Κούρην Μίνωος ὀλοόφρονος. λ', 321. Aliam porro hic coniecturam profert *Scholiaſtes*, legendum videlicet Ἄτλαντος θυγάτηρ ὁ λοόφρων. Quod et viro erudito *Merico Caſaubono* maxime probatur, *Diſſertat.* I, *de nupera Homeri editione, haud longe a fine*: ubi plura de hoc loco. Caeterum apud *Heſiodum*, notante *Barneſio*, *Oceani* et *Tethyos* filia memoratur *Calypſo*: *Theogon. ver.* 359.

Ibid. Ὅστε θαλάσσης Πάσης βένθεα οἶδεν] Πόλοσσόν τε ὀνομαζόμενον χωρίον, ἐνταῦθα Ἄτλαντα καθήμενον πολυπραγμονεῖν τά τε ὑπὸ γῆν φασὶ καὶ τὰ οὐράνια. Πεποίηται δὲ καὶ Ὁμήρῳ περὶ τοῦ Ἄτλαντος. Ἄτλαντος θυγάτηρ ὀλοόφρονος, ὅστε θαλάσσης Πάσης βένθεα οἶδεν etc. *Pauſanias*, *Lib.* IX, *cap.* 20.

Ver. 53 Ἔχει δέ τε κίονας αὐτὸς Μακράς, αἳ γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν] *Heſiod.* Ἄτλας δ' οὐρανὸν εὐρὺν ἔχει κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης, Πείρασιν ἐν γαίης πρόπαρ' Ἑσπερίδων λιγυφώνων, Ἑστηὼς κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτοισι χέρεσσι. *Theogon. ver.* 517. *Euripid.* Τέρμονα κυρῶν οὐρανοῦ, τὸν Ἄτλας ἔχει. *Hippolyt. Coron. ver.* 746. Ἄτλας ὁ χαλκέοισι νώτοις οὐρανὸν, Θεῶν παλαιὸν οἶκον, ἐκτρίβων. *Id. Ion, ver.* 1. *Aeſchylus*: Ἄτλαντος, ὃς πρὸς ἑσπέρους [ἑσπερίους] τόπους Ἕστηκε κίον' οὐρανοῦ τε καὶ χθονὸς Ὤμοις ἐρείδων — *Prometh.* 349. Virgil. *Atlantis duri, coelum qui vertice fulcit. Aen.* IV, 247.

Ver. 55 Τοῦ θυγάτηρ δύστηνον ὀδυρόμενον κατερύκει] Virgil. *Hunc Phoeniſſa tenet Dido, blandiſque moratur Vocibus. Aen.* I, 674.

Ver. 56 Αἰεὶ δὲ μαλακοῖσι] *Al.* Αἰεὶ δ' ἐν μαλακοῖσι.

Ver. 58 Ἱέμενος καὶ καπνὸν ἀποθρώσκοντα νοῆσαι Ἧς γαίης, θανέειν ἱμείρεται] Hinc *Ovidius* de *Vlyſſe*: *Optat Fumum de patriis poſſe videre focis. Ex Ponto, Lib.* I, *Epiſt.* III, 33. Et *Apuleius*; Vlyxes fumum terra ſua emergentem compluribus annis e littore proſpectans, fruſtra captavit. *Apolog.* I. Caeterum ſenſum hoc in loco ita exponit *Scholiaſtes*: Ὁ πρότερον ἐπιθυμῶν καπνὸν τῆς πατρίδος ἰδεῖν, νῦν εὔχεται διὰ τὰ κατέχοντα τελευτῆσαι. Minus recte: Sententia enim, (ut opinor) eadem hic eſt ac infra η', 224, ubi *Alcinoo* dicit *Vlyſſes*: Ἰδόντα με καὶ λίποι αἰὼν Κτῆσιν ἐμήν, δμῶάς τε, καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα. Atque ita accipit *Dio Chryſoſtomus*; Τέλος δὲ, (inquit,) ὥς φησιν ὁ Ποιητὴς, ἐπιθυμεῖ καπνὸν ἰδεῖν ἀπὸ τῆς αὐτοῦ γῆς ἀνιόντα, εἰ καὶ δέοι παραχρῆμα ἀποθνήσκειν. *Orat.* XIII. *haud longe ab initio. Clark.* Elegantia exquiſita eſt in verbo ἀποθρώσκοντα de fumo, qui ab igni propellitur ita, ut reſilire ab igni videatur. *Ern.*

Ver.

Ἐνλρέπεταί φίλον ἦτορ, Ὀλύμπιε· οὔ νύ τ' Ὀδυσσεὺς
Ἀργείων παρὰ νηυσὶ χαρίζετο ἱερὰ ῥέζων,
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ; τί νύ οἱ τόσον ὠδύσαο, Ζεῦ;
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Τέκνον ἐμὸν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
Πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην;
Ὃς πέρι μὲν νόον ἐστὶ βροτῶν, πέρι δ' ἱρὰ θεοῖσιν
Ἀθανάτοισιν ἔδωκε, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν;
Ἀλλὰ Ποσειδάων γαιήοχος ἀσκελὲς αἰεὶ
Κύκλωπος κεχόλωται, ὃν ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν,
Ἀντίθεον Πολύφημον, ὅου κράτος ἐστὶ μέγιστον
Πᾶσιν Κυκλώπεσσι· Θόωσα δέ μιν τέκε νύμφη,
Φόρκυνος θυγάτηρ, ἁλὸς ἀτρυγέτοιο μέδοντος,
Ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι Ποσειδάωνι μιγεῖσα.
Ἐκ τοῦ δὴ Ὀδυσῆα Ποσειδάων ἐνοσίχθων

" Commovetur charum cor, Olympie: Nonne tibi Vlyſſes
" Argivorum apud naves gratificabatur ſacrificando,
" Troia in lata? quid illi tantum iraſceris, o Iupiter?
Huic autem reſpondens allocutus eſt nubium-coactor Iupiter,
" Mea filia, qualis tibi ſermo excidit ſepto dentium?
" Quomodo unquam ego Vlyſſis divini obliviſcerer?
" Qui et mente ſuperat mortales, et abunde ſacra Diis
" Immortalibus dedit, qui coelum latum habitant?
" Verum Neptunus terram-continens aſſiduo ſemper
" Ob Cyclopem iraſcitur, quem oculo privavit,
" Parem-deo Polyphemum, cuius robur eſt maximum
" Inter omnes Cyclopas: Thooſa vero eum peperit nympha,
" Phorcynis filia, maris infructuoſi principis,
" In ſpecubus cavis Neptuno mixta.
" Ex eo tempore Vlyſſem Neptunus terrae-quaſſator

71 Πᾶσιν ἐν Κυκλώπεσσι] R. πᾶσι] F. A. L.

Ver. 60 Οὔ νύ τ' Ὀδυσσεὺς] *Al.* οὔ νυ κ' Ὀδυσσεύς.

Ver. 63 Νεφεληγερέτα Ζεύς] Vide ad *Il.* ά, 175.

Ver. 65 Πῶς ἂν *etc.*] Idem verſus eſt *Il.* κ', 243, ubi vid. *Ern.*

Ver. 66 Ὃς πέρι μὲν — πέρι δ'] *Henricus Stephanus* legendum cenſet περὶ μὲν — περὶ δ', ut vox ſcilicet περὶ cum ſequenti ἐστὶ iungatur, ſicut *Iliad.* ά, 258: Οἳ περὶ μὲν βουλῇ Δαναῶν, περὶ δ' ἐστὲ μάχεσθαι. Sed hoc leviculum.

Ver. 68 Ἀσκελὲς] Ἀμετακινήτως, κατὰ στέρησιν τῶν σκελῶν· ἢ ἀδιαλείπτως, καὶ ἄγαν σφοδρῶς. *Schol.*

Ver. 69 Κεχόλωται] Vide ad *Il.* ά, 37, et ν', 736.

Ibid. Ὃν ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν] Vide infra ad ί, 380, etc.

Ver. 70 Ἀντίθεον Πολύφημον] Εἰπὼν, Κύκλωπος κεχόλωται, καὶ μέλλων ἐπαγαγεῖν, ἀντιθέου Πολυφήμου, ὅμως ἤλλαξε τὴν σύνταξιν ὁμοιοπτώτως τῇ ἐπεμβολῇ· Κύκλωπος, ὃν ἀλάωσεν, ἀντίθεον Πολύφημον. *Euſtath.* De huiuſmodi Syntaxi, vide ad *Il.* ζ', 396.

Ibid. Ἀντίθεον] Νῦν τὸν ἐναντιούμενον τοῖς θεοῖς, τὸν ἀσεβῆ. *Schol.* Minus recte. Vide ſupra ad *ver.* 29.

Ver. 72 Φόρκυνος θυγάτηρ] Ἐνάλιος γὰρ θεὸς ὁ Φόρκυν. *Schol.*

Ibid. Ἀτρυγέτοιο] Vide ad *Il.* ό, 27.

Ver. 73 Γλαφυροῖσι] *Al.* γλαφυρῇσι.

Ver. 74 et 83 Ὀδυσῆα] Vide ad *Il.* ά, 265.

Οὔτι κατακτείνει, πλάζει δ' ἀπὸ πατρίδος αἴης.
Ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς οἵδε περιφραζώμεθα πάντες
Νόστον, ὅπως ἔλθησι· Ποσειδάων δὲ μεθήσει
Ὃν χόλον· οὐ μὲν γάρ τι δυνήσεται ἀντία πάντων,
Ἀθανάτων ἀέκητι θεῶν, ἐριδαινέμεν οἶος.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
Εἰ μὲν δὴ νῦν τοῦτο φίλον μακάρεσσι θεοῖσι,
Νοστῆσαι Ὀδυσῆα δαίφρονα ὅνδε δόμονδε,
Ἑρμείαν μὲν ἔπειτα διάκτορον Ἀργειφόντην
Νῆσον ἐς Ὠγυγίην ὀτρύνομεν, ὄφρα τάχιστα
Νύμφῃ ἐϋπλοκάμῳ εἴπῃ νημερτέα βουλήν,
Νόστον Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὥς κε νέηται.
Αὐτὰρ ἐγὼν Ἰθάκηνδ' ἐσελεύσομαι, ὄφρα οἱ υἱὸν
Μᾶλλον ἐποτρύνω, καί οἱ μένος ἐν φρεσὶ θείω,

" Neutiquam occidit, ſed errabundum - arcet a patria terra.
" Verum agite, nos ipſi diſpiciamus omnes
" De - reditu, ut revertatur; Neptunus autem remittat
" Suam iram: neque enim quicquam poterit contra omnes,
" Immortalibus invitis Diis, contendere ſolus.
Huic autem reſpondit deinde dea caeſia Minerva;
" O pater noſter Saturnie, ſupreme regnantium,
" Siquidem nunc hoc gratum beatis diis,
" Redire Vlyſſem prudentem ad ſuam domum,
" Mercurium quidem iam internuncium Argicidam
" Inſulam in Ogygiam iubeamus - ire; ut celerrime
" Nymphae pulchricomae edicat certam *noſtram* - ſententiam,
" Reditum Vlyſſis magnanimi, uti redeat.
" Porro ego in Ithacam proficiſcar, ut ei filium
" Magis excitem, et ei robur in mente ponam,

85 Ὠγυγίαν] L.

Ver. 82 Εἰ μὲν δὴ] *Siquidem revera.*

Ver. 84 Διάκτορον] Ἄγγελον σαφῆ. *Schol.* Διάκτορος δὲ Ἀργειφόντης ὁ διάγων τὰς ἀγγελίας, καὶ ἐναργῶς καὶ σαφῶς φαίνων τὰ ἐξαγγελλόμενα. *Euſtath.*

Ver. 86 Νύμφῃ ἐϋπλοκάμῳ] Corrigendum ἰοπλοκάμῳ. Sic enim ſemper *Homerus*, et verſus fit mollior. *Ern.*

Ver. 88 Αὐτὰρ ἐγὼν Ἰθάκηνδ' ἐσελεύσομαι] Τὴν Ἀθηνᾶν ὑπὸ Διὸς ἀποστελλομένην πρὸς Τηλέμαχον εὑρίσκομεν, εὐλόγως. Ἐπειδὴ ἐκ τῆς ἄγαν νεότητος ἤδη τὴν εἰκοσαετῆ ἡλικίαν ὑπερκύπτων μετέβαινεν ἐπὶ τὸν ἄνδρα. Καί τις αὐτὸν ὑπέδραμε τῶν γιγνομένων λογισμὸς, ὡς οὐκ ἔτι χρὴ διαμαρτυρεῖν [*Geſnerus* legendum coniicit διακαρτερεῖν] ἐπὶ τῇ τετραετεῖ τῶν μνηστήρων ἀσωτίᾳ. Τοῦτον οὖν τὸν ἀθροιζόμενον ἐν Τηλεμάχῳ λογισμὸν, Ἀθηνᾶς ἐπιφάνειαν ἠλληγόρησεν. *Heraclid. Pontic.* Similiter et *Euſtathius*; Ὅτι τὸ τὴν Ἀθηνᾶν εἰς Τηλέμαχον κατελθεῖν ἐν Ἰθάκῃ, καὶ ὑποβαλεῖν τὰ ποιητέα, τὴν τῆς φυσικῆς φρονήσεως ἐπιδημίαν δηλοῖ. — Ἤδη γὰρ ὁ Τηλέμαχος ἡλικίας ἐπέβη τελειοτέρας, καὶ φρονεῖν ἐχούσης, καὶ οἵας συνιέναι οἷα ὑπὸ τῶν μνηστήρων ἔπασχεν. Οὐδέ τί σε χρὴ νηπιάας ὀχέειν, ἐπεὶ οὐκ ἔτι τηλίκος ἐσσί. Infra *ver.* 296. Vnde nihili eſt quod hic Homero vitio vertit Scriptor Gallicus *Rapin*: "Si Telemaque dans l' Odyſſée va "chercher Ulyſſe dans les Cours de la "Grece, il ne ſçauroit faire un pas ſans "l' aſſiſtance de Minerve. Elle le conduit "par tout, le fait penſer à tout, il ne "fait rien, et ne penſe à rien de luy-"même." *Comparaiſon d' Homere et de Virgile.* Vide et ad *Il.* α, 194; et β, 169.

Ver.

Εἰς ἀγορὴν καλέσαντα καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς,
Πᾶσι μνηστήρεσσιν ἀπειπέμεν, οἵτε οἱ αἰεὶ
Μῆλ' ἀδινὰ σφάζουσι, καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς.
Πέμψω δ' ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἠμαθόεντα,
Νόστον πευσόμενον πατρὸς φίλου, ἤν που ἀκούσῃ·
Ἠδ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχῃσιν.
Ὣς εἰποῦσ', ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
Ἀμβρόσια, χρύσεια, τά μιν φέρον ἠμὲν ἐφ' ὑγρὴν,
Ἠδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, ἅμα πνοιῇς ἀνέμοιο·
Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ,

" Vt in concionem vocatis comatis Achivis,
" Omnibus procis interdicat, qui ei ſemper
" Pecora plurima mactant, et flexipedes camuris-cornibus boves.
" Mittam autem in Spartam et in Pylum arenoſam,
" Reditum ſciſcitaturum patris dilecti, ſicubi audierit;
" Atque ut ipſum gloria inſignis inter homines habeat.
Sic fata, pedibus ſubligavit pulchra talaria,
Immortalia, aurea, quae ipſam ferebant tam ſuper mare,
Quam ſuper immenſam terram, ſimul-cum flatu venti:
Sumpſit autem validam haſtam, acuminatam acuto aere

Ver. 90 Ἀχαιοὺς] Τοὺς Ἰθακησίους. *Schol.*

Ver. 91 Πᾶσι μνηστήρεσσιν ἀπειπέμεν] Ἰστέον γὰρ ὅτι ἐντεῦθεν ὁ Ποιητὴς ἄρχεται τὰ κατὰ τὴν μνηστηροφονίαν τεκταίνεσθαι, καὶ τῆς ἐπ' αὐτῇ πιθανολογίας θεμελίους ἐκ μακροῦ προκαταβάλλεσθαι· αὐτὴ γάρ ἐστι τὸ σκοπιμώτατον τέλος τῆς ποιήσεως ταύτης· καὶ τὸ τῶν πράξεων τοῦ βιβλίου τούτου ἀνδρῶδες καὶ ἡρωϊκὸν αὐτόθι κεῖται τῷ Ποιητῇ· καὶ τρόπον τινὰ, τὰ ἄλλα πάντα δι' αὐτὴν πέπλασται. Διὸ καὶ αὐτὴν ἀνύσας ὁ Ποιητὴς, συγκαταπαύει καὶ τὸ βιβλίον. *Euſtath.* Atque hinc liquet libros hoſce ab Homero non, ut nonnulli crediderunt, ſparſim et ſingulatim, ſed totos uno conſilio fuiſſe conſcriptos. Vide ad *Il. ά, initio.*

Ver. 92 Ἀδινὰ] Ἤτοι λεπτὰ, πρὸς σύγκρισιν τῶν βοῶν· ἢ ἀντὶ τοῦ ἀδινῶς, ἵνα ᾖ, πυκνῶς καὶ συνεχῶς. *Schol.* Ἀδινὰ δὲ, τὰ πυκνὰ καὶ δαψιλῆ καὶ εἰς κόρον, ἀπὸ τοῦ ἄδην. *Euſtath.*

Ibid. Εἰλίποδας ἕλικας] Qua ratione, εἰλίποδας hic ultimam producat, item πρῶτος, *ver.* 113; vide ad *Il. ά*, 51.

Ibid. Ἕλικας] Ἑλικοειδῆ κέρατα ἔχοντας. *Schol.*

Ver. 93 Πέμψω δ' ἐς Σπάρτην] *Al.* Πέμψω δὲ Σπάρτην.

Ver. 95 Ἠδ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχῃσιν] Ὅτι σχῆμα ἀμφιβολίας τὸ, Ἠδ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχῃσι. Δηλοῖ γὰρ, ἢ ὅπου φήμη ἔχει εἶναι τὸν Ὀδυσσέα· ἢ ὅπως εὔκλεια ἔχοι τὸν Τηλέμαχον ὡς κοπιάσαντα ὑπὲρ τοῦ πατρὸς· καὶ ἔστι κρεῖττον αὕτη ἡ ἔννοια. *Euſtathius.* Similiter et *Spondanus*: "Ambigua" (inquit) "videtur oratio; nam iſtud μιν "non facile dictu eſt, quo referatur; an "ad Vlyſſem, an ad Telemachum. Si ad "Vlyſſem referatur, ſenſus erit: Sicubi "Telemachus audiat, ubi gentium fama "ſit Vlyſſes. Si ad Telemachum, intel- "ligendum eſt, hac diligentia et officio "Telemachum laudem et famam ſibi "eſſe comparaturum." Mihi quidem nulla hic videtur ambiguitas; prior enim explicandi ratio, ne quid amplius dicam, cum voce ἐσθλὸν nequaquam congruit. Vide autem et infra ad *ver.* 284; et ad γ', 78. *Clark.* Sed reſtat haec difficultas, quod infra Minerva nihil tale Telemacho dicit, nempe de gloria ſibi tali itinere paranda, ſed tantum de indagatione, itemque quod ibi κλέος de fama, per quam aliquid cognoſcimus, aut in veſtigia deducimur. Niſi quis referre huc velit *ver.* 298 ſq. *Ern.*

Ver. 96 Ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα, Ἀμβρόσια, χρύσεια] Virgil. *Pedibus talaria nectit Aurea; quae ſublimem alis, ſive aequora ſupra, Seu terram, rapido pariter cum flamine portant. Aen.* IV, 239.

Ibid. Καλὰ] Similiterque *ver.* 131 et 155, καλόν· et *ver.* 137, καλῇ· et *ver.* 208, καλά· Vide ad *Il. β́*, 43.

Ver. 99 Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος] Ἀθετοῦνται μετὰ ἀστερίσκων, ὅτι ἐν τῇ τῆς Ἰλιάδος καλῶς.

Βριθὺ, μέγα, ςιβαρὸν, τῷ δάμνησι ςίχας ἀνδρῶν
Ἡρώων, τοῖσίντε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη.
Βῆ δὲ κατ' ὀλύμποιο καρήνων ἀΐξασα·
Στῆ δ' Ἰθάκης ἐνὶ δήμῳ, ἐπὶ προθύροις Ὀδυσῆος,
Οὐδοῦ ἔπ' αὐλείου· παλάμῃ δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος,
Εἰδομένη ξείνῳ Ταφίων ἡγήτορι Μέντῃ.
Εὗρε δ' ἄρα μνηςῆρας ἀγήνορας· οἱ μὲν ἔπειτα
Πεσσοῖσι προπάροιθε θυράων θυμὸν ἔτερπον,
Ἥμενοι ἐν ῥινοῖσι βοῶν, οὓς ἔκτανον αὐτοί.

Gravem, magnam, ſolidam; qua domat acies virorum
Heroum, quibus utique iraſcitur forti-patre-nata.
Deſcendit autem ab Olympi verticibus feſtinans:
Stetitque Ithacae in populo ad veſtibulum Vlyſſis,
Limine in aulae, manu vero tenebat ferream haſtam;
Similis hoſpiti Taphiorum duci Mentae.
Invenit autem procos ſuperbos: illi quidem tum
Talis ante ianuam animum oblectabant,
Sedentes in pellibus boum, quos occiderant ipſi.

104 Ἐπαυλείῳ] F. A. L.

καλῶς. *Schol.* Vbi pro, ἐν τῇ τῆς Ἰλιάδος *Barneſius* edidit ἐν τῇ κ', τῆς Ἰλιάδος· Nam hic locus, inquit, extat in κ', *i. e.* in decimo *Iliados*. Atqui in iſto libro occurrit unicus tantum hic verſus, Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ, *ver.* 135; neque ibi de *Minerva*, ſed de *Neſtore* uſurpatus. Ideoque *Scholiaſten* iſta potius *Iliados* loca reſpicere crediderim, ubi *Minervam* ad praelium ſeſe accingentem depingit Poëta; ε, 745; θ', 389. Λάζετο δ' ἔγχος βριθὺ, μέγα, ςιβαρὸν· τῷ δάμνησι ςίχας ἀνδρῶν Ἡρώων, τοῖσίν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη. Quorum verſuum poſteriores duo hic ad verbum repetuntur, *ver.* 100, 101.

Ibid. Ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ] Virgil. *Ferro praefixum robur acuto.* *Aen.* X, 479.

Ver. 102 Βῆ δὲ κατ' ὀλύμποιο καρήνων ἀΐξασα] Virgil. *Illa viam celerans — cito decurrit tramite virgo.* *Aen.* V, 609.

Ver. 103 Στῆ δ' Ἰθάκης ἐνὶ δήμῳ] Δήμῳ, τόπῳ ἐν Ἰθάκῃ, ὅπου ἦν τὸ Ὀδυσσέως βασίλειον. *Schol.* Δύναται δὲ καὶ ἄλλως τὸ Ἰθάκης ἐν δήμῳ νοηθῆναι, ἀντὶ τοῦ ἐν τοῖς Ἰθακησίοις, ὡς καὶ μετ' ὀλίγα ἐρεῖ, (infra *ver.* 237,) Τρώων ἐνὶ δήμῳ. *Euſtath.* Poſterior verior videtur explicandi ratio ex aliis locis, ubi eandem phraſin uſurpat Poëta: Ὑμετέρου δ' οὐκ ἔςι γένευς βασιλεύτερον ἄλλο Ἐν δήμῳ Ἰθάκης. infra ο, 532. Καὶ δέ σε φασὶν Ἐν δήμῳ Ἰθάκης μεθ' ὁμήλικας ἔμμεν' ἄριςον. π', 418. Εἰ γάρ μιν ζωόν γ' ἐκίχεις Ἰθάκης ἐνὶ δήμῳ. ω, 283.

Ver. 104, et 131 Χάλκεον ἔγχος] Vide ad *Il.* γ', 380.

Ver. 105 Ταφίων] Τάφος, ἡ νῆσος τῶν Ἐχινάδων, ἣν κατῴκουν Τηλεβόαι. *Schol.* Caeterum mire, ne dicam plane ridicule, de hac voce *Euſtathius* in Comment. ad *ver.* 323 huius libri: Καὶ ἴσως καὶ διὰ τοῦτο, συμβολικῶς καὶ ἀςείως ὁ Ποιητὴς τὴν τῷ Τηλεμάχῳ ἐπιφοιτήσασαν Ἀθηνᾶν, ἡγήτορι Ταφίων ἀπείκασε, διὰ τὸ ἐκθαμβητικὸν τῆς ἐν αὐτῷ φρονήσεως. Τάφος γὰρ ἡ νῆσος, ὁμωνυμίαν ἔχει πρὸς τὸ θάμβος, ὅτι καὶ αὐτὸ τάφος λέγεται. Vide ad *Il.* ά, 242.

Ver. 106 Μνηςῆρας ἀγήνορας] Ἄγαν αὐθάδεις, ὑβριςάς. *Schol.* Ὅτι τὸ, ἀγήνωρ, οὐ μόνον ἐπὶ ψόγου λαμβάνεται, ὅτε καὶ δηλοῖ τὸν θρασὺν καὶ ὑβριςήν· ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἐπαίνου, ὁπηνίκα τὸν ἀνδρεῖον δηλοῖ, ὡς πολλαχοῦ τῆς Ἰλιάδος εὕρηται. *Euſtath.* Quin et nihil opus ut hic in malam partem accipiatur vox ἀγήνορας. Vide ſupra ad *ver.* 29, et 70.

Ver. 107 Πεσσοῖσι — θυμὸν ἔτερπον] Vide *Athenaeum*, *lib.* I, *cap.* 14. Vbi luſus hic Procorum particulatim deſcribitur.

Ver. 107, 110, 112 Ἔτερπον — ἔμισγον — Νίζον] Vide ad *Il.* ν', 84.

Ver. 108 Ἥμενοι ἐν ῥινοῖσι βοῶν, οὓς ἔκταν αὐτοί] Διὰ τούτου τὸ βίαιον ἐμφαίνει τῶν μνηςήρων, τὸ τὰς βύρσας ὑποςρωννύειν τοῖς θρόνοις καθημένων. *Schol.*

Ver.

Κήρυκες δ' αὐτοῖσι καὶ ὀτρηροὶ θεράποντες,
Οἱ μὲν ἄρ' οἶνον ἔμισγον ἐνὶ κρητῆρσι καὶ ὕδωρ,
Οἱ δ' αὖτε σπόγγοισι πολυτρήτοισι τραπέζας
Νίζον, καὶ πρότιθεντο, ἰδὲ κρέα πολλὰ δατεῦντο.
Τὴν δὲ πολὺ πρῶτος ἴδε Τηλέμαχος θεοειδής·
Ἧστο γὰρ ἐν μνηστῆρσι φίλον τετιημένος ἦτορ,
Ὀσσόμενος πατέρ' ἐσθλὸν ἐνὶ φρεσὶν, εἴποθεν ἐλθὼν
Μνηστήρων τῶν μὲν σκέδασιν κατὰ δώματα θείη,
Τιμὴν δ' αὐτὸς ἔχοι, καὶ κτήμασιν οἷσιν ἀνάσσοι.
Τὰ φρονέων, μνηστῆρσι μεθήμενος, εἴσιδ' Ἀθήνην·
Βῆ δ' ἰθὺς προθύροιο· νεμεσσήθη δ' ἐνὶ θυμῷ,
Ξεῖνον δηθὰ θύρῃσιν ἐφεστάμεν· ἐγγύθι δὲ στὰς
Χεῖρ' ἕλε δεξιτερὴν, καὶ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Χαῖρε, ξεῖνε· παρ' ἄμμι φιλήσεαι· αὐτὰρ ἔπειτα,
Δείπνου πασσάμενος, μυθήσεαι, ὅττεό σε χρή.
Ὣς εἰπὼν ἡγεῖθ', ἡ δ' ἕσπετο Παλλὰς Ἀθήνη·
Οἱ δ' ὅτε δή ῥ' ἔντοσθεν ἔσαν δόμου ὑψηλοῖο,

Praecones vero ipſis et ſeduli famuli,
Alii quidem vinum miſcebant in crateribus et aquam,
Alii autem ſpongiis multiforis menſas
Abſtergebant, et proponebant, et carnes multas dividebant.
Hanc vero longe primus vidit Telemachus deo-ſimilis;
Sedebat enim inter procos charo moeſtus corde,
Cernens patrem eximium in mente, ſi alicunde veniens
Procorum quidem diſperſionem per aedes faceret,
Honorem autem ipſe haberet, et bonis ſuis imperaret.
Haec cogitans, procis aſſidens, vidit Minervam;
Ivitque recta foras; indignabatur nempe animo
Hoſpitem diu ad ianuam ſtare: prope autem aſtans,
Manum prehendit dextram, et accepit aeream haſtam,
Et ipſam compellans verbis alatis allocutus eſt;
« Salve, hoſpes; a nobis amice excipieris: caeterum deinde
« Coena refectus loqueris, quid tibi opus ſit.
Sic fatus praeibat, ſequebatur autem Pallas Minerva:
Illi vero cum iam intra domum veniſſent excelſam,

Ver. 110 Ἄρ'] *Vt fieri ſolet.*

Ver. 113 Θεοειδής] Vide ad *Il.* ω, 217.

Ver. 115 Ὀσσόμενος πατέρ' ἐσθλὸν ἐνὶ φρεσὶν] Ἤτοι ἐν ἑαυτῷ κληδονιζόμενος καὶ εὐχόμενος θείας τυχεῖν φήμης, περὶ τῆς ἐπανόδου τοῦ πατρός. *Porphyr. Quaeſt. Homeric.* 16. Ὀσσόμενος δὲ φρεσὶν ὁ φανταζόμενος τὸ μὴ παρὸν, καὶ κατὰ νοῦν αὐτὸ βλέπων καὶ ἐνειδωλοποιούμενος. Ὡς ὁ Τηλέμαχος κάθηται ὀσσόμενος φρεσὶ πατέρα ἐσθλόν. *Euſtath. Clark.* Melior eſt *Porphyrii* ratio. Eſt autem modus loquendi, de quo ſupra, pro ὀσσόμενος ἐνὶ φρεσὶ εἴποθεν πατὴρ ἐσθλὸς ἐλθὼν etc. *Ern.*

Ver. 116 Σκέδασιν] Vide ad *Il.* α, 67, et 140.

Ver. 123 Φιλήσεαι] Vide ad *Il.* ι, 304; et α, 338.

Ver. 124, 138 Πασσάμενος — Νίψασθαι] Vide infra ad ε, 491; et ad ι, 296.

Ver. 126 Οἱ δ' ὅτε δή] Vide ad *Il.* ξ, 433, et 504.

Ver.

Ἔγχος μὲν ῥ' ἔστησε φέρων πρὸς κίονα μακρὴν,
Δουροδόκης ἔντοσθεν ἐϋξόου, ἔνθα περ ἄλλα
Ἔγχε' Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἵστατο πολλά·
Αὐτὴν δ' ἐς θρόνον εἷσεν ἄγων, ὑπὸ λῖτα πετάσσας,
Καλὸν, δαιδάλεον· ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν.
Πὰρ δ' αὐτὸς κλισμὸν θέτο ποικίλον, ἔκτοθεν ἄλλων
Μνηστήρων· μὴ ξεῖνος, ἀνιηθεὶς ὀρυμαγδῷ,
Δείπνῳ ἀδήσειεν, ὑπερφιάλοισι μετελθών,
Ἠδ' ἵνα μιν περὶ πατρὸς ἀποιχομένοιο ἔροιτο.
Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
Καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
Νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν·
Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
Εἴδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
Δαιτρὸς δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν ἀείρας

Haſtam quidem *Telemachus* ſtatuit ferens ad columnam longam,
Intra armarium bene-politum; ubi utique aliae
Haſtae Vlyſſis magnanimi ſtabant multae:
Ipſam vero in thronum collocavit, ducens, ſtragulo ſubſtrato,
Pulchro, ingenioſe-facto; ſub pedibus autem ſcabellum erat.
Iuxta autem ipſe ſibi ſellam poſuit variegatam, ſeorſum ab aliis
Procis; ne hoſpes, offenſus tumultu,
Convivium moleſtum-haberet, cum ſuperbis congreſſus;
Atque ut ipſum de patre abſente interrogaret.
Aquam vero ancilla ex gutto profundebat ferens
Pulchro, aureo, ſuper argenteum lebetem
Ad lavandum; iuxtaque politam ſtravit menſam:
Panem vero veneranda proma appoſuit ferens,
Fercula multa apponens, largiens de praeſentibus.
Coquus autem carnium lances appoſuit ſumens

129 Ἔγχεα Ὀδυσσῆος] R. 130 πετάσας] F. A. L.

Ver. 127 Ἔγχος μὲν ῥ' ἔστησε φέρων πρὸς κίονα μακρὴν] Virigil. *Exin, quae in mediis ingenti adnixa columnae Aedibus aſtabat, validam vi corripit baſtam. Aen.* XII, 92.

Ver. 128 Δουροδόκης] Δορατοθήκης· νοητέον δὲ ἀπεξύσθαι τὰς κίονας, καὶ ἐνταῦθα ἀποτίθεσθαι τὰ δόρατα. *Schol.*

Ibid. Ἔνθα περ] *Vbi ſcilicet.*

Ver. 130 Λῖτα] Ὅμηρος δὲ ὁ θαυματιώτατος, τῶν στρωμάτων τὰ μὲν κατώτερα, λῖτα εἶναι φάσκει, ἤτοι λευκὰ καὶ μὴ βεβαμμένα, ἢ πεποικιλμένα. *Athenaeus, lib.* II, *cap.* 9. Vide et ad *Il.* ω, 644.

Ver. 131 Ἦεν] *Al.* εἶεν.

Ver. 132 Κλισμὸν] Δίφρον, ἀνάκλιτον [*Barneſius* ex MS. edidit ἀνάκλιντρον] ἔχοντα, καθέδραν. *Schol.* Vide infra ad *ver.* 145.

Ver. 133 Ἀνιηθεὶς] Vide ad *Il.* π', 762; et ϐ, 24.

Ver. 134 Δείπνῳ ἀδήσειεν] Ὅτι τὸ, δείπνῳ ἀδήσειεν, ἀντὶ τοῦ ἀηδισθῇ, ἀπὸ τοῦ ἀηδοῦς κέκραται. Διὸ καὶ ἐκτεταμένον ἔχει τὸ δίχρονον. *Euſtath.* Caeterum nonnullos ἀδδήσειεν ſcripſiſſe teſtatur *Barneſius.*

Ver. 136 Χέρνιβα] Τὰ ἐπὶ τῶν χειρῶν ὕδατα. *Schol.*

Ibid. Προχόῳ] Ἀγγείῳ προχυτικῷ, ἀπὸ τοῦ χέειν τὸ ὕδωρ· τῷ καθ' ἡμᾶς ξέστῃ. *Schol.* Apud *Andronicum Livium, Guttus, Pollubrum.*

Ver. 140 Χαριζομένη παρεόντων] Παρέοντα δὲ βρώματα λέγει, τὰ ἐν τῷ ταμείῳ ἀπόθετα, ἤτοι ἕωλα. *Euſtath.*

Ver. 141 Δαιτρὸς δὲ κρειῶν πίνακας] *Athenaeus* haec omittenda contendit: Ἁμαρτάνουσι δὲ οἱ ἐφεξῆς γράφοντες τούτους

τοὺς

Παντοίων, παρὰ δέ σφι τίθει χρύσεια κύπελλα.
Κῆρυξ δ' αὐτοῖσιν θαμ' ἐπῴχετο οἰνοχοεύων.
Ἐς δ' ἦλθον μνηστῆρες ἀγήνορες· οἱ μὲν ἔπειτα
Ἑξείης ἕζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε.
Τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν·
Σῖτον δὲ δμωαὶ παρενήνεον ἐν κανέοισιν·
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα, προκείμενα, χεῖρας ἴαλλον.

Omnigenum, ipſis etiam apponebat aurea pocula.
Praeco porro eos ſedulo obibat vinum fundens.
Ingreſſi autem ſunt proci ſuperbi, qui quidem deinde
Ordine ſedebant per ſedilia thronosque.
His vero praecones quidem aquam in manus fuderunt;
Panem autem ancillae accumulabant in caniſtris:
Illi vero ad cibos paratos appoſitos manus porrigebant.

147 ſqq. Ed. Rom. ordinem verſuum facit eum, quem *Barneſius* habet. vid. *not. Clarkii.* et ſola habet verſum νώμησαν — δεπαέσσι.

τοὺς στίχους· Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα, Εἴδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων. Δαιτρὸς δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν ἀείρας. Εἰ γὰρ εἴδατα παρέθηκεν ἡ ταμίη, δῆλον ὡς κρεάτων λείψανα τυγχάνοντα τὸν δαιτρὸν οὐκ ἔδει παρεισφέρειν· διόπερ τὸ δίστιχον ἀπαρκεῖ. *lib.* V. *cap.* 4. Quin et, uti ad hunc *Athenaei* locum annotat *Caſaubonus*, infra *Odyſſ.* δ', 175, ubi hic locus iterum occurrit, repetuntur verſuum horum priores duo, Σῖτον δ' — παρεόντων, omiſſo ſequenti Δαιτρὸς δὲ *etc.* *Euſtathio* vero, quocum facit et Dna *Dacier*, haud ſatis idoneae videntur *Athenaei* rationes: Καὶ μὴν καινὸν ἄλλως οὐδὲν, τῶν τριῶν στίχων φυλαττομένων, τὴν μὲν ταμίην ἕωλα παρατιθέναι, τὸν δ' αὖ δαιτρὸν ἑτεροῖα παντοῖα πρόσφατα ποικιλίας τε χάριν καὶ πρὸς φιλοφροσύνης ἔνδειξιν. *Euſtath.*

Ibid. Δαιτρὸς] Μάγειρος· ὁ διανέμων τὰ κρέα. *Schol.* Hic acceptos a coquo cibos menſis inferebat, illatos ſecabat. *Caſaubon. Annotat. in Athenaeum, lib.* V, *cap.* 4.

Ver. 143, et 153 Κήρυξ] Ita *Barneſius.* Recte, ut opinor. Vide ſupra ad *Il.* ω', 149; et β', 267. *Vulgg.* utrobique Κῆρυξ.

Ver. 144 Μνηστῆρες ἀγήνορες] *Scholiaſtes* exponit ἄγαν αὐθάδεις· ſed vide ſupra ad *ver.* 106.

Ver. 145 Ἑξείης ἕζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε] Ἐκαθέζοντο δὲ καὶ δειπνοῦντες οἱ τότε. Πολλαχοῦ γοῦν ὁ Ὅμηρος φησίν· Ἑξείης ἕζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε. Ὁ γὰρ θρόνος αὐτὸς μόνον ἐλευθέριός ἐστι καθέδρα σὺν ὑποποδίῳ, ὅπερ θρῆνυν καλοῦντες, ἐντεῦθεν αὐτὸν ὠνόμασαν θρόνον, τοῦ θρήσασθαι χάριν, ὅπερ ἐπὶ τοῦ καθίζεσθαι τάσσουσιν. — Ὁ δὲ κλισμὸς περιττοτέρως κεκόσμηται ἀνακλίσει. *Athenaeus, lib.* V, *cap.* 4.

Ver. 147, 148, 149 Σῖτον δὲ δμωαὶ *etc.*] *Barneſius* locum hunc verſuum ordine mutato, alioque etiam verſu inſerto, ita edidit: Κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο· Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσι. Σῖτον δὲ δμωαὶ παρενήνεον ἐν κανέοισιν· Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον. Atque hanc ordinationem ex *Iliad. Odyſſ.* γ', 338; φ', 270; itemque ex *Euſtathio*, confirmari exiſtimat vir eruditus. Sed, ut opinor, minus recte. Nam in omnibus locis iam citatis non occurrunt duo iſti verſus, Σῖτον δὲ δμωαὶ — χεῖρας ἴαλλον. Et quamvis in *Euſtathii* textu locus hic, uti nunc diſpoſuit *Barneſius*, editus ſit; liquet tamen ex commentario, ipſum non ita legiſſe. Porro verſum iſtum, Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσι, agnoviſſe quidem hic videtur *Scholiaſtes*, qui vocem Νώμησαν citat, exponitque Ἐμέρισαν· *Henricus Stephanus* autem, in annotationibus ad hunc locum, quamvis verſum hunc in Editionibus pleriſque reperiri fatetur, aliunde tamen huc irrepſiſſe pro certo habet. Vide infra ad γ', 340; et φ', 272. *Clark.* Edd. veterum ſolam Romanam habere docet *Var. Lect. Ern.*

Ver. 147 Παρενήνεον] Τὸ δὲ παρενήνεον — δηλοῖ — τὸ σωρεύειν, καὶ ἐμφαίνει τὸν πληθυσμὸν τοῦ σίτου. *Euſtath.*

Ver. 148 Ὀνείαθ'] Τὰ ὄνησιν ἐμποιοῦντα ἐδέσματα. *Schol.*

Ver.

Κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο
Μνηστῆρες, τοῖσιν μὲν ἐνὶ φρεσὶν ἄλλα μεμήλει,
Μολπή τ' ὀρχηστύς τε· τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτός.
Κῆρυξ δ' ἐν χερσὶν κίθαριν περικαλλέα θῆκε
Φημίῳ, ὅς ῥ' ἤειδε παρὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκῃ.
Ἤτοι ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν·

Iuvenes autem crateras coronarunt potù.
At poſtquam potus et eſcae deſiderium exemerant
Proci, ipſis quidem alia in mente curae erant,
Cantus ſaltatioque: haec enim ſunt ornamenta convivii.
Praeco autem in manus citharam perpulchram poſuit
Phemio, qui quidem canebat inter procos neceſſitate.
Ac ille quidem citharam-pulſans praeludebat ut ſcite caneret:

153 Χερσὶ] edd. vett. recte.

Ver. 149 Κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο] Virgil. *Crateres magnos ſtatuunt et vina coronant. Aen.* I, 728. Vide et ad *Il.* ά, 470.

Ver. 150 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο] Virgil. *Poſtquam exempta fames, et amor compreſſus edendi. Aen.* VIII, 184. Vide ad *Il.* ά, 469.

Ver. 151 Τοῖσιν μὲν ἐνὶ φρεσὶν ἄλλα μεμήλει] Πιθανῶς, ἵνα ὁ Τηλέμαχος καιρὸν σχῇ. *Schol. Clark.* Ceterum τοῖσι ſcribendum videtur de more *Homeri*: et mox *ver.* 153 ἐν χερσὶ, ut eſt in edd. vett. Vid. *Var. Lect. Ern.*

Ibid. Μεμήλει] *Euſtathius* in commentario legit μέμηλε. Quo modo neutiquam conſtabit Temporum ratio. Vide ad *Il.* β', 614; et ad ά, 37, et 221.

Ver. 152 Μολπή τ', ὀρχηστύς τε· τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτός] Ita infra θ', 99. Φόρμιγγός θ', ἣ δαιτὶ συνήορός ἐστι θαλείῃ. Et ρ', 270: Ἐν δέ τε φόρμιγξ Ἠπύει, ἣν ἄρα δαιτὶ θεοὶ ποίησαν ἑταίρην· Καί μοι μηδεὶς ὑπολαβέτω ὅτι πρὸς τέρψιν μόνον χρησίμην ᾤηθη μουσικὴν Ὅμηρος διὰ τούτων· ἀλλὰ γὰρ βαθύτερός ἐστι νοῦς ἐγκεκρυμμένος τοῖς ἔπεσι. Εἰς γὰρ ὠφέλειαν καὶ βοήθειαν τὴν μεγίστην αὐτοῖς καιροῖς παρέλαβε μουσικήν· λέγω δὲ εἰς τὰ δεῖπνα καὶ τὰς συνουσίας τῶν ἀρχαίων· Συνέβαινε γὰρ εἰσάγεσθαι μουσικὴν, ὡς ἱκανὴν ἀντισπᾶν καὶ πραΰνειν τὴν τοῦ οἴνου ὑπόθερμον δύναμιν· καθάπερ πού φησι καὶ ὁ ἡμέτερος Ἀριστόξενος· ἐκεῖνος γὰρ ἔλεγεν εἰσάγεσθαι μουσικὴν, παρ' ὅσον ὁ μὲν οἶνος σφάλλειν πέφυκε τῶν ἄδην αὐτῷ χρησαμένων τά τε σώματα καὶ τὰς διανοίας· ἡ δὲ μουσικὴ τῇ περὶ αὐτὴν τάξει δὲ καὶ συμμετρίᾳ εἰς τὴν ἐναντίαν καταστάσιν ἄγει τε καὶ πραΰνει. *Plutarch. de Muſica, ſub fine*: ubi et hunc *Homeri* locum adducit. Vide infra ad θ', 99; et ρ', 271.

Ver. 153 Κῆρυξ δ' ἐν χερσὶν *etc.*] *Herodotus* in Vita *Homeri* locum hunc hoc modo citat: Κῆρυξ δ' ἐν χερσὶν κίθαριν περικαλλέ' ἔθηκε Φημίῳ, ὅστε πολλὸν ἐκαίνυτο πάντας ἀείδων. Vnde *Barneſius* poſt hunc verſum inſeruit; Φημίῳ, ὅς τέ νυ πολλὸν ἐκαίνυτο πάντας ἀείδων. Atqui *Herodotum* verſum proxime ſequentem, Φημίῳ, ὅς ῥ' ἤειδε *etc.* iſto modo tantum legiſſe, aut forte memoriter citaſſe crediderim.

Ibid. Ἐν χερσὶν κίθαριν περικαλλέα θῆκε] Virgil. *Cithara crinitus Iöpas Perſonat aurata. Aen.* I, 744.

Ver. 154 Φημίῳ, ὅς ῥ' ἤειδε παρὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκῃ] Προανεφώνησε, ἵνα ὁ Φήμιος σωθῇ, ἐν τῇ μνηστηροφονίᾳ. *Schol.* Vide infra ad χ', 330, *etc.*

Ibid. Ὅς ῥ'] *Qui utique*; *Qui ſcilicet*.

Ver. 155 Ἤτοι ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν] "Ἀναβάλλεσθαι autem di-" "cuntur, inquit *Euſtath.* οἱ κιθαρίζοντες, " "pro ἀνακρούεσθαι ſeu προοιμιάζεσθαι. Di-" "cunt Latini poëtae *chordas pollice prae-*" "*tentare*, ut apud Ovid. Metam. l. 5. " "*Calliope querulas praetentat pollice chor-*" "*das.* Ergo ἀναβολὴ dicetur ipſa chor-" "darum digitis facta praetentatio, quam " "vulgo *proludium* et *proluſionem* appel-" "lant, et quidam *praecentionem*, i. e. *can-*" "*tus prooemium.*" *Benedict. in Pindar. Pythior. Ode* I, 7. Similiter et *Menagius*: "Sunt autem ἀναβολαὶ prooemia Muſi-" "corum; qua voce utitur Pindarus Py-" "thior. Ode 1, ſtatim initio: ἀμβολὰς " "τεύχῃς ἐλελιζομένα —. inde ἀναβάλλεσθαι " "apud

Αὐτὰρ Τηλέμαχος προσέφη γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
Ἄγχι σχὼν κεφαλὴν, ἵνα μὴ πευθοίαθ' οἱ ἄλλοι·
Ξεῖνε φίλ', εἰ καί μοι νεμεσήσεαι, ὅ, τι κεν εἴπω·
Τούτοισιν μὲν ταῦτα μέλει, κίθαρις καὶ ἀοιδὴ,
Ῥεῖ', ἐπεὶ ἀλλότριον βίοτον νήποινον ἔδουσιν
Ἀνέρος, οὗ δή που λεύκ' ὀστέα πύθεται ὄμβρῳ,
Κείμεν' ἐπ' ἠπείρου, ἢ εἰν ἁλὶ κῦμα κυλίνδει.
Εἰ κεῖνόν γ' Ἰθάκηνδε ἰδοίατο νοστήσαντα,
Πάντες κ' ἀρησαίατ' ἐλαφρότεροι πόδας εἶναι,
Ἢ ἀφνειότεροι χρυσοῖό τε ἐσθῆτός τε.
Νῦν δ' ὁ μὲν ὣς ἀπόλωλε κακὸν μόρον, οὐδέ τις ἡμῖν
Θαλπωρὴ, εἴπερ τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
Φησὶν ἐλεύσεσθαι· τοῦ δ' ὤλετο νόστιμον ἦμαρ.

Verum Telemachus allocutus eſt caeſiis-oculis Minervam,
Prope admoto capite, ut ne audirent alii;
« Hoſpes chare, num etiam mihi iraſceris, *ob id* quod dixero?
« His quidem haec curae ſunt, cithara et cantus,
« Facile *ſane:* quoniam alienum cibum impune abſumunt
« Viri, cuius jam alicubi alba oſſa putreſcunt imbre,
« Iacentia in continenti, aut *illa* in mari fluctus volvit.
« Si illum utique in Ithacam viderint reverſum,
« Omnes optarint celeriores pedibus eſſe,
« Quam ditiores auro veſteque,
« Nunc vero ille ſic periit malo fato, neque ulla nobis
« Spes eſt, etiamſi quis terreſtrium hominum
« Dicat rediturum eſſe; eius enim p[illegible]iit reditus dies.

159 Τούτοισι] edd. praeter R. *ibid.* μέλλει] F. A. R. 162 κυλίνδοι] A. 3. male.

« apud Homerum Odyſſ. ά, pro *chordas* « *pollice praetentare;* "Ητοι ὁ φορμίζων « ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν." *Annotat. in Laërt. lib.* IX. Sic apud *Theocritum;* Τῷ δ' ὕπι Δαμοίτας ἀνεβάλλετο, καὶ τάδ' ἄειδεν. *Idyll.* VI, 20. Δεύτερος αὖ Δάφνις λιγυρῶς ἀνεβάλλετ' ἀείδειν. *Idyll.* VIII, 71. Καί τι κόρας φιλικὸν μέλος ἀμβάλευ —. *Idyll.* X, 22. Item apud *Ariſtophanem:* Ξυνελέγοντ' ἀναβολὰς ποτώμεναι. *Pax, ver.* 830. Vide *Hiſtoire Critique de la Republique des Lettres, Tom.* I, *pag.* 234.

Ver. 156, 178, et 221 Γλαυκῶπιν Ἀθήνην — γλαυκῶπις Ἀθήνη] Vide ad *Il.* ά, 206.

Ver. 157 Πευθοίαθ' οἱ ἄλλοι] *Al.* πευθοίατο ἄλλοι.

Ver. 158 Εἰ καί μοι] *Al.* ἦ καί μοι.

Ver. 160 Ἀλλότριον βίοτον νήποινον ἔδουσιν] *Heſiod.* Ἀλλότριον κάματον σφετέρην ἐς γαστέρ' ἀμῶνται. *Theogon. ver.* 599. Οὕτω τί τ' ἀλλότρι' ἐσθίειν ἐστὶ γλυκύ. *Alexis Poëta apud Athenaeum, lib.* IV, *cap.* 18. Ἀνδρὸς ἑνὸς βίοτον νήποινον ὀλέσσαι. Infra *ver.* 377 huius libri; et β΄, 142. *Quaſi mures, ſemper edimus alienum cibum. Plautus Captiv. Scen.* I, *ver.* 9.

Ver. 166 Ἀπόλωλε] Vide ad *Il.* κ΄, 186, 187; et ad ά, 37.

Ibid. Οὐδέ τις ἡμῖν Θαλπωρὴ] *Euſtathius* nonnullos hic Ἐλπωρὴ legiſſe annotat. At vulgatam lectionem praefert Dna *Dacier;* « Ἐλπωρὴ » (inquit) « veut dire ſimplement *eſperance, attente;* et θαλπωρὴ « ſignifie non ſeulement eſperance, mais « une eſperance, qui par la joie qu'elle « inſpire, communique au ſang et aux « eſprits une douce chaleur, ſource de « vie, ce qui convient ici. » Ἰστέον δὲ, ὅτι τὴν χαροποιὸν ἐλπίδα θαλπωρὴν λέγει. *Euſtath.* Sic *Il.* ζ΄, 411, 412. Οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλη Ἔσται θαλπωρὴ, ἐπεὶ [illegible]ν σύγε πότμον ἐπίσπῃς.

Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις, ἠδὲ τοκῆες;
Ὁπποίης δ' ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο; πῶς δέ σε ναῦται
Ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωνται;
Οὐ μὲν γάρ τι σε πεζὸν ὀΐομαι ἐνθάδ' ἱκέσθαι.
Καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
Ἠὲ νέον μεθέπεις, ἦ καὶ πατρώϊός ἐσσι
Ξεῖνος; ἐπεὶ πολλοὶ ἴσαν ἀνέρες ἡμέτερον δῶ
Ἄλλοι, ἐπεὶ καὶ κεῖνος ἐπίστροφος ἦν ἀνθρώπων.
    Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
Μέντης Ἀγχιάλοιο δαΐφρονος εὔχομαι εἶναι

“ Sed age, mihi hoc dic et vere enarra,
“ Quis? unde es hominum? ubi tibi urbs, atque parentes?
“ Quali autem in navi advenisti? quo pacto te nautae
“ Duxerunt in Ithacam? quosnam *ſe* eſſe praedicant?
“ Neque enim ullo pacto te peditem exiſtimo huc veniſſe.
“ Et mihi hoc dic vere, ut bene cognoſcam,
“ An recens veniſti, an etiam paternus es
“ Hoſpes? quoniam multi adibant viri noſtram domum
“ Alii; nam et is in-ſe-convertebat-ſtudia hominum.
    Hunc autem rurſus allocuta eſt dea caeſia Minerva;
“ Enimvero ego tibi haec valde accurate narrabo:
“ Mentes Anchiali bellicoſi glorior eſſe

Ver. 169 Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον] Virgil. *Mihique haec ediſſere vera roganti.* *Aen.* II, 149.

Ver. 170 Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις, ἠδὲ τοκῆες] Πάλιν αὖ τὸ Ὁμηρικὸν παραφράζων Εὐριπίδης, Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πτόλις ἠδὲ τοκῆες, τοῖς δὲ χρῆται τοῖς Ἰαμβίοις ἐν τῷ Αἰγεῖ· Ποίαν σε φῶμεν γαῖαν ἐκλελοιπότα, Πολυξενοῦσθαι; γῆ δὲ τίς, πάτρας θ' ὅρος; Τίς ἐσθ' ὁ φύσας; τοῦ κεκήρυξαι πατρός; *Clemens Alexandrin. Strom.* VI. Χαῖρ', ὦ ξέν', ὅστις δ' εἶ, φράσον, πάτραν τε σήν. *Euripid. Cyclops, ver.* 102. *Sed vos qui tandem? quibus aut veniſtis ab oris?* Virgil. *Aen.* I, 373. *Qui genus? unde domo?* *Aen.* VIII, 114.

Ver. 173 Οὐ μὲν γάρ τί σε πεζὸν ὀΐομαι ἐνθάδ' ἱκέσθαι] Ἰστέον δὲ ὅτι ἀφελὴς ἐνταῦθα καὶ ἀστεῖος ὁ τοῦ Τηλεμάχου λόγος ἐν τῷ, Οὐ γάρ τι σε πεζὸν etc. ἤγουν ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς νήσῳ· σπουδαῖον δὲ ὁ λόγος ἔχει οὐδὲν, ὁποῖα τὰ τοῦ σχεδιασμοῦ. *Euſtath.* Fortaſſe autem ſententia haec eorum numero habenda ſit, in quibus ἡ ἀπόφασις (obſervante *Hermogene* περὶ μεθόδου δεινότητος, *cap.* 37) τῇ καταφάσει — τὸ πλέον δύναται. Ut ſcilicet phraſis iſta, οὐ μὲν γάρ τι ὀΐομαι, rem non modo non eſſe veriſimilem, ſed et ab omni veriſimilitudine longiſſime abeſſe, ſive plane eſſe impoſſibilem denotet. Vide ad *Il.* ν', 344. Atque hoc modo exponit *Scholiaſtes*; Πεζὸν μὲν γάρ σε ἀδύνατον ἐλθεῖν. Occurrit porro eadem ſententia infra ξ', 190; π', 59, 224.

Ver. 177 Ἐπίστροφος] *Euſtath.* Ὁ ἐνεργῶν καὶ ποιούμενος τὴν εἰς ἄλλους ἐπιστροφήν· ὅ ἐστι φιλόξενος καὶ πολλοὺς ξενοδοχῶν. Ἢ παθητικὴν ἔννοιαν ἔχει, ὡς πάσχων ἐκ τῶν ἄλλων ἐπιστροφὴν, καὶ ἀγαπώμενος· ὅπερ καὶ κρεῖττον. *Clark.* Vid. de h. v. *Arnaldus* Lect. Gr. p. 55. *Ern.*

Ver. 179 Ἐγώ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω] “ Tamen ” (inquit *Spondanus*) “ ficta ſunt ea, quae paulo poſt dicet, ſe “ Mentem eſſe Anchiali filium; totumque “ illud de ſuſceptae navigationis fine; “ ſed illud ἀτρεκέως ad ſequentia de Ulyſ-“ ſe referenda ſunt, ut conſtet veritas, “ quem adhuc eſſe ſuperſtitem Telema-“ cho nunciabit. Alioquin officioſum eſt “ ac opportunum mendacium, quod de “ ſe Minerva dicit.” Atqui, (ut opinor,) iſtud, ἀτρεκέως ἀγορεύσω, non eſt, *Vere*; ſed,

Υἱός, ἀτὰρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω.
Νῦν δ' ὧδε ξὺν νηῒ κατήλυθον ἠδ' ἑτάροισι,
Πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον ἐπ' ἀλλοθρόους ἀνθρώπους,
Ἐς Τεμέσην μετὰ χαλκόν· ἄγω δ' αἴθωνα σίδηρον.
Νηῦς δέ μοι ἥδ' ἕστηκεν ἐπ' ἀγροῦ νόσφι πόληος,
Ἐν λιμένι Ῥείθρῳ, ὑπὸ Νηΐῳ ὑλήεντι.
Ξεῖνοι δ' ἀλλήλων πατρώϊοι εὐχόμεθ' εἶναι
Ἐξ ἀρχῆς, εἴπερ τε γέροντ' εἴρηαι ἐπελθὼν
Λαέρτην ἥρωα· τὸν οὐκέτι φασὶ πόλινδε

" Filius: caeterum Taphiis navigandi-ſtudioſis impero.
" Nunc vero huc cum navi veni atque ſociis,
" Navigans ſuper nigrum pontum ad alienae-linguae homines,
" Ad Temeſen propter aes: fero autem ſplendidum ferrum.
" Navis autem mihi ipſa ſtat ad agrum, ſeorſum ab urbe,
" In portu Rhethro, ſub Neïo ſylvoſo.
" Hoſpites autem invicem paterni gloriamur eſſe
" Ab initio; ſiquidem ſenem interroges congreſſus
" Laërtem heroëm, quem non amplius aiunt in urbem

183 Πλέων οἴνοπα] R. Euſtath. tamen ἐπὶ οἴνοπα legit, ut patet e p. 1408 ſqq. ceterae omnes ἐπὶ οἴν.

ſed, *Accurate, particulatim, enarrabo.* Vide ad *Il.* β', 10.

Ver. 182 Νῦν δ' ὧδε ξὺν νηῒ κατήλυθον] Ἔτι δὲ τὸ, ὧδε, ἀντὶ τοῦ οὕτως, ἁπλῶς δηλαδή· καὶ ὡς εἰπεῖν αὕτως. Οὐδέποτε γάρ φασιν ὁ Ποιητὴς τοπικὸν οἶδε τὸ ὧδε. *Euſtath.* Similiter et *Scholiaſtes*; Οὐδέ ποτε κεῖται παρὰ τῷ Ποιητῇ τὸ ὧδε τοπικὸν, ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ οὕτως. Atqui occurrit haec vox nonnullis in locis, ubi vix aliud quam *Huc* ſignificare poteſt: Αἲ γὰρ δὴ Ὀδυσεύς τε καὶ ὁ κρατερὸς Διομήδης Ὧδ' ἄφαρ ἐκ Τρώων ἐλασαίατο μώνυχας ἵππους. *Il.* κ', 536. Ἥφαιστε, πρόμολ' ὧδε. σ', 392. Τὸν ξεῖνον ἐναντίον ὧδε κάλεσσον. *Odyſſ.* ρ', 544.

Ibid. Κατήλυθον] Aeque conſtabit Temporum ratio hoc quidem in loco, ſive in Aoriſto κατήλυθον ſcribas, ſive in praeterito κατήλυθα. Vide ad *Il.* ά, 37.

Ver. 183 Πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον] Vulgati habent, Πλέων οἴνοπα πόντον. Quae ſi vera ſit lectio, verſus hic, uti obſervavit *Barneſius*, eorum numero habendus erit, quos ἀκεφάλους appellat *Athenaeus*, *lib.* XIV, *cap.* 8. Vide ad *Il.* ψ', 2. Cuiuſmodi tamen exempla ſunt rara. Alii, notante itidem *Barneſio*, hic legunt Πλείων, vel Πλώων. Ipſe autem ex Editionibus duabus vetuſtioribus, et ex MSS. edidit, Πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον· ut pronuntietur ſcilicet Πλῶν. Atque hanc demum veram lectionem crediderim. Ita enim in commentario legit *Euſtathius*, quem et citat *Barneſius*; itaque porro habent codices nonnulli a *Th. Bentleio* collati. Quin et bis alibi, quibus ſolis in locis apud Poëtam (hoc ipſo verſu excepto) occurrit vox Πλέων, uſurpatur haec ipſa phraſis: Νηῒ πολυκλήϊδι πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον. *Iliad.* ή, 88. Σὴν ἐς πατρίδ' ἵκοιο πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον. *Odyſſ.* δ', 474.

Ver. 184 Τεμέσην] Τεμέση, πόλις Κύπρου, κατὰ δέ τινας, Ἰταλίας, ἣν νῦν Βρεντέσιον καλοῦσι. *Schol.* Ταύτης τε τῆς Τεμέσης [τῆς Βρεττίας] φασὶ μεμνῆσθαι τὸν Ποιητὴν, οὐ τῆς ἐν Κύπρῳ Ταμασοῦ (λέγεται γὰρ ἀμφοτέρως,) τῷ Ἐς Τεμέσην μετὰ χαλκόν —. Καὶ δείκνυται χαλκουργεῖα πλησίον, ἃ νῦν ἐκλέλειπται. *Strabo*, *Geograph. lib.* VI, *pag.* 393, *al.* 255. *Al.* Ταμέσην. *Clark.* Hinc *Temeſaea aera*, Ovid. *Met.* VII, 204.

Ver. 185, 196 Ἕστηκεν — τέθνηκεν] Vide ad *Il.* ά, 37; et ad δ', 434.

Ibid. Νόσφι] Vide ad *Il.* ά, 349.

Ver. 186 Ἐν λιμένι Ῥείθρῳ] Ὄνομα τοῦ ἐν Ἰθάκῃ λιμένος τὸ Ῥεῖθρον, ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος. *Schol.*

Ibid. Ὑπὸ Νηΐῳ] Τῷ πρὸς ὑποδοχὴν νηῶν εὐθέτῳ ὄρει τῆς Ἰθάκης. *Schol.* *Al.* ὑπονηΐῳ. Vide infra ad γ', 81. *Clark.* Vid. de hoc loco et ceteris ſimilibus *Holſtenium* ad *Steph.* de Vrb. p. 222. b. *Ern.*

Ibid. Ὑλήεντι] Vide infra ad *ver.* 246; item ad *Il.* γ', 151.

Ἔρχεσθ᾽, ἀλλ᾽ ἀπάνευθεν ἐπ᾽ ἀγροῦ πήματα πάσχειν
Γρηῒ σὺν ἀμφιπόλῳ, ἥ οἱ βρῶσίν τε, πόσιν τε
Παρτιθεῖ, εὖτ᾽ ἄν μιν κάματος κατὰ γυῖα λάβῃσιν,
Ἑρπύζοντ᾽ ἀνὰ γουνὸν ἀλωῆς οἰνοπέδοιο.
Νῦν δ᾽ ἦλθον· δὴ γάρ μιν ἔφαντ᾽ ἐπιδήμιον εἶναι
Σὸν πατέρ᾽· ἀλλά νυ τόν γε θεοὶ βλάπτουσι κελεύθου.
Οὐ γάρ πω τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ δῖος Ὀδυσσεὺς,
Ἀλλ᾽ ἔτι που ζωὸς κατερύκεται εὐρέϊ πόντῳ,
Νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ· χαλεποὶ δέ μιν ἄνδρες ἔχουσιν,
Ἄγριοι, οἵ που κεῖνον ἐρυκανόωσ᾽ ἀέκοντα.
Αὐτὰρ νῦν τοι ἐγὼ μαντεύσομαι, ὡς ἐνὶ θυμῷ
Ἀθάνατοι βάλλουσι, καὶ ὡς τελέεσθαι ὀΐω,
Οὔτε τι μάντις ἐὼν, οὔτ᾽ οἰωνῶν σάφα εἰδώς·
Οὔτι ἔτι δηρόν γε φίλης ἄπο πατρίδος αἴης
Ἔσσεται, οὐδ᾽ εἴπερ τε σιδήρεα δέσματ᾽ ἔχῃσι·
Φράσσεται, ὥς κε νέηται, ἐπεὶ πολυμήχανός ἐστιν.

« Venire, ſed ſeorſum in agro dolores pati
« Vetula cum ancilla, quae illi cibumque potumque
« Apponit, quoties ipſum defatigatio membra invaſerit,
« Reptantem per fertile-ſolum areae vitibus conſitae.
« Nunc autem veni; iamdudum enim ipſum aiebant apud ſuos eſſe
« Tuum patrem; verum huic Dii impediunt iter.
« Nondum enim mortuus eſt ſuper terram, nobilis Vlyſſes;
« Sed adhuc alicubi vivus detinetur in lato ponto,
« Inſula in circumflua; ſaevi autem ipſum viri tenent,
« Feri, qui alicubi illum detinent invitum.
« Porro nunc tibi ego vaticinabor, quemadmodum in animo
« Immortales ſuggerunt, et quemadmodum perfectum iri puto,
« Neutiquam vates cum ſim, neque auguriorum clare peritus:
« Nequaquam adhuc diu chara a patria terra
« Erit, neque ſi etiam ferrea vincula *eum* detineant:
« Cogitabit *nempe*, qui redeat: quoniam ſolers eſt.

203 Ἀπὸ] F. A. R.

Ver. 193 Ἑρπύζοντ᾽] Μετὰ ὀδύνης καὶ ἀνίας ἠρέμα βαδίζοντα διὰ τὸ γῆρας. *Schol.*

Ibid. Ἀνὰ γουνὸν ἀλωῆς οἰνοπέδοιο] Ἔχεις εἰπεῖν τίνας ὀνομάζει Ὅμηρος ἐν τοῖς ἔπεσι διογενεῖς καὶ θεοῖς εἰκέλους καὶ λαῶν ποιμένας καὶ ἄλλα ὅσα ποιητὴν εἰκὸς ἀποσεμνύνοντα τοῖς ὀνόμασιν ἀρετὴν ἀνδρός; Ἆρα τοὺς ἐπὶ σκεπάνῃ καὶ αὔλακι πρὸς τῇ γῇ διαπονουμένους, δεινοὺς ἀροῦν, ἀγαθοὺς φυτεύειν, ἐν ἀμήτῳ δεξιοὺς, ἐν ὀρχάτῳ φιλοπόνους; Ἢ τούτων μὲν οὐδὲ τὴν ἀρχὴν ἠξίωσεν καταμῖξαι τὰ ἔργα τῇ αὐτοῦ ᾠδῇ, νησιώτῃ γέροντι ἀναθεὶς αὐτὰ, ἐκπεπτωκότι τῆς ἀρχῆς ὑπὸ ὑβριστῶν νέων, ἐν γουνῷ οἰνοπέδου ἀλωῆς, ἐπὶ φύλλων χαμαὶ βεβλημένων, ὥρᾳ θέρους ἀναπαυομένῳ. Οἱ δὲ μακάριοι αὐτῷ ἄνδρες, οὓς ἐκεῖνος ἐπαινῶν χαίρει, ἕτεροί εἰσιν ἐξ ἑτέρων ἐπιτηδευμάτων καὶ ἔργων. *Maximus Tyrius, Diſſertat.* XIII, *ipſo initio.*

Ibid. Ἀλωῆς] Ἀμπελοφύτου γῆς. *Schol.*

Ver. 196 Ἐπὶ χθονὶ] *Al.* ἐνὶ χθονί.

Ibid. Δῖος Ὀδυσσεὺς] Ὁ δὲ αὐτὸς [Ὅμηρος] καὶ τοὺς ἀγαθοὺς ἅπαντας δίους καλεῖ, διότι ἦσαν, οἶμαι, οὐ κατὰ τέχνην ἀγαθοὶ, ἀλλὰ ἔργον Διός. *Maximus Tyrius, Diſſertat. ſub initio.*

Ver. 201 Ἀθάνατοι] Similiterque infra *ver.* 420, ἀθανάτην. Vide ad *Il.* ά, 398.

Ver. 203 Οὔτι] *Al.* Οὔτοι.

Ibid. Ἔτι δηρόν] Vide ad *Il.* ά, 51.

Ver. 204 Δέσματα] Huc reſpexit *Heſych.* in h. v. *Ern.*

Ver.

Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Εἰ δὴ ἐξ αὐτοῖο τόσος πάϊς εἰς Ὀδυσῆος.
Αἰνῶς γὰρ κεφαλήν τε καὶ ὄμματα καλὰ ἔοικας
Κείνῳ, ἐπεὶ θαμὰ τοῖον ἐμισγόμεθ' ἀλλήλοισι,
Πρίν γε τὸν ἐς Τροίην ἀναβήμεναι, ἔνθα περ ἄλλοι
Ἀργείων οἱ ἄριστοι ἔβαν κοίλῃς ἐνὶ νηυσίν·
Ἐκ τοῦδ', οὔτ' Ὀδυσῆα ἐγὼν ἴδον, οὔτ' ἐμὲ κεῖνος.
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω,
Μήτηρ μέν τ' ἐμέ φησι τοῦ ἔμμεναι· αὐτὰρ ἔγωγε
Οὐκ οἶδ'· οὐ γάρ πώ τις ἑὸν γόνον αὐτὸς ἀνέγνω.
Ὡς δὴ ἔγωγ' ὄφελον μάκαρός νύ τευ ἔμμεναι υἱὸς
Ἀνέρος, ὃν κτεάτεσσιν ἑοῖς ἔπι γῆρας ἔτετμε·
Νῦν δ', ὃς ἀποτμότατος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων,

« Sed age mihi hoc dic, et vere enarrato,
« Num ex ipſo tantus filius ſis Vlyſſe:
« Vehementer enim et capite et oculis pulchris ſimilis es
« Illi: quippe frequenter ad hunc modum nos-inviſebamus invicem,
« Antequam in Troiam illi conſcendiſſet; quo utique alii
« Graecorum optimates ierunt cavis in navibus:
« Ex hoc tempore neque Vlyſſem ego vidi, neque me ille.
Hanc autem rurſus Teſemachus prudens allocutus eſt;
« Enimvero ego tibi, hoſpes, valde vere enarrabo;
« Mater quidem me ait eius eſſe; at ego
« Neſcio: nondum enim quiſquam ſuum parentem ipſe cognovit.
« Vtinam ſane ego felicis potius alicuius fuiſſem filius
« Viri, quem in bonis ſuis ſenectus deprehendiſſet:
« Nunc vero, qui infeliciſſimus eſt mortalium hominum,

216 οἶδα] F. A. L.

Ver. 207 Εἰ δὴ] *Si revera.* Nequaquam enim ſupervacuum eſt iſtud δή.

Ver. 210 Ἔνθα περ] *Quo utique*; *Quo ſcilicet.*

Ver. 211 Ἐνὶ νηυσίν] *Al.* ἐπὶ νηυσίν.

Ver. 212 Τὴν δ'] Sic infra *ver.* 221, 230, Τὸν δ'· — Τὴν δ'. Vide ad *Il.* ά, 57; et θ', 160. Minus recte *Barneſius*, Τήνδ' — Τόνδ' — Τήνδ'.

Ibid. Ἀντίον ηὔδα] Virgil. *Aeolus haec contra. Aen.* I, 80. *Aeneas contra cui talia reddit. Aen.* X, 530.

Ver. 214, et 224 Ἀτρεκέως] Vide ſupra ad *ver.* 179.

Ibid. Ἀγορεύσω] *Al.* καταλέξω.

Ver. 215 Μήτηρ μέν τ' ἐμέ φησι τοῦ ἔμμεναι] Ἡ γὰρ ἀκριβὴς εἴδησις ἐν τοῖς τοιούτοις τῇ μητρὶ ἀνάκειται —. Δοκεῖ δὲ καὶ τῷ Ἀριστοτέλει τὰ εἰρημένα ὀρθῶς ἔχειν, ὅς φησιν, ὡς ἄριστα περὶ τῶν τέκνων κρίνουσιν αἱ γυναῖκες· διό, φησι, Πεπαρηθία τις γυνὴ μαρτυρήσασα οἰκεῖον τινὰ εἶναι παῖδα, ἔλυσε τὴν περὶ ἐκείνου ἀμφιβολίαν. *Euſtath.*

Ver. 216 Οὐ γάρ πώ τις ἑὸν γόνον αὐτὸς ἀνέγνω] Αὐτὸν γὰρ οὐδεὶς οἶδε τοῦ ποτ' ἐγένετο· Ἀλλ' ὑπονοοῦμεν πάντες, ἢ πιστεύομεν. *Menander, Fragment. citat. ab Euſtathio.* Porro *Scholiaſtes* vocem γόνον hic exponit γεννήτορα· *Euſtathius* autem, Γόνος δὲ νῦν, inquit, ἡ γονή — τὸ δὲ εἰπεῖν γόνον τὸν γεννήσαντα, ἴσως οὐκ ὀρθόν· Et *Duportus* in *Gnomologia Homerica* ad hunc locum; Γόνος inquit hic (eſtque hoc ſenſu ἅπαξ λεγόμενον) omnino pro γονή, ſtirps, origo, γένος, γέννησις. Quod rectius. Verum neque apud Poëtam hoc ſenſu ἅπαξ λεγόμενον eſt, (uti ait vir eruditus,) ſed ſaepius uſitatum; ἡ δὲ ἑκάστη Ὃν γόνον ἐξαγόρευεν. Infra λ', 232. Οὐκ ἔτ' ἀπολλήξεις τὸν ἐμὸν γόνον ἐξερέουσα. τ', 166.

Τοῦ μ' ἔκ φασι γενέσθαι· ἐπεὶ σύ με τοῦτ' ἐρεείνεις.
  Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Οὐ μέν τοι γενεήν γε θεοὶ νώνυμον ὀπίσσω
Θῆκαν· ἐπεὶ σέ γε τοῖον ἐγείνατο Πηνελόπεια.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Τίς δαὶς, τίς δὲ ὅμιλος ὅδ' ἔπλετο; τίπτε δέ σε χρεώ;
Εἰλαπίν', ἠὲ γάμος; ἐπεὶ οὐκ ἔρανος τάδε γ' ἐστίν.
Ὥς τέ μοι ὑβρίζοντες ὑπερφιάλως δοκέουσι
Δαίνυσθαι κατὰ δῶμα· νεμεσσήσαιτό κεν ἀνὴρ
Αἴσχεα πόλλ' ὁρόων, ὅστις πινυτός γε μετέλθοι.
  Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Ξεῖν', ἐπεὶ ἂρ δὴ ταῦτά μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾷς,
Μέλλεν μέν ποτε οἶκος ὅδ' ἀφνειὸς καὶ ἀμύμων

Ex hoc me dicunt natum eſſe: quoniam tu me hoc interrogas.
  Hunc autem rurſus allocuta eſt dea caeſia Minerva;
« Non ſane tibi genus utique dii ignobile in poſterum
« Dederunt: quum te talem peperit Penelope.
« Sed age mihi hoc dic et vere enarrato,
« Quodnam epulum, quaeve haec turba eſt? quod vero te opus urget?
« Convivium? an nuptiae? quoniam haud ſymbolum haec ſunt.
« Ita mihi ſupra-modum contumelioſe videntur
« Convivari per domum: indignaretur vir
« Turpia multa videns, quicunque cordatus utique interveniſſet.
  Hanc autem rurſus Telemachus prudens contra allocutus eſt;
« Hoſpes, quandoquidem me haec interrogas atque percontaris,
« Expectandum quidem fuit aliquando ut domus haec locuples et integra

220 Σύγε] R. 228 δαίνυσθαι] R.

Ver. 220 Ἐπεὶ σύ με] *Al.* ἐπεὶ σύ γε.

Ver. 222 Νώνυμον ὀπίσσω] Nulla ex analogia produci poteſt media vocis, νώνυμον· vide infra ad ν', 239; et ad ξ', 182. Pronuntiabatur fortaſſe hic νώνυμμον. Vide ad *Il.* ν', 227.

Ver. 223 Ἐπεὶ σέ γε τοῖον ἐγείνατο] Virgil. *Quae te tam laeta tulerunt Saecula? qui tanti talem genuere parentes. Aen.* I, 609.

Ver. 225 Τίς δαὶς] *Ammonius* in h. l. legebat τίς δαὶ, ut *Il.* κ', 408, ut eſſet σύνδεσμος ἐρωτηματικὸς ἐκτεταμένως, e mente *Ariſtarchi.* Vid. *Barneſ.* ad h. l. add. Cl. *Valkenar.* ad *Amm.* p. 39. *Ern.*

Ibid. Τίπτε δέ σε χρεώ] Τίνα χρείαν τόσον ἥκεις; infra β', 28. Vide ad *Il.* κ', 43; item infra δ', 312. Caeterum *Athenaeus lib.* VIII, *cap.* 16, legit τίπτε δέ σε χρεών. Porro enuntiabantur χρεώ, χρεὼν, ac ſi ſcripta fuiſſent χρῶ, χρῶν. Vide ad *Il.* β', 811.

Ver. 226 Εἰλαπίν', ἠὲ γάμος; ἐπεὶ οὐκ ἔρανος τάδε γ' ἐστίν] Ἢ γάμῳ, ἢ ἐράνῳ, ἢ εἰλαπίνῃ τεθαλυίῃ. Infra λ', 414. Εἰλαπίνη, ἡ μεγάλη εὐωχία, ἐν ᾗ κατὰ εἴλας καὶ συστροφὰς εὐωχοῦνται. — Ἔρανος, τὸ ἀπὸ συμβολῆς δεῖπνον. *Schol.* Similiter *Athenaeus*: Τὰς θυσίας καὶ τὰς λαμπροτέρας παρασκευὰς ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ εἰλαπίνας· καὶ τοὺς τούτων μετέχοντας, εἰλαπιναστάς. Ἔρανοι δέ εἰσιν αἱ ἀπὸ τῶν συμβαλλομένων εἰσαγωγαὶ, ἀπὸ τοῦ συνερᾷν καὶ συμφέρειν ἕκαστον. *Lib.* VIII. *cap.* 16. Caeterum edidit hic *Barneſius* Εἰλαπίνη, ἢ γάμος; nulla, ut opinor, ſatis idonea ratione.

Ibid. Οὐκ ἔρανος] *Al.* οὔ γ' ἔρανος.

Ver. 232 Μέλλεν μέν ποτε οἶκος ὅδ' ἀφνειὸς καὶ ἀμύμων Ἔμμεναι] *Scholiaſtes* vocem Μέλλεν hic exponit Ὤφειλεν. Quod autem deinceps addit, Αὕτη ἡ λέξις οὐδέποτε κεῖται παρὰ τῷ Ποιητῇ, ὡς ἐν τῇ συνηθείᾳ, χρονικῶς, ἀλλ' ἑκάστοτε ἀντὶ τοῦ ἐῴκει· in hoc vero omnino errat vir eruditus. De *tempore* enim *Futuro* plane uſurpatur haec vox *Iliad.* β', 39; Θήσειν γὰρ ἔτ' ἔμελλεν ἐπ'

Ἔμμεναι, ὄφρ' ἔτι κεῖνος ἀνὴρ ἐπιδήμιος ἦεν·
Νῦν δ' ἑτέρως ἐβάλοντο θεοὶ, κακὰ μητιόωντες,
Οἳ κεῖνον μὲν ἄϊστον ἐποίησαν περὶ πάντων
Ἀνθρώπων· ἐπεὶ ὔ κε θανόντι περ ὧδ' ἀκαχοίμην,
Εἰ μετὰ οἷς ἑτάροισι δάμη Τρώων ἐνὶ δήμῳ,
Ἠὲ φίλων ἐν χερσὶν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσε·
Τῷ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν παναχαιοὶ,
Ἠδέ κε καὶ ᾧ παιδὶ μέγα κλέος ἤρατ' ὀπίσσω.
Νῦν δέ μιν ἀκλειῶς ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο·
Ὤιχετ' ἄϊστος, ἄπυστος, ἐμοὶ δ' ὀδύνας τε γόους τε
Κάλλιπεν· ὐδ' ἔτι κεῖνον ὀδυρόμενος στεναχίζω

« Eſſet, quamdiu adhuc ille vir apud nos erat:
« Nunc vero aliter ſtatuerunt dii mala meditantes,
« Qui illum quidem obſcurum-reddiderunt ſupra omnes
« Homines; quoniam non ob mortuum utique ſic lugerem,
« Si inter ſuos ſocios occiſus fuiſſet Troianorum in populo;
« Aut amicorum in manibus, poſtquam bellum confeciſſet:
« Tunc ei tumulum quidem feciſſent omnes Graeci,
« Atque etiam ſuo filio ingentem gloriam reportaſſet in poſterum;
« Nunc vero ipſum inglorie Harpiae abripuerunt:
« Periit nulli-viſus, nulli-auditus; mihi vero dolores luctumque
« Reliquit; neque amplius illum lugens defleo

234 Ἐβάλοντο] F. A. L.

ἐπ' ἄλγεά τε τόυεχάς τε Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι. Et λ', 699: Περὶ τρίποδος γὰρ ἔμελλον θευσέσθαι: Aliiſque locis innumeris. Caeterum hoc in loco neſcio annon de *praeterito* intelligendum ſit iſtud, Μέλλεν μέν ποτε — Ἔμμεναι· ac proinde vertendum: *Olim quidem erat*: vel, *Antehac quidem ſolebat eſſe*. Ita certe poſtulare videntur ſequentia, ὄφρ' ἔτι κεῖνος — et, Νῦν δ' ἑτέρως —. Porro ſimilis phraſis occurrit infra σ', 137; Καὶ γὰρ ἐγώ ποτ' ἔμελλον ἐν ἀνδράσιν ὄλβιος εἶναι, Πολλὰ δ' ἀτάσθαλ' ἔρεξα etc.

Ibid. Ἀφνειὸς καὶ ἀμύμων] *Locuples et eximia. Euſtathius* paulo aliter explicat: τὸ δὲ, ἀμύμων, (inquit) ἐνδείκνυται δεῖν εἶναι, τῷ πλύτῳ μετεῖναι τῆς ἀρετῆς· ἵνα ὄντως ἀμύμων εἴη ὁ πλυτῶν. Sed minus recte. Vide ſupra ad *ver.* 29; et ad *Il.* β', 623.

Ver. 234 Ἑτέρως ἐβάλοντο θεοὶ] Apud *Scholiaſtem* legitur ἐβάλοντο. atque ita in uno MS. et in Editionibus nonnullis ſcriptum teſtatur *Barneſius*. Vnde legendum conicit vir eruditus ἑτέρως βόλοντο. *Al.* ἑτέρως ἐβόλοντο. Vide infra ad π', 387.

Ver. 235 Ἄϊστον] Vide infra ad *ver.* 242.

Ver. 237 Τρώων ἐνὶ δήμῳ] Vide ſupra ad *ver.* 103.

Ver. 238 Τολύπευσε] Κατειργάσατο, μεταφορικῶς· καὶ γὰρ τὴν τῶν ἐρίων τῶν ἤδη κατειργασμένων εἴλησιν τολύπην λέγομεν. *Schol.*

Ver. 239 Κέν οἱ] Qua ratione, κέν, hic etiam extra caeſuram producatur; item ultima vocis ἐνὶ, *ver.* 269, et 295; vide ad *Il.* ε, 51.

Ver. 241 Ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο] Ἅρπυιαι, δαίμονες· ἢ ἄνεμοι ἁρπακτικοί. *Schol.* Τόφρα δὲ τὰς κούρας Ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο Καί ῥ' ἔδοσαν στυγερῇσιν ἐριννύσιν ἀμφιπολεύειν. Infra υ, 77. Virgil. *Strophades Graio ſtant nomine dictae Inſulae Ionio in magno, quas dira Celaeno Harpyiaeque colunt aliae. Triſtius haud illis monſtrum, nec ſaevior ulla Peſtis et ira Deûm Stygiis ſeſe extulit undis. Virginei volucrum vultus, foediſſima ventris Proluvies, uncaeque manus, et pallida ſemper Ora fame. Aen.* III, 210, 214.

Ver. 242 Ὤιχετ' ἄϊστος, ἄπυστος] τὸ δὲ ἄϊστος, ἄπυστος, τὸν τελείως ἀφανῆ σημαίνει· περὶ ὗ μηδὲν ἴσασί τις, ὔτε αὐτὸς ἰδὼν, ὔτε γνὺς ἀπὸ πύστεως ἤτοι μαθήσεως. *Euſtath.*

Ver. 243 Οὐδ' ἔτι — στεναχίζω] *Al.* ὐδέ τι — στοναχίζω.

Οἶον, ἐπεί νυ μοι ἄλλα θεοὶ κακὰ κήδε' ἔτευξαν.
Ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
Δουλιχίῳ τε, Σάμῃ τε, καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
Ἠδ' ὅσσοι κραναὴν Ἰθάκην κατακοιρανέουσι,
Τόσσοι μητέρ' ἐμὴν μνῶνται, τρύχουσι δὲ οἶκον.
Ἡ δ' οὔτ' ἀρνεῖται στυγερὸν γάμον, οὔτε τελευτὴν
Ποιῆσαι δύναται· τοὶ δὲ φθινύθουσιν ἔδοντες
Οἶκον ἐμόν· τάχα δή με διαρραίσουσι καὶ αὐτόν.
Τὸν δ' ἐπαλαστήσασα προσηύδα Παλλὰς Ἀθήνη·
Ὢ πόποι, ἦ δὴ πολλὸν ἀποιχομένου Ὀδυσῆος
Δεύῃ, ὅ κε μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφείη.
Εἰ γὰρ νῦν ἐλθὼν, δόμου ἐν πρώτῃσι θύρῃσι
Σταίη, ἔχων πήληκα καὶ ἀσπίδα καὶ δύο δοῦρε,
Τοῖος ἐὼν, οἷόν μιν ἐγὼ τὰ πρῶτ' ἐνόησα,
Οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ πίνοντά τε τερπόμενόν τε,

« Solum, quoniam mihi alia dii triſtia mala ſtruxerunt.
« Quotquot enim inſulis dominantur optimates
« Dulichioque, Samaeque, et nemoroſae Zacyntho,
« Atque quotquot aſperam Ithacam regunt,
« Tot matrem meam ambiunt, deſtruunt autem domum.
« Illa autem neque abnuit odioſas nuptias, neque finem
« Facere poteſt: hi vero dilapidant epulantes
« Domum meam; cito etiam me male-perdent et ipſum.
Hunc autem commiſerata alloquebatur Pallas Minerva;
« Papae! profecto multum abſentis Vlyſſis
« Indiges, qui procis impudentibus manus iniiciat.
« Si enim nunc veniens, domus in primis foribus
« Staret, habens galeam et ſcutum et duo haſtilia,
« Talis, qualem ipſum ego primum vidi,
« Domo in noſtra bibentemque ſeque oblectantem,

Ver. 246 Δουλιχίῳ τε, Σάμῃ τε, καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ] Virgil. *Nemoroſa Zacynthos, Dulichiumque, Sameque. Aen.* III, 270. *Non mihi Dulichium domus eſt, Ithaceve, Sameve.* Ovid. *Triſt. lib.* I, *Elegl.* IV, *ver.* 67. Δουλιχίῳ, νήσῳ κατὰ τὴν Κεφαλληνίαν. Ζακύνθῳ, νήσῳ καὶ αὐτῇ τῆς Κεφαλληνίας. Σάμῃ· τὴν Σάμον, Σάμην εἶπεν· ἔστι δὲ καὶ αὕτη κατὰ τὴν Κεφαλληνίαν. *Schol.* Caeterum *Apollodorus,* (notante *Strabone, Geograph. lib.* X, *pag.* 696, *al.* 453,) legendum hic cenſet Δουλιχίῳ τε, Σάμῳ τε· *inſulam* enim non Σάμην, ſed Σάμον ſemper appellatam contendit. Vide infra ad ι, 29.

Ibid. Ὑλήεντι] Vide ad *Il.* γ', 151.

Ver. 247 Κραναὴν Ἰθάκην] Virgil. *Scopulos Ithacae, Laërtia regna. Aen.* III, 272. Vide infra ad ι, 25.

Ibid. Κατακοιρανέουσι] *Al.* κάτα κοιρανέουσι.

Ver. 248 Τρύχουσι] *Al.* τρύχωσι.

Ver. 250 Φθινύθουσιν] Vide ad *Il.* β', 43.

Ver. 251 Τάχα] Αὕτη ἡ λέξις οὐ τίθεται παρὰ τῷ Ποιητῇ διστακτικῶς, ὡς ἐν τῇ συνηθείᾳ, ἀλλ' ἑκάστοτε ἀντὶ τοῦ ταχέως. *Schol.*

Ver. 252 Τὸν δ' ἐπαλαστήσασα προσηύδα] Ἐπαλαστεῖν δὲ λέγεται, τὸ δεινοπαθεῖν ὡς ἐπὶ ἀλάστοις καὶ ἀλαθήτοις κακοῖς· οὗ τὸ ἁπλοῦν ἐν Ἰλιάδι, ἔνθα δ' Ἄσιος ἀλαστήσας, ἔπος ηὔδα· (*Il.* μ', 163) καὶ, θεοὶ δὲ ἠλάστεον (*Il.* ο, 21) — Τινὲς δὲ, γράφουσι παλαιστήσασα· τουτέστι, τῇ παλαιστῇ τῆς χειρὸς ὠθήσασα. *Euſtath.*

Ver. 254 Δεύῃ, ὅ κε μνηστῆρσιν] *Al.* Δεύει, ὅ κε μνηστῆρσιν. *Al.* Δεύεαι, ὅς μνηστῆρσιν.

Ver. 256 Ἔχων — δύο δοῦρε] Virgil. *Bina manu lato criſpans haſtilia, ferro. Aen.* I, 317; XII, 165.

Ver.

Ἐξ Ἐφύρης ἀνιόντα παρ' Ἴλου Μερμερίδαο,
(Ὤιχετο γὰρ κἀκεῖσε θοῆς ἐπὶ νηὸς Ὀδυσσεὺς,
Φάρμακον ἀνδροφόνον διζήμενος, ὄφρα οἱ εἴη
Ἰοὺς χρίεσθαι χαλκήρεας· ἀλλ' ὁ μὲν οὔ οἱ
Δῶκεν, ἐπεί ῥα θεοὺς νεμεσίζετο αἰὲν ἐόντας·
Ἀλλὰ πατήρ οἱ δῶκεν ἐμός· φιλέεσκε γὰρ αἰνῶς·)
Τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεὺς,
Πάντες κ' ὠκύμοροί τε γενοίατο πικρόγαμοί τε.
Ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται·
Ἤ κεν νοστήσας ἀποτίσεται, ἠὲ καὶ οὐκὶ,
Οἶσιν ἐνὶ μεγάροισι· σὲ δὲ φράζεσθαι ἄνωγα,
Ὅππως κεν μνηστῆρας ἀπώσεαι ἐκ μεγάροιο.

" Ex Ephyre reverſum ab Ilo Mermerida,
" (Profectus enim erat illuc celeri in navi Vlyſſes,
" Venenum mortiferum quaerens, ut ipſi eſſet
" Ad ſagittas ungendas aeratas: ſed ille quidem non ei
" Dedit; quoniam deos verebatur ſempiternos:
" At pater illi dedit meus, amabat enim vehementer:)
" Talis exiſtens inter procos ſi verſaretur Vlyſſes,
" Omnes et brevis-fati fierent et amaris-nuptiis.
" Verum enimvero haec deorum in genibus poſita-ſunt,
" An reverſus ulcjſcatur, an non,
" Suis in aedibus: te autem conſiderare iubeo,
" Quo modo procos expellas ex aedibus,

Ver. 259 Ἐφύρης] Πόλεως Θεσπρωτίας. Ἐφύραι δὲ τρεῖς εἰσίν· ἥ τε Θεσπρωτική. ἡ νῦν Κόρινθος· καὶ ἡ τρίτη Ἦλις. *Schol.* Vide *Strabonem, Geograph. lib.* VIII, *pag.* 521, *al.* 338.

Ver. 261 Φάρμακον ἀνδροφόνον διζήμενος, ὄφρα οἱ εἴη Ἰοὺς χρίεσθαι] Virgil. *Vngere tela manu, ferrumque armare veneno. Aen.* IX, 773. Λέγονται δὲ τῶν σφηκῶν οἱ κεκεντρωμένοι καὶ ἐκεῖνο δρᾷν. Ὅταν θεάσωνται νεκρὰν ἔχιδναν, οἳδ' ἐμπίπτουσι καὶ φαρμάττουσι τὸ κέντρον· ὅθεν μοι δοκοῦσι μαθεῖν καὶ οἱ ἄνθρωποι μάθημα, καὶ τοῦτο οὐκ ἀγαθόν. Καὶ μέντοι καὶ μαρτυρεῖ γε ἐν Ὀδυσσείᾳ Ὅμηρος λέγων, Φάρμακον ἀνδροφόνον διζήμενος, ὄφρα οἱ εἴη ἰοὺς χρίεσθαι χαλκήρεας. *Aelian. de Animal. Lib.* V, *cap.* 16.

Ver. 262 Ἰοὺς χρίεσθαι] Προπαρεσκεύασεν, ἵνα μὴ ζητῶμεν, πῶς ἀπὸ μιᾶς πληγῆς ἀναιροῦνται οἱ μνηστῆρες. *Schol.* Vide infra ad χ', 19.

Ver. 263 Ἐπεί ῥα] *Quoniam ſcilicet.*

Ver. 264 Φιλέεσκε γὰρ αἰνῶς] Tempore iſto imperfecto perpetuam inter Vlyſſem et patrem ſuum amicitiam fuiſſe denotat. Vide ad *Il.* ά, 37; et ad β', 221. Caeterum de proſodia vocum φῐλομαι, ἐφῐλόμην, φῐλέω, φῐλέεσκε, *etc.*; vide ad *Il.* ά, 338; et ad ί, 304.

Ver. 265 Μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεὺς] Τὸ δὲ, ὁμιλήσει, πολεμικὴ λέξις, ὡς καὶ ἐν Ἰλιάδι, παρὰ τὸ ὁμοῦ τὰς στρατιωτικὰς ἴλας εἶναι μαχομένας. *Euſtath.*

Ver. 266 Πικρόγαμοί τε] Ἐπὶ κακῷ τῶν ἑαυτῶν τὸν γάμον τοῦτον μνηστευσάμενοι. *Schol.*

Ver. 267 Ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται] Ἐν τῇ τῶν θεῶν ἐξουσίᾳ ἐστί. *Schol.* Ἀλλ' εἰς θεοὺς χρὴ ταῦτ' ἀναρτήσαντ' ἔχειν. *Euripid. Phoeniſſ. ver.* 712.

Ver. 268 Ἀποτίσεται] Vide ad *Il.* ί, 508, et χ', 19.

Ver. 269 Ἄνωγα] Non *iuſſi*; ſed, *iubeo.* Vide ad *Il.* θ', 322; et ν', 736.

Ver. 270 et 295 Ὅππως κεν μνηστῆρας] *Al.* Ὅππως κε μνηστῆρας. Quod et auribus magis placet. *Clark.* Sic reſcribi oportuit. Sed vir doctus morem *Homeri* non animadverterat ſatis in hoc genere. conf. ad ν', 287. Sic *ver.* 254 δεύῃ, ὅ κε μνηστῆρας. *Ern.*

Εἰ δ' ἄγε νῦν ξυνίει, καὶ ἐμῶν ἐμπάζεο μύθων,
Αὔριον εἰς ἀγορὴν καλέσας ἥρωας Ἀχαιοὺς,
Μῦθον πέφραδε πᾶσι, θεοὶ δ' ἐπιμάρτυροι ἔστων·
Μνηστῆρας μὲν ἐπὶ σφέτερα σκίδνασθαι ἄνωχθι,
Μητέρα δ', εἴ οἱ θυμὸς ἐφορμᾶται γαμέεσθαι,
Ἂψ ἴτω ἐς μέγαρον πατρὸς μέγα δυναμένοιο.
Οἱ δὲ γάμον τεύξουσι, καὶ ἀρτυνέουσιν ἔεδνα
Πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἕπεσθαι.
Σοὶ δ' αὐτῷ πυκινῶς ὑποθήσομαι, αἴκε πίθηαι·
Νῆ' ἄρσας ἐρέτῃσιν ἐείκοσιν, ἥτις ἀρίστη,
Ἔρχεο πευσόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο.
Ἤν τίς τοι εἴπῃσι βροτῶν, ἢ ὄσσαν ἀκούσῃς
Ἐκ Διὸς, ἥτε μάλιστα φέρει κλέος ἀνθρώποισι.
Πρῶτα μὲν ἐς Πύλον ἐλθὲ, καὶ εἴρεο Νέστορα δῖον·

« Quin age nunc attende et meam adverte orationem;
« Cras in concionem ubi vocaveris heröas Achivos,
« Orationem ediſſere omnibus; dii vero teſtes ſint:
« Procos quidem ad ſua quemque diſcedere iube:
« Matrem autem, ſi ei animus appetit nubere,
« Redeat in domum patris praepotentis.
« Illi vero nuptias conficient et apparabunt dotem,
« Amplam admodum, quantam par eſt charam filiam comitari.
« Tibi autem ipſi prudenter conſulam, ſiquidem parueris:
« Navi inſtructa remigibus viginti, quae optima *eſt*,
« Proficiſcere ſciſcitaturus *de* patre diu abſente:
« Si quis tibi dicat mortalium, aut famam audiveris
« Ex Iove, quae utique potiſſimum notitiam affert hominibus.
« Primum quidem in Pylum abi, et interroga Neſtorem eximium:

271 Νῦν] abeſt R. 273 ἐπὶ μάρτυροι]. F. A. R. 277 τεύξουσιν] caed. 283 ἀνθρώποισιν] R. male.

Ver. 271 Εἰ δ' ἄγε] *Quod ſi meo conſilio parebis, age etc.* Vide ad *Il.* ζ', 376,

Ver. 273 Πέφραδε] Vide ad *Il.* β', 314; et ξ', 500.

Ibid. Ἐπιμάρτυροι] Vide ad *Il.* ά, 338.

Ver. 275 Μητέρα δ', — Ἂψ ἴτω] De huiuſmodi Syntaxi ἀνακολούθῳ, vide ad *Il.* β', 353; γ', 211; κ', 224; item infra ad *Odyſſ.* μ', 73. *Scholiaſtes* autem legendum conicit Μήτηρ δ', *etc.*

Ver. 276 Δυναμένοιο] Qua ratione huiuſmodi voces *primam* producant, vide ad *Il.* ά, 398.

Ver. 277, 278 Οἱ δὲ γάμον τεύξουσι, καὶ ἀρτυνέουσιν ἔεδνα Πολλὰ μάλ' etc.] *Scholiaſtes* vocem ἔεδνα hic exponit, Δῶρα τὰ διδόμενα ὑπὸ τοῦ γαμοῦντος τῇ γαμουμένῃ. Sed ſententiam, ut opinor, minus recte cepit vir eruditus. Vide infra ad β', 196, 197, ubi idem Diſtichon occurrit.

Ver. 277 Ἀρτυνέουσιν] Qua analogia fit μαρτύρομαι, μαρτυροῦμαι, μαρτυρέομαι· φίλομαι, φιλοῦμαι, φιλέω· ὀτρύνω, ὀτρυνῶ, ὀτρυνέω· eadem fit ἀρτύνω, ἀρτυνῶ, ἀρτυνέω. Vide ad *Il.* ά, 334; κ', 55; et ύ, 304; item infra ad *Odyſſ.* ζ', 31.

Ver. 282 Ἢ ὄσσαν ἀκούσῃς Ἐκ Διὸς] Ὄσσαν, τὴν ἐκ θεῶν κληδόνα. *Schol.* Ἔστι γὰρ Ὄσσα, ἡ θεία φήμη —. Τὴν δὲ ὄσσαν, ὅτι θεία φωνὴ, ἐξηγεῖται λέγων, Ἢ ὄσσαν ἀκούσῃς Ἐκ Διός. *Porphyr. Quaeſt. Homeric.* 16.

Ver. 284 Πρῶτα μὲν ἐς Πύλον] Πέμπει αὐτὸν παιδευθησόμενον, καὶ ἅμα ἔνδοξον ἐσόμενον, ἐπεὶ διὰ πατέρα ἀπεδήμησεν. *Schol.* Ita ipſa *Minerva* infra ν', 422, *Vlyſſem* alloquens; Αὐτή μιν πόμπευον, ἵνα κλέος ἐσθλὸν ἄροιτο, Κεῖσ' ἐλθών.

Ver.

Κεῖθεν δὲ Σπάρτηνδε παρὰ ξανθὸν Μενέλαον·
Ὃς γὰρ δεύτατος ἦλθεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
Εἰ μέν κεν πατρὸς βίοτον καὶ νόστον ἀκούσῃς,
Ἦ τ' ἂν, τρυχόμενός περ, ἔτι τλαίης ἐνιαυτόν·
Εἰ δέ κε τεθνειῶτος ἀκούσῃς, μηδὲ τ' ἐόντος,
Νοστήσας δὴ ’πειτα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Σῆμά τέ οἱ χεῦσαι, καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερεΐξαι
Πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε· καὶ ἀνέρι μητέρα δοῦναι.
Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ ταῦτα τελευτήσῃς τε καὶ ἔρξῃς,
Φράζεσθαι δὴ ’πειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Ὅππως κεν μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσι
Κτείνῃς, ἠὲ δόλῳ, ἢ ἀμφαδόν· οὐδέ τί σε χρὴ
Νηπιάας ὀχέειν, ἐπεὶ οὐκ ἔτι τηλίκος ἐσσί.
Ἦ οὐκ ἀΐεις, οἷον κλέος ἔλλαβε δῖος Ὀρέστης
Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, ἐπεὶ ἔκτανε πατροφονῆα,
Αἴγισθον δολόμητιν, ὅς οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα;
Καὶ σὺ, φίλος (μάλα γάρ σ' ὁρόω καλόν τε μέγαν τε,)

« Illinc autem in Spartam ad flavum Menelaum;
« Hic enim noviſſimus venit Achivorum aere-loricatorum,
« Si quidem patris vitam et reditum audieris,
« Tum ſane, vexatus licet, adhuc perduraveris in annum:
« Sin mortuum audieris, neque adhuc ſuperſtitem;
« Reverſus deinde charam in patriam terram,
« Tumulum illi erige, et parentalia perfice
« Eximia valde, qualia decet; et viro matrem dato.
« Caeterum ubi iam haec finieris et perfeceris,
« Conſidera deinde in mente et in animo,
« Quo pacto procos in aedibus tuis
« Interficias, ſive dolo, ſive palam: neque *enim* amplius te convenit
« Puerilia conſectari, quoniam non amplius tantillus es.
« An non audis, qualem gloriam conſequutus eſt nobilis Oreſtes
« Omnes apud homines, poſtquam interfecit parricidam,
« Aegiſthum doloſum, qui illi patrem inclytum interemerat?
« Et tu, amice (admodum enim te video eximiumque magnumque,)

287 Μέν κε πατρὸς] R. recte. μέν κεν etiam ingratum.

Ver. 285 Σπάρτηνδε] *Al.* Σπάρτην τε.

Ver. 286 Ὃς γὰρ δεύτατος ἦλθε] Τουτέστιν ὕστατος ἐπανῆλθε. *Euſtath.*

Ver. 289 Τεθνειῶτος] Vide ad *Il.* ά, 265; et ν΄, 46. *Al.* τεθνηῶτος.

Ibid. Μηδὲ τ' ἐόντος] *Henricus Stephanus* legendum cenſet μηδ' ἔτ' ἐόντος. uti infra β΄, 220.

Ver. 290 et 294 Δὴ ’πειτα] Ita edidit *Barneſius*. *Vulgg.* δ' ἔπειτα. Vide ad *Il.* ζ, 163.

Ver. 291 Χεῦσαι] *Al.* χεῦαι.

Ver. 296 Οὐδέ τί σε χρὴ Νηπιάας ὀχέειν, ἐπεὶ οὐκ ἔτι τηλίκος ἐσσί] Vide ſupra ad *ver.* 88. Caeterum *Henricus Stephanus* ſcribendum hic cenſet οὐδ' ἔτι σε χρή.

Ver. 297 Νηπιάας ὀχέειν] Τὰ νέων φρονεῖν καὶ φέρειν· ἢ ὀχεῖσθαι ὑπὸ νεότητος, τουτέστιν ἄφρονα εἶναι. *Schol.* *Al.* Νηπιάχοις ὀχέειν.

Ver. 298 Ἦ οὐκ ἀΐεις] Pronuntiabatur ἠοὐκ ἀΐεις. Vide ad *Il.* ζ, 349; et ὑ, 188.

Ibid. Ἀΐεις] Vide ad *Il.* ζ, 252.

Ibid. Ἔλλαβε] *Barneſius* in uno MS. ſcriptum repperit ἔλαβε. Vide ad *Il.* ά, 4; et φ΄, 71.

Ver. 300 Ὅς οἱ] *Al.* ὅ οἱ.

Ver. 301, 312, 318, et 370 Καλὸν] Vide ad *Il.* β΄, 43.

Ver.

Ἄλκιμος ἔσσ', ἵνα τίς σε καὶ ὀψιγόνων εὖ εἴπῃ.
Αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆα θοὴν κατελεύσομαι ἤδη,
Ἠδ' ἑτάρους, οἵ πού με μάλ' ἀσχαλόωσι μένοντες·
Σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω, καὶ ἐμῶν ἐμπάζεο μύθων.
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Ξεῖν', ἤτοι μὲν ταῦτα φίλα φρονέων ἀγορεύεις,
Ὥς τε πατὴρ ᾧ παιδὶ, καὶ οὔποτε λήσομαι αὐτῶν.
Ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο,
Ὄφρα λοεσσάμενός τε, τεταρπόμενός τε φίλον κῆρ,
Δῶρον ἔχων ἐπὶ νῆα κίῃς, χαίρων ἐνὶ θυμῷ,
Τιμῆεν, μάλα καλὸν, ὅ τοι κειμήλιον ἔσται
Ἐξ ἐμεῦ· οἷα φίλοι ξεῖνοι ξείνοισι διδοῦσι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Μή μ' ἔτι νῦν κατέρυκε, λιλαιόμενόν περ ὁδοῖο.
Δῶρον δ', ὅ ττι κέ μοι δοῦναι φίλον ἦτορ ἀνώγει,
Αὖθις ἀνερχομένῳ δόμεναι, οἶκόνδε φέρεσθαι,
Καὶ μάλα καλὸν ἑλών· σοὶ δ' ἄξιον ἔσται ἀμοιβῆς.
Ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη·

« Strenuus eſto, ut aliquis te etiam poſterorum laudet.
« At ego ad navem celerem deſcendam iam,
« Atque *ad* ſocios, qui me fortaſſe aegre-ferunt expectantes.
« Tibi autem ipſi curae ſit, et meos obſerva ſermones.
Hanc autem rurſus Telemachus prudens contra allocutus eſt;
« Hoſpes, profecto quidem haec amico animo dicis,
« Perinde atque pater ſuo filio; et nunquam obliviſcar illorum.
« Sed age nunc mane, accelerans licet iter,
« Vt et lotus et oblectatus charum cor,
« Donum habens ad navem eas, gaudens in animo,
« Precioſum, valde eximium, quod tibi reconditi-muneris-loco erit
« Ex me; qualia amici hoſpites hoſpitibus dant.
Huic autem reſpondebat deinde dea caeſia Minerva;
« Ne me amplius nunc detine cupidum nimirum itineris:
« Donum vero quodcunque mihi dare tuum cor iubet,
« Rurſus redeunti da, domum ferendum,
« Etiam eximio *munere* accepto; tibi autem dignum erit retributione.
Sic quidem locuta abiit caeſia Minerva;

302 Ὀλιγόνων] A. 3.

Ver. 302 Ἄλκιμος ἔσσ'] Citat hunc verſum *Cicero ad Familiares, lib.* XIII, *Epiſt.* 15.

Ver. 307 φίλα φρονέων] *Al.* φιλοφρονέων.

Ver. 310 Λοεσσάμενός τε, τεταρπόμενός τε] Vide infra ad ε, 491; et ι, 299.

Ver. 314 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη] *Al.* Τὸν δ' ἀπαμειβομένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη.

Ver. 314, et 319, et 364 Γλαυκῶπις Ἀθήνη] Vide ad *Il.* α, 206.

Ver. 315 Μή μ' ἔτι νῦν κατέρυκε] Virgil. *Abſiſte morari. Aen.* XII, 676.

Ver. 317 Αὖθις] *Al.* Αὖτις.

Ver. 319 Ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη] Ὅτι τὸ τὴν Ἀθηνᾶν ἀποβῆναι ἤγουν ἀποχωρῆσαι τοῦ Τηλεμάχου, οὐ τὸ ἄφρονα ἐκεῖνον ἐγκαταλειφθῆναι δηλοῖ, ἀλλ' ὅτι βουλευσάμενος πρῶτον καθ' ἑαυτὸν, καὶ σκοπήσας, καὶ στήσας τὸν σκοπὸν, παύεται. *Euſtath.*

Ver.

Ὄρνις δ' ὡς ἀνόπαια διέπτατο· τῷ δ' ἐνὶ θυμῷ
Θῆκε μένος καὶ θάρσος, ὑπέμνησέν τέ ἑ πατρὸς
Μᾶλλον ἔτ', ἢ τὸ πάροιθεν. ὁ δὲ, φρεσὶν ᾗσι νοήσας,
Θάμβησεν κατὰ θυμόν· ὀΐσσατο γὰρ θεὸν εἶναι.
Αὐτίκα δὲ μνηστῆρας ἐπῴχετο ἰσόθεος φώς·
Τοῖσι δ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτὸς, οἱ δὲ σιωπῇ
Εἴατ' ἀκούοντες· ὁ δ' Ἀχαιῶν νόστον ἄειδε
Λυγρὸν, ὃν ἐκ Τροίης ἐπετείλατο Παλλὰς Ἀθήνη.
Τοῦ δ' ὑπερωϊόθεν φρεσὶ σύνθετο θέσπιν ἀοιδὴν
Κούρη Ἰκαρίοιο περίφρων Πηνελόπεια·
Κλίμακα δ' ὑψηλὴν κατεβήσατο οἷο δόμοιο,
Οὐκ οἴη, ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δύ' ἕποντο.
Ἡ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
Στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο
Ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα·

Avis autem ut Anopaea avolavit; huic vero in animo
Indidit robur et audaciam, recordarique eum fecit patris
Magis adhuc quam antea: hic autem mente ſua conſiderans,
Obſtupuit in animo; ſuſpicatus eſt enim deum eſſe.
Continuo vero procos adibat deo-ſimilis vir:
Illis autem cantor canebat inclitus; ii vero tacite
Sedebant audientes: ille autem Achivorum reditum canebat
Gravem, quem ex Troia indixit Pallas Minerva.
Huius autem e ſuperiore-parte-domus animo advertit divinam cantilenam
Filia Icarii prudens Penelope:
Per ſcalam vero altam deſcendit ſuae domus,
Non ſola; una cum hac ancillae duae ſequebantur.
Illa vero quando iam ad procos perveniſſet praeſtantiſſima mulierum,
Stetit utique iuxta poſtem domus affabre ſtructae,
Genis praetendens tenuia capitis-redimicula:

323 θάμβησε] R. recte. *ibid.* δίσατο] edd. praeter R. 328 ὑπερωϊόθεν] edd. praeter R.

Ver. 320 Ὄρνις δ' ὡς ἀνόπαια διέπτατο] τὸ δὲ ἀνόπαια, εἶδός τινες ὀρνέου λέγουσιν ἀετώδους, φήνῃ ἐοικότος. — Οἱ δέ φασιν ὅτι διέπτατο ἀνόπαια ἤγουν ἀνὰ τὴν ὀπὴν τὴν ἐν μέσῳ τῆς ὀροφῆς, ἣν καὶ κάπνην καὶ καπνοδόκην ἐκάλουν. — Οἱ δὲ, τὸ ἀνόπαια, λέγουσιν ἀντὶ τοῦ ἀφανὴς πόῤῥω τῆς ὄψεως. — Καὶ Ἡρωδιανὸς τὸ ἀνόπαια — προπερισπᾷ, καὶ ὡς ἐπίῤῥημα λαμβάνει, ἀντὶ τοῦ ἀοράτως. *Euſtath.*

Ibid. Τῷ δ' ἐνὶ θυμῷ Θῆκε μένος καὶ θάρσος] Vide ad *Il.* ἑ, 185; et ὁ, 110.

Ver. 323 Ὀΐσσατο] Ita edidit *Barneſius*. *Vulgg.* δίσατο· ut opinor, minus recte: Nam iterum occurrit haec vox *Odyſſ.* ί, 213, 339; κ', 232, 258; ό, 442; quibus omnibus in locis cum duplici σ ſcribitur, nec variant Exemplaria. *Clark.* Vid. *Var. Lect.*

Ver. 326 Ἀκούοντες· ὁ δ'] Qua ratione ἀκούοντες hic ultimam producat; item πάλιν, *ver.* 360; et ἀνὰ, *ver.* 365; et ἔβαν, *ver.* 424; vide ad *Il.* ά, 51.

Ibid. Ὁ δ' Ἀχαιῶν νόστον ἄειδε Λυγρὸν] Vide infra ad γ', 130.

Ver. 330 Κατεβήσατο] *Al.* κατεβήσετο. Vide ad *Il.* β', 35; et ί, 109.

Ver. 333 Τέγεος πύκα ποιητοῖο] Τέγος non *domum*, ut verſio habet, ſed *triclinium*, in quo convivabantur proci, intelligam. Sic et δόμος apud Callim. H. in Cer. 55, ubi vid. dicta a nobis. *Ern.*

Ver. 334 Κρήδεμνα] Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς περιδέσμια. *Schol.*

Ver.

Ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἑκάτερθε παρέστη·
Δακρύσασα δ' ἔπειτα προσηύδα θεῖον ἀοιδόν·
  Φήμιε, πολλὰ γὰρ ἄλλα βροτῶν θελκτήρια οἶδας,
Ἔργ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε, τά τε κλείουσιν ἀοιδοί·
Τῶν ἕν γέ σφιν ἄειδε παρήμενος· οἱ δὲ σιωπῇ
Οἶνον πινόντων· ταύτης δ' ἀποπαύε ἀοιδῆς
Λυγρῆς, ἥτε μοι αἰεὶ ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ
Τείρει· ἐπεί με μάλιστα καθίκετο πένθος ἄλαστον.
Τοίην γὰρ κεφαλὴν ποθέω, μεμνημένη αἰεὶ
Ἀνδρός, τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.
  Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Μῆτερ ἐμή, τί τ' ἄρ' αὖ φθονέεις, ἐρίηρον ἀοιδὸν
Τέρπειν, ὅππῃ οἱ νόος ὄρνυται; οὔ νύ τ' ἀοιδοὶ
Αἴτιοι, ἀλλά ποθι Ζεὺς αἴτιος, ὅστε δίδωσιν
Ἀνδράσιν ἀλφηστῇσιν, ὅπως ἐθέλῃσιν ἑκάστῳ.

Ancilla vero ei honeſta utrinque aſtabat:
Lacrymans autem deinde alloquebatur divinum-cantorem;
« Phemie, multa enim alia mortalium oblectamenta noviſti,
« Geſta hominumque deorumque, quae celebrant cantores:
« Horum unum ipſis cane aſſidens; illi autem ſilentio
« Vinum bibant: ab hac vero deſine cantilena
« Moleſta, quaeque mihi perpetuo in pectoribus charum cor
« Affligit; quippe me in-primis invaſit dolor immenſus.
« Tale enim caput deſidero, memor ſemper
« Viri, cuius lata eſt gloria per Graeciam et medium Argos.
  Hanc autem rurſus Telemachus prudens contra allocutus eſt;
« Mater mea, quamobrem igitur moleſte-fers, iucundum cantorem
« Oblectare, utcunque illi mens impellitur? non ſane cantores
« In-cauſa ſunt, ſed quodammodo Iupiter in-cauſa eſt; qui dat
« Viris ingenioſis ita, ut vult unicuique.

341 Αἰὲν ἐνὶ] R. 346 τί δ' ἄρα] R. placet.

Ver. 335 Ἄρα] *Ut fieri ſolebat.*

Ver. 336 Θεῖον ἀοιδὸν] *Al.* δῖον ἀοιδόν.

Ver. 337 Φήμιε, πολλὰ γὰρ] Vide infra ad κ', 190.

Ibid. Πολλὰ γὰρ ἄλλα βροτῶν θελκτήρια οἶδας, Ἔργ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε] Poſt οἶδας inquit *Henricus Stephanus* fortaſſe etiam expungi poteſt interpunctio, ut θελκτήρια copuletur cum ἔργα. Sed minus recte. Nam θελκτήριος adiectivum apud Poëtam non occurrit. Vide infra ad θ', 509; et ad *Il.* ξ', 215.

Ver. 338 Ἔργ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε, τά τε κλείουσιν ἀοιδοί] Τὸ παλαιὸν γὰρ καὶ τῶν ἡρώων τὰς πράξεις, καὶ τῶν θεῶν τοὺς ὕμνους δι' ᾠδῆς ἐποιοῦντο. Ὅμηρος γοῦν φησὶν ἐπ' Ἀχιλλέως, ἄειδε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν Ἡρώων. Καὶ τὸν Φήμιον δέ φησιν ὅτι, — πολλὰ βροτῶν θελκτήρια οἶδεν· Ἔργ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε, τά τε κλείουσιν ἀοιδοί. *Athenaeus, lib.* XIV, *cap.* 8. Vide ad *Il.* ι, 189.

Ver. 341 Αἰεὶ] *Al.* αἰέν.

Ver. 344 Καθ' Ἑλλάδα] Κατὰ τὴν Θετταλίαν, ἀπὸ μιᾶς πόλεως, ὀνόματι Ἑλλάδος· *Schol.* Vid. ad *Il.* β', 528. Item infra ad δ, 80.

Ver. 346 Τί τ' ἄρ' αὖ φθονέεις] *Al.* τί τ' ἄρα φθονέεις. Vide et infra ad τ', 348.

Ver. 347, 366 Ὄρνυται — δαινύμενοι] Vide ad *Il.* γ', 260; et ω, 665.

Ibid. Οὔ νύ τ' ἀοιδοὶ Αἴτιοι, ἀλλά ποθι Ζεὺς αἴτιος] Virgil. *Non tibi Tyndaridis facies inviſa Lacaenae Culpatusve Paris; verum inclementia Divûm Has evertit opes, ſternitque a culmine Troiam. Aen.* XII, 601.

Ver. 349 Ἀνδράσιν ἀλφηστῇσιν] Virgil.

Hominum

Τῷ δ' οὐ νέμεσις, Δαναῶν κακὸν οἶτον ἀείδειν·
Τὴν γὰρ ἀοιδὴν μᾶλλον ἐπικλείουσ' ἄνθρωποι,
Ἥτις ἀκουόντεσσι νεωτάτη ἀμφιπέληται.
Σοὶ δ' ἐπιτολμάτω κραδίη καὶ θυμὸς ἀκούειν·
Οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς οἶος ἀπώλεσε νόστιμον ἦμαρ,
Ἐν Τροίῃ, πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι φῶτες ὄλοντο.
Ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε,
Ἱστόν τ' ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
Ἔργον ἐποίχεσθαι· μῦθος δ' ἄνδρεσσι μελήσει
Πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ οἴκῳ.
Ἡ μὲν θαμβήσασα πάλιν οἶκόνδε βεβήκει·
Παιδὸς γὰρ μῦθον πεπνυμένον ἔνθετο θυμῷ.

« Huic vero non reprehenſio *debetur*, quod Danaorum malam ſortem canit:
« Eam enim cantilenam magis celebrant homines,
« Quaecunque auditoribus recentiſſima exiſtat.
« Tibi vero ſuſtineat cor et animus audire:
« Non enim Vlyſſes ſolus perdidit reditus diem,
« In Troia: multi vero et alii viri perierunt.
« Sed in domum profecta, tua opera adminiſtra,
« Telamque et colum, et ancillis impera
« Operi incumbere: ſermo vero viris curae erit
« Omnibus; potiſſimum vero mihi huius enim imperium eſt in domo.
Illa quidem attonita, rurſus in domum ivit;
Filii enim dictum prudens poſuit in animo,

Hominum rerumque repertor. Aen. XII, 829.

Ver. 351 Τὴν γὰρ ἀοιδὴν μᾶλλον ἐπικλείουσ' ἄνθρωποι, Ἥτις ἀκουόντεσσι νεωτάτη] *Pindar.* Αἴνει δὲ παλαιὸν Μὲν οἶνον, ἄνθεα δ' ὕμνων Νεωτέρων. *Olymp. Ode* IX, *ver.* 73. Ovid. *Eſt quoque cunctarum novitas cariſſima rerum. Pont. lib.* III, *Epiſt.* IV, 51. Δεδοκιμασμένη δὲ καὶ ἀρχαιοτάτη ἐστὶν ἡ Ὁμήρου ποίησις· ποίημα γὰρ οὐδὲν πρεσβύτερον ἧκεν εἰς ἡμᾶς τῆς ἐκείνου ποιήσεως· — Ἀλλὰ πρῶτον μὲν οὐχ ὑπὸ πάντων ὁμολογεῖται ποιητὴς ἀρχαιότατος εἶναι Ὅμηρος· ἔνιοι γὰρ Ἡσίοδον προήκειν τοῖς χρόνοις λέγουσιν, Λίνον τε καὶ Ὀρφέα καὶ Μουσαῖον καὶ ἄλλους παμπληθεῖς. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ πιθανόν ἐστι γεγονέναι μέν τινας πρὸ αὐτοῦ καὶ κατ' αὐτὸν ποιητάς· ἐπεὶ καὶ αὐτός πού φησι, Τὴν γὰρ ἀοιδὴν μᾶλλον ἐπικλείουσ' ἄνθρωποι, Ἥτις ἀκουόντεσσι νεωτάτη ἀμφιπέληται· τούτους δὲ ὑπὸ τῆς περὶ αὐτὸν λαμπρότητος ἐπεσκοτῆσθαι. *Sextus Empiricus adverſus Mathematicos, lib.* I, *cap.* 10. Citat porro hunc locum *Plinius, lib.* V, *Epiſt.* 20.

Ibid. Ἐπικλείουσ'] *Plato, de Repub. lib.* IV videtur legiſſe ἐπιφρονέουσ'.

Ver. 352 Ἀκουόντεσσι] *Plato* loco iam citato, legit ἀειδόντεσσι.

Ver. 356 Ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε] Τῶν δ' ἔργων τῶν αὐταῖς [γυναιξὶ] οἰκείων ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ ὑπέμνησεν αὐτὸν [forte αὐτὰς,] διὰ Τηλεμάχου λέγοντος τῇ μητρὶ, Ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε· ταῦτα γάρ τοι, καὶ τὰ τούτοις ὅμοια, ὥσπερ κἀν τοῖς Ῥητορικοῖς εἴρηται, τῇ γυναικείᾳ φύσει μάλιστα ἁρμόττει· ἀλλ' οὐδ' ὁ πόλεμος, οὐδ' αἱ μάχαι, καὶ ἱδρῶς. *Kyriac. Stroz. de Republ. lib.* IX. Ita apud *Aeſchylum:* Μέλει γὰρ ἀνδρὶ, μὴ γυνὴ βουλευέτω Τἄξωθεν· ἔνδον δ' οὖσα, μὴ βλάβην τίθει. *Septem contra Thebas, ver.* 206. Et apud *Apollonium:* Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὖθι μετ' ἀμφιπόλοισιν ἕκηλος Μίμνε δόμοις. *Argonautic. lib.* I, *ver.* 303; ubi *Scholiaſtes* hunc *Homeri* locum adducit. Caeterum apud *Homerum* hoc in loco verſus nonnullos repudiatos teſtatur *Scholiaſtes:* Ἀθετοῦνται (inquit) ἐνταῦθα· ἐπὶ δὲ τοῦ Ἕκτορος καλῶς. Occurrunt nimirum iidem fere verſus *Iliad.* ζ', 490 *etc.* ab *Hectore Andromachen* alloquente uſurpati. *Clark.* Ceterum οἶκος h. l. eſt gynaeceum, ex quo venerat ὑπερῷον, *ver.* 328, et mox *ver.* 362. *Ern.*

Ver. 360 Βεβήκει] Vide ad *Il.* ά, 37, et 221.

Ver.

Ἐς δ' ὑπερῷ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶ,
Κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα φίλον πόσιν, ὄφρα οἱ ὕπνον
Ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα,
Πάντες δ' ἠρήσαντο παραὶ λεχέεσσι κλιθῆναι.
Τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἤρχετο μύθων·
Μητρὸς ἐμῆς μνηστῆρες, ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες,
Νῦν μὲν δαινύμενοι τερπώμεθα, μηδὲ βοητὺς
Ἔστω· (ἐπεὶ τόγε καλὸν ἀκουέμεν ἐστὶν ἀοιδοῦ
Τοιοῦδ', οἷος ὅδ' ἐστὶ, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδήν·)
Ἠῶθεν δ' ἀγορήνδε καθεζώμεσθα κιόντες
Πάντες, ἵν' ὑμῖν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποείπω,
Ἐξιέναι μεγάρων· ἄλλας δ' ἀλεγύνετε δαῖτας,
Ὑμὰ κτήματ' ἔδοντες, ἀμειβόμενοι κατὰ οἴκους.
Εἰ δ' ὕμμιν δοκέει τόδε λωΐτερον καὶ ἄμεινον
Ἔμμεναι, ἀνδρὸς ἑνὸς βίοτον νήποινον ὀλέσσαι·
Κείρετ'· ἐγὼ δὲ θεοὺς ἐπιβώσομαι αἰὲν ἐόντας,

Ad ſuperiorem autem partem domus ubi conſcendiſſet cum ancillis mulieribus,
Flebat deinde Vlyſſem charum maritum, donec ipſi ſomnum
Dulcem palpebris immiſit caeſia-oculis Minerva.
Proci vero tumultuabantur per aedes obſcuras,
Omnes autem optabant iuxta in lecto recumbere.
Illis vero Telemachus prudens incepit ſermonem;
« Matris meae proci, ſuperba contumelia inſtructi,
« Nunc quidem convivantes delectemur, neque clamor
« Adſit: (nam hoc honeſtum eſt audire cantorem
« Talem, qualis hic eſt, diis aſſimilis voce.)
« Mane vero in concionem conſideamus venientes
« Omnes; ut vobis ſermonem audenter renunciem,
« Exire ex aedibus· alias vero ſequimini dapes,
« Veſtra bona edentes, alternantes per domos.
« Si vero vobis videtur hoc ſatius et melius
« Eſſe, viri unius victum impune perdere:
« Abſumite. ego vero deos invocabo ſempiternos,

370 Τόδε] edd. praeter R.

Ver. 362 Ὑπερῷ'] Τὰ ἀνώγεα οἰκήματα. *Schol.*

Ver. 363 Ὄφρα οἱ ὕπνον — βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη] Ἀθηνᾶ δὲ κοιμίζει τὴν Πηνελόπην, ἐπειδὴ συνετῶς ἐκείνη βουλευσαμένη, κλαίειν μὲν ἀφῆκεν· ἀνεκλίθη δὲ ὥστε καταδραθεῖν. *Euſtath.*

Ver. 365 Μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα] Virgil. *Fit ſtrepitus tectis, vocemque per ampla volutant Atria. Aen.* I, 729.

Ver. 366 Κλιθῆναι] Vide infra ad θ', 48; et ad *Il.* ά, 309.

Ver. 371 Θεοῖς ἐναλίγκιος] Virgil. *Os, humeroſque Deo ſimilis. Aen.* I, 593.

Ver. 375 Ἀμειβόμενοι κατὰ οἴκους] Ἐκ διαδοχῆς ἀλλήλους ὑποδεχόμενοι, καὶ ἀμοιβῆς. *Schol.*

Ver. 376 Ὕμμιν] *Al.* ὑμῖν. Vt ſupra *ver.* 373.

Ver. 377 Ὀλέσσαι] *Al.* ὀλέσθαι.

Ver. 378 Κείρετ'] Sic infra β', 312; Ἐκείρετε πολλὰ καὶ ἐσθλὰ Κτήματ' ἐμά. Et apud *Oppianum*; Κτῆσιν ἀεὶ κείροντες ἀσημάντοιο δόμοιο. Ἁλιευτικῶν *lib.* III, *ver.* 361.

Ver.

Αἴκε πόθι Ζεὺς δῶσι παλίντιτα ἔργα γενέσθαι,
Νήποινοί κεν ἔπειτα δόμων ἔντοσθεν ὄλοισθε.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὀδὰξ ἐν χείλεσι φύντες,
Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευε.
Τὸν δ' αὖ Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός·
Τηλέμαχ', ἦ μάλα δή σε διδάσκουσιν θεοὶ αὐτοὶ
Ὑψαγόρην τ' ἔμεναι, καὶ θαρσαλέως ἀγορεύειν·
Μή σε γ' ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλῆα Κρονίων
Ποιήσειεν· ὅ τοι γενεῇ πατρώϊόν ἐστι.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Ἀντίνο', εἴπερ μοι καὶ ἀγάσσεαι, ὅ, ττι κεν εἴπω;
Καί κεν τοῦτ' ἐθέλοιμι, Διός γε διδόντος, ἀρέσθαι.
Ἦ φῂς τοῦτο κάκιστον ἐν ἀνθρώποισι τετύχθαι;
Οὐ μὲν γάρ τι κακὸν βασιλευέμεν· αἶψά τε οἱ δῶ
Ἀφνειὸν πέλεται, καὶ τιμηέστερος αὐτός.

« Si quando Iupiter dederit facta *haec* vindicatum iri,
« Inulti forte deinde intra aedes perituri ſitis.
Sic ait; illi vero omnes mordicus labiis compreſſis
Telemachum admirabantur, quod audacter loqueretur.
Hunc autem rurſus Antinous allocutus eſt, Eupithei filius;
« O Telemache, certe admodum te docuerunt dii ipſi
« Sublimiloquum eſſe, et audenter concionari.
« Ne te utique in circumflua Ithaca regem Saturnius
« Conſtituat; quod tibi genere paternum eſt.
Hunc autem rurſus Telemachus prudens contra allocutus eſt,
« Antinoë, etiamſi mihi vel iraſceris, *ob id* quod dixero?
« Et hoc vellem, Iove utique dante, accipere.
« An putes hoc peſſimum inter homines eſſe?
« Non enim ullo-pacto malum eſt, regem eſſe; ſtatimque ei domus
« Dives fit, et honoratior ipſe.

383 Αὐτ'] F. R. A. 385 ἔμμεναι] F. A. L.

Ver. 379 Παλίντιτα ἔργα] Ὑπὲρ ὧν ἐξ ὑστέρου τιμωρία γίνεται. *Schol.* Ἔστι δὲ παλίντιτον, οὗ ἡ τίσις πάλιν, ἤγουν ὕστερον, ἐν τῷ μέλλοντι γίνεται. *Euſtath.*

Ibid. Παλίντιτα] Vide ad *Il.* ν', 414; et ξ', 484.

Ver. 381 Ὀδὰξ ἐν χείλεσι φύντες] Καὶ τὸ ὀδὰξ ἐν ἐν χείλεσι φύντες, ἀντὶ τοῦ ἐμπλακέντες μετὰ δηγμοῦ τοῖς χείλεσιν, ἤγουν ἐνδακόντες τὰ χείλη· ὅπερ ἐστὶ σχῆμα θάμβους καὶ ἀπορίας· καθὰ καὶ ἐνταῦθα τοὺς μνηστῆρας κατέπληξεν ὁ ἐπὶ τοσοῦτον μὲν χρόνον ἀτυχάσας Τηλέμαχος, νῦν δὲ οὕτω σφοδρῶς ἐπιτεθεὶς, καὶ θαρσαλέως ἀγορεύσας, καὶ τὸν λόγον ἐνδιαθέτως βαρύνας ὡς ἐπὶ μεγίστοις ἀδικήμασι. *Euſtath.*

Ver. 386 Βασιλῆα] Vide ad *Il.* ά, 265.

Ibid. Κρονίων] De huius vocis proſodia, vide ad *Il.* ά, 265, et 397.

Ver. 387 Γενεῇ] *Al.* γενεήν.

Ver. 389 Εἴπερ μοι καὶ ἀγάσσεαι] *Euſtathius* in commentario legit, εἰ καί μοι νεμεσήσεαι.

Ver. 390 Καί κεν τοῦτ' ἐθέλοιμι, Διός γε διδόντος ἀρέσθαι] Τὸ ἰδιωτεύειν, Διὸς βουλομένου. *Schol.* At multo rectius et facilius de regno ſuſcipiendo dictum hoc a *Telemacho* intelligetur: Vti et notavit *Barneſius.*

Ver. 392 Οὐ μὲν γάρ τι κακὸν βασιλευέμεν] Βασιλεία γὰρ μέγιστον μὲν τῶν κατ' ἀνθρώπους. *Philoſtratus, in Vita Apollonii lib.* V, *cap.* 36. — regnis, rei inter Deos hominesque pulcherrimae. *Livius, lib.* II, 9. 6. Caeterum refertur iſtud γὰρ ad id quod eleganter reticetur: *Miror te ita dixiſſe*; vel, *Tibi hac in re non aſſentior*; *non* ENIM *etc.* Vide ad *Il.* ἑ, 22.

Ἀλλ' ἤτοι βασιλῆες Ἀχαιῶν εἰσὶ καὶ ἄλλοι
Πολλοὶ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, νέοι ἠδὲ παλαιοί·
Τῶν κέν τις τόδ' ἔχῃσιν, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεύς·
Αὐτὰρ ἐγὼν οἴκοιο ἄναξ ἔσομ' ἡμετέροιο,
Καὶ δμώων, οὕς μοι ληΐσσατο δῖος Ὀδυσσεύς·
Τὸν δ' αὖ Εὐρύμαχος Πολύβου παῖς ἀντίον ηὔδα·
Τηλέμαχ', ἤτοι ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται,
Ὅϛις ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλεύσει Ἀχαιῶν·
Κτήματα δ' αὐτὸς ἔχοις, καὶ δώμασιν οἷσιν ἀνάσσοις.
Μὴ γὰρ ὅγ' ἔλθοι ἀνὴρ, ὅϛις σ' ἀέκοντα βίηφι
Κτήματ' ἀποῤῥαίσει, Ἰθάκης ἔτι ναιεταώσης.
Ἀλλ' ἐθέλω σε, φέριϛε, περὶ ξείνοιο ἔρεσθαι,
Ὁππόθεν οὗτος ἀνὴρ, ποίης δ' ἐξ εὔχεται εἶναι
Γαίης· ποῦ δέ νύ οἱ γενεὴ καὶ πατρὶς ἄρουρα.
Ἠέ τοι ἀγγελίην πατρὸς φέρει ἐρχομένοιο,

" Sed certe reges Achivorum ſunt etiam alii
" Multi in circumflua Ithaca, iuvenes et ſenes:
" Horum aliquis hoc habeat; ſiquidem mortuus eſt nobilis Vlyſſes:
" At ego domus rex ero noſtrae,
" Et ſervorum, quos mihi acquiſivit nobilis Vlyſſes.
Hunc autem rurſus Eurymachus Polybi filius contra allocutus eſt:
" Telemache, certe haec deorum in genubus poſita ſunt,
" Quinam circumfluae Ithacae dominabitur Achivorum:
" Bona vero ipſe habeas, et aedibus tuis imperes.
" Non enim ille veniat vir, qui te invitum vi
" Bonis ſpoliaturus ſit, Ithaca adhuc habitata.
" Sed volo te, optime, de hoſpite interrogare,
" Vnde ille vir, quali autem gloriatur eſſe
" E terra; ubinam ei genus et patrium ſolum?
" An tibi nuncium patris adfert venientis;

397 Ἔσομαι ἡμ.] eaed. 401 οὔτις ἀμφιάλῳ] A.R. male.

Ver. 397 Αὐτὰρ ἐγὼν οἴκοιο ἄναξ ἔσομ' ἡμετέροιο] Ἡ μὲν πολιτικὴ ἐκ πολλῶν ἀρχόντων ἐϛίν· ἡ οἰκονομικὴ δὲ, μοναρχία. *Ariſtot. Oeconomic. lib.* I, *cap.* I, *ſub initio.*

Ver. 398 Ληΐσσατο] Ita edidit *Barneſius*; atque ita in omnibus Exemplaribus ſcripta occurrit haec vox, *Iliad.* σ', 28. Vulgati hic habent ληΐσατο; quod antepenultimam corripit. Vide ad *Il.* ά, 140.

Ver. 402 Καὶ δώμασιν οἷσιν ἀνάσσοις] *Al.* καὶ δώμασι σοῖσιν. Quae niſi vera ſit lectio, vox οἷσιν de *ſecunda perſona* (pro σοῖσιν) intelligenda erit. Atque occurrit quidem vox ἧσιν infra ν', 320, de *prima perſona* (pro ἐμῇσιν) uſurpata; Ἀλλ' αἰεὶ φρεσὶν ᾗσιν ἔχων δεδαϊγμένον ἦτορ, Ἠλώμην. Itemque de *ſecunda perſona, Iliad.* τ', 174, in Editionibus compluribus; σὺ δὲ φρεσὶν ᾗσιν ἰανθῇς. Quanquam ibi ex *Euſtathio* reſtituit *Barneſius*, φρεσὶ σῇσιν. Ceterum *Barneſius* δώμασιν οἷσιν hic exponit δώμασιν αὐτοῦ, δηλονότι τοῦ Ὀδυσσέως· ſed et hoc praecedenti οἴκοιο ἄναξ ἔσομ' ἡμετέροιο multo minus apte reſpondet; et conſtructio iſta, qua vox οἷσιν ad *Vlyſſem*, cuius hac in oratione non fit mentio, referri intelligatur; valde eſt dura et inuſitata.

Ver. 403 Ὅϛις σ' ἀέκοντα] Ita ex uno MS. edidit *Barneſius*, et ex *Euſtathio*, qui in commentario, ὅς σε ἀέκοντα, legit. *Vulgg* ὅϛις ἀέκοντα.

Ibid. Βίηφι] Vide ad *Il.* ν', 588.

Ver. 406 Ἐξ εὔχεται] Ita edidit *Barneſius*. *Vulgg.* ἐξεύχεται.

Ver. 407 Ἄρουρα] Vide ad *Il.* ζ', 142.

Ver. 408 Ἠέ τοι ἀγγελίην] *Al.* Ἠέ τιν' ἀγγελίην· Vt infra β', 30.

Ibid. Ἐρχομένοιο] *Al.* οἰχομένοιο.

Ver.

Ἠ' ἑὸν αὐτοῦ χρεῖος ἐελδόμενος, τόδ' ἱκάνει;
Οἷον ἀναΐξας ἄφαρ οἴχεται, οὐδ' ὑπέμεινε
Γνώμεναι· οὐ μὲν γάρ τι κακῷ εἰς ὦπα ἐῴκει.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Εὐρύμαχ', ἤτοι νόστος ἀπώλετο πατρὸς ἐμοῖο·
Οὔτ' οὖν ἀγγελίης ἔτι πείθομαι, εἴποθεν ἔλθοι,
Οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἥντινα μήτηρ
Ἐς μέγαρον καλέσασα θεοπρόπον ἐξερέηται.
Ξεῖνος δ' οὗτος ἐμὸς πατρώϊος ἐκ Τάφου ἐστὶ,
Μέντης Ἀγχιάλοιο δαΐφρονος εὔχεται εἶναι
Υἱός· ἀτὰρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσει.
Ὣς φάτο Τηλέμαχος· φρεσὶ δ' ἀθανάτην θεὸν ἔγνω.
Οἱ δ' εἰς ὀρχηστύν τε καὶ ἱμερόεσσαν ἀοιδὴν
Τρεψάμενοι τέρποντο μένον δ', ἐπὶ ἕσπερον ἐλθεῖν.
Τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ ἕσπερος ἦλθε·

« An ſuum ipſius debitum expetens huc venit?
« Vt facto-impetu ſtatim abiit, neque ſuſtinuit,
« Vt-cognoſceremus! nequaquam enim vilis hominis vultum prae ſe ferebat.
Hunc autem rurſus Telemachus prudens contra allocutus eſt;
« Eurymache, certe reditus periit patris mei:
« Neque itaque nuncio amplius credo, ſicunde venerit;
« Neque vaticinium curo, ſi quem mater
« In domum vocatum vatem ſciſcitetur.
« Hoſpes vero hic meus paternus e Tapho eſt;
« Mentes Anchiali bellicoſi gloriatur eſſe
« Filius; caeterum Taphiis navigandi-ſtudioſis imperat.
« Sic dixit Telemachus; mente vero immortalem deam agnovit.
Hi autem ad ſaltationem et ſuavem cantum
Converſi oblectabantur, expectabantque veſperum advenire.
His autem *ſe*-oblectantibus, niger veſper ſupervenit:

415 Ἥντινα] edd. vett.

Ver. 414 Οὔτ' οὖν] Τὸ δὲ, οὔτ' οὖν, ταυτόν ἐστι τῷ, οὔτε δή. Οὐ γὰρ ἀεὶ αἰτιολογεῖ ὁ οὖν σύνδεσμος, ἀλλ' ἐν μυρίοις καὶ παραπληροῖ. *Euſtath.*. Minus recte; nequaquam enim hic vacat iſtud οὖν· ſed eandem fere vim habet οὔτ' οὖν ac ſi latine dicas, *Adeoque non etc.* Vide ad *Il.* π', 394.

Ibid. Ἀγγελίης ἔτι πείθομαι] *Al.* ἀγγελίῃ ἐπιπείθομαι. Δύναται δὲ καὶ γενικὴ ἑνικὴ εἶναι τὸ ἀγγελίης· ἵνα λέγῃ, ὅτι οὔτε ὑπὸ ἀγγελίας ἔτι πείθομαι, εἴποθεν ἔλθοι ἀγγέλλουσά τι τῶν κατὰ τὸν Ὀδυσσέα. *Euſtath.* Sed verbum πείθομαι apud Poëtam cum *Genitivo* conſtructum nuſquam occurrit.

Ver. 415 Ἥντινα] Ita ex uno MS. edidit *Barneſius.* Quocum facit et MS. unus a *Tho. Bentleio* collatus. *Al.* ἥντινα. *Clark.* Sic et ed. Amſt. 1650.

Ver. 418 Μέντης Ἀγχιάλοιο] *Al.* Μέντης δ' Ἀγχιάλοιο. Quae et potior lectio. Videtur enim vocula δὲ, aut alia eiuſmodi particula, omnino hic ad ſententiam connectendam deſiderari.

Ver. 422 Τρεψάμενοι] Vide infra ad ι, 491; et ad ι, 296.

Ver. 423 Μέλας ἐπὶ ἕσπερος ἦλθε] Scr. ἐπεὶ ἕσπερος ἦλθε. *Cum-veſper-veniſſet.* Sic ſemper *Homerus*, cum ſequitur δὴ τότε. Vitium natum eſt e verſu praecedente. *Odyſſ.* γ', 269. 70. ἀλλ' ὅτε — δὴ τότε etc. *ibid.* 342. 43 αὐτὰρ ἐπεὶ — δὴ τότε. Aliter eſt δ', 574, ubi pariter eſt ἐπὶ τ' ἤλυθεν ἀμβροσίη νύξ· δὴ τότε; ſed 5:3 eſt: αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ etc. Similiter ἐπὶ et ἐπεὶ confuſa in edd. vett. γ', 358. δ', 49 etc. *Ern.*

Δὴ τότε κακκείοντες ἔβαν οἶκόνδε ἕκαστος.
Τηλέμαχος δ', ὅθι οἱ θάλαμος περικαλλέος αὐλῆς
Ὑψηλὸς δέδμητο, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ,
Ἔνθ' ἔβη εἰς εὐνὴν, πολλὰ φρεσὶ μερμηρίζων·
Τῷ δ' ἄρ' ἅμ' αἰθομένας δαΐδας φέρε κεδν' εἰδυῖα
Εὐρύκλει', Ὦπος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο·
Τήν ποτε Λαέρτης πρίατο κτεάτεσσιν ἑοῖσιν,
Πρωθήβην ἔτ' ἐοῦσαν, ἐεικοσάβοια δ' ἔδωκεν.
Ἶσα δέ μιν κεδνῇ ἀλόχῳ τίεν ἐν μεγάροισιν·
Εὐνῇ δ' οὔποτ' ἔμικτο, χόλον δ' ἀλέεινε γυναικός.
Ἥ οἱ ἅμ' αἰθομένας δαΐδας φέρε, καί ἑ μάλιστα
Δμωάων φιλέεσκε, καὶ ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα.
Ὤϊξεν δὲ θύρας θαλάμου πύκα ποιητοῖο·
Ἕζετο δ' ἐν λέκτρῳ, μαλακὸν δ' ἔκδυνε χιτῶνα·
Καὶ τὸν μὲν γραίης πυκιμηδέος ἔμβαλε χερσίν.
Ἡ μὲν τὸν πτύξασα καὶ ἀσκήσασα χιτῶνα,
Πασσάλῳ ἀγκρεμάσασα παρὰ τρητοῖσι λέχεσσι,
Βῆ ῥ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο· θύρην δ' ἐπέρυσε κορώνῃ

Et tunc dormituri iverunt domum quiſque.
Telemachus autem, ubi ipſi thalamus perpulchrae aulae
Sublimis aedificatus erat, conſpicuo in loco,
Illuc ivit ad lectum, multa mente reputans;
Simulque cum eo ardentes faces ferebat pudica ſciens
Euryclea, Opis filia Piſenoridae:
Quam olim Laërtes emerat facultatibus ſuis
Primum iam pubeſcentem, preciumque viginti boum dederat.
Aeque autem ipſam ac pudicsm uxorem honorabat in aedibus;
Lecto vero nunquam *cum ea* mixtus eſt; iram nempe vitabat uxoris.
Haec cum eo ſimul ardentes faces ferebat, et ipſum maxime
Ancillarum amabat, et enutrierat, parvulus cum - eſſet.
Aperuit autem ianuas thalami ſcite - facti;
Sedebat vero in lecto, mollemque exuebat tunicam:
Et eam quidem aniculae ſedulae dedit in manus.
Illa quidem plicata et aptata tunica,
Ad paxillum ſuſpenſa iuxta tornatos lectos,
Perrexit ire ex thalamo; ianuam autem attraxit annulo

432 Κεδινῇ] A. 2. perperam. 436 Ὤιξε] R. 440 ἐγκρεμάσασα] F. A. L. *ibid.* λέχεσι] R.

Ver. 424 Ἔβαν] Vide ad *Il.* δ', 229.
Ver. 426 Δέδμητο] Vide ad *Il.* ά, 37; et δ', 492.
Ver. 428 Ἄρ'] *Vt oportebat.*
Ver. 430 Κτεάτεσσιν ἑοῖσιν] Scr. ἑοῖσι, quod ſequens verſus incipit a conſona. *Ern.*
Ver. 432 Τίεν] Vide ad *Il.* γ', 257; et ψ', 103.
Ver. 435 Φιλέεσκε] Vide ſupra ad *ver.* 264; et ad *Il.* ζ, 304.
Ver. 440 Ἀγκρεμάσασα] Vide ad *Il.* ά, 67. *Al.* ἐγκρεμάσασα.
Ibid. Τρητοῖσι λέχεσσι] *Al.* τρητοῖς λεχέεσσιν.
Ver. 441 Ἐπέρυσε] *Barneſius* inter varias lectiones retulit ἐπέρυσσε. Atque ita habet MS. unus à *Th. Bentleio* collatus. Quae

Ἀργυρέῃ· ἐπὶ δὲ κληῖδ' ἐτάνυσσεν ἱμάντι.
Ἔνθ' ὅγε παννύχιος, κεκαλυμμένος οἰὸς ἀώτῳ,
Βούλευε φρεσὶν ᾗσιν ὁδὸν, τὴν πέφραδ' Ἀθήνη.

Argenteo: peſſulumque obtendit loro.
Hic ille per-totam-noctem, tectus ovis florida lana,
Conſiderabat mente ſua iter, quod *ei* deſignaverat Minerva.

Quae et (ut opinor) verior lectio. Vide ad *Il.* π΄, 781.

Ibid. Κορώνῃ] *Schol.* Τῷ λεγομένῳ κόρακι· — τῷ ἐπισπάστῳ [*Barneſius* ex MS. edidit ἐπισπάστρῳ] τῆς θύρας. *Clark.* Sic dudum coniectura correxerat Cel. *Hemſterhuſ.* ad Polluc. X, 22. c. *Ern.*

Ver. 442 Ἐπὶ δὲ κληῖδ' ἐτάνυσσεν ἱμάντι] Τὸ λεγόμενον ἐφ' ἡμῶν κλεῖθρον· δύο δὲ τοῦτο εἶχεν ἱμάντας ἐξηρτημένους διά τινων τρήσεων, ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν, ὃν δὲ ἐξ ἀριστερῶν· εἰς τὸ δύνασθαι ἀνοῖξαι καὶ κλεῖσαι. Νῦν οὖν τὸ κλεῖθρον παρέτεινε καὶ παρήγαγε τῷ ἱμάντι. *Schol.* Κληῖδα δὲ λέγει οὐ σκεῦος ἀπὸ σιδήρου, ἀλλὰ μοχλὸν, ἐντὸς μὲν τῆς θύρας ἐξημμένον, καὶ ἐπὶ τὰ κάτω καθειμένον ἤτοι κεχαλασμένον, ἱμάντι δὲ ἔξωθεν σπώμενον καὶ ἀνελκόμενον καὶ ἐπιζυγοῦντα τὴν θύραν. *Euſtath.*

Ver. 443 Οἰὸς ἀώτῳ] Τῷ ἄνθει καὶ τῷ καλλίστῳ τοῦ προβάτου· λέγει δὲ τῶν ἐξ ἁπαλῶν ἐρίων γεγονότων περιβολαίων. *Schol.* Ἄωτον δὲ οἰὸς, τὸ ἐξ ἐρίων ὕφασμα, οὐ τὸ ἁπλῶς, ἀλλὰ τὸ ἀνθηρὸν, ἐκ μεταφορᾶς· ἄωτον γὰρ κυρίως τὸ ἄνθος, παρὰ τὸ ἄω τὸ πνέω, ὃ ἡδύ τι ἀποπνεῖ· ὡς γὰρ εἴδω, εἴδωλον, κατὰ πρόσληψιν συλλαβῆς, οὕτως ἄω, ἄωτον. Ἐκ τούτου δὲ πολλὰ τῶν ἀνθηρῶν πραγμάτων καλοῦνται· οἷον τὸ ἀπὸ λίνου κάλλιστον ἔργον, λίνοιο λεπτὸν ἄωτον λέγεται, ἤγουν λίνου ἀπάνθισμα· καὶ οἰὸς ἄωτον ὁμοίως, τὸ ἐξ ἐρίων ἀπανθισθέν. Οὕτω δὲ καὶ ὕπνον ἀωτεῖν ἐν Ἰλιάδι, τὸ ὑπνοῦν ὕπνον ἡδὺν καὶ ἀφρόντιδα, καὶ ὡς εἰπεῖν ἀνθηρόν. Καί τις δὲ τῶν συγγραφέων ἄκρον ἄωτον ἐν λογίοις φησὶ τοὺς ἐν λόγοις οἷον ἀνθοῦντας. Καὶ Θεόκριτος τοὺς Ἀργοναύτας θεῖον ἄωτον ἡρώων φησί. Καὶ Πίνδαρος δὲ τὴν μουσικὴν ἐπιστήμην, ἤτοι λυρικὴν, μουσικῆς ἄωτον λέγει· καὶ πατέρων δὲ ἄωτον φησί· καὶ ἄλλα τοιαῦτα. Ἰστέον δὲ ὅτι ἐν τοῖς περὶ τοῦ Κύκλωπος λόγοις, ὁ Ποιητὴς καὶ αὐτὸ τὸ ἁπλῶς ἔριον ἄωτον ἐρεῖ· φησὶ γὰρ, (*Odyſſ.* ι, 434, 435) ἀώτου θεσπεσίοιο ἐχόμενον· καὶ τοῦτο εὐλόγως· ἔστι γὰρ τὸ ἔριον δέρματος οἷον ἄνθος. *Euſtath. Clark.* Add. dicta ad Callim. H. in Apoll. v. 112. *Ern.*

Ver. 444 Βούλευε] Vide ad *Il.* θ, 87; et ν΄, 84.

Ibid. Πέφραδ'] Vide ad *Il.* β΄, 314; et ξ΄, 500.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Β'.

Ὑπόθεσις τῆς Ῥαψῳδίας Β'.

Συναγαγὼν ἐκκλησίαν Τηλέμαχος, παραγγέλλει τοῖς μνηστῆρσιν ἐξιέναι τῆς οἰκίας τοῦ Ὀδυσσέως· λαβὼν δὲ παρὰ μὲν Εὐρυκλείας τὰ πρὸς τὴν ἀποδημίαν ἐπιτήδεια, παρὰ δὲ τῆς Ἀθηνᾶς ἑταίρους τε καὶ ναῦν, εἰς πλοῦν ἀνάγεται, ἡλίου δύνοντος.

* Ἄλλη ὑπόθεσις.

* Argumentum hoc *Barneſio* ex MS. *Gonville-Caienſi* excerptum.

Ἅμα ἔῳ Τηλέμαχος, συναγαγὼν εἰς ἐκκλησίαν τοὺς Ἰθακησίους, κελεύει τῆς οἰκίας τοὺς μνηστῆρας ἀπαλλάττεσθαι· καὶ ναῦν αἰτήσας παρ' αὐτῶν, ὅπως εἰς Πύλον καὶ Σπάρτην πορευθῇ, ἀποτυγχάνει. Παρὰ δὲ Νοήμονος λαβὼν, καὶ ἐφόδια παρὰ Εὐρυκλείας τῆς τροφοῦ, λάθρα τῆς μητρὸς ἐκπλεῖ.

Ἐπιγραφαί.

Ἰθακησίων ἐκκλησία, καὶ Τηλεμάχου ἀποδημία.

Ἄλλως.

Βῆτ' ἀγορὴν ἔχει, ἥια γηρὸς, πλοῦν μετ' Ἀθάνας.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Ὤρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆφιν Ὀδυσσῆος φίλος υἱὸς,
Εἵματα ἑσσάμενος· περὶ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' ὤμῳ.

LIB. II.

Quando vero mane-genita apparuit roſea-digitqs aurora,
Surrexit utique ex lectulo Vlyſſis dilectus filius,
Veſtes indutus; gladium vero acutum ſuſpendit ab humero.

Ver. 1 Ἠριγένεια] Τὸν ὄρθρον γεννῶσα, τουτέστι τὴν πρωΐαν· ἢ ἐν τῷ ἦρι γενομένη· ὅ ἐστιν ὄρθρος. *Schol.*

Ibid. Ῥοδοδάκτυλος ἠώς] Ῥοδοδάκτυλος δὲ, ἀπὸ τῆς πρωϊνῆς ἀνατολῆς καὶ τοῦ χρώματος τοῦ περὶ τὸ διάστημα τὸ πρωϊνὸν, τὴν ἡμέραν δι' ἐπιθέτου κεκόσμηκεν. *Schol.* Εἶεν δὲ ἂν ἠοῦς δάκτυλοι, κατὰ ἀλληγορίαν, αἱ τοῦ ἡλίου ἀκτῖνες. *Euſtath.* Vide ad *Il.* ά, 477.

Ver. 2 Ὤρνυτ' — Εἵματα ἑσσάμενος] Virgil. *Conſurgit —, tunicaque inducitur artus.* *Aen.* VIII, 457.

Ibid. Ὤρνυτ'] Vide ad *Il.* γ', 260.

Ibid. Εὐνῆφιν] Vide ad *Il.* ν', 588.

Ver. 3 Ἑσσάμενος] Vide infra ad ί, 491; et ί, 296.

Ibid. Περὶ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' ὤμῳ] Virgil. *Tum lateri atque humeris Tegeaeum ſubligat enſem.* *Aen.* VIII, 459.

Ver.

Ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα·
Βῆ δ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο θεῷ ἐναλίγκιος ἄντην.
Αἶψα δὲ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε
Κηρύσσειν ἀγορήνδε καρηκομόωντας Ἀχαιούς.
Οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἤγερθεν, ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
Βῆ ῥ' ἴμεν εἰς ἀγορήν, παλάμῃ δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος,
Οὐκ οἶος· ἅμα τῷγε δύω κύνες ἀργοὶ ἕποντο.
Θεσπεσίην δ' ἄρα τῷγε χάριν κατέχευεν Ἀθήνη.
Τὸν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐπερχόμενον θηεῦντο.
Ἕζετο δ' ἐν πατρὸς θώκῳ, εἶξαν δὲ γέροντες.
Τοῖσι δ' ἔπειθ' ἥρως Αἰγύπτιος ἦρχ' ἀγορεύειν,
Ὃς δὴ γήραϊ κυφὸς ἔην, καὶ μυρία ᾔδη.

Pedibus autem ſub nitidis ligavit pulchra calceamenta;
Perrexitque ire e cubiculo deo ſimilis coram.
Continuo autem praeconibus argutis imperavit
Convocare ad concionem comantes Achivos.
Hi quidem convocabant: illi autem congregabantur valde celeriter.
At poſtquam congregati ſunt, et in unum convenerunt;
Perrexit ire *Telemachus* ad concionem, manu autem tenebat ferream haſtam,
Non ſolus; ſimul eum duo canes veloces ſequebantur.
Divinam autem huic gratiam circumfudit Minerva.
Ipſum vero omnes populi advenientem admirabantur.
Sedebat autem in patris ſella; ceſſerunt vero *ei* ſenes.
His autem deinde heros Aegyptius coepit concionari,
Qui iam ſenio incurvus erat et plurima norat.

Ver. 4 Ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν] Virgil. *Pedibus talaria nectit. Aen.* IV, 239. *Pedum circumdat vincula plantis.* VIII, 458.

Ibid. Καλὰ] Similiter infra *ver.* 63, καλῶς· et *ver.* 376, καλόν. Vide ad *Il.* β', 43.

Ver. 5 Θεῷ ἐναλίγκιος ἄντην] Quid eſt *Deo ſimilis coram?* Ἄντην eſt φανερῶς, ut *Heſychius* interpretatur, eaque pars gloſſae huc pertinet, vel ſervit comparationi, ut θεῷ ἐναλίγκιος ἄντην idem ſit quod ἀντίθεος. *Ern.*

Ver. 6 Λιγυφθόγγοισι] Vide ad *Il.* β', 537; et τ', 350.

Ibid. Κέλευσε] *Al.* κέλευε.

Ver. 8 Οἱ μὲν — τοὶ δ'] Immo: *Illi quidem — hi autem. Ern.*

Ver. 9 Ῥ'] *Vt dictum eſt*, p. 8. *Clark.* Βῆ ῥ'. *Ibi tum, ſeu tum vero et ipſe perrexit. Ern.*

Ver. 10 Παλάμῃ δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος] Ἀντὶ σκήπτρου τὸ δόρυ κατεῖχεν, ὡς ὁ συγχωρούμενος εἶναι βασιλεύς. *Schol.*

Ver. 11 Ἅμα τῷγε δύω κύνες ἀργοὶ ἕποντο] Virgil. *Necnon et gemini cuſtodes limine ab alto Procedunt, greſſumque canes comitantur herilem. Aen.* VIII, 461.

Ibid. Δύω κύνες ἀργοὶ] *Al.* κύνες πόδας ἀργοί.

Ver. 13 Τὸν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐπερχόμενον θηεῦντο] Virgil. *Illam omnis tectis agriſque effuſa iuventus, Turbaque miratur matrum, et proſpectat euntem. Aen.* VII, 812.

Ver. 14 Ἕζετο δ' ἐν πατρὸς θώκῳ] Virgil. *Et ſolio medius conſedit avito. Aen.* VII, 169.

Ver. 15 Τοῖσι δ' ἔπειθ' ἥρως Αἰγύπτιος ἦρχ' ἀγορεύειν] Σημείωσαι δὲ ὅτι λόγιος ὢν ὁ Ποιητὴς, καὶ εἰδὼς ὡς κατάρξαι λόγου τὸν νεώτερον παρὰ τοῖς εὖ εἰδόσι δυσχερὲς, προλογίζοντα ποιεῖ τὸν γέροντα Αἰγύπτιον, καὶ ἐρωτῶντα· εἶτα τὸν Τηλέμαχον δεύτερον εἰς λόγους ἥκοντα καὶ λαλοῦντα πρὸς τὸ ἐρωτηθέν. Ῥᾷον γὰρ τοῦτο, ἤπερ τὸ πρωτολογεῖν. Τοιοῦτον δέ τι ποιήσει ἐν τῇ γ ῥαψῳδίᾳ, ἔνθα τοῦ Νέστορος ἐρωτήσαντος, ἀρχὴν τοῦ λέγειν λαβὼν, ἀπολογήσεται ὁ Τηλέμαχος. *Euſtath.* Vide infra ad γ', 68; item ad *Il.* κ', 544.

Καὶ γὰρ τοῦ φίλος υἱὸς ἅμ' ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ
Ἴλιον εἰς εὔπωλον ἔβη κοίλης ἐνὶ νηυσὶν,
Ἄντιφος αἰχμητής· τὸν δ' ἄγριος ἔκτανε Κύκλωψ
Ἐν σπῆϊ γλαφυρῷ· πύματον δ' ὡπλίσσατο δόρπον.
Τρεῖς δέ οἱ ἄλλοι ἔσαν· καὶ ὁ μὲν μνηστῆρσιν ὁμίλει
Εὐρύνομος, δύο δ' αἰὲν ἔχον πατρώϊα ἔργα.
Ἀλλ' οὐδ' ὣς τοῦ λήθετ' ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων.
Τοῖς ὅγε δακρυχέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν.
Κέκλυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακήσιοι, ὅ, ττι κεν εἴπω·
Οὐδέ ποθ' ἡμετέρη ἀγορὴ γένετ', οὐδὲ θόωκος,
Ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς δῖος ἔβη κοίλης ἐνὶ νηυσί.
Νῦν δὲ τίς ὧδ' ἤγειρε; τίνα χρειὼ τόσον ἵκει,
Ἠὲ νέων ἀνδρῶν, ἢ οἳ προγενέστεροί εἰσιν;
Ἠέ τιν' ἀγγελίην στρατοῦ ἔκλυεν ἐρχομένοιο

Etenim huius dilectus filius cum nobili Vlyſſe
Ad Ilium generoſis-equis-foecundum, ierat cavis in navibus,
Antiphus bellator: illum vero ſaevus interfecit Cyclops
In ſpelunca cava; ultimam autem ſibi-paravit coenam.
Tres vero ei alii erant; et unus quidem inter procos verſabatur
Eurynomus; duo autem perpetuo habebant paterna opera.
Sed neque ſic illius oblitus erat lugens et dolens.
His ille lachrymans concionatus eſt, et dixit;
" Audite ſane nunc me, Ithacenſes, quodcunque dixero;
" Neque unquam noſtrum concilium factum eſt, neque conſeſſus,
" Ex quo Vlyſſes nobilis abiit cavis in navibus:
" Nunc autem quis huc congregavit? quem neceſſitas tantum urget,
" Sive ex iunioribus viris, ſive qui ſeniores ſunt?
" An aliquem nuncium exercitus audivit venientis,

18 Ἔυπωλον] F. R. recte. vid. ad.

Ver. 18 Ἴλιον εἰς εὔπωλον] Vid. Var. Lect.

Ver. 20 Πύματον δ' ὡπλίσσατο δόρπον] Τὸ δὲ, πύματον δόρπον, μέσως εἰρῆσθαι δοκεῖ πρὸς ἀστειότητα, ὡς ἐν σχήματι ἀμφιβολίας. Ἦ γὰρ πύματος ἦν ὁ Ἄντιφος τῶν ἐξ τοῦ Ὀδυσσέως ἑταίρων, ὃς ὁ Κύκλωψ ἐθοινήσατο πρὸς ἑσπέραν· ἢ πύματος ἀνθρώπων, εἴτε καὶ ἁπλῶς πάντων, ὧν εἰς γαστέρα ὁ Κύκλωψ κατέσπα. — Οὐκέτι γὰρ ὁ Κύκλωψ ἔφαγε, συναποβαλὼν τῷ φωτὶ καὶ τὸ ζῆν, ὡς λέγεται. *Euſtath* Dna *Dacier* vero, quia Cyclopem interiiſſe nuſquam memorat *Homerus*, intelligit ſimpliciter, *Que cet Antiphus fut le dernier des Compagnons d' Vlyſſe que le Cyclope devora.*

Ibid. Ὠπλίσσατο] Ita ex uno MS. recte edidit *Barneſius*. Vide ad *Il.* ψ', 55; et ad ά, 140. *Vulgg.* ὡπλίσατο.

Ibid. Δόρπον] Τὸ καθ' ἡμᾶς δεῖπνον. Τρισὶ δὲ τροφαῖς ἐχρῶντο· καὶ τὴν μὲν πρώτην ἐκάλεν ἄριστον, ἣν ἐλάμβανον πρωΐας, σχεδὸν ἔτι σκοτίας οὔσης· — τὴν δευτέραν, δεῖπνον· — τὴν δὲ τρίτην, δόρπον, τὸ καθ' ἡμᾶς λεγόμενον δεῖπνον —. Αἰσχύλος δὲ καὶ τῆς τάξεως τῶν ὀνομάτων μάρτυς ἐστὶ λέγων, ἄριστα, δεῖπνα, δόρπα, αἱρεῖσθαι. *Schol.*

Ver. 23 Ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων] Virgil. *Lachrymanſque gemenſque. Aen.* XI, 150.

Ver. 24 Τοῖς ὅγε etc.] Superiora a *ver.* 16 — 23 in parentheſi accipienda. *His ille inquam* etc. *Ern.*

Ver. 25 Κέκλυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακήσιοι] Virgil. *Audite, o proceres. Aen.* III, 103.

Ver. 28 Τίνα χρειὼ τόσον ἵκει] Vide ſupra ad ά, 225; et infra ad δ', 312.

Ibid. Ἵκει] *Al.* ἧκει.

Ver. 29 Ἠὲ νέων ἀνδρῶν, ἢ οἳ προγενέστεροί εἰσιν] Καὶ ὅρα τὸ, οἳ προγενέστεροί εἰσιν· ἐνήλλακται γὰρ διὰ ποικιλίαν ἀπὸ γενικῆς· ἦν γὰρ τὸ ἀκόλουθον, ἠὲ νέων ἀνδρῶν, ἢ προγενεστέρων. *Euſtath.* Vide ad *Il.* γ', 211; et ζ', 396; item infra ad *Odyſſ.* μ', 73.

Ver.

Ἥν χ' ἡμῖν σάφα εἴποι, ὅτε πρότερός γε πύθοιτο;
Ἠέ τι δήμιον ἄλλο πιφαύσκεται, ἠδ' ἀγορεύει;
Ἐσθλός μοι δοκεῖ εἶναι, ὀνήμενος· εἴθε οἱ αὐτῷ
Ζεὺς ἀγαθὸν τελέσειεν, ὅ, τι φρεσὶν ᾗσι μενοινᾷ.
Ὣς φάτο. χαῖρε δὲ φήμῃ Ὀδυσσῆος φίλος υἱός,
Οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν ἧστο, μενοίνησεν δ' ἀγορεύειν·
Στῆ δὲ μέσῃ ἀγορῇ· σκῆπτρον δέ οἱ ἔμβαλε χειρὶ
Κῆρυξ Πεισήνωρ, πεπνυμένα μήδεα εἰδώς.
Πρῶτον ἔπειτα γέροντα καθαπτόμενος προσέειπεν·
Ὦ γέρον, οὐχ ἑκὰς οὗτος ἀνήρ, (τάχα δ' εἴσεαι αὐτός,)
Ὃς λαὸν ἤγειρα· μάλιστα δέ μ' ἄλγος ἱκάνει.
Οὔτε τιν' ἀγγελίην στρατοῦ ἔκλυον ἐρχομένοιο,
Ἥν χ' ὑμῖν σάφα εἴπω, ὅτε πρότερός γε πυθοίμην,
Οὔτε τι δήμιον ἄλλο πιφαύσκομαι, οὐδ' ἀγορεύω·
Ἀλλ' ἐμὸν αὐτοῦ χρεῖος, ὅ μοι κακὸν ἔμπεσεν οἴκῳ,
Δοιά· τὸ μὲν, πατέρ' ἐσθλὸν ἀπώλεσα, ὅς ποτ' ἐν ὑμῖν

" Quem nobis palam enarret, quum prior audiverit?
" An quippiam publicum aliud declarat, et profert?
" Probus mihi videtur eſſe, benevolens: utinam illi ipſi
" Iupiter bonum perficiat, quodcunque mente ſua cogitat.
" Sic ait: gaudebat autem omine Vlyſſis charus filius,
Neque proinde diutius ſedit, impetum autem cepit concionari;
Stetitque in media concione; ſceptrum autem ei impoſuit in manum
Praeco Piſenor, prudentia conſilia edoctus.
Primum deinde ad ſenem dirigens orationem locutus eſt;
" O ſenex, non procul ille vir, (ſtatim autem cognoſces ipſe,)
" Qui populum congregavi; potiſſimum autem me dolor urget.
" Neque ullum nuncium exercitus audivi venientis,
" Quem vobis palam enarrem, quum prior audiverim:
" Neque quicquam publici aliud enarro, neque profero;
" Sed meum ipſius negotium, quod mihi malum in domum incidit,
" Duplex: alterum, quod patrem eximium perdidi, qui quondam inter vos

34 Ὅτι] F. *ibid.* οἶσιν] F. A. L. ἧσιν] R. omnia male. 40 μάλα δ' εἴσεαι] F.

Ver. 33 Ὀνήμενος] Ὄνησιν ἑαυτοῦ λάβοι· λείπει τὸ εἴη· ὀνήμενος εἴη. *Schol.* Ὅτι τοῦ Ἰθακησίου Αἰγυπτίου εἰπόντος, ὡς ἐσθλός μοι δοκεῖ εἶναι ὀνήμενος —, τουτέστιν, ὁ τὴν ἀγορὰν ἀθροίσας ἀγαθός μοι δοκεῖ, καὶ ὀνήμενος εἴη, τουτέστιν ὄναιτο ταύτης. *Euſtath.*

Ver. 35 Χαῖρε δὲ φήμῃ] Omen erat bonum in dictis ſeriis *ver.* 33, 34. Conf. ſupra ά, 282. 283. *Ern.*

Ver. 38 Κῆρυξ] Vide ad *Il.* ώ, 149.

Ver. 39 Καθαπτόμενος] Ἤτοι τὸν λόγον πρὸς αὐτὸν ποιούμενος, ἀμειβόμενος, ἀποτεινόμενος· ἢ καταπραΰνων καὶ προσαγόμενος. *Schol.* Καθάπτεσθαι λέγει τὸ ἀμείβεσθαι ἢ ἀποτείνεσθαι, ἁπλῶς διὰ λόγου πρός τινα. Παρὰ μέντοι τοῖς ὕστερον καθάπτεσθαι λέγεται τὸ τραχύτερον ἐν λόγοις προσφέρεσθαι, καὶ μετὰ γενικῆς. *Euſtath.*

Ver. 40 Τάχα] *Al.* μάλα.

Ver. 41 Ὃς λαὸν ἤγειρα] *Barneſius*, minime ignarus qua ratione ultima vocis λαὸν produci poſſet, male tamen hic annotat; *Iambus* in *ſecundo* loco. Vide ad *Il.* ά, 51. *Clark.* Recte ἤγειρα, idque habent edd. vett. Recentiores quaedam dedere ἤγειρε. *Ern.*

Ver. 46 Δοιά] *Dupliciter*, κατὰ δύο μέρη· κατὰ τὸ μὲν. Verſu ſequente ſcripſerim ad morem Homericum τοῖσδεσσι βασ. Et ſic eſt apud *Euſtathium* in Comm. p. 1433. 49. *Ern.*

Τοῖσδεσσιν βασίλευε, πατὴρ δ' ὡς ἤπιος ἦεν.
Νῦν δ' αὖ καὶ πολὺ μεῖζον, ὃ δὴ τάχα οἶκον ἅπαντα
Πάγχυ διαῤῥαίσει, βίοτον δ' ἀπὸ πάμπαν ὀλέσσει.
Μητέρι μοι μνηστῆρες ἐπέχραον οὐκ ἐθελούσῃ,
Τῶν ἀνδρῶν φίλοι υἷες, οἳ ἐνθάδε γ' εἰσὶν ἄριστοι·
Οἳ πατρὸς μὲν ἐς οἶκον ἀπεῤῥίγασι νέεσθαι
Ἰκαρίου, ὥς κ' αὐτὸς ἐεδνώσαιτο θύγατρα,
Δοίη δ', ᾧ κ' ἐθέλοι, καί οἱ κεχαρισμένος ἔλθοι.
Οἱ δ' εἰς ἡμέτερον πωλεύμενοι ἤματα πάντα,
Βοῦς ἱερεύοντες, καὶ ὄϊς, καὶ πίονας αἶγας,
Εἰλαπινάζουσι, πίνουσί τε αἴθοπα οἶνον

" Ipſis imperabat; paterque velut, mitis erat.
" Nunc autem longe maius, quod mox cito domum univerſam
" Prorſus evertet, facultates autem penitus diſperdet.
" Matri meae proci ingruerunt nolenti,
" Eorum virorum chari filii, qui hic utique ſunt optimi:
" Qui patris quidem in domum horrent ire
" Icarii, ut ipſe dotet filiam;
" Detque cui voluerit, et qui ipſi gratus venerit.
" Illi vero in noſtram-*domum* divertentes diebus omnibus,
" Boves mactantes, et oves, et pingues capras,
" Splendide-convivantur, bibuntque nigrum vinum

Ver. 47 Βασίλευε] Vide ad *Il.* ά, 37; et ad ν', 84.

Ibid. Πατὴρ δ' ὡς ἤπιος ἦεν] Πολλάκις —κατενόησα ὅτι ἄρχων ἀγαθὸς οὐδὲν διαφέρει πατρὸς ἀγαθοῦ. Οἵ τε γὰρ πατέρες προνοοῦσι τῶν παίδων, ὅπως μήποτε αὐτοὺς τ' ἀγαθὰ ἐπιλείψει. *Chryſantas apud Xenophontem Cyropaed. Lib.* VIII. Πᾶσι τοῖς πολίταις, ὡς πατὴρ πρᾶος υἱοῖς αὐτοῦ, χρώμενος. *Dionyſ. Halicarnaſſ. Antiq. Rom. Lib.* IV. Ὡς ταυτὸν ὂν τρόπον τινὰ, βασιλέα τε καὶ πατέρα εἰπεῖν, διὰ τὸ χρῆναι τὸν ἄρχοντα, πατρὸς δίκην τῶν ὑπηκόων κήδεσθαι. Ὃ καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ φανερῶς δηλοῦται, ὅπου λέγει, πατὴρ δ' ὡς ἤπιος ἦεν. Διὸ καὶ παρ' Ἡροδότῳ, Καμβύσης μὲν δεσπότης, Κῦρος δὲ πατὴρ τοῖς Πέρσαις ἦν. Ὁ μὲν γὰρ ἀγρίως ἦρχεν, ὁ δὲ ἠπίως. *Euſtath. in Comment. ad Iliad.* β', 669. "Patrem quidem patriae appellamus "[Principem,] ut ſciret datam ſibi po-"teſtatem patriam, quae eſt temperatiſ-"ſima, liberis conſulens, ſuaque poſt il-"los reponens." *Seneca de Clementia,* §. 14. Haud diſſimiliter de *Catone Lucanus: Vrbi pater eſt, urbique maritus; Iuſtitiae cultor. Pharſal. lib.* II, 388. Citat porro hunc *Homeri* locum *Plinius, lib.* V, *Epiſt.* 19. Vide *Gatakeri* annotationes in *Antoninum, lib.* I, §. 9; item infra ad *ver.* 234 huius libri. *Clark.* Caeterum ἦε ſcribendum. Laudatur quidem ab aliis ἦεν, ſed e *ver.* 234. *Ern.*

Ver. 50 Ἐπέχραον] Μετὰ βλάβης καὶ ἐπηρείας ἐπῆλθον. *Schol.*

Ver. 52 Ἀπεῤῥίγασι] Vide ad *Il.* ά, 37; ad β', 314; et ad ν', 736. *Clark.* Verterim: *non ſuſtinent ire. Ern.*

Ver. 53 Ἐεδνώσαιτο] Ἕδνα ἐπιδώσει· καὶ κυρίως μὲν ἕδνα ἐστὶ τὰ διδόμενα ἀπὸ τοῦ γαμοῦντος τῇ γαμουμένῃ· νῦν δὲ καταχρηστικῶς κεῖται ἡ λέξις ἀντὶ τοῦ, χρήματα ἐπιδοίη. *Schol.* Vide infra ad *ver.* 196.

Ver. 54 Δοίη δ', ᾧ κ' ἐθέλοι, καί οἱ κεχαρισμένος ἔλθοι] *Barneſius* in uno MS. ſcriptum repperit, Δώῃ δ' ᾧ κ' ἐθέλῃ, καὶ ὅς οἱ κεχαρισμένος ἔλθῃ.

Ver. 55 Εἰς ἡμέτερον πωλεύμενοι *etc.*] Non bene: *in noſtram divertentes.* Senſus eſt: *Sed noſtram domum veniunt, ut ibi terentes dies ſingulos, mactanteſque boves, oves et pingues capras epulentur* etc. Sic *Il.* ά, 490 et alibi πωλέσκετο εἰς ἀγορὴν, ἐς πόλεμον. *Ern.*

Ver. 57 Εἰλαπινάζουσι] Ἐν ἀθροίσματι εὐωχοῦνται, ἑορτάζουσιν. *Schol.* Vide ſupra ad ά, 225.

Ibid. Εἰλαπινάζουσι, πίνουσί τε] Etiam *Barneſius,* Εἰλαπινάζουσιν, πίνουσί τε. Sed nihil opus. Vide ad *Il.* ά, 51. *Clark.* Immo male. Sexcentis locis mutandus eſſet

textus

Μαψιδίως· τὰ δὲ πολλὰ κατάνεται· οὐ γὰρ ἔπ' ἀνὴρ,
Οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν, ἀρὴν ἀπὸ οἴκου ἀμῦναι·
Ἡμεῖς δ' οὔ νύ τι τοῖοι ἀμυνέμεν· ἢ καὶ ἔπειτα
Λευγαλέοι τ' ἐσόμεσθα, καὶ οὐ δεδαηκότες ἀλκήν·
Ἦ τ' ἂν ἀμυναίμην, εἴ μοι δύναμίς γε παρείη.
Οὐ γὰρ ἔτ' ἀνσχετὰ ἔργα τετεύχαται, οὐδ' ἔτι καλῶς
Οἶκος ἐμὸς διόλωλε· νεμεσσήθητε καὶ αὐτοὶ,
Ἄλλους τ' αἰδέσθητε περικτίονας ἀνθρώπους,
Οἳ περιναιετάουσι· θεῶν δ' ὑποδείσατε μῆνιν,
Μήτι μεταστρέψωσιν ἀγασσάμενοι κακὰ ἔργα.

« Temere; plurima vero abſumuntur: non enim adeſt vir,
« Qualis Vlyſſes erat, qui malum a domo arceat:
« Nos vero neutiquam tales qui arceant: quinetiam
« Imbecillique reperiremur, et neque periti roboris:
« Omnino ſane *malum*-arcerem, ſi mihi vis adeſſet.
« Non enim iam tolerabilia facinora patrantur, neque iam honeſte
« Domus mea perit: indignemini et ipſi,
« Aliosque revereamini vicinos homines,
« Qui circum habitant: deorum vero timete iram,
« Ne quid rependant irati propter mala facinora.

65 τ'] abeſt F. A. L. 67 *ἀγασάμενοι*] F. R. A. 1. 2. L.

textus in hàc ipſa forma, quae potius inducenda in textum, ubi nondum eſt in vulgatis. *Ern.*

Ibid. Αἴθοπα οἶνον] Vide ad *Il.* ψ', 237.

Ver. 58 Τὰ δὲ πολλὰ κατάνεται] Ἤγουν ἀνύεται, τελειοῦται, ὄλλυται. *Euſtath.* Ἀλλ' ἴομεν· μάλα γὰρ νὺξ ἄνεται, ἐγγύθι δ' ἠώς. *Iliad.* κ', 251. Ἤνυον ὁδόν. *Odyſſ.* γ', 496. Vide et infra ad ρ', 537.

Ver. 59 Ἀρὴν ἀπὸ οἴκου ἀμῦναι] Vide ad *Il.* ξ', 485; et ad σ', 100

Ver. 61 Ἢ καὶ ἔπειτα Λευγαλέοι τ' ἐσόμεσθα, καὶ οὐ δεδαηκότες ἀλκήν] *Euſtathius* ita accipit; Ἡμεῖς δ' οὐ τοῖοι ἀμυνέμεν, οἷα λευγαλέοι καὶ οὐ δεδαηκότες ἀλκήν. Dna *Dacier* vero vero aliter exponendum cenſet; « Il m'a paru, » inquit, « qu'on a « toûjours mal expliqué ce vers, Ἢ καὶ « ἔπειτα λευγαλέοι τ' ἐσόμεσθα. Car on « l a expliqué, *et je ſuis encore foible.* « Mais ce n'eſt point du tout là le ſens. « C'eſt une parentheſe. Après que « Telemaque a dit, *et que je ne ſuis pas* « *encore en âge de m'y oppoſer*, il ajoute « par une eſpece d'inſpiration, *mais il* « *viendra un jour que je leur paroitrai* « *terrible.* Λευγαλέος ſignifie *foible, ex-* « *poſe aux injures*, mais il ſignifie auſſi « *terrible, pernicieux*; et il eſt ici dans « cette derniere ſignification: le mot « ἔπειτα ſeul le prouve." Haec illa. Verum ſi vox Λευγαλέος ita accipi poſſet; tamen neque cum iſto ſenſu ſatis recte congrueret vocula καί· neque cum reliqua *Telemachi* oratione, quae ad commiſerationem populo *Ithacenſi* movendam, eiuſque auxilium adverſus Procos obtinendum, tota videtur deſtinata, tàm apte conveniret iſta interpretatio. Et praeterea vocem Λευγαλέοι cum ſequenti καὶ οὐ δεδαηκότες copulat vocula τε· quae, ſi parentheſin iſtam admiſeris, prorſus erit ſupervacanea. *Clark.* *Daceriae* ratio commoda eſſet, ſi legeretur εἰ καὶ ἔπειτα Λευγαλέοι ἐσόμεσθα, et verba haec in parentheſi acciperentur. Ita ineſſet modeſta comminatio in futurum. *Ern.*

Ver. 62 Ἦ τ' ἂν ἀμυναίμην, εἴ μοι δύναμίς γε παρείη] Ita *Iliad.* χ', 20. Ἦ σ' ἂν τισαίμην, εἴ μοι δύναμίς γε παρείη.

Ver. 63, 64 Τετεύχαται — διόλωλε] Vide ad *Il.* κ', 186, 187; et ad ν', 736.

Ver. 66 Θεῶν δ' ὑποδείσατε μῆνιν] Διὸς δ' ἀλεώμεθα μῆνιν. *Iliad* ι, 34. Εὖ δ' ἐπὶ ἀθανάτων μακάρων πεφυλαγμένος εἶναι. *Heſiod.* Ἔργ. καὶ Ἡμερ. II, 324. *Sperate Deos memores fandi atque nefandi. Aen.* I, 547.

Ver. 67 Ἀγασσάμενοι] Ita recte edidit *Barneſius.* *Vulgg.* ἀγασάμενοι. Quod antepenultimam corripit: Ναυσιθόου, ὃς ἔφασκε Ποσειδάων' ἀγάσασθαι. Infrà θ', 565. Vide et infra ad ν', 173; et ad σ', 70.

Ver.

Λίσσομαι ἠμὲν Ζηνὸς Ὀλυμπίου, ἠδὲ Θέμιστος,
Ἥτ' ἀνδρῶν ἀγορὰς ἠμὲν λύει, ἠδὲ καθίζει·
Σχέσθε, φίλοι, καί μ' οἶον ἐάσατε πένθεϊ λυγρῷ
Τείρεσθ', εἰ μή πού τι πατὴρ ἐμὸς ἐσθλὸς Ὀδυσσεὺς
Δυσμενέων κάκ' ἔρεξεν ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς,
Τῶν μ' ἀποτινύμενοι κακὰ ῥέζετε δυσμενέοντες,
Τούτους ὀτρύνοντες· ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἴη,
Ὑμέας ἐσθέμεναι κειμήλιά τε, πρόβασίν τε·

" Oro et per Iovem Olympium, et Themidem,
" Quae hominum concilia et ſolvit, et cogit;
" Abſtinete, amici, et me ſolum ſinite dolore moleſto
" Affligi: niſi quid unquam pater meus probus Vlyſſes
" Infenſus malis affecit fortes Achivos,
" Quae mihi rependentes, malis afficite infenſi,
" Iſtos incitantes: mihi vero ſatius eſſet,
" Vos abſumere ſupellectiliaque, et proventum:

71 τείρεσθαι, εἴ πού τε] F. A. L. 73 ἀποτιννύμενοι] A. 3. male, et vitio operarum. 74 ὀτρύναντες] F. A. L.

Ver. 68, 70 Λίσσομαι — Σχέσθε, φίλοι *etc.*] *Spondanus Telemachum Procos* hic alloqui intelligit; Modeſte (inquit) precibus tentat procos exorare, ut tandem aliquando ab hoc iniurioſo vitae genere deſiſtant. *Scholiaſtes* autem iſtud Σχέσθε, φίλοι, de *Ithacenſibus* interpretandum cenſet; Τὸ γὰρ φίλοι (inquit) ἀνάρμοστον κατὰ τῶν μνηστήρων. Quod rectius. *Ithacenſibus* enim orationem hic dirigere *Telemachum* liquet ex iſtis; Τούτους ὀτρύνοντες· et, ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἴη, Ὑμέας ἐσθέμεναι. infra *ver.* 75, 75.

Ver. 68 Ἠδὲ Θέμιστος, Ἥτ' ἀνδρῶν ἀγορὰς] Θέμιν δὲ μυθολογοῦσι μαντείας καὶ θυσίας καὶ θεσμοὺς τοὺς περὶ τῶν θεῶν πρώτην εἰσηγήσασθαι, καὶ τὰ περὶ τὴν εὐνομίαν καὶ εἰρήνην καταδεῖξαι. *Diodor. Sicul. Bibliothec. Hiſt. lib.* V *pag.* 335, *al.* 232. Τινὲς ᾠήθησαν εἰς τὰς ἐκκλησίας εἰσφέρεσθαι Θέμιδος ἄγαλμα. *Schol.*

Ver. 70 Ἐάσατε] Edidit *Barneſius* ἐάσσατε. Et Ob *Metrum* inquit duplicanda Litera σ'. Sed minus recte. Vide ad *Il.* δ', 42.

Ver. 71 Τείρεσθ', εἰ μή πού τι πατὴρ *etc.*] Ita *Henricus Stephanus*, *Euſtathius*, aliique complures. *Barneſius* autem, lectione hac ſenſum turbari arbitratus, ipſe ex duobus codicibus edidit, Τείρεσθαι· εἴ πού τι πατὴρ *etc.* ſententiamque ita exponit; "*Sinite me ſolum cum meis Miſeriis colluctari. Sicubi forte Pater meus Vos iniuriis affecerit, ea propter Me Vos opprimite, vindictam ſumentes.*" Quod quidem et ferri poſſet. Attamen altera lectione ſenſus pene idem ſervatur, ſententia etiam aptius connexa; "*Sinite me ſolum dolore meo affligi; niſi forte alicubi Pater meus Graecos malis affecerit, propter quae poenam de me ſumentes, mala patratis etc.*" Quo fere modo exponit *Euſtathius*; Καί με οἶον, ὃ ἐστι μόνον, ἐάσατε — πένθεϊ λυγρῷ τείρεσθαι. — Ἐπὶ δὲ τούτοις αἰτιώμενος καὶ τοὺς ὡσανεὶ κριτὰς Ἰθακησίους, φησὶν, εἰ μή πού τι πατὴρ ἐμὸς, ἐσθλὸς Ὀδυσσεὺς, κακὸν ἔρεξεν, ὧν με ἀποτινύμενοι κακὰ ῥέζετε· τούτους ὀτρύνοντες· καὶ τὰ ἑξῆς. Atque ita accepiſſe videtur et *Scholiaſtes*, qui ad *ver.* 73, vocem Τῶν interpretatur ὑπὲρ ὧν. Caeterum Exemplarium veterum nonnulli, notante *Barneſio*, habent, Τείρεσθαι, εἰ μή πού τι· ſed hoc, uti et ipſe obſervat, verſum perimit. *Clark.* Haec bene habent; ſed non conveniunt ſequentia ἐμοὶ δέ κε *etc.* huic interpretationi ac lectioni. Itaque praetulerim et ego alteram lectionem Τείρεσθαι· εἰ πού τι *etc.* quae eſt omnium editionum veterum. (Vid. *Var. Lect.*) Ita ſenſus orationis totius hic erit: Quod ſi qua in re carus pater iniuria affecit Graecos, cuius ulciſcendae cauſa mihi nocetis infeſti, hos incitando: at mihi utilius foret, voſmet ipſos etc. *Ern.*

Ver. 73 Ἀποτινύμενοι] Vide ad *Il.* α', 260. Caeterum *Barneſius* hic edidit ἀποτιννύμενοι. Sed nihil opus. Nam τινύμενοι primam producit. Vide ad *Il.* β', 43; et γ', 279.

Ver. 75, 86 Ὑμέας — Ἡμέας] Pronuntiabatur Ὑμᾶς — Ἡμᾶς.

Ibid.

Εἴ χ' ὑμεῖς γε φάγοιτε, τάχ' ἄν ποτε καὶ τίσις εἴη.
Τόφρα γὰρ ἂν κατὰ ἄστυ ποτιπτυσσοίμεθα μύθῳ,
Χρήματ' ἀπαιτίζοντες, ἕως κ' ἀπὸ πάντα δοθείη·
Νῦν δέ μοι ἀπρήκτους ὀδύνας ἐμβάλλετε θυμῷ.
Ὣς φάτο χωόμενος, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ,
Δάκρυ' ἀναπρήσας· οἶκτος δ' ἕλε λαὸν ἅπαντα.
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν, οὐδέ τις ἔτλη
Τηλέμαχον μύθοισιν ἀμείψασθαι χαλεποῖσιν·
Ἀντίνοος δέ μιν οἶος ἀμειβόμενος προσέειπεν·
Τηλέμαχ' ὑψαγόρη, μένος ἄσχετε, ποῖον ἔειπες,
Ἡμέας αἰσχύνων; ἐθέλεις δέ κε μῶμον ἀνάψαι·
Σοὶ δ' οὔτι μνηστῆρες Ἀχαιῶν αἴτιοί εἰσιν,

" Vtique ſi vos comediſſetis, fortaſſis olim etiam retributio foret.
" Tamdiu enim per urbem inſectaremur verbis,
" Bona repetentes, donec omnia repenſa eſſent:
" Nunc vero mihi inſanabiles dolores iniicitis animo.
Sic ait iratus, ſceptrumque proiecit in terram,
Lachrymas profundens: commiſeratio autem cepit populum omnem.
Tunc alii quidem omnes taciti erant, neque quiſquam auſus eſt
Telemacho verbis reſpondere aſperis:
Antinous vero ipſum ſolus reſpondens allocutus eſt;
" Telemache altiloque, animi impotens, quid locutus es,
" Nos dedecorans? vis utique *nobis* maculam inurere.
" Tibi vero neutiquam proci Achivorum in cauſa ſunt,

Ibid. Κειμήλιά τε, πρόβασίν τε] *Scholiaſtes* vocem πρόβασιν (quae apud *Homerum* hoc tantum in loco occurrit) interpretatur, Πρόσοδον, ἀπὸ τοῦ προβαίνειν ἐκ τούτου τὴν οὐσίαν· aliam autem interpretationem ſtatim addit Πρόβασιν, τὴν τῶν τετραπόδων κτῆσιν. Quod, ut opinor, rectius. Atque hoc modo exponit *Heſychius*: Πρόβασις (inquit) ἡ τῶν βοσκημάτων κτῆσις. Et *Euſtathius*; Σημείωσαι δ' ἐν τούτοις, ὅτι κειμήλια μὲν ἔφη τὰ κείμενα· ὅ ἐστι τὰ παρ' ἡμῖν ἀκίνητα· πρόβασιν δὲ, ἅπερ ἡμεῖς φαμὲν αὐτοκίνητα, τὰ διὰ ποδῶν προβαίνοντα. Ἐξ οὗ ἰδίως κατά τινα ἐξοχὴν ἐκλήθησαν τὰ πρόβατα. *Barneſius* autem ſimpliciter *Proventum* exponit. *Clark.* Euſtathiana de verbo κειμήλια et πρόβασις falſa et inepta ſunt. Κειμήλια ſunt, quae repoſita iacent in penetralibus, ut cuſtodiantur propter caritatem, unde ſaepe apud *Homerum* dicuntur κεῖσθαι. Apud *Callim.* H. in Cer. Eryſichthon dicitur conſumſiſſe χρήματα, τὰ ἐν δόμοις κεῖτο, quae ſunt κειμήλια *Homeri*, deinde omnia pecora *ver.* 106, in quibus h. l. eſt πρόβασις, non excluſis tamen caeteris, frumento, vino, quae omnia ſunt in latinorum *proventu*. Vid. *Foeſ.* Oec. Hippocr. in πρόβατον. *Ern.*

Ver. 76 Τίσις] Vide ad *Il.* χ', 19. et ad ξ', 484.

Ver. 77 Ποτιπτυσσοίμεθα] *Al.* προτιπτυσσοίμεθα. Quod perinde eſt. *Clark.* Προσπτύσσεσθαι μύθῳ idem eſt, quod alibi καθάπτεσθαι, *alloqui*, ut *ver.* 22, aut *aſſectari aliquem flagitandi cauſa*; de conſtructione verbi vid. *Hemſterh.* ad Lucian. T. I, p. 414. *Ern.*

Ver. 79 Ἀπρήκτους] Vide ad *Il.* β', 633; et ad ν', 192.

Ver. 81 Δάκρυ' ἀναπρήσας] Δακρύων πλῆθος προϊέμενος. *Schol.* *Al.* Δάκρυ ἀναπρήσας. *Clark.* Vid. *Il.* ι, 433.

Ver. 85 Ἔειπες] *Al.* ἔειπας. Quod idem.

Ver. 86 Ἐθέλεις δέ κε μῶμον ἀνάψαι] Τὸ δὲ, ἀνάψαι, ἢ ἀπὸ τοῦ ἅπτειν —, ἵνα λέγῃ ἐκφῆναι καὶ ἐκφλογῶσαι μῶμον δίκην φανοῦ· ἢ ἀντὶ τοῦ προσάψαι καὶ οἱονεὶ ἐνδῆσαι. *Euſtath.* Eadem phraſis occurrit apud *Phocylidem*: Μὴ μῶμον ἀνάψῃς. *ver.* 66. *Clark.* Vſitatius et frequentius eſt hoc ſenſu περιάπτειν, contumeliam nobis cupis adiungere. *Ern.*

Ibid. Ἐθέλεις] *Al.* ἔθέλοις.

Ver.

Ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἥ τοι πέρι κέρδεα οἶδεν.
Ἤδη γὰρ τρίτον ἐστὶν ἔτος, τάχα δ' εἶσι τέταρτον,
Ἐξ οὗ ἀτέμβει θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν·
Πάντας μέν ῥ' ἔλπει, καὶ ὑπίσχεται ἀνδρὶ ἑκάστῳ,
Ἀγγελίας προϊεῖσα· νόος δέ οἱ ἄλλα μενοινᾷ.
Ἡ δὲ δόλον τόνδ' ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μερμήριξε·
Στησαμένη μέγαν ἱστὸν ἐνὶ μεγάροισιν ὕφαινε,
Λεπτὸν καὶ περίμετρον· ἄφαρ δ' ἡμῖν μετέειπεν·
Κοῦροι, ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεύς,
Μίμνετ' ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰσόκε φᾶρος
Ἐκτελέσω, (μή μοι μεταμώλια νήματ' ὄληται,)
Λαέρτῃ ἥρωϊ ταφήϊον, εἰς ὅτε κέν μιν
Μοῖρ' ὀλοὴ καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο.
Μήτις μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιϊάδων νεμεσήσῃ,
Αἴκεν ἄτερ σπείρου κεῖται, πολλὰ κτεατίσσας.
Ὣς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
Ἔνθα καὶ ἠματίη μὲν ὑφαίνεσκεν μέγαν ἱστόν,

« Sed chara mater; quae ſane perquam verſutias callet:
« Iam enim tertius eſt annus, ſtatim autem aderit quartus,
« Ex quo eludit animum in pectoribus Achivorum:
« Omnes quidem ſperare-facit, et promittit viris ſingulis,
« Nuncios praemittens; mens autem illi alia cogitat.
« Illa vero dolum hunc alium in mente excogitavit:
« Exorſa magnam telam in aedibus texebat,
« Subtilem et immenſam; continuoque nos allocuta eſt;
« Iuvenes, mei proci, quandoquidem mortuus eſt nobilis Vlyſſes,
« Manete urgentes meas nuptias, donec veſtem
« Perfecero, (ne mihi vana fila pereant,)
« Laërti heroi ſepulchralem; in *tempus* quo ipſum
« Fatum triſte prehenderit longum-ſomnum-adferentis mortis.
« Ne aliqua me in populo mulierum Achivarum culpet,
« Si absque tegumento iaceat qui multa poſſedit.
« Sic ait: nobis vero ſtatim perſuaſus eſt animus generoſus.
« Atque ibi interdiu quidem texebat magnam telam,

93 Μερμήριξεν] E. A. L. male. 102 κτεατίσας] eaed. male. 104 ὑφαίνεσκε] edd. vett. bene.

Ver. 90 Ἀτέμβει] Ἠγοῦν εἰς ἄτην ἐμβιβάζει· στερίσκει. *Euſtath.*

Ver. 91 Ῥ'] *Vti omnibus notum eſt.*

Ver. 94 Στησαμένη] Vide ad *Il.* ν', 168; item infra ad ϐ, 491; et ad ι, 296.

Ibid. Μέγαν ἱστὸν ἐνὶ μεγάροισιν ὕφαινε, Λεπτὸν καὶ περίμετρον] Μέγαν δὲ ἱστὸν εἰπὼν, προσέθετο καὶ λεπτὸν καὶ περίμετρον, ἵνα εἴη πιθανὸν τὸ πολυχρόνιον τῆς αὐτοῦ κατασκευῆς, διὰ τὸ δυσεύρετον τῆς προκοπῆς τοῦ λεπτοῦ ὕφους καὶ περιμέτρου ἔργου. *Euſtath.*

Ver. 95 Μετέειπεν] Scr. μετέειπε. ſequitur enim Κοῦροι, etſi omnes edd. in vulg. conſentiunt. *Ern.*

Ver. 98 Μεταμώλια] *Al.* μεταμώνια.

Ver. 103 Αὖτ' ἐπεπείθετο] Ita edidit *Barneſius* ex *Odyſſ.* κ', 406; μ', 324; et τ', 14, 148. Scilicet ut ſit ex ἐπιπείθομαι. Sed et infra ω, 137, ubi repetitur hic verſus, in vulgatis editionibus legitur αὖτ' ἐπεπείθετο. Atque ita etiam hoc in loco habet MS. unus a *Tho. Bentleio* collatus. *Vulgg.* hic αὖτε πεπείθετο. Quae poſterior vox alibi apud Homerum non occurrit.

Ver. 104, 105 Ὑφαίνεσκεν — ἀλλύεσκεν] Vide

Νύκτας δ' ἀλλύεσκεν, ἐπὴν δαΐδας παραθεῖτο.
Ὣς τρίετες μὲν ἔληθε δόλῳ, καὶ ἔπειθεν Ἀχαιούς·
Ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος, καὶ ἐπήλυθον ὧραι,
Καὶ τότε δή τις ἔειπε γυναικῶν, ἣ σάφα ᾔδη,
Καὶ τήν γ' ἀλλύουσαν ἐφεύρομεν ἀγλαὸν ἱστόν.
Ὣς τὸ μὲν ἐξετέλεσσε, καὶ οὐκ ἐθέλουσ', ὑπ' ἀνάγκης.
Σοὶ δ' ὧδε μνηστῆρες ὑποκρίνονται, ἵν' εἰδῇς
Αὐτὸς σῷ θυμῷ, εἰδῶσι δὲ πάντες Ἀχαιοί.
Μητέρα σὴν ἀπόπεμψον, ἄνωχθι δέ μιν γαμέεσθαι
Τῷ, ὅτεῳ τε πατὴρ κέλεται, καὶ ἁνδάνει αὐτῇ.
Εἰ δ' ἔτ' ἀνιήσει γε πολὺν χρόνον υἷας Ἀχαιῶν,
Τὰ φρονέουσ' ἀνὰ θυμὸν, ἅ οἱ πέρι δῶκεν Ἀθήνη,
Ἔργα τ' ἐπίστασθαι περικαλλέα, καὶ φρένας ἐσθλὰς,
Κέρδεά θ', οἷ' οὔπω τιν' ἀκούομεν οὐδὲ παλαιῶν,
Τάων, αἳ πάρος ἦσαν ἐϋπλοκαμῖδες Ἀχαιαὶ,

« Noctu vero diſſolvebat, poſtquam faces adhibuiſſet.
« Sic triennio quidem latebat dolo, et perſuadebat Achivis:
« Sed quum quartus venit annus, et advenerunt horae,
« Tum vero demum aliqua dixit mulierum, quae bene norat;
« Et ipſam diſſolventem invenimus pulchram telam.
« Sic eam quidem perfecit, etiam nolens, prae neceſſitate.
« Tibi vero ſic proci reſpondent, ut ſcias
« Ipſe tuo animo, ſciantque omnes Achivi:
« Matrem tuam dimitte; iube autem ipſam nubere,
« Illi, cuicunque pater iuſſerit, et placuerit ipſi.
« Si vero adhuc vexabit multo tempore filios Achivorum,
« Ea agitans in animo, quae ei abunde dedit Minerva,
« Operaque ſcire inſignia, et mentem bonam,
« Et verſutias, quales nondum ullam audivimus neque veterum,
« Earum, quae olim fuerunt comas-pulchrae Achivae,

107 Ἐπ' ἤλυθον] edd. praeter R. 114 ἀνδάνει] edd. praeter R.

Vide ad *Il.* ά, 37; et β', 221. *Clark.* Barneſianae vitium ſecutus edidit *Clarkius* ὑφαίνεσκεν. Vid. Var. Lect. *Ern.*

Ver. 106 Ἔληθε] Vide infra ad χ', 101.

Ver. 108 Καὶ τότε δή τις ἔειπε γυναικῶν] Ποιητικὴ οἰκονομία εἰς τὰ ἑξῆς, ἵνα καὶ τὴν τῶν θεραπαινῶν ἀναίρεσιν ἑτοίμως παραδεξώμεθα. *Schol.* Vide infra ad χ', 465, etc.

Ver. 111 Ὑποκρίνονται] Vid. ad *Il.* ά, 309.

Ver. 114 Ὅτεῳ] *Al.* ὅττεῳ. Quod pronuntiandum ὅττῳ.

Ver. 115 Εἰ δ' ἔτ' ἀνιήσει γε] Tres huius loci explicationes adducit *Euſtathius*, quarum priores duas affert et *Scholiaſtes*; Τὸ δὲ, εἰ δ' ἔτ' ἀνιήσει γε πολὺν χρόνον υἷας Ἀχαιῶν, ἢ ἀναπόδοτον ἔμεινε, καθὰ καὶ ἐν Ἰλιάδι τὸ, Ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας Ἀχαιοί· — ἢ μετὰ δώδεκα στίχους ἀποδίδωσι τὴν σύνταξιν, ἐν τῷ, Ἡμεῖς δ' οὔτ' ἐπὶ ἔργα ἴμεν, ἵνα λέγῃ ὅτι εἰ δὲ καὶ εἰσέτι ἡμᾶς ἀνιᾷ ἡ Πηνελόπη, ἡμεῖς δὲ οὐκ ἀπαλλαττόμεθα, πρὶν αὐτὴν γήμασθαι ᾧ ἂν ἐθέλῃ. Δύναται δὲ ὀρθῶς ἀποδίδοσθαι καὶ μετὰ στίχους δέκα ἐν τῷ, μέγα καὶ κλέος αὐτῆς. Prima, ut opinor, verior accipiendi ratio, quia minatio iſta acerba cum ἀποσιωπήσει eleganti, Εἰ δ' ἔτ' ἀνιήσει γε etc. —, irato optime convenit. Vide ad *Il.* ά, 135, et 340.

Ibid. Ἀνιήσει] Vide ad *Il.* π', 762; et ϐ, 24.

Ver. 117 Φρένας ἐσθλὰς] Vereor ut in bonam partem hic dicantur, recteque vertantur, *mentem bonam*. Contextus non patitur, qui ei fraudes et dolos tribuit. Intelligam *ſolertiam, ingenii acumen*, cui conveniunt νοήματα, quae de ſolerter inventis dicuntur, ut νοήσεις apud *Ariſtophanem* in Nubibus. *Ern.*

Ver.

Τυρώ τ', Ἀλκμήνη τε, ἐϋπλόκαμός τε Μυκήνη·
Τάων οὔτις ὁμοῖα νοήματα Πηνελοπείῃ
Ἤιδη· ἀτὰρ μὲν τοῦτό γ' ἐναίσιμον οὐκ ἐνόησεν.
Τόφρα γὰρ οὖν βίοτόν τε τεὸν καὶ κτήματ' ἔδονται,
Ὄφρα κε κείνη τοῦτον ἔχῃ νόον, ὅντινά οἱ νῦν
Ἐν στήθεσσι τιθεῖσι θεοί· μέγα μὲν κλέος αὐτῇ
Ποιεῖτ', αὐτὰρ σοί γε ποθὴν πολέος βιότοιο.
Ἡμεῖς δ' οὔτ' ἐπὶ ἔργα πάρος γ' ἴμεν, οὔτε πῃ ἄλλῃ,
Πρίν γ' αὐτὴν γήμασθαι Ἀχαιῶν, ᾧ κ' ἐθέλῃσιν.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Ἀντίνο', οὔπως ἐστὶ δόμων ἀέκουσαν ἀπῶσαι,
Ἥ μ' ἔτεχ', ἥ μ' ἔθρεψε· πατὴρ δ' ἐμὸς ἄλλοθι γαίης,
Ζώει ὅγ', ἢ τέθνηκε· κακὸν δέ με, πόλλ' ἀποτίνειν

" Tyroque, Alcmenaque, et comas-pulchra Mycene:
" Harum nulla ſimilia commenta Penelopae
" Norat: at quidem hoc probum nequaquam cogitavit.
" Tamdiu enim igitur victum tuum et bona edent,
" Quamdiu illa hunc habebit animum, quem illi nunc
" In pectoribus poſuerunt Dii: magnam quidem gloriam ſibi
" Comparat, at tibi deſiderium multi victus.
" Nos vero neque ad negotia noſtra ante ibimus, neque aliquo alio,
" Priuſquam ipſa nupſerit Achivorum, cuicunque voluerit.
Hunc autem rurſus Telemachus prudens contra allocutus eſt;
" Antinoë, nullo modo fas eſt domo invitam expellere,
" Quae me peperit, quae me enutrivit; pater autem meus alibi terrae,
" Vivitne ille, ſive mortuus eſt: durum vero *eſſet*, me multa reddere

127 Πρ.] R. A. 1. 3.

Ver. 120 Ἐϋπλόκαμός τε Μυκήνη] *Pauſanias Corinth. cap.* 16 citat ἐϋστέφανός τε Μυκήνη· Atque ita legunt MSS. duo a *Barneſio* collati; itemque Scholia ex MSS. ab eodem excerpta.

Ver. 121 Τοῦτο γ' ἐναίσιμον οὐκ ἐνόησεν] *At hoc quidem inventum, conſilium callidum, ei non feliciter ceſſit.* Haec eſt ſententia verborum. Νοεῖν hic exquiſite dicitur, ut ſaepe apud *Homerum*, ut νόημα, νόησις. vid. ad *ver.* 117. Deinde ſcribitur ἐνόησε, ob initium verſus ſequentis, et *ver.* 128 ἐθέλησε. *Ern.*

Ver. 123 Βιοτόν τε τεὸν] *Al.* βίοτον τὸν σόν.

Ver. 125 Μέγα μὲν κλέος αὐτῇ] Apud *Euſtathium* loco ſupra citato, μέγα καὶ κλέος αὐτῆς.

Ver. 127, 127 Ἡμεῖς δ' οὔτ' ἐπὶ ἔργα πάρος γ' ἴμεν — Πρίν γ' αὐτὴν γήμασθαι] Τοῦτο πρὸς κακοῦ τοῖς μνηστῆρσιν, ἐξὸν σωθῆναι ἄλλην τραπομένους, ὅμως πάνυ ὁμοῦ εὑρεθέντες, πανωλεθρίαν ἔπαθον. Καὶ εἴη ἂν ὁ τελευταῖος οὗτος τοῦ Ἀντινόου λόγος, ὡς οἷά τις κατὰ τῶν μνηστήρων προεκθετικὴ ἀναφώνησις. *Schol. Euſtathius* adhuc minutius: Σημείωσαι δ' ἐν τούτοις καὶ φήμην ἐσχηματισμένην, ἣ φύγεν ἔρκος ὀδόντων τῷ Ἀντινόῳ. τὸ γὰρ οὐδαμοῦ πάρος ἴμεν, πρὶν αὐτὴν γήμασθαι Ἀχαιῶν ᾧ κ' ἐθέλῃσιν, ἀληθῶς οὕτως ἀπέβη. Οὐδαμοῦ γὰρ ἀπῆλθον οἱ μνηστῆρες, ἕως ἐλθὼν Ὀδυσσεὺς, ᾧ ἐκείνη γήμασθαι ἤθελεν, ἐποίησεν, ἅπερ ἐποίησεν. Quam obſervationem probat et Dna *Dacier.* Mihi vero ſubtilior videtur et evanida.

Ibid. Πάρος γ' ἴμεν — Πρίν γ' αὐτὴν] Vide ad *Il.* ι, 287.

Ver. 128 Γήμασθαι] Vide infra ad λ', 272.

Ver. 132 Ζώει] *Al.* Ζώῃ.

Ibid. Ζώει ὅγ', ἢ τέθνηκε] Vide ad *Il.* ε, 37; et ν', 736.

Ibid. Κακὸν δέ με πόλλ' ἀποτίνειν Ἰκαρίῳ, αἴκ' αὐτὸς ἑκὼν ἀπὸ μητέρα πέμψω] Κατ' ἔνια τῶν ὑπομνημάτων ὁ τούτων ἐξηγητὴς ἡμάρτηται. Φασὶ γὰρ ὡς ἔθος, εἴ τις ἑκὼν ἐξ οἴκου γυναῖκα

Ἰκαρίῳ, αἴκ' αὐτὸς ἑκὼν ἀπὸ μητέρα πέμψω.
Ἐκ γὰρ τοῦ πατρὸς κακὰ πείσομαι, ἄλλα δὲ δαίμων
Δώσει· ἐπεὶ μήτηρ στυγερὰς ἀρήσετ' Ἐριννῦς,
Οἴκου ἀπερχομένη· νέμεσις δέ μοι ἐξ ἀνθρώπων
Ἔσσεται· ὡς οὐ τοῦτον ἐγώ ποτε μῦθον ἐνίψω.
Ὑμέτερος δ' εἰ μὲν θυμὸς νεμεσίζεται αὐτῶν,
Ἔξιτέ μοι μεγάρων, ἄλλας δ' ἀλεγύνετε δαῖτας,
Ὑμὰ κτήματ' ἔδοντες, ἀμειβόμενοι κατὰ οἴκους.
Εἰ δ' ὑμῖν δοκέει τόδε λωΐτερον καὶ ἄμεινον

" Icario; ſi ipſe volens matrem dimiſero.
" Ex patre enim mala patiar, aliaque Deus
" Dabit; quippe mater odioſas imprecata fuerit Furias,
" A domo diſcedens; reprehenſio vero mihi ex hominibus
" Erit: itaque hunc ego ſermonem nunquam dicam.
" Veſter vero ſiquidem animus indignatur ipſis,
" Exite mihi domo; alias vero curate dapes,
" Veſtra bona comedentes, alternantes per domos.
" Si vero vobis videtur hoc ſatius et melius

133 Αὐτὸς ἐγὼν] F. A. L. vid. *not.* 140 ὑμὰ] A. 3.

γυναῖκα ἀπέπεμψε, χρήματα ἀποτίνειν τοῖς αὐτῆς συγγενέσι, καὶ τῷ πατρί. Φησὶν οὖν, ὅτι κακόν ἐστι καὶ οἷον ἀλυσιτελὲς, εἰ ἐκδιώξω τῶν οἴκων τὴν μητέρα· πολλὰ γὰρ ἀποτίσω τῷ Ἰκαρίῳ. *Schol.* Ita de matre ſua *Demoſthenes*: Καὶ μετὰ ταῦτα τοῦ ἀνδρὸς αὐτῇ τελευτήσαντος, ἀπολιποῦσα τὸν οἶκον καὶ κομισαμένη τὴν προῖκα, πάλιν ἐκδόντων αὐτὴν τῶν ἀδελφῶν — καὶ τὸ τάλαντον ἐπιδόντων, συνῴκησε τῷ ἐμῷ πατρί. *Orat. adverſ. Boeot.* II. Aliam autem huius loci interpretationem addit *Scholiaſtes*, quam et ipſe praefert: Ἄμεινον δὲ (inquit) οὕτω διαστέλλειν, Κακὸν δέ με πόλλ' ἀποτίνειν. Καὶ οὐ περὶ χρημάτων φησὶν, ἀλλὰ περὶ τῶν ἐπαγομένων, (*ver.* 134) Ἐκ γὰρ τοῦ πατρὸς κακὰ πείσομαι, ἄλλα δὲ δαίμων Δώσει. Εἶτα καθ' ὑπέρβατον, αἴκεν αὐτὸς Ἰκαρίῳ ἀποπέμψω τὴν μητέρα· ἐπεὶ, εἰ περὶ χρημάτων ἔλεγε, σμικρολόγος ἀνεφαίνετο [ἂν ἐφαίνετο]. Atque hanc explicationem amplexos veteres teſtatur *Euſtathius*; Τὸ δὲ εὐλαβεῖσθαι πολλὰ ἀποτίνειν Ἰκαρίῳ, σμικρολογίας αἰτίαμα φασὶν οἱ Παλαιοὶ τῷ Τηλεμάχῳ προσάπτειν. Διὸ καὶ θέλουσιν οἱ τοιοῦτοι στίξειν τελείαν ἐν τῷ, πόλλ' ἀποτίνειν· καὶ νοῆσαι αὐτὸ οὐκ ἐπὶ χρημάτων, ἀλλ' ἐπὶ τῆς θεόθεν ποινῆς. — Ἵνα λέγῃ ὅτι κακὸν δέ με πόλλ' ἀποτίνειν, ὅ ἐστι θεόθεν ποινηλατεῖσθαι, ἐὰν αὐτὸς ἑκὼν τῷ Ἰκαρίῳ ἀποπέμψω ἀέκουσαν τὴν μητέρα. Eodem modo exponunt et *Scholia* MSS. apud *Barneſium*. Dna *Dacier* vero alteram interpretationem ſequitur, quae et verior videtur. Multo enim ſimpliciori et faciliori conſtructione refertur iſtud Ἰκαρίῳ ad ἀποτίνειν, quam ad ſequentem ἀποπέμψω cumque hoc ſenſu melius congruit etiam ipſius vocis ἀποτίνειν ſignificatio. Quod ſi ita accipiatur ſententia, tum iſtud γὰρ (*ver.* 134,) non ad id quod proxime praeceſſit, ſed ad id quod eleganter reticetur, referri intelligendum erit; *Neque hoc ſolum mihi ſubeundum erit malum, NAM etc.* Vide ad *Il.* ί, 22.

Ibid. et *ver.* 193 Ἀποτίνειν — τίνων] Vide ad *Il.* β', 43.

Ver. 133 Αὐτὸς ἑκὼν] *Al.* αὐτὸς ἐγών. *Clark.* Mihi ἐγὼν magis placet. *Euſtathius* quidem acumen ait eſſe in eo, quod mater ἀέκουσα et filius ἑκὼν opponantur. Sed ἑκὼν tamen vix commodum ſenſum habet hoc loco: idque ex edd. antiquis ſola Romana habet.' *Ern.*

Ver. 135 Ἀρήσετ' Ἐριννῦς] Ἔνθα σημείωσαι καὶ ὅτι τὸ Ἐριννῦς ἀρήσεται, ἢ ὅλως θεόν τινα, ἐπιθειάζειν ἔλεγον οἱ Παλαιοὶ, ἀντὶ τοῦ καταρᾶσθαι. *Euſtath.*

Ver. 137 Ἔσσεται etc.] *Schol.* Ἀρίσταρχος ἀθετεῖ τὸ, ἔσσεται· ὡς οὐ τοῦτον ἐγώ ποτε μῦθον ἐνίψω. Περισσὸς γάρ ἐστιν ὁ πρὸς ταύτην τὴν ἀπόδοσιν. *Ern.*

Ibid. Ἐνίψω] Τὸ μετὰ σφοδρότητος καὶ ἀπειλῆς λέγειν. *Schol.*

Ver. 140 Ἀμειβόμενοι κατὰ οἴκους] Ἐναλλάσσοντες κατὰ διαδοχήν. *Schol.*

Ἔμμεναι, ἀνδρὸς ἑνὸς βίοτον νήποινον ὀλέσσαι·
Κείρετ᾽· ἐγὼ δὲ θεοὺς ἐπιβώσομαι αἰὲν ἐόντας,
Αἴκε ποτὲ Ζεὺς δῶσι παλίντιτα ἔργα γενέσθαι.
Νήποινοί κεν ἔπειτα δόμων ἔντοσθεν ὄλοισθε.
Ὣς φάτο Τηλέμαχος· τῷ δ᾽ αἰετὼ εὐρύοπα Ζεὺς
Ὑψόθεν ἐκ κορυφῆς ὄρεος προέηκε πέτεσθαι.
Τὼ δ᾽ ἕως μέν ῥ᾽ ἐπέτοντο μετὰ πνοιῆς ἀνέμοιο,
Πλησίω ἀλλήλοισι, τιταινομένω πτερύγεσσιν·
Ἀλλ᾽ ὅτε δὴ μέσσην ἀγορὴν πολύφημον ἱκέσθην,
Ἔνθ᾽ ἐπιδινηθέντε τιναξάσθην πτερὰ πολλὰ,
Ἐς δ᾽ ἰδέτην πάντων κεφαλὰς, ὄσσοντο δ᾽ ὄλεθρον·
Δρυψαμένω δ᾽ ὀνύχεσσι παρειὰς, ἀμφί τε δειρὰς,
Δεξιὼ ἤϊξαν διά τ᾽ οἰκία καὶ πόλιν αὐτῶν.

" Eſſe, viri unius victum impune perdere:
" Abſumite: ego vero deos invocabo ſempiternos,
" Si unquam Iupiter dederit facta *haec* vindicatum iri.
" Inulti forte deinde intra domum perituri ſitis.
Sic ait Telemachus: huic vero duas-aquilas late-ſonans Iupiter
Ex-alto a vertice montis praemiſit volare.
Hae autem aliquandiu quidem volabant cum flatu venti,
Propinquae invicem, extendentes alas:
Sed cum iam ad mediam concionem celebrem perveniſſent,
Ibi in-gyrum-flexae concuſſerunt alas denſas,
Aſpexerunt autem omnium capita, portendebantque mortem;
Vbi vero laniarant unguibus maxillas, circumque colla,
Ad dextram volarunt, et per aedes et per urbem ipſorum.

142 Ὀλέσαι] F. A. 144 ποτε] abeſt Fl. ποτὲ] A. L. *ibid.* δώῃ] F.
148 τῶ] edd. vett. 150 μέσην] F. A. 151 ἐπιδινηθέντες] A. 2. 3.

Ver. 142 Ἀνδρὸς ἑνὸς βίοτον νήποινον ὀλέσσαι] Vide ſupra ad ά, 160.

Ibid. Ὀλέσσαι] *Al.* ὀλέσθαι.

Ver. 144 Αἴκέ ποτὲ Ζεὺς δῶσι] *Al.* Αἴκε πόθι Ζεὺς δῶσι· ut ſupra ά, 379. *Al.* Αἴκε Ζεὺς δώησι.

Ibid. Παλίντιτα] Vide ſupra ad ά, 379; item ad *Il.* ν', 414; et ξ', 484.

Ver. 146 Εὐρύοπα Ζεὺς] Vide ad *Il.* ά, 175.

Ver. 147 Προέηκε] Male vertitur *praemiſit*. Vid. ad *Il* ά. *init.* *Ern.*

Ver. 148 Ἕως μέν] Τέως, μέχρι χρόνου τινός. *Schol.* Pronuntiabatur autem ὥς μέν.

Ver. 149 Τιταινομένω πτερύγεσσιν] Eſt volatus, qui fit expanſis et porrectis alis, ſine agitatione, ſecundum illud *Virgilii: celeres nec commovet alas.* Mox ver. 151 vertendum erat; *tum converſae multas ſibi excuſſere pennas alarum:* i. e. quatiendis vehementer alis pennas plures perdidere, quae in forum deciderent. *Ern.*

Ver. 150 Ἀγορὴν πολύφημον] Ἐν ᾗ πολλαὶ φῆμαι, ἢ πολλαὶ κληδόνες εἰσίν. *Schol.* MSS. apud *Barneſium.*

Ver. 151 Πτερὰ πολλὰ] *Al.* πτερὰ πυκνά.

Ver. 152 Ὄσσοντο δ᾽ ὄλεθρον] Καὶ ὅτι μᾶλλον ἀπὸ τῆς ὄσσης, τὸ ὄσσεσθαι, αὐτὸς ἐδήλωσεν, ἐπὶ τῶν μνηστήρων λέγων, Ἐς δ᾽ ἰδέτην πάντων κεφαλάς· ὄσσοντο δ᾽ ὄλεθρον. ὃ ἐπ᾽ ἄλλου ἐξηγήσατο εἰπὼν (*Il.* τ', 420.) Ξάνθε, τί μοι θάνατον μαντεύεαι. *Porphyr. Quaeſt. Homeric.* 16. Vide ſupra ad ά, 282.

Ver. 153 Δρυψαμένω δ᾽ ὀνύχεσσι παρειὰς, ἀμφί τε δειρὰς] Fuerunt, teſte *Euſtathio*, qui hoc ita acciperent, ut Aquilae non ſuas ipſorum, ſed virorum in concione genas collaque lacerare dicantur. Sed minus recte: tum enim non Δρυψαμένω, ſed Δρύψαντε, vel Δρύψαντες dixiſſet Poëta. Vide infra ad έ, 491; et ad ί, 296.

Ver. 154 Δεξιὼ ἤϊξαν] *Al.* Δεξιὰ ἤϊξαν.

Ibid. Διά τ᾽ οἰκία καὶ πόλιν αὐτῶν] Ἢ τῶν Ἰθακησίων· ἢ τῶν ἀετῶν, ὡς ἐπαναστραφέντων

Θάμβησαν δ' ὄρνιθας, ἐπεὶ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
Ὥρμηναν δ' ἀνὰ θυμὸν, ἅπερ τελέεσθαι ἔμελλον.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρων ἥρως Ἁλιθέρσης,
Μαστορίδης, ὁ γὰρ οἶος ὁμηλικίην ἐκέκαστο,
Ὄρνιθας γνῶναι, καὶ ἐναίσιμα μυθήσασθαι·
Ὅς σφιν ἐυφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·
Κέκλυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακήσιοι, ὅ, ττι κεν εἴπω.
Μνηστῆρσιν δὲ μάλιστα πιφαυσκόμενος τάδε εἴρω.
Τοῖσιν γὰρ μέγα πῆμα κυλίνδεται· οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς
Δὴν ἀπάνευθε φίλων ὢν ἔσσεται, ἀλλά που ἤδη
Ἐγγὺς ἐὼν, τοῖσδεσσι φόνον καὶ κῆρα φυτεύει
Πάντεσσιν· πολέσιν δὲ καὶ ἄλλοισιν κακὸν ἔσται,
Οἳ νεμόμεσθ' Ἰθάκην εὐδείελον· ἀλλὰ πολὺ πρὶν
Φραζώμεσθ', ὥς κεν καταπαύσομεν· ἠδὲ καὶ αὐτοὶ

Admirati vero ſunt aves, poſtquam viderunt oculis,
Agitaruntque in animo, quae perficienda erant.
Inter hos vero et locutus eſt, ſenex heros Halitherſes
Maſtorides; hic enim ſolus coaevos vincebat,
In avibus diiudicandis et fatalia edicendo;
Qui ipſis ſapiens concionatus eſt et dixit;
" Audite nunc me, Ithacenſes, quodcunque dixero:
" Procis autem potiſſimum ſignificans haec dico;
" Illis enim ingens periculum imminet: non enim Vlyſſes
" Diu ſeorſum a ſuis amicis aberit; ſed alicubi iam
" Prope cum ſit, his caedem et fatum molitur
" Omnibus; pluribus etiam aliis male erit,
" Qui habitamus Ithacam claram; ſed longe antea
" Conſideremus, quomodo *ipſos* compeſcamus; quinetiam ipſi

160 Εὖ φρονέων] edd. praeter A. 3. male. 163 τοῖσι] edd. praeter R. 166 πόλεσι] edd. praeter R. *vid. not.*

των ἔνθα ᾤκουν. *Schol.* Quarum expoſitionum poſterior plane inepta. *Clark.* Οἰκία καὶ πόλιν verterim *moenia urbis. Ern.*

Ver. 156 Ἔμελλον] *Al.* ἔμελλεν.

Ver. 160 Ὅς σφιν] Ita edidit *Barneſius. Vulgg.* Ὅ σφιν.

Ver. 166 Πάντεσσιν· πολέσιν etc.] Ὁμοιοτέλευτα non ſunt grata. Verſum ſic correxi dudum: Πάντεσσι· πόλεσιν δὲ καὶ ἄλλοισι κακὸν ἔσται. In ἄλλοισι firmant edd. (vid. Var. Lect.) in πάντεσσι *Euſtathius,* qui et πόλεσι habet. Sed πόλεσιν verum eſt. Nam cum ſequitur δὲ libri ſatis conſtanter ν habent omnibus prope locis. Atque ita etiam ὁμοιοτέλευτα vitantur. *Ern.*

Ver. 166 Πολέσιν] *Al.* πολλοῖς.

Ver. 167 Οἳ νεμόμεσθ' Ἰθάκην] Ἐν δὲ τῷ, νεμόμεσθα, καὶ ἑαυτὸν ὁ Ἁλιθέρσης διὰ τὸ φιλάληθες καὶ ἀνεπαχθὲς συνεισάγει τοῖς κακωθῆναι μέλλουσι. Καὶ ταῦτα, εἰδὼς αὐτὸς πταῖσαι μηδέν. *Euſtath.*

Ibid. Ἰθάκην εὐδείελον] Εὐπεριόριστον, ἢ εὔδηλον, καὶ φανερὰν, καθὸ νῆσός ἐστι· πᾶσαι γὰρ αἱ νῆσοι συγκρινόμεναι ἠπείροις εὐδηλότατα ἔχουσι τὰ ὅρια. Ἢ τὴν εὖ πρὸς δύσιν καὶ δείλην κειμένην· δείλη γὰρ, ἡ δύσις, τουτέστιν ἑσπερία. *Schol.* MSS. apud *Barneſium.* Scholia autem Vulgata exponunt ſolummodo, Εὖ πρὸς δείλην κειμένην. Vide infra ad ι, 21, 27.

Ver. 168 Φραζώμεσθ', ὥς κεν καταπαύσομεν] *Barneſius* vertit; *Conſideremus, quomodo finem faciamus.* Minus recte; neque enim ſenſum iſtum ferre poteſt vox καταπαύσομεν, quae activam habet ſignificationem; neque iſta ratione vim propriam haberet vox αὐτοὶ in ſequentibus, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ Παύεσθων. Dna *Dacier* vocem καταπαύσομεν activo quidem ſenſu accepiſſe, ſed ad praecedentem κακὸν ver. 166, retuliſſe videtur; ut ſit ſententia, *Conſideremus, qua ratione malum impendens*

Παυέσθων· καὶ γάρ σφιν ἄφαρ τόδε λώϊόν ἐστιν.
Οὐ γὰρ ἀπείρητος μαντεύσομαι, ἀλλ' εὖ εἰδώς·
Καὶ γὰρ ἐκείνῳ φημὶ τελευτηθῆναι ἅπαντα,
Ὥς οἱ ἐμυθεόμην, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον
Ἀργεῖοι, μετὰ δέ σφιν ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Φῆν κακὰ πολλὰ παθόντ', ὀλέσαντ' ἀπὸ πάντας ἑταίρους,
Ἄγνωστον πάντεσσιν, ἐεικοστῷ ἐνιαυτῷ,
Οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· τάδε δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἀντίον ηὔδα·
Ὦ γέρον, εἰ δ' ἄγε νῦν μαντεύεο σοῖσι τέκεσσιν,
Οἴκαδ' ἰών, μήπου τι κακὸν πάσχωσιν ὀπίσσω·
Ταῦτα δ' ἐγὼ σέο πολλὸν ἀμείνων μαντεύεσθαι·
Ὄρνιθες δέ τε πολλοὶ ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο
Φοιτῶσ', οὐδέ τε πάντες ἐναίσιμοι· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς

" Quieſcant: etenim ipſis ſtatim hoc utilius eſt.
" Non enim inexpertus vaticinor, ſed bene doctus:
" Etenim illi dico perfecta eſſe omnia;
" Quemadmodum ei praedixeram, quando ad Ilium conſcendebant
" Argivi, cumque ipſis conſcendit verſutus Vlyſſes:
" Dixi *eum*, mala multa paſſum, amiſſisque omnibus ſociis,
" Incognitum omnibus, viceſimo anno,
" Domum venturum: haec utique nunc omnia perficiuntur.
Hunc autem rurſus Eurymachus, Polybi filius, contra allocutus eſt:
" O ſenex, eia age nunc vaticinare tuis liberis
" Domum profectus; ne forte quid mali patiantur in poſterum.
" In his autem ego te longe melior ſum ad vaticinandum.
" Aves ſane multae ſub radiis ſolis
" Volitant, neque omnes fatales; caeterum Vlyſſes

177 Παῖς] R. A. L. 178 ἄγε δὴ] R. non male.

dens evitemus. Sed hoc (praeterquam quod et iſtam vocis καταπαύσομεν interpretationem vix ferri poſſe crediderim,) cum ſequentibus adhuc minus congruit. Sententia revera ea eſt quam exhibet Verſio *Wetſteniana*; *Conſideremus, qui* illos (*Procos* videlicet) *compeſcamus.* Haec nimirum propria vocis καταπαύσομεν ſignificatio; et ſecundum hanc accipiendi rationem optime ſequitur iſtud, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ Παυέσθων. Vide infra ad *ver.* 244.

Ver. 169 Καὶ γάρ σφιν ἄφαρ τόδε λώϊόν ἐστιν] Ἄφαρ referendum ad παυέσθων, ut monet *Euſtathius.* Idque ſtatim fieri ipſis utilius eſt. *Ern.*

Ver. 170 Μαντεύσομαι] Apud *Scholiaſtem*, μαντεύομαι· Quae forte et verior lectio.

Ver. 172 Εἰσανέβαινον] Vide ad *Il.* ν', 84.

Ver. 174 Φῆν κακὰ πολλὰ παθόντ' *etc.*] Μέχρι τοῦ, τάδε δὴ νῦν πάντα τελεῖται, [*ver.* 176] σύνοψις πάσης τῆς Ὀδυσσείας. *Schol.*

Ver. 176 Τάδε δὴ νῦν πάντα τελεῖται] *Quae iam prope eſt ut perficiantur.* Vide ad *Il.* β', 330.

Ver. 178 Εἰ δ' ἄγε νῦν μαντεύεο σοῖσι τέκεσσιν] *Al.* εἰ δ' ἄγε δὴ μαντεύεο. *Theocrit.* Αὐτὰρ ὁ μάντις ὁ Τήλεμος ἔχθρ' ἀγορεύων, Ἐχθρὰ φέροι ποτὶ οἶκον, ὅπως τεκέεσσι φυλάξῃ. *Idyll.* VI, 23. Virgil. *Capiti cane talia demens Dardanio, rebuſque tuis. Aen.* VI, 399.

Ibid. Εἰ δ' ἄγε] Particulae εἰ vis huiuſmodi eſt; *Si vaticinari velis, age etc.* Vide ad *Il.* ζ', 376; et ι, 167.

Ver. 182 Οὐδέ τε] *Al.* οὐδέ τι.

Ibid. Ἐναίσιμοι] Μαντικοί. *Schol.* Τὸ δὲ, ἐναίσιμοι, ἀντὶ τοῦ πεπρωμένον τι δηλοῦντες. *Euſtath.*

Ver.

Ὤλετο τῆλ'· ὡς καὶ σὺ καταφθίσθαι σὺν ἐκείνῳ
Ὤφελες· οὐκ ἂν τόσσα θεοπροπέων ἀγόρευες,
Οὐδέ κε Τηλέμαχον κεχολωμένον ὧδ' ἀνιείης,
Σῷ οἴκῳ δῶρον ποτιδέγμενος, αἴκε πόρῃσιν.
Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τόδε καὶ τετελεσμένον ἔσται,
Αἴκε νεώτερον ἄνδρα, παλαιά τε πολλά τε εἰδώς,
Παρφάμενος ἐπέεσσιν, ἐποτρύνῃς χαλεπαίνειν,
Αὐτῷ μέν οἱ πρῶτον ἀνιηρέστερον ἔσται,
Πρῆξαι δ' ἔμπης οὔτι δυνήσεαι εἵνεκα τῶνδε·
Σοὶ δὲ, γέρον, θωὴν ἐπιθήσομεν, ἥν κ' ἐνὶ θυμῷ
Τίνων ἀσχάλλῃς· χαλεπὸν δέ τοι ἔσσεται ἄλγος.
Τηλεμάχῳ δ' ἐν πᾶσιν ἐγὼν ὑποθήσομαι αὐτός·
Μητέρα ἣν ἐς πατρὸς ἀνωγέτω ἀπονέεσθαι·

" Periit procul: utinam etiam tu periiſſe cum illo
" Debuiſſes: non tot vaticinans concionareris;
" Neque Telemachum iratum ſic incitares,
" Tuae domui donum expectans, ſi quod praebeat.
" Sed tibi edico, quod et perfectum erit,
" Si iuvenem virum, veteraque multaque doctus,
" Deceptum verbis incitaveris ad iraſcendum;
" Ei quidem ipſi primum pernicioſius erit,
" Efficere autem omnino nihil poteris illorum gratia:
" Tibi vero, o ſenex, mulctam infligemus, quam in animo
" Luens aegre feras; gravisque tibi erit dolor.
" Telemacho autem inprimis ego ſuadebo ipſe:
" Matrem ſuam ad patris-*domum* iubeat redire:

187 Τελεσμένον] A. 2. 3.

Ver. 183 Καταφθίσθαι] Edidit *Barneſius* καταφθῖσθαι. Sed minus recte: nam φθίσθαι (ut liquet ex vocibus ἔφθιται, ἐξέφθιτο, *Odyſſ.* ι, 163; μ', 329; υ, 340) ι habet natura brevem, poſitione ſolummodo productam; adeoque circumflecti ea non debet. Vide ad *Il.* ν', 192; et ξ', 471.

Ver. 185 Ἀνιείης] Ἀπὸ τοῦ ἀνίημι, ὡς τιθείης. Κυνηγετικὴ ἡ λέξις, ὅτε τις κύνα τοῦ δεσμοῦ ἀνεὶς, ἀφήσῃ κατὰ θηρός. *Schol. Vulgg.* Similiter exponunt et Scholia MSS. apud *Barneſium*; Ἀναπείθοις· ἡ δὲ μεταφορὰ τῆς λέξεως εἴληπται ἀπὸ τῶν κυνηγῶν τοὺς ἱμάντας ἀνιέντων. Eodem ſenſu occurrit vox ἀνιεῖσα, *Iliad.* ε, 422, Ἦ μάλα δή τινα Κύπρις Ἀχαιϊάδων ἀνιεῖσα Τρωσὶν ἅμ' ἕσπεσθαι.

Ver. 190 Ἀνιηρέστερον] Vide ad *Il.* ν', 103; et ϐ, 24.

Ver. 191 Πρῆξαι δ' ἔμπης οὔτι δυνήσεαι] Ita Vulgati: *Barneſius* autem inter varias lectiones rettulit δυνήσεται. Atque ita habet MS. unus a *Th. Bentleio* collatus. Quae et ad ſententiam potior videtur lectio. Aptius enim, ut opinor, de *Telemacho* accipietur totum hoc diſtichon, (*ver.* 190, 191,) ut ſequens Σοὶ δὲ, γέρον (*ver.* 192) ſit ſententiae Apodoſis. *Clark.* Semper mihi viſum eſt, hic legendum eſſe δυνήσεται. Sed poſt mihi etiam ſuſpectus factus eſt verſus, cum vidi, ab *Euſtathio* p. 1441. 6. omitti et verſum 192 ſtatim ſubiici 190. nec in interpretatione eius mentionem factam, quod non credibile eſt futurum fuiſſe in verſu ambiguitatis aliquid habente, ſi in libris eius fuiſſet. Et ſane multo melior eſt oratio, deleto hoc verſu, qui etiam numeris durus eſt et claudicans. *Ern.*

Ibid. Πρῆξαι]. Vide ad *Il.* ν', 192.

Ibid. Εἵνεκα τῶνδε] *Barneſius* in uno MS. repperit οἶος ἀπ' ἄλλων.

Ver. 192 Θωὴν ἐπιθήσομεν] Θωὴ, ἡ ἐπιτιθεμένη τινὶ ζημία· ὅθεν ἀθῷος, ὁ μὴ θωὴν πάσχων. *Schol.*

Ver. 193 Ἀσχάλλῃς] *Euſtathius* in commentario legit ἀσχάλλοις.

Ver. 195 Ἀπονέεσθαι] Vide ad *Il.* α', 398.

Οἱ δὲ γάμον τεύξουσι, καὶ ἀρτυνέουσιν ἔεδνα
Πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἕπεσθαι.
Οὐ γὰρ πρὶν παύσασθαι ὀΐομαι υἷας Ἀχαιῶν
Μνηστύος ἀργαλέης· ἐπεὶ οὔτινα δείδιμεν ἔμπης,
Οὔτ' οὖν Τηλέμαχον, μάλα περ πολύμυθον ἐόντα·
Οὔτε θεοπροπίης ἐμπαζόμεθ', ἣν σὺ, γεραιὲ,
Μυθέαι ἀκράαντον, ἀπεχθάνεαι δ' ἔτι μᾶλλον.
Χρήματα δ' αὖτε κακῶς βεβρώσεται, οὐδέ ποτ' ἶσα
Ἔσσεται, ὄφρα κεν ἥγε διατρίβῃσιν Ἀχαιοὺς
Ὃν γάμον· ἡμεῖς δ' αὖ, ποτιδέγμενοι ἤματα πάντα,
Εἵνεκα τῆς ἀρετῆς ἐριδαίνομεν, οὐδέ μετ' ἄλλας

" Illi vero nuptias facient, et parabunt dotem
" Amplam valde, quantam convenit charam filiam comitari,
" Non enim antea quieturos puto filios Achivorum
" A coniugii-ambitu difficili; quoniam neminem timemus omnino;
" Neque ſane Telemachum, tametſi multiloquus ſit:
" Neque vaticinium curamus, quod tu, ſenex,
" Loqueris irritum; odio autem eris adhuc magis.
" Bona vero rurſus male abſumentur, neque unquam paria
" Erunt, dum haec differat Achivos
" Suis nuptiis; nos vero rurſus, expectantes diebus omnibus,
" Propter virtutem contendimus, neque ad alias

Ver. 196 Οἱ δὲ γάμον τεύξουσι, καὶ ἀρτυνέουσιν ἔεδνα] *Scholiaſtes* hoc de *Procis* dictum intelligit: Εἰπὼν ἐς πατρὸς, [ſupra *ver.* 195] μετέβη εἰς τὸ πληθυντικόν· Οἱ δὲ γάμον τεύξουσιν, δηλονότι οἱ μνηστῆρες, καὶ εὐτρεπίσουσιν ἔδνα, ὅσα δεῖ ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ παιδὶ δίδοσθαι παρὰ τῶν γαμούντων· vocemque ἔεδνα proinde exponit, τὰ παρὰ τοῦ νυμφίου· μείλια δὲ, inquit, παρὰ τοῦ πατρὸς τῇ νύμφῃ διδόμενα. At quamvis vox ἔεδνα iſto ſenſu ſaepiſſime apud Poëtam uſurpatur; cum tamen iſtud γάμον τεύξουσι de *Procis* in univerſum haud ſatis apte accipi poſſit; cumque verſus ſequentis, Πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἕπεσθαι interpretatio iſta a *Scholiaſte* allata, ὅσα δεῖ ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ παιδὶ δίδοσθαι παρὰ τῶν γαμούντων, paullo ſit durior; eam potiorem ſententiae huius explicationem, eamque veram vocis ἔεδνα hoc in loco interpretationem crediderim, quam affert *Euſtathius* ad ά, 277, 278 ſupra, ubi idem locus occurrit: Ὁ δὲ Ποιητὴς (inquit) οὐ πρὸς ἕνα τὸν πατέρα τὴν σύνταξιν ἀπέδωκεν, ἀλλὰ πρός τινας πολλοὺς ἀμφὶ τὸν πατέρα· οἵ τινες, ὡς ἐν τοῖς ἑξῆς ἱστορεῖται [infra β, 16,] τὴν Πηνελόπην ἐκέλευον γήμασθαι — Ἔδνα δὲ νῦν, τὰ ἀπὸ τῆς γυναικὸς πρὸς τὸν ἄνδρα. Atque iſto ſenſu vocem ἐεδνώσαιτο uſurpatam fatetur ipſe *Scholiaſtes* ſupra *ver.* 53 huius libri: Οἱ πατρὸς μὲν ἐς οἶκον ἀπερρίγασι νέεσθαι Ἰκαρίου, ὥς κ' αὐτὸς ἐεδνώσαιτο θύγατρα.

Ibid. Ἀρτυνέουσιν] Vide ſupra ad ά, 277.

Ver. 199 Μνηστύος ἀργαλέης] Ἀργαλέαν δὲ τὴν τῆς Πηνελόπης μνηστὺν λέγει, ἢ ὡς μέχρι νῦν δυσκατέργαστον, ἢ κατά τινα φήμην καὶ αὐτὸ καὶ μαντείαν ἀκουσίαν νόμῳ τῆς πολυφήμου ἀγορᾶς· τῷ ὄντι γὰρ ἀργαλεωτάτη ἀπέβη τοῖς μνηστῆρσιν, ὅτε ἀνύσασιν οὐδὲν, καὶ προσαπολέσασι καὶ τὸ ζῆν. *Euſtath.* Priorem harum explicationum ſolam affert *Scholiaſtes*, quam et veriorem crediderim; poſterior ſubtilior videtur et longius petita, cumque ipſius vocis ἀργαλέης ſenſu minus congruit. Vide ſupra ad *ver.* 127.

Ibid. Δείδιμεν]. Vide ad *Il.* ρ', 240; et ν', 736.

Ver. 203 Οὐδέποτ' ἶσα Ἔσσεται] Ἤγουν, ἀεὶ ἐλαττωθήσονται. Similiter et *Euſtathius*; Τὸ δὲ, οὐδέ ποτε ἶσα ἔσσεται, ἀσαφῶς εἴρηται, ἀντὶ τοῦ ἀεὶ ἐλαττωθήσεται. Εἰ γὰρ μὴ ἶσα, πολλῷ μᾶλλον οὐ μείζονα· ἔσται ἄρα ἐλάττονα. Dna *Dacier* vero hoc aliter accipit: "Eurymaque" inquit "dit, *et jamais* "*les choſes ne ſeront égales*, pour dire, "*jamais l'ordre ne ſera rétabli.* Car "l'ordre eſt deſigné par l'égalité, qui "fait que chacun a ce qui lui appartient."

Quam

Ἐρχόμεθ', ἃς ἐπιεικὲς ὀπυιέμεν ἐςὶν ἑκάςῳ.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Εὐρύμαχ', ἠδὲ καὶ ἄλλοι, ὅσοι μνηςῆρες ἀγαυοὶ,
Ταῦτα μὲν οὐχ ὑμέας ἔτι λίσσομαι, οὐδ' ἀγορεύω·
Ἤδη γὰρ τά γ' ἴσασι θεοὶ καὶ πάντες Ἀχαιοί.
Ἀλλ' ἄγε μοι δότε νῆα θοὴν καὶ εἴκοσ' ἑταίρους,
Οἵ κέ μοι ἔνθα διαπρήσσωσι κέλευθον.
Εἶμι γὰρ ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἠμαθόεντα,
Νόςον πευσόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο,
Ἤν τίς μοι εἴπῃσι βροτῶν, ἢ ὄσσαν ἀκούσω
Ἐκ Διὸς, ἥτε μάλιςα φέρει κλέος ἀνθρώποισιν.
Εἰ μέν κεν πατρὸς βίοτον καὶ νόςον ἀκούσω,
Ἦτ' ἂν, τρυχόμενός περ, ἔτι τλαίην ἐνιαυτόν·
Εἰ δέ κε τεθνειῶτος ἀκούσω, μηδ' ἔτ' ἐόντος,
Νοςήσας δὴ 'πειτα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Σῆμά τέ οἱ χεύσω, καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερεΐξω
Πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε· καὶ ἀνέρι μητέρα δώσω.
Ἤτοι ὅγ' ὣς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἕζετο· τοῖσι δ' ἀνέςη

« Imus, quas convenit ducere unicuique.
Hunc autem rurſum Telemachus prudens contra locutus eſt;
« Eurymache, et alii, quotquot proci generoſi,
« De iſtis quidem non vos amplius oro, neque dico:
« Iamiam enim haec ſciunt dii et omnes Achivi.
« Sed age mihi date navem celerem, et viginti ſocios,
« Qui mihi hinc atque hinc pertranſeant viam *maris*.
« Proficiſcor enim in Spartam et Pylum arenoſam,
« Reditum ſciſcitaturus patris diu abſentis,
« Si quis mihi dicat mortalium, aut famam audiam
« Ex Iove, quae potiſſimum notitiam affert hominibus.
« Si quidem patris vitam et reditum audivero;
« Sane, vexatus licet, adhuc perduraverim in annum:
« Si vero mortuum audivero, neque adhuc ſuperſtitem,
« Reverſus deinde charam in patriam terram,
« Tumulum illi erigam, et parentalia perficiam
« Eximia valde, qualia decet; et viro matrem dabo.
Ille quidem ſic locutus conſedit; his autem ſurrexit

221 Ἔπειτα] L. 222 ἐπικτέρεα] edd. vett. ſic et *Heſych.* ubi vid. Cel. *Albert.* 223 ὅσα] F. A. 1. 2. L. 224 κατά [illegible] ἕζετο] edd. praeter R. male.

Quam et veriorem crediderim explicationem.

Ver. 209 Μνηςῆρες ἀγαυοὶ] Νῦν ἀντὶ τοῦ εὐγενεῖς, λαμπροί. *Schol.* Vide ſupra ad α', 29 et 106.

Ver. 212 Ἀλλ' ἄγε μοι δότε νῆα] Πρὸς τοὺς Ἰθακησίους. Ἢ τὴν ὑπόνοιαν ἀποτριβόμενος, αἰτεῖται παρὰ τῶν μνηςήρων τὰ πρὸς τὴν πορείαν· πῶς γὰρ ἠδύνατο σκευωρεῖν κατὰ αὐτῶν πολίτας ἑκόντας ἔχων. *Schol.*

Ver. 213 Διαπρήσσωσι] Vide ad *Il.* ν', 192.

Ver. 216 Ὄσσαν] Vide ſupra ad α', 282.

Ver. 220 Τεθνειῶτος] Vide ad *Il.* ζ', 464; et ν', 46.

Ver. 221 Δὴ 'πειτα] Vide ſupra ad α', 290.

Ver. 222 Χεύσω] *Al.* χώσω, et χεύω.

Μέντωρ, ὅς ῥ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἦεν ἑταῖρος,
Καί οἱ ἰὼν ἐν νηυσὶν ἐπέτρεπεν οἶκον ἅπαντα,
Πείθεσθαί τε γέροντι, καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσειν·
Ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·
Κέκλυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακήσιοι, ὅ, ττι κεν εἴπω·
Μήτις ἔτι πρόφρων, ἀγανὸς, καὶ ἤπιος ἔστω
Σκηπτοῦχος βασιλεὺς, μηδὲ φρεσὶν αἴσιμα εἰδὼς,
Ἀλλ' αἰεὶ χαλεπός τ' εἴη, καὶ αἴσυλα ῥέζοι·
Ὡς οὔτις μέμνηται Ὀδυσσῆος θείοιο
Λαῶν, οἷσιν ἄνασσε, πατὴρ δ' ὡς ἤπιος ἦεν.
Ἀλλ' ἤτοι μνηστῆρας ἀγήνορας οὔτι μεγαίρω
Ἔρδειν ἔργα βίαια, κακορραφίῃσι νόοιο·
Σφὰς γὰρ παρθέμενοι κεφαλὰς, κατέδουσι βιαίως
Οἶκον Ὀδυσσῆος, τὸν δ' οὐκ ἔτι φασὶ νέεσθαι·
Νῦν δ' ἄλλῳ δήμῳ νεμεσίζομαι· οἷον ἅπαντες
Ἧσθ' ἄνεῳ, ἀτὰρ οὔτι καθαπτόμενοι ἐπέεσσιν,
Παύρους μνηστῆρας κατερύκετε, πολλοὶ ἐόντες.

Mentor, qui Vlyſſis eximii erat ſocius;
Et *is* ei, cum proficiſceretur, commiſit totam familiam,
Vtque obediret ſeni, et firma omnia cuſtodiret,
Qui inter eos ſapiens concionatus eſt et dixit;
" Audite nunc me, Ithacenſes, quodcunque dixero;
" Nequis amplius benignus, manſuetus, et mitis ſit
" Sceptriger rex, neque in mente proba ſciens;
" Sed ſemper infeſtus ſit, et nefaria patret:
" Adeo nullus recordatur Vlyſſis divini
" Populorum, quibus praefuit, et velut pater manſuetus erat.
" Verum enimvero procos ſuperbos nequaquam invideo
" Committere facinora violenta malis-conſiliis mentis:
" Sua enim obiectantes capita comedunt violenter
" Domum Vlyſſis, quem non amplius autumant rediturum eſſe:
" Nunc autem caetero populo ſuccenſeo; quod-adeo omnes
" Sedeatis muti, neque omnino redarguentes verbis,
" Pauciores procos compeſcatis, cum-ſitis plures.

228 Εὖ φρονέων] edd. praeter R. ut 160. *ibid.* μετέειπεν] edd. male.

Ver. 225 Ὅς ῥ'] *Qui ſcilicet.*

Ver. 227 Πείθεσθαί τε γέροντι] Ὁ ἐστι τῷ Λαέρτῃ. *Euſtath.*

Ver. 228 Ὅς σφιν] Vid. ſupra ad *ver.* 160.

Ver. 233 Μέμνηται] Similiterque infra *ver.* 271, ἐνέστακται. Vide ad *Il.* ά, 37; et ν', 736.

Ver. 234 Πατὴρ δ' ὡς ἤπιος ἦεν] Οὕτω δὲ πρᾴως καὶ φιλοφρόνως τοῖς αὐτοῦ ὁμοφύλοις προσηνέχθη ὁ Κῦρος, ὥστε καὶ ἄχρι νῦν παρὰ πάντων πατέρα προσαγορεύεσθαι τῶν Περσῶν· καθάπερ καὶ ὁ Ποιητὴς τῷ Ὀδυσσεῖ τοιοῦτόν τι μαρτυρῶν, γέροντά τινα εἰσάγει Ἰθακήσιον, τὴν τῶν μνηστήρων ἀσέλγειαν ὀδυρόμενον, καὶ λέγοντα, Ὡς οὔτις μέμνηται Ὀδυσσῆος θείοιο, Λαῶν, οἷσιν ἄνασσε, πατὴρ δ' ὡς ἤπιος ἦεν. *Kyriac. Strozz. de Republ. Lib.* IX. Vide ſupra ad *ver.* 47.

Ver. 235 Μνηστῆρας ἀγήνορας] Vide ſupra ad *ver.* 209; et ad ά, 106.

Ver. 237 Παρθέμενοι] Ἐνέχυρον θέμενοι. *Schol. br.* et *Barneſius* παραβάλλοντες, quod eſt Virgilianum illud *caput obiectantes periclis.* Sic et *Heſychius* interpretatur παρθέμενοι. Mox *ver.* 240 ſcr. ἐπέεσσι. *Ern.*

Ver.

Τὸν δ' Εὐηνορίδης Λειώκριτος ἀντίον ηὔδα·
Μέντορ ἀταρτηρὲ, φρένας ἠλεὲ, ποῖον ἔειπες,
Ἡμέας ὀτρύνων καταπαυέμεν; ἀργαλέον δὲ
Ἀνδράσι καὶ πλεόνεσσι μαχήσασθαι περὶ δαιτί.
Εἴπερ γάρ κ' Ὀδυσεὺς Ἰθακήσιος αὐτὸς ἐπελθὼν,

Hunc autem Euenorides Leiocritus contra allocutus eſt;
" Mentor noxie, ingenio ſtolide, quale locutus es,
" Ad nos adhortans compeſcendos? Difficile autem erit
" Viris licet pluribus pugnare *nobiſcum* de convivio.
" Etenim ſi Vlyſſes Ithacenſis ipſe adveniens,

Ver. 242 Τὸν δ' Εὐηνορίδης Λειώκριτος ἀντίον ηὔδα] Ὁ Ποιητὴς τὸν μὲν Ἀντίνοον, ἁπλούστερον ἐποίησε δημηγορεῦντα καὶ ἀφελέστερον· τὸν δὲ Εὐρύμαχον, ἐμβριθέστερον καὶ ἀδρότερον· ἐνταῦθα δὲ Λειώκριτόν τινα μνηστῆρα βραχύλογον μὲν πλάττει, θρασύτερον δὲ, ὃς οὐ μόνον τὸν Ὀδυσσέα ἐξευτελίζει, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀγορὰν ταχὺ λύσει, ἣν οὐκ ἐκάθισεν αὐτός. *Schol.* et *Euſtath.*

Ver. 243 Ἀταρτηρὲ] Ἀτηρέ. *Schol.*

Ibid. Φρένας ἠλεὲ] Τὸ δὲ, ἠλεὲ, εἴληπται μὲν ἀντὶ τοῦ, ἠλίθιε, πεπλανημένε τὸν νοῦν —. Εὕρηται δὲ ἐν Ἰλιάδι καὶ δισύλλαβον ἐν τῷ, [*Il.* ό, 128] φρένας ἠλὲ, διέφθορας. *Euſtath.*

Ver. 244 Ἡμέας ὀτρύνων καταπαυέμεν] *Barneſius*, Verſionem *Wetſtenianam* ſecutus, locum hunc ita reddit; *Nos adhortans deſiſtere.* Male omninò. Interpretatio enim iſta cum voce ὀτρύνων parum apte, cum voce καταπαυέμεν (quae activa eſt) nullo modo congruit. Sed et ſi ſenſum iſtum verba ferre poſſent, nequaquam tamen hic conveniret iſta accipiendi ratio. Neque enim in praecedenti oratione *Procos*, ſed *Ithacenſes* allocutus eſt *Mentor*, ſupra *ver.* 229, 235, 239; neque ullo modo ita cohaererent ſequentia, ἀργαλέον δὲ etc. Melius paulo vertit Dna *Dacier*; "*Que venez vous de* "*dire pour nous exciter à nous oppoſer* "*à tant de deſordres.*" *Leiocritum* nimirum *Ithacenſem* fuiſſe, ſeipſumque cum reliquis *Ithacenſibus*, quos vituperarat *Mentor*, hic excuſare intelligit. Id quod et cum vocum ὀτρύνων et καταπαυέμεν ſenſu, et cum eo quod antea dixerat *Mentor*, *ver.* 239 etc. ſatis apte congruit. Verum cum liquet ex χ', 294 infra, unum e Procis fuiſſe *Leiocritum*, (id quod nec ipſam Dnam *Dacieram* fugit:) rectius, ut opinor, iſtud Ἡμέας a *Leiocrito* dictum intelliges de ſeipſo et reliquis Procis, ad quos compeſcendos populum *Ithacenſem Mentor* hic incitare arguatur. *Clark.* Haec bene dicta. Ordo verborum eſt: ὀτρύνων καταπαυέμεν ἡμέας Vertamque: iubens (ſc. populum) *coërcere*, ſeu *cohibere nos* procos. *Ern.*

Ver. 244, 253 Ὀτρύνων — Ὀτρυνέει] Vide ad *Il.* κ', 55; item infra ad ζ', 33; et λ', 109.

Ibid. Ἀργαλέον δὲ Ἀνδράσι καὶ πλεόνεσσι μαχήσασθαι περὶ δαιτί] *Barneſius* vertit; *Difficile autem erit cum viris etiam pluribus pugnare de convivio.* Senſu plane nullo. Equidem, ſi iſtud πλεόνεσσι μαχήσασθαι, *Cum pluribus pugnare*, interpretandum ſit; Poëtam hoc dicere voluiſſe crediderim: *Durum erit, cum viris, iisque pluribus, pugnare de convivio.* Sed ad vim particulae καὶ rectius interpretantur *Scholiaſtes* et *Euſtathius*; Λέγει δὲ ὅτι ἀργαλέον τοῖς Ἰθακησίοις, καὶ πλέονας ὄντας, ἀντικαταστῆναι δαινυμένοις τοῖς μνηστῆρσιν. *Immo ne ipſum quidem Vlyſſem*, [*ver.* 246 *etc.*] *ſi reverſus foret, ullo profectu hoc aggreſſurum.* Aptiſſime porro convenit haec explicatio cum iis quae dixerat *Mentor* ſupra *ver.* 239, 240; — Ἀτὰρ οὔτι καθαπτόμενοι ἐπέεσσι, Παύρους μνηστῆρας κατερύκετε, πολλοὶ ἐόντες. Fatendum tamen alteri interpretationi favere iſtud Εἰ πλεόνεσσι μάχοιτο, infra *ver.* 251; quod ſecundum *Scholiaſtis* et *Euſtathii* explicationem haud ſatis apte videtur adiici.

Ver. 245 Περὶ δαιτί] Οἱ γὰρ ἐν δαιτὶ οἴονται ἀνυπόστατοι εἶναι τὴν ἀλκὴν, τοῦ οἴνου στρατηγοῦντος αὐτοῖς. *Schol.* Iiſdem pene verbis exponit *Euſtathius*, additque, τὸ δὲ τοιοῦτον νόημα σαφέστερον ἐμφαίνει ἐν τῷ, Εἰ γὰρ αὐτὸς ἐπελθὼν δαινυμένους κατὰ δῶμα μνηστῆρας ἐξελάσαι τοῦ μεγάρου ἐθέλοι, οὐκ ἂν αὐτῷ ἡ γυνὴ κεχάροιτο etc. Idem paulo inferius de conſtructione: Τὸ δὲ περὶ δαιτὶ καινότερον συντέτακται, δηλοῦν ἢ τὸ περὶ δαιτὸς, ἢ τὸ ἐν δαιτί. Sed vide infra ad ρ', 471.

Δαινυμένους κατὰ δῶμα ἑὸν μνηστῆρας ἀγαυοὺς
Ἐξελάσαι μεγάροιο μενοινήσῃ ἐνὶ θυμῷ,
Οὔ κεν οἱ κεχάροιτο γυνὴ, μάλα περ χατέουσα,
Ἐλθόντ᾽· ἀλλά κεν αὐτοῦ ἀεικέα πότμον ἐπίσποι,
Εἰ πλεόνεσσι μάχοιτο· σὺ δ᾽ οὐ κατὰ μοῖραν ἔειπες.
Ἀλλ᾽ ἄγε, λαοὶ μὲν σκίδνασθ᾽ ἐπὶ ἔργα ἕκαστος·
Τούτῳ δ᾽ ὀτρυνέει Μέντωρ ὁδὸν ἠδ᾽ Ἁλιθέρσης,
Οἵ τε οἱ ἐξ ἀρχῆς πατρώϊοί εἰσιν ἑταῖροι·
Ἀλλ᾽, οἴω, καὶ δηθὰ καθήμενος, ἀγγελιάων
Πεύσεται εἰν Ἰθάκῃ, τελέει δ᾽ ὁδὸν οὔποτε ταύτην.
  Ὣς ἄρ᾽ ἐφώνησεν· λῦσεν δ᾽ ἀγορὴν αἰψηρήν.
Οἱ μὲν ἄρ᾽ ἐσκίδναντο ἑὰ πρὸς δώμαθ᾽ ἕκαστος·
Μνηστῆρες δ᾽ ἀνὰ δώματ᾽ ἴσαν θείου Ὀδυσῆος.
  Τηλέμαχος δ᾽ ἀπάνευθεν ἰὼν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης,
Χεῖρας νιψάμενος πολιῆς ἁλὸς, εὔχετ᾽ Ἀθήνῃ·
  Κλῦθί μοι, ὃ χθιζὸς θεὸς ἤλυθες ἡμέτερον δῶ,
Καί μ᾽ ἐν νηῒ κέλευσας ἐπ᾽ ἠεροειδέα πόντον,

« Convivantes per domum ſuam procos eximios
« Expellere e domo cogitaret in animo;
« Non ipſi laetaretur uxor, quantumvis valde deſiderans,
« Venienti; ſed *is* ibi ſaevam mortem obiret,
« Si cum pluribus pugnaret; tu vero non recte locutus es.
« Sed age, populi quidem diſpergamini ad opera unuſquiſque:
« Huic autem properabit Mentor iter et Haliterſes,
« Qui utique ei a principio paterni ſunt amici.
« Sed, puto, et diu ſedens, nuncios
« Percontabitur in Ithaca; perficiet vero iter nunquam hoc.
  Sic utique locutus eſt, ſolvitque concionem celerem:
Atque hi quidem diſpergebantur ad domum quiſque ſuam:
Proci autem ad aedes iverunt divini Vlyſſis.
  Telemachus autem ſeorſum profectus ad littus maris,
Manibus lotis e cano mari, ſupplicabat Minervae;
  « Audi me, qui heri deus veniſti ad domum noſtram,
« Et me in navi juſſiſti per nigrum pontum,

257 Λῦσε δ᾽] F. λῦσε ἀγορὴν A. 3. λύσατο δ᾽ ἀγορὴν A. 1. 2. L. λῦσεν δ᾽ verum eſt. Sic ſemper Homerus de hac re. ſed ante φώνησε legendum. 260 ἀπάνευθε κιὼν] R. ut ζ′, 236. *ibid.* θῖνι] R. 262 ὃς χθιζὸς] A. 2. 3. L.

Ver. 247 Δαινυμένους] Vide ad *Il.* γ′, 260.

Ver. 248 Μενοινήσῃ] *Al.* μενοινήσει᾽.

Ver. 249 Οὔ κέν οἱ κεχάροιτο] Vide infra ad ψ′, 266. *Al.* Οὐκ ἄν οἱ.

Ver. 250 Ἐπίσποι] *Al.* ἐπίσπῃ.

Ver. 254 Οἵ τε] *Qui utique. Qui ſcilicet.*

Ver. 257 Λῦσεν δ᾽ ἀγορὴν αἰψηρήν] Ἀντὶ τοῦ αἰψηρῶς· ὡς τὸ, τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών· ἀντὶ τοῦ εὐρύ. *Schol.* Eodemque modo exponit et *Euſtathius.* Vide ad *Il.* δ′, 182. *Clark.* Vid. Var. Lect.

Ver. 258 Ἄρ᾽] *Proinde. Vt fieri ſolet.*

Ver. 259 Ἀνὰ δώματ᾽] *Al.* ἐς δώματ᾽. Atque ita legit *Euſtathius* in commentario.

Ver. 260 Ἀπάνευθεν ἰὼν] *Al.* ἀπάνευθε κιών.

Ibid. Ἐπὶ θῖνα] *Al.* ἐπὶ θινί.

Ver. 261 Νιψάμενος] Vide infra ad ι, 491; et ad ι, 296.

Ver. 262 Ὁ χθιζὸς] *Al.* ὃς χθιζός.

Ibid. Ἤλυθες] Poſtulat Temporum ratio, ut ἤλυθες hoc in loco ſit ab *Aoriſto* ἤλυθον, non a Perfecto ἤλυθα. Vide ad *Il.* α, 37; et δ′, 110.

Νόστον πευσόμενον πατρὸς δὴν οἰχομένοιο,
Ἔρχεσθαι· τὰ δὲ πάντα διατρίβουσιν Ἀχαιοί,
Μνηστῆρες δὲ μάλιστα, κακῶς ὑπερηνορέοντες.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· σχεδόθεν δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη,
Μέντορι εἰδομένη ἠμὲν δέμας, ἠδὲ καὶ αὐδήν·
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Τηλέμαχ', οὐδ' ὄπιθεν κακὸς ἔσσεαι, οὐδ' ἀνοήμων·
Εἰ δή τοι σοῦ πατρὸς ἐνέστακται μένος ἠΰ,
Οἷος ἐκεῖνος ἔην τελέσαι ἔργον τε ἔπος τε,
Οὔ τοι ἔπειθ' ἁλίη ὁδὸς ἔσσεται, οὐδ' ἀτέλεστος·
Εἰ δ' οὐ κείνου γ' ἐσσὶ γόνος καὶ Πηνελοπείης,
Οὔ σέ γ' ἔπειτα ἔολπα τελευτήσειν, ἃ μενοινᾷς.
Παῦροι γάρ τοι παῖδες ὁμοῖοι πατρὶ πέλονται·

" Reditum ſciſcitaturum patris diu abſentis,
" Ire: haec vero omnia impediunt Achivi,
" Proci autem potiſſimum, male ſuperbientes.
Sic ait precans: prope autem illum venit Minerva,
Mentori ſimilis-facta, tum corpore, tum etiam voce;
Et eum compellans verba alata dixit;
" Telemache, neque in-poſterum ignavus eris, neque ſtolidus:
" Si quidem tibi tui patris inſtillatus eſt animus fortis,
" Qualis ille erat ad perficiendum opuſque dictumque,
" Non tibi deinde vanum iter erit, neque irritum:
" Si vero non illius ſis filius Penelopes,
" Non ſane deinde ſperaverim *te* perfecturum eſſe, quae moliris.
" Pauci enim filii ſimiles patri ſunt;

275 Οὐ σ' ἔτ' ἔπειτα] R.

Ver. 267 Σχεδόθεν δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη] Vide ſupra ad *α*, 83; et ad *Il.* *α*, 194.

Ver. 268 Μέντορι εἰδομένη ἠμὲν δέμας, ἠδὲ καὶ αὐδήν] Virgil. *Omnia Mercurio ſimilis, vocemque coloremque.* *Aen.* IV, 558. *Omnia longaevo ſimilis, vocemque coloremque.* IX, 650.

Ver. 271 Εἰ δή] *Si revera.*

Ver. 273 Οὔ τοι ἔπειθ' ἁλίη ὁδὸς ἔσσεται, οὐδ' ἀτέλεστος] Ἁλίη καὶ ἀτέλεστος οὐκ ἄνευ ἀστεισμοῦ λέγονται· ἔσεται μὲν γὰρ ἡ ὁδὸς διὰ τὴν ἅλα, ἁλίη, ὡς διὰ θαλάσσης πλέοντι· ἀλλ' ὅμως οὐκ ἁλίη ἔσται, τουτέστι ματαία καὶ κενή, οὐδ' ἀτέλεστος. *Schol.* apud *Barneſium.* Similiter et *Euſtathius*; Ὅτι ἐν τῷ, Οὔ τοι ἔπειθ' ἁλίη ὁδὸς ἔσσεται οὐδ' ἀτέλεστος, ἀστείως πρόσκειται τό, οὐδ' ἀτέλεστος· ἄλλως μὲν γάρ, ἁλία ἔσται τῷ Τηλεμάχῳ ἡ ὁδός, ὡς διὰ θαλάσσης πλεύσοντι· — οὐ μὲν κατὰ τὸ ἀτέλεστον ἁλίη ἔσται, ὅπερ ἐστὶ ματαία· Vterque, ut opinor, ſatis inficete.

Ver. 275, 279. Ἔολπα — προλέλοιπεν] Vide ad *Il.* *ε*, 37.

Ver. 276 Παῦροι γάρ τοι παῖδες ὁμοῖοι πατρὶ πέλονται· Οἱ πλέονες κακίους] *Euripid.* Οὐδὲν κακίων [σὺ] τυγχάνεις γεγὼς πατρός, Παύρων μετ' ἄλλων· ἕνα γὰρ ἐν πολλοῖς ἴσως Εὕροις ἄν, ὅστις ἐστὶ μὴ χείρων πατρός· *Heraclid.* *ver.* 327. *Aratus*: Οἵην χρύσειοι πατέρες γενεὴν ἐλίποντο Χειροτέρην· ὑμεῖς δὲ κακώτερα τεξείεσθε. *Phaenom.* *ver.* 123. *Horat.* *Aetas parentum, peior avis, tulit Nos nequiores, mox daturos Progeniem vitioſiorem.* *Carm.* III, VI, 46. "Neminem prope magnorum virorum "optimum et utilem filium reliquiſſe "ſatis claret." *Aelii Spartiani, Severus Imperator.* "Ἀνδρῶν ἡρώων τέκνα πήματα· id eſt, *Virorum heroum filii noxae.* "Veteribus illud obſervatum fuit, praeſtantium virorum filios multum a progenitorum moribus abfuiſſe. Vnde et "Demoſthenes dixit; Τῶν ἀγαθῶν, ἀνδρῶν, ὥσπερ εἱμαρμένη εἴη, φαύλους ἀποβαίνειν τοὺς υἱούς —. Quae quidem Demoſthenis ſententia refertur ab Ariſtide "in

Οἱ πλέονες κακίους, παῦροι δέ τε πατρὸς ἀρείους.
Ἀλλ' ἐπεὶ οὐδ' ὄπιθεν κακὸς ἔσσεαι, οὐδ' ἀνοήμων,
Οὐδέ σε πάγχυ γε μῆτις Ὀδυσσῆος προλέλοιπεν,
Ἐλπωρή τοι ἔπειτα τελευτῆσαι τάδε ἔργα.
Τῷ νῦν μνηστήρων μὲν ἔα βουλήν τε νόον τε
Ἀφραδέων, ἐπεὶ οὔτι νοήμονες, οὐδὲ δίκαιοι.
Οὐδέ τι ἴσασιν θάνατον, καὶ κῆρα μέλαιναν,
Ὃς δή σφιν σχεδόν ἐστιν ἐπ' ἤματι πάντας ὀλέσθαι.
Σοὶ δ' ὁδὸς οὐκέτι δηρὸν ἀπέσσεται, ἣν σὺ μενοινᾷς·
Τοῖος γάρ τοι ἑταῖρος ἐγὼ πατρώϊός εἰμι,
Ὅς τοι νῆα θοὴν στελέω, καὶ ἅμ' ἕψομαι αὐτός.
Ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς δώματ' ἰὼν μνηστῆρσιν ὁμίλει,
Ὅπλισσόν τ' ἤϊα, καὶ ἄγγεσιν ἄρσον ἅπαντα,

" Plerique peiores; pauci vero et parentibus meliores.
" Sed quoniam neque in-poſterum ignavus eris, neque ſtolidus,
" Neque te penitus prudentia Vlyſſis reliquit;
" Spes tibi deinceps *eſt de* perfecturum haec opera.
" Ideo nunc procorum quidem ſine conſiliumque mentemque
" Inſipientium; quoniam neutiquam prudentes, neque iuſti *ſunt*;
" Neque omnino ſciunt mortem, et fatum atrum,
" Quae iam illis imminet, die uno ut omnes pereant,
" Tibi vero iter non amplius differetur, quod tu moliris:
" Talis enim tibi ſocius ego paternus ſum,
" Qui tibi navem celerem parabo, et ſimul comitabor ipſe.
" Sed tu quidem profectus domum procis interes,
" Apparaque viatica et vaſis conde ſingula,

283 Ἴσσασιν] R. *Euſtath.* ἴσασι. 289 ὅπλισον] F. A. I. L. vid. *not.*

" in Cimone." *Eraſm. Adag. Sect.* quae inſcribitur, *Degenerantium in peius.*

Ibid. Παῦροι γάρ] " Hanc αἰτιολογίαν" inquit *Spondanus* " ego ſane non com-" plector, neque ſcio, cur hoc loco ſit " poſita. — Sic ait Minerva: *Telemache,* " *ſi non eſſes filius Vlyſſis et Penelopes, non* " *ſperarem te ea effecturum, quae moliris.* " Ratio: *Pauci enim filii patris ſunt ſimi-* " *les.* Imo dicendum fuit: *Quanquam* " *ſis Vlyſſis filius, tamen dubito an hoc* " *perficias, quia non ſolent ſemper filii* " *patrum virtutem referre.*" Sed nihil opus; refertur enim iſtud, γάρ, non ad id quod proxime praeceſſit, ſed ad id quod eleganter reticetur: *Neque me de virtute tua dubitare mireris, Pauci ENIM etc.* Atque hoc modo accipit *Scholiaſtes,* qui ad voces, Παῦροι γάρ τοι παῖδες. τὸ αἴτιον (inquit) τοῦ διστασμοῦ. Et *Euſtathius:* Αἴτιον δή μοι οὐκ ἀπεικὸς τοῦ διστάζειν ἐπὶ τῇ σῇ πρὸς τοὺς ἀγαθοὺς γονεῖς ὁμοιότητι, τὸ πλείονας εὑρίσκειν παῖδας ἀνομοίους τῇ πατρικῇ ἀγαθότητι.

Ver. 280 Ἐλπωρή] Vide ſupra ad ά, 167.

Ver. 282 Οὔτι νοήμονες οὐδὲ δίκαιοι] Δογματίζει Ὅμηρος, ὅτι ὁ ἄδικος καὶ ἀσύνετός ἐστιν. *Schol.*

Ver. 283, 284 Οὐδέ τι ἴσασιν θάνατον,— Ὃς δή σφιν σχεδόν ἐστιν] Ita *Iliad.* ρ', 201; Ἆ δειλ', οὐδέ τί τοι θάνατος καταθύμιός ἐστιν, Ὃς δή τοι σχεδόν ἐστι. Virgil. *Neſcia mens hominum fati ſortiſque futurae! Aen.* X, 501. *Clark.* Caeterum leg. σφι.

Ibid. Θάνατον, καὶ κῆρα μέλαιναν] Vide infra ad ύ, 241.

Ver. 287 Στελέω] Ἐκπλεῦσαι ἑτοιμάσω. *Schol.* MSS. apud *Barneſium.*

Ver. 289, 295 Ὅπλισσον — ἐφοπλίσσαντες] *Al.* Ὅπλισον — ἐφοπλίσαντες. Quae ferri non poſſunt. Vide ad *Il.* ά, 140; et ψ', 55.

Ibid. Ὅπλισσόν τ' ἤϊα] Ἑτοίμασον τὰ ἐφόδια. Οἱ Παλαιοὶ φασὶν ὅτι ἤϊα κυρίως αἱ ὀσπρίων καλάμαι, καὶ δισυλλάβως ἐν συναιρέσει ἦα· ὡς Φερεκράτης· Τὴν γαστέρ' ἔχων κ' ἀχύρων σεσαγμένος. Ὅμηρος δὲ τὰ ἁπλῶς βρώματα. Δηλοῖ δὲ καὶ τὸν εἰς ναῦν ἐπισιτισμόν.

Οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι, καὶ ἄλφιτα, μυελὸν ἀνδρῶν,
Δέρμασιν ἐν πυκινοῖσιν· ἐγὼ δ' ἀνὰ δῆμον ἑταίρους
Αἶψ' ἐθελοντῆρας συλλέξομαι· εἰσὶ δὲ νῆες
Πολλαὶ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ νέαι ἠδὲ παλαιαί·
Τάων μέν τοι ἐγὼν ἐπιόψομαι, ἥτις ἀρίστη·
Ὦκα δ' ἐφοπλίσσαντες ἐνήσομεν εὐρέϊ πόντῳ.
Ὣς φάτ' Ἀθηναίη, κούρη Διός· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
Τηλέμαχος παρέμιμνεν, ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν αὐδήν.
Βῆ δ' ἴμεναι πρὸς δῶμα, φίλον τετιημένος ἦτορ·
Εὗρε δ' ἄρα μνηστῆρας ἀγήνορας ἐν μεγάροισιν
Αἶγας ἀνιεμένους, σιάλους θ' εὕοντας ἐν αὐλῇ.

" Vinum in amphoris, et farinam, medullam hominum,
" Vtribus in densis; ego vero per populum socios
" Statim voluntarios colligam: ſunt autem naves
" Multae in circumflua Ithaca novae et veteres:
" Harum quidem ego providebo, quaecunque optima ſit;
" Statimque inſtructam deducemus in latum mare.
Sic ait Minerva, filia Iovis; neque amplius diu
Telemachus morabatur, poſtquam deae audiverat vocem.
Feſtinavit vero ire ad domum, ſuo moeſtus corde:
Invénit autem procos ſuperbos in aedibus,
Capras excoriantes, porcosque aſſantes in aula.

290 Ἀμφορεῦσι] F. A. L. 292 Ἆψ] F. male. 295 ἐφοπλίσαντες] F. A. L. ver. 289. 296 Ὣς ἔφατ'] edd. vett. male. 298 βῆ δ' ἰέναι] R.

τισμόν. *Schol. Vulgg.* Ἤια νῦν, τὰ εἰς τὸ ἰέναι ἐφόδια. Σημαίνει δὲ ἡ λέξις καὶ τὰ ἄχυρα, (infra *ι*, 368;) ἠΐων θημῶνα τινάξῃ· — καὶ τὰ ἄλευρα, (infra *ε*, 267; *ι*, 213;) ἐν δὲ καὶ ἦια κωρύκῳ. *Schol.* MSS. apud *Barneſium*. Similiter et *Euſtathius*; Ἤια δὲ νῦν, τὰ ἐφόδια, ὅ ἐστι βρώματα εἰς ὁδὸν ἐπιτήδεια· παρὰ τὸ ἰέναι.

Ibid. Ἤια καὶ ἔγγεσιν] Quoniam vox ἤια alibi (*Odyſſ.* μ', 329.) *media* correpta occurrit, ideo hic annotat *Barneſius*; In *Tertio* loco *Anapaeſtus*. Fatetur tamen ipſe poſtea, vocem hanc nonnunquam *eandem* producere; ut infra *ver.* 410 huius libri; Δεῦτε, φίλοι, ἤια φερώμεθα. Et *Iliad.* ν', 103: Θώων, πορδαλίων τε, λυκῶν τ' ἤια πέλονται. Ex quibus locis patet, vocem ἤια *mediam natura* habere *longam*, poſitione ſolummodo nonnunquam corripere. (Vide ad *Il.* ν', 103; et *ι*, 24.) Adeoque hoc in loco pes iſta ἴα, καὶ revera eſt *Dactylus*, voce καὶ propter ſequentem vocalem (uti alibi ſaepiſſime) correpta. *Anapaeſtus* autem, ut opinor, in huiuſmodi carmine ferri non poteſt. *Barneſius* quidem plura ex ipſo *Homero* loca adducit, ubi *Anapaeſtum* pro *Dactylo* aut *Spondaeo* uſurpatum contendit; Βορέης καὶ Ζέφυρος. *Iliad.* ι, 5. Ἱέρευον δὲ σύας. *Odyſſ.* ρ', 181. Νέα μέν μοι κατέαξε. ι, 283. Αὔτως ἀποπέμψω. δ, 83. Verum in verſuum horum tribus prioribus, pedes iſtae, Βορέης, Ἱέρευ, Νέα μέν, non ſunt *Anapaeſti*, ſed *Spondaei*; pronuntiando videlicet Βοῤῥῆς, Ἱρευ, Νᾶ μέν in poſtremo, (cum iſtiuſmodi exemplum alibi apud Poëtam non occurrat,) mendoſi aliquid latere crediderim.

Ver. 290 Ἀμφιφορεῦσι] Κεράμεοι ἦσαν ἀμφοτέρωθεν φερόμενοι· ὅ ἐστιν ἄμφωτοι, δίωτοι. *Schol.*

Ver. 298 Βῆ δ' ἴμεναι] *Al.* Βῆ δ' ἰέναι.

Ver. 299 Ἄρα] Non hic ſupervacaneum eſt iſtud ἄρα· vim enim habet in connectenda ſententia cum eo quod praeceſſit, *ver.* 259; Μνηστῆρες δ' ἀνὰ δώματ' ἴσαν etc.

Ibid Μνηστῆρας ἀγήνορας ἐν μεγάροισιν] *Al.* μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισιν ἐόντων.

Ibid. Μνηστῆρας ἀγήνορας] Vide ſupra ad ά, 106.

Ver. 300 Ἀνιεμένους] Ἐκδέροντας. *Schol.*

Ibid. Σιάλους θ' εὕοντας] Ἔστι δὲ τὸ μὲν εὕειν, ἀρχαῖον, ὄπω ἐπινοηθέντος τοῦ μαδᾶν ὕδατι ζέοντι. *Euſtath.* Vide ad *Il.* ά, 456.

Ibid. Ἐν αὐλῇ] *Al.* ἐν αὐγῇ. Sic *Iliad.* ι, 206;

Ἀντίνοος δ' ἰθὺς γελάσας κίε Τηλεμάχοιο·
Ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρί, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Τηλέμαχ' ὑψαγόρη, μένος ἄσχετε, μή τι τοι ἄλλο
Ἐν στήθεσσι κακὸν μελέτω ἔργον τε ἔπος τε,
Ἀλλὰ μάλ' ἐσθιέμεν καὶ πινέμεν, ὡς τὸ πάρος περ·
Ταῦτα δέ τοι μάλα πάντα τελευτήσουσιν Ἀχαιοί,
Νῆα καὶ ἐξαίτους ἐρέτας, ἵνα θᾶσσον ἵκηαι
Ἐς Πύλον ἠγαθέην, μετ' ἀγαυοῦ πατρὸς ἀκουήν.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Ἀντίνο', οὔπως ἐστὶν ὑπερφιάλοισι μεθ' ὑμῖν
Δαίνυσθαί τ' ἀέκοντα, καὶ εὐφραίνεσθαι ἕκηλον.
Ἦ οὐχ ἅλις, ὡς τὸ πάροιθεν ἐκείρετε πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
Κτήματ' ἐμά, μνηστῆρες, ἐγὼ δ' ἔτι νήπιος ἦα;
Νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας εἰμί, καὶ ἄλλων μῦθον ἀκούων
Πυνθάνομαι, καὶ δή μοι ἀέξεται ἔνδοθι θυμός,

Antinous autem ridens obviam venit Telemacho;
Inque eius haeſit manu, verbumque fecit, dixitque;
« Telemache altiloque, animi impotens, nequid tibi aliud
« In pectoribus malum ſit curae vel opus vel verbum,
« Sed ſtrenue comede, et bibe, ut antea:
« Iſta autem tibi omnino omnia perficient Achivi,
« Navem, et delectos remiges, ut ocius pervenias
« Ad Pylum divinam, ad inclyti patris famam.
Hunc autem rurſus Telemachus prudens contra allocutus eſt;
« Antinoë, nequaquam licet cum vobis ſuperbis
« Convivari invitum, et laetari quietum.
« An non ſatis *eſt*, quod antea abſumpſiſtis multas et eximias
« Poſſeſſiones meas, proci: ego autem adhuc infans eram?
« Nunc vero quum grandior ſum, et aliorum orationem audiens
« Percipio, et iam mihi intus augeſcit animus;

305 Ἀλλά μοι] R. et *Euſtath.*

ἰ, 206; *Αὐτὰρ ὅγε κρεῖον μέγα κάββαλεν ἐν πυρὸς αὐγῇ.*

Ver. 301 Γελάσας] Vide ad *Il. ά*, 67.

Ver. 305 Ἀλλὰ μάλ' ἐσθιέμεν] *Euſtathius* in commentario legit, Ἀλλά μοι ἐσθιέμεν. Male autem ipſe deinceps addit; Ἐν δὲ τῷ, Ἀλλά μοι ἐσθιέμεν, περισσὴ κεῖται συνήθως ἡ ἀντωνυμία. Quod ſi verum eſſet, minime ferenda eſſet lectio. *Henricus Stephanus* autem; Ego certe inquit id eſſe puto, (ſi recipienda eſt haec lectio,) quod Gallice diceremus, *Qu' on me boive d' autant.*

Ver. 311 Δαίνυσθαί τ' ἀέκοντα] MS. unus a *Th. Bentleio* collatus habet Δαίνυσθαί τ' ἀκέοντα. Quam et veriorem lectionem crediderim. Nam et vox ἀέκοντα cum ſententia hic parum convenit; et occurrit ipſa phraſis Δαίνυσθαί τ' ἀκέοντ' infra ξ', 195, ubi nec variant Codices. *Clark.* Optime. Sed haec lectio haud dubitanter in textum erat recipienda. *Ern.*

Ver. 312 Ἦ οὐχ ἅλις] Vide ſupra ad *ά*, 298; et ad *Il. ϐ*, 188.

Ver. 315 Πυνθάνομαι] Hoc loco utitur *Ammonius* in ἐρωτᾶν, ut oſtendat πυνθάνομαι dici de eo, qui audit aliquem narrantem quid ſine praegreſſa percunctatione. Sic et infra *Homerus ν'*, 256, de qua re multa eſſe apud *Schol. Ariſtoph.* Equ. 1299 notat ad Amm. l. c. Cel. *Valken. Ern.*

Ibid. Καὶ δή μοι ἀέξεται ἔνδοθι θυμός] Τὸ δὲ, ἀέξεται θυμὸς, οἱ μὲν, ἐπὶ ὀργῆς ἐνόησαν· ἵνα λέγῃ ὡς ἔμαθον ἤδη θυμοῦσθαι, καὶ μὴ διὰ τέλους ἀόργητος εἶναι· αὐξηθέντος τοῦ ἐν δυνάμει

Πειρήσω, ὥς κ' ὔμμι κακὰς ἐπὶ κῆρας ἰήλω,
Ἠὲ Πύλονδ' ἐλθὼν, ἢ αὐτοῦ τῷδ' ἐνὶ δήμῳ.
Εἶμι μὲν, οὐδ' ἁλίη ὁδὸς ἔσσεται, ἣν ἀγορεύω,
Ἔμπορος· οὐ γὰρ νηὸς ἐπήβολος, οὐδ' ἐρετάων
Γίνομαι· ὥς νυ περ ὔμμιν ἐείσατο κέρδιον εἶναι.

" Tentabo, ut vobiſ malum fatum inferam,
" Sive in Pylum profectus, ſive hic in hoc populo.
" Ibo quidem, neque vanum iter erit, quod dico,
" Aliena-nave-conſcenſa; neque enim navis compos, neque remigum
" Sum; ſic utique vobis viſum eſt melius eſſe.

316 Ὡς χ' ὔμμι] R. male. lenius et Ionicam eſt vulgatum.

ἐν δυνάμει εἰς τὸ κατ' ἐνέργειαν. Ἕτεροι δὲ, ἐπὶ ψυχῆς τὸν θυμὸν ἐκλαμβάνονται, χρώμενοι συνηγόρῳ τῷ Γαληνῷ, εἰπόντι ἐν τοῖς εἰς Τίμαιον, ὅτι αὐξανομένῳ τῷ σώματι, συναυξάνονται καὶ τῆς λογικῆς ψυχῆς αἱ δυνάμεις. Λέγει δὲ καὶ Ἡρόδοτος, ὅτι αὐξανομένῳ τῷ σώματι συναυξάνονται καὶ αἱ φρένες. *Euſtath.* iiſdem fere verbis ac *Scholiaſtes.* Poſterior, ut opinor, vera explicandi ratio; quanquam et priori nonnihil favere videtur quod legitur, *Iliad.* τ', 108, 110; Καὶ χόλος — Ὅςε πολὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο Ἀνδρῶν ἐν ςήθεσσιν ἀέξεται. Caeterum alio ſenſu, cuius et meminit *Scholiaſtes*, uſurpatur haec phraſis apud *Athenaeum* in *Sardanapali* epitaphio: Εὖ εἰδὼς ὅτι θνητὸς ἔφυς, τὸν θυμὸν ἄεξε, Τερπόμενος θαλίῃσι. *Lib.* VIII, *cap.* 3.

Ver. 316 Κακὰς ἐπὶ κῆρας ἰήλω] Θυμοῦ προβολὴ ὁ λόγος οὗτος τῷ Τηλεμάχῳ· πλευσεῖται μὲν γὰρ εἰς Πύλον. οὐ πειράσεται δέ τι τοιοῦτον. *Schol.*

Ver. 317 Τῷδ' ἐνὶ δήμῳ] Vide ſupra ad ά, 103.

Ver. 319 Ἔμπορος] Ἔμπορον ὁ Ποιητὴς τὸν ἀλλοτρίας νεὼς ἐπιβαίνοντα λέγει, τὸν παρὰ τοῖς ὕςερον ἐπιβάτην· ὡς ἐμπόρου παρ' αὐτοῖς λεγομένου τοῦ μεταβολέως καὶ πραγματευτοῦ. *Schol.* Similiter et *Porphyrius*; Τὸ μὲν οὖν Ἔμπορος, οὐ κατὰ τὴν συνήθειαν τέτακται παρ' Ὁμήρῳ, ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἐπ' ἀλλοτρίας νηὸς παρόντων, οὓς συνήθως ἐπιβάτας νῦν λέγομεν. Αὐτὸς γοῦν ἐν ἄλλοις παρίςησι λέγων, [infra ώ, 299:] Ἠ ἔμπορος εἰλήλουθας, Νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίης. *Quaeſt. Homeric.* I. Fuſius porro de hac voce *Duportus* in Praelectionibus ad *Theophraſtum*; "Vox ἔμπορος (inquit) aliter ab "Homero, aliter a poſteris ſumitur: "Homerus vocem ἔμπορος non pro *mer*"*catore*, ut poſtea Graeci id nominis "uſurpant; ſed pro *vectore*, ſimpliciter "poſuit, quem Graeci vocant ἐπιβάτην, "*qui, pacta mercede, aliena navi vehitur,* "*aliquo traiiciendus.*—Sic *Odyſſ.* β', Te"lemachus ſe navigaturum dicens, ut "patrem inveſtigaret, ait; Εἶμι μὲν, οὐδ' "ἁλίη ὁδὸς ἔσσεται, ἣν ἀγορεύω, Ἔμπορος· "οὐ γὰρ νηὸς ἐπήβολος, οὐδ' ἐρετάων Γίνομαι· "ubi certe ἔμπορος non eſt *mercator*, ſed "*vector* ſimpliciter. Sic *Odyſſ.* Ω, ἦ ἔμ"πορος εἰλήλουθας Νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίης; At "Heſiodus ἐμπορίην pro *mercatura* po"ſuit. Ergo et ἔμπορος tunc *mercator*, "non *vector*, ut uſurpabatur ea vox Ho"meri ſeculo. Εὖτ' ἂν ἐπ' ἐμπορίην τρέ"ψης ἀεσίφρονα θυμὸν, Βούληαι δὲ χρέα προ"φυγεῖν, καὶ λιμὸν ἀτερπῆ. (*Heſiod.* Ἔργ. "καὶ Ἡμερ. II, 264.) Atque hoc argu"mento inter alia, mihi pluſquam veri"ſimile ſit, Homerum Heſiodo multo "antiquiorem fuiſſe." *Praelect. in Theophraſti Characteres, cap.* 6, *ſub fine.*

Ibid. Οὐ γὰρ νηὸς ἐπήβολος] Τὸ δὲ, Ἐπήβολος, σημαίνει τὸν ἐπιτυχῆ καὶ ἐγκρατῆ, ἀπὸ τῆς βολῆς καὶ τοῦ βάλλειν, ὃ σημαίνει τὸ τυγχάνειν τοῦ σκοποῦ· — Λύσεις ἐντεῦθεν. Ἡ δὲ Φερὰς ἐπέβαλλεν, ἐπειγομένη Διὸς οὔρῳ· [*Odyſſ.* ό, 296:] μετῆκται γὰρ ἀπὸ τῶν πόῤῥω τῶν ἐπιβολὴν ποιουμένων, ὥςε τυχεῖν· ἡ ναῦς οὖν ἐπιβολὴν ἐποιεῖτο, ὥςε τυχεῖν τῶν Φερῶν. Οὕτω τῇ λέξει καὶ οἱ μεθ' Ὅμηρον κέχρηνται· Σοφοκλῆς, Ἀλκμαίωνι· Εἴθ' εὖ φρονήσαντ' εἰσίδοιμί πως φρενῶν. Ἐπήβολον καλῶν σε. Πλάτων, Νόμων πρώτῳ· Ἐπήβολοι γεγονότες τῆς καλλίςης ᾠδῆς. Ὑπερίδης, ἐν τῷ κατὰ Δημάδου· Μηδέποτε πολέμου, μήτε πολιτείας ἐπηβόλους γενέσθαι. Ἄρχιππος, ἐν Πλούτῳ· Νῦν ὡς ἐγενόμην χρημάτων ἐπήβολος. Ἔςι δὲ οὐ ποιητικὴ ἡ λέξις, ἀλλ' Ἀττική. *Porphyr.* loco iam ſupra citato. Eandemque huius vocis expoſitionem hic affert et *Scholiaſtes.* *Clark.* Add. Viros doctos ad *Longini* ἀδρεπήβολον S. 5. *Ern.*

Ver. 320 Γίνομαι] *Porphyrius* loco ſupra

Ἦ ῥα, καὶ ἐκ χειρὸς χεῖρα σπάσεν Ἀντινόοιο
Ῥεῖα· μνηστῆρες δὲ δόμον κάτα δαῖτα πένοντο.
Οἱ δ' ἐπελώβευον καὶ ἐκερτόμεον ἐπέεσσιν.
Ὧδε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων·
Ἦ μάλα Τηλέμαχος φόνον ἡμῖν μερμηρίζει·
Ἤ τινας ἐκ Πύλου ἄξει ἀμύντορας ἠμαθόεντος,
Ἢ ὅγε καὶ Σπάρτηθεν· ἐπεί νυ περ ἵεται αἰνῶς·

Dixit, et ex manu manum traxit Antinoi
Facile: proci autem per domum convivium apparabant.
Hi vero cavillabantur et conviriabantur verbis.
Sic autem aliquis dicebat iuvenum ſuperbientium:
" Omnino certe Telemachus caedem nobis molitur:
" Aut aliquos ex Pylo ducet auxiliatores arenoſa,
" Aut ille etiam ex Sparta; quandoquidem ſane cupit vehementer:

pra citato legit Γίγνομαι· Quod perinde eſt; nam γίνομαι primam producit.

Ibid. Ὥς νύ περ ὔμμιν] Τοῦτο ἡμῖν [ὑμῖν] ὠφελιμώτερον εἶναι ἐφάνη, τὸ ἐμὲ μὴ ἔχειν ἰδίαν ναῦν, ἀλλ' ἔμπορον ἀποπλεῖν· οἱονεὶ λέγει· ἀντὶ ναυκλήρου ἐπιβάτης δι' ὑμᾶς γέγονα, τοὺς τὰ ἐμὰ καταναλώσαντας ἅπαντα κτήματα. *Schol.* Similiter et *Porphyrius*; Τὸ δὲ, Ὥς νύ που ὔμμιν ἐείσατο κέρδιον εἶναι, σὺν βαρύτητι εἴρηται, λέγοντος Τηλεμάχου, Ἐν ἀλλοτρίᾳ πλεύσομαι νηΐ, οὐ γάρ εἰμι ἐπιτυχὴς ἰδίας νηὸς, οὐδ' ἐρέτας κέκτημαι· τοῦτο γὰρ ἡμῖν [ὑμῖν] ὠφελιμώτερον εἶναι ἐφάνη, τουτέστι, τὸ μὴ ἔχειν ἐμὲ ἰδίαν ναῦν, ἀλλ' ἔμπορον πλεῖν· ἀναφέρει δὲ εἰς ἐκεῖνο, ὅτι εἰς πενίαν αὐτὸν κατέστησαν· προεῖπε γὰρ (ſupra *ver.* 312,) Ἦ οὐχ' ἅλις, ὡς τὸ πρόσθεν ἐκείρετε πολλὰ καὶ ἐσθλὰ Κτήματ' ἐμὰ, μνηστῆρες; ἐγὼ δ' ἔτι νήπιος ἦα· Ἐστιν ὃν ὅτε· Ἀντὶ ναυκλήρου, δι' ὑμᾶς, ἐπιβάτης γέγονα, τἀμὰ καταναλώσας. [forte καταναλώσαντας, ut ſupra apud *Scholiaſtem*] *Quaeſt. Homeric.* 1, *ipſo fine.* Vbi in tranſcurſu notandum, legiſſe *Porphyrium*, ὥς νύ που ὔμμιν ἐείσατο *etc.* Atque ita etiam habet MS. a *Th. Bentleio* collatus.

Ver. 321 Ἦ ῥα, καὶ ἐκ χειρὸς] Ὅτι σχῆμα ἀμφιβολίας τὸ, ἐκ χειρὸς χεῖρα σπάσεν Ἀντινόοιο Ῥεῖα. Ἄδηλον γὰρ, εἴτε τὴν ἑαυτοῦ ὁ Τηλέμαχος χεῖρα τῆς Ἀντινόου ἐξέσπασεν, εἴτε ἀνάπαλιν. — Σημείωσαι δὲ, ὅτι καὶ ἐν Ἰλιάδι, ἐκ χειρῶν, ἀμφιβολίας γίνεται σχῆμα, ἐν τῷ, (*Il.* σ', 317) Χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσσιν ἑταίρου. Ἔνθα οὐ σαφὲς, εἴτε τὰς ἑαυτοῦ χεῖρας ὁ Ἀχιλλεὺς τοῖς τοῦ Πατρόκλου ἐπέθετο στήθεσιν, εἴτε καὶ ἀνάπαλιν τὰς ἐκείνου τοῖς ἑαυτοῦ. *Euſtath.* Mihi neutro in loco ulla videtur ἀμφιβολία. Nam ut ibi *Achilles Patrocli* mortui manus ſibi pectori impoſuiſſe, aut ut hic *Telemachus Antinoi* manum ex ſua ipſius extraxiſſe intelligatur; utrumque valde eſt inficetum.

Ibid. Σπάσεν] Vide ad *Il.* λ', 240. *Al.* σπάσατ'.

Ver. 323 Καὶ ἐκερτόμεον.] *Al.* καὶ κερτόμεον.

Ver. 325 Ἦ μάλα Τηλέμαχος φόνον ἡμῖν μερμηρίζει] Ἔστι καὶ Εἰρωνεία παρ' αὐτῷ, λόγος διὰ τοῦ ἐναντίου δηλῶν τὸ ἐναντίον, μετά τινος ἠθικῆς ὑποκρίσεως· οἷον — ὅταν χλευάζων τις ἐπαίρῃ τὸν πέλας· ὡς οἱ μνηστῆρες, Ἦ μάλα Τηλέμαχος φόνον ἡμῖν etc. *Dionyſ. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως §. 8. Caeterum *Scholiaſtes* Procorum nonnullos *revera* hoc metuiſſe intelligit; Μερίζει (inquit) τοὺς μνηστῆρας· ὧν οἱ μὲν δεδίασιν, οἱ δὲ θαῤῥαλεώτερον διάκεινται. Et *Euſtathius*; Ὅτι μερίζει ὡς ἐν ἠθοποιΐᾳ κατὰ προσωπικὴν ἀοριστίαν ὁ Ποιητὴς τοὺς μνηστῆρας· καὶ τοὺς μέν τινας ποιεῖ δεδιότας καὶ λέγοντας, Ἦ μάλα Τηλέμαχος *etc.*; ἑτέρους δὲ [infra *ver.* 331] θαρσαλεώτερον διακειμένους πλάττει ἐν τῷ λέγειν, Τίς δ' οἶδεν εἰ καὶ αὐτὸς *etc.* Et paulo inferius; Ὅρα δὲ καὶ οἷον οἱ κακοὶ ἐν φόβοις ἀεὶ ὄντες, καὶ ἀνειδωλοποιούμενοι τὰ δεινά. Mire admodum; cum dicat ipſe Poëta ſupra *ver.* 325; Οἱ δὲ ἐπελώβευον καὶ ἐκερτόμεον ἐπέεσσι.

Ver. 326 Ἤ τινας ἐκ Πύλου ἄξει ἀμύντορας] Apud *Dionyſ. Halicarn.* loco iam ſupra citato, Ἤ τινας ἄξει ἀμύντορας ἐκ Πύλου.

Ibid. Ἠμαθόεντος] Ὅτι ἄμαθος, ἡ ἐν τῷ πεδίῳ κόνις· ψάμμος δὲ, ἡ περὶ θάλασσαν ἄμμος. *Schol.* MSS. apud *Barneſium.*

Ver. 327 Ἢ ὅγε καὶ Σπάρτηθεν] *Dionyſius*, loco ſupra adducto, citat Ἤ νυ καὶ ἐκ Σπάρτηθεν. Quod multo minus eſt venuſtum; Praeterquam enim quod ita vocula ἐκ ſupervacanea ſit: vim porro hoc

Ἠὲ καὶ εἰς Ἐφύρην ἐθέλει, πίειραν ἄρȣραν,
Ἐλθεῖν, ὄφρ' ἔνθεν θυμοφθόρα φάρμακ' ἐνείκῃ,
Ἐν δὲ βάλῃ κρητῆρι, καὶ ἡμέας πάντας ὀλέσσῃ.
Ἄλλ@ δ' αὖτ' εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων·
Τίς δ' οἶδ', εἴ κε καὶ αὐτὸς ἰὼν κοίλης ἐπὶ νηὸς,
Τῆλε φίλων ἀπόληται, ἀλώμενος, ὥσπερ Ὀδυσσεύς;
Οὕτω κεν καὶ μᾶλλον ὀφέλλειεν πόνον ἄμμι·
Κτήματα γάρ κεν πάντα δασαίμεθα, οἰκία δ' αὖτε
Τȣ̃τȣ μητέρι δοῖμεν ἔχειν, ἠδ' ὅςις ὀπυίοι.
Ὣς φάν· ὁ δ' ὑψόροφον θάλαμον κατεβήσατο πατρὸς,
Εὐρὺν, ὅθι νητὸς χρυσὸς καὶ χαλκὸς ἔκειτο,
Ἐσθής τ' ἐν χηλοῖσιν, ἅλις τ' εὐῶδες ἔλαιον.
Ἐν δὲ πίθοι οἴνοιο παλαιȣ̃ ἡδυπότοιο

« Aut et in Ephyram vult, pinguem terram,
« Proficiſci, ut inde mortifera venena afferat,
« Iniiciatque crateri, et nos omnes perdat.
Alius autem rurſus dicebat iuvenum ſuperbientium;
« Quis vero ſcit, an et ipſe profectus cava in navi,
« Longe ab amicis pereat, errans, ut Vlyſſes?
« Sic et magis augeret nobis laborem:
« Bona enim omnia divideremus, domum vero
« Illius matri daremus habendam, atque *ei*, quicunque *illam* duxerit.
Sic aiebat: ille vero in excelſum thalamum deſcendit patris
Amplum, ubi cumulatum aurum et aes iacebat,
Veſtisque in ciſtis, abundeque odoriferum oleum.
Ibi vero dolia vini veteris dulcis

335 Κε] A. 337 φὰν] edd. vett.

hoc in loco habet vox ὄγε perquam elegantem. Sic apud *Virgilium*; *Nunc dextra ingeminans ictus, nunc ille ſiniſtra. Aen.* V, 457. *Qualis ubi abruptis fugit praeſepia vinclis, Tandem liber equus, campoque potitus aperto, Aut ille in paſtus. Aen.* XI, 492. Vide ad *Il.* γ', 409.

Ver. 328 Εἰς Ἐφύρην] Τὴν Θεσπρωτίαν, ἢ Κίχυρος [Ita ex *Euſtathio* edidit *Barneſius* pro vulgato ἢ Νίχυρον] μετωνομάσθη. *Schol.*

Ibid. Ἄρȣραν] Vide ad *Il.* ζ', 142.

Ver. 329 Θυμοφθόρα] Φθαρτικὰ λογισμȣ̃ καὶ ἀναιρετικὰ, κατὰ τὸς παλαιός. *Schol.*

Ver. 334 Ὀφέλλειεν πόνον ἄμμι] Πόνον δὲ εἰρωνικῶς τὴν ἐνέργειαν λέγει, ἤτοι τὸ κατὰ τὴν μνηστείαν ἔργον —. Καὶ ἄλλως δὲ ὁ πόνος ȣ̃τος τὸν πολὺν βίοτον ἐμφαίνει τȣ̃ Ὀδυσσέως, ὃν δάσασθαι δύσεργον ἂν τοῖς ἐρισικοῖς μνηστῆρσι γένοιτο, καὶ, ὡς αὐτοί φασι, πόνος ηὐξημένος. *Euſtath.* Minus recte. Prior enim explicatio cum ſequentibus, Κτήματα γάρ κεν πάντα δασαίμεθα *etc.* minus congruit; poſterior, cum ſit unus ex Procis, qui hic loquatur, parum eſt apta. Veram interpretationem, ut opinor, affert *Scholiaſtes*, (quae nec *Euſtathium* videtur ex toto fugiſſe) Τίς δὲ ὁ πόνος, λέγει, Κτήματα γάρ κε, εἰρωνικῶς. Id videlicet, quod ipſis omnium foret gratiſſimum. Addit tamen et ipſe *Scholiaſtes*; Τινὲς, τὴν περὶ τὸν γάμον σπȣδήν.

Ver. 337 Ὣς φάν.] Edidit *Barneſius*, Ὣς φάτ· quia Plurale non bene ad ἄλλος refertur, qui loqui dicitur *ver.* 331: Sed minus recte; Plane enim hoc ad ambas praecedentes orationes, *ver.* 324, 331, refertur; Id quod virum eruditum videtur fugiſſe.

Ibid. Θάλαμον] Τὸ ταμιεῖον. *Schol.*

Ver. 340 Οἴνοιο παλαιȣ̃ ἡδυπότοιο] « *Homere* appelle le *vin vieux*, ἡδύποτον ce que « quelques uns traduiſent par *dulce, doux*. « Mais mal; car *l'acreté* et la *douceur* ne « ſçauroient guéres aller enſemble. Il « faudroit plûtôt traduire ce terme-la « par celui d'*agréable*. Parce que ces

Ἕστασαν, ἄκρητον, θεῖον ποτὸν, ἐντὸς ἔχοντες,
Ἑξείης ποτὶ τοῖχον ἀρηρότες· εἴποτ' Ὀδυσσεὺς
Οἴκαδε νοστήσειε, καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας.
Κληϊσταὶ δ' ἔπεσαν σανίδες πυκινῶς ἀραρυῖαι,
Δικλίδες· ἐν δὲ γυνὴ ταμίη νύκτας τε καὶ ἦμαρ
Ἔσχ', ἣ πάντ' ἐφύλασσε νόου πολυϊδρείῃσιν,
Εὐρύκλει', Ὦπος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο.
Τὴν τότε Τηλέμαχος προσέφη, θαλαμόνδε καλέσσας·
  Μαῖ', ἄγε δή μοι οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἄφυσσον
Ἡδὺν, ὅτις μετὰ τὸν λαρώτερος, ὃν σὺ φυλάσσεις,
Κεῖνον ὀϊομένη τὸν κάμμορον· εἴποθεν ἔλθοι
Διογενὴς Ὀδυσεὺς, θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξας.

Stabant, merum, divinum potum, continentia,
Ordine ad murum aptata: ſiquando Vlyſſes
Domum reverteretur, etiam dolores multos paſſus.
Clauſtrariae vero impoſitae erant fores accurate aptatae,
Bifores: intus autem mulier cuſtos noctesque diesque
Erat, quae omnia aſſervabat mentis prudentia,
Euryclea, Opis filia Piſenoridae.
Hanc tunc Telemachus allocutus eſt, in thalamum vocatam:
  " Nutrix, age mihi vinum in amphoris hauri
" Suave, quod quidem poſt illud dulcius eſt, quod tu ſervas,
" Illum expectans infelicem; ſiquando venerit
" Generoſus Vlyſſes, mortem et fatum elapſus.

346 Ἔσκεν ἣ] edd. vett. 348 καλέσας] eaed. 350 ὅτις λαρώτατος] R.

" *pointes*, cette *acreté*, et cette *amertume*, " qui ſe trouvoient dans le *vin vieux*, " paroiſſoient fort agréables aux Anciens." *Hiſtoire Critique de la Republique des Lettres*, *Tom.* I, *pag.* 240. Τοῖς δ' ὁ γέρων ἐλθοῦσιν ἀνὰ κρητῆρα κέρασσεν Οἴνου ἡδυπότοιο, τὸν ἑνδεκάτῳ ἐνιαυτῷ Ὤιξε ταμίη. Infra γ', 390. Αἴνει δὲ παλαιὸν Μὲν οἶνον, ἄνθεα δ' ὕμνων Νεωτέρων. *Pindar. Olymp. Ode* IX, 73. Virgil. *Tum victu revocant vires: fuſique per herbam, Implentur veteris Bacchi. Aen.* I, 218.

Ver. 341 Ἕστασαν] Vide ad *Il.* μ', 55.

Ver. 342 Ποτὶ τοῖχον ἀρηρότες] Ἵνα τὸ μέσον τοῦ θαλάμου εἴη ἄλλως χρήσιμον. *Schol.*

Ver. 345 Δικλίδες] Διχόθεν κλειόμεναι, δίθυροι. *Schol.*

Ver. 346 Ἔσχ', ἣ] Ita MS. unus a *Th. Bentleio* collatus. Recte, ut opinor. *Barneſius*, quamvis fatetur, in *Scanſione* legendum Ἔσχ', ἣ πάντ', ἐφύλασσε· ipſe tamen cum vulgatis edidit, Ἔσκεν, ἣ πάντ' ἐφύλασσε· nimirum, *ut Diſtinctio ſatis notetur.* Nam (inquit) ab ἔσκε, *erat*; non ab ἔσχε, *habuit*. Attamen lectio iſta verſum plane perimit. Quod autem addit *Barneſius*: Dicendum alias, quod ſtet *Amphimacer* in *Primo* loco, pro *Dactylo*, aut *Spondaeo*; id vero nullo modo ferri poteſt. Exemplum quidem huius rei citat vir eruditus ex *Odyſſ.* δ', 48. Ταῦτα μὲν δὴ οὕτω τελέω· itemque ex σ', 246; Πλείονές κεν μνηστῆρες· — ſed de his, vide ad loca. Caeterum nonnulli hic habent Ἔσκ' ἣ.

Ver. 349 Ἄγε δὴ] *Age, quaeſo* —.

Ibid. Ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἄφυσσον] Ἐκ πίθου ἀπάντλησον εἰς ἀμφιφορεῖς. *Schol.*

Ver. 350 Ὅτις μετὰ τὸν λαρώτερος] Χρηστὸν ἦθος ὑποφαίνει· οὐ γὰρ τὸν κάλλιστον, ἀλλὰ τὸν μετ' ἐκεῖνον δεύτερον αἰτεῖ, τὸν πρωτεύοντα τῷ πατρὶ φυλάσσει. *Schol.*

Ibid. Λαρώτερος] Ita hic legit *Scholiaſtes*; additque; ὅμοιον τῷ, (*Odyſſ.* υ', 376) Τηλέμαχ', οὔτις σεῖο κακοξεινώτερος ἄλλος. *Barneſius* quoque hic edidit λαρώτερος. *Euſtathius* autem, Editioneſque plurimae habent λαρώτατος.

Ver. 351 Κεῖνον ὀϊομένη] Νομίζουσα, ἐλπίζουσα. *Schol.*

Ver.

Δωδεκα δ' εμπλησον, και πωμασιν αρσον απαντας.
Εν δε μοι αλφιτα χευον ευρραφεεσσι δοροισιν·
Εικοσι δ' εστω μετρα μυληφατου αλφιτου ακτης.
Αυτη δ' οιη ισθι· τα δ' αθροα παντα τετυχθω.
Εσπεριος γαρ εγων αιρησομαι, οπποτε κεν δη
Μητηρ εις υπερω' αναβη, κοιτου τε μεδηται.
Ειμι γαρ ες Σπαρτην τε και ες Πυλον ημαθοεντα,
Νοστον πευσομενος πατρος φιλου, ην που ακουσω.
Ως φατο· κωκυσεν δε φιλη τροφος Ευρυκλεια,
Και ρ' ολοφυρομενη επεα πτεροεντα προσηυδα·
Τιπτε δε τοι, φιλε τεκνον, ενι φρεσι τουτο νοημα
Επλετο; πη δ' εθελεις ιεναι πολλην επι γαιαν,
Μουνος εων αγαπητος; ο δ' ωλετο τηλοθι πατρης
Διογενης Οδυσευς, αλλογνωτω ενι δημω.
Οι δε τοι αυτικ' ιοντι κακα φρασσονται οπισσω,

„Duodecim vero imple, et operculis apta omnes:
„Farinam etiam mihi infunde bene-consutis utribus:
„Viginti autem sint mensurae molitae farinae.
„Ipsa vero sola scias: haec autem conferta omnia adsint:
„Sub noctem enim ego accipiam, quando iam
„Mater ad superiorem partem domus conscenderit, deque lecto (cogitarit.
„Vado enim ad Spartam et Pylum arenosam,
„Reditum sciscitaturus patris chari, sicubi audiero.
Sic dixit; eiulavit vero chara nutrix Euryclea
Et lugens verba alata dixit:
„Cur vero tibi, chare fili, in mente hoc cogitatum
„Est? Quonam autem vis ire multam per terram,
„Solus cum sis et dilectus? Atqui periit longe a patria terra
„Generosus Ulysses, alieno in populo.
„Hi vero tibi statim profecto mala machinabuntur posthac

367 φρασσονται] edd. vett.

Ver. 354. Χευεν] Al. χευον.
Ibid. Δοροισιν] Εχρωντο γαρ οι Παλαιοι δερμασιν, αντι σακκων, εις αλφιτων φυλακην, ινα μηδεν εκπιθεν διαφορειται, (διαφορηται,) εαν γενηται της πυκνοτατος. Schol.
Ver. 355. Εικοσι δ' εστω μετρα] Τα μετρα επι τε ξηρων επι τε υγρων λεγονται, ως εν τοις Κυκλωπος. Schol. Vide infra ad ι, 209.
Ibid. Αλφιτου ακτης] Ακτη δε αλφιτου, η δωρεα, κατα τους παλαιους, παρα το προαγεσθαι η προσαγεσθαι· η το κλασμα, παρα το αγνω το κλω. Eustath.
Ver. 357. Οπποτε κεν δη] Vide ad Il. ξ, 433, et 504.
Ver. 359. Ημαθοεντα] Vide supra ad ver. 326.
Ver. 361. Κωκυσεν] Vide ad Il. ε, 37.

Ver. 365. Ο δ' ωλετο τηλοθι πατρης] „Haec ab Euryclea ut certa pronuntiantur, ut Telemachum a suscepto itinere „deterreret; cum tamen ipsamet dubitarit, an Ulysses vel mortuus, vel rediturus esset, ut constat ex eo, quod in „eius adventum ea accurare, et studiose „servaret recondita, quae supra enumeravit Poeta." Spondan.
Ver. 367. φρασσονται] Henricus Stephanus aliique hic ediderunt φραζονται. Quod cum sententia minus congruit. Editionum veterum nonnullae, notante Barnesio, legunt φρασσονται. unde ipse edidit φρασσονται. Atque ita habet MS. a Th. Bentleio collatus. Quae et (ut opinor) optima lectio. Vid. ad Il. α, 140, et ι, 426.
Ver.

Ως κε δολω φθιης, ταδε δ' αυτοι παντα δασωνται.
Αλλα μεν αυθ' επι σοισι καθημενος· ουδε τι σε χρη
Ποντον επ' ατρυγετον κακα πασχειν, ουδ' αλαλησθαι.
Την δ' αυ Τηλεμαχος πεπνυμενος αντιον ηυδα·
Θαρσει, μαι, επει ουτι ανευ θεου ηδε γε βουλη.
Αλλ' ομοσον, μη μητρι φιλη ταδε μυθησασθαι,
Πριν γ' οτ' αν ενδεκατη τε δυωδεκατη τε γενηται,
Η αυτην ποθεσαι, και αφορμηθεντος ακουσαι.
Ως αν μη κλαιουσα κατα χροα καλον ιαπτη.
Ως αρ εφη· γρηυς δε θεων μεγαν ορκον απωμνυ.
Αυταρ επει ρ' ομοσεν τε, τελευτησεν τε τον ορκον,
Αυτικ' επειτα οι οινον εν αμφιφορευσιν αφυσσεν·
Εν δε οι αλφιτα χευεν ευρραφεεσσι δοροισιν·
Τηλεμαχος δ' ες δωματ' ιων μνηστηρσιν ομιλει.
Ενθ' αυ αλλ' ενοησε θεα γλαυκωπις Αθηνη·

„ Vt dolo pereas, haec vero ipsi omnia diuidant.
„ Sed mane hic, tuis insidens; neque omnino te oportet
„ Per pontum indomitum mala pati, neque errare.
Hanc autem rursus Telemachus prudens contra allocutus est:
Confide, nutrix, quia nequaquam absque deo hoc consilium est.
Sed iura, non matri charae te haec dicturam
„ Priusquam undecimaque duodecimaque dies adfuerit,
„ Aut ipsa desideraverit et me discessisse resciverit,
„ Ne flens pulchrum corpus laedat.
Sic locutus est; anus vero deorum magnum iuramentum iuravit.
Caeterum postquam iuravisset, perfecissetque iusiurandum,
Statim postea illi vinum in amphoris hausit,
Farinamque illi infudit bene consutis in utribus.
Telemachus vero domum ingressus, cum procis versabatur.
Tum rursus aliud cogitavit dea caesia oculis Minerva;

369. Επι σοισι] R. sed Eust. σοισι. 382. Ενθ' αυτ] edd. vett. ut a 383.

Ver. 368. Δασωνται] Apud Eustathium in commentario δασονται.
Ver. 369. Σοισι] Al. τοισι.
Ver. 370. Ατρυγετον] Ακαταπονητον, η ασπορον. Schol. MS. apud Barnesium. Vide ad Il. α. 316.
Ver. 372. Ουτι ανευ θεου] Virgil. Non haec sine numine Divum Eveniunt. Aen. II. 777.
Ver. 375. Η αυτην ποθεσαι, και αφορμηθεντος ακουσαι] Εδει, πριν αυτη ποθεση, δ. δε ασυναδως. εσχηματισε δια τας του προσειρημενου δυναμιν. Schol. Atqui si ita oportuisset, facile scribere potuisset Poeta: Η αυτη ποθεση, και αφορμηθεντος ακουση. Vt et observavit Eustathius.
Ver. 377. Γρηυς] Ita edidit Barnesius. Vulgo γρηυς.
Ibid. Μεγαν ορκον απωμνυ] Αποφατικως, ω εναντιον το επωμνυ. Schol. Similiter Eustathius: Απομνυναι δε, διαφερει του επομνυσθαι κατα τους παλαιους, καθοτι επομνυσθαι μεν εστι το καταφατικως ομνυειν, οιον, ναι τον, η μα τας, ποιησαι τοδε τι. Απομνυσθαι δε, το εν ορκω αποφασκειν, οιον, μα τους, η μη ταδε, ου ποιησω. Οπερ ουτω και ενταυθα ομνυει αποφατικως η Ευρυκλεια, ως ου μυθησεται τη δεσποινη τα κατα τον υιον, πριν αν τοσαι ημεραι διελθωσιν, η αυτη ζητηση. Atqui occurrit και κατωμνυεν infra Odyss. β. 436. ubi priori ista sensu accipi videtur. Nisi forte ibi vera lectio sit επωμνυεν, ut habet MS. unus a Th. Bentleio collatus, ubi vid.
Ver. 378. Ρ'] Vt dictum est.
Ver. 380. Δοροισιν] Vide supra ad ver. 354. et seq. δοροισι Ern.
Ver. 382. Ενθ' αυ αλλ'] Al. Ενθ' αυτ' αλλ. Vti infra ver. 393.

Τηλεμάχῳ δ' εἰκυῖα κατὰ πτόλιν ᾤχετο πάντη,
Καί ῥα ἑκάστῳ φωτὶ παριςαμένη φάτο μῦθον·
Ἑσπερίες δ' ἐπὶ νῆα θοὴν ἀγερέσθαι ἄνωγει·
Ἡ δ' αὖτε Φρονίοιο Νοήμονα φαίδιμον υἱὸν
Ἤιτεε νῆα θοήν· ὁ δέ οἱ πρόφρων ὑπέδεκτο.
  Δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.
Καὶ τότε νῆα θοὴν ἅλαδ' εἴρυσε, πάντα δ' ἐν αὐτῇ
Ὅπλ' ἐτίθει, τά τε νῆες ἐΰσσελμοι φορέεσιν.
Στῆσε δ' ἐπ' ἐσχατιῆς λιμένος· περὶ δ' ἐσθλοὶ ἑταῖροι
Ἀθρόοι ἠγερέθοντο· θεὰ δ' ὤτρυνεν ἕκαςον.
  Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Βῆ δ' ἴμεναι πρὸς δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο·
Ἔνθα μνηςήρεσσιν ἐπὶ γλυκὺν ὕπνον ἔχευεν,

Telemacho ſcilicet aſſimilata urbem obibat ubique,
Et ſingulis viris aſtans dicebat ſermonem:
Veſperi vero ad navem celerem congregari iubebat.
Ipſa autem porro Phronii Noëmona clarum filium
Poſcebat navem celerem; ille vero ipſi lubens promiſit.
  Occiditque ſol, obumbrabanturque omnes viae.
Et tunc navem celerem in mare protraxit, omniaque in ipſa
Arma poſuit, quae utique naves bene tabulatae ferunt.
Statuitque in extremitate portus; circum autem eximii ſocii
Frequentes congregabantur: dea autem hortabatur ſingulos.
  Tunc rurſus aliud cogitavit dea caeſia-oculis Minerva;
Feſtinavit ire ad domum Vlyſſis divini:
Ibi procis dulcem ſomnum infudit;

385 Ἀγέρεσθαι] eaed. 388 δύσσετο] A. L. 390 ἐΰσελμοι] edd. vett. ut 514, nec duplicatio τῦ σ eſt neceſſaria. 394 βῆ δ' ἰέναι] K. ut 298.

Ver. 382, 393, 399 et 420 Γλαυκῶπις Ἀθήνη] Vide ad *Il.* ά, 206.

Ver. 383 Τηλεμάχῳ δ' εἰκυῖα κατὰ πτόλιν ᾤχετο πάντη] Αἰνίττεται ὡς ἕκαςος τῶν Ἰθακησίων τήν τε τῦ νέυ δημηγορίαν εἰς νοῦν φέρων, καὶ τὸν τῦ βασιλέως ἀνειδωλοποιέμενον παῖδα οἷον παρ' αὐτοῖς ἱςάμενον, καὶ κρίνων δίκαια ἐκεῖνον εἰπεῖν καὶ αἰτήσασθαι, ἀμῦναι μὲν ὀ θαῤῥῦσι διὰ τὸ κινδυνῶδες τῦ ἔργυ, νῆα δὲ δῦναι λογίζονται, καὶ αὐτῶν τινας εἰς ἐρέτας προσεπιδῦναι. *Schol.* Iiſdemque fere verbis exponit et *Euſtathius.*

Ver. 385 Ἀγερέσθαι] Ita edidit *Barneſius. Al.* ἀγέρεσθαι.

Ver. 388 Δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε] *Al.* Δύσετο δ' ἠέλιος. Virgil. *Sol ruit interea, et montes umbrantur opaci. Aen.* III, 508.

Ibid. Δύσετο] *Al.* Δύσατο et Δύσσετο. Vide ad *Il.* β', 35; et ί, 109.

Ibid. Σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί] Ἤτοι ἡλίυ δύνοντος συνεσκοτῦντο. *Porphyr. Quaeſt. Homeric.* 9. Ἡ γὰρ νὺξ, σκιὰ γῆς. *Schol.*

Ibid. Ἀγυιαί] Τὰ ἄμφοδα, αἱ ὁδοί. ςενόχωρυς Ἀθηναῖοι, ἀγυιὰς Ἀργεῖοι καλῦσιν. *Schol.* MSS. apud *Barneſium.*

Ver. 390 Τά τε νῆες] *Al.* τά γε νῆες. *Clark.* Vid. ad γ', 73.

Ibid. Ἐΰσσελμοι] Εὐσανίδωτοι — σέλματα γὰρ τὰ τῶν νεῶν σανιδώματα. *Schol.* MSS. apud *Barneſium.*

Ibid. Φορέεσιν] Sic edd. omnes: vitioſe tamen. Vnus *Euſtath.* in Comm. p. 1451. 40. habet φορέεσι, quod verum eſt. *Ern.*

Ver. 391 Ἐπ' ἐσχατιῆς λιμένος] *Al.* ἐπ' ἐσχατιῇ λιμένος.

Ver. 392 Θεὰ ὤτρυνεν ἕκαςον] Ἀθήνας δηλαδὴ τῆς ἐν ἑκάςῳ φρονήσεως. *Euſtath.*

Ver. 395 Μνηςήρεσσιν ἐπὶ γλυκὺν ὕπνον ἔχευεν] Virgil. *At Venus Aſcanio placidam per membra quietem Irrigat. Aen.* I, 695. *Clark.* Rurſus corrigendum ἔχευε ex *Euſtathio* p. 1451. 51. *Ern.*

Πλάζε δὲ πίνοντας· χειρῶν δ' ἔκβαλλε κύπελλα.
Οἱ δ' εὕδειν ὤρνυντο κατὰ πτόλιν· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
Εἵατ', ἐπεί σφισιν ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτεν.
Αὐτὰρ Τηλέμαχον προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ἐκπροκαλεσσαμένη μεγάρων εὐναιεταόντων,
Μέντορι εἰδομένη ἠμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδήν·
  Τηλέμαχ', ἤδη μέν τοι ἐϋκνήμιδες ἑταῖροι
Εἵατ' ἐπήρετμοι, τὴν σὴν ποτιδέγμενοι ὁρμήν·
Ἀλλ' ἴομεν, μὴ δηθὰ διατρίβωμεν ὁδοῖο.
  Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἡγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
Καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
Εὗρον ἔπειτ' ἐπὶ θινὶ καρηκομόωντας ἑταίρους.
  Τοῖσι δὲ καὶ μετέειφ' ἱερὴ ἲς Τηλεμάχοιο·
Δεῦτε, φίλοι, ἤϊα φερώμεθα· πάντα γὰρ ἤδη
Ἀθρό' ἐνὶ μεγάρῳ· μήτηρ δ' ἐμὴ οὔτι πέπυσται,
Οὐδ' ἄλλαι δμωαί, μία δ' οἴη μῦθον ἄκουσεν.
  Ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο.
Οἱ δ' ἅμα πάντα φέροντες, ἐϋσσέλμῳ ἐπὶ νηῒ

Confundebat autem bibentes, e manibus vero excutiebat pocula.
Hi autem dormitum feſtinabant in urbem; neque amplius diu
Sedebant, quia ipſis ſomnus palpebris incidebat.
Caeterum Telemachum allocuta eſt caeſia-oculis Minerva,
Evocatum ex aedibus bene-habitatis,
Mentori ſimilis-facta, tum corpore tum etiam voce;
  "Telemache, iam quidem tibi bene-ocreati ſocii
"Sedent ad remigium, tuum expectantes adventum:
"Sed eamus, ne nimis-diu differamus iter.
  Sic utique locuta praeceſſit Pallas Minerva
Subito; ille autem continuo poſt veſtigia ibat deae.
Caeterum poſtquam ad navem perveniſſent atque mare,
Invenerunt deinde in littore comatos ſocios.
  Hos vero allocutus eſt nobilis Telemachus;
"Adeſte, amici, viatica afferamus; omnia enim iam
"Conferta ſunt in domo: mater vero neutiquam ſcit,
"Neque aliae ancillae; una autem ſola rem audivit.
  Sic utique locutus praeceſſit, illi autem ſimul ſequebantur.
Ipſi vero ſimul omnia ferentes bene-tabulata in navi

402 Ἐϋκνήμιδες] edd. 403 προτιδέγμ.] F. 409 μετέειπεν] F. 414 οἱ δ' ἄρα] R. non male.

Ver. 398 et 403 Εἵατ'] Poſtulat Temporum ratio ut vox Εἵατ' in priori loco Εἵατο, in poſteriori Εἵαται intelligatur. Vide ad *Il.* ά, 37; et ρ', 164.

Ver. 400 Μεγάρων εὐναιεταόντων] Vide ad *Il.* β', 648.

Ver. 403 Ἐπήρετμοι] Ἐπίκωποι, ἕτοιμοι ἐρέσσειν. *Schol.*

Ibid. Ποτιδέγμενοι] *Barneſius* edidit προτιδέγμενοι. Quod idem.

Ver. 409 Ἱερὴ ἲς Τηλεμάχοιο] Vide ad *Il.* ν', 758.

Ver. 410 Ἤϊα] Vide ſupra ad *ver.* 289; et ad *Il.* ν', 103.

Ver. 411 Ἐμὴ] *Al.* ἐμοί.

Ver. 414 Ἅμα] *Al.* ἄρα.

Ibid.

Κάτθεσαν, ὡς ἐκέλευσεν Ὀδυσσῆος φίλος υἱός.
Ἂν δ' ἄρα Τηλέμαχος νηὸς βαῖν', ἦρχε δ' Ἀθήνη,
Νηῒ δ' ἐνὶ πρύμνῃ κατ' ἄρ' ἕζετο· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτῆς
Ἕζετο Τηλέμαχος· τοὶ δὲ πρυμνήσι' ἔλυσαν·
Ἂν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες, ἐπὶ κληῖσι κάθιζον,
Τοῖσιν δ' ἴκμενον οὖρον ἵει γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ἀκραῆ, ζέφυρον, κελάδοντ' ἐπὶ οἴνοπα πόντον.
Τηλέμαχος δ' ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσεν
Ὅπλων ἅπτεσθαι· τοὶ δ' ὀτρύνοντος ἄκουσαν·
Ἱστὸν δ' εἰλάτινον κοίλης ἔντοσθε μεσόδμης
Στῆσαν ἀείραντες· κατὰ δὲ προτόνοισιν ἔδησαν·
Ἕλκον δ' ἱστία λευκὰ ἐϋστρέπτοισι βοεῦσιν.

Depoſuerunt, ut praecepit Vlyſſis charus filius.
Telemachus vero navem conſcendit, praeibat autem Minerva,
Navisque in puppe conſedit; prope autem eam
Sedebat Telemachus: illi vero retinacula ſolverunt;
Etiamque ipſi *nave* conſcenſa per tranſtra ſederunt.
His vero ſecundum ventum miſit caeſia-oculis Minerva,
Opportunum Zephyrum, ſonantem per obſcurum pontum.
Telemachus autem ſocios hortatus iuſſit
Arma *nautica* tractare; hi vero adhortanti auſcultarunt;
Malum autem abiegnum cavam intra baſem
Statuerunt elevatum, rudentibusque colligarunt;
Trahebantque vela alba bene-tortis loris.

417 Κατὰ δ' ἕζετο] edd. præter R. 420 τοῖσι] R. 422 ἐκέλευσε] F. male.

Ibid. Ἐπὶ νηΐ] *Al.* ἐνὶ νηΐ.

Ver. 416 Ἄρα] *Deinceps.*

Ver. 420 Τοῖσιν δ' ἴκμενον οὖρον ἵει] Virgil. *Proſequitur ſurgens a puppi ventus euntes. Aen.* III, 130. Vide infra ad λ', 6.

Ibid. Ἴκμενον] Ὑγρὸν, παρὰ τὴν ἰκμάδα· ἢ τὸν φορὸν, καὶ εἰς τὸ ἱκέσθαι ἐπιτήδειον, οἱονεὶ ἱκόμενον. Ἴκμενον, δίυγρον καὶ ἀλλαχοῦ, [*Odyſſ.* δ, 478; τ', 440] ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων· ἢ τὸν ἰκνεῖσθαι καὶ φέρεσθαι ποιοῦντα. *Schol.*

Ver. 421 Ἀκραῆ ζέφυρον] Ἐπιτήδειον, ἄκρως πνέοντα πρὸς τὴν χρείαν, οὔτε πλέον, οὔτ' ἔλαττον. ἢ τὸν μὴ κεκραμένον, ἀλλ' ἀκριβῶς ζέφυρον. Τινὲς εὐκραῆ. *Schol.* Similiter et *Euſtathius*; Ἀκραῆ δὲ λέγει, τὸν ἄκρως ἀέντα, ἤτοι πνέοντα. Οἱ δὲ γράφουσιν εὐκραῆ. Ὥστε δύναταί τις ἀκραῆ λέγειν, καὶ τὸν μὴ κεκραμένον, ἀλλ' ἀκριβῆ Ζέφυρον.

Ibid. Κελάδοντ' ἐπὶ οἴνοπα πόντον] Ἤτοι ἠχοῦντα κατὰ τὴν θάλασσαν τὸν ἄνεμον. ἢ κατὰ τὸν κελάδοντα πόντον πνέοντα. *Schol.* MSS. apud *Barneſium.* Poſteriori modo exponunt Scholia vulgata; Κελάδοντα, ἐπίθετον τοῦ πόντου· ὅθεν καὶ οἱ Παλαιοὶ Ἐγκέλαδον ἵππον τῷ Ποσειδῶνι παραδιδόασιν. Atque eo quidem veriſimilior haec interpretatio, quod Epitheton hoc bis alibi apud Poëtam fluentis tribuitur, *Iliad.* σ', 576; φ', 16; vento, ut opinor, nuſquam.

Ver. 422 Ἐποτρύνας] *Al.* ἐποτρύνων.

Ver. 424 Μεσόδμης] Μεσόδμη δὲ, ἡ ὀπὴ δι' ἧς ὁ ἱστὸς ἐνείρεται λεχθεὶς οὕτω, παρὰ τὸ μέσον τῆς νηὸς δεδομῆσθαι. *Schol.* et *Euſtath.*

Ver. 425 Προτόνοισιν] Σχοινίοις, δι' ὧν ὁ ἱστὸς ἀποδεσμεῖται, ὡς ἂν ἔχῃ βεβαίως ἵστασθαι· οἱ δὲ Παλαιοὶ, κάλωας, ἀπὸ τοῦ καρχησίου εἰς πρῷραν καὶ πρύμναν διατείνοντας. *Schol.*

Ver. 426 Βοεῦσι] Χρήσεως ἀρχαίας ἐστὶ, καθ' ἣν καὶ νῦν οἱ περί που τοὺς Ταύρους ἀρκτικοὶ φωκῶν δέρμασι, καὶ ἄλλοις τισὶ τοιούτοις, τὴν τῶν σχοινίων χρείαν ἀποπληροῦσι. Βοέας καὶ βοεῖς λέγει τοὺς ἐκ βοείων ἱμάντας κάλωας. *Schol.*

Ἔπρησεν δ' ἄνεμος μέσον ἱστίον· ἀμφὶ δὲ κῦμα
Στείρῃ πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε, νηὸς ἰούσης·
Ἡ δ' ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθον.
Δησάμενοι δ' ἄρα ὅπλα θοὴν ἀνὰ νῆα μέλαιναν,
Στήσαντο κρητῆρας ἐπιστεφέας οἴνοιο·
Λεῖβον δ' ἀθανάτοισι θεοῖς αἰειγενέτῃσιν,
Ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Διὸς γλαυκώπιδι κούρῃ.
Παννυχίη μέν ῥ' ἥγε καὶ ἠῶ πεῖρε κέλευθον.

Ventus autem flatu implevit medium velum; circumque fluctus
Carinam ater valde reſonabat, navi eunte:
Haec vero currebat per fluctum conficiens viam.
Cum autem ligaſſent arma celerem per navem nigram;
Statuerunt crateras plenos vini;
Libabantque diis immortalibus ſempiternis;
Ex omnibus autem potiſſimum Iovis oculis-caeſiae filiae.
Per-totam-noctem quidem illa et auroram conficiebat iter.

429 Διαπρήσουσα] edd.

Ver. 427 Ἔπρησεν δ' ἄνεμος μέσον ἱστίον] Virgil. *Et aurae Vela vocant, tumidoque inflatur carbaſus Auſtro.* *Aen.* III, 357.

Ibid. Ἔπρησεν] Ἐφύσησεν· ὅθεν καὶ πρηστήρ. *Schol.*

Ibid. Ἀμφὶ δὲ κῦμα Στείρῃ πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε] Virgil. *Tendunt vela Noti; fugimus ſpumantibus undis, Qua curſum ventuſque gubernatorque vocabant.* *Aen.* III, 268. Quo in loco *Virgilium Homero* ſuperiorem contendit *Scaliger*; "Melius "*ſpumantibus* (inquit) quam *clamanti*"*bus*; praeſertim cum navicula parva "eſſet Homerica. Et divinus verſus ille, "qui dat claſſem et vento et gubernatori. "Iſte vero totus in fluctibus, adeo ut "etiam iteret." *Poëtic. lib.* V, *cap.* 3. Obſervandum tamen inter hoſce *Virgilii* et *Homeri* locos non prorſus recte inſtitutam eſſe comparationem. Nam poſteriori iſti *Virgilii* verſui, quem divinum appellat vir doctiſſimus, reſpondet alius verſus Homericus, unde etiam ad verbum pene deſumptus eſt; Τὴν δ' ἄνεμός τε κυβερνήτης τ' ἴθυνεν. Infra λ', 10; μ', 152.

Ver. 427, 428 Κῦμα — πορφύρεον] Virgil. *Mare purpureum.* *Georg.* III, 373.

Ver. 428 Στείρῃ] Τῇ τρόπιδι, διὰ τὸ στεῤῥὰν εἶναι. *Schol.* MSS. apud *Barneſium.*

Ibid. Πορφύρεον] *Barneſius* legendum vult πορφῦρον. Sed nihil opus. Qua enim analogia fit μαρτῦρομαι, μαρτυρέομαι, μάρτυρος· φίλομαι, φιλέομαι, φίλος· eadem fit πορφύρω, πορφύρεος. Vide ad *Il.* α', 338; et υ', 304.

Ver. 429 Ἡ δ' ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθον] Virgil. *Vaſtumque cava trabe currimus aequor.* *Aen.* III, 191. *Currit iter tutum non ſecius aequore claſſis.* *Aen.* V, 862.

Ibid. Διαπρήσσουσα] Vide ad *Il.* ν', 193.

Ver. 431 Ἐπιστεφέας οἴνοιο] Πλήρεις μέχρι στεφάνης· παρὰ τὸ, Κρητῆρας ἐπεστέψαντο. *Schol.* Vide ad *Il.* α', 470.

Ver. 432 Ἀθανάτοισι] Vide ad *Il.* α', 398.

Ver. 434 Ῥ'] *Ut dictum eſt. ver.* 429.

Ibid. Πεῖρε κέλευθον] Ἔνθεν καὶ τὸ, ἀλεγεινά τε κύματα πείρων. Vide ad *Il.* ω, 8.

ΤΗΣ

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ
ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Γ΄.

Ὑπόθεσις τῆς Ῥαψῳδίας Γ.

Τηλέμαχον ἐλθόντα σὺν Ἀθηνᾷ ξενίζει Νέστωρ· καὶ διηγεῖται αὐτῷ τὰ συμβεβηκότα τοῖς Ἕλλησι, καὶ τὸν ἀπόπλουν ἐκ Τροίας· πυθόμενος δὲ τὰ περὶ τοὺς μνηστῆρας, καὶ γνωρίσας τὴν Ἀθηνᾶν ἀπιοῦσαν, θυσίαν αὐτῇ ἐπιτελεῖ. Λαβὼν δὲ ὁ Τηλέμαχος ἅρμα σὺν Πεισιστράτῳ Νέστορος υἱεῖ, εἰς Σπάρτην ἀπαίρει: νυκτὸς δὲ ἐπιγενομένης ξενίζονται παρὰ Διοκλεῖ ἐν Φηραῖς.

Ἄλλη ὑπόθεσις.

Τηλέμαχος εἰς Πύλον καταχθεὶς, ἅμα τῇ Ἀθηνᾷ ἐν Μέντορος μορφῇ, καταλαμβάνει τοὺς Πυλίους θυσίαν ταύρων ἐπιτελοῦντας τῷ Ποσειδῶνι· καί τι περὶ τοῦ πατρὸς αὐτῷ πυθομένῳ, ἐκτίθεται τινὰ τῶν Ἰλιακῶν διηγημάτων. Μετὰ τοῦτο ἡ μὲν Ἀθηνᾶ ἐν ὀρνέου μορφῇ ἀπαλλάττεται· ὁ δὲ Νέστωρ θυσίαν αὐτῇ συντελέσας, τὸν Τηλέμαχον ἅμα τῷ υἱῷ Πεισιστράτῳ εἰς Λακεδαίμονα ἀποπέμπει.

Ἐπιγραφαί.

Ἄφιξις Τηλεμάχου εἰς Πύλον.

Ἄλλως.

Τὰ ἐν Πύλῳ.

Ἄλλως.

Γάμμ' ὑπὸ Νέστωρ δέκτο, συνῶρτο δ' ὃς υἷϊ, θεὰ δ' ἔπτη.

Ἠέλιος δ' ἀνόρουσε, λιπὼν περικαλλέα λίμνην,
Οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον, ἵν' ἀθανάτοισι φαείνη,

LIB. III.

Sol autem ortus eſt, relicto pulchro lacu,
Coelum in firmum, ut immortalibus luceret,

Ver. 1 Ἠέλιος δ' ἀνόρουσε, λιπὼν περικαλλέα λίμνην] Virgil. *Oceanum interea ſurgens aurora relinquit. Aen.* IV, 129.

Ver. 2 Πολύχαλκον] Ἰσχυρὸν, στερεόν. *Schol.*

Ibid. et *ver.* 47 Ἀθανάτοισι] Similiterque infra *ver.* 6, κυανοχαίτῃ et *ver.* 242, 246; ἀθάνατοι, ἀθανάτοις. Vid. ad *Il.* ά, 398.

Ibid. φαείνη] *Al.* φανείη. *Clark.* Frequentius eſt *Homero* φανείη vel φανήῃ, ſed φαείνῃ quoque bonum eſt, in quo et libri editi conſentiunt. *Ern.*

Καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν.
Οἱ δὲ Πύλον, Νηλῆος ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
Ἷξον· τοὶ δ' ἐπὶ θινὶ θαλάσσης ἱερὰ ῥέζον,
Ταύρους παμμέλανας Ἐνοσίχθονι κυανοχαίτῃ.
Ἐννέα δ' ἕδραι ἔσαν, πεντηκόσιοι δ' ἐν ἑκάστῃ
Εἵατο, καὶ προὔχοντο ἑκάστοθι ἐννέα ταύρους.
Ἔνθ' οἱ σπλάγχν' ἐπάσαντο, θεῷ δ' ἐπὶ μηρία καῖον·
Οἱ δ' ἰθὺς κατάγοντο, ἰδ' ἱστία νηὸς ἐΐσης
Στεῖλαν ἀείραντες, τὴν δ' ὥρμισαν, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί·
Ἐκ δ' ἄρα Τηλέμαχος νηὸς βαῖν'· ἦρχε δ' Ἀθήνη.
Τὸν προτέρη προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Τηλέμαχ', οὐ μέν σε χρὴ ἔτ' αἰδοῦς οὐδ' ἠβαιόν·

Et mortalibus hominibus ſuper almam terram.
Illi autem ad Pylum, Nelei bene-aedificatum oppidum,
Pervenerunt: ipſi vero in littore maris ſacra faciebant,
Tauros totos-nigros Neptuno caeruleo-caeſariem.
Novem autem conſeſſus erant, quingenique in unoquoque
Sedebant, et praebebant ſingulatim novem boves.
Hic illi viſcera guſtarunt, deo autem femora incendebant.
Hi autem recta appellebant, atque vela navis aequalis
Contraxerunt tollentes, illamque in-portu-ſtatuerunt; ipſi vero egreſſi ſunt:
Telemachus porro egrediebatur; praeibat autem Minerva.
Illum prior allocuta eſt dea caeſia Minerva;
" Telemache, non opus tibi iam pudoris ne paululum quidem:

9 εὖθ' οἱ σπλάγχνα πάσαντο] R. et ſic habet etiam Euſt. 10 ἱστία] A. R. L.

Ver. 3 Ζείδωρον] Τὴν τὰ πρὸς ζωὴν δωρουμένην. *Schol.* Vide autem infra ad τ', 593.

Ibid. Ἄρουραν] Vide ad *Il.* ζ' 142.

Ver. 4 Οἱ δὲ Πύλον] Τοῦ δὲ Πύλου πρὸς νότον ἐστὶ τὸ Λέπρεον· ἦν δὲ καὶ αὕτη πόλις ὑπὲρ τῆς θαλάττης ἐν τεσσαράκοντα σταδίοις· μεταξὺ δὲ τοῦ Λεπρέου καὶ τοῦ Ἀννίου, τὸ ἱερὸν τοῦ Σαμίου Ποσειδῶνός ἐστιν, ἑκατὸν σταδίους ἑκατέρου διέχον. Τοῦτο δέ ἐστι τὸ ἱερὸν, ἐν ᾧ καταληφθῆναι φησὶν ὁ Ποιητὴς ὑπὸ Τηλεμάχου τὴν θυσίαν συντελοῦντας τοὺς Πυλίους. Οἱ δὲ Πύλον, Νηλῆος ἐϋκτίμενον πτολίεθρον, Ἷξον etc. *Strabo Geograph. Lib.* VIII.

Ver. 5 Ἷξον· τοὶ δ' ἐπὶ θινὶ etc.] Τοὶ δὲ refer ad Πύλον et intellige *Pylios*, non ad eos, qui venerant, quod primum legenti in mentem venit. Poſt *ver.* 10 οἱ δ' ἰθὺς rurſus ſunt ſocii Telemachi. *Ern.*

Ibid. Ἱερὰ ῥέζον, Ταύρους — Ἐνοσίχθονι] Virgil. *Meritos aris mactavit honores; Taurum Neptuno. Aen.* III, 118.

Ver. 7 Ἐννέα δ' ἕδραι ἔσαν] Ἐννέα συνέδρια ἦν τῶν πόλεων, διὰ τὸ ἐννεάπολιν εἶναι τὴν Πύλον. *Schol.* Similiter *Euſtathius*; Οἱ δὲ Παλαιοί φασιν ἐννέα Πυλίοις ἕδρας εἶναι, διὰ τὸ καὶ πόλεις τοσαύτας ὑπὸ ἐξουσίαν κεῖσθαι τῷ Νέστορι. — Ὡς ἑκάστης πόλεως ἕδραν εἶναι.

Ver 9 Ἔνθ' οἱ σπλάγχν' ἐπάσαντο] Ὅτι τὸ πάσασθαι ἐπὶ τοῦ ἀπογεύσασθαι τίθεται. — Εὖθ' οἱ σπλάγχν' ἐπάσαντο. Τῶν γὰρ σπλάγχνων ἀπογεύονται μόνων, [*Al.* μόνον,] ὡς ἂν ὀλίγων πολὺς ὅμιλος. *Athenaeus, Lib.* I, *cap.* 19.

Ibid. Ἔνθ' οἱ] *Al.* Εὖθ' οἱ. Quo modo legit et *Athenaeus* loco iam citato.

Ver. 10 Νηὸς ἐΐσης] Ἴσης κατὰ τοὺς τοίχους. *Schol.*

Ver. 11 Ὥρμισαν] Vide ad *Il.* ά, 140.

Ibid. Ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί] Vid. ad *Il.* θ', 229.

Ver. 12 Ἄρα] *Deinceps.*

Ver. 13 et 25 Γλαυκῶπις Ἀθήνη] Similiterque infra *ver.* 218, 229; Vide ad *Il.* ά, 206.

Ver. 14 Τηλέμαχ', οὐ μέν σε χρὴ] " Minerve eſt ici la Prudence même de ce " jeune Prince, et les leçons qu'il ſe " donne à lui même, et qui lui ſont ſuggerées par la ſageſſe." *Dacier.* Vide ſupra ad ά, 88; et ad *Il.* ά, 194.

Ibid. Οὐ μέν σε χρὴ ἔτ' αἰδοῦς] Ἐν τούτοις

δὲ τὸ,

Τοὔνεκα γὰρ καὶ πόντον ἐπέπλως, ὄφρα πύθηαι
Πατρὸς, ὅπου κύθε γαῖα, καὶ ὅντινα πότμον ἐπέσπεν.
Ἀλλ' ἄγε νῦν ἰθὺς κίε Νέστορος ἱπποδάμοιο·
Εἴδομεν, ἥντινα μῆτιν ἐνὶ στήθεσσι κέκευθε.
Λίσσεσθαι δέ μιν αὐτὸν, ὅπως νημερτέα εἴπῃ·
Ψεῦδος δ' οὐκ ἐρέει· μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστί.
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Μέντορ, πῶς τ' ἄρ' ἴω, πῶς τ' ἄρ προσπτύξομαι αὐτόν;
Οὐδέ τί πω μύθοισι πεπείρημαι πυκινοῖσιν·
Αἰδὼς δ' αὖ, νέον ἄνδρα γεραίτερον ἐξερέεσθαι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Τηλέμαχ', ἄλλα μὲν αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶ σῇσι νοήσεις,

" Ideo enim et pontum pernegaviſti, ut audires
" De patre, ubi *eum* occultet terra, et quodnam fatum conſecutus ſit.
" Verum age nunc recta vade ad Neſtorem-equorum-domitorem:
" Videamus, quodnam conſilium in praecordiis abſconditum-habeat.
" Ora autem ipſum, ut vero dicat:
" Mendacium vero non dicet; valde enim prudens eſt.
Hanc autem rurſus Telemachus prudens contra allocutus eſt;
" Mentor, quonam vero pacto accedam, quoque pacto ſalutabo ipſum?
" Neque omnino adhuc ſermonum expertus ſum prudentium:
" Pudor etiam, iuvenem virum ſeniorem interrogare.
Hunc vero rurſus allocuta eſt dea caeſia Minerva;
" Telemache, alia quidem in mente tua diſpicies,

16 Κεῦθε] A. L.

δὲ τὸ, μέν σε χρὴ ἔτι αἰδοῦς, ἀντίπτωσίς ἐστιν ἀρχαϊκὴ συνήθης· ἀντὶ τοῦ, οὐ μήν σοι χρεία αἰδοῦς. *Euſtath.* Atqui eandem hanc phraſin ſaepe alibi uſurpat Poëta: οὐδέ τί σε χρὴ Ταύτης ἀφροσύνης. *Il.* ή, 109. Μυθήσεαι ὅττεό σε χρή. *Odyſſ.* ά, 124. Τέο σε χρή; δ', 463.

Ver. 17 et 181 Ἱπποδάμοιο] Vide ad *Il.* β', 23.

Ver. 18 Ἥντινα] *Al.* ἥντινα.

Ver. 18, 23 Κέκευθε — πεπείρημαι] Vide ad *Il.* ά, 37; et ν', 736.

Ver. 20 Ψεῦδος δ' οὐκ ἐρέει, μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστί] Ψεῦδος δὲ μισεῖ πᾶς σοφὸς καὶ χρήσιμος. *Menander Fragment.* 35, *ex incertis Comoediis.*

Ver. 22 Μέντορ, πῶς τ' ἄρ' ἴω] Hic ego vellem habere Homeri illam Minervam ſimulatam Mentori, cui dicerem; Μέντορ, πῶς τ' ἄρ' ἴω, πῶς τ' ἄρ προσπτύξομαι αὐτόν; *Cicero, Epiſt. ad Attic. Lib.* IX, *Ep.* 8. *Clark.* De verbo προσπτύξομαι; vide ad β', 77.

Ibid. Πῶς τ' ἄρ'] *Et quomodo igitur —?*

Ver. 23 Μύθοισι πεπείρημαι] Ἔμπειρός εἰμι· οὐκ ἤσκημαι λόγοις. *Schol.*

Ver. 24 Αἰδὼς δ' αὖ] Ambiguitatem hic exquiſivit *Euſtathius*, quae nulla eſt. Τὸ δὲ, Αἰδὼς δ' αὖ νέον ἄνδρα γεραίτερον ἐξερέεσθαι, γνωμικῶς μὲν ἐῤῥέθη, σχῆμα δὲ ἀμφιβολίας ἔχει. Οἰήσεται γάρ τις, ἀμφίβολον εἶναι, εἴτε αἰδὼς, νέον ἄνδρα ἐρῶ...ν διδόναι ἀνδρὶ γέροντι, εἴτε καὶ ἀνάπαλιν. Τοιαῦτα γὰρ ὑποβάλλουσι νοεῖν αἱ συνεχεῖς δύο αἰτιατικαί. Quaſi ſcilicet ſententiam tam perſpicuam et luculentam poſteriori iſto modo unquam accipere poſſet quiſquam. *Clark.* Sed illa perſpicuitas eſt e contextu et re, non e conſtructione, de qua hic ſermo. *Ern.*

Ver. 26 Τηλέμαχ', ἄλλα μὲν αὐτὸς] Νομοθέτης, μετὰ τῶν γερόντων τοῦ συνεδρίου, ῥᾷον — δυνήσεται — πάντα τὰ πρὸς τὸν τῆς εὐδαιμονίας σκοπὸν συντείνοντα τῇ νομοθεσίᾳ ἀπαρτίζειν, ἄλλως τε καὶ μεμνημένος ἀεὶ τῆς θείας τοῦ ποιητοῦ παραμυθίας· Τηλέμαχ' ἄλλα μὲν αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶ σῇσι νοήσεις, Ἄλλα δὲ καὶ δαίμων ὑποθήσεται· etc. *Kyriac. Strozz. de Republ. Lib.* X, *ipſo fine.* Πάλιν αὖ τῷ Τηλεμάχῳ μέλλοντι συγγίνεσθαι βασιλεῖ πρεσβυτέρῳ, αἰδουμένῳ καὶ ἀπορουμένῳ ὁ ἑταῖρος λέγει, Τηλέμαχ' ἄλλα μὲν αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶ

σῇσι

Ἄλλα δὲ καὶ δαίμων ὑποθήσεται· ὐ γὰρ ὀΐω
Οὔ σε θεῶν ἀέκητι γενέσθαι τε τραφέμεν τε·
Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἡγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
Καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο.
Ἶξον δ' ἐς Πυλίων ἀνδρῶν ἄγυρίν τε καὶ ἕδρας·
Ἔνθ' ἄρα Νέστωρ ἧστο σὺν υἱάσιν· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
Δαῖτ' ἐντυνόμενοι, κρέα ὤπτων, ἄλλα δ' ἔπειρον.
Οἱ δ', ὡς ὖν ξείνυς ἴδον, ἀθρόοι ἦλθον ἅπαντες,
Χερσίν τ' ἠσπάζοντο, καὶ ἑδριάασθαι ἄνωγον.
Πρῶτος Νεστορίδης Πεισίστρατος ἐγγύθεν ἐλθὼν,
Ἀμφοτέρων ἕλε χεῖρα, καὶ ἵδρυσεν παρὰ δαιτὶ,
Κώεσιν ἐν μαλακοῖσιν, ἐπὶ ψαμάθοις ἁλίῃσι,
Πάρ τε κασιγνήτῳ Θρασυμήδεϊ καὶ πατέρι ᾧ·

" Alia vero et deus ſuggeret; non enim puto
" Te diis invitis natumque eſſe nutritumque.
Sic quidem locuta praeivit Pallas Minerva
Celeriter: ille vero continuo poſt veſtigia ibat deae.
Venerunt autem in Pyliorum virorum congregationem et conſeſſus:
Hic ſcilicet Neſtor ſedebat cum filiis; circumque ſocii
Convivium apparantes, carnes aſſabant, aliaſque transfigebant.
Illi vero, ut hoſpites viderunt, conferti venerunt omnes,
Manibuſque prehenſabant, et conſidere iubebant.
Primus Neſtorides Piſiſtratus prope accedens,
Vtrorumque prehendit manum, et collocavit ad epulas,
Pellibus in mollibus, ſuper arenas marinas,
Iuxtaque fratrem Thraſymedem, et patrem ſuum:

28 Τετραφέμεν] coniuncte edd. praeter R. 33 κρέα τ'] edd. praeter R. ut hiatus tollatur. 37 Ἵδρυσε] eaed. recte. Sic et *Euſt.*

σήσει νοήσεις, Ἄλλα δὲ καὶ δαίμων ὑποθήσεται· — καὶ προστίθησι τὴν αἰτίαν τῆς παρὰ τῦ δαιμονίου ἐλπίδος; — ὐ γὰρ ὀΐω Οὐδέ σε θεῶν ἀέκητι γενέσθαι τε τραφέμεν τε. *Maximus Tyrius, Diſſertat.* XXVI.

Ver. 27 Οὐ γὰρ ὀΐω Οὔ σε θεῶν ἀέκητι γενέσθαι] Ὅτι ἐν τῷ, ὐ γὰρ ὀΐω Οὔ σε θεῶν ἀέκητι γενέσθαι τε τραφέμεν τε, φασί τινες λέγειν τὸν ποιητὴν, ὡς ὐκ οἴομαι νόθον σε εἶναι τῇ Πηνελόπῃ· οἷα τῶν νόθων μὴ θείως γενομένων, διὰ τὸ τῆς μίξεως ὐκ ἔνθεσμον. *Euſtath.* Rectius videtur quod ipſe deinceps addit; Ἄλλως δὲ ἀέκητι θεῦ γενέσθαι τις καὶ τραφῆναι λέγεται, εἰ διὰ βίυ ἄθλιος εἴη, καὶ θεῷ ἀνεπισκόπητος. *Clark.* Vſitatiſſimum autem coniungere γένεσιν et τροφὴν, de quo dicimus ad Callimachum. *Ern.*

Ver. 28 Οὔ σε θεῶν ἀέκητι] *Maximus Tyrius*, loco iam ſupra adducto, itemque *Diſſertat.* XXII ipſo initio, citat οὐδέ σε θεῶν ἀέκητι. Quod et ferri poſſet; pronuntiando ſcilicet θῶν.

Ibid. Τε τραφέμεν τε] *Al.* τετραφέμεν τε.

Ver. 32 Ἔνθ' ἄρα Νέστωρ ἧστο σὺν υἱάσιν] Virgil. *Forte die ſolemnem illo rex Arcas honorem Amphitryoniadae magno Diviſque ferebat, Ante urbem in luco. Pallas huic filius una, Vna omnes iuvenum primi pauperque ſenatus, Tura dabant: tepiduſque cruor fumabat ad aras. Aen.* VIII, 102.

Ver. 33 Ἐντυνόμενοι] Vide infra ad ζ, 33.

Ibid. Κρέα ὤπτων, ἄλλα δ' ἔπειρον] *Al.* κρέα τ' ὤπτων, ἄλλα τ' ἔπειρον.

Ver. 34 Οὖν] Non hic ſupervacuum eſt iſtud ὖν. Vim enim habet in connectenda ſententia cum eo quod praeceſſit ver 31; Ἶξον δ' ἐς Πυλίων etc.

Ver. 36 Πεισίστρατος ἐγγύθεν ἐλθὼν, Ἀμφοτέρων ἕλε χεῖρα] Virgil. *Accepitque manum, dextramque amplexus inhaeſit. Aen.* VIII, 124.

Ver. 38 Ἐπὶ ψαμάθοις ἁλίῃσι] *Ammon.* hoc hemiſtichium affert in ψάμαθος; ſed habet ἁλίῃσιν, male. *Ern.*

Ver. 39 Πατέρι ᾧ] Vide ad *Il.* ά, 51.

Ver.

Δῶκε δ' ἄρα σπλάγχνων μοίρας, ἐν δ' οἶνον ἔχευε
Χρυσέῳ ἐν δέπαϊ· δειδισκόμενος δὲ προσηύδα
Παλλάδ' Ἀθηναίην, κούρην Διὸς αἰγιόχοιο·
Εὔχεο νῦν, ὦ ξεῖνε, Ποσειδάωνι ἄνακτι·
Τοῦ γὰρ καὶ δαίτης ἠντήσατε δεῦρο μολόντες.
Αὐτὰρ ἐπὴν σπείσῃς τε καὶ εὔξεαι, ἣ θέμις ἐστὶ,
Δὸς καὶ τούτῳ ἔπειτα δέπας μελιηδέος οἴνου
Σπεῖσαι· ἐπεὶ καὶ τοῦτον ὀΐομαι ἀθανάτοισιν
Εὔχεσθαι· πάντες δὲ θεῶν χατέουσ' ἄνθρωποι.
Ἀλλὰ νεώτερός ἐστιν, ὁμηλικίη δ' ἐμοὶ αὐτῷ·
Τοὔνεκά τοι προτέρῳ δώσω χρύσειον ἄλεισον.
Ὣς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει δέπας ἡδέος οἴνου·
Χαῖρε δ' Ἀθηναίη πεπνυμένῳ ἀνδρὶ δικαίῳ,
Οὕνεκά οἱ προτέρῃ δῶκε χρύσειον ἄλεισον.
Αὐτίκα δ' εὔχετο πολλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι·

Praebuit autem deinde viſcerum partes, infundebatque vinum
Aureo in poculo; propinanſque allocutus eſt
Palladem Minervam, filiam Iovis Aegiochi;
« Supplica nunc, o hoſpes, Neptuno regi;
« Huius enim in epulas incidiſtis, huc profecti.
« Caeterum poſtquam libaveris et ſupplicaveris, ut fas eſt;
« Da et huic deinde poculum dulcis vini
« Ad libandum; quoniam et hunc puto immortalibus
« Supplicare: omnes enim diis indigent homines.
« Sed iunior eſt, aetas autem eadem mecum ipſo:
« Propterea tibi priori dabo aureum poculum.
Sic locutus in manibus poſuit poculum dulcis vini:
Gaudebat autem Minerva prudenti viro iuſto,
Eo quod ipſi priori praebuiſſet aureum poculum.
Statimque ſupplicavit multa Neptuno regi;

43 Ἠντήσατο] A. 1. L. ἠτήσατε] A. 2. 3. peſſime. 48 πάντας] A. L.

Ver. 40 Δῶκε δ' ἄρα σπλάγχνων μοίρας, ἐν δ' οἶνον ἔχευε] Virgil. *Tum lecti iuvenes certatim, araeque ſacerdos Viſcera toſta ferunt taurorum, onerantque caniſtris Dona laboratae Cereris, Bacchumque miniſtrant.* *Aen.* VIII, 179.

Ibid. Ἄρα] *Deinde* —. *Vt par erat* —.

Ver. 41 Δειδισκόμενος] Vide ad *Il.* δ', 4, et 262. *Clark.* Ἀπὸ τοῦ δέκω Ἰωνικοῦ δίσκω καὶ δεδίσκω, καὶ ἐπενθέσει τοῦ ι δειδίσκομαι. *Euſtath.* p 1778 5. Infra δ', 59 eodem modo dicitur δεικνύμενος *Ern.*

Ver. 42 et 394 Διὸς αἰγιόχοιο] Vide ad *Il.* ά, 202.

Ver. 43 Εὔχεο νῦν, ὦ ξεῖνε, Ποσειδάωνι ἄνακτι· τοῦ γὰρ καὶ δαίτης ἠντήσατε] Virgil. *Interea ſacra haec, quando huc veniſtis amici, Annua, quae differre nefas, celebrate faventes Nobiſcum, et iam nunc ſociorum aſſueſcite menſis.* *Aen.* VIII, 172.

Ver. 48 Πάντες δὲ θεῶν χατέουσ' ἄνθρωποι] Ita apud *Aratum*; Πάντῃ δὲ Διὸς κεχρήμεθα πάντες. *Phaenom. ver.* 4.

Ver. 51 Ἡδέος οἴνου] Vide ſupra ad β', 340.

Ver. 52 Χαῖρε δ' Ἀθηναίη πεπνυμένῳ ἀνδρὶ δικαίῳ] Τοιοῦτον ἐπιλογισμὸν δίδωσι, μήτε πλουσίῳ τινὶ, μήτε καλῷ τὸ σῶμα, μήτε ἰσχυρῷ τὴν θεὰν χαίρουσαν· ἀλλὰ φρονίμῳ καὶ δικαίῳ ποιήσας. *Plutarch. de audiend. Poëtis.* Ita Oraculum *Pythii* a *Barneſio* citatum; Εὐσεβίεσιν δὲ βροτοῖς γάνυμαι τόσον, ὅσσον Ὀλύμπῳ.

Ver.

Κλῦθι, Ποσείδαον γαιήοχε, μηδὲ μεγήρῃς
Ἡμῖν εὐχομένοισι τελευτῆσαι τάδε ἔργα.
Νέστορι μὲν πρώτιστα καὶ υἱάσι κῦδος ὄπαζε·
Αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοισι δίδου χαρίεσσαν ἀμοιβὴν,
Σύμπασιν Πυλίοισιν, ἀγακλειτῆς ἑκατόμβης.
Δὸς δ' ἔτι Τηλέμαχον καὶ ἐμὲ πρήξαντα νέεσθαι,
Οὕνεκα δεῦρ' ἱκόμεσθα θοῇ σὺν νηῒ μελαίνῃ.
Ὣς ἄρ' ἔπειτ' ἠρᾶτο, καὶ αὐτὴ πάντα τελεύτα·
Δῶκε δὲ Τηλεμάχῳ καλὸν δέπας ἀμφικύπελλον.
Ὣς δ' αὔτως ἠρᾶτο Ὀδυσσῆος φίλος υἱός.
Οἱ δ' ἐπεὶ ὤπτησαν κρέ' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο,
Μοίρας δασσάμενοι, δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Νῦν δὴ κάλλιόν ἐστι μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι

" Audi, Neptune, terram-continens, neque dedigneris
" Nobis ſupplicantibus perficere haec opera.
" Neſtori quidem primo et filiis gloriam praebe;
" Caeterum deinde aliis da gratam remunerationem,
" Omnibus Pyliis, ob inclytam hecatombam.
" Da inſuper Telemachum et me re confecta redire,
" Cuius gratia huc venimus celeri cum nave nigra.
Sic utique deinde precabatur, et ipſa omnia perficiebat:
Dedit vero Telemacho pulchrum poculum rotundum.
Eodem autem modo ſupplicavit Vlyſſis charus filius.
Hi vero poſtquam aſſarant carnes ſuperiores et detraxerant,
Partibus diſtributis, celebrabant ſplendidum convivium.
Caeterum poſtquam potus et cibi deſiderium exemerant,
Illis deinde ſermones exordiebatur Gerenius eques Neſtor;
" Nunc certe ſatius eſt inquirere et interrogare

59 Σύμπασι] edd. *Euſt.* 69 ἐστιν] F.

Ver. 60, 72 Πρήξαντα — πρῆξιν] Vide ad *Il.* β', 314; et ν', 192. *Clark.* Πράσσειν, pro διαπράσσειν uſitatiſſimum bene graece ſcribentibus, omninoque hoc verbum non unius compoſiti ſignificationem habet: interdum etiam conatum rei agendae modo ſignificat: quomodo πρῆξις *ver.* 72 accipi poteſt. Haec tironum cauſſa dixi. *Ern.*

Ver. 62 Ὣς ἄρ' ἔπειτ' ἠρᾶτο] Hic locus annumerandus iis, ubi ἔπειτα, ut ait *Euſtathius*, ἀργῶς κεῖται p. 796. 48. et alibi. Si cui hoc non placet, intelligat *accepto poculo.* *Ern.*

Ver. 63 et 199 Καλὸν] Vide ad β', 43.

Ibid. Δέπας ἀμφικύπελλον] Vide ad *Il.* α', 584.

Ver. 65 Ὤπτησαν] Vide ſupra ad β', 300; et ad *Il.* α', 466.

Ibid. Κρέ' ὑπέρτερα] Τὰ νωτιαῖα, ὥς τι καλεῖ, ἢ τὰ ὑπεράνω κείμενα τοῦ πυρός. *Euſtath.* Τὰ ὑπέρθετα καὶ μείζονα τῶν ἔξωθεν τῶν ἔνδον· ἔστιν ἐν νωτιαῖα, ταῦτα γὰρ ὑπερέχει τῶν λοιπῶν κρεῶν. *Schol.*

Ver. 67 Αὐτὰρ ἐπεὶ —, Τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε] Virgil. *Poſtquam exempta fames, et amor compreſſus edendi, Rex Evandrus ait.* *Aen.* VIII, 184. Vide et ad *Il.* α', 469.

Ver. 68 Τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε] Vide ſupra ad β', 15.

Ibid. Γερήνιος] Κατὰ μὲν Ἡσίοδον, ὁ ἐν Γερήνοις ἀνατραφείς· κρεῖσσον δὲ ἀποδιδόναι, ὁ ἔντιμος, παρὰ τὸ γέρας. *Schol.*

Ibid. et *ver.* 102 Ἱππότα Νέστωρ] Vide ad *Il.* α', 175.

Ver.

Ξείνους, οἵ τινές εἰσιν, ἐπεὶ τάρπησαν ἐδωδῆς·
Ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ᾽ ὑγρὰ κέλευθα;
Ἤ τι κατὰ πρῆξιν, ἢ μαψιδίως ἀλάλησθε,
Οἷά τε ληϊστῆρες ὑπεὶρ ἅλα; τοί γ᾽ ἀλόωνται
Ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες;
Τὸν δ᾽ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,

Hoſpites, quinam ſint, poſtquam ſaturati ſunt cibo.
" O hoſpites, quinam eſtis? unde navigatis humidas vias?
" An ob aliquod negotium, aut temere erratis,
" Tanquam praedones per mare; qui errant
" Animas periculis obiectantes, malum alienis ferentes?
Hunc autem rurſus Telemachus prudens contra alloquebatur,

73 Ὑπὲρ] edd. praeter R. habet tamen *Euſt. ibid.* τοί τ᾽] edd. vett. Euſt.

Ver. 71 Ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ᾽ ὑγρὰ κέλευθα] Virgil. *Sed vos qui tandem? quibus aut veniſtis ab oris? Aen.* I, 373. *Dicite Dardanidae — Quid petitis? quae cauſa rates, aut cuius egentes Littus ad Auſonium tot per vada caerula vexit? Sive errore viae, ſeu tempeſtatibus acti, (Qualia multa mari nautae patiuntur in alto,) Fluminis intraſtis ripas, portuque ſedetis. Aen.* VII, 195, 197. Vide et ſupra ad α, 171.

Ver. 72 Ἤ τι κατὰ πρῆξιν] "Πράττεσθαι "proprie de re pecuniaria, *pecuniam exi-* "*gere, rem facere, lucrari, lucrum facere* "*et exculpere e re aliqua:* hinc πρᾶξις, "*negotiatio, mercatura;* et πρακτὴρ, ἔμ- "πορος, πραγματευτὴς, *mercator, naviga-* "*tor.* Ita ſumo apud Homerum: Ἤ τι "κατὰ πρῆξιν, ἢ μαψιδίως ἀλάλησθε· i. e. "κατ᾽ ἐμπορίαν, *mercaturae gratia.* — "*Porph. de vita Pythag.* in initio, Ἐντεῦ- "θεν δὲ κατὰ πρᾶξιν εἰς Σάμον ἐλθόντα, "Lat. *cum negotii cauſa inde in Samum* "*veniſſet*; mallem, *mercaturae cauſa.*" *Duport. Praelect. in Theophraſt. Cap.* 6. *Clark.* Quaſi non et ipſa mercatura et pecuniae quaerendae labor *negotium* bene latine dicatur, ut apud Ciceronem in epiſtolis et Verrinis. Nec neceſſe eſt πρῆξιν tam anguſte capere. Et adverſatur huic rei verſus 82. *Ern.*

Ver. 73 Οἷά τε ληϊστῆρες ὑπεὶρ ἅλα] Οὐκ ἄδοξον ἦν παρὰ τοῖς Παλαιοῖς τὸ λῃστεύειν, ἀλλ᾽ ἔνδοξον. *Schol.* Οἱ γὰρ Ἕλληνες τοπάλαι, καὶ τῶν βαρβάρων οἵ τε ἐν τῇ ἠπείρῳ παραθαλάσσιοι, καὶ ὅσοι νήσους εἶχον, ἐπειδὴ ἤρξαντο μᾶλλον περαιοῦσθαι ναυσὶν ἐπ᾽ ἀλλήλους, ἐτράποντο πρὸς λῃστείαν, ἡγουμένων ἀνδρῶν οὐ τῶν ἀδυνατωτάτων, κέρδους τοῦ σφετέρου αὐτῶν ἕνεκα, καὶ τοῖς ἀσθενέσι τροφῆς. Καὶ προσπίπτοντες πόλεσιν ἀτειχίστοις, καὶ κατὰ κώμας οἰκουμέναις, ἥρπαζον· καὶ τὸν πλεῖστον τοῦ βίου ἐντεῦθεν ἐποιοῦντο· οὐκ ἔχοντός πω αἰσχύνην τούτου τοῦ ἔργου, φέροντος δέ τι καὶ δόξης μᾶλλον. Δηλοῦσι δὲ τῶν τε ἠπειρωτῶν τινὲς ἔτι καὶ νῦν, οἷς κόσμος καλῶς τοῦτο δρᾶν· καὶ οἱ παλαιοὶ τῶν ποιητῶν, τὰς πύστεις τῶν καταπλεόντων, πανταχοῦ ὁμοίως ἐρωτῶντες εἰ λῃσταί εἰσιν· ὡς οὔτε ὧν πυνθάνονται ἀπαξιούντων τὸ ἔργον· οἷς τ᾽ ἐπιμελὲς εἴη εἰδέναι, οὐκ ὀνειδιζόντων. *Thucydid. Lib.* I, *ſub initio.* Similiter et *Sextus Empiricus:* Τό τε λῃστεύειν παρ᾽ ἡμῖν μὲν παράνομον καὶ ἄδικόν ἐστι, παρὰ δὲ πολλοῖς τῶν βαρβάρων οὐκ ἄτοπον. Φασὶ δὲ ὅτι καὶ εὐκλεὲς τοῦτο οἱ Κίλικες ἐνόμιζον εἶναι, ὡς καὶ τοὺς ἐν λῃστείᾳ τελευτήσαντας τιμῆς ἀξίους εἶναι δοκεῖν. Καὶ ὁ Νέστωρ δὲ παρὰ τῷ Ποιητῇ μετὰ τὸ φιλοφρονήσασθαι τοὺς περὶ τὸν Τηλέμαχον, φησὶ πρὸς αὐτοὺς, — ἢ μαψιδίως ἀλάλησθε, Οἷά τε ληϊστῆρες· Καίτοι εἰ ἄτοπον ἦν τὸ λῃστεύειν, οὐκ ἂν οὕτως αὐτοὺς φιλοφρονησάμενος, διὰ τὸ ὑποπτεύειν μὴ ἄρα τοιοῦτοί τινες εἶεν. *Pyrrhon Hypotyp. lib.* III, *cap.* 24. Eandem porro et *Germanis* conſuetudinem fuiſſe teſtatur *Caeſar* in Commentariis: Latrocinia nullam habent infamiam, quae extra fines cuiuſque civitatis fiunt. *De Bello Gallico, lib.* VI, §. 21.

Ibid. Ὑπεὶρ ἅλα] *Scholiaſtes* et *Euſtathius* legunt ὑπὲρ ἅλα. Quod et ferri poteſt. Vide ad *Il.* α, 51. *Clark.* Immo quod recipiendum erat in textum. Vid. Var. Lect. *Ern.*

Ibid. Τοί γ᾽ ἀλόωνται] *Al.* τοί τ᾽ ἀλόωνται. *Clark.* Inconſtans eſt in hac forma *Clarkius*, modo γε, modo τε praeferens, ut β, 390. hic quoque τε praetulerim, ob librorum conſenſum. Vid. Var. Lect. *Ern.*

Ver. 74 Ψυχὰς παρθέμενοι] Ψυχῆς οὐκ ἀλέγοντες. Ἵν᾽ ἄσπετον ὄλβον ἕλωνται. *Dionyſ. περιήγησις, ver.* 712. *Clark.* De παρθέμενοι vid. ad β, 237.

Ver.

Θαρσήσας· αὐτὴ γὰρ ἐνὶ φρεσὶ θάρσος Ἀθήνη
Θῆχ', ἵνα μιν περὶ πατρὸς ἀποιχομένοιο ἔροιτο,
Ἠδ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχησιν·
Ὦ Νέστωρ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
Εἴρεαι, ὁππόθεν εἰμέν· ἐγὼ δέ κε τοι καταλέξω.
Ἡμεῖς ἐξ Ἰθάκης ὑπονηΐου εἰλήλουθμεν,
Πρῆξις δ' ἥδ' ἰδίη, οὐ δήμιος, ἣν ἀγορεύσω.
Πατρὸς ἐμοῦ κλέος εὐρὺ μετέρχομαι, ἤν που ἀκούσω,
Δίου Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος· ὅν ποτέ φασιν,
Σὺν σοὶ μαρνάμενον, Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξαι.

Confiſus; ipſa enim *ei* in animo confidentiam Minerva
Poſuit; ut illum de patre abſente interrogaret,
Et ut ipſum gloria inſignis inter homines habeat:
« O Neſtor Nelide, ingens gloria Achivorum;
« Interrogas, unde ſimus; ego vero tibi enarrabo.
« Nos ex Ithaca ſub-Neio-*ſita* venimus;
« Negotium autem hoc privatum eſt, non publicum, quod dicam.
« Patris mei famam ingentem inquiro, ſicubi audiero,
« Nobilis Vlyſſis magnanimi; quem pridem aiunt,
« Vna tecum pugnantem, Troianorum urbem evertiſſe.

78 Totus verſus abeſt edd. F. A. L. *ibid.* ἐν abeſt ed. R. 82 ἀγορεύω] R. quod ferri poteſt.

Ver. 76 Αὐτὴ γὰρ ἐνὶ φρεσὶ θάρσος Ἀθήνη Θῆχ'] Vide ad *Il.* ί, 185. *Clark.* Semper haeſi in αὐτὴ, quod mihi h. l. non ſatis aptum, aut neceſſarium videtur. Aliter eſt *ver.* 62, ex quo forte huc venit. Putem legendum eſſe αὐτῷ. Aliis locis, ubi Dii animum, robur, conſilium iniiciunt hominibus, ſolum nomen Dei vel Deae ponitur. *Ern.*

Ver. 78 Ἠδ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισι ἔχησιν] *Euſtathius*, ut ſupra ad ά, 95, ita et hic iſtud μιν de *Vlyſſe* accipi poſſe exiſtimat. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ, κλέος εὐρὺ, (Πατρὸς ἐμοῦ κλέος εὐρὺ μετέρχομαι infra *ver.* 83,) ἐσθλὸν ἐλέχθη ἐν τῷ, Ἠδ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποις, ἔχει. Quae admodum inficeta videtur accipiendi ratio; praeſertim cum hic praecedat illud, Ἵνα μιν περὶ πατρὸς ἀποιχομένοιο ἔροιτο, verſu ſuperiori; cumque Minervam ipſam inducat Poëta, infra ν', 422, *Vlyſſi* dicentem; Αὐτή μιν πόμπευον, ἵνα κλέος ἐσθλὸν ἄροιτο, Κεῖσ' ἐλθών. Vide ſupra ad ά, 95, et 284. Caeterum verſum hunc in quibuſdam Editionibus deeſſe annotat *Henricus Stephanus.* Necnon veriſimile eſt eum ex *Odyſſ.* ά, 95 huc irrepſiſſe. *Clark.* Non in quibuſdam, ſed omnibus antiquis praeter Rom. (vid. Var. Lect.) ex qua in alias venit. Haud dubitanter deleverim verſum ab hoc loco alienum. *Ern.*

Ver. 79 et 202 Ὦ Νέστωρ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν] Virgil. *Optime Graiugenum. Aen.* VIII, 127.

Ver. 81 Ὑπονηΐου] Τῆς ὑπὸ τὸ Νήϊον ὄρος κειμένης. *Schol.* Ὅταν τε οὕτω φῇ· Ἡμεῖς ἐξ Ἰθάκης ὑπονηΐου εἰλήλουθμεν· ἄδηλον, εἴτε τὸ αὐτὸ τῷ Νηρίτῳ λέγει τὸ Νήϊον, εἴτε δ' ἕτερον, ἢ ὄρος ἢ χωρίον. *Strabo Geograph. Lib.* X. *Heſychius*, notante *Barneſio*, exponit; Τόπος δένδρον ἔχων, ἐν οἷς ἐδέσμευον τὰς ναῦς. *Al.* ὑπὸ Νηΐου. Vide et infra ad ί, 21. *Clark.* Add. ſupra ad ά, 186. *Ern.*

Ibid. et *ver.* 89 Εἰλήλουθμεν. — ὄλωλεν] Vide ad *Il.* ά, 37; et κ', 186, 187.

Ver. 82 Πρῆξις] Vide ſupra ad *ver.* 72; et ad *Il.* ν', 192.

Ibid. Ἰδίη, οὐ δήμιος] *Euſtathius* commode admonet, δήμιος *Homeri* temporibus honeſte dictum pro δημόσιος, poſt in partem deteriorem de carnifice. Conf. δ', 312. *Ern.*

Ibid. Ἀγορεύσω] *Al.* ἀγορεύω.

Ver. 84, 85 Ὅν ποτέ φασιν, Σὺν σοὶ] Scrib. φασι, et de more Homeri in clauſula verſûs, de quo iam aliquoties monui, et ad vitandam κακοφωνίαν. Mox et *ver.* 86 Τρωσὶ πολέμιζον. nam ſequente π non additur ν. *Ern.*

Ver.

Ἄλλους μὲν γὰρ πάντας, ὅσοι Τρωσὶν πολέμιζον,
Πευθόμεθ', ἧχι ἕκαστος ἀπώλετο λυγρῷ ὀλέθρῳ·
Κείνου δ' αὖ καὶ ὄλεθρον ἀπευθέα θῆκε Κρονίων.
Οὐ γάρ τις δύναται σάφα εἰπέμεν, ὁππόθ' ὄλωλεν·
Εἴθ' ὅγ' ἐπ' ἠπείρου δάμη ἀνδράσι δυσμενέεσσιν,
Εἴτε καὶ ἐν πελάγει μετὰ κύμασιν Ἀμφιτρίτης.
Τοὔνεκα νῦν τὰ σὰ γούναθ' ἱκάνομαι, αἴκ' ἐθέλῃσθα
Κείνου λυγρὸν ὄλεθρον ἐνισπεῖν, εἴπου ὄπωπας
Ὀφθαλμοῖσι τεοῖσιν, ἢ ἄλλου μῦθον ἄκουσας
Πλαζομένου· πέρι γάρ μιν ὀϊζυρὸν τέκε μήτηρ.
Μηδέ τι μ' αἰδόμενος μειλίσσεο, μηδ' ἐλεαίρων,
Ἀλλ' εὖ μοι κατάλεξον, ὅπως ἤντησας ὀπωπῆς.
Λίσσομαι, εἴποτέ τοί τι πατὴρ ἐμὸς, ἐσθλὸς Ὀδυσσεὺς,
Ἢ ἔπος, ἠέ τι ἔργον, ὑποστὰς ἐξετέλεσσε
Δήμῳ ἔνι Τρώων, ὅθι πάσχετε πήματ' Ἀχαιοί.

" Etenim alios quidem omnes, quotquot cum Troianis pugnarunt,
" Audivimus, quo-in-loco unuſquiſque perierit ſaeva morte:
" Illius vero etiam mortem incognitam fecit Iupiter.
" Neque enim quiſquam poteſt clare dicere, ubinam perierit;
" An ille in continenti domitus ſit a viris hoſtilibus,
" An in pelago inter fluctus maris.
" Ideo nunc ad tua genua venio, ſi velis
" Illius triſtem mortem enarrare, ſicubi videris
" Oculis tuis, aut alterius orationem audiveris
" Errantis: valde enim ipſum aerumnoſum peperit mater.
" Neque omnino me veritus blandiaris, neque miſertus;
" Sed plane mihi narres, utcunque tibi contigit videre.
" Oro, ſi unquam tibi pater meus, eximius Vlyſſes,
" Sive dictum, ſive factum, pollicitus perfecit
" Populo in Troianorum, ubi paſſi eſtis clades Achivi,

99 Ἐξετέλεσσεν] F. A. 1. L.

Ver. 86, 87 Ὅσοι Τρωσὶν πολέμιζον, — ἕκαστος ἀπώλετο] Vide infra ad *ver.* 130, 131.

Ver. 88, et 119 Κρονίων] Vide ad *Il.* ά, 265 et 397.

Ver. 91 Ἀμφιτρίτης] Τῆς θαλάσσης· λέγεται δὲ οὕτω καὶ ἡ Ποσειδῶνος γυνή. *Schol.*

Ver. 92 Τοὔνεκα νῦν τὰ σὰ γούναθ' ἱκάνομαι] Virgil. *Ergo eadem ſupplex venio.* *Aen.* VIII, 382.

Ibid. Αἴκ' ἐθέλῃσθα] Ita ex *Il.* σ΄, 457 edidit *Barneſius*, quod θέλω non ſit *Homericum*. Sed hoc parvi momenti. *Al.* αἴκε θέλῃσθα.

Ver. 93 Ὄπωπας] Vide ad *Il.* ζ΄, 124; et ν΄, 736.

Ver. 96, 97 Μηδέ τι μ' αἰδόμενος μειλίσσεο — Ἀλλ' εὖ μοι κατάλεξον] Ita *Io* apud *Aeſchylum*; Εἰ δ' ἔχεις εἰπεῖν ὅ, τι λοιπὸν πόνων, σήμαινε· μηδέ μ' οἰκτίσας ξύνθαλπε μύθοις ψευδέσιν. *Prometh. vinct. ver.* 684; ubi et *Scholiaſtes* hunc *Homeri* locum adducit.

Ver. 97 Ὀπωπῆς] Θέας, παρὰ τοὺς ὄπας· (*Barneſius* ex MSS. edidit ὦπας·) ἢ φωνῆς, παρὰ τὴν ὄπα. *Schol.* Veriorem eſſe priorem interpretationem liquet ex *Odyſſ.* ί, 512, ubi occurrit eadem vox, nec ullus intellectui ambiguo locus; Χειρῶν ἐξ Ὀδυσῆος ἁμαρτήσεσθαι ὀπωπῆς. Vide et *ver.* 93 ſupra.

Ver. 99 Ἢ ἔπος, ἠέ τι ἔργον] Vide ad *Il.* ά, 395. *Clark.* Notent etiam tirones elegantem pleonaſmum: εἴποτέ τοί τι — ἢ ἔπος ἠέ τι ἔργον, nam primum τι, quia ante ſubſtantivum poſitum eſt, ſufficiebat. *Ern.*

Τῶν νῦν μοι μνῆσαι, καί μοι νημερτὲς ἔνισπε.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Ὦ φίλ', ἐπεί μ' ἔμνησας ὀϊζύος, ἣν ἐν ἐκείνῳ
Δήμῳ ἀνέτλημεν μένος ἄσχετοι υἷες Ἀχαιῶν·
Ἠμὲν ὅσα ξὺν νηυσὶν ἐπ' ἠεροειδέα πόντον
Πλαζόμενοι κατὰ ληΐδ', ὅπη ἄρξειεν Ἀχιλλεύς·
Ἠδ' ὅσα καὶ περὶ ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος
Μαρνάμεθ', ἐνθάδ' ἔπειτα κατέκταθεν, ὅσσοι ἄριστοι.
Ἔνθα μὲν Αἴας κεῖται ἀρήϊος, ἔνθα δ' Ἀχιλλεύς,
Ἔνθα δὲ Πάτροκλος, θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος,
Ἔνθα δ' ἐμὸς φίλος υἱὸς, ἅμα κρατερὸς καὶ ἀμύμων,
Ἀντίλοχος, περὶ μὲν θείειν ταχὺς, ἠδὲ μαχητής·

" Horum nunc mihi memor ſis, et mihi verum dicas.
Huic autem reſpondit deinde Gerenius eques Neſtor;
" O amice, quoniam me recordari facis calamitatis, quam in illo
" Populo paſſi ſumus robore indomiti filii Achivorum;
" Sive quaecunque cum navibus per obſcurum pontum
" Errantes ad praedam, quacunque duceret Achilles;
" Sive quaecunque circa urbem magnam Priami regis
" Pugnavimus; ibi deinde occiſi ſunt, quotquot optimi.
" Illic quidem Aiax iacet bellicoſus, illic Achilles,
" Illic et Patroclus, diis conſiliatius par,
" Illic et meus dilectus filius, ſimul fortis et eximius,
" Antilochus, ſupra-modum currendo velox atque pugnator;

Ver. 102 Γερήνιος] Vide ſupra ad *ver.* 68.

Ver. 103 Ἐπεί μ' ἔμνησας] Ὅτι τὸ, ἐπεὶ, ὡς πολλαχοῦ, οὕτω καὶ ἐνταῦθα ἢ ἀναπόδοτον τέθειται κατὰ ἔλλειψιν, ἐν τῷ, Ὦ φίλ', ἐπεί μ' ἔμνησας ὀϊζύος, καὶ τὰ ἑξῆς· ἢ μετὰ δέκα στίχους ἀποδίδοται ἐν τῷ, τίς κεν ἐκεῖνα Πάντα γε μυθήσαιτο· ἢ καὶ κατωτέρω αὐτοῦ, ἐν τῷ, (*ver.* 115,) οὐδ' εἰ πεντάετες καὶ ἑξάετες. *Euſtath.* Prior, ut opinor, verior accipiendi ratio; ſcilicet ut ſententiae Apodoſis, (*Ego tibi narrabo*, aut aliquid ſimile,) reticeri intelligatur. Vide ad *Il.* ά, 135.

Ibid. Ἣν ἐν ἐκείνῳ Δήμῳ ἀνέτλημεν] Ὅτι ἀνεπιφθόνως ὁ γέρων Νέστωρ περιαυτολογεῖ, οὐ καταμόνας ἑαυτὸν σεμνύνων, ἀλλ' ἐν τῷ κοινῷ, εἰπὼν οὕτω πως, Ὦ φίλε, ἐπεί μ' ἔμνησας ὧν ἐν Τροίῃ ὑπέστημεν μένος ἄσχετοι Ἀχαιοὶ, καὶ τὰ ἑξῆς. *Euſtath.*

Ver. 106 Πλαζόμενοι κατὰ ληΐδ'] Vide ſupra ad *ver.* 3.

Ibid. Ὅπη] *Al.* ὅπῃ.

Ver. 107 Ἠδ' ὅσα καὶ περὶ ἄστυ μέγα Πριάμοιο] Virgil. *Mitto ea quae muris bellando exhauſta ſub altis* *Aen* XI, 256.

Ver. 109 Ἔνθα μὲν Αἴας κεῖται] Virgil. *Saevus ubi Aeacidae telo iacet Hector, ubi ingens Sarpedon.* *Aen.* I, 103. Δῆλος — ἐκ πολλῶν τε ἄλλων συντεθεικὼς [Ὅμηρος] ταύτην δευτέραν τὴν ὑπόθεσιν, ἀτὰρ δὴ κἀκ τοῦ λείψανα τῶν Ἰλιακῶν παθημάτων διὰ τῆς Ὀδυσσείας, ὡς ἐπεισόδιά τινα τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου προσεπεισφέρειν, καὶ νὴ Δί' ἐκ τοῦ τὰς ὀλοφύρσεις, καὶ τοὺς οἴκτους, ὡς πάλαι που προεγνωσμένους τοῖς ἥρωσιν ἐνταῦθα προσαποδιδόναι. Οὐ γὰρ ἄλλο, ἢ τῆς Ἰλιάδος ἐπίλογός ἐστιν ἡ Ὀδύσσεια. Ἔνθα μὲν Αἴας κεῖται ἀρήϊος, ἔνθα δ' Ἀχιλλεὺς, Ἔνθα δὲ Πάτροκλος etc. *Longin.* §. 9.

Ver. 110 Ἀτάλαντος] Vide ad *Il.* β', 627.

Ver. 111 Ἔνθα δ' ἐμὸς φίλος υἱὸς] Virgil. *Quin occidit una Sarpedon mea progenies.* *Aen.* X, 470.

Ver. 112 Περὶ μὲν θείειν ταχὺς] Ita legit *Euſtathius*, vocemque περὶ cum θείειν coniungit. *Henricus Stephanus* vero legendum potius πέρι, et ad ταχὺς referendum exiſtimat. "Scribens" inquit "περὶ, " non πέρι, ſequor *Euſtathium*, qui prae" poſitionem cum θείειν iungit; — ſed " non male, imo rectius fortaſſe, πέρι ταχὺς, id eſt, περισσῶς ταχὺς θέειν. pro εἰς " τὸ

Ἄλλα τε πόλλ' ἐπὶ τοῖς πάθομεν κακά. τίς κεν ἐκεῖνα
Πάντα γε μυθήσαιτο καταθνητῶν ἀνθρώπων;
Οὐδ' εἰ πεντάετές γε καὶ ἐξάετες παραμίμνων
Ἐξερέοις, ὅσα κεῖθι πάθον κακὰ δῖοι Ἀχαιοί·
Πρίν κεν ἀνιηθεὶς σὴν πατρίδα γαῖαν ἵκοιο.
Εἰνάετες γάρ σφιν κακὰ ῥάπτομεν ἀμφιέποντες
Παντοίοισι δόλοισι· μόγις δ' ἐτέλεσσε Κρονίων·
Ἔνθ' οὔτις ποτὲ μῆτιν ὁμοιωθήμεναι ἄντην
Ἤθελ', ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἐνίκα δῖος Ὀδυσσεὺς
Παντοίοισι δόλοισι, πατὴρ τεός· εἰ ἐτεόν γε
Κείνου ἔκγονός ἐσσι· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.

" Aliaque multa praeter haec paſſi ſumus mala. Quis illa
" Omnia utique enarraret inter mortales homines?
" Neque ſi vel quinquennio et ſexennio hic permanens
" Interrogaveris, quot illic paſſi ſunt mala nobiles Achivi:
" Prius taedio-affectus tuam ad patriam terram perveneris.
" Novennio enim ipſis mala machinati ſumus circumvenientes
" Omnigenis dolis: vix tandem finem-dedit Saturnius.
" Ibi nullus unquam prudentia aequari contra
" Voluit; nam valde multum vincebat nobilis Vlyſſes
" Omnigenis dolis, pater tuus; ſiquidem revera
" Illius filius es; admiratio me tenet aſpicientem.

114 κατὰ θνητῶν] edd. 115 ἐξάετες] F. 121 ἤθελεν] F. A. 1.

περὶ θέειν, vel ἐν τῷ θέειν." Quod et rectius videtur. *Clark.* Id poſtulat perpetua *Homeri* in hoc verbo conſuetudo. Sed in aliis tamen locis ſimiliter ſcribitur περὶ, etſi non cum verbo coniungitur. Nec id eſt tanti. *Ern.*

Ver. 113 Τίς κεν ἐκεῖνα Πάντα γε μυθήσαιτο] Virgil. *Quis cladem illius noctis, quis funera fando Explicet? Aen.* II, 361.

Ver. 114 Καταθνητῶν ἀνθρώπων] Ita edidit *Barneſius* ex *Iliad.* ζ, 402. Recte, ut opinor: ſaepe enim hanc phraſin uſurpat Poëta. Vide infra ad ρ', 587; τ', 285; et ω, 76. *Vulgg.* κατὰ θνητῶν ἀνθρώπων. *Clark. Euſtathii* tamen temporibus κατὰ θνητῶν in exemplis fuerit neceſſe eſt, cum dicat, Praepoſitionem redundare, quod de compoſito verbo καταθνητῶν ineptum fuerit admonere. *Ern.*

Ver. 115 Οὐδ' εἰ πεντάετές γε καὶ ἑξάετες] Virgil. *O Dea, ſi prima repetens ab origine pergam, Et vacet annales noſtrorum audire laborum, Ante diem clauſo componet veſper Olympo. Aen.* I, 376.

Ver. 117 Ἀνιηθεὶς] Vide ſupra ad β', 289; et ad *Il.* ω, 24.

Ver. 121 Μάλα πολλὸν ἐνίκα δῖος Ὀδυσσεὺς Παντοίοισι δόλοισι] *Laudi* nimirum hoc, (uti hic annotat *Barneſius,*) non *vitio* datum. Ita enim de ſe ipſo *Vlyſſes,* infra ι, 19; Εἰμ' Ὀδυσεὺς Λαερτιάδης, ὃς πᾶσι δόλοισι Ἀνθρώποισι μέλω, καί μευ κλέος οὐρανὸν ἵκει.

Ver. 121 — 127 Ἐνίκα — ἐβάζομεν] Vide ad *Il.* β', 221; et ν', 84.

Ver. 122 Εἰ ἐτεόν γε] Ex h. l. clarum eſt, formulam hanc non eſſe ſemper dubitantis, ſed etiam affirmantis: unde recte vertitur *ſiquidem.* *Ern*

Ver. 123 Ἔκγονος] *Al.* ἔγγονος. *Clark. Euſtathius* notat ἔγγονος eſſe in quibuſdam exemplaribus, ſolemni confuſione horum verborum, de qua diximus ad *Callim.* Epigr. 29. Ceterum utrumque recte, eodemque ſenſu dicitur, nec vera aut perpetua eſt diſtinctio, quae ibi ab *Euſtathio* traditur. Sed ab *Homero* credo eſſe ἔκγονος, quod magis frequentatur, quam ἔγγονος. Hanc varietatem lectionis non animadverſam *Stephano* ait *Barneſius.* At ipſi multo plures non ſunt animadverſae. *Ern.*

Ibid. Σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα] Apud *Ammonium* in ἔκγονος edd. vett. habent θάμβος μ' ἔχει εἰσορόωντα, nec incredibile videbatur Cel. *Valkenario,* ab *Ammonio*

Ἦτοι γὰρ μῦθοί γε ἐοικότες, ὐδέ κε φαίης
Ἄνδρα νεώτερον ὧδε ἐοικότα μυθήσασθαι.
Ἔνθ' ἤτοι εἵως μὲν ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς,
Οὔτε πότ' εἰν ἀγορῇ δίχ' ἐβάζομεν, ὔτ' ἐνὶ βυλῇ,
Ἀλλ' ἕνα θυμὸν ἔχοντε, νόῳ καὶ ἐπίφρονι βυλῇ
Φραζόμεθ', Ἀργείοισιν ὅπως ὄχ' ἄριστα γένηται.
Αὐτὰρ ἐπεὶ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπὴν,
Βῆμεν δ' ἐν νήεσσι, θεὸς δ' ἐκέδασσεν Ἀχαιὑς·
Καὶ τότε δὴ Ζεὺς λυγρὸν ἐνὶ φρεσὶ μήδετο νόστον
Ἀργείοις· ἐπεὶ ὔτι νοήμονες, ὐδὲ δίκαιοι,
Πάντες ἔσαν· τῷ σφέων πολέες κακὸν οἶτον ἐπέσπον,
Μήνιος ἐξ ὀλοῆς Γλαυκώπιδος ὀβριμοπάτρης,

« Profecto enim ſermones quidem ſimiles; neque putares
« Virum iuniorem eatenus quidem ſimilia loqui.
« Ibi profecto uſque quidem ego et nobilis Vlyſſes,
« Neque unquam in concione diverſum dicebamus, neque in concilio,
« Sed eundem animum habentes, mente et prudenti conſilio
« Conſultabamus, Achivis ut quam optima fierent.
« At poſtquam Priami urbem diripuimus excelſam,
« Abivimuſque in navibus, deuſque diſperſit Achivos;
« Et tunc ſaɖe Iupiter triſtem in mente moliebatur reditum
« Argivis: quia nequaquam prudentes neque iuſti
« Omnes erant; ideoque ipſorum multi malum fatum conſecuti ſunt,
« Ira ex pernicioſa Minervae forti-patre natae,

127 Οὐδέ τε] edd. praeter R.

131 ἐσκέδασεν] edd. praeter R.

θάμβος eſſe, quod alibi ſic *Homerus* habet. Si ita eſt, metri negligens fuit *Ammonius*. *Homerus* permutat θάμβος, σέβας, ἄγη, ut verſus ratio poſtulat, in hac forma loquendi. *Ern.*

Ver. 127 Οὔτε πότ' εἰν ἀγορῇ δίχ' ἐβάζομεν] Σημείωσαι δὲ καὶ ὅτι ὁ Νέστωρ εἰπὼν (ſupra *ver.* 120,) ὡς ἐν Τροίᾳ ὐδεὶς βυλεύεσθαι ἦν ὅμοιος τῷ Ὀδυσσεῖ, καὶ ὕτω πάντων ὑπερεξάρας ἐκεῖνον, ἤδη δὲ καὶ ἑαυτῦ, ὕστερον λεληθότως ἑαυτὸν εἰς ἶσον ἄδει [ἄγει] τῷ Ὀδυσσεῖ· — καὶ φησὶν ὅτι ἐγὼ καὶ Ὀδυσσεὺς ἐν Τροίῃ Οὔτε πότ' εἰν ἀγορῇ δίχα βάζομεν etc. *Euſtath.*

Ver. 128 Ἕνα θυμὸν ἔχοντε] Virgil. *His amor unus erat. Aen.* IX, 182.

Ver. 130, 131 Αὐτὰρ ἐπεὶ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν — θεὸς δ' ἐκέδασσεν Ἀχαιὑς] *Poſtquam alta cremata eſt Ilion, et Danaas paverunt Pergama flammas; — Spargimur, et ventis inimica per aequora rapti, Fulmina, noctem, imbres, iram coelique mariſque Perpetimur Danai.* Ovid. *Metam. lib.* XV, *ver.* 466, 470. *Quicunque Iliacos ferro violavimus agros, — infanda per urbem Supplicia, et ſcelerum poenas expendimus omnes, Vel Priamo miſeranda manus.* Virgil. *Aen.* XI, 255, 257; *Clark.* De ἐκέδασσεν vid. Var. Lect.

Ver. 132 Καὶ τότε δὴ Ζεὺς] « *Et dès ce* « *moment il etoit aiſé de voir que Iupiter* « *leur preparoit* etc. C'eſt ainſi à mon « avis qu'il faut traduire ce paſſage. « *Jupiter ne commença pas dès ce mo-* « *ment à preparer aux Grecs un retour* « *funeſte, mais ce fut dès ce moment-là* « *qu'on put s'apperçevoir qu'il avoit ce* « *deſſein, et qu'il alloit faire tomber ſur* « *eux les effets de ſa colere.*" *Dacier.* Annotatione ſatis ſupervacanea; hoc enim, ut opinor, ſolummodo ait Poëta; *Malorum, quae Graecis poſtea in reditu contigerunt, ibi fuiſſe principium* *Clark.* Καὶ τότε δὴ eſt latinorum *ibi tum* vel *tum vero*, ut alibi iam monuimus. *Ern.*

Ibid. Λυγρὸν ἐνὶ φρεσὶ μήδετο νόστον Ἀργείοις] Ita *Minerva* apud *Euripidem*: Τὸς μὲν πρὶν ἐχθρὸς Τρῶας εὐφρᾶναι θέλω, Στρατῷ δ' Ἀχαιῶν νόστον ἐμβαλεῖν πικρόν. *Troad.* *ver.* 65; Et *ibid. ver.* 75; Δύσνοστον αὐτοῖς νόστον ἐμβαλεῖν θέλω.

Ver. 134 Σφέων] Pronuntiabatur σφῶν.

Ver. 135 Μήνιος ἐξ ὀλοῆς Γλαυκώπιδος] Ἐπεὶ Αἴαντα τὸν Λοκρὸν ἐκόλασαν [*Barneſius*

legendum

Ἥτ' ἔριν Ἀτρείδῃσι μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκεν·
Τὼ δὲ καλεσσαμένω ἀγορὴν ἐς πάντας Ἀχαιοὺς
Μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐς ἠέλιον καταδύντα,
(Οἱ δ' ἦλθον οἴνῳ βεβαρηότες υἷες Ἀχαιῶν,)
Μῦθον μυθείσθην, τοῦ εἵνεκα λαὸν ἄγειραν.
Ἔνθ' ἤτοι Μενέλαος ἀνώγει πάντας Ἀχαιοὺς
Νόστου μιμνήσκεσθαι ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης·
Οὐδ' Ἀγαμέμνονι πάμπαν ἑήνδανε· βούλετο γάρ ῥα
Λαὸν ἐρυκακέειν, ῥέξειν θ' ἱερὰς ἑκατόμβας,
Ὡς τὸν Ἀθηναίης δεινὸν χόλον ἐξακέσαιτο·
Νήπιος, οὐδὲ τὸ ᾔδη, ὃ οὐ πείσεσθαι ἔμελλεν.
Οὐ γάρ τ' αἶψα θεῶν τρέπεται νόος αἰὲν ἐόντων.

" Quae contentionem Atridas inter ambos iecit:
" Hi vero convocatis ad concionem omnibus Achivis
" Temere, neque ut decuerat, ad ſolem occidentem,
" (Venerunt autem vino gravati filii Achivorum,)
" Sermonem proferebant, cuius gratia populum congregarunt.
" Ibi tum Menelaus iubebat omnes Achivos,
" Reditus meminiſſe ſuper lata dorſa maris:
" Neque Agamemnoni omnino placebat: volebat *is* nempe
" Populum detinere, facereque ſacras Hecatombas,
" Vt Palladis vehementem iram placaret;
" Stultus, neque iſtud noverat, quod non perſuaſurus erat.
" Non enim ſtatim deorum vertitur mens ſempiternorum.

144 Ῥέξαι] R.

legendum cenſet οὐκ ἐκόλασεν,] βιασάμενον ἐν τῷ ἱερῷ αὐτῆς Κασάνδραν. *Schol.* Ἦν δὲ μῆνις τῆς Ἀθηνᾶς, ὅτι μὴ ἐκολάσθη κοινῶς ὁ Λοκρὸς Αἴας ἐνυβρίσας τῇ Κασάνδρᾳ κατὰ πρόσωπον τῆς Ἀθηνᾶς. *Euſtath.* Καί νύ κεν Ἀργεῖοι κίον Ἑλλάδος ἱερὸν οὖδας Πάντες ἄλλες κατὰ βένθος ἀκηδέες, εἰ μὴ ἄρα σφι Κούρη ἐριγδούποιο Διὸς νεμέσησεν Ἀθήνη. *Quint. Calabr.* Παραλειπομένων, XIV, 418. Οὐκ οἶσθ' ὑβρισθεῖσάν με, καὶ ναοὺς ἐμούς; — ἡνίκ' Αἴας εἷλκε Κασάνδραν βίᾳ· Κοὐδέν γ' Ἀχαιῶν ἔπαθεν οὐδ' ἤκουσ' ὕπο. *Euripid. Troad ver.* 69. *Nerytiuſque Heros a virgine, virgine rapta, Quam meruit ſolus poenam, digeſſit in omnes.* Ovid. *Metamorph. lib.* XIV, 468. *Pallaſne exurere claſſem Argivûm, atque ipſos potuit ſubmergere ponto, Vnius ob noxam et furias Aiacis Oïlei?* Virgil. *Aen.* I, 43. Vide et infra ad δ', 503.

Ver. 136 Ἥτ'] *Quae utique* —. *Quae ſcilicet. Clark.* In fine debebat eſſe ἔθηκε. *Ern.*

Ver. 138 Μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐς ἠέλιον καταδύντα] "Veteres matutino "tempore conciones habebant; ideo hoc "indecenter factum eſſe ait Poeta, ut "noctu Graeci convenerint." *Spondan.* Rectius, ut opinor, *Euſtathius*; Ἰστέον δὲ ὡς οὐ ψέγει ἁπλῶς ὁ Ποιητὴς τὸ ἐς ἥλιον δύντα ἐπ' ἀγορὰν ἐλθεῖν τοὺς Ἀχαιούς· τοῦτο γὰρ καλῶς ἄν ποτε γένοιτο, καθὰ καὶ τὸ ἐν νυκτὶ, ὡς ἐν πολλαῖς τῶν Ἱστοριῶν, καὶ ἐν ταῖς Ὁμηρικαῖς δὲ νυκτηγερσίαις εὕρηται. Οὔκουν, ὡς ἐῤῥέθη, ἐς τὸ πᾶν ἀπαρέσκεται ὁ Ποιητὴς τῇ πρὸς ἑσπέραν ἀγορᾷ, ἀλλ' ὅτι οὐ κατὰ κόσμον ἦλθον, οἴνῳ βεβαρημένοι. Διὸ καὶ ἀκόσμως στασιάσαντες, ἐμερίσθησαν.

Ver. 139 Βεβαρηότες] Vide infra ad ξ', 467; et ad *Il.* β', 314.

Ver. 141 Ἔνθ' ἤτοι Μενέλαος] Ὁ δ' ἐν Σοφοκλῆς ποιήσας τὸν Μενέλαον ἐκ τῆς Τροίας ἀπαίρειν σπεύδοντα, ἐν τῇ Πολυξένῃ, τὸν δ' Ἀγαμέμνονα μικρὸν ὑπολειφθῆναι βουλόμενον, τοῦ ἐξιλάσασθαι τὴν Ἀθηνᾶν χάριν, εἰσάγει λέγοντα τὸν Μενέλαον· Σὺ δ' αὖθι μίμνων τὴν κατ' Ἰδαίαν χθόνα, Ποίμνας Ὀλύμπου συναγαγὼν θυηπόλει. *Strabo Geograph. Lib.* X.

Ver. 144 Ῥέξειν] *Al.* ῥέξαι.

Ver. 147 Οὐ γάρ τ' αἶψα θεῶν τρέπεται νόος] Διὸς γὰρ δυσπαραίτητοι φρένες. *Aeſchylus Prometh. vinct.* 34.

Ὡς τὼ μὲν χαλεποῖσιν ἀμειβομένω ἐπέεσσιν
Ἕστασαν· οἱ δ' ἀνόρουσαν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
Ἠχῇ θεσπεσίῃ· δίχα δέ σφισιν ἥνδανε βουλή.
Νύκτα μὲν ἀέσαμεν, χαλεπὰ φρεσὶν ὁρμαίνοντες
Ἀλλήλοις· (ἐπὶ γὰρ Ζεὺς ἤρτυε πῆμα κακοῖο·)
Ἠῶθεν δ' οἱ μὲν νέας ἕλκομεν εἰς ἅλα δῖαν,
Κτήματά τ' ἐντιθέμεσθα, βαθυζώνους τε γυναῖκας.
Ἡμίσεες δ' ἄρα λαοὶ ἐρητύοντο μένοντες
Αὖθι, παρ' Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν·
Ἡμίσεες δ' ἀναβάντες ἐλαύνομεν· αἱ δὲ μάλ' ὦκα
Ἔπλεον· ἐστόρεσεν δὲ θεὸς μεγακήτεα πόντον.
Ἐς Τένεδον δ' ἐλθόντες, ἐρέξαμεν ἱρὰ θεοῖσιν,
Οἴκαδε ἱέμενοι· Ζεὺς δ' οὔπω μήδετο νόστον,
Σχέτλιος, ὅς ῥ' ἔριν ὦρσε κακὴν ἐπὶ δεύτερον αὖτις.
Οἱ μὲν ἀποστρέψαντες ἔβαν νέας ἀμφιελίσσας,

" Sic hi quidem aſperis viciſſim contendentes verbis
" Stabant: ſurrexerunt vero bene-ocreati Achivi,
" Clamore ingenti: bifariam autem ipſis placebat conſilium.
" Per noctem quidem dormivimus, perniciosa mente cogitantes
" Invicem; (in *nos* enim Iupiter parabat damnum mali,)
" Mane autem hi quidem naves deduximus in mare vaſtum,
" Resque impoſuimus, et profunde-ſuccinctas mulieres.
" Dimidia autem proinde pars populi ſe-continebat manens
" Illic, apud Atridem Agamemnonem, paſtorem populorum:
" Dimidia autem conſcenſis-*navibus* remigabamus; hae autem valde velociter
" Navigabant; ſtravit autem deus vaſtum pontum.
" In Tenedum autem quum adveniſſemus, fecimus ſacra diis,
" Domum-*redire* feſtinantes: Iupiter vero nondum meditabatur reditum,
" Infeſtus; qui contentionem concitavit malam ſecundo iterum.
" Alii quidem averſis iverunt navibus remigio-utrinque-inſtructis,

149 Ἕστασαν] R. A. 3. contra *ver.* 181. A. 2. L.   159 ἱρὰ] F. A. 1. L.

Ver. 149, et 182 Ἕστασαν] Vide ad *Il.* μ', 55.

Ver. 151 Φρεσὶν ὁρμαίνοντες] Vide ad *Il.* ι, 5.

Ver. 153 Ἅλα δῖαν] *Mare magnum.* Vide infra ad *ver.* 158.

Ver. 155 Ἄρα] Non hic ſupervacaneum eſt iſtud ἄρα· ſed vim habet in connectenda ſententia cum eo quod praeceſſit, *ver.* 150; — δίχα δέ σφισιν ἥνδανε βουλή.

Ver. 157 Αἱ δὲ μάλ'] Refertur ad *naves*, quae intelliguntur in ἐλαύνομεν. Sic eſt etiam mox *ver.* 176. *Ern.*

Ver. 158 Ἐστόρεσεν δὲ θεὸς μεγακήτεα πόντον] Ἔστρωσεν, γαλήνην ἐποίησεν. *Schol.* Virgil. *Sternitur aequor aquis.* *Aen.* V, 821.

Ibid. Μεγακήτεα πόντον] Non, μεγάλα κήτη ἔχοντα, uti minus recte exponit *Scholiaſtes*; ſed *magnum, vaſtum.* Sic *Il.* θ', 222; et λ', 5; Στῆ δ' ἐπ' Ὀδυσσῆος μεγακήτεϊ νηῒ μελαίνῃ. Item λ', 599; Ἐπὶ πρύμνῃ μεγακήτεϊ νηΐ. Et φ', 22; Ὡς δ' ὑπὸ δελφῖνος μεγακήτεος.

Ver. 161 Ὅς ῥ'] *Qui ſcilicet.*

Ver. 162, 63 Οἱ μὲν — ἀμφ' Ὀδυσῆα etc.] Non bene *Clarkius*: *Alii quidam — qui circa Vlyſſem erant.* Senſus eſt: *Nam Vlyſſes quidem prudens atque callidus, cum ſuis convertit curſum navium retro* etc. Οἱ ἀμφ' Ὀδυσῆα non eſt *Vlyſſes*, ut quidam hanc formam interpretantur, ſed *Vlyſſes cum ſuis.* De quo plura dixi ad *Xenoph.* Mem. Socr. I, 1. *Ern.*

Ver.

Ἀμφ' Ὀδυσῆα ἄνακτα δαΐφρονα ποικιλομήτην,
Αὖτις ἐπ' Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ἦρα φέροντες.
Αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηυσὶν ἀολλέσιν, αἵ μοι ἕποντο,
Φεῦγον, ἐπεὶ γίνωσκον, ὃ δὴ κακὰ μήδετο δαίμων·
Φεῦγε δὲ Τυδέος υἱὸς ἀρήϊος, ὦρσε δ' ἑταίρους·
Ὀψὲ δὲ δὴ μετὰ νῶϊ κίε ξανθὸς Μενέλαος·
Ἐν Λέσβῳ δ' ἔκιχεν δολιχὸν πλόον ὁρμαίνοντας,
Ἢ καθύπερθε Χίοιο νεοίμεθα παιπαλοέσσης,
Νήσου ἔπι Ψυρίης, αὐτὴν ἐπ' ἀριστερ' ἔχοντες,
Ἢ ὑπένερθε Χίοιο, παρ' ἠνεμόεντα Μίμαντα.
Ἠτέομεν δὲ θεὸν φῆναι τέρας· αὐτὰρ ὅγ' ἡμῖν
Δεῖξε, καὶ ἠνώγει πέλαγος μέσον εἰς Εὔβοιαν
Τέμνειν, ὄφρα τάχιστα ὑπὲκ κακότητα φύγοιμεν.
Ὦρτο δ' ἐπὶ λιγὺς οὖρος ἀήμεναι· αἱ δὲ μάλ' ὦκα

" *Qui* circa Vlyſſem *erant* regem prudentem varii-conſilii,
" Rurſus Atridae Agamemnoni gratificantes.
" Sed ego cum navibus confertis, quae me ſequebantur,
" Fugi, quoniam cognoſcebam, quod iam mala meditabatur deus:
" Fugit porro Tydei filius bellicoſus, excivitque ſocios:
" Sero autem tandem ad nos venit flavus Menelaus,
" In Lesbo vero invenit de longa navigatione deliberantes,
" An ſupra Chium iremus aſperam,
" Ad inſulam Pſyriam, ipſam a ſiniſtris habentes;
" An ſub Chio, propter ventoſum Mimanta.
" Rogabamus autem deum oſtendere ſignum: ille vero nobis
" Oſtendit, et iuſſit pelagus medium in Euboeam
" Secare; ut quam-celerrime infortunium effugeremus.
" Orſus eſt autem ſtridulus ventus ſpirare: *naves* vero valde velociter

169 Ἔκιχε] F. A. 2. 3. 175 ὑπεκκακότητα] edd. praeter R.

Ver. 164 Ἐπ' Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ἦρα φέροντες] Ὀδυσσεὺς δὲ τῷ βασιλεῖ ἐπὶ κακῷ οἰκείῳ χαρίζεται· τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ, ἦρα φέρειν, ὅ ἐστι χάριν· ὅπερ ἐπίηρα φασὶν οἱ ὕστερον. *Euſtath.* Verum, ut opinor, phraſis haec ἐπ' Ἀτρείδῃ — ἦρα φέροντες ea ipſa eſt, quam Recentioribus tribuit vir eruditus; ſcilicet, Ἀτρείδῃ ἐπίηρα φέροντες· eaque non a Recentioribus ſolis, ſed et ab ipſo *Homero* alibi uſurpata eſt; Vt *Il.* ά, 572; Μητρὶ φίλῃ ἐπίηρα φέρων. Et *ibid. ver.* 578; Πατρὶ φίλῳ ἐπίηρα φέρειν. *Clark.* Nempe ἐπὶ non cum Ἀτρείδῃ, ſed cum ἦρα iungendum, quod et ratio linguae docet. *Ern.*

Ver. 166 Ὃ δὴ κακὰ] Vide ad *Il.* ξ', 433.

Ver. 169 Ἐν Λέσβῳ] Λέσβος νῆσος Τροίας, ἔχουσα πόλεις, Πύῤῥαν, Ἔρεσσον, Μιτυλήνην, Μήθυμναν, Ἄντισσαν. *Schol.*

Ver. 170 Ἢ καθύπερθε Χίοιο] Καὶ — ἡ νῆσος Χίος μέση τῶν Ψυρῶν καὶ τοῦ [Μί]μαντος. *Schol.* ad *ver.* 171.

Ver. 171 Νήσου ἔπι Ψυρίης] Νησίδιόν ἐστι λυπρὸν ἀπέχον σταδίους π' τῆς Χίου· ὃ καὶ αἰγιαλὸν ἔχει, ἐν ᾧ ἐστὶ λιμὴν ἐκδεχόμενος ἀπὸ τοῦ Αἰγαίου πελάγους ταρασσομένας τὰς ναῦς· μέμνηται Δημοσθένης. *Schol. Clark.* Ad hunc locum alluditur magna cum venuſtate ab Attico ſuadente Ciceroni iter tutum ab Antonio capeſſere. Vid. Epiſt. ad Att. XVI, 13, et ibi *S. Boſium*, aut *Clavem Cicer.* in Graecis. *Ern.*

Ibid. Αὐτὴν] Τὴν Χίον λέγει. *Schol.*

Ver. 172 Παρ' ἠνεμόεντα Μίμαντα] Μίμας, ὄρος ἀντικρὺ Χίου τῆς νήσου, ἀπὸ Μίμαντος ἑνὸς τῶν Γιγάντων, ὀνομασθέν. *Schol.* Μεταξὺ δὲ τῶν Ἐρυθρῶν καὶ τοῦ ὑποκρήμνου, Μίμας ἐστὶν ὄρος ὑψηλὸν, εὔθηρον, πολύδενδρον. *Strabo Geograph. Lib.* XIV.

Ver. 174 Πέλαγος μέσον] Τὴν τούτων μέσην ὁδόν. *Schol.*

Ibid. Εὔβοιαν] Νῆσον, ἐγγὺς Ἀθηνῶν. *Schol.*

Ver. 176 Λιγὺς] Vide ad *Il.* τ', 350.

Ἰχθυόεντα κέλευθα διέδραμον· ἐς δὲ Γεραιστὸν
Ἐννύχιαι κατάγοντο· Ποσειδάωνι δὲ ταύρων
Πόλλ' ἐπὶ μῆρ' ἔθεμεν, πέλαγος μέγα μετρήσαντες.
Τέτρατον ἦμαρ ἔην, ὅτ' ἐν Ἄργεϊ νῆας ἐΐσας
Τυδείδεω ἕταροι Διομήδεος ἱπποδάμοιο
Ἕστασαν· αὐτὰρ ἔγωγε Πύλονδ' ἔχον· οὐδέ ποτ' ἔσβη
Οὖρος, ἐπειδὴ πρῶτα θεὸς προέηκεν ἀῆναι.
Ὣς ἦλθον, φίλε τέκνον, ἀπευθής· οὐδέ τι οἶδα
Κείνων, οἵ τ' ἐσάωθεν Ἀχαιῶν, οἵ τ' ἀπόλοντο.
Ὅσσα δ' ἐνὶ μεγάροισι καθήμενος ἡμετέροισι
Πεύθομαι, ἣ θέμις ἐστὶ, δαήσεαι, οὐδέ σε κεύσω.
Εὖ μὲν Μυρμιδόνας φάσ' ἐλθέμεν ἐγχεσιμώρους,

" Piſcoſas vias percurrerunt; et ad Geraeſtum
" Nocturnae deductae ſunt: Neptuno autem taurorum
" Multa femora poſuimus, pelagus magnum emenſi.
" Quartus dies erat, quando in Argis naves aequales
" Tydidae ſocii Diomedis equum-domitoris
" Statuere: ego vero in Pylum curſum-tenui; nec unquam deſiit
" Ventus, poſtquam primum deus praemiſit flare.
" Sic veni, dilecte fili, inſcius; neque quicquam ſcio
" De illis, qui ſervati ſint Achivorum, quique perierint.
" Quaecunque autem in aedibus ſedens noſtris
" Audivi, ut par eſt, doceberis; neque te celabo.
" Bene quidem Myrmidonas dicunt rediiſſe haſtis-exercitatos,

179 Ἐπιμῆρι ἔθεμεν] F. A. 1. L.

Ver. 177 Ἐς δὲ Γεραιστὸν] Γεραιστὸς, λιμὴν Εὐβοίας. *Schol.*

Ibid. Ἐς δὲ Γεραιστὸν Ἐννύχιαι κατάγοντο] Ἤγουν διὰ μιᾶς νυκτὸς κατέστησαν εἰς τὸν ἐκεῖ λιμένα. *Euſtath.* Quod fieri non poſſe exiſtimans Dna *Dacier*, Graecos, nocte apud *Leſbum*, (*ver.* 169) conſiliis agitandis traducta, mane inde diſceſſiſſe, per totam diem navigaſſe, et ſubſequentis noctis fine ad Geraeſtum appuliſſe coniicit. Porro neque vox ἐννύχιος ſenſu, quo hic accipit *Euſtathius*, uſquam alibi apud Poëtam uſurpatur, ſed ſemper, *noctis tempore*, ſive *nocturnus*, ſignificat. Vide ad *Iliad.* λ', 682, 715; et φ', 37. Neque aliter hic intellexit *Scholiaſtes* qui exponit Ἐωθιναὶ, ὑπὸ νύκτα.

Ver. 179 Μῆρ' ἔθεμεν] *Al.* μηρί' ἔθεμεν· Quam lectionem, inquit *Barneſius*, ſunt, qui defendunt, per συνεκφώνησιν contrahentes duas breves in unam longam. Sed nihil opus. Nam, ut recte annotat vir idem eruditus, alibi apud *Homerum* occurrunt μῆρ' et μηρά. Vide infra ad μ', 364; et ad ν', 26: idem ad *Il.* ά, 464; et β', 427.

Ver. 180 Νῆας ἐΐσας] Vide ſupra ad *ver.* 10.

Ver. 181 Τυδείδεω] Pronuntiabatur Τυδείδω. Vide ad *Il.* ά, 1; et β', 811.

Ver. 184 Ὣς ἦλθον, φίλε τέκνον, ἀπευθής] Σημείωσαι δὲ, ὅτι ἐπίτηδες ἀναρτᾷ κατὰ τὰς Παλαιὰς τὸν λόγον ὁ Ποιητὴς ἐπὶ Νέστορος, ἵνα τὰ λοιπὰ δι' ἄλλου χωρὶς δηλώσῃ· τὸ γὰρ ἐνὶ ἀνθρώπῳ πάντων φασὶ τῶν περὶ τὸν νόστον τὴν ἐμπειρίαν περιθεῖναι, οὐ πιθανόν· ἐν μέρει δὲ δηλουμένων, ἀξιόπιστον γίνεται τὸ πᾶν. *Euſtath.*

Ibid. Φίλε τέκνον] Ἤτοι πρὸς τὸ σημαινόμενον ἀπήντησε φίλος, τὸ γὰρ τέκνον [Ita ex *Aloyſii* MS. edidit *Barneſius* pro vulgato φίλος γὰρ τὸ τέκνον] οὐδέτερον· ἢ πρὸς τὸ συνώνυμον τὸ παῖς. *Schol.* Prior (ut opinor) verior acciplendi ratio. Vide infra ad λ', 90, 91. *Clark.* Vtraque ratio fere eodem redit. Et ſunt loca, ubi neceſſarium eſt, aliud ſubſtantivum ſynonymum intelligere. *Thuc.* II, 47. ἡ νόσος πρῶτον ἤρξατο γενέσθαι τοῖς Ἀθηναίοις λεγόμενον etc. ubi in λεγόμενον neceſſario e νόσος intelligendum νόσημα. Conf. ad μ', 74, 75. *Ern.*

Ver. 188 Εὖ μὲν Μυρμιδόνας] Οἱ νεώτεροι

Ver.

Οὓς ἄγ᾽ Ἀχιλλῆος μεγαθύμου φαίδιμος υἱός·
Εὖ δὲ Φιλοκτήτην, Ποιάντιον ἀγλαὸν υἱόν.
Πάντας δ᾽ Ἰδομενεὺς Κρήτην εἰσήγαγ᾽ ἑταίρους,
Οἳ φύγον ἐκ πολέμου, πόντος δέ οἱ οὔτιν᾽ ἀπηύρα.
Ἀτρείδην δὲ καὶ αὐτοὶ ἀκούετε, νόσφιν ἐόντες,
Ὥς τ᾽ ἦλθ᾽, ὥς τ᾽ Αἴγισθος ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον.
Ἀλλ᾽ ἤτοι κεῖνος μὲν ἐπισμυγερῶς ἀπέτισεν·
Ὡς ἀγαθὸν καὶ παῖδα καταφθιμένοιο λιπέσθαι
Ἀνδρός· ἐπεὶ καὶ κεῖνος ἐτίσατο πατροφονῆα,
Αἴγισθον δολόμητιν, ὅς οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα.
Καὶ σὺ, φίλος, (μάλα γάρ σ᾽ ὁρόω καλόν τε μέγαν τε,)
Ἄλκιμος ἔσσ᾽, ἵνα τίς σε καὶ ὀψιγόνων εὖ εἴπῃ.
Τὸν δ᾽ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
Καὶ λίην κεῖνος μὲν ἐτίσατο, καί οἱ Ἀχαιοὶ
Οἴσουσι κλέος εὐρὺ, καὶ ἐσσομένοισιν ἀοιδήν.

" Quos duxit Achillis magnanimi praeclarus filius:
" Bene etiam Philocteten, Poeantis illuſtrem filium:
" Omnes porro Idomeneus in Cretam duxit ſocios,
" Qui fugerunt ex bello: pontus nempe ei nullum abſtulit.
" Atridem vero et ipſi auditis, quanquam procul ſitis,
" Vtque venit, utque Aegiſthus *ei* molitus eſt triſtem mortem.
" Sed ſane ille quidem graviter luit:
" Adeo bonum, et filium interempti relictum eſſe
" Viri; quoniam et ille ultus eſt parricidam,
" Aegiſthum doloſum, qui ei patrem inclytum interfecerat.
" Et tu, amice, (valde enim te video pulchrumque magnumque,)
" Fortis ſis; ut aliquis tibi, et poſterorum bene dicat.
Hunc autem rurſus Telemachus prudens contra allocutus eſt:
" O Neſtor Nelide, magna gloria Achivorum,
" Et abunde ille quidem ultus eſt, et ei Achivi
" Deferent gloriam amplam, et poſteris praeconium.

191 Εἰς Κρήτην] F. quod ferri poteſt, ſi poſt leg. ἤγαγ᾽.

τὸν Νεοπτόλεμον εἰς τὴν Ἤπειρον ἐλθεῖν λέγουσι. *Schol.*

Ibid. Ἐγχεσιμώρους] Ἐγχεσίμωροι δὲ, ὡς καὶ ἐν Ἰλιάδι, οἱ αἰχμηταί· οἱ περὶ ἔγχη μεμορημένοι, ὃ ἐστι κακοπαθοῦντες. *Euſtath.* Vide ad *Il.* δ', 242.

Ver. 189 Ἀχιλλῆος μεγαθύμου φαίδιμος υἱός] *Neoptolemus.*

Ver. 194 Ὥς τ᾽ ἦλθ᾽, ὥς τ᾽ Αἴγισθος] Vide infra *ver.* 263; et δ', 521.

Ver. 195, 197, 203, 206, 216 Ἀπέτισεν — ἐτίσατο — Τίσασθαι — ἀποτίσεται. Vide ad *Il.* ι, 508; et ε, 116.

Ver. 196 Ὡς ἀγαθὸν καὶ παῖδα καταφθιμένοιο λιπέσθαι] Ita *Iliad.* ξ', 484; Τῶ καί κέ τις εὔχεται ἀνὴρ. *Clark.* Senſus idem, ſed λιπέσθαι diverſis videtur modis dici. Nam *Il.* ξ', 484 accipitur active, *optat ſibi relinquere:* at h. l. paſſive accipiendum, quod *Euſtathius* monet, intelligendum ἀγαθὸν παῖδα. Bonum eſt, filium etiam bonum eſſe patris boni, qui interfectus ſit. Nam alias ultio nulla eſt. *Ern.*

Ibid. Καταφθιμένοιο] Vide ad *Il.* β', 43.

Ver. 197 Κεῖνος] *Oreſtes.* Vide infra *ver.* 306, 308.

Ver. 204 Ἐσσομένοισιν ἀοιδήν] *Al.* ἐσσομένοισι πυθέσθαι.

Ver.

Αἲ γὰρ ἐμοὶ τοσσήνδε θεοὶ δύναμιν παραθεῖεν
Τίσασθαι μνηστῆρας ὑπερβασίης ἀλεγεινῆς,
Οἵτε μοι ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωνται.
Ἀλλ' οὔ μοι τοιοῦτον ἐπέκλωσαν θεοὶ ὄλβον,
Πατρί τ' ἐμῷ καὶ ἐμοί· νῦν δὲ χρὴ τετλάμεν ἔμπης.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Ὦ φίλ', ἐπειδὴ ταῦτά μ' ἀνέμνησας καὶ ἔειπες,
Φασὶ μνηστῆρας σῆς μητέρος εἵνεκα πολλοὺς
Ἐν μεγάροις, ἀέκητι σέθεν, κακὰ μηχανάασθαι.
Εἰπέ μοι, ἠὲ ἑκὼν ὑποδάμνασαι, ἤ σέ γε λαοὶ
Ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον, ἐπισπόμενοι θεοῦ ὀμφῇ;
Τίς δ' οἶδ', εἴ κε ποτέ σφι βίας ἀποτίσεται ἐλθὼν,
Ἤ ὅγε μοῦνος ἐὼν, ἢ καὶ σύμπαντες Ἀχαιοί;
Εἰ γάρ σ' ὡς ἐθέλοι φιλέειν γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ὡς τότ' Ὀδυσσῆος περικήδετο κυδαλίμοιο,
Δήμῳ ἔνι Τρώων, ὅθι πάσχομεν ἄλγε' Ἀχαιοί·

" Vtinam enim mihi tantam dii vim dediſſent
" Ad ulciſcendos procos ob iniuriam moleſtam,
" Qui me contumelia afficientes perniciosa machinantur.
" Sed non mihi huiuſmodi deſtinarunt dii felicitatem,
" Patrique meo et mihi; nunc autem opus-eſt pati omnino.
Huic autem reſpondit deinde Gerenius eques Neſtor;
" O amice, quandoquidem haec me recordari-feciſti, et locutus es,
" Aiunt procos, tuam matrem propter, multos
" In aedibus, te invito, mala machinari.
" Dic mihi, an lubens vinceris, an te cives
" Odio-habent publice, ſequentes dei oraculum?
" Quis ſcit, an aliquando eorum violentiam ulciſcatur reverſus,
" Sive ipſe ſolus exiſtens, ſive et univerſi Achivi?
" Si enim te ſic vellet amare caeſia Minerva,
" Quemadmodum Vlyſſis quondam ſupra-modum-curam-habuit glorioſi,
" Populo in Troianorum, ubi paſſi ſumus dolores Achivi:

205 Εἰ γὰρ] A. 1. *ibid.* τόσην] F. A. 1. 3. 211 ἔειπας] R. 213 μητιάασθαι] R.

Ver. 205 Αἲ γὰρ] Vide ad *Il.* ε, 22; et η, 132.

Ibid. τοσσήνδε] Vide ad *Il.* ε, 357.

Ver. 206 Τίσασθαι μνηστῆρας ὑπερβασίης ἀλεγεινῆς] Τὸ δὲ, ὑπερβασίας ἀλεγεινῆς, ἀντίπτωσίς ἐστι· τὸ γὰρ ὀρθὸν ἦν, Τίσασθαι μνηστήρων ὑπερβασίαν. *Euſtath.* Atqui id multo languidius eſſet dictum. *Clark.* Cur autem non eſt languidius *ver.* 216 βίας ἀποτίσεται. Nihil eſt hic niſi variatio modi loquendi. in ὑπερβασίης intelligendum ἕνεκα. *Ern.*

Ver. 207 Οἵτε *Qui ſcilicet.*

Ver. 209 Νῦν δὲ χρὴ τετλάμεν ἔμπης] Terent. *Quod ſors feret, feremus aequo animo. Phorm. Act.* I, *Scen.* II, *ver.* 88.

Ver. 210, et 253 Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ] Vide ſupra ad *ver.* 68; et ad *Il.* α, 175.

Ver. 211 Ἔειπες] *Al.* ἔειπας. Quod idem.

Ver. 217 Ἤ ὅγε μοῦνος ἐὼν] De iſtius, ὅγε, venuſtate, vide ſupra ad β, 327; et ad *Il.* γ, 409.

Ver. 218, 221, 223 Φιλέειν — φιλεῦντας — φιλέειν] Vide ad *Il.* ε, 304.

Ver. 219 Περικήδετο] *Al.* πέρι κήδετο.

Ver. 220 Δήμῳ ἔνι Τρώων] Vide ſupra ad α, 103.

Ver.

(Οὐ γάρ πω ἴδον ὧδε θεοὺς ἀναφανδὰ φιλεῦντας,
Ὡς κείνῳ ἀναφανδὰ παρίςατο Παλλὰς Ἀθήνη.)
Εἴ σ' οὕτως ἐθέλοι φιλέειν, κήδοιτό τε θυμῷ,
Τῷ κέν τις κείνων γε καὶ ἐκλελάθοιτο γάμοιο.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Ὦ γέρον, οὔπω τοῦτο ἔπος τελέεσθαι ὀΐω·
Λίην γὰρ μέγα εἶπες· ἄγη μ' ἔχει· οὐκ ἂν ἔμοιγε
Ἐλπομένῳ τὰ γένοιτ', οὐδ' εἰ θεοὶ ὣς ἐθέλοιεν.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Τηλέμαχε, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
Ῥεῖα θεός γ' ἐθέλων καὶ τηλόθεν ἄνδρα σαῶσαι.
Βουλοίμην δ' ἂν ἔγωγε καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας,
Οἴκαδέ τ' ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι,
Ἢ ἐλθὼν ἀπολέσθαι ἐφέστιος, ὡς Ἀγαμέμνων
Ὤλεθ', ὑπ' Αἰγίσθοιο δόλῳ καὶ ἧς ἀλόχοιο.
Ἀλλ' ἤτοι θάνατον μὲν ὁμοίϊον οὐδὲ θεοί περ

« (Non enim unquam vidi uſque-adeo deos manifeſte amantes,
« Quemadmodum illi manifeſte aſtitit Pallas Minerva.)
« Si te adeo vellet amare, curareque in animo,
« Tum quiſpiam illorum utique obliviſceretur nuptiarum.
Hunc autem rurſus Telemachus prudens contra allocutus eſt:
« O ſenex, nunquam hunc ſermonem perfectum iri exiſtimo:
« Nimis enim magnum dixiſti; ſtupor me tenet: non mihi
« Speranti ea contingerent, neque ſi dii ſic vellent.
Hunc vero rurſus allocuta eſt dea caeſia Minerva;
« Telemache, quale tibi dictum effugit ſeptum dentium?
« Facile Deus, ſi quidem voluerit, etiam e-longinquo virum ſervaverit.
« Mallem vero ego etiam dolores multos paſſus
« Domum redire, et reditus diem videre,
« Quam reverſus perire propria-in-domo; uti Agamemnon
« Periit, Aegiſthi dolo et ſuae uxoris.
« Verum enimvero mortem omnibus-aeque-gravem neque dii ipſi

223 Οὔτω γ' ἐθέλοι] F. A. 1. L. οὕτως γ' ἐθέλοι] A. 2. 3. illud non diſplicet. 227 οὐδ' ἂν] edd. praeter R. 231 θεός κ' ἐθέλων] eaed. 232 ἂν] abeſt iiſdem.

Ver. 222 Ὡς κείνῳ ἀναφανδὰ παρίςατο Παλλὰς Ἀθήνη] Vide ad *Il.* κ', 278.

Ver. 223 Οὕτως ἐθέλοι] *Al.* οὕτως γ' ἐθέλοι, et οὕτω γ' ἐθέλοι.

Ver. 224 Τῷ κέν τις κείνων] Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ, τις, πολλάκις οὐχ ἕνα δηλοῖ ἁπλῶς, ἀλλὰ πάντας, ληφθὲν ἀντὶ τοῦ, εἷς ἕκαστος. Οὕτως παρὰ Σοφοκλεῖ λέγουσιν ὁ χορὸς οἱ Σαλαμίνιοι, (*Aiax, ver.* 245 ſ 247) ὥς νῦν καιρός τινι ποδοῖν κλοπὰν ἀρέσθαι. ἤγουν ἄρτι καιρὸς ἡμῖν φυγεῖν λάθρα· Οὕτω κἀνταῦθα ἐκλελάθοιτό τις γάμου· ὅ ἐστιν ἕκαστος τῶν μνηστήρων. *Euſtath.*

Ver. 227 Οὐκ ἂν ἔμοιγε] *Al.* οὐδ' ἂν ἔμοιγε. *Clark.* Illud efficacius videtur.

Ver. 230 Τηλέμαχε, ποῖον] Edidit *Barneſius* de ſuo, Τηλέμαχος ποῖον. Minus recte. Vide ad *Il.* ά. 51.

Ver. 231 Ῥεῖα θεός γ' ἐθέλων καὶ τηλόθεν ἄνδρα σαῶσαι] Ita *Aeſchylus*: Κλύει δὲ καὶ πρόσωθεν ὢν θεός. *Eumenid. ver.* 297. Nec diſſimiliter de Diis *Oppianus*; Τηλόθεν ἐγγὺς ἐόντες. *Halieutic. lib.* II, *ver.* 8.

Ver. 232 Βουλοίμην — ἰδέσθαι] Senſus eſt: malim cum multis moleſtiis conflictatus redire domum, ut Vlyſſes, quam facile redux domi foede perire, ut Agamemnoni accidit. *Ern.*

Ver. 236 Ἀλλ' ἤτοι θάνατον μὲν ὁμοίϊον]

Τὸν

Καὶ φίλῳ ἀνδρὶ δύνανται ἀλαλκέμεν· ὁππότε κεν δὴ
Μοῖρ' ὀλοὴ καθέλησι τανηλεγέος θανάτοιο.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Μέντορ, μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα, κηδόμενοί περ·
Κείνῳ δ' οὐκ ἔτι νόστος ἐτήτυμος, ἀλλά οἱ ἤδη
Φράσσαντ' ἀθάνατοι θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν.
Νῦν δ' ἐθέλω ἔπος ἄλλο μεταλλῆσαι καὶ ἔρεσθαι
Νέστορ'· ἐπεὶ περίοιδε δίκας ἠδὲ φρόνιν ἄλλων·
Τρὶς γάρ δή μιν φασὶν ἀνάξασθαι γένε' ἀνδρῶν·
Ὥς τε μοι ἀθάνατοις ἰνδάλλεται εἰσοράασθαι.
Ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, σὺ δ' ἀληθὲς ἔνισπε,

" Etiam ab amato viro poſſunt arcere, quandocunque tandem
" Fatum perniicioſum corripuerit longum-ſomnum-adferentis mortis.
Hunc autem rurſus Telemachus prudens contra allocutus eſt;
" Mentor, ne amplius haec differamus, moeſti licet:
" Illi vero non amplius reditus verus, ſed ei iam
" Moliti ſunt immortales mortem et fatum atrum.
" Nunc vero volo rem aliam inquirere et interrogare
" Neſtorem, quoniam novit iura et prudentiam prae aliis:
" Ter enim iam ipſum dicunt imperaſſe ſaeculis virorum,
" Adeo mihi immortalibus ſimilis-videtur aſpectu.
" O Neſtor Nelide, tu vero verum dic;

239 Τὴν δ' αὖ] edd. vett. recte. nam poëta genus non ad opinionem Telemachi, ſed ad veritatem accommodare debuit. Refertur autem ad Minervam. Barneſius recentiores edd. ſecutus eſt, non inſpectis vett. 240 λεγοίμεθα] R. vid. *not.*

Τὸν ὁμοίως ἐπὶ πάντας κατὰ φύσιν ἐρχόμενον. *Schol.* Ἰστέον δὲ, ὅτι ὁ Ποιητὴς πανταχοῦ τὸ Ὁμοίιον ἐπὶ τοῦ φαύλου λαμβάνει· οἷον — Ἀλλά σε γῆρας τείρει ὁμοίιον· καὶ, Ἀλλ' ἤτοι θάνατον μὲν ὁμοίιον, οὐδὲ θεοί περ Καὶ φίλῳ ἀνδρὶ δύνανται ἀλαλκέμεν. *Schol.* ad *Il.* δ', 315. *Clark.* Mortem communem, i. e. naturalem, quae omnibus ex aequo deſtinata eſt. *Ern.*

Ibid Θάνατον μὲν — οὐδὲ θεοί περ Καὶ φίλῳ ἀνδρὶ δύνανται ἀλαλκέμεν] Horat. *Infernis neque enim tenebris Diana pudicum Liberat Hippolytum. Carm. lib.* IV, *Od.* VII, 25.

Ver. 237 Ὁππότε κεν δὴ Μοῖρ' ὀλοὴ καθέλησι τανηλεγέος θανάτοιο] Virgil. *Stat ſua cuique dies. Aen.* X, 467. Ὁππότε πρῶτα θάνωμες. ἀνάκοοι ἐν χθονὶ κοίλᾳ Εὕδομες εὖ μάλα μακρὸν ἀτέρμονα νήγρετον ὕπνον. *Moſch. Idyll.* III, 108. Stat quidem terminus nobis, ubi illum inexorabilis fatorum neceſſitas fixit. *Senec. Epiſt.* 101.

Ibid. Ὁππότε κεν δὴ] Vide ad *Il.* ξ', 433, et 504.

Ver. 240 Μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα] Vulgati habent λεγοίμεθα. *Barneſius* vero ex uno MS. et ex *Edit. Vet.* edidit λεγώμεθα. Quod et Homero uſitatius. Vide infra ad ν', 296; item ad *Il.* ν', 292; et ι, 244. *Euſtathius* tamen hic in commentario λεγοίμεθα legit. *Clark.* Immo edd. vett. excepta Romana, quae *Euſtathium* ſequitur, habent λεγώμεθα, ut Var. Lect. docet. *Callimachus* H. in Cer. 18 μὴ ταῦτα λέγωμες ἃ δάκρυον ἤγαγε Δηοῖ. *Ern.*

Ver. 242 Θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν] Vide infra ad ι, 241.

Ver. 245 Τρὶς γάρ. δή μιν φασὶν ἀνάξασθαι γένε' ἀνδρῶν] Vide *Iliad.* ά, 250.

Ver. 247 248 Ὦ Νέστορ — Πῶς ἔθαν' Ἀτρείδης *etc.*] Τοῖς δὲ πρεσβύταις, κἂν μηδὲν ἡ διήγησις ᾖ προσήκουσα, πάντως οἱ ἐρωτῶντες χαρίζονται καὶ κινοῦσι βουλομένους· Ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, σὺ δ' ἀληθὲς ἔνισπε, Πῶς ἔθαν' Ἀτρείδης; — Ποῦ Μενέλαος ἔην; — Ἦ οὐκ Ἄργεος ἦεν Ἀχαιϊκοῦ; πολλὰ ἐρωτῶν ἅμα καὶ πολλῶν λόγων ἀφορμὰς προσιέμενος· οὐχ ὥσπερ ἔνιοι, συστέλλοντες εἰς τὸ ἀναγκαῖον αὐτὸ καὶ συνελαύνοντες τὰς ἀποκρίσεις, ἀφαιροῦνται τῆς γεροντικῆς διατριβῆς τὸ ἥδιστον. *Plutarch.*

Πῶς ἔθαν' Ἀτρείδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων;
Ποῦ Μενέλαος ἔην; τίνα δ' αὐτῷ μήσατ' ὄλεθρον
Αἴγισθος δολόμητις; ἐπεὶ κτάνε πολλὸν ἀρείω.
Ἦ οὐκ Ἄργεος ἦεν Ἀχαιϊκοῦ, ἀλλά πη ἄλλη
Πλάζετ' ἐπ' ἀνθρώπους, ὁ δὲ θαρσήσας κατέπεφνε;
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Τοίγαρ ἐγώ τοι, τέκνον, ἀληθέα πάντ' ἀγορεύσω.
Ἤτοι μὲν τόδε κ' αὐτὸς ὀΐεαι, ὥς κεν ἐτύχθη,
Εἰ ζώοντ' Αἴγισθον ἐνὶ μεγάροισιν ἔτετμεν
Ἀτρείδης, Τροίηθεν ἰών, ξανθὸς Μενέλαος·
Τῷ κέ οἱ οὐδὲ θανόντι χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν,
Ἀλλ' ἄρα τόν γε κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατέδαψαν

« Quomodo mortuus eſt Atrides late-imperans Agamemnon;
« Vbi Menelaus erat? Quam vero illi machinatus eſt mortem
« Aegiſthus doloſus? quoniam occidit ſe multo praeſtantiorem.
« Annon in Argo erat Achaïco *Menelaus*? an alicubi alibi
« Errabat apud homines, ille vero ſumpto-animo interfecit?
Huic autem reſpondit deinde Gerenius eques Neſtor;
« Profecto ego tibi, fili, vera omnia dicam.
« Sane quidem hoc ipſe ſuſpiceris, quemadmodum evenerit:
« Si viventem Aegiſthum in aedibus deprehendiſſet
« Atrides, e Troia profectus, flavus Menelaus:
« Sane ei neque mortuo fuſilem terram ſuperfudiſſent,
« Sed certe caneſque et aves comediſſent

255 Τάδε] edd. praeter R. quod praetulerim.

Plutarch. Sympoſiac. Lib. II, *Probl.* 1. "Si "vero et ſenex praeſens eſt; habes oc"caſionem qua plurimum illi contuliſſe "videaris, ſi eum interroges vel quae ad "illum omnino non pertinent: eſt enim "huic aetati loquacitas familiaris. Haec "ſciens Homerus, quandam congeriem "ſimul interrogationum Neſtori fecit "offerre: Ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, σὺ δ' ἀληθὲς "ἔνισπε· Πῶς ἔθαν' Ἀτρείδης εὐρυκρείων "Ἀγαμέμνων; Ποῦ Μενέλαος ἔην; — Ἦ οὐκ "Ἄργεος ἦεν Ἀχαϊκοῦ; — Tot loquendi "ſemina interrogando congeſſit, ut pru"ritum ſenectutis expleret. Et Vergi"lianus Aeneas, gratum ſe ad omnia "praebens Evandro, varias illi (Aen. "VIII, 311) narrandi occaſiones mini"ſtrat. Neque enim de una re aut altera "requirit, —*ſed ſingula laetus Exquirit*"*que, auditque virum monumenta prio*"*rum*. Et Evander Conſultationibus ca"ptus ſcitis quam multa narraverit." *Macrob. Lib.* VII, *cap.* 2.

Ibid. Εὐρυκρείων] Vide ad *Il.* ά, 102.

Ver. 351 Ἦ οὐχ Ἄργεος ἦεν Ἀχαϊκοῦ] Ἀχαιὸς γὰρ τοὺς Φθιώτας φασὶ συγκατελθόντας Πέλοπι εἰς τὴν Πελοπόννησον, οἰκῆσαι τὴν Λακωνικήν· τοσοῦτον δ' ἀρετῇ διενεγκεῖν, ὥστε τὴν Πελοπόννησον, ἐκ πολλῶν ἤδη χρόνων Ἄργος λεγομένην, τότε Ἀχαϊκὸν Ἄργος λεχθῆναι· καὶ οὐ μόνον γε τὴν Πελοπόννησον, ἀλλὰ καὶ ἰδίως τὴν Λακωνικὴν οὕτω προσαγορευθῆναι· τὸ γοῦν τοῦ Ποιητοῦ, Ποῦ Μενέλαος ἔην; — Ἦ οὐκ Ἄργεος ἦεν Ἀχαϊκοῦ; — δέχονται τινες οὕτως· Ἦ οὐκ ἦν ἐν τῇ Λακωνικῇ; *Strabo, Geograph. Lib.* VIII. Et paulo inferius; Τὴν γοῦν ὁμωνυμίαν τοῖς ἐπιθέτοις διαστέλλεται· τὴν μὲν Θετταλίαν Πελασγικὸν Ἄργος καλῶν· — τὴν δὲ Πελοπόννησον — Ἦ οὐκ Ἄργεος ἦεν Ἀχαϊκοῦ; σημαίνων ἐνταῦθα, ὅτι καὶ Ἀχαιοὶ ἰδίως ὠνομάζοντο οἱ Πελοποννήσιοι κατ' ἄλλην σημασίαν.

Ibid. Ἀχαιϊκοῦ] *Al.* Ἀχαϊκοῦ.

Ver. 258 Οὐδὲ θανόντι χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν] Ὡς ὅτις ἀμφὶ σῶμ' ὑγρὰν θήσει κόνιν. *Euripid. Phoeniſſ. ver.* 1658. Ἐστὶν [νόμος] ἐπὶ τοῖς ἱεροσύλοις καὶ προδόταις, ἐάν τις ἢ τὴν πόλιν προδιδῷ, ἢ τὰ ἱερὰ κλέπτῃ, κριθέντα ἐν δικαστηρίῳ, ἂν καταγνωσθῇ, μὴ ταφῆναι ἐν τῇ Ἀττικῇ. *Xenophon*, Ἑλληνικῶν *lib.* I, haud longe a fine.

Ver. 259 Ἄρα] *Vt cadaveribus inſepultis fieri ſolet.*

Ibid. Κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατέδαψαν] Virgil.

Κείμενον ἐν πεδίῳ ἑκὰς ἄστεος· οὐδέ κε τίς μιν
Κλαῦσεν Ἀχαιϊάδων· μάλα γὰρ μέγα μήσατο ἔργον.
Ἡμεῖς μὲν γὰρ κεῖθι, πολέας τελέοντες ἀέθλους,
Ἥμεθ'· ὁ δ' εὔκηλος μυχῷ Ἄργεος ἱπποβότοιο
Πόλλ' Ἀγαμεμνονέην ἄλοχον θέλγεσκ' ἐπέεσσιν·
Ἡ δ' ἤτοι τοπρὶν μὲν ἀναίνετο ἔργον ἀεικὲς
Δῖα Κλυταιμνήστρη, (Φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῇσι·
Πὰρ γὰρ ἔην καὶ ἀοιδὸς ἀνὴρ, ᾧ πόλλ' ἐπέτελλεν

" Iacentem in campo procul ab urbe; neque ulla ipſum
" Deploraſſet Achivarum: valde enim ingens molitus eſt facinus.
" Nos etenim illic [*in Troja*] multa obeuntes certamina,
" Sedebamus: ille vero ſecurus in receſſu Argi-equos-paſcentis
" Multum Agamemnoniam uxorem demulcebat verbis:
" Et ſane primo quidem abnuebat facinus indignum
" Nobilis Clytaemneſtra; (mente enim utebatur bona:
" Aderat enim et cantor vir, cui plurimum mandabat

260 Ἄργεος] edd. praeter R. 263 οἱ δ'] A. male.

gil. *Canibus data praeda Latinis, Alitibuſque iaces.* *Aen.* IX, 485.

Ver. 260 Ἑκὰς ἄστεος] *Al.* ἑκὰς Ἄργεος. Minus recte.

Ver. 262 Ἡμεῖς μὲν γὰρ] Refertur iſtud γὰρ non ad id quod proxime praeceſſit, ſed ad id quod eleganter reticetur: *At res aliter accidit, Nos ENIM etc.* Vide ad *Il.* ζ, 22.

Ibid. Πολέας] Enuntiabatur ac ſi ſcriptum eſſet πολεῖς.

Ver. 263 Ὁ δ' εὔκηλος μυχῷ Ἄργεος] Ad hunc locum citat ex *Ovidio Spondanus*: *Quaeritur Aegiſthus quare ſit factus adulter? In promptu cauſa eſt, deſidioſus erat. Pugnabant alii tardis apud Ilion armis, Quo tulerat vires Graecia tota ſuas. Sive operam bellis vellet dare, nulla gerebat, Sive foro, vacuum litibus Argos erat. Quod potuit, fecit; ne nil ageretur, amavit. Sic venit ille puer, ſic puer ille manet.* [*Ovid. de Remed. Amor. ver.* 161, 168. Vbi notandum verſus 161, 164, 167, paulo aliter, quam hic citantur, legi.] "Hic "ergo Aegiſthus, (inquit idem *Spondanus*) cum ad bellum Troianum non "eſſet profectus, proinde otioſam vitam viveret, in hoc impium facinus "delapſus eſt; quod indicat Neſtor, cum "ait; Nos quidem apud Troiam variis "exercebamur certaminibus et praeliis, "quibus omnis libidinum anſa praecidi "ſolet: at hic Aegiſthus nullis negotiis "implicitus, facile Clytaemneſtrae pudicitiam attentavit." Verum, ut opinor, vox εὔκηλος non tam deſidioſum *Aegiſthum* indicat; ſed eam potius habet vim; nempe *Aegiſtho*, abſentibus Atridis, Clytaemneſtrae libere et ſine metu ambiendae copiam eſſe datam. Vide infra ad ξ, 479; et ad *Il.* α, 554.

Ibid. Μυχῷ Ἄργεος] Τῷ ἐσωτάτῳ μέρει τοῦ Ἄργους. *Schol.* Virgil. *Vaſto ſubmota receſſu. Aen.* VIII, 193. *Clark.* An etiam numeri verſus lenti et hiantes ſine caeſura exprimunt τὸ εὔκηλον *Aegiſthi*. *Ern.*

Ver. 264 Θέλγεσκ'] Vide ad *Il.* β', 221; et ν', 84.

Ver. 266 Φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῇσι] Ἐν μὲν οὖν τούτοις τῇ φρονήσει τὴν τοῦ σωφρονεῖν αἰτίαν ἀποδίδωσιν. *Plutarch. de audiend. Poëtis.*

Ver. 267 Πὰρ γὰρ ἔην καὶ ἀοιδὸς ἀνὴρ] Τὸ γὰρ ἀρχαῖον οἱ ἀοιδοὶ φιλοσόφων τάξιν ἐπεῖχον. *Schol.* Σῶφρον δέ τι ἦν τὸ τῶν ἀοιδῶν γένος, καὶ φιλοσόφων διάθεσιν ἐπέχον. Ἀγαμέμνων γοῦν τὸν ἀοιδὸν καταλείπει τῇ Κλυταιμνήστρᾳ φύλακα, καὶ παραινετήρά τινα, ὃς πρῶτον μὲν ἀρετὰς γυναικῶν διερχόμενος, ἐνέβαλλέ τινα φιλοτιμίαν εἰς καλοκαγαθίαν· εἶτα διατριβὴν παρέχων ἡδεῖαν, ἀπεπλάνα τὴν διάνοιαν φαύλων ἐπινοιῶν. Διὸ Αἴγισθος οὐ πρότερον διέφθειρε τὴν γυναῖκα, πρὶν τὸν ἀοιδὸν ἀποκτεῖναι ἐν νήσῳ ἐρήμῃ. *Athenaeus, Lib.* I, *cap.* 12. Καὶ Ὅμηρος δὲ τοὺς ἀοιδοὺς σωφρονιστὰς εἴρηκε, καθάπερ τὸν τῆς Κλυταιμνήστρας φύλακα, — Ὧι πόλλ' ἐπέτελλεν Ἀτρείδης, Τροίηνδε κιὼν εἴρυσθαι ἄκοιτιν. Τόν τε Αἴγισθον οὐ πρότερον αὐτῆς περιγενέσθαι, πρὶν ἢ Τὸν μὲν ἀοιδὸν ἄγων ἐς νῆσον ἐρήμην, Κάλλιπε· τὴν δ' ἐθέλουσαν ἀνήγαγεν ὅνδε δόμονδε. *Strabo, Geograph. Lib.* I. *Clark.*

Ἀτρείδης, Τροίηνδε κιὼν, εἴρυσθαι ἄκοιτιν.)
Ἀλλ᾽ ὅτε δή μιν μοῖρα θεῶν ἐπέδησε δαμῆναι,
Δὴ τότε τὸν μὲν ἀοιδὸν ἄγων ἐς νῆσον ἐρήμην,
Κάλλιπεν οἰωνοῖσιν ἕλωρ καὶ κῦρμα γενέσθαι·
Τὴν δ᾽ ἐθέλων ἐθέλουσαν ἀνήγαγεν ὅνδε δόμονδε.
Πολλὰ δὲ μηρί᾽ ἔκηε θεῶν ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς,
Πολλὰ δ᾽ ἀγάλματ᾽ ἀνῆψεν, ὑφάσματά τε, χρυσόν τε,
Ἐκτελέσας μέγα ἔργον, ὃ οὔποτε ἔλπετο θυμῷ.
Ἡμεῖς μὲν γὰρ ἅμα πλέομεν Τροίηθεν ἰόντες,
Ἀτρείδης καὶ ἐγὼ, φίλα εἰδότες ἀλλήλοισιν·
Ἀλλ᾽ ὅτε Σούνιον ἱρὸν ἀφικόμεθ᾽, ἄκρον Ἀθηνῶν,

« Atrides, ad Troiam proficiſcens, ſervare uxorem.)
« Sed cum iam ipſum [*Aegiſthum*] fatum deorum irretivit ut domaretur,
« Tum vero cantorem quidem ductum in inſulam deſertam,
« Dereliquit avibus capturam et praedam fieri;
« Ipſam vero volens volentem duxit ſuam in domum.
« Multa autem femora adolebat deorum ſuper ſacra altaria;
« Multaque donaria ſuſpendit, textiliaque, aurumque.
« Perfecto magno opere, quod nnnquam ſperaſſet in animo.
« Nos quidem ſimul navigabamus a Troia profecti,
« Atrides [*Menelaus*] et ego, amice affecti invicem:
« Sed cum ad Sunium ſacrum perveniſſemus, promontorium Athenarum,

Clark. Non, quod κάλλιπε habet *Strabo*, propterea in *Homero* ſic legit: ſed quia verbum ſequens, quod cum ſeqq. ex altero verſu eſt, incipit a conſonante, propterea κάλλιπε ſcripſit. Similiter et alii in laudandis poëtarum verbis faciunt, addentes etiam ν cum ſubiiciunt verbum de ſuo, quod a vocali incipit. Saepe id facit *Euſtathius*. Sic et *Ammonius* ex huius libri *ver.* 38 in ψάμαθος profert ἐπὶ ψαμάθοις ἁλίησιν, quia ſubiicit: ἄμαθον δὲ, cum in libris *Homeri* ſit ἁλίῃσι, quod verum eſt. *Ern.*

Ver. 269 Ἀλλ᾽ ὅτε δή μιν μοῖρα θεῶν ἐπέδησε δαμῆναι] Tres huius loci accipiendi rationes affert *Euſtathius.* Ἢ γὰρ λέγει, ὅτε μοῖρα ἦν θανεῖν τὸν ἀοιδόν· ἢ, ὅτε ἐχρῆν ἀποθανεῖν τὸν Αἴγισθον· ἢ, ὅτε μοῖρα ἦν, τὴν Κλυταιμνήστραν ὑπὸ τῷ Αἰγίσθῳ γενέσθαι· ὃ καὶ κρεῖττον διὰ τὸ, δαμῆναι· ἀφ᾽ οὗ καὶ ὁ γάμος γίνεται, δάμος τις ὤν. Poſtremam harum expoſitionum in verſione ſecutus eſt *Barneſius*; Mihi vero ſecunda verior videtur explicatio; ſcilicet ut hoc de *Aegiſtho* intelligatur; tum quia hoc modo aptius congruet id quod ſequitur, Δὴ τότε τὸν μὲν ἀοιδὸν ἄγων — Τὴν δ᾽ ἐθέλων ἐθέλουσαν *etc.*; tum quia haec mihi vocum μοῖρα et δαμῆναι magis propria videtur ſignificatio: Ὤ μοι ἐγὼν, ὅτε μοι Σαρπηδόνα φίλτατον ἀνδρῶν Μοῖρ᾽ ὑπὸ Πατρόκλοιο δαμῆναι. *Iliad.* π', 433. Ὦ φίλοι, εἰ καὶ μοῖρα παρ᾽ ἀνέρι τῷδε δαμῆναι. ρ', 421.

Ver. 271 Κάλλιπεν οἰωνοῖσιν ἕλωρ] Virgil. *Alitibus linquere feris. Aen.* X, 559. Vide et ſupra ad *ver.* 259 Caeterum notandum verſum hunc et ſequentem apud *Strabonem* (loco ſupra ad *ver.* 267 citato,) in unum contractos, hoc modo; Κάλλιπε· τὴν δ᾽ ἐθέλουσαν ἀνήγαγεν ὅνδε δόμονδε. Sed in vet. Cod. (inquit *Caſaubonus* in annotationibus ad eundem *Strabonis* locum) locus ita legebatur, ut extat apud Poëtam. *Clark.* Credo tamen ſic ſcriptum a *Strabone* compendii cauſa, quod caetera non prodeſſent cauſae ſuae. *Ern.*

Ver. 274 Πολλὰ δ᾽ ἀγάλματ᾽ ἀνῆψεν] Ἀγάλματα δὲ παρὰ μὲν τοῖς ὕστερον, τὰ ξόανα· παρὰ δὲ τῷ Ποιητῇ, πᾶν ᾧ τις ἀγάλλεται· ὡς καὶ ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα φανεῖται. Διὸ εἰπὼν ἀγάλματα, ἐπάγει ὑφάσματά τε χρυσόν τε. *Euſtath.* Sic infra *ver.* 438 *huius libri*; Ἵν᾽ ἄγαλμα θεὰ κεχάροιτο ἰδοῦσα. Et δ', 601 Ἀλλά σοι αὐτῷ Ἐνθάδε λείψω ἄγαλμα. *Clark.* De hac ſignificatione Cl. *Valkenarium* ad *Ammon.* p. 169. *Ern.*

Ver. 275 Ἔλπετο] Edidit *Barneſius* ἤλπετο, nulla idonea ratione.

Ver. 278 Σούνιον] Ἀκρωτήριον τῆς Ἀττικῆς. *Schol.*

Ver.

Ἔνθα κυβερνήτην Μενελάου Φοῖβος Ἀπόλλων
Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνε,
Πηδάλιον μετὰ χερσὶ θεούσης νηὸς ἔχοντα,
Φρόντιν Ὀνητορίδην, ὃς ἐκαίνυτο φῦλ᾽ ἀνθρώπων
Νῆα κυβερνῆσαι, ὁπότε σπέρχοιεν ἄελλαι.
Ὣς ὁ μὲν ἔνθα κατέσχετ᾽, ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο,
Ὄφρ᾽ ἕταρον θάπτοι, καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερίσειεν.
Ἀλλ᾽ ὅτε δὴ καὶ κεῖνος, ἰὼν ἐπὶ οἴνοπα πόντον
Ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι, Μαλειάων ὄρος αἰπὺ
Ἷξε θέων· τότε δὴ στυγερὴν ὁδὸν εὐρύοπα Ζεὺς
Ἐφράσατο, λιγέων δ᾽ ἀνέμων ἐπ᾽ ἀϋτμένα χεῦε,
Κύματά τε τροφέεντα, πελώρια, ἶσα ὄρεσσιν.
Ἔνθα διατμήξας, τὰς μὲν Κρήτῃ ἐπέλασσεν,

" Illic gubernatorem Menelai Phoebus Apollo
" Suis mitibus telis aggrediens occidit,
" Clavum in manibus currentis navis tenentem,
" Phrontin Onetoridem: qui vincebat genus hominum
" In nave gubernanda, quoties ingruebant procellae.
" Sic ille quidem illic detentus eſt, deproperans licet iter,
" Vt ſocium ſepeliret, et inferias ei ferret.
" Sed quando iam et ille, profectus ſuper obſcurum pontum
" In navibus cavis, Malearum montem excelſum
" Pervenit currens, tum vero inviſum iter late-ſonans Iupiter
" Deſtinavit: ſtridulorumque ventorum flatum immiſit
" Fluctuſque tumidos ingentes, aequales montibus.
" Illic disiunctis navibus, has quidem Cretae admovit;

283 Σπέρχωσιν] R. 289 λιγέων ἀνέμων ἐπ᾽ ἀϋτμένα χεύας] R. vid. not.

Ver. 279 Φοῖβος Ἀπόλλων] Vide ad *Il.* ά, 43, et 75.

Ver. 280 Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνε] Ὅρα δὲ ὅτι καὶ ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ τοὺς τῶν ἀνδρῶν αἰφνιδίους θανάτους Ἀπόλλωνι ἀνατίθησιν· ἐν δὲ τοῖς ἑξῆς, Ἀρτέμιδι τοὺς τῶν γυναικῶν· ὅ ἐστιν ἡλίῳ καὶ σελήνῃ. *Euſtath.* Vide ad *Il.* τ', 59; et ω, 605, 606; item infra ad ε, 409.

Ibid. Ἀγανοῖς βελέεσσιν] Ita edidit *Barneſius* ex *Iliad.* ω, 759; atque ita hic in commentario legit *Euſtathius*. *Vulgg.* ἀγανοῖσι βέλεσσιν.

Ver. 281 Πηδάλιον μετὰ χερσὶ — ἔχοντα] Virgil. *Clavumque affixus et haerens Nuſquam amittebat.* *Aen.* V, 852.

Ver. 282 Ἐκαίνυτο] Vide ad *Il.* γ', 260.

Ver. 283 Σπέρχοιεν] *Al.* σπέρχωσιν.

Ver. 285, 289 Κτερίσειεν — Ἐφράσατο] Vide ad *Il.* ά, 140.

Ver. 287 Μαλειάων ὄρος] Τὴν Μαλέαν λέγει, τὸ ἀκρωτήριον τῆς Λακωνικῆς. *Schol.*

Ver. 288 Τότε δὴ στυγερὴν ὁδὸν εὐρύοπα Ζεὺς] Ὅ ἐστιν ὁ Ἀήρ. *Euſtath.*

Ibid. Εὐρύοπα Ζεὺς] Vide ad *Il.* ά, 175.

Ver. 289 Λιγέων δ᾽ ἀνέμων ἐπ᾽ ἀϋτμένα χεῦε] *Euſtathius* in commentario legit, λιγέων ἀνέμων ἐπ᾽ ἀϋτμένα χεύας. *Clark.* Sic et ed. Rom. quae non ſemper *Euſtathium* ſequitur. Atque hanc lectionem alteri praetulerim. *Ern.*

Ver. 290 Κύματά τε τροφέεντα — ἶσα ὄρεσσιν] Virgil. *Inſequitur cumulo praeruptus aquae mons.* *Aen.* I, 108.

Ibid. Τροφέεντα] *Al.* τροφέοντα et τροφέοντο. *Clark.* *Euſtathius*: Τόδε τροφέοντα, γράφεται καὶ τροφέεντα. ἐστὶ δὲ τροφόεν κῦμα, ὅπερ ἀλλαχοῦ τρόφι ἐῤῥέθη, ἀπὸ εὐθείας τῆς ὁ τρόφις. Idem ad *Odyſſ.* ι, p. 1627. Τὸ δὲ τρέψας ἀντὶ τοῦ πήξας, ὅθεν καὶ τρόφι κῦμα, καὶ τροφέον ἢ τροφόεν, τὸ καὶ πηγόν. Eſt ergo fluctus gravis, moles aquarum. *Ern.*

Ver. 291 et 300 Ἐπέλασσεν] Vide ad *Il.* ν', 1.

Ver.

Ἧχι Κύδωνες ἔναιον, Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα.
Ἔστι δέ τις λισσὴ, αἰπεῖά τε εἰς ἅλα πέτρη,
Ἐσχατιῇ Γόρτυνος, ἐν ἠεροειδεῖ πόντῳ·
Ἔνθα Νότος μέγα κῦμα ποτὶ σκαιὸν ῥίον ὠθεῖ
Ἐς Φαιστόν· μικρὸς δὲ λίθος μέγα κῦμ' ἀποέργει.
Αἱ μὲν ἄρ' ἔνθ' ἦλθον, σπουδῇ δ' ἤλυξαν ὄλεθρον
Ἄνδρες, ἀτὰρ νῆάς γε ποτὶ σπιλάδεσσιν ἔαξαν
Κύματ'· ἀτὰρ τὰς πέντε νέας κυανοπρωρείους
Αἰγύπτῳ ἐπέλασσε φέρων ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ.
Ὣς ὁ μὲν ἔνθα πολὺν βίοτον καὶ χρυσὸν ἀγείρων,

" Vbi Cydones habitabant, Iardani circa fluenta.
" Eſt autem quaedam laevis, excelſaque in mare petra,
" Ad fines Gortynis, in obſcuro ponto.
" Huc Auſter ingentem fluctum ad ſiniſtrum promontorium pellebat
" In Phaeſtum: parvulus autem lapis ingentem fluctum impedit.
" Hae quidem huc venerunt; vix autem effugerunt mortem
" Viri: at naves ſane ad ſaxa fregerunt
" Fluctus: caeterum quinque naves caeruleis-proris
" Aegypto admovit ferens ventusque et unda.
" Sic ille quidem ibi plurimum victum et aurum congregans,

Ver. 292 Κύδωνες] Ἔθνος Κρήτης, καὶ Κυδωνὶς, πόλις Κρήτης, ποταμὸν ἔχουσα Ἰάρδανον. *Schol.*

Ver. 293 Ἔστι δέ τις λισσὴ] Λεία πέτρα· ἢ κατὰ μεταπλασμὸν, εἶπεν τὴν νῦν καλούμενον παρὰ τοῖς Κρησὶ, σὺν τῷ, β', Βλίσση. Ἔστι δὲ ἀκρωτήριον τῆς Γορτυνίας· ὅθεν Κράτης σὺν τῷ ν γράφει Λισσήν. *Schol.*

Ver. 295 Ἔνθα Νότος μέγα κῦμα ποτὶ σκαιὸν ῥίον ὠθεῖ] " Fluctus, qui flante " Aquilone maximi et crebriſſimi excitantur, ſimul ac ventus poſuit, ſternuntur et conflacceſcunt, et mox eſſe " fluctus deſinunt. At non idem fit flante " Auſtro vel Africo: quibus iam nihil " ſpirantibus, undae tamen factae diutius " tument; et a vento quidem iamdudum tranquillae ſunt, ſed mare eſt " etiam atque etiam undabundum. — " Id autem ipſum, quod dicimus, ex illis " quoque Homericis verſibus, ſi quis non " incurioſe legat, adminiculari poteſt; " nam de Auſtri flatibus ita ſcripſit; Ἔνθα Νότος πόντοιο κλυδῶνα εἰς λάαν ὠθεῖ. " Contra autem de Borea, quem Aquilonem appellamus, alio dicit modo: " (Infra ε, 296) Καὶ Βορέης αἰθρηγενέτης, " μέγα κῦμα κυλίνδων. Ab Aquilonibus " enim, qui alti ſupernique ſunt, fluctus " excitatos quaſi per prona volvi dicit; " ab Auſtris autem iis, qui humiliores " ſunt, maiori vi quadam propelli ſurſum, atque rurſum ſubiici." *Gellius, Lib.* II, *cap.* 30.

Ibid. Μέγα κῦμα ποτὶ σκαιὸν ῥίον ὠθεῖ] Apud *Gellium*, loco iam citato, πόντοιο κλυδῶνα εἰς λάαν ὠθεῖ. *Al.* περὶ σκαιόν.

Ver. 296 Φαιστόν] Ἀκρωτήριον τῆς Γορτύνης. *Schol.*

Ibid. Μικρὸς δὲ λίθος μέγα κῦμ' ἀποέργει] Τὸ γὰρ ὑπὸ τοῦ Νότου κῦμα τὴν Φαιστὸν ἂν ἐποίει ἀλίμενον, εἰ μὴ προκείμενος ὁ λίθος ἐκώλυεν ἐντὸς μέγα γίγνεσθαι κῦμα, προκαταγνυμένων πρὸ αὐτὸν τῶν κυμάτων. Γράφεται καὶ, Μαλεῖος δὲ λίθος· Μάλειον γὰρ ὀνομάζεται πρὸ τοῦ Φαιστίων λιμένος ἀκρωτήριον. *Schol.*

Ver. 297 Ἄρ'] Non hic vacat iſtud ἄρ'. Sententiam enim connectit cum eo quod praeceſſit *ver.* 291; — Τὰς μὲν Κρήτῃ *etc.*

Ver. 298 Σπιλάδεσσιν] Παραλίοις πέτραις, παρὰ τὸ ἐσπιλῶσθαι· ἢ ταῖς κατὰ θάλασσαν περιειλημμέναις ἐν ὀλίγῳ ὕδατι. *Schol.*

Ver. 300 Αἰγύπτῳ ἐπέλασσε] " Du temps " d'Homere le fleuve d'Egypte n'avoit " pas encore le nom de *Nil*, et n'étoit " connu que ſous le nom d'*Aegyptus*. " — Ce nom de *Nil* qui n'a pas été " connu d'Homere, l'a été d'Heſiode; " et c'eſt un argument qu'on peut ajouter à ceux qu'on a d'ailleurs, pour " prouver qu'Heſiode vivoit après Homere." *Dacier.* Vide infra ad δ', 581.

Ver. 301 Ὣς ὁ μὲν ἔνθα πολὺν βίοτον]

Ἤλατο ξὺν νηυσὶν ἐπ' ἀλλοθρόους ἀνθρώπους.
Τόφρα δὲ ταῦτ' Αἴγισθος ἐμήσατο οἴκοθι λυγρὰ,
Κτείνας Ἀτρείδην· δέδμητο δὲ λαὸς ὑπ' αὐτῷ.
Ἑπτάετες δ' ἤνασσε πολυχρύσοιο Μυκήνης·
Τῷ δέ οἱ ὀγδοάτῳ κακὸν ἤλυθε δῖος Ὀρέστης
Ἂψ ἀπ' Ἀθηνάων, κατὰ δ' ἔκτανε πατροφονῆα,
Αἴγισθον δολόμητιν, ὅς οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα.
Ἤτοι ὁ τὸν κτείνας δαίνυ τάφον Ἀργείοισιν
Μητρός τε στυγερῆς καὶ ἀνάλκιδος Αἰγίσθοιο.
Αὐτῆμαρ δέ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
Πολλὰ κτήματ' ἄγων, ὅσα οἱ νέες ἄχθος ἄειραν.
  Καὶ σὺ, φίλος, μὴ δηθὰ δόμων ἄπο τῆλ' ἀλάλησο,
Κτήματά τε προλιπὼν, ἄνδρας τ' ἐν σοῖσι δόμοισιν
Οὕτω ὑπερφιάλους· μή τοι κατὰ πάντα φάγωσι,
Κτήματα δασσάμενοι, σὺ δὲ τηϋσίην ὁδὸν ἔλθῃς.

« Errabat cum navibus apud alterius-linguae homines,
« Interea vero iſta Aegiſthus molitus eſt domi triſtia,
« Occiſo Atrida: ſubactus autem eſt populus ſub illo.
« Septennio vero *is* imperavit divitibus Mycenis:
« Octavo vero *anno* ei in-perniciem venit nobilis Oreſtes
« Rurſus ab Athenis; occidit autem patris-interfectorem,
« Aegiſthum doloſum, qui illi patrem inclytum-interfecerat.
« Atque hic cum hunc occidiſſet, dedit coenam-ſepulchralem Argivis
« Matriſque inviſae et imbellis Aegiſthi:
« Eodem vero die ei ſupervenit bello ſtrenuus Menelaus,
« Plurima bona ducens, quantum *ſcilicet* ei naves onus ferre-poterant.
  « Et tu, amice, ne diutius a domo longe erres,
« Boniſque relictis viriſque in tuis aedibus
« Adeo ſuperbis; ne tibi omnia devorent
« Bonis diviſis, tu vero vanum iter feceris.

309 Ἀργείοισι] L. recte.

Καὶ γὰρ ἀκούσιοι διατριβαὶ κατέσχον αὐτὸν ὑπὸ δυσπλοίας — καὶ ἑκούσιοι χρηματισμοῦ χάριν. Φησὶ γὰρ ὁ Νέστωρ, Ὣς ὁ μὲν, ἔνθα πολὺν βίοτον καὶ χρυσὸν ἀγείρων, Ἤλατο ξὺν νηυσὶ —. *Strabo, Geograph. Lib.* I.

Ver. 302 Ἐπ' ἀλλοθρόους] *Al.* κατ' ἀλλοθρόους.

Ver. 304 Δέδμητο] Vide ad *Il.* δ', 492.

Ver. 305 Ἤνασσε] Vide ad *Il.* π', 172.

Ver. 306, 415, et 441 Ἤλυθε] Vide ſupra ad β', 262; et ad *Il.* α', 37.

Ver. 307 Ἂψ ἀπ' Ἀθηνάων] Ὅπου ἐπαιδεύετο. *Schol. Al.* Αἶψ' ἀπ' Ἀθηνάων. *Al.* Ἂψ ἀπὸ Φωκήων. *Clark.* Φωκήων lectio eſt, quam a nonnullis probatam ait *Euſtathius*, quem vid. *Ern.*

Ver. 308 Ὅς οἱ] *Al.* ὅ οἱ. *Clark.* Neſcio quid dederit *Barneſius*. Non opus erat iſta nota de h. l. Nam ὅς οἱ omnes edd. veteres habent. Recentiores temere eo caſu ὅ οἱ induxere. *Ern.*

Ver. 309 Δαίνυ] Qua analogia ex δίδωμι fit ἐδίδων, ἐδίδως, ἐδίδω· eadem ex δαίνυμι fit ἐδαίνυν, ἐδαίνυς, ἐδαίνυ. Vide ad *Il.* γ', 260; et ι, 70.

Ver. 310 Μητρός τε στυγερῆς] Φείδεται διὰ τούτων Ὀρέστου. τὸ μὲν γὰρ εὐφημότερον ἐποίησεν, ὅτι ἔθαψε τὴν μητέρα, τὸν δὲ θάνατον παρεσιώπησεν. *Schol.*

Ver. 311 Βοὴν ἀγαθὸς] Vide ad *Il.* β', 408.

Ver. 316 Σὺ δὲ τηϋσίην ὁδὸν ἔλθῃς] Sic infra *Odyſſ.* δ, 13; Σὺ δὲ τηϋσίην ὁδὸν ἔλθῃς. Item *Hymnus in Apollinem, ver.* 540: Ἠέ τι τηΰσιόν γ' ἔπος ἔσσεται, ἠέ τι ἔργον. Et *Theocritus, Idyll.* XXV, 229; Καὶ βάλον ἄσσον

Ἀλλ' ἐς μὲν Μενέλαον ἐγὼ κέλομαι καὶ ἄνωγα
Ἐλθεῖν· κεῖνος γὰρ νέον ἄλλοθεν εἰλήλουθεν
Ἐκ τῶν ἀνθρώπων, ὅθεν οὐκ ἔλποιτό γε θυμῷ
Ἐλθέμεν, ὅντινα πρῶτον ἀποσφήλωσιν ἄελλαι
Ἐς πέλαγος μέγα τοῖον· ὅθεν τέ περ οὐδ' οἰωνοὶ
Αὐτόετες οἰχνεῦσιν, ἐπεὶ μέγα τε, δεινόν τε·
Ἀλλ' ἴθι νῦν, σὺν νηΐ τε σῇ καὶ σοῖς ἑτάροισιν·
Εἰ δ' ἐθέλοις πεζός, πάρα τοι δίφρος τε καὶ ἵπποι,
Πὰρ δέ τοι υἷες ἐμοί, οἵ τοι πομπῆες ἔσονται
Ἐς Λακεδαίμονα δῖαν, ὅθι ξανθὸς Μενέλαος.
Λίσσεσθαι δέ μιν αὐτόν, ἵνα νημερτὲς ἐνίσπῃ·
Ψεῦδος δ' οὐκ ἐρέει· μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστίν.
Ὣς ἔφατ'· ἠέλιος δ' ἄρ' ἔδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ὦ γέρον, ἦτοι ταῦτα κατὰ μοῖραν κατέλεξας.
Ἀλλ' ἄγε, τάμνετε μὲν γλώσσας, κεράασθε δὲ οἶνον,

"Sed ad Menelaum quidem ego adhortor et iubeo te
"Proficiſci; ille enim nuper aliunde venit
"Ex iis hominibus, unde non ſperaret in animo
"Se rediturum, quemcunque primum abegerint procellae
"In pelagus tam vaſtum: unde utique nec aves
"Intra annum venire poſſunt, quoniam ingens, horrendumque.
"Sed ito nunc, cum nave tua et tuis ſociis:
"Sin velis terreſtri-itinere, aderit tibi curruſque et equi.
"Aderunt tibi etiam filii mei, qui tibi duces erunt
"Ad Lacaedemonem nobilem, ubi flavus Menelaus.
"Ora autem eum ipſum, ut vera dicat:
"Mendacium vero non dicet: valde enim prudens eſt.
Sic dixit: ſol autem occidit et tenebrae advenerunt.
"Inter hos vero et dixit dea caeſia Minerva;
"O ſenex, profecto haec recte dixiſti:
"Sed agite, ſecate quidem linguas, et miſcete vinum.

324 Εἰ δὲ θέλεις] edd. praeter R.

ἔσσυτ' ἰόντος ἀριστερὸν ἐς κενεῶνα Τηΰσίως· οὐ γάρ τι βέλος διὰ σαρκὸς ἔλασσεν. Porro de voce Τηΰσιος, ita *Mericus Caſaubonus*; "Τηΰσιος vox Homerica — Grammaticis "non parum moleſtiae creavit. Fuerunt "qui ἀρχαῖον· alii qui βλαβερὸν, ἢ περιβόητον exponerent. *Euſtath.* proprie "ὑγρὸν ſignificare vult. Sed omnes tamen in eo conſentiunt, pro μάταιον ab "*Homero* uſurpari: Ita certe *Odyſſ.* γ', et "δ', ſed et in *Hymno* quo Apollinem celebrat, ubi τηΰσιον opponitur τῷ ἔργῳ. "Et ſane haec eſt vera et genuina verbi "ſignificatio." *De nupera Homeri Editione, Diſſertat.* I. Et *Scholiaſtes* ad hunc locum τηΰσίην exponit ματαίαν.

Ver. 317, 318, 375 Ἄνωγα — εἰλήλουθεν — ἔολπα] Vide ad *Il.* α', 37; θ', 322; et φ', 81.

Ver. 320 Ἀποσφήλωσιν ἄελλαι] Τὸ δὲ, ἀποσφήλωσιν ἄελλαι, ἀντὶ τοῦ ἀποπλανήσωσιν ὁδοῦ· εἴωθε γὰρ τὸ, σφάλλειν, ἐμπόδιον ὁδοῦ σημαίνειν. *Euſtath.*

Ver. 326 Λακεδαίμονα δῖαν] Vide infra ad δ', 1; et ad ι', 20.

Ver. 329 Ἠέλιος δ' ἄρ' ἔδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε] Vide ſupra ad β', 388.

Ver. 330, 356, et 371 Γλαυκῶπις Ἀθήνη] Vide ad *Il.* α', 206.

Ver. 332 Ἀλλ' ἄγε, τάμνετε μὲν γλώσσας] Πανταχοῦ τῆς Ἀττικῆς, ἡ γλῶττα χωρὶς τέμνεται. *Ariſtoph. Aves, ver.* 1702. Ἔθος ἦν τρεπομέ-

Ὄφρα Ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι
Σπείσαντες, κοίτοιο μεδώμεθα· τοῖο γὰρ ὥρη.
Ἤδη γὰρ φάος οἴχεθ' ὑπὸ ζόφον· οὐδὲ ἔοικε
Δηθὰ θεῶν ἐν δαιτὶ θαασσέμεν, ἀλλὰ νέεσθαι.
Ἦ ῥα Διὸς θυγάτηρ, τοὶ δ' ἔκλυον αὐδησάσης.
Τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
Κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο·
Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσι·
Γλώσσας δ' ἐν πυρὶ βάλλον, ἀνιστάμενοι δ' ἐπέλειβον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ', ἔπιόν θ', ὅσον ἤθελε θυμὸς,
Δὴ τότ' Ἀθηναίη καὶ Τηλέμαχος θεοειδὴς
Ἄμφω ἱέσθην κοίλην ἐπὶ νῆα νέεσθαι·
Νέστωρ δ' αὖ κατέρυκε καθαπτόμενος ἐπέεσσι·
Ζεὺς τόγ' ἀλεξήσειε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
Ὡς ὑμεῖς παρ' ἐμεῖο θοὴν ἐπὶ νῆα κίοιτε,

« Vt Neptuno et aliis immortalibus
« Vbi libaverimus, lectum curemus; eius enim hora adeſt.
« Iam enim lumen ivit ſub occaſum; neque decet
« Diu deorum in epulo ſedere, ſed abire.
Dixit ſane Iovis filia; hi vero auſcultarunt locutae.
Ipſis autem praecones aquam manibus infuderunt;
Iuvenes vero crateras coronarunt potu;
Diſtribueruntque omnibus, auſpicantes poculis;
Linguas autem in ignem coniecerunt, ſurgentesque libarunt.
Caeterum poſtquam libarant, biberantque quantum deſiderabat animus,
Tum vero Minerva et Telemachus deo-ſimilis
Ambo volebant cavam ad navem redire;
Neſtor autem contra detinebat inceſſens verbis;
« Iupiter hoc prohibeat, et immortales dii alii,
« Vt vos a me celerem ad navem eatis,

336 Θασσέμεν] F. A. 1.

τρεπομένοις πρὸς τὸ καθεύδειν, τῶν ἱερείων τὰς γλώσσας ἀποτέμνειν, καὶ καίειν τοῖς θεοῖς, τοὺς λόγους ἐπιμελομένοις· διὸ καὶ ἐπὶ μόνης τῆς Νέστορος θυσίας εἴρηται τὸ ἔθος· εὔηθες γὰρ τὸ λέγειν, σύντεμε τοὺς λόγους. Λέγεται δὲ Ἀττικὸν εἶναι τὸ ἔθος λαβόντων τὴν ἀρχὴν ἐντεῦθεν. *Schol.* Ἔσπενδον δὲ ἀπὸ τῶν δείπνων ἀναλύοντες, καὶ τὰς σπονδὰς ἐποιοῦντο Ἑρμῇ, καὶ οὐχ, ὡς ὕστερον, Διῒ τελείῳ· δοκεῖ γὰρ Ἑρμῆς ὕπνου προστάτης εἶναι. Σπένδουσι δ' αὐτῷ καὶ ἐπὶ ταῖς γλώσσαις ἐκ τῶν δείπνων ἀπιόντες. Προσνέμονται δ' αὐτῷ αἱ γλῶσσαι, διὰ τὴν ἑρμηνείαν. *Athenaeus, Lib.* I, *cap.* 14. Caeterum *Athenaei* Interpres Latinus, (*Lib.* IV, *cap.* 4, ubi hic verſus ab *Athenaeo* citatur) aliique nonnulli iſtud τέμνετε μὲν γλώσσας exponunt, *favete linguis*; ſed minus recte, ut liquet ex ſequente γλώσσας δ' ἐν πυρὶ βάλλον —. *ver.* 341.

Ibid. Κεράασθε] *Athenaeus, Lib.* IV, *cap.* 4. citat κεράσεσθε.

Ver. 333, 346 Ἀθανάτοισι — ἀθάνατοι] Vide ad *Il.* ά, 398.

Ver. 333 Ἀθανάτοισι Σπείσαντες, κοίτοιο μεδώμεθα] *Heſiod.* Ἄλλοτε δὴ σπονδῇσι θύεσσί τε ἱλάσκεσθαι, Ἠμὲν ὅτ' εὐνάζῃ, καὶ ὅταν φάος ἱερὸν ἔλθῃ. Ἔργ. καὶ Ἡμερ. l, 335.

Ver. 335 Οἴχεθ'] *Al.* ᾤχεθ'.

Ver. 339 Κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο] Vide ſupra ad ά, 149; et ad *Il.* ά, 470.

Ver. 340 Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσι] Vide infra ad ή, 183.

Ver. 341 Γλώσσας δ' ἐν πυρὶ βάλλον] Vide ſupra ad *ver.* 332.

Ver. 343 Θεοειδὴς] Vide ad *Il.* ά, 217.

Ver. 345 Καθαπτόμενος] Vide ſupra ad β', 39.

Ver.

Ὥστε τευ ἢ παρὰ πάμπαν ἀνείμονος, ἠὲ πενιχροῦ,
Ὧι οὔτε χλαῖναι καὶ ῥήγεα πόλλ' ἐνὶ οἴκῳ,
Οὔτ' αὐτῷ μαλακῶς, οὔτε ξείνοισιν, ἐνεύδειν.
Αὐτὰρ ἐμοὶ πάρα μὲν χλαῖναι καὶ ῥήγεα καλά.
Οὐ θὴν δὴ τοῦδ' ἀνδρὸς Ὀδυσσῆος φίλος υἱὸς
Νηὸς ἐπ' ἰκριόφιν καταλέξεται, ὄφρ' ἂν ἔγωγε
Ζώω· ἔπειτα δὲ παῖδες ἐνὶ μεγάροισι λίπωνται,
Ξείνους ξεινίζειν, ὅστις κ' ἐμὰ δώμαθ' ἵκηται.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Εὖ δὴ ταῦτά γ' ἔφησθα, γέρον φίλε· σοὶ δὲ ἔοικε
Τηλέμαχον πείθεσθαι, ἐπεὶ πολὺ κάλλιον οὕτω.
Ἀλλ' οὗτος μὲν νῦν σοι ἅμ' ἕψεται, ὄφρα κεν εὕδῃ
Σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· ἐγὼ δ' ἐπὶ νῆα μέλαιναν
Εἶμ', ἵνα θαρσύνω θ' ἑτάρους, εἴπω τε ἕκαστα·
Οἶος γαρ μετὰ τοῖσι γεραίτερος εὔχομαι εἶναι,
Οἱ δ' ἄλλοι φιλότητι νεώτεροι ἄνδρες ἕπονται
Πάντες ομηλικίη μεγαθύμου Τηλεμάχοιο.
Ἔνθα κε λεξαίμην κοίλῃ παρὰ νηῒ μελαίνῃ

" Tanquam ab aliquo vel prorſus veſtis-carenti, aut pauperculo,
" Cui neque laenae neque ſtragula multa in domo,
" Quibus aut ipſe molliter, aut hoſpites indormiant.
" At mihi adſunt laenae et ſtragula pulchra.
" Nunquam certe huius viri Vlyſsis charus filius
" Navis in tabulatis cubaverit, dum ego
" Vixero; deinde vero liberi in aedibus linquantur.
" Qui hoſpites excipiant, quicunque ad meam domum venerit.
Hunc autem rurſus allocuta eſt dea caeſia Minerva;
" Bene ſane haec dixiſti, ſenex amice: tibi vero decet
" Telemachum parere, quoniam longe melius ſic.
" Verum ille quidem nunc te ſequatur; ut dormiat
" Tuis in aedibus: ego autem ad navem nigram
" Vado, ut confirmem ſocios praecipiamque ſingula:
" Solus enim inter illos ſenior glorior eſſe:
" Caeteri vero ob amicitiam iuniores viri ſequuntur
" Omnes aequales-aetate magnanimi Telemachi.
" Illic cubaverim cava in navi nigra

356 Προσέειπεν] A. 358 ἐπὶ] edd. praeter R.

Ver. 348 Ἀνείμονος] Μὴ κεκτημένου ἱμάτια. *Schol.*

Ver. 349, et 351 Ῥήγεα] Βαπτὰ ἱμάτια καὶ περιβόλαια· ῥῆξαι γὰρ οἱ ἀρχαῖοι [Ita ex duobus MSS. et ex *Euſtathio* edidit *Barneſius*; *Vulgg.* οἱ Ἀχαιοὶ] ἔλεγον, τὸ βάψαι. *Schol.* Vide et ad *Il.* ω, 644.

Ver. 351 et 387 Καλά] Similiterque infra *ver.* 464, καλή· et *ver.* 467, καλόν. Vide ad *Il.* β', 43.

Ver. 353 Νηὸς ἐπ' ἰκριόφιν] Ἐπὶ τῶν καταστρωμάτων καὶ σανιδωμάτων τῆς νηός. *Schol.*

Ver. 353, 365 Καταλέξεται — λεξαίμην] Vide ad *Il.* β', 515.

Ver. 361 Θαρσύνω] Similiterque infra *ver.* 403, πόρσυνε· Vide infra ad ζ', 31; item ad *Il.* π', 70; et ω, 338.

Νῦν· ἀτὰρ ἠῶθεν μετὰ Καύκωνας μεγαθύμους
Εἶμ', ἔνθα χρεῖός μοι ὀφέλλεται, οὔτι νέον γε,
Οὐδ' ὀλίγον· σὺ δὲ τοῦτον, (ἐπεὶ τεὸν ἵκετο δῶμα,)
Πέμψον σὺν δίφρῳ τε καὶ υἱέϊ· δὸς δέ οἱ ἵππους,
Οἵ τοι ἐλαφρότατοι θείειν, καὶ κάρτος ἄριστοι.
Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Φήνῃ εἰδομένη· θάμβος δ' ἕλε πάντας ἰδόντας.
Θαύμαζεν δ' ὁ γεραιὸς, ὅπως ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν·
Τηλεμάχου δ' ἕλε χεῖρα, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
Ὦ φίλος, οὔ σε ἔολπα κακὸν καὶ ἄναλκιν ἔσεσθαι,
Εἰ δή τοι νέῳ ὧδε θεοὶ πομπῆες ἕπονται.
Οὐ μὲν γάρ τις ὅδ' ἄλλος Ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων,
Ἀλλὰ Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη Τριτογένεια,

" Nunc: ſed mane ad Cauconas magnanimos
" Ibo, ubi debitum mihi debetur, neque ſane novum,
" Neque exiguum: tu vero hunc, (quoniam tuam venit ad domum,)
" Mitte cum curru et filio: daque ei equos,
" Qui tibi celerrimi currendo, et robore fortiſſimi.
Sic utique locuta abiit caeſia-oculos Minerva,
Aquilae ſimilis: ſtupor autem cepit omnes videntes.
Admirabatur etiam ſenex, ut vidit oculis:
Telemachique prehendit manum, verbumque dixit, et locutus eſt;
" O amice, haud te opinor ignavum et imbellem fore,
" Siquidem te iuvenem ſic dii ductores comitantur.
" Non enim quiſquam hic alius coeleſtes domos habitantium,
" Quam Iovis filia praedatrix Pallas,

373 Ὀφθαλμοῖσι] edd. vett. recte.

Ver. 366 Ἀτὰρ ἠῶθεν μετὰ Καύκωνας] Νῦν τῶν ἐν Ἀρκαδίᾳ μέμνηται. *Schol.* Περὶ δὲ τῶν Καυκώνων ζητοῦσι τινὲς [*Al.* φησὶν] ὅτι τῆς Ἀθηνᾶς τῆς τῷ Μέντῃ [*Al.* Μέντορι] ὡμοιωμένης, εἰπούσης πρὸς Νέστορα, Νῦν, ἀτὰρ ἠῶθεν μετὰ Καύκωνας μεγαθύμους Εἶμ', ἔνθα χρεῖός μοι ὀφείλεται — δοκεῖ σημαίνεσθαι χώρα τις ἐν τῇ τῶν Ἐπειῶν, ἣν οἱ Καύκωνες εἶχον, ἕτεροι ὄντες τῶν ἐν τῇ Τριφυλίῃ, ἐπεκτείνοντες καὶ μέχρι Δυμαίας τυχόν· οὔτε δὲ τὴν Δύμην, ὁπόθεν Καυκωνίδα εἰρῆσθαι συμβέβηκε, παραλιπεῖν ἄξιον, οὔτε τὸν ποταμὸν ὁπόθεν Καύκων εἴρηται, διὰ τὸ τοὺς Καύκωνας παρέχειν ζήτησιν, οἵ τινές ποτέ εἰσιν, ὅπου φησὶν ἡ Ἀθηνᾶ βαδίζειν κατὰ τὴν τοῦ χρέους κομιδήν. Εἰ γὰρ μὴ δεχοίμεθα τοὺς ἐν τῇ Τριφυλίᾳ λέγεσθαι τοὺς περὶ Λέπρειον· οὐκ οἶδ' ὅπως πιθανὸς ἔσται ὁ λόγος· διὸ καὶ γράφουσι τινές· — ἔνθα χρεῖός μοι ὀφείλεται Ἤλιδι δίῃ, Οὐκ ὀλίγον. *Strabo, Geograph. Lib.* VIII. Caeterum quod hic addit *Scholiaſtes*; Οὐκέτι δὲ ἡ Ἀθηνᾶ πρὸς τὸν Μενέλαον σὺν τῷ Τηλεμάχῳ ἀφικνεῖται, διότι γάμοι ἐπετελοῦντο υἱοῦ καὶ θυγατρὸς Μενελάου· ἀλλοτρία δὲ τούτων ἡ Ἀθηνᾶ· id vero merum videtur commentum. *Clark.* Καυκώνων πτολίεθρον eſt apud *Callimach. Ern.*

Ver. 367 Ὀφέλλεται] Apud *Strabonem*, loco iam citato, ὀφείλεται. At *Caſaubonus* in annotationibus; *Praefero* inquit *alteram lectionem* ὀφέλλεται.

Ver. 372 Φήνῃ εἰδομένη] Φήνη, εἶδος ὀρνέου, ὅμοιον ἀετῷ. *Schol. Al.* Φήνῃ ἐειδομένη.

Ver. 373 Θαύμαζεν δ' ὁ γεραιὸς] Ὅτι νέῳ ὄντι τῷ Τηλεμάχῳ συνηκολούθει ἡ Ἀθηνᾶ. *Schol.*

Ver. 376 Εἰ δή] *Si revera. Clark.* Immo *ſiquidem.*

Ver. 377, 78 Οὐ — τις ἄλλος — ἀλλὰ Διὸς θυγάτηρ] Notanda forma ἄλλος — ἀλλὰ pro ἤ, quam imitatus eſt *Ioſeph. Ant.* XIX, 3. 3, τοὺς θεοὺς οὐκ ἄλλοις συμμαχεῖν, ἀλλὰ τοῖς μετ' ἀρετῆς — τοὺς ἀγῶνας ποιουμένοις. *Ern.*

Ver. 378 Ἀγελείη Τριτογένεια] *Al.* κυδίστη Τριτογένεια.

Ver.

Ἥ τοι καὶ πατέρ' ἐσθλὸν ἐν Ἀργείοισιν ἐτίμα.
Ἀλλά, Ἄνασσ', ἵληθι, δίδωθι δέ μοι κλέος ἐσθλὸν,
Αὐτῷ, καὶ παίδεσσι, καὶ αἰδοίῃ παρακοίτι·
Σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βοῦν ἦνιν, εὐρυμέτωπον,
Ἀδμήτην, ἣν οὔπω ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνήρ.
Τήν τοι ἐγὼ ῥέξω, χρυσὸν κέρασιν περιχεύας.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη.
Τοῖσιν δ' ἡγεμόνευε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Υἱάσι, καὶ γαμβροῖσιν, ἑὰ πρὸς δώματα καλά.
Ἀλλ' ὅτε δώμαθ' ἵκοντο ἀγακλυτὰ τοῖο ἄνακτος,
Ἑξείης ἕζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε.
Τοῖς δ' ὁ γέρων ἐλθοῦσιν ἀνὰ κρητῆρα κέρασσεν
Οἴνου ἡδυπότοιο, τὸν ἑνδεκάτῳ ἐνιαυτῷ

« Quae tibi et patrem eximium inter Achivos honorabat.
« At, Regina, propitia ſis; daque mihi gloriam eximiam,
« Ipſi, et filiis, et venerandae uxori:
« Tibi autem ego ſacrificabo bovem anniculam, lata-fronte,
« Indomitam, quam nondum ſub iugum duxit vir.
« Hanc tibi ego ſacrificabo, auro cornibus circumfuſo.
Sic dixit ſupplicans; hunc autem audivit Pallas Minerva.
Praeibat autem Gerenius eques Neſtor,
Filiis et generis *ſuis*, ſuas ad aedes pulchras.
Sed poſtquam ad aedes veniſſent inclytas regis,
Ordine ſedebant per ſediliaque thronoſque.
His vero ſenex ubi-adveniſſent craterem miſcuit
Vini dulcis, quod undecimo anno

384 Κέρασι] edd. omnes recte. 386 τοῖσι δ'] A. 2. 3.

Ver. 379 Ἐτίμα] *Honorare ſolebat.* Vide ad *Il.* ά, 37; et β', 221. *Clark.* Intelligo: *Cui praeter ceteros Argivos favebat.* Nam, *cui inter Argivos favebat*, frigidum fuerit. *Ern.*

Ver. 381 Παρακοίτι] Παρακοίτιδι, παρακοίτιϊ, παρακοίτι, *Vltima* longa. Sic, *Odyſſ.* ν', *ver.* 299: Μήτι τε κλέομαι καὶ κέρδεσιν. *Barneſius.* Vide ad *Il.* ά, 500.

Ver. 382 Σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βοῦν] Virgil. *Ipſe tibi ad tua templa feram ſollemnia dona; Et ſtatuam ante aras aurata fronte iuvencum Candentem, pariterque caput cum matre ferentem.* *Aen.* IX, 626. Vide et infra ad *ver.* 437.

Ver. 382 et 384 Ῥέξω] Vide ad *Il.* ά, 444.

Ver. 384 Κέρασιν περιχεύας] Κέρασιν male e *Barneſio* repetitum (vid. Var. Lect.) cui non magis quam *ver.* 392 obediri debuit. *Ern.*

Ver. 386, 397, 405, 417, et 474 Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ] Vide ſupra ad *ver.* 68; et ad *Il.* ά, 175.

Ver. 388 Ἵκοντο] *Al.* ἵκανον.

Ver. 389 Ἑξείης ἕζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε] Vide ſupra ad ά, 145.

Ver. 390 Τοῖς δ' ὁ γέρων ἐλθοῦσιν ἀνὰ κρητῆρα κέρασσεν] Τὸ δὲ, ἀνὰ κρητῆρα ἐκέρασεν, ἀντὶ τοῦ, ἀνεκέρασε κρατῆρα σπονδῆς, ἤτοι δὶς ἐκέρασεν· ἐκεράσθη γὰρ καὶ πρὸ βραχέων, ὅτε τὰς γλώσσας τεμόντες ἔκαυσαν. *Euſtath.* Cui tamen explicandi rationi haud aſſentior. *Clark.* Recte. Nam ἀνὰ in compoſitis raro habet vim repetitionis: certe non in ἀνακεράννυμι. Et poſt *ver.* 393 ſimplex κεράσσατο eſt. *Ern.*

Ver. 390, 393 Κέρασσεν — κεράσσατο] Recte cum duplici σ', quippe a κεράννυμι deducta. Vide ad *Il.* ά, 67.

Ver. 391 Οἴνου ἡδυπότοιο] Vide ſupra ad β', 340.

Ibid. Τὸν ἑνδεκάτῳ ἐνιαυτῷ Ὤϊξε ταμίη] Τὸ δὲ, ἑνδεκάτῳ ἐνιαυτῷ, ἀμφίβολον· εἴτε ἐκ τῷ ἑνδεκάτῳ, ἵνα οὕτω δασύνηται ἡ ἄρχουσα, εἴτε ἐν τῷ δεκάτῳ, ἵνα ἔχῃ ψιλὴν, ὡς πρόθεσις. Καὶ ἴσως οὕτω κρεῖττον, καθ' ὁμοιότητα τοῦ, (*Il.* θ', 404, 418) οὐδέ κεν ἐς δεκάτους

Ὤϊξε ταμίη, καὶ ἀπὸ κρήδεμνον ἔλυσε·
Τοῦ ὁ γέρων κρητῆρα κεράσσατο· πολλὰ δ' Ἀθήνῃ
Εὔχετ' ἀποσπένδων, κούρῃ Διὸς Αἰγιόχοιο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ', ἔπιόν θ', ὅσον ἤθελε θυμὸς,
Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἶκόνδε ἕκαστος·
Τὸν δ' αὐτοῦ κοίμησε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
Τηλέμαχον, φίλον υἱὸν Ὀδυσσῆος θείοιο,
Τρητοῖς ἐν λεχέεσσιν, ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ·
Πὰρ δ' ἄρ' ἐϋμμελίην, Πεισίστρατον, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
Ὅς οἱ ἔτ' ἠΐθεος παίδων ἦν ἐν μεγάροισιν.
Αὐτὸς δ' αὖτε καθεῦδε μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο·
Τῷ δ' ἄλοχος δέσποινα λέχος πόρσυνε καὶ εὐνήν.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
Ὤρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆφι Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·

Aperuit proma, et operculum dempſit:
Huius ſenex craterem miſcuit; plurimum vero Minervae
Supplicabat libans filiae Iovis Aegiochi.
Caeterum poſtquam libarant, biberantque, quantum voluit animus,
Alii quidem decubituri abierunt domum quiſque:
Illic vero decumbere-fecit Gerenius eques Neſtor
Telemachum, charum filium Vlyſſis divini,
Tornatis in lectis ſub porticu ſonora:
Iuxta eum vero bellicoſum Piſiſtratum ducem virorum,
Qui ei adhuc caelebs filiorum erat in aedibus.
Ipſe vero dormivit in ſeceſſu domus excelſae:
Huic vero uxor regina lectum praeparavit et cubile.
Quando autem mane-genita apparuit roſea-digitos aurora,
Surrexit utique ex lecto Gerenius eques Neſtor;

405 Εὐνῆφιν] edd. praeter R. male.

τοὺς ἐνιαυτούς. *Euſtath.* Mihi vero vulgata verior videtur Lectio, Quod enim ad hanc rem citat eruditus, longe aliud eſt; et alibi, ubi eadem phraſis a Poëta uſurpatur, abeſt praepoſitio iſta, ἐν. Vide ad *Il.* μ', 15; item infra ad *Odyſſ.* π', 18; et ρ', 327.

Ver. 392 Ὤϊξε ταμίη] Edidit *Barneſius* Ὤϊξεν ταμίη. Sed ferri poteſt vulgata lectio. Vide ad *Il.* ά, 51. *Clark.* Immo ſola vera eſt: nam in caeſura ſequente τ non ſolet addi ν. *Ern.*

Ibid. Κρήδεμνον] Τὸ πῶμα τοῦ πίθου μεταφορικῶς. *Schol.*

Ver. 396 Ἔβαν οἶκόνδε] Vide ad *Il.* ά, 51; et θ', 229.

Ver. 399 Τρητοῖς ἐν λεχέεσσιν] Vide ad *Il.* ώ, 720. *Ern.*

Ibid. Αἰθούσῃ] Τῇ πρὸς ἥλιον τετραμμένῃ, παρὰ τὸ αἴθεσθαι ἐν αὐτῇ φῶς, ὅ ἐστι καίεσθαι. *Schol.* *Clark.* Conf. *Il.* ώ, 643, 650, ubi pariter Priamo hoſpiti lectum in porticu ſternere iubet Achilles, ſed tamen ita, ut id praeter morem facere videatur. *Ern.*

Ibid. Ἐριδούπῳ] Μεγάλους ἤχους ἀποτελούσῃ διὰ τοὺς ἀνέμους. *Schol.* Caeterum *Barneſius* in duobus MSS. ſcriptum repperit ἐριγδούπῳ. Quod verſum perimit.

Ver. 401 Ἠΐθεος] Ὁ ἀπὸ τεσσαρεσκαίδεκα ἐτῶν, ἕως ὀκτωκαίδεκα, ἠΐθεος λέγεται· ἔστι δὲ ἄγαμος. *Schol.*

Ver. 402 Καθεῦδε] *Al.* κάθευδε. Vide ad *Il.* ά, 611.

Ver. 404 Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς] Similiterque infra *ver.* 491; Vide ſupra ad β', 1; et ad *Il.* ά, 477.

Ver. 405 Ὤρνυτ'] Vide ad *Il.* γ', 260.

Ibid. Ἄρ'] *Deinceps* —. *Vt fit* —.

Ibid. Εὐνῆφι] Vide ad *Il.* ν', 588.

Ver.

Ἐκ δ' ἐλθὼν, κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισιν,
Οἵ οἱ ἔσαν προπάροιθε θυράων ὑψηλάων,
Λευκοὶ, ἀποστίλβοντες ἀλείφατος· οἷς ἐπὶ μὲν πρὶν
Νηλεὺς ἵζεσκεν, θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος.
Ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κηρὶ δαμεὶς ἀϊδόσδε βεβήκει.
Νέστωρ αὖ τότ' ἔφιζε Γερήνιος, οὖρος Ἀχαιῶν,
Σκῆπτρον ἔχων· περὶ δ' υἷες ἀολλέες ἠγερέθοντο,
Ἐκ θαλάμων ἐλθόντες, Ἐχέφρων τε, Στράτιός τε,
Περσεύς τ', Ἄρητός τε, καὶ ἀντίθεος Θρασυμήδης·
Τοῖσι δ' ἔπειθ' ἕκτος Πεισίστρατος ἤλυθεν ἥρως·
Πὰρ δ' ἄρα Τηλέμαχον θεοείκελον εἷσαν ἄγοντες.
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Καρπαλίμως μοι, τέκνα φίλα κρηήνατ' ἐέλδωρ,
Ὄφρ' ἤτοι πρώτιστα θεῶν ἱλάσσομ' Ἀθήνην,
Ἥ μοι ἐναργὴς ἦλθε θεοῦ ἐς δαῖτα θάλειαν.

Egreſſusque ſedit ſuper politos lapides,
Qui illi erant ante fores excelſas,
Albi reſplendentes unguento; quibus quidem antea
Neleus inſidebat diis conſiliarius par:
At ille quidem iamiam fato domitus ad inferos deſcenderat.
Neſtor autem tum inſidebat Gerenius, cuſtos Achivorum,
Sceptrum tenens: circum autem filii frequentes congregabantur,
E thalamis egreſſi, Echephronque, Stratiusque,
Perſeusque, Aretusque, et deo-par Thraſymedes:
His vero deinceps ſextus Piſiſtratus venit heros:
Iuxta autem Telemachum deo-ſimilem collocarunt ducentes.
Illis vero ſermones exordiebatur Gerenius eques Neſtor;
« E veſtigio mihi, filii chari, perficite voluntatem;
« Vt ſcilicet primum inter deos propitiam-reddam Minervam,
« Quae mihi manifeſta venit dei ad convivium celebre.

408 Ἔπι] edd. vett. recte. 416 in ed. Rom. ſequitur hunc verſum is, de quo eſt in nota.

Ver. 408 Ἀποστίλβοντες ἀλείφατος] Λείπει τὸ, ὡς. ἔτι γὰρ, ὡς ἐλαίῳ. Eodemque modo exponit et *Euſtathius*. Ita *Il.* έ, 595; Οἱ δὲ χιτῶνας Εἵατο εὐνήτους, ἦκα στίλβοντας ἐλαίῳ. Vide et infra ad ή, 107.

Ver. 409 Ἵζεσκεν] *Sedere ſolebat.* Vide ad *Il.* ά, 37; et β', 221.

Ibid. Θεόφιν μήστωρ] Scr. θεόφι, ut *ver.* 405 εὐνῆφι, ubi pariter quidam edidere εὐνῆφιν Vid. Var. Lect. *Ern.*

Ibid. Ἀτάλαντος] Vide ad *Il.* β', 627.

Ver. 410 Βέβηκει] Si βέβηκε dixiſſet, iam non conſtitiſſet Temporum ratio. Vide ad *Il.* ά, 37; et δ', 492.

Ver. 416 Πὰρ δ' ἄρα] Poſt hunc verſum in quibuſdam editionibus ſequitur, οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἤγερθεν, ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο, Τοῖσι δὲ *etc.* "De quo" inquit *Henricus Stephanus* "idem prorſus ſentio quod de "illo (ſupra *Odyſſ.* ά, 149) Νώμησαν δ' "ἄρα —; nimirum eum aliunde huc irrepſiſſe." *Clark.* Vid. Var. Lect. Eundem verſum alieno loco vidimus *Il.* ώ, 790. *Ern.*

Ibid. Θεοείκελον] Vide ad *Il.* ώ, 217.

Ver. 420 Θεοῦ ἐς δαῖτα θάλειαν] "Lautiores epulas priſci Graeci θαλείας dixerunt, ὅτι θεῶν χάριν ἠθροίζοντο καὶ συνήεσαν, *quia in honorem Deûm conveniebant ad convivia.*" *Caſaubon. Annotat. in Athenaeum, Lib.* II, *cap.* 2.

Ἀλλά γ' ὁ μὲν πεδίονδ' ἐπὶ βοῦν ἴτω, ὄφρα τάχιστα
Ἔλθῃσιν, ἐλάσῃ δὲ βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ.
Εἷς δ' ἐπὶ Τηλεμάχου μεγαθύμου νῆα μέλαιναν
Πάντας ἰὼν ἑτάρους ἀγέτω, λιπέτω δὲ δύ' οἴους·
Εἷς δ' αὖ χρυσοχόον Λαέρκεα δεῦρο κελέσθω
Ἐλθεῖν, ὄφρα βοὸς χρυσὸν κεράσιν περιχεύῃ.
Οἱ δ' ἄλλοι μένετ' αὐτοῦ ἀολλέες· εἴπατε δ' εἴσω
Δμωῇσιν κατὰ δώματ' ἀγακλυτὰ δαῖτα πένεσθαι,
Ἕδρας τε, ξύλα τ' ἀμφὶ, καὶ ἀγλαὸν οἰσέμεν ὕδωρ.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐποίπνυον· ἦλθε μὲν ἄρ βοῦς
Ἐκ πεδίου, ἦλθον δὲ θοῆς παρὰ νηὸς ἐΐσης
Τηλεμάχου ἕταροι μεγαλήτορος· ἦλθε δὲ χαλκεὺς,
Ὅπλ' ἐν χερσὶν ἔχων χαλκήϊα, πείρατα τέχνης,
Ἄκμονά τε, σφῦράν τ', εὐποίητόν τε πυράγρην,
Οἷσίν τε χρυσὸν εἰργάζετο· ἦλθε δ' Ἀθήνη,

"Verum alius quidem rus propter bovem eat, ut celerrime
"Veniat, adducat autem boum bubulcus vir.
"Vnus autem ad Telemachi magnanimi navem nigram
"Omnes profectus ſocios ducat, relinquat vero duos ſolos:
"Vnus porro aurificem Laërceum huc iubeat
"Venire, ut bovis aurum cornibus circumfundat.
"Vos vero alii manete hic ſimul-omnes; mandate autem intus
"Ancillis per domum inclytam convivium apparare,
"Sediliaque, lignaque undique, et limpidam afferre aquam.
Sic dixit; illi autem omnes miniſtrabant: venit quidem bos
Ex agro, venerunt etiam celeri a nave aequali
Telemachi ſocii magnanimi: venit porro faber
Arma in manibus tenens fabrilia, inſtrumenta artis,
Incudemque, malleumque, benefactamque forcipem,
Quibus ſcilicet aurum elaborabat: venit quoque Minerva,

434 Εὐποίητον] F. vid. *not.*

Ver. 421 Ἀλλά γ' ὁ μὲν] Non dubito, inquit *Henricus Stephanus*, quin reponendum ſit ἀλλ' ἄγ' pro ἀλλά γ'. Cum vero nullo in Exemplari ita ſcriptum reppererit, nihil immutare eſt auſus.

Ver. 422 Ἐλάσῃ] Apud *Euſtathium* in commentario ἐλάσει.

Ver. 426 Ὄφρα βοὸς χρυσὸν] Vide infra ad *ver.* 437. *Clark.* De κέρασιν περιχεύῃ. Vid. ſupra ad *ver.* 384. *Euſtath.* habet h. l. κέρασι (ut ſupra) p. 1475. 32, ut et in *v.* 437, ibid. 34, ubi pariter edd. etiam *Rom.* habent κέρασιν. Similiter mox δμωῇσι verum eſſe puto. *Ern.*

Ver. 430 Ἄρ] *Vt iuſſerat Neſtor verſ.* 431.

Ver. 431 Νηὸς ἐΐσης] Vide ſupra ad *ver.* 10.

Ver. 434 Σφῦράν τ', εὐποίητόν τε πυράγρην] Male εὐποίητον, cum in compoſitis υ hoc ſit longum. Vid. ad *Iliad.* ν', 612, ϛ, 480 corrigendum ἐυποίητον, ut habet *Euſtathius* in Comm. atque etiam ed. *Flor. Ern.*

Ver. 435 Οἷσίν τε] *Quibus ſcilicet.*

Ibid. Ἦλθε δ' Ἀθήνη Ἱρῶν ἀντιόωσα] Τὸ δὲ, ἦλθε δ' Ἀθήνη, τὸ τῆς θυσίας εὔλογον δηλοῖ. *Euſtath.* Οἱ δ' ἀρχαῖοι καὶ τοὺς θεοὺς ἀνθρωποειδεῖς ὑποστησάμενοι, καὶ τὰ περὶ τὰς ἑορτὰς διέταξαν. Ὁρῶντες γὰρ ὡς τῆς μὲν ἐπὶ τὰς ἀπολαύσεις ὁρμῆς οὐχ οἷόν τε τοὺς ἀνθρώπους ἀποστῆσαι, χρήσιμον δὲ καὶ συμφέρον τοῖς τοιούτοις εὐτάκτως καὶ κοσμίως ἐθίζειν χρῆσθαι, χρόνον ἀφορίσαντες, καὶ τοῖς θεοῖς προθύσαντες, οὕτω μεθῆκαν αὐτοὺς εἰς ἄνεσιν· ἵν' ἕκαστος, ἡγούμενος ἥκειν τοὺς θεοὺς ἐπὶ τὰς ἀπαρχὰς καὶ τὰς σπονδὰς, μετὰ αἰδοῦς τὴν συνουσίαν ποιῆται. Ὅμηρος γοῦν φησιν, ἦλθε δ' Ἀθήνη, Ἱρῶν ἀντήσουσα. *Athenaeus Lib.* VIII, *cap.* 17.

Ver.

Ἱρῶν ἀντιόωσα· γέρων δ' ἱππηλάτα Νέστωρ
Χρυσὸν ἔδωχ'· ὁ δ' ἔπειτα βοὸς κέρασιν περίχευεν
Ἀσκήσας, ἵν' ἄγαλμα θεὰ κεχάροιτο ἰδοῦσα.
Βοῦν δ' ἀγέτην κεράων Στρατίος καὶ δῖος Ἐχέφρων.
Χέρνιβα δέ σφ' Ἄρητος ἐν ἀνθεμόεντι λέβητι
Ἤλυθεν ἐκ θαλάμοιο φέρων· ἑτέρῃ δ' ἔχεν οὐλὰς
Ἐν κανέῳ· πέλεκυν δὲ μενεπτόλεμος Θρασυμήδης
Ὀξὺν ἔχων ἐν χειρὶ παρίστατο, βοῦν ἐπικόψων.
Περσεὺς δ' ἀμνίον εἶχε· γέρων δ' ἱππηλάτα Νέστωρ
Χέρνιβά τ' οὐλοχύτας τε κατήρχετο· πολλὰ δ' Ἀθήνῃ
Εὔχετ' ἀπαρχόμενος, κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλων.

Sacris adfutura: Senex autem eques Neſtor
Aurum dedit: ille vero deinde bovis cornibus circumfudit,
Vbi elaboraſſet, ut ornatum dea gauderet intuita:
Bovem autem ducebant cornibus Stratius et nobilis Echephron.
Aquam autem ipſis Aretus in floribus-celato lebete
Venit ex thalamo ferens: altera vero geſtabat molas
In caniſtro; ſecurim autem bellicoſus Thraſymedes
Acutam tenens in manu aſtabat, bovem caeſurus.
Perſeus autem vas *ſanguini-recipiendo* tenebat: ſenex autem eques Neſtor
Aquamque molasque praelibabat: multumque Minervae
Supplicabat primitias-efferens, ex capite pilos in ignem coniiciens.

438 Κεχάροιατ' ἰδοῦσα] R. male. *Euſtath.* κεχάροιτο.

Ver. 436 Ἀντιόωσα] Apud *Athenaeum*, loco iam citato, ἀντήσουσα.

Ver. 436 et 444 Ἱππηλάτα Νέστωρ] Vide ad *Il.* ά, 175.

Ver. 437 Ὁ δ' ἔπειτα βοὸς κέρασιν περιχεῦεν] Ovid. *Inductaque cornibus aurum Victima vota cadit. Metam. Lib.* VII, 161. *Et pandis inductae cornibus aurum Conciderant ictae, nivea cervice iuvencae. Lib.* X, 271. "Decemviriſque praeceptum eſt, "ut Graeco ritu hiſce hoſtiis ſacrum fa"cerent: Apollini bove aurato et capris "duabus albis auratis, Latonae bove "foemina aurata." *Macrob. Saturnal. Lib.* I, *cap.* 17. Vide et ſupra ad *ver.* 382.

Ver. 438 Ἄγαλμα] Vide ſupra ad *ver.* 274.

Ver. 440 Ἀνθεμόεντι] Ποικίλῳ, διὰ τὰ ἐντετορνευμένα αὐτῷ ἐπιτερπῆ *Schol.*

Ver. 441 Ἑτέρῃ δ' ἔχεν οὐλὰς Ἐν κανέῳ] Dna *Dacier* hoc in loco legendum coniicit, ἕτερος δ' ἔχεν οὐλὰς *etc.* "Il n'eſt "pas poſſible," inquit, "qu'un homme "porte d'une main un baſſin avec une "aiguiere, et de l'autre une corbeille. "Aſſurément le baſſin et l'aiguiere "demandent les deux mains. Je croi "donc qu'au lieu d'ἑτέρῃ, *de l'autre*, "il faut lire ἕτερος, *un autre*; et qu'il "faut traduire. *Aretus vint du Palais*, "*portant un baſſin magnifique avec une* "*aiguiere; et un autre portoit une cor*"*beille, où étoit l'orge ſacre*, etc." Male: Videtur enim vocem χέρνιβα, quae *aquam* ſimpliciter ſignificat, pro *Gutturnio* accepiſſe.

Ibid. Οὐλὰς] Ἐλαιοβρόχους κριθάς. *Schol.*

Ver. 443 Ἐν χειρὶ] *Euſtathius* in commentario videtur legiſſe ἐν χερσί.

Ver. 444 Περσεὺς δ' ἀμνίον εἶχε] Ἔστι μὲν τῶν ἅπαξ εἰρημένων ἡ λέξις· σημαίνει δὲ ἀγγεῖον, ὅπου τὸ αἷμα τοῦ ἱερείου δέχονται. *Schol. Al.* αἵμνιον. *Al.* δάμνιον.

Ver. 445 Χέρνιβά τ' οὐλοχύτας τε κατήρχετο. Vide infra ad ξ', 422. *Clark.* Κατάρχεσθαι dicitur de omnibus, quae in ſacrificiis fiunt, antequam caedatur victima, unde et προθύματα dicuntur, *libamina* apud *Virgilium.* Hic τὸ κατάρχεσθαι fit, primo, adſperſa victimae aqua luſtrali (χέρνιβα) de qua et *Euripides* dixit *Iphig. Taur.* 40. 56. deinde, adſperſione molae, de qua inprimis dicitur, ubi *immolare* bene vertitur: tertio pilis e capite tauri reſectis in ignem coniiciendis. Haec tironum cauſſa diximus: qui et adire poſſunt *Küſterum* ad Aves 960, et quos laudat Cl. *Valkenar.* ad *Eurip.* Phoeniſſ. *v.* 576. *Ern.*

Ver.

Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' εὔξαντο, καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
Αὐτίκα Νέστορος υἱος, ὑπέρθυμος Θρασυμήδης,
Ἤλασεν ἄγχι στάς· πέλεκυς δ' ἀπέκοψε τένοντας
Αὐχενίους, λῦσεν δὲ βοὸς μένος· αἱ δ' ὀλόλυξαν
Θυγατέρες τε, νυοί τε, καὶ αἰδοίη παράκοιτις
Νέστορος, Εὐρυδίκη, πρέσβα Κλυμένοιο θυγατρῶν.
Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀνελόντες ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
Ἔσχον· ἀτὰρ σφάξεν Πεισίστρατος, ὄρχαμος ἀνδρῶν.
Τῆς δ' ἐπεὶ ἐκ μέλαν αἷμα ῥύη, λίπε δ' ὀστέα θυμὸς,
Αἶψ' ἄρα μιν διέχευαν· ἄφαρ δ' ἐκ μηρία τάμνον
Πάντα κατὰ μοῖραν, κατά τε κνίσση ἐκάλυψαν,
Δίπτυχα ποιήσαντες· ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
Καῖε δ' ἐπὶ σχίζῃς ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἴθοπα οἶνον
Λεῖβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
Μίστυλλόν τ' ἄρα τ' ἄλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
Ὤπτων δ', ἀκροπόρους ὀβελοὺς ἐν χερσὶν ἔχοντες.
Τόφρα δὲ Τηλέμαχον λοῦσεν καλὴ Πολυκάστη,

Caeterum poſtquam precati ſunt, et molas proiecerunt,
Statim Neſtoris filius magnanimus Thraſymedes,
Feriit prope ſtans: ſecuris autem abſcidit nervos
Cervicales, ſolvitque bovis robur: cum clamore vero precati ſunt
Filiaeque nurusque, et pudica uxor.
Neſtoris, Eurydice, maxima-natu Clymeni filiarum.
Hi quidem deinde ſublatam *bovem* a terra ſpatioſa
Tenebant: caeterum mactavit Piſiſtratus dux virorum.
Ex illa autem poſtquam niger ſanguis fluxiſſet, reliquiſſetque oſſa animus,
Celeriter dein ipſam diviſerunt; ſtatimque femora excidebant
Omnia rite, adipeque cooperuerunt,
Poſtquam duplicaverant; ſuper ea vero fruſta-cruda-impoſuerunt.
Adolebat autem ſuper ligna-fiſſa ſenex, et inſuper nigrum vinum
Libabat: iuvenes vero iuxta eum tenebant verua-quinque-cuſpidum manibus.
Caeterum poſtquam femora exuſta erant, et viſceia guſtarant,
Minutatim dein ſecuerunt caetera, et verubus transfixerunt,
Aſſabantque, acuta verua in manibus tenentes.
Interea vero Telemachum lavit pulchra Polycaſte,

Ver. 447 Ἐπεί ῥ'] *Poſtquam, ut dictum eſt.*
Ver. 449 Ἀπέκοψε] Vide ad *Il* θ', 87.
Ibid Τένοντας] Πάντα τὰ διατεταμένα νεῦρα Ὅμηρος τένοντας καλεῖ. *Schol.*
Ver. 450 Αἱ δ' ὀλόλυξαν] Μετὰ βοῆς ηὔξαντο. *Schol.* Vide infra ad χ', 408.
Ver. 454 Σφάξεν Πεισίστρατος] Vid. ad 435. *E n.*
Ver. 456 Αἶψ' ἄρα] *Statim deinceps.*
Ibid. Διέχευαν] Κατὰ μέρη διεῖλον. *Schol.*
Ibid. Ἐκ μηρία τάμνον] Vid. ad *Il.* ά, 460.
Ver. 458 Ὠμοθέτησαν] Ἔκοψαν μικρὸν ἀπὸ παντὸς μέρους, καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ τὰ μηρία. *Schol.* ad *Iliad.* ά, 461.
Ver. 459 Αἴθοπα οἶνον] Vid. ad *Il.* ψ', 237.
Ver. 460 Πεμπώβολα] Vide ad *Il.* ά, 463
Ver. 461 Καὶ σπλάγχ' ἐπάσαντο] Vide ſupra ad *ver.* 9.
Ver. 462 Μίστυλλόν τ' ἄρα τ' ἄλλα] Vide ad *Il.* ά, 465.
Ver. 463 Ὤπτων δ'] Vide ſupra ad β', 300; et ad *Il.* ά, 466. *Al.* Ὤπτων τ'.
Ver. 464 Τόφρα δὲ Τηλέμαχον] Ποιεῖ δὲ Ὅμηρος καὶ τὰς κόρας καὶ τὰς γυναῖκας λούσας τοὺς ξένους, ὡς οὔτε φλεγμονὴν οὔτε ἀκρασίαν πασχόντων τῶν εὖ βεβιωκότων, καὶ σωφρόνως ἁπτομένας. Ἀρχαῖον δὲ τοῦτο ἔθος. *Athenaeus, Lib.* I, *cap.* 8.

Ibid.

Νέστορος ὁπλοτάτη θυγάτηρ Νηληϊάδαο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ λοῦσέν τε, καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ,
Ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα,
Ἔκ ῥ' ἀσαμίνθου βῆ, δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος.
Πὰρ δ' ἄρα Νέστορ' ἰὼν κατ' ἄρ' ἕζετο, ποιμένι λαῶν.
Οἱ δ' ἐπεὶ ὤπτησαν κρέ' ὑπέρτερα, καὶ ἐρύσαντο,
Δαίνυνθ' ἑζόμενοι· ἐπὶ δ' ἀνέρες ἐσθλοὶ ὄροντο,
Οἶνον ἐνοινοχοεῦντες ἐνὶ χρυσέοις δεπάεσσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Παῖδες ἐμοὶ, ἄγε, Τηλεμάχῳ καλλίτριχας ἵππους
Ζεύξαθ' ὑφ' ἅρματ' ἄγοντες, ἵνα πρήσσησιν ὁδοῖο.
Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο·
Καρπαλίμως δ' ἔζευξαν ὑφ' ἅρμασιν ὠκέας ἵππους.
Ἐν δὲ γυνὴ ταμίη σῖτον καὶ οἶνον ἔθηκεν,
Ὄψα τε, οἷα ἔδουσι διοτρεφέες βασιλῆες.
Ἂν δ' ἄρα Τηλέμαχος περικαλλέα βήσατο δίφρον·

Neſtoris minima-natu filia Nelidae.
Porro poſtquam laviſſet, et unxiſſet pingui oleo,
Eique induſium pulchrum indidiſſet atque tunicam,
E lavacro *is* exiit, corpore immortalibus ſimilis:
Iuxta autem Neſtorem profectus conſedit, paſtorem populorum.
Hi vero poſtquam aſſarant carnes exteriores, et detraxerant,
Epulabantur ſedentes; deinde viri praeſtantes ſurgebant,
Vinum infundentes in aureis poculis.
Caeterum poſtquam potus et cibi deſiderium exemerant,
Illis dein ſermones exordiebatur Gerenius eques Neſtor;
" Filii mei, agite, Telemacho pulchras-iubas-habentes equos
" Iungite ſub currum ducentes, ut conficiat iter.
Sic dixit, hi vero ei ſtatim auſcultarunt atque paruerunt:
Celeriterque iunxerunt ſub currum veloces equos.
Mulier vero proma panem et vinum impoſuit,
Obſoniaque, qualia edunt Iovis-alumni reges.
Telemachus autem dein perpulchrum conſcendit currum;

466 Ἔχρισε] edd. praeter R. *Euſtath.* recte. 469 πὰρ δ' ὄγε] R. 476 πρήσσωσιν] edd. praeter R. 479 ἔχευεν] edd. vett.

Ibid. Τόφρα δὲ] Similiterque infra *ver.* 474, Τοῖσι δέ. Vide ad *Il.* θ', 160; et μ', 12. *Barneſius* minus recte, Τοφράδε — Τοῖσιδε.

Ibid. Λοῦσεν καλὴ] Vid. ad 416. *Ern.*

Ver. 466 Λίπ' ἐλαίῳ] Virgil. *Pinguis olivi. Eclog.* V, 68.

Ver. 468 Δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος] Virgil. *Os humeroſque Deo ſimilis. Aen.* I, 593.

Ver. 469 Πὰρ δ' ἄρα] *Al.* Πὰρ δ' ὄγε. Vide ſupra ad β', 327; et ad *Il.* γ', 409.

Ver. 470 Κρέ' ὑπέρτερα] Vide ſupra ad *ver.* 65.

Ver. 472 Ἐνὶ χρυσέοις] Pronuntiabatur χρυσοῖς. Vide ad *Il.* ν', 523.

Ver. 473 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος] Vide ad *Il.* ά, 469.

Ver. 476 Ζεύξαθ' ὑφ' ἅρματ'] Ita edidit *Barneſius* ex *ver.* 478; ex *Odyſſ.* ζ, 47; itemque ex *Euſtathio*, qui in commentario ad *ver.* 478 ita citat. *Vulgg.* male, Ζεύξασθ' ὑφ' ἅρματ'. *Clark.* Sed tamen ζεύξαθ' habent *Ald.* 2. 3. et *Rom. Ern.*

Ibid. Πρήσσῃσιν] Vide ad *Il.* ν', 192. *Al.* πρήσσωσιν.

Ver. 479 Ἔθηκεν] *Al.* ἔχευεν.

Ver.

Πὰρ δ' ἄρα Νεστορίδης Πεισίστρατος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Ἐς δίφρον τ' ἀνέβαινε, καὶ ἡνία λάζετο χερσί·
Μάστιξεν δ' ἐλάαν· τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην
Ἐς πεδίον, λιπέτην δὲ Πύλου αἰπὺ πτολίεθρον.
Οἱ δὲ πανημέριοι σεῖον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες.
Δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.
Ἐς Φηρὰς δ' ἵκοντο, Διοκλῆος ποτὶ δῶμα,
Υἱέος Ὀρσιλόχοιο, τὸν Ἀλφειὸς τέκε παῖδα.
Ἔνθα δὲ νύκτ' ἄεσαν· ὁ δὲ τοῖς πὰρ ξείνια θῆκεν.
  Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
Ἵππους τ' ἐζεύγνυντ', ἀνά θ' ἅρματα ποικίλ' ἔβαινον·
Ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο, καὶ αἰθούσης ἐριδούπου·
Μάστιξεν δ' ἐλάαν, τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην.
Ἷξον δ' ἐς πεδίον πυρηφόρον· ἔνθα δ' ἔπειτα
Ἦνον ὁδόν· τοῖον γὰρ ὑπέκφερον ὠκέες ἵπποι.
Δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.

Iuxta eum vero Neſtorides Piſiſtratus, dux virorum,
In currumque conſcendit, et habenas cepit manu;
Verberavitque ut-inirent-curſum; illi vero non inviti volarunt
In campum, reliqueruntque Pyli excelſam urbem.
Illi vero tota die quatiebant iugum utrinque tenentes.
Occidit autem ſol, obumbrabanturque omnes viae.
Ad Pheras autem venerunt, Dioclis ad domum,
Filii Orſilochi, quem Alpheus genuit filium.
Ibi vero noctem dormiverunt: illeque iis hoſpitalia appoſuit.
  Quando autem mane-genita apparuit roſea-digitos Aurora,
Equosque iunxerunt, currumque ornatu-varium conſcenderunt;
Eque veſtibulo agitarunt, et e porticu ſonora:
Flagellavit autem *Piſiſtratus*, ut-inirent-curſum: illi vero non inviti volarunt.
Venerunt autem in campum frugiferum: hic vero deinde
Conficiebant iter; uſque adeo extulerunt veloces equi.
Occiditque ſol, obumbrabanturque omnes viae.

490 Ὁ δ' ἄρα ξεινήϊα δῶκεν] R. et ὁ δὲ πὰρ ξείνια θῆκεν] male. 493 ἐκ δ' ἐλάαν etc.] totus abeſt edd. F. A. L. et videtur ſane ſpurius, huc tractus ex alio loco np. *Il.* ώ, 323. Nihil hic *Barneſius* vidit, nec *Clarkius*. 494 μάστιξε δ' ἐλάαν] R.

Ver. 484 et 494 Ἄκοντε] *Al.* ἀέκοντε.

Ver. 487 et 497 Δύσετό τ' ἠέλιος] Vide ſupra ad β', 388; item ad *Il.* β', 35; et ί, 109. *Al.* Δύσατο.

Ver. 488 Ἐς Φηρὰς δ' ἵκοντο] *Al.* Ἐς δὲ Φερὰς ἵκοντο. Αἱ δὲ Φηραὶ τῆς Μεσσηνίας εἰσίν. *Strabo*, *Geograph.* *Lib.* VIII. Vide infra ad φ', 15.

Ver. 489 Ὀρτιλόχοιο] Ita edidit *Barneſius* ex *Iliad.* έ, 542, 546, 547, 549; itemque ex *Odyſſ.* ό, 187, ubi idem verſus occurrit, et in vulgatis ſcribitur Ὀρσιλόχοιο. *Vulgg.* hic Ὀρτιλόχοιο.

Ibid. Ἀλφειὸς] Ποταμὸς τῆς Ἤλιδος. *Schol.*

Ver. 490 et 495 Ἔνθα δὲ] *Barneſius* edidit Ἐνθάδε.

Ibid. Ὁ δὲ τοῖς πάρ' ξείνια θῆκεν] *Al.* ὁ δ' ἄρα ξεινήϊα δῶκεν.

Ver. 493 De hoc verſu vid. Var. Lect. *Ern.*

Ver. 496 Ἦνον ὁδὸν] Ἐνταῦθα δὲ τὸ ἦνον, τὸ ἁπλῶς ἤνυον καὶ ἐτελείων δηλοῖ. *Euſtath.* Vide ſupra ad β', 58.

Ver. 497 Δύσετο] *Strabo*, *Geograph.* *Lib.* VIII, citat Δύσσετο. Minus recte.

ΤΗΣ

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Δ'.

Ὑπόθεσις τῆς Ῥαψῳδίας Δ'.

Παρὰ Μενελάῳ ξενισθεὶς σὺν Πεισιστράτῳ Τηλέμαχος, ἀπαγγέλλει τὰ κατὰ τὴν Ἰθάκην ὑπὸ τῶν μνηστήρων πραττόμενα· ἔπειτα ἐξηγεῖται αὐτῷ ὁ Μενέλαος περὶ τοῦ νόστου τῶν Ἑλλήνων, καὶ τῆς Πρωτέως μαντείας, δι᾽ ἧς ἔγνω τὸν Ἀγαμέμνονος θάνατον, καὶ ὡς Ὀδυσσεὺς παρὰ Καλυψοῖ εἴη. Βουλὴ δὲ γίνεται τῶν μνηστήρων, περὶ τοῦ τὸν Τηλέμαχον ἀνελεῖν. Παραμυθεῖται δὲ ἡ Ἀθηνᾶ δι᾽ ὀνείρου τὴν Πηνελόπην, ἐπὶ τῇ τοῦ παιδὸς ἀποδημίᾳ δυσχεραίνουσαν, διὰ εἰδώλου, ὁμοιωθεῖσα Ἰφθίμῃ, τῇ τῆς Πηνελόπης ἀδελφῇ.

Ἐπιγραφαί.

Ἄφιξις Τηλεμάχου ἐς Σπάρτην.

Ἄλλως.

Τὰ ἐν Λακεδαίμονι.

Ἄλλως.

Δέλτα, μάθ᾽ ἀμφὶ πατρὸς παρ᾽ Ἀτρείδα, λοχώμενος, υἱός.

Οἱ δ᾽ ἷξον κοίλην Λακεδαίμονα κητώεσσαν·
Πρὸς δ᾽ ἄρα δώματ᾽ ἔλων Μενελάου κυδαλίμοιο.

L I B. IV.

Hi autem venerunt cavam Spartam amplam:
Ad domum autem agebant Menelai glorioſi.

Ver. 1 Οἱ δ᾽ ἷξον κοίλην Λακεδαίμονα] Ἐπὶ [Ἐπεὶ] ὑψηλοτάτοις ὄρεσι περικέκλειται. Ποτὲ μὲν τὴν πόλιν καλεῖ Λακεδαίμονα, ποτὲ δὲ τὴν χώραν Λακεδαίμονα, τὴν Σπάρτην. *Schol.* Ὅταν δ᾽ ἐκ τῶν Φηρῶν ὁρμηθέντας τοὺς περὶ Τηλέμαχον πανημερίους φῇ σείειν ζυγὸν [ſupra γ', 486] εἶτ᾽ εἴπῃ Δύσετό τ᾽ ἠέλιος —. Οἱ δ᾽ ἷξον κοίλην Λακεδαίμονα —· Πρὸς δ᾽ ἄρα δώματ᾽ ἔλων Μενελάου —· τὴν πόλιν δεῖ δέχεσθαι. εἰ δὲ μὴ, ἐκ Λακεδαίμονος εἰς Λακεδαίμονα φανεῖται λέγων τὴν ἄφιξιν· ἄλλως τε οὐ πιθανὸν μὴ ἐν Σπάρτῃ τὴν οἴκησιν εἶναι τοῦ Μενελάου. *Strabo*, *Geograph. Lib.* VIII. Vide infra ad φ', 13.

Ibid. Κητώεσσαν] Κήτη δὲ περὶ Λάκαιναν θάλατταν ἀκούω γίνεσθαι μεγέθει μέγιστα· καί τινές γε τῶν κριτικῶν τὸν Ὅμηρον ἐντεῦθεν εἰπεῖν φασι, Λακεδαίμονα κητώεσσαν *Aelian. de Animal. Lib.* XVII, *cap.* 6. Γραφέντων δὲ τῶν μὲν, Λακεδαίμονα κητώεσσαν, τῶν δὲ, καιετάεσσαν· ζητεῖται τὴν κητώεσσαν τίνα δέχεσθαι χρὴ, εἴτε ὑπὸ τῶν κητῶν, εἴτε μεγάλην· ὅπερ δοκεῖ πιθανώτερον εἶναι· τήν τε καιετάεσσαν οἱ μὲν καλαμινθώδη δέχονται· οἱ δὲ, ὅτι οἱ ἀπὸ τῶν σεισμῶν ῥωχμοὶ καιετοὶ λέγονται. Καὶ Καιάδας [*Al.* ὁ Καιέτας] τὸ δεσμωτήριον ἐντεῦθεν, τὸ παρὰ Λακεδαιμονίοις σπήλαιόν τι. *Strabo*, *Lib.* VIII. Vide infra ad ί, 20.

Ver. 2 Ἄρα] *Vt ipſis propoſitum erat* —.

Ver.

Τὸν δ᾽ εὗρον δαινύντα γάμον πολλοῖσιν ἔτῃσιν,
Υἱέος ἠδὲ θυγατρὸς ἀμύμονος, ᾧ ἐνὶ οἴκῳ·
Τὴν μὲν Ἀχιλλῆος ῥηξήνορος υἱέϊ πέμπεν·
(Ἐν Τροίῃ γὰρ πρῶτον ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν
Δωσέμεναι· τοῖσιν δὲ θεοὶ γάμον ἐξετέλειον.
Τὴν ἄρ᾽ ὅγ᾽ ἔνθ᾽ ἵπποισι καὶ ἅρμασι πέμπε νέεσθαι,
Μυρμιδόνων προτὶ ἄστυ περικλυτὸν, οἷσιν ἄνασσεν.)
Υἱέϊ δὲ Σπάρτηθεν Ἀλέκτορος ἤγετο κούρην,
Ὅς οἱ τηλύγετος γένετο κρατερὸς Μεγαπένθης,
Ἐκ δούλης· Ἑλένῃ δὲ θεοὶ γόνον οὐκ ἔτ᾽ ἔφαινον,
Ἐπειδὴ τοπρῶτον ἐγείνατο παῖδ᾽ ἐρατεινὴν
Ἑρμιόνην, ἣ εἶδος ἔχε χρυσῆς Ἀφροδίτης.

Hunc vero invenerunt exhibentem nuptiale-epulum multis ſodalibus,
Filii atque filiae eximiae, ſua in domo;
Hanc quidem Achillis bellicoſi filio mittebat:
(In Troia enim primum ſpoſponderat atque annuerat
Daturum ſe; illis vero dii nuptias perficiebant.
Eam utique ipſe illuc cum equis et curribus mittebat ire,
Myrmidonum ad urbem inclytam, quibus imperabat.)
Filio autem ex Sparta Alectoris adducebat filiam,
Qui ei in ſenectute natus erat fortis Megapenthes,
E ſerva: Helenae autem dii prolem non amplius dabant,
Ex quo ſemel genuerat filiam amabilem
Hermionem, quae ſpeciem habebat aureae Veneris.

11 Γέντο] L. male.

Ver. 3 Τὸν δ᾽ εὗρον δαινύντα] Vide infra ad *ver.* 15.

Ver. 5 Ῥηξήνορος] Ἀνδρείου, τοῦ διὰ τῆς ἠνορέας ῥήσσοντος τὰς τάξεις. *Schol.*

Ver. 5, 7, 10 Πέμπεν — ἐξετέλειον — ἤγετο] Vide infra ad *ver.* 15.

Ver. 6 Κατένευσεν] *Euſtath.* p. 1479. 3. κατένευσε, quod verum eſt. ſequitur enim δωσέμεναι. *Ern.*

Ver. 8 Τὴν ἄρ᾽] *Hanc utique.*

Ver. 9 Μυρμιδόνων προτὶ ἄστυ] Ἢ Ὅμηρος μὲν Φθίαν λέγει, οἱ δὲ νεώτεροι Φαρσαλίαν. *Schol.*

Ver. 10 Ἀλέκτορος ἤγετο κούρην] Οἱ μὲν Ἰφιλόχην, οἱ δὲ Ἐχέμηλον λέγουσιν· τὸν δὲ Ἀλέκτορα γενεαλογοῦσιν Ἀργείου τοῦ Πέλοπος. *Schol.*

Ver. 11 Ὅς οἱ τηλύγετος γένετο κρατερὸς Μεγαπένθης] Ἰστέον καὶ ὡς ἐν τούτοις καινόσχημόν ἐστι κατὰ σύνταξιν τὸ, υἱέϊ δὲ ἤγετο κούρην, ὅς οἱ τηλύγετος κρατερὸς Μεγαπένθης· τὸ γὰρ κοινῶς ἀκόλουθον ἦν, υἱέϊ κρατερῷ Μεγαπένθει. Ὁ δὲ καινότερον ἀπέδωκεν αὐτὸ πρὸς τὸ, ὃς τηλύγετος γένετο. *Euſtath.* De huiuſmodi ſyntaxi, vide ad *Il.* ζ′, 396.

Ibid. Τηλύγετος] Ἤτοι τηλοῦ τῆς ἡλικίας, τουτέστι προβεβηκόσι τοῖς γονεῦσι γενόμενος παῖς, μεθ᾽ ὃν οὐκέτι ἐλπίζουσι τεκνῶσαι· ἢ μονογενής. *Schol.*

Ver. 12 Ἐκ δούλης] Οἱ μὲν κύριον το, Δούλης· οἱ δὲ Τηριδάη, τὸ κύριον αὐτῆς ὄνομα. *Schol.*

Ibid. Ἑλένῃ δὲ θεοὶ γόνον οὐκ ἔτ᾽ ἔφαινον] *Heſiodus*, notante *Scholiaſte* in *Sophoclis Electr.* ver. 541, praeter *Hermionem*, filium etiam *Helenae* tribuit; Ἣ τέκεθ᾽ Ἑρμιόνην δουρικλειτῷ Μενελάῳ· Ὁπλότατον δ᾽ ἔτεκεν Νικόστρατον, ὄζον Ἄρηος. *Pauſanias* vero (uti et hic annotat *Barneſius*) *Nicoſtratum* ipſum et *Megapenthen Menelao* eadem ex famula natos memorat; *Corinth. Lib.* II, *cap.* 18. Vide et ad *Il.* γ′, 175.

Ver. 13 Ἐπειδὴ τοπρῶτον] Vide ad *Il.* ψ′, 2.

Ver. 14 Χρυσῆς] Edidit *Barneſius* χρυσέης, quod eodem modo pronuntiandum. Prima enim neceſſario producitur. Vide ad *Il.* υ′, 24, et 523. *Clark.* Recte *Barneſius.* Conſtantia enim ſervanda. Et eſt χρυσέης forma Ionica, qua ſemper *Homerus* utitur. *Ern.*

Ver.

Ὣς οἱ μὲν δαίνυντο καθ' ὑψερεφὲς μέγα δῶμα
Γείτονες, ἠδὲ ἔται Μενελάου κυδαλίμοιο,
Τερπόμενοι· μετὰ δέ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδὸς,
Φορμίζων· δοιὼ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτοὺς
Μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδίνευον κατὰ μέσσον.
Τὼ δ' αὖτ' ἐν προθύροισι δόμων αὐτώ τε καὶ ἵππω,
Τηλέμαχός θ' ἥρως καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς,
Στῆσαν· ὁ δὲ προμολὼν ἴδετο κρείων Ἐτεωνεὺς,
Ὀτρηρὸς θεράπων Μενελάου κυδαλίμοιο·
Βῆ δ' ἴμεν ἀγγελέων διὰ δώματα ποιμένι λαῶν·

Sic hi quidem epulabantur per ſublimem magnam domum
Vicini, et amici Menelai glorioſi,
Oblectantes-ſe: inter eos vero cantabat divinus cantor,
Citharam pulſans; duoque ſaltatores inter eos
Cantum auſpicantes ſaltabant in medio.
Caeterum in veſtibulo aedium ipſique et equi,
Telemachuſque heros, et Neſtoris inclytus filius,
Steterunt: progreſſus autem vidit praeſtans Eteoneus,
Sedulus famulus Menelai glorioſi;
Ivitque annunciaturus per aedes paſtori populorum:

15 Ὑψηρεφὲς] F. male. 18 κυβιστητῆρες] edd. praeter R. ſaepe in hoc edd. vett. peccant.

Ver. 15, 20 *Ὣς οἱ μὲν δαίνυντο etc.*] Contendit hic *Athenaeus* nuptiarum harum celebrationem iam tum, cum advenerint *Telemachus* et *Piſiſtratus*, peractam eſſe, ſponſamque domum abductam; reprehenditque *Ariſtarchum* quod hoſce quinque verſus ex *Iliad.* σ', 604 huc importune adſcripſerit. Οὐ συνέντες οἱ περὶ Ἀρίσταρχον, ὅτι συνεχὼς ὄσης [*Caſaubonus* legendum cenſet οὐκ ἔτι συνεχοῦς οὔσης] τῆς ἑστιάσεως, καὶ τῶν ἀκμαίων ἡμερῶν παρεληλυθυιῶν, ἐν αἷς παρείληπτο μὲν ἡ γαμουμένη πρὸς τοῦ νυμφίου· πέρας δ' εἶχεν ὁ τοῦ Μεγαπένθους γάμος· αὐτοὶ δὲ μονάζοντες διῃτῶντο ὅ τε Μενέλαος καὶ ἡ Ἑλένη· μὴ συνέντες, ἀλλ' ἐξαπατηθέντες ὑπὸ τοῦ πρώτου ἔπους· (ſupra *ver.* 3;) Τὸν δ' εὗρον δαινύντα γάμον πολλοῖσιν ἔτησιν· προσσυνῆψαν τοιούτους τινὰς στίχους, Ὣς οἱ μὲν δαίνυντο etc.; μετενηνοχότες ἐκ τῆς ὁπλοποιΐας σὺν αὐτῷ γε τῷ περὶ τὴν λέξιν ἁμαρτήματι. Οὐ γὰρ ἐξάρχοντες οἱ κυβιστητῆρες, ἀλλ' ἐξάρχοντος τοῦ ᾠδοῦ, πάντως ὠρχοῦντο. Τὸ γὰρ, ἐξάρχειν, τῆς φόρμιγγος ἴδιον. *Lib.* IV, *cap.* 28. Verum, (ut recte hic annotat Dna *Dacier*,) Tempora iſta imperfecta, πέμπε, ἤγετο, *ver.* 5, 10, itemque ἐξετέλειον, *ver.* 7, non utique *iam facta* haec, ſed *fieri* ſolummodo indicant. Quin et ſecundum *Athenaei* ſententiam, quo modo accipi poſſit verſus iſte, Τὸν δ' εὗρον δαινύντα etc. non video. Caeterum, quod adeo contendit, (inquit *Caſaubonus* in *Annotationibus Lib.* IV, *cap.* 27,) "non poſſe τὸ ἐξάρχειν de "ſaltatoribus dici; parum eſſe firmum "iudico. Illud vero manifeſto falſum, "τὸ, ἐξάρχειν, τῆς φόρμιγγος eſſe ἴδιον. Periti ſermonis Graeci ſciunt, verbum "hoc de omnibus promiſcue dici poſſe, "qui faciendi, aut dicendi, aut canendi, "exemplum aliis praebent." Porro *Diodorus Ariſtophanius*, notante *Athenaeo* loco iam citato, totum hunc locum, quo de nuptiis agitur, omittendum cenſet; ſed nulla idonea ratione. *Clark.* Locum *Athenaei* adfert etiam *Euſtath.* p. 1480. 17. Caeterum δῶμα accipi poteſt de triclinio ſive oeco, in quo epulae nuptiales factae, cui etiam epitheton ὑψερεφὲς bene convenit. Vid. dicta ad *Callimach.* H. in Cer. 55, ubi στεγανὸν δόμον ſic accipiendum docui. *Ern.*

Ver. 19 Μολπῆς ἐξάρχοντες] *Athenaeus*, loco iam ad *ver.* 15 citato, legendum cenſet Μολπῆς ἐξάρχοντος. Quae et veriſimilior videtur lectio. Vide ſupra ad *ver.* 15.

Ver. 20 Ἵππω] *Al.* ἵπποι.

Ἀγχοῦ δ' ἱςάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ξείνω δή τινε τώδε, διοτρεφὲς ὦ Μενέλαε,
Ἄνδρε δύω, γενεῇ δὲ Διὸς μεγάλοιο ἔικτον.
Ἀλλ' εἴπ', εἰ σφῶϊν καταλύσομεν ὠκέας ἵππους,
Ἤ ἄλλον πέμπωμεν ἱκανέμεν, ὅς κε φιλήσῃ.
Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
Οὐ μὲν νήπιος ἦσθα, Βοηθοΐδη Ἐτεωνεῦ,
Τοπρὶν, ἀτὰρ μὲν νῦν γε, πάϊς ὥς, νήπια βάζεις.
Ἦ μὲν δὴ νῶϊ, ξεινήϊα πολλὰ φαγόντε
Ἄλλων ἀνθρώπων, δεῦρ' ἱκόμεθ', αἴκε ποθὶ Ζεὺς
Ἐξοπίσω περ παύσῃ ὀϊζύος· ἀλλὰ λῦ' ἵππους
Ξείνων, ἐς δ' αὐτοὺς προτέρω ἄγε θοινηθῆναι.
Ὣς φάθ'· ὁ δ' ἐκ μεγάροιο διέσσυτο, κέκλετο δ' ἄλλους
Ὀτρηροὺς θεράποντας ἅμ' ἑσπέσθαι ἑοῖ αὐτῷ.
Οἱ δ' ἵππους μὲν ἔλυσαν ὑπὸ ζυγοῦ ἱδρώοντας·
Καὶ τοὺς μὲν κατέδησαν ἐφ' ἱππείῃσι κάπῃσι,

Prope autem ſtans verba alata dixit;
“ Hoſpites iam quidam illi, Iovis-alumne o Menelae,
“ Viri duo; proli vero Iovis magni ſimiles-ſunt.
“ Sed dic, an ipſis ſolvamus veloces equos,
“ An ad alium mittamus ire, qui eos amice excipiat.
Hunc autem valde indignatus allocutus eſt flavus Menelaus:
“ Non quidem ſtultus eras, Boëthide Eteoneu,
“ Antea, at quidem nunc puer veluti, puerilia loqueris.
“ Profecto iam nos, hoſpitalia multa depaſti
“ Aliorum virorum, huc venimus; ſicubi Iupiter
“ In poſterum ſaltem liberarit ab aerumna: ſed ſolve equos
“ Hoſpitum, ipſosque introduc ad epulandum.
Sic ait: ille vero ex domo proruit, vocabatque alios
Sedulos famulos, una ut-ſequerentur ſeipſum.
Hi vero equos quidem ſolverunt ſub iugo ſudantes:
Et hos quidem alligarunt ad equina praeſepia,

27 Γενεὴν δὲ] F. male. *ibid.* ἔικτην] A. L. male. vid. *Euſt.* 29 ἱκανέμεν'] edd. praeter R. 32 ἀτὰρ νῦν μὲν] eaed. quod verum puto. Sed quod eaedem delent γε, non placet. ἀτὰρ νῦν μέν γε ſcripſit *Homerus.* 38 ἅμα σπέσθαι] R. quod verbum et *Od.* χ', 323 occurrit, nec temere librario in mentem venit. 39 μὲν λῦσαν] R.

Ver. 25 Ἔπεα πτερόεντα] Virgil. *Verbis, Quae tuto tibi magna volant.* *Aen.* XI, 380.

Ver. 26 Τώδε] *Al.* τώγε. *Clark.* Τώγε ter repetitur in Comm. *Euſtathii.* Caeterum quo demonſtrativo pronomine opus fuerit, quam vim habeat, non video. Etenim famulus nunciat adeſſe, quod neſciebat in penetralibus epulans Menelaus, nec adeo poterat dicere *hi viri*, ſed *hoſpites duo quidam tibi adſunt* etc. An τῶδε intelligemus pro τῇδε *hic?* *Ern.*

Ver. 27 Γενεῇ] *Al.* γενεήν.

Ibid. Ἔικτον] *Al.* ἔικτην.

Ver. 29 Φιλήσῃ] Similiterque *ver.* 171, φιλησέμεν' et *ver.* 179, φιλέοντε. Vide ad *Il.* ύ, 304.

Ver. 33 Ἦ μὲν δὴ] Vide ad *Il.* ί, 433, et 504.

Ibid. Νῶϊ — φαγόντε] *Ego et tu.* Vide ad *Il.* ά, 566; et ί, 487.

Ver. 37, 59, 104 Διέσσυτο — δεικνύμενος — ἀχνύμενος. Vide ad *Il.* γ', 260.

Ver. 38 Ἅμ' ἑσπέσθαι] *Al.* ἅμα σπέσθαι.

Ver.

Πὰρ δ' ἔβαλον ζειὰς, ἀνὰ δὲ κρῖ λευκὸν ἔμιξαν·
Ἅρματα δ' ἔκλιναν πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα·
Αὐτοὺς δ' εἰσῆγον θεῖον δόμον· οἱ δὲ ἰδόντες
Θαύμαζον κατὰ δῶμα διοτρεφέος βασιλῆος.
Ὥστε γὰρ ἠελίου αἴγλη πέλεν, ἠὲ σελήνης,
Δῶμα καθ' ὑψερεφὲς Μενελάου κυδαλίμοιο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ὁρώμενοι ὀφθαλμοῖσιν,
Ἔς ῥ' ἀσαμίνθους βάντες ἐϋξέστας, λούσαντο.
Τοὺς δ' ἐπεὶ οὖν δμωαὶ λοῦσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ,
Ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας οὔλας βάλον ἠδὲ χιτῶνας,
Ἔς ῥα θρόνους ἕζοντο παρ' Ἀτρείδην Μενέλαον.
Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα

Apponebantque avenas, et hordeum album admiſcuerunt;
Currus vero poſuerunt ad parietem collucentem:
Ipſos porro duxerunt in auguſtam domum: hi autem videntes
Admirabantur per domum Iovis-alumni-regis.
Inſtar enim ſolis ſplendor erat, ſive lunae,
Domum per excelſam Menelai glorioſi.
At poſtquam oblectati ſunt videndo oculis,
Ad labra deſcendentes perpolita, lavarunt.
Hos vero poſtquam ancillae lavarant et unxerant oleo,
Circumque chlaenas villoſas poſuerant *ipſis* atque tunicas;
In thronos utique conſederunt *ii* juxta Atridem Menelaum.
Aquam autem ancilla gutturnio fundebat ferens,

47 Ἐπειδὴ] F. A. L. 49 ἐπὶ] L.

Ver. 41 Ζειὰς] Vide infra ad τ΄, 593.

Ver. 42, 179 Ἔκλιναν — διέκρινεν] Vide ad ά, 309 et 338.

Ver. 43 Αὐτοὺς δ' εἰσῆγον θεῖον δόμον· οἱ δὲ ἰδόντες Θαύμαζον] Δεῖ δὲ καὶ τὸν πρῶτον εἰς ἀλλοτρίαν οἰκίαν ἐρχόμενον ἐπὶ δεῖπνον, μὴ γαστρισόμενον εὐθὺς ἐπὶ τὸ συμπόσιον χωρεῖν, ἀλλά τι δοῦναι πρότερον τῷ φιλοθεάμονι, καὶ κατανοῆσαι τὴν οἰκίαν· οὐδὲ γὰρ τοῦτο παρέλειπεν ὁ Ποιητής· Αὐτοὶ δ' εἰσῆλθον θεῖον δόμον· οἱ δὲ ἰδόντες Θαύμαζον *etc. Athenaeus, Lib.* IV, *cap.* 27. Vbi notandum pro Αὐτοὺς δ' εἰσῆγον *etc.* legiſſe *Athenaeum*, Αὐτοὶ δ' εἰσῆλθον *etc.*: Sed praeſtat vulgata Lectio.

Ver. 45 Ὥστε γὰρ ἠελίου αἴγλη πέλεν] Τὴν τοῦ Μενελάου οἴκησιν, καὶ ταῦτα ἀπὸ στρατείας ἥκοντος, ἆρ' οὐ Περσικήν τινα καὶ Μηδικὴν ἐξηγεῖται, σχεδόν τι οὐ πολὺ ἀποδέουσαν Σεμιράμιδος, ἢ Δαρείου τε καὶ Ξέρξου τῶν βασιλέων; [forte βασιλείων;] φησὶ γοῦν, Ὥστε γὰρ ἠελίου αἴγλη πέλεν, ἠὲ σελήνης, Δῶμα καθ' ὑψερεφὲς Μενελάου κυδαλίμοιο· Χρυσοῦ τ', ἠλέκτρου τε, καὶ ἀργύρου, ἠδ' ἐλέφαντος. Τοῖς γὰρ Τρωϊκοῖς σκύλοις ἐχρῆν μᾶλλον λάμπειν αὐτὸ, ἢ τούτοις κατά γε τὴν σὴν διάνοιαν. Καὶ ὁ Ἀλέξανδρος ἐπισχὼν, οὐκ ἔγωγε, εἶπεν, τὸν Ὅμηρον ἐάσειν μοι δοκῶ ἀνυπολόγητον· ἴσως γὰρ πρὸς τὸν τοῦ Μενελάου τρόπον ἐποίησε τὰ βασίλεια, ὃν φησι μόνον εἶναι τῶν Ἀχαιῶν μαλθακὸν αἰχμητήν. σχεδὸν γὰρ οὖν ἔοικεν οὐδὲ τῶν ἄλλων οὐδὲν μάτην ὁ Ποιητὴς οὕτος λέγειν, ἀλλὰ καὶ στολὴν, καὶ οἴκησιν, καὶ δίαιταν πρὸς τὸ τῶν ἀνθρώπων ἦθος πολλάκις ἀπεικάζειν. *Dion, Orat.* II.

Ver. 46 Ὑψερεφὲς] Apud *Athenaeum*, loco ſupra citato, ὑψιρεφές.

Ver. 48 Ἔς ῥ' ἀσαμίνθους βάντες] Πάντα δ' ὢν ἀκριβὴς Ὅμηρος, καὶ τὸ μικρὸν τοῦτο οὐ παρέλιπε, τὸ δεῖν θεραπεύσαντα τὸ σωμάτιον καὶ λουσάμενον ἰέναι πρὸς τὸ δεῖπνον. Ἐπί τ' οὖν — τῶν περὶ Τηλέμαχον, [εἶπεν,] Ἔς ῥ' ἀσαμίνθους βάντες ἐϋξέστας λούσαντο. Ἀπρεπὲς γὰρ ἦν, φησὶν Ἀριστοτέλης, ἥκειν εἰς τὸ συμπόσιον σὺν ἱδρῶτι πολλῷ καὶ κονιορτῷ. *Athenaeus, Lib.* IV, *cap.* 27.

Ver. 50 Ἄρα] *Deinde* —. *Vt fit* —.

Ver. 51 Ἔς ῥα θρόνους ἕζοντο] Vide ſupra ad ά, 145.

Ver. 52 Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος] Virgil. *Dant famuli manibus lymphas. Aen.* I, 704.

Καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
Νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
Εἴδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
Δαιτρὸς δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν ἀείρας
Παντοίων· παρὰ δέ σφι τίθει χρύσεια κύπελλα.
Τὼ καὶ δεικνύμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος.
Σίτου θ' ἅπτεσθον, καὶ χαίρετον· αὐτὰρ ἔπειτα
Δείπνου πασσαμένω εἰρησόμεθ', οἵ τινες ἐστὸν
Ἀνδρῶν· οὐ γὰρ σφῶν γε γένος ἀπόλωλε τοκήων,

Pulchro, aureo, ſuper argenteo lebete,
Ad lavandum: iuxta vero politam extendit menſam.
Cibum vero veneranda proma appoſuit ferens,
Fercula multa imponens, largiens de praeſentibus:
Coquus autem carnium lances propoſuit ſublatas
Diverſarum: ipſisque appoſuit aurea pocula.
Hos etiam dextra prehendens allocutus eſt flavus Menelaus;
" Cibumque guſtate, et gaudete: caeterum deinde,
" Coenam cum guſtaveritis, interrogabimus, quinam ſitis
" Hominum. non enim veſtrorum utique genus periit parentum,

60 Σίτου δ' ἄμ' ἅπτεσθον] edd. vett. praeter R. male. 61 παυσαμένω] R. quod profecto verum eſt, vid. *not.* *ibid.* ὥτινες] R. quod ferri poſſe putabat *Clarkius.* ὥτινε credo ferri poſſe, non ὥτινες. ſed id h. l. hiatum non gratum efficeret.

Ver. 53, 297, 309, 404 Καλῇ — καλὰ — καλῆς] Vide ad *Il.* β', 43.

Ver. 54, 61 Νίψασθαι — πασσαμένω] Vide infra ad ί, 491; et ί, 296.

Ibid. Ξεστὴν] *Al.* χρυσῆν.

Ibid. Ἐτάνυσσε] Vide ad *Il.* ρ', 58.

Ver. 55 Χαριζομένη παρεόντων] Vide ſupra ad ά, 140.

Ver. 57 Δαιτρὸς δὲ κρειῶν πίνακας] Vide ſupra ad ά, 141.

Ver. 59 Τὼ καὶ δεικνύμενος προσέφη] *Euſtath.* Ἐν τούτοις δὲ κεῖται, ὡς ἀλλαχοῦ, τὸ δείκνυσθαι ἀντὶ τοῦ δεξιοῦσθαι. *Clark.* Scilicet *Il.* ί, 196. Vid. et *Heſychium* in h. v. Arbitror ſignificatum habere a δέκω, δείκω, pro δέχομαι. *Ern.*

Ver. 60 Σίτου θ' ἅπτεσθον, καὶ χαίρετον] Παρὰ δ' Ὁμήρῳ, ἐν τῷ τοῦ Μενελάου συμποσίῳ προβάλλουσιν ἀλλήλοις, ὥσπερ ἐν διατριβῇ, ζητήματα· καὶ πολιτικῶς ὁμιλοῦντες τέρπουσιν ἀλλήλους καὶ ἡμᾶς. Ὁ γοῦν Μενέλαος παραγενομένων ἐκ τοῦ λουτρῶνος τῶν περὶ τὸν Τηλέμαχον, καὶ τῶν περὶ τὴν ἐδωδὴν παρατεθέντων, παρακαλεῖ μεταλαμβάνειν, λέγων τάδε· Σίτου δ' ἅπτεσθον καὶ χαίρετον· αὐτὰρ ἔπειτα Δείπνου πασσαμένω εἰρήσομεθ', οἵ τινες ἐστόν. Ἔπειτα προσεπιδίδωσι τῶν παρακειμένων αὐτῷ φιλανθρωπευόμενος. Ὡς φάτο· καί σφιν νῶτα βοὸς παρὰ πίονα θῆκεν, Ὄπτ' ἐν χερσὶν ἑλών, τά ῥά οἱ γέρα πάρθεσαν αὐτῷ. *Athenaeus, Lib.* V, *cap.* 3.

Ibid. Σίτου θ' ἅπτεσθον] *Al.* Σίτου ἄμ' ἅπτεσθον. Apud *Athenaeum* autem, loco iam citato, Σίτου δ' ἅπτεσθον.

Ver. 61 Πασσαμένω] *Al.* παυσαμένω. *Clark.* Neſcio, quare tulerit *Clarkius* in textu πασσαμένω, cum δείπνου πάσασθαι non dicatur Graecis, πάσασθαι ſit porro *edere*, non *comediſſe*, denique aliis locis conſtet hoſpites interrogatos coena finita, i. e. παυσαμένους δείπνου. *Odyſſ.* γ, 69. 70. *Ern.*

Ibid. Οἵ τινες] *Al.* ὥ τινες. Quod hoc quidem in loco aeque recte dici poteſt. Vide ad *Il.* ά, 566.

Ver. 62 Οὐ γὰρ σφῶν γε γένος ἀπόλωλε τοκήων] "Bene" inquit *Spondanus*, de "hoſpitibus ſuis ominatur Menelaus, "quaſi animo iam pervideat, aut in eo- "rum facie legat, obſcuro genere eos "non eſſe oriundos." Ipſe autem deinceps aliam huius loci explicationem praeferre videtur; ſcilicet ut innuere hic intelligatur Menelaus, Vlyſſem Telemachi patrem nondum interiiſſe. Sed minus recte; ut liquet ex ſequentibus, Ἀλλ' ἀνδρῶν γένος ἐστὲ etc.; quae et vir ipſe eruditus pro altera ſententia facere confitetur.

Ibid.

Ἀλλ' ἀνδρῶν γένος ἐστὲ διοτρεφέων βασιλήων,
Σκηπτούχων, ἐπεὶ οὔ κε κακοὶ τοιούσδε τέκοιεν.
Ὣς φάτο· καί σφιν νῶτα βοὸς παρὰ πίονα θῆκεν,
Ὄπτ' ἐν χερσὶν ἑλών, τά ῥά οἱ γέρα πάρθεσαν αὐτῷ.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε Νέστορος υἱόν,
Ἄγχι σχὼν κεφαλήν, ἵνα μὴ πευθοίαθ' οἱ ἄλλοι·
Φράζεο, Νεστορίδη, τῷ 'μῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
Χαλκοῦ τε στεροπὴν καδδώματα ἠχήεντα,
Χρυσοῦ τ', ἠλέκτρου τε, καὶ ἀργύρου, ἠδ' ἐλέφαντος.

“ Sed virorum genus eſtis Iovis-alumnorum regum,
“ Sceptriferorum: quippe nequaquam ignavi tales genuerint.
Sic ait, et ipſis terga bovis pinguis appoſuit,
Aſſata in manibus eligens, quae ſibi munera appoſuerant ipſi.
Hi vero ad cibos paratos appoſitos manus porrigebant.
Caeterum poſtquam potus et cibi deſiderium exemiſſent,
Tum vero Telemachus alloquebatur Neſtoris filium,
Prope admoto capite; ut ne audirent alii;
“ Conſidera, Neſtoride, meo chariſſime animo,
“ Aerisque ſplendorem, per domum ſonoram,
“ Aurique, electrique, et argenti, atque eboris.

72 Καὶ δώματα] edd. vett.

Ibid. Οὐ γὰρ σφῶν γε γένος] Σὺν τῷ ι γραπτέον, ἵν' ᾖ σφῶϊν, δυϊκῶς· οὐ γὰρ ἀφανὲς ἐστὶ γονέων. *Schol.*

Ibid. Γένος] *Al.* γόνος.

Ibid. Ἀπόλωλε] Vide ad *Il.* κ', 186, 187; et ά, 37. *Clark.* Senſus eſt: non degeneraviſtis ab indole parentum: nam degenerando perit indoles generis, et quodammodo genus ipſum. *Ern.*

Ver. 64, 74 Τοιούσδε — τοίῃδε] Vide ad *Il.* ϐ, 357.

Ver. 65 Καί σφιν νῶτα βοὸς παρὰ πίονα θῆκεν, Ὄπτ' ἐν χερσὶν ἑλών] Ὅμηρος — εὐτελῆ κατεσκεύασε πᾶσι τὸν βίον καὶ αὐτάρκη —. Ἁπλῆν οὖν ἀποδέδωκε τὴν δίαιταν πᾶσι, καὶ τὴν αὐτὴν ὁμοίως βασιλεῦσιν, ἰδιώταις, νέοις, πρεσβύταις, ὀπτὰ παρατιθεὶς πᾶσι κρέα· καὶ ταῦτα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ βόεια, ἔν τε ἑορταῖς καὶ γάμοις, καὶ ἄλλῃ συνόδῳ, καὶ οὐ θρία, καὶ κανδύλην, καὶ ἄμητας, μελίπηκτά τε τοῖς βασιλεῦσιν ἐξαίρετα παρατίθησιν Ὅμηρος· ἀλλ' ἀφ' ὧν εὖ ἕξειν ἔμελλον τὸ σῶμα, καὶ τὴν ψυχήν. Αἴαντα οὖν μετὰ τὴν μονομαχίαν, (*Iliad.* ή, 321,) νώτοισι βοῶν γέραιρεν ὁ Ἀγαμέμνων —. Καὶ Μενέλαος δὲ, τοὺς τῶν παίδων γάμους ποιῶν, Τηλεμάχῳ νῶτον βοὸς παρέθηκεν, Ὀπτά, τά ῥά οἱ γέρας πάρθεσαν αὐτῷ. *Athenaeus, Lib.* I *cap.* 8.

Ver. 66 Τά ῥά οἱ γέρα πάρθεσαν αὐτῷ] Ἐνταῦθα δέ φασιν οἱ Παλαιοὶ, ὅτι ἔοικε τοῖς βασιλεῦσι μείζων μοῖρα παρατίθεσθαι εἰς γέρας· ἀφ' ἧς εἶχον ἂν καὶ ἄλλοις ἐπιδιδόναι, ὡς νῦν ποιεῖ ὁ Μενέλαος, τοῖς ξένοις παρατιθεὶς τὸ ἑαυτοῦ γέρας. *Euſtath.*

Ibid. Τά ῥά] *Quae utique*; *Quae ſcilicet.*

Ver. 68 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο] Vide ad *Il.* ά, 469.

Ver. 71 Τῷ 'μῷ κεχαρισμένε θυμῷ] Virgil. *Animo gratiſſime noſtro. Aen.* XII, 142.

Ver. 72 Καδδώματα] In vulgatis editum eſt καὶ δώματα· *Barneſius* autem reſtituit καδδώματα. Quod et ad ſententiam (ut opinor) multo aptius; et confirmatur porro, uti annotat vir eruditus, ex *ver.* 45, 46 ſupra: Ὥστε γὰρ ἠελίου αἴγλη πέλεν, ἠὲ σελήνης, Δῶμα καθ' ὑψερεφὲς Μενελάου κυδαλίμοιο.

Ver. 73 Χρυσοῦ τ' ἠλέκτρου τε] Vide *Plinii Hiſtor. Natural. Lib.* XXXIII, *cap.* 4. Item ſupra ad *ver.* 45.

Ibid. Ἠδ' ἐλέφαντος] Ἐλέφαντα, ὅσος μὲν ἐς ἔργα καὶ ἀνδρῶν χεῖρας, εἰσὶν ἐκ παλαιοῦ δῆλοι πάντες εἰδότες· αὐτὰ δὲ τὰ θηρία, πρὶν ἢ διαβῆναι Μακεδόνας ἐπὶ τὴν Ἀσίαν, οὐδὲ ἑωράκεσαν ἀρχὴν, πλὴν Ἰνδῶν τε αὐτῶν, καὶ Λιβύων, καὶ ὅσοι πλησιόχωροι τούτοις. Δηλοῖ δὲ καὶ Ὅμηρος, ὃς βασιλεῦσι κλίνας

μὲν

Ζηνός που τοιήδε γ' Ὀλυμπίου ἔνδοθεν αὐλή.
Ὅσσα τάδ' ἄσπετα πολλά· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.
Τοῦ δ' ἀγορεύοντος ξύνετο ξανθὸς Μενέλαος,
Καί σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Τέκνα φίλ', ἤτοι Ζηνὶ βροτῶν οὐκ ἄν τις ἐρίζοι·

" Iovis utique talis eſt Olympii intus aula:
" Quanta haec infinita multa! Admiratio me capit intuentem.
Hunc autem loquentem intellexit flavus Menelaus,
Et ipſos compellans, verba alata dixit;
" Filii chari, ſane cum Iove mortalium haud ullus contenderit:

76 ξύνθετο] R. vitioſe, *Euſtath.* quoque hanc lectionem commemorat et reiicit. 78 τέκνα φίλα Ζηνὶ μὲν βροτῶν] R. et *Euſt.* quos non inſpexit *Barneſius,* negans eſſe variam lectionem. Videtur in libris fuiſſe Ζηνί γε. quo modo non ſpernerem hanc lectionem

μὲν καὶ οἰκίας τοῖς εὐδαιμονεστέροις αὐτῶν, ἐλέφαντι ἐποίησε κεκοσμημένας, θηρίου δὲ ἐλέφαντος μνήμην οὐδεμίαν ἐποιήσατο. *Pauſan. Attic. lib.* I, *cap.* 12.

Ver. 74 Ζηνός που τοιήδε γ' Ὀλυμπίου ἔνδοθεν αὐλή. Ὅσσα τάδ' ἄσπετα πολλά] Οἱ δὲ πολλοὶ τὸ τοῦ Τηλεμάχου πάσχομεν· καὶ γὰρ ἐκεῖνος ὑπὸ ἀπειρίας, μᾶλλον δὲ ἀπειροκαλίας, τὴν μὲν Νέστορος ἰδὼν οἰκίαν κλίνας ἔχουσαν, τραπέζας, ἱμάτια, στρώματα, οἶνον ἡδὺν, οὐκ ἐμακάριζε τὸν εὐποροῦντα τῶν ἀναγκαίων, ἢ καὶ χρησίμων· παρὰ δὲ τῷ Μενελάῳ θεασάμενος ἐλέφαντα καὶ χρυσὸν καὶ ἤλεκτρον, ἐξεπλάγη, καὶ εἶπε, Ζηνός που τοιήδε γ' Ὀλυμπίου ἔνδοθεν αὐλή· Ὅσσα τάδ' ἄσπετα πολλά· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα. Σωκράτης δ' ἂν εἶπεν, ἢ καὶ Διογένης, Ὅσσα τάγ' ἄθλια πολλὰ, καὶ ἄχρηστα καὶ μάταια, γέλως μ' ἔχει εἰσορόωντα. *Plutarch.* περὶ φιλοπλουτίας, *ſub fine.* Caeterum *Seleucus* apud *Athenaeum,* cui et aſſentitur ipſe *Athenaeus,* hoc in loco legendum contendit, Ζηνός που τοιαῦτα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται, Ὅσσα τάδ' ἄσπετα πολλά. Οὐ γὰρ (inquit) τῆς οἰκίας τὸ κάλλος μόνον ἀποθαυμάζουσι. Πῶς γὰρ ἤλεκτρον καὶ ἄργυρος καὶ ἐλέφας ἐν τοῖς τοίχοις ἦν; Ἀλλὰ τὰ μὲν περὶ τοῦ οἴκου εἰρήκασιν, ὡς ἐστι δώματα ἠχήεντα· τοιαῦτα γὰρ δὴ τὰ ὑψόροφα καὶ μεγάλα. Περὶ δὲ τῶν σκευῶν τὸ, Χρυσοῦ τ', ἠλέκτρου τε, καὶ ἀργύρου, ἠδ' ἐλέφαντος· οἷς εἰκότως ἐπιφέρεται, Ζηνός που τοιαῦτα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται, Ὅσσα etc. Οὐκ ἔστιν δ' ἀκόλουθον τῷ Ζηνός που τοιήδε γ' Ὀλυμπίου ἔνδοθεν αὐλή, ἐπιφέρειν, Ὅσσα τάδ' ἄσπετα πολλὰ, σόλοικον ὂν τῷ ἀσυνήθει τῆς ἀναγνώσεως. Ἔτι τοίνυν οὐδ' ἡ αὐλὴ ἁρμόττει ἐπὶ τοῦ οἴκου· ὁ γὰρ διαπνεόμενος τόπος αὐλὴ λέγεται. —Ὅμηρος δὲ τὴν αὐλὴν ἀεὶ τάττει ἐπὶ τῶν ὑπαίθρων τόπων. *Athenaeus, Lib.* V, *cap.* 3. *Caſaubono* vero, quocum faciunt *Barneſius* et Dna *Dacier,* parum idoneae videntur hae rationes. *Primam* nihili eſſe arbitratur: "Quid enim (inquit in annotationibus ad hunc *Athenaei* locum) vetat per αὐλὴν et palatium intelligere, et συνεκδοχικῶς omnia eo contenta ornamenta?" In *ſecunda,* "Quis," inquit, "non videt arguтari nimis virum doctum? "Nemo enim iverit inficias, poſita diſtinctione maiore poſt αὐλή, recte ſubiungi, Ὅσσα τάδ' ἐστί." Atque hoc quidem maiorem indicabit admirationem, quam ſi Ὅσσα ad praecedentem κτήματα referretur. Quod ad *tertiam* attinet rationem, "Affirmamus nos," inquit vir idem eruditus, "Διὸς αὐλὴν Homerum appellaſſe Iovis palatium. Sic enim loqui obſervamus antiquiſſimum poëtam, et, quod imprimis ad rem facit, ſummum Homeri imitatorem Aeſchylum: cuius eſt illud in Prometheo vincto, (*ver.* 132) "οὗσοι τὴν Διὸς αὐλὴν οἰχνεῦσι." Ad haec addit *Barneſius* ex ά, 427: Ὅθι οἱ θάλαμος περικαλλέος αὐλῆς Ὑψηλὸς δέδμητο. *Clark.* Laudat Telemachus, ſed ſine adulatione. Nam et vere laudat, et non audiente Menelao. At adulator, ut *Lucianus* ait pro Imagg. c. 20 etiam de ſubulci tugurio hunc verſum dicat. Et tamen Menelaus refellit tandem ut iuſto maiorem. *Ern.*

Ver. 77 Σφεας] Pronuntiabatur σφᾶς.

Ver. 78 Τέκνα φίλ', ἤτοι Ζηνὶ βροτῶν οὐκ ἄν τις ἐρίζοι] Ὅμηρος ἐπιδεξίως ἀφορμὴν εὗρε λόγων, ὥστε κτῆσιν συγκρῖναι φίλου, [forte φίλῳ] Οὐ γὰρ ὡς πρόβλημα προτείνει, ἀλλ' ἐπιχαρίτως παρενείρας ὁ Μενέλαος, ἐπειδὴ ἤκουσε τῶν ἐπαίνων, τὸ μὲν εἶναι πλούσιος οὐκ ἀρνεῖται· κἀνταῦθά γε περιελὼν τὸν φθόνον, πολλὰ γάρ φησι παθὼν ἔχειν αὐτόν· οὐ μέντοι ἀξιοῖ ἑαυτὸν θεοῖς συγκρίνειν, Ἀθάνατοι γὰρ τοῦ γε δόμοι καὶ κτήματ' ἔασιν· ἐνδειξάμενος

(Ἀθάνατοι γάρ τοῦγε δόμοι καὶ κτήματ' ἔασιν.)
Ἀνδρῶν δ' ἤκεν τίς μοι ἐρίσσεται, ἠὲ καὶ οὐκὶ,
Κτήμασιν· ἦ γὰρ πολλὰ παθὼν καὶ πόλλ' ἐπαληθεὶς
Ἠγαγόμην ἐν νηυσὶ, καὶ ὀγδοάτῳ ἔτει ἦλθον·
Κύπρον, Φοινίκην τε καὶ Αἰγυπτίους ἐπαληθεὶς,
Αἰθίοπάς θ' ἱκόμην, καὶ Σιδονίους, καὶ Ἐρεμβοὺς,

" (Immortales enim eius aedes et poſſeſſiones ſunt.)
" Hominum vero aut aliquis mihi contendat, aut non,
" Opibus: certe enim multa paſſus et multum vagatus
" Adduxi in navibus, et octavo *demum* anno veni:
" Ad Cyprum, Phoenicemque, et Aegyptios vagatus;
" Aethiopaſque adii, et Sidonios, et Erembos,

80 Ἐρίσεται] edd. praeter R.

μενος δὲ φιλάδελφον ἦθος, καὶ μετ' ἀνάγκης φύσας ζῆν τε καὶ πλουτεῖν, ἀντιπαρέθηκε τὸν τῆς φιλίας λόγον Ὡς ὄφελον τριτάτην περ *etc.* (infra *ver.* 97.) *Athenaeus, Lib.* V, *cap.* 3 *in fine.*

Ver. 79 Ἀθάνατοι] Vide ad *Il.* ά, 398.

Ver. 80 Ἐρίσσεται] Vide ad *Il.* ά, 140.

Ver. 81 Ἦ γὰρ πολλὰ] Refertur iſtud γὰρ non ad id quod proxime praeceſſit, ſed ad id quod elegantius reticetur: "*Etiam ſi mortales omnes divitiis opibusque antecellam, minime mihi de eis gratulandum eſt; Multa ENIM* etc." Vide ad *Il.* ί, 22.

Ver. 82 Ἠγαγόμην ἐν νηυσὶ] Τὸ δὲ ἠγαγόμην ἐπὶ κτημάτων, ἀντὶ τοῦ, ἔφερον, κεῖται· — ἵνα λέγῃ, ὡς πολλὰ παθὼν, καὶ πολλὰ πλανηθεὶς, πολλὰ ἠγαγόμην κτήματα. *Euſtath. Barneſius* autem, verſionem Editionis *Wetſtenianae* ſecutus, reddit; *Vectus in navibus.* Minus recte. Nuſquam enim apud Poëtam occurrit vox ἠγαγόμην ſenſu *paſſivo*, ſed ſemper *activo*; uti exponit *Euſtathius.* Κτήματα μὲν, ὅσ' Ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν Ἠγάγετο Τροίηνδ'. *Iliad.* ή, 389. Vide ad *Il.* π', 190; χ', 116, 471; *Odyſſ.* ξ', 211; δ, 278.

Ver. 83 Κύπρον, Φοινίκην τε, καὶ Αἰγυπτίους ἐπαληθεὶς] Οἱ γοῦν ποιηταὶ φρονιμωτάτους τῶν ἡρώων ἀποφαίνουσι τοὺς ἀποδημήσαντας πολλαχῇ, καὶ πλανηθέντας — καὶ ὁ Νέστωρ σεμνύνεται διότι τοῖς Λαπίθαις ὡμίλησεν, ἐλθὼν μετάπεμπτος (*Iliad.* ά, 270) Τηλόθεν ἐξ Ἀπίης γαίης· καλέσαντο γὰρ αὐτοί. Καὶ Μενέλεως ὡσαύτως· Κύπρον, Φοινίκην τε, καὶ Αἰγυπτίους ἐπαληθεὶς, Αἰθίοπάς θ' ἱκόμην *etc.* — Πάντα γὰρ τὰ τοιαῦτα παρασκευαί τινες ἐς φρόνησιν μεγάλαι, τῷ μαθεῖν τῆς χώρας τὴν φύσιν, καὶ ζώων καὶ φυτῶν ἰδέας, προσθεῖναι δὲ καὶ τὰ τῆς θαλάττης. *Strabo Geograph. Lib.* I. Καὶ ὅρα ἐξ αὐτῆς καταρχῆς, ὡς ἱστοριῶν χορηγία τῷ Ποιητῇ γέγονεν ὁ τοῦ Τηλεμάχου εἰς τὴν Σπάρτην πλοῦς· ἐν αἷς οὐ μόνον ξενικὰ ἐκτεθήσεται διηγήματα, ἀλλὰ καὶ Τρωϊκὰ, καὶ Ἑλληνικά. Πάνυ οὖν δεινῶς ἔπλασεν Ὅμηρος, εἰς καλὸν τῇ ἑαυτοῦ ποιήσει, ὡς καὶ προδεδήλωται, τὸν τοῦ Τηλεμάχου πλοῦν· δι' οὗ πολλὰ ποικίλματα ἡ Ὁμηρικὴ μοῦσα τῷ τῆς ποιήσεως ταύτης πέπλῳ ἐνέπασεν. *Euſtath.* Caeterum nonnullos hoc in loco, Αἰγυπτίους ἐπ' ἀληθεῖς, legiſſe annotat idem *Euſtath.*

Ibid. Αἰγυπτίους] Vide infra ad *ver.* 127; item ad *Il.* β', 537.

Ver. 84 Αἰθίοπάς θ' ἱκόμην] Ζητοῦσι δὲ, πρὸς τίνας ἦλθεν Αἰθίοπας, πλέων ἐξ Αἰγύπτου (οὔτε γὰρ ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς θαλάττῃ οἰκοῦσι τινὲς Αἰθίοπες, οὔτε τῷ Νείλῳ τοὺς καταῤῥάκτας ἦν διελθεῖν ναυσί.) — Οἱ μὲν περίπλουν τὸν διὰ Γαδείρων μέχρι τῆς Ἰνδικῆς εἰσάγουσιν· ἅμα καὶ τὸν χρόνον τῇ πλάνῃ συνοικειοῦντες, ὃν φησιν ὅτι ὀγδοάτῳ ἔτει ἦλθεν· οἱ δὲ, διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ, τοῦ κατὰ τὸν Ἀράβιον κόλπον· οἱ δὲ, διὰ τῶν διωρύγων τινός. *Strabo, lib.* I. Δῆλον δὲ ὅτι εἰς τοὺς νοτίους Αἰθίοπας ἐλθὼν ὁ Μενέλαος, εἴγε καὶ εἰς τοὺς Ἐρεμβοὺς ἦλθε, μέρος γὰρ ἐκείνων οἱ Ἐρεμβοὶ, πολλῷ πρότερον εἰς τοὺς λοιποὺς Αἰθίοπας ἀφίκετο, οὓς ὁμόρους Αἰγυπτίοις Ἡρόδοτος ἱστορεῖ. *Euſtath.*

Ibid. Καὶ Σιδονίους, καὶ Ἐρεμβοὺς] Σιδονίους, τοὺς παρὰ τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ λέγει· ὅθεν μετῴκησαν οἱ Φοίνικες. Ἐρεμβοὺς, τοὺς Τρωγλοδύτας, παρὰ τὸ εἰς τὴν ἔραν δύνειν. Οἱ δὲ, τοὺς Ἰνδοὺς, παρὰ τὸ Ἔρεβος· μέλανες γάρ· ὅθεν καὶ Κράτης ἐρεμνοὺς γράφει. Οἱ δὲ, ἴδιον ἔθνος. Ἔνιοι δὲ, τοὺς Ἄραβας· καὶ μεταγράφουσιν οὕτως· Αἰθίοπάς θ' ἱκόμην, καὶ Σιδονίους, Ἄραβάς τε. *Schol.*

Ibid. Καὶ Ἐρεμβοὺς] Οὐκ ἐργασίας, οὐδὲ χρηματισμοῦ χάριν, τούτων ὀνομαζομένων, (οὐ πολὺ γὰρ ἦν τοῦτο) ἀλλὰ τοῦ μήκους, καὶ τῆς ἀποδημίας, καὶ τοῦ ἐνδόξου· ἔνδοξον γὰρ τοσοῦτον ἐκπεπλεῦσαι. *Strabo, Lib.* I. Vide ſupra ad *ver.* 83.

Καὶ Λιβύην, ἵνα τ' ἄρνες ἄφαρ κεραοὶ τελέθουσι.
Τρὶς γὰρ τίκτει μῆλα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν.
Ἔνθα μὲν οὔτε ἄναξ ἐπιδευὴς, οὔτε τι ποιμὴν,
Τυροῦ καὶ κρειῶν, οὐδὲ γλυκεροῖο γάλακτος·
Ἀλλ' αἰεὶ παρέχουσιν ἐπηετανὸν γάλα θῆσθαι.
Ἕως ἐγὼ περὶ κεῖνα πολὺν βίοτον συναγείρων
Ἠλώμην, τείως μοι ἀδελφεὸν ἄλλος ἔπεφνε,
Λάθρῃ, ἀνωϊστὶ, δόλῳ οὐλομένης ἀλόχοιο.
Ὣς οὔτοι χαίρων τοῖσδε κτεάτεσσιν ἀνάσσω.
Καὶ πατέρων τάδε μέλλετ' ἀκουέμεν, οἵ τινες ὔμμιν
Εἰσίν· ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἔπαθον, καὶ ἀπώλεσα οἶκον,

" Et Lybiam, ubi utique agni protinus cornuti ſunt.
" Ter enim pariunt oves integrum per annum.
" Ibi quidem neque herus indigens eſt, neque omnino paſtor,
" Caſei et carnium, neque dulcis lactis:
" Sed ſemper praebent per-totum-annum lac mulgendum.
" Dum ego circa illa multas facultates colligens
" Errabam, interea mihi fratrem alius interfecit,
" Clam, ex-improviſo, dolo pernicioſae uxoris.
" Adeo nequaquam gaudens hiſce facultatibus impero.
" Et ex patribus iſta debetis audiviſſe, quicunque vobis
" Sint: quandoquidem valde multa paſſus ſum, et perdidi domum,

90 Εἴως] edd. praeter R. *ibid.* μὲν] abeſt edd. vett. 94 ὑμῖν] edd. praeter R. 95 πολλὰ πάθον] R.

Ver. 85 Καὶ Λιβύην, ἵνα τ' ἄρνες ἄφαρ κεραοὶ τελέθουσι] Virgil. *Quid tibi paſtores Libyae, quid paſcua verſu Proſequar. Georgic.* III, 339. Καὶ Ὁμήρου ἔπος ἐν Ὀδυσσείῃ, ἔχον ὧδε; Καὶ Λιβύην, ὅθι τ' ἄρνες ἄφαρ κεραοὶ τελέθουσι· ὀρθῶς εἰρημένον, ἐν τοῖσι θερμοῖσι ταχὺ παραγίνεσθαι τὰ κέρεα. ἐν δὲ τοῖσι ἰσχυροῖσι ψύχεσι, ἢ οὐ φύειν κέρεα τὰ κτήνεα ἀρχὴν, ἢ φύοντα, φύειν μόγις. *Herodotus, Lib.* IV, §. 29. Καὶ ἐν μὲν Λιβύῃ εὐθὺς γίνεται κέρατα ἔχοντα τὰ κερατώδη τῶν κριῶν. *Ariſtot. Hiſtor. animal. Lib.* VIII. *cap.* 28. Ἕτεροι δὲ τὸ, ἄρνες ἄφαρ κεραοὶ τελέθουσιν, οὕτω νοοῦσιν· ἔνθα οἱ μετ' ὀλίγον ἐσόμενοι κεραοὶ, ἄφαρ γίνονται, ἤγουν εὐθὺς καὶ ταχὺ καὶ ἄλλοι ἐπ' ἄλλοις, διὰ θερμότητα τόπου. Ὃ καὶ ἑρμηνεύων σαφέστερον, ἐπάγει· Τρὶς γὰρ τίκτει μῆλα etc. *Euſtath.*

Ibid. Ἵνα τ' ἄρνες] Apud *Herodotum*, loco iam citato, ὅθι τ' ἄρνες.

Ver. 86 Τρὶς γὰρ τίκτει μῆλα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν] Τοῦτο δὲ πάλιν (inquit *Euſtathius*) διχῶς. Ἢ γὰρ ὅτι μῆλά εἰσιν ἐκεῖ τινα, ὧν γόνος ἑκάστου ἔτους ἀνὰ τρὶς γίνεται· τουτέστι, δι' ὅλου ἀνὰ τρὶς αἱ αὐταὶ ὄϊς τίκτουσιν. Ἢ καὶ ὅτι περὶ τρεῖς ὥρας τοῦ ἐνιαυτοῦ γεννῶσι τὰ μῆλα, καὶ οὐκ, ὡς παρ' ἡμῖν, μόνῳ τῷ ἦρι. Quarum prior rectior videtur explicandi ratio.

Ver. 89 Θῆσθαι] Κυρίως μὲν, τὸ θηλάσαι· νῦν δὲ τὸ ἀμέλγειν εἶπεν, παρὰ τὴν θηλήν. *Schol.*

Ver. 90 Ἕως ἐγὼ] *Amphibrachys*, inquit *Barneſius*, in *Primo* loco, pro *Dactylo* ἰσοδυνάμῳ. Atqui (ut opinor) enuntiabatur Ἕως ἐγὼ, ac ſi ſcriptum fuiſſet, Ὣσε ἐγὼ, vel Ὣσ' ἠγώ. Vide ad *Il.* ζ, 539. *Al.* Εἴως ἐγώ.

Ibid. Πολὺν βίοτον συναγείρων Ἠλώμην] Vide ſupra ad γ', 301.

Ver. 93 Ὣς οὔτοι χαίρων] Vide infra ad *ver.* 186 et 199. Caeterum *Euſtathius* in commentario legit Ὣς ὅτι χαίρων.

Ver. 94 Ὕμμιν] *Al.* ὑμῖν.

Ver. 95 Καὶ ἀπώλεσα οἶκον Εὖ μάλα ναιετάοντα] Ἀμφίβολον, πότερον τὸν ἑαυτοῦ, ἢ τὸν Πριάμου. *Schol.* Ὅρα τὸ, ἀπώλεσα οἶκον, ἀμφιβόλως λεχθέν· δύναται γὰρ ὁ βασιλεὺς δηλοῦν καὶ τὸν ἑαυτοῦ καὶ τὸν τοῦ Πριάμου. Καὶ συμβιβάζεται καὶ τὰ ἐφεξῆς πρὸς ταῦτα, διχῶς· ἵνα λέγῃ ὅτι ἀπώλεσα οἶκον ἐμὸν, ἔχοντα πολλὰ, ὧν ὄφελον τριτάτην μοῖραν ἔχων ἐξ ἀρχῆς καὶ μὴ μετασχὼν τηλικαύτης εὐδαιμονίας, μὴ τοσούτους ἰδεῖν ὀλωλότας ἐν Τροίᾳ,

μηδὲ

Εὖ μάλα ναιετάοντα, κεχανδότα πολλὰ καὶ ἐσθλά.
Ὧν ὄφελον τριτάτην περ ἔχων ἐν δώμασι μοῖραν
Ναίειν, οἱ δ' ἄνδρες σόοι ἔμμεναι, οἳ τότ' ὄλοντο
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, ἑκὰς Ἄργεος ἱπποβότοιο.
Ἀλλ' ἔμπης πάντας μὲν ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων,
Πολλάκις ἐν μεγάροισι καθήμενος ἡμετέροισιν,
Ἄλλοτε μέν τε γόῳ φρένα τέρπομαι, ἄλλοτε δ' αὖτε
Παύομαι· αἰψηρὸς δὲ κόρος κρυεροῖο γόοιο.
Τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ,
Ὡς ἑνὸς, ὅστε μοι ὕπνον ἀπεχθαίρει καὶ ἐδωδὴν
Μνωομένῳ· ἐπεὶ οὔτις Ἀχαιῶν τόσσ' ἐμόγησεν,
Ὅσσ' Ὀδυσεὺς ἐμόγησε καὶ ἤρατο· τῷ δ' ἄρ' ἔμελλεν

« Perquam habitantibus commodam, continentem multa et pretioſa.
« Quorum utinam vel tertiam habens in aedibus partem
« Habitarem; viri autem ſalvi eſſent, qui tum perierunt
« Troia in lata, longe ab Argis equis-apto.
« Sed tamen omnes quidem lugens et deflens,
« Crebro domi deſidens noſtrae,
« Interdum quidem luctu mente oblector, interdum vero rurſus
« Quieſco: cita nempe ſatietas moleſti luctus.
« Horum omnium-cauſa non tantum lugeo, vexatus licet,
« Vt unius-gratia, qui utique mihi ſomnum invitum-facit et cibum
« Recordanti; quoniam nullus Graecorum tanta elaboravit,
« Quanta Vlyſſes elaboravit et pertulit: huic autem deſtinatum erat

103 Ἀψηρὸς] L.

μηδὲ στρατεύσασθαι ὅλως ἐκεῖ· ἢ καὶ ἄλλως, ἀπώλεσα οἶκον τὸν τοῦ Πριάμου κεκτημένον πολλὰ, ὧν ὄφελον τὰ τρίτα κτησάμενος, κατά τινα θετέον συμβίβασιν ὡς εἰκὸς, μὴ προσμεῖναι τῇ ἁλώσει τῆς Τροίας, περὶ ἣν τοσοῦτοι ὤλοντο. *Euſtath.* Priorem explicationem amplectitur *Barneſius.* Ac pro ea quidem facit tum praecedens illud, ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἔπαθον· tum (uti et ipſe annotat *Barneſius,*) quod ſequitur, Ὧν ὄφελον τριτάτην περ *etc.* Dna *Dacier* vero alteram adeo manifeſte veram eſſe explicandi rationem exiſtimat, ut nulla ſit hic revera ambiguitas.

Ver. 96 Εὖ μάλα ναιετάοντα] Vide ad *Il.* β', 648.

Ver. 97 Ὧν ὄφελον τριτάτην περ] Τίς ἂν ἕν τῶν ἐκγόνων ἐκείνων τῶν ὑπὲρ τοῦ τοιούτου τεθνηκότων, οὐκ ἂν ἀνταξίαν (*Al.* ἀνταξίως) δέξαιεν τὴν ἐπὶ τῇ στερήσει τοῦ πατρὸς λύπην τῇ τοῦ πατρὸς εὐχαρίστῳ μνήμῃ διορθουμένην; Ὅπως δὲ μὴ δόξῃ κοινὸς εἶναι πρὸς πάντας τὰς παραπλησίως αὐτῷ τὴν εὔνοιαν ἐνδεδειγμένους, ἐπήνεγκεν, (infra *ver.* 104) Τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ, Ὡς ἑνὸς, ὅτε μοι ὕπνον ἀπεχθαίρει καὶ ἐδωδήν. Ἵνα δὲ μὴ φαίνηται μηδενὸς τῶν ἐκείνου παραμελῶν, ἐμνήσθη κατ' ὄνομα, (*ver.* 110;) —Ὀδύρονται νύ που αὐτὸν Λαέρτης θ' ὁ γέρων, καὶ ἐχέφρων Πηνελόπεια, Τηλέμαχός θ', ὃν ἔλειπε νέον γεγαῶτ' ἐνὶ οἴκῳ. *Athenaeus, Lib.* V, *cap.* 4. Vide et ſupra ad *ver.* 78.

Ver. 102 Ἀλλότε μέν τε γόῳ φρένα τέρπομαι] Vide infra ad *ver.* 183.

Ver. 103 Αἰψηρὸς δὲ κόρος κρυεροῖο γόοιο] Ὁ ὑπὲρ τῶν ἄλλων μοι θρῆνος ταχέως θραύεται. *Schol.* Male.

Ver. 104 Τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι —Ὡς ἑνὸς] Vide ſupra ad *ver.* 97.

Ver. 105 Ἀπεχθαίρει] Εἰς μῖσος ἄγει. *Schol.* Τὸ δὲ, ἐχθαίρει, οὐ δηλοῖ ἄρτι τὸ μισεῖ, ἀλλὰ τὸ μισητὸν ποιεῖ· ὅπερ ἐχθραίνειν φασὶν οἱ μεθ' Ὅμηρον. *Euſtath.* Occurrit autem vox ἐχθαίρω priori iſto ſenſu, infra δ, 71; π', 96.

Ver. 107 Καὶ ἤρατο] Τὸ δὲ, ἤρατο, οὐ μόνον ἀντὶ τοῦ ὑπέμεινε καὶ ἐβάστασεν οἱ Παλαιοὶ νοοῦσιν, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπολέμησε, περὶ τὸν ἄρην φασίν. *Euſtath.* *Scholiaſtes* autem exponit ſimpliciter ὑπέμεινεν.

Αὐτῷ κήδε' ἔσεσθαι, ἐμοὶ δ' ἄχος αἰὲν ἄλαστον
Κείνου, ὅπως δὴ δηρὸν ἀποίχεται· οὐδέ τι ἴδμεν,
Ζώει ὅγ', ἢ τέθνηκεν. Ὀδύρονται νύ που αὐτὸν
Λαέρτης θ' ὁ γέρων καὶ ἐχέφρων Πηνελόπεια,
Τηλέμαχός θ', ὃν ἔλειπε νέον γεγαῶτ' ἐνὶ οἴκῳ.
  Ὣς φάτο· τῷ δ' ἄρα πατρὸς ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο.
Δάκρυ δ' ἀπὸ βλεφάρων χαμάδις βάλε, πατρὸς ἀκούσας,
Χλαῖναν πορφυρέην ἄντ' ὀφθαλμοῖιν ἀνασχὼν
Ἀμφοτέρῃσιν χερσί· νόησε δέ μιν Μενέλαος·
Μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Ἠέ μιν αὐτὸν πατρὸς ἐάσειε μνησθῆναι.
Ἢ πρῶτ' ἐξερέοιτο ἕκαστά τε μυθήσαιτο·
  Ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Ἐκ δ' Ἑλένη θαλάμοιο θυώδεος ὑψορόφοιο

« Ipſi dolores ut eſſent, mihi vero moeror ſemper graviſſimus
« Eius-*cauſa*; quoniam diu longe abeſt; neque quid ſcimus,
« Vivatne ille, an mortuus ſit. Deflent utique illum
« Laërtesque ſenex, et prudens Penelope,
« Telemachusque, quem reliquit recens-natum in domo.
  Sic ait: huic autem ob patrem deſiderium excitavit luctus.
Lachrymam vero a palpebris humi demiſit, de patre audiens,
Chlaenam purpuream oculis praetendens
Vtraque manu: obſervavit autem ipſum Menelaus:
Deliberavitque deinde in mente et in animo,
An eum ipſum patris ſineret meminiſſe,
An prior interrogaret, ſingulaque diceret.
  Dum ille haec deliberabat in mente et in animo,
Helena ex thalamo odorifero excelſo

108 Ἔσεσθαι] edd. praeter L. 116 ἀμφοτέρῃσι] edd. vett. male. 119 πειρήσαιτο] R. i. e. *ſingula percunctaretur.*

Ver. 110 Ζώει ὅγ', ἢ τέθνηκεν] Vide ad *Il.* ά, 37; et ν', 736.

Ibid. Ὀδύρονται νύ που αὐτὸν Λαέρτης θ'] Vide ſupra ad *ver.* 97.

Ver. 112 et 144 Γεγαῶτ'] Vide ad *Il.* ά, 265; et ν', 46.

Ver. 113 Τῷ δ' ἄρα πατρὸς ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο] Vide infra ad *ver.* 183; *Clark.* Vide et ad *Il.* ώ, 507, ubi idem verius. *Ern.*

Ver. 114 Δάκρυ δ' ἀπὸ βλεφάρων] Lachrymam per genas humi delabentem optime depingunt et quaſi ob oculos ponunt verſus huius Numeri. Vide infra ad λ', 595; et ad *Il.* γ', 363.

Ver. 115 et 154 Πορφυρέην] Similiterque infra *ver.* 298, Πορφύρε'. Vide ad *Il.* ά, 338, et 482.

Ibid. Ἄντ' ὀφθαλμοῖιν ἀνασχὼν] *Ammonius* in χλαῖναν habet: ἄντ' ὀφθαλμοῖσιν ἐπισχών. Vulgatum melius. *Ern.*

Ver. 116 Νόησε δέ μιν Μενέλαος] Καὶ ὅρα ὅπως ὁ Ποιητὴς πολυσχήμων ὢν, τὸν μὲν Νέστορα (ſupra γ', 69) ἔπλασεν ἐρωτήσαντα, καὶ οὕτω μαθόντα, τίνες οἱ παραβαλόντες ξένοι· τὸν δὲ Μενέλαον ποιεῖ, δίχα τοῦ ἐρωτῆσαι, γνόντα τοὺς ξενισθέντας· ἅμα γὰρ μνήμη τῶν τοῦ πατρὸς περιῆλθε τὸν Τηλέμαχον, ἐξ ὧν ὁ Μενέλαος ἔφη, καὶ εὐθὺς δακρύσας γνωρίζεται. *Euſtath.*

Ver. 118 Ἐάσειε] Similiterque infra *ver.* 212, ἐάσομεν· Vide ad *Il.* δ', 42. *Barneſius* minus recte, ἐάσσειε — ἐάσσομεν.

Ver. 119 Μυθήσαιτο] *Al.* πειρήσαιτο.

Ver. 120 Ἕως ὁ] *Amphybrachys* (inquit *Barneſius*) *Dactylo* ἰσόχρονος. Minus recte: Vide ſupra ad *ver.* 90.

Ver.

Ἤλυθεν, Ἀρτέμιδι χρυσηλακάτῳ εἰκυῖα·
Τῇ δ' ἄρ' ἅμ' Ἀδρήστη κλισίην εὔτυκτον ἔθηκεν·
Ἀλκίππη δὲ τάπητα φέρεν μαλακοῦ ἐρίοιο·
Φυλὼ δ' ἀργύρεον τάλαρον φέρε, τόν οἱ ἔδωκε
Ἀλκάνδρη, Πολύβοιο δάμαρ, ὃς ἔναι' ἐνὶ Θήβῃς
Αἰγυπτίῃς, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐνὶ κτήματα κεῖται·
Ὃς Μενελάῳ δῶκε δύ' ἀργυρέας ἀσαμίνθους,
Δοιοὺς δὲ τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα.
Χωρὶς δ' αὖθ' Ἑλένη ἄλοχος πόρε κάλλιμα δῶρα,
Χρυσῆν τ' ἠλακάτην, τάλαρόν θ' ὑπόκυκλον ὄπασσεν,
Ἀργύρεον, χρυσῷ δ' ἐπὶ χείλεα κεκράαντο.
Τόν ῥά οἱ ἀμφίπολος Φυλὼ παρέθηκε φέρουσα,
Νήματος ἀσκητοῖο βεβυσμένον· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ

Egreſſa eſt, Dianae aureum-arcum-habenti ſimilis:
Huic autem ſtatim Adraſta ſellam bene-factam appoſuit:
Alcippe vero tapetem ferebat mollis lanae:
Phylo autem argenteum calathum ferebat, quem illi dedit
Alcandra, Polybi uxor, qui habitabat in Thebis
Aegyptiacis, ubi plurimae in aedibus poſſeſſiones iacent;
Qui Menelao dedit duo argentea labra,
Geminosque tripodas, decemque auri talenta.
Seorſum vero inſuper Helenae uxor dedit pulchra dona,
Aureamque colum, calathumque ſubrotatum praebuit,
Argenteum, auro vero labia munita erant.
Hunc utique ei ancilla Phylo appoſuit ferens,
Filo elaborato repletum: caeterum ſuper eum

123 Εὔτυκτον] F. ſic et *Euſtath.* bis: quod verum eſt. vid. ad *Il.* ς, 480. 124 φέρε] edd. vett. *ibid.* μαλακοῖο ἐρίοιο] eaed. 127 ἐνὶ] abeſt R. 128 ἀργυρέους] F. 131 ὄπασεν] edd. vett. 134 ἐπ' αὐτοῦ] F. A.

Ver. 122, et 429 Ἤλυθεν] Vide ſupra ad β', 262.

Ver. 123 Κλισίην εὔτυκτον] Κλισίαν δὲ εὔτυκτον καὶ ἐνταῦθα τὸν προλεχθέντα κλισμὸν λέγει, ἤγουν θρόνον, ἔχοντά τι ἀνάκλιντρον, ᾧ καὶ τάπης ἐξ ἐρίου ἐπίκειται, προσκεφάλαιον δηλαδή· λέγει γοῦν ὑποκατιών, [*ver.* 136] Ἕζετο δ' ἐν κλισμῷ· ᾧ καὶ θρῆνυς ὑπέκειτο· *Euſtath.* Vide ſupra ad ά, 145. *Clark.* De ſcriptura huius loci vid. Var. Lect. *Ern.*

Ver. 124 Τάπητα φέρεν] Scr. φέρε. Vid. Var. Lect. *Ern.*

Ver. 126 Ὃς ἔναι' ἐνὶ Θήβῃς] *Barneſius* legendum coniicit, ὃς ἄνασσ' ἐνὶ Θήβῃς. Vide autem ad *Il.* π', 172.

Ibid. Ἐνὶ Θήβῃς] Θῆβαι πόλις Αἰγύπτου, ἡ νῦν καλουμένη Διὸς πόλις. *Schol.*

Ver. 127 Αἰγυπτίῃς, ὅθι πλεῖστα]. Male hic *Euſtathius*: Ὅρα δὲ καὶ ὅτι τὸ, Αἰγυπτίαις, συστέλλει τὴν προπαραλήγουσαν διὰ μέτρον, ὡς καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς. — Αἰτία δὲ τῆς τοιαύτης συστολῆς τοῦ, υ, οὐ μόνον ἡ ἀσθένεια τῶν μετ' αὐτὸ κειμένων δύο ψιλῶν συμφώνων κατὰ τοὺς Παλαιοὺς, ἀλλὰ μάλιστα ἡ ἀνάγκη τοῦ μέτρου. Melius *Barneſius*; In ſine (inquit) vocis Αἰγυπτίῃς, Συνίζησις. Nempe vocem Αἰγυπτίῃς, ac ſi ſcriptum fuiſſet Αἰγυπτῇς, enuntiandam arbitratus eſt. Sed neque hoc neceſſarium. Vide ad *Il.* β', 537.

Ibid. Δόμοις ἐνὶ] *Barneſius* edidit δόμοις ἐν, ex *Iliad.* ι, 382. Quod perinde eſt.

Ver. 131 Χρυσῆν τ' ἠλακάτην] Edidit *Barneſius* Χρυσέην. Quod eodem modo pronuntiandum. *Clark.* Vid. ad *ver.* 14.

Ver. 132 Χρυσῷ δ' ἐπὶ χείλεα κεκράαντο] Ἤγουν ἐπὶ χρυσῷ τὰ χείλη ἀπήρτιστο καὶ τετελείωτο· ἐκ τοῦ κραιαίνω· ἢ τὰ χείλη χρυσῷ ἐκέκρατο. *Euſtath.*

Ver. 133 Τόν ῥα] *Hunc utique. Hunc inquam.*

Ver. 134 Αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ] *Athenaeus, lib.* IV, *cap.* 4, citat, αὐτὰρ ἐν αὐτῷ.

Ver.

Ἠλακάτη τετάνυστο, ἰοδνεφὲς εἶρος ἔχουσα.
Ἕζετο δ' ἐν κλισμῷ, ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν.
Αὐτίκα δ' ἥγ' ἐπέεσσι πόσιν ἐρέεινεν ἕκαστα.
  Ἴδμεν δή, Μενέλαε διοτρεφὲς, οἵ τινες οἵδε
Ἀνδρῶν εὐχετόωνται ἱκανέμεν ἡμέτερον δῶ;
Ψεύσομαι, ἢ ἔτυμον ἐρέω, κέλεται δέ με θυμός.
Οὐ γάρ πω τινά φημι ἐοικότα ὧδε ἰδέσθαι
Οὔτ' ἄνδρ', οὔτε γυναῖκα, (σέβας μ' ἔχει εἰσορόωσαν,)
Ὡς ὅδ' Ὀδυσσῆος μεγαλήτορος υἷι ἔοικε
Τηλεμάχῳ, τὸν ἔλειπε νέον γεγαῶτ' ἐνὶ οἴκῳ
Κεῖνος ἀνήρ, ὅτ' ἐμεῖο κυνώπιδος εἵνεκ' Ἀχαιοὶ
Ἤλθεθ' ὑπὸ Τροίην, πόλεμον θρασὺν ὁρμαίνοντες.
  Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
Οὕτω νῦν καὶ ἐγὼ νοέω, γύναι, ὡς σὺ εἴσκεις·
Κείνου γὰρ τοιοίδε πόδες, τοιαίδε τε χεῖρες,

Colus extenſa erat, violaceam lanam habens.
Sedit autem *Helena* in ſella, ſcabellum vero ſub pedibus erat.
Continuo autem illa verbis maritum interrogabat ſingula;
  " Scimuſne iam, Menelaë Iovis-alumne, quinam hi
" Hominum glorientur veniſſe noſtram domum?
" Mentiar, an verum dicam? iubet autem me animus.
" Nondum enim *me* ullum puto ſimilem adeo vidiſſe
" Neque virum neque mulierem, (admiratio me tenet aſpicientem;)
" Vt iſte Vlyſſis magnanimi filio ſimilis
" Telemacho, quem reliquit recens-natum in domo
" Ille vir, quando mei inverecundae gratia Achivi
" Veniſtis ad Troiam, bellum ſaevum excitantes.
  Hanc autem reſpondens allocutus eſt flavus Menelaus:
" Sic nunc et ego exiſtimo, ut tu coniicis:
" Illius enim eiuſmodi pedes, eiuſmodi manus,

137 Ἐπέεσσιν] edd. vett. male.

Ver. 135, 260 Τετάνυστο — τέτραπτο] Vide ad *Il.* ά, 37; et δ, 153.

Ver. 139 Εὐχετόωνται] *Al.* εὐχετόωντο. Sed iſto modo minus recte conſtabit Temporum ratio. Vide ad *Il.* ά, 37; et μ', 68.

Ver. 145 Ἐμεῖο κυνώπιδος] Ἐν τούτοις δὲ καθὰ καὶ ἐν Ἰλιάδι, καταλέγει ἑαυτῆς εἰποῦσα; ὡς ἐμεῖο κυνώπιδος εἵνεκ' Ἀχαιοὶ *etc.* *Euſtath.* Vide ad *Il.* γ', 173. Caeterum de voce, κυνώπιδος, *Gatakerus*; Κυνώπιδα, inquit, " ſe Helena apud Homerum dicit, " *Odyſſ.* δ', ὡσεὶ κυνὸς ὄμματα, (uti Agamemnoni Achilles *Il.* ά) ἤτοι ὄψιν ἔχουσαν, *quaſi quae caninam turpemque*, potius quam ſpecioſam pulchramque *oris effigiem* obtineret. Neque enim inverecundam impudentemque ſe ipſa diceret; uti plerique interpretantur." *Adverſaria Miſcellanea, Lib.* II, *cap.* 10. Vt opinor, minus recte.

Ver. 146 Ἤλθεθ'] *Al.* Ἤλθεν.

Ibid. Πόλεμον θρασὺν ὁρμαίνοντες] Πόλεμον δὲ θρασὺν, τὸν ἀναιδῆ λέγει, ἐκ τῶν θρασυνομένων στρατιωτῶν ὀνομάσας τὸ ἔργον αὐτῶν. *Euſtath.* Atqui πόλεμος θρασὺς nihil aliud apud *Homerum* ſonare videtur, quam *bellum atrox, aſperumque.* Vide ad *Il.* ζ', 254; et κ', 28.

Ver. 149 Κείνου γὰρ τοιοίδε πόδες, τοιαίδε τε χεῖρες, Ὀφθαλμῶν τε βολαὶ] Virgil. *Sic oculos, ſic ille manus, ſic ora ferebat. Aen.* III, 490. Quo de loco *Scaliger*, erga *Homerum* plerumque iniquior; " Quanquam " Graecus" inquit " ὀφθαλμῶν βολὰς " mirifice dixit. Non potuit Latinus " noſter.

Ὀφθαλμῶν τε βολαί, κεφαλή τ', ἐφύπερθέ τε χαῖται.
Καὶ νῦν ἤτοι ἐγὼ μεμνημένος ἀμφ' Ὀδυσῆϊ
Μυθεόμην, ὅσα κεῖνος ὀϊζύσας ἐμόγησεν
Ἀμφ' ἐμοί, αὐτὰρ ὁ πικρὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβε,
Χλαῖναν πορφυρέην ἄντ' ὀφθαλμοῖιν ἀνασχών.
Τὸν δ' αὖ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἀντίον ηὔδα·
Ἀτρεΐδη Μενέλαε, διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
Κείνου μέντοι ὅδ' υἱὸς ἐτήτυμον, ὡς ἀγορεύεις·
Ἀλλὰ σαόφρων ἐστί, νεμεσσᾶται δ' ἐνὶ θυμῷ,
Ὧδ' ἐλθὼν τοπρῶτον, ἐπεσβολίας ἀναφαίνειν
Ἄντα σέθεν, τοῦ νῶϊ, θεοῦ ὥς, τερπόμεθ' αὐδῇ.
Αὐτὰρ ἐμὲ προέηκε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Τῷ ἅμα πομπὸν ἕπεσθαι· ἐέλδετο γάρ σε ἰδέσθαι,
Ὄφρα οἱ ἤ τι ἔπος ὑποθήσεαι, ἠέ τι ἔργον.
Πολλὰ γὰρ ἄλγε' ἔχει πατρὸς πάϊς οἰχομένοιο,
Ἐν μεγάροις, ᾧ μὴ ἄλλοι ἀοσσητῆρες ἔωσιν·

« Oculorumque iactus, caputque, et ſuperne comae.
« Et nunc ſane ego recordatus Vlyſſis,
« Loquebar, quantas ille aerumnas patiens toleraverit
« Pro me: at hic amaram a palpebris lachrymam ſtillabat,
« Chlaenam purpuream oculis obtendens.
Hunc vero rurſus Neſtorides Piſiſtratus contra allocutus eſt;
« Atride Menelaë, Iovis-alumne, dux populorum,
« Illius quidem hic filius eſt vere, quemadmodum dicis;
« Sed modeſtus eſt, indignumque putat in animo,
« Huc profectus primum, interpellationes proferre
« Coram te, cuius nos, dei tanquam, delectamur voce.
« Caeterum me praemiſit Gerenius eques Neſtor,
« Hunc ſimul comes ut-ſequerer; cupiebat enim te videre;
« Vt ei aut ſermonem aliquem ſuggereres, aut aliquod opus.
« Plurimos enim dolores patitur ob patrem filius abſentem,
« Domi ſuae, cui non alii auxiliatores ſunt:

153 Πυκνὸν] F. 154 ὀφθαλμοῖν] R. A. 1. 162 πομπὸς] edd. praeter R.
165 ᾧ μὴ πολλοὶ] edd. praeter R.

« noſter. At alio verbo alibi compenſa-« vit. Geſtum enim appoſuit, cum di-« xit, *ferebat.*" *Poëtic. Lib.* V, *cap.* 3.

Ibid. Τοιοῖδε—τοιαῖδε] Vide ad *Il.* ζ, 357.

Ver. 159 Ἐπεσβολίας ἀναφαίνειν] Τὰς γενομένας τῶν μνηστήρων εἰς αὐτὸν φλυαρίας, ἢ τὰς περὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ φλυαρίας καὶ λοιδορίας, διεξιέναι ἤ, ὑπὸ σωφροσύνης ὁ βούλεται κατάρχεσθαι λόγων. Ἐπεσβολίας οὖν νῦν, τὰς τῶν ἐπῶν εἰσβολὰς [καὶ] ἀρχάς. *Schol.* Poſterior vera et venuſta accipiendi ratio: *Euſtathius* tamen priori explicationi aſſentiri videtur: Καιριώτερον (inquit) εἰπεῖν λοιδορίας καὶ βλασφημίας ἐπειδὴ ὥσπερ λοιδορία, λόγος ὡς δόρυ πλήττων· καὶ βλασφημία, βολή τις ἐν φήμαις· οὕτω καὶ ἐπεσβολία, τὸ ἔπεσι βάλλειν. Mire admodum et inficete. *Clark.* Et tamen omnes Grammatici, *Heſychius, Suidas*, et alii ſic accipiunt. Mihi tamen altera *Scholiaſtae* placet. *Ern.*

Ver. 161 Αὐτὰρ ἐμὲ προέηκε] Ὅτι Τηλέμαχος μὲν, ἐκ περινοίας ἐγνωρίσθη τοῖς βασιλεῦσιν· ὁ δὲ Νεστορίδης, μήτε ἐρωτηθεὶς, μήτε ἄλλως γνωρισθεὶς, ἑαυτὸν ἀναφαίνει, εἰπών· Αὐτὰρ ἐμὲ προέηκε Νέστωρ· καὶ τὰ ἑξῆς· ἵνα κἀν τούτῳ ποικίλως γράψῃ ὁ Ποιητής. *Euſtath.* Vide ſupra ad *ver.* 116.

Ibid. Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ] Vide ſupra ad γ', 68; et ad *Il.* α', 175.

Ver. 165 Ὧι μὴ ἄλλοι ἀοσσητῆρες ἔωσιν] Ita

Ὡς νῦν Τηλεμάχῳ· ὁ μὲν οἴχεται, οὐδέ οἱ ἄλλοι
Εἴσ᾽, οἵ κεν κατὰ δῆμον ἀλάλκοιεν κακότητα.
Τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
Ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ φίλου ἀνέρος υἱὸς ἐμὸν δῶ
Ἵκεθ᾽, ὃς εἵνεκ᾽ ἐμεῖο πολέας ἐμόγησεν ἀέθλους·
Καί μιν ἔφην ἐλθόντα φιλησέμεν ἔξοχον ἄλλων
Ἀργείων, εἰ νῶϊν ὑπεὶρ ἅλα νόστον ἔδωκε
Νηυσὶ θοῇσι γενέσθαι Ὀλύμπιος εὐρύοπα Ζεύς.
Καί κεν οἱ Ἄργεϊ νάσσα πόλιν, καὶ δώματ᾽ ἔτευξα,
Ἐξ Ἰθάκης ἀγαγὼν σὺν κτήμασι καὶ τέκεϊ ᾧ,
Καὶ πᾶσιν λαοῖσι, μίαν πόλιν ἐξαλαπάξας,
Αἳ περιναιετάουσιν, ἀνάσσονται δ᾽ ἐμοὶ αὐτῷ.
Καί κε θάμ᾽ ἐνθάδ᾽ ἐόντες ἐμισγόμεθ᾽· οὐδέ κεν ἡμέας

« Sic nunc Telemacho *eſt*: hic quidem abeſt, neque ei alii
« Sunt, qui per populum avertant calamitatem.
Hunc autem viciſſim reſpondens allocutus eſt flavus Menelaus;
« Papae! certe perquam-amici viri filius meam domum
« Venit, qui mei gratia plurima ſubiit certamina:
« Atque ipſum cogitabam *huc*-profectum *me* amice-excepturum praeter alios
« Argivos, ſi nobis ſuper mare reditum dediſſet
« Navibus velocibus fieri Olympius late-tonans Iupiter.
« Et ſane ei in Argo condidiſſem urbem, et aedes aedificaſſem,
« Ex Ithaca adducto cum facultatibus et filio ſuo,
« Et omni populo, una urbe evacuata,
« *Earum* quae circum-habitantur, imperanturque a me ipſo.
« Et crebro hic exiſtentes una-fuiſſemus-verſati: neque nos

171 Ἄλλον] edd. praeter R. 172 ὑπὲρ] L. 173 θοῇσιν] edd. omnes male. 176 πᾶσι] R. et *Euſt.* recte.

Ita habet utraque *Euſtathii* Editio et in contextu et in commentario; itaque inde edidit *Barneſius*; ut pronuntietur ſcilicet ᾧ μὴ 'λλοι. Vide ad *Il.* π', 31; item infra ad *ver.* 352 *huius libri*. Alii hic habent ᾧ μὴ πολλοὶ ἀοσσητῆρες ἔωσιν. Quae lectio et verſum perimit, et ad ſententiam minus videtur accurata. Neque, ſi ita legas, tam apte reſpondebunt ſequentia, οὐδέ οἱ ἄλλοι Εἴσ᾽; *etc. ver.* 166, 167. Caeterum orta (ut opinor) poſterior haec lectio ex ψ', 119 infra, ubi ſimilis ſententia occurrit; Ὧ μὴ πολλοὶ ἔωσιν ἀοσσητῆρες ὀπίσσω.

Ibid. Ἀοσσητῆρες] Ὅ ἐστι, βοηθοὶ σπουδαῖοι, μὴ ἀναμένοντες ὄσσαν εἰς τὸ βοηθῆσαι. Ἦν γὰρ ἔθος, ἐρωτᾶν τὸ θεῖον· καὶ βοηθεῖν μὲν, εἰ προτραπείη τις· ἡσυχάζειν δὲ, εἰ κωλύεται. *Euſtath.*

Ver. 168, 203 Τὸν δ᾽] Vide ſupra ad *Il.* ά, 57; et θ', 160. *Barneſius* minus recte, Τόνδ᾽.

Ver. 171 Ἔξοχον ἄλλων] *Al.* ἔξοχα πάντων.

Ver. 173 Εὐρύοπα Ζεύς] Vide ad *Il.* ά, 175.

Ver. 174 Καί κέν οἱ Ἄργεϊ νάσσα πόλιν] Ἰστέον δὲ ὅτι Ἄργος κἀνταῦθα φησὶν, ἢ τὴν Πελοπόννησον, ἢ καὶ τὴν ὑπὸ τῷ Μενελάῳ χώραν· ὅθεν καὶ Ἑλένη Ἀργεία. — Τὸ δὲ, νάσσα, ἀντὶ τοῦ κατῴκισα. Οὐ γὰρ ναίω μόνον, ἀλλὰ καὶ νάω· ὅθεν καὶ ναέτης ὁ ἐγκάτοικος. *Euſtath.* Vide *Il.* ξ', 119.

Ver. 175 Τέκεϊ ᾧ] Vide ad *Il.* ά, 51.

Ver. 176 Ἐξαλαπάξας] Μεταστήσας τοὺς ἐνοικοῦντας εἰς ἕτερον τόπον. *Schol.* De πᾶσιν λαοῖσι vid. Var. Lect. *Ern.*

Ver. 178 Καί κε θάμ᾽] *Al.* Καί κε θ᾽ ἅμ᾽.

Ibid. Οὐδέ κεν ἡμέας Ἄλλο διέκρινεν] Εἰσὶ δ᾽ οἵ φασι ταύτης εἶναι γνώμης τὸν Ὅμηρον, προτάττοντα τοῦ σπουδαίου βίου, πολλάκις τὸν καθ᾽ ἡδονήν —. Καὶ ὁ Μενέλαος δὲ παρ᾽ αὐτῷ φησιν, — οὐδέ κεν ἡμέας Ἄλλο διέκρινεν φιλέοντέ τε τερπομένω τε. *Athenaeus*, *Lib.*

Ἄλλο διέκρινεν φιλέοντέ τε τερπομένω τε,
Πρίν γ' ὅτε δὴ θανάτοιο μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψεν·
Ἀλλὰ τὰ μέν πȣ μέλλεν ἀγάσσεσθαι θεὸς αὐτὸς,
Ὃς κεῖνον δύστηνον ἀνόστιμον οἶον ἔθηκεν.
Ὣς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο.
Κλαῖε μὲν Ἀργείη Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα,
Κλαῖε δὲ Τηλέμαχός τε καὶ Ἀτρείδης Μενέλαος·
Οὐδ' ἄρα Νέστορος υἱὸς ἀδακρύτω ἔχεν ὄσσε·
Μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο,
Τόν ῥ' Ἠȣ̃ς ἔκτεινε φαεινῆς ἀγλαὸς υἱός·

" Aliud diremiſſet amantesque oblectantesque nos,
" Antequam mortis nigra nebula obtexiſſet.
" Sed haec quidem futurum erat ut invideret deus ipſe,
" Qui illum infelicem absque-reditu ſolum reddidit.
Sic ait: his vero omnibus deſiderium excitavit luctus.
Flebat quidem Argiva Helena ex-Iove-nata;
Flebat etiam Telemachusque et Atrides Menelaus:
Neque ſane Neſtoris filius absque-lachrymis habebat oculos:
Recordabatur enim in animo eximii Antilochi;
Quem ſcilicet Aurorae interfecit ſplendidae inclytus filius:

179 Διέκρινε] edd. vett. recte. 181 μέλεν ἀγάσσεσθαι] edd. praeter R.

Lib. XII, *cap.* I, *ſub fine*. Melius *Plutarchus*: Καὶ μὴν ἀπόλαυσίς ἐστιν ἡ συνήθεια τῆς φιλίας, καὶ τὸ ἥδιστον ἐν τῷ συνεῖναι καὶ συνημερεύειν· Οὐ μὲν γὰρ ζωοί γε φίλων ἀπάνευθεν ἑταίρων Βȣλὰς ἑζόμενοι βȣλεύσομεν (*Il.* ψ', 77) Καὶ περὶ τȣ̃ Ὀδυσσέως ὁ Μενέλαος — ȣ̓δέ κεν ἄλλο Ἄμμε διέκρινε φιλέοντέ τε τερπομένω τε, Πρίν γ' ὅτε δὴ θανάτοιο μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψε. Περὶ πολυφιλίας. Caeterum notandum in tranſcurſu, pro ȣ̓δέ κεν ἡμέας Ἄλλο διέκρινεν, legiſſe *Plutarchum*, aut fortaſſe memoriter citaſſe, ȣ̓δέ κεν ἄλλο Ἄμμε διέκρινε.

Ver. 179 Διέκρινεν] Ita *Barneſius*, itemque MS. a *Th. Bentleio* collatus. *Al.* διέκρινε. Quod et ferri poſſet. Vide ad *Il.* ά, 51. *Clark.* Male διέκρινεν contra libros. Vid. Var. Lect. *Ern.*

Ver. 180 Πρίν γ' ὅτε δὴ] Vide ad *Il.* ξ', 433, et 504.

Ibid. Θανάτοιο μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψεν] Vide ad *Il.* δ', 461; et π', 334.

Ver. 181 Ἀλλὰ τὰ μέν πȣ μέλλεν] Vide ſupra ad ά. 232.

Ver. 183 Τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο] Καὶ ἐν τοῖς πένθεσι καὶ θρήνοις ἐγγίνεταί τις ἡδονή. Ἡ μὲν γὰρ λύπη, ἐπὶ τῷ μὴ ὑπάρχειν, ἡδονὴ δὲ τῷ μεμνῆσθαι καὶ ὁρᾶν πως ἐκεῖνον, καὶ ἃ ἔπραττε, καὶ οἷος ἦν. Διὸ καὶ τȣ̃τ' εἴρηται, Ὣς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ἐφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο. *Ariſtot. Rhetoric.* *Lib.* I, *cap.* I.

Ibid. Ὑφ' ἵμερον] Apud *Ariſtotelem*, loco iam citato, ἐφ' ἵμερον.

Ver. 184 Ἀργείη Ἑλένη] Vide ſupra ad *ver.* 174.

Ver. 186 Οὐδ' ἄρα Νέστορος υἱὸς ἀδακρύτω ἔχεν ὄσσε] Νεστορίδης, εἰ καὶ μὴ κατ' ἐκείνȣς ἴσως ἔκλαιεν, ἀλλ' ȣ̓̃ν ȣ̓κ ἦν ἀδάκρυτος. Παρείλετο δὲ αὐτῷ τȣ̃ κλαυθμȣ̃ τὸ πολὺ, διότι τε ȣ̓κ ἐξ ὀρθȣ̃ καὶ αὐτὸς, ἀλλ' Ὀδυσσέα πρόφασιν ἔκλαιε· καὶ ὅτι ȣ̓δὲ συνήθης ἦν τῷ ἀδελφῷ ἐν Τροίᾳ πεσόντι, αὐτὸς ἐν Πύλῳ τραφείς· καὶ διότι δὲ εὐκλεῶς ἐκεῖνος ἀπέθανεν. Ἀπαθέστερον ȣ̓̃ν ὑποτίθεται τὸν Πεισίστρατον ὁ Ποιητὴς ὡς ἂν ἔχοι προκατάρξαι παραμυθίας. *Euſtath.* Similiter et *Spondanus*; "Levis" inquit "fuit procul dubio Piſiſtrati luctus, ut qui reliquos primum conſolari potuerit. Itaque de eo Homerus non dixit, ἔκλαιεν, ut de caeteris, quos affatim lachrymatos par eſt; ſed ȣ̓κ ἦν ἀδάκρυτος, ſimpliciter." Ita illi. Verum Ἡ ἀπόφασις (ut recte obſervat *Hermogenes*) τῇ καταφάσει ποτὲ μὲν τὸ ἴσον δύναται, πότε δὲ τὸ πλέον. Περὶ μεθόδȣ δεινότητος, *cap.* 37. Vide infra ad *ver.* 199; item ad *Il.* ν', 344.

Ver. 188 Τόν ῥ'] *Quem ſcilicet* —.

Ibid. Ἠȣ̃ς — ἀγλαὸς υἱός] Ὁ Μέμνων. Τιθωνȣ̃ γὰρ καὶ τῆς Ἡμέρας υἱός. *Schol.*

Ver.

Τῦ ὅγ' ἐπιμνησθεὶς ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·
Ἀτρείδη, πέρι μέν σε βροτῶν πεπνυμένον εἶναι
Νέστωρ φάσχ' ὁ γέρων, ὅτ' ἐπιμνησαίμεθα σεῖο
Οἷσιν ἐνὶ μεγάροισι, καὶ ἀλλήλους ἐρέοιμεν.
Καὶ νῦν, εἴτι πυ ἐςὶ, πίθοιό μοι· ὐ γὰρ ἔγωγε
Τέρπομ' ὀδυρόμενος, μεταδόρπιος· ἀλλὰ καὶ Ἠὼς
Ἔσσεται ἠριγένεια· νεμεσσῶμαί γε μὲν ὐδὲν
Κλαίειν, ὅς κε θάνησι βροτῶν καὶ πότμον ἐπίσπῃ.
Τῦτό νυ καὶ γέρας οἶον ὀϊζυροῖσι βροτοῖσι,
Κείρασθαί τε κόμην, βαλέειν τ' ἀπὸ δάκρυ παρειῶν.
Καὶ γὰρ ἐμὸς τέθνηκεν ἀδελφεὸς, ὔτι κάκιστος

Huius ille recordatus verba alata dixit;
« Atride, ſupra quidem alios mortales te prudentem eſſe
« Neſtor dicebat ſenex; quando mentionem faceremus tui
« Suis in aedibus, et nos mutuo alloqueremur.
« Quare nunc, ſi forte licet, pareas mihi; non enim ego
« Delector flens inter-coenandum: ſed ut Aurora
« Aderit mane-genita: moleſte quidem neutiquam fero
« Deflere *eum*, quicunque mortuus fuerit mortalium, et fatum obierit.
« Hic nimirum et honos ſolus eſt miſeris mortalibus;
« Tondereque ſibi comam, profundereque lachrymas a genis.
« Etenim meus mortuus eſt frater, neutiquam ignaviſſimus

190 Περὶ] edd. vett.

Ver. 191 Φάσχ'] *Dicere ſolebat.* Vide ad *Il.* ά, 37; et β', 221.

Ver. 194 Μεταδόρπιος] *Scholiaſtes* exponit, μετὰ τὸ δεῖπνον. *Euſtathius* autem, ἐπ' αὐτῷ τῷ δόρπῳ· atque ita etiam interpretatur *Heſychius*; eamque veram omnino explicationem contendit *Duportus* in *Gnomologia* ad hunc locum. Obſervandum autem coenam peractam memorari ſupra *ver.* 68.

Ver. 195 Ἠριγένεια] Vide ſupra ad β', 1.

Ver. 197 Τῦτό νυ καὶ γέρας οἶον ὀϊζυροῖσι βροτοῖσι, Κείρασθαί τε κόμην] Οὐ — ἁπλῶς εἶπε καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ὑπὸ θεῶν ἐπικεκλῶσθαι λυπηρὸν βίον, ἀλλὰ τοῖς ἄφροσι καὶ ἀνοήτοις, ὓς δειλαίους καὶ οἰκτροὺς διὰ μοχθηρίαν ὄντας, εἴωθε δειλοὺς καὶ ὀϊζυροὺς προσαγορεύειν. *Plutarch. de audiendis Poëtis.* Verum (ut opinor) neque vox ὀϊζυροῖσι ſenſu iſto accipi poteſt; neque, ſi ita accipi poſſit, ullo modo cum ſententia congruet iſta explicatio. *Clark.* Vid. Cl. *Krebſium* ad *Plutarchi* libellum p. 135, ubi ipſum Plutarchum in Conſ. ad Apollon. p. 182 de omnibus hominibus hanc ſententiam (quae et *Il.* ω, 525 occurrit) interpretari docet. *Ern.*

Ibid. Τῦτό νυ καὶ γέρας οἶον] Τὸ δὲ, γέρας οἶον, ἢ θαυμαςικῶς εἴρηται, καὶ δασύνει τὸ οἶον· ἢ ἴσως καὶ ἀντὶ τῦ, μόνον· ὅτε καὶ ψιλωθήσεται. *Euſtath.* *Plutarchus* autem, loco iam ſupra citato, legit; Τῦτό νύ τυ γέρας ἐςὶν etc.

Ibid. Ὀϊζυροῖσι βροτοῖσι] Virgil. *Mortalibus aegris. Georg.* I, 237; *Aen.* II, 268; X, 274; XII, 850. *Miſeris mortalibus. Georg.* III, 66; *Aen.* XI, 182.

Ver. 198 Κείρασθαί τε κόμην] Quoniam *Myrmidones Patrocli* cadaver comis abſciſſis obtegere dicantur, *Iliad.* ψ', 135; *Scholiaſtes* Poëtam hic morem iſtum reſpicere arbitratur. Nempe ad iſtum locum; Πολλὰς τρίχας (inquit) κατέβαλλον, ὥςε καλύπτειν τὸν νεκρόν· τῦτο δὲ πρὸς τιμὴν ἐγίγνετο τῷ θνήσκοντι, ὡς καὶ ἀλλαχῦ φησὶ, τὸ γὰρ γέρας ἐςὶ θανόντων, Κείρασθαί τε κόμην, βαλέειν τ' ἀπὸ δάκρυ παρειῶν. Verum cum prius iſtud hemiſtichium a *Scholiaſte* citatum τὸ γὰρ γέρας ἐςὶ θανόντων hoc in loco non occurrat, vix ſatis idonea videtur ratio, cur illud Κείρασθαι κόμην de capillis mortuo iniiciendis hic accipiatur.

Ibid. Κείρασθαι] Vide infra ad ι, 491; et ad ι, 296.

Ver. 199 Καὶ γὰρ ἐμὸς] Refertur iſtud γὰρ

Ἀργείων· μέλλεις δὲ σὺ ἴδμεναι· οὐ γὰρ ἔγωγε
Ἤντησ᾽, οὐδὲ ἴδον· περὶ δ᾽ ἄλλων φασὶ γενέσθαι
Ἀντίλοχον, περὶ μὲν θείειν ταχὺν, ἠδὲ μαχητήν.
Τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
Ὦ φίλ᾽, ἐπεὶ τόσα εἶπες, ὅσ᾽ ἂν πεπνυμένος ἀνὴρ
Εἴποι καὶ ῥέξειε, καὶ ὃς προγενέστερος εἴη·
(Τοίου γὰρ καὶ πατρὸς, ὃ καὶ πεπνυμένα βάζεις.
Ῥεῖα δ᾽ ἀρίγνωτος γόνος ἀνέρος, ᾧ τε Κρονίων

" Argivorum: debes autem tu noſſe; non enim ego
" Congreſſus ſum, neque vidi: ſupra autem alios dicunt fuiſſe
" Antilochum, ſupra quidem currendo velocem, atque bellatorem.
Hunc autem reſpondens allocutus eſt flavus Menelaus;
" O amice, quandoquidem talia dixiſti, quaecunque prudens vir
" Diceret et faceret, etiam qui maior-natu eſſet:
" (Talis enim et patris *es*; quare etiam ſapienter loqueris.
" Facile autem conſpicua eſt proles viri: cui Saturnius

γὰρ non ad id quod proxime praeceſſit, ſed ad id quod elegantius reticetur: "*Neque ipſe hoc inexpertus ſum*; vel, "*Neque ipſe lugendi cauſa careo*; *ETENIM meus etc.*" Vide ad *Il.* ί, 22. *Clark.* Immo: *Nam et meus frater. Ern.*

Ibid. et *ver.* 318 Τέθνηκεν — ὄλωλε] Vide ad *Il.* ά, 37; et κ́, 186.

Ibid. Οὔτι κάκιστος Ἀργείων] "Hoc modeſtum" inquit *Spondanus* "fratris "encomium paulo poſt amplificat, cum "dicit, περὶ δ᾽ ἄλλων φασὶ γενέσθαι Ἀντίλο"χον *etc.*" Verum ut recte hic annotat *Euſtathius*; "Ωσπερ ἐν Ἰλιάδι τὸ, οὐ γάρ μιν ἀφαυρότατος βάλεν Ἀχαιῶν, τῷ ἀποφατικῷ κατάφασιν δηλοῖ ἀνδρικὴν, ἵνα λέγῃ οὐκ ἀφαυρότατον τὸν πάνυ ἀνδρεῖον· οὕτω καὶ ἐνταῦθα τὸ, ἐμὸς τέθνηκεν ἀδελφεὸς οὔτι κάκιστος Ἀργείων, ἀντὶ τοῦ ἀνδρειότατος εἴληπται. Vide ſupra ad *ver.* 186; item ad *Il.* ν́, 344; et ό, 11.

Ver. 201 Περὶ δ᾽ ἄλλων φασὶ γενέσθαι] Pro πέρι, inquit *Henricus Stephanus*, malim περὶ, ut iungatur cum γενέσθαι. Sed hoc perparvi momenti. *Clark.* Vide ſupra γ́, 112.

Ver. 204 Ὦ φίλ᾽, ἐπεὶ τόσα εἶπες] Οὐ δεῖ δὲ ἐφεξῆς λέγειν τὰ ἐνθυμήματα, ἀλλ᾽ ἀναμιγνύναι· εἰ δὲ μὴ, καταβλάπτει ἄλληλα. Ἔστι γὰρ καὶ τοῦ ποσοῦ ὅρος. Ὦ φίλ᾽, ἐπεὶ τόσα εἶπες, ὅσ᾽ ἂν πεπνυμένος ἀνήρ. *Ariſtot. Rhetoric. Lib.* III, *cap.* 17.

Ibid. Ἐπεὶ τόσα εἶπες *etc.*] Reticetur hic ſententiae Apodoſis: Quandoquidem —; *tibi obſequendum eſt.* Aut aliquid ſimile. *Euſtathius* Apodoſin infra *ver.* 212 incipere exiſtimat. "Οτι καθάπερ ἐν τῷ, Ὦ φίλ᾽, ἐπεί μ᾽ ἔμνησας ὀϊζύος, (ſupra γ́, 103,) μακροαπόδοτος ἡ σύνταξις καὶ ὑποδύσκολος· οὕτω καὶ νῦν ἐν τῷ, Ὦ φίλ᾽, ἐπεὶ τόσα εἶπες; καὶ ἑξῆς· μετὰ ὀκτὼ γὰρ στίχους ἀποδίδοται τὸ ἀκόλουθον τῆς συντάξεως, ἐν τῷ, Ἡμεῖς δὲ κλαυθμὸν μὲν ἐάσομεν· νοουμένου τοῦ δὲ συνδέσμου, ἀντὶ τοῦ δή. Verum Apodoſis illa tam longe petita, totque parentheſibus intricata, minus videtur venuſta. Vide ad γ́, 103; et ad *Il.* ά, 135, et 340.

Ver. 206 Τοίου γὰρ] *Nec mirum*; *Talis ENIM etc.*

Ibid. Ὃ καὶ πεπνυμένα βάζεις] Ἔστι δὲ τῶν αὐτῶν φιλοσόφων [τῶν Στωϊκῶν] δόγμα καὶ τὸ διδακτὴν εἶναι τὴν ἀρετὴν, ἔχουσαν μὲν ἀρχὴν τὴν εὐγένειαν· ὃ καὶ Ὅμηρός φησι, Τοίου γὰρ καὶ πατρὸς, ὃ καὶ πεπνυμένα βάζεις· ὑπὸ δὲ παιδείας εἰς τὸ τέλειον προαγομένην. *Dionyſ. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, §. 17. At voce εὐγένεια apud Stoïcos, non generis nobilitas, ſed animi generoſitas, denotari videtur.

Ver. 207 Ἀρίγνωτος γόνος] *Al.* ἀρίγνωτον γένος.

Ibid. Ὧι τε Κρονίων Ὄλβον ἐπικλώσῃ] Δῆλον μὲν οὖν, ὅτι καὶ τὰ περὶ σῶμα, καὶ τὰ ἐκτὸς εὐτυχούμενα, ἀγαθὸν νομίζει [Ὅμηρος]. ὅτι δὲ ἄνευ τούτων οὐκ ἔστιν αὐτάρκης ἡ ἀρετὴ μόνη πρὸς εὐδαιμονίαν, ἐν ἐκείνοις παρίστησι· δύο γὰρ ἄνδρας εἰς τέλος ἀρετῆς ἥκοντας ὑποθέμενος, τὸν Νέστορα καὶ τὸν Ὀδυσσέα, καὶ τῶν μὲν ἄλλων διαφέροντας, ἀλλήλοις δὲ ὁμοίους φρονήσει καὶ ἀνδρείᾳ καὶ λόγων δυνάμει, οὐκέτι ὁμοίους ἐν ταῖς τύχαις πεποίηκεν· ἀλλὰ τῷ μὲν Νέστορι τοὺς θεοὺς Ὄλβον ἐπικλῶσαι γαμέοντί τε, γεινομένῳ τε· — τὸν δὲ

Ὀδυσ-

Ὄλβον ἐπικλώσῃ γαμέοντί τε γεινομένῳ τε.
Ὡς νῦν Νέϛορι δῶκε διαμπερὲς ἤματα πάντα,
Αὐτὸν μὲν λιπαρῶς γηρασκέμεν ἐν μεγάροισιν,
Υἱέας αὖ πινυτούς τε καὶ ἔγχεσιν εἶναι ἀρίϛους.)
Ἡμεῖς δὲ κλαυθμὸν μὲν ἐάσομεν, ὃς πρὶν ἐτύχθη·
Δόρπου δ' ἐξαῦτις μνησώμεθα, χερσὶ δ' ἐφ' ὕδωρ
Χευάντων· μῦθοι δὲ καὶ ἠῶθέν περ ἔσονται
Τηλεμάχῳ καὶ ἐμοὶ, διαειπέμεν ἀλλήλοισιν.
Ὣς ἔφατ'· Ἀσφαλίων δ' ἄρ' ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευεν,
Ὀτρηρὸς θεράπων Μενελάου κυδαλίμοιο.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα·
Αὐτίκ' ἄρ' εἰς οἶνον βάλε φάρμακον, ἔνθεν ἔπινον,
Νηπενθές τ' ἄχολόν τε, κακῶν ἐπίληθον ἁπάντων·

« Felicitatem deſtinaverit et uxorem-ducenti et naſcenti.
« Quemadmodum nunc Neſtori dedit perpetuo diebus omnibus,
« Ipſum quidem molliter ſeneſcere in aedibus,
« Filios porro prudentes, et haſta eſſe optimos.)
« Nos vero fletum relinquemus, qui prius incidit:
« Coenae autem rurſus memores ſimus, manibusque aquam
« Infundant: ſermones autem etiam mane erunt
« Telemacho et mihi, ad colloquendum invicem.
Sic ait: Aſphalion vero aquam manibus infundebat,
Sedulus famulus Menelai glorioſi.
Hi vero ad cibos paratos appoſitos manus extendebant.
Tum vero aliud cogitavit Helena e Iove nata:
Protinus utique in vinum miſit medicamen, unde bibebant,
Luctui iraeque adverſum, malorum oblivionem-inducens omnium:

Ὀδυσσέα, καίπερ πολύμητιν ὄντα, καὶ ἀγχίνοον καὶ ἐχέφρονα, ἀποκαλεῖ Δύστηνον πολλάκις· καὶ γὰρ τὸν μὲν ἐς τὴν ἀνακομιδὴν πλεῦσαι ταχέως καὶ ἀσφαλῶς· τὸν δὲ πλανηθῆναι χρόνῳ πολλῷ, καὶ πένθη καὶ κινδύνους ὑπομένειν ἀεὶ μυρίους. *Dionyſ. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, §. 17.

Ibid. et *ver.* 699 Κρονίων] Vide ad *Il.* ε, 265, et 397.

Ver. 208 Ἐπικλώσῃ] *Al.* ἐπικλώσει.

Ibid. Γαμέοντί τε γεινομένῳ τε] Διά τε τὰ γενεθλιακὰ καὶ τὴν μετὰ τὸν γάμον ζωήν. — Κρεῖττον δὲ, κατὰ τοὺς Παλαιοὺς, νοεῖν τὸ, γεινομένῳ, ἀντὶ τοῦ, γεννῶντι, τεκνοποιοῦντι· περὶ τοῦτο γὰρ καὶ ὁ λόγος. *Euſtath.* *Scholiaſtes* poſteriori modo explicat: Γεινομένῳ, (inquit,) Τεκνοποιοῦντι, γεννῶντι. Dna *Dacier* vero alteram omnino veram exiſtimat explicationem. Atque eo quidem ſenſu ſemper apud *Homerum* uſurpatur vox, γεινόμενος· — ἅσσα οἱ αἶσα Γεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ. *Iliad.* υ, 128. Ὡς ποθι Μοῖρα κραταιὴ Γεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκον αὐτή. ω, 209. Ἅσσα οἱ αἶσα, κατακλῶθές τε βαρεῖαι, Γεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ. *Odyſſ.* η, 197. Vide et ad *Il.* χ, 477.

Ver. 210 Αὐτὸν μὲν λιπαρῶς γηρασκέμεν] Ἔστι δὲ, λιπαρῶς γηράσκειν, τὸ εὐδαιμόνως, καὶ ὡς ἄν τις εἴπῃ τρυφερῶς, ἀνενδεῶς. *Euſtath.*

Ver. 211 Υἱέας αὖ πινυτούς] Οὐκ ἔστι μείζων ἡδονὴ ταύτης πατρὶ, Ἢ σωφρονοῦντα καὶ φρονοῦντ' ἰδεῖν τινα Τῶν ἐξ ἑαυτοῦ —. *Menander apud Spondanum.* Ἐμοὶ μὲν πλοῦτός τε πάρος βασιλικῶν θαλάμων τ' εἶεν Τροφαὶ κήδειοι κεδνῶν τέκνων. *Euripides, Ion. ver.* 485.

Ver. 215 Διαειπέμεν ἀλλήλοισιν] Διαειπεῖν eſt alternis loqui, διαλέγεσθαι, ut interpretatur *Schol. Ern.*

Ver. 216 Ἄρ'] *Proinde, ut juſſerat Menelaus.* — *ver.* 215.

Ver. 221 Νηπενθές τ' ἄχολόν τε, κακῶν ἐπίληθον

Ὃς τὸ καταβρόξειεν, ἐπὴν κρητῆρι μιγείη,
Οὔκ ἂν ἐφημέριός γε βάλοι κατὰ δάκρυ παρειῶν,
Οὐδ᾽ εἴ οἱ κατατεθναίη μήτηρ τε πατήρ τε,
Οὐδ᾽ εἴ οἱ προπάροιθεν ἀδελφεὸν, ἢ φίλον υἱὸν,
Χαλκῷ δηϊόωεν, ὁ δ᾽ ὀφθαλμοῖσιν ὁρῷτο.
Τοῖα Διὸς θυγάτηρ ἔχε φάρμακα μητιόεντα,

Qui illud biberit, poſtquam crateri mixtum fuerit,
Non tota die profuderit lachrymas per genas,
Neque ſi ei mortui fuerint materque paterque;
Neque ſi ei coram fratrem, aut charum filium,
Ferro trucidarint, ipſe vero oculis viderit.
Talia Iovis filia habebat medicamina efficacia,

ἐπίληθον ἁπάντων] Τῆς δ᾽ Ὁμήρου παρουσίας [ἐν Αἰγύπτῳ] ἄλλα τε σημεῖα φέρουσι, καὶ μάλιστα τὴν τῆς Ἑλένης γενομένην παρὰ Μενελάῳ Τηλεμάχῳ φαρμακείαν καὶ λήθην τῶν συμβεβηκότων κακῶν· τὸ γὰρ νηπενθὲς φάρμακον, ὃ λαβεῖν φησὶν ὁ Ποιητὴς τὴν Ἑλένην ἐκ τῶν Αἰγυπτίων Θηβῶν παρὰ τῆς Πολυμνήστης τῆς Θῶνος γυναικὸς, ἀκριβῶς ἐξητακὼς φαίνεται. Ἔτι γὰρ καὶ νῦν τὰς ἐν ταύτῃ γυναῖκας χρῆσθαι τῇ προειρημένῃ δυνάμει λέγουσι· καὶ παρὰ ταῖς μόναις Διοσπολίτισιν ἐκ παλαιῶν χρόνων ὀργῆς καὶ λύπης φάρμακον εὑρῆσθαι φασί. Τὰς δὲ Θήβας καὶ Διόσπολιν τὴν αὐτὴν ὑπάρχειν. *Diodor. Sicul. Lib.* I, *ſub fine.* Vide et *Plinii Nat. Hiſtor. Lib.* XXI, *cap.* 21. Alii hoc allegorice accipiunt. Οἱ μὲν οὖν τὰ βούγλωσσα καταμιγνύντες εἰς τὸν οἶνον, καὶ τοῖς ἀποβρέγμασι τῶν περιστερεώνων καὶ ἀδιάντων τὰ ἐδάφη ῥαίνοντες, ὡς τούτων τινὰ τοῖς ἑστιωμένοις εὐθυμίαν καὶ φιλοφροσύνην ἐνδιδόντων, ἀπομιμούμενοι τὴν Ὁμηρικὴν Ἑλένην ὑποφαρμάττουσαν τὸν ἄκρατον, οὐ συνορῶσιν ὅτι κἀκεῖνος ὁ μῦθος ἐκπεριελθὼν ἀπ᾽ Αἰγύπτου μακρὰν ὁδὸν εἰς λόγους ἐπιεικεῖς καὶ πρέποντας ἐτελεύτησεν. Ἡ γὰρ Ἑλένη πινοῦσιν αὐτοῖς διηγεῖται περὶ τοῦ Ὀδυσσέως (infra *ver.* 242, 244) Ἀλλ᾽ οἷον τόδ᾽ ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερὸς ἀνήρ· Αὐτόν μιν πληγῇσιν ἀεικελίῃσι δαμάσσας. Τοῦτο γὰρ ἦν (ὡς ἔοικε) τὸ νηπενθὲς φάρμακον καὶ ἀνώδυνον, λόγος ἔχων καιρὸν ἁρμόζοντα τοῖς ὑποκειμένοις πάθεσι καὶ πράγμασιν. *Plutarch. Sympoſiac. Lib.* I, *Probl.* I. "Si Homeri latentem prudentiam ſcru-"teris altius, delenimentum illud, quod "Helena vino miſcuit; Νηπενθές τ᾽, ἄχολόν τε, κακῶν ἐπίληθον ἁπάντων· non "herba fuit, non ex India ſuccus; ſed "narrandi opportunitas, quae hoſpitem "moeroris oblitum flexit ad gaudium. "Vlyſſis enim praeclara facinora filio "praeſente narrabat, Οἷον καὶ τόδ᾽ ἔρεξε "καὶ ἔτλη καρτερὸς ἀνήρ. Ergo paternam "gloriam et ſingula eius fortia facta di-"gerendo, animum filii fecit alacriorem; "et ita credita eſt contra moerorem vi-"no remedium miſcuiſſe." *Macrob. Saturnal. Lib.* VII, *cap.* 1. Similiter et *Euſtathius*: Μάλιστα δὲ, συμβολικώτερον ἐκληπτέον αὐτὸ εἰς τὸ, καθὰ καὶ μετὰ ταῦτα φανεῖται, λαθικηδὲς τῆς ἐν συμποσίοις φιλικῆς ὁμιλίας, ἧς ἀνακιρναμένης τῷ φιλοτησίῳ κρατῆρι, καὶ εἴτε σπουδαῖα, εἴτε καὶ ἄλλως ἡδέα καὶ ἀστεῖα ζητήματα ὑποκινούσης, οὐκ ἔστιν τὸν συμποσιάζοντα μνησθῆναί τινος τῶν ἔμπροσθεν κακῶν. Verum, ut opinor, nimis ſubtiles allegoricae iſtae interpretationes. Vide et infra ad *ver.* 229. *Clark.* De ſententiis veterum breviter etiam diſputat Cl. *Riccius* Diſpp. Homer. T. III. p. 46 ſqq. qui p. 50 dicit, ſibi videri opium, aut quid opii ſimile, ſoporiferum et narcoticum medicamentum intelligi, quod ita temperatum eſſet, ut non ſtatim ſomnum cieret, ſed tamen melancholiam temperaret et poſt altum ſoporem arceſſeret, qui curarum oblivionem adferret. Quae ſententia non diſplicet. *Ern.*

Ibid. Κακῶν ἐπίληθον ἁπάντων] *Clemens Alexandrinus*, *Admonit. ad Gentes*, *ſub initio*, citat κακῶν ἐπίληθες ἁπάντων. Atque ita etiam legit *Plutarchus* in *Vita Homeri*, notante *Barneſio*. *Al.* ἐπιλῆθον.

Ver. 223 Ἐφημέριος] Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἐν ᾗ ἔπιεν. *Schol.*

Ver. 227 Τοῖα Διὸς θυγάτηρ ἔχε φάρμακα etc.] Ἐν τούτοισι τοῖσι ἔπεσι δηλοῖ [Ὅμηρος] ὅτι ἠπίστατο τὴν ἐς Αἴγυπτον Ἀλεξάνδρου πλάνην. *Herodotus*, *Lib.* II, *Sect.* 16.

Ibid. Μητιόεντα] Δηλονότι κατὰ τέχνην θεωρητικὴν ἐσκευασμένα. *Dion. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, §. 23.

Ἐσθλὰ, τά οἱ Πολύδαμνα πόρεν Θῶνος παράκοιτις,
Αἰγυπτίη· τῇ πλεῖστα φέρει ζείδωρος ἄρουρα
Φάρμακα, πολλὰ μὲν ἐσθλὰ μεμιγμένα, πολλὰ δὲ λυγρά.
Ἰητρὸς δὲ ἕκαστος ἐπιστάμενος περὶ πάντων
Ἀνθρώπων· ἦ γὰρ Παιήονός εἰσι γενέθλης.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐνέηκε, κέλευσέ τε οἰνοχοῆσαι,
Ἐξαῦτις μύθοισιν ἀμειβομένη προσέειπεν·
Ἀτρείδη Μενέλαε, διοτρεφὲς, ἠδὲ καὶ οἵδε

Bona, quae ei Polydamna praebuit Thonis uxor,
Aegyptia; ubi plurima producit alma terra
Medicamina, multa quidem bona mixta, multa autem pernicioſa.
Medicus vero unuſquiſque peritus ſupra omnes
Homines: ſane enim Paeonis ſunt ex generatione.
Caeterum poſtquam immiſerat, iuſſeratque vinum fundere,
Denuo verbis excipiens allocuta eſt;
" Atride Menelaë, a-Iove nutrite, atque etiam hi

228 Πόρε] edd. F. A. L.

Ver. 228 Τά οἱ Πολύδαμνα πόρεν Θῶνος παράκοιτις Αἰγυπτίη] Vide ſupra ad *ver.* 221. Caeterum *Diodorus Siculus*, loco ſupra ad *ver.* 221 citato, videtur hic legiſſe Πολύμνηστα.

Ver. 229 Αἰγυπτίη· τῇ πλεῖστα φέρει ζείδωρος ἄρουρα φάρμακα] Φαρμακώδεις δὲ δοκοῦσιν εἶναι τόποι μάλιστα μὲν ἔξω τῆς Ἑλλάδος οἱ περὶ Τυῤῥηνίαν καὶ τὴν Λατίνην, ἐν ᾗ καὶ τὴν Κίρκην εἶναι λέγουσι. Καὶ ἔτι γε μᾶλλον, ὡς Ὅμηρός φησι, περὶ Αἴγυπτον· ἐκεῖθεν γὰρ τὴν Ἑλένην λαβεῖν Ἐσθλὰ, τά οἱ Πολύδαμνα πόρεν Θῶνος παράκοιτις Αἰγυπτίη· τῇ πλεῖστα φέρει ζείδωρος ἄρουρα φάρμακα etc. Ἐν οἷς δὲ καὶ τὸ νηπενθὲς ἐκεῖνό φησιν εἶναι καὶ ἄχολον, ὥστε λήθην ποιεῖν καὶ ἀπάθειαν τῶν κακῶν. *Theophraſt. Hiſt. Plant. lib.* IX, *cap.* 15. "Homerus quidem primus do-"ctrinarum et antiquitatis parens — glo-"riam herbarum Aegypto tribuit; cum "etiam quae rigatur Aegyptus illa non "eſſet, poſtea fluminis limo invecta. "Herbas certe Aegyptias a regis uxore "traditas ſuae Helenae plurimas narrat, "ac nobile illud Nepenthes, oblivionem "triſtitiae veniamque afferens, et ab "Helena utique omnibus mortalibus "propinandum." *Plin. Natural. Hiſt. Lib.* XXV, *cap.* 1. Vide ſupra ad *ver.* 221.

Ibid. Αἰγυπτίη] Vide ſupra ad *ver.* 127.

Ibid. Τῇ πλεῖστα φέρει] *Al.* τόθι πλεῖστα φύει.

Ibid. Ἄρουρα] Vide ad *Il.* ζ', 142.

Ver. 230 Φάρμακα, πολλὰ μὲν ἐσθλὰ μεμιγμένα, πολλὰ δὲ λυγρά] Ita de *Medeae* arca *Apollonius*: Ὦι ἔνι πολλὰ φάρμακά οἱ, τὰ μὲν ἐσθλὰ, τὰ δὲ ῥαιστήρι' ἔκειτο. *Argonautic. lib.* III, *ver.* 801. Καὶ Ἀλκιβιάδης — οὐχ ὁμοίως ἄκρατος, ἀλλ' οἷον ἡ Αἰγυπτίων χώρα λέγεται δι' ἀρετὴν ἐκφέρειν ὁμοῦ Φάρμακα, πολλὰ μὲν ἐσθλὰ μεμιγμένα, πολλὰ δὲ λυγρά. *Plutarch. in Nicia.* Καὶ ποιητικῇ πολὺ μὲν τὸ ἡδὺ καὶ τρόφιμον νέου ψυχῆς ἔνεστιν· οὐκ ἔλαττον δὲ ταρακτικὸν καὶ παράφορον ἂν μὴ τυγχάνῃ παιδαγωγίας ὀρθῆς ἡ ἀκρόασις. Οὐ γὰρ μόνον (ὡς ἔοικε) περὶ τῆς τῶν Αἰγυπτίων χώρας, ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς ποιητικῆς ἐστιν εἰπεῖν, ὅτι φάρμακα πολλὰ μὲν ἐσθλὰ μεμιγμένα, πολλὰ δὲ λυγρὰ αὐτοῖς χρωμένοις ἀναδίδωσιν. *Id. de audiendis Poëtis, ſub initio.*

Ibid. Μεμιγμένα] *Al.* τετυγμένα.

Ver. 231 Ἰητρὸς δὲ ἕκαστος] Φασὶ καὶ Εὐριπίδην — αὐτόθι [ἐν Αἰγύπτῳ] νοσήσαντα πρὸς τῶν ἱερέων ἀπολυθῆναι τῇ διὰ θαλάττης θεραπείᾳ· — καὶ καθ' Ὅμηρον φάναι πάντας ἀνθρώπους Αἰγυπτίους ἰατροὺς εἶναι. *Diogen. Laërt. Lib.* III, *ſub initio.*

Ver. 232 Παιήονος] Παιήων ἰατρὸς θεῶν, οὐχ ὁ αὐτὸς τῷ Ἀπόλλωνι, ἀλλὰ κεχωρισμένος· [Ita ex MSS. *Barneſius*, pro vulgato κεχωρισμένως·] παρὰ μέν τοι τοῖς νεωτέροις ὁ αὐτὸς νομίζεται εἶναι. Καὶ Ἡσίοδος δὲ μάρτυς ἐστὶ τοῦ ἕτερον εἶναι τὸν Παιήονα τοῦ Ἀπόλλωνος, λέγων· Εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος ὑπ' ἐκ θανάτοιο σάωσεν, Ἢ αὐτὸς Παιών, ὃς ἁπάντων [*Al.* ὃς πάντα γε] φάρμακα οἶδεν. *Schol.*

Ver. 233 Ἐπεί ῥ'] *Poſtquam, ut dictum eſt* —. *ver.* 220.

Ver.

Ἀνδρῶν ἐσθλῶν παῖδες, (ἀτὰρ θεὸς ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλῳ
Ζεὺς ἀγαθόν τε κακόν τε διδοῖ· δύναται γὰρ ἅπαντα·)
Ἤτοι νῦν δαίνυσθε, καθήμενοι ἐν μεγάροισι,
Καὶ μύθοις τέρπεσθε· ἐοικότα γὰρ καταλέξω.
Πάντα μὲν οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,
Ὅσσοι Ὀδυσσῆος ταλασίφρονός εἰσιν ἄεθλοι·
Ἀλλ' οἷον τόδ' ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερὸς ἀνὴρ
Δήμῳ ἔνι Τρώων, ὅθι πάσχετε πήματ' Ἀχαιοί.
Αὐτόν μιν πληγῇσιν ἀεικελίῃσι δαμάσσας,
Σπεῖρα κάκ' ἀμφ' ὤμοισι βαλὼν, οἰκῆϊ ἐοικὼς,
Ἀνδρῶν δυσμενέων κατέδυ πόλιν εὐρυάγυιαν.
Ἄλλῳ δ' αὐτὸν φωτὶ κατακρύπτων ἤϊσκε
Δέκτῃ, ὃς οὐδὲν τοῖος ἔην ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν·
Τῷ ἴκελος κατέδυ Τρώων πόλιν· οἱ δ' ἀβάκησαν

« Virorum fortium filii, (enimvero Deus alias in alium
« Iupiter bonumque malumque dat; poteſt enim omnia:)
« Sane nunc convivamini, ſedentes in aedibus,
« Et ſermonibus delectamini: convenientia enim ordine dicam.
« Omnia quidem non ego enarrare queam, neque nominare,
« Quot Vlyſſis patientis ſunt certamina:
« Sed qualiter iſtud fecit, et ſuſtinuit fortis vir
« Populo in Troianorum, ubi paſſi eſtis aerumnas Achivi.
« Seipſum plagis indecentibus domans,
« Pannos viles circumiiciens, ſervo ſimilis,
« Virorum hoſtilium ingreſſus eſt urbem latam.
« Alii vero ſeipſum viro celans aſſimilabat
« Mendico, qui neutiquam talis erat apud naves Achivorum:
« Huic ſimilis ingreſſus eſt Troianorum urbem, illi vero ignorabant

243 Ἐν Τρώων] L.

Ver. 236 Ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλῳ] *Barneſius* edidit ἄλλο τ' ἐπ' ἄλλῳ. Nulla allata ratione. *Al.* ἄλλοτε ἄλλῳ.

Ver. 237 Ζεὺς ἀγαθόν τε κακόν τε διδοῖ, δύναται γὰρ ἅπαντα] Ζεὺς τάδε καὶ τὰ νέμει, Ζεὺς ὁ πάντων κύριος. *Pindar. Iſthm. Ode* V, 66. Ἐν τοῖς γὰρ τέλος ἐςὶν ὁμῶς ἀγαθῶν τε κακῶν τε. *Heſiod.* Ἔργ. καὶ Ἡμερ. II, 287.

Ver. 242 Ἀλλ' οἷον τόδ' ἔρεξε] *Macrobius*, loco ſupra ad *ver.* 211 citato, legit, Οἷον καὶ τόδ' ἔρεξε. Ex verſu (ut videtur) infra 271.

Ver. 243 Δήμῳ ἐνὶ Τρώων] Vide ſupra ad ά, 103.

Ver. 244 Αὐτὸν μιν] *Barneſius* legendum cenſet Αὐτόν μιν, eadem ratione ac dicitur ὁ αὐτὸν, ἐμ' αὐτὸν, etc.

Ver. 245 Σπεῖρα κάκ'] Τὰ δὲ σπεῖρα — πτωχικά εἰσιν ἀμφιβλήματα, ἤτοι ῥάκη. *Euſtath.*

Ver. 246 Ἀνδρῶν δυσμενέων κατέδυ πόλιν]. Οἱ μὲν, ἵνα μετρήσῃ τὸ τεῖχος· Οἱ δὲ, ἵνα πείσῃ τὴν Ἑλένην συνεργῆσαι τοῖς Ἕλλησι. *Schol.*

Ver. 248 Δέκτῃ] Ἐπαίτῃ· ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι. *Schol.* Fuerunt qui hoc viri nomen proprium crediderint. Sed minus recte.

Ibid. Ὃς οὐδὲν τοῖος ἔην ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν] Τὸ δὲ, ὃς οὐδὲν τοῖος ἔην ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν, διττὴν ἔχει ἔννοιαν. Ἢ γὰρ ὅτι τοιούτῳ δέκτῃ Ὀδυσσεὺς εἰκάσθη, οἷος δέκτης δηλαδὴ οὐκ ἦν ἄλλος ἐν τοῖς ἐκεῖ κατ' οὐδέν· ἢ ὅτι δέκτῃ ἑαυτὸν εἴκασεν Ὀδυσσεὺς, ὁ κατὰ μηδὲν τοιοῦτος ἐν τῇ Τροίᾳ [ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν] ἀλλὰ δηλαδὴ εὐσχήμων καὶ λαμπροφόρος καὶ, ὅλως εἰπεῖν, ἡρωϊκός· *Euſtath.* Quae poſterior vera videtur explicatio.

Ibid. Οὐδὲν τοῖος] Abſurde hic *Scholiaſtes*; Τὸ δὲν (inquit) παρέλκει. Quaſi ſcilicet hoc in loco non multo elegantius diceretur οὐδὲν τοῖος, quam ὁ τοῖος.

Ver. 249 Ἀβάκησαν] Ἠγνόησαν. *Schol.* Τὸ δὲ, ἀβάκησαν, ἅπαξ μὲν καὶ αὐτὸ ἐῤῥέθη

Πάντες· ἐγὼ δέ μιν οἴη ἀνέγνων τοῖον ἐόντα,
Καί μιν ἀνηρώτων· ὁ δὲ κερδοσύνῃ ἀλέεινεν.
Ἀλλ' ὅτε δή μιν ἐγὼ ἐλόευν καὶ χρῖον ἐλαίῳ,
Ἀμφὶ δὲ εἵματα ἕσσα, καὶ ὤμοσα καρτερὸν ὅρκον,
Μὴ μὲν πρὶν Ὀδυσῆα μετὰ Τρώεσσ' ἀναφῆναι,
Πρίν γε τὸν ἐς νῆάς τε θοὰς κλισίας τ' ἀφικέσθαι·
Καὶ τότε δή μοι πάντα νόον κατέλεξεν Ἀχαιῶν.
Πολλοὺς δὲ Τρώων κτείνας ταναήκεϊ χαλκῷ,
Ἦλθε μετ' Ἀργείους· κατὰ δὲ φρόνιν ἤγαγε πολλήν.
Ἔνθ' ἄλλαι Τρῳαὶ λίγ' ἐκώκυον· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
Χαῖρ', ἐπεὶ ἤδη μοι κραδίη τέτραπτο νέεσθαι
Ἄψ οἶκόνδ'· ἄτην δὲ μετέστενον, ἣν Ἀφροδίτη
Δῶχ', ὅτε μ' ἤγαγε κεῖσε φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης,
Παῖδά τ' ἐμὴν νοσφισσαμένην, θάλαμόν τε, πόσιν τε,

« Omnes: ego vero ipſum ſola agnovi talem exiſtentem,
« Et ipſum interrogabam: ille vero aſtutia tergiverſabatur.
« Sed cum iam ipſum laviſſem et unxiſſem oleo,
« Veſtibusque induiſſem, et iuraviſſem firmum iuramentum,
« Non prius Vlyſſem Troianis me prodituram,
« Quam ipſe ad naves veloces tentoriaque perveniſſet:
« Et tum demum mihi omnem mentem aperuit Achivorum.
« Plurimos autem Troianorum cum interfeciſſet longo ferro,
« Ivit ad Argivos: aſtutiae famam vero deportavit multam.
« Ibi aliae Troianae ſtridule eiulabant: ſed meum pectus
« Gaudebat: nam iam mihi cor verſum erat ut redirem
« Rurſus domum: noxam vero deflebam, quod Venus
« Dederat, quando me duxit illuc chara a patria terra,
« Filiamque meam ſeparans, thalamumque, maritumque,

251 Ἀνηρώτευν] edd. praeter R.

παρὰ τῷ Ποιητῇ· ἔστι δὲ ἀβακεῖν τὸ ἀγνοεῖν. *Euſtath.* *Clark.* Add. viros doctos, inprimis Cel. *Albertum* ad *Heſych.* in ἀβακεῖν. *Ern.*

Ver. 254 Μὴ μὲν πρὶν] MS. a *Tho. Bentleio* collatus habet Μή με πρίν. Quae et proba lectio.

Ver. 258 Κατὰ δὲ φρόνιν ἤγαγε πολλήν] Καταφρόνησιν αὐτῶν ἤγαγεν· τουτέστιν, ἢ αὐτὸς κατεφρόνησε τότε αὐτῶν, ἢ τοὺς Ἕλληνας ἐποίησεν αὐτῶν καταφρονῆσαι, δι' ὧν ἔπεισε τὴν Ἑλένην· ἢ φρονήσεως ἀπείρου ἑαυτῷ περιέθετο τὸ ὄνομα ταῦτα ποιήσας. Οἱ δὲ νεώτεροι, φρόνιν τὴν λείαν ἀπεδέξαντο. *Schol.* Similiter et *Euſtathius*: Τὸ δὲ, κατὰ δὲ φρόνιν ἤγαγε πολλὴν, ἢ κατά τι ὑπερβατὸν νοητέον, ἵνα λέγῃ ὅτι κατήγαγεν εἰς τοὺς Ἕλληνας φρόνιν ὅ ἐστι φρόνησιν πολλὴν, συνετώτατος δόξας· ἢ καὶ ἄλλως, ἤγαγε καταφρόνησιν τῶν Τρώων πολλὴν, τήν τε Ἑλένην ὡς εἰκὸς ἀναπείσας, καὶ τὸ τεῖχος ἀναμετρήσας, καὶ τὰ Τρωϊκὰ μαθὼν βουλεύματα, καὶ τὰς πύλας δὲ γνοὺς, διὰ τὸν μηχανηθησόμενον δούρειον ἵππον, ὅσον εἶχον διάστημα· ἢ καὶ τὸ Παλλάδιον ἁρπάσας —. Οἱ μέν τοι νεώτεροι, φρόνιν τὴν λείαν ἀπεδέξαντο. Pro prima *Euſtathii* explicatione nonnihil facere videtur quod ſupra legitur; Ἐπεὶ περίοιδε δίκας ἠδὲ φρόνιν ἄλλων. *Odyſſ.* γ', 244. Dna *Dacier* paulo aliter accipit: φρόνιν, inquit, « ſignifie « ici toutes les inſtructions neceſſaires, « tout ce que les Grecs vouloient ſavoir « pour faire réüſſir le ſtratagême qu'ils « meditoient. » Iudicet Lector.

Ver. 261 Ἣν Ἀφροδίτη Δῶχ', ὅτε μ' ἤγαγε κεῖσε] Τὸ δὲ, ἤγαγε κεῖσε, περὶ Ἀφροδίτης εἶπεν ἡ Ἑλένη σεμνύνουσα ἑαυτήν· ὀκνεῖ γὰρ μνησθῆναι τοῦ ἀληθῶς ἀγαγόντος αὐτὴν εἰς Τροίαν Πάριδος. *Euſtath.*

Ver. 263 Νοσφισσαμένη] *Euſtathius* in commentario legit νοσφισαμένη· Minus recte. Vide ad *Il.* ά, 140. *Al.* νοσφισσαμένην.

Οὔ τευ δευόμενον, οὔτ' ἂρ φρένας, οὔτε τι εἶδος.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γύναι, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
Ἤδη μὲν πολέων ἐδάην βουλήν τε νόον τε
Ἀνδρῶν ἡρώων, πολλὴν δ' ἐπελήλυθα γαῖαν·
Ἀλλ' οὔπω τοιοῦτον ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
Οἷον Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἔσκε φίλον κῆρ·
Οἷον καὶ τόδ' ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερὸς ἀνὴρ,
Ἵππῳ ἔνι ξεστῷ, ἵν' ἐνήμεθα πάντες ἄριστοι
Ἀργείων, Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες.
Ἦλθες ἔπειτα σὺ κεῖσε· κελευσέμεναι δέ σ' ἔμελλε
Δαίμων, ὃς Τρώεσσιν ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι.
Καί τοι Δηΐφοβος θεοείκελος ἔσπετ' ἰούσῃ.
Τρὶς δὲ περίστειξας κοῖλον λόχον ἀμφαφόωσα,

" Nullius rei indigentem, neque quoad mentem, neque omnino formam.
Hanc autem reſpondens allocutus eſt flavus Menelaus;
" Sane haec utique omnia, uxor, recte dixiſti:
" Iam quidem multorum cognovi conſiliumque mentemque
" Virorum heroum, multamque peragravi terram:
" Sed nondum talem ego vidi oculis,
" Quale Vlyſſis patientis erat charum cor;
" Quale etiam illud fecit, et ſuſtinuit fortis vir,
" Equo in polito, ubi inſidebamus omnes optimi
" Argivorum, Troianis caedem et fatum ferentes.
" Veniſti deinde tu illuc: iuſſiſſe autem te videbatur
" Deus, qui Troianis volebat gloriam praebere:
" Et te Deïphobus deo-ſimilis ſequebatur profectam.
" Ter autem circumluſtraſti cavas inſidias attrectans,

270 Ἔσχε] R. 276 ἕσπετ'] ead.

σαμένην. *Clark. Euſtath.* l. c. ut referatur ad με. *Ern.*

Ver. 264 Οὔτ' ἂρ φρένας] Apud *Euſtathium* in commentario, οὔτε φρένας.

Ver. 267 Ἤδη μὲν πολέων] Apud *Euſtathium*, Ἤδη καὶ πολέων. Minus recte.

Ver. 268 Ἐπελήλυθα] Vide ad *Il.* ὦ, 37; et φ', 81.

Ver. 270 Ἔσκε] Vide ad *Il.* β', 221; et ν', 84. *Al.* ἔσχε.

Ver. 272 Ἵππῳ ἔνι ξεστῷ] Τῷ δουρείῳ ἵππῳ, καλῶς ἐξεσμένῳ. *Schol.* Vide infra ad θ', 492.

Ver. 272, 281 Ἵν' ἐνήμεθα πάντες ἄριστοι — Ἥμενοι ἐν μέσσοισιν] "Amplior virtus eſt ἔμφασις, altiorem praebens intellectum, quam quem verba per ſeipſa declarant. Eius duae ſunt ſpecies; altera quae plus ſignificat quam dicit; altera quae etiam id quod non dicit. Prior eſt et apud Homerum, cum Menelaus Graios *in equo ſediſſe* dicit; nam *verbo uno* magnitudinem eius oſtendit. Et apud Virgilium, *Demiſſum lapſi per funem:* (Aen. II, 262.) Nam *ſic quoque* altitudo demonſtrata eſt." *Quintilian. Lib.* VIII, *cap.* 3. *ſub fine.*

Ibid. Ἐνήμεθα πάντες ἄριστοι] Τὸ δὲ, ἐνήμεθα πάντες ἄριστοι, ἀνεπαχθῶς ἐῤῥέθη διὰ τὸ τοῦ ἐπαίνου κοινόν· καθὰ καὶ Νέστωρ ἐμεθόδευσεν ἐν τῷ (ſupra γ', 104,) ἀνέτλημεν μένος ἄσχετοι Ἀχαιοί. *Euſtath.*

Ver. 276 Καί τοι Δηΐφοβος θεοείκελος ἕσπετ'] Τὸν δὲ Δηΐφοβον νοητέον ἀκολουθεῖν τῇ Ἑλένῃ, ὡς ἂν εἴτις ἔνδοθεν φωνήσοι, μὴ ἔχοι κρύψαι τὸ γενόμενον ἡ Ἑλένη. Φασὶ δὲ αὐτὸν θανόντος Πάριδος ἀγαγέσθαι τὴν Ἑλένην, ὡς τῶν περιλειφθέντων ἀδελφῶν κρείττονα. *Euſtath.* Ἐπεὶ τελευτήσαντος τοῦ Ἀλεξάνδρου ὑπὸ Φιλοκτήτου, Δηϊφόβῳ ἐγαμήθη ἡ Ἑλένη. *Schol.*

Ibid. Θεοείκελος] Vide ad *Il.* ὦ, 217.

Ἐκ δ' ὀνομακλήδην Δαναῶν ὀνόμαζες ἀρίστους,
Πάντων Ἀργείων φωνὴν ἴσκουσ' ἀλόχοισιν.
Αὐτὰρ ἐγὼ, καὶ Τυδείδης, καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς,
Ἥμενοι ἐν μέσσοισιν, ἀκούσαμεν ὡς ἐβόησας.
Νῶϊ μὲν ἀμφοτέρω μενεήναμεν ὁρμηθέντε,
Ἢ ἐξελθέμεναι, ἢ ἔνδοθεν αἶψ' ὑπακοῦσαι·
Ἀλλ' Ὀδυσεὺς κατέρυκε καὶ ἔσχεθεν ἱεμένω περ.
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν υἷες Ἀχαιῶν·
Ἄντικλος δέ σε γ' οἶος ἀμείψασθαι ἐπέεσσιν
Ἤθελεν· ἀλλ' Ὀδυσεὺς ἐπὶ μάστακα χερσὶ πίεζε
Νωλεμέως κρατερῇσι, σάωσε δὲ πάντας Ἀχαιούς·
Τόφρα δ' ἔχ', ὄφρα σε νόσφιν ἀπήγαγε Παλλὰς Ἀθήνη.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Ἀτρείδη Μενέλαε διοτρεφὲς, ὄρχαμε λαῶν,
Ἄλγιον· οὐ γάρ οἵ τι τάγ' ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
Οὐδ' εἴ οἱ κραδίη γε σιδηρέη ἔνδοθεν ἦεν.
Ἀλλ' ἄγετ', εἰς εὐνὴν τρέπεθ' ἡμέας, ὄφρα κεν ἤδη

« Nominatim vero Danaorum nominabas optimos,
« Omnium Argivorum vocem aſſimilans uxoribus.
« Caeterum ego et Diomedes et nobilis Vlyſſes,
« Sedentes inter medios, audivimus ut vocaſti.
« Nos quidem ambo prompti-eramus facto-impetu,
« Aut exire, aut intus protinus reſpondere;
« At Vlyſſes prohibuit et continuit quantumvis cupidos.
« Ibi alii quidem omnes tacebant filii Achivorum:
« Anticlus vero te ſolus excipere verbis
« Volebat; ſed Vlyſſes os manibus comprimebat
« Indeſinenter robuſtis, ſervavitque omnes Achivos:
« Tamdiu autem detinuit, donec te ſeorſum abduxiſſet Pallas Minerva.
Hunc autem rurſus Telemachus prudens contra allocutus eſt:
« Atride Menelaë, Iovis-alumne, dux populorum,
« Durius *eſt*: non enim ei iſta depulerunt triſtem mortem;
« Neque ſi ei cor ferreum intus eſſet.
« Sed agite, ad cubile mittite nos, ut iam

279 Ἔισκουσ'] F. A. L. male. 282 ὁρμηθέντες] eaed. 284 ἱεμένους περ] eaed. 294 τράπεθ'] A. 2. 3. Sic et *Euſtath.* *ibid.* ὑμέας] L. *ibid.* ὄφρα καὶ ἤδη] R. et *Euſt.* quod non diſplicet: *ut, poſtquam cibo, potu, ſatiati ſumus, iam etiam ſomno* etc. A. 1. corrupte ἄρα pro ὄφρα.

Ver. 279 Ἴσκουσ'] *Al.* εἴσκουσ'.

Ver. 281 Ἥμενοι ἐν μέσσοισιν] Vide ſupra ad *ver.* 271.

Ver. 282 Ὁρμηθέντε] Apud *Euſtathium* in commentario ὁρμηθέντες. Vtrumque recte. Vide ad *Il.* ά, 566; et ί, 778.

Ver. 287 Ὀδυσεὺς ἐπὶ μάστακα χερσὶ πίεζε] Fuerunt qui *Anticlum* hic ab *Vlyſſe* interemptum crediderint. Verum, (ut recte annotant *Spondanus* et Dna *Dacier*,) liquet ex *ver.* 289 infra, *Vlyſſem* manu ei tantum os conſtrinxiſſe. Vide et infra ad ψ', 76.

Ibid. Μάστακα] Τὸ στόμα. *Schol.* Μάσταξ δὲ οὐ μόνον ἡ τροφὴ, ὡς καὶ ἐν ἄλλοις, ἀλλὰ καὶ τὸ στόμα, ὡς ἐνταῦθα. *Euſtath.* Vide ad *Il.* ί, 324; et infra ad *Odyſſ.* φ', 76.

Ver. 289 Νόσφιν] Vide ad *Il.* ά, 349.

Ibid. Παλλὰς Ἀθήνη] Τουτέστιν ἡ παρά σοι φρόνησις. *Euſtath.*

Ver. 294 Ἀλλ' ἄγετ', εἰς εὐνὴν τρέπεθ' ἡμέας]

Ὕπνῳ ὕπο γλυκερῷ τερπώμεθα κοιμηθέντες.
Ὣς ἔφατ'· Ἀργείη δ' Ἑλένη δμωῇσι κέλευσε
Δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι, καὶ ῥήγεα καλὰ
Πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
Χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὔλας καθύπερθεν ἕσασθαι·
Αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο, δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι·
Δέμνια δὲ στόρεσαν· ἐκ δὲ ξείνους ἄγε κῆρυξ.
Οἱ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ δόμου αὐτόθι κοιμήσαντο
Τηλέμαχός θ' ἥρως, καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱός.
Ἀτρείδης δὲ κάθευδε μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο,
Παρ δ' Ἑλένη τανύπεπλος ἐλέξατο δῖα γυναικῶν.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Ὤρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆφι βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
Εἵματα ἑσσάμενος· περὶ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' ὤμῳ,
Ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα·

" Somno a dulci deleﬆemur cubantes.
Sic ait: Argiva autem Helena ancillis praecepit
Cubilia ſub porticu ponere, et ſtragula pulchra
Purpurea iniicere, ſternereque ſupra tapetas,
Laenasque imponere villoſas ſuperne quibus amicirentur.
Illae vero iverunt ex aedibus facem in manibus habentes:
Cubiliaque ſtraverunt; hoſpites vero ducebat praeco.
Ac quidem in veſtibulo domus illic cubarunt
Telemachusque heros, et Neſtoris inclytus filius.
Atrides vero dormiebat in receſſu domus excelſae,
Iuxtaque Helena ſinuoſo-peplo cubavit nobiliſſima mulierum.
Quando vero mane-genita apparuit roſea-digitos aurora,
Surrexit utique ex leﬆo bello-ſtrenuus Menelaus,
Veſtes indutus; acutum vero gladium circumpoſuit humero,
Pedibusque nitidis ſubligavit pulchros calceos:

295 Ταρπώμεθα] R. 301 δέμνια δ' ἐστόρεσαν] R. 302 δόμου] excidit in Rom.

ἡμέας] Διδάσκει δ' ἡμᾶς Ὅμηρος, ὅτι δεῖ καὶ τοὺς κεκλημένους ἐφ' ἑστίασιν παρακαλεῖν ἀπανίστασθαι τοὺς κεκληκότας. Ὁ μὲν Τηλέμαχος τὸν Μενέλαον· Ἀλλ' ἄγετ' εἰς εὐνὴν etc. *Athenaeus, Lib.* V, *cap.* 4.

Ibid. Τρέπεσθ' — ὄφρα κεν] *Al.* τράπεσθ' — ὄφρα καί. Atque ita legit *Athenaeus*, loco iam citato.

Ver. 295 Τερπώμεθα] *Al.* ταρπώμεθα.

Ver. 297 Ῥήγεα] Vide ſupra ad γ', 349; et ad *Il.* ω, 644.

Ver. 301 Κήρυξ] Vide ad *Il.* ω, 149. *Al.* κῆρυξ.

Ver. 302 Ἄρ'] *Deinde.*

Ibid. Ἐν προδόμῳ] Τῷ πρὸ τοῦ θαλάμου. *Schol. Clark.* Vide ad γ', 399.

Ver. 304 Κάθευδε] Edidit *Barneſius* καθεῦδε. Sed nihil opus. Vide ad *Il.* ά, 611.

Ibid. Μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο] Virgil. *Interiora domus irrumpit limina. Aen.* IV, 645.

Ver. 305, 413 Ἐλέξατο — λέξεται] Vide ad *Il.* β', 515.

Ver. 306 et 431 Ἦμος δ' ἠριγένεια] Vide ad *Il.* ά, 477; item ſupra ad β', 1.

Ver. 307 Ὤρνυτ'] Vide ad *Il.* γ', 260.

Ibid. et *ver.* 407 Εὐνῆφι — φαινομένηφι] Vide ad *Il.* ν', 588.

Ibid. et *ver.* 609 Βοὴν ἀγαθὸς] Vide ad *Il.* β', 408.

Ver. 308, 309 Ἑσσάμενος — ἐδήσατο] Vide infra ad ί, 491; et ί, 296.

Ibid. Περὶ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' ὤμῳ, Ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν] Vide ſupra ad β', 3, 4.

Βῆ δ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο θεῷ ἐναλίγκιος ἄντην,
Τηλεμάχῳ δὲ παρῖζεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Τίπτε δέ σε χρειὼ δεῦρ' ἤγαγε, Τηλέμαχ' ἥρως,
Ἐς Λακεδαίμονα δῖαν, ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης;
Δήμιον, ἦ ἴδιον; τόδε μοι νημερτὲς ἔνισπε.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Ἀτρείδη Μενέλαε, διοτρεφὲς, ὄρχαμε λαῶν,
Ἤλυθον, εἴτινά μοι κληηδόνα πατρὸς ἐνίσποις·
Ἐσθίεταί μοι οἶκος, ὄλωλε δὲ πίονα ἔργα.
Δυσμενέων δ' ἀνδρῶν πλεῖός δόμος, οἵ τε μοι αἰεὶ
Μῆλ' ἁδινὰ σφάζουσι, καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς,
Μητρὸς ἐμῆς μνηστῆρες ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες.
Τοὔνεκα νῦν τὰ σὰ γοῦναθ' ἱκάνομαι, αἴ κ' ἐθέλησθα

Perrexit vero ire ex thalamo deo ſimilis coram:
Telemacho autem aſſidebat, verbumque fecit, dixitque;
" Quaenam autem te neceſſitas huc duxit, Telemache heros,
" Ad Lacedaemona nobilem, per lata dorſa maris?
" Publica res, an privata? hoc mihi vere dic.
Hunc autem rurſus Telemachus prudens contra allocutus eſt;
" Atride Menelaë, Iovis-alumne, dux populorum,
" Veni, ſiquam mihi famam de patre diceres:
" Comeditur mihi domus, pereunt vero pinguia opera:
" Hoſtilium autem virorum plena domus, qui mihi perpetuo
" Pecora plurima mactant, et flexi-pedes camuros boves,
" Matris meae proci, ſuperba contumelia inſtructi.
" Propterea nunc ad tua genua venio, ſi velis

317 Κληϊδόνα] A. 2. 3. L. male.

Ver. 312 Τίπτε δέ σε χρειὼ δεῦρ' ἤγαγε, Τηλέμαχ'] Οὐκ ἐρωτᾷ δὲ τοὺς δύο, ἐπεὶ ἔγνω μηδὲν ἔργον ἔχειν εἰς αὐτὸν τὸν Νεστορίδην, Τηλεμάχου δὲ χάριν ἐλθεῖν. *Euſtath.*

Ver. 312, 314 Τίπτε δέ σε χρειὼ δεῦρ' ἤγαγε — Δήμιον ἢ ἴδιον] Ὅρα δὲ ὅτι τὸ χρειὼ ἐνδειξάμενος, ὡς ταυτὸν τῷ χρέος οὐδετέρῳ ὀνόματι, πρὸς αὐτὸ συνέταξεν Ἀττικῶς τὸ τίπτε, καὶ τὸ Δήμιον ἢ ἴδιον, τουτέστι δημόσιον ἢ ἰδιωτικόν σου τὸ πρὸς ἐμὲ χρέος· τοῦτο γὰρ ἡ χρειώ *Euſtath.* *Barneſius* aliam affert accipiendi rationem; "Τίπτε (inquit) δέ σε χρειὼ δεῦρ' ἤγαγεν; ἐλλειπτικῶς ἀντὶ τοῦ, διὰ τί ποτε; vel τίπτε "pro τίς ποτε, ut pro τί ποτε; nec obſtat "quod, Δήμιον ἢ ἴδιον, ſequitur; neutra "enim Epitheta ſunt τοῦ χρειὼ, vel certe "abſolute ſunt ſumpta; ut, *Quaenam te* "*res huc impulit? Publicumne quid, an* "*privatum?* Vbi enim *res* intelligitur, "ibi *Adiectivum* effertur *Neutraliter.* — "In illis locis *Odyſſ.* β', *ver.* 28, — τίνα "χρειὼ τόσον ἵκει; et *Odyſſ.* ι', *ver.* 189, — "ὅτε με χρειὼ τόσον ἵκει· *Adverbium* eſt "τόσον, non *Adiectivum*; et *Tantopere* "ſonat. Aperte enim hanc vocem *Ho*"*merus Foemininam* facit; ut *Iliad.* κ', "*ver.* 172; Ἀλλὰ μάλα μεγάλη χρειὼ βεβίηκεν Ἀχαιούς· et bis alias, *Iliad.* κ', "*ver.* 118; et λ', *ver.* 609; χρειὼ γὰρ ἱκάνεται οὐκ ἔτ' ἀνεκτός." *Annotat. ad Odyſſ.* ά, 225 Quod rectius. *Clark.* Conf. ad γ', 82.

Ver. 313 Λακεδαίμονα δῖαν] Vide ſupra ad *ver.* 1; et infra ad ι, 20.

Ver. 317 Κληηδόνα] Τὴν δὲ ὄσσαν, ὅτι θεία φωνὴ, ἐξηγεῖται λέγων· (ſupra ά, 282) Ἢ ὄσσαν ἀκούσῃς Ἐκ Διός· λέγει δὲ αὐτὴν καὶ κληδόνα· Ἤλυθον, εἴτινά μοι κληηδόνα πατρὸς ἐνίσποις. Κληδὼν δὲ, παρὰ τὸ κλέος διδόναι καὶ φέρειν. *Porphyr. Quaeſt. Homeric.* 16.

Ver. 318 Ὄλωλε δὲ πίονα ἔργα] Πίονα ἔργα occurrunt etiam *Il* μ', 283, ubi res ruſtica intelligitur, bene culta et frugifera. Hoc loco etiam reditus e re ruſtica intelligi poſſunt. *Ern.*

Ver. 320 Ἁδινὰ] Vide ſupra ad ά, 92.

Ver.

Κείνου λυγρὸν ὄλεθρον ἐνισπεῖν, εἴπου ὄπωπας
Ὀφθαλμοῖσι τεοῖσιν, ἢ ἄλλου μῦθον ἄκουσας
Πλαζομένου· περὶ γάρ μιν ὀϊζυρὸν τέκε μήτηρ.
Μηδέ τί μ' αἰδόμενος μειλίσσεο, μηδ' ἐλεαίρων,
Ἀλλ' εὖ μοι κατάλεξον, ὅπως ἤντησας ὀπωπῆς.
Λίσσομαι, εἴ ποτέ τοί τι πατὴρ ἐμὸς ἐσθλὸς Ὀδυσσεὺς
Ἢ ἔπος, ἠέ τι ἔργον, ὑποστὰς ἐξετέλεσσε
Δήμῳ ἔνι Τρώων, ὅθι πάσχετε πήματ' Ἀχαιοί.
Τῶν νῦν μοι μνῆσαι, καί μοι νημερτὲς ἔνισπε.
Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
Ὢ πόποι, ἦ μάλα δὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐν εὐνῇ
Ἤθελον εὐνηθῆναι, ἀνάλκιδες αὐτοὶ ἐόντες.
Ὡς δ' ὁπότ' ἐν ξυλόχῳ ἔλαφος κρατεροῖο λέοντος
Νεβροὺς κοιμήσασα νεηγενέας γαλαθηνοὺς,
Κνημοὺς ἐξερέησι καὶ ἄγκεα ποιήεντα
Βοσκομένη, ὁ δ' ἔπειτα ἑὴν εἰσήλυθεν εὐνὴν,
Ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκεν·
Ὣς Ὀδυσεὺς κείνοισιν ἀεικέα πότμον ἐφήσει·

« Illius ſaevam mortem indicare, ſicubi vidiſti
« Oculis tuis, aut alterius ſermonem audiviſti
« Errantis, ſupra-modum enim ipſum aerumnoſum peperit mater.
« Neque quicquam me veritus blandiaris, neque miſertus,
« Sed plane mihi enarra, quemadmodum tibi contigit videre.
« Precor, ſi unquam tibi aliquod pater meus bonus Vlyſſes
« Aut dictum, aut etiam factum, pollicitus effecit
« Populo in Troianorum, ubi paſſi eſtis aerumnas Achivi;
« Horum nunc mihi memento, et mihi verum dic.
Hunc autem graviter ingemiſcens allocutus eſt flavus Menelaus;
« Papae! Certe utique perquam-fortis viri in cubili
« Volebant cubare, imbelles ipſi cum-ſint.
« Vt vero cum in luſtro cerva fortis leonis
« Hinnulos ubi-collocarit recens-genitos lactentes,
« Iuga inveſtiget, et valles herboſas
« Paſcens; ille vero deinde ſuum ingreſſus eſt cubile,
« Et utriſque illis duram mortem infert:
« Ita Vlyſſes illis durum fatum inferet.

325 Περὶ] F. A. L. 329 ἐξετέλεσσεν] F. male.

Ver. 323 Ὄπωπας] Vide ad *Il.* ζ', 124.

Ver. 327 Ὀπωπῆς] Vide ſupra ad γ', 97.

Ver. 329 Ἢ ἔπος, ἠέ τι ἔργον] Vide ad *Il.* α', 395.

Ver. 330 Δήμῳ ἔνι Τρώων] Vide ſupra ad α', 103.

Ver. 332 Τὸν δὲ] Vide ad *Il.* α', 57; et β', 160. Male *Barneſius* Τόνδε.

Ver. 335 Ξυλόχῳ] Συνδένδρῳ τόπῳ, κοίτῃ θηρίων. *Schol.* Ἐνταῦθα δὲ, λέοντος ξύλοχος, ὡς εἴτις εἴπῃ, κοίτη, τόπος, ὀρεινὴ κατάδυσις. *Euſtath.*

Ver. 336 Γαλαθηνοὺς] *Al.* γαλαθινὸς, et γαλατινές.

Ver. 337 Κνημοὺς] Τὰς προβάσεις τῶν ὀρῶν. *Schol.*

Ibid. Ἄγκεα] Τοὺς κοίλους τόπους τῶν ὀρῶν. *Schol.*

Ver.

Αἲ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἄπολλον,
Τοῖος ἐὼν, οἷός ποτ᾽, ἐϋκτιμένῃ ἐνὶ Λέσβῳ,
Ἐξ ἔριδος Φιλομηλείδῃ ἐπάλαισεν ἀναστὰς,
Καδ δ᾽ ἔβαλε κρατερῶς, κεχάροντο δὲ πάντες Ἀχαιοί·
Τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεύς·
Πάντες κ᾽ ὠκύμοροί τε γενοίατο πικρόγαμοί τε.
Ταῦτα δ᾽, ἅ μ᾽ εἰρωτᾷς καὶ λίσσεαι, οὐκ ἂν ἔγωγε
Ἄλλα παρὲξ εἴποιμι παρακλιδὸν, οὐδ᾽ ἀπατήσω·
Ἀλλὰ τὰ μέν μοι ἔειπε γέρων ἅλιος νημερτὴς,
Τῶν οὐδέν τοι ἐγὼ κρύψω ἔπος, οὐδ᾽ ἐπικεύσω.
Αἰγύπτῳ μ᾽ ἔτι δεῦρο θεοὶ μεμαῶτα νέεσθαι
Ἔσχον, ἐπεὶ οὐ σφιν ἔρεξα τελήεσσας ἑκατόμβας·

" Vtinam enim, Iupiterque pater, et Minerva, et Apollo,
" Talis exiſtens, qualis olim, bene-condita in Leſbo,
" Contentione cum Philomelide luctatus eſt inſurgens,
" Proſtravitque fortiter, gaviſi ſunt autem omnes Achivi;
" Talis exiſtens cum procis congrederetur Vlyſſes:
" Omnes et brevis-vitae fierent et amaris-nuptiis.
" Iſta vero, quae me interrogas et precaris, non equidem
" Alia praeter-*verum* dixero declinando, neque decipiam:
" Sed ea quidem, quae mihi dixit ſenex marinus verax,
" Horum nullum tibi ego celabo dictum, neque occultabo.
" In Aegypto me etiamnum dii huc cupientem redire
" Detinebant, quoniam non ipſis feceram perfectas hecatombas:

Ver. 341 Αἲ γὰρ] Refertur iſtud γὰρ non ad id quod praeceſſit; ſed ad id quod elegantius reticetur de *Menelai* Procorum ulciſcendorum ſtudio. Vide ad *Il.* ί, 22. *Clark.* Immo αἲ γὰρ eſt nihil niſi *utinam*. *Ern.*

Ver. 343 Φιλομηλείδῃ] Τῷ Πατρόκλῳ· Φιλομήλας γὰρ ἦν υἱός. *Schol.* Rectius, ut opinor, *Euſtathius*: Φιλομηλείδην δὲ, οἱ μὲν τὸν Πάτροκλον ἤκουσαν πατρωνυμικῶς, οἷα Φιλομήλας υἱόν· οἷς οὐ μόνον ἡ γραφὴ ἐναντιοῦται· (πῶς γὰρ διὰ διφθόγγου ἔσται ἡ παραλήγουσα) ἀλλὰ καὶ ὁ πατρωνυμικὸς τύπος. Οὐ γὰρ εἴωθε σχηματίζειν πατρωνυμίαν ὁ Ποιητὴς ἐκ μητέρων, ἀλλ᾽ ἐκ πατέρων.— Καὶ εἴπερ δὲ ἴσως ἐξ ἔριδος παλαίσας Ὀδυσσεὺς κατέβαλε τὸν Πάτροκλον, οὐκ ἂν ἐχάρησαν Ἀχαιοὶ, πεσόντος τοῦ ἐνηέος, ὅς, κατὰ τὸν Ποιητὴν (*Iliad.* ρ΄, 671) πᾶσιν ἐπίστατο μείλιχος εἶναι. Φασὶν οὖν οἱ ἀκριβέστεροι Λέσβου βασιλέα τὸν Φιλομηλείδην, ὃς τοὺς παριόντας εἰς πάλην προκαλούμενος, ἐποίει τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τοὺς Ἀχαιοὺς ἐκεῖ προσορμισθέντας. Similiter et *Heraclides Ponticus*: Σύνηθες γὰρ (inquit) Ὁμήρῳ, τοῖς πατρόθεν ἐπιθέτοις χρῆσθαι· τὰ δ᾽ ἐκ μητέρων, οὐκ ἂν εὕροι τις ὅλως παρ᾽ αὐτῷ. Quin et infra ρ΄, 134, ubi iterum occurrit hic verſus, in hanc ipſam ſententiam conceſſit *Scholiaſtes*. Vide ad locum.

Ver. 345 Ὁμιλήσειεν] Vide ſupra ad ά, 265.

Ver. 348 Παρὲξ εἴποιμι] *Scholiaſtes* exponit ἔξω παρὰ ταῦτα· *Euſtathius* autem, Καί ἐστι παρὲξ μὲν εἰπεῖν, τὸ ἔξω μὲν ἀληθείας, ἐγγὺς δὲ ὁμῶς αὐτῆς τῇ πιθανότητι. Quod et (ut opinor) rectius.

Ibid. Παρακλιδὸν] Παρακλινθείσης, παρατραπείσης τῆς λέξεως. *Schol.* Caeterum qua analogia ex μαρτύρομαι fit μαρτῦρος· ex βαίνω, βᾶσις, ἄμβατος· ex διακρίνω διακριδὸν· eadem ex παρακλίνω fit παρακλιδόν. Vide ad *Il.* ά, 314, 338; ζ΄, 434; μ΄, 103; item infra ad λ΄, 109, 111

Ver. 349 Γέρων ἅλιος] Θαλάσσιος γέρων, ὁ Πρωτεύς. *Schol.*

Ver. 351 Αἰγύπτῳ μ᾽ ἔτι δεῦρο θεοὶ] Vide ſupra ad γ΄, 301; item *Herodotum*, *Lib.* II, *Sect.* 16.

Ibid. et *ver.* 416 Μεμαῶτα] Vide ad *Il.* ά, 265; et γ΄, 46.

Ver. 352 Ἐπεὶ οὐ σφιν] Pronuntiabatur ἐπ᾽ οὐ σφιν; vel ἐπεὶ οὐ σφιν tribus ſyllabis. Similiter apud *Theognida*; *ver.* 927 Φείδεσθαι

Οἱ δ' αἰεὶ βούλοντο θεοὶ μεμνῆσθαι ἐφετμέων.
Νῆσος ἔπειτά τις ἐστὶ πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,
Αἰγύπτου προπάροιθε, (Φάρον δέ ἑ κικλήσκουσι,)
Τόσσον ἄνευθ', ὅσσον τε πανημερίη γλαφυρὴ νηῦς
Ἤνυσεν, ᾗ λιγὺς οὖρος ἐπιπνείῃσιν ὄπισθεν.
Ἐν δὲ λιμὴν εὔορμος, ὅθεν τ' ἀπὸ νῆας ἐΐσας
Ἐς πόντον βάλλουσιν, ἀφυσσάμενοι μέλαν ὕδωρ.
Ἔνθα μ' ἐείκοσιν ἤματ' ἔχον θεοὶ, οὐδέ ποτ' οὖροι
Πνείοντες φαίνονθ' ἁλιαέες, οἵ ῥά τε νηῶν
Πομπῆες γίνονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
Καί νυ κεν ἤϊα πάντα κατέφθιτο, καὶ μένε' ἀνδρῶν,
Εἰ μή τις με θεῶν ὀλοφύρατο, καί μ' ἐσάωσε,
Πρωτέος ἰφθίμου θυγάτηρ, ἁλίοιο γέροντος,

" Semper autem volebant Dii *nos* meminiſſe praeceptorum.
" Inſula deinde quaedam eſt undoſo in ponto,
" Aegyptum ante, (Pharum autem ipſam vocant,)
" Tantum ſemota, quantum toto-die cava navis
" Confecerit, cui ſtridulus ventus aſpiret a puppi.
" In ea autem portus opportunus, unde utique naves aequales
" In pontum deducunt, poſtquam hauſerint nigram aquam.
" Illic me viginti diebus detinebant dii, neque unquam venti-ſecundi
" Spirantes apparuerunt mari-flantes, qui ſane navium
" Ductores ſunt ſupra lata dorſa maris.
" Et iam viatica omnia conſumpta fuiſſent, et animi virorum,
" Niſi me aliqua dearum miſerata fuiſſet, et me ſervaſſet,
" Protei potentis filia, marini ſenis,

353 Βούλοιντο] R. 364 ἐλέησεν] F. A.

δέεσθαι μὲν ἄμεινον· ἐπεὶ οὐδὲ θανόντ' ἀποκλαίει.

Ver. 353 Βούλοντο] *Al.* βούλοιντο.

Ibid. Ἐφετμέων] Pronuntiabatur ἐφετμῶν.

Ver. 354 Νῆσος *etc.*] Vid. *Strab.* L. I. p. 30. 37. *Ern.*

Ibid. Νῆσος ἔπειτά τις ἐστὶ πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ] Virgil. *Strophades Graio ſtant nomine dictae Inſulae Ionio in magno. Aen.* III, 210.

Ver. 355 Φάρον] Νῆσον Αἰγύπτου, τὴν νῦν Ἀλεξάνδρειαν. *Schol.*

Ver. 356 Τόσσον ἄνευθ'] *Schol.* Ἐκτὸς, (*Barneſius* edidit εἰκὸς,) τοσοῦτον εἶναι κατὰ τοὺς ἡρωϊκοὺς χρόνους τὸ διάστημα, ἔπειτα ἀπὸ γαιωθῆναι, [ἀπογαιωθῆναι,] τοῦ Νείλου ὑπερχέοντος τὴν ἰδίαν ἰλύν· ποταμόχωστος γὰρ ἡ Αἴγυπτος κατὰ Ἡρόδοτον. Lucanus: *Tunc clauſtrum pelagi cepit Pharon: inſula quondam In medio ſtetit illa mari, ſub tempore vatis Proteos: at nunc eſt Pellaeis proxima muris. Pharſal.* X, 509. Vide et *Strabonem, Lib.* I, *pag.* 63, *al.* 37; et *Lib.* XVII, *pag.* 1140, *al.* 791.

Ver. 357 Ἠ λιγὺς οὖρος] Vide ad *Il.* β', 537; et τ', 350.

Ver. 358, 578 Νῆας ἐΐσας — νηυσὶν ἐΐσῃς] Vide ſupra ad γ', 10.

Ver. 359 Ἀφυσσάμενοι μέλαν ὕδωρ] *Poſtquam aquatae ſint. Poſtquam aqua ſe recenti referſerint. Spondanus* aliter explicat: "Intelligit" inquit "naves prius "expurgari ab aqua quam in portu imbiberunt, antequam in altum agantur. "Solent autem immota navigia plus "aqua impleri, quam ſi moveantur." Verum hoc, ut opinor, cum vocis ἀφυσσάμενοι ſignificatione minus congruit.

Ver. 361 Ἁλιαέες] Οἱ ἐν τῇ θαλάσσῃ πνέοντες. *Schol.*

Ibid. Οἵ ῥά τε] *Qui ſcilicet* —.

Ver. 363 Ἤϊα] Vide ſupra ad β', 289.

Ver. 364 Ὀλοφύρατο] Vide ad *Il.* ε', 338.

Ibid. Μ' ἐσάωσε] *Al.* μ' ἐλέησε.

Ver.

Εἰδοθέη· τῇ γάρ ῥα μάλιστά γε θυμὸν ὄρινα·
Ἥ μ' οἴῳ ἔρροντι συνήντετο, νόσφιν ἑταίρων·
Αἰεὶ γὰρ περὶ νῆσον ἀλώμενοι ἰχθυάασκον
Γναμπτοῖς ἀγκίστροισιν· ἔτειρε δὲ γαστέρα λιμός.
Ἡ δ' ἐμεῦ ἄγχι στᾶσα, ἔπος φάτο φώνησέν τε·
  Νήπιός εἰς, ὦ ξεῖνε, λίην τόσον, ἠὲ χαλίφρων,
Ἠὲ ἑκὼν μεθίῃς, καὶ τέρπεαι ἄλγεα πάσχων,
Ὡς δὴ δήθ' ἐνὶ νήσῳ ἐρύκεαι, οὐδέ τι τέκμωρ
Εὑρέμεναι δύνασαι, μινύθει δέ τοι ἦτορ ἑταίρων.
  Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
Ἐκ μέν τοι ἐρέω, ἥτις σύ περ ἐσσὶ θεάων,
Ὡς ἐγὼ οὔτι ἑκὼν κατερύκομαι, ἀλλά νυ μέλλω
Ἀθανάτους ἀλιτέσθαι, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
Ἀλλὰ σύ περ μοι εἰπὲ, (θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασιν·)
Ὅστις μ' ἀθανάτων πεδάᾳ καὶ ἔδησε κελεύθου·

" Idothea: huic enim maxime ſane animum commovi;
" Quae mihi ſoli erranti occurrit, ſeorſum a ſociis.
" Semper enim circa inſulam errantes piſcabantur
" Curvis hamis; urgebat autem ventrem fames.
" Haec autem me prope aſtans, verbum fecit, dixitque;
  " Stultus es, o hoſpes, maximopere, aut fatuus,
" Aut ſponte ceſſas, et delectaris dolores ferens;
" Quod adeo utique diu in inſula detineris, neque ullum finem
" Invenire potes: deficit autem tibi cor ſociorum.
  Sic ait: at ego ipſam reſpondens allocutus ſum;
" Equidem tibi dicam, quaecunque tandem ſis dearum.
" Quod ego neutiquam volens detineor, ſed videor
" Immortales offendiſſe, qui coelum latum habitant.
" Sed tu quidem mihi dic, (dii etenim omnia ſciunt;)
" Quiſnam me immortalium impedit, et moratur iter;

Ver. 366 Εἰδοθέη] Apud *Euripidem* in *Helena* (notante *Barneſio*) Θεονόη appellatur. Caeterum *Zenodotum* hoc in loco Εὐρυνόμη ſcripſiſſe annotat *Euſtathius*.

Ver. 367 Ἔρροντι] Μετὰ λύπης πορευομένῳ καὶ φθορᾶς. *Schol.*

Ver. 368, 369 Ἰχθυάασκον — ἔτειρε δὲ γαστέρα λιμός] Ὅρα δὲ ὡς οἱ περὶ Μενέλαον ἐν τῇ Φάρῳ ἰχθυῶνται ἀγκίστροις, λιμοῦ τὴν γαστέρα τείροντος. Ἄλλως γὰρ, ὡ θέμις ἁλιεύειν τοὺς ἥρωας, οἳ ἐκρεωφάγουν ὡς τὰ πολλά. Διὸ καὶ ἐν Τρινακρίᾳ οἱ περὶ Ὀδυσσέα λιμώττοντες ἐφεῖπον ἀναγκαίαν ἄγραν, (infra μ', 330, 331) Ἰχθῦς, ὄρνιθάς τε, φίλας ὅ, τι χεῖρας ἵκοιτο. *Euſtath.*

Ver. 369 Ἔτειρε] Nonnulli hic habent ἔθειρε.

Ver. 372 Ἠὲ ἑκὼν μεθίῃς] Vide ad *Il.* π', 762.

Ver. 373 Ὡς δὴ] Vide ad *Il.* ξ', 433, et 504.

Ver. 376 Ἥτις σύ περ ἐσσὶ θεάων] Vide infra ad ζ', 149.

Ver. 377 Ἀλλά νυ μέλλω] *Euſtathius* in commentario videtur legiſſe, ἀλλά που μέλλω. Quod verſum perimit.

Ver. 378 Ἀθανάτους] Similiterque *ver.* 380 et 469, ἀθανάτων· *ver.* 385, Ἀθάνατος· et *ver.* 479, Ἀθανάτοισι· Vide ad *Il.* ά, 398.

Ver. 379 Εἰπὲ] *Al.* ἤειπε.

Ibid. Θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασιν] Οὐ γὰρ ἐπὶ πλούτῳ χρημάτων τὸ θεῖον μακαρίζομεν· οὐδ' ἐπὶ ἄλλῳ τινὶ τῶν νομιζομένων ἀγαθῶν· ἀλλ', ὅπερ Ὅμηρός φησι, θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασιν. — Ἐπιστήμῃ γὰρ ἡμῶν οἱ θεοὶ διαφέρουσι. *Iulian. Orat.* VI. Vide ad *Il.* ν', 355.

Ver. 380 Κελεύθου] *Al.* κελεύθους.

Ver.

Νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσομαι ἰχθυόεντα.
Ὣς ἐφάμην· ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων·
Τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
Πωλεῖταί τις δεῦρο γέρων ἅλιος νημερτὴς,
Ἀθάνατος Πρωτεὺς Αἰγύπτιος, ὅστε θαλάσσης
Πάσης βένθεα οἶδε, Ποσειδάωνος ὑποδμώς·
Τόνδε τ' ἐμόν φασιν πατέρ' ἔμμεναι, ἠδὲ τεκέσθαι.
Τόνγ' εἴπως σὺ δύναιο λοχησάμενος λελαβέσθαι,
Ὅς κεν τοι εἴπῃσιν ὁδὸν καὶ μέτρα κελεύθου,
Νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεαι ἰχθυόεντα.
Καὶ δέ κέ τοι εἴπῃσι, διοτρεφὲς, αἴκ' ἐθέλησθα,
Ὅ, ττι τοι ἐν μεγάροισι κακόν τ' ἀγαθόν τε τέτυκται,
Οἰχομένοιο σέθεν δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλέην τε.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
Αὐτὴ νῦν φράζευ σὺ λόχον θείοιο γέροντος,

" Reditumque, ut per pontum proficiſcar piſcoſum.
" Sic dicebam: ſtatim vero reſpondebat praeſtantiſſima dearum:
" Enimvero ego tibi, o hoſpes, valde vere enarrabo.
" Verſatur quidam hic ſenex marinus verax,
" Immortalis Proteus Aegyptius, qui utique maris
" Totius profunditates novit, Neptuno ſubditus:
" Hunc utique meum aiunt patrem eſſe, atque *me* genuiſſe,
" Quem ſi quo pacto tu poſſis ex-inſidiis prendere,
" Ille tibi dicat viam et menſuras itineris,
" Reditumque, ut per mare proficiſcaris piſcoſum.
" Atque praeterea tibi dicat, o Iovis-alumne, ſi velis,
" Quodcunque tibi in aedibus malumque bonumque acciderit,
" Abſente te per longam viam difficilemque.
Sic ait: at ego ipſam viciſſim allocutus ſum;
" Ipſa nunc explica tu inſidias divini ſenis,

388 Τὸν εἴπως] edd. praeter R. quod ferri poteſt, ſed τόν γ' melius puto.
389 ἔπῃσιν] L. A. 2. 3.

Ver. 384 Πωλεῖταί τις δεῦρο γέρων] Virgil. *Eſt in Carpathio Neptuni gurgite vates, Caeruleus Proteus. Georgic.* IV, 387.

Ver. 387. Φασιν πατέρ'] *Euſtathius* habet φασὶ, quod verum eſt. *Ern.*

Ver. 388 Τόνγ' εἴπως σὺ δύναιο] Virgil. *Hic tibi, nate, prius vinclis capiendus, ut omnem Expediat morbi cauſam, eventusque ſecundet. Ibid.* 396.

Ver. 389 Ὅς κεν] *Al.* Ὥς κεν.

Ver. 391 Αἴκ' ἐθέλησθα] *Barneſius,* nullis allatis codicibus, edidit αἴκ' ἐθέλῃσιν. Minus recte.

Ver. 392 Ὅ, ττι τοι ἐν μεγάροισι] Διὰ μὲν δὴ ταῦτα ἀναγκαῖον ἐνόμιζον γενέσθαι πρὸς τοῖς ἐμαυτοῦ, καὶ μηδενὶ τῶν κοινῶν προσιέναι, μηδὲ μέχρι λόγου τινὸς, ἕως ἂν κατασκήσωμαι τοῦτο δὴ τὸ παρὰ τῷ Ποιητῇ λεγόμενον, Ὅ ττι μοι ἐν μεγάροισι etc. *Dion. Chryſoſt. Orat.* 40. Τί λέγεις; Οὐ δεῖ σκοπεῖν, Ὅ, ττι ἐν μεγάροισι etc. τὸν περὶ βίου καὶ θανάτου σκοπούμενον; *Plutarch. adverſus Stoïcos.* "Meae noctes — de uno maxime illo "verſu Homeri quaerunt, quem Socrates "prae omnibus ſemper rebus ſibi eſſe "cordi dicebat; "Ὅττι τοι ἐν μεγάροισι etc." *Gellius, lib.* XIV, *cap.* 6, *ipſo fine.* "Idem "Socrates dictitabat, uno verſu Homerico ſummam totius Philoſophiae contineri; "Ὅ, ττι τοι ἐν μεγάροισι κακόν τ' "ἀγαθόν τε τέτυκται." *Ger. Voſſius, de Natura artium, ſive de Philoſophia, cap.* 18, *haud longe ab initio.*

Ver. 392, 400, 511 Τέτυκται — ἀμφιβεβήκει — ἀπόλωλεν] Vide ad *Il.* α, 37.

Ver. 395 Φράζευ σὺ λόχον θείοιο γέροντος]

Μήπως με προϊδὼν, ἠὲ προδαεὶς, ἀλέηται·
Ἀργαλέος γάρ τ' ἐστὶ θεὸς βροτῷ ἀνδρὶ δαμῆναι.
Ὣς ἐφάμην· ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων·
Τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
Ἦμος δ' ἠέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,
Τῆμος ἄρ' ἐξ ἁλὸς εἶσι γέρων ἅλιος νημερτὴς,
Πνοιῇ ὕπο Ζεφύροιο, μελαίνῃ φρικὶ καλυφθεὶς,
Ἐκ δ' ἐλθὼν κοιμᾶται ὑπὸ σπέσσι γλαφυροῖσιν.
Ἀμφὶ δέ μιν φῶκαι, νέποδες καλῆς Ἁλοσύδνης,

" Ne quo pacto me praevidens, aut praeſciens, effugiat:
" Difficilis etenim eſt deus mortali homini domari.
Sic dicebam; continuo vero reſpondit praeſtantiſſima dearum;
" Enimvero ego tibi, hoſpes, valde vere enarrabo.
" Cum ſol medium coelum conſcenderit,
" Tum vero e mari emergit ſenex marinus verax,
" Flatu ſub Zephyri, nigra ſuperficie-horreſcentis-maris obtectus;
" Egreſſus vero decumbit ſub ſpecubus cavis.
" Circa vero ipſum Phocae, progenies pulchrae Haloſydnae,

399 Vid. *not.*

τος] Horat. *Quo teneam vultus mutantem Protea nodo? Epiſt. Lib.* I, 1, *ver.* 90.

Ver. 397 Ἀργαλέος γάρ τ' ἐστὶ θεὸς βροτῷ ἀνδρὶ δαμῆναι] Ἀργαλέος γὰρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι. *Iliad.* ά, 589.

Ver. 399 Τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω] *Al.* Τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω· σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν. *Clark.* Verſus alter, τοιγὰρ — σῇσιν eſt e Romana ed. ſed alterum, qui eſt in textu, magis hic probo. *Ern.*

Ver. 400 Ἦμος δ' ἠέλιος μέσον οὐρανὸν] Virgil. *Medios cum Sol accenderit aeſtus. Georgic.* IV, 401. *Medium Sol igneus orbem Hauſerat. Ibid.* 426. *Sol medium coeli conſcenderat igneus orbem. Aen.* VIII, 97.

Ver. 401 Τῆμος ἄρ' ἐξ ἁλὸς εἶσι γέρων] Vide infra ad *ver.* 450.

Ver. 402 Μελαίνῃ φρικὶ καλυφθεὶς] Τῇ ἐπιγενομένῃ μελανίᾳ ἐν τῷ ἐκ τῆς ἐπιπολαίου κινήσεως τῶν ὑδάτων. *Schol.* Οὐδὲ τὴν φρῖκα ἀκούειν δύναμαι τὸν ἀφρὸν, Ὁμήρου μὲν μέλαιναν φρῖκα λέγοντος, τούτου δὲ ἀξιοῦντος λευκότητα ἀκούειν· ἐπί τε τοῦ Πρωτέως λέγει πάλιν Ὅμηρος, μελαίνῃ φρικὶ καλυφθείς· — Καὶ ἔστιν ἡ φρὶξ, κινουμένου πνεύματος ἀρχή. *Porphyr. Quaeſt. Homeric.* 8.

Ver. 404 Ἀμφὶ δέ μιν φῶκαι] Virgil. *Immania cuius Armenta, et turpes paſcit ſub gurgite phocas. Georgic.* IV, 394.

Ibid. Νέποδες καλῆς Ἁλοσύδνης] Νέποδες, αἱ διὰ τοῦ νήχεσθαι τὴν πορείαν ποιούμεναι· ἢ ἄποδες. *Schol.* Νέποδες δὲ αὗται, οὐ κατὰ τοὺς ἰχθύας, ὡς ἄποδες, ἀλλ' ὡς ὀλιγόποδες, ἤτοι μικρόποδες, καὶ διὰ τοῦτο ἐγγὺς ἀπόδων. — Τινὲς δὲ, νέποδας φώκας φασὶ παρὰ τὸ ποσὶ νέειν, ὅ ἐστι νήχεσθαι· ἵνα εἶεν φῶκαι νηξίποδες —. Τινὲς δὲ, — νέποδες, — φασὶ, θαλάσσης αἱ φῶκαι, ὅ ἐστι τέκνα· νέπους γὰρ, κατά τινα γλῶσσαν, ὁ ἀπόγονος. *Euſtath.* Poſtremam harum explicationum amplectitur *Meric. Caſaubonus*: "φῶκαι" inquit "νέποδες· *Phocae natantes pedi-*" *bus*: vel, ut alii, *carentes pedibus.* "Quamvis iſta autoritate veterum niti "quoque non negemus; cum tamen "agnoſcat in vitulis marinis pedes — "Ariſtoteles non uno loco; et iſta alia "interpretatio verbi, νέποδες, i. e. νηξί-"ποδες, exemplo, quod ſciam, certo ca-"reat; ego praetulerim, ut νέποδες, hoc "loco Homerico, ἀπόγονοι, ſive proge-"nies, exponatur." *De nupera Homeri Edit. Diſſertat.* I. Atque hoc ſenſu, notante *Barneſio*, uſurpatur haec vox apud *Theocritum*; Ἀθάνατοι δὲ καλεῦνται, θεοὶ νέποδες γεγαῶτες. *Idyll.* XVII, 25. Et apud *Callimachum*: Οὐ γὰρ ἐεργάτιν τρέφω Τὴν μοῦσαν, ὡς ὁ Κεῖος Ὑλίχου νέπους. Vide et *Apollonium, Argonautic. lib.* IV, *ver.* 1745.

Ibid. Καλῆς] Vide ad *Il.* β', 43.

Ver.

Ἀθρόαι εὕδουσιν, πολιῆς ἁλὸς ἐξαναδῦσαι,
Πικρὸν ἀποπνείουσαι ἁλὸς πολυβενθέος ὀδμήν.
Ἔνθα σ᾽ ἐγὼν ἀγαγοῦσα, ἅμ᾽ ἠοῖ φαινομένηφιν,
Εὐνάσω ἑξείης· σὺ δ᾽ εὖ κρίνασθαι ἑταίρους
Τρεῖς, οἵ τοι παρὰ νηυσὶν ἐϋσσέλμοισιν ἄριστοι.
Πάντα δέ τοι ἐρέω ὀλοφώϊα τοῖο γέροντος.
Φώκας μέν τοι πρῶτον ἀριθμήσει, καὶ ἔπεισιν·
Αὐτὰρ ἐπὴν πάσας πεμπάσσεται, ἠδὲ ἴδηται,
Λέξεται ἐν μέσσοισι, νομεὺς ὣς πώεσι μήλων.
Τὸν μὲν ἐπὴν δὴ πρῶτα κατευνηθέντα ἴδηαθε,
Καὶ τότ᾽ ἔπειτ᾽ ὕμμιν μελέτω κάρτος τε βίη τε·
Αὖθι δ᾽ ἔχειν μεμαῶτα καὶ ἐσσύμενόν περ ἀλύξαι.
Πάντα δὲ γιγνόμενος πειρήσεται, ὅσσ᾽ ἐπὶ γαῖαν

" Confertae dormiunt, e cano mari egreſſae,
" Acerbum ſpirantes maris profundi odorem.
" Illuc te ego ducens, ſimul atque aurora illuxerit,
" Collocabo ex-ordine: tu vero probe elige ſocios
" Tres, qui tibi apud naves tranſtratas optimi ſunt.
" Omnes autem tibi enarrabo aſtutias ipſius ſenis.
" Phocas quidem primum numerabit, et obibit:
" At poſtquam omnes per-quinterniones-numerarit atque inſpexerit;
" Cubabit in medio, paſtor veluti in grege ovium.
" Hunc quidem ubi primum decubuiſſe videritis,
" Tum deinde vobis curae-ſit roburque viſque;
" Illic vero tenete obluctantem et nitentem licet elabi.
" Omnia vero tentabit ut-fiat, quaecunque in terra

408 Εὖ] edd. vett. 409 ἐϋσέλμοιο] eaed. 410 ὀλεφωΐα] A. 2. 3. L. 413 μέσσῃσι] edd. 415 ἔπειγ᾽] eaed. *ibid.* ὔμιν] edd. praeter R.

Ver. 405 Ἀθρόαι εὕδουσιν, πολιῆς] *Euſtathius* habet εὕδουσι, quod verum eſt. *Ern.*

Ver. 408, 412 Εὐνάσω — πεμπάσσεται] Vide ad *Il.* ά, 140.

Ibid. Εὖ κρίνασθαι] Ita edidit *Barneſius*. *Vulgg.* εὖ κρίνασθαι.

Ibid. et *ver.* 530 Κρίνασθαι — Κρινάμενος] Vide ad *Il.* ά, 309, et 338.

Ver. 410 Ὀλοφώϊα] *Schol.* Ὀλέθρια, ἢ ἀπόκρυφα, ἢ δόλια. *Clark.* Vltima ſignificatio eſt huius loci. *Ern.*

Ver. 412 Πεμπάσσεται] Κατὰ πέντε ἀριθμήσει. *Schol.*

Ver. 413 Λέξεται ἐν μέσσοισι, νομεὺς ὣς] Virgil. *Ipſe, velut ſtabuli cuſtos in montibus olim —, Conſidit ſcopulo medius, numerumque recenſet.* Georgic. IV, 433, 436.

Ibid. Ἐν μέσσοισι] *Al.* ἐν μέσσῃσι. *Clark.* Μέσσῃσι omnes edd. noſtrae: cui neſcio quare praelatum ſit μέσσοισι, quod quidem referri poteſt ad πώεσι, ſed meo ſenſu melius eſt μέσσῃσι, idque referre ad φώκας. *Barneſius* nil admonuit, et interpunxit poſt μέσσοισι, quae interpunctio eſt alterius lectionis. Aliae edd. poſt μέσσοισι non interpungunt, quod eſt rectius. *Ern.*

Ver. 414, et 421 Ἴδηαθε] *Barneſius* edidit ἴδησθε.

Ver. 415 Ὕμμιν μελέτω κάρτος τε βίη τε] Virgil. *Vim duram et vincula capto Tende.* Georgic. IV, 399.

Ver. 417 Πάντα δὲ γιγνόμενος πειρήσεται] Virgil. *Tum variae illudent ſpecies, atque ora ferarum: Fiet enim ſubito ſus horridus, atraque tigris, Squamoſuſque draco, et fulva cervice leaena; Aut acrem flammae ſonitum dabit, atque ita vinclis Excidet; aut in aquas tenues dilapſus abibit.* Georgic. IV, 406. *Fiet aper, modo avis, modo ſaxum, et, cum volet, arbor.* *Horat. Sermon. lib.* II, *Eclog.* iii, *ver.* 73.

Ἑρπετὰ γίνονται, καὶ ὕδωρ, καὶ θεσπιδαὲς πῦρ·
Ὑμεῖς δ' ἀστεμφέως ἐχέμεν, μᾶλλόν τε πιέζειν.
Ἀλλ' ὅτε κεν δή σ' αὐτὸς ἀνείρηται ἐπέεσσιν,
Τοῖος ἐών, οἷόν κε κατευνηθέντα ἴδηθε,
Καὶ τότε δὴ σχέσθαι τε βίης λῦσαί τε γέροντα,
Ἥρως· εἴρεσθαι δέ, θεῶν ὅστις σε χαλέπτει·
Νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεαι ἰχθυόεντα.
Ὣς εἰποῦσ', ὑπὸ πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα.
Αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας, ὅθ' ἔστασαν ἐν ψαμάθοισιν,
Ἤια· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιόντι.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
Δόρπον θ' ὁπλισάμεσθ', ἐπί τ' ἤλυθεν ἀμβροσίη νύξ·
Δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,

« Reptilia ſunt, et aqua, et immane-ardens ignis:
« Vos autem firmiter tenete, magiſque premite."
« Sed quando demum te ipſe interrogaverit verbis,
« Talis apparens, qualem decubuiſſe videritis,
« Tum vero deſiſte a vi, ſolveque ſenem,
« Heros: interroga vero, deorum quiſnam te affligat;
« Reditumque, ut per pontum proficiſcaris piſcoſum.
« Sic locuta, pontum ſubiit fluctuantem.
« At ego ad naves, ubi ſtabant in arena,
« Ibam: multa vero mihi cor agitabat eunti.
« Caeterum poſtquam ad navem veni atque mare,
« Coenamque apparavimus, et ſupervenit divina nox;
« Tum vero obdormivimus in littore maris.
« Quando vero mane-genita apparuit roſea-digitos aurora,

Ver. 418 Ἑρπετὰ] Κυρίως μὲν, οἱ ὄφεις· καταχρηστικῶς δὲ νῦν, πάντα τὰ θηρία. *Schol.*

Ver. 419 Ὑμεῖς δ' ἀστεμφέως ἐχέμεν] Virgil. *Sed quanto ille magis formas ſe vertet in omnes, Tanto, nate, magis contende tenatia vincla. Georgic.* IV, 411. Ovid. *Nec te decipiat, centum mentita ſignras; Sed preme, quicquid erit; dum, quod fuit ante, reformet. Metamorph. lib.* XI, *ver.* 254.

Ibid. Ἀστεμφέως] Pronuntiabatur ἀστεμφῶς. Vide ad *Il.* β', 811.

Ver. 240 Ὅτε κεν δή] Vide ad *Il.* ξ', 433, et 504.

Ibid. Ἀνείρηται] *Euſtathius* in commentario citat ἀμείβηται.

Ibid. Ἐπέεσσιν] *Euſtathius* ἐπέεσσι. Recte. *Ern.*

Ver. 421 Τοῖος ἐὼν, οἷόν κε κατευνηθέντα ἴδηθε] Virgil. *Donec talis erit, mutato corpore, qualem Videris, incepto tegeret cum lumina ſomno. Georgic.* IV, 413.

Ver. 425 Ὣς εἰποῦσ', ὑπὸ πόντον ἐδύσατο] Virgil. *Tantum effata, — ſe fluvio Dea condidit alto. Aen.* XII, 885.

Ver. 425 Πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα] Poëtice additum eſt κυμαίνοντα, ut apud *Virgilium alto.* et motum aquarum exprimit e demerſione repentina Deae. Vid. *Georg.* IV, 529. *Ern.*

Ver. 426 Ἕστασαν] Vide ad *Il.* μ', 55.

Ver. 427 Πόρφυρε] Ἐν βάθει τῆς διανοίας διενοεῖτο, καὶ ἐκινεῖτο, καὶ ἐταράσσετο· ὥσπερ συμβαίνει ἐπὶ τῶν ὑδάτων τὰ ἐκ βάθους κινούμενα μελαίνεσθαι. *Schol.* Caeterum de proſodia vocum πορφύρω, πορφύρεος· *etc.* Vide ad *Il.* α', 338, et 482.

Ver. 429 Δόρπον θ' ὁπλισάμεσθ', ἐπί τ' ἤλυθεν] *Al.* Δόρπον ἄρ' ὁπλισάμεσθ'. Καὶ ὅρα ὡς διασαφεῖται κἀνταῦθα ὁ δόρπος ἐν τῷ, ἐπῆλθεν ἀμβροσίη νύξ· τὸ γὰρ τηνικαῦτα ἔμβρωμα δόρπος λέγεται. *Euſtath.* Vide ſupra ad β', 20.

Ver. 429 et 574 Ὁπλισάμεσθ'] Similiterque *ver.* 444, ἐφράσατο. Vide ad *Il.* ὀ', 140.

Ver.

Καὶ τότε δὴ παρὰ θῖνα θαλάσσης εὐρυπόροιο
Ἤϊα, πολλὰ θεοὺς γουνούμενος· αὐτὰρ ἑταίρους
Τρεῖς ἄγον, οἷσι μάλιστα πεποίθεα πᾶσαν ἐπ' ἰθύν.
Τόφρα δ' ἄρ' ἥγ' ὑποδῦσα θαλάσσης εὐρέα κόλπον,
Τέσσαρα φωκάων ἐκ πόντου δέρματ' ἔνεικε·
Πάντα δ' ἔσαν νεόδαρτα· δόλον δ' ἐπεμήδετο πατρί.
Εὐνὰς δ' ἐν ψαμάθοισι διαγλάψασ' ἁλίῃσιν,
Ἧστο μένουσ'· ἡμεῖς δὲ μάλα σχεδὸν ἤλθομεν αὐτῆς·
Ἑξείης δ' εὔνησε, βάλεν δ' ἐπὶ δέρμα ἑκάστῳ.
Κεῖθι δὴ αἰνότατος λόχος ἔπλετο· τεῖρε γὰρ αἰνῶς
Φωκάων ἁλιοτρεφέων ὀλοώτατος ὀδμή.
Τίς γάρ ἂν εἰναλίῳ παρὰ κήτεϊ κοιμηθείη;
Ἀλλ' αὐτὴ ἐσάωσε, καὶ ἐφράσατο μέγ' ὄνειαρ·
Ἀμβροσίην ὑπὸ ῥῖνα ἑκάστῳ θῆκε φέρουσα,
Ἡδὺ μάλα πνείουσαν, ὄλεσσε δὲ κήτεος ὀδμήν.

« Ac tum quidem ad littus maris vaſti
« Ibam, multum diis ſupplicans: caeterum ſocios
« Tres ducebam, quibus potiſſimum confidebam ad omne inceptum.
« Interea vero illa ingreſſa maris latum ſinum,
« Quatuor phocarum ex ponto pelles attulit;
« Omnes vero erant recens-excoriatae: dolum autem ſtruebat patri.
« Cubilia porro in arena cum-exſculpſiſſet marina,
« Sedebat expectans; nos vero valde prope venimus eam:
« Ex-ordine autem *ea* collocavit, iniecitque corium unicuique.
« Illic ſane moleſtiſſimae inſidiae erant: affligebat enim graviter
« Phocarum in-mari-nutritarum teterrimus odor:
« Quis enim marinum apud cetum cubare-poſſet?
« Sed ipſa ſervavit et excogitavit magnum auxilium:
« Ambroſiam naribus unicuique ſuppoſuit afferens,
« Dulce admodum ſpirantem, ſuſtulitque ceti odorem.

438 Διαγνάψασα] A. 2. 3. 443 τίς γάρ κ' εἰναλίῳ] edd. praeter R. Melior eſt lectio textus, quam et *Euſtath.* habet. 444 ἐφράσσατο] edd. vett.

Ver. 434 Πᾶσαν ἐπ' ἰθύν] Ἐπὶ πᾶσαν ὁρμὴν καὶ πρᾶξιν. *Schol.*

Ver. 435 Ἥγ'] *Leucothea.*

Ver. 438 Διαγλάψασ'] *Al.* διαγνάψασ'. *Clark.* Vid. Var. Lect. In ed. Amſt. 1650 eſt διαγλύψασα, quo verbo *Heſychius* interpretatur διαγλάψασα, ſed caſu, opinor, et errore operarum: alias lectio bona foret. nam γλάφειν et γλύφειν idem ſunt, ut docet *Euſtath.* ad h. l. Altera lectio διαγνάψασα eſt nihil aliud niſi vitium operarum in A. 2, quod ut omnia alia in ed. 3. ſervatum eſt. *Ern.*

Ver. 440 Δέρμα] *Al.* δέρματ'.

Ver. 441 Κεῖθι δὴ αἰνότατος] *Al.* Ἔνθα κεν αἰνότατος.

Ver. 442 Φωκάων — ὀλοώτατος ὀδμή] Hinc, (notante *Duporto*, *Gnomolog.* ad hunc locum,) de *Menelao Lycophron*; Δυσόδμοις θηρσὶ συγκοιμώμενος. *Caſſandra*, *ver.* 849. Hinc etiam φώκης ὀσμὴ pro teterrimo odore uſurpatur apud *Ariſtophanem*, *Veſpae*, *Scen.* X, *ver.* 28.

Ver. 443 Τίς γὰρ ἂν εἰναλίῳ] *Al.* Τίς γάρ κ' εἰναλίῳ. Quod idem.

Ver. 445 Ἀμβροσίην ὑπὸ ῥῖνα — Ἡδὺ μάλα πνείουσαν] *Schol.* Ἀμβροσίην νῦν, τὸ θεῖον καὶ εὐῶδες ἔλαιον] Virgil. *Haec ait; et liquidum ambroſiae diffudit odorem, Quo totum nati corpus perduxit: at illi Dulcis compoſitis ſpiravit crinibus aura.* *Georgic.* IV, 415.

Πᾶσαν δ' ἠοίην μένομεν τετληότι θυμῷ.
Φῶκαι δ' ἐξ ἁλὸς ἦλθον ἀολλέες· αἱ μὲν ἔπειτα
Ἑξῆς εὐνάζοντο παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Ἔνδιος δ' ὁ γέρων ἦλθ' ἐξ ἁλὸς, εὗρε δὲ φώκας
Ζατρεφέας· πάσας δ' ἄρ' ἐπῴχετο, λέκτο δ' ἀριθμόν.
Ἐν δ' ἡμέας πρώτους λέγε κήτεσιν, οὐδέ τι θυμῷ
Ὠΐσθη δόλον εἶναι· ἔπειτα δὲ λέκτο καὶ αὐτός.
Ἡμεῖς δ' αἶψ' ἰάχοντες ἐπεσσύμεθ'· ἀμφὶ δὲ χεῖρας
Βάλλομεν· οὐδ' ὁ γέρων δολίης ἐπελήθετο τέχνης·
Ἀλλ' ἤτοι πρώτιστα λέων γένετ' ἠϋγένειος,
Αὐτὰρ ἔπειτα δράκων, καὶ πάρδαλις, ἠδὲ μέγας σῦς·

" Totum autem matutinum-tempus expectabamus patienti animo.
" Phocae vero e mari venerunt confertae: illae quidem deinde
" Ordine cubabant iuxta littus maris.
" Meridianus autem ſenex exiit e mari, invenitque Phocas
" Obeſas: omnes vero obibat, recenſuitque numerum.
" Nos autem primos recenſuit inter cetos, neque omnino in animo
" Suſpicabatur dolum eſſe: deinde autem decubuit et ipſe.
" Nos vero protinus vociferantes irruimus; circumque manus
" Iecimus; neque ſenex doloſae obliviſcebatur artis:
" Sed primum quidem leo factus eſt magnis-iubis,
" At deinde draco, et panthera, atque ingens ſus;

454 Αἶψ] abeſt F. A. 1.

Ver. 447 Ἠοίην] Τὸν ἀπὸ πρωΐας ἕως ὥρας ἕκτης καιρόν. *Schol.*

Ver. 448 Φῶκαι δ' ἐξ ἁλὸς ἦλθον ἀολλέες] Κνεφαῖαι δὲ αἱ φῶκαι ἐξίασι μᾶλλον. ἤδη μέντοι καὶ μεσημβρίας οὔσης· καὶ καθεύδουσι τῆς θαλάττης ἔξω. Τοῦτό τοι καὶ Ὅμηρος ᾔδει, καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ τὸν Μενέλαον πεποίηκε τῷ Τηλεμάχῳ καὶ τῷ Πεισιστράτῳ περιηγούμενον τὴν κοίτην αὐτῶν τήνδε. *Aelian. de Animal. Lib.* IX, *cap.* 50.

Ver. 450 Ἔνδιος δ' ὁ γέρων ἦλθ' ἐξ ἁλὸς] Virgil. *Medium Sol igneus orbem Hauſerat — Cum Proteus, conſueta petens e fluctibus antra, Ibat. Georgic.* IV, 426, 429.

Ver. 451 Ἄρ'] *Vt praedixerat Eidothea. ver.* 411.

Ibid. Λέκτο δ' ἀριθμόν] Vide ſupra ad *ver.* 413.

Ver. 454 Ἡμεῖς δ' αἶψ' ἰάχοντες ἐπεσσύμεθ'] Virgil. *Vix defeſſa ſenem paſſus componere membra, Cum clamore ruit magno, manicisque iacentem Occupat. Georgic.* IV, 438.

Ver. 455 Οὐδ' ὁ γέρων δολίης ἐπελήθετο τέχνης· Ἀλλ' ἤτοι πρώτιστα λέων *etc.*] Virgil. *Ille ſuae contra non immemor artis, Omnia transformat ſeſe in miracula rerum; Ignemque, horribilemque feram, fluviumque liquentem. Ibid.* 440. Ovid. *Nam modo te iuvenem, modo te videre leonem; Nunc violentus aper; nunc, quem tetigiſſe timerent, Anguis eras: modo te faciebant cornua taurum: Saepe lapis poteras, arbor quoque ſaepe videri: Interdum faciem liquidarum imitatus aquarum Flumen eras; interdum undis contrarius ignis. Metamorph.* VIII, 732. Ἡ πολυπρόσωπος εἰς ἅπαντα ἃ βούλεται Πρωτέως μεταμόρφωσις, ποιητικοὶ καὶ τεράστιοι μῦθοι δοκοῦσιν, εἰ μή τις οὐρανίῳ ψυχῇ τὰς ὀλυμπίους Ὁμήρου τελετὰς ἱεροφαντήσει. Τὴν οὖν προμήτορα τῶν ὅλων ὑφίσταται γένεσιν, ἀφ' ἧς τὸ πᾶν ῥιζωθὲν, εἰς ὃ νῦν βλέπομεν ἥκει κατάστημα. *Heraclid. Pontic.* Ὁ μὲν γὰρ Ποιητὴς περὶ τούτων ἀποδιδοὺς, φησὶν ἐν οἷς περὶ Πρωτέως καὶ Εἰδοθέας ἀλληγορεῖ· τὸ μὲν πρῶτον καὶ ἀρχικώτατον αἴτιον Πρωτέα καλῶν, τὴν δὲ εἰς εἴδη τρεπομένην οὐσίαν, Εἰδοθέαν. *Sextus Empiricus, adverſ. Mathematicos, lib.* VIII. Aliam huius loci explicationem videas apud *Diodorum Siculum, Bibliothec. Hiſt. lib.* I, *Sect.* 2, *pag.* 56, *al.* 39. Vide et ſupra ad *ver.* 417.

Ver. 456 Ἀλλ' ἤτοι πρώτιστα] *Clemens Alexandrinus, Paedagog. Lib.* III, *cap.* 1, *ſub initio,* citat Ἤτοι μὲν πρώτιστα.

Ver. 457 Καὶ πάρδαλις] *Clemens Alexandrinus, ibid.* legit ἢ πάρδαλις. *Al.* πόρδαλις. *Ibid.*

Γίνετο δ' ὑγρὸν ὕδωρ, καὶ δένδρεον ὑψιπέτηλον.
Ἡμεῖς δ' ἀσεμφέως ἔχομεν τετληότι θυμῷ·
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἀνίαζ' ὁ γέρων, ὀλοφώϊα εἰδώς.
Καὶ τότε δή μ' ἐπέεσσιν ἀνειρόμενος προσέειπεν·
 Τίς νύ τοι, Ἀτρέος υἱὲ, θεῶν συμφράσσατο βουλὰς,
Ὄφρα μ' ἕλοις ἀέκοντα λοχησάμενος; τέο σε χρή;
 Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
Οἶσθα, γέρον· τί με ταῦτα παρατροπέων ἐρεείνεις;
Ὡς δὴ δηθ' ἐνὶ νήσῳ ἐρύκομαι, οὐδέ τι τέκμωρ
Εὑρέμεναι δύναμαι, μινύθει δέ μοι ἔνδοθεν ἦτορ.
Ἀλλὰ σύ πέρ μοι εἰπὲ, (θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασιν,)
Ὅστις μ' ἀθανάτων πεδάᾳ καὶ ἔδησε κελεύθου·
Νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσομαι ἰχθυόεντα.
 Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὖτις ἀμειβόμενος προσέειπεν·
Ἀλλὰ μάλ' ὤφελλες Διΐ τ' ἄλλοισίν τε θεοῖσιν
Ῥέξας ἱερὰ κάλ' ἀναβαινέμεν, ὄφρα τάχιστα

« Factus eſt etiam liquida aqua, et arbot alto-vertice-comans.
« Nos vero firmiter tenebamus conſtanti animo.
« Sed cum iam anguſtabatur ſenex, verſutias ſciens,
« Tunc vero me verbis interrogans allocutus eſt;
 « Quiſnam tibi, Atrei fili, deorum contulit conſilia,
« Vt me caperes invitum inſidiatus? cuiuſnam-rei tibi opus?
 « Sic ait; at ego ipſum reſpondens allocutus ſum:
« Scis, ſenex; quid me iſta decipiens interrogas?
« Quod iam diu in inſula detineor, neque ullo-pacto finem
« Invenire queo; conficitur autem mihi intus cor.
« Sed tu ſaltem mihi dic, (dii etenim omnia ſciunt;)
« Quiſnam me immortalium detineat, et *mihi* impediat iter;
« Reditumque, ut per pontum proficiſcar piſcoſum.
 « Sic dicebam; ille vero me rurſus reſpondens allocutus eſt;
« Atqui omnino debebas Iovique aliisque diis
« Sacris opimis factis, *naves*-conſcendere, ut citiſſime

458 Γένετο] F. 471 ὁ δέ μ' αὐτίκ'] R. conf. *ver.* 491. 472 ἄλλοισί τε] R. recte.

Ibid. Ἠδὲ μέγας σῦς] Vide ad *Il.* γ', 363.
Ver. 460 Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἀνίαζ' ὁ γέρων] Virgil. *Verum ubi nulla fugam reperit fallacia, victus In ſeſe redit, atque hominis tandem ore locutus. Georgic.* IV, 443.
Ibid. et *ver.* 598 Ἀνίαζ' — ἀνιάζεσιν] Vide ad *Il.* ν', 103: et ε, 24.
Ver. 461, 62 Προσέειπεν· Τίς νύ τοι] Scr. προσέειπε. *Ern.*
Ver. 462 Τίς νύ τοι, Ἀτρέος υἱὲ] Virgil. *Nam quis te, iuvenum confidentiſſime, noſtras Iuſſit adire domos? quidve hinc petis? — Georgic.* IV, 445.
Ibid. Συμφράσσατο] Apud *Euſtathium* in commentario συμφράσατο. Quod antepenultimam corripit. Vide ad *Il.* α', 140.
Ver. 463 Τέο σε χρή] Vide ſupra ad γ', 14.
Ver. 465 Οἶσθα, γέρον] Virgil. *Scis, Proteu, ſcis ipſe. Georgic.* IV, 447.
Ibid. Τί με ταῦτα παρατροπέων ἐρεείνεις] *Henricus Stephanus* parentheſi haec includenda cenſet.
Ibid. Ἐρεείνεις] *Al.* ἀγορεύεις.
Ver. 472 Ἄλλοισίν τε θεοῖσιν] Vid. Var. Lect. *Ern.*
Ver. 473 Κάλ'] Similiterque infra *ver.* 591 et 749, καλά. Vide ad *Il.* β', 43.

Σὴν ἐς πατρίδ' ἵκοιο, πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον.
Οὐ γάρ τοι πρὶν μοῖρα φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἱκέσθαι
Οἶκον ἐϋκτίμενον, καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν,
Πρίν γ' ὅτ' ἂν Αἰγύπτοιο διϊπετέος ποταμοῖο
Αὖτις ὕδωρ ἔλθῃς, ῥέξῃς θ' ἱερὰς ἑκατόμβας
Ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι.
Καὶ τότε τοι δώσουσιν ὁδὸν θεοί, ἣν σὺ μενοινᾷς.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐμοίγε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
Οὕνεκά μ' αὖτις ἄνωγεν ἐπ' ἠεροειδέα πόντον
Αἴγυπτόνδ' ἰέναι, δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλέην τε.
Ἀλλὰ καὶ ὥς μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
Ταῦτα μὲν οὕτω δὴ τελέω, γέρον, ὡς σὺ κελεύεις.

" Tuam in patriam venires, navigans per nigrum pontum.
" Non enim tibi prius fatum-eſt amicosque videre, et venire
" Ad domum bene-aedificatam, et tuam in patriam terram,
" Quam Aegypti a-Iove-fluentis fluvii
" Rurſus ad aquas redieris, feceriſque ſacras hecatombas
" Immortalibus diis, qui coelum latum tenent.
" Et tunc tibi dabunt viam dii, quam tu cupis.
" Sic dixit; at mihi confractum eſt charum cor,
" Eo quod me rurſus iubebat per obſcurum pontum
" In-Aegyptum ire, longum iter difficileque.
" Verum etiam ſic ipſum verbis reſpondens allocutus ſum;
" Iſta quidem ſic demum perficiam, ſenex, ut tu praecipis:

485 Δὴ οὕτω] R. vid. *not.*

Ver. 477 Αἰγύπτοιο] Αἴγυπτος ὁ Νεῖλος πρότερον ἐκαλεῖτο. *Schol.* Vide infra ad *ver.* 581. *Clark.* Contra *Eratoſthenem*, qui *Homero* Nilum et oſtia eius ignota fuiſſe dicebat, diſputat *Strabo* L. I. p. 29 concedens Nili nomen ei ignotum fuiſſe videri, ſed non flumen ipſum, idque ab eo *Aegyptum* appellatum. Add. *Perizon.* Origg. Aegypt. p. 12 ſq. ubi et de nominis etymologia agit, diſputans et flumen et regionem a nigro colore dictum. *Ern.*

Ibid. Διϊπετέος ποταμοῖο] Τοῦ ὑπὸ Διὸς πληρουμένου. *Schol.* " Homere appelle non " ſeulement les torrens, mais generale-" ment tous les fleuves, διϊπετέας, *deſcen-" dus de Jupiter*, parce que les pluyes les " groſſiſſent." *Dacier.* Θαυμάσειέ τις ἂν τοὺς τὸν ποταμὸν οἰηθέντας, ὃν Ὅμηρος Αἴγυπτον ποταμὸν κέκληκε, διϊπετῆ εἰρῆσθαι, διὰ τὸ ἀφανεῖς ἔχειν τὰς πηγὰς κατὰ τοὺς Αἰγυπτίους ἐν οὐρανῷ, καὶ οὐρανόθεν ῥεῖν· λέγει γάρ, Οὐ γάρ τοι πρὶν μοῖρα φίλους ἰδέειν, Πρίν γ' ὅταν Αἰγύπτοιο διϊπετέος ποταμοῖο Αὖθις ὕδωρ ἔλθῃς.— Διϊπετεῖς οὖν λέγει τοὺς ποταμούς, ἐκ Διὸς τοὺς γεγεννημένους· — τοῦτο δέ, ὅτι φύσει οἱ ποταμοὶ ἐκ Διὸς γεννῶνται ὥς που ἔφη, (*Odyſſ.* ι, 111;) Καί σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει.— Ζηνόδοτος δέ, διϊπετῆ, τὸν διαυγῆ ἀποδίδωσιν. *Porphyr. Quaeſt. Homeric.* 28. Vide infra ad *ver.* 581.

Ibid. et *ver.* 381 Διϊπετέος] De proſodia verbi vide ad *Il.* π', 174.

Ver. 482 Ἄνωγεν] Poſtulat Temporum ratio ut ἄνωγεν hoc in loco ſit ab *Aoriſto* ἄνωγον. Vide ad *Il.* δ', 322.

Ver. 485 Ταῦτα μὲν οὕτω δὴ τελέω] Vulgati habent Ταῦτα μὲν δὴ οὕτω τελέω. Atque ita etiam edidit *Barneſius*; et in annotationibus, *Amphimacer* inquit in *Primo* loco. Quod (ut opinor) in huiuſmodi carmine ferri non poteſt. Exemplum quidem huius rei citat vir eruditus ex ε', 246 infra, ubi in vulgatis legitur, Πλείονές κεν μνηστῆρες ἐν ὑμετέροισι δόμοισι. Verum cum Exemplum iſtud unicum ſit, mendum aliquod et ibi irrepſiſſe crediderim. Caeterum hoc in loco Editiones nonnullae, tranſpoſitis ſolummodo vocibus δὴ οὕτω, habent Ταῦτα μὲν οὕτω δὴ τελέω· atque ita etiam legitur in MS. *Collegii Corporis Chriſti Cantabr.* Optima

autem

Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Εἰ πάντες σὺν νηυσὶν ἀπήμονες ἦλθον Ἀχαιοὶ,
Οὓς Νέστωρ καὶ ἐγὼ λίπομεν Τροίηθεν ἰόντες,
Ἦέ τις ὤλετ' ὀλέθρῳ ἀδευκέϊ ἧς ἐπὶ νηὸς,
Ἠὲ φίλων ἐν χερσὶν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσεν;
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὖτις ἀμειβόμενος προσέειπεν·
Ἀτρείδη, τί με ταῦτα διείρεαι; ὐδέ τι σε χρὴ
Ἴδμεναι, ὐδὲ δαῆναι ἐμὸν νόον· ὐδέ σε φημὶ
Δὴν ἄκλαυτον ἔσεσθαι, ἐπὴν εὖ πάντα πύθηαι·
Πολλοὶ μὲν γὰρ τῶνδε δάμεν, πολλοὶ δὲ λίποντο·
Ἀρχοὶ δ' αὖ δύο μῦνοι Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
Ἐν νόστῳ ἀπόλοντο· μάχῃ δέ τι καὶ σὺ παρῆσθα·
Εἷς δ' ἔτι πυ ζωὸς κατερύκεται εὐρέϊ πόντῳ·

« Sed age mihi hoc dic et vere enarra;
« An omnes cum navibus incolumes redierunt Achivi,
« Quos Neſtor et ego reliquimus a Troia profecti,
« An quiſquam periit morte inopinata, ſua in nave,
« Aut amicorum in manibus, poſtquam bellum confecerit?
« Sic dicebam; ille vero me rurſus reſpondens allocutus eſt:
« Atride, quid me iſta interrogas? neque omnino te oportet
« Scire, neque explorare meum animum; neque te puto
« Diu abſque-lachrymis fore, poſtquam bene omnia audieris:
« Multi etenim illorum domiti ſunt, multi vero relicti:
« Duces autem duo ſoli Achivorum aere-loricatorum
« In reditu perierunt; (pugnae autem et tu interfuiſti:)
« Vnus vero adhuc alicubi vivus detinetur lato in ponto.

491 Αὐτίκ] R. ut *ver.* 471. 492 μή με } edd. vett. praeter R. με ſaltem delendum erat. 494 ἄκλαυστον] R. quae tamen alibi ut λ', 54. 72 habet ἄκλαυτον, quod mollius eſt, cum ceterae habent ἄκλαυστον, quae hic ἄκλαυτον. *ibid.* ἐπεί κ'] ead. 495 πολλοὶ γὰρ τῶν *etc.*] edd. praeter R. τῶνγε] R. 497 τι] abeſt A. quod perimit verſum.

autem videtur haec lectio, firmaturque porro ex λ', 347 infra, ubi ſimilem phraſin uſurpat Poëta, nec inter ſe variant Exemplaria: Τῦτο μὲν ὕτω δὴ ἔσαι ἔπος. *Clark.* Recte hanc lectionem reſtituit *Clarkius*, quae eſt edd. veterrimarum, *Flor.* et *Aldd.* *Lovan.* item *Euſtathii* in Comm. *Romana* habet δὴ ὕτω, inde in alias fluxit. Sed in ea puto eſſe id factum errore operarum, cum et alias tales tranſpoſitiones in ea et in aliis viderim. *Barneſius* e Schreveliana ſumſit, ut alia. Quaedam recentiores habent etiam τελέω. *Ern.*

Ver. 489 Ἀδευκέϊ] Ἀπροσδοκήτῳ, χαλεπῷ. *Schol.*

Ver. 491 Αὖτις] *Al.* αὐτίκ'.

Ver. 492 Τί με ταῦτα διείρεαι] *Al.* μή ταῦτα διείρεαι.

Ver. 494 Δὴν ἄκλαυτον ἔσεσθαι, ἐπὴν εὖ] *Al.* Δὴν ἄκλαυστον ἔσεσθαι, ἐπεί κ' εὖ. *Clark.* Vid. Var. Lect.

Ver. 495 Πολλοὶ μὲν γὰρ τῶνδε δάμεν] *Al.* Πολλοὶ μὲν γὰρ τῶνγε θάνον. *Al.* Πολλοὶ μὲν τέτων ἔθανον.

Ver. 496 Ἀρχοὶ δ' αὖ δύο μῦνοι] Τὸν Αἴαντα τὸν Λοκρὸν λέγει, καὶ τὸν Ἀγαμέμνονα· καὶ γὰρ αὐτὸς ὐδέπω εἰς τὴν αὐτῦ παρῆν οἰκίαν. *Schol.*

Ver. 497 Μάχῃ δέ τι καὶ σὺ παρῆσθα] *Al.* μάχῃ δέ τε Quae et potior videtur lectio. Ita infra *ver.* 608, — Ἰθάκη δέ τε καὶ περὶ πασέων. *Clark.* Et ea lectio in Iliade aliquoties bene Homero reſtituta hic quoque debebat in textum recipi. Nam τι ſenſum hic commodum habere non poteſt. *Ern.*

Ver. 498 Εὐρέϊ πόντῳ] *Al.* εὐρέϊ κόσμῳ. Minus recte. Nam vox Κόσμος iſto ſenſu apud

Αἴας μὲν μετὰ νηυσὶ δάμη δολιχηρέτμοισι·
Γυρῇσιν μὲν πρῶτα Ποσειδάων ἐπέλασσε
Πέτρῃσιν μεγάλῃσι, καὶ ἐξεσάωσε θαλάσσης.
Καί νυ κεν ἔκφυγε κῆρα, καὶ ἐχθόμενός περ Ἀθήνῃ,
Εἰ μὴ ὑπερφίαλον ἔπος ἔκβαλε, καὶ μέγ' ἀάσθη·
Φῆ ῥ' ἀέκητι θεῶν φυγέειν μέγα λαῖτμα θαλάσσης.
Τοῦ δὲ Ποσειδάων μεγάλ' ἔκλυεν αὐδήσαντος·

« Aiax quidem apud naves domitus eſt longis-remis-inſtructas:
« Ad Gyras quidem primum Neptunus admovit
« Petras ingentes, et ſervavit e mari.
« Et ſane effugiſſet mortem, inviſus licet Palladi,
« Niſi ſuperbum dictum protuliſſet, et in magnum incidiſſet malum:
« Dixit nempe, invitis diis, *ſe* effugiturum ingentes fluctus maris.
« Hunc autem Neptunus magnifica audivit iactantem:

500, 501 Γυρῇσι — πέτρῃσι] R. ut et aliae quaedam recentiores. vid. *not.* apud *Homerum* non occurrit. *Clark.* Non iſtud pro varietate lectionis commemorandum erat, quod eſt e *Tzezae* Chiliadibus. *Ern.*

Ver. 499 Αἴας μὲν μετὰ νηυσὶ δάμη] *Aiacem* hunc fulmine a Minerva ictum refert Virgilius; *Ipſa, Iovis rapidum iaculata e nubibus ignem, Disiecitque rates, evertitque aequora ventis: Illum expirantem transfixo pectore flammas Turbine corripuit, ſcopuloque infixit acuto. Aen.* I, 46. Item Silius Italicus: *Qualis Oiliades, fulmen iaculante Minerva, Surgentes domuit fluctus ardentibus ulnis. Lib.* XIV, *ver.* 480. « *Plinius* notat *Aiacis* pictu« ram fulmine percuſſi, *Apollodori* opus « *Athenienſis*, a ſe viſam *Pergamo*. Solus « fere *Timaeus Siculus, Hiſtor. l.* 2. *Aia*« *cem* iram *Neptuni* evaſiſſe ſcribit; Μετὰ « τὴν Τροίας ἅλωσιν, πολλοὶ τῶν Λοκρῶν περὶ « τὰς Γυρὰς ναυαγησάντων ἀνῃρέθησαν· οἱ δὲ « λοιποὶ σὺν Αἴαντι μόλις εἰς Λοκρίδα διεσώ« θησαν. Φθορᾶς δὲ καὶ λοιμοῦ τὴν χώραν « αὐτῶν, μετὰ τὸ τρίτον ἔτος, ἰσχόντων, διὰ « τὴν μίξιν ἀθέμιτον Αἴαντος τῇ Κασάνδρᾳ, « ἔχρησεν ὁ θεὸς, εἰς ἔτη χίλια τὴν Ἀθήνην « τὴν ἐν Ἰλίῳ, ἱλάσκεσθαι, πέμποντας δύο « παρθένους ἀπὸ κλήρου. Vide *Eliae Schedii* « de diis *Germanis*, *l.* 2, *c.* 33, *p.* 398. « *Aiacis* huius hiſtoriam vid. in *Brevibus* « *Scholiis* ad *Iliad.* ν', v. 66. » *Barneſius.*

Ver. 500 Γυρῇσιν] Πέτραις πλησίον Μυκόνου τῆς νήσου, οὕτως καλουμέναις, ἐπεὶ εἰσι περιφερεῖς. *Schol.*

Ibid. Μὲν] *Euſtathius* in commentario videtur legiſſe μιν. *Clark.* Non videtur ſic legiſſe, ſed ſic recitat verſum, eaque eſt vera lectio. Nam accuſativus alius non eſt. μὲν temere repetitum eſt e verſu praecedente. Sed cur non pariter vidit, *Euſtathium* habere γυρῇσι et πέτρῃσι, quod verum eſt. Vid. Var. Lect. *Ern.*

Ibid. Ἐπέλασσε] Vide ad *Il.* ν', 1.

Ver. 502 Καὶ ἐχθόμενός περ Ἀθήνῃ] Vide ſupra ad γ', 135.

Ver. 501 Εἰ μὴ ὑπερφίαλον ἔπος ἔκβαλε] Ἀχαλίνων στομάτων, Ἀνόμου τ' ἀφροσύνας Τὸ τέλος δυστυχία. *Euripid. Bacch. ver.* 385. Ἡ γλῶσσα πολλοὺς εἰς ὄλεθρον ἤγαγεν. *Grotius, Excerpt. ex incertis auctoribus, ver.* 317.

Ibid. Ἔκβαλε] *Al.* ἔβαλε, et ἔκφατο.

Ibid. et *ver.* 509 Ἀάσθη] Vide ad *Il.* ι, 116.

Ver. 504 Φῆ ῥ' ἀέκητι θεῶν φυγέειν μέγα λαῖτμα θαλάσσης] Hinc Seneca: *Tandem occupata rupe, furibundum intonat, Superaſſe nunc ſe pelagus atque ignes: iuvat Viciſſe coelum, Palladem, fulmen, mare. Agamemnon, ver.* 534. Et *Quintus Calaber, ver.* 564. Φῆ δὲ καὶ εἰ μάλα πάντες Ὀλύμπιοι εἰς ἓν ἵκωνται Χωόμενοι, καὶ πᾶσαν ἀναστήσωσι θάλασσαν, Ἐκφυγέειν· ἀλλ' οὐδὲ θεῶν ὑπάλυξεν ὁμοκλήν.

Ver. 505 Τοῦ δὲ Ποσειδάων *etc.*] Seneca: *Plura cum auderet furens, Tridente rupem ſubruit pulſam pater Neptunus, imis exerens undis caput; Solvitque montem, quem cadens ſecum tulit: Terraque et igni victus et pelago iacet. Agamemn. ver.* 542. *Quintus Cal.* 567, 583. Δὴ γάρ οἱ νεμέσησεν ὑπέρβιος Ἐννοσίγαιος· Εὖτέ μιν εἰσενόησεν ἐφαπτόμενον χερὶ πέτρης Γυραίης, καί οἱ μέγα χώσατο, σὺν δ' ἐτίναξε Πόντον ὁμῶς καὶ γαῖαν ἀπείριτον — ἀπέσχισε δ' εἰς ἅλα πέτρην Εὐρέα, τῇ περ ἐκεῖνος ἑοῖς ἐπεμαίετο χερσί.

Ver.

Αὐτίκ' ἔπειτα τρίαιναν ἑλὼν χερσὶ στιβαρῇσιν,
Ἤλασε Γυραίην πέτρην, ἀπὸ δ' ἔσχισεν αὐτήν·
Καὶ τὸ μὲν αὐτόθι μεῖνε, τὸ δὲ τρύφος ἔμπεσε πόντῳ,
Τῷ ῥ' Αἴας τὸ πρῶτον ἐφεζόμενος μέγ' ἀάσθη·
Τὸν δ' ἐφόρει κατὰ πόντον ἀπείρονα κυμαίνοντα.
Ὣς ὁ μὲν ἔνθ' ἀπόλωλεν, ἐπεὶ πίεν ἁλμυρὸν ὕδωρ.
Σὸς δέ που ἔκφυγε κῆρας ἀδελφεὸς, ἠδ' ὑπάλυξεν,
Ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι· σάωσε δὲ πότνια Ἥρη.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλε Μαλειάων ὄρος αἰπὺ
Ἵξεσθαι, τότε δή μιν ἀναρπάξασα θύελλα
Πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρεν, μεγάλα στενάχοντα,
Ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιὴν, ὅθι δώματα ναῖε Θυέστης
Τοπρὶν, ἀτὰρ τότ' ἔναιε Θυεστιάδης Αἴγισθος.
Ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κεῖθεν ἐφαίνετο νόστος ἀπήμων,
Ἂψ δὲ θεοὶ οὖρον στρέψαν, καὶ οἴκαδ' ἵκοντο·
Ἤτοι ὁ μὲν χαίρων ἐπεβήσετο πατρίδος αἴης,

" Statim deinde, tridente ſumpto, manu forti,
" Percuſſit Gyraeam petram, abſciditque ipſam:
" Et unum quidem illic manebat, alterum vero fruſtum incidit mari,
" Cui ſcilicet Aiax primum inſidens valde percuſſus erat;
" Illum autem ferebat in mare ingens, undoſum.
" Sic ille quidem ibi periit, poſtquam bibiſſet ſalſam aquam.
" Tuus vero utcunque effugit mortem frater, atque elapſus eſt,
" In navibus cavis: ſervavit enim veneranda Iuno.
" Sed quando iam ſtatim erat ad Malearum montem arduum
" Perventurus, tum vero ipſum abreptum procella
" Pontum per piſcoſum tulit, valde ingemiſcentem,
" Agri ad extremam oram, ubi aedes habitabat Thyeſtes
" Prius, at tunc habitabat Thyeſtiades Aegiſthus.
" Sed cum iam et illinc apparebat reditus incolumis,
" Retro vero dii ventum verterunt, et *illi* domum venerunt;
" Sane ille quidem gaudens ingreſſus eſt patriam terram,

519 Ὅτε δὴ κἀκεῖθεν] R. *Euſtath.* tamen καὶ κεῖθεν. Contractio illa alias frequens apud *Homerum.* 520 τρέψαν] A. 2. 3. Sic et *Euſtath.* p. 1505, 28 et 45, quo loco tamen habet τρέψαι ἢ στρέψαι.

Ver. 507, 523, 529, 535 Ἔσχισεν — ἀσπασίως — ἐφράσσατο — Δειπνίσσας] Vide ad *Il.* ά, 140.

Ver. 509 Ῥ'] *Vt dictum eſt. ver.* 500, 503.

Ver. 510 Τὸν δ' ἐφόρει κατὰ πόντον] Quintus Cal. 546 Αἴας δ' ἄλλοτε μὲν περινήχετο δούρατι νηός, Ἄλλοτε δ' αὖ χείρεσσι διήνυεν ἁλμυρὰ βένθη.

Ver. 511 Ὡς ὁ μὲν ἔνθ' ἀπόλωλεν, ἐπεὶ πίεν ἁλμυρὸν ὕδωρ] Τοῦτον δὲ τὸν στίχον φασὶν οἱ Παλαιοὶ ἐν οὐδεμιᾷ ἐκδόσει φέρεσθαι, διὰ τὸ λίαν εὐτελές. *Euſtath.*

Ver. 513 Σάωσε δὲ πότνια Ἥρη] Τουτέστιν ἀλληγορικῶς ὁ ἀὴρ, εὔκρατον πνέων. *Euſtath.*

Ver. 514 et 519 Ὅτε δὴ] Similiterque infra *ver.* 545, ὅπως κεν δή. Vide ad *Il.* ξ', 433, et 504.

Ibid. Μαλειάων] Ἀκρωτήριον τῆς Λακωνικῆς. *Schol.*

Ver. 520 Στρέψαν] *Al.* τρέψαν.

Ver. 521 Ἤτοι ὁ μὲν χαίρων] *Euſtathius* in commentario citat, Αὐτὸς μὲν χαίρων.

Ibid. Ἐπεβήσετο] Vide ad *Il.* β', 35; et ι, 109. *Al.* ἐπεβήσατο.

Καὶ κύνει ἁπτόμενος ἣν πατρίδα· πολλὰ δ' ἀπ' αὐτοῦ
Δάκρυα θερμὰ χέοντ', ἐπεὶ ἀσπασίως ἴδε γαῖαν.
Τὸν δ' ἄρ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδε σκοπὸς, ὅν ῥα καθεῖσεν
Αἴγισθος δολόμητις ἄγων· ὑπὸ δ' ἔσχετο μισθὸν,
Χρυσοῦ δοιὰ τάλαντα· φύλασσε δ' ὅγ' εἰς ἐνιαυτὸν,
Μή ἑ λάθοι παριὼν, μνήσαιτο δὲ θούριδος ἀλκῆς.
Βῆ δ' ἴμεν ἀγγελέων πρὸς δώματα ποιμένι λαῶν.
Αὐτίκα δ' Αἴγισθος δολίην ἐφράσσατο τέχνην·
Κρινάμενος κατὰ δῆμον ἐείκοσι φῶτας ἀρίστους,
Εἷσε λόχον, ἑτέρωθι δ' ἀνώγει δαῖτα πένεσθαι.
Αὐτὰρ ὁ βῆ καλέων Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
Ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν, ἀεικέα μερμηρίζων.
Τὸν δ' οὐκ εἰδότ' ὄλεθρον ἀνήγαγε, καὶ κατέπεφνε
Δειπνίσσας, ὥς τίς τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνῃ.
Οὐδέ τις Ἀτρείδεω ἑτάρων λίπεθ', οἵ οἱ ἕποντο,
Οὐδέ τις Αἰγίσθου· ἀλλ' ἔκταθεν ἐν μεγάροισιν.

" Et oſculabatur attingens ſuam patriam: multae vero ab ipſo
" Lachrymae calidae effundebantur, quia lubenter vidit terram.
" Hunc autem a ſpecula conſpexit ſpeculator, quem conſtituerat
" Aegiſthus doloſus, ducens: promiſit autem mercedem
" Auri duo talenta; obſervabat vero hic toto anno,
" Ne ipſum lateret accedens, recordareturque ſtrenuae fortitudinis.
" Perrexit autem ire annunciaturus ad aedes paſtori populorum.
" Statim vero Aegiſthus doloſam excogitavit fraudem:
" Electis ex plebe viginti viris optimis,
" Conſtituit inſidias, et ab-altera-parte iuſſit convivium apparari.
" At ipſe ivit invitans Agamemnonem, paſtorem populorum,
" Equis et curribus, nefanda animo-agitans.
" Hunc autem non fati providentem reduxit, et trucidavit
" Convivio-exceptum, ut ſi quis interfecerit bovem ad praeſepe:
" Neque quiſquam Atridae ſociorum relictus eſt, qui eum ſequebantur,
" Neque quiſquam Aegiſthi; ſed trucidati ſunt in aedibus.

529 Αὐτίκ' Αἴγισθος] F. A. L. male. 533 Ἵπποισι καὶ] R. recte.

Ver. 524 Ὃν ῥα] *Quem ſcilicet.*

Ver. 531 Εἷσε λόχον] *Barneſius* de ſuo edidit Εἷσε λόχονδ'. Quam lectionem confirmari exiſtimat ex *Odyſſ.* ξ', 217. Sed minus recte. Nam iſto quidem in loco neceſſario legendum eſt λόχονδε, quia praecedit κρίνεσκον. At hic recte ſe habent Vulgati; ut liquet ex aliis locis ubi eandem phraſin uſurpat Poëta: Πυκινὸν λόχον εἷσαν, ἄγοντες. *Iliad.* δ', 392. Κρίνας ἐκ Λυκίης εὐρείης φῶτας ἀρίστους, Εἷσε λόχον. ζ', 188.

Ver. 533 Ἵπποισιν καὶ] Vid. Var. Lect. *Ern.*

Ver. 535 Δειπνίσσας, ὥς τίς τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνῃ] *Euripid.* Κτενεῖ νιν ἡ τοῦδ' ἄλοχος, οἰκουρὸς πικρά·—Καὐτόν γε τοῦτον πέλεκυν ἐξάρασ' ἄνω. *Hecub. ver.* 1277, 1279. Quem in locum *Scholiaſtes*; Οἱ νεώτεροι, (inquit,) μὴ νοήσαντες τὸ Ὁμηρικὸν, Δειπνήσας ὥς τίς τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνῃ, ὅτι ἀνθ' ὧν ἔδει μετὰ τοὺς πόνους ἀπολαύσεως τυχεῖν, τοῦτον ὡς βοῦν ἀπέκτεινεν ἡ Κλυταιμνήστρα· προσέθηκαν ὅτι καὶ πελέκει ἀνῃρέθη. Διὸ σημειωτέον ἐνταῦθα τὸ, Καὐτόν γε τοῦτον πέλεκυν ἐξάρασ' ἄνω.

Ibid. Δειπνίσσας] *Scholiaſtes* in *Euripidem*, loco iam citato, legit Δειπνήσας. Atque ita etiam habet MS. a *Tho. Bentleio* collatus. Sed, ut opinor, minus recte. Nam ea vox apud *Homerum* de eo ſemper uſurpatur, qui ipſe *convivatur*;

hon

Ὣς ἔφατ᾽· αὐτὰρ ἔμοιγε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ·
Κλαῖον δ᾽ ἐν ψαμάθοισι καθήμενος· οὐδέ νυ μοι κῆρ
Ἤθελ᾽ ἔτι ζώειν, καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κυλινδόμενός τ᾽ ἐκορέσθην,
Δὴ τότε με προσέειπε γέρων ἅλιος, νημερτής·
Μηκέτι, Ἀτρέος υἱὲ, πολὺν χρόνον ἀσκελὲς οὕτω
Κλαῖ᾽, ἐπεὶ οὐκ ἄνυσίν τινα δήομεν· ἀλλὰ τάχιστα
Πείρα, ὅπως κεν δὴ σὴν πατρίδα γαῖαν ἵκηαι.
Ἢ γάρ μιν ζωόν γε κιχήσεαι, ἤ κεν Ὀρέστης
Κτεῖνεν ὑποφθάμενος· σὺ δέ κεν τάφου ἀντιβολήσαις.
Ὣς ἔφατ᾽· αὐτὰρ ἐμοὶ κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
Αὖτις ἐνὶ στήθεσσι, καὶ ἀχνυμένῳ περ, ἰάνθη·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Τούτους μὲν δὴ οἶδα· σὺ δὲ τρίτον ἄνδρ᾽ ὀνόμαζε,
Ὅστις ἔτι ζωὸς κατερύκεται εὐρέϊ πόντῳ,
Ἠὲ θανών· ἐθέλω δὲ καὶ ἀχνύμενός περ ἀκοῦσαι.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ᾽ αὖτις ἀμειβόμενος προσέειπεν·
Υἱὸς Λαέρτεω, Ἰθάκῃ ἔνι οἰκία ναίων·

" Sic dixit; at mihi confractum eſt charum cor:
" Flebam autem in arenis ſedens; neque mihi cor
" Volebat amplius vivere, et videre lumen ſolis.
" At poſtquam flendoque volutandoque ſaturatus ſum,
" Tum me allocutus eſt ſenex marinus, verax;
" Ne amplius, Atrei fili, longoque tempore indeſinenter ſic
" Fleas, quoniam non remedium aliquod inveniemus: ſed citiſſime
" Tenta, quo-pacto iam tuam in patriam terram pervenias.
" Aut enim ipſum vivum deprehendes; aut Oreſtes
" Interfecerit praeveniens: tu vero ſepulturae occurreris.
" Sic dixit: at mihi cor et animus generoſus
" Rurſus intra pectus, et triſti licet, laetabatur:
" Et ipſum allocutus verba alata dixi;
" Iſtos quidem iam novi: tu vero tertium virum nomina,
" Quinam adhuc vivus detinetur in lato mari,
" Aut mortuus: volo autem, et moeſtus licet, audire.
" Sic dicebam: ille vero me rurſus reſpondens allocutus eſt;
" Filius Laërtae, in Ithaca aedes habitans.

541 Τε ἐκορέσθην] R. recte.

non de eo, qui alium *convivio excipit.* Vide infra ad *ι*, 312; et *ϛ*, 396.

Ver. 539 Κλαῖον] Vide ad *Il.* *ν'*, 84.

Ibid. Οὐδέ νύ μοι κῆρ] *Al.* οὐδέ μοι ἦτορ.

Ver. 543 Ἀτρέος υἱὲ] MS. a *Tho. Bentleio* collatus, Ἀτρέως υἱέ. Quod et ferri poſſet; pronuntiando videlicet Ἀτρῶς eodem modo ac voces Ἀτρείδεω, Λαέρτεω, *ver.* 536, 555, pronuntiabantur Ἀτρείδω, Λαέρτω. Vide ad *Il.* *α'*, 1, et 489.

Ver. 544 Ἐπεὶ οὐκ ἄνυσίν τινα δήομεν] Οὐ γάρ τις πρῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο. ſupra *Iliad.* *ω*, 524.

Ver. 547 Ὑποφθάμενος] Vide ad *Il.* *β'*, 43.

Ver. 549, 553, et 661 Ἀχνυμένῳ — ἀχνύμενος] Vide ad *Il.* *γ'*, 260.

Ver. 552 Εὐρέϊ πόντῳ] *Al.* εὐρέϊ κόσμῳ. Vide ſupra ad *ver.* 498.

Τὸν δ' ἴδον ἐν νήσῳ θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντα,
Νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ἥ μιν ἀνάγκῃ
Ἴσχει· ὁ δ' οὐ δύναται ἣν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι·
Οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι, καὶ ἑταῖροι,
Οἵ κεν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
Σοὶ δ' οὐ θέσφατόν ἐστι, διοτρεφὲς ὦ Μενέλαε,
Ἄργει ἐν ἱπποβότῳ θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν·
Ἀλλά σ' ἐς Ἠλύσιον πεδίον καὶ πείρατα γαίης
Ἀθάνατοι πέμψουσιν, (ὅθι ξανθὸς Ῥαδάμανθυς,
Τῇ περ ῥηΐστη βιοτὴ πέλει ἀνθρώποισιν·
Οὐ νιφετός, οὔτ' ἂρ χειμὼν πολύς, οὔτε πότ' ὄμβρος,
Ἀλλ' αἰεὶ Ζεφύροιο λιγυπνείοντας ἀήτας
Ὠκεανὸς ἀνίησιν, ἀναψύχειν ἀνθρώπους·)

" Hunc vero vidi in inſula lachrymas uberes fundentem,
" Nymphae in aedibus Calypſus, quae ipſum neceſſitate
" Detinet; nec ille poteſt in ſuam patriam terram pervenire:
" Non enim ei adſunt naves remigio-inſtructae, et ſocii,
" Qui ipſum vehant per lata dorſa maris.
" Tibi vero non a-fato-decretum eſt, Iovis-alumne o Menelaë,
" In Argo equos-paſcente mori et fatum obire:
" Sed te in Elyſium campum, et fines terrae
" Immortales mittent; (ubi flavus Rhadamanthus *eſt*;
" Vbi utique facillima vivendi-ratio eſt hominibus:
" Non nix, neque hyems multa, neque unquam imber,
" Sed ſemper Zephyri argute-ſpirantes auras
" Oceanus emittit, ad refrigerandum homines:)

Ver. 557 Ἥ μιν ἀνάγκῃ Ἴσχει] Vide ſupra ad ά, 55.

Ver. 559 Ἐπήρετμοι] Ἐνταῦθα δὲ νῆες ἐπήρετμοι, αἷς εἰσὶν ἐρετμοί. *Euſtath.*

Ver 561 Σοὶ δ' οὐ θέσφατόν ἐστι] Καὶ τῷ πλανήτῃ Μενέλεῳ θεῶν πάρα Μακάρων κατοικεῖν νῆσόν ἐστι μόρσιμον. *Eurip. Helena, ver.* 1692.

Ver 563 Ἀλλά σ' ἐς Ἠλύσιον πεδίον] Τὸ τῶν ἡρώων ἐνδιαίτημα κεκλημένον ἀπὸ Ἠλυσίου τοῦ Ἐλευθῆρος εὐσεβεστάτου γενομένου· ἢ παρὰ τὸ ἄλυτα ἐν αὐτῷ μένειν τὰ σώματα· ὁ δὲ τόπος, ἐν ταῖς καλουμέναις μακάρων νήσοις. *Schol.* Ὁ τοίνυν Ποιητὴς τὰς τοσαύτας στρατιὰς ἐπὶ τὰ ἔσχατα τῆς Ἰβηρίας ἱστορηκώς, πυνθανόμενος δὲ καὶ πλοῦτον καὶ τὰς ἄλλας ἀρετάς, (οἱ γὰρ Φοίνικες ἐδήλουν τοῦτο,) ἐνταῦθα τὸν τῶν εὐσεβῶν ἔπλασε χῶρον, καὶ τὸ Ἠλύσιον πεδίον, οὗ φησιν ὁ Πρωτεὺς ἀποικίσειν τὸν Μενέλαον· Ἀλλά σ' ἐς Ἠλύσιον πεδίον etc. *Strabo, Geograph. Lib.* III, *pag.* 223. *al.* 150. Virgil. *Amoena piorum Concilia, Elyſiumque colo. Aen.* V, 734. *Exinde per amplum Mittimur Elyſium, et pauci laeta arva tenemus.* VI, 743. Ὥσπερ ἡμεῖς τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν ἀποκληροῦμεν τὴν ἐν παραδείσῳ διατριβήν, οὕτω τοῖς ἥρωσιν Ἕλληνες ἀπονέμουσι μακάρων νήσους, καὶ πεδίον Ἠλύσιον, καὶ τὸν ἀσφοδελὸν λειμῶνα τὸν ἄδειψον. *Tzetzes in Heſiod.* Ἔργ. καὶ Ἡμερ. I, 168, 169. "Si Paradiſum nominemus "locum divinae amoenitatis, recipiendis "ſanctorum ſpiritibus deſtinatum, — "Elyſii campi fidem occupaverunt." *Tertullian. Apolog., cap.* 47.

Ver. 564, 586, 592 Ἀθάνατοι — Ἀθανάτοις] Vide ad ά, 398.

Ver. 565 Τῇ περ ῥηΐστη βιοτὴ πέλει] Haud diſſimiliter *Pindarus*; Ἴσον δὲ νύκτεσσιν αἰεί, Ἴσα δ' ἐν ἁμέραις ἅλιον ἔχοντες, ἀπονέστερον Ἐσθλοὶ νέμονται βίοτον — *Olymp. Od.* II, *ver.* 109.

Ver. 566 Οὐ νιφετός, οὔτ' ἂρ χειμών] Vide infra ad ζ', 42.

Ibid. Νιφετός] Vide ad *Il.* μ', 280.

Ibid. Οὔτε ποτ'] *Strabo,* loco ſupra citato, legit οὐδέ ποτ'.

Ver. 567 Λιγυπνείοντας] *Al.* λιγὺ πνείοντας. Vide ad *Il.* τ', 350.

Ver. 568 Ἀνίησιν, ἀναψύχειν ἀνθρώπους] *Al.* ἀνίησι παραψυχὴν ἀνθρώποις.

Ver.

Οὕνεκ᾽ ἔχεις Ἑλένην, καί σφιν γαμβρὸς Διός ἐσσι.
Ὣς εἰπὼν, ὑπὸ πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα.
Αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἅμ᾽ ἀντιθέοις ἑτάροισιν
Ἤϊα· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιόντι.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ᾽ ἐπὶ νῆα κατήλθομεν ἠδὲ θάλασσαν,
Δόρπον θ᾽ ὁπλισάμεσθ᾽, ἐπί τ᾽ ἤλυθεν ἀμβροσίη νὺξ,
Δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Ἦμος δ᾽ ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Νῆας μὲν πάμπρωτον ἐρύσσαμεν εἰς ἅλα δῖαν,
Ἐν δ᾽ ἱστοὺς τιθέμεσθα καὶ ἱστία νηυσὶν ἐΐσης.
Ἐν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες ἐπὶ κληῖσι κάθιζον·
Ἑξῆς δ᾽ ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
Ἂψ δ᾽ εἰς Αἰγύπτοιο, διϊπετέος ποταμοῖο,

« Quod habes Helenam, et ipſis Iovis gener es.
« Sic locutus, pontum ſubiit fluctuoſum.
« At ego ad naves ſimul-cum eximiis ſociis
« Ibam: multa autem mihi cor agitabat eunti.
« Caeterum poſtquam ad navem venimus atque mare,
« Coenamque apparavimus, ſupervenitque divina nox,
« Tum utique dormivimus in littore maris.
« Quando autem mane genita apparuit roſea-digitos aurora,
« Naves quidem imprimis deduximus in mare vaſtum,
« Maloſque impoſuimus et vela navibus aequalibus:
« Ipſique porro ingreſſi ſuper tranſtra ſederunt;
« Ordine autem conſidentes ſpumoſum mare verberabant remis.
« Rurſus autem ad Aegyptum, a-Iove-fluens flumen,

Ver. 570 Ὣς εἰπὼν, ὑπὸ πόντον ἐδύσατο] Virgil. *Haec Proteus: et ſe iactu dedit aequor in altum. Georgic.* IV 528. Ovid. *Dixerat haec Proteus, et condidit aequore vultum. Metamorph. lib.* XI, *ver.* 256.

Ver. 570 Πόντον κυμαίνοντα] Vide ſupra ad 425. *Ern.*

Ver. 572 Πόρφυρε] Vide ſupra ad *ver.* 427; item ad *Il.* ά, 338, et 482.

Ver. 574 Δόρπον θ᾽] Vide ſupra ad *ver.* 429; et ad β΄, 20.

Ver. 577 Ἐρύσσαμεν] Vide infra ad λ΄, 2.

Ibid. Ἅλα δῖαν] Vide ſupra ad γ΄, 158; et ad *Il.* ά, 141.

Ver. 578 Ἱστοὺς τιθέμεσθα] *Al.* ἱστοὺς τ᾽ ἐθέμεσθα.

Ver. 579 Ἐν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες ἐπὶ κληῖσι κάθιζον] *Al.* Ἂν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες. Virgil. *Linquere tum portus iubeo, et conſidere tranſtris. Aen.* III, 289.

Ver. 580 Πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς] Virgil. *Vela dabant laeti, et ſpumas ſalis aere ruebant. Aen.* I, 39. *Remis inſurgimus: haud mora; nautae Adnixi torquent ſpumas, et caerula verrunt.* III, 207. *Certatim ſocii feriunt mare, et aequora verrunt. Aen.* III, 290; V, 778. *Verrimus et proni certantibus aequora remis.* III, 668.

Ver. 581 Ἂψ δ᾽ εἰς Αἰγύπτοιο] Αἰγύπτου, ὅ ἐστι Νεῖλος —· ὃν Ὅμηρος μὲν οὕτω καλεῖ· Ἡσίοδος δὲ, ὡς ἂν νεώτερος, Νεῖλον ἤδη καλούμενον οἶδεν αὐτόν. *Euſtath.* Ὅμηρος — τοῖς ἀρχαίοις ἐχρήσατο ὀνόμασιν, — καθότι καὶ Αἴγυπτον τὸν ποταμὸν εἶπεν, οὐ Νεῖλον. *Pauſanias Boeotic. Lib.* IX, *cap.* 40. Vide *Plinii Hiſtor. Natural. lib.* V, *cap.* 9; item ſupra ad *ver.* 477; et γ΄, 300.

Ibid. Διϊπετέος ποταμοῖο] Πλημμυρεῖ ἐξ ὄμβρων ὁ Νεῖλος πληρούμενος καὶ διὰ τοῦτο διϊπετὴς καλεῖται. *Euſtath.* Οἱ μὲν οὖν ἀρχαῖοι ϛοχασμῷ τὸ πλέον, οἱ δ᾽ ὕστερον αὐτόπται γενηθέντες, ᾔσθοντο ὑπὸ ὄμβρων θερινῶν πληρούμενον τὸν Νεῖλον, τῆς Αἰθιοπίας τῆς ἄνω κλυζομένης. καὶ μάλιστα ἐν τοῖς ἐσχάτοις ὄρεσι· παυσαμένων δὲ τῶν ὄμβρων, παυομένην κατ᾽ ὀλίγον τὴν πλημμυρίδα. — Φησὶ γὰρ (Ποσειδώνιος) Καλλισθένη λέγειν τὴν ἐκ τῶν ὄμβρων αἰτίαν τῶν θερινῶν, παρὰ Ἀριστοτέλους

λαβόντα·

Στῆσα νέας, καὶ ἔρεξα τεληέσσας ἑκατόμβας.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατέπαυσα θεῶν χόλον αἰὲν ἐόντων,
Χεῦ' Ἀγαμέμνονι τύμβον, ἵν' ἄσβεστον κλέος εἴη.
Ταῦτα τελευτήσας νεόμην· ἔδοσαν δέ μοι οὖρον
Ἀθάνατοι, τοί μ' ὦκα φίλην ἐς πατρίδ' ἔπεμψαν.
Ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον ἐνὶ μεγάροισιν ἐμοῖσιν,
Ὄφρα κεν ἑνδεκάτη τε δυωδεκάτη τε γένηται·
Καὶ τότε σ' εὖ πέμψω, δώσω δέ τοι ἀγλαὰ δῶρα,
Τρεῖς ἵππους καὶ δίφρον ἐΰξοον· αὐτὰρ ἔπειτα
Δώσω καλὸν ἄλεισον, ἵνα σπένδησθα θεοῖσιν
Ἀθανάτοις, ἐμέθεν μεμνημένος ἤματα πάντα.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Ἀτρείδη, μὴ δή με πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἔρυκε.
Καὶ γάρ κ' εἰς ἐνιαυτὸν ἐγὼ παρά σοι γ' ἀνεχοίμην
Ἥμενος, οὐδέ κε μ' οἴκου ἕλοι πόθος, οὐδὲ τοκήων·
(Αἰνῶς γὰρ μύθοισιν ἔπεσσί τε σοῖσιν ἀκούων
Τέρπομαι·) ἀλλ' ἤδη μοι ἀνιάζουσιν ἑταῖροι

« Conſtitui naves, et feci perfectas hecatombas.
« At poſtquam ſedaſſem deorum iram ſemper exiſtentium,
« Aggeſſi Agamemnoni tumulum, ut ſempiterna gloria eſſet.
« His peractis, redii: dederunt autem mihi ventum-ſecundum
« Dii, qui me celeriter charam in patriam miſerunt.
« Verum age nunc mane in aedibus meis,
« Donec undecimaque duodecimaque fuerit *dies*;
« Et tunc te bene dimittam; daboque tibi ſplendida dona,
« Tres equos et currum bene-politum; caeterum deinde
« Dabo pulchrum poculum, ut libes diis
« Immortalibus, mei memor diebus omnibus.
Hunc autem rurſus Telemachus prudens contra allocutus eſt.
« Atride, ne ſane me multo tempore hic detine.
« Etenim in annum ego apud te utique perdurarem
« Sedens, neque me domus caperet deſiderium, neque parentum:
« (Vehementer enim verbis ſermonibusque tuis audiens
« Oblector:) ſed iam mihi taedio-afficiuntur ſocii

587 Ἀλλά γε νῦν] F. A. L.

λαβόντα· ἐκεῖνον δὲ παρὰ Θρασυάλκου τοῦ Θασίου· — ἐκεῖνον δὲ παρ' ἄλλου· τὸν δὲ παρ' Ὁμήρου διιπετέα φάσκοντες τὸν Νεῖλον· Ἂψ δ' εἰς Αἰγύπτοιο διιπετέος ποταμοῖο. *Strabo, Geograph. Lib.* XVII, *pag.* 1138, 1139, *al.* 789, 790. Vide ſupra ad *ver.* 477.

Ibid. Ἂψ εἰς Αἰγύπτοιο — Στῆσα νέας] *Euſtath.* Ὅτι ἀττικὸν τὸ εἰς Αἰγύπτοιο etc. Δηλοῖ γὰρ, εἰς τὸν τόπον τοῦ Αἰγύπτοιο. *Exp.*

Ver. 585 Ἔδοσαν δέ μοι οὖρον Ἀθάνατοι] Vide infra ad λ', 6.

Ibid. Ἔδοσαν] *Al.* δίδοσαν.

Ver. 590 Τρεῖς ἵππους καὶ δίφρον] Συνωρίδα δέ, φασι, καὶ πάρερον ἵνα βασιλεὺς τῷ Τηλεμάχῳ ὑπισχνεῖται δοῦναι. τέθριππα γὰρ οὕτω ἦσαν. *Euſtath.* Vide ad *Il.* π', 152.

Ver. 591 Δώσω καλὸν ἄλεισον] Virgil. *Cratera impreſſum ſignis, — Ferre ſui dederat monimentum et pignus amoris. Aen.* V, 536, 538.

Ver. 595 Καὶ γάρ κ' εἰς ἐνιαυτὸν] Refertur iſtud γὰρ ad id quod eleganter reticetur: *Non quod tecum vivendi me taedeat*; *ETENIM vel in annum* etc. Vide ad *Il.* ι, 22.

Ver.

Ἐν Πύλῳ ἠγαθέῃ· σὺ δέ με χρόνον ἐνθάδ' ἐρύκεις.
Δῶρον δ', ὅ, ττι κέ μοι δοίης, κειμήλιον ἔςω·
Ἵππες δ' εἰς Ἰθάκην ἐκ ἄξομαι, ἀλλά σοι αὐτῷ
Ἐνθάδε λείψω ἄγαλμα· σὺ γὰρ πεδίοιο ἀνάσσεις
Εὐρέος, ᾧ ἔνι μὲν λωτὸς πολὺς, ἐν δὲ κύπειρον,
Πυροί τε, ζειαί τε, ἰδ' εὐρυφυὲς κρῖ λευκόν.
Ἐν δ' Ἰθάκῃ ἔτ' ἄρ δρόμοι εὐρέες, ἔτε τι λειμών·
Αἰγίβοτος, καὶ μᾶλλον ἐπήρατος ἱπποβότοιο.
Οὐ γάρ τις νήσων ἱππήλατος, ἐδ' εὐλείμων,
Αἵ θ' ἁλὶ κεκλίαται· Ἰθάκη δέ τε καὶ πέρι πασέων.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
Χειρί τε μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
Αἵματος εἰς ἀγαθοῖο, φίλον τέκος, οἷ' ἀγορεύεις.

« In Pylo divina: tu autem me *longum*-tempus hic detines.
« Donum autem, quodcunque mihi dederis, ſit quod-recondi-poſſit;
« Equos vero in Ithacam non ducam, ſed tibi ipſi
« Hic relinquam ornamentum: tu enim campo imperas
« Lato, in quo quidem lotus multus, in quo cyperus,
« Triticum, ſpeltae, atque late-germinans hordeum album.
« In Ithaca autem neque ſane curricula lata, neque omnino pratum:
« Capris-paſcendis-apta *ea eſt*; et magis grata *ſolo*-equis-paſcendis-apta.
« Nulla enim inſularum equis-idonea neque pratis accommodata,
« Quae mari circumdatae ſunt; Ithaca autem et ſupra omnes.
Sic dixit: riſit vero bello ſtrenuus Menelaus,
Manuque ipſum prehendit, verbumque dixit, atque compellavit;
« Sanguinis es boni, chare fili, qualia loqueris

604 Ζειαί τε ἠδ'] edd. vett. male. 605 ἱπποβότοισιν] F. perperam: nec minus ἱπποβότοι] A.

Ver. 600 Κειμήλιον ἔςω] Τυτέςιν ἀπόθετόν τι. *Euſtath.*

Ver. 601 Ἵππυς δ' εἰς Ἰθάκην ἐκ ἄξομαι, ἀλλά σοι αὐτῷ Ἐνθάδε λείψω] Horatius: *Haud male Telemachus, proles patientis Vlyxei: Non eſt aptus equis Ithacae locus, ut neque planis Porrectus ſpatiis, nec multae prodigus herbae. Atride, magis apta tibi tua dona relinquam. Epiſt. Lib.* I, VII, 40.

Ver. 602 Ἄγαλμα] Vid. ſupra ad γ', 274.

Ver. 603 Λωτὸς] Εἶδος πόας, καὶ δένδρυ. *Schol.* Ἐπεὰν πλήρης γίνηται ὁ ποταμὸς, καὶ τὰ πεδία πελαγίσῃ, φύεται ἐν τῷ ὕδατι κρίνεα πολλὰ, τὰ Αἰγύπτιοι καλέουσι λωτόν· ταῦτ' ἐπεὰν δρέψωνται, αὐαίνουσι πρὸς ἥλιον· καὶ ἔπειτα τὸ ἐκ τῦ μέσυ τῦ λωτῦ, τῇ μήκωνι ἐὸν ἐμφερὲς, ὀπτήσαντες, ποιεῦνται ἐξ αὐτῦ ἄρτυς ὀπτὸς πυρί. Ἔςι δὲ καὶ ἡ ῥίζα τῦ λωτῦ τύτυ ἐδωδίμη, καὶ ἐγγλύσσει ἐπιεικέως ἐὸν ςρογγύλον, μέγεθος κατὰ μῆλον. *Herodotus, Lib.* II, *cap.* 92.

Ver. 604 Ζειαί τε ἰδ'] *Al.* ζειαί τ' ἠδ'.

Ver. 605 Ἐν δ' Ἰθάκῃ ὔτ' ἄρ δρόμοι εὐρέες] Vide ſupra ad *ver.* 601.

Ibid. Οὔτ' ἄρ] *Al.* ὐ γάρ.

Ver. 606 Αἰγίβοτος, καὶ μᾶλλον ἐπήρατος] Ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς τῦτο· ἵν' ᾖ, καί τοι αἰγίβοτος ὔσα, τῆς ἱπποτρόφυ ἐμοὶ μᾶλλον ἐπήρατος. *Schol.*

Ibid. Ἐπήρατος] Vide ad *Il.* ε', 512.

Ver. 607 Οὐ γάρ τις νήσων ἱππήλατος, ὐδ' εὐλείμων] *Strabo, Geograph. Lib.* X citat, Οὐ γάρ τις νῆσος εὐδείελος, ὐδ' εὐλείμων.

Ver. 608 Αἵ θ' ἁλὶ κεκλίαται] Περιέχονται τῇ θαλάσσῃ. *Schol.*

Ibid. Κεκλίαται] Vide ad *Il.* ά, 27.

Ibid. et *ver.* 723 Πασέων] Pronuntiabatur πασῶν. Similiterque εὐεργέων, infra *ver.* 695, pronuntiabatur εὐεργῶν. Vide ad *Il.* β', 811.

Ver. 609 Μείδησεν] *Al.* γήθησεν.

Ver. 611 Αἵματος εἰς ἀγαθοῖο, φίλον τέκος, οἷ' ἀγορεύεις] Ἡ δ' εὐγένεια παρ' ἑκά-

Τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μεταστήσω· δύναμαι γάρ,
Δώρων δ', ὅσσ' ἐν ἐμῷ οἴκῳ κειμήλια κεῖται,
Δώσω, ὃ κάλλιστον καὶ τιμηέστατόν ἐστιν.
Δώσω τοι κρητῆρα τετυγμένον· ἀργύρεος δὲ
Ἐστιν ἅπας, χρυσῷ δ' ἐπὶ χείλεα κεκράανται·
Ἔργον δ' Ἡφαίστοιο· πόρεν δέ ἑ Φαίδιμος ἥρως,
Σιδονίων βασιλεύς, ὅθ' ἑὸς δόμος ἀμφεκάλυψε
Κεῖσέ με νοστήσαντα· τεῒν δ' ἐθέλω τόδ' ὀπάσσαι.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Δαιτυμόνες δ' ἐς δώματ' ἴσαν θείου βασιλῆος·
Οἱ δ' ἦγον μὲν μῆλα, φέρον δ' εὐήνορα οἶνον.
Σῖτον δέ σφ' ἄλοχοι καλλικρήδεμνοι ἔνεικαν.

" Atqui ego tibi haec *dona* commutabo; poſſum enim.
" Donorum autem, quaecunque in mea domo recondita iacent,
" Dabo, quod pulcherrimum et pretioſiſſimum eſt:
" Dabo tibi craterem elaboratum: argenteus vero
" Eſt totus, auro autem labra munita ſunt;
" Opus vero Vulcani: donavit autem illum Phaedimus heros
" Sidoniorum rex, quando eius domus ſuſcepit
" Illuc me in-reditu-profectum: tibi autem volo id praebere.
Sic hi quidem talia inter ſe loquebantur.
Convivatores vero in domum ierunt divini regis:
Illi vero adducebant quidem oves, afferebantque generoſum vinum;
Panem vero ipſis uxores pulchris-vittis attulerunt.

617 Ἔργον Ἡφαίστοιο] R. πόρεν δὴ] L. 619 ὀπάσαι] F. A. L. 623 ἔπεμπον] R.

στοις οἴκοι τίμιος· ἔτι διότι βελτίους εἰκὸς τοὺς ἐκ βελτιόνων εὐγένεια γάρ ἐστιν ἀρετὴ γένους. *Ariſtot. de Republ. Lib.* III, *cap.* 13. Porro hinc *Cleanthes*, apud *Diogenem Laërtium*; Λάκωνός τινος εἰπόντος ὅτι ὁ πόνος ἀγαθὸν, διαχυθεὶς φησιν, Αἵματος εἰς ἀγαθοῖο, φίλον τέκος. *Laërt. lib.* VII. Vide ſupra ad *ver.* 206.

Ver. 612 Μεταστήσω] Τὸ δὲ, μεταστήσω, ἀντὶ τοῦ, μεταλλάξω, μεταστα θμήσω, ἢ ἀνταλλάξω, ἀντιδώσω· ἐκ μεταφορᾶς τῶν διὰ σταθμοῦ ἀντικαταλλασσόντων. *Euſtath.* Vide ad *Il.* ν', 745.

Ver. 613 Κειμήλια] Vide ſupra ad *ver.* 600.

Ver. 615 Τετυγμένον] Vide ad *Il.* ζ', 488.

Ver. 616 Κεκράανται] Vide ſupra ad *ver.* 132.

Ver. 617 Πόρεν δέ ἑ Φαίδιμος ἥρως] Φαίδιμος· ὄνομα κύριον. *Schol.* Τὸ δὲ, φαίδιμος ἥρως, ἄδηλον κατὰ τοὺς Παλαιοὺς, εἴπερ κύριόν ἐστιν ὄνομα. Τινὲς δὲ, Σώβαλον αὐτόν· ἕτεροι δὲ Σέθλων ἱστόρησαν. *Euſtath.* *Barneſius Solomonem* fuiſſe coniicit; et haec ex *Clemente Alexandrino* citat; Εἴραμος τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα Σολομῶνι δίδωσι, καθ' οὓς χρόνους, μετὰ τὴν Τροίης ἅλωσιν, Μενελάῳ εἰς Φοινίκην ἄφιξις· ὥς φησι Μένανδρος, καὶ Λαῖτος ἐν τοῖς Φοινικικοῖς. *Strom.* I. Vide et infra ad δ, 117; ubi iterum occurrit hic locus.

Ver. 619 Κεῖσέ με νοστήσαντα] Vide infra ad δ, 119.

Ver. 621 Δαιτυμόνες δ' ἐς δώματ'] Ὅτι ἀφεὶς τὸν Τηλέμαχον ὁ Ποιητὴς ἐν Σπάρτῃ, ἀπασχολεῖ τὸν λόγον εἰς τοὺς μνηστῆρας καί φησι· Δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματα ἴσαν etc. *Euſtath.* Similiter et *Spondanus* in commentario ad hunc verſum: " Peracto Menelai et Tèlemachi colloquio, redintegrat Poëta procorum memoriam." Verum, ut recte hic annotant *Barneſius* et Dna *Dacier*, de eis quae apud *Menelaum* geruntur, adhuc loquitur Poëta; de *Procis*, infra *ver.* 625, incipitur narratio.

Ibid. Δαιτυμόνες] Ἰστέον δὲ ὅτι δαιτυμόνες ἐνταῦθα, κατὰ παλαιὰν παρασημείωσιν, οὐχ οἱ φίλοι, ἀλλ' οἱ τὴν δαῖτα ἑτοιμάζοντες. *Euſtath.*

Ibid. Ἐς δώματ'] *Al.* ἀνὰ δώματ'. Quo modo et legit *Euſtathius*, loco ſupra (*ver.* 621) citato.

Ver. 622 Εὐήνορα οἶνον] Τὸν ἀνδρείαν παρέχοντα ἐν καιρῷ πινόμενον. *Schol.*

Ver. 623 Ἔνεικαν] *Al.* ἔπεμπον. Atque ita legit *Euſtathius* in commentario.

Ver.

Ὣς οἱ μὲν περὶ δεῖπνον ἐνὶ μεγάροισι πένοντο.
Μνηστῆρες δὲ πάροιθεν Ὀδυσσῆος μεγάροιο
Δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέῃσιν ἱέντες,
Ἐν τυκτῷ δαπέδῳ, ὅθι περ πάρος ὕβριν ἔχεσκον.
Ἀντίνοος δὲ καθῆστο καὶ Εὐρύμαχος θεοειδής,
Ἀρχοὶ μνηστήρων, ἀρετῇ δ' ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι·
Τοῖς δ' υἱὸς Φρονίοιο Νοήμων ἐγγύθεν ἐλθών,
Ἀντίνοον μύθοισιν ἀνειρόμενος προσέειπεν·
Ἀντίνο', ἦ ῥά τι ἴδμεν ἐνὶ φρεσίν, ἦε καὶ οὐκί,
Ὁππότε Τηλέμαχος νεῖτ' ἐκ Πύλου ἠμαθόεντος;
Νῆά μοι οἴχετ' ἄγων· ἐμὲ δὲ χρεὼ γίνεται αὐτῆς,
Ἤλιδ' ἐς εὐρύχορον διαβήμεναι, ἔνθα μοι ἵπποι
Δώδεκα θήλειαι, ὑπὸ δ' ἡμίονοι ταλαεργοὶ
Ἀδμῆτες· τῶν κέν τιν' ἐλασσάμενος δαμασαίμην.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἀνὰ θυμὸν ἐθάμβεον· οὐ γὰρ ἔφαντο

Sic illi quidem circa coenam in aedibus *Menelaj* occupabantur.
Proci autem ante Vlyſſis aedes
Diſcis delectabantur et haſtilibus iaculantes,
In fabrefacto pavimento, ubi antea inſolentiam exercebant.
Antinous vero conſederat et Eurymachus deo-forma-ſimilis,
Duces procorum; virtute autem erant longe optimi:
His autem filius Phronii Noëmon prope accedens,
Antinoum verbis interrogans allocutus eſt;
« Antinoë, Nunquid ſcimus in mente noſtra, an non,
« Quando Telemachus redeat ex Pylo arenoſa?
« Navem mihi abiit abducens: mihi vero opus eſt illa,
« Elidem in ſpatioſam ut-traiiciam, ubi mihi equae
« Duodecim foeminae, ſubtus autem muli patientes-operis
« Indomiti: ex-quibus aliquem adigens domarem.
Sic ait: illi verò in animo obſtupeſcebant; non enim putabant

626 Δίσκοισι] R. 634 χρειὼ γίνετ' αὐτῆς] R. vid. *not.* 635 εὐρύχωρον] edd. praeter R.

Ver. 626 Δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέῃσιν] Ὁ δὲ δίσκος, ἐκ λίθου, φασίν, ἦν, καί ποτε καὶ σιδήρεος, ἱμάντι περὶ τὸ μέσον ἐνειρμένῳ, στρεφόμενος καὶ ἀφιέμενος· ἡ δὲ αἰγανέα, εἶδος ἀκοντίου ἐπιτηδείου εἰς αἰγῶν θήραν: *Euſtath.*

Ibid. Δίσκοισιν τέρποντο] Vid. Var. Lect. *Ern.*

Ver. 627 Ἐν τυκτῷ δαπέδῳ] Κατεσκευασμένῳ καὶ λελειωμένῳ ἐδάφει. *Schol.*

Ibid. Ὅθι περ] *Ubi ſcilicet.*

Ibid. Ἔχεσκον] Vide ad *Il.* ά, 37; et β', 221.

Ver. 630, 641, 648 Τοῖς δ' — τὸν δ'] Vide ad *Il.* γ', 200; et θ', 160.

Ver. 634 Ἐμὲ δὲ χρεὼ γίνεται αὐτῆς] Ita ex Editionibus nonnullis reſtituit *Barneſius*; ut pronuntietur ſcilicet χρῶ. Cumque *Barneſio* facit ex MS. a *Tho. Bentleio* collatus. *Vulgati* habent, ἐμὲ δὲ χρειὼ γίνετ' αὐτῆς. Quod ferri non poteſt. Nam γίνομαι, ut recte hic annotat *Barneſius*, primam ſemper producit. Caeterum coniicit vir idem eruditus, legi poſſe, ἐμὲ δὲ χρειὼ γίνετ' αὐτῆς· verum iſto modo minus recte conſtabit Temporum ratio. Vide ad *Il.* ά, 37. *Clark.* Pro χρεὼ ſtant edd. *Flor. Aldinae, Lovan.* item *Euſtathius*, a quo hic ut ſaepe diſſentit textus ed. Rom. *Ern.*

Ver. 635 Εὐρύχορον] Pro εὐρύχωρον, quod vitioſe exhibent edd. plures (vid. Var. Lect.) vid. ad *Il.* β', 498. *Ern.*

Ver. 637 Δαμασαίμην] Vide ad *Il.* ά, 67. *Clark.* Apud *Euſtath.* eſt δασαίμην, ſed vitio operarum. *Ern.*

Ἐς Πύλον οἴχεσθαι Νηλήϊον, ἀλλά που αὐτοῦ
Ἀγρῶν, ἢ μήλοισι παρέμμεναι, ἠὲ συβώτῃ.
Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη Εὐπείθεος υἱός·
Νημερτές μοι ἔνισπε, πότ' ᾤχετο, καὶ τίνες αὐτῷ
Κοῦροι ἕποντ' Ἰθάκης ἐξαίρετοι, ἢ ἑοὶ αὐτοῦ
Θῆτές τε δμῶές τε; δύναιτό γε καὶ τὸ τελέσσαι;
Καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
Ἤ σε βίῃ ἀέκοντος ἀπηύρατο νῆα μέλαιναν,
Ἠὲ ἑκών οἱ δῶκας, ἐπεὶ προσπτύξατο μύθῳ;
Τὸν δ' υἱὸς Φρονίοιο Νοήμων ἀντίον ηὔδα·
Αὐτὸς ἑκών οἱ δῶκα· τί κεν ῥέξειε καὶ ἄλλος,
Ὁππότ' ἀνὴρ τοιοῦτος, ἔχων μελεδήματα θυμῷ,
Αἰτίζῃ; χαλεπόν κεν ἀνήνασθαι δόσιν εἴη.
Κοῦροι δ', οἳ κατὰ δῆμον ἀριστεύουσι μεθ' ἡμέας,

In Pylum *eum* abiiſſe Neleïam, ſed alicubi illic
In agris, aut ovibus adeſſe, aut cum ſubulco.
Hunc autem rurſus Antinous allocutus eſt Eupithei filius:
" Vere mihi dic, quando abierit, et quinam illum
" Iuvenes ſecuti ſint ex Ithaca electi? an ſui ipſius
" Mercenariique mancipiaque? potueritne ſcilicet hoc etiam perficere?
" Et mihi hoc dic vere, ut bene ſciam,
" An tibi vi invito abſtulit navem nigram,
" An lubens ei dediſti, poſtquam adortus eſt te ſermone?
Hunc autem filius Phronii Noëmon contra allocutus eſt;
" Ipſe lubens ei dedi: quid fecerit etiam alius,
" Quando vir talis, habens curas in animo,
" Petat? difficile negare munus foret.
" Iuvenes autem, qui in populo excellunt apud nos,

643 Ἢ ἢ οἱ αὐτοῦ] F. male. ἠὲ οἱ αὐτοῦ] A. L. quod ferri poteſt.

Ver. 644 Θῆτες] *Schol.* Οἱ ἐπὶ μισθῷ δουλεύοντες. *Clark.* Hunc eſſe uſum verbi antiquiſſimum docet, qui bene de h. v. agit, Cl. *Valkenarius* Animad. ad *Ammon.* p. 98. 99. *Ern.*

Ibid. Δύναιτό γε καὶ τὸ τελέσσαι;] Ita edidit *Barneſius*. *Vulgg.* ſine interrogatione. *Al.* δυναιτό κε

Ver. 646 Ἤ σε βίῃ ἀέκοντος ἀπηύρατο] Ὅτι σχῆμα καινὸν τὸ, Ἤ σε βίῃ ἀέκοντος ἀπηύρα, ἤτοι ἀφείλετο, νῆα μέλαιναν, ἀντὶ τοῦ ἀέκοντα. *Euſtath.* De huiuſmodi syntaxi vide infra ad ι, 256; et ad ψ', 205, 206.

Ibid. Ἤ σε] *Al.* Εἴ σε.

Ibid. Ἀπηύρατο] *Al.* ἀπηύρα. Vti legiſſe videtur *Euſtathius*. *Clark.* Immo haud dubie ſic legit. Bis enim ſic eſt diverſis locis p. 1512. 51. 56. Et eſt ἀπηύρα uſitatiſſimum *Homero*. Nec mentio alterius formae, quod ſciam, apud Grammaticos veteres, nec apud *Euſtathium*, qui profecto, ſi ἀπηύρατο eſſet vera lectio, non tacuiſſet de hac forma aliquid monere. *Ern.*

Ver. 649 Τί κεν ῥέξειε καὶ ἄλλος, Ὁππότ' ἀνὴρ τοιοῦτος] "Fortaſſe" inquit *Henricus Stephanus* "poſt ἄλλος ponenda, aut certe intelligenda interrogationis nota; "ut haec veluti ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς dicantur, Ὁππότ' ἀνὴρ τοιοῦτος etc. pro, Ὁππότε "γὰρ ἀνὴρ τοιοῦτος αἰτίζῃ, χαλεπόν κεν ἀνήνασθαι etc." Sed hoc minus venuſtum.

Ver. 650 Μελεδήματα] Μερίμνας, παρὰ τὸ μέλη ἔδειν, ὅ ἐστιν ἐσθίειν. *Schol.*

Ver. 651 Αἰτίζῃ]. *Al.* Αἰτίζει.

Ibid. Χαλεπόν κεν ἀνήνασθαι δόσιν εἴη] Ἀνήνασθαι δόσιν hoc in loco eſt, *recuſare donum dare*: Occurrit autem eadem phraſis infra σ', 286, ubi *donum oblatum reſpuere* ſignificare videtur. Vti obſervavit *Duportus*, in *Gnomologia* ad hunc locum.

Ver. 652 Κοῦροι δ', οἳ κατὰ δῆμον] Ἄνδρες αὐτῷ

Οἵ οἱ ἕποντ'· ἐν δ' ἀρχὸν ἐγὼ βαίνοντ' ἐνόησα
Μέντορα, ἠὲ θεὸν, τῷ δ' αὐτῷ πάντα ἐῴκει.
Ἀλλὰ τὸ θαυμάζω· ἴδον ἐνθάδε Μέντορα δῖον
Χθιζὸν ὑπ' ἠοῖον· τότε δ' ἔμβη νηὶ Πύλονδε.
Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς δώματα πατρός.
Τοῖσιν δ' ἀμφοτέροισιν ἀγάσσατο θυμὸς ἀγήνωρ.
Μνηστῆρες δ' ἄμυδις κάθισαν, καὶ παῦσαν ἀέθλων.
Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη Εὐπείθεος υἱὸς,
Ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι
Πίμπλαντ', ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι εἴκτην·
Ὢ πόποι, ἦ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως ἐτελέσθη
Τηλεμάχῳ ὁδὸς ἥδε· φάμεν δέ οἱ οὐ τελέεσθαι.
Ἐκ τόσσων δ' ἀέκητι νέος πάϊς οἴχεται αὔτως,
Νῆα ἐρυσσάμενος, κρίνας τ' ἀνὰ δῆμον ἀρίστους.

" Illi eum ſecuti ſunt; ducem vero ego conſcendentem obſervavi
" Mentorem, aut deum: illi vero ipſi omnimodo ſimilis-erat.
" Sed hoc miror; vidi hic Mentorem divinum
" Heri ſub aurora; tunc autem conſcendit navem ad-Pylum.
Sic locutus abiit ad domum patris.
His vero utriſque perculſus eſt animus generoſus.
Proci autem ſimul conſederunt, et quieverunt a certaminibus.
Ipſis vero Antinous interfatus eſt Eupithei filius,
Dolens: furore autem multum praecordia circumfuſa-caligine
Implebantur, oculi vero ei igni ſplendenti ſimiles erant:
" Papae! Certe ingens facinus ſuperbe patratum eſt,
" Telemacho profectio haec! dicebamus vero ei non perfectum-iri.
" Tot nempe invitis iuvenculus puer exiit temere,
" Nave deducta, electiſque per populum optimis.

αὐτῷ συμπλέουσι λογάδες Ἰθακήσιοι, οἳ μεθ' ὑμᾶς κρατοῦσιν. *Schol.*

Ibid. Ἀριστεύουσι μεθ' ἡμέας] *Barneſius* ex *Scholiaſte* edidit, ἀριστεύουσι μεθ' ὑμέας· et, ut ita legatur, Senſum omnino poſtulare contendit. "*Noëmon* enim" inquit "non ſe inter Optimos numerat, "ſed *Procos*; dicitque, *Iuvenes Ithacen-"ſium nobiliſſimi, quique poſt Vos, o Pro-"ci, ſunt praecipui, una cum Telemacho "abiere*; μεθ' ὑμέας, *poſt Vos.* Quare "omnino Veram Lectionem aſſerendam duxi." Ita ille. Attamen, ut opinor, mutato nihil opus. Servata enim vulgata lectione, Sententia eſt non; *Qui excellunt poſt nos*; id quod, (uti obſervavit *Barneſius,*) *Noëmona* minus decuiſſet; ſed, *Qui excellunt inter nos.* Ita infra π', 419; Καὶ δέ σε φασὶν, Ἐν δήμῳ Ἰθάκης, μεθ' ὁμήλικας ἔμμεν' ἄριστον. Et *Iliad.* ι, 54; Καὶ βουλῇ μετὰ πάντας ὁμήλικας ἔπλευ ἄριστος. Caeterum MS. unus a *Tho. Bentleio* collatus habet ὑμέας. Vide et *ver.* 666 infra.

Ver. 656 Ὑπ' ἠοῖον] Ὑπὸ τὴν ἕω, ὀρθρινόν. *Schol.* Vid. ad *ver.* 447, unde patet, hoc verbo exprimi totum antemeridianum tempus. Vidit Mentorem *Noëmon* media luce, ut dubitatio nulla relinqueretur. *Ern.*

Ver. 658 Τοῖσιν δ' ἀμφοτέροισιν] *Antinoo* et *Eurymacho*; ſupra *ver.* 628, 630.

Ver. 659 Κάθισαν] Vide ad *Il.* ά, 565; et β', 191.

Ver. 661 Φρένες ἀμφιμέλαιναι] Vide ad *Il.* ά, 103; et ρ', 83.

Ver. 662 Ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι εἴκτην] Virgil. *Stant lumina flamma. Aen.* VI, 300. *Totoque ardentis ab ore Scintillae abſiſtunt; oculis micat acribus ignis. Aen.* XII, 102.

Ver. 666 Κρίνας] Vide ad *Il.* ά, 309 et 338.

Ἄρξει καὶ προτέρω κακὸν ἔμμεναι· ἀλλά οἱ αὐτῷ
Ζεὺς ὀλέσειε βίην, πρὶν ἡμῖν πῆμα φυτεῦσαι.
Ἀλλ' ἄγε μοι δότε νῆα θοὴν καὶ εἴκοσ' ἑταίρους,
Ὄφρα μιν αὐτὸν ἰόντα λοχήσομαι, ἠδὲ φυλάξω,
Ἐν πορθμῷ Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης.
Ὡς ἂν ἐπισμυγερῶς ναυτίλλεται εἵνεκα πατρός.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπῄνεον, ἠδ' ἐκέλευον·
Αὐτίκ' ἔπειτ' ἀνστάντες ἔβαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος·
Οὐδ' ἄρα Πηνελόπεια πολὺν χρόνον ἦεν ἄπυστος
Μύθων, οὓς μνηστῆρες ἐνὶ φρεσὶ βυσσοδόμευον·
Κῆρυξ γάρ οἱ ἔειπε Μέδων, ὃς ἐπεύθετο βουλὰς,
Αὐλῆς ἐκτὸς ἐών· οἱ δ' ἔνδοθι μῆτιν ὕφαινον.
Βῆ δ' ἴμεν ἀγγελέων διὰ δώματα Πηνελοπείῃ·
Τὸν δὲ κατ' οὐδοῦ βάντα προσηύδα Πηνελόπεια·
Κῆρυξ, τίπτε δέ σε πρόεσαν μνηστῆρες ἀγαυοί;
Ἦ εἰπέμεναι δμωῇσιν Ὀδυσσῆος θείοιο,

" Incipiet et ulterius malum eſſe: ſed ei ipſi
" Iupiter perdat vim, antequam nobis malum ſeverit.
" Verum agite, mihi date navem celerem et viginti ſocios,
" Vt eum ipſum venientem inſidiis-excipiam, atque obſervem,
" In freto Ithacaeque Samique aſperae:
" Vt cum-ſua-pernicie naviget propter patrem.
Sic dixit; Illi vero omnes laudabant atque hortabantur:
Statim deinde exurgentes ibant in domum Vlyſſis.
Neque vero Penelope longo-tempore fuit inſcia
Sermonum, quos proci in mente profunde-cogitabant:
Praeco enim illi dixit Medon, qui audiebat conſilia,
Extra aulam cum-eſſet: illi vero intus conſilium texebant.
Perrexit vero ire annunciaturus per domum Penelopae:
Hunc autem per limen venientem allocuta eſt Penelope;
" Praeco, cur vero te praemiſerunt proci inclyti?
" An ut-dicas ancillis Vlyſſis divini,

668 Πῆμα γενέσθαι] F. A. L. 674 ἀναστάντες] edd.

Ver. 668 Πρὶν ἡμῖν πῆμα φυτεῦσαι] *Al.* πρὶν ἥβης μέτρον ἱκέσθαι.

Ibid. φυτεῦσαι] *Al.* γενέσθαι. *Al.* γίνεσθαι Quod ferri nequit. Vide ſupra ad *ver.* 634.

Ver. 671 Ἐν πορθμῷ Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης] Σάμον δὲ τὴν νῦν Κεφαλληνίαν· —Τῷ γὰρ ἐπιθέτῳ τὴν ὁμωνυμίαν διέσταλται, ὡς οὐκ ἐπὶ τῆς πόλεως, ἀλλ' ἐπὶ τῆς νήσου τιθεὶς τοὔνομα. *Strabo*, *Geograph.* *Lib.* X.

Ibid., Πορθμῷ] Τῷ διὰ περάματος τῷ στενῷ τόπῳ· πορθμὸς γὰρ λέγεται ἡ στενὴ θάλασσα. *Schol.*

Ver. 672 Ἐπισμυγερῶς] Ἐπὶ κακῷ τῷ ἑαυτοῦ, ἐπιπόνως. *Schol.*

Ver. 674 Ἀνστάντες] Ita edidit *Barneſius* ex π', 358; et ρ', 177, infra. *Vulgg.* ἀναστάντες.

Ver. 676 Βυσσοδόμευον] Κατὰ βάθος τῆς διανοίας ἐβουλεύοντο. *Schol.* Ἰστέον δὲ καὶ ὅτι οἰκεῖον τὸ βυσσοδομεύειν, ταῖς ἐπικεκρυμμέναις βουλαῖς. *Euſtath.*

Ver. 677, 681, et 707 Κήρυξ] Vide ad *Il.* β', 267; et ω', 149. *Al.* Κῆρυξ.

Ver. 679 Διὰ δώματα] *Al.* πρὸς δώματα.

Ver. 682 Ἠ εἰπέμεναι] Pronuntiabatur Ἠπέμεναι. Vide ſupra ad *ver.* 165, et 352. Caeterum *Longinus*, §. 28, citat Εἰπέμεναι omiſſa vocula ἤ. Sed minus recte.

Ver.

Ἔργων παύσασθαι, σφίσι δ' αὐτοῖς δαῖτα πένεσθαι;
Μὴ μνηστεύσαντες, μηδ' ἄλλοθ' ὁμιλήσαντες,
Ὕστατα καὶ πύματα νῦν ἐνθάδε δειπνήσειαν,
Οἳ θάμ' ἀγειρόμενοι, βίοτον κατακείρετε πολλὸν,
Κτῆσιν Τηλεμάχοιο δαΐφρονος· οὐδέ τι πατρῶν
Ὑμετέρων τὸ πρόσθεν ἀκούετε, παῖδες ἐόντες,
Οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκε μεθ' ὑμετέροισι τοκεῦσιν,
Οὔτε τινὰ ῥέξας ἐξαίσιον, οὔτε τι εἰπὼν
Ἐν δήμῳ· (ἥτ' ἐστὶ δίκη θείων βασιλήων·)
Ἄλλον κ' ἐχθαίρῃσι βροτῶν, ἄλλον κε φιλοίη.
Κεῖνος δ' οὔποτε πάμπαν ἀτάσθαλον ἄνδρα ἐώργει·
Ἀλλ' ὁ μὲν ὑμέτερος θυμὸς καὶ ἀεικέα ἔργα
Φαίνεται, οὐδέ τις ἐστὶ χάρις μετόπισθ' εὐεργέων.

" Vt a-labore ceſſent, iiſque ipſis convivium apparent?
" Ne ambientes, neque alio decedentes,
" Vltimum et poſtremum nunc hic coenent,
" Qui frequenter congregati, victum abſumitis multum,
" Facultates Telemachi prudentis: neque quicquam a patribus
" Veſtris antea audiiſtis, pueri cum eſſetis,
" Qualis Vlyſſes erat inter veſtros parentes,
" Neque ulli faciens iniuriam, neque quicquam *tale* locutus
" In populo; (qui utique mos eſt magnorum Regum:)
" Alium ut-oderit-*quis* mortalium, alium amet.
" Ille vero nunquam omnino malo quemquam affecit:
" Sed veſter quidem animus, et indigna facinora
" Apparent, neque ulla eſt gratia poſt beneficiorum-*acceptorum*.

686 Οἵ θ' ἄμ'] F. A. 1. L. οὗ θ' ἄμ'] A. 2. 3. 687 πατέρων] F. 693 ἄνδρ' ἔωργει] F. 695 μετόπισθεν] edd. praeter R.

Ver. 684, 85 Μὴ μνηστεύσαντες — δειπνήσειαν] Senſus eſt: *Vtinam nec procantes poſthaec alibi, nec omnino verſantes, nunc poſtremum hic epularentur! Euſtathius* autem ait quoſdam duas ſententias hic ſtatuiſſe: primum μὴ μνηστεύσαντες etc. εἶεν, alteram, deinde in verſu ſequente: quod minus concinnum foret. *Ern.*

Ver. 685 Ὕστατα καὶ πύματα] Ita apud Ovidium: *Vltima coena tuo ſit, precor, illa viro. Amor. lib.* I, *Eleg.* IV, *ver.* 2.

Ibid. Δειπνήσειαν, Οἳ θάμ' ἀγειρόμενοι, βίοτον κατακείρετε] Ἔτι γε μὴν ἔσθ' ὅτε περὶ προσώπου διηγούμενος ὁ συγγραφεὺς, ἐξαίφνης παρενεχθεὶς, εἰς τὸ αὐτοπρόσωπον ἀντιμεθίσταται· καὶ ἐστι τὸ τοιοῦτον εἶδος ἐμβολή τις πάθους· — Οὐκ ἄλλως ἡ Πηνελόπη — Ὕστατα καὶ πύματα νῦν ἐνθάδε δειπνήσειαν, Οἳ θάμ' ἀγειρόμενοι βίοτον κατακείρετε etc. *Longinus*, §. 27. Vide ad *Il.* ζ, 348; et ρ', 248. Caeterum MS. a *Tho. Bentleio* collatus habet, δειπνήσαιτε, Οἵ θ' ἄμ' ἀγειρόμενοι etc.

Ibid. Δειπνήσειαν] Vide ſupra ad *ver.* 535.

Ver. 686 Οἳ θάμ' ἀγειρόμενοι] *Al.* Οἵ θ' ἄμ' ἀγειρόμενοι.

Ver. 688 Τὸ πρόσθεν] Apud *Longinum*, loco ſupra citato, τῶν πρόσθεν.

Ver. 692 Φιλοίη] Vide ad *Il.* ζ, 304.

Ver. 695 Οὐδέ τις ἐστὶ χάρις μετόπισθ' εὐεργέων] Ita *Sophocles*: Φεῦ, τοῦ θανόντος ὡς ταχεῖά τις βροτοῖς Χάρις διαῤῥεῖ, καὶ προδοῦσ' ἁλίσκεται. *Aiax*, *ver.* 1283. Et Catullus: *Omnia ſunt ingrata, nihil feciſſe benigne eſt. Epigramm. in Ingratum.* Et Plautus: *Si quid bene facias, levior pluma eſt gratia. Poenul. Scen.* X, *ver.* 17. Καὶ τὰ μὲν δεινὰ τῶν ἔργων ἀεὶ μνημονεύεται, τὸ γὰρ λυπῆσαν δυσεξάλειπτον· τὰ δὲ χρηστὰ, ἅμα τῇ ἀπολαύσει καὶ τὴν περὶ αὐτῶν μνήμην συναναλίσκει. *Pertinax apud Herodian.*

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε Μέδων, πεπνυμένα εἰδώς·
Αἲ γὰρ δὴ, βασίλεια, τόδε πλεῖςον κακὸν εἴη·
Ἀλλὰ πολὺ μεῖζόν τε καὶ ἀργαλεώτερον ἄλλο
Μνηςῆρες φράζονται, ὃ μὴ τελέσειε Κρονίων.
Τηλέμαχον μεμάασι κατακτάμεν ὀξέϊ χαλκῷ,
Οἴκαδε νεισσόμενον· ὁ δ' ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκȣὴν
Ἐς Πύλον ἠγαθέην, ἠδ' ἐς Λακεδαίμονα δῖαν.
Ὥς φάτο· τῆς δ' αὐτȣ̃ λύτο γȣ́νατα καὶ φίλον ἦτορ·
Δὴν δέ μιν ἀμφασίη ἐπέων λάβε· τὼ δέ οἱ ὄσσε
Δακρυόφιν πλῆσθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.
Ὀψὲ δὲ δή μιν ἔπεσσιν ἀμειβομένη προσέειπε·
Κῆρυξ, τίπτε δέ μοι παῖς οἴχεται; ȣ̓δέ τι μιν χρεὼ
Νηῶν ὠκυπόρων ἐπιβαινέμεν, αἵθ' ἁλὸς ἵπποι

Hanc autem rurſus allocutus eſt Medon, prudentia doctus;
" Vtinam enim ſane, o regina, hoc maximum malum eſſet;
" Sed multo maiuſque et gravius aliud
" Proci meditantur, quod ne perficiat Saturnius:
" Telemachum cogitant interficere acuto ferro,
" Domum revertentem; ille vero profectus eſt ad patris famam
" In Pylum ſacram, atque in Lacedaemona divinam.
Sic ait; aſt eius illic ſoluta ſunt genua et charum cor:
Diu autem ipſam inopia vocis tenuit; eique oculi
Lachrymis impleti ſunt, clara autem ei detenta eſt vox.
Tandem vero ipſum verbis reſpondens allocuta eſt;
" Praeco, cur vero mihi filius abiit? neque omnino ipſum opus erat
" Naves celeres conſcendere, quae maris equi

697 Εἰ γὰρ] eaed. 706 προσέειπεν] F. male. 707 ȣ̓δέ μίν χρεὼ] R. v. 497.

dian. lib. II, *cap.* 11. Nec diſſimiliter *Ariſtoteles* apud *Diogenem Laërtium*, Ἐρωτηθεὶς, Τί γηράσκει ταχύ; Χάρις, ἔφη. *Laërt. Ariſtot. lib.* V. Contra apud *Virgilium*: *Et bene apud memores veteris ſtat gratia facti. Aen.* IV, 539.

Ver. 697 Αἲ γὰρ] *Ne te haec tanto afficiant dolore, utinam ENIM etc. Al.* Εἰ γάρ.

Ver. 701 Νεισσόμενον] *Al.* νεισόμενον, et νισσόμενον.

Ver. 702 Λακεδαίμονα δῖαν] Vide infra ad ι, 20.

Ver. 703 Τῆς δ' αὐτȣ̃ λύτο γούνατα] *Marcus Meibomius*, ad *Diogenem Laërtium* in *Zenonem*, legendum monet (notante *Barneſio*) τῆς δ' αὖ λῦτο τὰ γούνατα. Sed minus recte: ut liquet ex aliis locis, ubi eandem phraſin uſurpat Poëta. Vide infra ad χ', 68; ψ', 205; ω, 344: item ad *Iliad.* φ', 114, 425.

Ibid. Λύτο] Vide ad *Il.* φ', 114; et ω, 1.

Ver. 704 Δὴν δέ μιν ἀμφασίη ἐπέων λάβε] Ita *Apollonius*: Ἔσχετο δ' ἀμφασίη δηρὸν χρόνον. *Argonautic. lib.* III, *ver.* 810.

Ver. 705 Θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή] Virgil. *Et vox faucibus haeſit. Aen.* IV, 280.

Ver. 706 Ὀψὲ δὲ δή μιν ἔπεσσιν] Virgil. *Et longo vix tandem tempore fatur. Aen.* III, 309.

Ver. 707 Οὐδέ τί μιν χρεὼ] Vide ſupra ad *ver.* 12; et ad *Il.* κ', 43.

Ver. 708 Αἵθ' ἁλὸς ἵπποι Ἀνδράσι γίγνονται] Pulchra quidem et venuſta haec μεταφορά· verum (ut recte obſervat *Euſtathius*) Penelopae, propter filii digreſſionem ſummo dolore affectae, minus apta. Σκεπτέον δὲ εἰ κατὰ καιρὸν εἴρηται τῇ Πηνελόπῃ ἡ ἀπὸ τῶν ὠκυπόδων ἵππων ἐπὶ τὰς ὠκυπόρȣς νῆας μεταφορά. Καλῶς μὲν γὰρ μετηνέχθη, ȣ̓κ ἂν δὲ ἴσως, εἴπῃ τις, τῇ ȣ̈τω πενθȣ́σῃ ἄδειαν εἶναι τοιαύτῃ τροπῇ ἐνευκαιρεῖν καὶ ἀστεΐζεσθαι. Similiter apud *Virgilium* (notante *Fulvio Vrſino*) Venus, Aeneae infortunia lugens, de *Timavo* ἐπεισόδιον inopportune infert: Virgilius, *Et fontem*

Ἀνδράσι γίγνονται, περόωσι δὲ πουλὺν ἐφ' ὑγρήν.
Ἦ ἵνα μηδ' ὄνομ' αὐτοῦ ἐν ἀνθρώποισι λίπηται;
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Μέδων, πεπνυμένα εἰδώς·
Οὐκ οἶδ', εἴτις μιν θεὸς ὤρορεν, ἠὲ καὶ αὐτοῦ
Θυμὸς ἐφωρμήθη ἴμεν ἐς Πύλον, ὄφρα πύθηται
Πατρὸς ἑοῦ ἢ νόστον, ἤ ὅντινα πότμον ἐπέσπεν.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κατὰ δῶμ' Ὀδυσῆος.
Τὴν δ' ἄχος ἀμφεχύθη θυμοφθόρον, οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
Δίφρῳ ἐφέζεσθαι, πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων·
Ἀλλ' ἄρ' ἐπ' οὐδοῦ ἷζε πολυκμήτου θαλάμοιο,
Οἴκτρ' ὀλοφυρομένη· περὶ δὲ δμωαὶ μινύριζον
Πᾶσαι, ὅσαι κατὰ δώματ' ἔσαν νέαι ἠδὲ παλαιαί·
Τῆς ἀδινὸν γοόωσα μετηύδα Πηνελόπεια·
Κλῦτε, φίλαι, πέρι γάρ μοι Ὀλύμπιοι ἄλγε' ἔδωκαν.
Ἐκ πασέων, ὅσσαι μοι ὁμοῦ τράφεν ἠδ' ἐγένοντο·
Ἣ πρὶν μὲν πόσιν ἐσθλὸν ἀπώλεσα θυμολέοντα,
Παντοίης ἀρετῇσι κεκασμένον ἐν Δαναοῖσιν,
Ἐσθλὸν, τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.
Νῦν δ' αὖ παῖδ' ἀγαπητὸν ἀνηρείψαντο θύελλαι

" Hominibus ſunt, traiiciuntque immenſum humidum.
" An ut ne quidem nomen eius inter homines relinquatur?
Huic autem reſpondit deinde Medon, prudentia doctus;
" Haud ſcio, an aliquis ipſum Deus impulerit, an et ipſius
" Animus impetum ceperit ire in Pylum, ut audiat
" Patris ſui aut reditum, aut quodnam fatum obiecit.
Sic utique locutus abiit per domum Vlyſſis.
Hanc autem dolor circumfudit animum crucians, neque amplius ſuſtinuit
In ſella ſedere, plures in domo cum eſſent;
Verum ſuper limen ſedebat elaborati thalami,
Miſerabiliter lamentans: circum autem ancillae eiulabant
Omnes, quotquot in domo erant iuvenes atque vetulae:
Illas vehementer lugens alloquebatur Penelope;
" Audite, amicae, ſupra-modum enim mihi coelites dolores dederunt
" Ex omnibus, quotquot una mecum nutritae atque natae ſunt:
" Quae antea quidem maritum bonum amiſi magnanimum,
" Omnibus virtutibus ornatum inter Danaos,
" Eximium, cuius gloria lata per Hellada et medium Argos.
" Nunc vero rurſus filium dilectum abripuerunt procellae

727 Νῦν αὖ] edd. praeter R. *ibid.* ἀποκτεῖναι μεμάασιν] eaed.

fontem ſuperare Timavi: Vnde per ora novem vaſto cum murmure montis It mare proruptum, et pelago premit arva ſonanti. Aen. I, 248.

Ver. 712 Ὤρορεν] Vide ad *Il.* ά, 37.

Ver. 716 Ἄρ'] *Deinceps.*

Ver. 718 Πολυκμήτου θαλάμοιο] Μετὰ πολλοῦ καμάτου κατασκευασθέντος. *Schol.*

Ver. 719 Μινύριζον] Vide ad *Il.* γ', 363; et δ', 455: item infra ad ί, 394.

Ver. 724, 726 Πόσιν ἐσθλὸν ἀπώλεσα — Ἐσθλὸν, τοῦ κλέος εὐρὺ] Τὸ δὲ ἐσθλὸν δὶς ἐνταῦθα εἶπε, μιμούμενος γυναῖκα σχεδιάζουσαν, καὶ μὴ ἐνευκαιροῦσαν εὑρέσει ἐπιχύσεως διαφόρων λέξεων. *Euſtath.*

Ver. 726 Καθ' Ἑλλάδα] Vide ſupra ad ά, 344.

Ver. 727 Ἀνηρείψαντο θύελλαι] *Al.* ἀποκτεῖναι μεμάασι. Minus recte. Vt liquet ex ſe-

Ἀκλέα ἐκ μεγάρων, οὐδ' ὁρμηθέντος ἄκουσα.
Σχέτλιαι, οὐδ' ὑμεῖς περ ἐνὶ φρεσὶ θέσθε ἑκάστη
Ἐκ λεχέων μ' ἀνεγεῖραι, ἐπιστάμεναι σάφα θυμῷ,
Ὁππότ' ἐκεῖνος ἔβη κοίλην ἐπὶ νῆα μέλαιναν.
Εἰ γὰρ ἐγὼ πυθόμην ταύτην ὁδὸν ὁρμαίνοντα,
Τῷ κε μάλ' ἤ κεν ἔμεινε, καὶ ἐσσύμενός περ ὁδοῖο·
Ἤ κε με τεθνηκυῖαν ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπεν.
Ἀλλά τις ὀτρηρὸς Δολίον καλέσειε γέροντα,
Δμῶ' ἐμόν, (ὅν μοι ἔδωκε πατὴρ ἔτι δεῦρο κιούσῃ,
Καί μοι κῆπον ἔχει πολυδένδρεον·) ὄφρα τάχιστα
Λαέρτῃ τάδε πάντα παρεζόμενος καταλέξῃ,
Εἰ δή πού τινα κεῖνος ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ὑφήνας,
Ἐξελθὼν λαοῖσιν ὀδύρεται, οἳ μεμάασιν
Ὃν καὶ Ὀδυσσῆος φθῖσαι γόνον ἀντιθέοιο.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
Νύμφα φίλη, σὺ μὲν ἄρ με κάτακτανε νηλέϊ χαλκῷ,
Ἢ ἔα ἐν μεγάρῳ· μῦθον δέ τι οὐκ ἐπικεύσω·
Ἤδε' ἐγὼ τάδε πάντα· πόρον δέ οἱ, ὅσσ' ἐκέλευσε,

" Inglorium ex aedibus, neque de-abeunte audivi.
" Infelices, neque vos quidem in animum induxiſtis unaquaeque
" E lectulo me ſuſcitare, ſcientes certe in animo,
" Quando ille conſcendit cavam navem nigram.
" Si enim ego intellexiſſem iſtud iter molientem,
" Sane certe aut manſiſſet, quantumvis feſtinans ad-iter;
" Aut me mortuam in aedibus reliquiſſet.
" Sed aliquis famulus Dolium vocet ſenem,
" Mancipium meum, (quem mihi dedit pater iam huc eunti,
" Et mihi hortum ſervat arboriferum;) ut celerrime
" Laërtae haec omnia aſſidens enarret;
" Si fortaſſe aliquod ille in mente conſilium commentus,
" Progreſſus apud-populos deploret, qui cupiunt
" Ipſius et Vlyſſis perdere prolem deo-paris.
Hanc autem rurſus allocuta eſt dilecta nutrix Euryclea;
" Domina chara, tu quidem me interfice ſaevo ferro,
" Vel ſine in domo; ſermonem vero omnino non celabo:
" Novi ego iſta omnia; praebui autem illi, quaecunque poſtulavit,

730 Ἀνεγεῖραι] edd. vett. male. 736 μοι δῶκε] R. 745 ἐκέλευσεν] edd. praeter R.

ex ſequente, οὐδ' ὁρμηθέντος ἄκουσα. *Clark.* *Euſtathius* p. 1516. 5. Ἀποκτεῖναι μεμάασιν ἄλλα etc. τοῦτο δὲ κάλλιον ἐστὶν ἑτέρα γραφῆ, τὸ ἀνηρείψαντο θύελλαι. κ. τ. λ. *Ern.*

Ver. 728 Ἀκλέα] Vide ad *Il.* δ', 100.

Ver. 733 Ἐσσύμενος] Vide ad *Il.* γ', 260.

Ver. 735 Ὀτρηρὸς] Nonnulli, notante *Scholiaſte*, legunt ὀτρηροῦς. Atque ita habet MS. a *Tho. Bentleio* collatus.

Ver. 741 Φθῖσαι] *Al.* φθεῖσαι et φθίσαι. Sed nihil opus. Nam φθίνω in *Futuris et Aoriſtis primis* ῑ ſemper producit. Vide ad *Il.* β', 43 et 833.

Ver. 743 Ἄρ] Non hic ſupervacuum eſt iſtud ἄρ, ſed vim habet in connectenda ſententia cum eo quod praeceſſit *ver.* 729, Σχέτλιαι, οὐδ' ὑμεῖς περ *etc.*

Ver. 744 Τι] *Al.* τοι.

Ver. 745 Ἤδε' ἐγὼ] Plene ᾔδεα. *Etymol. M.*

Σῖτον καὶ μέθυ ἡδύ· ἐμεῦ δ' ἕλετο μέγαν ὅρκον,
Μὴ πρίν σοι ἐρέειν, πρὶν δωδεκάτην τε γενέσθαι,
Ἢ σ' αὐτὴν ποθέσαι, καὶ ἀφορμηθέντος ἀκοῦσαι·
Ὡς ἂν μὴ κλαίουσα κατὰ χρόα καλὸν ἰάπτῃς.
Ἀλλ' ὑδρηναμένη, καθαρὰ χροῒ εἵμαθ' ἑλοῦσα,
Εἰς ὑπερῷ' ἀναβᾶσα, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,
Εὔχε' Ἀθηναίῃ, κούρῃ Διὸς Αἰγιόχοιο·
Ἡ γάρ κεν μιν ἔπειτα καὶ ἐκ θανάτοιο σάωσει.
Μηδὲ γέροντα κάκου κεκακωμένον· οὐ γὰρ ὀίω
Πάγχυ θεοῖς μακάρεσσι γονὴν Ἀρκεισιάδαο
Ἔχθεσθ'· ἀλλ' ἔτι πού τις ἐπέσσεται, ὅς κεν ἔχῃσι
Δώματα θ' ὑψερεφέα καὶ ἀπόπροθι πίονας ἀγρούς.
Ὣς φάτο· τῆς δ' εὔνησε γόον, σχέθε δ' ὄσσε γόοιο.
Ἡ δ' ὑδρηναμένη, καθαρὰ χροῒ εἵμαθ' ἑλοῦσα,
Εἰς ὑπερῷ' ἀνέβαινε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν·

" Panem et vinum dulce: a me autem exegit magnum iuramentum,
" Non prius tibi *me* dicturam, quam duodecimaque adeſſet *dies*,
" Aut tu ipſa deſiderares, et abiiſſe reſciviſſes:
" Ne flens corpus pulchrum laederes.
" Verum *tu* lota, puris corpori veſtibus ſumptis,
" In ſuperiorem-partem-domus conſcendens, cum ancillis mulieribus,
" Supplica Palladi, filiae Iovis Aegiochi:
" Haec enim ipſum deinde et a morte ſervaverit.
" Neque ſenem afflige afflictum; non enim exiſtimo
" Penitus diis beatis ſobolem Arceſiadae
" Inviſam eſſe; ſed adhuc alicubi aliquis ſupererit, qui habeat
" Domos excelſas, et procul-ſitos pingues agros.
Sic ait: huius autem ſedavit luctum; cohibuitque oculos a luctu.
Ipſa vero lota, puris corpori veſtibus ſumptis,
In ſuperiorem-partem-domus conſcendit cum ancillis mulieribus;

754 Μὴ δὲ] F. A. R. L. 755 μακάρεσι] edd. praeter R. 756 ἔχησιν] F. 757 δῶμα] edd. praeter R. *ibid.* ἀγρὸς] A. 2. 3.

mol. M. in ᾔδη ἐκ τοῦ ᾔδειν ὑπερσυντελικοῦ, διαλύουσιν οἱ Ἴωνες τὴν ει δίφθογγον, ἐν μὲν τῷ πρώτῳ προσώπῳ εἰς εα, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ν γίνεται ᾔδεα, ὡς τὸ ἦν, ἔα. Similia *Euſtathius* paſſim, ut p. 50. *Ern.*

Ibid. Ἐκέλευσε] *Al.* ἐκέλευε. Sed hoc quidem in loco, ut opinor, praeſtat vulgata lectio. Vide ad *Il.* ν', 84. *Clark.* In ἐκέλευσε omnes edd. noſtrae conſentiunt, niſi, quod quaedam male ἐκέλευσεν. Sed *Euſtath.* habet ἐκέλευε. Difficile eſt decernere. ſimilis varietas eſt ή, 304, ubi ἐκέλευε praefertur. *Ern.*

Ver. 747 Δωδεκάτην τε] *Al.* δωδεκάτην δέ.

Ver. 750 et 759 Ὑδρηναμένη] Similiterque infra *ver.* 812, παύσασθαι. Vide infra ad ί, 491; et ί, 296.

Ver. 752 et 762 Αἰγιόχοιο] Vide ad *Il.* ά, 202.

Ver. 753 Σαώσει] *Al.* σαώσαι.

Ver. 754 Μηδὲ γέροντα κάκου κεκακωμένον] Ita apud *Sophoclem*: Μὴ κακὸν κακῷ διδοὺς Ἄκος, πλέον τὸ πῆμα τῆς ἄτης τίθει. *Aiax ver.* 362.

Ibid. Μηδὲ] Scr. Μὴ δὲ. quod ſenſus poſtulat et edd. vett. omnes habent (vid. Var. Lect.) etiam *Barneſius*. Forte operae aberraverunt, aut manſit hoc vitium incorrectum in exemplo, quod operae ſecutae ſunt. *Ern.*

Ver. 757 Ὑψερεφέα] Pronuntiabatur ὑψερέφη. Quomodo et ſcribi poſtea coeptum eſt. Vide ad *Il.* ί, 339.

Ver. 760 Ἀνέβαινε] Vide ad *Il.* ψ', 87: et ν', 84.

Ἐν δ' ἔθετ' οὐλοχύτας κανέῳ, ἠρᾶτο δ' Ἀθήνῃ·
Κλῦθί μοι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη,
Εἴποτέ τοι πολύμητις ἐνὶ μεγάροισιν Ὀδυσσεὺς
Ἢ βοὸς, ἢ ὄϊος κατὰ πίονα μηρί' ἔκηε,
Τῶν νῦν μοι μνῆσαι, καί μοι φίλον υἷα σάωσον·
Μνηστῆρας δ' ἀπάλαλκε κακῶς ὑπερηνορέοντας.
Ὣς εἰποῦσ', ὀλόλυξε· θεὰ δέ οἱ ἔκλυεν ἀρῆς.
Μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα·
Ὧδε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων·
Ἦ μάλα δὴ γάμον ἄμμι πολυμνήστη βασίλεια
Ἀρτύει· οὐδέ τι οἶδεν, ὅ οἱ φόνος υἷϊ τέτυκται.

Impoſuitque molas caniſtro, ſupplicavitque Minervae;
"Audi me, Aegiochi Iovis filia indomita,
"Si unquam tibi ſolers in aedibus Vlyſſes
"Aut bovis, aut ovis pinguia femora adolevit;
"Horum nunc mihi memento, et mihi charum filium ſerva;
"Procos vero averte male ſuperbientes.
Sic locuta, eiulavit; dea autem eius audivit preces.
Proci vero tumultuabantur per aedes obſcuras;
Sic autem aliquis dicebat iuvenum ſuperbientium;
"Profecto iam nuptias nobis multum-ambita Regina
"Apparat; neque omnino novit, quod ſuo caedes filio parata eſt.

771 Ἀρτύνει] edd. vett. etiam *Euſt.* qui tamen in interpretatione verſus habet ἀρτύεσθαι.

Ver. 761 Οὐλοχύτας] Vide ad *Il.* ά, 449. *Clark. Euſtath.* Ἀντὶ βωμοῦ τῷ κανῷ καθιεροῖ τὰς οὐλοχύτας. *Ern.*

Ver. 762 Κλῦθί μοι] *Al.* Κλῦθί μευ. Quod et *Homero* uſitatius. *Clark. Dionyſ. Halicarnaſſ.* laudat h. l. ſic: κλῦθί μευ. *Ern.*

Ibid. Ἀτρυτώνη] Ἀτρυτώνη δὲ Ἀθηνᾶ, ἡ ἄτρυτος, ὅ ἐστιν ἀτειρής. *Euſtath.* Vide ad *Il.* β', 157.

Ver. 763, 764 Εἴποτέ τοι — Ἢ βοὸς, ἢ ὄϊος] Virgil. *Siquae tuis unquam pro me pater Hyrtacus aris Dona tulit. Aen.* IX, 406. *Colui veſtros ſi ſemper honores. Aen.* XII, 778.

Ver. 767 Ὣς εἰποῦσ', ὀλόλυξε] Ὅτι ὀλολυγὴν τὴν τῶν γυναικῶν εὐχὴν καλεῖ ὁ Ποιητὴς, καὶ τὸ σὺν οἴκτῳ αὐτὰς εὔχεσθαι, ὀλολύζειν φησίν· οἱ δὲ νεώτεροι ἐπὶ τῷ κλαίειν τὸ ὀλολύζειν ἔθεντο. *Euſtath.* ad *Iliad.* ζ', 301. Et ad hunc locum; Ὅτι δὲ γυναικεία εὐχὴ λιγύφωνος τὸ ὀλολύζειν, προδεδήλωται. *Scholiaſtes* autem hic exponit ſimpliciter, Ὀλοφυρτικὸν ἐφθέγξατο. Eamque veram omnino hoc in loco interpretationem contendit *Barneſius. Iſaacus* vero *Caſaubonus* (quem hic citat *Barneſius*) ad *Batrachomyomachiam*, *ver.* 100, *Homerum* voce hac iſto ſenſu nunquam uſum eſſe annotat. Ac pro priori quidem interpretatione facit tum praecedens ἠρᾶτο δ' Ἀθήνῃ, *ver.* 761; tum proxime ſequens, θεὰ δέ οἱ ἔκλυεν ἀρῆς. Vide ſupra ad γ', 450; et infra ad χ', 408.

Ver. 768 Μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα] Vide ſupra ad ά, 365.

Ver. 770 Ἦ μάλα δὴ] Vide ad *Il.* ξ', 433, 459, et 504.

Ver. 771 Ἀρτύει· οὐδέ τι οἶδεν] Ita in duobus MSS. ſcriptum repperit *Barneſius*; atque ita etiam habent MS. a *Tho. Bentleio* collati. In vulgatis editum eſt Ἀρτύνει· Quod ferri nullo modo poteſt: Nam ἀρτύνω ſemper apud *Homerum mediam* producit; et, ut producat, omni ex analogia neceſſe eſt. Vide ad *Il.* ά, 309 et 338: Πυκινὴν ἠρτύνετο βουλήν. *Iliad.* β', 55; κ', 302. Ὑσμίνην ἤρτυνον, ἀριστῆας καλέσαντες. *Il.* ό, 303. Ἠρτύναντο δ' ἐρετμὰ *Odyſſ.* δ', 782; θ', 53 Ψεύδεά τ' ἀρτύνοντας. *Odyſſ.* λ', 365. *Clark.* Pro ἀρτύνει ſtant omnes edd. Et tamen ἀρτύει praeferendum, niſi quis legendo diphthongum elidendum dicat: ἀρτύν' οὐδέ τι. *Ern.*

Ver. 771, 772, 777 Τέτυκται — ἐτέτυκτο — ἤραρεν] Vide ad *Il.* ά, 37; et δ', 492.

Ver.

Ὣς ἄρα τις εἴπεσκε· τὰ δ' οὐκ ἴσαν, ὡς ἐτέτυκτο.
Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·
Δαιμόνιοι, μύθους μὲν ὑπερφιάλους ἀλέασθε
Πάντας ὁμῶς, μήπως τις ἐπαγγείλησι καὶ εἴσω·
Ἀλλ' ἄγε σιγῇ τοῖον ἀναστάντες τελέωμεν
Μῦθον, ὃ δὴ καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶν ἤραρεν ἡμῖν.
Ὣς εἰπὼν, ἐκρίνατ' ἐείκοσι φῶτας ἀρίστους·
Βὰν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης.
Νῆα μὲν ἂρ πάμπρωτον ἁλὸς βένθοσθε ἔρυσσαν·
Ἐν δ' ἱστόν τ' ἐτίθεντο καὶ ἱστία νηῒ μελαίνῃ·
Ἠρτύναντο δ' ἐρετμὰ τροποῖς ἐν δερματίνοισι,
Πάντα κατὰ μοῖραν· ἀνά θ' ἱστία λευκ' ἐπέτασσαν.
Τεύχεα δέ σφιν ἔνεικαν ὑπέρθυμοι θεράποντες·
Ὑψοῦ δ' ἐν νοτίῳ τήν γ' ὥρμισαν· ἐν δ' ἔβαν αὐτοί·
Ἔνθα δὲ δόρπον ἕλοντο, μένον δ' ἐπὶ ἕσπερον ἐλθεῖν.

Sic utique aliquis dicebat: ea autem neſciebant, ut acta erant.
Inter eos vero Antinous concionatus eſt et dixit;
" Improvidi, ſermones quidem arrogantes fugite
" Omnes pariter; ne forte aliquis annunciet etiam intus.
" Sed age ſilentio ſic exurgentes perficiamus
" Conſilium, quod iam etiam omnibus in mente placuit nobis.
Sic locutus, elegit viginti viros optimos:
Perrexerunt autem ire ad navem velocem et littus maris.
Navem quidem primum maris in altum traxerunt:
Malum vero impoſuerunt, et vela navi nigrae:
Aptarunt porro remos vertebris coriaceis,
Omnia rite; ac vela alba expanderunt.
Arma porro ipſis tulerunt animoſi famuli;
Alte vero in humido hanc ſtiterunt; ingreſſique ſunt ipſi:
Illic autem coenam ſumpſerunt, expectabantque dum veſper adveniret.

775 Μήπω] R. 776 τοῖσιν] A. L. non male. 780 νῆα μὲν ἂν] R. 783 ἐπέτασαν] edd. vett. 784 σφ' ἤνεικαν] R. 785 τὴν δ' ὥρμισαν ἐκ δ' ἔβαν] R. male.

Ver. 774 Δαιμόνιοι] Vide ad *Il.* ζ, 194.

Ver. 775 Μήπως τις] *Al.* μήπω τις.

Ver. 776 Τοῖον] Ἤγουν οὕτως ὡς ἔχομεν. *Euſtath.* *Al.* τοῖσιν.

Ver. 777 Ἤραρεν] *Al.* εὔαδεν.

Ver. 777, 782 Ἐκρίνατ' — Ἠρτύναντο] Vide ſupra ad *ver.* 771; et ad *Il.* ά, 309 et 338.

Ver. 780 Νῆα μὲν ἂρ] *Al.* Νῆα μὲν ἂν.

Ver. 781 Ἐν δ' ἱστὸν ἐτίθεντο] Πῶς, τῇ εἰρεσίᾳ χρώμενοι; κόσμου χάριν. *Schol.* At quidni utriſque, et velis et remigio, prout opus, uſi fuerint?

Ibid. Ἐτίθεντο] *Al.* ἐπίθεντο.

Ver. 782 Τροποῖς ἐν δερματίνοισι] Δηλοῖ — τοὺς τροπωτῆρας, περὶ οὓς αἱ κῶπαι τρέπονται καὶ τρίφονται [στρέφονται] ἐν ἱμᾶσι τοῖς περιδεδεμένοις ταῖς κώπαις. *Schol.*

Ver. 784 Σφιν ἔνεικαν] *Al.* σφ' ἤνεικαν.

Ver. 785 Ὑψοῦ δ' ἐν νοτίῳ τήν γ' ὥρμισαν] Ὁρμίζειν ὑψοῦ ἐν νοτίῳ ſ. ὑγρῷ eſt ſolventium e portu vel a litore, cum navis deducta ſtat in aqua alta: at ὁρμίζειν ὑψοῦ ἐν ξηρῷ eſt appellentium, cum navis finito curſu ſubducitur. Vid. *Euſtath.* ad h. l. *Ern.*

Ibid. Ἐν νοτίῳ] *Al.* ἐννοτίῳ.

Ibid. Ὥρμισαν] Ἡσύχως ἑστάναι τὴν ναῦν ἐποίησαν. *Schol.*

Ibid. Ἔβαν] Vide ad *Il.* θ', 229.

Ver.

Ἡ δ' ὑπερῷ' ἀναβᾶσα περίφρων Πηνελόπεια
Κεῖτ' ἄρ' ἄσιτος, ἄπαστος ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,
Ὁρμαίνουσ', εἴ οἱ θάνατον φύγοι υἱὸς ἀμύμων,
Ἦ ὅγ' ὑπὸ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι δαμείη.
Ὅσσα δὲ μερμήριξε λέων ἀνδρῶν ἐν ὁμίλῳ,
Δείσας, ὁππότε μιν δόλιον περὶ κύκλον ἄγωσι·
Τόσσα μιν ὁρμαίνουσαν ἐπέλλαβε νήδυμος ὕπνος.
Εὗδε δ' ἀνακλινθεῖσα· λύθεν δέ οἱ ἅψεα πάντα.
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Εἴδωλον ποίησε, δέμας δ' ἤϊκτο γυναικὶ
Ἰφθίμῃ, κούρῃ μεγαλήτορος Ἰκαρίοιο·
Τὴν Εὔμηλος ὄπυιε, Φερῇς ἔνι οἰκία ναίων.
Πέμπε δέ μιν πρὸς δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο,
Εἵπως Πηνελόπειαν ὀδυρομένην, γοόωσαν,
Παύσειε κλαυθμοῖο, γόοιό τε δακρυόεντος·
Ἐς θάλαμον δ' εἰσῆλθε παρὰ κληῗδος ἱμάντα,

In ſuperiorem vero partem domus cum-conſcendiſſet prudens Penelope,
Iacebat ſane ieiuna, non-guſtans cibum, neque potum,
Cogitans, an ſibi mortem effugeret filius eximius,
An ille a procis ſuperbis domaretur.
Quam-multa autem cogitat leo virorum in turba,
Timens, cum ipſum doloſo circulo circumdent;
Tam multa ipſam cogitantem corripuit dulcis ſomnus:
Dormiebat vero recumbens; ſolutaeque ſunt ei compages omnes.
Ibi tum aliud cogitavit dea caeſia Minerva;
Idolum effinxit, corpore autem aſſimilatum-erat mulieri
Iphthimae, filiae magnanimi Icarii:
Quam Eumelus duxerat, in Pheris aedes habitans.
Miſit vero hanc *Minerva* ad domum Vlyſſis divini,
Si-quo-pacto Penelopen lamentantem, lugentem,
Compeſceret a fletu, luctuque lachrymoſo.
In thalamum vero ingreſſa eſt ad ſerae lorum;

787 Ἡ δ' *ὑπερωΐῳ αὖθι περίφρων*] edd. praeter R. 793 *ἐπήλυθε*] R. 794 *ἅψεα*] F. 802 *ἱμαντος*] edd. praeter R.

Ver. 787 Ἡ δ' ὑπερῷ' ἀναβᾶσα] *Al.* Ἡ δ' ὑπερωΐῳ αὖθι.

Ver. 783 Ἄσιτος] *Al.* ἄναυδος.

Ver. 790 Ἦ ὅγ'] Vide ſupra ad β', 327; et ad *Il.* γ', 409.

Ver. 792 Δόλιον περὶ κύκλον] Τὸ δίκτυον. *Schol.*

Ver. 793 Ἐπέλλαβε] *Euſtathius* in commentario legit ἐπήλυθε. Atque ita habet MS. a *Tho. Bentleio* collatus. *Clark.* Item ed. Rom. h. l. non diſſentiens ab *Euſtathio*. Id ſaltem eſt uſitatius. *Ern.*

Ver. 794 Λύθεν δέ οἱ ἅψεα πάντα] Πῶς δὲ ἀναπαύεται τὸ σῶμα, ὅτε ἡ σύστασις τῆς ψυχῆς ἀνίεται, καὶ τὰ μέλη τοῦ σώματος λύεται, καὶ τοῦτο ἐναργῶς εἶπεν· Εὗδε δ' ἀνακλινθεῖσα, λύθεν δέ οἱ ἅψεα πάντα. *Dionyſ. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, §. 23. Ἅψεα δέ, μέλη φησὶ, ἀπὸ τοῦ συνῆφθαι. *Schol.*

Ver. 795 Γλαυκῶπις Ἀθήνη] Vide ad *Il.* ά, 206.

Ver. 797 Ἰφθίμῃ] Οὕτως ἐκαλεῖτο κυρίως ἡ ἀδελφὴ τῆς Πηνελόπης. *Schol.*

Ver. 800 Εἵπως] Apud *Euſtathium* in commentario, Εἴως.

Ver. 802 Παρὰ κληῗδος ἱμάντα] Ἀντιστρόφως παρὰ τὴν κλεῖδα, ἥ τις ἱμάντα εἶχε παρὰ τὸ κλεῖθρον. *Schol.* Planius *Euſtathius*: Δηλοῖ τὸ· ἐς θάλαμον δ' εἰσῆλθε — κατὰ τὴν ὀπὴν, ἧς διείρεται ὁ τῆς θύρας ἱμάς. *Ern.*

Ver.

Στῆ δ᾽ ἄρ᾽ ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Εὕδεις, Πηνελόπεια, φίλον τετιημένη ἦτορ;
Οὐ μέν σ᾽ οὐδὲ ἐῶσι θεοὶ ῥεῖα ζώοντες
Κλαίειν, οὐδ᾽ ἀκαχῆσθαι· ἐπεί ῥ᾽ ἔτι νόστιμός ἐστι
Σὸς παῖς· οὐ μὲν γάρ τι θεοῖς ἀλιτήμενός ἐστιν.
Τὴν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια,
Ἡδὺ μάλα κνώσσουσ᾽ ἐν ὀνειρείῃσι πύλῃσι·
Τίπτε, κασιγνήτη, δεῦρ᾽ ἤλυθες; οὔτι πάρος γε
Πωλέ᾽, ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἀπόπροθι δώματα ναίεις·
Καί με κέλῃ παύσασθαι ὀϊζύος, ἠδ᾽ ὀδυνάων
Πολλέων, αἵ μ᾽ ἐρέθουσι κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
Ἣ πρὶν μὲν πόσιν ἐσθλὸν ἀπώλεσα θυμολέοντα,
Παντοίῃς ἀρετῇσι κεκασμένον ἐν Δαναοῖσιν,
Ἐσθλόν· τοῦ κλέος εὐρὺ καθ᾽ Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.
Νῦν δ᾽ αὖ παῖς ἀγαπητὸς ἔβη κοίλης ἐπὶ νηὸς
Νήπιος, οὔτε πόνων εὖ εἰδὼς, οὔτ᾽ ἀγοράων.
Τοῦ δὴ ἐγὼ καὶ μᾶλλον ὀδύρομαι, ἤπερ ἐκείνου·
Τοῦ δ᾽ ἀμφιτρομέω καὶ δείδια, μή τι πάθῃσιν

Stetitque ſupra caput, et ipſam ſermone allocuta eſt;
" Dormis, Penelope, charo afflicta corde?
" Nequaquam te ſinunt dii facile viventes
" Flere, neque triſtem-eſſe; quoniam adhuc rediturus eſt
" Tuus filius: nequaquam enim Diis peccando-obnoxius eſt.
Huic autem reſpondit deinde prudens Penelope,
Suaviter admodum dormiens in ſomniorum portis;
" Cur, o ſoror, huc veniſti? nequaquam antea quidem
" Venditabas, quandoquidem valde procul domum habitas:
" Et me iubes ceſſare ab aerumna atque doloribus
" Multis, qui me irritant in mente et in animo:
" Quae ante quidem maritum bonum amiſi magnanimum,
" Omnibus virtutibus ornatum, inter Danaos,
" Eximium; cuius gloria lata per Graeciam et medium Argos.
" Nunc autem rurſus filius dilectus abiit cava in nave
" Puer, neque laborum probe gnarus, neque commerciorum.
" Huius cauſa iam ego etiam magis lugeo, quam illius:
" Et ob hunc contremiſco et timeo, ne quid patiatur

806 Ἐστιν] F. male. 812 κέλεαι] F. A. L. quod praetulerim. Nam et alibi ſic *Homerus* Ionice, ſed pronunciandum κέλῃ. 817 νῦν αὖ] eaed. ut alibi.

Ver. 804 Εὕδεις, Πηνελόπεια] Virgil. *Nate Dea, potes hoc ſub caſu ducere ſomnos?* *Aen.* IV, 560.

Ver. 805 Οὐ μέν σ᾽ οὐδὲ] Vide ad *Il.* κ´, 299.

Ibid. Θεοὶ ῥεῖα ζώοντες] Τῇ περ ῥηΐστη βιοτὴ πέλει. Supra *ver.* 565 huius libri. Lucret. *Omnis enim per ſe Divûm natura neceſſe eſt Immortali aevo ſumma cum pace fruatur.* *Lib.* I, *ver.* 57.

Ver. 806 Ἐπεί ῥ᾽] *Quoniam ſcilicet.*

Ver. 810 Ἤλυθες] Vide ad *Il.* ά, 37; et φ´, 81.

Ver. 811 Πωλέ᾽] *Barneſius* edidit Πωλέ᾽. Nulla (ut videtur) idonea ratione.

Ver. 816 Καθ᾽ Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος] Ὃ ἐστι κατὰ Θετταλίαν καὶ Πελοπόννησον. *Euſtath.* Vide ſupra ad ά, 344; et ad γ´, 251.

Ver. 820 Ἀμφιτρομέω καὶ δείδια] Vide ad *Il.* ν´, 481; et 736. *Al.* ἀμφὶ τρομέω.

Ver.

Ἤ ὅγε τῶν ἐνὶ δήμῳ, ἵν᾽ οἴχεται, ἢ ἐνὶ πόντῳ·
Δυσμενέες γὰρ πολλοὶ ἐπ᾽ αὐτῷ μηχανόωνται,
Ἱέμενοι κτεῖναι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι.
Τὴν δ᾽ ἀπαμειβόμενον προσέφη εἴδωλον ἀμαυρόν·
Θάρσει, μηδέ τι πάγχυ μετὰ φρεσὶ δείδιθι λίην·
Τοίη γάρ τοι πομπὸς ἅμ᾽ ἔρχεται, ἥν τε καὶ ἄλλοι
Ἀνέρες ἠρήσαντο παρεστάμεναι, (δύναται γάρ,)
Παλλὰς Ἀθηναίη· σὲ δ᾽ ὀδυρομένην ἐλεαίρει·
Ἣ νῦν με προέηκε, τεῒν τάδε μυθήσασθαι.
Τὴν δ᾽ αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
Εἰ μὲν δὴ θεός ἐσσι, θεοῖό τε ἔκλυες αὐδῆς,
Εἰ δ᾽ ἄγε μοι καὶ κεῖνον ὀϊζυρὸν κατάλεξον,
Εἴπου ἔτι ζώει, καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο,
Ἢ ἤδη τέθνηκε, καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισι.
Τὴν δ᾽ ἀπαμειβόμενον προσέφη εἴδωλον ἀμαυρόν·
Οὐ μέν τοι κεῖνόν γε διηνεκέως ἀγορεύσω,

" Aut ille eorum in populo, quo abiit; aut in ponto:
" Hoſtes enim multi in ipſum *mala* machinantur,
" Cupientes occidere, antequam in patriam terram venerit.
Hanc autem reſpondens allocutum eſt ſimulachrum obſcurum:
" Confide, neque omnino in mente timeas tantopere:
" Talis enim comes una ſequitur, quam etiam alii
" Viri optarint adeſſe, (pollet enim)
" Pallas Minerva: te vero lamentantem miſeratur:
" Quae nunc me praemiſit, tibi haec ut-dicerem.
Hanc vero rurſus allocuta eſt prudens Penelope;
" Si quidem tu dea es, deaeque audiviſti vocem,
" Age mihi et illum aerumnoſum enarra,
" An alicubi adhuc vivat, et videat lumen ſolis;
" An iam mortuus ſit, et in Plutonis aedibus.
Hanc autem reſpondens allocutum eſt ſimulachrum obſcurum;
" Non ſane de-eo quidem continuo dicam

825 Μετὰ] abeſt iisdem. quod verſum perimit. 826 τοίη γάρ οἱ] edd. vett. vid. *not.*

Ver. 824 Ἀμαυρὸν] *Τὸ μὴ βλεπόμενον· οἱ δὲ τὸ ἅμα ταῖς αὔραις φερόμενον, ἀσθενές. Schol. Τὸ τοῦ μαίρειν ἐστερημένον εἴδωλον ἀμαυρὸν ἔφη. Porphyr. Quaeſt. Homeric.* 9. *haud longe ab initio.*

Ver. 826 Τοίη γάρ τοι πομπὸς] Ferri hoc poteſt, ſi τοι accipiatur pro particula adfirmante. Sed edd. vett. conſenſu habent οἱ (vid. Var. Lect.) quod cur ſpretum ſit, non video. Nam γὰρ tamen producitur a caeſura et ſpiritu aſpero. Et eſt οἱ haud dubie h. l. melius quam inane illud τοι. Nam oratio pronomine, quod ad Telemachum referatur, carere non poteſt. *Ern.*

Ibid. Ἅμ᾽ ἔρχεται] *Euſtathius* in commentario citat, ἅμ᾽ ἕσπεται.

Ibid. Ἥν τε] *Quam utique.*

Ver. 831 Εἰ μὲν δὴ] *Siquidem revera.* Vide ad *Il.* ξ', 433.

Ver. 832 Εἰ δ᾽ ἄγε] Vide ad *Il.* ζ', 376; et ι, 167.

Ibid. Κεῖνον] *Vlyſſem.* Eſt autem rurſus elegans ille modus loquendi pro κατάλεξόν μοι, εἴπου κεῖνος ὀϊζυρὸς ἔτι ζώει, de quo vid. ad *Il.* *Ern.*

Ver. 834 et 837 Τέθνηκε] Vid. ad *Il.* ά, 37.

Ver. 835 Ἀμαυρόν] Vide ſupra ad *ver.* 824.

Ver. 836 Οὐ μέν τοι κεῖνόν γε] Πλάττει δὲ ὁ Ποιη-

ζώει ὅγ', ἦ τέθνηκε· κακὸν δ' ἀνεμώλια βάζειν.
Ὣς εἰπὸν, σταθμοῖο παρὰ κληῖδα λιάσθη
Ἐς πνοιὰς ἀνέμων· ἡ δ' ἐξ ὕπνου ἀνόρουσε
Κούρη Ἰκαρίοιο· φίλον δέ οἱ ἦτορ ἰάνθη,
Ὥς οἱ ἐναργὲς ὄνειρον ἐπέσσυτο νυκτὸς ἀμολγῷ.
Μνηστῆρες δ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα,
Τηλεμάχῳ φόνον αἰπὺν ἐνὶ φρεσὶν ὁρμαίνοντες.
Ἔστι δέ τις νῆσος μέσσῃ ἁλὶ πετρήεσσα,
Μεσσηγὺς Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης,
Ἀστερὶς, οὐ μεγάλη· λιμένες δ' ἔνι ναύλοχοι αὐτῇ
Ἀμφίδυμοι· τῇ τόν γε μένον λοχόωντες Ἀχαιοί.

" Vivatne ille, an mortuus ſit: malum nempe vana loqui.
Sic locutum, ianuae apud ſeram evanuit
In flatus ventorum: at ex ſomno exurrexit
Filia Icarii; charum autem ei cor exultavit,
Vt ipſi evidens ſomnium ſupervenerat noctis in-conticinio.
Proci vero conſcenſa-nave navigabant humidas vias,
Telemacho caedem gravem in mente meditantes.
Eſt autem quaedam inſula medio mari petricoſa,
Inter Ithacamque Samumque àſperam,
Aſteris, non magna: portus vero navibus-apti in ipſa
Ab utroque-latere-introitum-habentes; ibi hunc expectabant inſidiantes [Achivi.

δὲ ὁ Ποιητὴς τοῦτο πάνυ δεξιῶς. Εἰ γὰρ ἠλήθευσε τὸ εἴδωλον εἰς διηνεκὲς, καὶ εἶπε ζῆν τὸν Ὀδυσσέα, ὃ συνέφερε τῇ ποιήσει ταύτῃ· σύστατις γὰρ αὐτῆς, τὸ ἀγνοεῖσθαι τὸν Ὀδυσσέα ὑπὸ πάντων, καὶ μάλιστα ὑπὸ τῆς γυναικὸς, ὡς καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς φανεῖται σαφῶς. *Euſtath.*

Ver. 838 Ὣς εἰπὸν] Ita edidit *Barneſius* ex *ver* 824 et 835 ſupra. Atque ita habent MSS. duo a *Tho. Bentleio* collati. *Vulgg.* Ὣς εἰπών.

Ver. 841 Νυκτὸς ἀμολγῷ] Ἐν τῇ τοῦ μεσονυκτίου ὥρᾳ. *Schol.*

Ver. 844 Ἔστι δέ τις νῆσος μέσσῃ ἁλὶ] Νυνὶ δ' οὐδ' ἀγκυροβόλιον εὐφυὲς ἔχει. — Βέλτιον δὲ αἰτιᾶσθαι μεταβολὴν, ἢ ἄγνοιαν, ἢ κατάψευσιν τῶν τόπων κατὰ τὸ μυθῶδες. *Strabo, Geograph. Lib.* I, *pag.* 103, *al.* 59. Μεταξὺ δὲ τῆς Ἰθάκης, καὶ τῆς Κεφαλληνίας ἡ Ἀστερία νησίον. [*Al.* νῆσος,] Ἀστερὶς δ' ὑπὸ τοῦ Ποιητοῦ [infra *ver.* 846,] λέγεται· ἣν ὁ μὲν Σκήψιος μὴ μένειν τοιαύτην, οἵαν φησὶν ὁ Ποιητής· — λιμένες δ' ἐνὶ ναύλοχοι αὐτῇ Ἀμφίδυμοι. Ὁ δὲ Ἀπολλόδωρος μένειν καὶ νῦν, καὶ πολίχνιον λέγει ἐν αὐτῇ Ἀλαλκομενὰς, τὸ ἐπ' αὐτῷ τῷ Ἰσθμῷ κείμενον. *Id. Lib.* X, *pag.* 700; *al.* 456, 457.

Ver. 846 Ἀστερὶς] Ὄνομα νήσου κειμένης μέσον Ἰθάκης καὶ Σάμου. *Schol.*

Ibid. Ναύλοχοι] Ἐν οἷς αἱ νῆες λοχῶσαι καὶ ἐνεδρεύουσαι λαθεῖν δύνανται, ἢ οἱ τὰς ναῦς ὑποδεχόμενοι τόποι. *Schol.*

Ibid. Αὐτῇ] *Al.* αὐτῆς.

Ver. 847 Ἀμφίδυμοι] Ἀμφοτέρωθεν εἰσδύσεις, τουτέστιν, ἐξ ἑκατέρου μέρους, εἴσπλους καὶ καταγωγὰς ἔχοντες· ἢ διπλοῖ. *Schol.*

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Ε′.

Ὑπόθεσις τῆς Ῥαψωδίας Ε′.

Ἐκκλησίαν τῶν θεῶν δευτέραν ποιησάμενος ὁ Ζεὺς, Ἑρμῆν πέμπει ἐπὶ Καλυψὼ, κελεύων ἀποπέμπειν τὸν Ὀδυσσέα. ἡ δὲ τὸ κελευσθὲν ποιεῖ. Τῇ δὲ ὀκτωκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ ἰδὼν αὐτὸν ὁ Ποσειδῶν καὶ χαλεπήνας, λύει τὴν σχεδίαν. Ἰνὼ δὲ αὐτῷ δίδωσι κρήδεμνον, ἐντειλαμένη ἐπιβάντι τῆς γῆς ἀποῤῥῖψαι αὐτό· καὶ πολλὰ παθὼν, εἰς τὴν τῶν Φαιάκων χώραν ἔρχεται διασωθείς.

Ἐπιγραφαί.

Ἀπόπλους, ἢ Ἀνάπλους, Ὀδυσσέως παρὰ Καλυψοῦς.

Ἄλλως.

Καλυψοῦς ἄντρον. Ὀδυσσέως σχεδία· ἢ, τὰ περὶ σχεδίαν.

Ἄλλως.

Ε, πλεῖ ἐπὶ σχεδίης Ὀδυσσεὺς κραδείσης πόντῳ.

Ἠῶς δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγαυοῦ Τιθωνοῖο
ὤρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φόως φέροι ἠδὲ βροτοῖσιν.
Οἱ δὲ θεοὶ θῶκόνδε καθίζανον· ἐν δ' ἄρα τοῖσι
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, οὗ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.

Lib. IV.

Aurora autem ex lectis ab eximio Tithono
Surgebat, ut immortalibus lucem ferret, atque mortalibus.
Dii vero ad conſeſſum conſedebant; inter illos vero
Iupiter Altitonans, cuius potentia eſt maxima.

Ver. 1 Ἠῶς δ' ἐκ λεχέων — Τιθωνοῖο] Virgil. *Tithoni croceum linquens Aurora cubile.* *Georgic.* I, 447; *Aen.* IV, 585; IX, 460. Vide et ad *Il.* ά, 477.

Ibid. Παρ' ἀγαυοῦ Τιθωνοῖο] Τιθωνὸς, Λαομέδοντος παῖς, Πριάμου ἀδελφὸς, Ἠοῦς ἀνήρ. Ὁ Ἐνδυμίων λέγεται συνευνᾶσθαι τῇ Σελήνῃ· καὶ ὁ Τιθωνὸς τῇ Ἡμέρᾳ. Ἀλληγορεῖται δὲ οὕτως· Ὁ Ἐνδυμίων εἰς ἄνδρα κυνηγέτην, καὶ τῇ μὲν νυκτὶ κοιμώμενον, τῇ δὲ ἡμέρᾳ οὐδὲ ποσῶς, διὰ τὸ ἠσχολῆσθαι περὶ τὰ κυνηγέσια· Ὁ δὲ Τιθωνὸς εἰς ἀστρονόμον, καὶ τῇ μὲν ἡμέρᾳ κοιμώμενον, τῇ δὲ νυκτὶ ἐπαγρυπνοῦντα, διὰ τὸ ἠσχολῆσθαι περὶ τὰ ἄστρα. *Schol.*

Ver. 2 Ὤρνυθ'] Similiterque *ver.* 229 et 230, ἕννυτο· et *ver.* 314, ἐπεσσύμενον. Vide ad *Il.* γ′, 260.

Ver. 2, 27 Ἀθανάτοισι — ἀπονέωνται] Similiterque *ver.* 73, ἀθάνατος, *ver.* 80, Ἀθάνατοι· et *ver.* 136, ἀθάνατον. Vide ad *Il.* ά, 398.

Ver. 3 Ἄρα] *Vt ſolitus erat.*

Ver. 4 Οὗ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον] Virgil. *Qui res hominum Deûmque Aeternis regis imperiis.*

Τοῖσι δ' Ἀθηναίη λέγε κήδεα πολλ' Ὀδυσῆος,
Μνησαμένη· μέλε γάρ οἱ ἐὼν ἐν δώμασι νύμφης·
Ζεῦ πάτερ, ἠδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
Μήτις ἔτι πρόφρων, ἀγανὸς, καὶ ἤπιος ἔστω
Σκηπτοῦχος βασιλεὺς, μηδὲ φρεσὶν αἴσιμα εἰδὼς,
Ἀλλ' αἰεὶ χαλεπός τ' εἴη, καὶ αἴσυλα ῥέζοι·
Ὡς οὔτις μέμνηται Ὀδυσσῆος θείοιο,
Λαῶν, οἷσιν ἄνασσε, πατὴρ δ' ὡς ἤπιος ἦεν.
Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήσῳ κεῖται κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,
Νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ἥ μιν ἀνάγκῃ
Ἴσχει· ὁ δ' οὐ δύναται ἣν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι·
Οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι, καὶ ἑταῖροι,
Οἵ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
Νῦν αὖ παῖδ' ἀγαπητὸν ἀποκτεῖναι μεμάασιν,
Οἴκαδε νεισόμενον· ὁ δ' ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκουὴν,

Illis autem Pallas recenſebat aerumnas multas Vlyſſis,
Recordata; curae enim illi erat exiſtens in domo Nymphae:
« Iupiter pater, atque alii beati dii ſemper exiſtentes,
« Nullus amplius benignus, mitis, et manſuetus ſit
« Sceptrifer rex, neque animo iuſta ſentiens;
« Sed ſemper durus ſit, et iniuſta faciat:
« Adeo nemo memor-eſt Vlyſſis divini,
« Populorum, quibus praefuit, pater autem velut, mitis erat.
« Sed ille quidem in inſula iacet graves dolores patiens,
« Nymphae in aedibus Calypſus, quae ipſum vi
« Detinet; is vero non poteſt ſuam in patriam terram venire:
« Non enim ei adſunt naves remigio-inſtructae, et ſocii,
« Qui ipſum deducant ſuper lata dorſa maris.
« Nunc rurſus filium dilectum occidere cupiunt,
« Domum revertentem; ille vero abiit ad patris famam,

6 Μέλλε] F. A. 2. 3. L.

imperiis. Aen. I, 233. *Rerum cui ſumma poteſtas. Aen.* X, 100.

Ver. 7 Ζεῦ πάτερ] Vide ad *Il.* ά, 372.

Ver. 8 Μήτις ἔτι πρόφρων] « Exprobrat « — Iovi reliquiſque Diis Minerva Vlyſ« ſis manſuetudinem regiam, et pieta« tatem; quaſi hac ratione debuerit ſibi « Deorum numina conciliare; quae ta« men a ſe maxime alienata habeat, cum « ipſum tam longi temporis ſpatio a « patriis finibus arceant." *Spondan.* At nihil hic Diis exprobrat *Minerva*; ſed de populi Ithacenſis et Procorum ingratitudine conqueritur, qui, ſummae *Vlyſſis* manſuetudinis et clementiae obliti, erga uxorem et filium eius tam male ſe gerant. Vt liquet ex ſequenti, Ὡς οὔτις μέμνηται Ὀδυσσῆος θείοιο, Λαῶν, οἷσιν ἄνασσε, πατὴρ δ' ὡς ἤπιος ἦεν. Vide et ſupra ad β', 230, 234, ubi iidem verſus occurrunt.

Ver. 10 Αἴσυλα] *Al.* ἀήσυλα.

Ver. 12 Πατὴρ δ' ὡς ἤπιος ἦεν] Vide ſupra ad β', 47; et 234.

Ver. 14 Ἥ μιν ἀνάγκῃ Ἴσχει] Vide ſupra ad ά, 55.

Ver. 16 et 141 Ἐπήρετμοι] Vide ſupra ad δ', 559.

Ver. 18 Ἀποκτεῖναι] *Al.* ἀποκτάμεναι.

Ver. 19 Νεισόμενον] *Al.* νισσόμενον. *Clark.* At ſupra δ', 701 edebatur νισσόμενον, quod etiam hic ſervari debebat. *Ern.*

Ἐς Πύλον ἠγαθέην, ἠδ' ἐς Λακεδαίμονα δῖαν.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Τέκνον ἐμὸν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
Οὐ γὰρ δὴ τοῦτον μὲν ἐβούλευσας νόον αὐτὴ,
Ὡς ἤτοι κείνους Ὀδυσεὺς ἀποτίσεται ἐλθών;
Τηλέμαχον δὲ σὺ πέμψον ἐπισταμένως, (δύνασαι γὰρ,)
Ὥς κε μάλ' ἀσκηθὴς ἣν πατρίδα γαῖαν ἵκηται·
Μνηστῆρες δ' ἐν νηῒ παλιμπετὲς ἀπονέωνται.
Ἦ ῥα, καὶ Ἑρμείαν, φίλον υἱὸν, ἀντίον ηὔδα·
Ἑρμεία, (σὺ γὰρ αὖτε τά τ' ἄλλα περ ἄγγελός ἐσσι,)
Νύμφῃ ἐϋπλοκάμῳ εἰπεῖν νημερτέα βουλὴν,
Νόστον Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὥς κε νέηται,
Οὔτε θεῶν πομπῇ, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων·
Ἀλλ' ὅγ' ἐπὶ σχεδίης πολυδέσμου πήματα πάσχων
Ἤματι κ' εἰκοστῷ Σχερίην ἐρίβωλον ἵκοιτο,

« In Pylum divinam, atque in Lacedaemona claram.
Hanc autem reſpondens allocutus eſt nubium-coactor Iupiter;
« Filia mea, quale tibi dictum excidit ſepto dentium?
« Nonne enim hoc quidem excogitaſti conſilium ipſa,
« Vt ſcilicet illos Vlyſſes ulciſcatur reverſus?
« Telemachum autem tu deduc accurate, (potes enim,)
« Vt incolumis ſuam in patriam terram veniat;
« Proci vero in nave retro iter-relegant.
Dixit utique, et Mercurium, dilectum filium, contra alloquebatur;
« Mercuri, (tu enim itidem et in aliis nuncius es,)
« Nymphae comas-pulchrae dicito firmum *noſtrum* conſilium,
« Reditum Vlyſſis patientis; ut redeat,
« Neque deorum ductu, neque mortalium hominum;
« Sed is in rate multis-vinculis-apta aerumnas patiens
« Die viceſima ad Scheriam fertilem perveniat,

24 Ἀποτίσεται] A. 2. 3. L. 27 ἀπονέονται] edd. omnes poteſt eſſe ex antiquiori ſcriptura, de qua ad Il. paſſim.

Ver. 20 Λακεδαίμονα δῖαν] *Scholiaſtes* interpretatur μεγάλην. Recte, ut opinor. Alibi enim apud Poëtam appellatur εὐρύχορον Λακεδαίμονα, et Λακεδαίμονα κητώεσσαν· *Odyſſ.* δ', 1; ν', 414; ο, 1. Atque eodem ſenſu et Mari Epitheton hoc tribuere videtur Poëta. Vide ad *Il.* ά, 141.

Ver. 21 Νεφεληγερέτα Ζεὺς] Vide ad *Il.* ά, 175.

Ver. 23 Οὐ γὰρ δὴ] Vide infra ad *ver.* 204.

Ver. 24 Ἀποτίσεται] Ita edidit *Barneſius*. *Al.* ἀποτίσσεται. Minus recte; nam *τίσω, τίσασθαι, etc.* ſemper apud *Homerum primam* producunt. Vide ad *Il.* γ', 257; et ι, 508. *Clark.* Veteres edd. meliores conſenſu ἀποτίσεται, *Fl. A.* 1. *Rom.* Neſcio quomodo factum ut Lovanienſis h. l. F. et A. 1. deſerat. *Ern.*

Ver. 27 Ἀπονέωνται] *Al.* ἀπονέονται.

Ver. 28 φίλον υἱὸν] *Barneſius* edidit, υἱὸν φίλον. Sed et ferri poteſt Vulgata Lectio; eadem ratione ac Ὡς γάρ οἱ — *ver.* 41; et Αὐτάρ οἱ —· *ver.* 143. Vide ad *Il.* ά, 51.

Ver. 33 Σχεδίης πολυδέσμου] Λείπει, νεὼς, τῆς αὐτοσχεδίως πηχθείσης, — πολλοῖς ἐμπεπηγμένης δεσμοῖς. *Schol.*

Ver. 34 Σχερίην] Σχερία ἐκαλεῖτο ἡ νῆσος τῶν Φαιάκων· τὸ δὲ μετὰ ταῦτα ἐκλήθη Κερκύρα· τὸ δὲ ἀρχαιότατον ἐκαλεῖτο Δρεπάνη. *Schol.*

Ver.

Φαιήκων ἐς γαῖαν, οἳ ἀγχίθεοι γεγάασιν·
Οἵ κέν μιν περὶ κῆρι, θεὸν ὣς, τιμήσουσιν,
Πέμψουσιν δ' ἐν νηῒ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Χαλκόν τε χρυσόν τε ἅλις, ἐσθῆτά τε δόντες,
Πόλλ', ὅσ' ἂν οὐδέποτ' ἐκ Τροίης ἐξήρατ' Ὀδυσσεύς,
Εἴ περ ἀπήμων ἦλθε, λαχὼν ἀπὸ ληΐδος αἶσαν.
Ὣς γάρ οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἱκέσθαι
Οἶκον ἐς ὑψόροφον, καὶ ἑὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε διάκτορος Ἀργειφόντης·
Αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
Ἀμβρόσια, χρύσεια· τά μιν φέρον ἠμὲν ἐφ' ὑγρὴν,
Ἠδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, ἅμα πνοιῇς ἀνέμοιο.

« Phaeacum ad terram, qui propinqui diis ſunt;
« Qui ipſum ex animo, deum veluti, honorent,
« Mittantque in navi charam in patriam terram,
« Aesque aurumque abunde, veſtemque cum dederint,
« Plurima, quanta nunquam ex Troia ſuſtuliſſet Vlyſſes,
« Etiam ſi incolumis veniſſet, ſortitus ex praeda portionem.
« Sic enim ei fatale eſt amicosque videre, et pervenire
« Domum in excelſam, et ſuam in patriam terram.
Sic dixit; nec non paruit internuncius Argicida:
Statim deinde pedibus ſubligavit pulchros calceos,
Immortales, aureos, qui ipſum ferebant ſive per mare,
Sive per immenſam terram, pariter cum flatibus venti.

36, 37 Vid. *not.* 39 οὐδέποτε] F. A. L. vid. *not.* 44 αὐτίκα δ'] edd. vett.

Ver. 35 Ἀγχίθεοι] Ἤτοι καθότι τρίτοι εἰσὶν ἀπὸ Ποσειδῶνος οἱ βασιλεῖς αὐτῶν· ἢ ὅτι εὐδαίμονές εἰσιν· ἢ καθὰ οἱ θεοὶ συνδιατρίβουσιν αὐτοῖς καὶ εὐωχοῦνται. *Schol.* Ἀγχιθέους ἡ ποίησις λέγει, ἢ κατὰ γένος — ἢ διὰ τὴν εὐδαιμονίαν τῆς κατ' αὐτοὺς γῆς· ἢ διὰ τὸ φιλόξενον καὶ τὴν λοιπὴν ἀρετήν· ὃ καὶ κρεῖττον εἶναι δοκεῖ. *Euſtath.*

Ibid. Γεγάασιν] Similiterque infra *ver.* 67, μέμηλεν· *ver.* 87, εἰλήλουθας· et *ver.* 89, ἄνωγεν. Vide ad *Il.* ά, 37; et θ', 322.

Ver. 36, 37 Τιμήσουσιν πέμψουσιν δ'] *Euſtathius* habet τιμήσουσι, quod verum eſt. Omnes edd. vett. habent etiam πέμψουσι, ut et *Euſtath.* et edd. rec. *Clarkius Barneſium* ſequitur, non recte, ut opinor. Vide β', 166. *Ern.*

Ver. 37 Πέμψουσιν δ' ἐν νηῒ] Vide infra ad ν', 64 *etc.*

Ver. 39 Οὐδέποτ' ἐκ Τροίης ἐξήρατ'] MS. a *Tho. Bentleio* collatus, οὐδέποτε Τροίης ἐξήρατ'. Quae forte et verior lectio. *Clark.* In οὐδέποτε ſatis conſentiunt edd. vett. (vid. Var. Lect.) οὐδέποτε Τροίης plane habet *Euſtathius*, quod et ipſe verum puto. *Ern.*

Ver. 41 Ὣς γάρ οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν] Vide infra ad ί, 532.

Ver. 43 Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε — Αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν] Virgil. *Dixerat: Ille patris magni parere parabat Imperio; et primum pedibus talaria nectit Aurea; quae ſublimem alis, ſive aequora ſupra, Seu terram, rapido pariter cum flamine portant. Aen.* IV, 238. Similiter et Statius: *Paret Atlantiades dictis genitoris, et inde Summa pedum propere plantaribus illigat alis. Thebaïdos, lib.* I, *ver.* 303.

Ver. 44, 51, 54, 120 Ἐδήσατο — Σεῦατ' — ὀχήσατο — ποιήσατ'] Vide infra ad *ver.* 491; et ad ί, 296.

Ver. 44, 61, 232 Καλὰ — καλῇ — Καλὴν] Vide ad *Il.* β', 43.

Ver. 45 Φέρον] *Al.* φέροι. *Clark.* Neſcio unde ſit haec varietas a *Barneſio* notata. Aliis locis in hoc verſu, qui frequens eſt apud *Homerum*, ſemper eſt φέρον. *Ern.*

Εἵλετο δὲ ῥάβδον, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει,
Ὧν ἐθέλει, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει.
Τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς Ἀργειφόντης·
Πιερίην δ' ἐπιβὰς, ἐξ αἰθέρος ἔμπεσε πόντῳ.
Σεύατ' ἔπειτ' ἐπὶ κῦμα, λάρῳ ὄρνιθι ἐοικὼς,
Ὅστε κατὰ δεινοὺς κόλπους ἁλὸς ἀτρυγέτοιο
Ἰχθῦς ἀγρώσσων, πυκινὰ πτερὰ δεύεται ἅλμῃ·
Τῷ ἴκελος πολέεσσιν ὀχήσατο κύμασιν Ἑρμῆς·
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφίκετο τηλόθ' ἐοῦσαν,
Ἔνθ' ἐκ πόντου βὰς ἰοειδέος, ἤπειρόνδε
Ἤϊεν· ὄφρα μέγα σπέος ἵκετο, τῷ ἔνι νύμφη

Cepit etiam virgam, qua virorum oculos demulcet,
Quorumcunque vult, rurſusque dormientes excitat.
Hanc in manibus tenens volabat fortis Argicida:
Pieriae autem cacumen nactus, ex aethere incidit in mare:
Feſtinabat deinde ſuper fluctus, laro avi ſimilis,
Quae circum magnos ſinus maris infructuoſi
Piſces venans, crebro alas mergit ſibi ſalſugine:
Huic ſimilis plurimis ſupervectus eſt fluctibus Mercurius.
Sed quando iam inſulam perveniſſet procul ſitam,
Tum ex ponto aſcendens coeruleo, ad littus
Ibat, donec ad ingentem ſpecum pervenit, in quo Nympha

57 Ὧι ἔνι] F. A. L. τῷ mollius eſt.

Ver. 47 Εἵλετο δὲ ῥάβδον, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει] Virgil. *Tum virgam capit: hac animas ille evocat Orco Pallentes, alias ſub triſtia Tartara mittit: Dat ſomnos, adimitque; et lumina morte reſignat. Aen.* IV, 242. Statius: *Tum dextrae virgam inſeruit, qua pellere dulces Aut ſuadere iterum ſomnos; qua nigra ſubire Tartara, et exangues animare aſſueverat umbras. Thebaïd. lib.* I, *ver.* 306. Horatius: *Tu pias laetis animas reponis Sedibus, virgaque levem coërces Aurea turbam, ſuperis Deorum Gratus, et imis. Carm. Lib.* I, *Od.* x, 17. Λόγου ἀθρότητα [*Barneſius* edidit ὀρθότητα, ſed legendum ſine dubio ἀθροότητα] νοητέον τὴν τοῦ Ἑρμοῦ ῥάβδον· ὥστε ψυχὰς μὲν τεταραγμένας παύειν, ἐκλελυμένας δὲ διεγείρειν. *Schol.* Similiter *Euſtathius*: Ἀλληγορία δὲ τῆς τοιαύτης Ἑρμαϊκῆς ῥάβδου ἐνεργημάτων, τὸ τοὺς μὲν νήφοντας, κηλεῖν· τοὺς δὲ καθηρημένους δι' ἔκλυσιν, διεγείρειν. Ἢ καὶ ἄλλως, ὡς θέμις λόγῳ, τοὺς μὲν ὀρθίους πλέον ἢ δεῖ καὶ ἀγήνορας, πραΰνειν διὰ πειθοῦς· τοὺς δὲ χαλίφρονας, μεριμνητὰς ποιεῖν. Vide *Phurnutum, de Natura Deorum, cap.* 16; item infra ad *ver.* 87. *Clark* Ἀθροότητα vix *Scholiaſtes* dixerit. Ἀδρότητα fortaſſe. *Ern.*

Ver. 49 Τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο] Virgil. *Illa fretus agit ventos, et turbida tranat Nubila. Aen.* IV, 245. Statius: *Diſſiluit, tenuique exceptus inhorruit aura: Nec mora, ſublimes raptim per inane volatus Carpit, et ingenti deſignat nubila gyro. Thebaïd. lib.* I, *ver.* 309.

Ver. 50 Πιερίην δ' ἐπιβὰς, ἐξ αἰθέρος ἔμπεσε πόντῳ] Virgil. *Hic primum, paribus nitens Cyllenius alis, Conſtitit; hinc toto praeceps ſe corpore ad undas Miſit; avi ſimilis, quae circum littora, circum Piſcoſos ſcopulos, humilis volat aequora iuxta. Aen.* IV, 252.

Ibid. Πιερίην] Πιερία, ὄρος Μακεδονίας, ἱερὸν Μουσῶν. *Schol.*

Ver. 51 Λάρῳ ὄρνιθι ἐοικὼς] Τὴν ὁρμὴν, οὐ τὸ σῶμα. Λάρος δὲ, ὄρνεον θαλάσσιον. *Schol.*

Ver. 52, 84, 140, et 158 Ἀτρυγέτοιο — ἀτρύγετον] Vide ad *Il.* ά, 316.

Ver. 54 Τῷ ἴκελος] Fuerunt, notante *Euſtathio*, qui hunc verſum repudiarint; ſed rationibus parum idoneis.

Ver. 55, 59 Τηλόθ' — τηλόθι] *Al.* τηλόσ' — τηλόσε.

Ver. 57 Ἤϊεν, ὄφρα μέγα σπέος ἵκετο] Virgil. *Proxima Circaeae raduntur littora terrae:*

Ναῖεν εὐπλόκαμος· τὴν δ' ἔνδοθι τέτμεν ἐοῦσαν.
Πῦρ μὲν ἐπ' ἐσχαρόφιν μέγα καίετο, τηλόθι δ' ὀδμὴ
Κέδρου τ' εὐκεάτοιο, θύου τ' ἀνὰ νῆσον ὀδώδει,
Δαιομένων· ἡ δ' ἔνδον ἀοιδιάουσ' ὀπὶ καλῇ,
Ἱστὸν ἐποιχομένη, χρυσείῃ κερκίδ' ὕφαινεν.
Ὕλη δὲ σπέος ἀμφιπεφύκει τηλεθόωσα,
Κλήθρη τ', αἴγειρός τε, καὶ εὐώδης κυπάρισσος.
Ἔνθα δέ τ' ὄρνιθες τανυσίπτεροι εὐνάζοντο,
Σκῶπές τ', ἴρηκές τε, τανύγλωσσοί τε κορῶναι
Εἰνάλιαι, τῇσίν τε θαλάσσια ἔργα μέμηλεν.

Habitabat comas-pulchra: hanc vero intus invenit.
Ignis quidem ad focum ingens ardebat, procul vero odor
Cedrique fiſſilis, thyaeque per inſulam redolebat,
Ardentium: ipſa vero intus cantillans voce pulchra,
Telam percurrens, aureo radio texebat.
Sylva autem ſpecum circumcreverat vireſcens,
Alnuſque, populuſque, et bene-odorata cypreſſus.
Ibi vero et aves extenſas-alas-habentes nidulabantur,
Bubones, accipitreſque, lataſque-linguas habentes cornices
Marinae, quibus utique marina opera curae-ſunt.

59 Τηλόθι] edd. praeter R. quod et ipſum ferri poteſt, forte etiam praeferri. 60 εὐκλεάτου] A. 2. 3. 66 Ἴρηκες] edd. alibi vidimus habere quoſdam Ἴρηκες, quod verum eſt.

terrae: Dives inacceſſos ubi Solis filia lucos Aſſiduo reſonat cantu, tectiſque ſuperbis Urit odoratam nocturna in lumina cedrum, Arguto tenues percurrens pectine telas. Aen. VII, 10. Quem locum inter eos recenſet *Macrobius*, in quibus Poëtarum *par pene ſplendor amborum eſt.* *Lib.* V, *cap.* 12.

Ver. 59 Πῦρ μὲν ἐπ' ἐσχαρόφιν] Ἀρχαῖον δὲ ἡ τοῦ πυρὸς χρῆσις παρὰ τοῖς ἐνδόξοις· ἣν καὶ ὁ τῆς τραγῳδίας Φιλοκτήτης ἐπαινῶν, φησὶν [*Sophocl. Philoctet. ver.* 297] ὅτι, Οἰκουμένη στέγη πυρὸς μετὰ, Πάντ' ἐκπορίζει αὐτῷ ἃ ἐκεῖνος νοεῖ. *Euſtath.*

Ver. 60 Θύου τ'] *Scholiaſtes* exponit Εἶδος δένδρου, ἢ φυτοῦ. *Macrobius* autem; "Homerus, (inquit,) qui citrum θύον appellat, oſtendit eſſe odoratum pomum; "θύον δ' ὑπὸ καλὸν ὀδώδει." *Saturnal. Lib.* II, *cap.* 15. Ubi in tranſcurſu notandum, quod nunc legimus θύου τ' ἀνὰ νῆσον ὀδώδει, legiſſe *Macrobium*, θύον δ' ὑπὸ καλὸν ὀδώδει. Minus recte. *Al.* θείου.

Ver. 60, 63, et 238, 68, 69 Ὀδώδει — πεφύκει — τετάνυστο — τεθήλει] Vide ad *Il.* ϐ, 37; et δ', 492.

Ver. 63 et 398 Ὕλη] Similiterque *ver.* 257, ὕλην. Vide ad *Il.* γ', 151.

Ibid. Ἀμφιπεφύκει] *Al.* ἀμφὶ πεφύκει.

Ver. 66 Σκῶπές τ'] Λέγει δὲ Ἀριστοτέλης τοὺς παρ' Ὁμήρῳ διὰ τοῦ σίγμα μὴ λέγεσθαι, ἀλλὰ ἁπλῶς ὀνομάζεσθαι κῶπας. Τοὺς οὖν τιθέντας τὸ σίγμα ἁμαρτάνειν τῆς κατὰ τὸ ὄνομα ἀληθείας, καὶ τῆς Ὁμήρου περὶ τὸν ὄρνιν κρίσεώς τε καὶ γνώσεως. *Aelian. de Animal. Lib.* XV, *cap.* 28. Ὁ Μύνδιος δὲ Ἀλέξανδρος φησὶ τοὺς παρ' Ὁμήρῳ χωρὶς τοῦ σ' κῶπας εἶναι· καὶ Ἀριστοτέλη οὕτως αὐτοὺς ὠνομακέναι. — Καὶ Σπεύσιππος δ' ἐν δευτέρῳ ὁμοίων, χωρὶς τοῦ σ' κῶπας αὐτοὺς ὀνομάζει. *Athenaeus, Lib.* IX, *cap.* 10. "Plane contrarium tamen," inquit *Caſaubonus*, in annotationibus ad hunc *Athenaei* locum, "ſcribit Theocriti vetus interpres; cuius ſunt haec ad Idyllium primum; "Ἀλέξανδρός φησι, τοὺς σκῶπας οὐκ ἐπιτερπεῖς τῇ φωνῇ, διὸ καὶ παρ' Ὁμήρῳ φησὶν ὀρθῶς δοκεῖν γράφεσθαι, Σκῶπές τ' ἴρηκές τε. Οὐ δεῖ γάρ, φησι, γράφεσθαι χωρὶς τοῦ σ'."

Ibid. Ἴρηκες] Τὸ δὲ, ἴρηκες, Ἰωνικῶς ψιλοῦται. *Euſtath.* Alii hic habent Ἴρηκες.

Ibid. Κορῶναι Εἰνάλιαι] Κορῶναι δὲ εἰνάλιαι, κατὰ τοὺς Παλαιοὺς, αἱ αἴθυιαι. *Euſtath.*

Ἡ δ' αὐτοῦ τετάνυστο περὶ σπείους γλαφυροῖο
Ἡμερὶς ἡβώωσα, τεθήλει δὲ σταφυλῇσι·
Κρῆναι δ' ἑξείης πίσυρες ῥέον ὕδατι λευκῷ,
Πλησίαι ἀλλήλων τετραμμέναι ἄλλυδις ἄλλη.
Ἀμφὶ δὲ λειμῶνες μαλακοὶ ἴου, ἠδὲ σελίνου,
Θήλεον· ἔνθα κ' ἔπειτα καὶ ἀθάνατός περ ἐπελθὼν
Θηήσαιτο ἰδὼν, καὶ τερφθείη φρεσὶν ᾗσιν.
Ἔνθα στὰς θηεῖτο διάκτορος Ἀργειφόντης.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα ἑῷ θηήσατο θυμῷ,
Αὐτίκ' ἄρ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλυθεν· οὐδέ μιν ἄντην
Ἠγνοίησεν ἰδοῦσα Καλυψὼ, δῖα θεάων.
(Οὐ γάρ τ' ἀγνῶτες θεοὶ ἀλλήλοισι πέλονται
Ἀθάνατοι, οὐδ' εἴτις ἀπόπροθι δώματα ναίει.)
Οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα ἔνδον ἔτετμεν,

Ibidem porro extenſa erat circum ſpeluncam cavam
Vitis pubeſcens; florebat vero uvis:
Fontes autem ex-ordine quatuor fluebant aqua limpida,
Vicini inter-ſe verſi alio alius.
Circum vero prata mollia violarum, atque apii,
Vireſcebant: ibi deinde etiam vel immortalis ſi acceſſiſſet,
Admiratus eſſet intuens, et oblectatus animo ſuo.
Illic ſtans mirabatur internuncius Argicida.
Caeterum poſtquam omnia ſuo admiratus eſt animo,
Statim in amplam ſpeluncam perrexit; neque ipſum coram
Ignoravit conſpicata Calypſo, nobilis dea.
(Non enim ignoti utique dii invicem ſunt
Immortales; neque ſiquis longe-procul aedes habitet.)
Neque vero Vlyſſem magnanimum intus invenit;

68 Ἡδ'] F. R. A. 1. L. quod verum puto. articulus hic friget. conf. 391.
79 γε θεοὶ] edd. praeter R.

Ver. 68 Ἡ δ'] *Al.* Ἡδ'

Ibid. Σπείους] *Al.* σπείως et σπείεος.

Ver. 69 Ἡμερὶς ἡβώωσα] Ἄμπελος, εἰς διαστολὴν τῆς ἀγρίας, ἀκμάζουσα. *Schol.* Ἡμερὶς δὲ, κατὰ μὲν πολλοὺς, ἡ ἥμερος ἄμπελος, πρὸς διαστολὴν τῆς ἀγριάδος. — Ἐν δὲ ὑπομνήμασι παλαιοῖς τοῖς εἰς τὸ ξ' τῆς Ἰλιάδος, εἶδος λεπτοφλοίου δρυὸς ἡ ἡμερὶς λέγεται, καὶ ὁ καρπὸς αὐτῆς σταφυλή. *Euſtath.*

Ver. 72 Ἀμφὶ δὲ λειμῶνες μαλακοὶ ἴου] Ἴον, εἶδος ἄνθους. *Schol.* Τὸ δὲ, ἴου, σία τινὲς γράφουσιν· ὃ καὶ κρεῖττον, ὡς καὶ πολλοῖς ἀρέσκει τῶν Παλαιῶν· ἴα γὰρ ἐν λειμῶσιν οὐκ εἰσὶν, ἀλλὰ σία, ὡς μέχρι νῦν φαίνεται· οἷς, καθὰ καὶ τοῖς σελίνοις, χρεία δαψιλοῦς ὕδατος. Θάλλουσι γὰρ πλέον ἐν αὐτῷ. Διὸ καὶ πηγὰς προκατέβαλεν ὑδάτων, ὡς ἐῤῥέθη, ὧν χωρὶς οὐκ ἔτι θάλλειν αὐτά. *Euſtath.* Vide et *Athenaeum*, *lib.* II, *cap.* 19, ſub fine.

Ver. 73 Ἔνθα κ' ἔπειτα] *Al.* ἔνθα δ' ἔπειτα.

Ibid. Καὶ ἀθάνατός περ ἐπελθὼν Θηήσαιτο ἰδὼν] "L'admiration que les Dieux mêmes "auroient pour ce beau lieu, nous ne ſaurions nous empêcher d' l'avoir pour "la belle deſcription qu'*Homere* en a "faite." *Dacier.*

Ver. 76, 476 Ἤλυθεν — ὑπήλυθε] Vide ſupra ad β', 262; et ad *Il.* ε, 37.

Ver. 79 Οὐ γάρ τ' ἀγνῶτες θεοὶ ἀλλήλοισι πέλονται] Ita edidit *Barneſius* ex *Euſtathio*, qui et in contextu et in commentario hoc modo legit. Cumque *Barneſio* faciunt et Codices nonnulli a *Tho. Bentleio* collati. *Vulgg.* Οὐ γάρ τ' ἀγνῶτές γε θεοί.

Ver. 81 Οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆα] Ὅτι δεινῶς μεθοδεύει ὁ Ποιητὴς, μὴ εἶναι τὸν Ὀδυσσέα ἔνθεν παρὰ τῇ Καλυψοῖ, ὅτε εἰς αὐτὴν ἦλθεν Ἑρμῆς. Ποιεῖ δὲ τοῦτο, ἵνα πρόφρασιν κατὰ τὸν Ποιητὴν δόξῃ χαρίσασθαι αὐτῷ ἡ Καλυψὼ τὸν πλοῦν ἀφ' ἑαυτῆς, καὶ ὀφλήσῃ ἐκεῖνος χάριν

Ἀλλ' ὅγ' ἐπ' ἀκτῆς κλαῖε καθήμενος· ἔνθα πάρος περ,
Δάκρυσι καὶ στοναχῇσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων,
Πόντον ἐπ' ἀτρύγετον δερκέσκετο, δάκρυα λείβων.
Ἑρμείαν δ' ἐρέεινε Καλυψὼ, δῖα θεάων,
Ἐν θρόνῳ ἱδρύσασα φαεινῷ, σιγαλόεντι·
Τίπτε μοι, Ἑρμεία χρυσόῤῥαπι, εἰλήλουθας,
Αἰδοῖός τε φίλος τε; πάρος γε μὲν οὔτι θαμίζεις.
Αὔδα, ὅ, τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
Εἰ δύναμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν.
Ἀλλ' ἕπεο προτέρω, ἵνα τοι πὰρ ξείνια θείω.
Ὣς ἄρα φωνήσασα θεὰ παρέθηκε τράπεζαν,
Ἀμβροσίης πλήσασα· κέρασσε δὲ νέκταρ ἐρυθρόν.

Sed is in littore flebat ſedens, ubi antea etiam,
Lachrymis et gemitibus et doloribus animum macerans,
Pontum in infructuoſum proſpiciebat, lachrimas ſtillans.
Mercurium autem interrogabat Calypſo, nobilis dea,
In throno collocatum ſplendido, admirando;
" Cur ad me, Mercuri aureo-caduceo, veniſti,
" Venerandusque charusque? ante quidem neutiquam frequentabas:
" Eloquere, quod in-animo-habes; perficere autem me animus iubet,
" Si poſſum quidem perficere, et ſi perfici poteſt.
" Verum ſequere ulterius, ut tibi hoſpitalia apponam.
Sic utique locuta dea appoſuit menſam,
Ambroſia repletam; miſcuitque nectar rubrum.

83 Στεναχῇσι] R. 93 κέρασε] edd. praeter R.

χάριν αὐτῇ. *Euſtath.* Sed vide infra ad *ver.* 87.

Ver. 82 Πάρος περ] *Al.* πάρος γε.

Ver. 83 Δάκρυσι καὶ στοναχῇσι καὶ ἄλγεσι] Vide infra ad λ', 611.

Ver. 84 et 158 Δερκέσκετο] Similiterque *ver.* 135, φίλεον, ἔτρεφον, ἔφασκον· et *ver.* 154, ἰαύεσκεν. Vide ad *Il.* β', 221; et ά, 37.

Ver. 86 Σιγαλόεντι] Ὁ σιγαλόεις θρόνος, — ὁ ποικίλος διὰ τὸ κατεστιγμένος εἶναι. *Euſtath.*

Ver. 87 Τίπτε μοι, Ἑρμεία χρυσόῤῥαπι] *Heraclides Ponticus* locum hunc allegorice interpretatur: Καὶ μὴν καὶ ἡ Καλυψὼ (inquit) τὴν πειθὼ τῶν ποικίλων παρ' Ὀδυσσέως λόγων, Ἑρμῆν προσηγόρευσε· μόγις μὲν, ἀλλ' ὅμως καταθέλξαντος αὐτῷ τὸν ἔρωτα τῆς Νύμφης, ἵν' εἰς Ἰθάκην προπεμφθείη. Vide ſupra ad *ver.* 47; et ad *Il.* ώ, 360.

Ver. 88 Θαμίζεις] *Barneſius* legendum coniicit θάμιζες· nec male. Vide ad *Il.* ά, 37; et β', 221. *Clark.* Sane temporum ratio ita videtur poſtulare. Sed aliis quoque locis eſt θαμίζεις conſentientibus libris omnibus. *Ern.*

Ver. 89 Αὔδα, ὅ, τι φρονέεις] In vulgatis ſcriptum eſt Αὐδα. *Barneſius* autem ex MS. et ex *Euſtathio* edidit Αὔδα· uti et in omnibus legitur, *Iliad.* ξ', 195; σ', 426, ubi idem verſus occurrit. Recte: contrahitur enim (uti notat *Barneſius*) ex Αὔδαε· adeoque *ultimam* habet longam, propter ſequentem vocalem ſolummodo hic corripit. Vide ad *Il.* ν', 192.

Ver. 89, 90 Αὔδα, ὅ, τι φρονέεις· — τετελεσμένον ἐστίν] Virgil. *Tuus, o regina, quid optes Explorare labor; mihi iuſſa capeſſere fas eſt.* *Aen.* I, 80. Vide et ad *Il.* ξ', 195.

Ver. 90 Εἰ τετελεσμένον ἐστίν] Εἰ φύσιν ἔχει τοῦ δύνασθαι τελειωθῆναι· ἢ δυνατόν ἐστι γενέσθαι. *Schol.*

Ver. 91 Ἀλλ' ἕπεο προτέρω] Deeſt hic verſus in MSS. duobus a *Tho. Bentleio* collatis.

Ver. 93 Κέρασσε δὲ νέκταρ] Νῦν ἐνέχεεν, ἀπὸ τῆς ἀρχαίας συνηθείας· εἰς κέρας γὰρ ἐγχέοντες ἔπινον. *Schol.*

Ibid. Κέρασσε] Recte cum duplici σ', quippe non ex κεράω, ſed ex κεράννυμι deductum. Vide ad *Il.* ά, 67; et ν', 1.

Αὐτὰρ ὁ πῖνε καὶ ἦσθε διάκτορος Ἀργειφόντης.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δείπνησε, καὶ ἤραρε θυμὸν ἐδωδῇ,
Καὶ τότε δή μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
Εἰρωτᾷς μ' ἐλθόντα, θεά, θεόν; αὐτὰρ ἐγώ τοι
Νημερτέως τὸν μῦθον ἐνισπήσω· κέλεαι γάρ.
Ζεὺς ἐμὲ ἠνώγει δεῦρ' ἐλθέμεν οὐκ ἐθέλοντα·
Τίς δ' ἂν ἑκὼν τοσσόνδε διαδράμοι ἁλμυρὸν ὕδωρ,
Ἄσπετον; οὐδέ τις ἄγχι βροτῶν πόλις, οἵτε θεοῖσιν
Ἱερά τε ῥέζουσι, καὶ ἐξαίτους ἑκατόμβας.
Ἀλλὰ μάλ' οὔπως ἐστὶ Διὸς νόον αἰγιόχοιο
Οὔτε παρεξ ἐλθεῖν ἄλλον θεόν, οὔθ' ἁλιῶσαι.
Φησί τοι ἄνδρα παρεῖναι ὀϊζυρώτατον ἄλλων
Τῶν ἀνδρῶν, οἳ ἄστυ πέρι Πριάμοιο μάχοντο
Εἰνάετες, δεκάτῳ δὲ πόλιν πέρσαντες ἔβησαν
Οἴκαδ'· ἀτὰρ ἐν νόστῳ Ἀθηναίην ἀλίτοντο,

Caeterum bibebat et comedebat internuncius Argicida.
Porro poſtquam coenaverat, et refecerat animum cibo,
Tum vero ipſam verbis reſpondens allocutus eſt;
" Interrogas me *huc*-profectum, dea, deum? aſt ego tibi
" Vere ſermonem enarrabo; iubes enim
" Iupiter me iuſſit huc ire invitum:
" Quis enim volens tantam percurreret ſalſam aquam,
" Immenſam? neque ulla prope mortalium urbs, qui utique diis
" Sacraque faciunt, et eximias hecatombas.
" Sed nullo modo *fas*-eſt Iovis mentem Aegiochi
" Neque praetergredi alium deum, neque irritam-facere.
" Ait tibi virum adeſſe aerumnoſiſſimum praeter caeteros
" Viros, qui circa urbem Priami pugnabant
" Novennio; decimo vero urbem depopulati abiverunt
" Domum: at in reditu Palladem offenderunt;

99 Ἐμ' ἠνώγει] edd. vett. vid. *not. Clarkii.*

Ver. 95 Δείπνησε] Vide ſupra ad γ', 535.

Ibid. Ἤραρε] Vide ad *Il.* δ', 110.

Ver. 98 Νημερτέως τὸν μῦθον ἐνισπήσω] Ἤτοι ἀναμαρτήτως τἀληθὲς ἐρῶ· κεῖται γὰρ, ὡς εἰ ἔλεγεν, ἐπαληθεύσομαί σοι, ἀψευδῆ τὸν λόγον ἐρῶ. *Porphyr. Quaeſt. Homeric.* 2. Caeterum enuntiabatur νημερτέως ac ſi ſcriptum fuiſſet νημερτῶς. Vide ad *Il.* β', 811. *Al.* Νημερτές.

Ver. 99 Ζεὺς ἐμὲ ἠνώγει] In vulgatis editum eſt Ζεὺς ἔμ' ἠνώγει. Quod ferri non poteſt. *Barneſius* edidit Ζεὺς μὲν ἔμ' ἠνώγει· at nullis adductis Codicibus, nulla allata auctoritate; neque, ut opinor, ad ſententiam ſatis recte. Ad Vulgatam lectionem proximum eſt, quod in Editione *Caſtellionis* repperit *Barneſius*, Ζεὺς ἐμὲ ἠνώγει: uti habet et MS. unus à *Tho. Bentleio* collatus. *Clark.* Ἐμὲ expreſſit etiam ed. Amſt. 1650. Veteri lectioni forte conſuli poteſt, ſi dicamus, in pronunciando literam μ duplicatam fuiſſe. *Ern.*

Ver. 100 Τοσσόνδε] Vide ad *Il.* ζ', 357.

Ver. 101 Ὅτε] *Qui ſcilicet.*

Ver. 103 Ἀλλὰ μάλ' οὔπως ἐστὶ Διὸς νόον] Ὡς οὐκ ἔστι Διὸς κλέψαι νόον, οὐδὲ παρελθεῖν. *Heſiod. Theogon. ver* 613. Διὸς οὐ παραβατὸς ἐστιν μεγάλα φρὴν ἀπέρατος. *Aeſchylus, Supplices, ver.* 1056.

Ver. 103, et 137 Αἰγιόχοιο] Vide ad *Il.* α', 202.

Ver. 104 Παρὲξ ἐλθεῖν] *Al.* παρεξελθεῖν.

Ver. 108 Ἐν νόστῳ Ἀθηναίην ἀλίτοντο] Vide ſupra ad γ', 132, 135.

Ver.

Ἥ σφιν ἐπῶρσ' ἄνεμόν τε κακὸν, καὶ κύματα μακρά.
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθον ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
Τὸν δ' ἄρα δεῦρ' ἄνεμός τε φέρων καὶ κῦμα πέλασσεν.
Τὸν νῦν σ' ἠνώγει ἀποπεμπέμεν ὅ, ττι τάχιστα·
Οὐ γάρ οἱ τῇδ' αἶσα φίλων ἄπο νόσφιν ὀλέσθαι,
Ἀλλ' ἔτι οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἱκέσθαι,
Οἶκον ἐς ὑψόροφον, καὶ ἑὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
  Ὣς φάτο· ῥίγησεν δὲ Καλυψὼ, δῖα θεάων,
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
  Σχέτλιοί ἐστε, θεοὶ, ζηλήμονες ἔξοχον ἄλλων,
Οἵτε θεαῖς ἀγάασθε, παρ' ἀνδράσιν εὐνάζεσθαι
Ἀμφαδίην, ἥτις τε φίλον ποιήσετ' ἀκοίτην.
Ὣς μὲν ὅτ' Ὠρίων' ἕλετο ῥοδοδάκτυλος Ἠὼς,
Τόφρα οἱ ἠγάασθε θεοὶ ῥεῖα ζώοντες,

« Quae ipſis excitavit ventumque malum, et fluctus ingentes.
« Ibi alii quidem omnes perierunt eximii ſocii,
« Hunc autem huc ventusque ferens et fluctus appulit.
« Eum nunc te iubet dimittere quam celerrime:
« Non enim ei hic ſors-eſt ab amicis ſeorſum perire;
« Sed adhuc ei fatale eſt amicosque videre, et pervenire
« Domum in excelſam, et ſuam in patriam terram.
  Sic dixit: exhorruit vero Calypſo, nobilis dea,
Et ipſum compellans verba alata dixit;
  « Improbi eſtis, dii, invidi prae aliis,
« Qui utique deabus invidetis, cum viris *eas* dormire
« Palam, ſi qua charum ſibi fecerit maritum.
« Sic quidem cum Orionem cepit roſea-digitos Aurora,
« Tamdiu illi invidebatis dii facile viventes,

111 Πέλασσε] F. R. A. 1. L. recte. Sic et infra 134. 120 ἥν τις] F. A. L. vid. *not.*

Ver. 110, 133, 161 Ἀπέφθιθον — φθίνετο] Vide ad *Il.* β', 43.

Ver. 111 et 134 Πέλασσεν] Vide ad *Il.* γ', 1. *Clark.* Vid. Var Lect.

Ver. 116 et 171 Ῥίγησεν] Vide ad *Il.* β', 314.

Ver. 118 Σχέτλιοί ἐστε θεοί. ζηλήμονες] Τὸ δὲ, ζηλήμονες, γράφεται μὲν καὶ δηλήμονες, ὅ ἐστι βλαπτικοί. *Euſtath.* Eiuſdem lectionis hic meminit et *Scholiaſtes*; firmaturque ea tum ex *Iliad.* ω, 33, ubi idem hemiſtichium occurrit, et in Vulgatis legitur δηλήμονες, tum ex eo quod vox δηλήμων etiam alibi apud Poëtam uſurpetur; vox ζηλήμων, nuſquam niſi hoc loco. Vide infra ε', 84, 115; φ', 308. *Clark.* Poſterius argumentum nil valet. Lectio δηλήμονες poteſt e priori loco nata eſſe, ut aliis in locis factum. *Ern.*

Ver. 120 Ἢ τίς τε φίλον ποιήσετ' ἀκοίτην] Ita ex *Henrico Stephano* aliiſque reſtituit *Barneſius.* Alii corrupte, ἤ τις φίλον. Caeterum Editio *Hervagiana,* (notante *Barneſio,*) habet ἥν τις τε φίλον· atque ita habet etiam Codex unus a *Tho. Bentleio* collatus. Quae forte et verior lectio: *Clark.* Immo haec lectio erat in textum recipienda, ob conſenſum librorum. Nam e vett. noſtris ſola Rom. diſſentit. Vid. Var. Lect. *Ern.*

Ver. 121 Ὠρίων' ἕλετο] *Al.* Ὠρίωνα ἕλε.

Ibid. et *ver.* 228 Ῥοδοδάκτυλος Ἠὼς] Vide ſupra ad β', 1; et ad *Il.* α', 477.

Ver. 122 Ἠγάασθε] *Barneſius* legendum coniicit ἠγάσσασθε, ut *Iliad.* γ', 181.

Ἕως μιν ἐν Ὀρτυγίῃ χρυσόθρονος Ἄρτεμις ἁγνὴ
Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνεν.
Ὣς δ' ὁπότ' Ἰασίωνι ἐϋπλόκαμος Δημήτηρ,
Ὧι θυμῷ εἴξασα, μίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ,
Νειῷ ἔνι τριπόλῳ· οὐδὲ δὴν ἦεν ἄπυστος
Ζεύς, ὅς μιν κατέπεφνε βαλὼν ἀργῆτι κεραυνῷ.
Ὣς δ' αὖ νῦν μοι ἄγασθε, θεοί, βροτὸν ἄνδρα παρεῖναι.
Τὸν μὲν ἐγὼν ἐσάωσα περὶ τρόπιος βεβαῶτα
Οἷον, ἐπεί οἱ νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῷ
Ζεὺς ἔλσας ἐκέασσε μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθον ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
Τὸν δ' ἄρα δεῦρ' ἄνεμός τε φέρων καὶ κῦμα πέλασσε.
Τὸν μὲν ἐγὼ φίλεόν τε καὶ ἔτρεφον, ἠδὲ ἔφασκον

" Donec ipſum in Ortygia aureum-ſolium-habens Diana caſta
" Suis mitibus ſagittis aggrediens occidit.
" Sic etiam quando Iaſoni comas-pulchra Ceres
" Suo animo obſecuta, commixta eſt amore et concubitu,
" Novali in tertiato; neque diu fuit ignarus
" Iupiter, qui ipſum occidit percuſſum coruſco fulmine.
" Sic rurſus nunc mihi invidetis, dii, mortalem virum adeſſe.
" Illum quidem ego ſervavi navis-carinae inſiſtentem
" Solum; quoniam ei navem celerem coruſco fulmine
" Iupiter percuſſam diffidit medio in nigro ponto.
" Ibi alii quidem omnes perierunt eximii ſocii,
" Hunc vero huc ventusque ferens et fluctus appulit.
" Hunc quidem ego amice-excipiebam et enutriebam, atque dicebam

123 Εἵως μιν ἐνὶ] R. 131 οἷον] R. male. 132 ἐλάσας] edd. praeter R. 133 ἀπέφθιθεν] eaed.

Ver. 123 Ἕως μιν] Pronuntiabatur Ὥς μιν.

Ibid. Ὀρτυγίῃ] Τῇ Δήλῳ· νῆσος δὲ ἡ Δῆλος ἐστὶν ἀνὰ μέσον τῶν Κυκλάδων. *Schol.*

Ibid. Ἄρτεμις ἁγνὴ Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν] Vide ad *Il.* τ', 59; et ω, 605, 606: item infra ad ο, 409. Horatius: *Et integrae Tentator Orion Dianae, Virginea domitus ſagitta. Carm. Lib.* III, *Ode* IV, *ver.* 70. Οἱ πλείονες ὑπὸ Σκορπίου φασὶν αὐτὸν ἀνῃρῆσθαι, βιαζόμενον τὴν Ἄρτεμιν. Ὁ γὰρ Ἀπόλλων οὐκ ἀνεῖλεν, ἴσως μὴ παρὼν τότε. *Schol.* ad *ver.* 121 ſupra.

Ver. 125 Ὣς δ' ὁπότ' Ἰασίωνι] Τούτου καὶ Δήμητρος ὁ Πλοῦτος. Ἦν δὲ Κρὴς ὁ Ἰασίων. Ἑλλάνικος δὲ Ἠλέκτρας καὶ Διὸς αὐτὸν γενεαλογεῖ. *Schol.* Δημήτηρ μὲν Πλοῦτον ἐγείνατο, δῖα θεάων, Ἰασίῳ Ἥρωϊ μιγεῖσ' ἐρατῇ φιλότητι. *Heſiod. Theogon. ver.* 969. Alii locum hunc allegorice interpretantur: Ἔνιοι δὲ (inquit *Scholiaſtes*) φασὶν γεωργικώτατον ὄντα, δόξαν ἔχειν, ὅτι τῇ Δήμητρι συνῴκει. Similiter et *Heraclides Ponticus*: Ἰασίων ἀνὴρ γεωργίας ἐπιμελόμενος, καὶ δαψιλῶς τοὺς ἀπὸ τῶν ἰδίων ἀγρῶν καρποὺς λαμβάνων, εἰκότως ὑπὸ τῆς Δήμητρος ἔδοξεν ἠγαπῆσθαι.

Ver. 126 Ὧι θυμῷ εἴξασα] Vide ad *Il.* ι, 594.

Ver. 126 et 127 Φιλότητι] Similiterque *ver.* 135, φίλεον. Vide ad *Il.* ζ, 309.

Ver. 127 Τριπόλῳ] Τρίτον ἐσκαμμένῃ. *Schol.*

Ver. 129 Ἄγασθε] *Al.* ἀγᾶσθε.

Ver. 130 Τὸν μὲν ἐγὼν ἐσάωσα] Virgil. *Eiectum littore, egentem, Excepi. Aen.* IV, 373.

Ibid. Βεβαῶτα] Vide ad *Il.* ν', 46.

Ver. 132 Ἔλσας] Apud *Scholiaſten* et Codices pleroſque ἐλάσας. Vide infra ad η, 250, ubi iterum occurrit hic verſus.

Ver. 133, 34 Hi duo verſus mihi ſuſpecti ſunt, ut temere hic repetiti ex 110. 111. Socios periiſſe, et ſolum advectum Vlyſſem, iam ſatis patet ex *ver.* 130. 131. τὸν μὲν ἐγὼν ἐσάωσα — Οἷον. Nec ſunt hi verſus in Comment. *Euſtathii. Ern.*

Ver.

Θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἤματα πάντα.
Ἀλλ' ἐπεὶ οὔπως ἐστὶ Διὸς νόον Αἰγιόχοιο
Οὔτε παρεξ ἐλθεῖν ἄλλον θεὸν, οὐδ' ἁλιῶσαι·
Ἐῤῥέτω, εἴ μιν κεῖνος ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει,
Πόντον ἐπ' ἀτρύγετον· πέμψω δέ μιν οὔπη ἔγωγε.
Οὐ γάρ μοι πάρα νῆες ἐπήρετμοι, καὶ ἑταῖροι,
Οἵ κεν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
Αὐτάρ οἱ πρόφρων ὑποθήσομαι, οὐδ' ἐπικεύσω,
Ὥς κε μάλ' ἀσκηθὴς ἣν πατρίδα γαῖαν ἵκηται.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης·
Οὕτω νῦν ἀπόπεμπε, Διὸς δ' ἐποπίζεο μῆνιν,
Μήπως τοι μετόπισθε κοτεσσάμενος χαλεπήνῃ.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κρατὺς Ἀργειφόντης.
Ἡ δ' ἐπ' Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα πότνια νύμφη
Ἤϊ', ἐπειδὴ Ζηνὸς ἐπέκλυεν ἀγγελιάων.
Τὸν δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς εὗρε καθήμενον· οὐδέ ποτ' ὄσσε

" *Me* facturam *eum* immortalem, et ſenii-expertem diebus omnibus.
" Verum quandoquidem nullo-pacto *fas*-eſt Iovis mentem Aegiochi
" Neque praetergredi alium deum, neque irritam-facere;
" Valeat, ſi eum ille impellit et *ire*-iubet,
" Pontum per infructuoſum: dimittam vero ipſum nuſquam ego.
" Non enim mihi adſunt naves remigio-inſtructae et ſocii,
" Qui ipſum deducant per lata dorſa maris.
" Aſt ei lubens conſulam, neque celabo,
" Vt omnino incolumis ſuam in patriam perveniat.
Hanc autem rurſus allocutus eſt internuncius Argicida;
" Sic nunc dimitte, Iovisque reſpice iram,
" Ne fortaſſis tibi in poſterum iratus ſuccenſuerit.
Sic utique locutus abiit fortis Argicida.
At ad Vlyſſem magnanimum veneranda Nympha
Ibat, poſtquam Iovis audierat mandata.
Illum autem in littore invenit ſedentem; neque unquam oculi

138 Παρεξελθεῖν] edd. praeter R. 145 τὴν δ'] edd. vett. 151 αὐτῆς] L.

Ver. 137 Ἐπεὶ οὔπως ἐστὶ Διὸς νόον] Vide ſupra ad *ver.* 103.

Ver. 138 Παρὲξ ἐλθεῖν] *Al.* παρεξελθεῖν. Vt ſupra *ver.* 104.

Ibid. Οὐδ' ἁλιῶσαι] *Al.* οὔτ' ἁλιῶσαι. Vt ſupra *ver.* 104.

Ver. 139 Ἐῤῥέτω] Male hic *Scholiaſtes* apud *Barneſium*; Ἀμφίβολον, (inquit,) πότερον εἰς Δία, ἢ εἰς Ὀδυσσῆ. Ambiguitatem nempe exquiſivit vir eruditus, quae nulla eſt. De *Vlyſſe* enim hoc omnino intelligendum liquet ex ſequente, εἴ μιν κεῖνος *etc.*

Ver. 140 Πέμψω δέ μιν *etc.*] Non: *dimittam ipſum nuſquam ego*: Immo dimiſſura erat: ſed, *nuſquam eum deducere, proſequi potero*, ut mox *ver.* 142 et alibi. *Ern.*

Ver. 145, 149, 151 Τὸν δ' — Ἡ δ' — Τὸν δ'] Vide ad *Il.* ά, 57; et θ', 160.

Ver. 146 Διὸς δ' ἐποπίζεο μῆνιν] Εὖ δ' ὄπιν ἀθανάτων μακάρων πεφυλαγμένος εἶναι. *Heſiod.* Ἔργ. καὶ Ἡμερ. II, 324. Ἐν τούτοις δὲ καὶ τὴν ὄπιν ἐτυμολογεῖ, ἥτις ἐστὶ τῶν μετόπισθεν, ἤτοι τῶν μελλόντων, θεία ἐπιστροφή. *Euſtath.* Vide ad *Il.* π', 388.

Ver. 151 Ἄρ'] Non hic ſupervacuum eſt iſtud ἄρ'· ſententiam enim connectit cum eo quod praeceſſit, *ver.* 82; Ἀλλ' ὅγ' ἐπ' ἀκτῆς κλαῖε *etc.*

Ver.

Δακρυόφιν τέρσοντο· κατείβετο δὲ γλυκὺς αἰὼν
Νόστον ὀδυρομένῳ, ἐπεὶ οὐκέτι ἥνδανε νύμφη.
Ἀλλ' ἤτοι νύκτας μὲν ἰαύεσκεν καὶ ἀνάγκῃ
Ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι παρ' οὐκ ἐθέλων ἐθελούσῃ·
Ἤματα δ' ἐν πέτρῃσι καὶ ἠϊόνεσσι καθίζων,
Δάκρυσι καὶ στοναχῇσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων,
Πόντον ἐπ' ἀτρύγετον δερκέσκετο, δάκρυα λείβων.
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσεφώνεε δῖα θεάων·
Κάμμορε, μή μοι ἔτ' ἐνθάδ' ὀδύρεο, μηδέ τοι αἰὼν
Φθινέτω· ἤδη γάρ σε μάλα πρόφρασσ' ἀποπέμψω.
Ἀλλ' ἄγε, δούρατα μακρὰ ταμὼν, ἁρμόζεο χαλκῷ
Εὐρεῖαν σχεδίην· ἀτὰρ ἴκρια πῆξαι ἐπ' αὐτῇ
Ὑψοῦ, ὥς σε φέρῃσιν ἐπ' ἠεροειδέα πόντον.
Αὐτὰρ ἐγὼ σῖτον καὶ ὕδωρ καὶ οἶνον ἐρυθρὸν
Ἐνθήσω μενοεικέ', ἅ κεν τοι λιμὸν ἐρύκοι.
Εἵματά τ' ἀμφιέσω· πέμψω δέ τοι οὖρον ὄπισθεν,

A-lachrymis ſiccabantur, conſumebatur vero dulcis aetas
Ob-reditum lugenti, quoniam non amplius placebat Nympha.
At ſane nocte quidem dormiebat etiam neceſſitate
In ſpecubus cavis, nolens apud volentem:
Die vero in petris et littoribus ſedens,
Lachrymis et gemitibus et doloribus animum macerans,
Pontum infructuoſum proſpiciebat, lachrymas ſtillans.
Prope autem aſtans allocuta eſt nobilis dea;
" Infelix, ne mihi amplius hic lugeas, neque tibi aetas
" Conſumatur; iam enim te perquam-lubens dimittam.
" Verum age, lignis abſciſſis, compinge tibi ferro
" Latam ratem; atque tabulata fige in ea
" Alte, ut te ferat per obſcurum pontum.
" Porro ego panem et aquam, et vinum rubrum
" Imponam animo-gratum, quae tibi famem arceant;
" Veſtesque induam; mittamque tibi ventum a tergo,

163 Εὐρείην] R. *ibid.* ἐπ' αὐτῆς] F.R: ita et *Euſtath.*

Ver. 152 Κατείβετο δὲ γλυκὺς αἰὼν] Ἐν δάκρυσιν ἦν αὐτῷ ὁ τοῦ βίου χρόνος, καὶ κατετήκετο. *Schol.*

Ver. 153 Ἐπεὶ οὐκέτι ἥνδανε νύμφη] Ita *Vulgati.* Ἐπεὶ οὐκέτι αὐτῷ ἥνδανε νύμφη. *Euſtath.* *Barneſius* vero edidit, ἥνδανε νύμφῃ· Δηλονότι, (ut ipſe annotat,) νόστος Ὀδυσσέως. Atque hoc modo explicat *Scholiaſtes*: Κατ' οὐδὲν ἤρεσκεν ἀποπέμπειν ἔτι αὐτόν. Quae nec invenuſta accipiendi ratio. Sed et vulgatam lectionem agnoviſſe *Scholiaſten* liquet ex interpretatione ab ipſo ſtatim deinceps adiecta; Ἢ τὸ μὲν πρῶτον, ὡς εὐάσκαν, ἔτερξεν· [Ita *Barneſius* pro corrupto σώσας ἀνέστερξεν·] τὸ δὲ μετὰ ταῦτα, οὐκέτι.

Ver. 163 Εὐρεῖαν] Ita hic edidit *Barneſius*; atque ita ſemper in *Iliade* ſcriptum occurrit. Ita etiam in omnibus Exemplaribus legitur infra *ver.* 483 huius libri. *Vulgg.* hoc in loco Εὐρείην. Male: nam (ut recte annotat *Barneſius*) α brevis nunquam in η *Ionicum* migrat. Vide ad *Il.* β', 633; et ν', 197. *Clark.* Εὐρεῖαν edd. vett. praeter Rom. cui et *Euſtath.* conſentit. *Ern.*

Ibid. Σχεδίην] Τὴν εἰκαίως κατασκευασθεῖσαν ναῦν λέγει. *Schol.* Vide ſupra ad *ver.* 33.

Ibid. Ἴκρια] Τὰ ὀρθὰ ξύλα, ἐφ' ὧν τὰ τῆς νεὼς καταστρώματα πήγνυται, τὰ ἐγκύλια [ἐγκοίλια] λεγόμενα παρ' ἡμῖν. *Schol.*

Ver. 167 Πέμψω δέ τοι οὖρον ὄπισθεν] Vide infra ad λ', 6.

Ver.

Ὥς κε μάλ' ἀσκηθὴς σὴν πατρίδα γαῖαν ἵκηαι,
Αἴκε θεοί γ' ἐθέλωσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
Οἵ μευ φέρτεροί εἰσι νοῆσαί τε κρῆναί τε.
Ὣς φάτο· ῥίγησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἄλλο τι δὴ σὺ, θεὰ, τόδε μήδεαι, οὐδέ τι πομπὴν,
Ἥ με κέλεαι σχεδίῃ περάαν μέγα λαῖτμα θαλάσσης,
Δεινόν τ' ἀργαλέον τε· τὸ δ' οὐδ' ἐπὶ νῆες ἐῖσαι
Ὠκύποροι περόωσιν, ἀγαλλόμεναι Διὸς οὔρῳ.
Οὐδ' ἂν ἐγὼν, ἀέκητι σέθεν, σχεδίης ἐπιβαίην,
Εἰ μή μοι τλαίης γε, θεὰ, μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι,
Μή τι μοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ Καλυψὼ, δῖα θεάων,
Χειρί τε μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Ἦ δὴ ἀλιτρός γ' ἐσσὶ, καὶ οὐκ ἀποφώλια εἰδώς·

« Vt omnino incolumis tuam in patriam terram pervenias,
« Si modo dii utique voluerint, qui coelum latum habitant,
« Qui me potiores ſunt in cognoſcendoque iudicandoque.
Sic ait: exhorruit autem patiens nobilis Vlyſſes,
Et ipſam allocutus verba alata dixit;
« Aliud quid iam tu, dea, hoc moliris, et neutiquam dimiſſionem;
« Quae me iubes rate traiicere ingentes fluctus maris,
« Horrendosque difficilesque; quos neque naves aequales
« Veloces traiiciunt, gaudentes Iovis vento.
« Neque ego, te invita, ratem conſcenderim,
« Niſi mihi digneris, dea, magnum iusiurandum iurare,
« Nullum mihi ipſi damnum malum ſtructuram te aliud.
Sic ait; riſit vero Calypſo, nobilis dea,
Manuque ipſum demulſit, verbumque fecit, dixitque;
« Profecto improbus es, et non incauta ſciens:

179 Μὴ μοι] F. 182 γ'] abeſt R.

Ver. 170 Κρῖναι] Vide ad *Il.* ά, 309, 314, et 338.

Ver. 173, 182, 183 Ἄλλο τι δὴ — Ἦ δὴ — Οἷον δὴ] Vide infra ad *ver.* 204.

Ver. 173 Μήδεαι] *Al.* μήδεα. Male.

Ver. 174 Ἥ με κέλεαι] Pronuntiabatur κέλῃ· ut recte *Barneſius* notavit. *Clark.* Fortaſſe autem με delendum, quod commode abeſſe poteſt, et aliis locis abeſt, ſaepius tamen additur. Infra ζ', 33 quoque eſt ἔσσεαι διασυλλάβως. *Ern.*

Ver. 174, 177 Σχεδίῃ — σχεδίης] Vide ſupra ad *ver.* 33 et 163.

Ver. 175 Νῆες ἐῖσαι] Vid. ſupra ad γ', 10.

Ver. 176 Ἀγαλλόμεναι Διὸς οὔρῳ] Καὶ ὅρα τὸ, ἀγαλλόμεναι, ὡς ἐπὶ ἐμψύχων τῶν νηῶν λεχθέν. *Euſtath.* Κέχρηται Ὅμηρος πολλαχοῦ τῷ τὰ ἄψυχα ἔμψυχα λέγειν, διὰ τῆς μεταφορᾶς· ἐν πᾶσι δὲ τὸ ἐνέργειαν ποιεῖν, εὐδοκιμεῖ. *Ariſtot. Rhetoric. Lib.* III, *cap.* 11. Vide ad *Il.* λ', 573.

Ver. 177 Ἐγὼν] *Al.* ἔγωγ'.

Ver. 182 Ἦ δὴ ἀλιτρός γ' ἐσσὶ, καὶ οὐκ ἀποφώλια εἰδώς] Ἀλιτρὸς, ὁ μὴ ἀπηλλαγμένος πανουργίας, ὁ ἁμαρτωλός· Ἀποφώλια, ἀπαίδευτα· φωλεοὶ γὰρ τὰ παιδευτήρια· ἢ ἃ οὐκ ἄν τις ἀποφήναιτο, ὡς ἄῤῥητα· ἢ ἀσύνετα. *Schol.* Τὸ δὲ ἀλιτρὸς ἐσσὶ καὶ οὐκ ἀποφώλια εἰδὼς, ἀντὶ τοῦ ἤλιτες καὶ οὐκ εἶπας τὸ ἀληθὲς, καὶ ταῦτα μὴ ἀπαίδευτος ὤν· ἀποφώλιος γὰρ ὁ ἀπαίδευτος καὶ ἀδίδακτος. *Euſtath.* Similiter et *Porphyrius*: Θαυμάζει δὲ καὶ Καλυψὼ, πῶς ἀπιστεῖ ταύτῃ ὁ Ὀδυσσεὺς, εἰ μὴ ὀμόσει περὶ τῆς ἐκπομπῆς, καίπερ οὐκ ὢν ἄφρων, καὶ γνώμης θεᾶς εὐσύνετος καὶ ἐρώσης. *Quaeſt. Homeric.* 2. Simplicius ta-

men

Οἷον δὴ τὸν μῦθον ἐπεφράσθης ἀγορεῦσαι;
Ἴστω νῦν τόδε Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν,
Καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, (ὅστε μέγιστος
Ὅρκος, δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσι,)
Μή τι τοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.
Ἀλλὰ τὰ μὲν νοέω καὶ φράσσομαι, ἅσσ' ἂν ἐμοί περ
Αὐτῇ μηδοίμην, ὅτε με χρειὼ τόσον ἵκοι.
Καὶ γὰρ ἐμοὶ νόος ἐστὶν ἐναίσιμος, οὐδέ μοι αὐτῇ
Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι σιδήρεος, ἀλλ' ἐλεήμων.
Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἡγήσατο δῖα θεάων
Καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο·
Ἷξον δὲ σπεῖος γλαφυρὸν θεὸς ἠδὲ καὶ ἀνήρ·
Καί ῥ' ὁ μὲν ἔνθα κάθιζεν ἐπὶ θρόνου, ἔνθεν ἀνέστη

« Qualem iam hunc ſermonem induxiſti-in-animum proloqui?
« Sciat nunc hoc Terra et Coelum latum ſuperne
« Et ſubter-labens Stygis aqua, (quod utique maximum
« Iusiurandum, graviſſimumque eſt beatis diis;)
« Non ullum tibi ipſi damnum malum *me* conſtructuram aliud.
« Sed ea quidem cogito et ſuadebo, quaecunque ſane mihi
« Ipſi ſuaderem, ſi-quando me neceſſitas tantopere urgeret,
« Etenim mihi mens eſt aequa; neque mihi ipſi
« Animus intra praecordia ferreus, ſed miſericors.
Sic utique locuta, praeivit nobilis dea
Celeriter; ille vero deinde poſt veſtigia ibat deae:
Pervenerunt autem ad ſpeluncam cavam dea atque vir;
Et ille quidem illic reſedit in ſolio, unde ſurrexerat

184 Ὕπερθε] F. R. A. 1. L. recte. 195 καθίζετ'] R.

men et veriſimilius videtur iſtud οὐκ ἀποφώλια εἰδὼς cum praecedente ἀλιτρὸς vocula καὶ copulari, et ad vocem ἐσσὶ utrumque referri.

Ver. 184 Ἴστω νῦν τόδε γαῖα καὶ οὐρανὸς] Virgil. *Eſto nunc Sol teſtis, et haec mihi terra precanti. Aen.* XII, 176. *Fonteſque fluvioſque voco, quaeque aetheris alti Relligio, et quae coeruleo ſunt numina ponto. Ibid.* 181. *Terram, mare, ſidera iuro. Ibid.* 197.

Ver. 185 Καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅστε μέγιστος Ὅρκος, δεινότατός τε — θεοῖσι] Virgil. *Idque ratum, Stygii per flumina fratris, Per pice torrentes atraque voragine ripas, Annuit. Aen.* IX, 104; X, 113. *Adiuro Stygii caput implacabile fontis, Vna ſuperſtitio ſuperis quae reddita Divis. Aen.* XII, 816. *Stygiamque paludem, Dii cuius iurare timent, et fallere numen. Aen.* VI, 323. Μάλιστα δὲ τῆς Στυγὸς τὸ ὄνομα ἐς τὴν ποίησιν ἐπεσηγάγετο Ὅμηρος· — Ἴστω νῦν τόδε γαῖα — Καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ. Ταῦτα μὲν δὴ ἐποίησεν, ὡς ἂν ἰδὼν ἐς τὸ ὕδωρ τῆς Στυγὸς στάζον —. Τὸ δὲ ὕδωρ τὸ ἀπὸ τοῦ κρημνοῦ τοῦ παρὰ τὴν Νώνακριν στάζον ἐμπίπτει μὲν πρῶτον ἐς πέτραν ὑψηλήν· διεξελθὸν δὲ διὰ τῆς πέτρας, ἐς τὸν Κρᾶθιν ποταμὸν κάτεισι. Θάνατον δὲ τὸ ὕδωρ φέρει τοῦτο καὶ ἀνθρώπῳ καὶ ἄλλῳ ζώῳ παντί. *Pauſanias, lib.* VIII, *cap.* 18.

Ver. 187 Μή τι τοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο] *Nequid tibi mali me denuo moliturum. Euſtathius* vocem ἄλλο aliter explicat: Καὶ ὅρα (inquit) τὸ, ἄλλο, δηλοῦν τὴν ἑτερότητα τοῦ κακοῦ πρὸς τὸ ἀγαθόν. Sed, ut opinor, minus recte.

Ver. 189 Ὅτε με χρειὼ τόσον ἵκοι] Vide ſupra ad δ', 312.

Ver. 190 Οὐδέ μοι αὐτῇ Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι σιδήρεος] Haud diſſimiliter *Perſius*; *Neque enim mihi cornea fibra eſt. Satyr.* I, *ver.* 47. Vide infra ad ψ', 103, 172.

Ver. 195 Κάθιζεν] *Al.* καθίζετ'.

Ibid. Θρόνου] Vide ſupra ad έ, 145.

Ver.

Ἑρμείας· νύμφη δ' ἐτίθει πάρα πᾶσαν ἐδωδὴν,
Ἔσθειν καὶ πίνειν, οἷα βροτοὶ ἄνδρες ἔδουσιν.
Αὐτὴ δ' ἀντίον ἷζεν Ὀδυσσῆος θείοιο,
Τῇ δὲ παρ' ἀμβροσίην δμωαὶ καὶ νέκταρ ἔθηκαν.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,
Τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Καλυψὼ δῖα θεάων·
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Οὕτω δὴ οἰκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
Αὐτίκα νῦν ἐθέλεις ἰέναι; σὺ δὲ χαῖρε καὶ ἔμπης.
Εἴγε μὲν εἰδείης σῇσι φρεσὶν, ὅσσα τοι αἶσα
Κήδε' ἀναπλῆσαι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι,
Ἐνθάδε αὖθι μένων σὺν ἐμοὶ τόδε δῶμα φυλάσσοις,
Ἀθάνατός τ' εἴης· ἱμειρόμενός περ ἰδέσθαι
Σὴν ἄλοχον, τῆς αἰὲν ἐέλδεαι ἤματα πάντα.

Mercurius: Nympha vero appoſuit omnem cibum
Ad-edendum et bibendum; qualia mortales viri edunt,
Ipſa vero e-regione ſedit Vlyſſis divini,
Ipſi autem ambroſiam ancillae et nectar appoſuerunt.
Hi vero ad cibos paratos appoſitos manus extendebant,
Caeterum poſtquam ſaturati ſunt cibo et potu,
His deinde ſermones exordiebatur Calypſo nobilis dea;
« Inclyte Laërtiade, verſute Vlyſſes,
« Siccine vero domum charam in patriam terram
« Protinus nunc vis proficiſci? tu vero vale nihilominus.
« Siquidem ſcires tua mente, quot tibi fatale-*eſt*
« Dolores implere, priuſquam in patriam terram pervenias;
« Certe hic manens una mecum hanc domum cuſtodires,
« Immortaliſque eſſes: quantumvis cupidus-ſis videndi
« Tuam uxorem, cuius uſque deſiderio-teneris dies omnes.

198 Ἴξεν] R. 204 οἶκον φίλον] edd. praeter R. 208 κ' αὖθι] edd. vid. *not.*

Ver. 201 Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν] Vide ad *Il.* ά, 469.

Ver. 204 Οὕτω δὴ οἰκόνδε] *Siccine revera domum etc.?* Λαμβάνεται δὲ καὶ ἐν παθητικοῖς πολλάκις ὁ σύνδεσμος οὗτος· ὥσπερ ἐπὶ τῆς Καλυψοῦς πρὸς τὸν Ὀδυσσέα· Οὕτω δὴ οἰκόνδε —. Εἰ γοῦν τὸν σύνδεσμον ἐξέλοις, συνεξαιρήσεις καὶ τὸ πάθος. *Demetr. Phaler.* περὶ Ἑρμηνείας, §. 57. Vide ad *Il.* ξ', 433, et 504; et ό, 101. Caeterum *Euſtathius* in commentario citat, Οὕτω νῦν οἰκόνδε *etc.* Minus recte.

Ver. 205 Σὺ δὲ χαῖρε καὶ ἔμπης] Τὸ ἔμπης, ὃ καὶ ἔμπα λέγεται, ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ ὅμως σημαίνει. *Schol.* MSS. apud *Barneſium.* Quae ſi vera ſit interpretatio, ſententia erit; *Quamvis diſcedere et me linquere paras, opto tibi nihilominus omnia bene cedant.* Vide ad *Il.* ξ', 174.

Ver. 208 Ἐνθάδε αὖθι μένων σὺν ἐμοὶ] *Al.* Ἐνθάδε κ' αὖθι μένων παρ' ἐμοί. Quae forte et verior lectio. *Clark.* Immo recipienda erat haec lectio, quam edd. vett. noſtrae omnes exhibent. *Euſtathius* tamen κ' omittit. Hic verſus citatur ab *Ammonio* in ἐνταυθοῖ, ſed non bene editur ἐνθάδε αὖθι, cum Cl. *Valkenarius* bene moneat, edd. vett. habere κ' αὖθι, quod ille non ſpernit. Editiones Homeri veteres non conſuluerat. Nam profecto edidiſſet lectionem vett. edd. κ' αὖθι. *Ern.*

Ver. 209, et 218 Ἀθάνατος] Similiterque *ver.* 213, 447: ἀθανάτῃσι, ἀθανάτοισι. Vide ad *Il.* ά, 398.

Ver.

Οὐ μέν θην κείνης γε χερείων εὔχομαι εἶναι,
Οὐ δέμας, ἐδὲ φυήν· ἐπεὶ ἔπως ἐδὲ ἔοικεν
Θνητὰς ἀθανάτῃσι δέμας καὶ εἶδος ἐρίζειν.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Πότνια θεά, μή μοι τόδε χώεο· οἶδα καὶ αὐτὸς
Πάντα μάλ', ἕνεκα σεῖο περίφρων Πηνελόπεια
Εἶδος ἀκιδνοτέρη, μέγεθός τ', εἰς ἄντα ἰδέσθαι·
(Ἡ μὲν γὰρ, βροτός ἐστι, σὺ δ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρως.)
Ἀλλὰ καὶ ὣς ἐθέλω καὶ ἐέλδομαι ἤματα πάντα
Οἴκαδέ τ' ἐλθέμεναι, καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι.
Εἰ δ' αὖ τις ῥαίησι θεῶν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
Τλήσομαι, ἐν στήθεσσιν ἔχων ταλαπενθέα θυμόν·

" Nequaquam certe illa inferior glorior eſſe,
" Nec corpore, neque oris-habitu: quandoquidem minime decet
" Mortales cum immortalibus corpore et forma contendere.
Hanc autem reſpondens allocutus eſt verſutus Vlyſſes:
" Veneranda dea, ne mihi ob-hoc ſuccenſeas; ſcio enim ipſe
" Omnia omnino, quod te prudens Penelope
" Forma deterior ſit, ſtaturaque, coram aſpectu:
" (Illa enim mortalis eſt, tu vero immortalis es ſenii-expers.)
" Sed et ſic volo, et deſidero diebus omnibus,
" Domumque redire, et reditus diem videre.
" Quod ſiquis me peſſumdet deorum in nigro ponto,
" Patiar, in pectore habens patientem-aerumnarum animum:

219 Ἔλδομαι] edd. praeter R. ἐέλδομαι praefero.

Ver. 212 Ἐπεὶ ὅπως ἐδὲ ἔοικεν Θνητὰς ἀθανάτῃσι — ἐρίζειν] Ἐπεὶ ὅποτε φῦλον ὁμοῖον Ἀθανάτων τε θεῶν, χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων. *Iliad.* ε, 441.

Ver. 215 Πότνια θεά, μή μοι τόδε χώεο] Καὶ ὅρα τὴν διὰ παντὸς τῦ λόγυ δεινότητα. Τὸ τραχύ τε γὰρ τῦ λόγυ ἐλίανε, ζητήσας ὡς ἐῤῥέθη συγγνώμην· καὶ τῷ καταρκτικῷ ἐπιθέτῳ ἐκολάκευσε, πότνιαν θεὰν προσειπὼν τὴν Καλυψώ· καὶ τῇ συντόμῳ συγκρίσει ἐταπείνωσε τὴν Πηνελόπην. *Euſtath.* Caeterum aut legendum Πότνα θεά, uti ſcriptum eſt infra υ, 61, atque uti in uno MS. hic ſcriptum repperit *Barneſius*, aut pronuntiandum Πότνια θᾶ, μή τοι *etc.* Vide ad *Il.* α, 18. *Clark.* Prius probo. Sic, conſulto an caſu neſcio, editum in Amſtel. 1650. *Ern.*

Ver. 217 Ἀκιδνοτέρη] Οἱ μὲν γλωσσογράφοι, ἀσθενεστέρα· οἱ δὲ, εὐτελεστέρα, *Schol.*

Ibid. Εἰς ἄντα ἰδέσθαι] *Euſtathius* in commentario legit, εἰς ὦπά τ' ἰδέσθαι.

Ver. 219, 220 Ἀλλὰ καὶ ὣς ἐθέλω — Οἴκαδέ τ' ἐλθέμεναι] Οὐ γὰρ ἀνασχετὸν εἶναι ὔτε τῷ Ἀχιλλεῖ τὴν σχολὴν, ὔτε τῷ Νέστορι τὴν σιωπὴν, ὔτε τῷ Ὀδυσσεῖ τὴν ἀσφάλειαν· ἐξῆν γὰρ — τῷ Ὀδυσσεῖ οἴκοι μένειν περὶ τὸ Νήριτον τὸ εὔφυλλον ἐν τῇ γῇ τῇ κυροτρόφῳ· ἢ τὸ τελευταῖον παρὰ Καλυψοῖ ἐν ἄντρῳ καταῤῥύτῳ καὶ κατασκίῳ, ὑπὸ Νυμφῶν θεραπευομένῳ, ἀγήρῳ ὄντι καὶ ἀθανάτῳ· ἀλλ' ὐχ εἵλετο ἀθάνατος εἶναι, ἀργὸς ὢν, καὶ μηδὲν χρώμενος τῇ ἀρετῇ. Ἀνάγκη δὲ τὸν ταύτην μεταχειριζόμενον ἀνθρωπίνοις συμπτώμασιν παραβαλλόμενον πολλάκις βοᾶν, Τέτλαθι δὴ κραδίη, καὶ κύντερον ἄλλο ποτ' ἔτλης (infra υ, 18) Τίς δ' ἂν μνήμη τῦ Ὀδυσσέως, ἐὰν ἀφέλῃς αὐτῦ τὰ δυσχερῆ. *Maximus Tyrius, Diſſertat.* XXXV.

Ibid. Ἐέλδομαι] *Al.* ἔλδομαι.

Ver. 222 Τλήσομαι, ἐν στήθεσσιν ἔχων ταλαπενθέα θυμόν· Ἤδη γὰρ μάλα πόλλ' ἔπαθον] Horat. *Fortem hoc animum tolerare iubebo; Et quondam maiora tuli. Serm. Lib.* II, v. 20. Γενναιότερον γὰρ ἐκ τῦ παθεῖν τὸ φιλόσοφον, ὥσπερ ψυχρῷ σίδηρος ἔμπυρος, ὕτω τοῖς κινδύνοις στομέμενον *Nazianz. Orat.* XXIII, §. 27. Vide infra ad υ, 18.

Ibid. Στήθεσσιν ἔχων] *Al.* στήθεσσι φέρων.

Ver.

Ἤδη γὰρ μάλα πόλλ᾽ ἔπαθον, καὶ πόλλ᾽ ἐμόγησα
Κύμασι καὶ πολέμῳ· μετὰ καὶ τόδε τοῖσι γενέσθω.
Ὣς ἔφατ᾽· ἠέλιος δ᾽ ἄρ᾽ ἔδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν.
Ἐλθόντες δ᾽ ἄρα τώγε μυχῷ σπείους γλαφυροῖο,
Τερπέσθην φιλότητι, παρ᾽ ἀλλήλοισι μένοντε.
Ἦμος δ᾽ ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠὼς,
Αὐτίχ᾽ ὁ μὲν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε ἕννυτ᾽ Ὀδυσσεύς·
Αὐτὴ δ᾽ ἀργύφεον φᾶρος μέγα ἕννυτο νύμφη,
Λεπτὸν, καὶ χαρίεν, περὶ δὲ ζώνην βάλετ᾽ ἰξυῖ
Καλὴν, χρυσείην· κεφαλῇ δ᾽ ἐπέθηκε καλύπτρην·
Καὶ τότ᾽ Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μήδετο πομπήν.
Δῶκε μέν οἱ πέλεκυν μέγαν, ἄρμενον ἐν παλάμῃσι,
Χάλκεον, ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένον· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
Στειλειὸν περικαλλὲς, ἐλάϊνον, εὖ ἐναρηρός·
Δῶκε δ᾽ ἔπειτα σκέπαρνον ἐΰξοον· ἦρχε δ᾽ ὁδοῖο
Νήσου ἐπ᾽ ἐσχατιῆς, ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει·
Κλήθρη τ᾽, αἴγειρός τ᾽, ἐλάτη τ᾽ ἦν οὐρανομήκης,
Αὖα πάλαι, περίκηλα, τά οἱ πλώοιεν ἐλαφρῶς.

« Iam enim valde multa paſſus ſum, et multa pertuli
« Fluctibus et bello: poſt illa et hoc quoque fiat.
Sic dixit; ſol vero occidit, et tenebrae advenerunt,
Profecti autem hi in ſeceſſum ſpeluncae cavae,
Oblectabantur amore, prope invicem manentes.
Quando autem mane-genita apparuit roſea-digitos aurora,
Continuo quidem chlaenamque tunicamque induit Vlyſſes;
Ipſa vero candidam ſtolam ingentem induit Nympha,
Tenuem et venuſtam, zonamque circumpoſuit lumbis
Pulchram, auream: capitique impoſuit calyptram:
Et tum Vlyſſi magnanimo apparabat dimiſſionem.
Dedit quidem ei ſecurim magnam, habilem in manibus,
Ferream, utrinque acutam: caeterum in ipſa *erat*
Manubrium perpulchrum, oleaginum, bene aptatum:
Dedit vero deinde aſciam politam; et dux-erat viae
Inſulae ad extremam-oram, ubi arbores procerae creſcebant;
Alnusque, populusque, abiesque erat in-coelum-pertingens,
Aridae dudum, valde-ſiccae, quae ei navigarent leviter.

227 Μένοντες] R. *Euſtath.* quod praefero, ut aptius verſus ſeq. initio. 229 ἕννυτο] edd. ut v. ſ. 236 ἐπαρηρός] A. L. (ἀρηρὸς F.) *Heſych.* ἐπαρήρει, ἐφήρμοστο.

Ver. 224 Κύμασι, καὶ πολέμῳ] Συντεμὼν ῥητορικῶς ἐν δυσὶ λέξεσι τὰ κατ᾽ αὐτὸν μυρία πάθη. Τὸ γὰρ, κύμασι καὶ πολέμῳ, τὸ μὲν, τὰ περὶ Τροίαν δηλοῖ· τὸ δὲ, τὰ κατὰ θάλασσαν. *Euſtath.* Ὀδυσσέα μυρία πόντῳ Ἄλγεα μετρήσαντα πολυκμήτοισιν ἀέθλοις. *Oppian. Halieutic. lib.* II, *ver.* 503.

Ver. 226 Σπείους] *Al.* σπείεος.

Ver. 231 Ἰξυΐ] Pronuntiabatur ἰξῦ.

Ver. 236 Ἐναρηρὸς] *Al.* ἐπαρηρὸς.

Ver. 238 et 241 Ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει, Κλήθρη τ᾽, *etc.*] Τῶν δένδρων τὰ μὲν καρποφόρα καλὰ προσαγορεύει — · τὰ δ᾽ εἰς ξυλείαν εὔθετα, μακρά· τοῖς ἐπιθέτοις τὰς χρήσεις διαστέλλων. Ἔνθεν, δένδρεα μακρὰ πεφύκει, Κλήθρη τ᾽, αἴγειρός τ᾽, ἐλάτη τ᾽ ἦν οὐρανομήκης. *Athenaeus, Lib.* I, *cap.* 19. Vide infra ad η, 114.

Αὐτὰρ ἐπειδὴ δεῖξ᾽, ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει,
Ἡ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Καλυψὼ, δῖα θεάων.
Αὐτὰρ ὁ τάμνετο δοῦρα· θοῶς δέ οἱ ἤνυτο ἔργον·
Εἴκοσι δ᾽ ἔκβαλε πάντα, πελέκκησεν δ᾽ ἄρα χαλκῷ,
Ξέσσε δ᾽ ἐπιςαμένως, καὶ ἐπὶ ςάθμην ἴθυνε.
Τόφρα δ᾽ ἔνεικε τέρετρα Καλυψὼ, δῖα θεάων·
Τέτρηνεν δ᾽ ἄρα πάντα, καὶ ἥρμοσεν ἀλλήλοισι·
Γόμφοισιν δ᾽ ἄρα τήν γε καὶ ἁρμονίῃσιν ἄρηρεν.
Ὅσσον τίς τ᾽ ἔδαφος νηὸς τορνώσεται ἀνὴρ
Φορτίδος εὐρείης, εὖ εἰδὼς τεκτοσυνάων,
Τόσσον ἐπ᾽ εὐρεῖαν σχεδίην ποιήσατ᾽ Ὀδυσσεύς.
Ἴκρια δὲ ςήσας, ἀραρὼν θαμέσι ςαμίνεσσι,

Caeterum poſtquam oſtendiſſet, ubi arbores procerae creſcerent,
Rediit quidem domum Calypſo, nobilis dea.
At ille caedebat ligna; celeriter vero ei perficiebatur opus:
Viginti autem deiecit *arbores* omnes, dolavitque deinde ferro,
Laevigavitque ſcite, et ad normam direxit.
Interea autem attulit terebras Calypſo, nobilis dea:
Terebravit vero *is* omnia, et compoſuit inter ſe.
Clavis autem eam [*ratem*] et compagibus aptavit.
Quantumque quis fundum navis fabricaverit vir
Onerariae latae, bene peritus fabrilis-artis,
In tantum latam ratam confecit Vlyſſes.
Tabulata vero erigens, coaptans denſis trabibus,

244 Πελέκκησε] F. 247 τέτρηνε] R. τετρήνεν δὲ π.] edd. praeter R. 251 εὐ-ρείην] R. vid. *not.*

Ver. 243 ſqq. De fabrica navis Vlyſſeae et navigatione lege Cl. *Riccii* Diſp. Homer. XLIX. *Ern.*

Ver. 244 Εἴκοσι δ᾽ ἔκβαλε πάντα] *Arbores non minus viginti deiecit.* Vel, ut reddit *Barneſius*; *Viginti arbores ipſas.* Vide ad *Il.* ή, 161; σ́, 373, et 470.

Ver 245 Στάθμην] Κανόνα, ὑπομεμιλτωμένον σχοινίον, ἢ τεκτονικὴν σπάρτον. *Schol.*

Ibid. Ἐπὶ ςαθμὴν ἴθυνε] Duri iſti spondaei quaſi ob oculos ponunt lentam fabrorum lignariorum actionem identidem ſe inclinantium ad perſpectandum, num ſatis recte edolent. *Ienſ. Obſerv.* in *Homer. Stilo.* p. 293. *Ern.*

Ver. 247, et 248 Ἄρα] *Deinceps. Vt oportebat.*

Ver. 248 Γόμφοισιν] Οἷς ἁρμόζεται τὰ ξύλα πρὸς ἄλληλα· ἢ πασσάλοις· ἢ πλατέσιν ἐπιούροις· ἢ σφῆναις. *Schol.*

Ibid. Καὶ ἁρμονίῃσιν ἄρηρεν] Ἁρμονίαι δὲ, ἄδηλον οἷαι τῇ σχεδίᾳ πεποίηνται· Εἰκὸς δὲ ἀπὸ φυτῶν τινων γενέσθαι, δι᾽ ὧν ἦν ἀναπληροῦσθαι τὴν τῶν συμπείων χρῆσιν· ἐπεὶ καὶ τοιούτοις τὸ παλαιὸν αἱ νῆες ἡρμόττοντο. *Euſtath.* *Clark.* Inſt, 362. ἐφ᾽ — ἄγ — δ8 ρατ᾽ ἐν ἁρμονίῃσιν ἀρήρει. quod non convenit rimarum explementis. *Ern.*

Ibid. Ἄρηρεν] Aut legendum hic ἀρήρει, aut erit ἄρηρεν (quae vox apud *Homerum* hoc tantum in loco occurrit) ex *Aoriſto* ἄρηρα vel ἄρηρον. Tempus enim *perfectum* locum hic habere nullo modo poteſt. Vide ad *Il.* ά, 37. Quin et vocem hanc vel *Aoriſti*, vel *Imperfecti*, vel *Temporis* eius quod *pluſquam perfectum* appellari ſolet, vim hic habere liquet, tum ex praecedentibus ἔκβαλε, πελέκκησεν, ξέσσε, ἴθυνε, ἔνεικε, τέτρηνεν, (quae ex τετραίνω deducta eſt,) ἥρμοσεν· tum ex *Scholiaſtis* interpretatione, qui iſtud ἄρηρεν exponit, ἥρμοσε.

Ver. 249 Ἔδαφος νηὸς] Τὸ κατώτατον κύτος τῆς νηός. *Schol.*

Ver. 250 Φορτίδος] Λέγεται δὲ φορτὶς, ἡ πρὸς ἐμπορικὸν φόρτον ναυπηγηθεῖσα. *Euſtath.*

Ver. 251 Εὐρεῖαν] Ita edidit *Barneſius.* Recte, ut opinor. Vide ſupra ad *ver.* 163. *Vulgg.* εὐρείην. *Clark.* Idem hic eſt conſenſus edd. vett. pro εὐρεῖαν. *Ern.*

Ver. 252 Ἴκρια δὲ ςήσας] Ἐνταῦθα δὲ, ἴκρια

Ποίει· αὐτὰρ μακρῇσιν ἐπηγκενίδεσσι τελεύτα.
Ἐν δ' ἱστὸν ποίει, καὶ ἐπίκριον ἄρμενον αὐτῷ·
Πρὸς δ' ἄρα πηδάλιον ποιήσατο, ὄφρ' ἰθύνοι·
Φράξε δέ μιν ῥίπεσσι διαμπερὲς οἰσυΐνῃσι,
Κύματος εἶλαρ ἔμεν· πολλὴν δ' ἐπεχεύατο ὕλην.
Τόφρα δὲ φάρε' ἔνεικε Καλυψὼ, δῖα θεάων,
Ἱστία ποιήσασθαι· ὁ δ' εὖ τεχνήσατο καὶ τά.
Ἐν δ' ὑπέρας τε, κάλους τε, πόδας τ' ἐνέδησεν ἐν αὐτῇ.
Μοχλοῖσιν δ' ἄρα τήν γε κατείρυσεν εἰς ἅλα δῖαν.
Τέτρατον ἦμαρ ἔην, καὶ τῷ τετέλεστο ἅπαντα.
Τῷ δ' ἄρα πέμπτῳ πέμπ' ἀπὸ νήσου δῖα Καλυψὼ,
Εἵματά τ' ἀμφιέσασα θυώδεα, καὶ λούσασα.

Faciebat; caeterum longis aſſeribus perficiebat.
In *ea* porro malum fecit, et antennam congruentem ei:
Praeterea gubernaculum fecit, ut dirigeret:
Communivit quoque ipſam cratibus undique ſalignis,
Fluctuum propugnaculum ut - eſſent; multamque ingeſſit materiam.
Interea vero lintea attulit Calypſo, nobilis dea,
Ad vela conficienda, ille autem bene confecit et iſta.
Illigavit quoque funeſque, rudenteſque, pedeſque in ea,
Veſtibus autem deinde eam deduxit in mare vaſtum.
Quartus dies erat, et ei perfecta erant omnia.
Quinto vero dimiſit ab inſula nobiliſſima Calypſo,
Veſtibuſque indutum odoratis, et lavatum.

ἴκρια δοκεῖ τὰ ἐγκοίλια λέγειν. *Euſtath.* Vide ſupra ad *ver.* 163.

Ibid. Σταμίνεσσι] Τοῖς ἐπιμήκεσι ξύλοις, ἃ παρατίθεται τοῖς ἰκρίοις ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν πρὸς τὸ ἑστάναι· ἢ τοῖς ὀρθοῖς ξύλοις, οἷς τὰ πηδάλια ἐμπήσσεται. *Schol.*

Ver. 253 Ἐπηγκενίδεσσι] Ταῖς διατεταμέναις σανίσι. *Schol.* Ἐπηγκενίδες δὲ, σανίδες ἐκ πρώρας εἰς πρύμναν τεταμέναι καὶ ἐπενηνεγμέναι. *Euſtath.*

Ver. 254 Ἐπίκριον] Τὴν κεραίαν, τὸ πλάγιον ξύλον τοῦ ἱστοῦ, ᾧ προσδέδεται τὰ ἄρμενα. *Schol.*

Ver. 256 Ῥίπεσσι — οἰσυΐνῃσι] Τοῖς τῆς ἰτέας ῥάβδοις, ὅ ἐστι κλάδοις, ἢ ἀπὸ οἰσυΐνων, [*Barneſius* edidit οἰσυῶν,] ὅ ἐστιν ἱμαντῶδες φυτόν. *Schol.* Ῥῖπες δὲ, πλέγμα, φασὶ, καλάμου πλατὺ ὡς ψίαθος. *Euſtath.*

Ver. 257 Πολλὴν δ' ἐπεχεύατο ὕλην] *Al.* πολλὴ δ' ἐπεχεύατο ὕλη. Minus recte.

Ver. 260 Ὑπέρας] *Schol.* Τοὺς ἐκ τοῦ ἄκρου τῆς ὀθόνης ἐξημμένους κάλους· ἢ τὰς προτονίας. Sunt funes, quibus antennae ad malum adligantur, vel, ut *Caeſar* loquitur B. G. III, 14 deſtinantur. *Ern.*

Ibid. Κάλους] Τὰ σχοινία, δι' ὧν ἀνάγεται καὶ κατάγεται ἡ κεραία. *Schol.*

Ibid. Πόδας τ'] *Euſtath.* Πόδες δὲ, τὰ κάτω δύο σχοινία, οἷς πρὸς πρώραν καὶ πρύμναν δεσμεῖται τὸ ἱστίον. — Οἱ δὲ Παλαιοὶ φράζουσι καὶ οὕτω. Πόδες πλοίου, σχοῖνοι κάτωθεν συνέχοντες τὴν ὀθόνην· ἢ οἱ μεταγωγοὶ τοῦ κέρατος· ἢ, κατὰ ἄλλους, οἷς συνέχεται ἀπὸ πρώρας καὶ ἀπὸ πρύμνης ὁ ἱστός· ἢ τὰ ἑκατέρωθεν, φασὶ, προσδεδεμένα τοῖς ἀρμένοις σχοινία. Virgil. *Vna omnes fecere pedem. Aen.* V, 830. *Clark.* Πόδες ſunt funes, quibus anguli extremi velorum verſus puppim ducuntur. *Ern.*

Ver. 261 Ἅλα δῖαν] Vide ſupra ad *ver.* 20; et ad *Il.* φ', 219.

Ver. 262 Τέτρατον ἦμαρ ἔην] *Clemens Alexandrinus, Strom. lib.* V, et *Euſebius, Praeparat. Evangel. lib.* XIII, *cap.* 13, citant, Ἕβδομον ἦμαρ ἔην. Verum, ut notavit *Barneſius*, male; niſi illi forte, verſu ſequente, pro Τῷ δ' ἄρα πέμπτῳ πέμπ', legerint Ὀγδοάτῳ δ' ἄρα πέμπ' *etc.*

Ver. 264 Θυώδεα, καὶ λούσασα] *Macrobius; Saturnal. Lib.* II, *cap.* 15 *ſub fine*, citat, θυώδεα, σιγαλόεντα. Vide et ſupra ad *ver.* 60.

Ἐν δέ οἱ ἀσκὸν ἔθηκε θεὰ μέλανος οἴνοιο
Τὸν ἕτερον, ἕτερον δ' ὕδατος μέγαν· ἐν δὲ καὶ ἦια
Κωρύκῳ· ἐν δέ οἱ ὄψα τίθει μενοεικέα πολλά·
Οὖρον δὲ προέηκεν ἀπήμονά τε λιαρόν τε.
Γηθόσυνος δ' οὔρῳ πέτασ' ἱστία δῖος Ὀδυσσεύς·
Αὐτὰρ ὁ πηδαλίῳ ἰθύνετο τεχνηέντως,
Ἥμενος· οὐδέ οἱ ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτε,
Πληϊάδας τ' ἐσορῶντι, καὶ ὀψὲ δύοντα Βοώτην,

Impoſuit autem ei utrem dea nigri vini
Alterum, alterum vero aquae magnum; et viatica
In pera; impoſuitque ei obſonia animo-grata multa:
Ventum autem praemiſit innocuumque placidumque.
Laetus vero vento, ſecundo extendit vela nobilis Vlyſſes:
Ipſe vero gubernaculo dirigebat artificioſe,
Sedens; neque ei ſomnus palpebris incidebat,
Pleïadasque contemplanti, et ſero occidentem Booten,

266 Ἕτερον] ſemel tantum expreſſum in F. A. L.

Ver. 266 Ἦια] Pronuntiabatur ἦα· uti notavit *Barneſius.*

Ver. 268 Οὖρον δὲ προέηκεν] Vide infra ad λ', 6.

Ver. 269 Πέτασ'] Similiterque *ver.* 369 et 370, διεσκέδασ'· Vide ad *Il.* ά, 67.

Ver. 270 Αὐτὰρ ὁ πηδαλίῳ ἰθύνετο] Virgil. *Omnes Explorat ventos, atque auribus aëra captat. Sidera cuncta notat tacito labentia coelo Arcturum, pluviaſque Hyadas, geminoſque Triones, Armatumque auro circumſpicit Oriona. Aen.* III, 513. *Clavumque affixus et haerens Nuſquam amittebat, oculoſque ſub aſtra tenebat. Aen.* V, 852. Quorum priore de loco, ita *Macrobius:* "Gubernator, qui explorat "coelum, crebro reflectere cervicem de- "bet, captando de diverſis coeli regio- "nibus ſecuritatem ſereni. Hoc mire et "velut coloribus Maro pinxit. Nam quia "Arcturus iuxta ſeptentrionem eſt, Tau- "rus vero, in quo Hyades ſunt, ſed et "Orion in regione auſtri ſunt; crebram "cervicis reflexionem in Palinuro ſidera "conſulente deſcripſit. *Arcturum,* inquit; "ecce intuetur partem ſeptentrionis: "deinde, *Pliadaſque, Hyadas;* ecce ad "auſtrum flectitur: *geminoſque Triones;* "rurſus ad ſeptentriones vertit aſpectum: "*Armatumque auro circumſpicit Oriona;* "iterum ſe ad auſtrum reflectit. Sed et "verbo *circumſpicit,* varietatem ſaepe "ſe viciſſim convertentis oſtendit. Homerus gubernatorem ſuum ſemel indu- "cit intuentem Pleïadas, quae in auſtrali "regione ſunt; ſemel Bootem et Arcton, "quae ſunt in ſeptentrionali polo." *Saturnal. Lib.* V, *cap.* 11. Vbi in tranſitu notandum, quod apud *Virgilium* iam legimus, *Arcturum, pluviaſque Hyadas;* legiſſe *Macrobium, Arcturum, Pliadaſque, Hyadas, etc. Aen.* III, 516.

Ver. 272 Ὀψὲ δύοντα Βοώτην, Ἄρκτον θ', *etc.*] Ovid. *Sive eſt Arctophylax, ſive eſt piger ille Boates, Mergetur. Faſt. lib.* III, *ver.* 405. Iuvenal. *Pigri ſarraca Bootae. Satyr.* V, *ver.* 23. Claudian. *Vetito ſe proluit Arctos Aequore: praecipitat pigrum formido Booten. De Raptu Proſerp.* II, 189. Καὶ τῶν ἄλλων δὲ τῶν κατὰ τὸν οὐρανὸν ἄστρων, ὅτι οὐκ ἀπείρως Ὅμηρος εἶχεν, φανερόν ἐστιν ἐξ ὧν πεποίηκε· Πληϊάδας θ', Ὑάδας τε, τό τε σθένος Ὠρίωνος, καὶ τὴν Ἄρκτον τὴν ἀεὶ στρεφομένην περὶ τὸν ἀειφανῆ πόλον τὸν βόρειον, καὶ διὰ τὸ μετέωρον μὴ ἁπτομένην τοῦ ὁρίζοντος, ὅτι ἐν ἴσῳ χρόνῳ ὅ τε μικρότατος κύκλος, ἐν ᾧ ἐστιν Ἄρκτος, καὶ ὁ μέγιστος, ἐν ᾧ Ὠρίων, στρέφεται, ἐν τῇ τοῦ κόσμου περιφορᾷ· καὶ τὸν βραδέως δυόμενον Βοώτην, ὅτι πολυχρόνιον ποιεῖται τὴν κατάδυσιν, οὕτω πεπτωκὼς θέσει, ὥστε ὀρθὸν καταφέρεσθαι, καὶ συγκαταδύεσθαι τέσσαρσι ζωδίοις, τῶν πάντων εἰς ὅλην νύκτα μεριζομένων ἓξ ζωδίων. Εἰ δὲ μὴ πάντα τὰ περὶ τῶν ἄστρων θεωρούμενα διεξῆλθεν, ὡς Ἄρατος, ἢ ἄλλος τις, οὐ χρὴ θαυμάζειν· οὐ γὰρ τοῦτο προέκειτο αὐτῷ. *Dionyſ. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, §. 13. Vide et infra ad *ver.* 275.

Ver.

Ἄρκτον θ', ἣν καὶ ἅμαξαν ἐπίκλησιν καλέουσιν,
Ἥ τ' αὐτοῦ στρέφεται, καί τ' Ὠρίωνα δοκεύει·
Οἴη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὠκεανοῖο.
Τὴν γάρ δή μιν ἄνωγε Καλυψώ, δῖα θεάων,
Ποντοπορευέμεναι ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς ἔχοντα.
Ἑπταδεκαίδεκα μὲν πλέεν ἤματα ποντοπορεύων,
Ὀκτωκαιδεκάτῃ δ' ἐφάνη ὄρεα σκιόεντα
Γαίης Φαιήκων, ὅθι τ' ἄγχιστον πέλεν αὐτῷ·
Εἴσατο δ', ὡς ὅτε ῥινὸν ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ.
Τὸν δ' ἐξ Αἰθιόπων ἀνιὼν κρείων Ἐνοσίχθων,
Τηλόθεν ἐκ Σολύμων ὀρέων ἴδεν· εἴσατο γάρ οἱ

Vrſamque, quam et Currum cognomento vocant,
Quae ibidem vertitur, atque Orionem obſervat:
Sola vero expers eſt lotionum Oceani.
Hanc enim eum iuſſit Calypſo, nobilis dea,
Ponto-navigare ad ſiniſtram manum habentem.
Septendecim quidem navigabat dies iter-faciens-mari,
Decima-octava vero apparuerunt montes umbroſi
Terrae Phaeacum, qua proximum erat illi:
Apparebat autem, veluti ſcutum in obſcuro ponto.
Hunc vero ex Aethiopibus reverſus potens Neptunus,
Procul ex Solymorum montibus conſpexit; viſus enim eſt ei

278 Ἑπτακαίδ.] edd. praeter R. 283 ὀρέων] abeſt A. male.

Ver. 273 Ἣν καὶ ἅμαξαν ἐπίκλησιν καλέουσι] Ovid. *Proxima ſunt nobis plauſtri praebentia formam, Et quae praecipuum ſidera frigus habent. De Ponto, lib.* IV, *Eleg.* x, *ver.* 39.

Ibid. Ἅμαξαν] Vide ad *Il.* ώ, 711, et 782.

Ver. 274 Καί τ' Ὠρίωνα δοκεύει] Vide ad *Il.* σ', 488.

Ver. 275 Οἴη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὠκεανοῖο] Virgil. *Arctos, Oceani metuentes aequore tingi. Georgic.* I, 246. Ovid. *Pleïadaſque, Hyadaſque, immunemque aequoris Arcton. Metamorph. lib.* XIII, 293. Vide ſupra ad *ver.* 272; et ad *Il.* σ', 489.

Ver. 276 Ἄνωγε] Poſtulat Temporum ratio ut vox ἄνωγε ſit vel ab *Imperfecto*, vel ab *Aoriſto*, ἤνωγον, non a *Perfecto* ἄνωγα. Vide ad *Il.* ά, 37; et δ', 322.

Ver. 281 Εἴσατο δ', ὡς ὅτε ῥινὸν ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ] Ἐνταῦθα δὲ οἱ μὲν, ῥινὸν εἶπον, ὅ ἐστι βύρσαν· — ἵνα λέγῃ, ὅτι ἔδοξε βλέπειν ὡς ῥινὸν Ὀδυσσεὺς, ἤγουν ἀσπίδα, ἢ βύρσαν ἁπλῶς, περὶ μέσην τὴν θάλασσαν ἐφηπλωμένην. Ἕτεροι δὲ, γράφουσιν ἐρινὸν, ὅ ἐστι καρπὸν ἀγρίας συκῆς· τοῦτο δὲ ἐγγύς ἐστι γελοίου —. Ἀρίσταρχος δὲ ἐρινὸν γράφει αὐτὴν τὴν συκῆν· ἵνα φαίνηται τηλόθεν ἡ νῆσος ὡσεὶ καὶ τοιαύτη τις συκῆ. Φασὶ δὲ οἱ Παλαιοὶ — καὶ ὅτι ῥινὸν Ἰλλυριοὶ λέγουσι τὴν ἀχλύν· ἐφάνη γοῦν τῷ Ὀδυσσεῖ ὡς ἀχλὺς ἡ γῆ. *Euſtath.* Vera, ut opinor, prima interpretatio, quia ſaepe apud Poëtam uſurpatur vox ῥινὸς aut ῥινὸν, ſemperque iſta ſignificatione: at vox ἐρινὸν nuſquam occurrit.

Ver. 282 Τὸν δ' ἐξ Αἰθιόπων ἀνιὼν] Virgil. *Ecce autem Inachiis ſeſe referebat ab Argis Saeva Iovis coniux, auraſque invecta tenebat: Et laetum Aeneam, claſſemque ex aethere longe Dardaniam Siculo proſpexit ab uſque Pachyno. Aen.* VII, 286. *Clark.* Hic nectitur a poëta, quem in arte poëtica vocant, nodus, ut *Virgil. Aen.* I, 38, qui ibi etiam h. l. imitatus eſt. *Ern.*

Ibid. Κρείων Ἐνοσίχθων] Τοῦ δ' ἀνειλεῖσθαι τὸ πνεῦμα ἐντὸς τῆς γῆς, τὴν θάλασσαν αἰτίαν εἶναι νομίζουσιν, ἐμφράσσουσαν ἐνίοτε τὰς εἰς τὸ ἔξω διόδους· ἔστι δὲ, ὅτε ὑποχωροῦσαν αὐτὴν, κατερείπειν τῆς γῆς τινὰ μέρη. Καὶ τοῦτο οὖν Ὅμηρος εἰδὼς, τὴν αἰτίαν τῶν σεισμῶν τῷ Ποσειδῶνι ἀνατίθησι, Γαιήοχόν τε αὐτὸν, καὶ Ἐνοσίχθονα προσαγορεύων. *Dionyſ. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, §. 13.

Ver. 283 Τηλόθεν ἐκ Σολύμων ὀρέων] Σόλυμα ὄρη τῆς Πισιδίας. *Schol.* Sunt hi populi

Πόντον ἐπιπλείων· ὁ δ' ἐχώσατο κηρόθι μᾶλλον·
Κινήσας δὲ κάρη προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν.
Ὢ πόποι, ἦ μάλα δὴ μετεβούλευσαν θεοὶ ἄλλως
Ἀμφ' Ὀδυσῆϊ, ἐμεῖο μετ' Αἰθιόπεσσιν ἐόντος·
Καὶ δὴ Φαιήκων γαίης σχεδὸν, ἔνθα οἱ αἶσα
Ἐκφυγέειν μέγα πεῖρας ὀϊζύος, ἥ μιν ἱκάνει·
Ἀλλ' ἔτι μέν μιν φημὶ ἅδην ἐλάαν κακότητος.
Ὣς εἰπὼν, σύναγεν νεφέλας ἐτάραξε δὲ πόντον,
Χερσὶ τρίαιναν ἑλών· πάσας δ' ὀρόθυνεν ἀέλλας

Super pontum navigans; ille vero iratus est ex corde magis:
Quaſſansque caput ad ſuum dixit animum
" Papae, profecto iam ſtatuerunt dii aliter
" De Vlyſſe, me apud Aethiopas absente
" Et iam Phaeacum terrae prope, ubi ei fatale est
" Effugere magnam metam aerumnarum quae ipſum occupant:
" Sed adhuc quidem ipſum puto affatim [illegible] ſubiturum.
Sic fatus collegit nubes; et turbavit Pontum
Manibus tridente ſumpto; omnesque concitavit procellas

284 Ἐπιπλώων] edd. praeter R. quod ſpernendum non erat. 289 πεῖραρ] edd. omnes praeter A. 2, 3. 292 ὠρόθ.] F. A. L.

populi inter Lyciam, et Pamphyliam. Aliis Piſidae dicti poſtea feruntur. *Benedict. Annotat. in Pindar. Olymp. Ode* XIII, *ver.* 129. Vide *Strabonem, Geograph. lib.* I, *pag.* 39; 59, 60; *al.* 21; 34. item *Herodotum, Lib.* I, *cap.* 173.

Ibid. Ἴδεν] *Al.* εἴδεν. Quod verſum perimit.

Ver. 284 Ἐπιπλείων] *Al.* ἐπιπλώων.

Ibid. Ὁ δ' ἐχώσατο κηρόθι μᾶλλον Κινήσας δὲ κάρη] Virgil. *Stetit acri fixa dolore; Tum quaſſans caput, haec effudit pectore dicta. Aen.* VII, 291.

Ver. 285 Προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν] Virgil. *Sic adeo inſiſtit, ſecumque ita corde volutat. Aen.* IV, 533.

Ver. 286 Ὢ πόποι, ἦ μάλα δὴ μετεβούλευσαν θεοὶ ἄλλως Ἀμφ' Ὀδυσῆϊ] Virgil. *Haec ſecum: Mene incepto deſiſtere victam, Nec poſſe Italia Teucrorum avertere regem? Quippe vetor fatis. Aen.* I, 41.

Ver. 288 Γαίης σχεδὸν] *Barneſius* de ſuo edidit, γαίῃ σχεδόν. Nulla idonea ratione.

Ver. 289 Πεῖρας] *Al.* πεῖραρ.

Ver. 290 Φημὶ ἅδην] *Al.* φήμ' ἄδδην.

Ibid. Ἅδην ἐλάαν κακότητος] Κόρον σχεῖν τῆς κακίας. *Schol.* Οὐ λήξω, πρὶν Τρῶας ἅδην ἐλάσαι πολέμοιο. *Iliad.* τ', 423. *Clark.* Ordo verborum eſt: Φημὶ, ἅδην κακότητος ἐλάαν (πλήττειν) μιν. Sic enim interpretatur *Euſtath.* Sed ad propriam vim verbi ἐλάαν aptius eſt intelligere εἰς ἅδην πολέμοιο. nam *Heſychius* ἅδην ἐλόωσι (*Il.* ν', 315) interpretatur εἰς κόρον ἄξουσιν. *Ern.*

Ver. 291 Ὣς εἰπὼν, σύναγεν νεφέλας] Virgil. *Haec ubi dicta, cavum converſa cuſpide montem Impulit in latus; ac venti velut agmine facto, Qua data porta, ruunt; et terras turbine perflant. Incubuere mari. Aen.* I, 85. Porro optime de hoc loco obſervavit *Dionyſius Halicarnaſſenſis*, Poëtam res verbis, grandes *grandibus*, tenues *tenuibus* pulcherrime depingere. Χαρακτῆρες εἰσὶ τῶν λόγων, τὰ καλούμενα Πλάσματα, ὧν τὸ μὲν, ἁδρὸν, τὸ δ', ἰσχνὸν —. Τὸ μὲν ἁδρὸν ὂν πλάσμα ἐκεῖνό ἐστι, τὸ καὶ τῇ τῶν λέξεων καὶ τῇ τῶν νοημάτων κατασκευῇ μεγάλας ἔχον ἐμφάσεις· οἷόν ἐστιν, Ὣς εἰπὼν, σύναγεν νεφέλας etc. Περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, §. 9. Vide ad *Il.* ζ', 466. Caeterum in hac tempeſtatis deſcriptione *Virgilium Homero* longe ſuperiorem contendit *Scaliger, Poëtic. lib.* V, *cap.* 3.

Ibid. Σύναγεν νεφέλας] Scribendum ex more *Homeri* σύναγε νεφέλας, quod habet *Euſtathius* p. 1537. 21. Sic mox 293 σὺν δὲ νεφέεσσι. ubi δὲ ſola caeſura producitur. Add. ad *ver.* 303. *Ern.*

Ver. 292 Ὀρόθυνεν ἀέλλας] *Lucianus* in *Contempl.* c. 7 de Homero Charon: ἤρξατο ᾄδειν οὐ πάνυ αἴσιόν τινα ᾠδὴν τοῖς πλέουσιν, ὡς ὁ Ποσειδῶν συνήγαγε τὰς νεφέλας, καὶ ἐτάραξε τὸν πόντον, ὥσπερ τορύνην τινὰ ἐμβαλὼν τὴν τρίαιναν, καὶ πάσας τὰς θυέλλας

Παντοίων ἀνέμων· σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψε
Γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ.
Σὺν δ' Εὖρός τε Νότος τ' ἔπεσε, Ζέφυρός τε δυσαὴς,
Καὶ Βορέης αἰθρηγενέτης, μέγα κῦμα κυλίνδων.
Καὶ τότ' Ὀδυσσῆος λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν.
Ὤ μοι ἐγὼ δειλὸς, τί νύ μοι μήκιστα γένηται;
Δείδω, μὴ δὴ πάντα θεὰ νημερτέα εἶπεν,

Omnigenorum ventorum; nubibusque operuit
Terram ſimul et pontum; ingruit autem a coelo nox.
Vna vero Eurusque Notusque ruit, Zephyrusque vehemens,
Et Boreas ſerenus, ingentem fluctum provolvens.
Et tunc Vlyſſis ſoluta ſunt genua et charum cor;
Ingemiſcensque dixit ad ſuum magnum animum;
" Heu me miſerum, quid me tandem fiet?
" Vereor, ne iam omnia dea vera dixerit;

295 Ἐπέσεν] F. male.

λας ὀρέθυνε. *Lucianus* videri poteſt legiſſe ὀρόθυνε θυέλλας. Sed haud dubie memoriter et extra numeros commemorans ſententias Homericas a verbis Homeri aberravit, ut iudicat bene Cel. *Hemſterhuſius. Ern.*

Ver. 293 Σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψε Γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον] *Quintus Cal.* XIV, 460 Σὺν δ' ἔχεεν νεφέλας τε καὶ ὄρεα· πᾶσα δ' ὕπερθε Νὺξ ἐχύθη περὶ γαῖαν· ἐπήχλυσεν δὲ θάλασσα. Virgil. *Eripiunt ſubito nubes coelumque diemque Teucrorum ex oculis; ponto nox incubat atra. Aen.* I, 92. *Involvere diem nimbi, et nox humida coelum Abſtulit.* III, 198. *Olli coeruleus ſupra caput aſtitit imber, Noctem hyememque ferens, et inhorruit unda tenebris.* V, 11.

Ver. 295 Σὺν δ' Εὖρός τε Νότος τ' ἔπεσε] Virgil. *Vna Eurusque Notusque ruunt, creberque procellis Africus: et vaſtos volvunt ad littora fluctus. Aen.* I, 89.

Ibid. Ἔπεσε] *Al.* ἔπεσον.

Ibid. Δυσαὴς] Δύσπνους· ἢ ἀπὸ δυσμῶν πνέων. *Schol.*

Ver. 296 Βορέης αἰθρηγενέτης, μέγα κῦμα κυλίνδων] Virgil. *Continuo venti volvunt mare; magnaque ſurgunt Aequora. Aen.* III, 196. Ἰστέον δὲ, ὅ, τί τε πᾶσι δῆλον, οἰκεῖον εἶναι ἀνέμῳ Βοῤῥᾷ τὸ κυλίειν κῦμα, καθὰ Νότῳ τὸ ὠθεῖν. *Euſtath.* Βορέας μὲν γὰρ ἀπὸ τῆς Ἄρκτου πνέων μετέωρος, μέγα κῦμα κυλίνδει. Τὴν γὰρ ἀπὸ τοῦ μεταρσίου φορὰν ἐπὶ τὸ ταπεινότερον, ἐκ μιᾶς λέξεως κατεκύλισεν ὁ στίχος. Τοὔμπαλιν δὲ ἐπὶ τοῦ Νότου πνέοντος ἀπὸ τῶν κάτω τόπων ἱστόρησεν, ἔνθα Νότος μέγα κῦμα ποτὶ σκαιὸν ῥίον ὠθεῖ, τὴν ἀπὸ τοῦ ταπεινοτέρου κίνησιν εἰς τὸ μετέωρον ἀνακυλίει. *Heraclid. Pontic.* Similiter et *Dionyſius Halicarnaſſenſis*: Ἠπίστατο δὲ (inquit) κἀκεῖνος, [Ὅμηρος,] ὅτι Βόρειος πόλος ὑπὲρ γῆν ἐστι μετέωρος, ὡς καθ' ἡμᾶς τοὺς ἐν τῷ κλίματι τούτῳ κατοικοῦντας· ὁ δὲ Νότιος, ἐκ τοῦ ἐναντίου βαθύς· ὅθεν ἐπὶ μὲν τοῦ Βορείου φησὶ, Καὶ Βορέης αἰθρηγενέτης, μέγα κῦμα κυλίνδων· τὴν ἄνωθεν ἐμπίπτουσαν φορὰν τοῦ ἀνέμου ἐμφαίνει. Τῷ δὲ ὠθεῖ [ſupra γ', 295,] τὴν ἀπὸ τοῦ κοιλοτέρου πρὸς τὸ ὑψηλότερον βίαν. Περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, §. 13. Vide ſupra ad γ', 295.

Ibid. Αἰθρηγενέτης] Αἰθρίαν καὶ εὐδίαν ποιῶν· ἢ αἴθρειον ποι . . . ἐστι πάγον. *Schol.* Αἰθρηγενέτην τὸν Βορ . . . ἐν τοῖς ἑξῆς ἐρεῖ, ἤγουν αἴθρον ποιοῦντα κατὰ τοὺς Παλαιούς· τουτέστι, ψύχος, παγετόν· ὃς καὶ νύκτα ἐπάγει πηγυλίδα, ὡς ἐν τοῖς μετὰ ταῦτά που [infra ξ', 475, 476,] ἐρεῖ ὁ Ποιητής. *Euſtath.* ad *ver.* 268 huius libri.

Ver. 297 Καὶ τότ' Ὀδυσσῆος λύτο γούνατα] Virgil. *Extemplo Aeneae ſolvuntur frigore membra. Aen.* I, 96.

Ibid. et *ver.* 406 Λύτο] Vide ad *Il.* φ', 114; et ω, 1.

Ver. 299 Τί νύ μοι μήκιστα γένηται;] Τίνα μοι τούτων δύναται γενέσθαι μείζονα κακά; Τινὲς δὲ διὰ τοῦ χ γράφουσιν, ἵν' ᾖ μήχιστα, ἀντὶ τοῦ, τίς μοι γένηται μηχανή; Οἱ δὲ, τί νυ; πῶς; ὡς κἀκεῖ, [*Iliad.* χ', 431,] Τί νυ βείομαι; πῶς μοι τούτων δύναται μείζω γενέσθαι κακά. *Schol.* Vbi *Scholiaſtes* videtur legiſſe, τίνα μοι μήκιστα γένηται; ſervata autem vulgata lectione, ſatis perſpicua videtur ſententia.

Ἥ μ' ἔφατ' ἐν πόντῳ, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι,
Ἄλγε' ἀναπλήσειν· τάδε δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
Οἴοισιν νεφέεσσι περιστέφει οὐρανὸν εὐρὺν
Ζεύς, ἐτάραξε δὲ πόντον· ἐπισπέρχουσι δ' ἄελλαι
Παντοίων ἀνέμων· νῦν μοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος.
Τρὶς μάκαρες Δαναοὶ καὶ τετράκις, οἳ τότ' ὄλοντο
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, χάριν Ἀτρείδῃσι φέροντες.
Ὡς δὴ ἔγωγ' ὄφελον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν
Ἤματι τῷ, ὅτε μοι πλεῖστοι χαλκήρεα δοῦρα
Τρῶες ἐπέρριψαν περὶ Πηλείωνι θανόντι.
Τῷ κ' ἔλαχον κτερέων, καί μευ κλέος ἦγον Ἀχαιοί·
Νῦν δέ με λευγαλέῳ θανάτῳ εἵμαρτο ἁλῶναι.
Ὣς ἄρα μιν εἰπόντ' ἔλασεν μέγα κῦμα κατ' ἄκρης,

" Quae me dicebat in mari, priuſquam in patriam terram perveniſſem,
" Dolores impleturum eſſe: ea ſane nunc omnia perficiuntur.
Qualibus nubibus obtegit coelum latum
Iupiter, turbavitque mare; ingruunt vero procellae
" Omnigenorum ventorum: nunc mihi certum grave exitium.
" Ter beati Danai et quater, qui tunc perierunt
" Troia in lata, Atridis gratificantes.
" Vtinam ego mortuus fuiſſem, et fatum obiiſſem,
" Die illo, quando mihi plurimi aeratas haſtas
" Troiani iniecerunt circa Achillem mortuum.
" Tum ſortitus eſſem parentalia, et meam gloriam celebraſſent Achivi:
" Nunc vero me triſti morte deſtinatum eſt perire.
Sic utique ipſum locutum pepulit ingens fluctus a vertice,

303 Οἴοισι] add. praeter R. recte. 308 καὶ δὴ ἐγ.] R. 313 ἔλασε] F. A. recte.

Ver. 302 Ἀναπλήσειν] *Al.* ἀνατλήσειν.

Ver. 305 Νῦν μοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος] Vide ſupra ad *α*, 11.

Ver. 306 Τρὶς μάκαρες Δαναοὶ καὶ τετράκις] Virgil. *O terque quaterque beati, Queis ante ora patrum, Troiae ſub moenibus altis, Contigit oppetere. Aen.* I, 98. Similiter apud Senecam: *O ter quaterque proſpero fato dati, Quos hauſit etc. Hippolyt. ver.* 691. Item Oraculum apud *Pauſaniam*; Τρισμάκαρες κεῖνοι καὶ τετράκις ἄνδρες ἔσονται. *Achaïc. lib.* VII, *cap.* 5. Πάντων δὲ ἄριστος Κορίνθιος παῖς αἰχμάλωτος, ὅτε ἡ πόλις ἀπώλετο, καὶ Μόμμιος ἐκ τῶν ἐλευθέρων τοὺς ἐπισταμένους γράμματα παῖδας ἀναθεωρῶν ἐκέλευσε γράψαι στίχον, ἔγραψε, Τρὶς μάκαρες Δαναοὶ καὶ τετράκις, οἳ τότ' ὄλοντο. Καὶ γὰρ παθεῖν τι τὸν Μόμμιον, φασί, καὶ δακρῦσαι, καὶ πάντας ἀφεῖναι ἐλευθέρους τοὺς τῷ παιδὶ προσήκοντας. *Plutarch. Sympoſiac. Lib.* IX, *Probl.* 1.

Ibid. Τρὶς μάκαρες] Τῆς ὑπερβολῆς τῆς τοιαύτης συνήθους πᾶσιν οὔσης, τρισμακαρίους καὶ τρισαθλίους λεγόντων. Καὶ ὁ Ποιητής· Τρισμάκαρες Δαναοὶ —. Καὶ [*Iliad.* θ', 488.] Ἀσπασίη, τρίλλιστος —. *Strabo, Geograph. lib.* I, *pag.* 75, *al.* 44.

Ver. 308 Ὡς δὴ ἔγωγ' ὄφελον θανέειν] *Al.* Καὶ δὴ ἔγωγ'. Virgil. *Mene Iliacis occumbere campis Non potuiſſe? Aen.* I, 101.

Ver. 309 Ἤματι τῷ, ὅτε μοι] Ovid. *Temporis illius; quo Graiûm murus Achilles Procubuit. Metam. Lib.* XIII, *ver.* 281. Vide ſupra ad γ', 109.

Ver. 312 Λευγαλέῳ θανάτῳ] *Foeda mortes* quia in undis imminet et in naufragio; quod genus mortis timuiſſe veteres vulgo notum eſt. *Ern.*

Ver. 313 Ἔλασεν μέγα] Scr. ἔλασε μέγα. Vid. Var. Lect. *Ern.*

Ibid. Κατ' ἄκρης] Κατὰ κεφαλῆς· ἢ ἀντὶ τοῦ ὅλον· καὶ γάρ, κατ' ἄκρας πόλιν ἑλεῖν, φαμέν. *Schol.* Vide ad *Il.* π', 548. *Clark.* Huc reſpexit *Virgil. Aen.* I, 118. *ingens* a vertice *pontus in puppim ferit:* μέγα κῦμα eſt ingens pontus, κατ' ἄκρης, *a vertice*

Δεινὸν ἐπεσσύμενον, περὶ δὲ σχεδίην ἐλέλιξεν.
Τῆλε δ' ἀπὸ σχεδίης αὐτὸς πέσε· πηδάλιον δὲ
Ἐκ χειρῶν προέηκε· μέσον δέ οἱ ἱςὸν ἔαξε
Δεινὴ μισγομένων ἀνέμων ἐλθοῦσα θύελλα.
Τηλοῦ δὲ σπεῖρον καὶ ἐπίκριον ἔμπεσε πόντῳ·
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόβρυχα θῆκε πολὺν χρόνον· οὐδὲ δυνάσθη
Αἶψα μάλ' ἀνσχεθέειν, μεγάλου ὑπὸ κύματος ὁρμῆς·
Εἵματα γάρ ῥ' ἐβάρυνε, τά οἱ πόρε δῖα Καλυψώ.
Ὀψὲ δὲ δή ῥ' ἀνέδυ, ςόματος δ' ἐξέπτυσεν ἅλμην
Πικρήν, ἥ οἱ πολλὴ ἀπὸ κρατὸς κελάρυζεν.
Ἀλλ' οὐδ' ὧς σχεδίης ἐπελήθετο, τειρόμενός περ,
Ἀλλὰ μεθορμηθεὶς ἐν κύμασιν, ἐλλάβετ' αὐτῆς.
Ἐν μέσσῃ δὲ κάθιζε, τέλος θανάτου ἀλεείνων.
Τὴν δ' ἐφόρει μέγα κῦμα κατὰ ῥόον ἔνθα καὶ ἔνθα.
Ὡς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς Βορέης φορέῃσιν ἀκάνθας

Horrendum irruens circumque egit ratem.
Longe vero a rate ipſe excidit; clavum autem
E manibus dimiſit, medium vero malum ei fregit
Horrenda commixtorum ventorum irruens procella.
Longe autem velum et antenna inciderunt ponto:
Ipſum vero ſub-aqua detinuit longo tempore; neque potuit *is*
Cito admodum emergere, magni ſub fluctus impetu:
Veſtes enim gravabant, quas illi praebuerat nobiliſſima Calypſo.
Sero vero tandem emerſit, et ex ore vomuit ſalſuginem
Amaram, quae ei multa a capite defluebat.
Sed neque ſic ratis oblitus eſt, tametſi afflictus,
Sed impetu-facto in fluctibus, apprehendit eam:
In media autem ſedebat, finem mortis evitans.
Hanc autem ferebat ingens fluctus per undarum-impetum huc atque illuc.
Vt vero cum autumnalis Boreas fert ſpinas

323 Πολλὸν] R.

tice et ἔλασε, *ferit*, unde Grammatici interdum ἐλάσαι interpretantur πλῆξαι. *Ern.*

Ver. 314, 315, 324, 338, 343 Σχεδίην — σχεδίης — σχεδίην] Vide ſupra ad *ver.* 33.

Ver. 314, 315 Ἐλέλιξεν. Τῆλε] Scr. ἐλέλιξε, ut eſt apud *Euſtathium* p. 1537. 26. *Ern.*

Ver. 317 Δεινὴ μισγομένων *etc.*] Vide ad *Il.* δ', 452, et 455.

Ver. 318 Τηλοῦ δὲ σπεῖρον καὶ ἐπίκριον ἔμπεσε πόντῳ] Virgil. *Arma virum, tabulaeque, et Troïa gaza per undas* *Aen.* I, 123.

Ibid. Ἐπίκριον] Vide ſupra ad *ver.* 254.

Ver. 321 et 322 Ῥ'] *Vt ſit.*

Ver. 322 Ὀψὲ δὲ δή ῥ' ἀνέδυ, ςόματος δ' ἐξέπτυσεν ἅλμην] Virgil. *At gravis ut fundo vix tandem redditus imo eſt Iam ſenior, madidaque fluens in veſte Menoetes; Summa petit ſcopuli, ſiccaque in rupe reſedit. Illum et labentem Teucri et riſere natantem; Et ſalſos rident revomentem pectore fluctus.* *Aen.* V, 176.

Ver. 323 Πολλὴ] *Al.* πολλόν.

Ibid. Κελάρυζεν] Τὸ δὲ κελαρύζειν, ὀνοματοπεποίηται, ἦχον δηλοῦν ὑγροῦ ἠρέμα ῥοιζοῦντος ἐν τῷ καταῤῥεῖν. *Euſtath.* Vide infra ad ι, 394. Caeterum Vulgati hoc in loco habent κελάρυσεν. *Barneſius* autem ex *Editt. Vett.* edidit κελάρυζεν· atque ita legit *Euſtathius.*

Ver. 328 Ὀπωρινὸς] Vide ad *Il.* ι,

N 5 *Ver.*

Ἀμπεδίον, πυκιναὶ δὲ πρὸς ἀλλήλησιν ἔχονται.
Ὣς τὴν ἀμπέλαγος ἄνεμοι φέρον ἔνθα καὶ ἔνθα.
Ἄλλοτε μέν τε Νότος Βορέῃ προβάλεσκε φέρεσθαι,
Ἄλλοτε δ' αὖτ' Εὖρος Ζεφύρῳ εἴξασκε διώκειν.
Τὸν δὲ ἴδεν Κάδμου θυγάτηρ, καλλίσφυρος Ἰνώ,
Λευκοθέη, ἣ πρὶν μὲν ἔην βροτὸς αὐδήεσσα,
Νῦν δ' ἁλὸς ἐν πελάγεσσι θεῶν ἐξέμμορε τιμῆς·
Ἥ ῥ' Ὀδυσῆ' ἐλέησεν ἀλώμενον, ἄλγε' ἔχοντα·
Αἰθυίῃ δ' εἰκυῖα ποτῇ, ἀνεδύσατο λίμνης·

Per campum, denſae autem invicem cohaerent:
Sic illam per mare venti ferebant huc atque illuc.
Interdum quidem Notus Boreae obiectavit ferendum;
Interdum vero rurſus Eurus Zephyro ceſſit, ut perſequeretur.
Hunc autem vidit Cadmi filia, pulchra-talos Ino,
Leucothea, quae ante quidem erat mortalis vocalis;
Nunc vero maris in fluctibus deorum ſortita-erat honorem:
Haec Ulyssem miſerata eſt vagantem, dolores habentem:
Mergo vero aſſimilata volatu emerſit e gurgite;

329, 30 Ἀνπεδίον — ἀνπέλαγ.] R. 333 ἴδεν A. 2. 3. τὸν δ' εἶδεν] R. τὸν δ' εἶδε *Euſtath.* 337 ἀνεδύσετο] edd. praeter R.

Ver. 329, 330 Ἀμπεδίον — ἀμπέλαγος] Ita *Barneſius.* *Vulgg.* Ἂν πεδίον — ἂν πέλαγος. Vide ad *Il.* π', 106.

Ver. 333 Τὸν δὲ ἴδεν] *Al.* Τὸν δ' εἶδεν. Vid. Var. Lect.

Ver. 334 Ἣ πρὶν μὲν ἔην βροτὸς αὐδήεσσα] Ἤτοι διαβόητος διὰ τὰ συμβάντα· ἢ ἐπεὶ οἱ ἄνθρωποι φωνήεντες πρὸς τὰ ἄλλα ζῶα. Αὐδήεσσα [*Barneſius* edidit Πρὶν ὀδήεσσα: legendum forte, Ἡ ὀδήεσσα,] ἡ ἐπίγειός ποτε. *Schol.* Αὐδήεσσα δὲ, ἢ ἡ διαβόητος κατὰ τοὺς Παλαιοὺς, ὅ ἐστι ἀοίδιμος, διὰ τὰ ἐπ' αὐτῇ συμβάντα· ἢ ἡ ἔνδοξος, εὐγενὴς γάρ ἦ, κατὰ Ἀριστοφάνην, ἡ χρωμένη ἀνθρωπίνῃ φωνῇ· οὕτω γὰρ αὐδήεντες οἱ ἄνθρωποι πρὸς διαστολὴν τῶν λοιπῶν ζώων. Γράφεται δὲ καὶ ὀδήεσσα, τουτέστιν ἐπίγειος· νύμφη γὰρ ἦν, καὶ οὐκ ἐκ τῶν οὐρανιώνων. *Euſtath.* Atque hanc poſteriorem lectionem probare videtur *Barneſius*: "Quum" inquit "neque θεὸς οὖσα, "αὐδῆς ἐστερίσκετο, ut mox videbimus, "ſuſpicor hoc certe loco legendum, "ὀδήεσσα, quam vocem *Br. Schol.* per τὰ "ἐπίγειος exponunt. Haec ſane *Lectio* ſemper inter *Var. Lect.* numeratur, quoties "in *Textu* αὐδήεσσα legitur; et ubi de Dea "inferiori dicitur, ut de *Circe*, *Calypſone*, "et hac *Leucothea*, videtur ideo dici; "quod hae Deae non utique *Caeleſtes* eſſent, verum *Terreſtres*, aut certe *ſublunares*: quare ὀδήεσσα non eſt hic "prorſus nihili habenda. Vox enim αὐδήεσσα neque ad Caeleſtes Deas refertur; quod ſemel hic moneo: eſt αὐδήεις, qui *humana voce praeditus, articulate loquitur*, ut ζ', *ver.* 125. Item "*Canorus*, ut *Heſiod.* Μουσάων, αἵ τ' ἄνδρα "πολυφραδέοντα τιθεῖσι, Θέσπιον, αὐδήεντα." Ita ille. Obſervandum tamen, ſi hoc in loco, legas ὀδήεσσα, nequaquam iſta ratione *Leucotheam* a Diis *Coeleſtibus* diſtingui; uti voluiſſe videntur *Euſtathius* et *Barneſius*: non enim eam θεὰν αὐδήεσσαν ſive ὀδήεσσαν hic appellat Poëta, ſed olim βρότον αὐδήεσσαν ſive ὀδήεσσαν fuiſſe dicit. Quin et pro vulgata lectione facit verſus ab ipſo *Barneſio* citatus, *Odyſſ.* ζ', 125: Ἦ νύ που ἀνθρώπων εἰμὶ σχεδὸν αὐδηέντων. Item *Iliad.* τ', 407; Αὐδήεντα δ' ἔθηκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη. At vox ὀδήεις nuſquam apud *Homerum* occurrit. Vide infra ad κ', 136; et μ', 489.

Ver. 335 Θεῶν ἐξέμμορε τιμῆς] *Barneſius* edidit θεῶν ἐξ ἔμμορε τιμῆς. Quod et praefert *Henricus Stephanus*. Sed praeſtat, ut opinor, vulgata lectio.

Ver. 336 Ἣ ῥ' Ὀδυσῆ' ἐλέησεν] Ovid. *Sollertique viro, lacerae quem fracta tenentem Membra ratis, Semeles eſt miſerata ſoror.* *Ibis ver.* 277.

Ver. 337 et 353 Αἰθυίῃ δ' εἰκυῖα] Αἰθυῖα δὲ εἶδος ὀρνέου θαλασσίου. *Schol.*

Ibid. Ποτῇ] *Al.* ποτήν.

Ver.

Ἷζε δ' ἐπὶ σχεδίης πολυδέσμου, εἶπέ τε μῦθον·
Κάμμορε, τίπτε τοι ὧδε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
Ὠδύσατ' ἐκπάγλως, ὅτι τοι κακὰ πολλὰ φυτεύει;
Οὐ μὲν δή σε καταφθίσει, μάλα περ μενεαίνων.
Ἀλλὰ μάλ' ὧδ' ἔρξαι, (δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν,)
Εἵματα ταῦτ' ἀποδὺς, σχεδίην ἀνέμοισι φέρεσθαι
Κάλλιπ'· ἀτὰρ χείρεσσι νέων, ἐπιμαίεο νόστου
Γαίης Φαιήκων, ὅθι τοι μοῖρ' ἐστὶν ἀλύξαι·
Τῆ δὲ τόδε κρήδεμνον ὑπὸ στέρνοιο τάνυσσαι
Ἄμβροτον· οὐδέν τοι παθέειν δέος, οὐδ' ἀπολέσθαι.
Αὐτὰρ ἐπὴν χείρεσσιν ἐφάψεαι ἠπείροιο,
Ἄψ ἀποδυσάμενος βαλέειν εἰς οἴνοπα πόντον,
Πολλὸν ἀπ' ἠπείρου, αὐτὸς δ' ἀπὸ νόσφι τραπέσθαι.
Ὣς ἄρα φωνήσασα θεὰ κρήδεμνον ἔδωκεν·
Αὐτὴ δ' ἂψ ἐς πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα,
Αἰθυίη εἰκυῖα· μέλαν δέ ἑ κῦμα κάλυψεν.
Αὐτὰρ ὁ μερμήριξε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,

Seditque in rate multis-vinculis-apta, et locuta eſt;
« Infelix, quid tibi ſic Neptunus terrae-quaſſator
« Iratus eſt vehementer, quod tibi mala multa ſtruat?
« Nequaquam quidem te perdet, licet valde cupiens.
« Sed omnino ſic fac, (videris autem mihi non deſipere,)
« Veſtibus iſtis exutis, ratem ventis ferendam
« Relinque; at manibus natans quaere reditum
« Ad-terram Phaeacum, ubi tibi fatale eſt effugere.
« Accipe autem hanc vittam, et ſub peſtore extendas
« Immortalem: haud tibi timendum nequid patiatis, aut pereas.
« At poſtquam manibus contigeris littus,
« Rurſus exuens proiice in nigrum pontum,
« Longe a continente; ipſe autem ſeorſum te-avertas.
Sic utique locuta dea vittam dedit:
Ipſa vero rurſus pontum ingreſſa eſt fluctuantem.
Mergo aſſimilata: niger vero ipſam fluctus obtexit.
Caeterum deliberavit patiens nobilis Vlyſſes,

338 *Καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν*] eaed. 347 *οὐδέ τοι*] eaed. male. 349 *ἀπολυσάμενος*] F. A. I. L. 352 *ἐδύσετο*] F. A. L.

Ver. 338 Ἷζε δ' ἐπὶ σχεδίης πολυδέσμου, εἶπέ τε μῦθον] *Al.* Ἷζε δ' ἐπὶ σχεδίης, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν.

Ver. 341 Καταφθίσει] Vide ad *Il.* β', 43 et 833.

Ver. 342 Ἔρξαι] *Al.* ἔρξον.

Ibid. Οὐκ ἀπινύσσειν] Οὐκ εἶναι ἀσύνετος. *Schol.*

Ver. 344 Ἐπιμαίεο νόστου γαίης Φαιήκων] *Quaere, expete acceſſum terrae Ph.* ſ. ad terram Phaeacum: non *reditum.* *Ern.*

Ver. 346 Τῆ δὲ τόδε κρήδεμνον] Vide ad *Il.* ξ', 219.

Ibid. Στέρνοιο] *Al.* στέρνοισι.

Ver. 349 Ἀποδυσάμενος] Similiterque *ver.* 350, τραπέσθαι· *ver.* 384. Παύσασθαι· et *ver.* 391, ἐπαύσατο. Vide infra ad *ver.* 491; et ad ι, 296.

Ver. 350 Αὐτὸς δ' ἀπὸ νόσφι τραπέσθαι] Αὐτὸν ἀπὸ νόσφι τραπέντα, ὅ ἐστιν ἔμπαλιν βλέψαντα· ὃ καὶ ποιήσει ἐκεῖνος, κατά τι παράγγελμα, ἐν τοῖς ἑξῆς. *Euſtath.* At infra *ver.* 460, ubi vittam dimittit *Vlyſſes,* nullam eiuſmodi caeremoniam obſervaſſe memoratur.

Ver.

Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
Ὤ μοι ἐγώ, μήτις μοι ὑφαίνησιν δόλον ἄλλον
Ἀθανάτων, ὅτε με σχεδίης ἀποβῆναι ἀνώγει.
Ἀλλὰ μάλ' οὔπω πείσομ'· ἐπεὶ ἑκὰς ὀφθαλμοῖσι
Γαῖαν ἐγὼν ἰδόμην, ὅθι μοι φάτο φύξιμον εἶναι.
Ἀλλὰ μάλ' ὧδ' ἔρξω, δοκέει δέ μοι εἶναι ἄριστον·
Ὄφρ' ἂν μέν κεν δοῦρατ' ἐν ἁρμονίῃσιν ἀρήρῃ,
Τόφρ' αὐτοῦ μενέω καὶ τλήσομαι ἄλγεα πάσχων·
Αὐτὰρ ἐπὴν δή μοι σχεδίην διὰ κῦμα τινάξῃ,
Νήξομ'· ἐπεὶ οὐ μέν τι πάρα προνοῆσαι ἄμεινον.
Ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
Ὦρσε δ' ἐπὶ μέγα κῦμα Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Δεινόν τ', ἀργαλέον τε, κατηρεφές· ἤλασε δ' αὐτόν.
Ὡς δ' ἄνεμος ζαὴς ἠΐων θημῶνα τινάξῃ
Καρφαλέων, τὰ μὲν ἄρ τε διεσκέδασ' ἄλλυδις ἄλλῃ·
Ὣς τῆς δοῦρατα μακρὰ διεσκέδασ'· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἀμφ' ἑνὶ δούρατι βαῖνε, κέληθ' ὡς ἵππον ἐλαύνων·

Ingemiſcenſque dixit ad ſuum magnum animum;
" Heu mihi, ne quis mihi ſtruat dolum alium
" Immortalium, quando me a rate diſcedere iubet.
" Sed omnino nondum parebo; quoniam procul oculis
" Terram ego vidi, ubi mihi dixit effugium eſſe.
" Sed omnino ſic faciam, videtur vero mihi eſſe optimum;
" Quamdiu quidem ligna in compagibus cohaeſerint,
" Tamdiu hic manebo et ſuſtinebo dolores patiens;
" At poſtquam mihi ratem fluctus diſcuſſerit,
" Natabo; quandoquidem nihil adeſt proſpectu melius.
Dum ille haec cogitabat in mente, et in animo,
Immiſit utique ingentem fluctum Neptunus terrae-quaſſator,
Horrendumque, gravemque, excelſum; impulit autem ipſum.
Vt vero cum ventus vehementer-ſpirans palearum acervum diſſipet
Aridarum, quas quidem diſpergat aliás alio;
Sic ipſius tabulata longa diſperſit: verum Vlyſſes
In unum lignum conſcendebat, celetem ut equum impellens:

356 Δόλον αὖτε] F. A. L. 361 ἁρμονίῃσιν] edd. 365 φρένα δῖος Ὀδυσσεύς] R. 368 ἄνεμός τε ζαὴς] edd. praeter R. 369 διεσκέδασεν] eaed.

Ver. 356 Ἄλλον] *Al.* ἄλλος. *Al.* αὖτε.

Ver. 359 Φύξιμον] *Al.* φεύξιμον. Vide ad *Il.* ζ, 488.

Ver. 361 Ὄφρ' ἂν μέν κεν] Legendum fortaſſe Ὄφρ' ἄν μοι μέν. Alioqui alterutra vocularum, ἂν, κεν, omnino videtur ſupervacanea.

Ibid. Ἁρμονίῃσιν] Vide ſupra ad *ver.* 248.

Ver. 365 Ἕως ὁ] Vide ad *Il.* ι, 539.

Ibid. Κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν] *Al.* κατὰ φρένα δῖος Ὀδυσσεύς.

Ver. 366 Ὦρσε δ' ἐπὶ μέγα κῦμα] *Barneſius* ex coniectura edidit Ὦρσεν ἐπὶ quod alioqui τὸ, δὲ, παρέλκει. Sed vide ad *Il.* ά, 57; et ι, 439.

Ibid. et ſupra *ver.* 339 Ἐνοσίχθων] Vide ſupra ad *ver.* 282.

Ver. 367 Κατηρεφές] Ὑψηλὸν, ἐπεστεγασμένον καὶ κατακαλύψαν αὐτόν. *Schol.*

Ver. 368 Ἠΐων] Ἀχύρων. *Schol.* Caeterum pronuntiandum ἤων, duabus ſyllabis, *monet Barneſius.* Sed et corripi poteſt *iſtud* η propter ſequentem vocalem. Vide ad *Il.* ι, 24.

Ibid. Τινάξῃ] *Al.* τινάξει.

Ver. 371 Κέληθ' ὡς ἵππον ἐλαύνων] Ὡς κέλης

Εἵματα δ' ἐξαπέδυνε, τά οἱ πόρε δῖα Καλυψώ·
Αὐτίκα δὲ κρήδεμνον ὑπὸ στέρνοιο τάνυσσεν.
Αὐτὸς δὲ πρηνὴς ἁλὶ κάππεσε, χεῖρε πετάσσας,
Νηχέμεναι μεμαώς· ἴδε δὲ κρείων Ἐνοσίχθων,
Κινήσας δὲ κάρη προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν·
Οὕτω νῦν κακὰ πολλὰ παθὼν ἀλόω κατὰ πόντον,
Εἰσόκεν ἀνθρώποισι διοτρεφέεσσι μιγείης·
Ἀλλ' οὐδ' ὥς σε ἔολπα ὀνόσσεσθαι κακότητος.
Ὣς ἄρα φωνήσας, ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους·
Ἵκετο δ' εἰς Αἰγάς, ὅθι οἱ κλυτὰ δώματ' ἔασιν·
Αὐτὰρ Ἀθηναίη, κούρη Διός, ἄλλ' ἐνόησεν·
Ἤτοι τῶν ἄλλων ἀνέμων κατέδησε κελεύθους,
Παύσασθαι δ' ἐκέλευσε καὶ εὐνηθῆναι ἅπαντας·
Ὦρσε δ' ἐπὶ κραιπνὸν Βορέην, πρὸ δὲ κύματ' ἔαξεν,
Ἕως ὅγε Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μιγείη
Διογενὴς Ὀδυσεύς, θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξας.
Ἔνθα δύω νύκτας, δύο δ' ἤματα κύματι πηγῷ

Veſtes vero exuit, quas ei praebuit nobiliſſima Calypſo;
Statimque vittam ſub pectus extendit.
Ipſe autem pronus in mare cecidit, manibus extenſis,
Natare paratus; vidit vero potens rex Neptunus.
Quaſſanſque caput ad ſuum locutus eſt animum;
« Sic nunc mala plurima paſſus erra per mare,
« Donec hominibus Iovis-alumnis interſis:
« Sed neque ſic te ſpero parvi-penſurum malum.
Sic utique locutus impulit pulchros-iubis equos;
Pervenitque ad Aegas, ubi ei inclytae aedes ſunt.
Caeterum Pallas, filia Iovis, aliud cogitavit:
Aliorum quidem ventorum obſtruxit vias;
Quieſcereque iuſſit, et conſopitos-eſſe omnes:
Incitavit autem velocem Boream, fluctuſque praefregit,
Donec ipſe Phaeacibus remigii-ſtudioſis miſceretur
Inclytus Vlyſſes, mortem et fatum elapſus.
Hic duas noctes, duoſque dies in fluctu vaſto

373 Στέρνοισι] R. 374 πετάσας] F. A. i.. 376 προτὶ] eau. ,ȣ̃ ἕως ὅδε] R.

κέλης, ὅ ἐστιν ὁ ἄζευκτος ἵππος. *Schol.* Κέλητα δὲ ἵππον λέγει, τὸν ἄζυγα, τὸν καταμόνας ἐλαυνόμενον. *Euſtath.*

Ver. 375 Ἴδε δὲ κρείων Ἐνοσίχθων] Virgil. *Senſit Neptunus — et alto Proſpiciens, ſumma placidum caput extulit unda: Disiectam Aeneae toto videt aequore claſſem. Aen.* I, 129, 130.

Ver. 376 Κινήσας δὲ κάρη] Vide ſupra ad *ver.* 284, 285. Sed ibi erat irati, h. l. eſt irridentis: cui concutere caput bene convenit. Vid. *Matth.* XXVII, 39. *Ern.*

Ver. 379 Ἔολπα] Vide ad *Il.* ύ, 186; et ν́, 736.

Ibid. Ὀνόσσεσθαι κακότητος] Ἔστι δὲ, ὀνόσσεσθαι κακότητος, τὸ ἐξευτελίσαι τὴν κάκωσιν. *Euſtath.*

Ver. 381 Αἰγὰς] Πόλιν τῆς Ἀχαΐας· οἱ δὲ νῆσον πρὸ τῆς Εὐβοίας, ἱερὰν Ποσειδῶνος. *Schol.*

Ver. 385 Ὦρσε δ' ἐπὶ κραιπνὸν Βορέην] Vide ſupra ad *ver.* 296.

Ibid. Κύματ' ἔαξεν] *Dionyſius Halicarnaſſenſis*, περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως §. 13, citat κύματα ἄξεν.

Ver. 386 Ἕως ὅγε] Similiterque infra *ver.* 424. Ἕως ὁ ταῦθ'. Vide ad *Il.* ὀ, 539. *Al.* Ἕως ὅδε.

Ver. 388 Δύο δ' ἤματα] *Al.* δύο τ' ἤματα. *Ibid.*

Πλάζετο· πολλὰ δέ οἱ κραδίη προτιόσσετ' ὄλεθρον.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἦμαρ ἐϋπλόκαμος τέλεσ' ἠώς,
Καὶ τότ' ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο, ἠδὲ γαλήνη
Ἔπλετο νηνεμίη· ὁ δ' ἄρα σχεδὸν εἴσιδε γαῖαν,
Ὀξὺ μάλα προϊδών, μεγάλου ὑπὸ κύματος ἀρθείς.
Ὡς δ' ὅταν ἀσπάσιος βίοτος παίδεσσι φανείη
Πατρός, ὃς ἐν νούσῳ κεῖται κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,
Δηρὸν τηκόμενος, στυγερὸς δέ οἱ ἔχραε δαίμων,
Ἀσπάσιον δ' ἄρα τόν γε θεοὶ κακότητος ἔλυσαν·
Ὡς Ὀδυσῆ' ἀσπαστὸν ἐείσατο γαῖα καὶ ὕλη.
Νῆχε δ', ἐπειγόμενος ποσὶν ἠπείρου ἐπιβῆναι·

Errabat: ſaepe vero ei cor praeſagiebat mortem.
Sed quando iam tertiam diem comas-pulchra complevit aurora,
Et tum deinde ventus quidem quievit, atque ſerenitas
Erat tranquilla; ipſe vero deinde prope conſpexit terram,
Acute admodum proſpiciens, magno a fluctu levatus.
Vt autem cum grata vita filiis appareat
Patris, qui in morbo decumbit ingentes dolores patiens,
Diu contabeſcens, infeſtus autem ei ingruerit deus;
Grate vero hunc dii a morbo liberarint:
Sic Vlyſſi grate apparuit terra et ſylva.
Natabat vero, nitens pedibus continentem ut conſcenderet:

391 Ἠδὲ γαλ.] F. A. 397 ἀσπασίως] F. L. A.

Ibid. Κύματι πηγῷ] Οἱ μὲν γλωσσογράφοι, μέλανι καὶ ἰσχυρῷ· τινὲς δὲ γαληναίῳ· κρεῖσσον δὲ εὐπαγεῖ καὶ εὐτραφεῖ καὶ εὐμεγέθει. *Schol.*

Ver. 389 Πολλὰ δέ οἱ κραδίη προτιόσσετ' ὄλεθρον] Virgil. *Praeſentemque viris intentant omnia mortem. Aen.* I, 95.

Ibid. Προτιόσσετ'] Vide infra ad ξ', 219.

Ver. 390, 392 Ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἦμαρ — σχεδὸν εἴσιδε γαῖαν] Virgil. *Tres adeo incertos caeca caligine ſoles Erramus pelago, totidem ſine ſidere noctes. Quarto terra die primum ſe attollere tandem Viſa, aperire procul montes, ac volvere fumum. Aen.* III, 203. *Tres Notus hybernas immenſa per aequora noctes Vexit me violentus aqua; vix lumine quarto Proſpexi Italiam.* VI, 355.

Ver. 391 Γαλήνη ἔπλετο νηνεμίη] Τὸ δὲ, γαλήνη ἔπλετο νηνεμίη. οὐχ ἁπλῶς φράζεται, ἀλλὰ πρὸς ἀκρίβειαν· διττὴ γὰρ ἡ γαλήνη· ἡ μὲν, τὸ καταστορεσθῆναι τὰ κύματα τέλεον· ὅπερ οὔπω γέγονεν· ἡ δὲ, τὸ παύσασθαι τὸν ἄνεμον, ὃ νῦν γέγονε. κύματα γὰρ ἔτι αἴρονται. *Euſtath.*

Ver. 393 Ὀξὺ μάλα προϊδὼν] Αὐτὴ [ὄψις] μετεωρισθεῖσα εἶδε τὰ κεκρυμμένα πρότερον. Ὅπερ δηλοῖ καὶ ὁ Ποιητής· τοιοῦτον γάρ ἐστι καὶ τὸ, Ὀξὺ μάλα προϊδὼν, μεγάλου ὑπὸ κύματος ἀρθείς. *Strabo, Geograph. Lib.* I, *pag.* 23, *al.* 12. Virgil. *Proſpexi Italiam, ſumma ſublimis ab unda. Aen.* VI, 357.

Ver. 394 Φανείη] *Al.* φανήῃ. *Clark.* Quam iucundum eſt liberis, cum vident patri vitam ſervari, patrem convaleſcere: quam laeti vident vivere poſſe patrem. Φανήῃ exemplaria quaedam habuere, auctore *Euſtathio*. *Ern.*

Ver. 395 Ὅς — κεῖται] Temporum ratio videtur poſtulare κεῖτο pro ἔκειτο, (ut infra *ver.* 456.) ut poſt ἔχραε. Nec tamen neceſſarium eſt ſic corrigi. Nam vitae ſpes certa eſſe poteſt, cum quis adhuc iacet, nondum recreatus nec receptis viribus. At ἔχραε ad initia morbi referri poteſt. Ita κακότης erit morbus vigens, ἀκμάζων, cum adhuc periculum ſubeſt. conf. *ver.* 414, ubi eſt pro periculo. *Ern.*

Ver. 396 Ἔχραε] Ἐπέσκηψεν, ἢ ἐπεβάρησεν, ἢ μετὰ βλάβης ἐπῆλθεν. *Schol.* Vide ſupra ad β', 50.

Ver. 397 Ἀσπάσιον] *Al.* Ἀσπασίως.

Ver. 398 Ὀδυσῆ'] *Al.* Ὀδυσεῖ. Vt infra 157.

Ver.

Ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν, ὅσσον τε γέγωνε βοήσας,
Καὶ δὴ δοῦπον ἄκουσε ποτὶ σπιλάδεσσι θαλάσσης·
Ῥόχθει γὰρ μέγα κῦμα ποτὶ ξερὸν ἠπείροιο
Δεινὸν ἐρευγόμενον· εἴλυτο δὲ πάνθ' ἁλὸς ἄχνῃ·
Οὐ γὰρ ἔσαν λιμένες, νηῶν ὄχοι, οὐδ' ἐπιωγαί,
Ἀλλ' ἀκταὶ προβλῆτες ἔσαν, σπιλάδες τε, πάγοι τε.
Καὶ τότ' Ὀδυσσῆος λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
Ὤ μοι, ἐπειδὴ γαῖαν ἀελπέα δῶκεν ἰδέσθαι
Ζεύς, καὶ δὴ τόδε λαῖτμα διατμήξας ἐπέρησα,
Ἔκβασις οὔπη φαίνεθ' ἁλὸς πολιοῖο θύραζε·

Sed cum tantum abeſſet, quantum ſcilicet auditur vociferatus,
Tum vero ſonitum audivit ad ſcopulos maris;
Murmurabat enim ingens fluctus ad aridam continentis
Horrendum eructans; obducta vero erant omnia maris aſpergine:
Non enim erant portus navium capaces, neque ſeceſſus,
Sed littora proiecta erant, ſcopulique, ſaxaque.
Et tunc Vlyſſi ſoluta ſunt genua et charum cor;
Ingemiſcens vero is dixit ad ſuum magnum animum;
" Hei mihi; poſtquam terram inſperatam dedit videre
" Iupiter, et iam has undas ſulcatas penetravi;
" Egreſſus nnſquam apparet ex mari cano foras:

Ver. 400 Ὅσσον τε γέγωνε βοήσας] Τὸ δὲ, γέγωνε βοήσας, ἀντὶ τοῦ, ἐξάκουστον ἐβόησεν· ἵνα λέγῃ, ὅτι βοήσας ἐγνώσθη ἄν. *Euſtath.*

Ver. 401 Δοῦπον] Vide ad *Il.* δ', 455.

Ver. 402 Ῥόχθει γὰρ μέγα κῦμα] Καὶ αὐτοί τε δὴ κατασκευάζουσιν οἱ ποιηταὶ —, πρὸς χρῆμα ὁρῶντες, οἰκεῖα καὶ δηλωτικὰ τῶν ὑποκειμένων τὰ ὀνόματα — καὶ μιμητικώτατα τῶν πραγμάτων· ὡς ἔχει ταυτὶ Ῥοχθεῖ γὰρ μέγα κῦμα ποτὶ ξερὸν ἠπείροιο. *Dionyſ. Halicarn.* περὶ συνθέσεως, §. 16. Vide ad *Il.* β', 210; et γ', 363. Ἔρχθει γὰρ ἐπίτηδες πρᾶγμα δύσηχον, τὴν τῶν κυμάτων εἰς τὰ ἔξω πρόῤῥηξιν, συχναῖς τραχείαις ἐξαγγεῖλαι φωναῖς, *Euſtath.*

Ver. 403 Εἴλυτο] Τὸ δὲ, εἴλυτο, ἢ ἐκ τοῦ εἴλυμι γίνεται· ἢ ἐκ τοῦ εἰλύω, — ἵνα ᾖ συγκοπὴ ἐκ τοῦ εἰλύετο. *Euſtath.* Atque hac ratione ſcribendum eſſet εἰλῦτο. Neſcio tamen annon εἴλυτο hic ſit pluſquamperfectum ex εἰλύω· occurrit enim Perfectum εἰλυμένοι, *Iliad.* σ', 522; *Odyſſ.* ξ' 479, *antepenultima* producta. At εἰλύμενος, εἴλυτο, quae ex εἴλυμι deducantur, *ſecundam* omni ex analogia corripere debent. Vide ad *Il.* γ', 260; item ad ω', 1.

Ibid. Ἁλὸς ἄχνῃ] Τῷ λεπτομερεστάτῳ τοῦ ἀφροῦ, ἢ τῇ ἀκαθαρσίᾳ. *Schol.* Caeterum Vulgati hic habent ἄχνη: *Barneſius* autem reſtituit ἄχνῃ· uti legiſſe videtur *Scholiaſtes.* Quod et rectius: occurrit enim vox εἴλυτο alibi, ſenſu paſſivo: Αἵματι καὶ κονίῃσιν Ἐκ κεφαλῆς εἴλυτο διαμπερές. *Iliad.* π', 639. Porro et MS. a *Tho. Bentleio* collatus habet ἄχνῃ.

Ver. 404 Νηῶν ὄχοι] Οἱ συνέχοντες τὰς ναῦς· ἢ ἐφ' ὧν ὀχοῦνται καὶ ἀναπαύονται αἱ νῆες. *Schol.*

Ibid. Οὐδ' ἐπιωγαί] Οἱ ἀνέμου σκέπην ἔχοντες τόποι· ἢ αἱ ἐξοχαὶ, καὶ οἱ πλατεῖς αἰγιαλοί. *Schol.* Τίνι διενηνόχασιν ἐπιωγαὶ λιμένων, καὶ πόθεν, προέβαλέ τις, τὸ ὄνομα: Ἔφην ἂν, ὅτι ἰωὴν τὴν πνοὴν λέγει [vide *Iliad.* λ', 308;] — κυρίως οὖν ἰωῆς τῆς πνοῆς οὔσης, καὶ τοῦ ἄγνυσθαι σημαίνοντος τὸ κλᾶσθαι, ἰωγὴ λοιπὸν ἡ τῆς πνοῆς ἂν εἴη κλάσις· — καὶ ἐπιωγαὶ μὲν οὖν ῥηθήσονται τόποι ἀλίμενοι μὲν, δυνάμενοι δὲ, διὰ τὴν ἀπὸ τῶν ἀνέμων σκέπην, δέξασθαι ναῦς. *Porphyr. Quaeſt. Homeric.* 29, *ipſo fine.*

Ver. 405 Σπιλάδες τε, πάγοι τε] Σπιλάδες, αἱ διεσχισμέναι καὶ κεκοιλωμέναι πέτραι ὑπὸ τῆς πλήξεως τῶν κυμάτων. Πάγοι, οἱ ὀξεῖς τόποι, αἱ πετρώδεις ἐξοχαὶ, ἢ εἰς ὕψος ἀνέχουσαι πέτραι, ἀνατεταμένοι τόποι. *Schol.*

Ver. 406 Καὶ τότ' Ὀδυσσῆος λύτο γούνατα] Vide ſupra ad *ver.* 297.

Ver. 409 Ἐπέρησα] Vide ad *Il.* ά, 67.

Ver. 410 Ἔκβασις] Vide ad *Il.* ζ', 434.

Ver.

Ἔκτοσθεν μὲν γὰρ πάγοι ὀξέες, ἀμφὶ δὲ κῦμα
Βέβρυχεν ῥόθιον, λισσὴ δ' ἀναδέδρομε πέτρη·
Ἀγχιβαθὴς δὲ θάλασσα, καὶ ὅπως ἐστι ποδεσσι
Στήμεναι ἀμφοτέροισι, καὶ ἐκφυγέειν κακότητα·
Μήπως μ' ἐκβαίνοντα βάλῃ λίθακι ποτὶ πέτρῃ
Κῦμα μέγ' ἁρπάξαν, μελέη δέ μοι ἔσσεται ὁρμή.
Εἰ δέ κ' ἔτι προτέρω παρανήξομαι, ἤν που ἐφεύρω
Ἠϊόνας τε παραπλῆγας, λιμένας τε θαλάσσης·
Δείδω, μή μ' ἐξαῦτις ἀναρπάξασα θύελλα
Πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρῃ, βαρέα στενάχοντα.
Ἠ' ἔτι μοι καὶ κῆτος ἐπισσεύῃ μέγα δαίμων
Ἐξ ἁλὸς, οἷά τε πολλὰ τρέφει κλυτὸς Ἀμφιτρείτη·
Οἶδα γὰρ, ὥς μοι ὀδώδυσται κλυτὸς Ἐννοσίγαιος.
Ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Τόφρα δέ μιν μέγα κῦμα φέρεν τρηχεῖαν ἐπ' ἀκτήν.
Ἔνθ' ἀπὸ ῥινός τε δρύφθη, σὺν τ' ὀστέ' ἀράχθη,

« Extra enim ſaxa acuta, circumque fluctus
« Fremit impetuoſus, leviſque eminet petra:
« Prope autem profundum mare; et nullo modo licet pedibus
« Conſiſtere ambobus, et effugere malum:
« Ne fortaſſe me egredientem iactet lapidoſam ad petram
« Fluctus magnus abripiens; vanus vero mihi erit conatus.
« Sin adhuc ulterius praeternatabo, ſicubi inveniam
« Littoraque obliqua, portuſque maris;
« Vereor, ne me rurſus abripiens procella
« Pontum in piſcoſum ferat, graviter gementem;
« Aut etiam mihi et cetum immittat magnum deus
« Ex mari, qualia multa nutrit inclyta Amphitrite:
« Novi enim, quod mihi infenſus eſt inclytus Neptunus.
Dum ille haec deliberabat in mente et in animo,
Interea utique ipſum magnus aeſtus tulit ad aſperum littus.
Ibi cutiſque lacerata, ſimulque oſſa confracta fuiſſent,

412 Βέβρυχε] F. *Euſtath.* bene. 425 φέρε] R. 426 Ἔνθα κ' ἀπὸ ῥινὸς] F. A. L. vid. et *not.*

Ver. 412, 423 Βέβρυχεν — ἀναδέδρομε — ὀδώδυσται] Vide ad *Il.* ά, 37; et ν', 736.

Ver. 412 Ῥόθιον] Ἀπὸ τοῦ γινομένου ἤχου τὸ σημαινόμενον· ἢ ῥοίζῳ φερόμενον, καὶ ὁρμητικόν. *Schol.*

Ibid. Λισσὴ δ' ἀναδέδρομε πέτρη] Virgil. *Quamvis lapis omnia nudus — obducat.* *Eclog.* I, 48, 49.

Ver. 415 Μήπως — βάλῃ] *Vereor ne affligat*, ut *Il.* ά, 28, infra *ver.* 467; et alibi mox *ver.* 419 addit δείδω. *Ern.*

Ibid. Ποτὶ] *Barneſius* edidit προτὶ· ſed nihil opus. Vide ad *Il.* ά, 11.

Ver. 416 Μελέη] Vide ad *Il.* π, 336.

Ver. 418 Ἠϊόνας τε παραπλῆγας] Παραπλῆγες δὲ ἠϊόνες, κατὰ τοὺς Παλαιοὺς, πάραλοι, πλησσόμεναι ὑπὸ ἁλός· μάλιστα δὲ, αἱ μὴ ἀπεναντίας, ἀλλ' ἐκ πλαγίων πλησσόμεναι κύμασιν· αἳ καὶ ποιοῦσι τὸν εὐλίμενον πλαγιαζόμενον τοῖς κύμασι. *Euſtath.*

Ver. 422 Οἷά τε] *Qualia utique.*

Ibid. Κλυτὸς Ἀμφιτρίτη] *Auctor Vit. Homeri* p. 303. συμβαίνει δὲ πολλαχῶς τὰ γένη τῶν ὀνομάτων ἐναλλασσομένων, οἷόν ἐστι τὸ κλυτὸς Ἱπποδάμεια. *Ern.*

Ver. 425 Τόφρα δὲ] Vide ad *Il.* κ', 12.

Ibid. Τρηχεῖαν] Vide ad *Il.* β', 633.

Ver. 426 Ἔνθ' ἀπὸ ῥινός τε δρύφθη] *Al.* Ἔνθα κ' ἀπὸ ῥινός τε δρύφθη. Quo modo et in commentario citat *Euſtathius.*

Ibid.

Εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἐπεσσύμενος λάβε πέτρης,
Τῆς ἔχετο στενάχων, εἵως μέγα κῦμα παρῆλθε.
Καὶ τὸ μὲν ὣς ὑπάλυξε· παλιῤῥόθιον δέ μιν αὖτις
Πλῆξεν ἐπεσσύμενον, τηλοῦ δέ μιν ἔμβαλε πόντῳ.
Ὡς δ' ὅτε πουλύποδος, θαλάμης ἐξελκομένοιο,
Πρὸς κοτυληδονόφιν πυκιναὶ λάϊγγες ἔχονται·
Ὣς τοῦ πρὸς πέτρῃσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
Ῥινοὶ ἀπέδρυφθεν· τὸν δὲ μέγα κῦμα κάλυψεν.
Ἔνθα κε δὴ δύστηνος ὑπὲρ μόρον ὤλετ' Ὀδυσσεὺς,
Εἰ μὴ ἐπιφροσύνην δῶκε γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Κύματος ἐξαναδὺς, τά τ' ἐρεύγεται ἤπειρόνδε,
Νῆχε παρὲξ ἐς γαῖαν ὁρώμενος, εἴπου ἐφεύροι
Ἠϊόνας τε παραπλῆγας, λιμένας τε θαλάσσης.

Niſi in mentem indidiſſet dea caeſia-oculis Minerva:
Ambabus vero manibus irruens apprehendit petram,
Cui adhaerebat ingemiſcens; donec ingens fluctus praeteriiſſet.
Et hunc quidem ſic effugit: refluus autem *fluctus* ipſum rurſus
Percuſſit irruens, longeque ipſum iniecit ponto.
Sicut vero cum Polypodis, e cubili extracti,
Acetabulis multi calculi adhaereſcunt:
Sic huius ad ſaxa fortibus a manibus
Cutis lacerata erat; ipſum vero ingens fluctus obtexit.
Ibi iam infelix praeter fatum periiſſet Vlyſſes,
Niſi prudentiam indidiſſet caeſia-oculis Minerva:
Ex fluctu is ubi emerſit, qua propellitur ad littus,
Praeternatabat in terram ſpectans, ſicubi inveniret
Littoraque obliqua, portusque maris.

435 Κῦμ' ἐκάλυψεν] R.

Ibid. Σὺν τ' ὀςέ'] *Al.* σὺν δ' ὀςέ.

Ver. 427 Εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ] Λέγοντος — αὐτοῦ [Ὁμήρου] καὶ ἀναφωνοῦντος ἐπὶ ταῖς μεγάλαις πράξεσι καὶ παραλόγοις, Τῷ δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη, καταφρονοῦσιν, ὡς ἀδυνάτοις πράγμασι καὶ μυθεύμασιν ἀπίςοις τὸν ἑκάςου λογισμὸν τῆς προαιρέσεως ἄπιςον [forte ἄπειρον, aut aliquid ſimile] ποιήσαντος. Οὐ ποιεῖ δὲ τοῦτο Ὅμηρος, ἀλλὰ τὰ μὲν εἰκότα καὶ συνήθη κατὰ λόγον περαινόμενα, τῷ ἐφ' ἡμῖν ἀποδίδωσι· — Ἐν δὲ ταῖς ἀτόποις καὶ παραβόλοις πράξεσι καὶ φορᾶς τινος ἐνθουσιώδους καὶ παραςάσεως δεομέναις, οὐκ ἀναιροῦντα ποιεῖ τὸν θεὸν, ἀλλὰ κινοῦντα τὴν προαίρεσιν· οὐδ' ὁρμὰς ἐνεργαζόμενον, ἀλλὰ φαντασίας ὁρμῶν ἀγωγὸς· αἷς οὐδὲ ποιεῖ τὴν πρᾶξιν ἀκούσιον· ἀλλὰ τῷ ἑκουσίῳ δίδωσιν ἀρχὴν, καὶ τὸ θαῤῥεῖν καὶ τὸ ἐλπίζειν προςίθησιν. *Plutarch. in Coriolano.* Vide ſupra ad *ά*, 88; et ad *Il. ά*, 194.

Ver. 427 et 437 Γλαυκῶπις Ἀθήνη] Vide ad *Il. ά*, 206.

Ver. 432 Ὡς δ' ὅτε πουλύποδος] Τοῦ ὀκτάποδος· εἶδος δὲ ἰχθύος ὁ ὀκτάπους. *Schol.* Οὐ κατέλιπε δὲ [Ὅμηρος] οὐδὲ τῶν θαλασσίων ζώων ὁμοιότητας· Πολύποδος μὲν τὸ παράμονον καὶ δυσαπόσπαςον τῶν πετρῶν· Ὡς δ' ὅτε πουλύποδος θαλάμης ἐξελκομένοιο. *Dionyſ. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, §. 10.

Ver. 433 Πρὸς κοτυληδονόφιν] Κοτυληδόνες δέ εἰσιν αἱ τοῦ πολύποδος πλεκτάναι. *Schol.*

Ver. 436, 441, 442 Ἔνθα κε δὴ — Ἀλλ' ὅτε δὴ — τῇ δή] Vide ſupra ad *ver.* 204.

Ver. 436 Ὑπὲρ μόρον] Vide ſupra ad *ά*, 34, 35; et ad *Il. ύ*, 336.

Ver. 437 Εἰ μὴ ἐπιφροσύνην δῶκε] Vide ſupra ad *ver.* 437.

Ver. 440 Ἠϊόνας τε παραπλῆγας] Vide ſupra ad *ver.* 418.

Ἀλλ' ὅτε δὴ ποταμοῖο κατὰ ϛόμα καλλιῤῥόοιο
Ἷξε νέων· τῷ δή οἱ ἐείσατο χῶρ☉ ἄριϛ☉,
Λεῖος πετράων, καὶ ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο·
Ἔγνω δὲ προρέοντα, καὶ εὔξατο ὃν κατὰ θυμόν·
· Κλῦθι, ἄναξ, ὅστ' ἐσσί· πολύλλιϛον δέ σ' ἱκάνω,
Φεύγων ἐκ πόντοιο Ποσειδάων☉ ἐνιπάς:
Αἰδοῖος μέν τ' ἐϛὶ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
Ἀνδρῶν ὅϛις ἵκηται ἀλώμεν☉, ὡς καὶ ἐγὼ νῦν
Σόν τε ῥόον, σά τε γοῦναθ' ἱκάνω, πολλὰ μογήσας.
Ἀλλ' ἐλέαιρε, ἄναξ, ἱκέτης δέ τοι εὔχομαι εἶναι.
Ὣς φάθ'· ὁ δ' αὐτίκα παῦσεν ἑὸν ῥόον, ἔσχε δὲ κῦμα.
Πρόσθε δέ οἱ ποίησε γαλήνην, τὸν δ' ἐσάωσεν
Ἐς ποταμοῦ προχοάς· ὁ δ' ἄρ' ἄμφω γοῦνατ' ἔκαμψε,

Sed quando jam fluvii ad oſtia pulchre-fluentis
Perveniſſet natans; ibi demum ei viſus eſt locus optimus,
Manus abſque petris et receptus inerat a vento;
Agnovit autem profluentem, et ſupplicavit ſuo in animo;
" Audi, rex, quiſquis es; exoptatiſſimum autem ad te venio,
" Fugiens ex ponto Neptuni minas.
" Venerabilis quidem eſt etiam immortalibus diis,
" Ex hominibus quicunque venerit errans, quemadmodum ego nunc
" Ad tuum fluentum, tuaque genua accedo, plurima paſſus.
" Sed miſerere, rex; ſupplicem enim tibi me eſſe profiteor.
Sic ait; ille vero continuo ſedavit ſuum fluentum, continuitque fluctum;
Et ante eum fecit tranquillitatem, ipſumque ſervavit
Ad fluvii oſtia: ille vero deinde utrumque genu flexit

445 Ὅϛις] F. A. L. vid. *not.* *ibid.* πολύλλιϛος] eaed. 447 θεοῖσι] F. male.
452 οἱ] abeſt F. 453 ἄρ'] abeſt F. ἔκαμψεν] F. male.

Ver. 445 Ὅς' ἐσσί] *Al.* ὅϛις ἐσσί. Vnde fortaſſe legendum, conjectante *Barneſio*, ὅϛις ἐσσί. Vti *Iliad.* γ', 279.

Ibid. Πολύλλιϛον δέ σ' ἱκάνω] Vulgati habent πολύλλιϛος· vertuntque, *valde ſupplex autem ad te venio.* *Barneſius* autem ex Scholiis MS. *Aloyſii* edidit πολύλλιϛον· redditque, *exoptatiſſimum enim ad te venio.* Quod et (ut opinor) rectius. Iſto enim ſenſu plane uſurpatur vox τρίλλιϛος, *Iliad.* θ', 488, — αὐτὰρ Ἀχαιοῖς Ἀσπασίη, τρίλλιϛος ἐπήλυθε νὺξ ἐρεβεννή. Eodemque ſenſu vocem πολύλλιϛος hoc in loco accepiſſe videntur Scholia vulgata, quae exponunt πολυλιτάνευτος. *Clark.* *Euſtathius* et alii veteres hanc lectionem vel agnoſcunt, vel commemorant. *Ern.*

Ver. 451 Ὁ δ' αὐτίκα παῦσεν ἑὸν ῥόον, ἔσχε δὲ κῦμα] Virgil. *Et mutata ſuos requierunt flumina curſus.* *Eclog.* VIII, 4. *Tybris ea fluvium, quam longa eſt, nocte tumentem Leniit; et tacita refluens ita ſubſtitit unda.* *Aen.* VIII, 86.

Ver. 452 Πρόσθε δέ οἱ ποίησε γαλήνην] Ποίησε gloſſema merum putat Cel. *Oudendorpius* ad *Thomam* M. p. 845 veramque lectionem revocandam e nobili loco Alciphronis I, 1. Χρηϛὴν ἡμῖν ἡ θάλασσα τήμερον εἶναι τὴν γαλήνην ἐϛόρεσεν: quem locum ex Homerico ductum eſſe. Vtinam dixiſſet quomodo. *Ern.*

Ver. 453 Ἐς ποταμοῦ προχοάς] Τὰ εἰς θάλασσαν τῶν ποταμῶν ϛόματα, τὰς πορεύσεις. *Schol.*

Ibid. Ὁ δ' ἄρ' ἄμφω γοῦνατ' ἔκαμψε, χεῖράς τε ϛιβαράς] Ὅτι μετὰ τὴν μακρὰν νῆξιν εἰς γῆν περισωθεὶς Ὀδυσσεὺς, ἔκαμψε τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας, φιλοσόφῳ λόγῳ, ἵνα μὴ τῇ πολυημέρῳ τάσει τῶν νεύρων, ἀπολέσωσι τὰ μέλη τὸ εἶναι γναμπτὰ, καὶ οὕτως εἰς ἀχρηϛίαν ἐλάσωσι. *Euſtath.* Quod cum ſtatu, *quo* hic depingitur *Vlyſſes*, minus convenire arbitrata Dna *Dacier*, ipſa aliter explicat; "Ἔκαμψε" inquit "γοῦνατα καὶ χεῖρας, — ſignifie qu'il laiſſa tomber ſes bras et ſes genoux, et qu'ils
" lui

Χεῖράς τε στιβαράς· ἁλὶ γὰρ δέδμητο φίλον κῆρ.
Ὤιδεε δὲ χρόα πάντα· θάλασσα δὲ κήκιε πολλὴ
Ἂν στόμα τε, ῥῖνάς τε· ὁ δ' ἄπνευστος καὶ ἄναυδος
Κεῖτ' ὀλιγηπελέων· κάματος δέ μιν αἰνὸς ἵκανεν.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἄμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,
Καὶ τότε δὴ κρήδεμνον ἀπὸ ἕο λῦσε θεοῖο·
Καὶ τὸ μὲν ἐς ποταμὸν ἁλιμυρήεντα μεθῆκεν·
Ἂψ δ' ἔφερεν μέγα κῦμα κατὰ ῥόον· αἶψα δ' ἄρ' Ἰνὼ
Δέξατο χερσὶ φίλῃσιν· ὁ δ' ἐκ ποταμοῖο λιασθεὶς
Σχοίνῳ ὑπεκλίνθη, κύσε δὲ ζείδωρον ἄρουραν·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
Ὤ μοι ἐγὼ, τί πάθω, τί νύ μοι μήκιστα γένηται;
Εἰ μέν κ' ἐν ποταμῷ δυσκηδέα νύκτα φυλάξω,
Μή μ' ἄμυδις στίβη τε κακὴ καὶ θῆλυς ἐέρση,
Ἐξ ὀλιγηπελίης, δαμάσῃ κεκαφηότα θυμόν·
Αὔρη δ' ἐκ ποταμοῦ ψυχρὴ πνέει ἠῶθι πρό.

Manuſque fortes; mari enim afflictus erat charum cor.
Tumebat vero corpore toto, mare autem manabat copioſum
Per osque, nareſque; ille vero abſque-anhelitu et voce
Iacebat viribus-defectus: defatigatio nempe eum vehemens occupabat.
Sed quando iam reſpiravit, et in mente animus collectus eſt;
Tum vero vittam a ſe ſolvit deae,
Et ipſam fluvium in ſalſuginoſum immiſit;
Retro autem *illam* ferebat ingens fluctus per fluentum; ſtatim vero Ino
Suſcepit manibus charis: ille vero ex fluvio ſecedens
Iunco recubuit, oſculatusque eſt almam terram:
Ingemiſcens autem deinde dixit ad ſuum magnum animum;
" Heu mihi, quid patiar? quid mihi denique reſtat?
" Si quidem in fluvio gravem *per* noctem excubavero,
" *Timeo*, ne me ſimul frigus malum et fertilis ros,
" Prae imbecillitate, conficiat afflictum animo:
" Aura nempe ex fluvio frigida ſpirat matutino tempore.

456 Ῥῖνάς τ'· ὁ δ' ἄρ] R. placet. 461 ἔφερε] F. A. L. recte.

"lui manquerent de laſſitude." Verum haec interpretatio cum vocis ἔκαμψε ſignificatione parum congruit. Senſus videtur eſſe; *Vlyſſem* genua et brachia flexiſſe, non φιλοσόφῳ λόγῳ, (uti ait *Euſtathius*;) ſed ſimpliciter ad defatigationem vehementem, qua ex tam diutino natatu afficiebantur, nonnihil levandam. Vid. et ad *Il.* τ', 72.

Ver. 455 Ὤιδεε δὲ χρόα πάντα] Τὸ δὲ, ᾤδεε χρόα, ἀντὶ τοῦ, ἐξῴγκωτο. *Euſtath.* Virgil. *Et ſale tabentes artus in littore ponunt. Aen.* I, 177.

Ibid. Θάλασσα δὲ κήκιε πολλὴ Ἂν στόμα] Virgil. *Et ſalſos — revomentem pectore fluctus. Aen.* V, 182.

Ver. 456 Ὁ δ' ἄπνευστος] Apud *Euſtathium* in commentario, ὁ δ' ἄρ' ἄπνευστος.

Ver. 459 Ἀπὸ ἕο] Vide ad *Il.* α', 51.

Ver. 463 Σχοίνῳ] Εἶδος πόας, ἡ σχοῖνος. *Schol.*

Ibid. Κύσε δὲ ζείδωρον ἄρουραν] Virgil. *Magno telluris amore Egreſſi, optata potiuntur Troës arena Aen.* I, 175.

Ibid. Ἄρουραν] Vide ad *Il.* ζ', 142.

Ver. 465 Τί νύ μοι μήκιστα γένηται] Vide ſupra ad *ver.* 299.

Ver. 467 Στίβη] Ἡ πάχνη, κατὰ ἀντίφρασιν· ἢ τὸ ἑωθινὸν ψύχος. *Schol.*

Ibid. Ἐέρση] Ita edidit *Barneſius*. *Vulgg.* ἐέρση. Sed hoc leviculum. *Clark.* De eo iam ad Iliada vidimus. *Ern.*

Ver. 468 Κεκαφηότα] Vide ad *Il.* ε', 265; et ι', 46.

Ver. 469 Πνέει] *Euſtathius* in commentario videtur legiſſe πνέει.

Εἰ δέ κεν ἐς κλιτὺν ἀναβὰς καὶ δάσκιον ὕλην,
Θάμνοις ἐν πυκινοῖσι καταδραθῶ, εἴ με μεθείη
Ῥῖγος καὶ κάματος, γλυκερὸς δέ μοι ὕπνος ἐπέλθῃ,
Δείδω, μὴ θήρεσσιν ἕλωρ καὶ κύρμα γένωμαι.
Ὧς ἄρα οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι·
Βῆ ῥ' ἴμεν εἰς ὕλην· τὴν δὲ σχεδὸν ὕδατος εὗρεν
Ἐν περιφαινομένῳ· δοιοὺς δ' ἄρ' ὑπήλυθε θάμνους,
Ἐξομόθεν πεφυῶτας· ὁ μὲν, φυλίης, ὁ δ' ἐλαίης·
Τοὺς μὲν ἄρ' οὔτ' ἀνέμων διάει μένος ὑγρὸν ἀέντων,
Οὐδέποτ' ἠέλιος φαέθων ἀκτῖσιν ἔβαλλεν,
Οὔτ' ὄμβρος περάασκε διαμπερές· ὣς ἄρα πυκνοὶ
Ἀλλήλοισιν ἔφυν ἐπαμοιβαδίς· οὓς ὑπ' Ὀδυσσεὺς
Δύσετ'· ἄφαρ δ' εὐνὴν ἐπαμήσατο χερσὶ φίλῃσιν

Si vero ad clivum conſcendens et umbroſam ſylvam,
Arbuſtis in denſis dormiero, ſi me ſineret
« Frigus et laſſitudo, iucundus autem mihi ſomnus obreperet;
« Vereor, ne feris captura et praeda fiam.
Sic ſane ei deliberanti viſum eſt ſatius eſſe:
Perrexit nempe ire in ſylvam; hanc autem prope aquam invenit
In conſpicuo-loco; duo autem deinde ſubiit arbuſta,
Ex-uno-loco enata, hoc quidem oleaſtri, illud autem oleae.
Haec quidem neque ventorum perflat vis humidum ſpirantium,
Neque unquam ſol lucens radiis percutiebat,
Neque imber penetrabat penitus? ſic ſane denſa
Invicem creverunt alterum-alteri intertextum; quae Vlyſſes
Subiit; ſtatimque cubile congeſſit manibus charis

471 Εἴκε] A. L. 474 οἱ] abeſt F. 475 βῆ δ' ἴμεν] F. A. L. 477 ἐξ ὁμόθεν] A. I. R. 479 οὐδ' αὖ] R.

Ver. 470 Κλιτὺν] Τὴν ὑψηλὴν πρόσβασιν τοῦ ὄρους. *Schol.* Vide et ſupra ad *Il.* π', 390.

Ibid. et *ver.* 475 Ὕλην] Vide ad *Il.* γ', 151.

Ver. 471 Θάμνοις ἐν πυκινοῖσι] Apud *Euſtathium*, Θάμνοισι πυκινοῖσι.

Ibid. Εἴ με] *Al.* εἴ κε.

Ibid. Μεθείη] Apud *Euſtathium*, μεθίει. Vide ad *Il.* π', 762.

Ver. 473 Θήρεσσιν ἕλωρ καὶ κύρμα] Vide ad *Il.* λ', 452.

Ver. 476 Ἐν περιφαινομένῳ] Περιορωμένῳ· περὶ ὃν τόπον οὐκ ἔστιν ὕλη, ἀλλὰ μόνον θάμνος· τὸ δὲ περὶ αὐτὸν, ψιλόν. *Schol.*

Ver. 477 Ἐξομόθεν] Ἐκ τοῦ αὐτοῦ τόπου. *Schol.*

Ibid. Ὁ μὲν φυλίης, ὁ δ' ἐλαίης] Ὅρα δὲ καινὸν σχῆμα ἐν τῷ, δύο ὑπῆλθε θάμνους· ὁ μὲν φυλίης, ὁ δ' ἐλαίης. Ἐχρῆν μὲν γὰρ εἰπεῖν, τὸν μὲν φυλίης, τὸν δ' ἐλαίης. Ὁ δὲ, εἴξας τελείαν ἐν τῷ, ἐξομόθεν πεφυῶτας, εἶτ ὡς ἐξ ὑπαρχῆς ἐπάγει, κατὰ ἔλλειψιν ὑπαρκτικοῦ ῥήματος, τὸ, ὁ μὲν, ὁ δέ· ἵνα λέγῃ, ὧν ὁ μὲν ἦν φυλίης· ὁ δ' ἦν ἐλαίης. *Euſtath.* De huiuſmodi ſyntaxi, vide infra ad μ', 73; item ad *Il.* γ', 211.

Ibid. Φυλίης] Εἶδος ἐλαίης τῆς καλουμένης φυλίας. *Schol.*

Ver. 478 Διάει] *Al.* διάη.

Ibid. Ὑγρὸν ἀέντων] Καὶ ἀνέμων δὲ φύσιν ἀκριβῶς κατενόησεν [Ὅμηρος] ὧν τὴν μὲν γένεσιν ἐκ τῶν ὑγρῶν εἶναι· τὸ μὲν γὰρ ὕδατος μεταβολὴ εἰς ἀέρα γίνεται· ὁ δ' ἄνεμός ἐστιν ἀὴρ ῥέων. Τοῦτο δὲ ἔν τε ἄλλοις πολλοῖς ἐμφαίνει, καὶ ἐν οἷς φησὶν, — ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων. *Dionyſ. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, §. 13.

Ver. 479 Οὐδέποτ' ἠέλιος] *Al.* οὐδ' αὖ ἠέλιος. Virgil. *Solis inacceſſam radiis.* *Aen.* VIII, 195.

Ver. 482 Δύσετ'] Vide ad *Il.* β', 35; et ſ 109.

Ibid.

Εὐρεῖαν· φύλλων γὰρ ἔην χύσις ἤλιθα πολλή,
Ὅσσον τ' ἠὲ δύω, ἠὲ τρεῖς ἄνδρας ἔρυσθαι
Ὥρῃ χειμερίῃ, εἰ καὶ μάλα περ χαλεπαίνοι.
Τὴν μὲν ἰδὼν γήθησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
Ἐν δ' ἄρα μέσσῃ λέκτο, χύσιν δ' ἐπεχεύατο φύλλων.
Ὡς δ' ὅτε τις δαλὸν σποδιῇ ἐνέκρυψε μελαίνῃ,
Ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιῆς, ᾧ μὴ πάρα γείτονες ἄλλοι,
Σπέρμα πυρὸς σώζων, ἵνα μή ποθεν ἄλλοθεν αὔοι·
Ὣς Ὀδυσεὺς φύλλοισι καλύψατο· τῷ δ' ἄρ' Ἀθήνη
Ὕπνον ἐπ' ὄμμασι χεῦ', ἵνα μιν παύσειε τάχιστα
Δυσπονέος καμάτοιο, φίλα βλέφαρ' ἀμφικαλύψας.

Latum: foliorum enim erat copia affatim ingens;
Quantum utique duos, vel tres viros tegeret
Tempeſtate hyberna, etiamſi vel admodum ſaeviret.
Illam quidem videns gaviſus eſt patiens nobilis Vlyſſes;
In media autem decubuit, copiamque ſuperingeſſit foliorum.
Quemadmodum autem cum aliquis torrem cinere abſconderit nigro,
Agro in extremo, cui non adſunt vicini alii,
Semen ignis ſervans, ut ne qua aliunde incendat;
Sic Vlyſſes foliis ſe obtexit: huic autem Minerva
Somnum in oculis fudit, ut ipſum *is* ceſſare-faceret citiſſime
A-difficili labore, charas palpebras obtegens.

486 Γήθησεν] F. male. 487 μέσῃ] F. A. L.

Ibid. Εὐνὴν] *Al.* ὕλην.

Ver. 483 φύλλων χύσις ἤλιθα πολλὴ] *Schol.* interpretantur, ἀθρόως, δαψιλῶς, quibus conſentit *Etym. M.* in ἤλιθα πολλή. *Heſychius* eodem modo, addit tamen οἱ δὲ μάτην, quo ſenſu eſt apud *Callim.* in *L. P.* Mihi poſterius magis placet. nam ibi *temere,* caſu, erat magna copia foliorum, quae ex arboribus defluxerant. *Ern.*

Ver. 487 Λέκτο] Vide ad *Il.* β΄, 515.

Ibid. Ἐπεχεύατο] Vide infra ad *ver.* 491; et ad ι, 296.

Ver. 488, 490 Ὡς δ' ὅτε τις δαλὸν — Σπέρμα πυρὸς σώζων] Καὶ ἔστιν ἀστεία ἡ παραβολή· τὸν γὰρ ἤδη λειποψυχοῦντα καὶ βραχὺ ἔχοντα τὸ ζωτικὸν καὶ ἤδη σβεννύμενον, ζωπύρῳ εἰκάζει καὶ σπινθῆρι τῷ κατὰ σποδιάν· ἐξ οὗ, οἷα καὶ σπέρματος, πολὺ καρπόμενα πῦρ. *Euſtath.* Similiter et Dna *Dacier*; « Cette comparaiſon » inquit « eſt très-agreable et très-juſte. Ulyſſe, à qui il « ne reſte qu'un ſoufle de vie, et qui s'en « va preſque éteint, eſt très bien comparé à un tiſon, qui ne conſerve que « dans un bout un reſte de feu. Comme « ce tiſon, caché la nuit ſous la cendre « ſe ranime le lendemain, et s'embraſe, « de même Ulyſſe, rechauffé pendant la « nuit ſous cette couverture de feuilles, « ſe ranimera le lendemain. » Obſervatione, ut mihi quidem videtur, ſubtiliori et nimis minuta.

Ver. 489 Ἐπ' ἐσχατιῆς] *Al.* ἐπ' ἐσχατιῇ.

Ver. 490 Σπέρμα πυρὸς σώζων] τὸν σπινθῆρα τοῦ πυρός. *Schol.* Σπέρμα πυρὸς σώζων, ἀντὶ τοῦ, γόνιμον ἀρχήν. *Dionyſ. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, §. 7. Virgil. *Quaerit pars ſemina flammae. Aen.* VI, 6. Quem locum *Macrobius* inter eos recenſet, in quibus Poëtarum *par pene ſplendor amborum eſt. Lib.* V, *cap.* 12.

Ver. 491 Φύλλοισι καλύψατο] Notandus hic primarius et maxime proprius Vocis *Mediae* Uſus. *Foliis ſe ipſe cooperuit.* Sic ſupra *ver.* 487; χύσιν δ' ἐπεχεύατο φύλλων, *Foliorum acervum ſibi ipſe ingeſſit.* Similiter, τιμήσομαι, *honorabilem me praeſtabo*; μισήσομαι, *odioſum me reddam*; κόψομαι, *caedam me ipſe, etc.* Vide infra ad ι, 296; item ad *Il.* γ΄, 141.

Ver. 493 Δυσπονέος καμάτοιο] Χαλεπὸν πόνον ἐπιφέροντος. *Schol.* Caeterum *Dionyſius Halicarnaſſenſis*, περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, §. 23, citat Δυσπρακτέος καμάτοιο. Quam lectionem et praefert *Barneſius*, quae analogiae magis conſentanea.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Ζ′.

Ὑπόθεσις τῆς Ῥαψῳδίας Ζ′.

Ἀθηνᾶ ἐπιστᾶσα ὄναρ τῇ Ἀλκινόου θυγατρὶ Ναυσικάᾳ, κελεύει αὐτῇ τὴν ἐσθῆτα ἐπὶ τὸν ποταμὸν ἀγαγοῦσῃ, πλύνειν· πλησίον γὰρ αὐτῇ εἶναι τὸν γάμον· ἡ δὲ τὸ κελευσθὲν ποιεῖ. Ἔπειτα παίζει μετὰ τῶν θεραπαινῶν· ἀκούσας δὲ αὐτῶν ὁ Ὀδυσσεὺς ἐξυπνίζεται· καὶ δεηθεὶς Ναυσικάας, ἐσθῆτα καὶ τροφὴν παρ' αυτης λαβων, επεται αὐτῇ εἰς τὴν πόλιν.

Ἄλλη ὑπόθεσις.

Ναυσικάα, ἡ Ἀλκινόου θυγάτηρ, ὑπὸ ὀνείρου τραπεῖσα, ἐπὶ τὸν ποταμὸν κάτεισι, πλύνουσα τὴν ἐσθῆτα· μετὰ δὲ τὸ πλῦναι, παιδιά τις, ὁποία εἰκὸς, διὰ σφαίρας ταῖς κόραις γίνεται. Ὀδυσσεὺς δὲ, θορύβου γενομένου, διϋπνίσθη, καὶ ἐσθῆτος τυχὼν, μέχρι τοῦ τῆς Ἀθηνᾶς ἱεροῦ, ὃ πρὸ τῆς πόλεως ἦν, συνώδευε τῇ κόρῃ.

Ἐπιγραφαί.

Ὀδυσσέως ἄφιξις εἰς Φαίακας.

Ἄλλως,

Ζῆτα, δὲ Ναυσικάα κόμισ' ἐν Σχερίῃ Ὀδυσῆα.

Ὣς ὁ μὲν ἔνθα καθεῦδε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
Ὕπνῳ καὶ καμάτῳ ἀρημένος. αὐτὰρ Ἀθήνη

LIB. VI.

Sic illic dormiebat quidem patiens nobilis Vlyſſes,
Somno et labore oppreſſus: verum Minerva

2 Ἀρυμένος] R. vitioſe.

Ver. 1 Ὣς ὁ μὲν ἔνθα κάθευδε] Ὅρα δὲ ὡς κοιμίσας τὸν Ὀδυσσέα μετὰ τὸν οὕτω πολὺν κίνδυνον, εἶτα τῶν ἐφεξῆς γινόμενος, ἱστορίαν παρενέπλεξεν, οὐκ ἀναγκαίαν μὲν ἄλλως, ὅμως δὲ γοργῶς ποικίλλουσαν καὶ ἐξαιροῦσαν τὸ τῆς γραφῆς μονοειδές. *Euſtath.*

Ibid. Κάθευδε] *Barneſius* edidit καθεῦδε, auctore *Euſtathio.* Sed nihil opus. Vide ad *Il.* ά, 611.

Ver. 2 Ὕπνῳ καὶ καμάτῳ ἀρημένος] Βεβλαμμένος· ἤτοι συλληπτικῶς· ὑπὸ μὲν γὰρ τοῦ καμάτου βέβλαπτο, ὑπὸ δὲ τοῦ ὕπνου οὐκ ἔτι. Ἢ, κατὰ ἀντίφρασιν, τὴν ἀγρυπνίαν, ὕπνον ἔφη. Ἢ, ἐπὶ τῷ καμάτῳ στικτέον· εἶτα ἀρημένος ὑπὸ τοῦ Ποσειδῶνος βλαβεὶς καὶ παρεθεὶς, ἢ κατεχόμενος. *Schol.* Quae omnes admodum invenuſtae videntur explicandi rationes. Sententia revera eſt, *Labore defatigatus ſomnoque oppreſſus.* Vide ad *Il.* κ′, 98. Virgil. *Confectum curis, ſomnoque gravatum, Aen.* VI, 520. *Clark.* Bonus ſenſus eſt, quem *Clarkius* facit, ſed

Βῆ ῥ' ἐς Φαιήκων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε.
Οἳ πρὶν μέν ποτ' ἔναιον ἐν εὐρυχόρῳ Ὑπερείῃ,
Ἀγχοῦ Κυκλώπων, ἀνδρῶν ὑπερηνορεόντων,
Οἵ σφεας σινέσκοντο, βίηφι δὲ φέρτεροι ἦσαν.
Ἔνθεν ἀναστήσας ἄγε Ναυσίθοος θεοειδής,
Εἷσεν δ' ἐν Σχερίῃ, ἑκὰς ἀνδρῶν ἀλφηστάων·
Ἀμφὶ δὲ τεῖχος ἔλασσε πόλει, καὶ ἐδείματο οἴκους,
Καὶ νηοὺς ποίησε θεῶν, καὶ ἐδάσσατ' ἀρούρας.
Ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κηρὶ δαμεὶς Ἄϊδόσδε βεβήκει·

Ibat ad Phaeacum virorum populumque urbemque;
Qui antea quidem habitabant in ſpacioſa Hyperea,
Prope Cyclopas, viros ſuperbientes;
Qui ipſos infeſtabant; viribus autem potiores erant.
Inde excitos *illos* deduxit Nauſithous deo-ſimilis,
Collocavitque in Scheria, procul ab hominibus ingenioſis:
Circum vero murum duxit urbi, et aedificavit domos,
Et templa fecit deorum, et diviſit agros.
Sed hic quidem iamiam fato domitus, ad inferos deſcenderat:

8 Ἄλλων ἀλφηστάων] F.

ſed quomodo eſſet in ἀρημένος dicendum erat. Idem verbum eſt *Il.* σ', 635. (conf. *Od.* σ', 81) γήραϊ λυγρῷ ἀρημένος, ubi manifeſte eſt gravatus, confectus: *gravis annis et defectus viribus*, ut *Phaedrus* ait. ἀρημένος eſt βεβαρημένος, ſive etiam *impeditus*. *Etym. M.* ἀρημένον, κατειλημμένον καὶ παραπεποδισμένον, ἴσως ἀπὸ τοῦ ἀρηρέναι — εἰρῶ, εἰρήσω, ἤρημαι, ἀρημένον. *Ern.*

Ibid. Ἀρημένος] *Al.* ἀρημένος.

Ver. 4 Ὑπέρειαν] Inſulam vicinam Siciliae litori orientali, aut Siciliae partem. Quae fuerit, incertum eſt. *Cluver.* Sicil. Ant. II, 16. Melitam inſulam fuiſſe diſputat. Vid. et *Quirini* Primordia Corcyrae c. IV. *Ern.*

Ver. 5 Ὑπερηνορεόντων] Ὑπερεχόντων τῇ ἠνορέῃ, ὅ ἐστι τῇ ἀνδρείᾳ, καὶ διὰ τοῦτο ὑπερηφάνων. *Schol.*

Ver. 6 Σινέσκοντο] Vide ad *Il.* β', 221; item infra ad *Odyſſ.* λ', 109.

Ibid. Βίηφι] Vide ad *Il.* ν', 588.

Ver. 7 Ἀναστήσας] *Schol.* Ἀνακομίσας, ἀποικίαν στειλάμενος. *Clark.* Eſt verbum proprium in traductione populorum ex uno loco in alium, coloniarum etc. *migrare iuſſit, ſuaſit, ſublatis rebus ſuis. Ern.*

Ibid. Θεοειδὴς] Vide ad *Il.* ω, 2[illegible].

Ver. 8 Σχερίῃ] Ἡ τῶν Φαιάκων νῆσος. *Schol.* Corcyram intelligendam, multis locis *Homeri* perſpicuum eſt, ut ἡ, 8 ſ. θ', 3, ubi vid. *Euſtath.* inprimis ξ', 314 ſq. Nec id impediunt loca, in quibus *Homerus* ita de Scheria loquitur, tanquam extra orbem, in oceano fuerit, qui ἐκτοπισμὸς *Euſtathio* dicitur, ut hoc ipſo in verſu, infra 204 etc. quae a poëta veritati hiſtoricae addita ſunt poëtico more, delectandi cauſa, ut *Strabo* recte iudicat. *Ern.*

Ibid. Ἑκὰς ἀνδρῶν] *Plutarchus*, περὶ φυγῆς, citat ἑκὰς ἄλλων. *Clark.* Vid. Var. Lect.

Ibid. Ἀλφηστάων] Τῶν εὑρετικῶν καὶ ἐπινοητικῶν ἀνθρώπων. *Schol.* Caeterum poſt hunc verſum, alium ex *Plutarcho*, loco ſupra citato, inſeruit *Barneſius*. Ἀνθρώπων ἀπάνευθε, πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ. *Diu hic*, ut ait, *ob rotunditatem Periodi deſideratum*. Verum ex contextu liquet *Plutarchum* verſum iſtum non hinc, ſed ex *ver.* 204 infra, citaſſe. Quin et praecedente ἑκὰς ἀνδρῶν ἀλφηστάων· ſequens illud, Ἀνθρώπων ἀπάνευθε admodum ταυτολόγον erit et invenuſtum. *Clark.* De ταυτολογίᾳ eſſet remedium. Poſſet ſententia ſuperioris verſus repeti, ut locus fieret additamento, πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ, cuius repetitionis plura ſunt apud *Homerum* et alios poëtas exempla. *Ern.*

Ver. 9 Ἀμφὶ δὲ τεῖχος *etc.*] Duobus verſibus omnia complectitur, quae urbem habitandam ſpectant. *Spondan.*

Ver. 11; 23 Βεβήκει — κεχάριστο] Vide ad *Il.* α, 221; et δ', 492.

Ἀλκίνοος δὲ τότ' ἦρχε, θεῶν ἄπο μήδεα εἰδώς.
Τοῦ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Νόστον Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μητιόωσα.
Βῆ δ' ἴμεν ἐς θάλαμον πολυδαίδαλον, ᾧ ἔνι κούρη
Κοιμᾶτ', ἀθανάτῃσι φυὴν καὶ εἶδος ὁμοίη,
Ναυσικάα, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο·
Πὰρ δὲ δύ' ἀμφίπολοι, Χαρίτων ἄπο κάλλος ἔχουσαι,
Σταθμοῖιν ἑκάτερθε, θύραι δ' ἐπέκειντο φαειναί.
Ἡ δ' ἀνέμου ὡς πνοιὴ ἐπέσσυτο δέμνια κούρης·
Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν,
Εἰδομένη κούρη ναυσικλειτοῖο Δύμαντος,
Ἥ οἱ ὁμηλικίη μὲν ἔην, κεχάριστο δὲ θυμῷ·
Τῇ μιν ἐεισαμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
  Ναυσικάα, τί νύ σ' ὧδε μεθήμονα γείνατο μήτηρ;
Εἵματα μέν τοι κεῖται ἀκηδέα, σιγαλόεντα·
Σοὶ δὲ γάμος σχεδόν ἐστιν, ἵνα χρὴ καλὰ μὲν αὐτὴν
Ἕννυσθαι, τὰ δὲ τοῖσι παρασχεῖν, οἵ κέ σ' ἄγωνται.
Ἐκ γάρ τοι τούτων φάτις ἀνθρώπους ἀναβαίνει

Alcinous vero tunc imperabat, a diis conſilia doctus.
Huius quidem ivit ad domum dea caeſia-oculos Minerva,
Reditum Vlyſſi magnanimo moliens:
Perrexit autem ire ad thalamum fabre-factum, in quo puella
Cubabat, immortalibus oris-habitu et forma ſimilis,
Nauſicaa, filia magnanimi Alcinoi:
Iuxta autem duae ancillae, a Gratiis pulchritudinem habentes,
A-poſtibus utrinque; fores vero admotae-erant ſplendidae.
Illa vero venti veluti flatus acceſſit ad cubilia puellae:
Stetitque ſupra caput, et ipſam ſermone allocuta eſt,
Aſſimilata filiae celebris-in-re-nautica Dymantis,
Quae ei aequalis quidem erat, grataque animo:
Huic ſeipſam cum aſſimilaſſet, allocuta eſt caeſia-oculos Minerva;
  " Nauſicaa, quid te ſic negligentem peperit mater?
" Veſtes etenim tibi iacent neglectae, pulchrae;
" Tibi vero nuptiae inſtant, ubi oportet pulchras quidem teipſam
" Induere, aliasque illis praebere, qui te ducant.
" Etenim ex his fama apud homines oritur

15 Ἐνὶ] edd. 20 πνοὴ] A. 1. 24 μὴν] R. male. *ibid.* ἐειδομένη] R. A. 1. c. v. 22.

Ver. 13, 24, 41, 47, et 112 Γλαυκῶπις Ἀθήνη] Vide ad *Il.* ά, 206. "Ὅτι τῇ φρονήσει Ἀθηνᾷ τὰ κατὰ τὴν ἐγερθεῖσαν Ναυσικάαν ὁ Ποιητὴς ἀνατίθησιν, ὡς πάνυ σοφῶς αὐτὸς καὶ συνετώτατα τὸ τοιοῦτον πλάσμα μεταχειρισάμενος. *Euſtath.*

Ver. 16 Ἀθανάτῃσι] Similiterque infra *ver.* 309. ἀθάνατος. Vide ad *Il.* ά, 398.

Ver. 19 Σταθμοῖιν ἑκάτερθε] "Ὅ ἐστιν ἑκατέρωθεν τῶν παραστάδων. *Euſtath.*

Ver. 20 Ἐπέσσυτο] *Al.* ἐπ' ἔσσυτο.

Ver. 21 Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς] Virgil. *Devolat, et ſupra caput aſtitit. Aen.* IV, 702.

Ver. 24 Τῇ μιν ἐεισαμένη] Vide ad *Il.* γ', 389 *Al* Τῇ μὲν ἐειδομένη.

Ver. 27 et 111 Καλὰ] Similiterque *ver.* 87 Καλὰ et *ver.* 108, καλαί. Vide ad *Il.* β, 43.

Ver. 28 Τὰ δὲ τοῖσι παρασχεῖν οἵ κε σ' ἄγωνται] "Ἔθος γάρ, φασιν, ἦν, τὰς νύμφας

Ἐσθλή· χαίρουσιν δὲ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ.
Ἀλλ' ἴομεν πλυνέουσαι ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφι·
Καί τοι ἐγὼ συνέριθος ἅμ' ἕψομαι, ὄφρα τάχιστα
Ἐντύνεαι· ἐπεὶ οὔτοι ἔτι δὴν παρθένος ἔσσεαι·
Ἤδη γάρ σε μνῶνται ἀριστῆες κατὰ δῆμον
Πάντων Φαιήκων, ὅθι τοι γένος ἐστὶ καὶ αὐτῇ.
Ἀλλ' ἄγ', ἐπότρυνον πατέρα κλυτὸν ἠῶθι πρὸ,
Ἡμιόνους καὶ ἅμαξαν ἐφοπλίσαι, ἥ κεν ἄγησι
Ζῶστρά τε, καὶ πέπλους, καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα.
Καὶ δὲ σοὶ ὧδ' αὐτῇ πολὺ κάλλιον, ἠὲ πόδεσσιν
Ἔρχεσθαι· πολλὸν γὰρ ἄπο πλυνοί εἰσι πόληος.
Ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
Οὔλυμπόνδ', ὅθι φασὶ θεῶν ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ

" Bona; gaudent vero pater et veneranda mater.
" Quin eamus loturae ſimul ac aurora illuxerit;
" Et ego adiutrix una comitabor; ut celerrime
" Expediaris; quoniam non amplius diu virgo eris:
" Iamiam enim te ambiunt optimi in populo
" Omnium Phaeacum; ubi tibi genus et ipſi.
" Verum age, hortare patrem inclytum ſub auroram,
" Mulos et currum apparare, qui vehat
" Cingulaque, et peplos, et pallia mirabilia.
" Quippe tibi ſic ipſi multo honeſtius eſt, quam pedibus
" Ire; multum enim abſunt labra ab urbe.
Sic quidem locuta abiit caeſia-oculos Minerva
Ad Olympum, ubi aiunt deorum ſedem firmam ſemper

φας τοῖς τοῦ νυμφίου ἐσθῆτας ἐν τῷ τοῦ γάμου καιρῷ χαρίζεσθαι. *Euſtath.*

Ver. 31, 33 Πλυνέουσαι — Ἐντύνεαι] Qua analogia ex *μαρτύρομαι*, fit *μαρτυρέομαι*, *μάρτυρος*· ex *κρίνω*, *κρινέω*, *κρίσις*· ex *θαρσύνω*, *θαρσυνέω*, *θάρσυνος*· eadem ex *πλύνω*, fit *πλυνέω*, *πλυνός*· ex *ἐντύνω*, *ἐντυνέω*· *etc.* Vide ad *Il.* ά, 338; π', 70; et χ', 153.

Ver. 32 Συνέριθος] *Συνεργὸς, παρὰ τὴν ἀγαθὴν ἔριν. Schol.*

Ver. 33 Ἔσσεαι] Enuntiabatur ac ſi ſcriptum eſſet ἔσσῃ.

Ver. 35 Ὅθι τοι] *Al.* ὅτι τοί, et ἤ τοι, ſive ἥ τοι.

Ver. 37, 72, et 260 Ἅμαξαν] Vide ad *Il.* ώ, 711, et 782.

Ver. 37, 57, 69 Ἐφοπλίσαι — ἐφοπλίσσειας — ἐφοπλίσσουσι] Vide ad *Il.* ά, 140; et ψ', 55.

Ver. 38 Ζῶστρα] *Τὰ πρὸς ζώνην ἐπιτήδεια ἐνδύματα. Schol.*

Ibid. Ῥήγεα] Vide ad *Il.* ώ, 644.

Ver. 40 Πλυνοί] *Πλυνοὶ δὲ, παρὰ μὲν ἄλλοις, σκάφαι τινὲς χρήσιμοι πλύνειν· παρὰ δὲ Ὁμήρῳ, βόθροι, ἐν οἷς ἔπλυνον. Euſtath.* Vide et ſupra ad *ver.* 51.

Ver. 42 Οὔλυμπόνδ', ὅθι φασὶ θεῶν ἕδος] *Al.* Οὔλυμπόνδ', ὅν φασι. Lucret. III, 18 *Apparet Divûm numen, ſedeſque quietae; Quas neque concutiunt venti, neque nubila nimbis Adſpergunt; neque nix acri concreta pruina Cana cadens violat; ſemperque innubilus aether Integit, et large diffuſo lumine ridet.* Lucan. II, 271 *Nubes excedit Olympus Lege deûm; minimas rerum diſcordia turbat; Pacem ſumma tenent.* "Pars ſuperior mundi et ordi-"natior, ac propinqua ſideribus, nec in "nubem cogitur, nec in tempeſtatem "impellitur, nec verſatur in turbinem; "omni tumultu caret." *Seneca de Ira, lib.* III, *cap.* 6. Caeterum de vocibus, Ὄλυμπος, οὐρανὸς, ita *Ariſtoteles*; *Ἐτύμως καλοῦμεν, οὐρανὸν μὲν, ἀπὸ τοῦ ὅρον εἶναι τῶν ἄνω· ὄλυμπον δὲ, οἷον ὁλολαμπῆ, καὶ παντὸς ζόφου καὶ ἀτάκτου κινήματος κεχωρισμένον, οἷον γίνεται παρ' ἡμῖν διὰ χειμῶνος καὶ ἀνέμων βίας, ὥσπερ ἔφη καὶ ὁ Ποιητὴς Ὅμηρος· Οὔλυμπόνδ', ὅν φασι etc. Lib. de Mundo,*

Ἔμμεναι· οὔτ᾽ ἀνέμοισι τινάσσεται, οὔτε ποτ᾽ ὄμβρῳ
Δεύεται, οὔτε χιὼν ἐπιπίλναται· ἀλλὰ μάλ᾽ αἴθρη
Πέπταται ἀννέφελος, λευκὴ δ᾽ ἐπιδέδρομεν αἴγλη·
Τῷ ἔνι τέρπονται μάκαρες θεοὶ ἤματα πάντα.
Ἔνθ᾽ ἀπέβη Γλαυκῶπις, ἐπεὶ διαπέφραδε κούρῃ.
  Αὐτίκα δ᾽ ἠὼς ἦλθεν εὔθρονος, ἥ μιν ἔγειρε
Ναυσικάαν εὔπεπλον· ἄφαρ δ᾽ ἀπεθαύμασ᾽ ὄνειρον.
Βῆ δ᾽ ἰέναι διὰ δώμαθ᾽, ἵν᾽ ἀγγείλειε τοκεῦσι,
Πατρὶ φίλῳ καὶ μητρί· κιχήσατο δ᾽ ἔνδον ἐόντας.
Ἡ μὲν ἐπ᾽ ἐσχάρῃ ἧστο, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν,
Ἠλάκατα στρωφῶσ᾽ ἁλιπόρφυρα· τῷ δὲ θύραζε
Ἐρχομένῳ ξύμβλητο μετὰ κλειτοὺς βασιλῆας
Ἐς βουλὴν, ἵνα μιν κάλεον Φαίηκες ἀγαυοί.

Esse neque ventis concutitur, neque unquam imbre
Rigatur, neque nix ingruit; ſed omnino ſerenitas
Panditur innubis; candidusque ambit ſplendor:
In quo delectantur beati dii diebus omnibus.
Eo abiit Pallas, poſtquam conſilium contulerat puellae.
  Statim vero aurora advenit pulchro-ſedens-in-ſolio, quae ipſam excitabat
Nauſicaam pulchro-peplo: continuo autem *ea* admirata eſt ſomnium.
Perrexit vero ire per aedes, ut annunciaret parentibus,
Patri charo et matri: deprehendit autem *eos* intus exiſtentes.
Illa quidem ad focum ſedebat, cum ancillis mulieribus,
Penſa verſans marina-purpura-tincta: in ipſum autem foras
Egredientem incidit ad inclytos reges
Ad conſilium, quo ipſum vocabant Phaeaces eximii.

47 Διεπέφραδε] edd. praeter R. Sic eſt *Il.* ε', 9. ύ, 304. Sic laudat *Heſych.* idque et hic praetulerim. 49 εὔπεπλος] F. 50 κατὰ δ.] R.

cap. 6. Conjectura, ut opinor, ſatis incerta.

Ibid. Θεῶν ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ] Ὁ δὲ χάλκεος ἀσφαλὲς αἰὲν ἕδος Μένει οὐρανός. *Pindar. Nemeor. Ode* VI, *ver.* 6.

Ver. 44 Ἀλλὰ μάλ᾽ αἴθρη Πέπταται] Virgil. *Largior hic campos aether et lumine veſtit Purpureo. Aen.* VI, 640.

Ver. 45, 65 Πέπταται — ἀναδέδρομεν — μέμηλεν] Vide ad *Il.* ά, 37; et β', 614.

Ibid. Ἀννέφελος] *Ariſtoteles*, loco ſupra citato, legit ἀνέφελος. Quod et ferri poſſet. Vide ad *Il.* ά, 398. *Clark.* Sic olim in Codd. ſcriptum fuiſſe, dubitationem non habet. Sed pronunciando tamen duplicata eſt litera. Quamquam *Euſtathius* primam etiam produci poſſe ait, ut in ἀθάνατος, ἀκάματος. *Ern.*

Ibid. Ἐπιδέδρομεν] *Ariſtoteles ibid.* citat ἀναδέδρομεν. Vulgatam autem lectionem potiorem eſſe contendit *Euſtathiv*

Ver. 46 Τῷ ἔνι τέρπονται μάκαρες θεοὶ] Vide *Plutarchum de audiendis Poëtis*, ubi hunc verſum laudat.

Ver. 47 Διαπέφραδε] Vide ad *Il.* ξ', 500.

Ver. 48 Εὔθρονος] Θρόνον νῦν τὸν ἁρμάτειον λέγει τῆς ἠοῦς δίφρας· ὁ γάρ ἐστιν ἑδραία ἡ θεὸς αὕτη ἡ νῦν εἰρημένη. *Schol.*

Ibid. Ἥ μιν ἔγειρε Ναυσικάαν] Μιν cum ſubſtantivo iungi, inſolens eſt. An ſcr. μὲν. *Ern.*

Ver. 49 Εὔπεπλον] Scr. εὔπεπλον. Vid. Var. Lect. et ſupra ad *Il.* ś, 480. Sic mox 58 ὑψηλὴν εὔκυκλον, et *ver.* 70 non ἐΰκυκλον. *Ern.*

Ibid. Ἀπεθαύμασ᾽] Similiterque *ver.* 181, ὀπάσειαν. Vide ad *Il.* ά, 140.

Ver. 50 Διὰ δώμαθ᾽] *Al.* κατὰ δώμαθ᾽.

Ver. 52 Ἐπ᾽ ἐσχάρῃ] Vid. ad *ver.* 305.

Ver. 53 et 306 Ἀλιπόρφυρα] Vide ad *Il.* ά, 482.

Ver.

Ἡ δὲ μάλ' ἄγχι στᾶσα φίλον πατέρα προσέειπε·
Πάππα φίλ', οὐκ ἂν δή μοι ἐφοπλίσσειας ἀπήνην
Ὑψηλὴν, εὔκυκλον, ἵνα κλυτὰ εἵματ' ἄγωμαι
Ἐς ποταμὸν πλυνέουσα, τά μοι ῥερυπωμένα κεῖται;
Καὶ δέ σοι αὐτῷ ἔοικε μετὰ πρώτοισιν ἐόντι
Βουλὰς βουλεύειν καθαρὰ χροῒ εἵματ' ἔχοντα.
Πέντε δέ τοι φίλοι υἷες ἐνὶ μεγάροις γεγάασιν,
Οἱ δύ' ὀπυίοντες, τρεῖς δ' ἠΐθεοι θαλέθοντες·
Οἱ δ' αἰεὶ ἐθέλουσι, νεόπλυτα εἵματ' ἔχοντες,
Ἐς χορὸν ἔρχεσθαι· τὰ δ' ἐμῇ φρενὶ πάντα μέμηλεν.
Ὣς ἔφατ'· αἴδετο γὰρ θαλερὸν γάμον ἐξονομῆναι
Πατρὶ φίλῳ· ὁ δὲ πάντα νόει, καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
Οὔτε τοι ἡμιόνων φθονέω, τέκος, οὔτε τευ ἄλλου.
Ἔρχευ· ἀτάρ τοι δμῶες ἐφοπλίσσουσιν ἀπήνην
Ὑψηλὴν, εὔκυκλον, ὑπερτερίῃ ἀραρυῖαν.
Ὣς εἰπὼν, δμώεσσιν ἐκέκλετο· τοὶ δ' ἐπίθοντο·
Οἱ μὲν ἄρ' ἐκτὸς ἄμαξαν ἐΰτροχον ἡμιονείην

Haec autem valde prope aſtans charum patrem allocuta eſt;
« Pater chare, nonne iam mihi apparaveris currum
« Excelſum, agilem-rotis, ut pulchras veſtes feram
« Ad flumen lotura, quae mihi ſordidatae iacent?
« Etenim tibi ipſi convenit inter primores verſanti
« Conſilia conſulere, puras corpori veſtes habenti.
« Quinque autem tibi chari filii in aedibus ſunt,
« Quorum duo in-matrimonio, tres autem caelibes florentes:
« Hi ſemper volunt, recens-lotis veſtibus induti,
« Ad choream ire; haec autem meae menti omnia curae ſunt.
Sic dixit; verebatur enim floridas nuptias nominare
Patri charo; ille vero omnia intelligebat, et reſpondit ſermone;
« Neque tibi mulos invideo, filia, neque quicquam aliud.
« Abi; caeterum tibi famuli apparabunt currum
Altum, agilem-rotis, contabulatione inſtructum.
Sic locutus, ſervis praecepit; illi vero paruerunt.
Illi quidem foras currum agilem-rotis a-mulis-tractum

56 Προσέειπε] L. 57 ἐφοπλίσσαις] A. 1. 60 ἐόντι] L. 61 ἔχοντι] F. A. 2. 3. L. 70 ἐΰκυκλον] A. L.

Ver. 57 Ἐφοπλίσσειας] *Al.* ἐφοπλίσσειαν.

Ibid. Ἀπήνην *etc.*] Hoc genus vehiculi, quod mulae traherent, uſitatum et honeſtum antiquiſſimis temporibus fuiſſe, *Spanhemius* docet de Vſ. et Pr. N. Diſſ. VIII. utens etiam loco Homeri ex *Il.* ω, non hoc; qui etiam aptior erat. *Ern.*

Ver. 58 et 70 Εὔκυκλον] Εὔτροχον· κύκλοι γὰρ οἱ τροχοί. *Schol.*

Ver. 59, 64 Πλυνέουσα — νεόπλυτα] Vide ſupra ad *ver.* 31.

Ver. 60 Ἐόντι] *Al.* ἐόντα. *Clark.* Vi. *Euſtath.*

Ver. 63 Οἱ δύ' ὀπυίοντες, τρεῖς δ' ἠΐθεοι] Ὅτι τοὺς ἠϊθέους διαστέλλει καὶ ἐνταῦθα πρὸς τοὺς ὀπυίοντας, εἰπών· Οἱ δύο ὀπυίοντες, τρεῖς δ' ἠΐθεοι θαλέθοντες· ὡς εἶναι ἠΐθεον, τὸν μήπω γάμῳ ἐκδοθέντα. *Euſtath.*

Ver. 68 Οὔτε τευ ἄλλου] *Euſtathius* in commentario citat, οὔτε του ἄλλου.

Ver. 70 Εὔκυκλον] *Al.* ἐΰκυκλον.

Ibid. Ὑπερτερίῃ] Ὑπερτερία δὲ, τὸ ἐπικείμενον τετράγωνον πλινθίον τῷ ἄξονι. *Euſtath.*

Ver. 72 Ἄρ'] *Proinde, ut iuſſi erant* —.

Ver.

Ὅπλεον, ἡμιόνους θ᾽ ὕπαγον, ζεῦξάν θ᾽ ὑπ᾽ ἀπήνῃ·
Κούρη δ᾽ ἐκ θαλάμοιο φέρεν ἐσθῆτα φαεινὴν,
Καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐυξέστῳ ἐπ᾽ ἀπήνῃ·
Μήτηρ δ᾽ ἐν κίστῃ ἐτίθει μενοεικέ᾽ ἐδωδὴν,
Παντοίην, ἐν δ᾽ ὄψα τίθει, ἐν δ᾽ οἶνον ἔχευεν
Ἀσκῷ ἐν αἰγείῳ· (κούρη δ᾽ ἐπεβήσετ᾽ ἀπήνης·)
Δῶκε δὲ χρυσείῃ ἐν ληκύθῳ ὑγρὸν ἔλαιον,
Εἵως χυτλώσαιτο σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν.
Ἡ δ᾽ ἔλαβεν μάστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα,
Μάστιξεν δ᾽ ἐλάαν· καναχὴ δ᾽ ἦν ἡμιόνοιϊν.
Αἱ δ᾽ ἄμοτον τανύοντο· φέρον δ᾽ ἐσθῆτα, καὶ αὐτήν·
Οὐκ οἴην· ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι κίον ἄλλαι.

Inſtruebant, muloſque ſubmiſerunt, iunxeruntque ſub curru:
Virgo autem e thalamo ferebat veſtes pulchras;
Et eas quidem depoſuit bene-polito in curru:
Mater vero in ciſta collocabat animo-gratum cibum,
Varium, obſoniaque impoſuit, vinumque infudit
Vtre in caprino: (puella vero conſcendit currum:)
Dedit etiam aurea in ampulla humidum oleum,
Vt ungeretur cum famulis mulieribus.
Illa vero accepit flagellum et habenas pulchras,
Flagellavitque ut-inirent-curſum: ſtrepitus autem erat mulorum.
Illi vero inceſſanter contendebant, ferebantque veſtes, et ipſam:
Non ſolam; una cum illa ſcilicet et ancillae ibant aliae.

75 Κατέθηκαν] R. quod ferri poteſt, ſi refertur ad ancillas. Sic ſupra 57, quidam ἐφοπλίσσειαν habuerunt, teſte *Euſtathio*, qui tamen non probat. nec κατέθηκαν praetulerim. 78 κούρα] F. male. 79 χρυσέῃ] edd. vett.

Ver. 73 Ὅπλεον] *Al.* Ὤπλεον.

Ibid. Ζεῦξάν θ᾽] *Al.* ζεῦξαν δ᾽.

Ver. 74 Ἐσθῆτα φαεινὴν] Οὐ τότε ἦσαν φαεινὴν, ἐῤῥύπωτο γάρ· ἀλλὰ τῇ φύσει καθαράν. [Ita *Barneſius* pro vulgato καθαρᾷ.] *Schol.*

Ver. 78 Κούρη δ᾽ ἐπεβήσετ᾽ ἀπήνης] *Pauſanias* picturam fuiſſe narrat, ubi inter alia videre erat παρθένους ἐπὶ ἡμιόνων, τὴν μὲν ἔχουσαν ἡνίας, τὴν δὲ ἐπικειμένην κάλυμμα ἐπὶ τῇ κεφαλῇ· Ναυσικᾶν τε νομίζουσιν εἶναι τὴν Ἀλκίνου, καὶ τὴν θεράπαιναν, ἐλαυνούσας ἐπὶ τοὺς πλυνούς. *Eliac. Lib.* V, *cap.* 19, *ſub fine.*

Ibid. Ἐπεβήσετ᾽] Vide ad *Il.* β', 35; et ι, 109.

Ver. 79 Δῶκε δὲ χρυσείῃ ἐν ληκύθῳ] Ita pro vulgato χρυσέῃ ἐν ληκύθῳ reſtituit *Barneſius*. Nec male. Veriſimilius tamen videtur, ex *ver.* 215. infra, voculam οἱ hic excidiſſe, veramque lectionem fuiſſe, Δῶκε δέ οἱ χρυσέῃ ἐν ληκύθῳ· ut pronuntietur videlicet χρυσῇ· ut alibi ſaepe. *Clark.* Χρυσείῃ iam reperi in ed. Amſt. 1650. *Ern.*

Ibid. et *ver.* 215 Ληκύθῳ] Ἐλαιοδόχῳ ἀγγείῳ. *Schol.*

Ver. 80 Χυτλώσαιτο] Λουσαμένη ἀλείψαιτο· χύτλος γάρ, τὸ μεθ᾽ ὕδατος ἔλαιον. *Schol.*

Ver. 81 Ἡ δ᾽ ἔλαβεν μάστιγα] Scr. ἔλαβε, ut alibi in hac ipſa forma reperitur in bonis libris. Caeterum Nauſicaam aurigantem pictura olim expreſſam ab artificibus tradunt veteres. Loca collegit *Quirinus* in Primord. Corcyrae p. 123. *Ern.*

Ibid. Σιγαλόεντα] *Al.* φοινικόεντα. Quae ſi vera ſit lectio, pronuntiandum erit φοινικοῦντα. *Secunda* enim neceſſario producitur. *Vide* ad *Il.* β', 267.

Ver 82 Καναχὴ δ᾽ ἦν ἡμιόνοιϊν] Ὅτι τὸν τῶν ἡμιόνων ἐν τῷ συντόνως κινεῖσθαι ἦχον, εἰς καναχὴν ὀνοματοποιεῖ. *Euſtath.* Vide ad *Il.* δ', 455. *Clark.* *Euſtath.* habet μάστιξε.

Ver.

Αἱ δ' ὅτε δὴ ποταμοῖο ῥόον περικαλλέ' ἵκοντο,
Ἔνθ' ἤτοι πλυνοὶ ἦσαν ἐπηετανοὶ, πολὺ δ' ὕδωρ
Καλὸν ὑπεκπρορέει, μάλα περ ῥυπόωντα καθῆραι·
Ἔνθ' αἵγ' ἡμιόνους μὲν ὑπεκπροέλυσαν ἀπήνης,
Καὶ τοὺς μὲν σεῦαν ποταμὸν παρὰ δινήεντα,
Τρώγειν ἄγρωστιν μελιηδέα· ταὶ δ' ἀπ' ἀπήνης
Εἵματα χερσὶν ἕλοντο, καὶ ἐσφόρεον μέλαν ὕδωρ·
Στεῖβον δ' ἐν βόθροισι θοῶς ἔριδα προφέρουσαι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πλῦνάν τε, κάθηράν τε ῥύπα πάντα,
Ἑξείης πέτασαν παρὰ θῖν' ἁλὸς, ἧχι μάλιστα
Λάϊγγας ποτὶ χέρσον ἀποπλύνεσκε θάλασσα.
Αἱ δὲ, λοεσσάμεναι, καὶ χρισσάμεναι λίπ' ἐλαίῳ,

Illae vero cum iam fluvii ad alveum perpulchrum perveniſſent,
Vbi labra erant perennia, multaque aqua
Pulchra profluebat, etiam admodum ſordidata ad purgandum;
Ibi illae mulos quidem ſolverunt a curru;
Et eos quidem egerunt fluvium propter vorticoſum,
Vt ederent gramen dulce: ipſae vero a curru
Veſtes manibus ſumpſerunt, et inferebant in nigram aquam:
Conſtipabant autem in ſcrobibus celeriter certamen proferentes.
At poſtquam lavaſſentque, purgaſſentque ſordes omnes,
Ordine explicuerunt ad littus maris, ubi potiſſimum
Lapillos ad littus abluebat mare.
Ipſae porro lotae, et unctae pingui oleo,

89 Καὶ τὰς] F. A. L. quod verum eſt. idem genus infra 317. 91 εἵματα] F. 96 vid. *not.*

Ver. 86, 93, 95 Πλυνοὶ — πλῦναν — ἀποπλύνεσκε] Vide ſupra ad *ver.* 31.

Ibid. Ἐπηετανοὶ] Ἐπηετανοὺς αὐτοὺς εἶπεν, ὡς δι' ὅλου ἔτους κοίλους μένοντας, καὶ μὴ ἀναπληρουμένους, οἷα εἰκὸς πάσχειν τὰ βεβοθρευμένα δι' ὀρύξεως. *Euſtath.*

Ver. 86 Πολὺ δ' ὕδωρ Καλὸν ὑπεκπρορέει] Ἐν δὲ τοῖς ῥήμασι γίνεται ἐξαλλαγὴ τῶν — χρόνων, ὅταν ὁ ἐνεστὼς — ἀντὶ τοῦ παρῳχηκότος [τεθῇ·] Ἔνθ' ἤτοι πλυνοὶ ἦσαν ἐπηετανοὶ, πολὺ δ' ὕδωρ Καλὸν ὑπεκπρορέει· ἀντὶ τοῦ, ὑπέρρεεν. *Dionyſ. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, §. 8. Conſulto certe hic ita ſcripſit Poëta, cum aeque tuliſſet verſus Καλὸν ὑπεκπρόρεεν, *etc.*

Ver. 88 Ὑπεκπροέλυσαν ἀπήνης] Ὅτι τοὺς ἐζευγμένους ἡμιόνους ὑπὸ τῇ ἀπήνῃ, ἔξω ζυγοῦ ἀγαγόντες, προέρχεσθαι ἀφῆκαν εἰς νομήν. *Euſtath.* Vide et ad *Il.* θ', 504, 543.

Ver. 90 Τρώγειν ἄγρωστιν] Τὸ δὲ, τρώγειν, ὠνοματοπεποίηται ἐπὶ ἀλόγων, τραχύτητα ἦχον καὶ ἐτερότητα πολλὴν πρὸς τὸ ἐσθίειν, ὅπερ ἐπὶ λογικῶν μάλιστα λέγεται. *Euſtath.*

Ibid. Ἄγρωστιν] Εἶδος βοτάνης, ὅπερ ἐστὶ πόα χορτώδης. *Schol.*

Ibid. Ταὶ δ'] *Al.* αἱ δ'.

Ver. 91 Καὶ ἐσφόρεον μέλαν ὕδωρ] "C'eſt "pour φόρεον ἐς μέλαν ὕδωρ." *Dacier.* Eandemque interpretationem in Verſione ſecutus eſt *Barneſius.* Verum cum conſtructio iſta paulo ſit durior, neſcio an non rectius exponat *Euſtathius*; Ἐσφόρεον δὲ (inquit) ὕδωρ, ἀντὶ τοῦ, ἔφερον ἔσω τῶν πλυνῶν. Et iterum in comment. ad ή, 6; Ἐσφόρεον — μέλαν ὕδωρ εἰς τοὺς πλυνοὺς αἱ ἀμφίπολοι.

Ver. 94 Πέτασαν] Vide ad *Il.* ά, 67.

Ver. 95 Ἀποπλύνεσκε] Vide ad *Il.* έ, 37; et β', 221. *Al.* ἀποπτύεσκε.

Ver. 96 Λοεσσάμεναι, καὶ χρισσάμεναι] Vide ſupra ad ί, 491. Caeterum *Euſtathius* in commentario legit, λοεσσάμεναι καὶ ἀλειψάμεναι. *Clark.* Lectionem ed. Rom. et *Euſtathii* praetulerim, praeſertim cum alterius nullam mentionem faciat. Caeterum vulgata erit corrigenda χρισάμεναι. Prima enim longa ſine illa duplicatione literae σ. Vid. v. c. γ', 466. Conf. infra ad *ver.* 220. *Ern.*

Ver.

Δεῖπνον ἔπειθ' εἵλοντο παρ' ὄχθησιν ποταμοῖο·
Εἵματα δ' ἠελίοιο μένον τερσήμεναι αὐγῇ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σίτου τάρφθεν δμωαί τε, καὶ αὐτή,
Σφαίρῃ ταί τ' ἄρ' ἔπαιζον, ἀπὸ κρήδεμνα βαλοῦσαι·
Τῇσι δὲ Ναυσικάα λευκώλενος ἤρχετο μολπῆς.
Οἵη δ' Ἄρτεμις εἶσι κατ' οὔρεος ἰοχέαιρα,

Prandium deinde ſumpſerunt ad ripas fluvii:
Veſtes autem, ſolis manebant dum ſiccarentur ſplendore.
Caeterum poſtquam cibo ſaturatae ſunt ancillaeque, et ipſa;
Pila ipſae deinde ludebant, capitis-redimiculis depoſitis:
Illis vero Nauſicaa pulchra-ulnas exordiebatur cantus.
Qualis autem Diana incedit per montem ſagittis-gaudens,

Ver. 97 Ὄχθησιν ποταμοῖο] *Euſtathius* habet ὄχθῃσι ποταμοῖο; quod verum eſt. *Ern.*

Ver. 100 Ἄρ'] *Deinde.*

Ibid Σφαίρῃ ταί τ' ἄρ' ἔπαιζον] Non inſpexerit hunc locum neceſſe eſt *Iſ. Newtonus*, cum auctore Homero fretus et Suidae de Nauſicaa loco, Nauſicaae inventionem ſphaerae aſtronomicae tribuit, et vero ſimillimum (ſcilicet) iudicat, id inventum eam accepiſſe ab Argonautis, dum in Corcyra morarentur. Quae eſt ridicula hallucinatio. Et tamen haec ipſa eſt ei baſis figendae epochae Argonautarum e ſiderum poſitu, qui fuerit quo tempore Argonautae ad Corcyram appellerent. Tales ſunt demonſtrationes Philoſophorum et Mathematicorum literarum expertium, cum ſe ad hiſtorica conferunt. *Ern.*

Ver. 102 Οἵη δ' Ἄρτεμις] Virgil. *Qualis in Eurotae ripis, aut per iuga Cynthi Exercet Diana choros, quam mille ſecutae Hinc atque hinc glomerantur Oreades: illa pharetram Fert humeris, gradienſque Deas ſupereminet omnes: Latonae tacitum pertentant gaudia pectus: Talis erat Dido; talem ſe laeta ferebat Per medios, inſtans operi regniſque futuris. Aen.* I, 502. Quo de loco *Gellius*; "Memini" inquit "audiſſe me ex Valerii Probi diſcipulis — ſolitum eum dicere, nihil quicquam tam improſpere Virgilium ex Homero vertiſſe, quam verſus hos amoeniſſimos, quos de Nauſicaa Homerus fecit. — Primum omnium id viſum eſſe dicebant Probo, quod apud Homerum quidem virgo Nauſicaa ludibunda inter familiares, puellas in locis ſolis recte atque commode confertur cum Diana venante in iugis montium inter agreſtes deas; nequaquam autem conveniens Virgilium feciſſe quoniam Dido in urbe media ingrediens inter Tyrios principes, cultu atque inceſſu ſerio, *inſtans operi*, ſicut ipſe ait, *regniſque futuris*, nihil eius ſimilitudinis capere poſſet, quae luſibus atque venatibus Dianae congruit. Tum poſtea quod Homerus ſtudia atque oblectamenta in venando Dianae honeſte aperteque dicit; Virgilius autem, quum de venatu deae nihil dixiſſet, pharetram tamen facit eam ferre in humero, tanquam ſi onus et ſarcinam. Atque illud impenſe Probum eſſe demiratum in Virgilio dicebant, quod Homerica quidem Λητῶ gaudium gaudeat genuinum et intimum, atque in ipſo penetrali cordis et animae vigens, (ſiquidem non aliud eſt, γέγηθε δέ τε φρένα Λητώ·) ipſe autem imitari hoc volens, gaudia fecerit pigra et levia et cunctantia, et quaſi in ſummo pectore ſupernantia: neſcire enim ſeſe quid ſignificaret aliud, *pertentant*. Praeter iſta omnia, florem ipſius totius loci Virgilium videri omiſiſſe; quod hunc Homeri verſum exigue ſecutus ſit: Ῥεῖα δ' ἀριγνώτη πέλεται· καλαὶ δέ τε πᾶσαι· quando nulla maior cumulatiorque pulchritudinis laus dici potuerit, quam quod una inter omnes pulchras excelleret, una facile ex omnibus noſceretur." *Gell. Lib.* IX, *cap.* 9. Notandum porro, (ut recte obſervavit *Fulvius Urſinus* ad hunc *Virgilii* locum,) aptiorem eſſe *Homeri* comparationem *Nauſicaae* innuptae, cuique mater *Arete* vivebat; quam *Virgilii Didoni*, quae *Sichaeo* nupta fuerat, et cui mater iam non erat. *Scaliger* tamen *Virgilium Homero* hoc in loco longe ſuperiorem contendit. *Poëtic. Lib.* V, *cap.* 3.

Ibid. Κατ' ὄρεος] *Heraclides Ponticus* citat, κατ' ὄρεα.

Ver.

Ἤ κατὰ Τηΰγετον περιμήκετον, ἢ Ἐρύμανθον,
Τερπομένη κάπροισι καὶ ὠκείῃς ἐλάφοισι·
Τῇ δέ θ' ἅμα Νύμφαι, κοῦραι Διὸς Αἰγιόχοιο,
Ἀγρονόμοι παίζουσι· γέγηθε δέ τε φρένα Λητώ·
Πασάων δ' ὑπὲρ ἥγε κάρη ἔχει ἠδὲ μέτωπα,
Ῥεῖά τ' ἀριγνώτη πέλεται, καλαὶ δέ τε πᾶσαι·
Ὣς ἥγ' ἀμφιπόλοισι μετέπρεπε παρθένος ἀδμής.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε πάλιν οἶκόνδε νέεσθαι,
Ζεύξασ' ἡμιόνους, πτύξασά τε εἵματα καλά·
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ὡς Ὀδυσεὺς ἔγροιτο, ἴδοι τ' εὐώπιδα κούρην,
Ἥ οἱ Φαιήκων ἀνδρῶν πόλιν ἡγήσαιτο.
Σφαῖραν ἔπειτ' ἔρριψε μετ' ἀμφίπολον βασίλεια·
Ἀμφιπόλου μὲν ἄμαρτε, βαθείῃ δ' ἔμπεσε δίνῃ.

Aut per Taygetum arduum, aut Erymanthum,
Oblectans-ſe apris, et velocibus cervis;
Simul autem cum illa Nymphae, filiae Iovis Aegiochi,
Agreſtes ludunt; gaudet vero mente Latona:
Omnes autem ipſa capite ſupereminet, atque fronte;
Facileque conſpicua eſt, pulchrae vero et omnes:
Sic illa inter ancillas excellebat virgo indomita.
Sed quum iam erat domum reditura,
Iunctis mulis, plicatisque veſtibus pulchris;
Tunc rurſus aliud cogitavit dea caeſia-oculis Minerva,
Vt Vlyſſes excitaretur, videretque pulchram-oculos puellam,
Quae ipſum ad Phaeacum virorum urbem duceret.
Pilam deinde iecit verſus ancillam regina;
Ab ancilla quidem aberravit; profundum autem incidit in vorticem.
116 Vid. *not.*

Ver. 103 Τηΰγετον] Ὄρος τῆς Λακωνικῆς. *Schol.* Ἔστι δ' ὄρος μικρὸν ὑπὲρ τῆς θαλάττης ὑψηλόν τε, καὶ ὄρθιον, συνάπτον κατὰ τὰ προσάρκτια μέρη ταῖς Ἀρκαδικαῖς ὑπωρείαις. *Strabo, Geograph. lib.* VIII, *pag.* 557. *al.* 363.

Ibid. Ἐρύμανθον] Ὄρος τῆς Ἀρκαδίας, καὶ ποταμός· ἔνθα ὁ Ἐρυμάνθιος κάπρος. *Schol.*

Ver. 104 Κάπροισι καὶ ὠκείῃς ἐλάφοισι] Ἡ Πελοπόννησος λεόντων ἄγονός ἐστι. Καὶ, ὅσα γε εἰκὸς, Ὅμηρος πεπαιδευμένῃ φρενὶ συνιδὼν τοῦτο, τὴν Ἄρτεμιν ἐκεῖ θηρῶσαν ᾄδων, εἶπεν, ὅτι ἄρα εἶσι τόν τε Ταΰγετον καὶ τὸν Ἐρύμανθον, Τερπομένη κάπροισι καὶ ὠκείαις ἐλάφοισι. *Aelian. de Animal. lib.* III, *cap.* 27.

Ibid. Ὠκείῃς] *Al.* ὠκείαις.

Ver. 105 Τῇ δέ θ' ἅμα] *Al.* Τῇ δὲ ἅμα· et Τῇ δέ θ' ἅμαι.

Ibid. et *ver.* 324 Αἰγιόχοιο] Vide ad *Il.* ά, 202.

Ver. 106 Γέγηθε] Vide ad *Il.* ά, 37; et ύ, 494.

Ver. 107 Πασάων δ' ὑπὲρ ἥγε κάρη ἔχει] Virgil. *Verum haec — alias inter caput extulit. Eclog.* I, 25. *Gradienſque deas ſupereminet omnes. Aen.* I, 505. Quem poſteriorem locum inter eos recenſet *Macrobius*, in quibus *Virgilius Homerici carminis maieſtatem non aequet. Lib.* V, *cap.* 13.

Ver. 108 Ῥεῖα δ' ἀριγνώτη] Ἀριγνώτη h. l. et *ver.* 308 eſt ſimpliciter *quae agnoſci poteſt*, ſine vi τοῦ ἀρι, alias tavtologia exiſteret: ut ἀρίδηλον interdum eſt nihil niſi φανερὸν, ut etiam Gloſſaria interpretantur. *Ern.*

Ver. 109 Παρθένος ἀδμής] Male verſum: *virgo indomita.* Immo *intacta*, ſeu *innupta. Ern.*

Ver. 110 Ἄρ'] *Vt par erat.*

Ver. 115 Ἀμφίπολον βασίλεια] *Al.* ἀμφιπόλου βασιλείη.

Ver. 116 Ἔμπεσε] *Euſtathius* in commentario legit ἔμβαλε. *Clark.* Idemque eſt

Αἱ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄϋσαν· ὁ δ' ἔγρετο δῖος Ὀδυσσεύς·
Ἑζόμενος δ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
Ὤ μοι ἐγώ, τέων αὖτε βροτῶν ἐς γαῖαν ἱκάνω;
Ἤ ῥ' οἵγ' ὑβρισταί τε καὶ ἄγριοι, οὐδὲ δίκαιοι;
Ἠὲ φιλόξεινοι, καί σφιν νόος ἐστὶ θεουδής;
Ὥστε με κουράων ἀμφήλυθε θῆλυς ἀϋτὴ
Νυμφάων, αἳ ἔχουσ' ὀρέων αἰπεινὰ κάρηνα,
Καὶ πηγὰς ποταμῶν, καὶ πείσεα ποιήεντα.
Ἦ νύ που ἀνθρώπων εἰμὶ σχεδὸν αὐδηέντων;
Ἀλλ' ἄγ', ἐγὼν αὐτὸς πειρήσομαι, ἠδὲ ἴδωμαι.
Ὣς εἰπὼν θάμνων ὑπεδύσετο δῖος Ὀδυσσεύς·
Ἐκ πυκινῆς δ' ὕλης πτόρθον κλάσε χειρὶ παχείῃ
Φύλλων, ὡς ῥύσαιτο περὶ χροῒ μήδεα φωτός.

Illae vero alte clamarunt: experrectus autem eſt nobilis Vlyſſes:
Sedensque cogitabat in mente et in animo;
" Hei mihi, quorum demum hominum in terram deveni?
" Anne hi iniurii et agreſtes, neque iuſti?
" An hoſpitales, et ipſis eſt mens deorum-reverens?
" Vt me puellarum circumvenit foemineus clamor
" Nympharum, quae habitant montium ſummos vertices,
" Et fontes fluviorum, et paluſtria-loca herboſa.
" An iam alicubi homines ſum prope vocales?
„ Quin age, ego ipſe experiar atque videbo.
Sic locutus arbuſtis egrediebatur nobilis Vlyſſes:
Ex denſa autem ſylva ramum fregit manu craſſa,
Folioſum, ut tegeret circa corpus pudenda viri

126 Ἄγ'] abeſt F. ἀλλά γ'] A. L. vid. *not.* 127 ὑπεκδύσετο] edd. praeter R.

eſt in textu ed. Rom. Nec id poſtponendum vulgato, in quo ἥμαρτε et ἔμπεσε deſiderant intelligi ἡ σφαῖρα, quod in altero non eſt. *Euſtathio* lectio ἔμπεσε plane ignota fuit. *Ern.*

Ver. 119 Τέων αὖτε βροτῶν ἐς γαῖαν ἱκάνω] Pronuntiabatur τῶν αὖτε *etc.* Virgil. *Quas vento acceſſerit oras, Qui teneant, (nam inculta videt,) hominesne, feraene, Quaerere conſtituit. Aen.* I, 311. *Quae loca, quive habeant homines, ubi moenia gentis, Veſtigemus. Aen.* VII, 131.

Ver. 121 Καί σφιν νόος] Sic edidit ſine libris *Barneſius*, quem ſecutus eſt *Clarkius*. Male. Edd. omnes σφι, quod rectum ac verum eſt. *Ern.*

Ver. 122 Ἀμφήλυθε] Conſtabit hoc quidem in loco Temporum ratio, ſive vox ἀμφήλυθε ex *Perfecto* ἀμφήλυθα, ſive ex *Aoriſto* ἀμφήλυθον deducta intelligatur. Perinde enim eſt, ſive dicat *Vlyſſes*, clamorem aures ſibi *pulſare*; ſive *iamiam pulſaſſe*. Vide ad *Il.* ά, 37; et ί, 736.

Ibid. Θῆλυς ἀϋτή] Vt θῆλυς ἐέρση. Caeterum non bene vertitur *foemineus clamor*. Nam e modo clamoris iudicabat eſſe foemineum et virgineum. Verte: *mollis clamor. Ern.*

Ver. 125 Αὐδηέντων] Εὐφώνων, [*Al.* Ἐμφώνων,] ἐνάρθρῳ φωνῇ χρωμένων. *Schol.* Vide ſupra ad έ, 334.

Ver. 127 Ὑπεδύσετο] *Al.* ὑπεκδύσετο. Quod verſum perimit. *Clark.* Vid. Var. Lect. Scilicet non concoquebant ὑπεδύσετο poni pro ὑπεκδύσετο. *Euſtath.* Ὁ ποιητὴς ἐνταῦθα ὑπεδύσετο θάμνων, φησὶν, Ὀδυσσεὺς, ἀντὶ τοῦ ὑπεξῆλθεν ἐκ τῶν θάμνων, καινότερον τοῦτο φράσας καὶ ἀσυνήθως τοῖς ὕστερον. Huc reſpexit, opinor, *Heſychius*: ὑποδῦναι ὑπεκδῦναι. *Ern.*

Ver. 128 Ὕλης] Vide ad *Il.* γ', 151.

Ibid. Πτόρθον κλάσε] Ὁ δὲ πτόρθος δοικε κλάδος εἶναι πλατύς τε καὶ ἐπιμήκης. *Euſtath.*

Ver.

Βῆ δ' ἴμεν, ὥστε λέων ὀρεσίτροφος, ἀλκὶ πεποιθὼς,
Ὅς τ' εἶσ' ὑόμενος καὶ ἄημενος· ἐν δέ οἱ ὄσσε
Δαίεται. αὐτὰρ ὁ βουσὶν ἐπέρχεται, ἢ ὀΐεσσιν,
Ἠὲ μετ' ἀγροτέρας ἐλάφους· κέλεται δέ ἑ γαστὴρ,
Μήλων πειρήσοντα καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν·
Ὣς Ὀδυσεὺς κούρησιν ἐϋπλοκάμοισιν ἔμελλε
Μίξεσθαι, γυμνός περ ἐών· χρειὼ γὰρ ἵκανε.
Σμερδαλέος δ' αὐτῇσι φάνη, κεκακωμένος ἅλμῃ·

Perrexit autem ire, veluti leo montanus, viribus confiſus.
Qui incedit complutus et ventos-paſſus; intusque ei oculi
Ardent: caeterum is boves invadit, aut oves,
Aut agreſtiores cervas; iubet nempe eum venter,
Pecudes tentaturum, etiam in denſam domum ire:
Ita Vlyſſes puellis pulchris-comas erat
Congreſſurus, nudus licet eſſet; neceſſitas enim urgebat.
Horribilis autem ipſis apparuit, deturpatus ſalſugine:

132 Βουσὶ μετέρχεται] edd. omnes. *Euſtath.* quod, non video, quare repudiatum ſit. 136 μίξασθαι] F. A. 1. L. 137 σμερδαλέως] A. 2. 3. L.

Ver. 130 Βῆ δ' ἴμεν, ὥστε λέων ὀρεσίτροφος] Fuerunt qui *Vlyſſem* hoc in loco, viribus defectum procellaque pene enecatum, leoni fero parum apte comparari crediderint. *Euſtathius* vim ſimilitudinis in eo conſiſtere exiſtimat, quod *Vlyſſes* puellis, *Nauſicaae* comitibus, haud minus quam leo, terribilis apparuerit. Ὅτι τὸν Ὀδυσσέα γυμνὸν ὄντα, καὶ δυσπρόσιτον διὰ τοῦτο φανῆναι μετὰ βλοσυρότητος μέλλοντα ταῖς κόραις, λέοντι παραβάλλει, εἰπών· Βῆ δ' ἴμεν ὥστε λέων etc. Εἶτα δεικνὺς ὡς οὐ πρὸς τὴν Ὀδυσσέως ἀνδρίαν ἡ παραβολὴ, ἀλλὰ πρὸς ἔκπληξιν, ἣν ἐξ αὐτοῦ αἱ γυναῖκες ἔπαθον, ἐπάγει· [*ver.* 137;] Σμερδαλέος δ' αὐτῇσι φάνη, *etc.* Dna *Dacier* leoni eum ideo comparari arbitratur, quia audito puellarum ſtrepitu, hominibusne mitibus an crudelibus occurſurus eſſet ignarus, ex arbuſto nudus animoque intrepido egrederetur. Mihi in eo potius conſiſtere videtur comparationis vis, tum quod *Vlyſſes* mari tumidus, totúſque ſpuma foedatus, leoni agreſti ventis procelliſque afflicto, Ὅς τ' εἶσ' ὑόμενος καὶ ἄημενος, ſimilis dicatur; tum quod neceſſitate coactus, [*ver.* 136,] ex arbuſto puellis timidis ſeſe nec opinato oſtenderit; ipſiſque (uti obſervat *Euſtathius*) fugam et terrorem haud minorem, quam leo ferox ovibus aut hinnulis imbecilibus, incuſſerit.

Ibid. Ἀλκὶ] Vide ad *Il.* ε', 299.

Ibid. Πεποιθὼς] Vide ad *Il.* β', 314; et infra ad ξ', 467.

Ver. 131 Ἐν δέ οἱ ὄσσε Δαίεται] Scholia ex duobus MSS. *Barneſio* excerpta interpretantur, πυρὶ ὁμοίως ἔχει. Similiterque ipſe *Barneſius*; Senſus, (inquit,) λέων ἐν ἑαυτῷ κατ' ὄσσε δαίεται· ut *Euſtath.* exponit *fol.* 1555, *lin.* 43. At quanto ſimplicior et facilior erit conſtructio, ſi vox ὄσσε neutrius generis accipiatur, (vide *Iliad.* ν', 435, 617; ψ', 477;) ut ſit ſententia, quomodo ad hunc locum exponit *Euſtathius*; Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῷ καίονται. Vide et ad *Il.* α', 104; μ', 466; τ', 16, 17; et *Odyſſ.* δ', 662; ubi ſimilem fere loquendi rationem uſurpat Poëta.

Ver. 132 Ἐπέρχεται] *Al.* μετέρχεται.

Ver. 133 Κέλεται δέ ἑ γαστὴρ] Virgil. *Quos improba ventris Exegit caecos rabies. Aen.* II, 356. *Suadet enim veſana fames. Aen.* IX, 340; X, 724.

Ver. 135 Ὣς Ὀδυσεὺς κούρησιν] Ἔγραψε δὲ [ὁ Πολύγνωτος] καὶ πρὸς τῷ ποταμῷ ταῖς ὁμοῦ Ναυσικάᾳ πλυνούσαις ἐφιστάμενον Ὀδυσσέα κατὰ τὰ αὐτὰ, καθὰ δὴ καὶ Ὅμηρος ἐποίησε. *Pauſan. Attic. Lib.* I, *cap.* 22.

Ver. 136 Χρειὼ γὰρ ἵκανε] Vide ad *Il.* κ', 43.

Ver. 137 Σμερδαλέος δ' αὐτῇσι φάνη] Ὅταν δὲ οἰκτρὰν ἢ φοβερὰν — ὄψιν εἰσάγῃ, τῶν τε φωνηέντων οὐ τὰ κράτιστα θήσει, ἀλλὰ τῶν ψοφοειδῶν, ἢ ἀφώνων τὰ δυσεκφορώτατα λήψεται, καὶ καταπυκνώσει τούτοις τὰς συλλαβάς· οἷά ἐστι ταυτί· Σμερδαλέος δ' αὐτῇσι φάνη κεκακωμένος ἅλμῃ. *Dionyſ. Halicarn.* περὶ συνθέσεως, §. 16. Καὶ τὸ ὕφαιμον δ' ὁ-

Τρέσσαν δ' ἄλλυδις ἄλλη ἐπ' ἠϊόνας προὐχούσας·
Οἴη δ' Ἀλκινόου θυγάτηρ μένε· τῇ γὰρ Ἀθήνη
Θάρσος ἐνὶ φρεσὶ θῆκε, καὶ ἐκ δέος εἵλετο γυίων.
Στῆ δ' ἀντασχομένη· ὁ δὲ μερμήριξεν Ὀδυσσεύς,
Ἢ γούνων λίσσοιτο λαβὼν εὐώπιδα κούρην,
Ἢ αὔτως ἐπέεσσιν ἀποσταδὰ μειλιχίοισι
Λίσσοιτ', εἰ δείξειε πόλιν, καὶ εἵματα δοίη.
Ὣς ἄρα οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
Λίσσεσθαι ἐπέεσσιν ἀποσταδὰ μειλιχίοισι,
Μή οἱ γοῦνα λαβόντι χολώσαιτο φρένα κούρη.
Αὐτίκα μειλίχιον καὶ κερδαλέον φάτο μῦθον·
  Γουνοῦμαί σε, ἄνασσα· θεός νύ τις, ἢ βροτός ἐσσι;
Εἰ μέν τις θεός ἐσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
Ἀρτέμιδί σε ἔγωγε, Διὸς κούρῃ μεγάλοιο,

Diffugerunt autem huc atque illuc per ripas prominentes:
Sola autem Alcinoi filia manſit; ei enim Minerva
Audaciam in mente indidit, et metum exemit e membris.
Stetit vero contra-expectans; deliberabat autem Vlyſſes,
An ſupplicaret genubus prehenſis pulchrae-oculos puellae:
An ut-erat, verbis eminus-ſtans blandis
Precaretur, ſi oſtenderet urbem, et veſtes daret.
Sic ſane ei deliberanti viſum eſt ſatius eſſe,
Precari verbis eminus-ſtantem blandis,
Ne ei genua prehendenti iraſceretur mente puella.
Protinus blandum et ſolertem dixit ſermonem;
  " Supplex te oro, o regina; deane aliqua, an mortalis es?
" Siquidem aliqua ex diis ſis, qui latum coelum incolunt,
" Dianae te ego, Iovis filiae magni,

138 Τρέσαν] edd. praeter R. 143 αὔτως] edd. praeter L. 149 σε θεὰ, θεός] F. male.

ρῶν, διὰ τὸ πυρὶ ἐοικέναι τὸ αἷμα, σμερδαλέον εἴρηται· Σμερδαλέος δ' αὐτῇσι φάνη κεκακωμένος ἅλμῃ· ἤγουν ἔφαιμον βλέπων, διὰ τὸ πυρωπὸς [Al. πυρωπὲς] ἔχειν ὀφθαλμὸς, ἐκ τῆς ἁλός. Porphyr. Quaeſt. Homeric. 9. Clark. φάνη h. l. ſimpliciter eſt erat, ut multis aliis locis, de quo vid. Obſ. Miſc. Vol. I. p. 121. Ern.

Ibid. Σμερδαλέος] *Al.* Σμερδαλέως.

Ver. 138 Ἐπ' ἠϊόνας προὐχούσας] Ἠϊόνες δὲ προὔχουσαι, αἱ προκείμεναι· ἵνα καθ' ὃν λόγον προβλῆτες πέτραι λέγονται, οὕτω καὶ αἰγιαλοὶ, προὔχοντες. *Euſtath.*

Ver. 139 Τῇ γὰρ Ἀθήνη Θάρσος ἐνὶ φρεσὶ θῆκε] Vide infra ad *ver.* 199.

Ver. 143 Αὔτως] Ἤγουν οὕτως ὡς ἔχει. *Euſtath.*

Ver. 145 Ὣς ἄρα οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι] Vide infra ad κ', 153.

Ver. 148 Μειλίχιον καὶ κερδαλέον φάτο μῦθον] Ἰστέον δὲ ὅτι μειλίχιοι μὲν οἱ τοῦ Ὀδυσσέως λόγοι, διὰ τὸ ἐγκωμιαστικὸν εἶδος. Εἰώθαμεν γὰρ οἱ πολλοὶ, τοῖς εἰς ἡμᾶς αὐτοὺς ἐπαίνοις χαίροντες μειλίσσεσθαι. Κερδαλέον δὲ, διότι μικρὰ αἰτήσας, (ὃος γάρ, φησι, ῥάκος [infra ver. 178,] καὶ ἄστυ δεῖξον,) κερδαίνει μεγάλα ἐκ τῆς βασιλικῆς παιδὸς, ὑπαχθείσης οἷς ἐπαινέθη, καὶ διακρινάσης τὸ δέον. *Euſtath.*

Ver. 149 Θεός νύ τις, ἢ βροτός ἐσσι;—Ἀρτέμιδί σε ἔγωγε] Virgil. *O (quam te memorem?) Virgo: namque haud tibi vultus Mortalis, nec vox hominem ſonat. O Dea certe: An Phoebi ſoror.* Aen. I, 331. Ἰστέον δὲ, ὅτι τὸ δριμύτερον τῶν νοημάτων, ἐπίτηδες προέταξε, τὴν πρὸς τὸ θεῖον δηλαδὴ σύγκρισιν· κερδαλεώτατα καὶ τοῦτο ποιήσας, καὶ ἀρτήσας οὕτω τὴν τῆς κόρης γνώμην ὑπὲρ ἑαυτοῦ. *Euſtath.* Vide ſupra ad *ver.* 148. Caeterum Vulgati hic legunt θεός νύ τις, ἢ βροτός ἐσσι· ſine interrogatione. Quod multo videtur languidius.

Ver.

Εἶδός τε, μέγεθός τε, φυήν τ', ἄγχιστα ἐΐσκω·
Εἰ δέ τίς ἐσσὶ βροτῶν, τοὶ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσι,
Τρισμάκαρες μὲν σοί γε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
Τρισμάκαρες δὲ κασίγνητοι· μάλα πού σφισι θυμὸς
Αἰὲν εὐφροσύνῃσιν ἰαίνεται, εἵνεκα σεῖο,
Λευσσόντων τοιόνδε θάλος χορὸν εἰσοιχνεῦσαν.
Κεῖνος δ' αὖ περὶ κῆρι μακάρτατος ἔξοχον ἄλλων,
Ὅς κέ σ' ἐέδνοισι βρίσας οἶκόνδ' ἀγάγηται.

« Formaque, ſtaturaque, orisque habitu, quam-proxime aſſimilo:
« Sin aliqua ſis hominum, qui ſuper terram habitant,
« Ter-beati quidem tibi pater et veneranda mater,
« Ter-beati et fratres; valde nimirum ipſorum animus
« Semper laetitia perfunditur, tui gratia,
« Videntibus tale germen choream te ingredientem.
« Ille vero rurſus animo feliciſſimus praeter caeteros,
« Quicunque te ſponſaliis praeponderans, domum duxerit.

154 Μὲν] male abeſt F. A. L. et 155 pro δὲ ponitur. 159 ἐέδνοισι] R.

Ver. 154 Τρισμάκαρες μὲν σοί γε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ] Ὄλβιος ὅς σ' ἐφύτευσε, καὶ ὀλβίη ἣ τέκε μήτηρ. *Muſaeus*, Ἡρὼ καὶ Λέανδρ. 138. *Qui tanti talem genuere parentes?* Virgil. *Aen.* I, 610. Similiter apud *Petronium*, in *Satyr.* O felicem — matrem tuam, quae te talem peperit.

Ver. 154, 158 Τρισμάκαρες μέν — Κεῖνος δ' αὖ περὶ κῆρι μακάρτατος] Ita in *Anthol.* VII. *Rufinus*: Εὐδαίμων ὁ βλέπων σε, τρισόλβιος ὅστις ἀκούει· Ἡμίθεος δ' ὁ φιλῶν, ἀθάνατος δ' ὁ συνών.

Ibid. et *ver.* 155 Τρισμάκαρες] Vide ſupra ad ε, 306. *Al.* Τρὶς μάκαρες.

Ver. 155, 156, 157 Μάλα πού σφισι θυμὸς — ἰαίνεται — Λευσσόντων] Σημείωσαι δὲ καὶ τὸ, σφίσι θυμὸς ἰαίνεται λευσσόντων, δοκοῦν σολοίκως ἔχειν, λεύσσουσι γὰρ, ὤφειλεν εἰπεῖν. Ἔστι δὲ τοιοῦτον σχῆμα καὶ ἐν τοῖς κατὰ τὸν Κύκλωπα, ὅτε εἴπῃ [infra ι, 216, 257:] Ἡμῖν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ Δεισάντων φθόγγον βαρύν. Καινοπρεπὲς γὰρ καὶ αὐτὸ, σόλοικον δὲ οὐκ ἄν. *Euſtath.* Vide infra ad ψ', 205, 206; et ad *Il.* ξ', 141.

Ver. 156 Ἰαίνεται] Κρατοῦν δὲ [τὸ θερμὸν] τοῦ ψυχροῦ, διάχυσιν παρέχει καὶ ἀλέαν τῷ σώματι μεθ' ἡδονῆς· ὅπερ Ὅμηρος ἰαίνεσθαι κέκληκεν. *Plutarch. de primo frigido.*

Ver. 157 Τοιόνδε θάλος χορὸν εἰσοιχνεῦσαν] Vide infra ad λ', 90, 91. *Euſtathius* quidem in dubium vocat, utrum vox εἰσοιχνεῦσαν contracta ſit ex εἰσοιχνέουσαν, an ſit ipſa participium neutrius generis; ſed minus recte. Alibi enim apud Poëtam occurrunt voces οἰχνέω, εἰσοιχνέω· at οἰχνεύω, εἰσοιχνεύω, nuſquam.

Ibid. et *ver.* 244 Τοιόνδε — τοιόσδε] Vide ad *Il.* 6, 357.

Ver. 158 Περὶ — κῆρι μακάρτατος] Non *animo feliciſſimus*: quis ſic loquitur? Sed *longe feliciſſimus*. Περὶ κῆρι eſt *valde*, *maxime*, ut alio loco iam dictum. Hinc *Euſtath.* tres ἐπιτάσεις hic eſſe dicit: Τὸ περὶ (κῆρι) τὸ μακάρτατος, καὶ τὸ ἔξοχον, πρὸς ἔνδειξιν πάνυ πολλῆς μακαριότητος. *Ern.*

Ver. 159 Ὅς κε σ' ἐέδνοισι βρίσας] Editio *Wetſteniana* illud ἐέδνοισι βρίσας reddit, *dote gravis*. *Scholiaſtes* autem ἐέδνοισι exponit, Τοῖς πρὸ γάμου δώροις, μνήστροις· vocemque βρίσας interpretatur βαρήσας. Quae quidem et ad ſententiam potior videtur explicatio; et iſto ſenſu ſemper fere apud Poëtam uſurpatur vox ἔεδνα. Notandum tamen vocem βρίθω nuſquam alibi apud Poëtam *ſenſu activo* uſurpari. Vide *Iliad.* η', 343; μ', 286, 346; ρ', 233, 512; σ', 561; *Odyſſ.* ι, 216; τ', 112. Vnde verior fortaſſe ſententiae interpretatio quam hic affert *Euſtathius*; Τὸ δὲ, βρίσας (inquit) ἀντὶ τοῦ νικήσας ἔδνων πλήθει τοὺς ἄλλους μνηστῆρας διὰ τὸ τῆς κόρης δηλαδὴ περιμάχητον. Καὶ ἔστιν ἡ μεταφορὰ, ἐκ τῶν σταθμιζομένων ῥοπῶν. Caeterum Scholia ex MS. *Aloyſii* excerpta apud *Barneſium*, vocem βρίσας hic a βρίζω deductam volunt; ſed, male omnino, et ad ſenſum, et ad proſodiam. Vide ad *Il.* ά, 140; et η, 343. *Clark.* Sed nec *ſponſaliis praeponderans* probem. Mihi huic loco aptior videtur ſignificatio copiae, quae iſti verbo ineſt. Βρίθειν eſt γέμειν. deinde, ob copia gravem eſſe paſſive et active. Ita ſenſus:

Οὐ γάρ πω τοιοῦτον ἴδον βροτὸν ὀφθαλμοῖσιν,
Οὔτ' ἄνδρ', οὔτε γυναῖκα· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.
Δήλῳ δή ποτε τοιον Ἀπόλλωνος παρὰ βωμῷ
Φοίνικος νέον ἔρνος ἀνερχόμενον ἐνόησα·
(Ἦλθον γὰρ κἀκεῖσε, πολὺς δέ μοι ἕσπετο λαὸς
Τὴν ὁδόν. ἡ δὴ ἔμελλεν ἐμοὶ κακὰ κήδε' ἔσεσθαι·)
Ὣς δ' αὔτως καὶ κεῖνο ἰδὼν, ἐτεθήπεα θυμῷ
Δὴν ἐπεὶ οὔπω ἀνήλυθεν ἐκ δόρυ γαίης·
Ὣς σε, γύναι, ἄγαμαί τε, τέθηπά τε, δείδιά τ' αἰνῶς
Γούνων ἅψασθαι· χαλεπὸν δέ με πένθος ἱκάνει.
Χθιζὸς ἐεικοστῷ φύγον ἤματι οἴνοπα πόντον·

« Nondum enim talem vidi mortalem oculis,
« Neque virum, neque mulierem; admiratio me tenet aſpicientem.
« In Delo equidem aliquando tale, Apollinis iuxta aram,
« Palmae recens germen ſuccreſcens vidi:
« (Profectus enim eram et illuc, multus autem me ſequebatur populus
« In ea profectione, quae demum erat mihi malum damnum futura.)
« Vtque ſimiliter et illud conſpicatus, obſtupui animo
« Diu, quandoquidem nunquam tale ſuccrevit lignum e terra;
« Ita te mulier, admiror, obſtupeo, et vereor admodum
« Genua prehendere: gravis autem me dolor occupat.
« Heri vigeſimo effugi die nigrum pontum:

161 Ἄνδρα] edd. praeter R. 164 ἕπλετο λαὸς] eaed.

ſus: *quicunque donis largior,* aut *munerum copia.* *Ern.*

Ibid. Εἴδνοιτε] Vide ad *Il.* ν', 382.

Ver. 162 Δήλῳ δή ποτε τοῖον] "Quod "Homericus Vlyxes Deli ſe proceram et "teneram palmam vidiſſe dixit, hodie "monſtrant eandem." *Cic. De legibus, lib.* I, *ſub initio.* "Nec non palma Deli "ab eiuſdem dei [*Apollinis*] aetate con"ſpicitur." *Plin. Nat. Hiſt. Lib.* XVI, *cap.* 44. Ὁ δὴ πολυφωνότατος ἁπάντων τῶν ποιητῶν Ὅμηρος, ὅταν μὲν ὥραν ὄψεως εὐμόρφου, καὶ κάλλος ἡδονῆς ἐπαγωγὸν ἐπιδείξασθαι βούληται, τῶν τε φωνηέντων τοῖς κρατίστοις χρήσεται, καὶ τῶν ἡμιφώνων τοῖς μαλακωτάτοις, καὶ οὐ καταπυκνώσει τοῖς ἀφώνοις τὰς συλλαβὰς, οὐδὲ συγκόψει τοὺς ἤχους, παρατιθεὶς ἀλλήλοις τὰ δυσέκφορα, πρᾳεῖαν δέ τινα ποιήσει τὴν ἁρμονίαν τῶν γραμμάτων, καὶ ῥέουσαν ἀλύπως διὰ τῆς ἀκοῆς ὡς ἔχει ταυτί· — Δήλῳ δή ποτε τοῖον Ἀπόλλωνος παρὰ βωμῷ, Φοίνικος νέον ἔρνος ἀνερχόμενον ἐνόησα. *Dionyſ. Halicarn.* περὶ συνθέσεως, §. 16. Ἔστι καὶ παρ' αὐτῷ [Ὁμήρῳ] πολλὰ φυτὰ τερπνότερα ἀκοῦσαι τῶν ὁρωμένων· Δήλῳ δή ποτε τοῖον etc. Καὶ ἡ δενδρήεσσα τῆς Καλυψοῦς νῆσος· καὶ τῆς Κίρκης σπήλαια· καὶ ὁ Ἀλκινόου κῆπος. Εὖ ἴσθι, τούτων οὐδὲν ὄψει τερπνότερον. *Iulian. Imperat. Miſopog.*

Ibid. Παρὰ βωμῷ] *Caſaubonus,* in annotationibus ad *Athenaei lib.* XIV, *cap.* 9, citat περὶ βωμῷ. *Iulianus* autem, loco iam ſupra citato, legit, aut memoriter citat, παρὰ βωμόν.

Ver. 163 Φοίνικος νέον ἔρνος] Τὸν ἀνατεθέντα λέγει φοίνικα τῇ Λητοῖ, ὃ ἐφαψαμένη ἀπεκύησεν. *Schol.* Ἔνθα πρωτόγονός τε φοῖνιξ, Δάφνα θ' ἱερὸς ἀνέσχε πτόρθους Λατοῖ φίλᾳ ὠδῖνος ἄγαλμα δίας. *Euripid. Hecub. ver.* 458. Φοῖβε ἄναξ, ὅτε μέν σε θεὰ τέκε πότνια Λητώ, φοίνικος ῥαδινῆς χερσὶν ἐφαψαμένη. *Theogniſ. Gnom. ver.* 5.

Ver. 164 Ἦλθον γὰρ κἀκεῖσε, πολὺς δέ μοι] Πιθανῶς ἐμφαίνει τινὰ τῶν ἐπιφανῶν, ἵνα μὴ φορτηγὸς, ἢ καπηλάτης εἶναι δόξῃ. *Schol.*

Ver. 165 Ἡ δὴ ἔμελλεν] Ita Vulgati. Sed legendum potius crediderim, ᾗ δὴ ut ſit *Qua demum erant mihi mali caſus futuri.*

Ver. 168 Τέθηπά τε, δείδιά τ'] Similiterque *ver.* 265, Εἰρύαται. Vide ad *Il.* α', 37; et ν', 736.

Ver.

Τόφρα δέ μ' αἰεὶ κῦμα φόρει κραιπναί τε θύελλαι
Νήσου ἀπ' Ὠγυγίης· νῦν δ' ἐνθάδε κάββαλε δαίμων,
Ὄφρ' ἔτι που καὶ τῇδε πάθω κακόν· οὐ γὰρ ὀίω
Παύσεσθ'· ἀλλ' ἔτι πολλὰ θεοὶ τελέουσι πάροιθεν.
Ἀλλὰ, ἄνασσ', ἐλέαιρε, σὲ γὰρ κακὰ πολλὰ μογήσας
Ἐς πρώτην ἱκόμην· τῶν δ' ἄλλων οὔτινα οἶδα
Ἀνθρώπων, οἳ τήνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν.
Ἄστυ δέ μοι δεῖξον, δὸς δὲ ῥάκος ἀμφιβαλέσθαι,
Εἴ τί που εἴλυμα σπείρων ἔχες ἐνθάδ' ἰοῦσα.
Σοὶ δὲ θεοὶ τόσα δοῖεν, ὅσα φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς,
Ἄνδρα τε καὶ οἶκον, καὶ ὁμοφροσύνην ὀπάσειαν
Ἐσθλήν· οὐ μὲν γὰρ τοῦ γε κρεῖσσον καὶ ἄρειον,
Ἢ ὅθ' ὁμοφρονέοντε νοήμασιν οἶκον ἔχητον
Ἀνὴρ ἠδὲ γυνή· πόλλ' ἄλγεα δυσμενέεσσι,

« Eouſque vero me perpetuo fluctus ferebat, et celeres procellae
« Inſula ab Ogygia: nunc vero me huc appulit deus,
« Vt adhuc fortaſſe et hic patiar malum; non enim puto
« Ceſſaturos; ſed adhuc multa dii efficient prius.
« Verum, regina, miſerere, te enim mala multa paſſus
« Primam acceſſi: caeterorum autem neminem novi
« Hominum, qui hanc urbem et terram incolunt.
« Vrbem vero mihi oſtende, daque pannum ad *me* circumcingendum,
« Si quod fortaſſe involucrum pannorum habes huc profecta.
« Tibi vero dii tanta dent, quanta animo tuo concupiſcis;
« Maritumque et familiam, et concordiam praebeant
« Bonam: non enim hoc quicquam praeſtantius et melius,
« Quam cum concordes conſiliis, rem-familiarem adminiſtrent
« Vir atque coniux: multi dolores malevolis,

178 Δὸς δέ μοι ῥάκος] edd. omnes, quod tamen verſum perimit. *Euſtathius* autem habet, ut nunc editur. 179 ἔσχες] R. *Euſt.*

Ver. 174 Παύσεσθ'] Apud *Euſtathium* in commentario, Παύσασθ'.

Ver. 178 Ἄστυ δέ μοι δεῖξον, δὸς δὲ ῥάκος] Vide ſupra ad *ver.* 148.

Ver. 180 Σοὶ δὲ θεοὶ τόσα δοῖεν, ὅσα φρεσὶ] Virgil. *Dii tibi Praemia digna ferant.* *Aen.* I, 607, 609. Plaut. *Dii dent tibi omnes quae velis.* *Poenul. Act.* V, *Scen.* II, *ver.* 95 Et iterum, *Stichus, Act.* III, *Scen.* II, *ver.* 15; *Dii dent quae velis.* Συνετῶς ὁ Ὀδυσσεὺς ταῦτα συνεύχεται, ἃ μόνα διὰ φροντίδος οἴεται εἶναι. *Schol.*

Ver. 182 Οὐ μὲν γὰρ τοῦ γε κρεῖσσον καὶ ἄρειον, Ἢ ὅθ' ὁμοφρονέοντε] Ἥπερ μεγίστη γίγνεται σωτηρία, Ὅταν γυνὴ πρὸς ἄνδρα μὴ διχοστατῇ. *Euripid. Medea, ver.* 14. Τί γὰρ ἥδυτερον καὶ ἄρειον, Ἢ ὅταν ἀνδρὶ γυνὴ φρονέῃ φίλα γήραος ἄχρι, Καὶ πόσις ᾗ ἀλόχῳ, μηδ' ἐμπέσῃ ἄνδιχα νεῖκος. *Phocylides, ver.* 184. Οὔτε γὰρ ἡδοναὶ μείζονες ἀπ' ἄλλων, οὔτε χρεῖαι συνεχέστεραι πρὸς ἀλλήλους, οὔτε φιλίας τὸ καλὸν ἑτέρας ἔνδοξον οὕτω καὶ ζηλωτὸν, Ὡς ὅθ' ὁμοφρονέοντε νοήμασιν οἶκον ἔχητον Ἀνὴρ ἠδὲ γυνή, *Plutarch.* Ἐρωτικὸς, *ſub fine.* Κἀνταῦθα ἔν, ὡς δῆλον, τὴν πρὸς ἀλλήλων ἀνδρός τε καὶ γυναικὸς ὁμόνοιαν ἐπαινεῖ ὁ Ποιητὴς, οὐ τήν γε μὴν ἀμφὶ τὰς θεραπείας τὰς μοχθηρὰς, ἀλλὰ τὴν νῷ τε καὶ φρονήσει δικαίως συνηλλαγμένην. Τὸ γὰρ νοήμασιν ἔχειν τὸν οἶκον, τοῦτο δηλοῖ. *Ariſtot.* περὶ Οἰκονομικῆς, *lib.* I, *haud longe a fine.* Vide et *Hieroclis Fragmentum* περὶ Γάμου.

Ver. 183 Οἶκον ἔχητον] Apud *Hieroclem*, loco iam citato, οἶκι' ἔχητον.

Χάρματα δ' εὐμενέτῃσι· μάλιστα δέ τ' ἔκλυον αὐτοί.
  Τὸν δ' αὖ Ναυσικάα λευκώλενος ἀντίον ηὔδα·
Ξεῖν', ἐπεὶ οὔτε κακῷ, οὔτ' ἄφρονι φωτὶ ἔοικας,
Ζεὺς δ' αὐτὸς νέμει ὄλβον Ὀλύμπιος ἀνθρώποισιν,
Ἐσθλοῖς ἠδὲ κακοῖσιν, ὅπως ἐθέλῃσιν ἑκάστῳ·
Καί πού σοι τάδ' ἔδωκε, σὲ δὲ χρὴ τετλάμεν ἔμπης.
Νῦν δ', ἐπεὶ ἡμετέρην τε πόλιν καὶ γαῖαν ἱκάνεις,
Οὔτ' οὖν ἐσθῆτος δευήσεαι, οὔτε τευ ἄλλου,
Ὧν ἐπέοιχ' ἱκέτην ταλαπείριον ἀντιάσαντα.
Ἄστυ δέ τοι δείξω, ἐρέω δέ τοι οὔνομα λαῶν.
Φαίηκες μὲν τήνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν·
Εἰμὶ δ' ἐγὼ θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
Τοῦ δ' ἐκ Φαιήκων ἔχεται κάρτος τε, βίη τε.
  Ἦ ῥα, καὶ ἀμφιπόλοισιν ἐϋπλοκάμοισι κέλευσε·
Στῆτέ μοι, ἀμφίπολοι· πόσε φεύγετε, φῶτα ἰδοῦσαι;

" Gaudia autem benevolis; maxime vero ſentiunt et ipſi.
  Hunc autem rurſus Nauſicaa ulnas-candida contra allocuta eſt;
" Hoſpes, quandoquidem neque ignavo, nec ſtulto viro ſimilis-es,
" Iupiter autem ipſe diſtribuit felicitatem Olympius hominibus,
" Bonis atque malis, prout voluerit unicuique;
" Et nimirum tibi iſthaec dedit, te autem oportet pati omnino.
" Nunc vero, quum ad noſtram et urbem et terram venis,
" Neque veſtium indigebis, neque cuiusquam alius rei,
" Quarum decet ſupplicem miſerum compotem-factum-eſſe.
" Vrbem autem tibi oſtendam, ut dicam nomen populorum.
" Phaeaces hanc urbem; et terram habitant:
" Sum autem ego filia magnanimi Alcinoi;
" Ex quo utique Phaeacum pendet et imperium, et potentia.
  Dixit ſane, et ancillis comas-pulchris imperavit;
" Siſtite mihi gradum, ancillae: quo fugitis, virum conſpicatae?

185 *Μάλιστα δ' ἔκλυον*] R. *Euſtath.* 190 *τάγ'*] R. *Euſt.*

Ver. 185 Μάλιστα δέ τ' ἔκλυον αὐτοί] Τῆς πρὸς ἀλλήλους εὐνοίας αἰσθάνονται καὶ ἀπολαύουσιν. *Schol.* *Euſtathius* autem exponit ἐξάκουστοι ἐγένοντο.

Ver. 189 Ἐσθλοῖς, ἠδὲ κακοῖσιν] Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ, ἐσθλοῖς ἠδὲ κακοῖς, οἱ μὲν ἐπὶ ἀνθρώπων νοοῦσι τῶν ὀλβιζομένων· οἱ δὲ οὐδέτερα ταῦτα ὀνόματα ἐκδέχονται, λέγοντες, ὅτι νέμει ὄλβον θεὸς ἔν τε ἐσθλοῖς πράγμασι, καὶ ἐν κακοῖς. *Euſtath.* Quae poſterior, uti et ipſe deinceps annotat *Euſtathius*, mira admodum et inſiceta accipiendi ratio.

Ver. 190 Τάδ'] *Al.* τάγ'.

Ver. 192 Οὖν] *Vt petiiſti.*

Ver. 193 Ταλαπείριον] Τὸν πόῤῥωθεν ἐληλυθότα· ἢ τὸν ταλαίπωρον. *Schol.* Priorem interpretationem amplectitur Dna *Dacier.* At poſteriori ſenſu uſurpari videtur haec vox infra ή, 24; alioqui enim ibi ταυτολόγον erit proxime ſequens, Τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης.

Ibid. Ἀντιάσαντα] Editio *Wetſteniana*, quacum facit et *Barneſius*, vertit *occurrentem.* Ego hoc in loco potius vertendum crediderim *compotem factum.* Vide ad *Il.* μ', 356, et ν', 215. Caeterum de proſodia vocis, ἀντιάσαντα, vide ad *Il.* ά, 67. *Clark.* Ἀντιάσαντα eſt pro ἀντιάσαι, quod eſt *potiri.* Verbum ἔοικε amat participia *pro* infinitivis. *Ern.*

Ver. 195 Φαίηκες μὲν] Ὅτι διήγημα ἐνταῦθα σύντομον τὸ, Φαίηκες μὲν τήνδε πόλιν etc. *Euſtath.*

Ver. 199 Στῆτέ μοι, ἀμφίπολοι] Ὅτι ἐμφαίνων ὁ Ποιητὴς πῶς ἡ Ἀθηνᾶ ἔλεχθη θάρσος ἐμβαλεῖν τῇ Ναυσικάᾳ, ὥστε μεῖναι φανέντος

Ἦ μήπου τινὰ δυσμενέων φάσθ' ἔμμεναι ἀνδρῶν;
Οὐκ ἔσθ' οὗτος ἀνὴρ διερὸς βροτὸς, οὐδὲ γένηται,
Ὅς κεν Φαιήκων ἀνδρῶν ἐς γαῖαν ἵκηται,
Δηϊοτῆτα φέρων· μάλα γὰρ φίλοι ἀθανάτοισιν,
Οἰκέομεν δ' ἀπάνευθε, πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,
Ἔσχατοι, οὐδέ τις ἄμμι βροτῶν ἐπιμίσγεται ἄλλος.
Ἀλλ' ὅδε τις δύστηνος ἀλώμενος ἐνθάδ' ἱκάνει,
Τὸν νῦν χρὴ κομέειν· πρὸς γὰρ Διός εἰσιν ἅπαντες
Ξεῖνοί τε, πτωχοί τε· δόσις δ' ὀλίγη τε, φίλη τε.
Ἀλλὰ δότ', ἀμφίπολοι, ξείνῳ βρῶσίν τε, πόσιν τε·
Λούσατε δ' ἐν ποταμῷ, ὅθ' ἐπὶ σκέπας ἔστ' ἀνέμοιο.
Ὣς ἔφαθ'· αἱ δ' ἔσαν τε καὶ ἀλλήλῃσι κέλευσαν·

" An ſcilicet aliquem hoſtilium putatis eſſe virorum?
" Non eſt ille vir vivus homo, neque naſcetur,
" Qui Phaeacum in terram veniat,
" Hoſtilia inferens: valde enim chari *ii* immortalibus.
" Habitamus autem ſeorſum undoſo in mari
" Extremi, neque quiſquam nobiſcum mortalium commercium-habet alius.
" Sed hic aliquis infelix errans huc venit,
" Quem nunc oportet curare: a Iove enim ſunt omnes
" Hoſpiteſque et egeni; donum autem etiam exiguum, et gratum eſt.
" Verum date, ancillae, hoſpiti cibumque et potum;
" Et lavate in fluvio, ubi receptus eſt a vento.
Sic dixit: illae vero ſteterunt, et ſe-invicem hortatae ſunt:

203 Ἀνθρώποισι] edd. praeter R. male. 205 βροτὸς] edd. praeter R. ferri poteſt. ſed βροτῶν melius puto. 211 ἵσταντο] R. ἀλλήλοισι] edd. praeter R. κέλευον] R.

νέντος τοῦ Ὀδυσσέως· καὶ δηλῶν ὡς κατὰ σύνεσιν γενέσθαι ταῦτα φαίνεται, καθὰ καὶ ἐλέχθη, πλάττει τὴν κόρην θαῤῥύνουσαν καὶ τὰς ἀμφιπόλους, ὡς μήκετι φεύγειν ἀλογίστως, ἀλλὰ στῆναι, οἷα μηδέν τι καινὸν ἰδούσας, ἀλλ' ἁπλῶς ἄνθρωπον, καὶ αὐτὸν δύστηνον, ἀλήτην, κομιδῆς ἄξιον. Φησὶ γάρ· Στῆτέ μοι, ἀμφίπολοι, etc. *Euſtath.* Vide ſupra ad *ver.* 139.

Ver. 201 Διερὸς βροτὸς] *Schol.* Ζῶν, ἐῤῥαμμένος, [*Al.* ἐῤῥωμένος,] καὶ ἰκμάδος μετέχων· τὴν μὲν γὰρ ζωὴν ὑγρότης καὶ θερμασία συνέχει, τὸν δὲ θάνατον ψυχρότης καὶ ξηρασία. *Clark.* Similia habet *Heſych.* in διερός. ὑγρὸς γὰρ, inquit, ὁ ζῶν, ὁ δὲ νεκρὸς ἀλίβας, i. e. *ſiccus, aridus*: unde et ἀλίβας apud eundem νεκρός. *Ern.*

Ver. 204 Οἰκέομεν δ' ἀπάνευθε] Vide *Strabonem*, *Geograph.* *lib.* I, *pag.* 46, *al.* 26.

Ver. 205 βροτῶν] *Al.* βροτός.

Ver. 207 Πρὸς γὰρ Διός εἰσιν ἅπαντες Ξεῖνοί τε, πτωχοί τε] Ὑπὸ γὰρ τοῦ Διὸς ἐποπτεύονται καὶ ξένοι καὶ πτωχοί. *Schol.* Καὶ Διὸς, ὃς ξείνοις ἱκέτῃσί τε χεῖρ' ὑπερίσχει. *Apollon. Rh.* III, 985.

Ver. 208 Δόσις δ' ὀλίγη τε, φίλη τε] Ὀλίγη μὲν τῷ διδόντι, φίλη δὲ τῷ λαμβάνοντι· ἡ γὰρ ἔνδεια, καὶ τὸ ὀλίγον φίλον ἡγεῖται. *Schol.* Vid. ad *Il.* ά, 167. *Theocrit.* XXVIII, 24: Ἠ μεγάλα χάρις δώρῳ ξὺν ὀλίγῳ· πάντα δὲ τιμᾶντο τὰ πὰρ φίλων. *Philem.* apud *Stob.* Ἅπαν διδόμενον δῶρον, εἰ καὶ μικρὸν ᾖ, Μέγιστόν ἐστιν, εἰ μετ' εὐνοίας διδῷς.

Ver. 210 Λούσατε δ'] *Al.* Λούσατέ τ'. *Clark.* Non *lavate ipſum*: turpe hoc: et ipſe ſe lavat, *ver.* 219. nec vult praeſentibus ipſis lavari. Senſus eſt: *Facite ut lavari poſſit*: ſuppeditando oleo, et locum oſtendendo. *Ern.*

Ver. 211 Αἱ δ' ἔσαν τε καὶ ἀλλήλῃσι κέλευσαν] Ita edidit *Barneſius.* *Vulgg.* καὶ ἀλλήλοισι κέλευσαν. *Al.* αἱ δ' ἵσταντο καὶ ἀλλήλῃσι κέλευον. Quae forte et verior lectio. Vide ad *Il.* ύ, 84. *Clark.* Haec lectio, quae verior videtur *Clarkio*, eſt ed. Rom. *Ern.*

Κὰδ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆ' εἷσαν ἐπὶ σκέπας, ὡς ἐκέλευσε
Ναυσικάα, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο·
Πὰρ δ' ἄρα οἱ φᾶρός τε, χιτῶνά τε, εἵματ', ἔθηκαν·
Δῶκαν δὲ χρυσέῃ ἐν ληκύθῳ ὑγρὸν ἔλαιον,
Ἤνωγον δ' ἄρα μιν λοῦσθαι ποταμοῖο ῥοῇσι.
Δή ῥα τότ' ἀμφιπόλοισι μετηύδα δῖος Ὀδυσσεύς·
Ἀμφίπολοι, στῆθ' οὕτω ἀπόπροθεν, ὄφρ' ἐγὼ αὐτὸς
Ἅλμην ὤμοιϊν ἀπολούσομαι, ἀμφὶ δ' ἐλαίῳ
Χρίσσομαι· ἦ γὰρ δηρὸν ἀπὸ χροός ἐστιν ἀλοιφή.
Ἄντην δ' οὐκ ἂν ἔγωγε λοέσσομαι· αἰδέομαι γὰρ
Γυμνοῦσθαι, κούρῃσιν ἐϋπλοκάμοισι μετελθών.
Ὣς ἔφαθ'· αἱ δ' ἀπάνευθεν ἴσαν, εἶπον δ' ἄρα κούρῃ.
Αὐτὰρ ὁ ἐκ ποταμοῦ χρόα νίζετο δῖος Ὀδυσσεὺς
Ἅλμην, ἥ οἱ νῶτα καὶ εὐρέας ἄμπεχεν ὤμους·
Ἐκ κεφαλῆς δ' ἔσμηχεν ἁλὸς χνόον ἀτρυγέτοιο.

Vlyſſem autem collocarunt ſub umbraculo, quemadmodum iuſſerat
Nauſicaa, filia magnanimi Alcinoi:
Eique pallium, et tunicam, veſtes, appoſuerunt:
Dederunt porro ei aurea in ampulla liquidum oleum,
Iuſſeruntque dein ipſum lavare ſe in fluvii fluento.
Ac tum ancillas allocutus eſt nobilis Vlyſſes;
" Ancillae, ſtate ita eminus, dum ego ipſe
" Salſuginem ab humeris abluam, circumque oleo
" Vngam-me; iam enim diu a corpore abeſt unctio.
" Coram vero haud ego lavero; vereor enim
" Nudari, inter puellas comas-pulchras verſans.
Sic dixit; illae vero ſeceſſerunt, narraruntque puellae.
At ex flumine a corpore lavabat nobilis Vlyſſes
Salſuginem, quae ei terga et latos obtexit humeros:
E capite etiam eluebat maris ſordes indomiti.

212 Ὀδυσσέα] R. 215 δῶκαν δέ οἱ] F. A. L. χρυσείῃ] R. at *Euſtath.* χρυσέῃ. 218 οὕτως] R. 220 χρίσομαι] edd. vett. *Euſtath.* vid. et ad 96.

Ver. 212, 214 Ἄρα] *Vt iuſſerat Nauſicaa* —.

Ibid. Ὀδυσσῆ' εἷσαν] *Al.* Ὀδυσσῆα εἷσαν.

Ver. 215 Χρυσέῃ] Ita edidit *Barneſius*; ut pronuntietur ſcilicet χρυσῆ. *Al.* χρυσείῃ. Quod verſum perimit. Vide ſupra ad *ver.* 79. *Clark.* Χρυσείῃ eſt vitium operarum in ed. Rom. quod in recentiores quaſdam fluxit, ut Schrevelianam. *Ern.*

Ver. 216 Ἄρα] *Deinde.*

Ver. 219, 220, 221, 227, 228 Ἀπολούσομαι — Χρίσσομαι — λοέσσομαι — λοέσσατο — ἕσσαθ'] Vide ſupra ad ι, 491; et infra ad ι, 296. *Clark.* Scribendum de conſenſu edd. vett. χρίσομαι. Mirandum videatur, cur *Clarkius* hic rationis ſuae oblitus ſit. Sed libros veteres non inſpexit ipſe, et a *Barneſio* hic non admonebatur, qui hic nihil ex edd. vett. notavit. *Ern.*

Ver. 224, 226 Αὐτὰρ ὁ ἐκ ποταμοῦ χρόα νίζετο — Ἐκ κεφαλῆς δ' ἔσμηχεν ἁλὸς χνόον] Ὀδυσσεὺς μετὰ τὸ ναυάγιον — καταβὰς — εἰς τὸν ποταμὸν, Ἐκ κεφαλῆς ἔσμηχεν ἁλὸς χνόον· ὑπερφυῶς τοῦ ποιητοῦ τὸ γινόμενον συνεωρακότος. Ὅταν γὰρ ἐκ τῆς θαλάττης ἀναδύντες ἐν τῷ ἡλίῳ στῶσι, τὸ λεπτότατον καὶ κουφότατον τῆς ὑγρασίας ἡ θερμότης διεφόρησε· τὸ δὲ ἁλμυρὸν αὐτὸ καὶ τραχὺ καταλειφθὲν ἐφίσταται, καὶ παραμένει τοῖς σώμασιν ἀλώδης στύπαγος, μέχρι ἂν αὐτὸ ποτίμῳ, καὶ γλυκεῖ κατακλύσωσιν. *Plutarch. Sympoſiac. Lib.* I, *Probl.* 9.

Ver. 226 Ἁλὸς χνόον] Τὸ λεπτότατον τῆς θαλάσσης· ἢ τὴν ἀκαθαρσίαν. *Schol.*

Ibid.

Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα λοέσσατο καὶ λίπ' ἄλειψεν,
Ἀμφὶ δὲ εἵματα ἕσσαθ', ἅ οἱ πόρε παρθένος ἀδμής·
Τὸν μὲν Ἀθηναίη θῆκεν, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
Μείζονά τ' εἰσιδέειν καὶ πάσσονα· κὰδ δὲ κάρητος
Οὔλας ἧκε κόμας, ὑακινθίνῳ ἄνθει ὁμοίας.
Ὡς δ' ὅτε τις χρυσὸν περιχεύεται ἀργύρῳ ἀνὴρ
Ἴδρις, ὃν Ἥφαιστος δέδαεν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
Τέχνην παντοίην, χαρίεντα δὲ ἔργα τελείει·
Ὣς ἄρα τῷ κατέχευε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις.
Ἕζετ' ἔπειτ', ἀπάνευθε κιὼν, ἐπὶ θῖνα θαλάσσης,
Κάλλεϊ καὶ χάρισι στίλβων· θηεῖτο δὲ κούρη·
Δή ῥα τότ' ἀμφιπόλοισιν ἐϋπλοκάμοισι μετηύδα·
  Κλῦτέ μοι, ἀμφίπολοι, λευκώλενοι, ὄφρα τι εἴπω·
Οὐ πάντων ἀέκητι θεῶν, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν,
Φαιήκεσσ' ὅδ' ἀνὴρ ἐπιμίσγεται ἀντιθέοισι.
Πρόσθεν μὲν γάρ δή μοι ἀεικέλιος δόατ' εἶναι,

Caeterum poſtquam omnem lavaſſet-ſe, et oleo unxiſſet,
Veſteſque induiſſet, quas ei praebuerat virgo indomita;
Illum quidem Minerva reddidit, ex-Iove-nata,
Maioremque aſpectu, et craſſiorem: a capite vero
Criſpas demiſit comas, hyacinthino flori ſimiles.
Quemadmodum autem cum quis aurum circumfundat argento vir
Solers, quem Vulcanus docuerit et Pallas Minerva
Artem omniferam; pulchra vero *is* opera perficit:
Sic huic affudit gratiam capitique et humeris.
Conſidebat *is* deinde, ſeorſum profectus, ad littus maris,
Pulchritudine et gratia reſplendens; admirabatur autem puella:
Ac tunc ancillas comis-pulchras allocuta eſt;
  " Audite me, ancillae, candidae-ulnas, ut aliquid dicam:
" Non omnibus invitis diis, qui coelum tenent,
" Ad Phaeacas hic vir pervenit diis-ſimiles.
" Antea quidem mihi indecorus videbatur eſſe,

228 Εἵματ'] edd. praeter R. 235 κατέχευεν] eaed. 238 ἀμφιπόλοις] F. 240 ἀέκητοι] A. 2. 3. L. 242 δέατ' εἶναι] A. L. at Fl. R. δόατ'.

Ibid. Ἀτρυγέτοιο] Vide ad *Il.* ά, 316.

Ver. 229 Τὸν μὲν Ἀθηναίη] Virgil. *Namque ipſa decoram Caeſariem nato genitrix, lumenque iuventae Purpureum, et laetos oculis afflarat honores. Aen.* I, 593. *Clark. Ienſius* in Obſerv. in ſtilo Homer. p. 295. à *Virgilio* ſuperatum Homerum iudicat. *Ern.*

Ver. 231 Οὔλας ἧκε κόμας] Οὖλαι δὲ κόμαι, αἱ συνεστραμμέναι. *Euſtath.*

Ibid. Ὑακινθίνῳ ἄνθει ὁμοίας] Ὅ ἐστι μελαίνας, κατὰ τὸν ὑάκινθον τὸ ἄνθος. *Euſtath.*

Ver. 232 Ὡς δ' ὅτε τις χρυσὸν] Virgil. *Quale manus addunt ebori decus, aut ubi flavo Argentum Pariuſve lapis circumdatur auro. Aen.* I, 596.

Ver. 235 Ἄρα] *Vt dictum eſt.*

Ver. 240 Πάντων ἀέκητι θεῶν] *Al.* πάντως ἀέκητι θεῶν.

Ver. 242 Δόατ'] Ita Vulgati. *Barneſius* vocem hanc ἅπαξ λεγομένην ex δοάσατο contractam exiſtimat; nec male: Vide ad *Il.* δ', 525. *Euſtathius* autem, et Scholia MS. *Aloyſii* Editionumque nonnullarum, (notante *Barneſio*) δέατο hic legunt. Κεῖται δ' ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ καὶ τὸ δέατο, ἀντὶ τοῦ ἐδόκει. *Euſtath. Clark.* Sic legit etiam auctor *Etym. M.* in δέαται p. 252,

Νῦν δὲ θεοῖσιν ἔοικε, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
Αἲ γὰρ ἐμοὶ τοιόσδε πόσις κεκλημένος εἴη
Ἐνθάδε ναιετάων, καί οἱ ἅδοι αὐτόθι μίμνειν.
Ἀλλὰ δότ᾽, ἀμφίπολοι, ξείνῳ βρῶσίν τε, πόσιν τε.
Ὣς ἔφαθ᾽· αἱ δ᾽ ἄρα τῆς μάλα μὲν κλύον, ἠδὲ πίθοντο·
Πὰρ δ᾽ ἄρ᾽ Ὀδυσσῆϊ θέσσαν βρῶσίν τε, πόσιν τε.
Ἦτοι ὁ πῖνε καὶ ἦσθε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς
Ἁρπαλέως, δηρὸν γὰρ ἐδητύος ἦεν ἄπαστος·
Αὐτὰρ Ναυσικάα λευκώλενος ἄλλ᾽ ἐνόησεν·
Εἵματ᾽ ἄρα πτύξασα τίθει καλῆς ἐπ᾽ ἀπήνης,
Ζεῦξεν δ᾽ ἡμιόνους κρατερώνυχας· ἂν δ᾽ ἔβη αὐτή·
Ὤτρυνεν δ᾽ Ὀδυσῆα, ἔπος τ᾽ ἔφατ᾽, ἔκ τ᾽ ὀνόμαζε·
Ὄρσεο δὴ νῦν, ξεῖνε, πόλινδ᾽ ἴμεν, ὄφρα σε πέμψω
Πατρὸς ἐμοῦ πρὸς δῶμα δαΐφρονος, ἔνθα σε φημὶ

« Nunc vero diis ſimilis eſt, qui coelum latum habitant.
« Vtinam mihi talis maritus vocatus eſſet
« Hic habitans, et ipſi placeret hic manere.
« Verum date, ancillae, hoſpiti cibumque, potumque.
Sic dixit; illae vero huic diligenter auſcultarunt et paruerunt;
Vlyſſique appoſuerunt cibumque, potumque.
Ac bibebat quidem et edebat patiens nobilis Vlyſſes
Rapaciter; diu enim cibum non guſtaverat.
Caeterum Nauſicaa candida-ulnas aliud cogitavit;
Veſtes utique plicatas poſuit pulchrum in currum;
Iunxit vero mulos fortibus-ungulis, conſcenditque ipſa:
Adhortata autem eſt Vlyſſem, verbumque dixit, et compellavit;
« Surge nunc, hoſpes, ad-urbem iturus, ut te deducam
« Patris mei ad domum prudentis; ubi te puto

245 Ἄδοι] edd. omnes et *Euſtath.* qui hoc verbum proſaicis inſolens eſſe ait. 248 θέσαν] edd. praeter R. 255 νῦν δὴ] edd. praeter R.

p. 252. 36 *δειλίλιος δέατο εἶναι*, ubi vid. de derivatione eius. *Heſychius* quoque ſic legiſſe videtur. Nam non habet δόατο, ſed tamen δέαται. Add. *Var. Lect.* Caeterum nec *Barneſius*, nec *Clarkius Euſtathium* recte inſpexere. In verſu ipſo *Euſtathii* Comm. habet ἐδόκει· δειλίλιος ἐδόκει εἶναι, p. 1561. 29, at infra ſunt verba a *Clarkio* allata, quibus ſubiicit, hoc verbum δέατο proſaicis eſſe inuſitatum. De δόατο nullum veſtigium comparet. Sed in indice tamen *Devarii* δόατο laudatur: unde colligitur ἐδόκει pro δόατ᾽ irrepſiſſe, praeſertim, cum id verſus non ferat. *Ern.*

Ver. 244 Αἲ γὰρ ἐμοὶ τοιόσδε πόσις] Εἰ μὲν ἡ Ναυσικάα ξένον ἄνδρα τὸν Ὀδυσσέα θεασαμένη, καὶ παθοῦσα τὸ τῆς Καλυψοῦς πάθος πρὸς αὐτὸν, ἅτε δὴ τρυφῶσα καὶ γάμων ὥραν ἔχουσα, τοιαῦτα μωραίνει πρὸς τὰς θεραπαινίδας, Αἲ γὰρ ἐμοῦ τοιόσδε πόσις etc.; ψεκτέον τὸ θράσος αὐτῆς καὶ τὴν ἀκολασίαν. Εἰ δὲ τοῖς λόγοις τοῦ ἀνδρὸς τὸ ἦθος ἐνιδοῦσα, καὶ θαυμάσασα τὴν ἔντευξιν αὐτοῦ πολὺν νοῦν ἔχουσαν, εὔχεται τοιούτῳ συνοικεῖν μᾶλλον ἢ πλωτικῷ τινι καὶ ὀρχηστικῷ τῶν πολιτῶν· ἄξιον ἄγασθαι. *Plutarch. de audiendis Poëtis.*

Ibid. Ἐμοὶ] Apud *Plutarchum*, loco iam citato, ἐμοῦ. Minus recte.

Ibid. Κεκλημένος εἴη] Nihil amplius eſt, quam *ſit*. Καλεῖσθαι pro *eſſe* ſaepe poëtae.

Ver. 248 Ἄρ᾽] *Proinde, ut iuſſerat Nauſicaa —. ver.* 246.

Ver. 252, 263, 266, 276 Καλῆς — καλὰς — καλὸν — καλὸς] Vide ad *Il.* β΄, 43.

Ver. 253 Ζεῦξεν] Apud *Euſtathium* in commentario, Ζεῦξαν.

Ver.

Πάντων Φαιήκων εἰδησέμεν ὅσσοι ἄριστοι.
Ἀλλὰ μάλ' ὧδ' ἔρδειν, (δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν,)
Ὄφρ' ἂν μέν κ' ἀγροὺς ἴομεν καὶ ἔργ' ἀνθρώπων,
Τόφρα σὺν ἀμφιπόλοισι, μεθ' ἡμιόνους καὶ ἄμαξαν,
Καρπαλίμως ἔρχεσθαι· ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμονεύσω.
Αὐτὰρ ἐπὴν πόλιος ἐπιβήσομεν, ἣν πέρι πύργος
Ὑψηλὸς, καλὸς δὲ λιμὴν ἑκάτερθε πόληος,
Λεπτὴ δ' εἰσίθμη· νῆες δ' ὁδὸν ἀμφιέλισσαι
Εἰρύαται· πᾶσιν γὰρ ἐπίστιόν ἐστιν ἑκάστῳ.
Ἔνθα δέ τε σφ' ἀγορὴ, καλὸν Ποσιδήιον ἀμφὶς,
Ῥυτοῖσιν λάεσσι κατωρυχέεσσ' ἀραρυῖα.
Ἔνθα δὲ νηῶν ὅπλα μελαινάων ἀλέγουσι,

“ Omnium Phaeacum viſurum eſſe quotquot optimi.
“ Sed omnino ſic facito, (videris autem mihi non deſinere;)
“ Donec quidem per agros iverimus et opera hominum,
“ Tamdiu cum ancillis, poſt mulos et currum,
“ Celeriter venito; ego autem viam monſtrabo:
“ At poſtquam ad urbem conſcenderimus, circa quam murus
“ Altus, pulcher vero portus ex-utraque-parte urbis,
“ Arctus autem introitus; naves vero per viam utrinque-agitatae
“ Subductae ſunt; omnibus enim ſtatio eſt unicuique.
“ Ibi porro et ipſis forum eſt, pulchrum Neptuni circa templum,
“ Veſtitiis lapidibus exciſis exſtructum.
“ Ibi vero navium armamenta nigrarum curant,

257 Ὅσοι] edd. praeter R. 261 Ἔρχεσθον] R. 262 ἐπιβήομεν] F. A. I. 267 κατωρυχέεσ'] F. A. L.

Ver. 258 Ἀπινύσσειν] Ἀσύνετος εἶναι. *Schol.*

Ver. 261 Ἔρχεσθαι] Ita ex *Editt. Vett.* edidit *Barneſius. Vulgg.* ἔρχεσθον. Quod et ipſum annon ferri poſſit, dubitare eſt. Vide infra ad ι, 404; item ad *Il.* ά, 566; et ι, 487. *Clark.* Trahi eo poſſet locus *Iliad.* ψ', 413, ubi dualis erat de duobus generibus rerum, non de numero ſingulorum. Sed et illum locum ſanum non putamus. *Ern.*

Ver. 262 Πόλιος] *Barneſius* edidit πόλεως. Sed perinde eſt. Vide ad *Il.* ά, 51.

Ver. 264 Λεπτὴ δ' εἰσίθμη] Τουτέστιν ἡ στενὴ εἴσοδος εἰς αὐτὸν, παρὰ τὸ εἰσιέναι. *Euſtath.*

Ver. 265 Πᾶσιν γὰρ ἐπίστιόν ἐστιν ἑκάστῳ] Vocem ἐπίστιον, quae apud *Homerum* hoc unico loco occurrit, ita exponit *Euſtathius*: Ἐπίστιον δὲ, τὸ, ὡς ἂν τις εἴποι, ἐποίκιον. Ἰώνων δὲ ἡ λέξις, διὸ καὶ ψιλοῦται· καθὰ καὶ τὸ Ζεὺς καθάρσιος καὶ ἐπίστιος παρὰ Ἡροδότῳ, [*lib.* I, *cap.* 44,] ἀντὶ τοῦ ἐφέστιος· καὶ, Ἀθηναίων ἐπίστια. [*lib.* V, *cap.* 72, 73.] Γίνεται δὲ ἀπὸ τῆς ἑστίας. Similiter fere interpretatur et *Porphyrius*; Ἤτοι (inquit,) οὐδεὶς ξένος ἐστὶν, ἀλλὰ πάντες πολῖται, καὶ ἐφέστιον πῦρ ἔχοντες· διὰ δὲ ψιλοῦ ἐξενήνεκται, ὡς τὸ δέχεσθαι, δέκεσθαι, καὶ ὀχὶ, οὐκί. *Quaeſt. Homeric.* 2, *in fine.* Et apud *Anacreontem* (quem hic citat *Barneſius*) occurrit vox ἐπίστιον, ubi pro ἐφέστιον κύλικα, uti ibi notat *Barneſius*, uſurpata videtur: Κεκχύδην Πίνουσα τὴν ἐπίστιον. *Od.* LXXI, *ver.* 1090. *Scholiaſtes* autem hunc *Homeri* locum aliter videtur accepiſſe; Ἐπίστιον, [inquit,] ἐποίκιον, σκήνη, νεώριον, ἢ σκάφος παρὰ τὸ ἱστίον. Λέγει δὲ, ὅτι ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν νεῶν νενεωλκημένων στενή ἐστιν ἡ εἴσοδος. Quam vocis ἐπίστιον ſignificationem affert et *Euſtathius*.

Ibid. Πᾶσιν γὰρ] *Euſtath.* πᾶσι γὰρ, et mox *ver.* 267. ῥυτοῖσι λάεσσι. Recte. *Ern.*

Ver. 266 Ποσιδήιον] Τὸ Ποσειδῶνι καθιερωμένον τέμενος. *Schol.*

Ver. 267 Ῥυτοῖσιν λάεσσι κατωρυχέεσσ'] Ῥυτοὶ δὲ λίθοι, οἱ ἑλκυστοὶ διὰ τὸ μέγεθος· κατωρυχέες δὲ οἱ κατορωρυγμένοι, ὅ ἐστιν εὖ τεθεμελιωμένοι. *Euſtath.*

Ver. 268 Ὅπλα] Τὰ τῶν νεῶν σχοινία. *Schol.*

Ver.

Πείσματα, καὶ σπεῖρα, καὶ ἀποξύνουσιν ἐρετμά.
Οὐ γὰρ Φαιήκεσσι μέλει βιὸς, οὐδὲ φαρέτρη,
Ἀλλ' ἱστοὶ καὶ ἐρετμὰ νεῶν, καὶ νῆες ἐῖσαι,
Ἧισιν ἀγαλλόμενοι πολιὴν περόωσι θάλασσαν.
Τῶν ἀλεείνω φῆμιν ἀδευκέα, μήτις ὀπίσσω
Μωμεύῃ· μάλα δ' εἰσὶν ὑπερφίαλοι κατὰ δῆμον.
Καί νυ τις ὧδ' εἴπῃσι κακώτερος ἀντιβολήσας·
Τίς δ' ὅδε Ναυσικάᾳ ἕπεται καλός τε, μέγας τε
Ξεῖνος; ποῦ δέ μιν εὗρε; πόσις νύ τοι ἔσσεται αὐτῇ.
Ἤ τινά που πλαγχθέντα κομίσσατο ἧς ἀπὸ νηὸς,
Ἀνδρῶν τηλεδαπῶν· ἐπεὶ οὔ τινες ἐγγύθεν εἰσίν.
Ἤ τίς οἱ εὐξαμένη πολυάρητος θεὸς ἦλθεν,

" Rudentes, et ſpiras: et poliunt remos.
" Non enim Phaeacibus curae-eſt arcus, neque pharetra,
" Sed mali, et remi navium, et naves aequales,
" Quibus laeti traiiciunt ſpumoſum mare.
" Horum evito famam amaram; ne quis a tergo
" Carpat: valde enim ſunt inſolentes apud vulgus.
" Et fortaſſe quis ſic dicat vilior obviam-factus;
" Quiſnam vero ille, qui Nauſicaam ſequitur pulcherque, magnuſque
" Hoſpes? ubi illum nacta eſt? maritus utique erit ipſi.
" Aut aliquem forte vagatum excepit ſua a navi,
" Virorum longinquorum; nam nulli prope ſunt.
" Aut aliquis ſupplicanti multum-exoptatus deus advenit,

269 Σπεῖρας] A. L. 271 ἴσσαι] R. ſic et η, 42.

Ver. 269 Πείσματα] Τὰ ἀπόγεια σχοινία· παρὰ τὸ πείθεσθαι αὐτοῖς τὴν ναῦν. *Schol. a Barneſio ex duobus MSS. ſuppleta.*

Ibid. Σπεῖρα] Σπεῖρα ἤγουν ὑφάσματα, ἐξ ὧν τὰ ἱστία· ἢ σπεῖρας, δι' ὧν αἱ νῆες ἕλκονται, ἢ δι' ὧν οἱ τροχίλοι δεσμοῦνται. *Euſtath.* Poſteriorem harum lectionum ſolam hic agnoſcit *Scholiaſtes*; exponitque, Οἱ μεγάλοι κάλοι, παρὰ τὸ σπεῖραι, δι' ὧν ἕλκονται αἱ νῆες. *Barneſius* quoque in Editionibus nonnullis (quas et ipſe ſecutus eſt) ſcriptum repperit σπεῖρας eamque et *Verſui* et *Senſui* convenientiorem lectionem contendit: "Nam σπεῖρα, (inquit,) "τὰ νεῶν μαλάγματα, nempe lacerae veſtes, ſive lineae, ſive laneae, aut cannabinae, molles et uſu attritae, quibus utuntur Nautae, ad naves conſarciendas, quomodo *Homerus* utitur, ἤπεσσιν οἰσυΐνῃσιν, *Odyſſ.* ε, *v.* 256. At αἱ "σπεῖραι, *Funes*, ut *Br. Schol.*" Ita ille. Atqui vox σπεῖρα nuſquam alibi apud *Homerum* reperitur. Occurrit autem vox σπεῖρον ſupra ε, 318, ubi eodem ſenſu, (ut opinor,) ac vox σπεῖρα hoc in loco, uſurpatur; ſecundum *Barneſii* expoſitionem certe accipi non poteſt: Τηλοῦ δὲ σπεῖρον καὶ ἐπίκριον ἔμπεσε πόντῳ. Porro, qua ratione ultima vocis σπεῖρα hic produci poſſit, vide ad *Il.* α, 51.

Ver. 273 Τῶν ἀλεείνω φῆμιν] "Nec vero negligenda eſt fama; nec mediocre telum ad res gerendas exiſtimare oportet benevolentiam civium." *Cicero, de Amicitia*, §. 17.

Ibid. Ἀδευκέα] Ἀδευκὴς δὲ καὶ νῦν, ἡ ἡ ἀδόκητος, παρὰ τὸ δέκω· ἢ ἡ δακνηρὰ καὶ πικρά. *Euſtath. Scholiaſtes* autem exponit, Σκληρὰν, χαλεπήν.

Ver. 274 Μάλα δ' εἰσὶν ὑπερφίαλοι κατὰ δῆμον] Δυσάρεστος ἡμῶν καὶ φιλόψογος πόλις. *Euripid. Electr. ver.* 904.

Ver. 275, 276 Καί νύ τις ὧδ' εἴπῃσι — Τίς δ' ὅδε Ναυσικάᾳ *etc.*] Καὶ ὅπως ὃν ἤρωτα εἶχεν εἰς νοῦν, ἀνεκάλυψε κατὰ θαυμασίαν μέθοδον, ὡς ἄλλου τινὸς δῆθεν τοιαῦτα λέγοντος· ἄλλως γὰρ ἀνέκφορος ἦν. *Euſtath.*

Ver. 277 Νύ τοι] Apud *Euſtathium* in commentario, νύ οἱ.

Ver.

Οὐρανόθεν καταβάς· ἕξει δέ μιν ἤματα πάντα.
Βέλτερον, εἴ κ' αὐτή περ ἐποιχομένη πόσιν εὗρεν
Ἄλλοθεν· ἦ γὰρ τούσδε γ' ἀτιμάζει κατὰ δῆμον
Φαίηκας, τοί μιν μνῶνται πολέες τε καὶ ἐσθλοί.
Ὣς ἐρέουσιν, ἐμοὶ δέ κ' ὀνείδεα ταῦτα γένοιτο·
Καὶ δ' ἄλλη νεμεσῶ, ἥτις τοιαῦτά γε ῥέζοι,
Ἥ τ' ἀέκητι φίλων πατρὸς καὶ μητρὸς ἐόντων
Ἀνδράσι μίσγηται, πρίν γ' ἀμφάδιον γάμον ἐλθεῖν.
Ξεῖνε, σὺ δ' ὧδ' ἐμέθεν ξυνίει ἔπος, ὄφρα τάχιστα
Πομπῆς καὶ νόστοιο τύχῃς παρὰ πατρὸς ἐμεῖο.
Δήομεν ἀγλαὸν ἄλσος Ἀθήνης, ἄγχι κελεύθου,
Αἰγείρων· ἐν δὲ κρήνη νάει, ἀμφὶ δὲ λειμών·
Ἔνθα δὲ πατρὸς ἐμοῦ τέμενος, τεθαλυῖά τ' ἀλωή,
Τόσσον ἀπὸ πτόλιος, ὅσσον τε γέγωνε βοήσας·
Ἔνθα καθεζόμενος μεῖναι χρόνον, εἰσόκεν ἡμεῖς
Ἄστυδε ἔλθωμεν, καὶ ἱκώμεθα δώματα πατρός.
Αὐτὰρ ἐπὴν ἡμέας ἔλπῃ ποτὶ δώματ' ἀφῖχθαι,

“ E coelo delapſus; habebit vero ipſum dies omnes.
“ Rectius, ſi ipſa etiam adiens maritum invenit
“ Aliunde: certe enim hos quidem ſpernit in populo
“ Phaeaces, qui ipſam ambiunt multique et nobiles.
“ Sic dicent; mihi vero probra haec eſſent:
“ Etenim alii ſuccenſuerim, quaecunque talia utique fecerit,
“ Quae ſcilicet invitis charis patre et matre viventibus
“ Viris miſceatur, priuſquam palam nuptiae advenerint.
“ Hoſpes, tu vero ita meum obſerva ſermonem, ut celerrime
“ Deductione et reditu potiaris a patre meo.
“ Inveniemus pulchrum lucum Palladis, prope viam,
“ Ex-populis; fons autem effluit, circa vero pratum:
“ Ibi autem patris mei et praedium, et florentes horti,
“ Tantum ab urbe, quantum utique auditur clamant:
“ Ibi deſidens mane aliquamdiu, donec nos
“ Ad-urbem acceſſerimus, et pervenerimus ad aedes patris.
“ At poſtquam nos putaveris ad aedes perveniſſe,

285 Ἐμοὶ δ' ἂν ὀνείδεα] R. 288 μίσγεται] edd. praeter R. 289 ξυνί' ἔπος] F. A. L. 292 ἐκ δὲ κρήνη] eaed. quod placet. aliis locis in tali deſcriptione aqua προῤῥεῖ. 296 ἔλθομεν] edd.

Ver. 285 Ἐμοὶ δέ κ' ὀνείδεα] Apud *Euſtathium*, ἐμοὶ δ' ἂν ὀνείδεα. Quod idem.

Ver. 287 Ἥ τ'] *Quae utique* —. *Quae ſcilicet.*

Ver. 288 Πρὶν γ' ἀμφάδιον γάμον ἐλθεῖν] Παρθενικὴν δὲ φύλασσε πολυκλείστοις θαλάμοισι, Μηδέ μιν ἄχρι γάμων πρὸ δόμων ὀφθῆναι ἐάσῃς. *Phocylides*, *ver.* 203.

Ver. 289 Σὺ δ' ὧδ' ἐμέθεν ξυνίει ἔπος] Virgil. *Accipite ergo animis, atque haec mea figite dicta. Aen.* III, 250. *Tu condita mente teneto. Ibid.* 388.

Ver. 293 Ἔνθα δὲ πατρὸς ἐμοῦ τέμενος] Virgil. *Inſuper id campi quod rex habet ipſe Latinus. Aen.* IX, 274. Ἔστι δὲ τέμενος διαίτητος τόπος, περιωρισμένος καὶ ὅπως ἀποτετμημένος τῶν ἐγγύς. Τέμενος γὰρ ἐπὶ ναοῦ οἱ μεθ' Ὅμηρον οἴδασιν· ὁ δὲ Ποιητὴς οὐδὲ ἱερὸν ἁπλῶς τόπον λέγει τὸ τέμενος, ἀλλὰ τὸν κατ' ἀποτομὴν ὄντα τινός. *Euſtath.*

Ver. 294 Πτόλιος] Vide ſupra ad *ver.* 262.

Ibid. Γέγωνε] Vide ſupra ad *ι*, 400.

Ver.

Καὶ τότε Φαιήκων ἴμεν ἐς πόλιν, ἠδ' ἐρέεσθαι
Δώματα πατρὸς ἐμοῦ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο.
Ῥεῖα δ' ἀρίγνωτ' ἐστί, καὶ ἂν πάϊς ἡγήσαιτο
Νήπιος· οὐ μὲν γάρ τι ἐοικότα τοῖσι τέτυκται
Δώματα Φαιήκων, οἷος δόμος Ἀλκινόοιο
Ἥρωος· ἀλλ' ὁπότ' ἄν σε δόμοι κεκύθωσι καὶ αὐλή,
Ὦκα μάλ' ἐκ μεγάροιο διελθέμεν, ὄφρ' ἂν ἵκηαι
Μητέρ' ἐμήν· ἡ δ' ἧσται ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν πυρὸς αὐγῇ,
Ἠλάκατα στρωφῶσ' ἁλιπόρφυρα, θαῦμα ἰδέσθαι,
Κίονι κεκλιμένη· δμωαὶ δέ οἱ εἵατ' ὄπισθεν.
Ἔνθα δὲ πατρὸς ἐμεῖο θρόνος ποτικέκλιται αὐτῇ,
Τῷ ὅγε οἰνοποτάζει ἐφήμενος, ἀθάνατος ὥς.
Τὸν παραμειψάμενος, μητρὸς ποτὶ γούνασι χεῖρας
Βάλλειν ἡμετέρης, ἵνα νόστιμον ἦμαρ ἴδηαι
Χαίρων, καρπαλίμως, εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἐσσί.
Εἴ κεν τοι κείνη γε φίλα φρονέῃσ' ἐνὶ θυμῷ,
Ἐλπωρή τοι ἔπειτα φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἱκέσθαι

« Tum vero Phaeacum eas ad urbem, atque require
« Aedes patris mei magnanimi Alcinoi.
« Facile autem conſpicuae ſunt, et vel puer duceret
« Infans; neque enim omnino ſimiles illis ſunt
« Aedes Phaeacum, qualis domus Alcinoi
« Herois; ſed poſtquam te aedes occuluerint et aula,
« Celeriter valde ex regia ulterius-perge, donec perveneris
« Ad matrem meam; illa autem ſedet ad focum in ignis ſplendore,
« Penſum verſans purpureum, mirabile viſu,
« Columnae acclinata; ancillae vero ſedent pone-illam.
« Ibi autem patris mei ſolium adiacet ei,
« Quo ille vinum-potat inſidens, immortalis ceu.
« Hoc praeterito, matris ad genua manus
« Extende noſtrae, ut reditus diem videas
« Gaudens, cito; etiamſi valde procul-hinc ſis.
« Si tibi illa utique bene voluerit in animo,
« Spes tibi deinde amicoſque viſurum-*te*, et perventurum

298 Ἐς πόλιν ἴμεν] F. A. I. 303 ἡρώως] edd. praeter R. *ibid.* κεύθωσι] eaed.

Ver. 300 Ῥεῖα δ' ἀρίγνωτ' ἐστὶ] Vide ad *ver.* 108. *Ern.*

Ver. 301, 305, 308 Τέτυκται — ἧσται — ποτικέκλιται] Vide ad *Il.* ά, 37; et ν', 736.

Ver. 303 Ἥρωος· ἀλλ' ὁπότ' ἄν σε] « Obſervanda » inquit *Barneſius* « Συνεκφώνησις, ſive συνίζησις vocalium ω, et ο. « Duae enim ultimae Syllabae coaleſcunt, « quaſi ἥρως ſcriberetur. » Verum (uti et ipſe poſtea annotat *Barneſius*) etiam corripi poteſt iſtud ω, propter ſequentem vocalem. Vide ad *Il.* ό, 24; item ή, 453.

Ibid. Κεκύθωσι] *Al.* κεύθωσι.

Ver. 305 Ἐπ' ἐσχάρῃ] Ἀντὶ τοῦ παρ' ἐσχάρῃ. *Strabo, Geograph. Lib.* XIII, *pag.* 897, *al.* 601.

Ibid. Ἐν πυρὸς αὐγῇ] Ἐν τῷ καταπεφωτισμένῳ ὑπὸ τοῦ πυρὸς τόπῳ. *Schol.*

Ver. 307, 308 Κεκλιμένη — ποτικέκλιται] Vide ad *Il.* ί 314.

Ver. 307 Εἵατ' ὄπισθεν] Poſtulat Temporum ratio ut vox εἵατ', hoc in loco, intelligatur εἵαται, non εἵατο. Vid. ad *Il.* ρ', 164.

Ver. 308 Ποτικέκλιται αὐτῇ] *Scholiaſt.* exponit Περιέχεται τῇ αὐγῇ, ἀντὶ τοῦ πεφώτισται. Vnde legiſſe videtur is (uti et notat *Barneſ.*) ποτικέκλιται αὐγῇ, cuius lectionis hic meminit et *Euſtathius*: ſed minus recte.

Ver.

Οἶκον ἐϋκτίμενον, καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὣς ἄρα φωνήσασ', ἵμασεν μάστιγι φαεινῇ
Ἡμιόνους· αἱ δ' ὦκα λίπον ποταμοῖο ῥέεθρα·
Αἱ δ' εὖ μὲν τρώχων, εὖ δὲ πλίσσοντο πόδεσσιν.
Ἡ δὲ μάλ' ἡνιόχευεν, ὅπως ἅμ' ἑποίατο πεζοὶ,
Ἀμφίπολοί τ', Ὀδυσεύς τε· νόῳ δ' ἐπέβαλλεν ἱμάσθλην.
Δύσετό δ' ἠέλιος, καὶ τοὶ κλυτὸν ἄλσος ἵκοντο
Ἱρὸν Ἀθηναίης, ἵν' ἄρ' ἕζετο δῖος Ὀδυσσεύς.
Αὐτίκ' ἔπειτ' ἠρᾶτο Διὸς κούρῃ μεγάλοιο·
Κλῦθί μοι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος ἀτρυτώνη,
Νῦν δή πέρ μευ ἄκουσον, ἐπεὶ πάρος οὔποτ' ἄκουσας
Ῥαιομένου, ὅτε μ' ἔρραιε κλυτὸς Ἐννοσίγαιος.
Δός μ' ἐς Φαίηκας φίλον ἐλθεῖν, ἠδ' ἐλεεινόν.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη·
Αὐτῷ δ' οὔπω φαίνετ' ἐναντίον· αἴδετο γάρ ῥα
Πατροκασίγνητον· ὁ δ' ἐπιζαφελῶς μενέαινεν
Ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ, πάρος ἣν γαῖαν ἱκέσθαι.

" Domum ad pulchre-aedificatam; et tuam in patriam terram.
Sic utique locuta, flagellavit flagello ſplendido
Mulos; hi vero celeriter reliquerunt fluvii fluenta:
Illi autem bene quidem currebant et pulchre alternabant pedes.
Illa autem ſedulo aurigabatur, ita-ut ſimul ſequerentur pedites,
Ancillaeque, Vlyſſesque; arte vero impingebat flagellum.
Occidebat autem ſol, et illi inclytum ad lucum pervenerunt
Sacrum Palladis, ubi proinde conſedit nobilis Vlyſſes.
Statim deinde ſupplicabat *is* Iovis filiae magni;
" Audi me, Aegiochi Iovis filia indomita;
" Nunc tandem ſaltem me exaudi, quoniam antea nunquam exaudiviſti
" Iactatum, quando me iactabat inclytus Neptunus.
" Da me ad Phaeacas gratum venire, atque miſerabilem.
Sic dixit ſupplicans; eum autem audivit Pallas Minerva:
Ipſi vero nondum apparebat palam; verebatur enim
Patruum: is autem vehementer iraſcebatur
Nobili Vlyſſi, antequam *is* ſuam ad terram veniret.

317 Λίποντο] F. A. L. 321 δύσσετο] A. L.

Ver. 318 Εὖ δὲ πλίσσοντο] Τὸ δὲ, πλίσσοντο, — δηλοῖ — τὸ βημα]ίζειν, καὶ μεταφέρειν σκέλος παρὰ σκέλος *Euſtath.* Πλίξαντες μηροῖσι παρὰ μηρόν. *Anacreon. ver.* 1269.

Ver. 320 Νόῳ δ' ἐπέβαλλεν ἱμάσθλην] Τεχνικῶς ἤλαυνεν. *Schol.* Ὅτι νόῳ ἐπέβαλλεν ἱμάσθλην ἡ κόρη, τουτέστι, φρονίμως ἡνιόχευεν, ὅπως ἅμα ἕποιν]ο οἱ πεζοὶ *Euſtath.*

Ver. 321 Δύσετό τ' ἠέλιος] Νῦν πρὸς δυσμὰς ἀπέκλινεν· ἡμέρας γὰρ ἔτι οὔσης εἰσέρχεται Ὀδυσσεὺς, παρὸ καὶ ἀχλὺν αὐτῷ καταχέει. *Schol.* Vide autem infra ad ή, 14.

Ibid. Δύσετο] Vid. ad *Il.* β', 35; et ί, 109.

Ver. 322 Ἄρ'] *Vt iuſſerat Nauſicaa;* ſupra *ver.* 295.

Ver. 324 Ἀτρυτώνη] Vide ad *Il.* β, 157.

Ver. 326 Ἐννοσίγαιος] Ὁ Ποσειδῶν, ὁ τὴν γῆν κινῶν· ἔνοσις μὲν γὰρ ἡ κίνησις. *Schol.* Vide ſupra ad ί, 282.

Ver. 327 Δός μ' ἐς Φαίηκας φίλον ἐλθεῖν] Vide *Ariſtot. Rhetoric. Lib.* III, *cap.* 14 *ſub fine*; ubi hic locus laudatur.

Ver. 329 Ἐναν]ίον] Apud *Euſtathium* in commentario, ἐναν]ίη.

Ibid. Αἴδε]ο γάρ ῥα Πα]ροκασίγνητον] Θεοῖσι δ' ὧδ' ἔχει νόμος· Οὐδεὶς ἀπαντᾶν βούλεται προθυμίᾳ Τῇ τοῦ θέλον]ος, ἀλλ' ἀφιστάμεσθ' ἀεί. *Euripid. Hippolyt. Coron. ver.* 1328.

Ver. 330 Πατροκασίγνητον] *Neptunum.*

ΤΗΣ

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Η΄.

Ὑπόθεσις τῆς Ῥαψῳδίας Η΄.

Ναυσικάα εἰς τὴν πόλιν ἀφικνεῖται· καὶ μετ᾽ ὀλίγον Ὀδυσσεὺς ἱκετεύει Ἀρήτην τὴν τοῦ Ἀλκινόου [Ita ex Editionum vetuſtiorum nonnullis repoſuit *Barneſius*, pro vulgato τὴν Ἀρήτην Ἀλκινόου] τοῦ βασιλέως γυναῖκα· καὶ μετὰ τὸ δεῖπνον πυθομένης, ὁπόθεν τὴν ἐσθῆτα ἔσχεν, (ἐγνώρισε γὰρ αὐτὴν,) τὰ συμβάντα αὐτῷ κατὰ τὸν πλοῦν, ἀπὸ τῆς Ὠγυγίας μέχρι τῆς τῶν Φαιάκων γῆς, διηγεῖται.

* Ἄλλη ὑπόθεσις.

Ἀθηνᾶ ἐς τὴν πόλιν παραγενομένῳ Ὀδυσσεῖ ἀπαντᾷ, καὶ ἑξῆς ἀντιδείκνυσι τὸν Ἀλκίνου οἶκον· εἰς ὃν εἰσελθὼν Ὀδυσσεὺς προσπίπτει τοῖς τῆς Ἀρήτης γόνασι, καὶ δεῖται αὐτῆς, πέμψαι αὐτὸν εἰς τὴν πατρίδα. Ἀναστήσας δὲ αὐτὸν ὁ Ἀλκίνοος παρακαθίζει αὐτῷ, καὶ δεῖπνον παρέχει. Ἡ δὲ Ἀρήτη θεασαμένη τὴν ἐσθῆτα, πυνθάνεται, πόθεν ἔσχεν; Ὁ δὲ διηγεῖται αὐτοῖς τὸν ἀπὸ Καλυψοῦς πλοῦν, καὶ τὸ γενόμενον Ναυάγιον, καὶ τὴν πρὸς αὐτοὺς ἄφιξιν, καὶ ὅτι δεηθεὶς Ναυσικάας, ἔλαβε τὴν ἐσθῆτα.

* Argumentum hoc a *Barneſio* ex MS. *Gonvillo-Caienſi* excerptum. Pro ἀξίως autem, ἑξῆς reſtituiſſe; et poſt Καλυψοῦς, vocem πλοῦν ſuppleviſſe ſe, ipſe annotat.

Ἐπιγραφαί.

Ὀδυσσέως εἴσοδος πρὸς Ἀλκίνουν.

Ἄλλως,

Ἦτα δ᾽ εὖ φρονέουσ᾽ Ὀδυσεῖ Σχερίης βασιλῆες.

Ὣς ὁ μὲν ἔνθ᾽ ἠρᾶτο πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
Κούρην δὲ προτὶ ἄστυ φέρεν μένος ἡμιονοῖιν.
Ἡ δ᾽ ὅτε δὴ τοῦ πατρὸς ἀγακλυτὰ δώμαθ᾽ ἵκανεν,

L i b. VII.

Sic quidem ibi ſupplicabat patiens nobilis Vlyſſes:
Puellam vero ad urbem ferebat robur mulorum.
Illa vero quando iam ad ſui patris inclytas aedes perveniſſet,

Ver. 2 φέρεν μένος — ἵκανεν] Sufficiebat φέρε, et ſcribendum erat, ut alibi, ἵκανε, quia ſequitur τῆσεν. *Ern.*

Στῆσεν ἄρ' ἐν προθύροισι· κασίγνητοι δέ μιν ἀμφὶς
Ἵσταντ', ἀθανάτοις ἐναλίγκιοι, οἵ ῥ' ἀπ' ἀπήνης
Ἡμιόνους ἔλυον, ἐσθῆτά τε ἔσφερον εἴσω.
Αὐτὴ δ' ἐς θάλαμον ἑὸν ἤϊε· δαῖε δέ οἱ πῦρ
Γρηῦς Ἀπειραίη θαλαμηπόλος Εὐρυμέδουσα,
Τήν ποτ' Ἀπείρηθεν νέες ἤγαγον ἀμφιέλισσαι·
Ἀλκινόῳ δ' αὐτὴν γέρας ἔξελον, οὕνεκα πᾶσι
Φαιήκεσσιν ἄνασσε, θεοῦ δ' ὡς δῆμος ἄκουεν.
Ἣ τρέφε Ναυσικάαν λευκώλενον ἐν μεγάροισιν.
Ἥ οἱ πῦρ ἀνέκαιε, καὶ εἴσω δόρπον ἐκόσμει.
Καὶ τότ' Ὀδυσσεὺς ὦρτο πόλινδ' ἴμεν· ἀμφὶ δ' Ἀθήνη
Πολλὴν ἠέρα χεῦε, φίλα φρονέουσ' Ὀδυσῆϊ,
Μήτις Φαιήκων μεγαθύμων ἀντιβολήσας

Stitit in veſtibulo: fratres vero ipſam undique
Circumſtabant, immortalibus ſimiles; qui utique a curru
Mulos ſolverunt, veſtemque portarunt intro.
Ipſa vero ad thalamum ſuum ibat; accendebat autem ei ignem
Anus Epirotica cubicularia Eurymeduſa,
Quam olim ex-Epiro naves duxerant utrinque-remis-actae:
Alcinoo autem eam munus elegerunt, eo-quod omnibus
Phaeacibus imperabat, et *eum* deum veluti populus audiebat:
Quae enutrivit Nauſicaam ulnis-pulchram in aedibus.
Haec ei ignem accendebat, et intus coenam adornabat.
Et tunc Vlyſſes *ſurrexit* ad-urbem iturus; at Minerva
Multam caliginem circumfudit, bene cupiens Vlyſſi,
Nequis Phaeacum magnanimorum obviam-factus,

4 Προθύροισιν] edd. male. 5 ὑπ' ἀπήνης] R. ſic et *Euſtath.* quod praetulerim. δ', 39. ἵππους λῦσαν ὑπὸ ζυγοῦ. 8 γρῆυς] edd. praeter F.

Ver. 4 Στῆσεν ἄρ' ἐν προθύροισι] Currum nempe ad aedium introitus ſtitit. *Barneſius* et verſiones vulgatae reddunt. *Conſtitit in veſtibulo.* Sed minus recte: ut liquet ex aliis locis, ubi vocem Στῆσεν uſurpat Poëta: Ἔνθ' ἵππους στήσασα θεὰ λευκώλενος Ἥρη. *Iliad.* ι, 755. Στῆσαν ἄρ' ἡμιόνους τε καὶ ἵππους, ὄφρα πίοιεν. ω, 350. Στῆσα δ' ἐν Αἰγύπτῳ ποταμῷ νέας ἀμφιελίσσας. *Odyſſ.* ξ', 258; ρ', 427.

Ver. 5 Ἀπ' ἀπήνης] *Al.* ὑπ' ἀπήνης.

Ver. 6 Ἡμιόνους ἔλυον] *Barneſius* edidit ἔλυον τ'. Voculam τε, inquit, quae poſt ἔλυον olim exciderat, reſtituo; quod Senſus et *Verſus* eam fere requirant. Sed nihil opus. Vide ad *Il.* ά, 51.

Ver. 8 Ἀπειραίη] Ἄποθεν παροῦσα, ἠπειρωτική· ἔστι δὲ ἀντικρὺ τῆς Κερκύρας ἡ Ἤπειρος. *Schol.*

Ver. 9 Τήν ποτ' Ἀπείρηθεν νέες ἤγαγον] Ἢ μάχης νόμῳ· ἢ κατὰ ἐμπορίαν. *Euſtath.* Poſterior harum expoſitionum potior, quia Phaeaces bellorum ſemper inſueti narrantur. Vide ſupra ad ζ', 270. Fortaſſe autem rectius intelligas mulierem hanc captivam ex praeda communi per piraticam (ut mos erat antiquis) quaeſita, Alcinoo munus electam. Quae et vocis γέρας maxime propria ſignificatio. Vide ad *Il.* σ', 444.

Ver. 14 Ἀμφὶ δ' Ἀθήνη Πολλὴν ἠέρα χεῦε] Codices a *Tho. Bentleio* collati, αὐτὰρ Ἀθήνη. Virgil. *At Venus obſcuro gradientes aëre ſepſit, Et multo nebulae circum Dea fudit amictu: Cernere ne quis eos, neu quis contingere poſſet, Molirive moram, aut veniendi poſcere cauſas. Aen.* I, 415. Ἔστι δὲ τοῦτο ἀλληγορικῶς, ἡ προβηθεῖσα φρόνησις· δι' ἧς περὶ δύνοντα ἥλιον γέγονεν ἡ εἰς τὴν πόλιν εἴσοδος τῷ Ὀδυσσεῖ. *Euſtath.*

Κερτομέοι τ' ἐπέεσσι, καὶ ἐξερέοιθ', ὅτις εἴη.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε πόλιν δύσεσθαι ἐραννὴν,
Ἔνθα οἱ ἀντεβόλησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Παρθενικῇ εἰκυῖα νεήνιδι, κάλπιν ἐχούσῃ·
Στῆ δὲ πρόσθ' αὐτοῦ· ὁ δ' ἀνείρετο δῖος Ὀδυσσεύς·
Ὦ τέκος, οὐκ ἄν μοι δόμον ἀνέρος ἡγήσαιο
Ἀλκινόου, ὃς τοῖσδε μετ' ἀνθρώποισιν ἀνάσσει;
Καὶ γὰρ ἐγὼ ξεῖνος ταλαπείριος ἐνθάδ' ἱκάνω,
Τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης· τῷ οὔτινα οἶδα
Ἀνθρώπων, οἳ τήνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε πάτερ, δόμον, ὅν με κελεύεις,
Δείξω· ἐπεί μοι πατρὸς ἀμύμονος ἐγγύθι ναίει.
Ἀλλ' ἴθι σιγῇ τοῖον· ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμονεύσω·
Μηδέ τιν' ἀνθρώπων προτιόσσεο, μηδ' ἐρέεινε.
Οὐ γὰρ ξείνους οἵδε μάλ' ἀνθρώπους ἀνέχονται,

Convitiareturque verbis, et interrogaret, quiſnam eſſet.
Sed cum iam urbem ingreſſurus eſſet amabilem,
Tum ei obviam-facta-eſt dea caeſia-oculis Minerva,
Virgini ſimilis iuvenculae, urnam geſtanti;
Stetitque ante eum: interrogabat autem nobilis Vlyſſes;
" O filia, nonne me ad domum viri deduxeris
" Alcinoi, qui inter hoſce homines imperat?
" Etenim ego hoſpes multa-paſſus huc venio,
" Procul e longinqua terra; quare nullum novi
" Hominum, qui hanc urbem et terram inhabitant.
Hunc autem contra allocuta eſt dea caeſia-oculis Minerva;
" Equidem tibi, hoſpes pater, domum, quam me iubes,
" Monſtrabo: quoniam mihi patrem eximium prope habitat.
" Sed eas tacite ſic; ego vero viam monſtrabo:
" Neque quenquam hominum reſpice, neque interroga.
" Non enim hoſpites hi crebro homines ſuſcipiunt,

17 Ὅτις] R. 18 δύσεσθαι ἐραννὴν] F. A. L. 26 καὶ ἔργα νέμονται] R. add. not.

Ver. 19 Ἔνθα οἱ ἀντεβόλησε] Virgil. *Cui mater media ſeſe tulit obvia ſylva, Virginis os habitumque gerens, et virginis arma Spartanae. Aen.* I, 318.

Ver. 22 Οὐκ ἄν μοι] *Al.* ἦ ἄρα μοι.

Ver. 24 Ταλαπείριος] Ἀρίσταρχος μὲν, ἀντὶ τοῦ ταλαίπωρος· τινὲς δὲ, ἀντὶ τοῦ ξένος, καὶ πόῤῥωθεν πεπερακὼς, ἢ μακρόθεν ἀφιγμένος. *Schol.* Vide autem ſupra ad ζ', 193.

Ver. 25 Ἐξ ἀπίης γαίης] Ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς, καὶ μακρὰν ἀπεχούσης γῆς. *Schol.* ad *Iliad.* ά, 270. Eodemque modo exponit *Heſychius. Etymologicon Magnum* autem, vocem Ἀπίης proprium terrae nomen interpretatur: Ἐξ Ἀπίης γαίης —. ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου· τὸ γὰρ παλαιὸν ἐκαλεῖτο Αἰγιάλεια· — ὕστερον δὲ πάλιν Ἀπία ἐκλήθη ἀπὸ Ἄπιδος τοῦ Φορωνέως παιδός.

Ver. 26 Πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν] *Euſtathius* in commentario citat, πόλιν καὶ ἔργα νέμονται. Atque ita in duobus MSS. repperit *Tho. Bentleius.*

Ver. 30 Ἴθι σιγῇ τοῖον] Facetum τὸ τοῖον, cuius et *alia*, etiam apud latinos exempla, *ut apud Terentium* in *Eunucho: Et ventulum* ſic *facito.* Praegreſſa puella monſtrat ingreſſu ſuo, quomodo incedere debeat. *Ern.*

Ver. 32 Οὐ γὰρ ξείνους οἵδε] *Schol.* Οὐ ξενίζουσι τοὺς ἀνθρώπους. Πῶς ἂν ἐν τοῖς ἑξῆς φιλο-

Οὐδ' ἀγαπαζόμενοι φιλέουσ', ὅς κ' ἄλλοθεν ἔλθοι.
Νηυσὶ θοῇσιν τοίγε πεποιθότες ὠκείῃσιν,
Λαῖτμα μέγ' ἐκπερόωσιν, ἐπεὶ σφίσι δῶκ' Ἐνοσίχθων·
Τῶν νέες ὠκεῖαι, ὡσεὶ πτερὸν, ἠὲ νόημα.
Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἡγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
Καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο.
Τὸν δ' ἄρα Φαίηκες ναυσικλυτοὶ οὐκ ἐνόησαν
Ἐρχόμενον κατὰ ἄστυ διὰ σφέας· οὐ γὰρ Ἀθήνη
Εἴα ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεός· ἥ ῥά οἱ ἀχλὺν
Θεσπεσίην κατέχευε, φίλα φρονέουσ' ἐνὶ θυμῷ.
Θαύμαζεν δ' Ὀδυσεὺς λιμένας καὶ νῆας ἐΐσας,
Αὐτῶν θ' ἡρώων ἀγορὰς, καὶ τείχεα μακρὰ,
Ὑψηλὰ, σκολόπεσσιν ἀρηρότα, θαῦμα ἰδέσθαι.
Ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆος ἀγακλυτὰ δώμαθ' ἵκοντο,
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

« Neque amanter-excipientes ampleсtuntur, quicunque aliunde venerit,
« Navibus velocibus hi freti celeribus,
« Vndas ingentes tranant; quippe ipſis dedit Neptunus:
« Horum naves veloces, veluti penna, ſive cogitatum.
Sic ſane locuta praeibat Pallas Minerva
Celeriter: ille vero deinde poſt veſtigia ibat deae.
Hunc autem Phaeaces re-nautica-inclyti non adverterunt
Gradientem in urbe per ipſos: non enim Minerva
Sinebat comas-pulchra, potens dea; quae utique ei caliginem
Divinitus-immiſſam offudit, bene cupiens in animo.
Mirabatur autem Vlyſſes portus et naves aequales,
Ipſorumque Heroum fora; et moenia longa,
Sublimia, vallis munita, mirabile viſu.
Sed quando iam Regis ad inclytam domum perveniſſent,
Hiſce dein ſermonis exordiebatur dea caeſia-oculos Minerva;

34 Θοῇσι] edd. praeter R. ſic et *Euſtath.* male. 35 δῶκε Κρονίων] F. A. L.

φιλοξεινωτάτους λέγει; ἢ τὸν μὲν ναυτικὸν ὄχλον τῷ ὄντι εἶναι ἀηδῆ, τοὺς βασιλεῖς δὲ φιλοξένους· ἢ ἴσως, ἵνα φυλάξηται, τινὸς πυθέσθαι, ἢ πρὸς ἕτερον καταχθῆναι. *Clark.* Etiam *Callimachus* φιλοξεινωτάτην vocat H. in Del. 156, ad quem locum vid. quae dixi. *Ern.*

Ver. 33 φιλέουσ'] Similiterque *ver.* 171, φιλέεσκε et *ver.* 256, ἐφίλει. Vide ad *Il.* ζ, 304.

Ver. 34 Πεποιθότες ὠκείῃσιν] *Euſtathius* ὠκείῃσι, quod verum eſt. Tavtologiae frigidae ſpeciem habet θοῇσιν ὠκ. *Ern.*

Ver. 35 Δῶκ' Ἐνοσίχθων] *Al.* δῶκε Κρονίων.

Ver. 36 Ὠκεῖαι, ὡσεὶ πτερὸν, ἠὲ νόημα] Claudianus: *Quantum non iaculum Parthi, non impetus Auſtri, Non leve ſollicitae mentis diſcurrit acumen. De Raptu Proſerp.* II, 20. Cicero: "*Nihil eſt animo* "*velocius, nulla eſt celeritas, quae poſſit* "*cum animi celeritate contendere.*" *Tuſc. Diſputat. lib.* I, § 19.

Ver. 38 Θεοῖο] Sic infra, *ver.* 41, (notante *Barneſio,*) δεινὴ θεός. Et apud *Virgilium*, de *Venere*, — ducente Deo —. *Aen.* II, 632. Vide infra ad *ver.* 291; item ad *Il.* ι, 778.

Ver. 39 Τὸν δ' ἄρα Φαίηκες — οὐκ ἐνόησαν] Virgil. *Infert ſe ſeptus nebula, mirabile dictu, Per medios, miſcetque viris: neque cernitur ulli.* *Aen.* I, 443.

Ver. 41 Ῥά] *Vt dictum eſt — ver.* 14.

Ver. 43 Θαύμαζεν δ' Ὀδυσεὺς] Virgil. *Miratur molem Aeneas, magalia quondam: Miratur portas, ſtrepitumque, et ſtrata viarum.* *Aen.* I, 425.

Ver. 47 Τοῖσι δὲ] *Barneſius,* ut Τοῖσιδ' hic

Οὗτος δή τοι, ξεῖνε πάτερ, δόμος, ὅν με κελεύεις
Πεφραδέμεν· δήεις δὲ διοτρεφέας βασιλῆας
Δαίτην δαινυμένους· σὺ δ' ἔσω κίε, μηδέ τι θυμῷ
Τάρβει· θαρσαλέος γὰρ ἀνὴρ ἐν πᾶσιν ἀμείνων
Ἔργοισιν, τελέθει, εἰ καί ποθεν ἄλλοθεν ἔλθοι.
Δέσποιναν μὲν πρῶτα κιχήσεαι ἐν μεγάροισιν,
Ἀρήτη δ' ὄνομ' ἐστὶν ἐπώνυμον· ἐκ δὲ τοκήων
Τῶν αὐτῶν, οἵ περ τέκον Ἀλκίνοον βασιλῆα.
Ναυσίθοον μὲν πρῶτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
Γείνατο, καὶ Περίβοια, γυναικῶν εἶδος ἀρίστη,
Ὁπλοτάτη θυγάτηρ μεγαλήτορος Εὐρυμέδοντος,
Ὅς ποθ' ὑπερθύμοισι Γιγάντεσσιν βασίλευεν.
Ἀλλ' ὁ μὲν ὤλεσε λαὸν ἀτάσθαλον, ὤλετο δ' αὐτός.
Τῇ δὲ Ποσειδάων ἐμίγη, καὶ ἐγείνατο παῖδα
Ναυσίθοον μεγάθυμον, ὃς ἐν Φαίηξιν ἄνασσε·

" Haec ſane tibi, hoſpes pater, domus, quam me iubes
" Monſtrare; invenies Iovis-alumnos reges
" Convivium celebrantes: tu vero intro eas, neque quid animo
" Timeas: audax enim vir in omnibus potior
" Rebus exiſtit, etiam ſicunde aliunde venerit.
" Reginam quidem primo invenies in aedibus;
" Arete vero nomen eſt inditum-*ei*: ex parentibus autem
" Iiſdem *eſt*, qui quidem genuerunt Alcinoum regem.
" Nauſithoum quidem primum Neptunus terrae-quaſſator
" Genuit, et Periboea, mulierum forma pulcherrima,
" Minima-natu filia magnanimi Eurymedontis,
" Qui olim ſuperbis Gigantibus imperabat:
" Verum hic quidem perdidit populum ſceleſtum, periit et ipſe.
" Cum illa vero Neptunus miſtus eſt, et genuit filium
" Nauſithoum magnanimum, qui Phaeacibus imperabat:

49 Δήεις δέ τοι] F. 52 Ἔργοισι] edd. vett. recte. 59 γιγάντεσσι] F. L. *Euſtath.* recte. 62 ἄνασσεν] edd. male.

hic legatur, ſenſum omnino poſtulare contendit. "Quis locus," inquit, "hic "pro δὲ, *vero*; Poëtice τοῖσδε, vel τοῖσ"δεσι, pro τούτοις, ponitur." Sed minus recte. Vide ad *Il.* ά, 57; et β', 160.

Ver. 49 Πεφραδέμεν] Vide ad *Il.* ξ', 500.

Ver. 51 Θαρσαλέος γὰρ ἀνὴρ ἐν πᾶσιν ἀμείνων] Virgil. *Audentes fortuna iuvat. Aen.* X, 284. Οὐκ ἔστι τόλμης ἐφόδιον μεῖζον βίου. *Menander, Fragment.* 84 *ex incertis Comoediis.*

Ver. 52 Ποθεν ἄλλοθεν] *Al.* μάλα τηλόθεν.

Ver. 53 Δέσποιναν μὲν πρῶτα] Vide *Iulian. Imperat. Orat.* 3. *haud longe ab initio.*

Ibid. Κιχήσεαι] Νῦν ἀντὶ τοῦ ἱκετεύεις. [*Al.* ἱκετεύσεις·] οὐ γὰρ καταλήψεσθαι σημαίνει. *Schol.* Quod tamen, ut opinor, vix ferri poteſt. *Clark.* Recte iudicat *Clarkius.* eſt pro εὑρήσεις, quod alibi uſurpat in tali re *Homerus*: Eam reperies, offendes domi. *Ern.*

Ver. 54 Ἀρήτη δ' ὄνομ' ἐστὶν] Καθὸ ἀρητῶς καὶ εὐκταίως ἐγεννήθη. *Schol.*

Ver. 59 Ὅς ποθ' ὑπερθύμοισι] Ἐποίησε δὲ [Ὅμηρος] καὶ τὸν βασιλέα τῶν Φαιάκων λέγοντα [*Infra ver.* 205, 206,] εἶναι τοὺς Φαίακας ἐγγὺς θεῶν ὥσπερ Κύκλωπας, καὶ τὸ Γιγάντων ἔθνος. Ἔν τε οὖν τούτοις δηλοῖ θνητοὺς ὄντας καὶ οὐ θεῖον γένος τοὺς Γίγαντας· καὶ σαφέστερον ἐν τῷδε ἔτι· Ὅς ποθ' ὑπερθύμοισι Γιγάντεσσι βασίλευεν, etc. *Pauſanias, Lib.* VIII, *cap.* 29.

Ver.

Ναυσίθοος δ' ἔτεκε Ῥηξήνορά τ', Ἀλκίνοόν τε.
Τὸν μὲν, ἄκουρον ἐόντα βάλ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
Νυμφίον ἐν μεγάρῳ, μίαν οἴην παῖδα λιπόντα
Ἀρήτην· τὴν δ' Ἀλκίνοος ποιήσατ' ἄκοιτιν,
Καί μιν ἔτισ', ὡς οὔτις ἐπὶ χθονὶ τίεται ἄλλη,
Ὅσσαι νῦν γε γυναῖκες ὑπ' ἀνδράσιν οἶκον ἔχουσιν·
Ὣς κείνη περὶ κῆρι τετίμηταί τε, καὶ ἔστιν,
Ἔκ τε φίλων παίδων, ἔκ τ' αὐτοῦ Ἀλκινόοιο,
Καὶ λαῶν, οἵ μιν ῥα, θεὸν ὥς, εἰσορόωντες,
Δειδέχαται μύθοισιν, ὅτε στείχησ' ἀνὰ ἄστυ.
Οὐ μὲν γάρ τι νόου γε καὶ αὐτὴ δεύεται ἐσθλοῦ,
Οἷσίν τ' εὖ φρονέῃσι, καὶ ἀνδράσι νείκεα λύει.
Εἴ κέν τοι κείνη γε φίλα φρονέῃσ' ἐνὶ θυμῷ,
Ἐλπωρή τοι ἔπειτα φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἱκέσθαι
Οἶκον ἐς ὑψόροφον, καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὣς ἄρα φωνήσασ', ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
Πόντον ἐπ' ἀτρύγετον· λίπε δὲ Σχερίην ἐρατεινήν·

« Nauſithous vero genuit Rhexenoremque, Alcinoumque.
« Illum quidem prole maſcula carentem interemit argenteum-arcum geſtans [Apollo,
« Ducta recens uxore in regia, unica ſola filia relicta
« Areta: hanc vero Alcinous duxit uxorem,
« Et ipſam honoravit, ut nulla ſuper terra honoratur alia,
« Quotquot nunc utique mulieres ſub viris domum habent;
« Adeo illa ex animo honoraturque, et eſt *cordi*,
« Et apud charos liberos, et apud ipſum Alcinoum,
« Et cives, qui ipſam ſane, deam veluti, ſuſpicientes,
« Excipiunt vocibus *fauſtis*, cum incedit per urbem.
« Neque enim omnino mente utique et ipſa eget bona,
« Quibus utique bene velit, et viris lites ſolvit.
« Si tibi illa quidem bene velit in animo,
« Spes tibi deinde amicoſque viſurum te, et perventurum
« Domum in excelſam, et tuam in patriam terram.
Sic utique locuta, abiit caeſia-oculis Minerva
Pontum per infructuoſum; reliquitque Scheriam amabilem:

63 Ἔτεκεν] R. male. 68 ὅσσαι νῦν τε] edd. praeter R. ſic et *Euſtath.* 74 οἷσι] F. male. ᾗσιν τ' εὐφροσύνῃσι καὶ] R. ſed aut ν delendum aut τ'.

Ver. 64 Ἄκουρον] Ἄμοιρον ἄῤῥενος παιδὸς, ἢ μὴ γεννήσαντα παῖδα ἄῤῥενα. *Schol.*

Ibid. Βάλ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων] Vide infra ad ὀ, 409.

Ver. 65 Νυμφίον] Νεωστὶ γεγαμηκότα. *Schol.*

Ver. 66 Ποιήσατ'] Vide infra ad ἰ, 296.

Ver. 67 Ἔτισ' — τίεται] Vide ad *Il.* γ', 257; et χ', 19, 20.

Ver. 68 Νῦν γε] *Al.* νῦν τε. Minus recte.

Ver. 69 Τετίμηταί τε, καὶ ἔστιν] Vide ad *Il.* ά, 37; et ν', 736.

Ver. 74 Οἷσίν τ' εὖ φρονέῃσι] Καὶ οἷς ἂν εὐφρονῇ ἡ Ἀρήτη, τὰ νείκη, καὶ τὰς πρὸς ἀλλήλους διαφορὰς τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναικῶν διαλύει. *Schol.* *Al.* Ἧσίν τ' εὖ φρονέῃσι, et Ἧσιν τ' εὐφροσύνῃσι.

Ver. 79 Σχερίην] Ἡ τῶν Φαιάκων χώρα, ἡ νῆσος, καὶ ἡ Κέρκυρα τὸ πρότερον οὕτως ἐκαλεῖτο. *Schol.*

Ver.

Ἵκετο δ' ἐς Μαραθῶνα, καὶ εὐρυάγυιαν Ἀθήνην,
Δῦνε δ' Ἐρεχθῆος πυκινὸν δόμον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἀλκινόου πρὸς δώματ' ἴε κλυτά· πολλὰ δέ οἱ κῆρ
Ὥρμαιν' ἱσταμένῳ, πρὶν χάλκεον οὐδὸν ἱκέσθαι·
Ὥστε γὰρ ἠελίου αἴγλη πέλεν, ἠὲ σελήνης,
Δῶμα καθ' ὑψερεφὲς μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο.
Χάλκεοι μὲν γὰρ τοῖχοι ἐληλάδατ' ἔνθα καὶ ἔνθα,
Ἐς μυχὸν ἐξ οὐδοῦ· περὶ δὲ θριγκὸς κυάνοιο·
Χρύσειαι δὲ θύραι πυκινὸν δόμον ἐντὸς ἔεργον·
Ἀργύρεοι δὲ σταθμοὶ ἐν χαλκέῳ ἕστασαν οὐδῷ,
Ἀργύρεον δ' ἐφ' ὑπερθύριον, χρυσέη δὲ κορώνη.

Venit autem ad Marathona, et latas-vias-habentes Athenas,
Et ingreſſa eſt Erechthei bene-munitam domum. At Vlyſſes
Alcinoi ad domum ibat inclytam: multa vero ei cor
Cogitabat ſtanti, prius-quam ad aereum limen veniſſet:
Inſtar enim ſolis ſplendor erat, aut lunae,
Domum per excelſam magnanimi Alcinoi.
Aerei etenim parietes ducti erant hinc atque hinc,
Ad intimum-receſſum a limine: circa autem corona ex cyano:
Aureae vero fores firmam domum intus claudebant:
Poſtes autem argentei in aereo ſtabant limine,
Argenteum vero ſuperliminare, aurea autem cornix,

86 Γὰρ] abeſt Fl. *ibid.* ἐρήρεδατ'] edd. vett. *Euſtath.* 89 ἕστασαν] edd. 90 ἐφυπερθύριον] R. *Euſtath.*

Ver. 80 Μαραθῶνα] Τόπον τῆς Ἀττικῆς. *Schol.*

Ver. 81 Ἐρεχθῆος πυκινὸν δόμον] Τὸ ἑαυτῆς τέμενος· ἐν τούτῳ γὰρ ἐτράφη Ἐρεχθεύς. *Schol.*

Ver 84 Ὥστε γὰρ ἠελίου αἴγλη πέλεν] Vide ſupra ad δ', 45.

Ver. 86 Τοῖχοι ἐληλάδατ'] In vulgatis editum eſt ἐρηρέδατ'. *Barneſius* autem ex *Scholiaſte* reſtituit ἐληλάδατ'. "Nam "de parietibus aeneis, (inquit,) qui ductilibus certe laminis erant induti, vox "ἐλαύνω proprie uſurpatur; mox autem "ad v. 95, ἐν δὲ θρόνοι περὶ τοῖχον ἐρηρέ"δατ'· ibi quidem vox ἐρείδω ſignificantior: quare meo quidem iudicio, vox "ἐληλάδατο hoc in loco ſcribenda, ut MS. "*Scholia Aloyſii* expreſſe legunt; illo po"ſteriori loco, ἐρηρέδατο. Et ipſe mox "Poëta, v. 113, eadem voce utitur, de "Sepimento, Muri inſtar erecto, περὶ δ' "ἕρκος ἐλήλαται. — Ἐληλάδατο, pro ἐλη"λαμένοι ἦσαν, et ἐρηρέδατο, pro ἐρηρεισ"μένοι, *Ionice*, Reduplicatione *Attica* in"ſuper aſſumpta." Ita ille. Porro et in duobus MSS. repperit vir eruditus *Tho. Bentleius* ἐληλάδατο. Vnde non abſimile eſt, vocem ἐρηρέδατ', quae huic loco minus videtur convenire, ex *ver.* 95 infra, huc irrepſiſſe. *Clark.* Non ſatis ſimile eſt, quod e *v.* 95 affertur. nam ἕρκος, τεῖχος ἐλαύνεσθαι proprie dicitur, *duci*, *agi* circa aliquid, ad ſepiendum, dirimendum etc. Τοῖχος autem bene dicitur ἐρείδεσθαι, poteſtque lectio bene defendi. Nec tamen intercedam, quo minus ἐληλάδατ' legatur. *Euſtathius* quoque tradit, hanc lectionem in MSS. nonnullis reperiri, ſed ἐρηρέδατ' ſatis perſpicue praefert. *Ern.*

Ver. 87 Θριγκὸς] Ἤτοι ἡ τῶν τοίχων κόμη, ἢ στεφάνωσις. *Euſtath.* *Al.* τριγκός.

Ver. 89 Ἀργύρεοι δὲ σταθμοὶ] Vide ad *Il.* β', 537. *Barneſius* de *ſuo* edidit, Σταθμοὶ δ' ἀργύρεοι. Sed ſine Codicibus nihil mutandum. Et MSS. a *Tho. Bentleio* collati, cum vulgatis legunt Ἀργύρεοι δὲ σταθμοὶ *etc.* *Clark.* In *hac* lectione prima in σταθμοὶ eſt corripienda: idque fieri poſſe largitur *Barneſius* amandans nos ad exempla ad *Eurip. Phoeniſſ.* 19 allata: quae me non ſatis movent. *Ern.*

Ver. 90 Ἀργύρεον δ' ἐφ' ὑπερθύριον] Ἤγουν τὸ ἐπικείμενον ταῖς θύραις, εἰς ὅ φασιν αἱ

ἄνω

Χρύσειοι δ' ἑκάτερθε καὶ ἀργύρεοι κύνες ἦσαν,
Οὓς Ἥφαιστος ἔτευξεν ἰδυίῃσι πραπίδεσσι,
Δῶμα φυλασσέμεναι μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
Ἀθανάτους ὄντας καὶ ἀγήρως ἤματα πάντα.
Ἐν δὲ θρόνοι περὶ τοῖχον ἐρηρέδατ' ἔνθα καὶ ἔνθα,
Ἐς μυχὸν ἐξ οὐδοῖο διαμπερές· ἔνθ' ἐνὶ πέπλοι
Λεπτοὶ εὔνητοι βεβλήατο, ἔργα γυναικῶν.
Ἔνθα δὲ Φαιήκων ἡγήτορες ἑδριόωντο,
Πίνοντες καὶ ἔδοντες· ἐπηετανὸν γὰρ ἔχεσκον.
Χρύσειοι δ' ἄρα κοῦροι εὐδμήτων ἐπὶ βωμῶν
Ἕστασαν, αἰθομένας δαΐδας μετὰ χερσὶν ἔχοντες,
Φαίνοντες νύκτας κατὰ δώματα δαιτυμόνεσσι.
Πεντήκοντα δέ οἱ δμωαὶ κατὰ δῶμα γυναῖκες·

Aurei porro utrinque et argentei canes erant,
Quos Vulcanus fecerat peritis praecordiis,
Domum ut-cuſtodirent magnanimi Alcinoi,
Immortales exiſtentes et ſenii-expertes dies omnes.
Intus veró ſolia circa parietem firmata erant hinc atque hinc,
Ad intimum-receſſum a limine-uſque: ibi pepli
Tenues bene-neti inſtrati erant, opera mulierum.
Hic autem Phaeacum primates ſedebant,
Bibentes et edentes: perpetue enim *epulas*-habebant.
Aurei vero iuvenes bene-ſtructas ſuper aras
Stabant, ardentes faces manibus tenentes,
Illucentes nocte per domum convivis.
Quinquaginta porro ei ancillae per domum foeminae:

91 Χρύσεος δὲ] L. 97 ἐΰννητοι] R. *Euſtath.* quod non ſpreverim. 103 πέντηκοντα δ' ἔσαν] R. *Euſtath.* quod melius puto quam *el.*

ἄνω στρόφιγγες ἁρμόζονται. *Euſtath. Al.* ἐφυπερθύριον.

Ibid. Χρυσέη] Pronuntiabatur χρυσῆ.

Ibid. Κορώνη] Τὸ ἐπίσπαστρον τῆς θύρας, ἤτοι τὸ κρίγκιον. [κρικίον] *Schol.* Κρικίον. *Euſtath.*

Ver. 91 Χρύσειοι δ' ἑκάτερθε καὶ ἀργύρεοι κύνες ἦσαν] Ἤτοι κυρίως, ἢ ἄλλως λέγει, παρ' ὃ καὶ κυνάδας φαμὲν, ἢ τοὺς δειλοὺς ἄλλους· τινὲς δὲ φασὶν τοὺς δοθέντας ὑπὸ Ἥρας Ποσειδῶνι ὑπὲρ τοῦ συλλαβεῖν αὐτῷ [apud *Euſtathium* αὐτῇ] πρὸς τὴν τοῦ Διὸς ἐπίθεσιν, οὕτως περιελθεῖν εἰς Ἀλκίνοον. *Schol.*

Ver. 92 Ἔτευξεν ἰδυίῃσι πραπίδεσσι] *Al.* ἔτευξ' εἰδυίῃσι πραπίδεσσι. Quo modo et edidit *Barneſius.*

Ver. 95 Ἐρηρέδατ'] *Al.* ἐρειρέδατ'.

Ver. 96 Ἔνθ' ἐνὶ πέπλοι Λεπτοὶ εὔνητοι βεβλήατο] Horatius: *Rubra ubi cocco Tincta ſuper lectos canderet veſtis eburnos. Sermon. lib.* II, *Eclog.* VI, *ver.* 102.

Ver. 97 Εὔνητοι] *Al.* ἐΰννητοι. *Clark.* Vid. Var. Lect.

Ver. 100 Χρύσειοι δ' ἄρα κοῦροι] Lucret. *Si non aurea ſunt iuvenum ſimulacra per aedes Lampadas igniferas manibus retinentia dextris, Lumina nocturnis epulis ut ſuppeditentur. Lib.* II, *ver.* 24. "Simulacra iuvenum heroicis temporibus, "rudi adhuc ſeculo, et incognitis lucernis, in angulis coenationum deſtitui "ſolita, ut facem tenentes lucerent. *Homerus* de Phaeacibus canit; Χρύσειοι δ' "ἄρα κοῦροι etc." *Caſaubon. annotat. in Athenaeum, Lib.* IV, *cap.* 2.

Ibid. Εὐδμήτων ἐπὶ βωμῶν] *Euſtath.* Βωμοὶ δὲ ἁπλῶς ἀναβαθμοὶ ἐνταῦθα, ἐφ' ὧν λυχνοφόροι κοῦροι ἵσταντο. Sunt baſes quadratae ſtatuarum iſtarum. *Ern.*

Ver. 101 Αἰθομένας δαΐδας] Μαρμαίρειν δὲ δηλοῖ τὸ φῶς, δάος καλέσας, [infra χ', 497;] Δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι. ἀφ' οὗ αἱ δεικτικαὶ τοῦ φωτὸς, δᾷδες, καὶ δαΐδες. *Porphyr. Quaeſt. Homeric.* 9, *ipſo fine.*

Ibid. Μετὰ χερσὶν ἔχοντες] *Al.* μετὰ χερσὶ φέροντες.

Ver. 103 Πεντήκοντα δέ οἱ δμωαὶ] Virgil.

Αἱ μὲν ἀλετρεύουσι μύλης ἔπι μήλοπα καρπὸν,
Αἱ δ' ἱστοὺς ὑφόωσι καὶ ἠλάκατα στρωφῶσιν.
Ἥμεναι, οἷά τε φύλλα μακεδνῆς αἰγείροιο.
Καιροσέων δ' ὀθονέων ἀπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον.
Τόσσον Φαίηκες πέρι πάντων ἴδριες ἀνδρῶν

Aliae quidem molunt ſub mola flavum frumentum;
Aliae vero telas texunt et penſum verſant
Sedentes, qualia folia excelſae populi.
Bene-textis autem a linteis diſtillat humidum oleum.
Tantum Phaeaces ſupra omnes periti ſunt homines

108 Περὶ] edd. et 110.

gil. *Quinquaginta intus famulae, quibus ordine longo Cura penum ſtruere, et flammis adolere Penates.* *Aen.* I, 707.

Ibid. Αἱ οἱ] *Euſtathius* in commentario legit, δ' ἔσαν.

Ver. 104 Ἀλετρεύουσι μύλης ἔπι μήλοπα καρπὸν] Οἱ μὲν — . . σιν, ὅτι στρέφουσαι καὶ τρίβουσαι ἐπὶ τῆς μύλης, ἥ ἐστιν ἄκρον μηροῦ τοῦ κατὰ τὴν ἐπιγουνίδα, καρπὸν μήλοπα, ὅ ἐστιν ἐκ προβάτων ἔριον. — Ἕτεροι δὲ, κρειττόνως ἐξηγήμενοι, φασὶ τὰς ῥηθείσας γυναῖκας ἀλήθειν ἐν μύλωνι σῖτον. *Euſtath.* Earundem expoſitionum meminit et *Scholiaſtes.* Vera autem omnino poſterior; quia iſto ſenſu alibi apud Poëtam occurrit vox μύλη· priori, nuſquam.

Ibid. Μύλης ἔπι] *Al.* μύλης ἔπι.

Ibid. Μήλοπα καρπὸν] Τοὺς πυρούς· μηλοειδὴς γάρ ἐστι τὴν χροιάν. *Schol.*

Ver. 106 Οἷά τε φύλλα μακεδνῆς αἰγείροιο] Οἱ μὲν, ὅτι ἡλιοτροπίῳ τάξιν ἐπεῖχον καθήμεναι θεατροειδῶς· οἱ δὲ, ὅτι πεπύκνωται τὸ δένδρον τοῖς φύλλοις· φύλλα δὲ, ἤτοι διὰ τὸ πλῆθος, ἢ διὰ τὸ εὐκίνητον τῶν χειρῶν ἐν τῷ στρέφειν τὴν κρόκην, ὡς καὶ τὰ φύλλα τῆς αἰγείρου ἀντεστραμμένα ἀλλήλοις, καὶ εὐκίνητα ῥᾳδίως, καὶ ὑπὸ τυχούσης αὔρας. *Schol.* Poſtrema (ut opinor) optima interpretatio. Multo enim aptius videntur penſa verſata, quam foeminae ipſae ſedentes, Populi foliis comparari. Atque ita fere exponit *Euſtathius*: φύλλοις δὲ αἰγείρου τὰς δμωὰς εἰκάζει διὰ τὸ εὐκίνητον καὶ συνεχὲς τῆς αὐτῶν ἐργασίας· εὐκράδαντα γάρ, φασι, καὶ τὰ τῶν αἰγείρων φύλλα διὰ τὸ ὕψος.

Ver. 107 Καιροσέων δ' ὀθονέων ἀπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον] Ἤτοι οὕτως ἦσαν πυκναὶ, ὡς μηδὲ ἔλαιον δι' αὐτῶν διελθεῖν· ἢ ἔξωθεν ὡς ἔλαιον ἔστιλβον, διὰ τὴν λευκότητα· ἢ τρυφεραὶ ἦσαν, ὡς δοκεῖν ἔλαιον ἀποῤῥεῖν· ἢ οὕτως ἀποστίλβειν τὸν μίτον, ὡς δοκεῖν ἔλαιον ἀποβάλλειν. *Schol.* Eaſdemque fere interpretationes affert et *Euſtathius*. *Plutarchus* primam interpretationem ſecutus videtur; Ὅμηρος εἶπεν, Καιροσέων δ' ὀθονῶν ἀπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον, ἐνδεικνύμενος τὴν ἀκρίβειαν καὶ λεπτότητα τοῦ ὕφους, τῷ μὴ προσμένειν τὸ ἔλαιον, ἀλλ' ἀποῤῥεῖν καὶ ἀπολισθαίνειν τῆς πυκνότητος, οὐ δίησι. *De Pythiae Oraculis, haud longe ab initio.* Optima autem, ut opinor, poſtrema *Euſtathii* explicatio; nempe ut στίλβειν αἱ τοιαῦται λέγοιντο ἂν ὀθόναι, ὡς εἴπερ ἔλαιον αὐτῶν ἀπελείβετο, διὰ τὸ στιλπνὸν χρῶμα τῶν νεοϋφάντων καὶ ἔτι ἀπλύτων ὑφασμάτων. Cui accipiendi rationi favet id quod legitur *Iliad.* σ', 595; — οἱ δὲ χιτῶνας Εἵατο εὐνήτους, ἦκα στίλβοντας ἐλαίῳ. Et *Odyſſ.* γ', 408; ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισιν, Οἵ οἱ ἔσαν προπάροιθε θυράων ὑψηλάων Λευκοὶ, ἀποστίλβοντες ἀλείφατος. Quem locum hic reſpicit *Euſtathius*, quum addit; Ὅτι δὲ καὶ θρόνοι λιθινοὶ οὕτω στίλβουσιν, ἐκ τῆς κατὰ συχνὴν παράτριψιν λειάνσεως, οἱ κατὰ Πύλον μαρμάρεοι θρόνοι ἐδήλωσαν. *Clark.* Vid. ad *Il.* σ', 595. Simile eſt, quod ignis dicitur relucere a galea, quod veſtes ardere; in quo nihil niſi ſplendor eximius et praeſtringens oculos intelligitur. *Ern.*

Ibid. Καιροσέων] *Schol.* Εὐϋφῶν; εὖ κεκαιρωμένων· καίρωμα δέ ἐστι τὸ διαπλεκόμενον ἐν τῷ στήμονι, παρὰ τὸν μίτον· ὑπὲρ τοῦ μὴ συγχεῖσθαι τοὺς στήμονας· ὅθεν ἀπὸ μέρους τοῦ μιτώματος, τοὺς ὅλους εὐϋφεῖς λέγει. *Clark.* Haec ad verbum deſcripſit *Suidas*. Nec multum diverſa habet *Heſychius*, qui ponit καιροσσέων, quod eodem redit, et ex analogia ſic eſſe debet: nam, ut *Euſtathius* tradit, ex καιρόεις, καιρόεσσα, fit καιροέσσων, καιρόσσων, καιροσσέων. Sed pronunciandum καιροσσῶν. Alii tamen, ut idem *Euſtath.* tradit, nominativum faciebant καιρόσα. *Ern.*

Ibid. Ὀθονέων] Pronuntiabatur ὀθονῶν. Quo modo et legit *Plutarchus*, loco ſupra citato.

Ver. 108 Τόσσον] *Al.* Ὅσσον.

Ver.

Νῆα θοὴν ἐνὶ πόντῳ ἐλαυνέμεν· ὡς δὲ γυναῖκες
Ἱςὸν τεχνῆσαι· πέρι γάρ σφισι δῶκεν Ἀθήνη
Ἔργα τ' ἐπίςασθαι περικαλλέα, καὶ φρένας ἐσθλάς.
Ἔκτοσθεν δ' αὐλῆς μέγας ὄρχατος ἄγχι θυράων
Τετράγυος· περὶ δ' ἕρκος ἐλήλαται ἀμφοτέρωθεν.
Ἔνθα δὲ δένδρεα μακρὰ πεφύκει τηλεθόωντα,
Ὄγχναι, καὶ ῥοιαὶ, καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι.
Συκαί τε γλυκεραὶ, καὶ ἐλαῖαι τηλεθόωσαι.

In celeri nave per pontum dirigenda: tantum etiam mulieres *præſtant*
In tela texenda; ſupra modum enim illis dedit Pallas
Operaque ſcire perpulchra, et ingenium bonum.
Extra vero aulam ingens hortus prope ianuas
Quatuor-iugerum: circa autem ſeptum ductum eſt utrinque.
Ibi vero arbores procerae creſcebant virentes,
Pirus, et malus-punica, et mali pulchrum-fructum-ferentes,
Ficusque dulces, et oleae vireſcentes.

114 Δένδρεα] A. 2. 3.

Ver. 110 Τεχνῆσαι] *Scholiaſtes* videtur legiſſe τεχνῆσσαι ex τεχνήεσσαι notante *Barneſio.*

Ver. 112 Μέγας ὄρχατος] Ἡ ἐπὶ ςίχον, καὶ ἐν τάξει τῶν ἀμπέλων φυτεία, ὄρχατος λέγεται, ἢ κῆπος. *Schol.* Vide et ſupra ad ζ', 162.

Ver. 113 Τετράγυος] Τεσσάρων γυῶν· γύη δὲ μέτρον γῆς γεωργικόν. *Schol.* Τετράγυος δὲ, ὃ ἑκάςη τῶν τεσσάρων πλευρῶν γύην εἶχεν. *Euſtath.*

Ibid. Περὶ δ' ἕρκος ἐλήλαται] Sic apud *Heſiodum*; Τὸν πέρι χάλκεον ἕρκος ἐλήλαται. *Theogon. ver.* 726. *Clark.* Plura ex *Homero* collegit *Euſtath.* ad *ver.* 86. *Ern.*

Ibid. Ἐλήλαται] Similiterque *ver.* 122, ἐρρίζωται. Vide ad *Il.* ά, 37.

Ver. 114 Ἔνθα δὲ δένδρεα μακρὰ πεφύκει] Τῶν δένδρων τὰ μὲν καρποφόρα καλὰ προσαγορεύει. Ἔνθα, Δένδρεα καλὰ πεφύκει, Ὄχναι, καὶ ῥοιαὶ, καὶ μηλέαι· τὰ δ' εἰς ξυλείαν εὔθετα, μακρὰ τοῖς ἐπιθέτοις τὰς χρήσεις διαςέλλων. *Athenaeus, lib.* I, *cap.* 19. Vbi notandum, pro δένδρεα μακρὰ, legiſſe hic *Athenaeum*, δένδρεα καλά. Vide et ſupra ad ι, 238.

Ver. 115 Ὄγχναι] Nonnulli legunt Ὄχναι. Quam et veriorem eſſe lectionem contendit *Barneſius*, ex *Odyſſ.* ω 246; Οὐκ ὄχνη, οὐ πρασίη τοι ἄνευ κομιδῆς κατὰ κῆπον· ubi *Prior* Syllaba, inquit, communis. Sed vide ad iſtum locum. *Clark.* Apud alios ſane fere eſt ὄχνη, ut apud *Callimach.* H. in Cer. ubi omnes libri in hac ſcriptura conſentiunt. *Etym. M.* commemorat ὄχνη in loco verbi, ſed in Ἄπιος p. 122 habet ὄγχνη. Scripturam antiquiorem eſſe ὄγχνη, non dubitem: ſed ea poſt uſu emollita eſt, ut etiam in h. l. laudaretur ὄχνη, ut apud *Diodorum*, *Athenaeum.* *Ern.*

Ibid. Μηλέαι ἀγλαόκαρποι] Ζήτησις ἦν διὰ τί τὰς μηλέας ὁ Ποιητὴς ἀγλαοκάρπους ἐξαιρέτως προσεῖπεν. Καὶ Τρύφων μὲν ὁ ἰατρὸς ἔλεγε, κατὰ τὴν πρὸς τὸ δένδρον εἰρῆσθαι σύγκρισιν. ὅτι μικρὸν ὂν κομιδῆ, καὶ τὴν ὄψιν εὐτελὲς, καλὸν καὶ μέγαν ἐκφέρει τὸν καρπόν. Ἄλλος δέ τις ἔφη, τὸ καλὸν ἐκ πάντων συντεθέντα, μόνῳ τούτῳ τῶν ἀκροδρύων ὑπάρχον καὶ γὰρ τὴν ψαῦσιν ἔχει καθάπερ ἴον, ὥςε μὴ μολύνειν, ἀλλ' εὐωδίας ἀναπιμπλάναι τὸν ἁπτόμενον, καὶ τὴν γεῦσιν ἡδεῖαν· ὀσφραίνεσθαί τε καὶ ἰδεῖν ἐπιτερπέςατόν ἐςι· διὸ καὶ πάσας ὁμοῦ τι τὰς αἰσθήσεις προσαγόμενον, εἰκότως ἐπαινεῖσθαι. *Plutarch. Sympoſiac. Lib.* V, *Probl.* 8, *ſub initio.*

Ver. 116 Συκαί τε γλυκεραὶ, καὶ ἐλαῖαι τηλεθόωσαι] Καλὰ δὲ καὶ τὰ ἐπίθετα. Παρατετηρημένως γὰρ ὁ Ποιητὴς ἑκάςῳ δένδρῳ ἐπίθετον ἐντίθεται κατὰ φυσικὴν ἰδιότητα. Καλὸν μὲν γὰρ τὸ μῆλον· καὶ, ὡς αὐτὸς φησι, καρπὸς ἀγλαός· διὸ καὶ ἀγλαόκαρπος ἡ μηλέα, ὡς αὐτίκα εἰρήσεται. Γλυκὺ δὲ ὑπερβαλλόντως, τὸ σῦκον ἐν ὀπώραις. Ἀειθαλὴς δὲ ἡ ἐλαία. *Euſtath.* Ὅμηρος δὲ ὁ σοφὸς τὰ μὲν ἄλλα τῶν καρπῶν εἰς μέγεθος, ἢ χρόαν, ἢ κάλλος ἐπαινεῖ· μόνῳ δὲ τῷ σύκῳ τὴν τῆς γλυκύτητος ἐπωνυμίαν συγχωρεῖ· καὶ τὸ μὲν μέλι χλωρὸν καλεῖ, δεδιὼς μὴ λάθῃ γλυκὺ προσειπὼν ὃ καὶ πικρὸν εἶναι πολλάκις συμβαίνει·

Τάων ὔποτε καρπὸς ἀπόλλυται, ὐδ᾽ ἐπιλείπει
Χείματ@, ὐδὲ θέρευς, ἐπετήσι@· ἀλλὰ μάλ᾽ αἰεὶ
Ζεφυρίη πνείουσα, τὰ μὲν φύει, ἄλλα δὲ πέσσει.
Ὄγχνη ἐπ᾽ ὄγχνῃ γηράσκει, μῆλον δ᾽ ἐπὶ μήλῳ,
Αὐτὰρ ἐπὶ σαφυλῇ σαφυλὴ, σῦκον δ᾽ ἐπὶ σύκῳ.
Ἔνθα δέ οἱ πολύκαρπ@ ἀλωὴ ἐῤῥίζωται·
Τῆς ἕτερον μὲν θειλόπεδον λευρῷ ἐνὶ χώρῳ
Τέρσεται ἠελίῳ· ἑτέρας δ᾽ ἄρα τε τρυγόωσιν,
Ἄλλας δὲ τραπέυσι· πάροιθε δέ τ᾽ ὄμφακές εἰσιν,
Ἄνθ@ ἀφιεῖσαι, ἕτεραι δ᾽ ὑποπερκάζυσιν.

Ex iis fructus nunquam perit, neque deficit
Hyeme, neque aeſtate, perennis; ſed omnino ſemper
Zephyrus ſpirans, alia quidem creſcere-facit, alia vero matureſcere.
Pirus poſt pirum ſeneſcit, malum poſt malum,
Ac poſt uvam uva, ficuſque poſt ficum.
Ibi porro ei fructuoſa vinea plantata eſt:
Huius alterum quidem apricum-ſolum lato in loco
Siccatur ſole, alias autem vindemiant,
Alias vero calcant; ante autem uvae immaturae ſunt,
Florem emittentes, aliae vero ſubmatureſcunt.

117 Ποτε] abeſt El. *ibid.* ἀπολείπει] R. vid. *not.* 123 τῆς δ᾽ ἑτ.] R. 126 ὑποπερκάζυσι] edd. praeter R. male.

θάλλει· τῷ σύκῳ ἄρα δὲ μόνῳ ἀποδίδωσιν τὴν οἰκείαν εὐφημίαν, ὥσπερ τῷ νέκταρι, διότι καὶ μόνον γλυκὺ τῶν ἄλλων ἐςίν. *Iulian. Epiſt.* 24.

Ver. 117 Οὔποτε καρπὸς ἀπόλλυται, ὐδ᾽ ἐπιλείπει] Τυτέςιν ὐθ᾽ ὑπό τινος πάθυς φθείρεται, ὐδὲ μὴν δαπανώμενος ἀπολείπει. *Euſtath.*

Ibid. Ἐπιλείπει] Ita *Henricus Stephanus* et Vulgati. *Euſtathius* autem et in contextu et in commentario legit ἀπολείπει· uti edidit et *Barneſius*. Cumque iis facit et MS. unus a *Tho. Bentleio* collatus. *Al.* ἀπολήγει.

Ver. 118 Ἐπετήσιος] Ἐπηετανὸς καὶ διηνεκὴς καὶ ἐξαρκῶν εἰς ὅλον ἔτος. *Euſtath.*

Ver. 119 Ζεφυρίη] Ἡ τῦ Ζεφύρυ πνοή. *Schol.* Vide et ſupra ad *Il.* ά, 398.

Ver. 120 Ὄγχνη ἐπ᾽ ὄγχνῃ γηράσκει] *Diodorus Siculus* de inſula quadam in Oceano verſus meridiem reperta: τὰς ὀπώρας δὲ παρ᾽ αὐτοῖς παρ᾽ ὅλον τὸν ἐνιαυτὸν ἀκμάζειν ὥσπερ καὶ ὁ Ποιητὴς φησίν· Ὄχνη ἐπ᾽ ὄχνῃ γηράσκει, μῆλον δ᾽ ἐπὶ μήλῳ, Αὐτὰρ ἐπὶ σαφυλῇ σαφυλὴ, σῦκον δ᾽ ἐπὶ σύκῳ. *Bibliothec. Hiſt. Lib.* II, *haud longe a fine.* Ἐπιμελυμένυς δὲ αὐτὺς [ἥρωας] εἰσάγει [Ὅμηρος] καὶ τῶν ἀκροδρύων. Ὄχνη γὰρ ἐπ᾽ ὄχνῃ πυ γηράσκει, σῦκον δ᾽ ἐπὶ σύκῳ. *Athenaeus, lib.* I, *cap.* 19. Obſervat autem idem *Athenaeus* fructus hoſce nemini uſquam ad edendum appoſitos memorari. Καὶ μὴν ὐδ᾽ ὀπώραν παρατίθησι τινὶ, καί περ ὖσαν πολλὴν, καὶ ἥδιςα ταύτης μνημονεύων, καὶ πάντα χρόνον παρασκευάζων ἀθάνατον, Ὄχνη γάρ φησιν ἐπ᾽ ὄχνῃ, καὶ τὰ ἑξῆς. *Athenaeus, lib.* I, *cap.* 8.

Ibid. Ὄγχνη — ὄγχνῃ]. Vide ſupra ad *ver.* 215.

Ver. 123 Θειλόπεδον] Ἔνθα θεῖλος γίνεται βοτρύων, καὶ ἡλιῶνται, καὶ ψύχονται· ἢ ὁ ψυκτήρ. *Schol.*

Ver. 124 Ἑτέρας ἄρα τε τρυγόωσιν] *Al.* ἑτέρας δὲ ἄρα τρυγόωσιν.

Ver. 125 Τραπέυσι] Ἀντὶ τῦ πατῦσιν. *Euſtath.*

Ver. 126 Ἄνθος ἀφιεῖσαι] Ἀπὸ ἄνθυς εἰς ὄμφακας μεταβάλλυσαι. *Schol.*

Ibid. Ἀφιεῖσαι] "*Prior* Syllaba τῦ "ἱεὶς," inquit *Barneſius*, "per ſe *com-* "*munis*, plus ſemel *Homero* producitur, "ut *Iliad.* ά, *ver.* 51; Αὐτὰρ ἔπειτ᾽ αὐτοῖσι "βέλος ἐχεπευκὲς ἐφιεὶς. Et *Odyſſ.* μ΄, 192; "Ὡς φάσαν ἱεῖσαι ὄπα κάλλιμον·" Quae quam ſuperuacanea ſit annotatio, vide ad *Il.* γ, 103; et δ, 24.

Ibid. Ὑποπερκάζυσιν] Τῇ παρατάσει ἀκμάζυσιν· οἷον ἐκ τῦ ὄμφακος μεταβάλλυσιν εἰς τὸ μέλαν τῆς σαφυλῆς χρῶμα πεπαινόμεναι. *Schol.*

Ver.

Ἔνθα δὲ κοσμηταὶ πρασιαὶ παρὰ νείατον ὄρχον
Παντοῖαι πεφύασιν, ἐπηετανὸν γανόωσαι·
Ἐν δὲ δύω κρῆναι, ἡ μέν τ᾽ ἀνὰ κῆπον ἅπαντα
Σκίδναται, ἡ δ᾽ ἑτέρωθεν ὑπ᾽ αὐλῆς οὐδὸν ἵησι
Πρὸς δόμον ὑψηλὸν, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται·
Τοῖά ῥ᾽ ἐν Ἀλκινόοιο θεῶν ἔσαν ἀγλαὰ δῶρα.
Ἔνθα στὰς θηεῖτο πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα ἑῷ θηήσατο θυμῷ,
Καρπαλίμως ὑπὲρ οὐδὸν ἐβήσατο δώματος εἴσω.
Εὗρε δὲ Φαιήκων ἡγήτορας ἠδὲ μέδοντας
Σπένδοντας δεπάεσσιν ἐϋσκόπῳ Ἀργειφόντῃ,
Ὧι πυμάτῳ σπένδεσκον, ὅτε μνησαίατο κοίτου.

Ibi porro excultae areolae ad extremum ordinem
Omnis-generis conſitae ſunt, perenne florentes:
Inſunt autem duo fontes; alter quidem per hortum totum
Diſpergitur, alter vero ex altera parte ſub aulae limen fluit
Ad domum excelſam, unde aquabantur cives.
Talia utique in Alcinoi-*domo* deorum erant ſplendida dona.
Ibi ſtans admirabatur patiens nobilis Vlyſſes.
Caeterum poſtquam omnia ſuo admiratus eſſet animo,
Celeriter ſuper limen ingreſſus eſt domum intra.
Invenit autem Phaeacum ductores atque principes
Libantes poculis ſpeculatori Argicidae;
Cui ultimo libabant, quando cogitabant de-lecto.

130 Ἴησι] F. 131 ὑδρεύονται] edd. vett. 135 βήσατο] F.

Ver. 127 Ἔνθα δὲ κοσμηταὶ πρασιαὶ παρὰ νείατον ὄρχον] Παρετίθετο δὲ τοῖς ἥρωσι δειπνοῦσι καὶ λάχανα. Ὅτι δὲ ᾔδεσαν τὰς λαχανείας, δῆλον ἐκ τῶν παρὰ νείατον ὄρχον κοσμητῶν πρασιῶν. *Athenaeus*, *Lib.* I, *cap.* 19.

Ibid. Πρασιαὶ] *Schol.* Αἱ λαχανεῖαι, ἢ αἱ τῶν φυτειῶν τετράγωνοι σχέσεις ὡς τὰ πλινθία. *Clark.* Iſtas areolas ſ. iſtud topium numi Corcyraeorum exhibent apud *Spanhem.* *Ern.*

Ibid. Ὄρχον] Στίχον ἀμπέλου. *Schol.*

Ver. 128 Πεφύασιν] Vide ad *Il.* ν', 736; et ά, 37.

Ver. 130 Ἴησι] *Al.* ἵησι.

Ver. 131 Ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται] Ita ex *Scholiaſte* et ex *Henrico Stephano* reſtituit *Barneſius*: Quocum faciunt et MSS. nonnulli a *Tho. Bentleio* collati. Ita porro, notante *Barneſio*, in omnibus codicibus legitur infra ρ', 206, ubi idem hemiſtichium occurrit. Apud *Euſtathium*, Editionumque veterum nonnullas, hoc in loco corrupte ὑδρεύονται. *Clark.* Locus alter ex ρ', 206 nihil iuvat. Nam ibi et praecedit imperfectum: hic praeſentia σκίδναται, ἵησι, deſiderare videntur ὑδρεύονται. Sed et ſequente verſu eſt ἔσαν. Caeterum e dictis *Clarkii* patet, fruſtra *Ienſium* in Lect. Lucian. II, 6 obloqui *Bentleio*, qui in notis ad *Callimach.* H. in Iovem extr. in hoc verſu legendum ὑδρεύοντο dixerat, nec hinc doceri poſſe, diphthongum ante conſonantem corripi poſſe. *Ern.*

Ver. 132 Τοῖά ῥ᾽] *Talia inquam*—. *Al.* Τοῖ᾽ ἄρ᾽. Quod idem.

Ver. 138 Ὧι πυμάτῳ σπένδεσκον] Ἐπεὶ ὀνειροπομπὸς, ἢ ὕπνου παρεκτικός· διὸ καὶ, Εἵλετο δὲ ῥάβδον, τῇ τ᾽ ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει. [ſupra ε', 47.] *Schol.* Ἔσπενδον δὲ ἀπὸ τῶν δείπνων ἀναλύοντες, καὶ τὰς σπονδὰς ἐποιοῦντο Ἑρμῇ—. Δοκεῖ γὰρ Ἑρμῆς ὕπνου προστάτης εἶναι. *Athenaeus*, *lib.* I, *cap.* 14. Οἱ δὲ τῷ Ἑρμῇ πυμάτῳ σπένδοντες, ὅτε μνησαίατο κοίτου, ἆρ᾽ ἂν εἰς τὸ αὐτὸ συνάγουσι τῷ οἴνῳ τὸν λόγον. Ὡς γοῦν παρόντι καὶ συνεπισκοποῦντι τῷ φρονιμωτάτῳ θεῷ πρῶτον ἀπαλλαττόμενοι προσεύχονται. *Plutarch.* *Sympoſiac.* *lib.* VII, *Probl.* 9.

Ibid. Σπένδεσκον] Vide ad *Il.* ά, 37; et β', 221.

Ver.

Αὐτὰρ ὁ βῆ διὰ δῶμα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
Πολλὴν ἠέρ' ἔχων, ἥν οἱ περίχευεν Ἀθήνη,
Ὄφρ' ἵκετ' Ἀρήτην τε καὶ Ἀλκίνοον βασιλῆα.
Ἀμφὶ δ' ἄρ' Ἀρήτης βάλε γούνασι χεῖρας Ὀδυσσεύς·
Καὶ τότε δή ῥ' αὐτοῖο πάλιν χύτο θέσφατος ἀήρ.
Οἱ δ' ἄνεῳ ἐγένοντο δόμον κατὰ φῶτα ἰδόντες·
Θαύμαζον δ' ὁρόωντες· ὁ δ' ἐλλιτάνευεν Ὀδυσσεύς·
Ἀρήτη, θυγάτηρ Ῥηξήνορος ἀντιθέοιο,
Σόν τε πόσιν, σά τε γούναθ' ἱκάνω, πολλὰ μογήσας,
Τούσδε τε δαιτυμόνας, τοῖσιν θεοὶ ὄλβια δοῖεν
Ζωέμεναι, καὶ παισὶν ἐπιτρέψειεν ἕκαστος
Κτήματ' ἐνὶ μεγάροισι, γέρας θ', ὅ, τι δῆμος ἔδωκεν·
Αὐτὰρ ἐμοὶ πομπὴν ὀτρύνετε πατρίδ' ἱκέσθαι
Θᾶσσον· ἐπειδὴ δηθὰ φίλων ἄπο πήματα πάσχω.
Ὣς εἰπὼν, κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν κονίῃσι
Πὰρ πυρί· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
Ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε γέρων ἥρως Ἐχένηος,

Verum ivit per domum patiens nobilis Vlyſſes,
Multam caliginem habens, quam ei circumfudit Minerva,
Donec pervenit ad Areten et Alcinoum regem,
Circumiecit autem Aretae genubus manus Vlyſſes.
Et tum demum retro ab eo diſſipatus eſt divinitus-offuſus aër.
Illi vero muti facti ſunt per domum, virum conſpicati;
Admirabanturque intuentes; ſupplicabat autem Vlyſſes;
« Arete, filia Rhexenoris deo-paris,
« Ad tuum maritum, et ad tua genua venio, multa paſſus,
« Et ad hoſce convivas; quibus dii feliciter dent
« Vivere, et liberis tranſmittat unuſquiſque
« Poſſeſſiones in aedibus, honoremque, quem populus dederit:
« At mihi deductionem parate, in patriam ut-perveniam
« Ocyus; quoniam diu *procul*-ab amicis aerumnas patior.
Sic fatus, reſedit ad focum in cineribus
Iuxta ignem; illi vero omnes obmutuerunt ſilentio.
Sero autem tandem interfatus eſt ſenex heros Echeneus,

148 Τοῖσι θεοὶ] R. τοῖσίν τε θεοὶ] F. A. L. 149 ἐπιτρέψειαν ἕκαστα] F. A. 2. 3. L. ἐπιτρέψειαν etiam A. 1. ἐπιτρέψειαν ἕκαστος non ſpernendum videtur. 153 κατά ῥ' ἕζ.] F. L. ἕζετο] eaed. et A.

Ver. 140 Ἥν οἱ περίχευεν Ἀθήνη] Τουτέστι φρόνησις, ἡ προβολευσαμένη τὸν τοιοῦτον καιρόν. *Euſtath.*

Ver. 142 Ἄρ'] *Proinde, ut ei praeceperat Nauſicaa* —. ſupra ζ, 310.

Ver. 143 Καὶ τότε δή ῥ' αὐτοῖο πάλιν χύτο θέσφατος ἀήρ] Virgil. *Vix ea fatus erat, cum circumfuſa repente Scindit ſe nubes, et in aethera purgat apertum. Reſtitit Aeneas, claraque in luce refulſit. Aen.* I, 590.

Ver. 145 Ὁ δ' ἐλλιτάνευεν Ὀδυσσεύς] Ita *Barneſius. Al.* ὁ δ' ἐλιτάνευεν et, ὁ δὲ λιτάνευεν. Quae omnia eodem modo pronuntianda. Vide ad *Il.* ά, 4,51; et φ', 71.

Ver. 149 Ἐπιτρέψειεν ἕκαστος] *Al.* ἐπιτρέψειαν ἕκαστα.

Ver. 153, 160 Ἕζετ' — ἐν κονίῃσι — ἧσθαι — ἐν κονίῃσι] Vide ad *Il.* ά, 59; et ὐ', 156.

Ibid. Ἐπ' ἐσχάρῃ] Eſt *apud focum*, ut interpretatur etiam *Euſtathius*, idque patet e *ver.* 160. *Ern.*

Ver.

Ὃς δὴ Φαιήκων ἀνδρῶν προγενέστερος ἦεν,
Καὶ μύθοισι κέκαστο, παλαιά τε, πολλά τε εἰδώς.
Ὅς σφιν ἐΰφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
  Ἀλκίνο', ἔ μέν τοι τόδε κάλλιον, ἐδὲ ἔοικε,
Ξεῖνον μὲν χαμαὶ ἧσθαι ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν κονίῃσιν·
Οἵγε δὲ σὸν μῦθον ποτιδέγμενοι ἰσχανόωνται.
Ἀλλ' ἄγε δὴ ξεῖνον μὲν ἐπὶ θρόνε ἀργυροήλε
Εἷσον ἀνασήσας· σὺ δὲ κηρύκεσσι κέλευσον
Οἶνον ἐπικρῆσαι, ἵνα καὶ Διῒ τερπικεραύνῳ
Σπείσομεν, ὅσθ' ἱκέτῃσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ·
Δόρπον δὲ ξείνῳ ταμίη δότω ἔνδον ἐόντων.
  Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκεσ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
Χειρὸς ἑλὼν Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην,
Ὦρσεν ἀπ' ἐσχαρόφιν, καὶ ἐπὶ θρόνε εἷσε φαεινῦ,
Υἱὸν ἀνασήσας ἀγαπήνορα Λαοδάμαντα,
Ὅς οἱ πλησίον ἷζε, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκε.
Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρεσα

Qui ſane Phaeacum virorum maximus-natu erat,
Et eloquentia praeſtabat, priſcaque et plurima doctus.
Qui inter eos bene-volens concionatus eſt et dixit;
  " Alcinoe, non ſane tibi hoc honeſtius, neque convenit,
" Hoſpitem quidem humi ſedere ad focum in cineribus:
" Hi vero tuum iuſſum expectantes continent-ſe.
" Verum age iam hoſpitem in ſede argenteis-clavis-diſtincta
" Colloca erectum: tu autem praeconibus impera
" Vinum infundere; ut et Iovi fulmine-gaudenti
" Libemus, qui utique ſupplices venerandos comitatur:
" Coenam vero hoſpiti proma det ex intus reconditis.
  At poſtquam hoc audiiſſet ſacra vis Alcinoi,
Manu prehenſum Vlyſſem prudentem verſutum,
Erexit a foco, et in ſedem collocavit ſplendidam,
Filio exſuſcitato, virtutis-amante Laodamante,
Qui ei proximus ſedebat; maxime autem *ipſe* eum diligebat.
Aquam vero ancilla gutturnio infudit ferens

158 Εὖ φρ.] edd. 159 'Αλκιν'] F. 163 ἀνςήσας] F. male. 164 καὶ] abeſt R.

Ver. 158 Ὅς σφιν] Ita *Barneſius*. *Vulgg.* Ὃ σφιν.

Ver. 164 Οἶνον ἐπικρῆσαι] Ἐπὶ τῷ ὄντι ὕτερον ἐπικεράσαι. *Schol.*

Ver. 169 Ἐσχαρόφιν] *Al.* ἐσχαρόθεν. *Clark.* Scr. ἐσχαρόφι.

Ver. 170 Υἱὸν ἀνασήσας] Ἐπαινῦμεν δὲ καὶ τὸν Ἀλκίνεν, ὅτι τὸν ξένον ἱδρύει παρ' αὐτὸν, Υἱὸν ἀνασήσας ἀγαπήνορα Λαομέδοντα, Ὅς οἱ πλησίον ἧτο, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκεν· τὸ γὰρ εἰς τὴν τῦ φιλεμένε χώραν καθίσαι τὸν ἱκέτην, ἐπιδέξιον ἐμμελῶς καὶ φιλάνθρωπον. *Plutarch.* *Sympoſiac.* *Lib.* I, *Probl.* 2.

Ibid. Ἀγαπήνορα] Ὑπὸ ἀνδρῶν ἠγαπημένον, ἢ φιλάνθρωπον· ἢ τὸν ἀγαπῶντα ἀνδρείαν. *Schol.*

Ibid. Λαοδάμαντα] Apud *Plutarchum*, loco ſupra citato, Λαομέδοντα.

Ver. 171 Πλησίον ἷζε] Apud *Plutarchum*, πλησίον ἧςο.

Ver. 172 Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος] Virgil. *Dant famuli manibus lymphas.* *Aen.* I, 704.

Ver.

Καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
Νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
Εἴδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
Αὐτὰρ ὁ πῖνε καὶ ἦσθε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
Καὶ τότε κήρυκα προσέφη μένος Ἀλκινόοιο·
Ποντόνοε, κρητῆρα κερασσάμενος μέθυ νεῖμον
Πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον, ἵνα καὶ Διῒ τερπικεραύνῳ
Σπείσομεν, ὅσθ' ἱκέτῃσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.
Ὣς φάτο· Ποντόνοος δὲ μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα·
Νώμησεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενος δεπάεσσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ', ἔπιόν θ', ὅσον ἤθελε θυμὸς,
Τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε.
Κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
Ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
Νῦν μὲν δαισάμενοι κατακείετε οἴκαδ' ἰόντες·

Pulchro, aureo, ſuper argenteum lebetem,
Ad lavandum, iuxtaque politam extendit menſam,
Panem vero veneranda proma appoſuit ferens,
Fercula multa apponens, largiens de praeſentibus.
Caeterum bibebat et comedebat patiens nobilis Vlyſſes,
Et tum praeconem allocuta eſt vis Alcinoi;
« Pontonoë, cratere mixto vinum diſtribue
« Omnibus per domum; ut et Iovi fulmine gaudenti
« Libemus, qui utique ſupplices venerandos comitatur.
Sic ait: Pontonous autem dulce vinum miſcebat;
Diſtribuitque omnibus, auſpicatus poculis.
Caeterum poſtquam libaſſentque bibiſſentque, quantum volebat animus,
Illis dein Alcinous concionatus eſt et interfatus;
« Audite, Phaeacum ductores atque principes,
« Vt dicam, quae me animus in pectoribus iubet.
« Nunc quidem epulati cubetis domum profecti:

183 Νῶμησε] edd. *ibid.* ἀπαρξάμενος] R. dicitur ſane hoc verbum de libatione. ſed in hoc verſu alias apud Homerum eſt ἐπαρξ. 185 μετέειπεν] F. male. 188 δαινύμενοι] R.

Ver. 173 Καλῇ] Similiterque *ver.* 191, 235, et 336, καλά. Vide ad *Il.* β', 43.

Ver. 174 Νίψασθαι] Παρατηρητέον δὲ καὶ, ὅταν Ὀδυσσέα ἀπονιζόμενον, τὰς χεῖρας ποιῇ, πρὶν μεταλαβεῖν τροφῆς· ἐν Ἰλιάδι δὲ τοῦτο ποιοῦντας οὐκ ἔστιν εὑρεῖν. Σχολαζόντων γὰρ βίος ὁ ἐν Ὀδυσσείᾳ, καὶ διὰ τὴν εἰρήνην τρυφώντων. *Athenaeus, lib.* I, *cap.* 15.

Ver. 180 Ἀνὰ μέγαρον] Apud *Euſtathium* in commentario, ἀνὰ μέγαρα.

Ver. 183 Νώμησεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενος δεπάεσσιν] Τὸ δὲ πᾶσιν, οὐ τοῖς ποτηρίοις, ἀλλὰ τοῖς ἀνδράσιν. Ἀλκίνους γοῦν τῷ Ποντονόῳ φησὶ, [ſupra *ver.* 179;] Μέθυ νεῖμον Πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον. Καὶ ἑξῆς ἐπάγει· Νώμησε δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενος δεπάεσσιν. *Athenaeus, lib.* I, *cap.* 11.

Ibid. Ἄρα] *Deinceps —. Vt iuſſerat Alcinous —*, *ver.* 179.

Ver. 184 Σπεῖσάν τ'] MS. a *Tho. Bentleio* collatus, σπεῖσαντ'· uti et Editi habent *Iliad.* ι, 177, ubi idem verſus occurrit. Sed σπεῖσαν τ' uſitatior lectio.

Ver. 186 Κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες] Virgil. *Audite, o proceres, ait: Aen.* III, 103.

Ver. 188 Δαισάμενοι] *Euſtathius* in commentario citat δαινύμενοι. Minus recte.

Ver.

Ἠῶθεν δὲ γέροντας ἐπὶ πλέονας καλέσαντες,
Ξεῖνον ἐνὶ μεγάροις ξεινίσσομεν, ἠδὲ θεοῖσι
Ῥέξομεν ἱερὰ καλά· ἔπειτα δὲ καὶ περὶ πομπῆς
Μνησόμεθ', ὥσχ' ὁ ξεῖνος ἄνευθε πόνου καὶ ἀνίης
Πομπῇ ὑφ' ἡμετέρῃ ἣν πατρίδα γαῖαν ἵκηται,
Χαίρων καρπαλίμως, εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἐστί·
Μηδέ τι μεσσηγύς γε κακὸν καὶ πῆμα πάθῃσι
Πρίν γε τὸν ἧς γαίης ἐπιβήμεναι· ἔνθα δ' ἔπειτα
Πείσεται ἅσσα οἱ αἶσα, κατακλῶθές τε βαρεῖαι,
Γεινομένῳ νήσαντο λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
Εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ' οὐρανοῦ εἰλήλουθεν,

" Mane vero ſenibus pluribus advocatis,
" Hoſpitem in aedibus hoſpitio-excipiemus; atque diis
" Faciemus ſacra pulchra: deinde autem et de reductione
" Cogitabimus, ut hoſpes abſque labore et moleſtia
" Deductione ſub noſtra ſuam in patriam terram perveniat,
" Gaudens celeriter, etiam ſi valde procul ſit:
" Neque quid interea mali et damni patiatur,
" Antequam ipſe ſuam terram conſcendat. Ibi vero deinde
" Patietur quaecunque ei Fatum, Parcaeque graves,
" Naſcenti neverunt filo, quando ipſum peperit mater.
" Quod ſiquis immortalium utique de coelo venerit,

190 ξεινίσομεν] edd. praeter R. F. A. 1. 193 ἐφ' ἡμετέρῃ] R. 199 εἰλήλυθε]

Ver. 192 Ἀνίης] Vide ad *Il.* ί, 24.

Ver. 195 Μεσσηγύς γε] *Al.* μεσσηγύς τε.

Ver. 197 Πείσεται ἅσσα οἱ αἶσα, κατακλῶθές τε βαρεῖαι, Γεινομένῳ νήσαντο λίνῳ] Κλωθώ τε, Λάχεσίν τε, καὶ Ἄτροπον· αἵ τε βροτοῖσιν Γεινομένοισι διδοῦσιν ἔχειν ἀγαθόν τε κακόν τε. *Heſiod. Theogon. ver.* 218. Οὐκ ἔστιν ἀλύξαι Ἀνθρώποις ὅ, τι μοῖρα κατὰ κλωστῆρος ἐπείγει. *Theocrit. Idyll.* 24, *ver.* 68. *Sive ita naſcenti legem dixere ſorores; Nec data ſunt vitae fila ſevera meae.* Ovid. *Heroïd. Epiſt.* XV, *ver.* 81. Porro colligit hinc *Lucianus* in *Philopatride*, *Homerum* in ea ſententia fuiſſe, Fato nempe omnia regi. οὐχ Ὅμηρος ὁ ἀοίδιμος ποιητὴς εἴρηκε, [*Iliad.* ζ', 488,] Μοῖραν δ' οὔ τινά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν· — ἀλλὰ καὶ ὅλον βίον καθειμάρθαι, καὶ τὰς ἐν τούτῳ μεταβολάς· — ἔνθα δ' ἔπειτα Πείσεται ἅσσα οἱ αἶσα etc. Ὥστε πάντα ὑπὸ τῶν Μοιρῶν γίνεσθαι ὁ Ποιητὴς μεμαρτύρηκε. E contrario autem contendit *Euſebius*, μηδαμῶς τὸν Ὅμηρον μηδ' ἐν ἐκείνοις τοῖς ἔπεσι συμμαρτυρεῖν αὐτῷ τῷ δόγματι. Οὐ γὰρ τὸ πάντα γίνεσθαι καθ' εἱμαρμένην, ἀλλὰ μᾶλλον τό τινα κατ' ἐκείνην συμβαίνειν ἐξ αὐτῶν ὑποβάλλων εὑρεθήσεται. — Καὶ τό, [*Iliad.* ύ, 127,] — ὕστερον αὖτε τὰ πείσεται, ὅσσα οἱ αἶσα Γεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ — τὸ αὐτὸ βούλεται· οὐ γάρ, ὅτι πάντα αὐτῷ καθ' εἱμαρμένην τὰ μετὰ ταῦτα συμβήσεται, λέγει· ἀλλ' ὅτι κατ' ἀνάγκην αὐτῷ τινα συμβήσεται· ἢ γὰρ τοῦ ὅσσα διαστολὴ τί ποτε ἕτερον ἢ τοῦτο σημαίνει; — Καὶ τό, Μοῖραν δ' οὔ τινά φημι πεφυγμένον —, ἄριστα εἴρηται. Τίς γὰρ ἂν δύναιτο τὰ κατ' ἀνάγκην παντὶ ζώῳ συγκυροῦντα διαφυγεῖν; *Praeparat. Evangel. lib.* VI, *cap.* 8. *ſub initio.* Vide et ſupra ad ά, 7.

Ibid. Αἶσα, κατακλῶθές τε βαρεῖαι] *Al.* αἶσα, κατὰ κλῶθές τε βαρεῖαι. *Al.* αἶσα κατακλώθησι βαρεῖα. Quae poſterior lectio, uti recte hic annotat *Barneſius*, ferri non poteſt, propter ſequentem, Γεινομένῳ νήσαντο λίνῳ.

Ibid. Κατακλῶθες] Αἱ κατακλώθουσαι καὶ καταμοιροῦσαι ἑκάστῳ τὸ εἱμαρμένον. *Schol.*

Ver. 198 Γεινομένῳ νήσαντο λίνῳ] Vide ſupra ad δ', 208. Caeterum *Lucianus*, loco ad *ver.* 197 citato, legit Γιγνομένῳ νήσαντο *etc.*

Ver. 199 Εἰ δέ τις ἀθανάτων — εἰλήλουθεν] Hoc pertinet ad opinionem de Diis humana ſpecie interdum oberrantibus (unde

Ἄλλο τι δὴ τόδ' ἔπειτα θεοὶ περιμηχανόωνται.
Αἰεὶ γὰρ τοπάρος γε θεοὶ φαίνονται ἐναργεῖς
Ἡμῖν, εὖτ' ἔρδωμεν ἀγακλειτὰς ἑκατόμβας·
Δαίνυνταί τε παρ' ἄμμι καθήμενοι, ἔνθα περ ἡμεῖς.
Εἰ δ' ἄρα τις καὶ μοῦνος ἰὼν ξύμβληται ὁδίτης,
Οὔτι κατακρύπτουσιν· ἐπεί σφισιν ἐγγύθεν εἰμὲν,
Ὥσπερ Κύκλωπές τε, καὶ ἄγρια φῦλα Γιγάντων.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ἀλκίνο', ἄλλο τί τοι μελέτω φρεσίν· οὐ γὰρ ἔγωγε
Ἀθανάτοισιν ἔοικα, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
Οὐ δέμας, οὐδὲ φυὴν, ἀλλὰ θνητοῖσι βροτοῖσιν·
Οὕς τινας ὑμεῖς ἴστε μάλιστ' ὀχέοντας ὀϊζὺν
Ἀνθρώπων, τοῖσίν κεν ἐν ἄλγεσιν ἰσωσαίμην.
Καὶ δ' ἔτι κεν καὶ πλείον' ἐγὼ κακὰ μυθησαίμην,
Ὅσσα γε δὴ ξύμπαντα θεῶν ἰότητι μόγησα.
Ἀλλ' ἐμὲ μὲν δορπῆσαι ἐάσατε, κηδόμενόν περ

“ Aliud quippiam hoc deinceps dii moliuntur.
“ Semper enim antea quidem dii apparent manifeſti
“ Nobis, quando facimus inclytas Hecatombas;
“ Convivanturque apud nos ſedentes, ubi ſcilicet nos.
“ Si autem aliquis et ſolus profectus occurrit viator,
“ Nequaquam occultant; quoniam ipſos prope ſumus,
“ Quemadmodum Cyclopesque, et agreſtes gentes Gigantum.
Hunc autem reſpondens allocutus eſt ſolers Vlyſſes;
“ Alcinoë, aliud quid tibi curae-ſit in animo; non enim ego
“ Immortalibus ſimilis-ſum, qui coelum latum habitant,
“ Neque corpore, neque oris-habitu; ſed mortalibus hominibus,
“ Quoſcunque vos noſtis maxime ſubeuntes aerumnam
“ Hominum; hiſce doloribus aequipararer,
“ Et adhuc etiam plura ego mala dicerem,
“ Quae ſane omnia deorum voluntate pertuli.
“ Verum me quidem coenare ſinite, dolentem licet:

202 Ἔρδομεν] edd. praeter R. 211 μάλιστα δ'] eaed. 212 τοῖσί κεν] eaed. recte.

(unde neceſſitas hoſpitum benigne tractandorum) cuius multa apud veteres veſtigia. Caeterum de ſcriptura ultimi verbi vid. Var. Lect. *Ern.*

Ver. 205 Ἐπεί σφισιν ἐγγύθεν εἰμὲν] Quis intelligit: *Quoniam ipſos prope ſumus.* Verte: *quoniam ad ipſos proxime accedimus* (ſc. *ſimilitudine.*) *Eodem* ſenſu dicuntur Phaeaces ἀγχίθεοι ζ, 35. *Ern.*

Ver. 206 Ὥσπερ Κύκλωπές τε, καὶ ἄγρια φῦλα Γιγάντων] Ὡς εἰσὶν ἀλλήλων ἐγγὺς Κύκλωπές τε καὶ Γίγαντες, ἤτοι κατὰ γένος, ἢ κατὰ τόπον, ἢ κατὰ ἀδικίαν· οὕτως καὶ ἡμεῖς θεοῖς πλησίον κατὰ δικαιοσύνην. *Schol.*

Ver. 212 Τοῖσιν κεν] *Al.* τοῖσιν καί.

Ibid. Ἰσωσαίμην] Vide ſupra ad ζ, 491.

Ver. 213 Πλείον'] *Al.* μᾶλλον.

Ver. 215 Ἀλλ' ἐμὲ μὲν δορπῆσαι ἐάσατε] Καὶ τὸν Ὀδυσσέα δὲ Ὅμηρος πολυφάγον καὶ λαίμαργον παραδίδωσι, ὅταν λέγῃ· Ἀλλ' ἐμὲ μὲν δορπῆσαι ἐάσατε, *etc.* Ὑπερβάλλουσα γὰρ ἐν τούτοις φαίνεται αὐτοῦ λαιμαργία, μετὰ τοῦ μηδὲ εὐπρεπῆ τὰ περὶ τῆς γαστρὸς γνωμολογεῖν. Ἐχρῆν γὰρ, εἰ καὶ ἐλίμωττε, διακαρτερεῖν, ἢ μετριάζειν τὰ περὶ τὴν τροφήν. Τὸ δὲ τελευταῖον καὶ τὴν τελειοτάτην αὐτοῦ παρίστησι λαιμαργίαν καὶ γαστριμαργίαν. Ὡς καὶ ἐγὼ πένθος μὲν ἔχω φρεσὶν, *etc.* [*ver.* 219.] *Athenaeus, lib.* X, *cap.* I, *ſub fine.* Verum, uti notavit *Barneſius*, minus hoc

Vlyſſi

Οὐ γάρ τι στυγερῇ ἐπὶ γαστέρι κύντερον ἄλλο
Ἔπλετο, ἥτ' ἐκέλευσεν ἕο μνήσασθαι ἀνάγκῃ,
Καὶ μάλα τειρόμενον, καὶ ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔχοντα.
Ὡς καὶ ἐγὼ πένθος μὲν ἔχω φρεσίν· ἡ δὲ μάλ' αἰεὶ
Ἐσθέμεναι κέλεται καὶ πινέμεν· ἐκ δέ με πάντων
Ληθάνει, ὅσσ' ἔπαθον, καὶ ἐνιπλήσασθαι ἀνώγει.
Ὑμεῖς δ' ὀτρύνεσθε ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφιν,
Ὥς κε με τὸν δύστηνον ἐμῆς ἐπιβήσετε πάτρης,
Καί περ πολλὰ παθόντα· ἰδόντα με καὶ λίποι αἰὼν
Κτῆσιν ἐμὴν, δμῶάς τε, καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπῄνεον, ἠδ' ἐκέλευον
Πεμπέμεναι τὸν ξεῖνον, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπεν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ', ἔπιόν θ', ὅσον ἤθελε θυμὸς,
Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἶκόνδε ἕκαστος.
Αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεὺς,
Πὰρ δέ οἱ Ἀρήτη τε, καὶ Ἀλκίνοος θεοειδὴς,
Ἥσθην· ἀμφίπολοι δ' ἀπεκόσμεον ἔντεα δαιτός.

« Non enim odioſo ventre importunius aliud
« Eſt, qui iubet ſui recordari neceſſitate,
« Etiam valde afflictum *hominem*, et in animo dolorem habentem.
« Sic et ego luctum quidem habeo in animo, hic vero omnino ſemper
« Comedere iubet, et bibere; et me omnium
« Oblivisci facit, quaecunque paſſus ſum, et repleri iubet.
« Vos autem feſtinate, ſimul - atque aurora illuxerit,
« Vt me infauſtum meam deducatis in patriam,
« Quamvis multa paſſum: conſpicatum me, vel relinquat vita,
« Poſſeſſionem meam, famulosque, et altam magnam domum.
Sic dixit: illi autem omnes approbabant, et hortabantur.
Deducere hoſpitem, quoniam recte locutus erat.
At poſtquam libaſſentque, bibiſſentque quantum volebat animus,
Illi quidem decubituri iverunt domum unusquiſque.
At in aedibus relinquebatur nobilis Vlyſſes,
Apud autem ipſum Areteque, et Alcinous deo-par,
Sedebant; famulae autem auferebant vaſa convivii.

Vlyſſi vitio vertendum eſt, quia diutino ieiunio afflictus depingatur: — δηρὸν γὰρ ἐδητύος ἦεν ἄπαστος· ſupra ζ', 250.

Ibid. Ἐάσατε] Vide ſupra ad δ', 42. Male *Barneſius* ἐάσσατε.

Ver. 216 Οὐ γάρ τι στυγερῇ ἐπὶ γαστέρι κύντερον *etc.*] Haud diſſimiliter *Oppianus*: Ὡς οὐδὲν λιμοῖο κακώτερον, οὐδὲ βαρείης Γαστέρος, ἣ κρατέει μὲν ἐν ἀνθρώποισιν ἀπηνὴς, Καὶ χαλεπὴ δέσποινα συνέστιος· ὁππότε δαμῶν Λήθομένη. *Halieutic. lib.* III, 199.

Ver. 218 Καὶ ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔχοντα] Apud *Athenaeum*, loco ſupra citato, καὶ ἐνιπλησθῆναι ἀνώγει. Sed minus recte, propter ſequentem, Ὡς καὶ ἐγὼ πένθος μὲν *etc.*

Ver. 221 Ἐνιπλήσασθαι] *Athenaeus* et hic legit ἐνιπλησθῆναι.

Ver. 222 Ὀτρύνεσθε] *Al.* ὀτρύνεσθαι.

Ver. 224 Ἰδόντα με καὶ λίποι αἰὼν] Ita Praeco *Graecus* apud *Aeſchylum*, e *Troia* in patriam reverſus; Χαίρω, τεθνάναι δ' οὐκ ἔτ' ἀντερῶ θεοῖς. *Agamemn. ver.* 548.

Ver. 232 Ἔντεα δαιτὸς] *Schol.* Τὰ ὅπλα τῆς εὐωχίας, οἷον τραπέζας, καὶ τὰ τοιαῦτα. *Clark.* *Athenaeus* V, p. 195 ἀγγεῖα, et *Heſych.* ἔντεα δαιτὸς, σκεύη. *Ern.*

Τοῖσιν δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἤρχετο μύθων.
Ἔγνω γὰρ φᾶρός τε χιτῶνά τε, εἵματ' ἰδοῦσα,
Καλά, τά ῥ' αὐτὴ τεῦξε, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξί·
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ξεῖνε, τὸ μέν σε πρῶτον ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτή,
Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; τίς τοι τάδε εἵματ' ἔδωκεν;
Οὐ δὴ φῂς ἐπὶ πόντον ἀλώμενος ἐνθάδ' ἱκέσθαι;
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
Ἀργαλέον, βασίλεια, διηνεκέως ἀγορεῦσαι
Κήδε', ἐπεί μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ οὐρανίωνες.
Τοῦτο δέ τοι ἐρέω, ὅ μ' ἀνείρεαι, ἠδὲ μεταλλᾷς.
Ὠγυγίη τις νῆσος ἀπόπροθεν εἰν ἁλὶ κεῖται,
Ἔνθα μὲν Ἄτλαντος θυγάτηρ, δολόεσσα Καλυψώ,
Ναίει ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεός· οὐδέ τις αὐτῇ
Μίσγεται, οὔτε θεῶν, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
Ἀλλ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἐφέστιον ἤγαγε δαίμων
Οἶον, ἐπεί μοι νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῷ
Ζεὺς ἔλσας ἐκέασσε, μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ·

His vero Arete ulnas-candida exordiebatur ſermonis.
Agnovit enim pallium et tunicam, veſtimenta videns,
Pulchra, quae ſcilicet ipſa fecerat, cum ancillis mulieribus ;
Et ipſum allocuta verba alata dixit;
" Hoſpes, hoc quidem te primum interrogabo ipſa,
" Quis? unde es hominum? quis tibi haec veſtimenta dedit?
" An non dicis, per mare errantem te huc veniſſe?
Hanc autem reſpondens allocutus eſt ſolers Vlyſſes;
" Difficile, Regina, penitus enarrare
" Aerumnas, quandoquidem mihi multas dederunt dii coeleſtes.
" Hoc autem tibi dicam, quod me interrogas et inquiris.
" Ogygia quaedam inſula procul in mari iacet,
" Vbi quidem Atlantis filia, doloſa Calypſo,
" Habitat comas-pulchra gravis dea: neque quiſquam cum ipſa
" Verſatur, neque deorum, neque mortalium hominum.
" Sed infelicem me inquilinum *ei* duxit deus
" Solum; poſtquam mihi navem velocem candenti fulmine
" Iupiter percuſſam diffidit, medio in nigro mari;

233 Τοῖσι δὲ] R. 234 φᾶρον] R. male. 250 *ἐλάσας*] A. L. *ibid.* *ἐκέασε*] edd. praeter R.

Ver. 238 Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν] Ita apud Ovidium: *Quid veniat, quaeram, quiſque, quibusve locis.* *Triſt. lib.* III, *Eleg.* XII, *ver.* 34.

Ver. 241 Ἀργαλέον, βασίλεια] Virgil. *Infandum, regina, iubes renovare dolorem, Troianas ut opes etc.* *Aen.* II, 3.

Ver. 244 Ὠγυγίη τις νῆσος] Δρόμον ἡμερῶν πέντε Βρεττανίας ἀπέχουσα, πλέοντι πρὸς ἑσπέραν. *Plutarch. de facie in orbe Lunae.*

Ver. 248 Ἐφέστιον ἤγαγε] Ἐπὶ τὴν οἰκίαν αὐτῆς ἐπιξενωθησόμενον. *Schol.*

Ver. 250 Ἔλσας] Ita *Henricus Stephanus* Editionesque pleraeque: Itaque habet *Euſtathius* et in contextu et in commentario. *Scholiaſtes* autem, et Editio *Didymi*, eamque ſecutus *Barneſius*, hic legunt *ἐλάσας*· quibuſcum facit et MS. a *Tho. Bentleio* collatus. Atqui occurrit idem verſiculus ſupra 4, 132, ubi ipſae

Didymi

Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθον ἐσθλοὶ ἑταῖροι·
Αὐτὰρ ἐγὼ, τρόπιν ἀγκὰς ἑλὼν νεὸς ἀμφιελίσσης,
Ἐννῆμαρ φερόμην· δεκάτῃ δέ με νυκτὶ μελαίνῃ
Νῆσον ἐς Ὠγυγίην πέλασαν θεοὶ, ἔνθα Καλυψὼ
Ναίει ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεός· ἥ με λαβοῦσα,
Ἐνδυκέως ἐφίλει τε, καὶ ἔτρεφεν, ἠδὲ ἔφασκε
Θήσειν ἀθάνατον, καὶ ἀγήραον ἤματα πάντα.
Ἀλλ' ἐμὸν οὔποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθεν.
Ἔνθα μὲν ἑπτάετες μένον ἔμπεδον, εἵματα δ' αἰεὶ
Δάκρυσι δεύεσκον, τά μοι ἄμβροτα δῶκε Καλυψώ.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ὄγδοόν μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ἦλθε,
Καὶ τότε δή με κέλευσεν ἐποτρύνουσα νέεσθαι,

" Vbi alii quidem omnes periere boni ſocii:
" At ego, carina ulnis comprenſa navis utrinque-remis-agitatae,
" Novem diebus ferebar: decima autem me nocte nigra
" Inſulam ad Ogygiam appulerunt dii; ubi Calypſo
" Habitat comas-pulchra, gravis dea; quae me ſuſceptum
" Amice tractabatque, et alebat, et dicebat ſe
" Facturam immortalem, et ſenii-expertem diebus omnibus:
" Sed meum nunquam animum in pectoribus flectebat.
" Illic quidem ſeptem-annos manebam perpetuo, veſtimenta autem ſemper
" Lachrymis rigabam, quae mihi divina dedit Calypſo:
" Sed cum iam octavus mihi revolutus annus veniſſet,
" Et tum demum me iuſſit hortans redire,

253 Δεκάτῳ] A. L. 259 αἰὲν] R. ἀεὶ melius eſt. 262 μ' ἐκέλευσεν] R.

Didymi et *Barneſii* Editiones cum Vulgatis habent ἔλσας. *Clark.* Non ſatis inſpexit edd. vett. *Barneſius*, nec *Clarkius*. Vid. Var. Lect. *Ern.*

Ver. 252 Τρόπιν] Τὸ κατώτατον μέρος τῆς νεὼς, περὶ ὃ σχίζεται τὸ κῦμα· ἢ τὸ μέσον τῆς νεὼς ξύλον. *Schol.*

Ibid. Ἀγκὰς] Vide ad *Il.* ξ', 346.

Ver. 253 Ἐννῆμαρ φερόμην] *Longinus* locum hunc inter eos recenſet, quibus *Homeri* in *Odyſſea* ingenii defectum indicari contendit. Παρεξέβην δ' εἰς ταῦθ', (inquit,) ἵνα δείξωμαι, ὡς εἰς λῆρον ἐνίοτε ῥᾷστον κατὰ τὴν ἀπακμὴν τὰ μεγαλοφυῆ παρατρέπεται. Οἷα — τὸν ἐπὶ τῆς ναυαγίας δέχ' ἡμέρας ἄσιτον· ['Οδυσσέα ſupplet *Tollius*;] — Τί γὰρ ἂν ἄλλο φήσαιμεν ταῦτα, ἢ τοῦ Διὸς ἐνύπνια; *De Sublimitate, Sect.* 9, *ſub fine.* Dna *Dacier* e contrario hoc non incredibile contendit, ſed ita revera fieri poſſe arbitratur. *Barneſius* vero in annotationibus; "Dico autem Ego, "(inquit,) haec cum Grano ſalis eſſe ſu"menda, non quaſi prorſus ab omni ci"bo abſtineret, verum ab ordinario, tem"peſtivo, et lautiori." Rectius fortaſſe *Scholiaſtes* ad μ', 447 infra, ubi idem fere locus occurrit; Οὐ δεῖ ζητεῖν πῶς διακαρτερεῖ ὁ ἥρως, εἰπούσης τῆς Ἀθηνᾶς. (infra ν, 47;) Αὐτὰρ ἐγὼ θεός εἰμι διαμπερὲς, ἥ σε φυλάσσω Ἐν πάντεσσι πόνοισι. Vide et ſupra et ά, 1. *Clark.* Cl. *Riccius* Diſpp. Hom. T. I, p. 150 ad alia exempla et Pauli comites Act. XXVII provocat: in quo loco tamen Barneſiana ratio locum habere videtur, quae eſt ab Homerico aliena.

Ibid. Δεκάτῃ δὲ με νυκτὶ] *Al.* δεκάτῃ δ' ἐν νυκτί.

Ver. 255 Ναίει] *Al.* Ναῖεν.

Ver. 259 Ἔνθα μὲν ἑπτάετες μένον ἔμπεδον] Hinc Ovidius: *An grave ſex annis pulchram foviſſe Calypſo, Aequoreaeque fuit concubuiſſe deae?* *Ex Ponto, Lib.* IV, *Epiſt.* x, *ver.* 13.

Ibid. Αἰεὶ] *Al.* αἰὲν.

Ver. 261 Ὄγδοον] Pronuntiabatur ὄγδουν. Vti et notavit *Barneſius.*

Ibid. Ἐπιπλόμενον ἔτος] Virgil. *Volventibus annis.* *Aen.* I, 238.

Ver. 262 Δή με κέλευσεν] *Al.* δή μ' ἐκέλευσεν.

Ζηνὸς ὑπ' ἀγγελίης, ἢ καὶ νόος ἐτράπετ' αὐτῆς.
Πέμπε δ' ἐπὶ σχεδίης πολυδέσμου· πολλὰ δ' ἔδωκε,
Σῖτον καὶ μέθυ ἡδὺ· καὶ ἄμβροτα εἵματα ἕσσεν·
Οὖρον δὲ προέηκεν ἀπήμονά τε, λιαρόν τε.
Ἑπταδεκαίδεκα μὲν πλέον ἤματα ποντοπορεύων,
Ὀκτωκαιδεκάτη δ' ἐφάνη ὄρεα σκιόεντα
Γαίης ὑμετέρης· γήθησε δέ μοι φίλον ἦτορ,
Δυσμόρῳ· ἦ γὰρ ἔμελλον ἔτι ξυνέσεσθαι ὀϊζυῖ
Πολλῇ, τήν μοι ἐπῶρσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
Ὅς μοι ἐφορμήσας ἀνέμους, κατέδησε κελεύθους,
Ὤρινεν δὲ θάλασσαν ἀθέσφατον. οὐδέ τι κῦμα
Εἴα ἐπὶ σχεδίης ἀδινὰ στενάχοντα φέρεσθαι.
Τὴν μὲν ἔπειτα θύελλα διεσκέδασ'· αὐτὰρ ἔγωγε
Νηχόμενος τόδε λαῖτμα διέτμαγον· ὄφρα με γαίῃ
Ὑμετέρῃ ἐπέλασσε φέρων ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ.
Ἔνθα κέ μ' ἐκβαίνοντα βιήσατο κῦμ' ἐπὶ χέρσου,
Πέτρῃς πρὸς μεγάλῃσι βαλὸν, καὶ ἀτερπέϊ χώρῳ.
Ἀλλ' ἀναχασσάμενος νῆχον πάλιν, ἕως ἐπῆλθον

" Iovis ex iuſſu, ſive etiam animus mutatus eſt ipſius.
" Miſit vero me in rate multis vinculis-apta: multa autem dedit,
" Panem et vinum ſuave, et divinas veſtes induit:
" Ventumque praemiſit innocuumque, placidumque.
" Septendecim quidem navigabam dies per-mare-iter-faciens,
" Decima-octava vero apparuerunt montes umbroſi
" Terrae veſtrae; laetatum vero eſt mihi charum cor,
" Infelici: certe tamen eram adhuc conflictaturus aerumnis
" Multis, quas mihi immiſit Neptunus terrae-quaſſator;
" Qui mihi incitatis ventis impedivit iter,
" Commovitque mare immenſum; neque ullo-pacto *me* fluctus
" Sinebat in rate vehementer ingemiſcentem vehi.
" Hanc quidem deinde procellà diſperſit: at ego
" Natans hoc pelagus emenſus-ſum; donec me terrae
" Veſtrae appulit ferens ventuſque et aqua.
" Ibi me egredientem alliſiſſet fluctus ad terram,
" Petras ad magnas iaciens, et inamabilem locum:
" Sed retrogreſſus natavi ruſus, donec veni

Ver. 263 Ἐτράπετ'] Vide ſupra ad ε, 491; et ad *Il.* κ, 45.

Ver. 267 Ἑπταδεκαίδεκα μὲν πλέον ἤματα ποντοπορεύων] Virgil. *Tres adeo incertos caeca caligine ſoles Erramus pelago.* *Aen.* III, 203.

Ibid. Ἑπταδεκαίδεκα] Ita edidit *Barneſius*; atque ita in Exemplaribus omnibus (uti ipſe annotat) ſcriptum occurrit ſupra ε, 278. Ita porro hic legit et MS. a *Tho. Bentleio* collatus. Vulgati hic corrupte, Ἑπτακαίδεκα.

Ver. 268 Ὀκτωκαιδεκάτη δ' ἐφάνη ὄρεα] Virgil. *Quarto terra die primum ſe attollere tandem Viſa; aperire procul montes ac volvere fumum.* *Aen.* III, 205.

Ver. 270 Ὀϊζυῖ] Pronuntiabatur ὀιζυῖ.

Ver. 272 Ἐφορμήσας ἀνέμους, κατέδησε κελεύθους] *Al.* ἐφορμήσας ἄνεμον, κατέδησε κέλευθα

Ver. 273 Οὐδέ τι κῦμα] *Al.* οὐδ' ἔτι κῦμα· et οὐδέ με κῦμα. *Clark.* Etſi hic utcunque ferri poteſt τι, tamen melius puto legi οὐδέ τε. *Ern.*

Ver. 280 Ἕως ἐπῆλθον] Pronuntiabatur ὥος ἐπῆλθον, vel ὥς' ἠπῆλθον. Vide ad *Il.* ε, 539.

Ἐς ποταμὸν, τῇ δή μοι ἐείσατο χῶρος ἄριστος,
Λεῖος πετράων· καὶ ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο.
Ἐκ δ' ἔπεσον θυμηγερέων· ἐπὶ δ' ἀμβροσίη νὺξ
Ἤλυθ'· ἐγὼ δ' ἀπάνευθε διϊπετέος ποταμοῖο
Ἐκβὰς ἐν θάμνοισι κατέδραθον· ἀμφὶ δὲ φύλλα
Ἠφυσάμην· ὕπνον δὲ θεὸς κατ' ἀπείρονα χεῦεν.
Ἔνθα μὲν ἐν φύλλοισι, φίλον τετιημένος ἦτορ,
Εὗδον παννύχιος, καὶ ἐπ' ἠῶ, καὶ μέσον ἦμαρ
Δύσετό τ' ἠέλιος, καί με γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν.
Ἀμφιπόλους δ' ἐπὶ θινὶ τεῆς ἐνόησα θυγατρὸς
Παιζούσας, ἐν δ' αὐτὴ ἔην ἐικυῖα θεοῖσιν.
Τὴν ἱκέτευσ'· ἡ δ' οὔτι νοήματος ἤμβροτεν ἐσθλοῦ,

" Ad fluvium, ubi demum mihi viſus eſt locus opportuniſſimus,
" Laevis abſque-petris; et receptus inerat a vento.
" Excidi autem animum-collecturus: divina vero nox
" Advenit: ego autem ſeorſum ab a-Iove-fluente fluvio
" Egreſſus in arbuſtis dormivi: circumquaque vero folia
" Congeſſi: ſomnum autem deus immenſum infudit.
" Ibi quidem in foliis, charo afflictus corde,
" Dormiebam tota-nocte, uſque ad auroram, et meridiem;
" Occidebatque ſol, et me dulcis ſomnus dereliquit.
" Ancillas vero in littore tuae vidi filiae
" Ludentes: inter eas autem ipſa erat ſimilis diis.
" Ei ſupplicavi: illa vero neutiquam a mente aberrabat bona;

289 δείλετο] R. *Euſtathius* hanc lectionem in textu agnoſcit: et p. 1185. 16. dicit: nonnullos ſcribere δύσετο ἠέλιος. Poſt: καὶ σημειῶσαι τὴν λέξιν σύστοιχον εἶναι τῇ δείλῃ; εἰ δὲ τὸ δείλη ἀσύνηθές ἐστιν, ἀλλὰ τὸ δειλιήσας ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα κεῖται παρὰ τῷ ποιητῇ.

6, 539. *Barneſius* legendum coniicit, ἕως ἐπήλθεν· ſcilicet ut pronuntietur, ὥς ἐπήλθεν. Sed nihil opus.

Ver. 281 Τῇ δή] *Qua demum.*

Ver. 283 Ἐκ δ' ἔπεσον] Τὸ δὲ, ἐκ δ' ἔπεσον ἀντὶ τοῦ, ἔξω ἔπεσον τῆς θαλάσσης, ἀψύχου τινὸς δίκην. *Euſtath.* Caeterum MS. a *Tho. Bentleio* collatus habet, Ἐν δ' ἔπεσον.

Ibid. Θυμηγερέων] Λειποψυχῶν, ἢ συλλαμβάνων, καὶ συνάγων καὶ ἀνακτώμενος τὴν ψυχήν. *Schol.*

Ver. 284 Διϊπετέος ποταμοῖο] Τοῦ ὑπὸ τῶν Διὸς ὄμβρων πληρουμένου ποταμοῦ. *Schol.* Vide ſupra ad δ', 477, et 581; item ad *Il.* π', 174.

Ver 288 Ἐπ' ἠῶ, καὶ μέσον ἦμαρ] Λέγει μέν τοι [ὁ Ποιητὴς] καὶ τὸ ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου ἄχρι μεσημβρίας διάστημα, ἠῶ· — Εὗδον παννύχιος, καὶ ἐπ' ἠῶ, καὶ μέσον ἦμαρ. *Porphyr. Quaeſt. Homeric.* 12.

Ver. 289 Δύσετό τ' ἠέλιος] Φασὶν οἱ Παλαιοὶ, ὡς Ἀρίσταρχος οὐ γράφει δύσετο, ἀλλὰ δείλετο, ὅ ἐστιν εἰς δύσιν ἀπέκλινε. *Euſtath.* Atqui poſterior iſta vox *Homero* prorſus inuſitata. *Clark.* Et pomeridianum tempus *veſper* et *occaſus ſolis* veteribus dicitur. Vid. tamen Var. Lect. Caeterum vertendus verſiculus ſic eſt: *Cumque occideret,* (ad occaſum vergeret) *ſol, dulcis me dereliquit ſomnus.* eſt modus loquendi Hebraeis inprimis uſitatus, et ſimplicitatis vetertimae. *Ern.*

Ibid. Ἀνῆκεν] *Al.* ἀφῆκεν.

Ver. 290 Ἀμφιπόλους δ' ἐπὶ θινὶ τεῆς ἐνόησα θυγατρὸς Παιζούσας] Ἐν τούτοις δὲ, ὅρα ὅτι τε τὴν τῆς κόρης καὶ τῶν ἀμφιπόλων μολπὴν καὶ τὴν διὰ σφαίρας παιδιὰν σιγᾷ Ὀδυσσεὺς, ἵνα μὴ κατηγορεῖν δοκῇ τῆς παιδός. *Euſtath.*

Ver. 291 Θεοῖσιν] MSS. duo a *Tho. Bentleio* collati, θεῇσιν. Sed (uti notat *Barneſius*) perinde eſt. Vide ſupra ad *ver.* 38. *Clark.* Caeterum ſcr. θεοῖσι.

Ὡς οὐκ ἂν ἔλποιο νεώτερον ἀντιάσαντα
Ἐρξέμεν· αἰεὶ γάρ τε νεώτεροι ἀφραδέουσιν.
Ἥ μοι σῖτον ἔδωκεν ἅλις, ἠδ' αἴθοπα οἶνον,
Καὶ λοῦσ' ἐν ποταμῷ, καί μοι τάδε εἵματ' ἔδωκεν.
Ταῦτά τοι ἀχνύμενός περ, ἀληθείην κατέλεξα.
Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
Ξεῖν', ἤτοι μὲν τοῦτό γ' ἐναίσιμον οὐκ ἐνόησε
Παῖς ἐμὴ, οὕνεκά σ' οὔτι μετ' ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν
Ἦγεν ἐς ἡμέτερον· σὺ δ' ἄρα πρώτην ἱκέτευσας.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ἥρως, μή μοι τοὔνεκ' ἀμύμονα νείκεε κούρην·

« Vt non ſperares iuniorem obviam-factum
« Acturum: ſemper etenim iuniores deſipiunt.
« Quae mihi cibum dedit affatim, et generoſum vinum,
« Et lavit in flumine, et mihi has veſtes dedit.
« Haec tibi, tametſi afflictus, vere enarravi.
Huic autem rurſus Alcinous reſpondit, dixitque;
« Hoſpes, certe quidem hoc recte non advertit
« Filia mea, quod te neutiquam cum ancillis mulieribus
« Duxerit in noſtram *domum:* tu nempe *illi* primae ſupplicaſti.
Hunc autem reſpondens allocutus eſt ſolers Vlyſſes;
« Heros, ne mihi ideo eximiam reprehende puellam:

294 Ἐρξέμεναι] F. 299 ἐνόησεν] F. male.

Ver. 293 Ὡς οὐκ ἂν ἔλποιο] *Barneſius* hoc in loco, de ſuo edidit, Ὡς ὁ κἂν ἔλποιο. "Litteras" inquit "olim male "disiunctas nunc melius coniunxi, pro "οὐκ ἂν, legens ὁ κἂν, et eodem tenore. "*Metro* et *Senſui* conſului." Sed multum errat Vir eruditus. Nam vocula, κἂν, longe alium habet intellectum, nec locum hic habere ullo modo poteſt: Quodque de *Metro* affert, plane nihili eſt. Vide ad *Il.* ά, 51.

Ver. 294 Αἰεὶ γάρ τε νεώτεροι ἀφραδέουσι] "Temeritas eſt videlicet florentis "aetatis; prudentia ſenectutis." *Cicero, de Senectute*, §. 6.

Ver. 296 Καὶ λοῦσ' ἐν ποταμῷ] Non: *et lavit in flumine*; quomodo virgini et veritati, ζ', 219. conveniat? *Et lavandi copiam fecit*. Vid. ad ζ', 210. *Ern.*

Ibid, Εἵματ' ἔδωκεν] MS. a *Tho. Bentleio* collatus, εἵματα ἕσσεν. *Clark. Euſtathius*: ἔδωκε. Recte. *Ern.*

Ver. 297 Ἀληθείην κατέλεξα] Καὶ ὅρα τὸ, ἀληθείην, ἀμφιβόλως ἔχον, εἴτε ἀπὸ προπαροξυτόνου τοῦ ἀλήθειαν, εἴτε ἀπὸ παροξυτόνου τοῦ ἀληθείαν γέγονεν Ἰωνικῶς. Οἱ γὰρ Παλαιοὶ Ἀττικοὶ, κατὰ Αἴλιον Διονύσιον, ἐξέτεινον τὰς τῶν τοιούτων ὀνομάτων ληγούσας, διὸ καὶ παρώξυνον αὐτά· ἡ ἀγνοία γὰρ (φησιν) ἔλεγον, καὶ ἡ εὐκλεία, καὶ ἡ ἱερεία etc. *Euſtath.* Nequaquam tamen hoc ambiguum. Nam ſi ultima vocis ἀλήθεια brevis eſſet, minime (ut recte notat *Barneſius* ad *Iliad.* ψ', 361,) in Ionicum η verteretur. Ideoque ipſe quidem *Barneſius* et iſto in loco et hic, nullis allatis codicibus, de ſuo edidit ἀλήθειαν· itaque ſemper apud *Homerum* legendum pronuntiat. Attamen nimis fidenter hoc vir eruditus; cum et vocem ἀληθείαν, ultima producta, veteribus uſitatam hic obſervet *Euſtathius*; cumque eadem vox novies in *Iliade* et *Odyſſea* occurrat, quibus omnibus in locis Vulgati habent ἀληθείην. Vide et ad *Il.* β', 314 et 633.

Ver. 298, 302, et 308 Τὸν δ'] Vide ad *Il.* ά, 57; et θ', 160.

Ver. 301 Ἦγεν ἐς ἡμέτερον] Τουτέστιν, εἰς τὸν ἡμέτερον οἶκον. Ἀττικὸς δὲ ὁ σχηματισμός. *Schol.*

Ibid. Ἄρα] *Vt dixiſti.* —. *ver.* 292.

Ver. 303. Ἀμύμονα] Μῶμον καὶ ψόγον οὐκ ἔχουσαν, ἀγαθήν. *Schol.* Atqui vox, ἀμύμονα, non eam omni laude ornatam neceſſario denotat; ſed una pluribuſve animi corporiſve dotibus eximiam. Vt hoc in loco ſpecie ac forma corporis; itemque animi prudentia. Vide ſupra ad ά, 29.

Ver.

Ἡ μὲν γάρ μ' ἐκέλευε σὺν ἀμφιπόλοισιν ἕπεσθαι·
Ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἔθελον, δείσας, αἰσχυνόμενός τε,
Μήπως καὶ σοὶ θυμὸς ἐπισκύσαιτο ἰδόντι·
Δύσζηλοι γάρ τ' εἰμὲν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων.
Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
Ξεῖν', οὔ μοι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ
Μαψιδίως κεχολῶσθαι· ἀμείνω δ' αἴσιμα πάντα.
Αἲ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἄπολλον,
Τοῖος ἐὼν, οἷός ἐσσι, τά τε φρονέων, ἅτ' ἐγώ περ,
Παῖδά τ' ἐμὴν ἐχέμεν, καὶ ἐμὸς γαμβρὸς καλέεσθαι,
Αὖθι μένων· οἶκον δὲ ἐγὼ καὶ κτήματα δοίην,
Αἴκ' ἐθέλων γε μένοις· ἀέκοντα δέ σ' οὔτις ἐρύξει
Φαιήκων· μὴ τοῦτο φίλον Διῒ πατρὶ γένοιτο.
Πομπὴν δ' ἐς τόδ' ἐγὼ τεκμαίρομαι, ὄφρ' εὖ εἰδῇς,

" Nam ipſa quidem me iuſſit cum ancillis ſubſequi;
" Sed ego, nolui timens, reveritusque,
" Ne fortaſſis et tibi animus iraſceretur conſpicato:
" Suſpicaces etenim ſumus ſupra terram genus hominum.
Huic autem rurſus Alcinous reſpondit, dixitque;
" Hoſpes, non mihi tale in praecordiis charum cor,
" Temere ut iraſcatur: potiora autem honeſta omnia.
" Vtinam enim, Iupiterque pater, et Minerva, et Apollo,
" Talis exiſtens, qualis es, eaque ſentiens, quae ego et ipſe,
" Filiam meam habere *velles*, et meus gener vocari,
" Hic manens; domum autem ego et bona darem,
" Si modo volens maneres: invitum vero te nullus detinebit
" Phaeacum: nec hoc gratum Iovi patri ſit.
" Deductionem vero in hoc ego conſtituam, ut bene intelligas,

304 Μ' ἐκέλευσε] edd. praeter R. vid. ad δ', 745. 306 ἐπισκύζοιτο] R. *Euſtath.* habet utramque lectionem. 314 οἶκόν δέ τ' ἐγὼ] R. 315 εἴ κ'] edd. praeter R. τε pro γε] eaed. 316 μηδ' οὕτω φίλον] eaed. male.

Ver. 304 Ἐκέλευε] *Al.* ἐκέλευσε.

Ver. 306 Ἐπισκύσαιτο] *Barneſius* edidit ἐπισκύσσαιτο. *Al.* ἐπισκύζοιτο. *Clark.* Secundum analogiam et legem ab ipſo *Clarkio* conſtitutam et probatam ἐπισκύσσαιτο ſcribendum. *Ern.*

Ver. 307 Δύσζηλοι γάρ τ' εἰμὲν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων] Sic apud *Heſiodum*; Ζῆλος δ' ἀνθρώποισιν ὀϊζυροῖσιν ἅπασιν. Ἔργ. καὶ Ἡμερ. [, 193. Πολὺ τὸ δύσζηλον ἡ φύσις ἔχει καὶ τὸ βάσκανον, οὐ χαίρει τοσοῦτον τοῖς ἰδίοις, ὅσον ἀνιᾶται τοῖς ἀλλοτρίοις ἀγαθοῖς. *Plutarch. de Animi Tranquillitate.* Caeterum recte hic *Euſtathius*; Τὸ δὲ, δύσζηλοι εἰμὲν, διὰ τῆς πληθυντικῆς κοινότητος παραιρεῖται τὸ τραχὺ τῆς ἐπιτιμήσεως· ὡς μὴ μόνου τοῦ Ἀλκινόου τοιοῦτον ὀνομασθέντος, ἀλλὰ γνωμικῶς ἐν κοινῷ τοῦ λόγου λεχθέντος. Vnde *Barneſius*; "Vlyſſes" inquit "non quidem *Alcinoum* vocat "*Suſpicioſum*, verum ſe involvit, dicens, "*Nos homines ſuſpicioſa gens ſumus.*"

Ver. 309 Ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ] *Al.* ἐνὶ στήθεσσι νόημα.

Ver. 310 Ἀμείνω δ' αἴσιμα πάντα] Τὰ καθήκοντα πάντα καλά ἐστιν. *Schol.*

Ver. 311, 313 Αἲ γὰρ, — Παῖδά τ' ἐμὴν ἐχέμεν] Ταῦτα λέγει πειρώμενος τοῦ Ὀδυσσέως εἰ ταῖς ἀληθείαις παραιτεῖται θεοῦ γάμον· εἰ γὰρ προπετῶς ὑπόσχηται γαμήσειν, πάντως ἐλεγχθήσεται κἀκεῖνο ψευδόμενος. *Schol.* Cui tamen obſervationi nullus hic videtur locus. Ἔθος δὲ ἄλλως ἦν τοῖς ἀρχαίοις, ἐπιλέγεσθαι τοὺς ἀρίστους τῶν ξένων, καὶ γαμβροὺς αὐτοὺς ποιεῖσθαι. *Euſtath.*

Ver. 312 Οἷος ἐσσι] Vide infra ad υ, 89.

Ver. 314 Οἶκον δὲ ἐγὼ] *Al.* οἶκον δέ τ' ἐγώ.

Ver. 315 Αἴκ'] *Al.* Εἴκ'.

Ver. 316 Μὴ τοῦτο] In nonnullis, notante *Barneſio*, corrupte editum eſt μηδ' οὕτω.

Αὔριον· ἐς τῆμος δὲ σὺ μὲν δεδμημένος ὕπνῳ
Λέξεαι· οἱ δ' ἐλόωσι γαλήνην, ὄφρ' ἂν ἵκηαι
Πατρίδα σὴν, καὶ δῶμα, καὶ εἴπου τοι φίλον ἐστίν.
Εἴπερ καὶ μάλα πολλὸν ἑκαστέρω ἔστ' Εὐβοίης·
Τὴν γὰρ τηλοτάτω φάσ' ἔμμεναι, οἵ μιν ἴδοντο
Λαῶν ἡμετέρων, ὅτε τε ξανθὸν Ῥαδάμανθυν
Ἦγον, ἐποψόμενον Τιτυὸν, γαιήιον υἱόν·
Καὶ μὲν οἱ ἔνθ' ἦλθον, καὶ ἄτερ καμάτοιο τέλεσσαν
Ἤματι τῷ αὐτῷ, καὶ ἀπήγαγον οἴκαδ' ὀπίσσω.
Εἰδήσεις δὲ καὶ αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶν, ὅσσον ἄρισται
Νῆες ἐμαὶ καὶ κοῦροι ἀναῤῥιπτεῖν ἅλα πηδῷ.
Ὣς φάτο· γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
Εὐξάμενος δ' ἄρα εἶπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·

" Cras: in id temporis autem tu quidem domitus ſomno
" Decumbes: illi vero remigabunt per tranquillum; donec perveneris
" In patriam tuam, et domum, et ſicubi tibi gratum ſit;
" Etiamſi valde multo longius abſit quam Euboea:
" Eam enim longiſſime aiunt abeſſe, qui eam viderunt
" Ex populo noſtro; quando flavum Rhadamanthum
" Duxerunt, inviſurum Tityum, Terrae filium:
" Atque illi quidem illuc venerunt, et abſque labore perfecerunt iter
" Die eodem; et deduxerunt domum retro.
" Cognoſces vero et ipſe in mente, quam optimae
" Naves meae et iuvenes in torquendo mari remis.
Sic dixit; gaviſus eſt autem patiens nobilis Vlyſſes:
Precatus vero deinde dixit, verbumque fecit, et locutus eſt;

320 Εἴ πού τι] edd. male. vid. not. 321 ἑκατέρω] edd. praeter R. male. 322 τὴν περ] F. 327 καὶ] abeſt F.

Ver. 318 Ἐς τῆμος δὲ] *Barneſius* edidit ἐς τῆμόσδε.

Ibid. Δεδμημένος ὕπνῳ] Vid. ſupra ad ζ', 2.

Ver. 319, 346 Λέξεαι — λέκτο] Vide ad *Il.* β', 515. *Al.* Λέξαι.

Ver. 320 Εἴπου τοι φίλον ἐστὶν] Ita edidit *Barneſius* ex *Euſtathio*, et ex *Scholiaſte*, qui exponit, Ὅπου ἂν σοι προσφιλὲς ἐστιν. *Vulgg.* εἴπου τι φίλον ἐστιν. *Clark* Sed iam ante alii ſic ediderant, ut Amſt. 1650. *Ern.*

Ver. 321 Ἑκαστέρω] *Al.* ἑκατέρω. Quod ferri non poteſt.

Ver. 322 Τὴν γὰρ] MSS. a *Tho. Bentleio* collati, Τήν περ.

Ver. 323 Ὅτε τε] *Vbi videlicet.*

Ibid. Ξανθὸν Ῥαδάμανθυν Ἦγον ἐποψόμενον Τιτυὸν] Καὶ ὅρα ὡς ἀφαιρῶν ὁ Ποιητὴς τὴν τοῦ λόγου ὑπτιότητα, παρενέβαλε τὴν περὶ τοῦ ἀθεμίστου Τιτυοῦ ἱστορίαν. *Euſtath.*

Ver. 324 Ἐποψόμενον Τιτυὸν, γαιήιον υἱόν] Ἐλάρᾳ [*Barneſius* ex *Aloyſii* MS. edidit Ἐλάρᾳ] δὲ τῇ Ὀρχομενοῦ, τινὲς Μίνωος, συνελθὼν Ζεὺς, διὰ τὴν τῆς Ἥρας ζηλοτυπίαν ἔκρυψεν αὐτὴν κατὰ γῆς. Ἡ δὲ ἀνῆκε παῖδα ἐξοχώτατον, ὃς ὠνομάσθη Τιτυὸς, ὃς ἠράσθη Λητοῦς, καὶ ἐτοξεύθη ὑπὸ Ἀπόλλωνος. Ἧκε δ' ὁ Ῥαδάμανθυς ἐπὶ θέαν τοῦ Τιτυοῦ, ἢ Διὸς ὢν [apud *Euſtathium* δίκαιος ὢν,] ἐσωφρόνισεν αὐτόν. *Schol.*

Ibid. Γαιήιον υἱόν] Ἐπὶ ἐννέα ἐν τοῖς ἑξῆς που [infra λ', 567,] κεῖται πέλεθρα· διὸ καὶ γῆς υἱὸς εἶναι πλάττεται, διὰ τὸ βαρὺ καὶ τὸ ὡς εἰπεῖν ἐτώσιον ἄχθος τῆς γῆς. *Euſtath.* Fortaſſe ideo potius appellatur γαιήιος υἱὸς, quia mater ſub terra occulta ipſum peperiſſe dicatur.

Ver. 326 Ἀπήγαγον] *Al.* ἀπήνυσαν.

Ver. 328 Ἀναῤῥιπτεῖν] *Al.* ἀναῤῥίπτειν. Sed hoc leviculum.

Ibid. Πηδῷ] Νῦν οὐ πηδαλίῳ, οὐ γὰρ ἔχουσι πηδάλια, ἀλλὰ κώπαις, παρὰ τὸ πλεῖν τὴν θάλασσαν. Πηδὸς γὰρ, εἶδος ξύλου· ἢ τῷ πλάττειν τῆς κώπης. *Schol.*

Ver.

Ζεῦ πάτερ, αἴθ' ὅσα εἶπε, τελευτήσειεν ἅπαντα,
Ἀλκίνοος· τοῦ μέν κεν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν
Ἄσβεστον κλέος εἴη, ἐγὼ δέ κε πατρίδ' ἱκοίμην.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Κέκλετο δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἀμφιπόλοισιν
Δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι, καὶ ῥήγεα καλὰ
Πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
Χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὔλας, καθύπερθεν ἕσασθαι·
Αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο, δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ στόρεσαν πυκινὸν λέχος ἐγκονέουσαι,
Ὤτρυνον Ὀδυσῆα παριστάμεναι ἐπέεσσιν·
Ὄρσο κέων, ὦ ξεῖνε, πεποίηται δέ τοι εὐνή.
Ὣς φάν· τῷ δ' ἀσπαστὸν ἐείσατο κοιμηθῆναι.
Ὣς ὁ μὲν ἔνθα καθεῦδε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Τρητοῖς ἐν λεχέεσσιν, ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ.
Ἀλκίνοος δ' ἄρα λέκτο μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο·
Πὰρ δὲ γυνὴ δέσποινα λέχος πόρσυνε καὶ εὐνήν.

" Iupiter pater, utinam quaecunque dixit, perficeret omnia
" Alcinous: huius quidem per almam terram
" Immortalis gloria eſſet; ego autem in patriam venirem.
Sic illi quidem talia invicem colloquebantur.
Iuſſit autem Arete candida-ulnas ancillas
Cubilia ſub porticu ponere, et ſtragula pulchra
Purpurea iniicere, inſternereque deſuper tapetas,
Chlaenaſque imponere villoſas, ad ſuperne induendum.
Illae vero iverunt ex aedibus, facem in manibus tenentes.
Caeterum poſtquam ſtraviſſent denſum lectum accelerantes,
Hortabantur Vlyſſem aſtantes verbis;
" Surge decubiturus, o hoſpes; paratus vero eſt tibi lectus.
Sic dixerunt: huic vero gratum viſum-eſt dormire.
Sic ille quidem ibi dormiebat patiens nobilis Vlyſſes,
Tornatis in lectis, ſub porticu ſonante.
Alcinous vero decubuit in penetrali domus excelſae:
Iuxta vero uxor regina lectum ornavit et cubile.

332 Τὰ μὲν ὦν] R. 341 Ὤτρυναν] R.

Ver. 331 Ζεῦ πάτερ, αἴθ' *etc.*] " Ulyſſe " ne répond pas directement à l'obli- " geante propoſition que le Roi lui a faite " de lui donner ſa fille; un refus auroit " été trop dur. — Il repond à tout indi- " rectement par cette priere, qui fait voir " l'impatience qu'il a de retourner dans " ſes Etats, et la reconnoiſſance dont il eſt " penetré pour la promeſſe, qu'il lui a faite " de lui en fournir les moyens." *Dacier.*

Ver. 332 Μέν κεν] *Al.* μὲν ἄν.

Ver. 333 Ἄσβεστον κλέος εἴη] *Euſtathius* putat, hoc non μακρὰν κακοζήλου fore, niſi in legendo intelligere liceret *altus, coeleſtis.* Quod nihili eſt. Habuimus γέλωτα ἄσβεστον, ὀρυμάγδον et alia, in quibus ἄσβεστος magnitudinis indicium eſt. *Ern.*

Ver. 335, 336 Κέκλετο δ' Ἀρήτη — Δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι] Καὶ στρωμνὰς δὲ οἶδε [Ὅμηρος] διαπρεπούσας. Τοιαύτας οὖν Ἀρήτη Ὀδυσσεῖ ὑποστρωννῦναι κελεύει. *Athenaeus, lib.* I, *cap.* 14.

Ibid. Ἀμφιπόλοισιν] *Al.* ἐν μεγάροισι. *Clark.* Scrib. ἀμφιπόλοισι.

Ver. 338 Ἕσασθαι] *Al.* ἕσσασθαι.

Ver. 341 Ὤτρυνον] *Al.* Ὤτρυναν. *Al.* Ὤτρυνον δ'.

Ver. 344 Κάθευδε] *Barneſius* edidit καθεῦδε. Sed nihil opus. Vide ad *Il.* ά, 611.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Θʹ.

Ὑπόθεσις τῆς Ῥαψῳδίας Θʹ.

Ἐκκλησία γίνεται τῶν Φαιάκων περὶ τοῦ ξένου, καὶ ναῦς καθέλκεται πρὸς ἐκπομπὴν τοῦ Ὀδυσσέως, καὶ ἑστιῶνται παρὰ τῷ Ἀλκινόῳ τῶν Φαιάκων οἱ ἄριστοι, καὶ μετὰ ταῦτα δίσκῳ ἀγωνίζονται Φαίακες καὶ Ὀδυσσεύς· καὶ ὁ Δημόδοκος ᾄδει, πρῶτα μὲν τὰ περὶ τὴν μοιχείαν Ἄρεως καὶ Ἀφροδίτης· ἔπειτα δὲ τὰ περὶ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ δουρείου ἵππου· καὶ τοῦ Ὀδυσσέως κλαίοντος, ὁ Ἀλκίνοος πυνθάνεται, διὰ τί κλαίει, καὶ τίς, καὶ πόθεν εἴη.

Ἐπιγραφαί.

Σύστασις τοῦ Ὀδυσσέως πρὸς τοὺς Φαίακας.

Ἄλλως,

Ἀλκίνου ἀπόλογοι· ἤ, Τὰ τοῦ Ὀδυσσέως παρὰ Ἀλκίνῳ.

Ἄλλως,

Τὰ παρὰ Ἀλκίνῳ προδιηγήσεως· ἤ, Τῶν παρ' Ἀλκίνῳ προδιήγησις.

Ἄλλως,

Θῆτα δ' ἄθλοις Φαίηκες Ὀδυσσῆος πείρηθεν.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
Ὤρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆς ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο.
Ἂν δ' ἄρα διογενὴς ὦρτο πτολίπορθος Ὀδυσσεύς.
Τοῖσιν δ' ἡγεμόνευ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο
Φαιήκων ἀγορήνδ', ἥ σφιν παρὰ νηυσὶ τέτυκτο.

L I B. VIII.

Quando vero mane-genita apparuit roſea-digitos Aurora,
Surrexit ex lecto ſacra vis Alcinoi.
Surrexit porro nobilis urbium-everſor Vlyſſes.
Illis vero praeibat ſacra vis Alcinoi
Phaeacum ad concionem, quae ipſis apud naves conſtituta erat.

Ver. 3 Πτολίπορθος Ὀδυσσεύς] Vide ſupra ad ά, 2; et ad *Il.* β', 278.

Ver. 4 Ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο] *Sanctus Alcinous.* Dicitur autem *ſanctus*, vel *ſacroſanctus*, quia rex eſt, quorum etiam apud latinos eſt *ſanctitas*, i. e. maieſtas. *Sueton. Caeſ.* 6. *Ern.*

Ver. 5 Ἀγορήνδ' ἥ σφιν παρὰ νηυσὶ τέτυκτο] Vide ſupra ad ζ', 266. *Clark. Euſtathius* bene notat, ut ἔλαιεν dicatur de foro

Ἐλθόντες δὲ κάθιζον ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισι
Πλησίον· ἡ δ' ἀνὰ ἄστυ μετῴχετο Παλλὰς Ἀθήνη,
Εἰδομένη κήρυκι δαΐφρονος Ἀλκινόοιο,
Νόστον Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μητιόωσα·
Καί ῥα ἑκάστῳ φωτὶ παρισταμένη φάτο μῦθον·
  Δεῦτ' ἄγε, Φαιήκων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Εἰς ἀγορὴν ἰέναι, ὄφρα ξείνοιο πύθησθε,
Ὃς νέον Ἀλκινόοιο δαΐφρονος ἵκετο δῶμα,
Πόντον ἐπιπλαγχθεὶς δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος.
  Ὣς εἰποῦσ', ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
Καρπαλίμως δ' ἔμπληντο βροτῶν ἀγοραί τε καὶ ἕδραι
Ἀγρομένων. πολλοὶ γὰρ ἐθηήσαντο ἰδόντες
Υἱὸν Λαέρταο δαΐφρονα. τῷ δ' ἄρ' Ἀθήνη
Θεσπεσίην κατέχευε χάριν κεφαλῇ τε, καὶ ὤμοις·
Καί μιν μακρότερον καὶ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθαι,

Ingreſſi autem conſidebant in politis lapidibus
Prope-*invicem*: per urbem autem obibat Pallas Minerva,
Aſſimilata praeconi prudentis Alcinoi,
Reditum Vlyſſi magnanimo meditans:
Et ſane unicuique viro aſtans dixit verbum;
  " Huc age, Phaeacum ductores, et principes,
" Ad concionem ite, ut de hoſpite audiatis,
" Qui recens Alcinoi prudentis venit-domum,
" Ponto pererrato, corpore immortalibus ſimilis.
  Sic locuta, incitavit robur et animum uniuſcuiuſque.
Cito vero implebantur hominibus forumque et ſedilia
Congregatis. multi enim admirati ſunt conſpicati
Filium Laertis prudentem· ei vero Minerva
Divinam affudit gratiam capitique, et humeris;
Et ipſum proceriorem et craſſiorem reddidit aſpectu,

11 Ἄγετε] F. 16 Ἔπληντο] R. *Euſtath.* quod, ut *Homero* magis uſitatum, praetulerim. 17 πολλοὶ δ' ἄρα θηήσαντο] R. *Euſtath.*. vid. *not.*

foro oleario, ſic *naves* de loco ubi ſtant, de navalibus. Caeterum forum concionale quale fuerit, ipſe Homerus hic docet: Pro σφιν legendum videtur σφι. *Ern.*

Ver. 7 Ἡ δ' ἀνὰ ἄστυ μετῴχετο Παλλὰς Ἀθήνη, Εἰδομένη κήρυκι] Ἔστι δὲ Ἀθηνᾶ ἐνταῦθα ἡ φήμη τις περὶ τοῦ, φρόνιμόν τινα πλανήτην εἰς τὴν κατ' αὐτοὺς γῆν ἐλθεῖν, ἧς χάριν καὶ συνάγονται· ἢ ἡ παρ' ἑκάστῳ τῶν Φαιάκων φυσικὴ σύνεσις, καθ' ἣν μαθόντες ξένον ἄξιον λόγου ἐπιφοιτῆσαι, χρῆμα τοῦτο σπάνιον ἐν αὐτοῖς, ἥκουσι κατὰ θέαν πειρασόμενοι τοῦ ἀνδρός. *Euſtath.*

Ver. 12 Πύθησθε] *Al.* πύθοισθε.

Ver. 16 Ἔμπληντο] *Al.* ἔπληντο.

Ver. 17 Πολλοὶ γὰρ ἐθηήσαντο] *Euſtathius* in commentario videtur legiſſe, πολλοὶ δ' ἄρα θηήσαντο. *Clark.* Vid. *Var. Lect.* Ego hanc lectionem praetulerim. Nam γὰρ parum aptum eſt: Sed fortaſſe poſt legendum: τῷ γὰρ Ἀθήνη. *Euſtath.* poſito *ver.* 17 ſubiicit: ὅτι τῷ Ὀδυσσεῖ Ἀθηνᾶ θεσπεσίην κατέχευε χάριν, ut γὰρ habuiſſe hic videatur. *Ern.*

Ver. 18 Τῷ δ' ἄρ' Ἀθήνη Θεσπεσίην κατέχευε χάριν] Vide ſupra ad ζ, 229.

Ver. 20 Πάσσονα] Καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ παχὺς, παχίων, πάσσων· ὁποίῳ τρόπῳ καὶ ὁ μάσσων γίνεται ἐκ τοῦ μακρός· καὶ ὁ βράσσων, ἐκ τοῦ βραχύς· καὶ ὁ ἐλάσσων, ἐκ τοῦ ἐλαχύς. *Euſtath.*

Ver.

Ὥς κεν Φαιήκεσσι φίλος πάντεσσι γένοιτο,
Δεινός τ', αἰδοῖός τε, καὶ ἐκτελέσειεν ἀέθλους
Πολλοὺς, τοὺς Φαίηκες ἐπειρήσαντ' Ὀδυσῆος.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἤγερθεν, ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
Τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·
Κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει·
Ξεῖνος ὅδ', οὐκ οἶδ' ὅστις, ἀλώμενος ἵκετ' ἐμὸν δῶ,
Ἠὲ πρὸς Ἠοίων, ἢ Ἑσπερίων ἀνθρώπων·
Πομπὴν δ' ὀτρύνει, καὶ λίσσεται ἔμπεδον εἶναι.
Ἡμεῖς δ', ὡς τὸ πάρος περ, ἐποτρυνώμεθα πομπήν.
Οὐδὲ γὰρ οὐδέ τις ἄλλος, ὅτις κ' ἐμὰ δώμαθ' ἵκηται,
Ἐνθάδ' ὀδυρόμενος δηρὸν μένει εἵνεκα πομπῆς.
Ἀλλ' ἄγε, νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἅλα δῖαν
Πρωτόπλοον· κούρω δὲ δύω, καὶ πεντήκοντα,

Vt Phaeacibus gratus omnibus fieret,
Gravisque et venerabilis, et ut perficeret certamina
Multa, quibus Phaeaces experirentur Vlyſſem.
Caeterum poſtquam convenerant, congregatique erant,
Illis dein Alcinous concionatus eſt et interlocutus;
" Audite, Phaeacum ductores, atque principes,
" Vt dicam, quae me animus in pectoribus iubet:
" Hoſpes hic, neſcio quis, errans venit meam domum,
" Sive ab Orientalibus, ſive Occidentalibus hominibus;
" Deductionemque flagitat, et precatur ratam eſſe.
" Nos vero, ut antea quidem, maturemus deductionem.
" Neque enim quiſquam alius, quicunque meam domum perveneris,
" Hic lugens diu manet, propter deductionem.
" Sed age, navem nigram deducamus in mare vaſtum
" Recentem: iuvenes autem duo, et quinquaginta,

23 Πολλὸς, τὸς] R. ſic et *Euſtath.* qui interpretatur καθ' ὅς. lenius eſt, et Ionicum, adeoque *Homero* aptius. 32 ὅτις] edd. omnes male. 34 ἐρύσομεν] edd. praeter R. ut alibi.

Ver. 22 Καὶ ἐκτελέσειεν ἀέθλους] Πληθυντικῶς εἶπε τὸν τοῦ δίσκου ἆθλον. Κράτης δὲ τοὺς κατὰ Ἰθάκην ἤκουσεν πόνους. *Schol.* Quae poſterior explicatio nullo modo ferri poteſt.

Ver. 23 Οὓς] *Al.* τούς. *Clark.* Vid. Var. Lect.

Ver. 24 Ῥ'] *Vt dictum eſt*; ſupra *ver.* 16.

Ver. 25 Τοῖσιν δ'] Τοῖσινδ' inquit *Barneſius*, lego pro Τοῖσιν δ', cum τὸ, δὲ, nihil huc attineat; quod Αὐτὰρ praeceſſerit. Similiter et ſupra *ver.* 1, 4, edidit vir eruditus Ἡμόσδ, Τοῖσινδ'. Sed minus recte. Vide ad *Il.* ά, 57; et θ', 160.

Ver. 30 Ἔμπεδον εἶναι] Τὴν πρὸς πάντας ἐχομένην πομπὴν, ταύτην καὶ ἐπὶ τούτου τηρεῖν βεβαίαν. *Schol.*

Ver. 35 Πρωτόπλοον] *Scholiaſtes* interpretatur ſimiliter Καινήν. *Euſtathius* autem, Πρωτόπλοος δὲ ναῦς, (inquit) ὁ μόνον ἡ ἐκ καινῆς ναυπηγηθεῖσα, ἀλλὰ καὶ ἡ πρώτη κατὰ τὸ πλέειν· ἢ μετὰ πρῶτα τινὸς πλεύσασα, ὅ ἐστι ναύαρχίς. Caeterum, Metiendum inquit *Barneſius*, quaſi eſſet πρωτόπλουν. Quod tamen nihil opus. Vide ſupra ad δ', 127; et ad *Il.* β', 537.

Ibid. Κούρω δὲ δύω, καὶ πεντήκοντα Κρινάσθων] Similiter infra *ver.* 48; Κούρω δὲ κρινθέντε δύω, καὶ πεντήκοντα, Βήτην. Ὁ Ποιητὴς οὐ μόνον δύω καὶ πεντήκοντα λέγει, ἀλλὰ

Κρινάσθων κατὰ δῆμον, ὅσοι πάρος εἰσὶν ἄριστοι.
Δησάμενοι δ' εὖ πάντες ἐπὶ κληῖσιν ἐρετμὰ
Ἔκβητ'· αὐτὰρ ἔπειτα θοὴν ἀλεγύνετε δαῖτα,
Ἡμέτερόνδ' ἐλθόντες· ἐγὼ δ' εὖ πᾶσι παρέξω.
Κούροισιν μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
Σκηπτοῦχοι βασιλῆες ἐμὰ πρὸς δώματα καλὰ
Ἔρχησθ', ὄφρα ξεῖνον ἐνὶ μεγάροις φιλέωμεν·
Μηδέ τις ἀρνείσθω· καλέσασθε δὲ θεῖον ἀοιδὸν
Δημόδοκον· τῷ γάρ ῥα θεὸς πέρι δῶκεν ἀοιδὴν
Τερπνὴν, ὅππη θυμὸς ἐποτρύνησιν ἀείδειν.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο
Σκηπτοῦχοι· κήρυξ δὲ μετῴχετο θεῖον ἀοιδόν.
Κούρω δὲ κρινθέντε δύω, καὶ πεντήκοντα,

" Eligantur e populo, quicunque olim ſunt optimi.
" Ligatis autem bene omnes ad tranſtra remis
" Exite: ac deinde ſubitum apparate convivium,
" Ad noſtram-*domum* profecti; ego autem laute omnibus praebebo.
" Iuvenibus quidem haec praecipio: at caeteri
" Sceptrigeri reges meam ad domum pulchram
" Veniatis; ut hoſpitem in aedibus amice-excipiamus;
" Neque quis recuſet: advocate vero divinum cantorem
" Demodocum: huic etenim deus excellenter dedit cantilenam
" Iucundam, utcunque animus *ipſum* impellat ad-canendum.
Sic utique locutus praeivit; ſimul vero ſequebantur
Sceptrigeri: praeco autem adibat divinum cantorem.
Iuvenes vero electi duo, et quinquaginta,

40 Κέροισι] edd. praeter R. recte. 42 ἔρχεσθ'] F. quod neſcio, cur neglectum ſit, cum in ſeqq. ſint imperativi, ἀρνείσθω, καλέσασθε. 44 Δημοδόκον] edd. praeter R. recte, ex analogia. ſic et 472. 45 τέρπειν, ὅπη] F. A. L. R. 48 κοῦροι] F.

ἀλλὰ καὶ τὴν τοῦ λόγου σύνταξιν πρὸς τὸ δύω ἀποτείνει, ὁ πρὸς τὸ πληθυντικὸν, εἰπών. Κούρω δὲ κρινθέντε etc.; καὶ — κούρω δὲ δύω καὶ πεντήκοντα Κρινάσθων. *Euſtath.* Vide ad *Il.* ί, 182.

Ver. 42 Ἔρχησθ'] *Al.* Ἔρχεσθ'. *Clark.* Vid. Var. Lect.

Ibid. Ἐνὶ μεγάροις φιλέωμεν] *Al.* ἐνὶ μεγάροισι φιλέωμεν. Quod et ferri poſſet; pronuntiando ſcilicet φιλῶμεν.

Ver. 44 Πέρι δῶκεν] Ita edidit *Barneſius*; atque ita in omnibus legitur, *Iliad.* ν', 727. *Vulgg.* hic περιδῶκεν

Ver. 45 Τερπνὴν, ὅππη θυμὸς] *Al.* Τέρπειν, ὅππη θυμός. Atque ita habent Codices nonnulli a *Tho. Bentleio* collati. Firmatur autem haec lectio ex ά, 346 ſupra, ubi haud diſſimilem loquendi rationem uſurpat Poëta: Τί τ' ἄρ' αὖ φθονέεις ἐρίηρον ἀοιδὸν Τέρπειν, ὅππη οἱ νόος ὄρνυται. *Clark.* *Euſtath.* τέρπειν tantum pro variante lectione memorat. Cum et edd. vett. conſentiant in hac lectione (vid. Var. Lect.) non dubitem eam praeferre. *Ern.*

Ibid. Ὅππη θυμὸς ἐποτρύνῃσιν] Ὅσα βούλεται αὐτὸς, ἢ, ὅσα ἡ ἐπιθυμία τῶν ἀκουόντων. *Schol.* Quae poſterior explicandi ratio ferri nequit.

Ver. 47 Σκηπτοῦχοι βασιλῆες] Ex h. l. et *ver.* 47 colligitur, imperium Corcyrae fuiſſe ariſtocratico-monarchicum, collato *v.* 390, et ή, 10. 11. ζ', 197. *Ern.*

Ver. 47, 62, 69, et 107 Κήρυξ] *Barneſius* aliique ediderunt κῆρυξ· ſed minus recte. Vide ad *Il* β', 267.

Ver. 48 Κρινθέντε] Ita recte edidit *Barneſius*. Vulgati habent κριθέντε. Quod primam neceſſario corripit. Vide ad *Il.* ά, 309; et ν', 129.

Ver.

Βήτην, ὡς ἐκέλευσ᾽, ἐπὶ θῖν᾽ ἁλὸς ἀτρυγέτοιο.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ᾽ ἐπὶ νῆα κατήλυθον, ἠδὲ θάλασσαν,
Νῆα μὲν οἵ γε μέλαιναν ἁλὸς βένθοσδε ἔρυσσαν,
Ἐν δ᾽ ἱστόν τ᾽ ἐτίθεντο καὶ ἱστία νηῒ μελαίνῃ·
Ἠρτύναντο δ᾽ ἐρετμὰ τροποῖς ἐν δερματίνοισι,
Πάντα κατὰ μοῖραν· ἀνὰ δ᾽ ἱστία λευκὰ πέτασσαν·
Ὑψοῦ δ᾽ ἐν νοτίῳ τήν γ᾽ ὥρμισαν· αὐτὰρ ἔπειτα
Βάν ῥ᾽ ἴμεν Ἀλκινόοιο δαΐφρονος ἐς μέγα δῶμα.
Πλῆντο δ᾽ ἄρ᾽ αἴθουσαί τε, καὶ ἕρκεα, καὶ δόμοι ἀνδρῶν
Ἀγρομένων· πολλοὶ δ᾽ ἄρ᾽ ἔσαν νέοι, ἠδὲ παλαιοί.
Τοῖσιν δ᾽ Ἀλκίνοος δυοκαίδεκα μῆλ᾽ ἱέρευσεν,
Ὀκτὼ δ᾽ ἀργιόδοντας ὕας, δύο δ᾽ εἰλίποδας βοῦς·
Τοὺς δέρον, ἀμφί θ᾽ ἕπον, τετύκοντό τε δαῖτ᾽ ἐρατεινήν.
Κῆρυξ δ᾽ ἐγγύθεν ἦλθεν ἄγων ἐρίηρον ἀοιδόν·
Τὸν πέρι Μοῦσ᾽ ἐφίλησε, δίδου δ᾽ ἀγαθόν τε, κακόν τε,

Iverunt, ut praeceperat *Alcinous*, ad littus maris infructuoſi.
Porro poſtquam ad navem perveniſſent, atque mare,
Navem quidem ipſi nigram maris in profundum deduxerunt,
Impoſueruntque malum, et vela navi nigrae;
Aptaruntque remos vincula per coriacea,
Omnia rite; velaque alba expanderunt:
Alte vero in humidum ipſam ſtiterunt: caeterum poſtea
Perrexerunt ire Alcinoi prudentis ad magnam domum.
Implebantur autem porticuſque, et ſepta, et domus viris
Congregatis: multi nempe erant iuvenes atque ſenes.
Illis vero Alcinous duodecim oves mactavit,
Octoque albos-dentibus ſues, duoſque camuros boves:
Quos excoriarunt, curaruntque, appararuntque convivium amoenum.
Praeco autem prope venit ducens amabilem cantorem:
Quem ſupra-modum Muſa dilexit, dedit vero bonumque malumque;

51 Ἔρυσαν] F. A. L. *Euſtath.* 52 τε τίθεντο] F. A. 1. quod melius. 54 πέτασαν] edd. male. 55 τήν δ᾽ ὥρμισαν] R. 60 σύας] F. A. L. male. temere duplicata litera praecedente. 62 Μοῦσα φίλησε] R. v. 52.

Ver. 53 Ἠρτύναντο] Vide ſupra ad δ΄, 771; et ad *Il.* ά, 309; 338. *Al.* Ἠρτύνοντο.

Ver. 54 Ἀνὰ δ᾽ ἱστία] *Al.* παρά δ᾽ ἱστία, et κατὰ δ᾽ ἱστία.

Ibid. Πέτασσαν] *Al.* τάνυσσαν.

Ver. 55 Ὑψοῦ δ᾽ ἐν νοτίῳ] Vide ad δ΄, 785. *Ern.*

Ver. 56 Ῥ᾽] *Vt iuſſi erant; ver.* 39, 40.

Ver. 57 Αἴθουσαι] Αἱ πρὸς ἥλιον τετραμμέναι στοαί. *Schol.*

Ibid. Δόμοι] Triclinia, diaetae, oeci. Vide ad δ΄, 15. *Ern.*

Ver. 58 Ἀγρομένων] Deeſt hic verſus in MS. uno a *Tho. Bentleio* collato. *Clark.* Et eſt verſus elumbis, quem nec *Euſtathius* agnoſcit p. 1585. 31. 32. Itaque ſpurium eſſe vix dubitem. *Ern.*

Ver. 59 Δυοκαίδεκα μῆλ᾽ ἱέρευσεν, Ὀκτὼ δ᾽ ἀργιόδοντας ὕας, δύο δ᾽ εἰλίποδας βοῦς] Virgil. *Nec minus interea ſociis ad littora mittit Viginti tauros, magnorum horrentia centum Terga ſuum, pingues centum cum matribus agnos. Aen.* I, 637. *Solitaurilia* (apud *Livium Lib.* I, §. 44, *Suovetaurilia*) iam perſuaſum eſt eſſe ex *ſue, ove*, et *tauro*; et ſane ita ſe habet ſacrum, quale apud Homerum quoque eſt. *Quintilian. Lib.* I, *cap.* 5. *ſub fine.*

Ver. 63 Δίδου δ᾽ ἀγαθόν τε, κακόν τε] Πῶς ἂν ἐφίλησεν; Ἤτοι ἐπεὶ οἱ τυφλοὶ μουσικώτεροι, μὴ περὶ πολλὰ ἀσχολούμενοι· ἢ οἰκονομικῶς,

Ὀφθαλμῶν μὲν ἄμερσε, δίδου δ' ἡδεῖαν ἀοιδήν.
Τῷ δ' ἄρα Ποντόνοος θῆκε θρόνον ἀργυρόηλον
Μέσσῳ δαιτυμόνων, πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας·
Κὰδ δ' ἐκ πασσαλόφιν κρέμασεν φόρμιγγα λίγειαν
Αὐτοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ ἐπέφραδε χερσὶν ἑλέσθαι
Κήρυξ· πὰρ δ' ἐτίθει κάνεον, καλήν τε τράπεζαν,
Πὰρ δὲ δέπας οἴνοιο, πιεῖν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Μοῦσ' ἄρ' ἀοιδὸν ἀνῆκεν ἀειδέμεναι κλέα ἀνδρῶν,

Oculis quidem privavit, dedit autem dulcem cantum.
Huic vero deinde Pontonous poſuit ſedem argenteis-clavis-diſtinctam,
In medio convivarum, columnae longae affixam:
Ex paxillo autem ſuſpendit citharam argutam,
Ipſius ſupra caput, et monuit manibus prendere
Praeco; iuxta autem apponebat caniſtrum, pulchramque menſam,
Iuxta etiam poculum vini, ut-biberet, quoties animus iuberet.
Illi vero ad cibos paratos appoſitos manus extenderunt.
Caeterum poſtquam potus et cibi deſiderium exemiſſent,
Muſa dein cantorem excitavit, ut-caneret laudes virorum,

67 Κρέμασε] F. A. L. ut 105. recte. 68 ὑπέφραδε] A. 2. 3. L. male.

ποιμικῶς, ἵνα μὴ ἐπιγνῷ τὸν Ὀδυσσέα· ἢ ἐπεὶ πάντως ἄνθρωπον ὄντα δεῖ κατά τι δυστυχεῖν, *Schol.* Rectius, ut opinor, *Euſtathius*: Ὅτι τὴν ἀνθρωπίνην εὐτυχίαν ὑποδηλῶν, ὡς ἐν Ἰλιάδι, ἐν τῷ περὶ τῶν δύο πίθων λόγῳ, οὕτω δὴ κἀνταῦθα ὁ Ποιητὴς, ἔχουσαν συνανamεμιγμένα φαῦλα καλοῖς, φησὶν οὕτω περὶ Δημοδόκου· Τὸν περὶ Μοῦσα φίλησε, δίδου δ' ἀγαθόν τε, κακόν τε. Vide ad *Il.* ω', 527. Τινὲς δὲ (addit *Scholiaſtes*,) φασὶν, εἰς αὐτὸν ταῦτα αἰνίττεσθαι τὸν Ποιητήν. Atque ita *Maximus Tyrius*: Ὑποπτεύω δὲ αὐτοῦ (Ὁμήρου,) κατὰ τὰ ἔπη ἃ περὶ τοῦ Δημοδόκου λέγει, ὅτι ἦν αὐτῷ πεποιημένα μὲν εἰς τὴν αὐτοῦ τύχην, ἀνακείμενα δὲ τῷ Δημοδόκῳ· ἔχει δὲ τὰ ἔπη ὧδέ πως, Τὸν πέρι Μοῦσ' ἐφίλησε etc. Ἐγὼ δὲ αὐτῷ περὶ μὲν τῆς ᾠδῆς συντίθεμαι, περὶ δὲ τῆς συμφορᾶς, οὐ συντίθεμαι· οὐ γὰρ μουσικὸν τὸ δῶρον. *Diſſert.* XXII, *ſub initio.*

Ver. 67 Ἐκ πασσαλόφιν κρέμασεν] Scr. πατταλόφι. De κρέμασεν vid. Var. Lect. *Ern.*

Ver. 68 Καὶ ἐπέφραδε χερσὶν ἑλέσθαι] Ἤτοι ἐσήμανεν, ἵνα ἀνέληται ταῖς χερσίν· ἢ τὰς χεῖρας ἐπέθηκεν, ἵνα γνῷ, ἔνθα κεῖται. *Schol.*

Ibid. Ἐπέφραδε] Similiterque ver. 142. πέφραδε. Vide ad *Il.* ξ', 500.

Ver. 69 Πὰρ δ' ἐτίθει κάνεον, καλήν τε τράπεζαν, Πὰρ δὲ δέπας] Ἑκάστῳ δὲ τῶν δαιτυμόνων παρ' Ὅμηρον παράκειται [ποτήριον.] Παντὶ γοῦν παρατίθεται κάνεον καὶ τράπεζα καὶ δέπας, πιεῖν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι. *Athenaeus, lib.* I, *cap.* 11, *ſub initio.* Fortaſſe autem non unicuique Convivarum, ſed *Demodoco* ſoli, propter caecitatem, menſa propria et cibus et poculum appoſita fuerint, reliquis una epulantibus.

Ver. 70 Πιεῖν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι] *Al.* ὅ, τι θυμὸς ἀνώγοι. Αὐτοθελὴς ἥδιστος ἐεὶ πότος. *Anthologia, lib.* II, *Epigramm.* 47.

Ver. 73 Μοῦσ' ἄρ' ἀοιδὸν ἀνῆκεν ἀειδέμεναι κλέα ἀνδρῶν] "Eſt in Originibus, ſolitos "eſſe in epulis canere convivas ad tibi-"cinem de clarorum hominum virtuti-"bus." *Cic. Tuſc. Diſputat. Lib.* I, *cap.* 2. Et iterum, *Lib.* IV, *cap.* 2: "Graviſſimus "auctor in Originibus dixit Cato, mo-"rem apud maiores hunc epularum fuiſſe; "ut deinceps, qui accubarent, canerent "ad tibiam clarorum virorum laudes "atque virtutes." Similiter et *Quintilianus*: "Et Timagenes autor eſt, omnium "in literis ſtudiorum antiquiſſimam mu-"ſicen extitiſſe; et teſtimonio ſunt cla-"riſſimi poëtae: apud quos inter rega-"lia convivia laudes heroum ac deorum "ad citharam canebantur." *Lib.* I, *cap.* 10. Virgil. *Cithara crinitus Iopas Perſonat aurata.* *Aen.* I, 744.

Ibid. Ἀειδέμεναι κλέα ἀνδρῶν] Vide ad *Il.* ι',

Οἴμης, τῆς τότ' ἄρα κλέος οὐρανὸν εὐρὺν ἵκανε·
Νεῖκος Ὀδυσσῆος καὶ Πηλείδεω Ἀχιλῆος,
Ὥς ποτε δηρίσαντο, θεῶν ἐν δαιτὶ θαλείῃ,
Ἐκπάγλοις ἐπέεσσιν· ἄναξ δ' ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
Χαῖρε νόῳ, ὅτ' ἄριστοι Ἀχαιῶν δηριόωντο.
Ὣς γάρ οἱ χρείων μυθήσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
Πυθοῖ ἐν ἠγαθέῃ, ὅθ' ὑπέρβη λάϊνον οὐδὸν
Χρησόμενος· τότε γάρ ῥα κυλίνδετο πήματος ἀρχὴ
Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι, Διὸς μεγάλου διὰ βουλάς.
Ταῦτ' ἄρ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Πορφύρεον μέγα φᾶρος ἑλὼν χερσὶ στιβαρῇσι,
Κακκεφαλῆς εἴρυσσε, κάλυψε δὲ καλὰ πρόσωπα·

Cantilenae, cuius tunc utique gloria ad coelum latum pervenit;
Contentionem Vlyſſis et Pelidae Achillis,
Vt quondam contenderunt, deorum in convivio celebri,
Acribus verbis: rex autem virorum Agamemnon
Gaudebat animo, cum optimi Achivorum contenderent.
Sic enim ei vaticinans praedixerat Phoebus Apollo,
In Pythia divina, quando ſupergreſſus eſt lapideum limen
Oraculum-petiturus: tunc enim devolvebatur mali principium,
Troianiſque et Danais, Iovis magni per conſilia.
Iſta utique cantor cantabat inclytus: at Vlyſſes
Purpuream ingentem veſtem prehenſam manibus robuſtis,
In-caput traxit, obtexitque pulchram faciem:

Il. ι, 189. Caeterum alii, notante *Euſtathio*, diſtinguunt, ἀειδέμεναι κλέα ἀνδρῶν Οἴμης, *etc. Clark.* Melius tamen ipſe iudicat, interpungi poſt ἀνδρῶν. In οἴμης int. ἀπὸ, ἀπ' οἴμης. *Ern.*

Ver. 74 Οἴμης, τῆς τότ' ἄρα κλέος οὐρανὸν εὐρὺν ἵκανε] Καὶ Ὅμηρος δὲ Τρωϊκὸν βιβλίον τὴν Ἰλιάδα ᾖσεν, ἧς τὸ κλέος οὐρανὸν εὐρὺν ἵκει. *Euſtath.* Vide infra ad *ver.* 489.

Ver. 75 Νεῖκος Ὀδυσσῆος καὶ Πηλείδεω Ἀχιλῆος] φασὶ τῷ Ἀγαμέμνονι χρειομένῳ [Ita ex *Aloyſii* MS. reſtituit *Barneſius* pro vulgato χρειομένου] περὶ τοῦ κατὰ τὸν πόλεμον τέλους, ἀνελεῖν τὸν ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνα, τότε πορθήσειν τὸ Ἴλιον, ὅτ' ἂν οἱ ἄριστοι τῶν Ἑλλήνων στασιάσωσι· καὶ δὴ παρὰ πότον διαλεχθέντων Ὀδυσσέως καὶ Ἀχιλλέως, τοῦ μὲν Ἀχιλλέως ἀνδρείαν ἐπαινοῦντος, τοῦ δὲ Ὀδυσσέως σύνεσιν, μετὰ τὴν Ἕκτορος ἀναίρεσιν: ὅτε ὁ μὲν, βιάζεσθαι παρῄνει, διὸ καὶ ἀνῃρέθη· ὁ δὲ δόλῳ μετελθεῖν· καὶ Ἀγαμέμνονα, ὡς τελουμένου τοῦ λόγου, χαρῆναι. Ἐσήμανε δὲ τὴν αὐτοῦ διαφορὰν πρὸς Ἀχιλλέα. *Schol.* Οἱ παρ' Ὁμήρῳ δὲ ἀριστεῖς κοσμίως δειπνοῦσιν ἐν Ἀγαμέμνονος: εἰ δ' ἐν Ὀδυσσείᾳ φιλονεικοῦσιν Ἀχιλλεὺς καὶ Ὀδυσσεὺς, καὶ Ἀγαμέμνων χαῖρε νόῳ· ἀλλ' ὠφέλιμοι αἱ φιλοτιμίαι, ζητούντων, λόγῳ ἢ μάχῃ αἱρεθῆναι δεῖ τὸ Ἴλιον. *Athenaeus, Lib.* I, *cap.* 14.

Ver. 76 Δηρίσαντο] *Barneſius* edidit δηρίσσαντο. Idem porro hic inter varias lectiones δηριόωντο retulit, ex verſu 78; ubi et invicem refert δηρίσαντο. Sed utrobique praeſtat Vulgata lectio. Vide ad *Il.* ν', 84.

Ver. 79, 81 Χρείων — Χρησόμενος] Notanda hic diverſa vocum harum ſignificatio: Χρείων, *Oraculum reddens*: Χρησόμενος, *Oraculum petiturus.* Vide infra ad κ', 284, 286.

Ver. 80 Πυθοῖ ἐν ἠγαθέῃ] Πυθὼ, πόλις τῆς Φωκίδος, ἡ αὐτὴ καὶ Δελφοί. *Schol.* Ταύτης δ' [τῆς Φωκίδος] ἐπιφανέσταται δύο πόλεις, Δελφοὶ καὶ Ἐλάτεια. Δελφοὶ μὲν διὰ τὸ ἱερὸν τοῦ Πυθίου Ἀπόλλωνος καὶ τὸ μαντεῖον ἀρχαῖον ὄν· εἴγε Ἀγαμέμνων ἀπ' αὐτοῦ χρηστηριάσασθαι λέγεται ὑπὸ τοῦ Ποιητοῦ. Ὁ γὰρ κιθαρῳδὸς ᾄδων εἰσάγεται, Νεῖκος Ὀδυσσῆος *etc. Strabo, lib.* IX, *pag.* 639, *al.* 517.

Ver. 81 Χρησόμενος] *Al.* Χρειόμενος.

Ver. 82 Διὸς μεγάλου διὰ βουλάς] Virgil. *Nam ſaeva Iovis ſic numina poſcunt. Aen.* XI, 901.

Ver.

Αἴδετο γὰρ Φαίηκας, ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λείβων.
Ἤτοι ὅτε λήξειεν ἀείδων θεῖος ἀοιδὸς,
Δάκρυ' ὀμορξάμενος, κεφαλῆς ἄπο φᾶρος ἕλεσκε,
Καὶ δέπας ἀμφικύπελλον ἑλὼν, σπείσασκε θεοῖσιν·
Αὐτὰρ ὅτ' ἂψ ἄρχοιτο, καὶ ὀτρύνειαν ἀείδειν
Φαιήκων οἱ ἄριστοι, (ἐπεὶ τέρποντ' ἐπέεσσιν·)
Ἂψ Ὀδυσεὺς κατὰ κρᾶτα καλυψάμενος γοάασκεν.
Ἔνθ' ἄλλους μὲν πάντας ἐλάνθανε, δάκρυα λείβων,
Ἀλκίνοος δέ μιν οἶος ἐπεφράσατ', ἠδ' ἐνόησεν,
Ἥμενος ἄγχ' αὐτοῦ· βαρὺ δὲ στενάχοντος ἄκουσεν·
Αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα·
Κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες·
Ἤδη μὲν δαιτὸς κεκορήμεθα θυμὸν ἐΐσης,
Φόρμιγγός θ', ἣ δαιτὶ συνήορός ἐστι θαλείῃ·
Νῦν δ' ἐξέλθωμεν, καὶ ἀέθλων πειρηθῶμεν
Πάντων· ὥς χ' ὁ ξεῖνος ἐνίσπῃ οἷσι φίλοισιν,
Οἴκαδε νοστήσας, ὅσσον περιγινόμεθ' ἄλλων,
Πύξ τε, παλαισμοσύνῃ τε, καὶ ἅλμασιν, ἠδὲ πόδεσσιν.

Reverebatur enim Phaeaces, ſub ſuperciliis lachrymas ſtillans.
At quando deſiit canere divinus cantor,
Lachrymis abſterſis, a capite veſtem demſit,
Et poculo rotundo ſumpto, libavit diis:
Verum quando rurſus incipiebat, et hortabantur *eum*, ut caneret,
Phaeacum optimates, (quippe oblectabantur *illius* carminibus:)
Rurſus Vlyſſes, capite obvoluto, lugebat.
Ibi alios quidem omnes latebat, lachrymas ſtillans,
Alcinous vero ſolus ipſum animadvertit atque obſervavit,
Sedens prope ipſum; graviter autem ſuſpirantem audivit:
Continuo vero inter Phaeaces remigii ſtudioſos loquebatur;
« Audite, Phaeacum ductores, atque principes;
« Iam quidem convivio ſaturavimus animum aequali,
« Citharaque, quae convivio congruens eſt lauto:
« Nunc vero exeamus, et certamina experiamur
« Omnia; ut hoſpes narret ſuis amicis,
« Domum reverſus, quantum ſuperemus alios,
« Pugillatuque, luctaque, et ſaltu, atque curſu.

92 Ἂψ δ'] edd. vett. *Euſtath.* autem δ' non habet.

Ver. 92 Ἂψ Ὀδυσεὺς] *Al.* Ἂψ δ' Ὀδυσεύς. Quod et ferri poteſt. Vide ad *Il.* ά, 57.

Ver. 93 Λείβων] *Al.* εἴβων.

Ver. 98 Δαιτὸς κεκορήμεθα θυμὸν ἐΐσης] *Al.* θυμὸν κεκορήμεθα δαιτὸς ἐΐσης. Quae et probabilior lectio.

Ver. 99 Ἣ δαιτὶ συνήορός ἐστι θαλείῃ] Τουτέστιν ἥτις συνήρμοσται καὶ συνέζευκται προσεταιριζομένη τῇ εἰλαπίνῃ. Διό τινες τῶν ἀντιγράφων ἀντὶ τοῦ, θαλείῃ, ἑταίρῃ γράφουσι. *Euſtath.* Μολπή τ', ὀρχηστύς τε· τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτός. Supra ά, 152. Vide infra ad ῥ', 271.

Ver. 103 Πύξ τε, παλαισμοσύνῃ τε, — ἠδὲ πόδεσσιν] Vide infra ad *ver.* 206 *Clark.* Diſcus hic omiſſus, cuius infra *v.* 129 mentio. Sed talis variatio in enumerationibus partium frequens optimis auctoribus. *Ern.*

Ὣς ἄρα φωνήσας, ἡγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο.
Κὰδ δ' ἐκ πασσαλόφιν κρέμασε φόρμιγγα λιγεῖαν,
Δημοδόκου δ' ἕλε χεῖρα, καὶ ἔξαγεν ἐκ μεγάροιο
Κῆρυξ· ἦρχε δὲ τῷ αὐτὴν ὁδὸν, ἥνπερ οἱ ἄλλοι
Φαιήκων οἱ ἄριστοι, ἀέθλια θαυμανέοντες.
Βὰν δ' ἴμεν εἰς ἀγορὴν, ἅμα δ' ἕσπετο πουλὺς ὅμιλος,
Μυρίοι· ἂν δ' ἵσταντο νέοι πολλοί τε, καὶ ἐσθλοί.
Ὦρτο μὲν Ἀκρόνεώς τε, καὶ Ὠκύαλος, καὶ Ἐλατρεὺς,
Ναυτεύς τε, Πρυμνεύς τε, καὶ Ἀγχίαλος, καὶ Ἐρετμεὺς,
Πόντεύς τε, Πρωρεύς τε, Θόων, Ἀναβησινεώς τε,
Ἀμφίαλός θ', υἱὸς Πολυνήου Τεκτονίδαο·
Ἂν δὲ καὶ Εὐρύαλος, βροτολοιγῷ ἶσος Ἄρηϊ,
Ναυβολίδης θ', ὃς ἄριστος ἔην εἶδός τε, δέμας τε,
Πάντων Φαιήκων, μετ' ἀμύμονα Λαοδάμαντα·
Ἂν δ' ἔσταν τρεῖς παῖδες ἀμύμονες Ἀλκινόοιο,
Λαοδάμας θ', Ἅλιός τε, καὶ ἀντίθεος Κλυτόνηος.
Οἱ δή τοι πρῶτον μὲν ἐπειρήσαντο πόδεσσιν.
Τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος· οἱ δ' ἅμα πάντες

Sic utique locutus, praeivit; illi vero una ſecuti ſunt.
E paxillo autem ſuſpendit citharam argutam,
Demodocum vero prehendit manu, et eduxit ex aedibus
Praeco; praeibat autem ei eandem viam, quam et alii
Phaeacum optimates, certamina ſpectaturi.
Perrexerunt autem ire ad forum, ſimulque ſequebatur ingens turba,
Innumeri; ſurgebant vero iuvenes multique, et fortes.
Surrexit quidem Acroneuſque, et Ocyalus, et Elatreus,
Nauteuſque, Prymneuſque, et Anchialus, et Eretmeus,
Ponteuſque, Proreuſque, Thoon, Anabeſineuſque,
Amphialuſque, filius Polinei Tectonidae;
Surrexit etiam Euryalus, homicidae ſimilis Marti,
Naubolideſque, qui optimus erat ſpecieque, corporeque,
Omnium Phaeacum, poſt egregium Laodamantem:
Surrexerunt porro tres filii eximii Alcinoi,
Laodamaſque, Haliuſque, et deo-par Clytoneus.
Hi porro primum quidem periculum-fecerunt pedibus.
Eis autem a carceribus extenſus-erat curſus; ſimul vero omnes

105 λίγειαν] R 113 Πρωτεὺς] edd. praeter R. 118 ἀμύμονος] edd. vett. 121 τοῖσιν] A.

Ver. 108 Θαυμανέοντες] Ὅ ἐστι θαυμασόμενοι, ἢ θεασόμενοι. *Euſtath.* Caeterum fuerunt, notante eodem *Euſtathio*, qui hoc in loco ſcripſerint, θαῦμα νέοντες· ἤγουν εἰς θαῦμα πορευόμενοι. Satis inepte.

Ver. 111 Ἀκρόνεώς τε etc.] Phaeacibus navigando celeberrimis conſulte aptata videntur haec nomina, ex rebus nauticis omnia fere deſumpta.

Ver. 113 Θόων] *Al.* Θόων τ'.

Ver. 116 Ὃς ἄριστος ἔην — Πάντων Φαιήκων, μετ' ἀμύμονα Λαοδάμαντα] Virgil. *Quo pulchrior alter Non fuit, excepto Laurentis corpore Turni. Aen.* VII, 649. Vide ad *Il.* β, 672.

Ver. 118 Ἀμύμονες] *Al.* ἀμύμονος. *Clark.* At infra 419 edidit ἀμύμονες; ubi vide *Ern.*

Ver. 121 Τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος] Virgil. *Locum capiunt, ſignoque repente*

Καρπαλίμως ἐπέτοντο κονίοντες πεδίοιο.
Τῶν δὲ θέειν ὄχ᾽ ἄριστος ἔην Κλυτόνηος ἀμύμων·
Ὅσσον τ᾽ ἐν νειῷ οὖρον πέλει ἡμιονοῖιν,
Τόσσον ὑπεκπροθέων λαοὺς ἵκεθ᾽, οἱ δ᾽ ἐλίποντο.
Οἱ δὲ παλαισμοσύνης ἀλεγεινῆς πειρήσαντο·
Τῇ δ᾽ αὖτ᾽ Εὐρύαλος ἀπεκαίνυτο πάντας ἀρίστους.
Ἅλματι δ᾽ Ἀμφίαλος πάντων προφερέστερος ἦεν·
Δίσκῳ δ᾽ αὖ πάντων προφερέστατος ἦεν Ἐλατρεύς·
Πὺξ δ᾽ αὖ Λαοδάμας, ἀγαθὸς παῖς Ἀλκινόοιο.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντες ἐτέρφθησαν φρέν᾽ ἀέθλοις,
Τοῖς ἄρα Λαοδάμας μετέφη, παῖς Ἀλκινόοιο·
Δεῦτε φίλοι, τὸν ξεῖνον ἐρώμεθα, εἴτιν᾽ ἀέθλων
Οἶδέ τε καὶ δεδάηκε· φυήν γε μὲν οὐ κακός ἐστι,
Μηρούς τε, κνήμας τε, καὶ ἄμφω χεῖρας ὕπερθεν,

Celeriter volabant pulverem-excitantes in-campo.
Horum autem currendo longe optimus-erat Clytoneus eximius;
Quantumque in novali ſpatium eſt mularum,
Tantum praecurrens ad populum venit; caeteri vero relicti ſunt.
Alii autem luctae moleſtae periculum-fecerunt:
In hac porro Euryalus vicit omnes optimates.
Saltu vero Amphialus omnium optimus erat:
Diſco autem omnium praeſtantiſſimus erat Elatreus:
Pugilatu denique Laodamas, eximius filius Alcinoi.
Caeterum poſtquam omnes oblectaſſent animum certaminibus,
Inter hos deinde Laodamas locutus eſt, filius Alcinoi;
« Agite, amici, hoſpitem rogemus, ſi quod certamen
« Novitque et didicit: habitu-corporis quidem non malus eſt,
Femoribuſque, et cruribus, et ambabus manibus ſuperne,

129 Προφερέστερος] F. 134 δεδάηκεν] A. 1. R.

pente Corripiunt ſpatia audito, limenque relinquunt Effuſi nimbo ſimiles. Aen. V, 317. *Clark.* Caeterum vid. dicta ad *Il.* ψ', 758. *Ern.*

Ver. 122 Κονίοντες] Vide ad *Il.* β', 24.

Ver. 123 Τῶν δὲ θέειν ὄχ᾽ ἄριστος ἔην Κλυτόνηος] Virgil. *Primus abit, longeque ante omnia corpora Niſus Emicat, et ventis et fulminis ocior alis. Aen.* V, 318. Σημείωσαι δὲ καὶ ὅτι ἐν Ἰλιάδι ἀγωνοθετήσας ὁ Ποιητής, [*Il.* ψ' 257 etc.] ὤκνησεν ἐνταῦθα τοιούτοις ἐνασχολῆσαι τὴν ἑαυτοῦ μοῦσαν ἔξω καιροῦ· διὸ καὶ ἐπιτρέχει αὐτά. *Euſtath.*

Ver. 124 Ὅσσον τ᾽ ἐν νειῷ οὖρον πέλει ἡμιονοῖιν] Οὖρον, ὅρμημα, διάστημα. *Schol.* Ὅσον ἀφορίζονται τῶν βοῶν ἀροτριῶσαι ἡμίονοι, ὡς προφερέστεραι βοῶν οὖσαι ἄροτρον ἐλαύνειν. *Euſtath.* Ὅσσον τ᾽ ἐπίουρα πέλονται Ἡμιόνων· αἱ γάρ τε βοῶν προφερέστεραί εἰσιν Ἑλκέμεναι νειοῖο βαθείης πηκτὸν ἄροτρον. *Iliad.* κ', 351.

Ibid. Νειῷ] Ἠροτριασμένη γῆ. *Schol.*

Ver. 128, 129, 130] Quanto cum artificio Poëta, in rebus *minutis* narrandis, ſententias ſingulas ſingulis verſibus abſolvat; vide ad *Il.* α', 436; β', 102; et ι', 589.

Ver. 128 Προφερέστερος] MS. a *Tho. Bentleio* collatus hic legit προφερέστατος· verſuque ſequenti pro προφερέστατος, habet πολὺ φέρτατος.

Ver. 130, 132, et 143 Παῖς] *Al.* πάϊς.

Ver. 132 Ἄρα] *Deinde.*

Ver. 133 Εἴτιν᾽ ἀέθλων] *Al.* εἴτιν᾽ ἄεθλον.

Ver. 134, 137, 146, 151 Οἶδε — δεδάηκε — συνέβηκται — δεδάηκας — κατείρυται] Vide ad *Il.* α', 37; et ν', 736.

Αὐχένα τε στιβαρὸν, μέγα τε σθένος· οὐδέ τι ἥβης
Δεύεται, ἀλλὰ κακοῖσι συνέῤῥηκται πολέεσσιν.
Οὐ γὰρ ἔγωγέ τι φημὶ κακώτερον ἄλλο θαλάσσης,
Ἄνδρα τε συγχεῦαι, εἰ καὶ μάλα καρτερὸς εἴη.
Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
Λαοδάμα, μάλα τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπες.
Αὐτὸς νῦν προκάλεσσαι ἰὼν, καὶ πέφραδε μύθῳ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσ' ἀγαθὸς παῖς Ἀλκινόοιο,
Στῆ ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν, καὶ Ὀδυσσῆα προσέειπεν·
Δεῦρ' ἄγε καὶ σὺ, ξεῖνε πάτερ, πείρησαι ἀέθλων,
Εἴ τινά που δεδάηκας· ἔοικε δέ σ' ἴδμεν ἀέθλους·
Οὐ μὲν γὰρ μεῖζον κλέος ἀνέρος, ὄφρα κεν ᾖσιν,
Ἢ ὅτι ποσσίν τε ῥέξῃ καὶ χερσὶν ἑῇσιν.
Ἀλλ' ἄγε πείρησαι, σκέδασον δ' ἀπὸ κήδεα θυμοῦ·
Σοὶ δ' ὁδὸς οὐκ ἔτι δηρὸν ἀπέσσεται, ἀλλά τοι ἤδη
Νηῦς τε κατείρυσται, καὶ ἐπαρτέες εἰσὶν ἑταῖροι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Λαοδάμα, τί με ταῦτα κελεύετε κερτομέοντες;

« Cerviceque firma, ingentique robore: neque omnino vigore-iuveniſi
« Caret; at malis confractus eſt multis.
« Non enim ego quid exiſtimo peius aliud mari,
« Ad hominem contringendum, etiam ſi valde fortis fuerit.
Huic autem rurſus Euryalus reſpondit, dixitque;
« Laodama, ſane hunc ſermonem recte dixiſti.
« Ipſe nunc provoca profectus, et admone ſermone.
At poſtquam hoc audiiſſet eximius filius Alcinoi,
Stetit in medium progreſſus, et Vlyſſem allocutus eſt;
« Huc age et tu, hoſpes pater, periculum-fac certaminum,
« Si quod fortaſſis didiciſti; par enim eſt, te ſcire certamina:
« Neque enim maior gloria hominis, quo-ad fuerit,
« Quam quod pedibus ſtrenue-agat et manibus ſuis.
« Verum age, fac-periculum; et pelle moeſtitiam ab animo:
« Tibi vero profectio non adhuc diu aberit, ſed tibi iam
« Et navis deducta eſt, et parati ſunt ſocii.
Hunc autem reſpondens allocutus eſt ſolers Vlyſſes;
« Laodama, quid me iſta iubetis inceſſentes?

138 Ἔγωγ' ἔτι] F. A. L. 142 προκάλεσαι] edd. praeter R. *ibid.* μῦθον] A. 2. 3. 143 ἄκουσεν] edd. praeter R. quod perimit verſum.

Ver. 141 Ἔειπες] Apud *Euſtathium*, ἔειπας. Quod idem.

Ver. 146 Ἔοικε δέ σ' ἴδμεν ἀέθλους] Poteſt etiam eſſe: Videris vero ſcire, credibile eſt, te talem virum ſcire: quamquam hoc ſenſu uſitatius eſt ἔοικας ἀνδρὶ εἰδότι. *Ern.*

Ver. 147 Οὐ μὲν γὰρ μεῖζον κλέος, *etc.*] *Al.* Οὐ γάρ τι μεῖζον. *Pindarus*: Ὑμνητὸς οὗτος Ἀνὴρ γίνεται σοφοῖς, Ὃς ἂν χερσὶν, ἢ ποδῶν ἀρετᾷ Κρατήσαις, τὰ μέγιστ' ἀέθλων ἕλων Τόλμᾳ τε καὶ σθένει. *Pythior. Od.* X, *ver.* 34.

Ver. 148 Ὅτι — ῥέξῃ] Legendum fortaſſe, ὅ, τι — ῥέξῃ, *Quodcunque feceris.*

Ibid. Ῥέξῃ] Apud *Euſtathium* in commentario, ῥέξει.

Ver.

Κήδεά μοι καὶ μᾶλλον ἐνὶ φρεσὶν, ἤπερ ἄεθλοι,
Ὃς πρὶν μὲν μάλα πόλλ' ἔπαθον, καὶ πόλλ' ἐμόγησα·
Νῦν δὲ μεθ' ὑμετέρῃ ἀγορῇ νόστοιο χατίζων
Ἧμαι, λισσόμενος βασιλῆά τε, πάντα τε δῆμον.
Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο, νείκεσέ τ' ἄντην·
Οὐ γάρ σ' οὐδὲ, ξεῖνε, δαήμονι φωτὶ ἐΐσκω
Ἄθλων, οἷά τε πολλὰ μετ' ἀνθρώποισι πέλονται·
Ἀλλὰ τῷ, ὅς θ' ἅμα νηῒ πολυκλήϊδι θαμίζων,
Ἀρχὸς ναυτάων, οἵτε πρηκτῆρες ἔασιν,
Φόρτου τε μνήμων, καὶ ἐπίσκοπος ᾖσιν ὁδαίων,
Κερδέων θ' ἁρπαλέων· οὐδ' ἀθλητῆρι ἔοικας.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ξεῖν', οὐ καλὸν ἔειπες· ἀτασθάλῳ ἀνδρὶ ἔοικας.
Οὕτως οὐ πάντεσσι θεὸς χαρίεντα δίδωσιν

« Dolores mihi etiam magis in animo; quam certamina;
« Qui antea quidem valde multa paſſus ſum, et multa pertuli:
« Nunc vero in veſtro conſeſſu reditus indigens
« Sedeo, precans regemque, omnemque populum.
Huic vero rurſus Euryalus reſpondit, obiurgavitque palam;
« Neque enim te, hoſpes, perito viro aſſimilo
« Certaminum, qualia utique multa inter homines ſunt:
« Sed illi, qui apud navem multis-tranſtris-inſtructam frequenter-verſans,
« Princeps nautarum, qui et negotiatores ſunt,
« Onerisque memor, et inſpector ſit viaticorum,
« Lucrique rapto-acquiſiti; neque athletae ſimilis-es.
Illum autem torve intuitus allocutus eſt ſolers Vlyſſes;
« Hoſpes, non honeſte dixiſti: protervo viro ſimilis-videris.
« Ita non omnibus Deus amabilia *munera* donat

155 Μὲν] abeſt Fl. 161 ὅς θαμὰ] R. 167 θεοὶ — διδοῦσιν] edd. vett. a quibus recedendi nulla neceſſitas erat, etſi v. 170 θεὸς ſequitur.

Ver. 159 Οὐ γάρ σ' οὐδὲ] Refertur iſtud, γὰρ, ad id quod eleganter reticetur. *Optime feciſti, quod certamina inire recuſaveris*; Vel, *Ne nos te ad certamina ineunda coacturos eſſe metuas*; *Nequaquam ENIM revera etc.*

Ver. 161 Ὅς θ'] *Qui ſcilicet.*

Ibid. θ' ἅμα] *Al.* θαμά.

Ver. 162 Οἵ τε πρηκτῆρες ἔασιν] Πράττεσθαι proprie de re pecuniaria, *pecuniam exigere, rem facere, lucrari, lucrum facere et exculpere e re aliqua*: hinc πρᾶξις, *negotiatio*, *mercatura*; et πρακτὴρ, ἔμπορος, πραγματευτὴς, *mercator*, *negotiator*. Ita ſumo apud Homerum; — Ἀρχὸς ναυτάων, οἵ τε πρηκτῆρες ἔασιν. Πρηκτῆρες, i. e. ἔμποροι, πραγματευταί. *Duport. Praelect. in Theophraſt. cap.* 6. Vide et ſupra ad β, 319.

Ver. 163 Φόρτου τε μνήμων] Ἐπιμελούμενος τῶν φορτίων· ἢ μνημονεύων ἕκαστον, πόσου ἦν ἄξιον. *Schol.*

Ibid. Ἐπίσκοπος] *Al.* ἐπίστροφος.

Ibid. Ὁδαίων] Ὅ ἐστιν ἐφοδίων. *Euſtath.*

Ver. 167, 169 Οὐ πάντεσσι θεὸς χαρίεντα δίδωσιν — Ἄλλος μὲν γάρ etc.] *Euripid.* Ἀλλ' οὐ γὰρ αὐτὸς πάντ' ἐπίστασθαι βροτῶν Πέφυκεν, ἄλλῳ δ' ἄλλο πρόσκειται γέρας· Σὲ μὲν μάχεσθαι, τοὺς δὲ βουλεύειν καλῶς. *Rheſ. ver.* 106. Claudian. *Nunquam ſincera bonorum Sors ulli, conceſſa viro: quem vultus honeſtat, Dedecorant mores: animus quem pulchrior ornat, Corpus deſtituit: bellis inſignior ille, Sed pacem foedat vitiis: hic publica felix, Sed privata minus: partita ſingula quemque Nobilitant: hunc forma decens; hunc robur in armis; Hunc rigor; hunc pietas; illum ſolertia iuris;*

Hunc

Ἀνδράσιν, οὔτε φυὴν, οὔτ' ἂρ φρένας, οὔτ' ἀγορητύν.
Ἄλλος μὲν γάρ τ' εἶδος ἀκιδνότερος πέλει ἀνὴρ,
Ἀλλὰ θεὸς μορφὴν ἔπεσι στέφει· οἱ δέ τ' ἐς αὐτὸν
Τερπόμενοι λεύσσουσιν· ὁ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύει
Αἰδοῖ μειλιχίῃ, μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισιν,
Ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστυ, θεὸν ὥς, εἰσορόωσιν·
Ἄλλος δ' αὖ εἶδος μὲν ἀλίγκιος ἀθανάτοισιν·
Ἀλλ' οὔ οἱ χάρις ἀμφιπεριστέφεται ἐπέεσσιν.

" Hominibus, neque formam, neque ingenium, neque eloquentiam.
" Etenim alius quidem ſpecie invenuſtior eſt vir,
" At deus formam verbis ornat: alii vero in ipſum
" Oblectati aſpiciunt: hic autem ſecure loquitur
" Modeſtia *cum* ſuavi, eminetque inter congregatos:
" Incedentem autem *eum* per urbem, deum veluti, aſpiciunt:
" Alius vero rurſus forma quidem ſimilis immortalibus;
" Verum haud ei gratia circum-affunditur ſermonibus.

170 Ἔπεσιν στέφει] F. male. *ibid.* οἱ δ' ἔτ] L. 175 ἀμφιπεριστρέφεται] edd. praeter R.

Hunc ſoboles, caſtique tori. In prim. Conſulat. Stilic. ver. 25. Virgil. *Non omnia poſſumus omnes. Eclog.* VIII, 63. Similiter porro et *Mabarbal* apud *Livium*; "Non omnia nimirum eidem Dii dedere. Vincere ſcis, *Annibal*; victoria uti "neſcis." *Lib.* XXII, §. 51.

Ibid. Θεὸς χαρίεντα δίδωσιν] Ita *Henricus Stephanus*, eumque ſecutus *Barneſius*. *Al.* θεοὶ χαρίεντα διδοῦσιν. *Clark.* Θεὸς — δίδωσιν habet *Euſtathius*. Et ed. Rom. videtur idem dare voluiſſe: habet enim θεοὶ — δίδωσιν. *Ern.*

Ver. 169. Ἄλλος μὲν γάρ τ' εἶδος ἀκιδνότερος —, Ἀλλὰ θεὸς μορφὴν ἔπεσι στέφει] Ἢ νόμος ἐστὶ, πᾶσαν μὲν ἀμορφίαν πονηρίας εἶναι κατάκριτον, εὐθὺ δ' ὡς ἀγαθὸν ἐπαινεῖσθαι τὸν καλόν; Ἀλλά τοι κατὰ τὸν μέγαν ἀληθείας προφήτην Ὅμηρον, εἶδος τις ἀκιδνότερος πέλει ἀνήρ· Ἀλλὰ θεὸς etc. *Lucian. Amor.* Ovid. *Si mihi difficilis formam natura negavit, Ingenio formae damna rependo meae. Heroid Epiſt.* XV, 31. Ὅτι δὲ ἐν τῇ τῶν ἀγαθῶν συγκρίσει — τὸ φρονεῖν τοῦ καλοῦ εἴδους ἄμεινον, [δηλοῖ Ὅμηρος] Ἄλλος μὲν γάρ τ' εἶδος ἀκιδνότερος etc. *Dionyſ. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, §. 26. Atqui nullam hoc in loco inter haſce corporis animique dotes comparationem inſtituit Poëta; ſed eas ſimul omnes uni eidemque nunquam fere conceſſas dicit.

Ver. 170 Ἀλλὰ θεὸς μορφὴν ἔπεσι στέφει] Τοὺς γὰρ αὖ τὴν ὄψιν ἀμόρφους, φησὶν, ἀναπληροῖ ἡ τοῦ λέγειν πιθανότης. *Athenaeus*, *Lib.* X, *cap.* 5.

Ver. 171, 173 Ὁ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύει Αἰδοῖ μειλιχίῃ —. Ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστυ, θεὸν ὥς, εἰσορόωσιν] Totum hunc locum tranſtulit fere *Heſiodus*. Τοῦ δ' ἔπε' ἐκ στόματος ῥεῖ μείλιχα· οἱ δέ νυ λαοὶ Πάντες ἐς αὐτὸν ὁρῶσι διακρίνοντα θέμιστας Ἰθείῃσι δίκῃσιν· ὁ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύων, Αἶψά τε καὶ μέγα νεῖκος ἐπισταμένως κατέπαυσε —. Ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστυ, θεὸν ὥς, ἱλάσκονται Αἰδοῖ μειλιχίῃ· μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισι. *Theogon. ver.* 84, 91. "In quo igitur "homines exhorreſcunt? Quem ſtupefacti dicentem intuentur? in quo exclamant? Quem deum, ut ita dicam, "inter homines putant? Qui diſtincte, "qui explicate, qui abundanter, qui illuminate, et rebus et verbis dicunt, *etc.*" *Cic. de Orat. Lib.* III, §. 14.

Ibid. Ἀσφαλέως ἀγορεύει] Μὴ σφαλλόμενος ἐν τῷ λέγειν. *Schol.* Propriam (id enim eſt, non errare verbis) et carentem ſupervacuis eloquentiam. *Quintilian. Lib.* XII, *cap.* 10. Vide et *Dionyſ. Halicarn. lib qui inſcribitur* Τέχνη, *haud longe a fine*, ubi hunc locum citat.

Ver. 175 Ἀμφιπεριστέφεται] *Al.* ἀμφιπεριστρέφεται. Minus recte: Ut liquet ex praecedente Ἀλλὰ θεὸς μορφὴν ἔπεσι στέφει. *ver.* 170. *Al.* ἀμφὶ περιστέφεται. *Clark.* Non praefracte damnem τὸ ἀμφιπεριστρέφεται, *oberrat*. Sic ἐπιπολάζειν dicitur, et ἐπιτρέχειν apud *Homerum*. *Ern.*

Ver.

Ὥς καί σοι εἶδος μὲν ἀριπρεπὲς, οὐδέ κεν ἄλλως
Οὐδὲ θεὸς τεύξειε· νόον δ' ἀποφώλιος ἐσσί.
Ὤρινάς μοι θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν,
Εἰπὼν οὐ κατὰ κόσμον· ἐγὼ δ' οὐ νῆϊς ἀέθλων,
Ὡς σύ γε μυθεῖαι, ἀλλ' ἐν πρώτοισιν ὀΐω
Ἔμμεναι, ὄφρ' ἥβῃ τε πεποίθεα, χερσί τ' ἐμῇσι·
Νῦν δ' ἔχομαι κακότητι καὶ ἄλγεσι· πολλὰ γὰρ ἔτλην,
Ἀνδρῶν τε πτολέμους, ἀλεγεινά τε κύματα πείρων.
Ἀλλὰ καὶ ὥς, κακὰ πολλὰ παθὼν, πειρήσομ' ἀέθλων·
Θυμοδακὴς γὰρ μῦθος· ἐπώτρυνας δέ με εἰπών.
Ἦ ῥα, καὶ αὐτῷ φάρει ἀναΐξας λάβε δίσκον
Μείζονα καὶ πάχετον, στιβαρώτερον οὐκ ὀλίγον περ,
Ἢ οἵῳ Φαίηκες ἐδίσκεον ἀλλήλοισι.
Τόν ῥα περιστρέψας ἧκε στιβαρῆς ἀπὸ χειρός·

" Sic et tibi ſpecies quidem decora, neque aliter
" Ne Deus quidem fingeret; mente vero imperitus es.
" Irritaſti mihi animum in praecordiis charis,
" Locutus indecenter: ego vero non ignarus certaminum,
" Vt tu fabularis; verum inter primos puto
" Fuiſſe *me*, donec iuventa fretus fui, manibusque meis:
" Nunc vero premor aerumna et doloribus; multa enim paſſus ſum,
" Virorumque bella, ſaevoſque fluctus penetrans.
" Sed etiam ſic, mala multa paſſus, periculum-faciam certaminum;
" Mordax enim *eſt* ſermo *tuus*; impuliſti autem me locutus.
Dixit utique, et cum-ipſa veſte impetu-facto prehendit diſcum
Maiorem et craſſum, gravioremque non paulo quidem,
Quam quali Phaeaces ludebant invicem.
Hunc utique circumrotatum miſit valida e manu;

Ver. 176 οὐδέ κεν ἄλλως οὐδὲ θεὸς τεύξειε] Recte hic *Euſtathium* reprehendit Dna *Dacier*, qui hoc ita accipit, ac ſi diceret *Vlyſſes ne Deum quidem, quod ſemel factum ſit, immutare poſſe.* Τὸ δὲ, οὐδ' ἂν ἄλλως οὐδὲ θεὸς τεύξειεν, ἀλήθειαν δηλοῖ πράγματος· τὸ γὰρ πεπραγμένον, οὐκ ἔστιν ἀποίητον γενέσθαι. Quod, uti eadem annotat Dna *Dacier*, longe aliud eſt ac quod hic dicere vult Poëta; nempe, *ne a Deo quidem pulchriorem effici poſſe:* Sive potius, uti exponunt Scholia ex MS. *Aloyſii* a *Barneſio* excerpta, (commate ſolummodo poſt vocem ποιῆσαι appoſito,) Εἰ θεὸς θελήσαι καλὸν ποιῆσαι, οἷος εἶ σύ, nempe τεύξειε.

Ver. 179 Ἐγὼ δ' οὐ νῆϊς ἀέθλων] Τὸ δὲ, νῆϊς ἀέθλων, ἀντὶ τοῦ ἄπειρος, ἀνεπιστήμων. *Euſtath.*

Ver. 183 Ἀνδρῶν τε πτολέμους, ἀλεγεινά τε κύματα πείρων] Vide ad *Il.* ω, 8.

Ver. 185 Θυμοδακὴς γὰρ μῦθος· ἐπώτρυνας δέ με] Ἐπεχερτόμουν δὲ παῖδες, Ἁπαλώτεροι Αυαίου, Δακέθυμά μοι λέγοντες. *Anacreon*, *Ode* VIII, *ver.* 125. Ποταπὸν δὲ χρῆμα λοιδορία; ὡς θυμοδακὲς ἀληθῶς καὶ ἀμύντον ψυχὴν μᾶλλον ἢ σίδηρος χρῶτα. Οὐκοῦν καὶ τὸν Ὀδυσσέα παρώξυνεν εἰς δύναμιν ἀμύνασθαι λόγῳ τε καὶ ἔργῳ· διηνέχθη γοῦν ὑπὲρ τούτου πρὸς τὸν ξεινοδόκον, αὐτὸς ὢν ἀλήτης ξένος· καὶ ταῦτα εἰδὼς, ὅτι (infra *ver.* 209,) Ἄφρων — καὶ οὐτιδανὸς πέλει ἀνὴρ, Ὅστις ξεινοδόκῳ ἔριδα προφέρησι βαρεῖαν. *Iulian. Imperat. Orat.* II.

Ver. 186 Ἦ ῥα, καὶ αὐτῷ φάρει ἀναΐξας] Τὸ δὲ ἀσυνδέτως εἰπεῖν, ἔφη δὲ, καὶ ἀναΐξας ἐδίσκευε, τῇ τοῦ ἥρωος σπουδῇ τὸν λόγον συνεσχημάτισε. Συντομώτερος γὰρ καὶ ὁ ἀσύνδετος λόγος τοῦ μετὰ συνδέσμων προφερομένου. *Euſtath.*

Ibid. Αὐτῷ φάρει] Σὺν τῷ ἱματίῳ ὡς εἶχεν. *Schol.*

Ver. 187 Πάχετον] *Scholiaſtes* exponit παχύτερον.

Ibid. Οὐκ ὀλίγον περ] *Al.* οὐκ ὀλίγον τε.

Ver. 189 Τόν ῥα περιστρέψας ἧκε] Ὁ δίσκος ἐκ μέσου σχοῖνον εἶχε. *Schol.*

Βήτην, ὡς ἐκέλευσ', ἐπὶ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον, ἠδὲ θάλασσαν,
Νῆα μὲν οἵ γε μέλαιναν ἁλὸς βένθοσδε ἔρυσσαν,
Ἐν δ' ἱστόν τ' ἐτίθεντο καὶ ἱστία νηὶ μελαίνῃ·
Ἠρτύναντο δ' ἐρετμὰ τροποῖς ἐν δερματίνοισι,
Πάντα κατὰ μοῖραν· ἀνὰ δ' ἱστία λευκὰ πέτασσαν·
Ὑψοῦ δ' ἐν νοτίῳ τήν γ' ὥρμισαν· αὐτὰρ ἔπειτα
Βάν ῥ' ἴμεν Ἀλκινόοιο δαΐφρονος ἐς μέγα δῶμα.
Πλῆντο δ' ἄρ' αἴθουσαί τε, καὶ ἕρκεα, καὶ δόμοι ἀνδρῶν
Ἀγρομένων· πολλοὶ δ' ἄρ' ἔσαν νέοι, ἠδὲ παλαιοί.
Τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος δυοκαίδεκα μῆλ' ἱέρευσεν,
Ὀκτὼ δ' ἀργιόδοντας ὕας, δύο δ' εἰλίποδας βοῦς·
Τοὺς δέρον, ἀμφί θ' ἕπον, τετύκοντό τε δαῖτ' ἐρατεινήν.
Κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθεν ἄγων ἐρίηρον ἀοιδόν·
Τὸν πέρι Μοῦσ' ἐφίλησε, δίδου δ' ἀγαθόν τε, κακόν τε,

Iverunt, ut praeceperat *Alcinous*, ad littus maris infructuoſi.
Porro poſtquam ad navem perveniſſent, atque mare,
Navem quidem ipſi nigram maris in profundum deduxerunt,
Impoſueruntque malum, et vela navi nigrae;
Aptaruntque remos vincula per coriacea,
Omnia rite; velaque alba expanderunt:
Alte vero in humidum ipſam ſtiterunt: caeterum poſtea
Perrexerunt ire Alcinoi prudentis ad magnam domum.
Implebantur autem porticuſque, et ſepta, et domus viris
Congregatis: multi nempe erant iuvenes atque ſenes.
Illis vero Alcinous duodecim oves mactavit,
Octoque albos-dentibus ſues, duosque camuros boves:
Quos excoriarunt, curaruntque, appararuntque convivium amoenum.
Praeco autem prope venit ducens amabilem cantorem:
Quem ſupra-modum Muſa dilexit, dedit vero bonumque malumque;

51 Ἔρυσαν] F. A. L. *Euſtath.* 52 τε τίθεντο] F. A. 1. quod melius. 54 πέτασαν] edd. male. 55 τήν δ' ὥρμισαν] R. 60 σύας] F. A. L. male. temere duplicata litera praecedente. 62 μοῦσα φίλησε] R. v. 52.

Ver. 53 Ἠρτύναντο.] Vide ſupra ad δ', 771; et ad *Il.* ά, 309; 338. *Al.* Ἠρτύνοντο.

Ver. 54 Ἀνὰ δ' ἱστία] *Al.* παρά δ' ἱστία, et κατὰ δ' ἱστία.

Ibid. Πέτασσαν] *Al.* τάνυσσαν.

Ver. 55 Ὑψοῦ δ' ἐν νοτίῳ] Vide ad δ', 785. *Ern.*

Ver. 56 Ῥ'] *Vt iuſſi erant*; *ver.* 39, 40.

Ver. 57 Αἴθουσαι] Αἱ πρὸς ἥλιον τετραμμέναι στοαί. *Schol.*

Ibid. Δόμοι] Triclinia, diaetae, oeci. Vide ad δ', 15. *Ern.*

Ver. 58 Ἀγρομένων] Deeſt hic verſus in MS. uno a *Tho. Bentleio* collato. *Clark.* Et eſt verſus elumbis, quem nec *Euſtathius* agnoſcit p. 1585. 31. 32. Itaque ſpurium eſſe vix dubitem. *Ern.*

Ver. 59 Δυοκαίδεκα μῆλ' ἱέρευσεν, Ὀκτὼ δ' ἀργιόδοντας ὕας, δύο δ' εἰλίποδας βοῦς] Virgil. *Nec minus interea ſociis ad littora mittit Viginti tauros, magnorum horrentia centum Terga ſuum, pingues centum cum matribus agnos. Aen.* I, 637. *Solitaurilia* (apud *Livium Lib.* I, §. 44, *Suovetaurilia*) um perſuaſum eſt eſſe ex *ſue, ove*, et *tauro*; et ſane ita ſe habet ſacrum, quale apud Homerum quoque eſt. *Quintilian. Lib.* I, *cap.* 5. *ſub fine.*

Ver. 63 Δίδου δ' ἀγαθόν τε, κακόν τε] Πῶς ἂν ἐφίλησεν; Ἤτοι ἐπεὶ οἱ τυφλοὶ μουσικώτεροι, μὴ περὶ πολλὰ ἀσχολούμενοι· ἢ οἰκονομικῶς,

Ὀφθαλμῶν μὲν ἄμερσε, δίδου δ' ἡδεῖαν ἀοιδήν.
Τῷ δ' ἄρα Ποντόνοος θῆκε θρόνον ἀργυρόηλον
Μέσσῳ δαιτυμόνων, πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας·
Κὰδ δ' ἐκ πασσαλόφιν κρέμασεν φόρμιγγα λίγειαν
Αὐτοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ ἐπέφραδε χερσὶν ἑλέσθαι
Κῆρυξ· πὰρ δ' ἐτίθει κάνεον, καλήν τε τράπεζαν,
Πὰρ δὲ δέπας οἴνοιο, πιεῖν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Μοῦσ' ἄρ' ἀοιδὸν ἀνῆκεν ἀειδέμεναι κλέα ἀνδρῶν,

Oculis quidem privavit, dedit autem dulcem cantum.
Huic vero deinde Pontonous poſuit ſedem argenteis-clavis-diſtinctam,
In medio convivarum, columnae longae affixam:
Ex paxillo autem ſuſpendit citharam argutam,
Ipſius ſupra caput, et monuit manibus prendere
Praeco; iuxta autem apponebat caniſtrum, pulchramque menſam,
Iuxta etiam poculum vini, ut-biberet, quoties animus iuberet.
Illi vero ad cibos paratos appoſitos manus extenderunt.
Caeterum poſtquam potus et cibi deſiderium exemiſſent,
Muſa dein cantorem excitavit, ut-caneret laudes virorum,

67 Κρέμασε] F. A. L. ut 105. recte. 68 ὑπέφραδε] A. 2. 3. L. male.

νομικῶς, ἵνα μὴ ἐπιγνῷ τὸν Ὀδυσσέα· ἢ ἐπεὶ πάντως ἄνθρωπον ὄντα δεῖ κατά τι δυςυχεῖν, *Schol.* Rectius, ut opinor, *Euſtathius*: Ὅτι τὴν ἀνθρωπίνην εὐτυχίαν ὑποδηλῶν, ὡς ἐν Ἰλιάδι, ἐν τῷ περὶ τῶν δύο πίθων λόγῳ, οὕτω δὴ κἀνταῦθα ὁ Ποιητής, ἔχουσαν συναναμεμιγμένα φαῦλα καλοῖς, φησὶν οὕτω περὶ Δημοδόκου· Τὸν περὶ Μοῦσα φίλησε, δίδου δ' ἀγαθόν τε, κακόν τε. Vide ad *Il.* ώ, 527. Τινὲς δὲ (addit *Scholiaſtes*,) φασὶν, εἰς αὐτὸν ταῦτα αἰνίττεσθαι τὸν Ποιητήν. Atque ita *Maximus Tyrius*: Ὑποπτεύω δὲ αὐτοῦ (Ὁμήρου,) κατὰ τὰ ἔπη ἃ περὶ τοῦ Δημοδόκου λέγει, ὅτι ἦν αὐτῷ πεποιημένα μὲν εἰς τὴν αὐτοῦ τύχην, ἀνακείμενα δὲ τῷ Δημοδόκῳ· ἔχει δὲ τὰ ἔπη ὧδέ πως, Τὸν πέρι Μοῦσ' ἐφίλησε etc. Ἐγὼ δὲ αὐτῷ περὶ μὲν τῆς ᾠδῆς συντίθεμαι, περὶ δὲ τῆς συμφορᾶς, οὐ συντίθεμαι· οὐ γὰρ μουσικὸν τὸ δῶρον. *Differt.* XXII, *ſub initio.*

Ver. 67 Ἐκ πασσαλόφιν κρέμασεν] Scr. πασσαλόφι. De κρέμασεν vid. Var. Lect. *Ern.*

Ver. 68 Καὶ ἐπέφραδε χερσὶν ἑλέσθαι] Ἤτοι ἐσήμανεν, ἵνα ἀνέληται ταῖς χερσίν· ἢ τὰς χεῖρας ἐπέθηκεν, ἵνα γνῷ, ἔνθα κεῖται. *Schol.*

Ibid. Ἐπέφραδε] Similiterque *ver.* 142. πέφραδε. Vide ad *Il.* ξ', 500.

Ver. 69 Πὰρ δ' ἐτίθει κάνεον, καλήν τε τράπεζαν, Πὰρ δὲ δέπας] Ἑκάστῳ δὲ τῶν δαιτυμόνων παρ' Ὅμηρον παράκειται [ποτήρια.] Παντὶ γοῦν παρατίθεται κάνεον καὶ τράπεζα καὶ δέπας, πιεῖν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι. *Athenaeus, lib.* I, *cap.* 11, *ſub initio.* Fortaſſe autem non unicuique Convivarum, ſed *Demodoco* ſoli, propter caecitatem, menſa propria et cibus et poculum appoſita fuerint, reliquis una epulantibus.

Ver. 70 Πιεῖν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι] *Al.* ὅ, τι θυμὸς ἀνώγοι. Αὐτοτελὴς ἥδιστος ἀεὶ πότος. *Anthologia, lib.* II, *Epigramm.* 47.

Ver. 73 Μοῦσ' ἄρ' ἀοιδὸν ἀνῆκεν ἀειδέμεναι κλέα ἀνδρῶν] "Eſt in Originibus, ſolitos "eſſe in epulis canere convivas ad tibi"cinem de clarorum hominum virtuti"bus." *Cic. Tuſc. Diſputat. Lib.* I, *cap.* 2. Et iterum, *Lib.* IV, *cap.* 2: "Graviſſimus "auctor in Originibus dixit Cato, mo"rem apud maiores hunc epularum fuiſſe; "ut deinceps, qui accubarent, canerent "ad tibiam clarorum virorum laudes "atque virtutes." Similiter et *Quintilianus*: "Et Timagenes autor eſt, omnium "in literis ſtudiorum antiquiſſimam mu"ſicen extitiſſe; et teſtimonio ſunt cla"riſſimi poëtae: apud quos inter rega"lia convivia laudes heroum ac deorum "ad citharam canebantur." *Lib.* I, *cap.* 10. Virgil. *Cithara crinitus Iopas Perſonat aurata.* *Aen.* I, 744.

Ibid. Ἀειδέμεναι κλέα ἀνδρῶν] Vide ad *Il.* ί,

Οἴμης, τῆς τότ' ἄρα κλέος οὐρανὸν εὐρὺν ἵκανε·
Νεῖκος Ὀδυσσῆος καὶ Πηλεΐδεω Ἀχιλῆος,
Ὥς ποτε δηρίσαντο, θεῶν ἐν δαιτὶ θαλείῃ,
Ἐκπάγλοις ἐπέεσσιν· ἄναξ δ' ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
Χαῖρε νόῳ, ὅτ' ἄριστοι Ἀχαιῶν δηριόωντο.
Ὣς γάρ οἱ χρείων μυθήσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
Πυθοῖ ἐν ἠγαθέῃ, ὅθ' ὑπέρβη λάϊνον οὐδὸν
Χρησόμενος· τότε γάρ ῥα κυλίνδετο πήματος ἀρχὴ
Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι, Διὸς μεγάλου διὰ βουλάς.
Ταῦτ' ἄρ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Πορφύρεον μέγα φᾶρος ἑλὼν χερσὶ στιβαρῇσι,
Κακκεφαλῆς εἴρυσσε, κάλυψε δὲ καλὰ πρόσωπα·

Cantilenae, cuius tunc utique gloria ad coelum latum pervenit;
Contentionem Vlyſſis et Pelidae Achillis,
Vt quondam contenderunt, deorum in convivio celebri,
Acribus verbis: rex autem virorum Agamemnon
Gaudebat animo, cum optimi Achivorum contenderent.
Sic enim ei vaticinans praedixerat Phoebus Apollo,
In Pythia divina, quando ſupergreſſus eſt lapideum limen
Oraculum-petiturus: tunc enim devolvebatur mali principium,
Troianiſque et Danais, Iovis magni per conſilia.
Iſta utique cantor cantabat inclytus: at Vlyſſes
Purpuream ingentem veſtem prehenſam manibus robuſtis,
In-caput traxit, obtexitque pulchram faciem:

Il. ι, 189. Caeterum alii, notante *Euſtathio*, diſtinguunt, *ἀειδέμεναι κλέα ἀνδρῶν Οἴμης, etc. Clark.* Melius tamen ipſe iudicat, interpungi poſt *ἀνδρῶν*. In *οἴμης* int. *ἀπό, ἀπ' οἴμης. Ern.*

Ver. 74 Οἴμης, τῆς τότ' ἄρα κλέος οὐρανὸν εὐρὺν ἵκανε] Καὶ Ὅμηρος δὲ Τρωϊκὸν βιβλίον τὴν Ἰλιάδα ᾖσεν, ἧς τὸ κλέος οὐρανὸν εὐρὺν ἵκει. *Euſtath.* Vide infra ad *ver.* 489.

Ver. 75 Νεῖκος Ὀδυσσῆος καὶ Πηλεΐδεω Ἀχιλῆος] φασὶ τῷ Ἀγαμέμνονι χρειομένῳ [Ita ex *Aloyſii* MS. reſtituit *Barneſius* pro vulgato χρειομένου] περὶ τοῦ κατὰ τὸν πόλεμον τέλους, ἀνελεῖν τὸν ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνα, τότε πορθήσειν τὸ Ἴλιον, ὅτ' ἂν οἱ ἄριστοι τῶν Ἑλλήνων στασιάσωσι· καὶ δὴ παρὰ πότον διαλεχθέντων Ὀδυσσέως καὶ Ἀχιλλέως, τοῦ μὲν Ἀχιλλέως ἀνδρείαν ἐπαινοῦντος, τοῦ δὲ Ὀδυσσέως σύνεσιν, μετὰ τὴν Ἕκτορος ἀναίρεσιν· ὅτε ὁ μὲν, βιάζεσθαι παρῄνει, διὸ καὶ ἀνῃρέθη· ὁ δὲ δόλῳ μετελθεῖν· καὶ Ἀγαμέμνονα, ὡς τελουμένου τοῦ λόγου, χαρῆναι. Ἐσήμανε δὲ τὴν αὐτοῦ διαφορὰν πρὸς Ἀχιλλέα. *Schol.* Οἱ παρ' Ὁμήρῳ δὲ ἀριστεῖς κοσμίως δειπνοῦσιν ἐν Ἀγαμέμνονος· εἰ δ' ἐν Ὀδυσσείᾳ φιλονεικοῦσιν Ἀχιλλεὺς καὶ Ὀδυσσεὺς, καὶ Ἀγαμέμνων χαῖρε νόῳ· ἀλλ' ὠφέλιμοί εἰσι φιλοτιμίαι, ζητούντων, λόγῳ ἢ μάχῃ αἱρεθῆναι δεῖ τὸ Ἴλιον. *Athenaeus, Lib.* I, *cap.* 14.

Ver. 76 Δηρίσαντο] *Barneſius* edidit δηρίσαντο. Idem porro hic inter varias lectiones δηριόωντο rettulit, ex verſu 78; ubi et invicem refert δηρίσαντο. Sed utrobique praeſtat Vulgata lectio. Vide ad *Il. ν'*, 84.

Ver. 79, 81 Χρείων — Χρησόμενος] Notanda hic diverſa vocum harum ſignificatio: Χρείων, *Oraculum reddens*: Χρησόμενος, *Oraculum petiturus*. Vide infra ad *κ'*, 284, 286.

Ver. 80 Πυθοῖ ἐν ἠγαθέῃ] Πυθώ, πόλις τῆς Φωκίδος, ἡ αὐτὴ καὶ Δελφοί. *Schol.* Ταύτης δ' [τῆς Φωκίδος] ἐπιφανέστατοι δύο πόλεις, Δελφοὶ καὶ Ἐλάτεια. Δελφοὶ μὲν διὰ τὸ ἱερὸν τοῦ Πυθίου Ἀπόλλωνος καὶ τὸ μαντεῖον ἀρχαῖον ὄν· εἴγε Ἀγαμέμνων ἀπ' αὐτοῦ χρηστηριάσασθαι λέγεται ὑπὸ τοῦ Ποιητοῦ. Ὁ γὰρ κιθαρῳδὸς ᾄδων εἰσάγεται, Νεῖκος Ὀδυσσῆος etc. *Strabo, lib.* IX, *pag.* 639, *al.* 517.

Ver. 81 Χρησόμενος] *Al.* Χρειόμενος.

Ver. 82 Διὸς μεγάλου διὰ βουλάς] Virgil. *Nam ſaeva Iovis ſic numina poſcunt. Aen.* XI, 901.

Ver.

Αἴδετο γὰρ Φαίηκας, ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λείβων.
Ἤτοι ὅτε λήξειεν ἀείδων θεῖος ἀοιδὸς,
Δάκρυ' ὀμορξάμενος, κεφαλῆς ἀπὸ φᾶρος ἕλεσκε,
Καὶ δέπας ἀμφικύπελλον ἑλὼν, σπείσασκε θεοῖσιν·
Αὐτὰρ ὅτ' ἂψ ἄρχοιτο, καὶ ὀτρύνειαν ἀείδειν
Φαιήκων οἱ ἄριστοι, (ἐπεὶ τέρποντ' ἐπέεσσιν·)
Ἂψ Ὀδυσεὺς κατὰ κρᾶτα καλυψάμενος γοάασκεν.
Ἔνθ' ἄλλους μὲν πάντας ἐλάνθανε, δάκρυα λείβων,
Ἀλκίνοος δέ μιν οἶος ἐπεφράσατ', ἠδ' ἐνόησεν,
Ἥμενος ἄγχ' αὐτοῦ· βαρὺ δὲ στενάχοντος ἄκουσεν·
Αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα·
Κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες·
Ἤδη μὲν δαιτὸς κεκορήμεθα, θυμὸν ἐΐσης,
Φόρμιγγός θ', ἣ δαιτὶ συνήορός ἐστι θαλείῃ·
Νῦν δ' ἐξέλθωμεν, καὶ ἀέθλων πειρηθῶμεν
Πάντων· ὥς χ' ὁ ξεῖνος ἐνίσπῃ οἷσι φίλοισιν,
Οἴκαδε νοστήσας, ὅσσον περιγινόμεθ' ἄλλων,
Πύξ τε, παλαισμοσύνῃ τε, καὶ ἅλμασιν, ἠδὲ πόδεσσιν.

Reverebatur enim Phaeaces, ſub ſuperciliis lachrymas ſtillans.
At quando deſiit canere divinus cantor,
Lachrymis abſterſis, a capite veſtem demſit,
Et poculo rotundo ſumpto, libavit diis:
Verum quando rurſus incipiebat, et hortabantur *eum*, ut caneret,
Phaeacum optimates, (quippe oblectabantur *illius* carminibus:)
Rurſus Vlyſſes, capite obvoluto, lugebat.
Ibi alios quidem omnes latebat, lachrymas ſtillans,
Alcinous vero ſolus ipſum animadvertit atque obſervavit,
Sedens prope ipſum; graviter autem ſuſpirantem audivit:
Continuo vero inter Phaeaces remigii ſtudioſos loquebatur;
" Audite, Phaeacum ductores, atque principes;
" Iam quidem convivio ſaturavimus animum aequali,
" Citharaque, quae convivio congruens eſt lauto:
" Nunc vero exeamus, et certamina experiamur
" Omnia; ut hoſpes narret ſuis amicis,
" Domum reverſus, quantum ſuperemus alios,
" Pugillatuque, luctaque, et ſaltu, atque curſu.

92 Ἂψ δ'] edd. vett. *Euſtath.* autem δ' non habet.

Ver. 92 Ἂψ Ὀδυσεὺς] *Al.* Ἂψ δ' Ὀδυσεύς. Quod et ferri poteſt. Vide ad *Il.* ά, 57.

Ver. 93 Λείβων] *Al.* εἴβων.

Ver. 98 Δαιτὸς κεκορήμεθα θυμὸν ἐΐσης] *Al.* θυμὸν κεκορήμεθα δαιτὸς ἐΐσης. Quae et probabilior lectio.

Ver. 99 Ἣ δαιτὶ συνήορός ἐστι θαλείῃ] Τουτέστιν ἥτις συνήρμοσται καὶ συνέζευκται προσεταιριζομένη τῇ εἰλαπίνῃ. Διὸ τινες τῶν ἀντιγράφων ἀντὶ τοῦ, θαλείῃ, ἑταίρῃ γράφουσι. *Euſtath.* Μολπή τ', ὀρχηστύς τε· τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτός. Supra ά, 152. Vide infra ad ρ', 271.

Ver. 103 Πύξ τε, παλαισμοσύνῃ τε, — ἠδὲ πόδεσσιν] Vide infra ad *ver.* 206 *Clark.* Diſcus hic omiſſus, cuius infra *v.* 129 mentio. Sed talis variatio in enumerationibus partium frequens optimis auctoribus. *Ern.*

Ὣς ἄρα φωνήσας, ἡγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο.
Κὰδ δ' ἐκ πασσαλόφιν κρέμασε φόρμιγγα λίγειαν,
Δημοδόκου δ' ἕλε χεῖρα, καὶ ἔξαγεν ἐκ μεγάροιο
Κῆρυξ· ἦρχε δὲ τῷ αὐτὴν ὁδὸν, ἥνπερ οἱ ἄλλοι
Φαιήκων οἱ ἄριστοι, ἀέθλια θαυμανέοντες.
Βὰν δ' ἴμεν εἰς ἀγορὴν, ἅμα δ' ἕσπετο πουλὺς ὅμιλος,
Μυρίοι· ἂν δ' ἵσταντο νέοι πολλοί τε, καὶ ἐσθλοί.
Ὦρτο μὲν Ἀκρόνεώς τε, καὶ Ὠκύαλος, καὶ Ἐλατρεὺς,
Ναυτεύς τε, Πρυμνεύς τε, καὶ Ἀγχίαλος, καὶ Ἐρετμεὺς,
Πόντεύς τε, Πρωρεύς τε, Θόων, Ἀναβησινεώς τε,
Ἀμφίαλός θ', υἱὸς Πολυνήου Τεκτονίδαο·
Ἂν δὲ καὶ Εὐρύαλος, βροτολοιγῷ ἶσος Ἄρηϊ,
Ναυβολίδης θ', ὃς ἄριστος ἔην εἶδός τε, δέμας τε,
Πάντων Φαιήκων, μετ' ἀμύμονα Λαοδάμαντα·
Ἂν δ' ἔσταν τρεῖς παῖδες ἀμύμονες Ἀλκινόοιο,
Λαοδάμας θ', Ἅλιός τε, καὶ ἀντίθεος Κλυτόνηος.
Οἱ δή τοι πρῶτον μὲν ἐπειρήσαντο πόδεσσιν.
Τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος· οἱ δ' ἅμα πάντες

Sic utique locutus, praeivit; illi vero una ſecuti ſunt.
E paxillo autem ſuſpendit citharam argutam,
Demodocum vero prehendit manu, et eduxit ex aedibus
Praeco; praeibat autem ei eandem viam, quam et alii
Phaeacum optimates, certamina ſpectaturi.
Perrexerunt autem ire ad forum, ſimulque ſequebatur ingens turba,
Innumeri; ſurgebant vero iuvenes multique, et fortes.
Surrexit quidem Acroneuſque, et Ocyalus, et Elatreus,
Nauteuſque, Prymneuſque, et Anchialus, et Eretmeus,
Ponteuſque, Proreuſque, Thoon, Anabeſineuſque,
Amphialuſque; filius Polinei Tectonidae;
Surrexit etiam Euryalus, homicidae ſimilis Marti,
Naubolideſque, qui optimus erat ſpecieque, corporeque,
Omnium Phaeacum, poſt egregium Laodamantem:
Surrexerunt porro tres filii eximii Alcinoi,
Laodamaſque, Haliuſque, et deo-par Clytoneus.
Hi porro primum quidem periculum-fecerunt pedibus.
Eis autem a carceribus extenſus-erat curſus; ſimul vero omnes

105 Λίγειαν] R 113 Πρωτεὺς] edd. praeter R. 118 ἀμύμονος] edd. vett. 121 τοῖσιν] A.

Ver. 108 Θαυμανέοντες] Ὁ ἐστι θαυμασόμενοι, ἢ θεασόμενοι. *Euſtath.* Caeterum fuerunt, notante eodem *Euſtathio*, qui hoc in loco ſcripſerint, θαῦμα νέοντες· ἤγουν εἰς θαῦμα πορευόμενοι. Satis inepte.

Ver. 111 Ἀκρόνεώς τε *etc.*] Phaeacibus navigando celeberrimis conſulte aptata videntur haec nomina, ex rebus nauticis omnia fere deſumpta.

Ver. 113 Θόων] *Al.* Θόαν τ'.

Ver. 116 Ὃς ἄριστος ἔην — Πάντων Φαιήκων, μετ' ἀμύμονα Λαοδάμαντα] Virgil. *Quo pulchrior alter Non fuit, excepto Laurentis corpore Turni. Aen.* VII, 649. Vide ad *Il.* *β*, 672.

Ver. 118 Ἀμύμονες] *Al.* ἀμύμονος. *Clark.* At infra 419 edidit ἀμύμονος; ubi vide *Ern.*

Ver. 121 Τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος] Virgil. *Locum capiunt, ſignoque repente*

Καρπαλίμως ἐπέτοντο κονίοντες πεδίοιο.
Τῶν δὲ θέειν ὄχ' ἄριστος ἔην Κλυτόνηος ἀμύμων·
Ὅσσον τ' ἐν νειῷ οὖρον πέλει ἡμιόνοιϊν,
Τόσσον ὑπεκπροθέων λαοὺς ἵκεθ', οἱ δ' ἐλίποντο.
Οἱ δὲ παλαισμοσύνης ἀλεγεινῆς πειρήσαντο·
Τῇ δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπεκαίνυτο πάντας ἀρίστους.
Ἅλματι δ' Ἀμφίαλος πάντων προφερέστερος ἦεν·
Δίσκῳ δ' αὖ πάντων προφερέστατος ἦεν Ἐλατρεύς·
Πὺξ δ' αὖ Λαοδάμας, ἀγαθὸς παῖς Ἀλκινόοιο.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντες ἐτέρφθησαν φρέν' ἀέθλοις,
Τοῖς ἄρα Λαοδάμας μετέφη, παῖς Ἀλκινόοιο·
Δεῦτε φίλοι, τὸν ξεῖνον ἐρώμεθα, εἴτιν' ἀέθλων
Οἶδέ τε καὶ δεδάηκε· φυὴν γε μὲν οὐ κακός ἐστι,
Μηρούς τε, κνήμας τε, καὶ ἄμφω χεῖρας ὕπερθεν,

Celeriter volabant pulverem-excitantes in-campo.
Horum autem currendo longe optimus-erat Clytoneus eximius;
Quantumque in novali ſpatium eſt mularum,
Tantum praecurrens ad populum venit; caeteri vero relicti ſunt.
Alii autem luctae moleſtae periculum-fecerunt:
In hac porro Euryalus vicit omnes optimates.
Saltu vero Amphialus omnium optimus erat:
Diſco autem omnium praeſtantiſſimus erat Elatreus:
Pugilatu denique Laodamas, eximius filius Alcinoi.
Caeterum poſtquam omnes oblectaſſent animum certaminibus,
Inter hos deinde Laodamas locutus eſt, filius Alcinoi;
" Agite, amici, hoſpitem rogemus, ſi quod certamen
" Novitque et didicit: habitu-corporis quidem non malus eſt,
Femoribuſque, et cruribus, et ambabus manibus ſuperne,

129 Προφερέτερος] F. 134 δεδάηκεν] A. I. R.

pente *Corripiunt ſpatia audito, limenque relinquunt Effuſi nimbo ſimiles. Aen.* V, 317. *Clark.* Caeterum vid. dicta ad *Il.* ψ', 758. *Ern.*

Ver. 122 Κονίοντες] Vide ad *Il.* 6, 24.

Ver. 123 Τῶν δὲ θέειν ὄχ' ἄριστος ἔην Κλυτόνηος] Virgil. *Primus abit, longeque ante omnia corpora Niſus Emicat, et ventis et fulminis ocior alis. Aen.* V, 318. Σημειῶσαι δὲ καὶ ὅτι ἐν Ἰλιάδι ἀγωνοθετήσας ὁ Ποιητὴς, [*Il.* ψ' 257 etc.] ὤκνησεν ἐνταῦθα τοιούτοις ἐνασχολῆσαι τὴν ἑαυτοῦ μοῦσαν ἔξω καιροῦ· διὸ καὶ ἐπιτρέχει αὐτά. *Euſtath.*

Ver. 124 Ὅσσον τ' ἐν νειῷ οὖρον πέλει ἡμιονοῖιν] Οὖρον, ὅρμημα, διάστημα. *Schol.* Ὅσον ἀφορίζονται τῶν βοῶν ἀροτριῶσαι ἡμίονοι, ὡς προφερέστεραι βοῶν οὖσαι ἄροτρον ἐλαύνειν. *Euſtath.* Ὅσσον τ' ἐπίουρα πέλονται Ἡμιόνων· αἱ γάρ τε βοῶν προφερέστεραί εἰσιν Ἑλκέμεναι νειοῖο βαθείης πηκτὸν ἄροτρον. *Iliad.* κ', 351.

Ibid. Νειῷ] Ἠροτριασμένη γῆ. *Schol.*

Ver. 128, 129, 130] Quanto cum artificio Poëta, in rebus *minutis* narrandis, ſententias ſingulas ſingulis verſibus abſolvat; vide ad *Il.* ά, 436; β', 102; et ί, 589.

Ver. 128 Προφερέστερος] MS. a *Tho. Bentleio* collatus hic legit προφερέστατος· verſuque ſequenti pro προφερέστατος, habet πολὺ φέρτατος.

Ver. 130; 132, et 143 Παῖς] *Al.* πάϊς.

Ver. 132 Ἄρα] *Deinde.*

Ver. 133 Εἴτιν' ἀέθλων] *Al.* εἴτιν' ἄεθλον.

Ver. 134, 137, 146, 151 Οἶδε — δεδάηκε — συνέβῃκται — δεδάηκας — κατείρυται] Vide ad *Il.* ά, 37; et ν', 736.

Αὐχένα τε ςιβαρὸν, μέγα τε σθένος· ἐδέ τι ἥβης
Δεύεται, ἀλλὰ κακοῖσι συνέῤῥηκται πολέεσσιν.
Οὐ γὰρ ἔγωγέ τι φημὶ κακώτερον ἄλλο θαλάσσης,
Ἄνδρα τε συγχεῦαι, εἰ καὶ μάλα καρτερὸς εἴη.
Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
Λαοδάμα, μάλα τῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπες.
Αὐτὸς νῦν προκάλεσσαι ἰὼν, καὶ πέφραδε μῦθον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκυσ' ἀγαθὸς παῖς Ἀλκινόοιο,
Στῆ ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν, καὶ Ὀδυσσῆα προσέειπεν·
Δεῦρ' ἄγε καὶ σὺ, ξεῖνε πάτερ, πείρησαι ἀέθλων,
Εἴ τινά πυ δεδάηκας· ἔοικε δέ σ' ἴδμεν ἀέθλυς·
Οὐ μὲν γὰρ μεῖζον κλέος ἀνέρος, ὄφρα κεν ἦσιν,
Ἢ ὅτι ποσσίν τε ῥέξῃ καὶ χερσὶν ἑῇσιν.
Ἀλλ' ἄγε πείρησαι, σκέδασον δ' ἀπὸ κήδεα θυμῦ·
Σοὶ δ' ὁδὸς ὐκ ἔτι δηρὸν ἀπέσσεται, ἀλλά τοι ἤδη
Νηῦς τε κατείρυςαι, καὶ ἐπαρτέες εἰσὶν ἑταῖροι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Λαοδάμα, τί με ταῦτα κελεύετε κερτομέοντες;

« Cerviceque firma, ingentique robore: neque omnino vigore-iuvenili
« Caret; at malis confractus eſt multis.
« Non enim ego quid exiſtimo peius aliud mari,
« Ad hominem contringendum, etiam ſi valde fortis fuerit.
Huic autem rurſus Euryalus reſpondit, dixitque;
« Laodama, ſane hunc ſermonem recte dixiſti.
« Ipſe nunc provoca profectus, et admone ſermone.
At poſtquam hoc audiiſſet eximius filius Alcinoi,
Stetit in medium progreſſus, et Vlyſſem allocutus eſt;
« Huc age et tu, hoſpes pater, periculum-fac certaminum,
« Si quod fortaſſis didiciſti; par enim eſt, te ſcire certamina:
« Neque enim maior gloria hominis, quo-ad fuerit,
« Quam quod pedibus ſtrenue-agat et manibus ſuis.
« Verum age, fac-periculum; et pelle moeſtitiam ab animo:
« Tibi vero profectio non adhuc diu aberit, ſed tibi iam
« Et navis deducta eſt, et parati ſunt ſocii.
Hunc autem reſpondens allocutus eſt ſolers Vlyſſes;
« Laodama, quid me iſta iubetis inceſſentes?

138 Ἔγωγ' ἔτι] F. A. L. 142 προκάλεσαι] edd. praeter R. *ibid.* μῦθον] A. 2. 3. 143 ἄκυσεν] edd. praeter R. quod perimit verſum.

Ver. 141 Ἔειπες] Apud *Euſtathium*, ἔειπας. Quod idem.

Ver. 146 Ἔοικε δέ σ' ἴδμεν ἀέθλυς] Poteſt etiam eſſe: Videris vero ſcire, credibile eſt, te talem virum ſcire: quamquam hoc ſenſu uſitatius eſt ἔοικας ἀνδρὶ εἰδότι. *Ern.*

Ver. 147 Οὐ μὲν γὰρ μεῖζον κλέος, *etc.*] *Al.* οὐ γάρ τι μεῖζον. *Pindarus*: Ὑμνητὸς ὗτος Ἀνὴρ γίνεται σοφοῖς, Ὃς ἂν χερσὶν, ἢ ποδῶν ἀρετᾷ Κράτησαις, τὰ μέγιστ' ἀέθλων ἕλῃ Τόλμᾳ τε καὶ σθένει. *Pythior. Od.* X, *ver.* 34.

Ver. 148 Ὅτι — ῥέξῃ] Legendum fortaſſe, ὅ, τι — ῥέξῃ, *Quodcunque feceris.*

Ibid. Ῥέξῃ] Apud *Euſtathium* in commentario, ῥέξει.

Ver.

Κήδεά μοι καὶ μᾶλλον ἐνὶ φρεσὶν, ἤπερ ἄεθλοι,
Ὃς πρὶν μὲν μάλα πόλλ' ἔπαθον, καὶ πόλλ' ἐμόγησα·
Νῦν δὲ μεθ' ὑμετέρῃ ἀγορῇ νόστοιο χατίζων
Ἧμαι, λισσόμενος βασιλῆά τε, πάντα τε δῆμον.
Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο, νείκεσέ τ' ἄντην·
Οὐ γάρ σ' οὐδὲ, ξεῖνε, δαήμονι φωτὶ ἐΐσκω
Ἄθλων, οἷά τε πολλὰ μετ' ἀνθρώποισι πέλονται·
Ἀλλὰ τῷ, ὅς θ' ἅμα νηῒ πολυκλήϊδι θαμίζων,
Ἀρχὸς ναυτάων, οἵτε πρηκτῆρες ἔασιν,
Φόρτου τε μνήμων, καὶ ἐπίσκοπος ἧσιν ὁδαίων,
Κερδέων θ' ἁρπαλέων· οὐδ' ἀθλητῆρι ἔοικας.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ξεῖν', οὐ καλὸν ἔειπες· ἀτασθάλῳ ἀνδρὶ ἔοικας.
Οὕτως οὐ πάντεσσι θεὸς χαρίεντα δίδωσιν

" Dolores mihi etiam magis in animo; quam certamina;
" Qui antea quidem valde multa paſſus ſum, et multa pertuli:
" Nunc vero in veſtro conſeſſu reditus indigens
" Sedeo, precans regemque, omnemque populum.
Huic vero rurſus Euryalus reſpondit, obiurgavitque palam;
" Neque enim te, hoſpes, perito viro aſſimilo
" Certaminum, qualia utique multa inter homines ſunt:
" Sed illi, qui apud navem multis-tranſtris-inſtructam frequenter-verſans,
" Princeps nautarum, qui et negotiatores ſunt,
" Onerisque memor, et inſpector ſit viaticorum,
" Lucrique rapto-acquiſiti; neque athletae ſimilis-es.
Illum autem torve intuitus allocutus eſt ſolers Vlyſſes;
" Hoſpes, non honeſte dixiſti: protervo viro ſimilis-videris.
" Ita non omnibus Deus amabilia *munera* donat

155 Μὲν] abeſt Fl. 161 ὅς θαμὰ] R. 167 θεοὶ — διδοῦσιν] edd. vett. a quibus recedendi nulla neceſſitas erat, etſi v. 170 θεὸς ſequitur.

Ver. 159 Οὐ γάρ σ' οὐδὲ] Refertur iſtud, γὰρ, ad id quod eleganter reticetur. *Optime feciſti, quod certamina inire recuſaveris*; Vel, *Ne nos te ad certamina ineunda coacturos eſſe metuas*; *Nequaquam* ENIM *revera etc.*

Ver. 161 Ὅς θ'] *Qui ſcilicet.*

Ibid. θ' ἅμα] *Al.* θαμά.

Ver. 162 Οἵ τε πρηκτῆρες ἔασιν] Πράττεσθαι proprie de re pecuniaria, *pecuniam exigere, rem facere, lucrari, lucrum facere et exculpere e re aliqua*: hinc πρᾶξις, *negotiatio, mercatura*; et πρακτὴρ, ἔμπορος, πραγματευτὴς, *mercator, negotiator.* Ita ſumo apud Homerum; — Ἀρχοὶ ναυτάων, οἵ τε πρηκτῆρες ἔασιν. Πρηκτῆρες, i. e. ἔμποροι, πραγματευταί. *Duport. Praelect. in Theophraſt. cap.* 6. Vide et ſupra ad β', 319.

Ver. 163 Φόρτου τε μνήμων] Ἐπιμελόμενος τῶν φορτίων· ἢ μνημονεύων ἕκαστον, πόσου ἦν ἄξιον. *Schol.*

Ibid. Ἐπίσκοπος] *Al.* ἐπίστροφος.

Ibid. Ὁδαίων] Ὅ ἐστιν ἐφοδίων. *Euſtath.*

Ver. 167, 169 Οὐ πάντεσσι θεὸς χαρίεντα δίδωσιν — Ἄλλος μὲν γὰρ *etc.*] *Euripid.* Ἀλλ' οὐ γὰρ αὐτὸς πάντ' ἐπίστασθαι βροτῶν Πέφυκεν, ἄλλῳ δ' ἄλλο πρόσκειται γέρας· Σὲ μὲν μάχεσθαι, τοὺς δὲ βουλεύειν καλῶς. *Rheſ. ver.* 106. Claudian. *Nunquam ſincera bonorum Sors ulli, conceſſa viro: quem vultus honeſtat, Dedecorant mores: animus quem pulchrior ornat, Corpus deſtituit: bellis inſignior ille, Sed pacem foedat vitiis: hic publica felix, Sed privata minus: partita ſingula quemque Nobilitant: hunc forma decens; hunc robur in armis; Hunc rigor; hunc pietas; illum ſolertia iuris;*

Ἀνδράσιν, οὔτε φυὴν, οὔτ' ἂρ φρένας, οὔτ' ἀγορητύν.
Ἄλλος μὲν γάρ τ' εἶδος ἀκιδνότερος πέλει ἀνὴρ,
Ἀλλὰ θεὸς μορφὴν ἔπεσι στέφει· οἱ δέ τ' ἐς αὐτὸν
Τερπόμενοι λεύσσουσιν· ὁ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύει
Αἰδοῖ μειλιχίῃ, μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισιν,
Ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστυ, θεὸν ὥς, εἰσορόωσιν·
Ἄλλος δ' αὖ εἶδος μὲν ἀλίγκιος ἀθανάτοισιν·
Ἀλλ' οὔ οἱ χάρις ἀμφιπεριστέφεται ἐπέεσσιν.

"Hominibus, neque formam, neque ingenium, neque eloquentiam.
"Etenim alius quidem ſpecie invenuſtior eſt vir,
"At deus formam verbis ornat; alii vero in ipſum
"Oblectati aſpiciunt: hic autem ſecure loquitur
"Modeſtia *cum* ſuavi, eminetque inter congregatos:
"Incedentem autem *eum* per urbem, deum veluti, aſpiciunt:
"Alius vero rurſus forma quidem ſimilis immortalibus;
"Verum haud ei gratia circum-affunditur ſermonibus.

170 Ἔπεσιν στέφει] F. male. *ibid.* οἵ δ' ἔτ] L. 175 ἀμφιπεριστρέφεται] edd. praeter R.

Hunc ſoboles, caſtique tori. In prim. Conſulat. Stilic. ver. 25. Virgil. *Non omnia poſſumus omnes. Eclog.* VIII, 63. Similiter porro et *Maharbal* apud *Livium*; "Non omnia nimirum eidem Dii dedere. Vincere ſcis, *Annibal*, victoria uti "neſcis." *Lib.* XXII, §. 51.

Ibid. Θεὸς χαρίεντα δίδωσιν] Ita *Henricus Stephanus*, eumque ſecutus *Barneſius*. *Al.* θεοὶ χαρίεντα διδοῦσιν. *Clark.* Θεὸς — δίδωσιν habet *Euſtathius*. Et ed. Rom. videtur idem dare voluiſſe: habet enim θεοὶ — δίδωσιν. *Ern.*

Ver. 169 Ἄλλος μὲν γάρ τ' εἶδος ἀκιδνότερος —, Ἀλλὰ θεὸς μορφὴν ἔπεσι στέφει] Ἢ νόμος ἐστὶ, πᾶσαν μὲν ἀμορφίαν πονηρίας εἶναι κατάκριτον, εὐθὺ δ' ὡς ἀγαθὸν ἐπαινεῖσθαι τὸν καλόν; Ἀλλά τοι κατὰ τὸν μέγαν ἀληθείας προφήτην Ὅμηρον, εἶδος τις ἀκιδνότερος πέλει ἀνήρ· Ἀλλὰ θεὸς etc. *Lucian. Amor.* Ovid. *Si mihi difficilis formam natura negavit, Ingenio formae damna rependo meae. Heroid Epiſt.* XV, 31. Ὅτι δὲ ἐν τῇ τῶν ἀγαθῶν συγκρίσει — τὸ φρονεῖν τοῦ καλοῦ εἴδους ἄμεινον, [δηλοῖ Ὅμηρος] Ἄλλος μὲν γάρ τ' εἶδος ἀκιδνότερος etc. *Dionyſ. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, §. 26. Atqui nullam hoc in loco inter haſce corporis animique dotes comparationem inſtituit Poëta; ſed eas ſimul omnes uni eidemque nunquam fere conceſſas dicit.

Ver. 170 Ἀλλὰ θεὸς μορφὴν ἔπεσι στέφει] Τοὺς γὰρ αὖ τὴν ὄψιν ἀμόρφους, φησὶν, ἀναπληροῖ ἡ τοῦ λέγειν πιθανότης. *Athenaeus, Lib.* X, *cap.* 5.

Ver. 171, 173 Ὁ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύει Αἰδοῖ μειλιχίῃ —. Ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστυ, θεὸν ὥς, εἰσορόωσιν] Totum hunc locum tranſtulit fere *Heſiodus*. Τοῦ δ' ἔπε' ἐκ στόματος ῥεῖ μείλιχα· οἱ δέ νυ λαοὶ Πάντες ἐς αὐτὸν ὁρῶσι διακρίνοντα θέμιστας Ἰθείῃσι δίκῃσιν· ὁ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύων, Αἶψά τε καὶ μέγα νεῖκος ἐπισταμένως κατέπαυσε —. Ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστυ, θεὸν ὥς, ἱλάσκονται Αἰδοῖ μειλιχίῃ· μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισι. *Theogon. ver.* 84, 91. "In quo igitur "homines exhorreſcunt? Quem ſtupe- "facti dicentem intuentur? in quo ex- "clamant? Quem deum, ut ita dicam, "inter homines putant? Qui diſtincte, "qui explicate, qui abundanter, qui illu- "minate, et rebus et verbis dicunt, *etc.*" *Cic. de Orat. Lib.* III, §. 14.

Ibid. Ἀσφαλέως ἀγορεύει] Μὴ σφαλλόμενος ἐν τῷ λέγειν. *Schol.* Propriam (id enim eſt, non errare verbis) et carentem ſupervacuis eloquentiam. *Quintilian. Lib.* XII, *cap.* 10. Vide et *Dionyſ. Halicarn. lib. qui inſcribitur* Τέχνη, *haud longe a fine*, ubi hunc locum citat.

Ver. 175 Ἀμφιπεριστέφεται] *Al.* ἀμφιπεριστρέφεται. Minus recte: Ut liquet ex praecedente Ἀλλὰ θεὸς μορφὴν ἔπεσι στέφει. *ver.* 170. *Al.* ἀμφὶ περιστέφεται. *Clark.* Non praefracte damnem τὸ ἀμφιπεριστρέφεται, *oberrat*. Sic ἐπιπολάζειν dicitur, et ἐπιτρέχειν apud *Homerum*. *Ern.*

Ver.

Ὡς καί σοι εἶδος μὲν ἀριπρεπὲς, ὐδέ κεν ἄλλως
Οὐδὲ θεὸς τεύξειε· νόον δ' ἀποφώλιος ἐσσί.
Ὤρινάς μοι θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν,
Εἰπὼν ὐ κατὰ κόσμον· ἐγὼ δ' ὐ νῆις ἀέθλων,
Ὡς σύ γε μυθεῖαι, ἀλλ' ἐν πρώτοισιν ὀίω
Ἔμμεναι, ὄφρ' ἥβῃ τε πεποίθεα, χερσί τ' ἐμῇσι·
Νῦν δ' ἔχομαι κακότητι καὶ ἄλγεσι· πολλὰ γὰρ ἔτλην,
Ἀνδρῶν τε πτολέμυς, ἀλεγεινά τε κύματα πείρων.
Ἀλλὰ καὶ ὥς, κακὰ πολλὰ παθὼν, πειρήσομ' ἀέθλων·
Θυμοδακὴς γὰρ μῦθος· ἐπώτρυνας δέ με εἰπών.
Ἦ ῥα, καὶ αὐτῷ φάρει ἀναΐξας λάβε δίσκον
Μείζονα καὶ πάχετον, στιβαρώτερον ὐκ ὀλίγον περ,
Ἢ οἵῳ Φαίηκες ἐδίσκεον ἀλλήλοισι.
Τόν ῥα περιστρέψας ἧκε στιβαρῆς ἀπὸ χειρός·

" Sic et tibi ſpecies quidem decora, neque aliter
" Ne Deus quidem fingeret; mente vero imperitus es.
" Irritaſti mihi animum in praecordiis charis,
" Locutus indecenter: ego vero non ignarus certaminum,
" Vt tu fabularis; verum inter primos puto
" Fuiſſe *me*, donec iuventa fretus fui, manibusque meis:
" Nunc vero premor aerumna et doloribus; multa enim paſſus ſum,
" Virorumque bella, ſaevoſque fluctus penetrans.
" Sed etiam ſic, mala multa paſſus, periculum-faciam certaminum;
" Mordax enim *eſt* ſermo *tuus*; impuliſti autem me locutus.
Dixit utique, et cum-ipſa veſte impetu-facto prehendit diſcum
Maiorem et craſſum, gravioremque non paulo quidem,
Quam quali Phaeaces ludebant invicem.
Hunc utique circumrotatum miſit valida e manu;

Ver. 176 οὐδέ κεν ἄλλως οὐδὲ θεὸς τεύξειε] Recte hic *Euſtathium* reprehendit Dna *Dacier*, qui hoc ita accipit, ac ſi diceret *Vlyſſes ne Deum quidem, quod ſemel factum ſit, immutare poſſe.* Τὸ δὲ, ὐδ' ἂν ἄλλως ὐδὲ θεὸς τεύξειεν, ἀλήθειαν δηλοῖ πράγματος· τὸ γὰρ πεπραγμένον, ὐκ ἔστιν ἀποίητον γενέσθαι. Quod, uti eadem annotat Dna *Dacier*, longe aliud eſt ac quod hic dicere vult Poëta; nempe, *ne a Deo quidem pulchriorem effici poſſe:* Sive potius, uti exponunt Scholia ex MS. *Aloyſii a Barneſio* excerpta, (commate ſolummodo poſt vocem ποιῆσαι appoſito,) Εἰ θεὸς θελήσαι καλὸν ποιῆσαι, οἷος εἶ σὺ, nempe τεύξειε.

Ver. 179 Ἐγὼ δ' ὐ νῆις ἀέθλων] Τὸ δὲ, νῆις ἀέθλων, ἀντὶ τῦ ἄπειρος, ἀνεπιστήμων. *Euſtath.*

Ver. 183 Ἀνδρῶν τε πτολέμυς, ἀλεγεινά τε κύματα πείρων] Vide ad *Il.* 6, 8.

Ver. 185 Θυμοδακὴς γὰρ μῦθος· ἐπώτρυνας δέ με] Ἐπεκερτόμυν δὲ παῖδες, Ἀπαλώτεροι Λυαίυ, Δακέθυμά μοι λέγοντες. *Anacreon,* *Ode* VIII, *ver.* 125. Ποταπὸν δὲ χρῆμα λοιδορία; ὡς θυμοδακὲς ἀληθῶς καὶ ἀμύττον ψυχὴν μᾶλλον ἢ σίδηρος χρῶτα. Οὐκῦν καὶ τὸν Ὀδυσσέα παρώξυνεν εἰς δύναμιν ἀμύνασθαι λόγῳ τε καὶ ἔργῳ· διηνέχθη γῦν ὑπὲρ τύτυ πρὸς τὸν ξεινοδόκον, αὐτὸς ὢν ἀλήτης ξένος· καὶ ταῦτα εἰδὼς, ὅτι (infra *ver.* 209.) Ἄφρων — καὶ ἐτιδανὸς πέλει ἀνὴρ, Ὅστις ξεινοδόκῳ ἔριδα προφέρησι βαρεῖαν. *Iulian. Imperat. Orat.* II.

Ver. 186 Ἦ ῥα, καὶ αὐτῷ φάρει ἀναΐξας] Τὸ δὲ ἀσυνδέτως εἰπεῖν, ἔφη δὴ, καὶ ἀναΐξας ἐδίσκευε, τῇ τῦ ἥρωος σπυδῇ τὸν λόγον συνεσχημάτισε. Συντομώτερος γὰρ καὶ ὁ ἀσύνδετος λόγος τῦ μετὰ συνδέσμων προφερομένυ. *Euſtath.*

Ibid. Αὐτῷ φάρει] Σὺν τῷ ἱματίῳ ὡς εἶχεν. *Schol.*

Ver. 187 Πάχετον] *Scholiaſtes* exponit παχύτερον.

Ibid. Οὐκ ὀλίγον περ] *Al.* ὐκ ὀλίγον τε.

Ver. 189 Τόν ῥα περιστρέψας ἧκε] Ὁ δίσκος ἐν μέσῳ σχοῖνον εἶχε. *Schol.*

Βόμβησεν δὲ λίθος· κατὰ δ' ἔπτηξαν ποτὶ γαίῃ
Φαίηκες δολιχήρετμοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες,
Λᾶος ὑπαὶ ῥιπῆς· ὁ δ' ὑπέρπτατο σήματα πάντων,
Ῥίμφα θέων ἀπὸ χειρός· ἔθηκε δὲ τέρματ' Ἀθήνη,
Ἀνδρὶ δέμας εἰκυῖα· ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Καί κ' ἀλαός τοι, ξεῖνε, διακρίνειε τὸ σῆμα
Ἀμφαφόων· ἐπεὶ οὔτι μεμιγμένον ἐστὶν ὁμίλῳ,
Ἀλλὰ πολὺ πρῶτον· σὺ δὲ θάρσει τόνδε γ' ἄεθλον·
Οὔτις Φαιήκων τόνγ' ἵξεται, οὐδ' ὑπερήσει.
Ὣς φάτο· γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Χαίρων, οὕνεχ' ἑταῖρον ἐνηέα λεῦσσ' ἐν ἀγῶνι·
Καὶ τότε κουφότερον μετεφώνεε Φαιήκεσσι·
Τοῦτον νῦν ἀφίκεσθε, νέοι· τάχα δ' ὕστερον ἄλλον
Ἥσειν ἢ τοσσοῦτον ὀΐομαι, ἢ ἔτι μᾶσσον.
Τῶν δ' ἄλλων, ὅτινα κραδίη θυμός τε κελεύει,
Δεῦρ' ἄγε πειρηθήτω, ἐπεί μ' ἐχολώσατε λίην,

Inſonuit vero lapis: inclinaverunt autem ſe ad terram
Phaeaces longis-remis-utentes, navigatione-celebres viri,
Lapidis ab impetu: is vero ſupervolavit ſigna omnium
Rapide ruens a manu: poſuit vero ſigna Minerva,
Viro corpus aſſimilata, verbumque dixit, et locuta eſt:
" Etiam caecus tibi, hoſpes, poſſet diſtinguere ſignum
" Palpando; quandoquidem neutiquam mixtum eſt multitudini,
" Sed longe primum: tu autem confide hoc quidem in certamine:
" Nullus Phaeacum ad hoc utique perveniet, neque tranſmittet.
Sic ait, laetatus vero eſt patiens nobilis Vlyſſes,
Gaudens, quod ſocium benignum videret in circo:
Et tum levius allocutus eſt Phaeacas;
" Hunc nunc aſſequimini, Iuvenes; brevi autem denuo alium
" *Me* Miſſurum eſſe aut tantum puto, aut adhuc maius.
" Ex aliis vero, quemcunque cor animuſque iubet,
" Huc age, periculum-faciat, quoniam me irritaſtis valde,

190 βόμβησε] F. 198 τόνδ'] F. A. I.

Ver. 190 Βόμβησεν δὲ λίθος] De huiusmodi ὀνοματοποιΐᾳ, vide ad *Il.* δ', 455.

Ibid. Κατὰ δ' ἔπτηξαν ποτὶ γαίῃ Φαίηκες] Κατένευσαν ἐκπλαγέντες. *Schol.* Ἔστι δὲ καταπτῆξαι πρὸς τῇ γῇ, τὸ διὰ δέος κατακύψαι ἕως καὶ εἰς γῆν, δεδιότα ἕκαστον περὶ τῇ σφετέρᾳ κεφαλῇ. *Euſtath.* *Clark.* De h. v. dictum eſt ad *Iliada.* *Ern.*

Ver. 192 Ὑπαὶ] *Al.* ὑπό.

Ibid. Ὑπέρπτατο] Ita *Barneſius*, et *Henricus Stephanus*, aliique. Nonnulli habent ὑπέπτατο.

Ibid. Σήματα] *Al.* βήματα.

Ibid. Πάντων] *Euſtathius* in commentario legit πάντα. Vt *Il.* ψ', 843.

Ver. 195 Διακρίνειε] Vide ad *Il.* ε, 309.

Ver. 197 Τόνδε γ'] *Al.* τόνδε τ'.

Ver. 202 Τοῦτον νῦν ἀφίκεσθε] Τὸν τόπον, ἢ τὸν λίθον. *Schol.* Γράφεται δὲ καὶ ἐφίκεσθε, ἀντὶ τοῦ ἐφάψεσθε, καταλάβετε. *Euſtath.* Atque hoc modo legitur apud *Porphyrium*, *Quaeſt. Homeric.* 16.

Ver. 203 Μᾶσσον] Vide ſupra ad *ver.* 20. *Clark.* Μᾶσσον hic adverbialiter poſitum: *longius*, non *maius*. *Ern.*

Ver. 204 Ὅτινα] Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ὅτινα, ποιητικὸν ὄν, κεῖται μὲν ἀντὶ τοῦ ὅντινα· γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ, τινα, πλεονασμῷ τοῦ, ὁ, καθ' ὁμοιότητα τοῦ ὅτου, καὶ ὅτῳ, καὶ ὅτοισιν. *Euſtath.* Vide *Iliad.* ι, 491; χ', 450; *Odyſſ.* ε, 394. Caeterum in nonnullis hic ſcriptum eſt ὄντινα. Quod ferri non poteſt.

Ver.

Ἢ πύξ, ἠὲ πάλῃ, ἢ καὶ ποσὶν, οὔτι μεγαίρω,
Πάντων Φαιήκων, πλήν γ' αὐτοῦ Λαοδάμαντος·
Ξεῖνος γάρ μοι ὅδ' ἐστί· τίς ἂν φιλέοντι μάχοιτο;
Ἄφρων δὴ κεῖνός γε καὶ οὐτιδανὸς πέλει ἀνὴρ,
Ὅστις ξεινοδόκῳ ἔριδα προφέρηται ἀέθλων,
Δήμῳ ἐν ἀλλοδαπῷ· ἕο τ' αὐτοῦ πάντα κολούει·
Τῶν δ' ἄλλων οὔπερ τίν' ἀναίνομαι, οὐδ' ἀθερίζω,
Ἀλλ' ἐθέλω ἴδμεν καὶ πειρηθήμεναι ἄντην.
Πάντα γὰρ οὐ κακός εἰμι μετ' ἀνδράσιν, ὅσσοι ἄεθλοι·
Εὖ μὲν τόξον οἶδα ἐΰξοον ἀμφαφάασθαι·
Πρῶτός κ' ἄνδρα βάλοιμι, ὀϊστεύσας ἐν ὁμίλῳ

« Aut pugilatu, aut lucta, aut etiam curſu; nihil recuſo;
« Ex omnibus Phaeacibus, praeter ipſum Laodamantem;
« Hoſpes enim mihi ille eſt: quis cum amico pugnaverit?
« Inſipiens ille et nullius-pretii eſt vir,
« Quicunque cum-hoſpite contentionem proferat certaminum,
« Populo in alieno; ſuique ipſius *res* omnes perturbat.
« Aliorum autem haudquaquam ullum reiicio, neque deſpicio;
« Sed volo cognoſcere et periculum-facere palam.
« Non enim omnino ignavus ſum inter homines, quotquot certamina ſunt:
« Bene quidem arcum novi perpolitum tractare:
« Primus virum contingerem, ſagitta-miſſa in turba

[a]216 βάλλοιμι] F. A. I.

Ver. 206 Ἢ πὺξ, ἠὲ πάλῃ, ἢ καὶ ποσὶν] Πρῶτον γὰρ ἀεὶ πυγμὴ παρ' αὐτῷ, δεύτερον πάλη καὶ τελευταῖον ὁ δρόμος τῶν γυμνικῶν ἀεὶ τέτακται. — Ὅτι μὲν αἱ Πατρόκλου ταφαὶ ταύτην ἔχουσι τῶν ἀγωνισμάτων τὴν τάξιν. [*Il.* ψ', 660, 701, 740,] ἅπασιν, ὡς ἔπος εἰπεῖν, ἐναυλόν ἐστι. Διατηρῶν δὲ τὴν τάξιν ὁμαλῶς ὁ Ποιητὴς, — τὸν μὲν Ὀδυσσέα, τοὺς Φαίακας προκαλούμενον [πεποίηκε,] Ἢ πὺξ, ἠὲ πάλῃ, ἢ καὶ ποσίν· τὸν δὲ Ἀλκίνουν ἀποκρινάμενον, [infra *ver.* 246;] Οὐ γὰρ πυγμάχοι εἰμὲν ἀμύμονες, οὐδὲ παλαισταὶ, Ἀλλὰ ποσὶ κραιπνῶς θέομεν. ὡς οὐ κατὰ τύχην ἐκ τοῦ παριταμένου τῇ τάξει χρώμενος ἄλλοτε ἄλλως, ἀλλὰ τοῖς εἰθισμένοις τότε καὶ δρωμένοις κατὰ νόμον ἐπακολουθῶν. *Plutarch. Sympoſiac. Lib.* II, *Probl*, 5.

Ver. 208 Τίς ἂν φιλέοντι μάχοιτο] Τοῦτο δ' οἱ σοφοὶ βροτῶν Ἐξευλαβοῦνται, μὴ φίλοις τεύχειν ἔριν. *Euripid. Andromach. ver.* 643. « At me foedus amicitiae Diique hoſpi- « tales — hoſtili certamine congredi te- « cum vetant." *Criſpinus* apud *Valerium Maximum, lib.* V, *cap.* I.

Ver. 210 Ὅστις ξεινοδόκῳ ἔριδα] Ξένος πέφυκας, τοὺς ξενηδόχους [forte τοὺς σοὺ ξενοδόχους] σέβου. *Incert. apud Grotium in Excerptis.*

Ibid. Ἔριδα προφέρηται ἀέθλων] *Iulianus Imperator, Orat.* II, citat, ἔριδα προφέρησι βαρεῖαν. Vide ſupra ad *ver.* 185.

Ver. 211 Ἕο τ' αὐτοῦ] *Al.* ἕο δ' αὐτοῦ.

Ver. 214 Πάντα γὰρ οὐ κακός εἰμι] Σημειῶσαι δὲ ὅτι τὸ μὲν οὐ κακός εἰμι μετρίως εἶπε καὶ ἐπιεικῶς Ὀδυσσεὺς δυνάμενος εἰπεῖν, ὡς πάνυ δεξιῶς ἔχω· ἵνα εἴη τὸ, οὐ πάνυ κακὸς, οὐ μόνον κακίας ἀπόφασις, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ λίαν δεξιὸς ἢ ἀνδρεῖος. *Euſtath.* Vide ad *Il.* ν', 344.

Ver. 215 Εὖ μὲν τόξον οἶδα] *Barneſius* edidit Εὖ μὲν τόξον δ' οἶδα addita nimirum vocula, δ', quae tamen hoc in loco ſatis invenuſte videtur inſerta. Vide et ad *Il.* ά, 51.

Ver. 216, 217 Πρῶτός κ' ἄνδρα βάλοιμι — εἰ καὶ μάλα πολλοὶ ἑταῖροι Ἄγχι παρασταῖεν] *Euſtathius* iſtud, μάλα πολλοὶ ἑταῖροι de Vlyſſis ipſius ſociis intelligit, quos in ſagittando praeverſurum ſe dicat. Τὸ δὲ, εἰ καὶ μάλα πολλοὶ ἑταῖροι, καὶ ταχυτοξότην τὸν Ὀδυσσέα εἶναι δηλοῖ· ὃς, εἰ καὶ πάνυ πολλοὶ περὶ αὐτὸν εἰσιν, ἀλλὰ πρῶτος αὐτὸς βαλεῖ τὸν δυσμενῆ. Dna *Dacier* vero iſtud « ἑταῖροι » de hoſtibus accipiendum contendit. « Il dit qu'au milieu d'une foule « d'ennemis, il frapperoit celui qu'il

Ἀνδρῶν δυσμενέων· εἰ καὶ μάλα πολλοὶ ἑταῖροι
Ἄγχι παρασταῖεν, καὶ τοξαζοίατο φωτῶν.
Οἶος δή με Φιλοκτήτης ἀπεκαίνυτο τόξῳ,
Δήμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅτε τοξαζοίμεθ' Ἀχαιοί.
Τῶν δ' ἄλλων ἐμὲ φημὶ πολὺ προφερέστερον εἶναι,
Ὅσσοι νῦν βροτοί εἰσιν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες·
Ἀνδράσι δὲ προτέροισιν ἐριζέμεν ὐκ ἐθελήσω,
Οὔθ' Ἡρακλῆϊ, ὔτ' Εὐρύτῳ Οἰχαλιῆϊ,
Οἵ ῥα καὶ ἀθανάτοισιν ἐρίζεσκον περὶ τόξων·
Τῷ ῥα καὶ αἶψ' ἔθανεν μέγας Εὔρυτος, ὐδ' ἐπὶ γῆρας
Ἵκετ' ἐνὶ μεγάροισι· χολωσάμενος γὰρ Ἀπόλλων
Ἔκτανεν, ὕνεκά μιν προκαλίζετο τοξάζεσθαι.
Δυρὶ δ' ἀκοντίζω, ὅσον ὐκ ἄλλος τις ὀϊστῷ·

" Virorum hoſtilium; etiamſi valde multi ſocii
" Iuxta ſtarent, et ſagittas-mitterent in viros.
" Solus ſane me Philoctetes vincebat arcu,
" Populo in Troianorum, quando arcum-tendebamus Achivi.
" Aliis vero me aio longe praeſtantiorem eſſe,
" Quotquot nunc mortales ſunt in terra panem edentes:
" Cum viris autem priſcis contendere nolo,
" Neque cum Hercule, neque cum Euryto Oechalienſi;
" Qui etiam cum immortalibus contendebant de arcuum-peritia;
" Ideo etiam ſtatim mortuus eſt ingens Eurytus, neque ad ſenectutem
" Pervenit in aedibus; iratus enim Apollo
" Occidit, eo-quod ipſum provocaſſet ad-arcum-tendendum.
" Haſta porro iaculor, quantum non alius quiſquam ſagitta:

227. Ἐπὶ μεγ.] edd. vett.

" auroit choiſi, quand même tous ces " gens-là auroient l'arc bandé, et qu'il " ſeroient prêts à tirer ſur lui." Pro *Euſtathii* expoſitione nonnihil facere videntur ſequentia *ver.* 219, 220; ubi ſeſe inter amicos arcu certantem plane depingit *Vlyſſes*.

Ver. 220 Ὅτε] *Al.* ὅτι.

Ver. 221 Εἶναι] *Al.* εἶναι.

Ver. 222 Ὅσσοι νῦν βροτοί εἰσιν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες] " Par-là [σῖτον ἔδοντες] Ulyſſe veut marquer les Nations civiliſées, " policées, et non pas des Nations barbares, qui ne connoiſſent pas l'uſage " du bled." *Dacier.* Τὸ δὲ, σῖτον ἔδοντες, πρὸς διαστολὴν ἴσως ἐῤῥέθη ἑτέρων βροτῶν μὴ τοιούτων. *Euſtath.* Multo ſimplicius videtur, ut per iſtud, σῖτον ἔδοντες, homines univerſi ſine diſtinctione intelligantur.

Ver. 224 Ἡρακλῆϊ, ὔτ'] Nulla ex analogia produci poteſt iſtud ι. Pronuntiabatur forte *Heracleïvvout'*. Vide ad *Il.* ε, 342; et ζ, 285. *Clark.* Ergo caeſurae vis perit nulla ſequente conſona? Ipſe etiam hiatus, ut opinor, facit ad producendum in caeſura. Conf. ad ί, 246. *Ern.*

Ibid. Εὐρύτῳ Οἰχαλιῆϊ] Οἵ τ' ἔχον Οἰχαλίην πόλιν Εὐρύτυ Οἰχαλιῆος. *Iliad.* β', 730. Ἡ Οἰχαλία, πόλις τῆς Θεσσαλίας. *Schol.* Vide *Pauſaniam*, *Lib.* IV, *cap.* 2: item *Strabonem*, *Lib.* IX, *pag.* 669, *al.* 438.

Ver. 225 Οἵ ῥα καὶ ἀθανάτοισιν ἐρίζεσκον] Virgil. *Et cantu vocat in certamina Divos. Aen.* VI, 172.

Ver. 226 Αἶψ' ἔθανεν μέγας Εὔρυτος] *Euſtath.* Ἔθανε et mox *ver.* 230. ποσὶ μή τες non ποσίν, quod verum eſt. *Ern.*

Ver. 227 Ἐνὶ μεγάροισι] Ita ex *Euſtathio* edidit *Barneſius*; quocum facit et MS. a *Tho. Bentleio* collatus: Atque ita alibi perpetuo *Homerus*. *Vulgg.* ἐπὶ μεγάροισι.

Ibid. Χολωσάμενος γὰρ Ἀπόλλων Ἔκτανεν] Ἔοικε δὲ αἴφνης θανεῖν καὶ ὁ Εὔρυτος· τῦτο γὰρ δηλοῖ ὁ πρὸς Ἀπόλλωνος θάνατος, ὡς πολλαχῦ φαίνεται. *Euſtath.* Vide infra ad θ, 409.

Ver. 229 Δυρὶ δ' ἀκοντίζω] Καὶ ὁ εἰπὼν,

Δυρὶ

Οἴοισιν δείδοικα ποσὶν, μήτις με παρέλθῃ
Φαιήκων· λίην γὰρ ἀεικελίως ἐδαμάσθην
Κύμασιν ἐν πολλοῖς· ἐπεὶ οὐ κομιδὴ κατὰ νῆα
Ἦεν ἐπηετανός· τῷ μοι φίλα γυῖα λέλυνται.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
Ἀλκίνοος δέ μιν οἶος ἀμειβόμενος προσέειπε·
Ξεῖν', ἐπεὶ οὐκ ἀχάριστα μεθ' ἡμῖν ταῦτ' ἀγορεύεις,
Ἀλλ' ἐθέλεις ἀρετὴν σὴν φαινέμεν, ἥ τοι ὀπηδεῖ,
Χωόμενος, ὅτι σ' οὗτος ἀνὴρ ἐν ἀγῶνι παραστὰς
Νείκεσσεν· ὡς ἂν σὴν ἀρετὴν βροτὸς οὔτις ὄνοιτο,
Ὅστις ἐπίσταιτο ᾗσι φρεσὶν ἄρτια βάζειν.
Ἀλλ' ἄγε, νῦν ἐμέθεν ξυνίει ἔπος, ὄφρα καὶ ἄλλῳ
Εἴπῃς ἡρώων, ὅτε κεν σοῖς ἐν μεγάροισι
Δαινύῃ παρὰ σῇ τ' ἀλόχῳ καὶ σοῖσι τέκεσσιν,

" Solis timeo pedibus, ne aliquis me ſuperet
" Phaeacum; nimium enim male domitus ſum
" Fluctibus in multis; quoniam non commeatus apud navim
" Erat perpetuus; ideoque mihi chara membra ſoluta ſunt.
Sic dixit; illi vero omnes obmutuerunt ſilentio:
Alcinous autem ipſum ſolus reſpondens allocutus eſt;
" Hoſpes, quandoquidem non ingrata inter nos haec concionaris,
" Sed vis virtutem tuam oſtendere, quae te comitatur;
" Iratus, quod te ille vir in certamine aſtans
" Obiurgavit; ut tuam virtutem mortalis nullus vituperaret,
" Quicunque norit ſua mente idonea loqui.
" Sed age, nunc meum intellige ſermonem; ut etiam alii
" Dicas heroum, quando tuis in aedibus
" Epuleris apud tuamque uxorem et tuos liberos,

239 Νείκεσσεν] F.

Δεῦρ' δ' ἀκοντίζω, ὅσον οὐκ ἄλλος τις ὀϊστῷ, τῷ παλτῷ λίχει δόρατι. *Strabo*, *Lib.* X, *pag.* 689 *al.* 449.

Ver. 232 Ἐπεὶ οὐ κομιδὴ κατὰ νῆα Ἦεν ἐπηετανός] Τὸ δὲ, ἐπεὶ οὐ κομιδὴ κατὰ νῆα ἦν, ἀντὶ τοῦ, ἐπεὶ ὤλετο ἡ ναῦς· οὐ γὰρ διὰ τὸ μὴ κομιδὴν ἐν βρώμασιν ἔχειν ἐδαμάσθη Ὀδυσσεὺς τοῖς κύμασιν, ἀλλ' ὅτι ἐθραύσθη κύμασιν ἡ τὴν κομιδὴν ἔχουσα ναῦς. *Euſtath.* *Barneſius* aliter accipit: "Ego" inquit "puto hic ſimpliciter *Vlyſſem* damnare "Vitam marinam, ut *minus* elegantem, "ſalubrem, aut rebus convenientibus et "neceſſariis inſtructam." Quae tamen explicatio, ut opinor, vix ferri poteſt; praecipue cum (uti et ipſe fatetur vir eruditus,) navis Vlyſſis rebus omnibus neceſſariis affatim et abundanter a Calypſo inſtructa dicatur ſupra ε, 264 *etc.*; adeo ut ante naufragium nihil potuerit.

Ver. 236 Ξεῖν', ἐπεὶ οὐκ ἀχάριστα] Ἔστι δὲ ἡ ἀπόδοσις τοῦ ἐπεὶ συνδέσμου, ἐν τῷ [infra *ver.* 239,] ὡς ἂν σὴν ἀρετὴν οὔτις ὄνοιτο· ἵνα λέγῃ ὅτι ἐπεὶ οὐκ ἀχάριστα φῄς, οὕτως ἂν οὐδεὶς μέμψοιτό σε. *Euſtath.* Mihi ad ſententiae vim et elegantiam rectius videtur, ut Apodoſis hic, uti alibi ſaepe, reticeri intelligatur. Vide ſupra ad γ', 103; et ad *Il.* α', 135, 137.

Ver. 240 Ἐπίσταιτο ᾗσι φρεσὶν] *Barneſius* in *Scholiis Aldinis*, itemque in uno *MS.* ſcriptum repperit, ἐπισταίη ᾗσι φρεσίν. Vide ad *Il.* ξ', 92.

Ver. 243 Δαινύῃ] *Media* Syllaba inquit *Barneſius* hic longa; at τ', *ver.* 328, Δαινύῃ, ἄνθρωποι δὲ etc. brevis. Quod qua ratione fiat, vide ad *Il.* ι, 24.

Ver.

Ἡμετέρης ἀρετῆς μεμνημένος, οἷα καὶ ἡμῖν
Ζεὺς ἐπὶ ἔργα τίθησι διαμπερὲς ἐξέτι πατρῶν.
Οὐ γὰρ πυγμάχοι εἰμὲν ἀμύμονες, οὐδὲ παλαισταί,
Ἀλλὰ ποσὶ κραιπνῶς θέομεν, καὶ νηυσὶν ἄριστοι·
Αἰεὶ δ' ἡμῖν δαίς τε φίλη, κίθαρίς τε, χοροί τε
Εἵματά τ' ἐξημοιβά, λοετρά τε θερμά, καὶ εὐναί.
Ἀλλ' ἄγε, Φαιήκων βητάρμονες, ὅσσοι ἄριστοι,
Παίσατε· ὥς χ' ὁ ξεῖνος ἐνίσπῃ οἷσι φίλοισιν,
Οἴκαδε νοστήσας, ὅσσον περιγινόμεθ' ἄλλων
Ναυτιλίῃ, καὶ ποσσί, καὶ ὀρχηστυῖ, καὶ ἀοιδῇ·
Δημοδόκῳ δέ τις αἶψα κιὼν φόρμιγγα λίγειαν
Οἰσέτω, ἥ που κεῖται ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν.

" Noſtrae virtutis recordatus; qualia etiam nobis
" Iupiter opera imponat perpetuo iam-inde a maioribus.
" Non enim pugiles ſumus inclyti, neque luctatores,
" Sed pedibus celeriter currimus, et navibus optimi-*ſumus:*
" Semper autem nobis conviviumque gratum, citharaque, chorique,
" Veſtesque mutatoriae, lavacraque calida, et cubilia.
" Verum age, Phaeacum ſaltatores, quotquot optimi,
" Ludite; ut hoſpes dicat ſuis amicis,
" Domum reverſus, quantum ſuperemus alios
" Rei-nauticae-peritia, et pedibus, et ſaltatione, et cantu.
" Demodoco vero aliquis ſtatim profectus citharam argutam
" Afferat, quae alicubi iacet in noſtris aedibus.

253 Ποσὶ] edd. vett.

Ver. 245 Ἐξέτι πατρῶν] Ὅ ἐστιν, ἐκ προγόνων ἀνέκαθεν. *Euſtath.*

Ver. 246 Οὐ γὰρ πυγμάχοι εἰμὲν] Ἐλεγχθεὶς ἀνεῖται, [*Barneſius* edidit ἀρνεῖται,] ἕως εἰς τὸ μὴ παροξῦναι τὸν Ὀδυσσέα. *Schol.* Caeterum haec ad homines univerſos transfert *Plutarchus,* περὶ Τύχης. Quem videas. Vide et ſupra ad *ver.* 206.

Ver. 248 Αἰεὶ δ' ἡμῖν δαίς τε φίλη] Ἀπολαυστικὸς δέ ἐστι παρ' αὐτῷ καὶ ὁ τῶν Φαιάκων βίος. Αἰεὶ γὰρ ἡμῖν δαίς τε φίλη, κίθαρίς τε, καὶ τὰ ἑξῆς. *Athenaeus, lib.* I, *cap.* 14, *ſub initio.* Vide infra ad ἰ, 5.

Ibid. Χοροί τε, Εἵματά τ' ἐξημοιβὰ] Virgil. *Vobis picta croco et fulgenti murice veſtis; Deſidiae cordi: iuvat indulgere choreis: Et tunicae manicas, et habent redimicula mitrae.* *Aen.* IX, 614. *At non in venerem ſegnes, nocturnaque bella: Aut ubi curva choros indixit tibia Bacchi, Expectare dapes et plenae pocula menſae. Hic amor, hoc ſtudium.* XI, 736. Horat. *Alcinoique In cute curanda plus aequo operata iuventus: Cui pulchrum fuit in medios dormire dies, et Ad ſtrepitum citharae ceſſatum ducere curam:* [Sive, uti emendavit vir eruditiſſimus *Richardus Bentleius*;] *Ad ſtrepitum citharae ceſſantem ducere ſomnum.* *Epiſt.* lib. I, II, 28.

Ver. 250 Ἀλλ' ἄγε] *Strabo, Geograph. lib.* X, *pag.* 725, *al.* 473, citat, Δεῦτ' ἄγε.

Ibid. Βητάρμονες] Ὀρχησταὶ, ἀπὸ τοῦ βαίνειν ἁρμοδίως. *Schol.* Et ad *ver.* 383 infra; Βητάρμονες, ὀρχησταὶ, οἱ διὰ τῶν ποδῶν ὀρχούμενοι, ἀπὸ τοῦ ἡρμοσμένως βαίνειν. Et *Strabo,* loco iam citato; Καὶ Κορύβαντες δὲ, ἀπὸ τοῦ κορύπτοντας βαίνειν ὀρχηστικῶς· οὓς καὶ βητάρμονας λέγει Ποιητής· Δεῦτ' ἄγε, Φαιήκων βητάρμονες, ὅσσοι ἄριστοι.

Ver. 253 Ὀρχηστυῖ] Pronuntiabatur ὀρχηστῦ, vel ὀρχηστυῖ, tribus ſyllabis.

Ver. 254, 261, et 537 Λίγειαν] Ita Vulgati. *Barneſius* ſcribendum exiſtimat λιγεῖαν.

Ver. 255 Οἰσέτω] Aut Imperativus hic ex Futuro deductus, quod tamen non agnoſcunt Grammatici; aut erit a verbo ficto in praeſenti, οἴσω, eodem modo ac βήσομαι, δύσετο, δύσεο, etc.; uti notavit *Barneſius.* Vide ad *Il.* β', 35; item infra ad ι, 154.

Ver.

Ὣς ἔφατ' Ἀλκίνοος θεοείκελος· ὦρτο δὲ κῆρυξ
Οἴσων φόρμιγγα λιγυρὴν δόμου ἐκ βασιλῆος.
Αἰσυμνῆται δὲ κριτοὶ ἐννέα πάντες ἀνέσταν
Δήμιοι, οἳ κατ' ἀγῶνας ἐϋπρήσσεσκον ἕκαστα·
Λείηναν δὲ χορὸν, καλὸν δ' εὔρυναν ἀγῶνα.
Κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων φόρμιγγα λίγειαν
Δημοδόκῳ· ὁ δ' ἔπειτα κί' ἐς μέσον· ἀμφὶ δὲ κοῦροι
Πρωθῆβαι ἵσταντο, δαήμονες ὀρχηθμοῖο·
Πέπληγον δὲ χορὸν θεῖον ποσίν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Μαρμαρυγὰς θηεῖτο ποδῶν, θαύμαζε δὲ θυμῷ.
Αὐτὰρ ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν,
Ἀμφ' Ἄρεος φιλότητος, ἐϋστεφάνου τ' Ἀφροδίτης,

Sic dixit Alcinous deo-ſimilis: ſurrexit autem praeco
Allaturus citharam argutam domo ex regis.
Praefecti autem Ludorum lecti novem omnes ſurrexerunt
Publici, qui in certaminibus ordinabant ſingula:
Complanarunt autem aream, pulchrumque dilatarunt circum.
Praeco vero prope venit ferens citharam argutam
Demodoco; is autem deinde ivit in medium: circum vero iuvenes
Iam-pubeſcentes ſtabant, periti ſaltationis:
Quatiebant vero circum divinum pedibus: At Ulyſſes
Micationes admirabatur pedum, ſtupeſcebatque animo.
Caeterum *Demodocus* citharam-pulſans coepit pulchre canere,
De Martis amore, pulchreque-coronatae Veneris,

257 Γλαφυρὴν] R. ſic et *Euſtath.* τὴν δ' αὐτὴν δὲ γλαφυρὴν κατά τι κοινὸν ἐπίθετον. Credibilius λιγυρὴν ſubſtitutum τῷ γλαφυρὴν, quam hoc illi.

Ver. 256 Ὣς ἔφατ'] Ita *Barneſius*, *Vulgg.* Ὣς ἔφαθ'.

Ibid. et *ver.* 261 Κῆρυξ] Vide ſupra ad *ver.* 47.

Ver. 257 Λιγυρὴν] *Al.* γλαφυρήν, notante *Scholiaſte. Clark.* Vid. Var. Lect.

Ver. 258 Αἰσυμνῆται δὲ κριτοὶ ἐννέα] Αἰσυμνῆται οἱ πρὸς ἡμῶν λεγόμενοι βραβευταὶ, καὶ ἀγωνοθέται, ἤτοι ἐπίσκοποι τοῦ ἀγῶνος. *Schol.* Αἰσυμνᾷν ἐστὶ τὸ ἡγεῖσθαι καὶ ἄρχειν. — Αἰσυμνῆται δὲ κριτοὶ ἐννέα κ. λ. *Schol. ad Euripid. Medea, ver.* 19.

Ibid. Κριτοὶ] Vide ad *Il.* έ, 309 et 314.

Ibid. Ἐννέα πάντες] *Non pauciores quam novem.* Vide ad *Il.* ή, 16; et σ', 373.

Ver. 259 Ἐϋπρήσσεσκον] *Al.* εὖ πρήσσεσκον. Vide et ad *Il.* ν', 192.

Ver. 260 Ἀγῶνα] Ἀγῶνα λέγει μὲν καὶ τὸν τόπον, Λείηναν δὲ χορὸν, καλὸν δ' εὔρυναν ἀγῶνα. *Porphyr. Quaeſt. Homeric.* 20.

Ver. 262 Ἀμφὶ δὲ κοῦροι Πρωθῆβαι ἵσταντο] Οἶδε δὲ ὁ Ποιητὴς καὶ τὴν πρὸς ᾠδὴν ὄρχησιν. Δημοδόκου γοῦν ᾄδοντος, κοῦροι πρωθῆβαι ὠρχοῦντο. *Athenaeus, lib.* I, *cap.* 13, *ſub initio.*

Ver. 265 Μαρμαρυγὰς θηεῖτο ποδῶν] τὰς συντόνους τῶν ποδῶν κινήσεις· ἐν γὰρ ταῖς ὀξείαις κινήσεσι ἀπόστιλψις τῶν ποδῶν γίνεται. *Schol.* Καὶ ἐπ' ὀρχήσεως συντόνου μεταφέρων, ἔφη, Μαρμαρυγὰς θηεῖτο ποδῶν, τὰς ἐν τῇ κινήσει στιλβηδόνας, ἃς ποιεῖ καὶ τὸ πῦρ κινούμενον. *Porphyr. Quaeſt. Homeric.* 9.

Ver. 266 Ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν] Vide *Gatakeri Adverſaria Miſcellanea, lib.* I, *cap.* 10; item ſupra ad ά, 155.

Ver. 267 Ἀμφ' Ἄρεος φιλότητος, ἐϋστεφάνου τ' Ἀφροδίτης] Καὶ ἡ Κωμῳδία ἐνθένδε [ἐξ Ὁμήρου] ποθὲν ἔλαβε τὴν ἀφορμήν· εὗρε γὰρ, ὅτι καὶ παρὰ τῷ τὰ σεμνότατα καὶ ὑψηλότατα διηγουμένῳ, ἐπεισόδιά τινα ἐστὶ γέλωτα κινοῦντα. Διὸ ἐν τῇ — Ὀδυσσείᾳ, ὁ παρὰ τοῖς ἡδυπαθοῦσι Φαίαξι Δημόδοκος ᾄδει τὴν Ἄρεος καὶ Ἀφροδίτης μοιχείαν, καὶ ὅπως ἐμπεσόντες εἰς τὰ τοῦ Ἡφαίστου δεσμὰ κατάφωροί τε ἐγένοντο, καὶ γέλωτα παρέσχον τοῖς ἄλλοις θεοῖς, οἳ καὶ ἔσκωψαν χαριέντως πρὸς ἀλλήλους. *Dionyſ. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου §. 25. Porro vituperat hunc locum *Plato*; Οὐδ' Ἄρεώς τε καὶ Ἀφροδίτης ὑπὸ Ἡφαίστου δεσμὸν, οὐδ' ἕτερα τοιαῦτα. Οὐ μὰ τὸν Δία,

Ὡς τὰ πρῶτα μίγησαν ἐν Ἡφαίστοιο δόμοισι
Λάθρῃ· πολλὰ δ' ἔδωκε, λέχος δ' ᾔσχυνε καὶ εὐνὴν
Ἡφαίστοιο ἄνακτος· ἄφαρ δέ οἱ ἄγγελος ἦλθεν
Ἥλιος, ὅ σφ' ἐνόησε μιγαζομένους φιλότητι.
Ἥφαιστος δ', ὡς οὖν θυμαλγέα μῦθον ἄκουσε,
Βῆ ῥ' ἴμεν ἐς χαλκεῶνα, κακὰ φρεσὶ βυσσοδομεύων·
Ἐν δ' ἔθετ' ἀκμοθέτῳ μέγαν ἄκμονα, κόπτε δὲ δεσμοὺς
Ἀῤῥήκτους, ἀλύτους, ὄφρ' ἔμπεδον αὖθι μένοιεν.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῦξε δόλον, κεχολωμένος Ἄρει,
Βῆ ῥ' ἴμεν ἐς θάλαμον, ὅθι οἱ φίλα δέμνι' ἔκειτο·
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἑρμῖσιν χέε δέσματα κύκλῳ ἁπάντῃ·

Vt primum coierint in Vulcani aedibus
Clam: plurima autem dedit, lectumque dedecoravit et cubile
Vulcani regis: ſtatim vero illi nuncius venit
Sol, qui ipſos obſervavit commixtos amore.
Vulcanus autem, ubi triſtem ſermonem audiverat,
Perrexit ire in officinam, mala animo profunde-cogitans:
Impoſuit autem incudis-repoſitorio ingentem incudem, cudebatque vincula
Infrangibilia, inſolubilia; ut firmiter illic manerent.
Caeterum poſtquam ſtruxiſſet dolum, iratus Marti,
Perrexit ire in thalamum, ubi ei chara cubilia ſtrata-erant:
Circumfudit autem *lecti*-fulcris vincula circulatim omni-ex-parte;

273 Δ' ἴμεν] R. 277 οἱ] abeſt edd. praeter R.

δία, — ὃ μοι φαίνεται ἐπιτήδεια. Ἀλλ' εἴπου τινὲς καρτερίαι πρὸς ἅπαντα, καὶ λέγονται καὶ πράττονται ὑπὸ ἐλλογίμων ἀνδρῶν, θεατέον τε καὶ ἀκουστέον. *De Repub. lib.* III. *Scholiaſtes* autem; Μακρόθεν (inquit) παιδεύει αὐτοὺς μὴ ἀσελγαίνειν, ὡς καὶ θεῶν διὰ ταῦτα ἀσχημονούντων. Et *Plutarchus*; Ἐν μὲν γὰρ τοῖς περὶ τῆς Ἀφροδίτης, διδάσκει τοὺς προσέχοντας, ὅτι μουσικὴ φαύλη, καὶ ᾄσματα πονηρὰ, καὶ λόγοι μοχθηρὰς ὑποθέσεις λαμβάνοντες, ἀκόλαστα ποιοῦσιν ἤθη, καὶ βίους ἀνάνδρους, καὶ ἀνθρώπους τρυφὴν καὶ μαλακίαν καὶ γυναικοκρατίαν ἀγαπῶντας, εἵματα τ' ἐξημοιβὰ, λοετρά τε θερμὰ, καὶ εὐναί. [ſupra *ver.* 249.] *De audiendis Poëtis.* Vide et *Athenaeum, lib.* I, *cap.* 12. Caeterum totam hanc fabulam allegorice exponit *Heraclides Ponticus.* Quem videas.

Ibid Ἀμφ' Ἄρεος] Ὁ δὲ Ἄρης νῦν μὲν συστέλλει τὴν ἀρχοῦσαν ὡς καὶ ἐν τῷ ἀΐδηλον Ἄρηα· καὶ εἷλεν Ἄρηα. [infra *ver.* 309, 330;] καὶ ἐν ἄλλοις. Ἐν δὲ τῷ κεχολωμένος Ἄρει, καὶ χρυσήνιος Ἄρης, [*ver.* 276, 285.] ἐκτείνεται τὸ αὐτό. *Euſtath.* Qua de re, vide ad *Il.* ε, 31.

Ver. 270 Ἄφαρ δέ οἱ ἄγγελος ἦλθεν Ἥλιος, ὅς σφ' ἐνόησεν] Ἥλιος γάρ οἱ σκοπιὴν εἶχεν —. Infra *ver.* 302. Ovid. *Indicio Solis (quis Solem fallere poſſit?) Cognita Vulcano coniugis acta ſuae. Art. Amator.* II, 573.

Ver. 271 Ὅ σφ' ἐνόησε] Ita Vulgati. *Barneſius* edidit ὅς σφ' ἐνόησε. Sed nihil opus. Vide ad *Il.* θ', 283.

Ver. 272 Οὖν] *Eo modo quo dictum eſt,* —. Non enim hic ſupervacaneum eſt iſtud οὖν.

Ver 273 Βυσσοδομεύων] Κατὰ βάθος τῆς διανοίας βουλευόμενος. *Schol.*

Ver. 275 Ἀῤῥήκτους, ἀλύτους] Οὓς οὔτε ἀνακνάμψας τις ἠρέμα λύσει, οὔτε πρὸς βίαν ῥήξει. *Euſtath.* Caeterum de proſodia vocis, ἀλύτους, vide ad *Il.* ά, 314; et ζ', 434.

Ver. 276 etc. Αὐτὰρ] Hinc ſumtum argumentum Dial. Deorum XVII. apud *Lucianum. Ern.*

Ver. 278, 280 Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἑρμῖσιν χέε δέσματα — τὰ γ' οὔ κέ τις οὐδὲ ἴδοιτο] Ovid. *Mulciber obſcuros lectum circaque ſuperque Diſponit laqueos: lumina fallit opus. Art. Amator.* II, 577.

Ibid. Ἑρμῖσιν] *Schol.* Τοῖς ποσὶ τῆς κλίνης. Ἕρμα γὰρ ὥσπερ εἰσὶ τῆς κλίνης παρὰ τὸ ἐνείρεσθαι. *Clark. Euſtath.* Ἑρμῖσι. recte. *Ern.*

Ver.

Πολλὰ δὲ καὶ καθύπερθε μελαθρόφιν ἐξεκέχυντο,
Ἠΰτ' ἀράχνια λεπτὰ, τά κ' ὄ κέ τις οὐδὲ ἴδοιτο
Οὐδὲ θεῶν μακάρων· πέρι γὰρ δολόεντα τέτυκτο.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα δόλον πέρι δέμνια χεῦεν,
Εἴσατ' ἴμεν ἐς Λῆμνον, ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
Ἥ οἱ γαιάων πολὺ φιλτάτη ἐστὶν ἁπασέων.
Οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχε χρυσήνιος Ἄρης,
Ὡς ἴδεν Ἥφαιστον κλυτοτέχνην νόσφι κιόντα·
Βῆ δ' ἴμεναι πρὸς δῶμα περικλυτοῦ Ἡφαίστοιο,
Ἰσχανόων φιλότητος ἐϋστεφάνου Κυθερείης.
Ἡ δὲ νέον παρὰ πατρὸς ἐρισθενέος Κρονίωνος
Ἐρχομένη κατ' ἄρ' ἕζεθ'· ὁ δ' εἴσω δώματος ᾔει,
Ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Δεῦρο, φίλη, λέκτρονδε τραπείομεν εὐνηθέντε·
Οὐ γὰρ ἔθ' Ἥφαιστος μεταδήμιος, ἀλλά που ἤδη

Multa autem et deſuper e-faſtigio effuſa-erant,
Perinde atque araneae-fila tenuia, quae nemo ne cerneret quidem
Neque deorum beatorum: perquam enim doloſa facta erant.
Caeterum poſtquam omnem dolum circa lectum fudiſſet,
Simulavit ſe ire in Lemnum, pulchre-aedificatum oppidum,
Quae illi terrarum multo chariſſima eſt omnium.
Neque caecam-ſpeculationem habebat aureo-fraeno-utens Mars;
Vt vidit Vulcanum inclytum-arte ſeorſum profectum:
Perrexit autem ire ad domum inclyti Vulcani,
Cupiens amoris pulchre-coronatae Veneris.
Illa vero recens a patre praepotente Saturnio
Veniens iam deſidebat; ille vero intra domum ivit,
Inque manu eius haeſit, verbumque dixit, atque compellavit;
« Age, chara, ad lectum divertamus decubituri;
« Non enim amplius Vulcanus domi-*eſt*, ſed alicubi iam

290 Κατά ῥ' ἵζετο] F. A. L. ut alibi. 292 ἐυνηθέντες] edd. vett. at *Euſtath.* εὐνηθέντε.

Ver. 279 Μελαθρόφιν] Ἐκ τῆς ὀροφῆς. *Schol.*

Ver. 280 Τά κ'] Apud *Euſtathium*, in commentario, τά γ'. Quae forte et verior lectio, propter ſequentem, ὄ κέ τις.

Ver. 281 Γὰρ] *Al.* γε.

Ver. 283 Εἴσατ' ἴμεν ἐς Λῆμνον] Ovid. *Fingit iter Lemnon.* *Ibid.* 579. Τὸ δὲ, εἴσατο ἴμεν, δύναται ὅμοιον εἶναι καὶ τῷ, βῆ δ' ἰέναι· ἵνα ᾖ καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπορεύθη, τὸ Εἴσατο, καὶ μὴ μόνον ἀντὶ τοῦ ἔδοξε. *Euſtath.* Atqui Εἴσατ' ἴμεν hoc in loco non eſt *Ibat*, ſed *Simulabat ſe iturum.* Quomodo et accipit *Scholiaſtes*, qui exponit Προσεποιήσατο. Atque ita etiam expreſſit *Ovidius* loco iam citato.

Ver. 284 Ἥ οἱ γαιάων πολὺ φιλτάτη] Ὅτι δὲ φιλτάτη γαιάων ἡ Λῆμνος τῷ Ἡφαίστῳ, διὰ τοὺς ἐκεῖ κρατῆρας τοῦ πυρός] *Euſtath.* Vide ad *Il.* ά, 593.

Ibid. Ἐστὶν ἁπασέων] *Al.* ἔπλετο πασέων.

Ver. 285 Οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν] Virgil. *At non haec nullis hominum ſator atque Deorum Obſervans oculis, ſummo ſedet altus Olympo.* *Aen.* XI, 725.

Ver. 287 Βῆ δ' ἴμεναι] *Al.* Βῆ δ' ἰέναι.

Ver. 288 Κυθερείης] Ἐπεὶ Κυθήροις προσηνέχθη. Κύθηρα δὲ νῆσος τῆς Λακωνικῆς. *Schol.*

Ver. 291 Ἄρα] *Vt ſolent amantes obviam facti.*

Ver. 292 Δεῦρο, φίλη] *Al.* Δεῦρο, γύναι.

Ibid. Εὐνηθέντε] *Scholiaſtes* legit εὐνηθέντες. Vtrumque hoc quidem in loco recte. Vide ad *Il.* ά, 566.

Ver.

Οἴχεται ἐς Λῆμνον, μετὰ Σίντιας ἀγριοφώνους.
Ὣς φάτο· τῇ δ' ἀσπαστὸν ἐείσατο κοιμηθῆναι.
Τὼ δ' ἐς δέμνια βάντε κατέδραθον· ἀμφὶ δὲ δεσμοὶ
Τεχνήεντες ἔχυντο πολύφρονος Ἡφαίστοιο.
Οὐδέ τι κινῆσαι μελέων ἦν, οὐδ' ἀναεῖραι.
Καὶ τότε δὴ γίνωσκον, ὅτ' οὐκ ἔτι φυκτὰ πέλονται.
Ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
Αὖτις ὑποστρέψας, πρὶν Λήμνου γαῖαν ἱκέσθαι·
Ἠέλιος γάρ οἱ σκοπιὴν ἔχεν, εἶπέ τε μῦθον.
Βῆ δ' ἴμεναι πρὸς δῶμα, φίλον τετιημένος ἦτορ·
Ἔστη δ' ἐν προθύροισι, χόλος δέ μιν ἄγριος ᾕρει·
Σμερδαλέον δ' ἐβόησε, γέγωνέ τε πᾶσι θεοῖσι·
Ζεῦ πάτερ, ἠδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
Δεῦθ', ἵνα ἔργα γελαστὰ καὶ οὐκ ἐπιεικτὰ ἴδηθε·

Proficiſcitur in Lemnum, ad Sintias barbaros-voce.
Sic dixit: huic autem gratum viſum-eſt cubare.
Illi vero lectum ingreſſi concumbebant; vincula autem
Fabrefacta circumfundebantur prudentis Vulcani:
Neque ullum movere erat membrum, neque attollere.
Et tum demum agnoſcebant, non amplius effugium patere.
Prope autem eis venit inclytus Vulcanus,
Retro reverſus, antequam ad Lemni terram veniſſet:
Sol enim ei ſpeculationem habuit, narravitque hiſtoriam.
Perrexit autem *is* ire ad domum, charo afflictus corde:
Stetitque in veſtibulo, ira autem ipſum vehemens cepit:
Horrendum vero clamavit, auditumque movit omnibus diis;
« Jupiter pater, atque alii beati dii ſemper exiſtentes,
« Venite, ut opera ridicula et non tolerabilia videatis:

296 Βάντες] R. 302 εἶχεν] edd. praeter R. 303 verſus abeſt ed. R. nec habet *Euſtath*. 305 γέγονε] F. A. 1. R. 307 ἴδητε] edd. praeter R.

Ver. 294 Μετὰ Σίντιας] Τοὺς τὴν Λῆμνον κατοικοῦντας ἄνδρας. *Schol.*

Ver. 296 Τὼ δ' ἐς δέμνια βάντε κατέδραθον· ἀμφὶ δὲ δεσμοὶ Τεχνήεντες ἔχυντο] Ovid. *Veniunt ad foedus amantes; Implicitì laqueis nudus uterque iacent.* Art. A. II, 579.

Ver. 298 Οὐδέ τι] *Al.* Οὐδ' ἔτι.

Ver. 299 Καὶ τότε δὴ γίνωσκον] Ovid. *Mars quoque deprenſus fabrilia vincula ſenſit.* Amor. I, IX. 39.

Ibid. Φυκτὰ] *Barneſius* edidit φευκτά. Rationibus haud ſatis idoneis. Vide ad *Il.* ζ', 488.

Ibid. Πέλονται] Poſtulare videtur Temporum ratio, ut hoc in loco legatur πέλοντο potius quam πέλονται. At ſine Codicibus nihil mutandum.

Ver. 303 Βῆ δ' ἴμεναι πρὸς δῶμα] "Hic "verſus" inquit *Henricus Stephanus* "in "quibuſdam editionibus non habetur; "qui tamen neceſſarius eſſe videtur: "alioqui ex praecedenti pagina huc irrepſiſſe credi poſſet." Atqui minus neceſſarius videtur hic verſus propter praecedentem, Ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις. *ver.* 300. *Clark.* Verſus hic haud dubie ſpurius ac delendus ex autoritate etiam librorum. *Ern.*

Ver. 305 Γέγωνε] Ἐξάκουστον ἐβόησε. *Schol.* Vide et ad *Il.* ξ', 469.

Ver. 307 Δεῦθ', ἵνα ἔργα γελαστὰ] Τὸ δὲ, ἔργα γελαστὰ, γράφεται καὶ ἔργ' ἀγέλαστα, ἤγουν οὐκ ἄξια γέλωτος. *Euſtath.* Atque hanc lectionem veriorem exiſtimat Dna *Dacier*. *Barneſius* autem hoc in loco legendum coniicit, ἔργα γ' ἄλαστα· quae poſterior vox Homero non inuſitata. Sed et vulgatae lectioni nonnihil favere videtur, quod infra legitur; Ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλως

Ὡς ἐμὲ χωλὸν ἐόντα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
Αἰὲν ἀτιμάζει, φιλέει δ' ἀΐδηλον Ἄρηα·
Οὕνεχ' ὁ μὲν καλός τε καὶ ἀρτίπος, αὐτὰρ ἔγωγε
Ἠπεδανὸς γενόμην· ἀτὰρ οὔτι μοι αἴτιος ἄλλος,
Ἀλλὰ τοκῆε δύω· τὼ μὴ γείνασθαι ὄφελλον.
Ἀλλ' ὄψεσθ', ἵνα τώ γε καθεύδετον ἐν φιλότητι,
Εἰς ἐμὰ δέμνια βάντες· ἐγὼ δ' ὁρόων ἀκάχημαι.
Οὐ μὲν σφέας ἔτ' ἔολπα μίνυνθά γε κειέμεν οὕτω,
Καὶ μάλα περ φιλέοντε· τάχ' οὐκ ἐθελήσετον ἄμφω
Εὕδειν· ἀλλά σφῶε δόλος καὶ δεσμὸς ἐρύξει,
Εἰσόκε μοι μάλα πάντα πατὴρ ἀποδώσει ἔεδνα,
Ὅσσα οἱ ἐγγυάλιξα, κυνώπιδος εἵνεκα κούρης·
Οὕνεκά οἱ καλὴ θυγάτηρ, ἀτὰρ οὐκ ἐχέθυμος.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἀγέροντο θεοὶ ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
Ἦλθε Ποσειδάων γαιήοχος· ἦλθ' ἐριούνης

« Vt me, claudus cum-ſim, Iovis filia Venus
« Semper ignominia-afficit, amatque pernicioſum Martem:
« Eo-quod ille quidem pulcher et ſanus-pedibus, at ego
« Imbecillis fuerim: at neutiquam mihi cauſa alius *eſt*,
« Quam parentes duo; qui non genuiſſe debebant.
« Sed videte, ubi illi dormiunt in amore,
« Meo lecto conſcenſo; ego autem aſpiciens triſtor.
« Non quidem illos amplius puto vel paulullum dormituros hoc modo,
« Et valde licet amantes; cito non volent ambo
« Dormire: ſed ipſos dolus et vinculum detinebit,
« Donec mihi prorſus omnia pater retribuat ſponſalia,
« Quaecunque ei praebui, impudentem ob puellam:
« Quoniam illi pulchra filia, at non animi-continens.
Sic dixit; congregati autem ſunt dii aeream ad domum:
Venit Neptunus terrae-quaſſator; venit et utilitatum-auctor

312 γείνεσθαι] edd. praeter R. 315 σφᾶς] eaed. δὲ κείμεναι] eaed. 322 ἦλθε τ'] F.

γέλως etc. ver. 326. *Clark.* Non eſt credibile, Vulcanum voluiſſe, ridere Deos, aut rem riſu dignam iudicaſſe. etſi riſus coortus eſt; tamen id non de conſilio Vulcani factum. *Ern.*

Ver. 312 Τὼ μὴ γείνασθαι ὄφελλον] Ἐν δὲ τῷ οἳ μὴ γείνασθαι ὄφελλον, λύπης πάντως ἄκρας, τὸ τοὺς γονεῖς αἰτιᾶσθαι τοῦ τεκέσθαι. *Euſtath.*

Ver. 315 Οὐ μὲν σφέας ἔτ' ἔολπα μίνυνθά γε κειέμεν οὕτω, Καὶ μάλα περ φιλέοντε] Καί περ καθ' ὑπερβολὴν φιλοῦντες, οὐ δυνήσονται ὁμιλῆσαι ἀλλήλοις διὰ τοὺς δεσμούς· ἢ οὐκέτι ἐθελήσουσι, φόβῳ τῶν δεσμῶν, πάλιν συνελθεῖν. *Schol.* Quae poſterior verior videtur explicandi ratio.

Ibid. Σφέας] Ita *Barneſius*. *Vulgg.* σφας, ſive σφᾶς· quo modo et σφέας ſcilicet pronuntiabatur. *Clark.* Sed σφέας eſt forma ionica, ideoque praeferenda. *Ern.*

Ibid. Ἔολπα] Vide ad *Il.* ά, 37; et ν', 736.

Ver. 318 Ἔεδνα] Ἔεδνα δὲ φανερῶς καὶ ἐνταῦθα τὰ ἐκ τοῦ νυμφίου τῇ γαμετῇ διδόμενα. *Euſtath.* Atqui hoc in loco dona haec non ipſi ſponſae, ſed eius patri data fuiſſe dicuntur.

Ver. 320 Καλὴ θυγάτηρ, ἀτὰρ οὐκ ἐχέθυμος] Raram facit miſturam cum ſapientia forma. *Petron. Satyr.*

Ver. 322 Ἦλθε — ἦλθ' — ἦλθεν] Imitatus eſt Virgil. *Eclog.* X, 19. Venit *et upilio: tardi* venere *bubulci: nudus hiberna*

 venit

Ἑρμείας· ἦλθεν δὲ ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων.
Θηλύτεραι δὲ θεαὶ μένον αἰδοῖ οἴκοι ἑκάστη.
Ἔσταν δ᾽ ἐν προθύροισι θεοί, δωτῆρες ἐάων·
Ἄσβεστος δ᾽ ἄρ᾽ ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσι,
Τέχνας εἰσορόωσι πολύφρονος Ἡφαίστοιο.
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
Οὐκ ἀρετᾷ κακὰ ἔργα· κιχάνει τοι βραδὺς ὠκύν·
Ὡς καὶ νῦν Ἥφαιστος ἐὼν βραδὺς εἷλεν Ἄρηα,
Ὠκύτατόν περ ἐόντα θεῶν, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσι,
Χωλὸς ἐών, τέχνῃσι· τὸ καὶ μοιχάγρι᾽ ὀφέλλει.

Mercurius; venit etiam rex iaculator Apollo.
Foeminae autem deae manebant pudore domi ſingulae,
Stabant vero in veſtibulo dii, datores bonorum:
Immenſus vero riſus exortus eſt diis beatis,
Artificia inſpicientibus prudentis Vulcani.
Sic autem aliquis dicebat intuitus proximum alium;
« Non bene-ſuccedunt mala opera: aſſequitur tardus celerem:
« Vt nunc Vulcanus, cum-ſit tardus, cepit Martem,
« Velociſſimum licet deorum, qui Olympum tenent,
« Claudus exiſtens, artificio: propter quod et adulterii-mulctam debet.

venit *Ne glande Menalcas.*—venit *Apollo.* Et ſimiliter alii: eſtque in illa repetitione verbi tali in loco, ubi frequentia exprimenda, magna venuſtas. *Ern.*

Ibid. Γαιήοχος] Vide ſupra ad έ, 282.

Ibid. Ἐριούνης Ἑρμείας] Ἑρμεία,—δῶτορ ἐάων. Infra *ver.* 335. Δοκοῦσι δ᾽ ἔμοιγε καὶ τὸν Ἑρμῆν οἱ Ποιηταὶ τὸν τῆς σοφίας ταύτης ἡγεμόνα καὶ προστάτην, τούτου χάριν τῷ κοινῷ τῶν θεῶν μόνον καλεῖν ὀνόματι· κοινῇ μὲν γὰρ ἅπαντας δωτῆρας ἐάων [*ver.* 325.] ὀνομάζουσιν· ἰδίᾳ δ᾽ οὕτω μόνον τοῦτον, καὶ ἀκάκητά γε, καὶ ἐριούνιον, ὅτι κακὸν μὲν οὐδὲν ἡ παρ᾽ αὐτοῦ δωρεά, ἀγαθὰ δ᾽ ἑξῆς ἅπαντα πορίζει τοῖς ἀνθρώποις, ἐν πολέμοις, ἐν εἰρήνῃ, ἐκ γῆς, ἐν θαλάσσῃ, ἐν δυσκολίαις, ἐν εὐφροσύναις, πανταχοῦ. *Ariſtid. Tom.* III, *Orat. pro Rhetor.*

Ver. 325 Ἐν προθύροισι] *Al.* εἰνὶ θύρῃσι.

Ibid. Θεοί, δωτῆρες ἐάων] Θεοὶ δὲ ἀεὶ πάντα τὰ ἀγαθὰ προτείνουσιν, ὥσπερ ἥλιος ἀνίσχων τὸ φῶς. *Procl. in Platon. Theolog. cap.* 17. "Commoda quibus utimur, "lucemque qua fruimur, ſpiritumque "quem ducimus, ab eo [Iove] nobis "dari atque impertiri videmus." *Cic. Orat. pro Sext. Roſc. Amerino.*

Ver. 326 Ἄσβεστος δ᾽ ἄρ᾽ ἐνῶρτο γέλως] Vituperat hic *Plato*, non locutionem Poëticam, quae eſt pulcherrima, ſed Rem ipſam. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ φιλογέλωτάς γε δεῖ εἶναι.— Οὔτε ἄρα ἀνθρώπους ἀξίους λόγου, κρατουμένους ὑπὸ γέλωτος ἄν τις ποιῇ, ἀποδεκτέον· πολὺ δὲ ἧττον, ἐὰν θεούς.—Οὐκοῦν Ὁμήρου οὐδὲ τὰ τοιαῦτα ἀποδεξόμεθα περὶ θεῶν, Ἄσβεστος δ᾽ ἄρ᾽ ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσι. *De Republ. lib.* III.

Ver. 329 Οὐκ ἀρετᾷ κακὰ ἔργα] *Pindar.* Τὸ δὲ πὰρ δίκαν γλυκύ, πικροτάτα μένει τελευτά. *Iſthm. Od.* VII, *ver.* 66. Εὖ δὲ καὶ ταῖς ἐπιῤῥήσεσι χρῆται [Ὅμηρος] καθάπερ τινὰ ψῆφον ἰδίαν ἐπιφέρων τοῖς πραττομένοις ἢ λεγομένοις· ἐπὶ μὲν τῆς μοιχείας τοῦ Ἄρεως, τοὺς θεοὺς ποιῶν λέγοντας, Οὐκ ἀρετᾷ κακὰ ἔργα· κιχάνει τοι βραδὺς ὠκύν. *Plutarch. de audiendis Poëtis.* Vide et *Athenaeum, Lib.* XII, *cap.* I.

Ibid. Κιχάνει τοι βραδὺς ὠκύν] *Theogn. ver.* 329. Καὶ βραδὺς εὔβουλος εἷλεν ταχὺν ἄνδρα διώκων.

Ver. 332 Τὸ καὶ μοιχάγρι᾽ ὀφέλλει] Μοιχάγρια, *adulterii pretium. Duport. Praelect. in Theophraſt. cap.* 6. Μοιχάλημπτα, τὰ ὑπὲρ τῆς ἀγρεύσεως καὶ συλλήψεως τῶν μοιχῶν ἐκτιννύμενα. *Schol.* Similiter *Euſtathius*: Μοιχάγρια δέ, τὰ ὑπὲρ ἀγρεύσεως, ὅ ἐστιν, συλλήψεως μοιχῶν ἐκτινύμενα. Ἡ δὲ σύνθεσις αὐτοῦ ὁμοία τῷ ζωάγρια, βοάγρια, ἀνδράγρια. Caeterum *Athenaeus*, loco iam ſupra citato, verſum hunc legit hoc modo: Χωλὸς ἐών, τέχνῃ· τῷ καὶ ζωάγρι᾽ ὀφέλλει.

Ver.

Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Ἑρμῆν δὲ προσέειπεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων·
Ἑρμεία, Διὸς υἱὲ διάκτορε, δῶτορ ἐάων,
Ἦ ῥά κεν ἐν δεσμοῖς ἐθέλοις κρατεροῖσι πιεσθεὶς
Εὕδειν ἐν λέκτροισι παρὰ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ;
Τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα διάκτορος Ἀργειφόντης·
Αἲ γὰρ τοῦτο γένοιτο, ἄναξ ἑκατηβόλ᾽ Ἄπολλον·
Δεσμοὶ μὲν τρὶς τόσσοι ἀπείρονες ἀμφὶς ἔχοιεν,
Ὑμεῖς δ᾽ εἰσορόωτε θεοὶ, πᾶσαί τε θέαιναι,
Αὐτὰρ ἐγὼν εὕδοιμι παρὰ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ.
Ὣς ἔφατ᾽· ἐν δὲ γέλως ὦρτ᾽ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
Οὐδὲ Ποσειδάωνα γέλως ἔχε, λίσσετο δ᾽ αἰεὶ
Ἥφαιστον κλυτοεργὸν, ὅπως λύσειεν Ἄρηα·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Λῦσον· ἐγὼ δέ τοι αὐτὸν ὑπίσχομαι, (ὡς σὺ κελεύεις,)
Τίσειν αἴσιμα πάντα μετ᾽ ἀθανάτοισι θεοῖσι.
Τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις·
Μή με, Ποσείδαον γαιήοχε, ταῦτα κέλευε·

Sic illi quidem talia inter ſe loquebantur.
Mercurium autem allocutus eſt rex, Iovis filius, Apollo;
" Mercuri, Iovis fili, internuncie, dator bonorum,
" Nunquid in vinculis velles fortibus compreſſus
" Dormire in lectulo, apud auream Venerem?
Huic autem reſpondit deinde internuncius Mercurius;
" Vtinam enim hoc fieret, o rex iaculator Apollo:
" Vincula quidem ter tot infinita circumfuſa eſſent,
" Vos autem inſpiceretis dii, omnesque deae,
" At ego dormirem apud auream Venerem.
Sic dixit; riſus autem exortus eſt immortalibus diis.
Non vero Neptunum riſus tenebat, precabatur autem *is* indeſinenter
Vulcanum inclytum-artificem, ut ſolveret Martem:
Et ipſum allocutus verba alata dicebat;
" Solve; ego autem tibi ipſum ſpondeo, (ut tu iubes,)
" Penſurum aequa omnia inter immortales deos.
Hunc autem rurſus allocutus eſt inclytus Vulcanus;
" Ne me, Neptune terrae-quaſſator, haec iube:

336 Δεσμοῖσι θέλοις] R.

Ver. 336 Δεσμοῖς ἐθέλοις] Ita ex *Euſtathio Barneſius.* Quocum facit et MS. a *Tho. Bentleio* collatus. *Al.* δεσμοῖσι θέλοις. Vide infra ad [illegible] 216; et ad *Il.* ά, 133.

Ver. 337 et 342 Χρυσῇ] *Barneſius* edidit χρυσέη. Quod eodem modo pronuntiandum. Vide ad *Il.* ψ', 523. *Clark.* Recte *Barneſius.* Vid. ad 315. *Ern.*

Ver. 338 Διάκτορος] Διάγων τὰς ἀγγελίας. *Schol.* Apud *Ovidium, Nuncius ales. Epiſt.* XVI, *ver.* 68.

Ver. 339 Αἲ γὰρ τοῦτο γένοιτο] Ovid. *Hos aliquis ridens, In me, fortiſſime Mavors, Si tibi ſunt oneri, vincula transfer, ait. A. A.* II, 585. Caeterum refertur hoc in loco vocula, γὰρ, ad id quod eleganter reticetur: *Ne vincula me terrefactura exiſtimes. Vtinam ENIM etc.*

Ver. 343 Ὦρτ᾽ ἀθανάτοισι θεοῖσι] *Al.* ὦρτο μακάρεσσι θεοῖσι.

Ver. 348, 356 Τίσειν — τίειν] Vide ad *Il.* ί, 508; et χ', 19, 20.

Δειλαί τοι δειλῶν γε καὶ ἐγγύαι ἐγγυάασθαι.
Πῶς ἂν ἐγώ σε δέοιμι μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
Εἴκεν Ἄρης οἴχοιτο, χρέος καὶ δεσμὸν ἀλύξας;
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
Ἥφαιστ' εἴπερ γάρ κεν Ἄρης χρεῖος ὑπαλύξας
Οἴχηται φεύγων, αὐτός τοι ἐγὼ τάδε τίσω.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις·
Οὐκ ἔστ', οὐδὲ ἔοικε, τεὸν ἔπος ἀρνήσασθαι.
Ὣς εἰπὼν, δεσμὸν ἀνίει μένος Ἡφαίστοιο.

« Miſerae utique pro-miſeris etiam ſponſiones ad-ſpondendum.
« Quo-pacto ego te obligarim inter immortales deos,
« Si Mars abierit, debito et vinculis elapſus?
Hunc autem rurſus allocutus eſt Neptunus terrae-quaſſator;
« Vulcane, etiamſi enim Mars debitum renuens
« Abierit fugiens, ipſe tibi ego haec perſolvam.
Huic autem reſpondit deinde inclytus Vulcanus;
« Non fas-eſt, neque decet, tuam orationem abnuere.
Sic locutus, vincula ſolvit robur Vulcani.

355 χρείως] R. 359 δεσμῶν] edd. vett. et *Euſtath.*

Ver. 351 Δειλαί τοι δειλῶν γε καὶ ἐγγύαι ἐγγυάασθαι] Tres huius loci explicationes affert *Euſtathius*: Τὸ δὲ, Δειλαί τοι δειλῶν γε καὶ ἐγγύαι ἐγγυάασθαι, ἀντὶ τοῦ, τῶν κακῶν καὶ ἐγγύαι κακαὶ ὥστε ἐγγυᾶσθαι· ὡς οὐ δέον ὂν οὐδὲ νῦν ἐγγύας δοθῆναι ὑπὲρ τοῦ φαυλοτάτου Ἄρεος — Ἕτεροι δέ φασιν, ὅτι δειλαὶ αἱ ἐγγύαι εἰσὶ, τουτέστι δυστυχεῖς, καὶ δειλῶν ἀνδρῶν τὸ ἐγγυᾶσθαι· ὡς καθόλου μὴ δέον ὂν ἐγγυᾶσθαί τινα, κατὰ τὸ ἐν Δελφοῖς ἐπίγραμμα, Ἐγγύα πάρα δ' ἄτα. — φασιν — ἄλλοι, ὅτι τῶν δειλῶν καὶ εὐτελῶν, εὐτελεῖς ὀφείλουσιν εἶναι καὶ αἱ ἐγγύαι, ὡς ἂν ἔχοιεν ἄγειν τοὺς ἐγγυητὰς οἱ εὐτελεῖς ὡς ὁμοίους. Secundam harum expoſitionum ſecuti videntur *Plutarchus, de ſeptem Sapientum Convivio, in fine*; *Dionyſius Halicarnaſſenſis*, περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, §. 19, *ſub initio*, et *Duportus* in *Gnomologia* ad hunc locum: Sed minus recte. Cum reliqua enim ſententia nullo modo congruit haec interpretatio. Et praeterea iſta ratione dicendum eſſet non, ἐγγυᾶσθαι, ſed, ἐγγυᾶν· uti et ipſe deinceps addit *Euſtathius*; Ἐγγυᾷ μὲν, φασιν, ὁ διδούς· ἐγγυᾶται δὲ, ὁ λαμβάνων. (Vide ſupra ad *ver.* 79, 81.) Porro neque alterae *Euſtathii* expoſitiones rem videntur attigiſſe. Optimam (ut opinor) huius loci explicationem, inter plures ſubobſcuras, affert *Scholiaſtes*; αἱ ὑπὲρ τῶν κακῶν καὶ δειλῶν ἐγγύαι καὶ αὗται κακαί εἰσι, τὴν πίστιν ὑπὲρ τῶν τοιούτων μηδενὸς τηρεῖν δυναμένου. Nempe ſponſiones pro iis, qui ad debiti ſolutionem adigi nequeant, nihil valere, neque cuiquam eſſe accipiendas. Hoc nimirum et cum ipſius vocis ἐγγυάασθαι ſenſu, et cum ſequentibus apte congruit. Quum enim pollicitus eſt *Neptunus* (infra *ver.* 355,) ſe ipſum, ſi aufugerit *Mars*, omnia perſoluturum; *Martem* ſtatim dimittit *Vulcanus*, *ver.* 358, 359.

Ver. 352 Πῶς ἂν ἐγώ σε δέοιμι] *Ariſtarchus*, notante *Scholiaſte*, hoc in loco legit, Πῶς ἂν εὐθύνοιμι.

Ver. 353 Χρέος] *Euſtathius* in commentario legit χρέως· et infra *ver.* 355, χρείως. *Clark.* At λ', 478 habet χρέος. *Ern.*

Ver. 355 Ἥφαιστ', εἴπερ γάρ] *Ne hanc ob cauſam recuſes; Siquidem ENIM etc.*

Ver. 359 Ὣς εἰπὼν, δεσμὸν ἀνίει] Ovid. *Vix precibus, Neptune, tuis captiva reſolvit Corpora. A. A.* II, 585.

Ibid. Εἰπὼν — μένος Ἡφαίστοιο] Vide infra ad λ', 90, 91.

Ibid. Δεσμὸν ἀνίει] Ita *Henricus Stephanus* et Vulgati. *Barneſiu· ·utem* ex editionum vetuſtiorum nonnullis, et ex *Euſtathio*, ediderit δεσμοὺς ἀνίει et δεσμὸν praeſtat errorem eſſe contendit. Atqui firmatur vulgata lectio ex *ver.* 353 ſupra; Εἴ κεν Ἄρης οἴχοιτο, χρέος καὶ δεσμὸν ἀλύξας. Et ex *ver.* 360; Τὼ δ' ἐπεὶ ἐκ δεσμοῖο λύθεν. *Clark.* Ex his locis nil efficitur. Nam et plurali uſus eſt *ver.* 336. 296. Si libri audiendi

Τὼ δ' ἐπεὶ ἐκ δεσμοῖο λύθεν, κρατερῦ περ ἐόντος,
Αὐτίκ' ἀναΐξαντε, ὁ μὲν Θρήκηνδε βεβήκει,
Ἡ δ' ἄρα Κύπρον ἵκανε φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη,
Ἐς Πάφον· ἔνθα δέ οἱ τέμενος βωμός τε θυήεις,
Ἔνθα δέ μιν Χάριτες λῦσαν, καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ
Ἀμβρότῳ, οἷα θεὺς ἐπενήνοθεν αἰὲν ἐόντας·
Ἀμφὶ δὲ εἵματα ἕσσαν ἐπήρατα, θαῦμα ἰδέσθαι.
Ταῦτ' ἄρ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Τέρπετ' ἐνὶ φρεσὶν ᾗσιν ἀκύων, ἠδὲ καὶ ἄλλοι
Φαίηκες δολιχήρετμοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες.
Ἀλκίνοος δ' Ἅλιον καὶ Λαοδάμαντα κέλευσεν
Μῦνὰξ ὀρχήσασθαι, ἐπεί σφισιν ὔτις ἔριζεν.
Οἱ δ' ἐπεὶ ὖν σφαῖραν καλὴν μετὰ χερσὶν ἕλοντο

Illi vero poſtquam e vinculis ſoluti erant, fortia licet eſſent,
Statim proſilientes, ille quidem in Thraciam ivit;
Ad Cyprum vero pervenit riſum-amans Venus,
In Paphum; ubi ſcilicet ei lucus araque odorata.
Ibi autem ipſam Gratiae lavarunt, et unxerunt oleo
Immortali, qualia diis gratiam-addunt ſemper exiſtentibus:
Veſteſque induerunt amabiles, mirabile viſu.
Haec utique cantor cantabat inclytus: at Vlyſſes
Oblectabatur mente ſua audiens, atque etiam alii
Phaeaces longis-remis-utentes, re-nautica-inclyti viri.
Alcinous autem Halium et Laodamanta iuſſit
Solos tripudiare, quoniam cum-ipſis nemo certabat.
Hi igitur poſtquam pilam pulchram in manibus accepiſſent

362 φιλομήδης] edd. vett.

audiendi ſunt, δεσμῶν erit legendum. Vid. *Var. Lect.* *Ern.*

Ver. 361 Αὐτίκ' ἀναΐξαντε, ὁ μὲν] Ὅρα δ' ἐν τούτοις καὶ τὸ καινοπρεπὲς τοῦ, Αὐτίκ' ἀναΐξαντες, ὁ μὲν Θρήκηνδε βεβήκει, Ἡ δὲ Κύπρον ἵκανεν. *Euſtath.* Vide infra ad μ', 73. Vbi notandum, pro ἀναΐξαντε legiſſe *Euſtathium* ἀναΐξαντες· quo modo et edidit *Barneſius.* Vtrumque hoc quidem in loco recte dicitur. Vide ad *Il.* ά, 566.

Ibid. Ὁ μὲν Θρήκηνδε βεβήκει, Ἡ δ' ἄρα Κύπρον — ἐς Πάφον]. "Homere peint par "là le genie et le naturel de ces deux "peuples. Mars va en Thrace, parce "que les Thraces ſont belliqueux; et "Venus va en Cypre, dont les habitans "ſont mous et effeminez, et adonnez a "l'amour." *Dacier.* Ovid. *Mars Threcen occupat; illa Paphon. A. A.* II, 585. *Clark.* Atque etiam pingit pudorem, et iram ſtatim a ſolutione ſe abripientium e conſpectu. *Ern.*

Ver. 362 Φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη] Ovid. *Dulce Venus riſit —. Epiſt.* XVI, 83.

Ver. 363 Ἐς Πάφον· ἔνθα δέ οἱ τέμενος βωμός τε θυήεις] Πάφος, πόλις Κύπρου. *Schol.* Virgil. *Ipſa Paphum ſublimis abit, ſedeſque reviſit Laeta ſuas; ubi templum illi, centumque Sabaeo Ture calent arae, ſertiſque recentibus halant. Aen.* I, 419.

Ibid. Τέμενος] Τέμενος δὲ, γῆ ἀποτομὰς, ὅ ἐστιν ἀποτετμημένη τῶν περιξ. Καὶ νῦν μὲν ἱερὸν τοῦτο τέμενος· Κοινῶς μέντοι καὶ πᾶς τόπος, παρὰ τῷ Ποιητῇ, ὃς τῶν ἄλλων ἀφώρισται. *Euſtath.*

Ver. 365 Ἐπενήνοθεν] Poſtulat Temporum ratio, ut vox ἐπενήνοθεν hic ſit ex *praeterito* ἐπενήνοθα potius quam ex *aoriſto* ἐπενήνοθον. Vide ad *Il.* ά, 37; et β', 219.

Ver. 366 Ἐπήρατα] Vide ad *Il.* έ, 512.

Ver. 370 Κέλευσεν Μῦνὰξ] Scr. κέλευσε. *Ern*

Πορφυρέην, τήν σφιν Πόλυβος ποίησε δαΐφρων·
Τὴν ἕτερος ῥίπτασκε ποτὶ νέφεα σκιόεντα,
Ἰδνωθεὶς ὀπίσω· ὁ δ' ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἀερθεὶς,
Ῥηϊδίως μεθέλεσκε, πάρος ποσὶν οὖδας ἱκέσθαι.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ σφαίρῃ ἀν' ἰθὺν πειρήσαντο,
Ὠρχείσθην δὴ ἔπειτα ποτὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
Ταρφέ' ἀμειβομένω· κοῦροι δ' ἐπελήκεον ἄλλοι,
Ἑσταότες κατ' ἀγῶνα, πολὺς δ' ὑπὸ κόμπος ὀρώρει.
Δὴ τότ' ἄρ' Ἀλκίνοον προσεφώνεε δῖος Ὀδυσσεύς·
Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
Ἠ μὲν ἀπείλησας, βητάρμονας εἶναι ἀρίστους,

Purpuream, quam ipſis Polybus fecerat prudens:
Hanc alter iactabat ad nubes umbroſas,
Flexus retro; alter autem a terra in-altum elevatus,
Facile receptabat, antequam pedibus in ſolum veniſſet.
At poſtquam pila in rectum-iacienda periculum-feciſſent,
Saltabant deinde in terra alma,
Frequenter alternantes; iuvenes vero applaudebant caeteri,
Stantes in certamine: multus autem ſtrepitus ſubortus eſt.
Tum vero Alcinoum allocutus eſt nobilis Vlyſſes;
" Alcinoe rex, omnium clariſſime populorum,
" Sane quidem pollicitus es tripudiatores eſſe optimos;

374 Ῥίπτασκεν] edd. praeter R. 377 ἐπεὶ] F. *ibid.* σφαῖραν] edd. vett. et *Euſtath.* σφαίρῃ, quae eſt uſitata Homero conſtructio; ut πειρήσασθαι ποσὶ, ἔπεσσι etc. *ibid.* ἀνιθὺν] edd. vett. 378 δ' ἤπειτα] F. A. L.

Ver. 374, 376 Ῥίπτασκε — μεθέλεσκε] Vide ad *Il.* β', 221; et π', 363.

Ver. 376 Ῥηϊδίως μεθέλεσκε, πάρος ποσὶν] Ἤγουν ἀναπηδήσας καὶ ἔτι μετέωρος ὢν, μετελάμβανε. Καὶ ἦν ἔθος παλαιὸν οὕτω παίζειν. *Euſtath.*

Ver. 377 Σφαίρῃ] *Al.* σφαῖραν. *Clark.* Vid. Var. Lect. Cel. *Valken.* in Obſ. Miſc. VIII, p. 152. malit σφαίρας. *Ern.*

Ibid. Ἀν' ἰθὺν] *Al.* ἀνιθύν. *Clark.* Ἀν' ἰθὺν verum eſt, quod et occurrit *Il.* φ', 303. temere verba coniuncta ſunt centies in editis. *Ern.*

Ver. 378 Δὴ ἔπειτα] Ita edidit *Henricus Stephanus*. Atque ita habet *Euſtathius* et in contextu et in commentario. *Al.* δὴ ἔπειτα. Vide ſupra ad ά, 290. *Clark.* Vid. Var. Lect.

Ver. 379 Ταρφέ' ἀμειβομένω] Οἱ Φαίακες δὲ παρ' Ὁμήρῳ, καὶ ἄνευ σφαίρας [*Caſaubonus* legendum contendit, καὶ ἄνευ σφαίρας καὶ μετὰ σφαίρας] ὠρχοῦντο. Καὶ ὀρχοῦνταί που ἀνὰ μέρος πυκνῶς· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ, Ταρφέ' ἀμειβόμενοι, ἄλλων ἐφεστώτων καὶ ἐπικροτούντων τοῖς λιχανοῖς δακτύλοις, ὅ φησι ληκεῖν. *Athenaeus, lib.* I, *cap.* 13.

Ibid. Ἀμειβομένω] Legitur et ἀμειβόμενοι, notante *Henrico Stephano*. Atque ita legit *Athenaeus* loco iam citato. Quod hic quidem perinde eſt. Vide ad *Il.* ά, 566.

Ibid. Ἐπελήκεον] *Athenaeus* loco iam citato, exponit, ἐπικροτούντων τοῖς λιχανοῖς δακτύλοις. *Caſaubonus* vero in annotationibus ad iſtum locum, cur ita explicetur, neque video equidem (inquit) cauſam, neque puto ullam eſſe. Nam ληκεῖν Ionicum eſt pro λακεῖν, hoc autem manifeſte factitium verbum eſt, ut κτυπεῖν, δουπεῖν, ψοφεῖν, σμαραγεῖν, κελαρύζειν, φλοῖσβος, et alia multa. Similiter *Euſtathius*: Τὸ δὲ, ἐπελήκεον, δηλοῖ μὲν τὸ ἐπεκρότουν. Ὀνοματοποιΐας δὲ τρόπος ἐστί. Καὶ γίνεται ἀπ' αὐτῆ καὶ τὸ λακεῖν οἷον, λάκε δ' ὀστέα. Sic et in ſequenti verſu, — πολὺς δ' ὑπὸ κόμπος ὀρώρει. Vide ad *Il.* δ', 455.

Ver. 380 Κόμπος] *Al.* δοῦπος.

Ver. 383 Ἦ μὲν ἀπείλησας] Προετείνω, ὑπέσχου, ἐκαυχήσω. *Schol.* Sic *Il.* ψ', 872: Αὐτίκα δ' ἠπείλησεν ἑκηβόλῳ Ἀπόλλωνι Ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην. Caeterum MS. a *Tho. Bentleio* collatus hic

Ἦ δ' ἄρ' ἑτοῖμα τέτυκτο· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.
Ὣς φάτο· γήθησεν δ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο·
Αἶψα δὲ Φαιήκεσσι Φιληρέτμοισι μετηύδα·
Κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες·
Ὁ ξεῖνος μάλα μοι δοκέει πεπνυμένος εἶναι.
Ἀλλ' ἄγε, οἱ δῶμεν ξεινήϊον, ὡς ἐπιεικές·
Δώδεκα γὰρ κατὰ δῆμον ἀριπρεπέες βασιλῆες
Ἀρχοὶ κραίνουσι, τρισκαιδέκατος δ' ἐγὼ αὐτός·
Τῶν οἱ ἕκαστος φᾶρος ἐϋπλυνὲς, ἠδὲ χιτῶνα,
Καὶ χρυσοῖο τάλαντον ἐνείκατε τιμήεντος·
Αἶψα δὲ πάντα φέρωμεν ἀολλέες, ὄφρ' ἐνὶ χερσὶ
Ξεῖνος ἔχων, ἐπὶ δόρπον ἴῃ χαίρων ἐνὶ θυμῷ.
Εὐρύαλος δέ ἑ αὐτὸν ἀρεσσάσθω ἐπέεσσι

" Sane autem proinde perfecta ſunt: ſtupor me tenet inſpicientem.
Sic dixit; laetata autem eſt ſacra vis Alcinoi:
Statimque Phaeaces remigii-ſtudioſos allocutus eſt;
" Audite, Phaeacum ductores atque principes:
" Hoſpes mihi valde videtur prudens eſſe.
" Verum agite, ei demus hoſpitale-munus, uti par eſt:
" Duodecim enim in populo praeclari reges
" Principes imperant, tertius-decimus autem ego ipſe.
" Horum ſinguli ei veſtem bene-lotam et tunicam,
" Et auri talentum ferte pretioſi:
" Statim vero omnia portemus conferti; ut in manibus
" Hoſpes habens ad coenam veniat gaudens in animo.
" Euryalus autem eum ipſum placet verbis,

388 Μοι μάλα] edd. vett. mollius praetulerim. praeter R.

392 φᾶρος ἕκαστος] edd. praeter R. quod ut 396 ἑαυτὸν] edd. vett. *ibid.* ἀρετάσθω] edd.

hic habet, Ἦ μὲν ἀπήγγειλα. *Clark.* Quae eſt gloſſa verbi Homerici: quod tamen et accipi poteſt *gloriatus es.* *Heſych.* ἠπείλησε, ἐκαυχήσατο. *Ern.*

Ibid. Βητάρμονες] Vide ſupra ad *ver.* 250.

Ver. 384 Ἦ δ' ἄρ' ἑτοῖμα τέτυκτο] Φανερὰ ἦν, ὅπως εἶχεν. *Schol. Al.* Ταῦτα δ' ἑτοῖμα τέτυκτο.

Ver. 391 Τρισκαιδέκατος] *Al.* τρεισκαιδέκατος.

Ver. 392 Ἐνείκατε] *Al.* ἐνέγκατε.

Ver. 394 Ἀολλέες] MSS. nonnulli a *Tho. Bentleio collati* ἀολλέα.

Ver. 396 Εὐρύαλος δέ ἑ αὐτὸν ἀρεσσάσθω] Editiones plurimae hic habent ἑαυτὸν, vertuntque, *ſeipſum:* Quod ſententiam plane peſſundat. Nec dubito, inquit *Henricus Stephanus*, quin ad fulciendam verſus menſuram, a quibuſdam, de eius ſententia non cogitantibus, ex αὐτὸν factum fuerit ἑαυτόν. Ipſe itaque Εὐρύαλος δὲ αὐτὸν ἀρεσσάσθω edidit; quo modo in commentario citat *Euſtathius*. Verum ut vocula δὲ etiam extra caeſuram, ſequente neque conſonanti neque vocali aſpirata, producatur; (id quod virum eruditum non fugit;) valde durum eſt. *Berglerus* in *Praefatione* ad *Iliad. Edit. Wetſten.* "Ego" inquit "crederem ſcribendum, Εὐρύαλος δὲ ἑ αὐτὸν, *illum* "*ipſum*; ut ἑ hoc loco idem ſignificet "quod in *Il.* σ', 119, Ἀλλά ἑ μοῖρα δάμασσεν—. Sic eſſet pleonaſmus alterutrius Pronominis." Atque ita edidit *Barneſius*; veramque contendit eſſe lectionem. Sed et hoc ſatis videtur invenuſtum. Melius paulo Editiones *Cantabrigienſis* 1664, et *Oxonienſis* 1705, quae habent Εὐρύαλος δὲ καὶ αὐτὸν. Ad ſententiam autem omnium potiſſima altera *Bergleri* coniectura; nempe ut legatur

Καὶ δώρῳ· ἐπεὶ οὔτι ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπεν.
  Ὣς ἔφαθ᾽· οἱ δ᾽ ἄρα πάντες ἐπῄνεον, ἠδ᾽ ἐκέλευον·
Δῶρα δ᾽ ἄρ᾽ οἰσέμεναι πρόεσαν κήρυκα ἕκαστος.
Τὸν δ᾽ αὖτ᾽ Εὐρύαλος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
  Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
Τοιγὰρ ἐγὼ τὸν ξεῖνον ἀρέσσομαι, ὡς σὺ κελεύεις·
Δώσω οἱ τόδ᾽ ἄορ παγχάλκεον, ᾧ ἔπι κώπη
Ἀργυρέη, κολεὸν δὲ νεοπρίστου ἐλέφαντος
Ἀμφιδεδίνηται· πολέος δέ οἱ ἄξιον ἔσται.
  Ὣς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει ξίφος ἀργυρόηλον,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
  Χαῖρε, πάτερ ὦ ξεῖνε· ἔπος δ᾽ εἴπερ τι βέβακται
Δεινὸν, ἄφαρ τὸ φέροιεν ἀναρπάξασαι ἄελλαι.
Σοὶ δὲ θεοὶ ἄλοχόν τ᾽ ἰδέειν, καὶ πατρίδ᾽ ἱκέσθαι,

" Et dono; quoniam nequaquam decenter locutus eſt.
  Sic dixit: illi autem omnes approbabant, et hortabantur;
Donaque portatum praemiſerunt praeconem ſinguli.
Huic autem rurſus Euryalus reſpondit, dixitque;
  " Alcinoe rex, omnium clariſſime populorum;
" Equidem ego hoſpitem placabo, ſicut tu iubes:
" Dabo ei hunc enſem totum-aereum, cui eſt manubrium
" Argenteum, vagina autem recens-ſecti eboris
" Circumdata eſt: magni autem ei pretii erit.
  Sic fatus, in manibus poſuit enſem argenteis-clavis-diſtinctum,
Et ipſum allocutus verba alata dixit;
  " Gaude, pater o hoſpes; verbum vero ſi quod temere-dictum eſt
" Grave, ſtatim illud auferant abreptum procellae.
" Tibi autem dii uxorem videre, et in patriam redire,

397 Ἔπος] abeſt edd. praeter R. 400 αὖ Εὐρ.] L. 402 ἀρέσομαι] F. A. I.

tur Εὐρύαλος δέ ἑ αὐτὸς ἀρεσσάσθω. Verum cum lectionem hanc nulla (quod ſciam) agnoſcant Exemplaria; alteraque iſta, Εὐρύαλος δὲ καὶ αὐτὸν ἀρεσσάσθω, parum idonea nitatur auctoritate; *Barneſii* Textum non muto. *Clark.* Sed ita tamen mera coniectura recipitur. Simpliciſſimum videtur tenere ἑαυτὸν, quod omnes edd. vett. noſtrae habent. Si ἑ αὐτὸν ſtare poteſt, etiam ἑαυτὸν ſtare poteſt. Nam utrumque tamen idem eſt, ſive disiuncte, ſive coniuncte ſcribatur. Forte, ſicut de ſecunda perſona dicitur, ut omnes ſciunt, etiam de tertia dictum eſt. *Euſtathii* δὲ αὐτὸν ortum eſt e neglecta duplicatione literae ε. Καὶ αὐτὸν, quod et in ed. Amſt. 1650 eſt, a correctione ortum. *Ern.*

Ver. 399 Ἄρ] *Proinde.*

Ver. 403 Παγχάλκεον] *Al.* παγχρύσεον.

Ver. 404 Κολεὸν δὲ νεοπρίστου ἐλέφαντος Ἀμφιδεδίνηται] Virgil. *Atque habilem vagina aptarat eburna.* *Aen.* IX, 305.

Ver. 408 Χαῖρε, πάτερ ὦ ξεῖνε] *Barneſius* edidit Χαῖρε, πατὴρ ὦ ξεῖνε. Sed nihil opus. Vide ad *Il.* ά, 51. Caeterum legendum coniicit vir idem eruditus, Χαῖρε, πατὴρ ὁ ξεῖνος. Satis inficete.

Ibid. Εἴπερ τι βέβακται Δεινὸν, ἄφαρ τὸ] Εἴ τι κακὸν νῦν Εἴρηται· τὰ δὲ πάντα θεοὶ μεταμώλια θεῖεν. *Iliad.* δ', 362.

Ibid. Βέβακται] Πεφλυάρηται. Ἔνθεν καὶ βάξ, ὁ κράκτης, παρὰ τὸ βάζειν. *Schol.* Caeterum *Plutarchus*, *Quaeſt. Platonic.* *ſub finem citat* λελεκται.

Ver. 409 Ἄφαρ τὸ φέροιεν ἀναρπάξασαι ἄελλαι] Haud diſſimiliter Horatius: *Triſtitiam et metus Tradam protervis in mare Creticum Portare ventis.* *Carm. lib.* I, *Od.* XXVI, *ver.* I. Et Catullus: *Irrita ventoſae linquens promiſſa procellae. De Nuptiis Pelei et Thetidos, ver.* 54.

Ver.

Δοῖεν· ἐπειδὴ δηθὰ φίλων ἄπο πήματα πάσχεις.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Καὶ σὺ, φίλος, μάλα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν·
Μηδέ τι τοι ξίφεός γε ποθὴ μετόπισθε γένοιτο
Τούτου, ὃ δή μοι δῶκας ἀρεσσάμενος ἐπέεσσιν.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφ' ὤμοισι θέτο ξίφος ἀργυρόηλον.
Δύσετό τ' ἠέλιος, καὶ τῷ κλυτὰ δῶρα παρῆεν·
Καὶ τάγ' ἐς Ἀλκινόοιο φέρον κήρυκες ἀγαυοί·
Δεξάμενοι δ' ἄρα παῖδες ἀμύμονος Ἀλκινόοιο,
Μητρὶ παρ' αἰδοίῃ ἔθεσαν περικαλλέα δῶρα.
Τοῖσιν δ' ἡγεμόνευ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο·
Ἐλθόντες δὲ κάθιζον ἐν ὑψηλοῖσι θρόνοισι.
Δή ῥα τότ' Ἀρήτην προσέφη μένος Ἀλκινόοιο·
Δεῦρο, γύναι, φέρε χηλὸν ἀριπρεπέ', ἥτις ἀρίστη·
Ἐν δ' αὐτῇ θὲς φᾶρος ἐϋπλυνὲς, ἠδὲ χιτῶνα.
Ἀμφὶ δέ οἱ πυρὶ χαλκὸν ἰήνατε, θέρμετε δ' ὕδωρ,
Ὄφρα λοεσσάμενός τε, ἰδών τ' εὖ κείμενα πάντα

" Dent, quandoquidem diu procul-ab amicis aerumnas pateris.
Hunc autem reſpondens allocutus eſt prudens Vlyſſes;
" Et tu, amice, valde gaude; dii vero tibi felicia dent;
" Neque amplius tibi enſis deſiderium poſthac fiat
" Huius, quem iam mihi dediſti ubi-placaſſes verbis.
Dixit utique, et circa humeros ſibi-poſuit enſem argenteis-clavis-diſtinctum.
Occidebat autem ſol, et ei inclyta dona aderant:
Et haec in domum-Alcinoi tulerunt praecones illuſtres:
Suſcepta autem filii eximii Alcinoi
Matrem iuxta venerandam poſuerunt perpulchra dona.
Illis autem praeibat ſacra vis Alcinoi:
Profecti vero ſedebant in altis ſoliis.
Tunc utique Areten allocuta eſt vis Alcinoi;
" Age, mulier, fer arcam perpulchram, quae optima;
" Inque ea pone veſtem bene-lotam et tunicam.
" Et ei ſuper ignem ahenum calefacite, tepefaciteque aquam;
" Vt ubi et laverit-et viderit bene poſita omnia

416 Ὤμοισιν] edd. praeter R. 419 ἀμύμονες] L. A. 1. L. ut ſupra editum eſt. utrumque rectum, ſed tamen utroque loco eodem modo ſcribendum.

Ver. 414 Μηδέ τί τοι ξίφεός γε ποθὴ μετόπισθε γένοιτο] *Euſtathius* hoc ita accipit, ac ſi optet *Vlyſſes ſibi* nunquam, ut enſe utatur, opus fore. Τοῦτο δὲ (inquit) πρὸς ἀποτροπιασμὸν ἐῤῥέθη μὴ καὶ ἐπὶ κακῷ ἡ τοῦ ξίφους δόσις ἀποβαίη δυστυχῶς. Εὔχεται γὰρ Ὀδυσσεὺς μὴ δεηθῆναί ποτε τοῦ ξίφους τούτου, ἀλλ' ἀπόθετον φυλάξειν αὐτό. Verum, ut vim voculae τοι omittamus, cum voce ποθὴ parum apte congruit haec interpretatio. Et praeterea non erat Vlyſſes hoc in loco *ſibi*, ſed *Euryalo* bene optaturus. Sententiam recte (ut opinor) explicat *Spondanus*; " Vtinam te Deus ſic feliciet et fortunet, ut nunquam huius enſis, quo me donas penuria labores."

Ver. 417 Δύσετο] *Al.* Δύσατο.

Ver. 427 Λοεσσάμενός τε] *Al.* λοεσσάμενός γε.

Δῶρα, τά οἱ Φαίηκες ἀμύμονες ἐνθάδ' ἔνεικαν,
Δαιτί τε τέρπηται, καὶ ἀοιδῆς ὕμνον ἀκούων.
Καί οἱ ἐγὼ τόδ' ἄλεισον ἐμὸν περικαλλὲς ὀπάσσω,
Χρύσεον, ὄφρ' ἐμέθεν μεμνημένος ἤματα πάντα
Σπένδῃ ἐνὶ μεγάρῳ Διΐ τ', ἄλλοισίν τε θεοῖσιν.
Ὣς ἔφατ'· Ἀρήτη δὲ μετὰ δμωῇσιν ἔειπεν,
Ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν ὅττι τάχιστα.
Αἱ δὲ λοετροχόον τρίποδ' ἔστασαν ἐν πυρὶ κηλέῳ.
Ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν, ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἑλοῦσαι.
Γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θέρμετο δ' ὕδωρ.
Τόφρα δ' ἄρ' Ἀρήτη ξείνῳ περικαλλέα χηλὸν
Ἐξέφερεν θαλάμοιο, τίθει δ' ἐνὶ κάλλιμα δῶρα,
Ἐσθῆτα, χρυσόν τε, τά οἱ Φαίηκες ἔδωκαν·
Ἐν δ' αὐτῇ φᾶρος θῆκεν, καλόν τε χιτῶνα,
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Αὐτὸς νῦν ἴδε πῶμα, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἴηλον,

" Dona, quae ei Phaeaces eximii huc tulerunt,
" Convivioque oblectetur, et cantilenae melos audiens.
" Atque ei ego hoc poculum meum perpulchrum praebebo,
" Aureum; ut mei memor diebus omnibus
" Libet domi-*ſuae* Iovique, aliisque Diis.
Sic ait; Arete autem ancillis dixit,
Vt ſuper ignem ponerent lebetem magnum quam celerrime.
Hae autem lavacralem lebetem poſuerunt ſuper ignem ardentem:
Aquamque infuderunt, ſubtuſque ligna accendebant allata.
Alvum quidem tripodis ignis ambibat, calefiebatque aqua:
Interea vero Arete hoſpiti perpulchram arcam
Efferebat e thalamo, impoſuitque pulchra dona,
Veſtes, aurumque, quae ei Phaeaces dederant:
In ea porro pallium impoſuit, pulchramque tunicam,
Et ipſum allocuta verba alata dixit;
" Ipſe nunc vide de-operculo, ſtatim vero vinculum inde,

435 Ἴστασαν] F. A. 2. 3. L. ἔστασαν] A. 1. R. 436 ἔχευαν] edd. vett. 437 ἄμφεπεν] F. A. 3. 441 θῆκε] edd. praeter R. recte.

Ver. 430 Καί οἱ ἐγὼ τόδ' ἄλεισον] Ἐν τούτοις δὲ ὁ Ἀλκίνοος ἐμφαίνει καὶ τὸ ποσὸν τοῦ ταλάντου μὴ εἶναι πολύ. Ἑκάστου γὰρ τῶν ἄλλων βασιλέων [ſupra *ver.* 393.] τάλαντον δωρησαμένου, αὐτὸς χρύσεον δίδωσιν ἄλεισον. *Euſtath.*

Ver. 432 Σπένδῃ ἐνὶ μεγάρῳ Διΐ] Τοῦτο δὲ σεμνῶς εἶπε. Σπένδειν γὰρ δίδωσιν, ἵνα μὴ δόξῃ προσονειδίζειν τῷ ξένῳ τὸ οἰνοποτεῖν. *Euſtath.* Obſervatione, ut mihi quidem videtur, ſatis inepta.

Ver. 435 Ἔστασαν] Vide ad *Il.* μ', 55. *Al.* ἵστασαν. Quae forte et verior lectio. Ita enim in omnibus legitur *Iliad.* σ', 346, ubi idem verſus occurrit; atque ita hic habet MS. a *Tho. Bentleio* collatus. *Clark.* Sic et edd. veteres pleraeque. Vid. *Var. Lect.* In Ald. 1. operarum vitio ἔστασαν venit. Itaque ſine dubitatione recipiendum erat ἵστασαν, quod ſenſus deſiderat. *Ern.*

Ver. 436 Ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν] Ita edidit *Barneſius* ex *Iliad.* σ', 347. *Vulgg.* ἔχευαν. *Clark.* Voluerat δαῖε χεύαν, quod et in Iliade occurrit, et hic habet *Euſtathius*, nec ſpernendum videtur. Ἔχεαν, quod nulla ed. vetus habet, videtur esse tum e correctione τοῦ ἔχευαν. *Ern.*

Ver. 438 Τόφρα δ'] Vide ad *Il.* μ', 12. *Barneſius* minus recte, Τοφρὰ δ'.

Ver. 443 Ἐπὶ δεσμὸν ἴηλον] Παλαιὸν δέ, φασιν,

Μήτις τοι καθ' ὁδὸν δηλήσεται, ὁππόταν αὖτε
Εὕδησθα γλυκὺν ὕπνον, ἰὼν ἐν νηῒ μελαίνῃ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
Αὐτίκ' ἐπήρτυε πῶμα, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἴηλε
Ποικίλον, ὅν ποτέ μιν δέδαε φρεσὶ πότνια Κίρκη.
Αὐτόδιον δ' ἄρα μιν ταμίη λούσασθαι ἄνωγεν,
Ἐς ῥ' ἀσάμινθον βάνθ'· ὁ δ' ἄρ' ἀσπασίως ἴδε θυμῷ
Θερμὰ λοετρ'· ἐπεὶ οὔτι κομιζόμενός γ' ἐθάμιζεν,
Ἐπειδὴ λίπε δῶμα Καλυψοῦς ἠϋκόμοιο·
Τόφρα δέ οἱ κομιδή γε, θεῷ ὥς, ἔμπεδος ἦεν.
Τὸν δ' ἐπεὶ οὖν δμωαὶ λοῦσαν, καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ,
Ἀμφὶ δέ μιν χλαῖναν καλὴν βάλον ἠδὲ χιτῶνα,
Ἔκ ῥ' ἀσαμίνθου βὰς ἄνδρας μετὰ οἰνοποτῆρας

" Ne quis tibi in itinere damnum-afferat, cum ſorte
" Dormieris dulcem ſomnum, profectus in nave nigra.
Caeterum poſtquam hoc audiiſſet prudens nobilis Vlyſſes,
Statim aptavit operculum, celeriterque vinculum indidit
Varium, quod olim eum docuit in-animo veneranda Circe.
E veſtigio autem ipſum mulier-oeconoma lavari iuſſit,
In balneum ingreſſum; ille vero libenter vidit animo
Calida lavacra; quoniam neutiquam curatus ſcilicet frequenter-fuerat,
Ex-quo reliquerat domum Calypſus comas-pulchrae:
Tunc autem ei curatio, tanquam deo, perpetua erat.
Hunc vero poſtquam ancillae lavaſſent et unxiſſent oleo,
Circaque ipſum laenam pulchram ieciſſent atque tunicam,
E balneo utique egreſſus viros ad vini-potatores

450 Εἰς ῥ'] edd. praeter R. recte. 455 χλαίνην] R.

φασιν, ἔθος ἦν, κατασφαλίζεσθαι δεσμοῖς. Ἡ κλεὶς γὰρ νεωτέρων. *Euſtath.*

Ver. 444 Ὁππόταν] *Al.* ὁππότ' ἄν.

Ver. 448 Ὅν ποτέ μιν δέδαε] Ἐδίδαξεν, διὰ τὸ τοὺς ἑταίρους αὐτοῦ [infra κ', 47,] λῦσαι τὸν τοῦ ἀσκοῦ δεσμόν. *Schol.* Quod longe videtur petitum. Caeterum δέδαε hoc in loco non eſt a *Perfecto* δέδαα, quo modo non conſtaret Temporum ratio; ſed, aut ex *Imperfecto* verbi ficti δεδάω, aut ex *Aoriſto* ſecundo δέδαον, per reduplicationem, ut in voce τεταγὼν, *Iliad.* ά, 591; ό, 23; Recteque proinde exponit *Scholiaſtes* Ἐδίδαξεν. Vide ad *Il.* ά, 37; et ν', 346 *Clark.* Similiter interpretatur *Heſychius.* Sed multo clarius idem docet, eſſe aoriſtum ſec. nam habet etiam δέδαον, ἐδίδαξαν. *Ern.*

[illegible] δέδαε φρεσὶ πότνια Κίρκη] *Barneſius,* vulgatas verſiones ſecutus, reddit, *Docuerat ingenio veneranda Circe.* Verum cum φρεσὶ πότνια ſit phraſis prorſus inuſitata, vocem φρεσὶ ad praecedentem δέδαε potius referendam crediderim, ut ſit ſententia; *Quo ei animum inſtruxerat veneranda Circe.*

Ver. 449 Αὐτόδιον δ' ἄρα μιν ταμίη] Πάντα δ' οὖν ἀκριβὴς Ὅμηρος, καὶ τὸ μικρὸν τοῦτο οὐ παρέλιπε, τὸ δεῖν θεραπεύσαντα τὸ σωμάτιον καὶ λουσάμενον ἰέναι πρὸς τὸ δεῖπνον. Ἐπί τ' οὖν τοῦ Ὀδυσσέως εἶπε πρὸ τῆς παρὰ Φαίαξι θοίνης, Αὐτόδιον δ' ἄρα μιν ταμίη λούσασθαι ἄνωγεν. — Ἀπρεπὲς γὰρ ἦν, φησὶν Ἀριστοτέλης, ἥκειν εἰς τὸ συμπόσιον σὺν ἱδρῶτι πολλῷ καὶ κονιορτῷ. *Athenaeus, lib.* IV, *cap.* 27. Vide et ſupra ad ή, 174.

Ibid. Αὐτόδιον] *Schol.* Παραχρῆμα, ἐξ αὐτῆς ὁδοῦ, οὐκ ἀλλαχοῦ που χωρισθέντα· ἢ αὐτοδίως, πρὶν ἀλλαχοῦ πορευθῆναι, μετὰ τὸ δῆσαι τὴν κιβωτὸν τοῦ Ὀδυσσέως. *Clark.* Plane reſpondet latino *e veſtigio.* Proſaici dicunt αὐτόθεν. *Ern.*

Ver. 452 Ἐπειδὴ λίπε δῶμα] Vide ad *Il.* ψ', 2.

Ver. 456 Ῥ'] *Vt fieri ſolet.*

Ver.

Ἤϊε· Ναυσικάα δὲ, θεῶν ἄπο κάλλος ἔχουσα,
Στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο·
Θαύμαζεν δ' Ὀδυσῆα ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶσα,
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Χαῖρε, ξεῖν', ἵνα καί ποτ' ἐὼν ἐν πατρίδι γαίῃ
Μνήσῃ ἐμεῖ', ὅτι μοι πρώτῃ ζωάγρι' ὀφέλλεις.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ναυσικάα, θύγατερ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
Οὕτω νῦν Ζεὺς θείη ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
Οἴκαδέ τ' ἐλθέμεναι, καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι·
Τῷ κέν τοι κἀκεῖθι, θεῷ ὥς, εὐχετοῴμην
Αἰεὶ ἤματα πάντα· σὺ γάρ μ' ἐβιώσαο, κούρη.
 Ἦ ῥα, καὶ ἐς θρόνον ἷζε παρ' Ἀλκίνοον βασιλῆα.
Οἱ δ' ἤδη μοίρας τ' ἔνεμον, κερόωντό τε οἶνον.
Κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθεν, ἄγων ἐρίηρον ἀοιδὸν,
Δημόδοκον, λαοῖσι τετιμένον· εἷσε δ' ἄρ' αὐτὸν
Μέσσῳ δαιτυμόνων, πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας.
Δὴ τότε κήρυκα προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεὺς,
Νώτου ἀποπροταμών· ἐπὶ δὲ πλεῖον ἐλέλειπτο

Ibat: Nauſicaa vero, a diis pulchritudinem habens,
Stetit iuxta poſtes tecti pulchre fabricati:
Admirabatur autem Vlyſſem oculis aſpiciens,
Et ipſum allocuta verba alata dicebat;
 « Salve, hoſpes, ut etiam olim, cum-fueris in patria terra,
« Memineris mei, quod mihi primae vitae-*conſervatae*-pretium debes.
 Hanc autem reſpondens allocutus eſt ſolers Vlyſſes;
« Nauſicaa, filia magnanimi Alcinoi,
« Sic nunc Iupiter det altitonans maritus Iunonis,
« Domumque ut veniam, et reditus diem videam:
« Ita tibi etiam illic, deo veluti, vota-fecerim
« Semper diebus omnibus: tu enim me ſervaſti, puella.
 Dixit, et in thronum ſedit iuxta Alcinoum regem.
Hi vero iam portiones diſtribuebant, miſcebantque vinum.
Praeco autem prope venit, ducens amabilem cantorem,
Demodocum, populo honoratum; collocavitque ipſum
In medio convivarum, ad columnam longam acclinatum.
Ac tunc praeconem allocutus eſt ſolers Vlyſſes,
A tergo *parte*-abſciſſa; multum vero ſupererat

462 Ἐμεῖο] edd. praeter R. μνήσκῃ] R. 464 θυγάτηρ] R. 475 ἀπὸ προτ.] eaed.

Ver. 462 Μνήσῃ] *Al.* Μνήσκῃ.
Ibid. Ἐμεῖ'] *Al.* ἐμεῦ.
Ibid. Ζωάγρι'] Τὰ ὑπὲρ τῆς ζωῆς ὀφειλόμενα. *Schol.* Vide ſupra ad *ver.* 332.
Ver. 464 Θύγατερ] *Al.* θυγάτηρ.
Ver. 471, 477, 482 Κῆρυξ] Vide ſupra ad *ver.* 47.
Ibid. Ἦλθεν, ἄγων] *Al.* ἦλθε, φέρων.

Ver. 473 Μέσσῳ δαιτυμόνων] *In conſpectu convivarum: ſeparatim enim ſedebat*, non ad menſam eandem inter convivas. Haerent interdum homines in hoc modo loquendi. *Ern.*
Ver. 475 Ἀποπροταμών] *Al.* ἀπὸ προταμών.

Ver.

Ἀργιόδοντος ὑός, θαλερὴ δ' ἦν ἀμφὶς ἀλοιφή·
Κῆρυξ, τῆ δὴ τοῦτο πόρε κρέας, ὄφρα φάγῃσι,
Δημοδόκῳ, καί μιν προσπτύξομαι, ἀχνύμενός περ.
Πᾶσι γὰρ ἀνθρώποισιν ἐπιχθονίοισιν ἀοιδοὶ
Τιμῆς ἔμμοροί εἰσι καὶ αἰδοῦς, οὕνεκ' ἄρα σφέας
Οἴμας Μοῦσ' ἐδίδαξε· φίλησε δὲ φῦλον ἀοιδῶν.
Ὣς ἄρ' ἔφη· κῆρυξ δὲ φέρων ἐν χερσὶν ἔθηκεν
Ἥρωϊ Δημοδόκῳ· ὁ δ' ἐδέξατο. χαῖρε δὲ θυμῷ.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Δὴ τότε Δημόδοκον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Δημόδοκ', ἔξοχα δή σε βροτῶν αἰνίζομ' ἁπάντων·
Ἤ σέ γε Μοῦσ' ἐδίδαξε, Διὸς παῖς, ἢ σέ γ' Ἀπόλλων·
Λίην γὰρ κατὰ κόσμον Ἀχαιῶν οἶτον ἀείδεις,

Albis-dentibus ſuis, florida autem erat circum pinguedo;
« Praeco, accipe iam, hanc praebe carnem, ut comedat,
« Demodoco; et ipſum complectar, moeſtus licet.
« Omnibus enim hominibus terreſtribus cantores
« Honoris compotes ſunt et reverentiae; eo quod ipſos
« Cantus Muſa docuit: amavitque genus cantorum.
Sic dixit; praeco autem ferens in manibus poſuit
Heroi Demodoco: is autem accepit, gaudebatque animo.
Illi vero ad cibos paratos appoſitos manus extenderunt.
Caeterum poſtquam potus et cibi deſiderium exemiſſent,
Tum vero Demodocum allocutus eſt ſolers Vlyſſes;
« Demodoce, longe ſane te ſupra-mortales-laudo omnes:
« Aut te Muſa docuit, Iovis filia, aut te Apollo;
« Valde enim accurate Achivorum fatum canis,

478 Προσπτύξομαι] R. edd. praeter R. 483 ἥρῳ] R. ſic λ', 519. ἥρῳ' pro ἥρωα. 485 ἕντο]

Ver. 479 Πᾶσι γὰρ ἀνθρώποισιν — ἀοιδοὶ Τιμῆς ἔμμοροί εἰσι *etc.*] Ἃ δὴ πάντως διαβαίνει καὶ εἰς Ὅμηρον· ὡς εἶναι καὶ αὐτὸν Μούσαις τε φίλον, καὶ μουσοδίδακτον, καὶ αἰδοῖον, καὶ ἐπιτυχῆ τιμῆς, ὅ ἐστι τίμιον· τοῦτο γὰρ ὁ τιμῆς ἔμμορος. *Euſtath.* Vide ſupra ad *ver.* 74; et infra ad *ver.* 489.

Ver. 480 Οὕνεκ' ἄρα σφέας Οἴμας μοῦσ' ἐδίδαξε] Ὥσπερ δεδοικὼς Ὅμηρος ὑπὲρ ἑαυτοῦ, μή τις αὐτὸν φῇ παρ' ἑτέρου τι μεμαθηκέναι, ἀλλὰ μὴ παρ' αὐτῶν τῶν Μουσῶν. *Ariſtides Orat. pro Rhetor. Tom.* III. Σῶφρον δέ τι ἦν τὸ τῶν ἀοιδῶν γένος, καὶ φιλοσόφων διάθεσιν ἐπέχον — Κοινῶς δὲ πως πάντας τοὺς ἀοιδοὺς τοῖς ἀνθρώποις · εἶναι φησί· τ' οὕνεκ' ἄρα σφέας Οἴμας Μοῦσ' ἐδίδαξε, φίλησε τε φῦλον ἀοιδῶν. *Athenaeus, lib.* I, *cap.* 12.

Ver. 483 Ἥρωϊ] Nonnulli habent Ἥρῳ. Vide ſupra ad ζ', 303.

Ver. 487 Ἔξοχα δή σε βροτῶν αἰνίζομ' ἁπάντων] Ἔγωγε εἰς τὰς Ὁμήρου φωνὰς ἐμπεσὼν, οὐκ ἔχω παρ' ἐμαυτοῦ τὸν ἄνδρα ἐπαινέσαι, ἀλλὰ κἀνταῦθα δεήσομαι αὐτοῦ ἐπιδοῦναί μοι τῶν ἐπῶν, ἵνα μὴ διαφθείρω τὸν ἔπαινον ψιλῷ λόγῳ· — Ἔξοχα δή σε βροτῶν, ὦ Ὅμηρε, αἰνίζομαι, πάντων· Ἤ σέ γε Μοῦσα δίδαξε *etc.* *Maximus Tyrius, Diſſertat.* XVI. *haud longe ab initio.*

Ver. 488 Ἤ σέ γε Μοῦσ' ἐδίδαξε, Διὸς παῖς, ἢ σέ γ' Ἀπόλλων] Ἐκ γὰρ Μουσάων καὶ ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος Ἄνδρες ἀοιδοὶ ἔασιν ἐπὶ χθόνα, καὶ κιθαρισταί. *Heſiod. Theogon. ver.* 94. Μοῦσαι γάρ μ' ἐδίδαξαν ἀθέσφατον ὕμνον ἀείδειν. *Id.* Ἔργ. καὶ Ἡμερ. II, 280. Caeterum verſum hunc male vertit *Barneſius*; *SIVE te Muſa DOCVERIT, SIVE Apollo.*

Ibid. Ἤ σέ γ' Ἀπόλλων] De poſterioris iſtius σὲ elegantia, vide ſupra ad β', 326; et ad *Il.* γ', 409.

Ver. 489, 491 Λίην γὰρ κατὰ κόσμον Ἀχαιῶν

Ὅσσ᾽ ἔρξαν τ᾽, ἔπαθόν τε, καὶ ὅσσ᾽ ἐμόγησαν Ἀχαιοί·
Ὥς τέ πȣ ἢ αὐτὸς παρεὼν, ἢ ἄλλȣ ἀκȣ́σας.
Ἀλλ᾽ ἄγε δὴ μετάβηθι, καὶ ἵππȣ κόσμον ἄεισον
Δȣρατέȣ, τὸν Ἐπειὸς ἐποίησεν σὺν Ἀθήνῃ,
Ὅν ποτ᾽ ἐς ἀκρόπολιν, δόλον, ἤγαγε δῖος Ὀδυσσεὺς,
Ἀνδρῶν ἐμπλήσας, οἳ Ἴλιον ἐξαλάπαξαν.
Αἴκεν δή μοι ταῦτα κατὰ μοῖραν καταλέξῃς,
Αὐτίκ᾽ ἐγὼ πᾶσιν μυθήσομαι ἀνθρώποισιν,

« Quanta fecerint, paſſique ſint, et quanta laborarint Achivi:
« Tanquam alicubi aut ipſe praeſens *fueris*, aut ab alio audieris.
« Verum age iam perge, et equi apparatum canta
« Lignei, quem Epeus fecit cum Minerva,
« Quem quondam in arcem, dolum, duxit nobilis Vlyſſes,
« Viris impletum, qui Ilium diripuerunt.
« Si iam mihi haec accurate enarraveris,
« Statim ego omnibus edicam hominibus,

491 Αὐτός περ ἰὼν] edd. praeter R. 492 ἀλλά γε] eaed. 495 οἵ ῥ᾽] eaed. non male.

Ἀχαιῶν οἶτον ἀείδεις — Ὥς τέ πȣ ἢ αὐτὸς παρεὼν] Δῆλον δ᾽ ὡς ἑαυτὸν ἐνοπτρίζει ὁ Ποιητὴς καὶ ἐν τȣ́τοις, ὃς θεῖος ἀοιδὸς εἶναι δοκεῖ· ὡς καὶ αὐτὸς ἐκ Μȣσῶν καὶ Ἀπόλλωνος ᾄδων ἐκεῖνα οἷς ȣ̓́τε αὐτὸς παρῆν, ȣ̓́τε ἄλλȣ ἀνθρώπȣ παρατυχόντος ἤκȣσεν εἰς τὸ πᾶν, ἀλλὰ μικραῖς τισιν ἱστορίαις παρακολȣθήσας, ἢ καὶ τὸ πᾶν ἐκ Μȣ́σης μαθὼν, μέγαλα ἔγραψε, διασκευάσας τὰ πολλὰ πλάσμασι πιθανοῖς. *Euſtath.*

Ibid. Ἀχαιῶν οἶτον] *Euſtath.* Οἶτον ȣ̓ θάνατον, ἀλλὰ κακοπάθειαν λέγει· διὸ ἑρμηνεύων ἐπάγει, ὅσσ᾽ ἔρξαν *etc.* *Ern.*

Ver. 492 Ἀλλ᾽ ἄγε δὴ μετάβηθι] Καὶ τὸν Ὀδυσσέα τῷ κιθαρῳδῷ προστάττοντα πεποίηκεν, Ἀλλ᾽ ἄγε δὴ μετάβηθι, καὶ ἵππȣ κόσμον ἄεισον, καλῶς ὑφηγέμενος τὸ παρὰ τῶν σωφρόνων καὶ νȣ͂ν ἐχόντων χρῆναι λαμβάνειν τȣ̀ς μȣσικȣ̀ς καὶ ποιητικȣ̀ς τὰς ὑποθέσεις. *Plutarch. de audiendis Poëtis.*

Ibid. Ἵππȣ — Δουρατέȣ, τὸν Ἐπειὸς ἐποίησεν σὺν Ἀθήνῃ] Euripides: Φωκεὺς Ἐπειὸς, μηχαναῖσι Παλλάδος, Ἐγκύμον᾽ ἵππον τευχέων ξυναρμόσας, Πύργων ἔπεμψεν ἐντὸς ὀλέθριον βάρος. Ὅθεν πρὸς ἀνδρῶν ὑστέρων κληθήσεται Δȣ́ρειος ἵππος κρυπτὸν ἀμπίσχων δόρυ. *Troad. ver.* 10. Lucret. *Nec clam durateus Troiai Pergama partu Inflammaſſet equus nocturno Graiugenarum.* I, 477. Virgil. *Inſtar montis equum, divina Palladis arte, Aedificant, ſectaque intexunt abiete coſtas. Aen.* II, 15. Ἵππος δὲ ὁ καλȣ́μενος Δȣ́ρειος ἀνάκειται [ἐν τῇ Ἀθηναίων ἀκροπόλει] χαλκȣ͂ς. Καὶ ὅτι μὲν τὸ ποίημα τὸ Ἐπειȣ͂ μηχάνημα ἦν ἐς διάλυσιν τȣ͂ τείχȣς, οἶδεν ὅστις μὴ πᾶσαν ἐπιφέρει τοῖς Φρυξὶν εὐήθειαν. Λέγεται δὲ ἐς τε ἐκεῖνον τὸν ἵππον, ὡς τῶν Ἑλλήνων ἔνδον ἔχοι τȣ̀ς ἀρίστȣς· καὶ δὲ καὶ τȣ͂ χαλκȣ͂ τὸ σχῆμά ἐστι κατὰ ταυτά· καὶ Μενεσθεὺς καὶ Τεῦκρος ὑπερκύπτȣσιν ἐξ αὐτȣ͂, προσέτι δὲ καὶ οἱ παῖδες οἱ Θησέως. *Pauſanias, Lib.* I, *cap.* 23.

Ver. 493 Τὸν Ἐπειὸς ἐποίησεν] Virgil. *Et ipſe doli fabricator Epeus. Aen.* II, 264. *Clark.* Caeterum *Euſtath.* habet ἐποίησε, quod verum eſt. *Ern.*

Ibid. Σὺν Ἀθήνῃ] Τȣτέστι σὺν φρονήσει. *Euſtath.*

Ver. 494 Ὅν ποτ᾽ ἐς ἀκρόπολιν] Virgil. *Cum fatalis equus ſaltu ſuper ardua venit Pergama; et armatum peditem gravis attulit alvo. Aen.* VI, 515.

Ver. 495 Ἀνδρῶν ἐμπλήσας] Virgil. *Huc delecta virûm ſortiti corpora furtim Includunt caeco lateri; penituſque cavernas Ingentes, uterumque armato milite complent. Aen.* II, 18.

Ver. 497 Αὐτίκ᾽ ἐγὼ πᾶσιν] *Euſtathius* in commentario citat Αὐτίκα καὶ πᾶσι. *Clark.* Πᾶσι verum eſt: αὐτίκ᾽ ἐγὼ melius puto. Αὐτίκα autem h. l. non *ſtatim* eſſe videtur, ſed *tum viciſſim*, ſ. *contra.* Hoc ſenſu, vulgo parum noto, paſſim αὐτίκα eſt inprimis apud *Aratum*, ut *ver.* 861. σκέπτεο δ᾽ ἢ ἀνιόντος, ἢ αὐτίκα δυομένοιο. conf. 1056. 57. χαίρει ὡραῖος ἀροτρεὺς — ὁ δὲ ἀώριος αὐτίκα μᾶλλον. Sic etiam accipi poteſt in αὐτίκ᾽ ἀμείβετο, ut κ᾽, 487. 503.

Ὥς ἄρα τοι πρόφρων θεὸς ὤπασε θέσπιν ἀοιδήν.
Ὣς φάθ'· ὁ δ' ὁρμηθεὶς θεȣ̃ ἤρχετο, φαῖνε δ' ἀοιδὴν,
Ἔνθεν ἑλὼν, ὡς οἱ μὲν ἐϋσσέλμων ἐπὶ νηῶν
Βάντες ἀπέπλειον, πῦρ ἐν κλισίῃσι βαλόντες,
Ἀργεῖοι· τοὶ δ' ἤδη ἀγακλυτὸν ἀμφ' Ὀδυσῆα
Εἵατ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ, κεκαλυμμένοι ἵππῳ·
Αὐτοὶ γάρ μιν Τρῶες ἐς ἀκρόπολιν ἐρύσαντο.
Ὣς ὁ μὲν εἱστήκει· τοὶ δ' ἄκριτα πόλλ' ἀγόρευον,
Ἥμενοι ἀμφ' αὐτόν· τρίχα δέ σφισιν ἥνδανε βȣλὴ,
Ἠὲ διατμῆξαι κοῖλον δόρυ νηλέϊ χαλκῷ,
Ἢ κατὰ πετράων βαλέειν ἐρύσαντας ἐπ' ἄκρας,
Ἢ ἐάαν μέγ' ἄγαλμα θεῶν θελκτήριον εἶναι,
Τῇ περ δὴ καὶ ἔπειτα τελευτήσεσθαι ἔμελλεν·

" Quod ſane tibi benignus deus praebuerit divinum cantum.
Sic dixit: ille vero concitus a deo incipiebat, exhibebatque cantilenam,
Inde aggreſſus, quo-pacto alii quidem bene-tabulatis navibus
Conſcenſis enavigarunt, igne in tentoria iniecto,
Argivi: alii vero iam inclytum circum Vlyſſem
Sedebant in Troianorum coetu, tecti equo:
Ipſi enim eum Troiani in arcem protraxerant.
Sic ille quidem ſtabat; ii autem incerta multa praedicabant,
Sedentes circa ipſum: trifariam autem ipſis placebat conſilium,
Aut diſcindere cavum lignum ſaevo ferro,
Aut de rupe deiicere protractum in ſummitatem,
Aut ſinere ingens ſimulachrum deorum placamen eſſe;
Qua utique *ſententia* etiam poſtea, peragendum erat:

498 Ἀρα σοι] F. 499 ὡς ἔφατ'] F. A. 1. 503 κεκαλυμένοι] A. 1. 508 ἄκρης] F. A. 1. L.

Ver. 498, 499 Πρόφρων θεὸς — ὁρμηθεὶς θεȣ̃] Vtrumque accipio de Muſa Dea: non de Apolline. Mox φαῖνε δ' ἀοιδὴν, ut *Phaedrus: Dum vult vocem oſtendere.* De ἐϋσσέλμων ſupra dictum. *Ern.*

Ver. 503 Εἵατ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ κεκαλυμμένοι ἵππῳ] Vide ſupra ad δ', 272. Horat. *Ille non incluſus equo Minervae Sacramentito, male feriatos Troas et laetam Priami choreis Falleret aulam. Carm. Lib. IV, Ode* VI, *ver.* 13.

Ver. 504 Αὐτοὶ γάρ μιν Τρῶες ἐς ἀκρόπολιν ἐρύσαντο] Virgil. *Et monſtrum infelix ſacrata ſiſtimus arce. Aen.* II, 245.

Ver. 505 Τοὶ δ' ἄκριτα πόλλ' ἀγόρευον, Ἠὲ διατμῆξαι etc.] Virgil. *Pars ſtupet innuptae donum exitiale Minervae, Et molem mirantur equi: primuſque Thymaetes Duci intra muros hortatur, et arce locari —. At Capys, et quorum melior ſententia menti, Aut pelago Danaûm inſidias ſuſpectaque dona Praecipitare iubent, ſubiectiſque urere flammis; Aut terebrare cavas uteri et tentare latebras. Scinditur incertum ſtudia in contraria vulgus. Aen.* II, 31.

Ibid. Ἄκριτα] Vide ad *Il.* ζ'. 434.

Ver. 506 Ἀμφ' αὐτόν] *Al.* ἄγχ' αὐτȣ̃.

Ver. 507 Διατμῆξαι] *Al.* διαπλῆξαι notante *Euſtathio.*

Ibid. Κοῖλον δόρυ] Virgil. *Cavo ſe robore promunt. Aen.* II, 260.

Ver. 509 Ἢ ἐάαν μέγ' ἄγαλμα θεῶν θελκτήριον εἶναι] Virgil. *Ducendum ad ſedes ſimulachrum orandaque Divae Numina conclamant. Aen.* II, 232. Caeterum *Euſtathius* in commentario citat, Ἠὲ ἐᾶν μέγ' ἄγαλμα etc. Atque ita habet MS. a *Tho. Bentleio* collatus.

Ibid. Θελκτήριον] Ἱλαστήριον. *Schol.* Vide ſupra ad α', 337.

Ver. 510 Τῇ περ δὴ] *Qua utique demum ſententia.*

Ver.

Αἶσα γὰρ ἦν ἀπολέσθαι, ἐπὴν πόλις ἀμφικαλύψῃ
Δουράτεον μέγαν ἵππον, ὅθ' εἵατο πάντες ἄριστοι
Ἀργείων, Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες.
Ἤειδεν δ', ὡς ἄστυ διέπραθον υἷες Ἀχαιῶν,
Ἱππόθεν ἐκχύμενοι, κοῖλον λόχον ἐκπρολιπόντες.
Ἄλλον δ' ἄλλῃ ἄειδε πόλιν κεραϊζέμεν αἰπήν·
Αὐτὰρ Ὀδυσσῆα προτὶ δώματα Δηϊφόβοιο
Βήμεναι, ἠΰτ' Ἄρηα, σὺν ἀντιθέῳ Μενελάῳ.
Κεῖθι δὴ αἰνότατον πόλεμον φάτο τολμήσαντα
Νικῆσαι καὶ ἔπειτα, διὰ μεγάθυμον Ἀθήνην.
Ταῦτ' ἄρ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Τήκετο· δάκρυ δ' ἔδευεν ὑπὸ βλεφάροισι παρειάς.
Ὡς δὲ γυνὴ κλαίῃσι φίλον πόσιν ἀμφιπεσοῦσα,

Fatale enim erat ut perirent, poſtquam urbs intra-ſe-concluſiſſet
Ligneum ingentem equum, ubi ſedebant omnes optimates
Argivorum, Troianis caedem et mortem ferentes.
Canebat porro, ut urbem depopulati ſint filii Achivorum,
Ex equo effuſi, cavis inſidiis relictis.
Alium autem alias canebat urbem diripere excelſam;
At Vlyſſem ad aedes Deiphobi
Iviſſe, tanquam Martem, cum deo-pari Menelao.
Illic iam graviſſimum bellum dicebat auſum
Viciſſe etiam deinde, per magnanimam Minervam.
Haec utique cantor cantabat eximius: at Vlyſſes
Tabeſcebat; lachryma autem rigabat ſub palpebris genas.
Vt vero foemina flet dilectum virum, *ei*-circumvoluta,

522 Δάκρυα] edd. praeter R. 523 κλαίῃσιν] F. A.

Ver. 511 Αἶσα γὰρ ἦν ἀπολέσθαι] Virgil. *Iam Troiae ſic fata ferebant. Aen.* II, 34.

Ver. 512 Δουράτεον μέγαν ἵππον] Vide ſupra ad *ver.* 492.

Ver. 513 Ἀργείων] Apud *Euſtathium* in commentario, Ἀργεῖοι.

Ver. 514 Ἤειδεν δ', ὡς ἄστυ διέπραθον] Ἐνέφηνε γοῦν ὁ Ποιητὴς ἔχειν ἐκ τούτων ὕλην πολλὴν ποιήσεως, δι' ἧς καὶ ὅλον ἂν ἀπαρτισθείη βιβλίον· ὁποῖα ἐπραγματεύσαντο οἱ τὴν Τρωϊκὴν ἅλωσιν γράψαι πραγματευσάμενοι. *Euſtath.*

Ibid. Διέπραθον] Vide infra ad ξ', 467.

Ver. 515 Ἱππόθεν ἐκχύμενοι, κοῖλον λόχον ἐκπρολιπόντες] Virgil. *Illos patefactus ad auras Reddit equus, laetique cavo ſe robore promunt. Aen.* II, 259. Pulchrum et hoc; vim tamen vocis, ἐκχύμενοι, minus videtur attigiſſe. Ἔχει δὲ καὶ σπουδῆς πολλῆς ἔνδειξιν τὸ ἐκχύμενοι· ὡς εἰ καὶ διερῷ ποδὶ [infra ζ, 43,] ἐκδραμοῦν εἶπεν αὐτούς. Καὶ ἔχει ἔμφασιν ἡ λέξις, καθὰ καὶ τὸ εἰς ἵππον κατεβαίνομεν, ὡς ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα φανεῖται. *Euſtath.* Vide infra ad λ', 522.

Ibid. Ἱππόθεν] Huc reſpicit locus *Schol. Ariſtoph.* ad *Veſp.* 1375, ubi ait in huiusmodi vocabulis loci accentum variare, interdum ſervari locum thematis, interdum non, ut ἵππος, ἱππόθεν, οἶκος, οἴκοθεν. *Ern.*

Ver. 517 Αὐτὰρ Ὀδυσσῆα προτὶ δώματα Δηϊφόβοιο βήμεναι] Vide *Virgil. Aen.* VI, 513, *etc.*

Ibid. Προτὶ δώματα Δηϊφόβοιο] Ἐκ τούτου οἱ μεταγενέστεροι τὴν Ἑλένην καὶ Δηϊφόβῳ γήμασθαι λέγουσιν *Schol.* Vide ſupra ad δ', 276. *Caeterum Euſtathius* citat, ποτὶ δώματα. Quod perinde eſt. Vide ad *Il.* ά, 51.

Ver. 520 Νικῆσαι καὶ ἔπειτα, διὰ μεγάθυμον Ἀθήνην] Ἔοικε γὰρ φρονήσει κατορθῶσαι καὶ τὴν τοιαύτην σὺν Μενελάῳ μάχην ὁ Ὀδυσσεύς. *Euſtath.*

Ver.

Ὅς τε ἑῆς πρόσθεν πόλιος λαῶν τε πέσῃσιν,
Ἄστεϊ καὶ τεκέεσσιν ἀμύνων νηλεὲς ἦμαρ·
Ἡ μὲν τὸν θνήσκοντα καὶ ἀσπαίροντ᾽ ἐσιδοῦσα,
Ἀμφ᾽ αὐτῷ χυμένη λίγα κωκύει· οἱ δέ τ᾽ ὄπισθεν
Κόπτοντες δούρεσσι μετάφρενον, ἠδὲ καὶ ὤμους,
Εἴρερον εἰσανάγουσι, πόνον τ᾽ ἐχέμεν καὶ ὀϊζύν·
Τῆς δ᾽ ἐλεεινοτάτῳ ἄχεϊ φθινύθουσι παρειαί·
Ὣς Ὀδυσεὺς ἐλεεινὸν ὑπ᾽ ὀφρύσι δάκρυον εἶβεν.
Ἔνθ᾽ ἄλλους μὲν πάντας ἐλάνθανε δάκρυα λείβων,
Ἀλκίνοος δέ μιν οἶος ἐπεφράσατ᾽, ἠδ᾽ ἐνόησεν,
Ἥμενος ἄγχ᾽ αὐτοῦ, βαρὺ δὲ στενάχοντος ἄκουσεν·
Αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα·
 Κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Δημόδοκος δ᾽ ἤδη σχεθέτω φόρμιγγα λίγειαν,
Οὐ γάρ πως πάντεσσι χαριζόμενος τάδ᾽ ἀείδει.
Ἐξ οὗ δορπέομέν τε, καὶ ὤρορε δῖος ἀοιδός,

Qui ſuam ante urbem populumque ceciderit,
Vrbi et liberis arcens ſaevum diem:
Haec quidem illum morientem et palpitantem intuita,
Super illum fuſa ſtridule eiulat; illi vero pone
Caedentes haſtis tergum, atque etiam humeros,
Servitutem inducunt, laboremque ut ſuſtineat et aerumnam:
Huius autem miſerabiliſſimo dolore tabeſcunt genae:
Sic Vlyſſes miſerabilem ſub palpebris lachrymam ſtillabat.
Ibi alios quidem omnes latebat lachrymas fundens:
Alcinous autem ipſum ſolus animadvertit atque obſervavit,
Sedens prope ipſum, graviter autem ingemiſcentem audivit:
Statim vero Phaeacibus remigii ſtudioſis dicebat;
 " Audite, Phaeacum ductores atque principes,
" Demodocus vero iam cohibebat citharam argutam;
" Nequaquam enim omnibus gratificans haec cantat.
" Ex quo coenavimuſque, et coepit divinus cantor,

524 Προπάροιθεν] R. vid. *not.* 537 οὐ γάρ πω] A. L.

Ver. 524 Πρόσθεν πόλιος] *Al.* προπάροιθε πόλιος· atque ita in commentario citat *Euſtathius.* Quae ſi vera lectio, vox πόλιος (uti et notavit *Barneſius,*) enuntianda erit δισυλλάβως. Vide infra ad *ver.* 560; et ad *Il.* β́, 811. *Clark.* Apud *Euſtath.* et in textu ed. *Rom.* eſt vitioſe προπάροιθεν. Etiam in vulgata lectione melius legeris πρόσθε.

Ver. 529 Εἴρερον] Αἰχμαλωσίαν, δουλείαν τὴν περὶ τὰ ἔργα. Καὶ ἀναπέπλασται κατ᾽ ἀρχὴν παρὰ τὸ ἐρᾶν μετὰ ἐλευθερίας εἴρειν καὶ λέγειν τοὺς δούλους. *Schol.*

Ver. 530 Φθινύθουσι] *Al.* φθίνουσι. Vtrumque ſalva proſodia. Vide ad *Il.* β́, 43.

Ver. 531 Ὣς Ὀδυσεὺς ἐλεεινὸν] Ἱστέον δὲ ὅτι δεινῶς τῷ Ποιητῇ πέπλασται τά τε κατὰ τὸν δούρειον ἵππον, καὶ ἀκολούθως ὁ τοῦ Ὀδυσσέως πολὺς κλαυθμός. Ἵνα ἐρωτηθεὶς τί τὸ τοῦ κλαίειν οὕτως αἴτιον, καὶ γνωσθεὶς, πολυπραγμονηθῇ, καὶ ἀναγκαίως ἐξείπῃ τὰ κατ᾽ ἑαυτόν, καὶ οὕτω σχῇ παρείσδυσιν τὰ ἐφεξῆς ἱστορηθησόμενα. *Euſtath.*

Ver. 532 Ἐλάνθανε] Vide infra ad λ́, 101.

Ver. 533 Ἐπεφράσατ᾽] Vide ad *Il.* ά, 140.

Ver. 539 Καὶ ὤρορε δῖος ἀοιδὸς] Τὸ δὲ, ὤρορεν ἀοιδὸς, — δηλοῖ — τὸ, ὡρμήθη θεοῦ· ὃ πρὸ ὀλίγων ἐγράφη, [ſupra *ver.* 73,] ἔνθα ὀμπνίεσθαι

Ἐκ τοῦδ' οὔπω παύσατ' ὀϊζυροῖο γόοιο
Ὁ ξεῖνος· μάλα πού μιν ἄχος φρένας ἀμφιβέβηκεν.
Ἀλλ' ἄγ', ὁ μὲν σχεθέτω, ἵν' ὁμῶς τερπώμεθα πάντες,
Ξεινοδόκοι καὶ ξεῖνος· ἐπεὶ πολὺ κάλλιον οὕτω.
Εἵνεκα γὰρ ξείνοιο τάδ' αἰδοίοιο τέτυκται,
Πομπὴ καὶ φίλα δῶρα, τά οἱ δίδομεν φιλέοντες.
Ἀντὶ κασιγνήτου ξεῖνός θ' ἱκέτης τε τέτυκται
Ἀνέρι, ὅς τ' ὀλίγον περ ἐπιψαύει πραπίδεσσι.
Τῷ νῦν μηδὲ σὺ κεῦθε νοήμασι κερδαλέοισιν,
Ὅ, ττι κέ σ' εἴρωμαι· φάσθαι δέ σε κάλλιόν ἐστιν.
Εἶπ' ὄνομ', ὅ, ττι σε κεῖθι κάλεον μήτηρ τε, πατήρ τε,
Ἄλλοι θ', οἳ κατὰ ἄστυ, καὶ οἳ περιναιετάουσιν.
Οὐ μὲν γάρ τις πάμπαν ἀνώνυμός ἐστ' ἀνθρώπων,
Οὐ κακὸς, οὐδὲ μὲν ἐσθλὸς, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται,
Ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι τίθενται, ἐπεί κε τέκωσι τοκῆες.

« Ex hoc nunquam ceſſavit ab aerumnoſo luctu
« Hoſpes; valde ipſum quodammodo dolor mentem circumdedit.
« Sed age, ille quidem ceſſet, ut ſimul oblectemur omnes,
« Hoſpitio-ſuſcipientes, hoſpesque: quoniam multo ſatius ita.
« Propter enim hoſpitem haec venerandum parata ſunt,
« Deductio et amica dona, quae ei damus amanter-excipientes.
« Inſtar fratris et hoſpes et ſupplex eſt
« Viro, qui utique vel paululum attingat mente.
« Ideo nunc neque tu cela ingenio verſuto,
« Quodcunque te percontatus fuero: dicere nempe te ſatius eſt.
« Dic nomen, quo te illic vocabant materque, paterque,
« Aliique, qui in urbe *sua*, et qui circum-habitant,
« Etenim nemo omnino absque-nomine eſt hominum,
« Neque malus, neque bonus, poſtquam primum natus ſit;
« Sed omnibus imponunt, ſimulatque genuerint parentes.

ὑμνεῖσθαι ὑπὸ Μούσης ὁ ἀοιδὸς ἐλέγετο. *Euſtath.* Atqui vox ὤρσε proprie ſignificat, *ſe ipſe incitavit*; hoc eſt, *exorſus eſt*. Similiter *ver.* 540, οὔπω παύσατ'· *nunquam ſe ipſe compeſcuit*: id eſt, *nunquam deſiit*. Vide ſupra ad ε, 491; et infra ad ι, 296.

Ibid. Ὤρσε] *Al.* ὤρετο.

Ibid. Δῖος ἀοιδὸς] Apud *Euſtathium* in commentario, θεῖος ἀοιδός.

Ver. 541 Μάλα] *Al.* μέγα.

Ver. 543 Οὕτω] Apud *Euſtathium*, ὅπως. *Al.* ἐστί.

Ver. 546 Ἀντὶ κασιγνήτου ξεῖνος] Aeſchylus: Τί γὰρ ξένου ξένοισιν ἐστὶν εὐμενέστερον. *Choëph. ver.* 700.

Ver. 547 Ἐπιψαύει πραπίδεσσι] Ἅπτεται ταῖς φρεσίν· ὅ ἐστι φρόνιμός ἐστι. *Schol.*

Ver. 349 Φάσθαι] *Barneſius* edidit φᾶσθαι· Sed minus recte. Vide ad *Il.* ξ', 471.

Ver. 550 Κάλεον] Enuntiabatur ac ſi ſcriptum eſſet κάλουν, vel κάλευν, ut recte annotaverunt *Henricus Stephanus* et *Barneſius*.

Ver. 552 Οὐ μὲν γάρ τις πάμπαν ἀνώνυμος] Ἰστέον δ' ὅτι τὸ οὐ πάμπαν ἀνώνυμος δύναται καὶ πρὸς ἀκρίβειαν διαστα(λ)τικὴν ὁμωνυμίας εἰρῆσθαι. Ἄλλως μὲν γὰρ εἴη ἄν τις ἀνώνυμος, ὡς ἀκλεὴς καὶ μὴ ὀνομαστός· ἀνώνυμος δὲ οὐκ ἂν εἴη, ὡς μὴ ἔχειν τι κύριον ὄνομα. *Euſtath.* Atqui vox πάμπαν non ad ἀνώνυμος, ſed ad τις referenda eſt. Ut liquet ex ſequente, Ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι τίθενται etc. *ver.* 554.

Ver. 554 Ἐπὶ πᾶσι τίθενται, ἐπεί κε τέκωσι] Εἰ δ' ὁ μὲν νόμος, ὃν πάντες ἐπίστασθε ὁμοίως ἐμοί, τοὺς γονέας ποιεῖ κυρίους οὐ μόνον

Εἰπὲ δέ μοι γαῖάν τε τεὴν, δῆμόν τε, πόλιν τε·
Ὄφρα σε τῇ πέμπωσι τιτυσκόμεναι φρεσὶ νῆες.
Οὐ γὰρ Φαιήκεσσι κυβερνητῆρες ἔασιν,
Οὐδέ τι πηδάλι' ἐςὶ, τά τ' ἄλλαι νῆες ἔχουσιν.
Ἀλλ' αὐταὶ ἴσασι νοήματα καὶ φρένας ἀνδρῶν·
Καὶ πάντων ἴσασι πόλιας καὶ πίονας ἀγροὺς
Ἀνθρώπων· καὶ λαῖτμα τάχισθ' ἁλὸς ἐκπερόωσιν,
Ἠέρι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμέναι· οὐδέ ποτέ σφιν
Οὔτε τι πημανθῆναι ἔπι δέος, οὐδ' ἀπολέσθαι.
Ἀλλὰ τάδ' ὥς ποτε πατρὸς ἐγὼν εἰπόντος ἄκουσα
Ναυσιθόου, ὃς ἔφασκε Ποσειδάων' ἀγάσασθαι
Ἡμῖν, οὕνεκα πομποὶ ἀπήμονές εἰμεν ἁπάντων.
Φῆ ποτε Φαιήκων ἀνδρῶν εὐεργέα νῆα
Ἐκ πομπῆς ἀνιοῦσαν ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ
Ῥαισέμεναι, μέγα δ' ἧμιν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψειν.
Ὣς ἀγόρευ' ὁ γέρων· τὰ δέ κεν θεὸς ἢ τελέσειεν,

" Dic etiam mihi terramque tuam, populumque, urbemque,
" Vt te illuc mittant collimantes mente naves.
" Non enim Phaeacibus navium - gubernatores ſunt.
" Neque omnino gubernacula ſunt, quae ſcilicet aliae naves habent;
" Sed ipſae ſciunt cogitata et mentes virorum:
" Et omnium norunt urbes et pingues agros
" Hominum; et undas celerrime maris tranant,
" Caligine et nebula obtectae, neque unquam ipſis
" Neque damni quid ſubeundi eſt metus, neque pereundi.
" Sed haec ita quondam patrem ego locutum audivi
" Nauſithoum, qui dicebat Neptunum ſuccenſere
" Nobis, quod deductores tuti ſimus omnium.
" Dixit aliquando Phaeacum virorum affabre - factam navem
" Ex deductione reverſam in obſcuro ponto
" Perditurum *eam* eſſe, ingentemque nobis montem urbi obducturum.
" Sic praedicabat ſenex: ea vero deus vel perfecerit,

569 Ἀμφικαλύψαι] A. L.

μόνον θέσθαι τοὔνομα ἐξ ἀρχῆς, ἀλλὰ καὶ πάλιν ἐξαλείψαι, ἐὰν βούλωνται, καὶ ἀποκηρύξαι. ἐπίδειξα δ' etc. *Demoſthenes, Orat.* I, *adverſ. Boeot. ſub fine.*

Ibid. Τοκῆες] *Al.* γονῆες.

Ver. 555 Δῆμόν τε, πόλιν τε] Vide ad *Il.* β', 547.

Ver. 560 Ἴσασι πόλιας] Pronuntiabatur πόλεις· Vti notavit *Barneſius.* Atque ita ſcriptum occurrit, *ver.* 574.

Ver. 564. 571 Ἀλλὰ τάδ' *etc.*] Σημείωσαι δὲ καὶ ὅτι ἐνταῦθα μὲν τὸ κατὰ τὸν χρησμὸν χωρίον, ὀβελίσκους ἔχει μετὰ ἀστέρων. δι' ὧν δηλοῦται, ὡς ἐνταυθοῖ μὲν οὐ καλῶς κεῖται τὰ ἔπη, ἀλλαχοῦ δὲ ἄριστα ἔχει· [infra ν', 172, *etc.*] Δοκεῖ γὰρ οὐ πιθανῶς πλασθῆναι τὸ πεμφθῆναι οἴκαδε ξεῖνον ὑπὸ Φαιάκων ἔχθιστον τῷ Ποσειδῶνι, οὗ τὸν φόβον ἐπέσειεν ὁ χρησμὸς τοῖς Φαίαξιν· εἰ, μεμνημένοι μὲν τοῦ χρησμοῦ, οὐκ ἂν πιθανῶς ἀποπέμψαι τὸν ξένον τολμήσωσι· μὴ μεμνημένοι δὲ, καὶ διὰ τοῦτο πέμψαντες, μνησθεῖεν ἂν τοῦ χρησμοῦ, ὅτε κακῶς πάθωσιν· [infra ν', 162.] *Euſtath.*

Ibid. Τάδ'] *Al.* τόδ'

Ver. 568 Ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ Ῥαισέμεναι] Vide infra ν', 162, 163.

Ver. 569 Ῥαισέμεναι] *Al.* Ῥαίσασθαι.

Ibid. Ἧμιν ὄρος] Σημείωσαι ὅτι τὸ ἡμῖν ἐγκλιθὲν συνέστειλεν ἀσυνήθως τὴν λήγουσαν, καὶ διὰ τοῦτο προπερισπάσθη. *Euſtath.*

Ἤ κ' ἀτέλεστ' εἴη, ὥς οἱ φίλον ἔπλετο θυμῷ.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Ὅππη ἀπεπλάγχθης τε, καὶ ἅς τινας ἵκεο χώρας
Ἀνθρώπων· αὐτούς τε, πόλεις τ' εὖ ναιεταώσας·
Ἠμὲν ὅσοι χαλεποί τε, καὶ ἄγριοι, οὐδὲ δίκαιοι·
Οἵ τε φιλόξεινοι, καί σφιν νόος ἐςὶ θεουδής.
Εἰπὲ δ', ὅ, τι κλαίεις καὶ ὀδύρεαι ἔνδοθι θυμῷ,
Ἀργείων, Δαναῶν, ἠδ' Ἰλίου οἶτον ἀκούων.
Τὸν δὲ θεοὶ μὲν τεῦξαν, ἐπεκλώσαντο δ' ὄλεθρον
Ἀνθρώποις, ἵνα ἦσι καὶ ἐσσομένοισιν ἀοιδή.
Ἤ τίς τοι καὶ πηὸς ἀπώλετο Ἰλιόθι πρὸ,

« Vel imperfecta ſint, ut ei placitum eſt in animo.
« Verum age mihi hoc dic, et vere enarra,
« Vbinam erraveris, et ad quaſnam perveneris regiones
« Hominum; *enarra* ipſoſque, urbeſque bene-habitatas:
« Et quotquot ſaevique et agreſtes, neque iuſti;
« Quique hoſpitales, et iis mens ſit deorum-reverens.
« Dic item, quidnam fleas et lugeas intra animum,
« Argivorum, Danaorum, atque Ilii fatum audiens.
« Hoc autem dii quidem fecerunt, deſtinaruntque interitum
« Hominibus, ut ſit et poſteris cantilena.
« An aliquis tibi cognatus periit ante Ilium,

572 Ἀποπλάγχθης] R. 576 φιλόξενοι] F. A. I. L. *ibid.* σφι] F. A. L. recte. ſic et *Euſtath.* 580 ἀνθρώποισιν ἅπασι] edd. praeter R. *ibid.* ἐσσομένοισιν ἀοιδήν] edd. vett.

Ver. 571 Ἤ κ' ἀτέλεστ' εἴη] Νῦν τὸ εἴη, inquit *Scholiaſtes*, ἀντὶ τοῦ ἐάσει [vel ἐάσειεν.] Quod ſi verum ſit, ſcribendum erit, notante *Barneſio*, εἰῇ. Atque hoc quidem aptius congruet et cum praecedente τελέσειεν, et cum ſequenti, ὥς οἱ φίλον, ἔπλετο.

Ibid. Ὥς οἱ φίλον ἔπλετο θυμῷ] *Theogn.* 142. Θεοὶ δὲ κατὰ σφέτερον πάντα τελοῦσι νόον.

Ver. 573 Ὅππη ἀπεπλάγχθης τε, καὶ ἅς τινας ἵκεο χώρας] Virgil. *Sed vos qui tandem? quibus aut veniſtis ab oris? Aen.* I, 373.

Ver. 579 Ἐπεκλώσαντο δ'] *Al.* ἐπεκλώσαντό τ'.

Ver. 580 Ἀνθρώποις, ἵνα ἦσι καὶ ἐσσομένοισιν ἀοιδή] *Al.* Ἀνθρώποισιν ἅπασι καὶ ἐσσομένοισιν ἀοιδήν.

Ibid. Ἐσσομένοισιν ἀοιδή] Ὁ δὲ οἶτος τῶν Δαναῶν καὶ τῶν Ἰλιέων, ὅς ἐςὶ καὶ τοῖς ἐσομένοις ἀοιδὴ, τὴν Ὁμηρικὴν Ἰλιάδα αἰνίττεται. *Euſtath.* Vide ſupra ad *ver.* 489.

Ver. 581 Ἤ τίς τοι καὶ πηός] Ὁ — καὶ σύνδεσμος, δευτερεύειν δηλοῖ τὸν πηὸν τοῦ ἐξ αἵματος γένους. *Euſtath.* Mihi vocula καὶ eam potius videtur hic habere vim, ut *Alcinous Vlyſſem* percontari intelligatur, utrum Graecorum et Troianorum fatum in univerſum ſolummodo lugeat; an ipſe cognatum *etiam*, aut amicum aliquem, iſto in bello perdiderit?

Ibid. Πηὸς — Ἐσθλὸς ἐὼν γαμβρὸς, ἢ πενθερὸς] Πηὸς, συγγενὴς, κατ' ἐπιγαμίαν, ἢ πόῤῥωθεν συγγενής. *Schol.* Atque hoc quidem ſenſu alibi uſurpari videtur vox πηός. Alioqui multo melius et maiori cum vi procedet ſententia, ſi poſt ἐὼν diſtinguatur, et per πηὸς intelligatur proxima cognatione coniunctus; ſive qui ſit ex eorum numero quos appellat Poëta αἷμα καὶ γένος αὐτῶν, *ver.* 583. Vt percontetur *Alcinous* primum an *Vlyſſes* cognatum *aliquem proximum. (ut* patrem, fratrem, *etc) deinde,* an aliquem remotiorem, (ut generum, ſocerum, *etc.*) denique an amicum amiſerit? At ſecundum vulgatam interpretationem, de cognatis remotioribus et amicis ſolummodo ſciſcitatur, conſanguineorum proximorum non meminit. *Clark.* Durior haec

Ἐσθλὸς ἐὼν γαμβρὸς, ἢ πενθερὸς, οἵ τε μάλιστα
Κήδιστοι τελέθουσι, μεθ' αἷμά τε καὶ γένος αὐτῶν;
Ἤ τις που καὶ ἑταῖρος ἀνὴρ κεχαρισμένα εἰδὼς
Ἐσθλός· ἐπεὶ οὐ μέν τι κασιγνήτοιο χερείων
Γίνεται, ὅς κεν, ἑταῖρος ἐὼν, πεπνυμένα εἰδῇ.

" Qui eximius erat gener, aut ſocer, qui utique maxime
" Curae ſunt, poſt ſanguinem et genus *hominum* ipſorum?
" An aliquis fortaſſe ſocius vir grata doctus
" Eximius? Quoniam nequaquam quidem fratre inferior
" Eſt, qui, ſocius cum-ſit, prudentia doctus-ſit.

583 Τελέθουσιν] edd. vett. *ibid.* ἀνδρῶν] R. 584 ἤ πού τις] eaed.

haec ratio eſt: nec interpunctio poſt ἐὼν locum habet. *Ern.*

Ibid. Ἀπώλετο] *Euſtath.* in commentario legit, ἀπέφθιτο. Atque ita habet MS. a *Tho. Bentleio* collatus.

Ver. 583 Αὐτῶν] *Al.* ἀνδρῶν.

Ver. 584 Ἤ τίς που] *Al.* Ἤ πού τις.

Ibid. Κεχαρισμένα εἰδὼς] *Al.* πεπνυμένα εἰδώς.

Ver. 585 Οὐ μέν τι κασιγνήτοιο χερείων] *Al.* κασιγνήτοιό γε χείρων. Νόμιζ' ἀδελφοὺς τοὺς ἀληθινοὺς φίλους. *Incert.* apud *Grotium* in *Excerptis.*

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Ι'.

Ὑπόθεσις τῆς Ῥαψῳδίας Ι'.

Ἀρχὴ τῶν Ὀδυσσέως διηγημάτων, ἐν οἷς φησι πεπολεμηκέναι τοῖς Κίκοσι, καὶ πρὸς τοὺς Λωτοφάγους παραγενέσθαι, καὶ πρὸς τὸν Κύκλωπα Πολύφημον πορευθῆναι, καὶ τοῦτον, φαγόντα ἓξ ἤδη ἑταίρους, ἐκτυφλῶσαι.

Ἐπιγραφαί.

Τὰ περὶ Κίκονας, καὶ Λωτοφάγους, καὶ Κύκλωπας.

Ἄλλως,

Κυκλωπεία.

Ἄλλως,

Λωτοφάγων, Κικόνων, σὺν Κυκλώπεσσιν, Ἰῶτα,

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
Ἤτοι μὲν τόδε καλὸν ἀκουέμεν ἐστὶν ἀοιδοῦ
Τοιοῦδ', οἷος ὅδ' ἐστὶ, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδήν·
Οὐ γὰρ ἔγωγέ τι φημὶ τέλος χαριέστερον εἶναι,

LIB. IX.

Hunc autem reſpondens allocutus eſt prudens Vlyſſes;
Alcinoe rex, omnium clariſſime populorum,
Sane hoc pulchrum eſt, audire cantorem
Talem, qualis hic eſt, diis aſſimilis voce:
Non enim ego ullum puto eventum gratiorem eſſe,

Ver. 3 Ἤτοι μὲν τόδε καλὸν ἀκουέμεν] Ἔστι δὲ καὶ χαλκῆ εἰκὼν [τοῦ Ἀναξήνορος] ἐν τῷ θεάτρῳ [τῶν Μαγνήτων,] ἐπιγραφὴν ἔχουσα· Ἤτοι μὲν τόδε καλὸν ἀκουέμεν ἐστὶν ἀοιδοῦ, Τοιοῦ γ', οἷος ὅδ' ἐστὶ, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδῇ. *Strabo*, *Geograph. Lib.* XIV, *pag.* 959, *al.* 648.

Ver. 4 Τοιοῦδ'] Apud *Strabonem*, loco iam citato, Τοιοῦ γ'. Quae et potior lectio.

Ibid. Αὐδήν] Apud *Strabonem*, αὐδῇ.

Ver. 5 Οὐ γὰρ ἔγωγέ τι φημὶ *etc.*] Καὶ μὴν ἀπόχρη γε, εἴπερ ἔσται τὸ αὐτὸ τέλος εὐδαιμονίας καὶ παρασιτικῆς. Φανεῖται δὲ οὕτως· ὁ γὰρ σοφὸς Ὅμηρος τὸν τοῦ παρασίτου βίον θαυμάζων, ὡς ἄρα μακάριος καὶ ζηλωτὸς εἴη μόνος· Οὐ γὰρ ἔγωγέ τι φημὶ *etc.* καὶ ὡς οὐχ ἱκανῶς ταῦτα θαυμάζων, μᾶλλον τὴν αὐτοῦ γνώμην ποιεῖ φανερωτέραν, εὖ λέγων, [infra ver. 11,] Τοῦτό τι μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶν εἴδεται εἶναι· οὐχ ἕτερ... ὃν φησιν, ἢ τὸ παρασιτεῖν, εὐδαίμονα νομίζων. Καὶ μὴν οὐδὲ τῷ τυχόντι ἀνδρὶ περιτέθεικε τούτους τοὺς λόγους, ἀλλὰ τῷ σοφωτάτῳ τῶν Ἑλλήνων. *Lucian. De Paraſito.* Porro vituperat hunc locum *Plato*: Τί δέ; ποιεῖν ἄνδρα τὸν σοφώτατον λέγοντα, ὡς δοκεῖ αὐτῷ κάλ-

λιστον

Ἠ ὅταν εὐφροσύνη μὲν ἔχῃ κατὰ δῆμον ἅπαντα,
Δαιτυμόνες δ᾽ ἀνὰ δώματ᾽ ἀκουάζωνται ἀοιδοῦ,
Ἥμενοι ἑξείης· παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι
Σίτου καὶ κρειῶν· μέθυ δ᾽ ἐκ κρητῆρος ἀφύσσων
Οἰνοχόος φορέῃσι καὶ ἐγχείῃ δεπάεσσιν·

Quam cum laetitia quidem detineat populum [illegible]verſum,
Convivaeque per domum audiant cantorem,
Sedentes ordine; iuxta autem plenae ſint menſae
Pane et carnibus; vinum autem ex cratere hauriens
Pincerna afferat et infundat poculis:

λιςον εἶναι πάντων, ὅταν παρὰ πλεῖαι ὦσι τράπεζαι Σίτου καὶ κρειῶν etc.; δοκεῖ σοὶ ἐπιτήδειον εἶναι πρὸς ἐγκράτειαν ἑαυτοῦ ἀκούειν νέῳ; — Οὐ μὰ τὸν Δία, ὅ μοι φαίνεται ἐπιτήδεια. *De Republ. lib.* III. Alii *Vlyſſem* haec, ut *Phaeacibus* grata, eorumque moribus conſentanea, dicere exiſtimant. Ὁ γὰρ παρὰ τῷ Ὁμήρῳ Ὀδυσσεὺς ἡγεμὼν δοκεῖ γεγενῆσθαι Ἐπικούρῳ τῆς πολυθρυλλήτου ἡδονῆς· ὥσπερ φησίν· Οὐ γὰρ ἔγωγε etc. Ὁ δὲ Μεγακλείδης φησὶ τὸν Ὀδυσσέα καθομιλοῦντα τοὺς καιροὺς, ὑπὲρ τοῦ δοκεῖν ὁμοήθης τοῖς Φαίαξιν εἶναι, τὸ ἁβροδίαιτον αὐτῶν ἀσπάζεσθαι, προπυθόμενον τοῦ Ἀλκινόου [ſupra θ´, 248.] Αἰεὶ δ᾽ ἡμῖν δαίς τε φίλη etc. Μόνως γὰρ οὕτως ᾠήθη, ὧν ἤλπιζε μὴ διαμαρτεῖν. *Athenaeus, lib.* XII, *cap.* 1. Similiter accipit *Hermogenes* περὶ Ἰδεῶν, *lib.* II, *cap.* περὶ δεινότητος· itemque *Euſtathius*, in commentario ad θ´, 248 ſupra, et ad hunc locum. Vide et *Athenaeum*, *lib.* V, *cap.* 4.

Ibid. Τέλος χαριέστερον εἶναι] Καὶ σημαίνει — τὸ τέλος, τὴν θυσίαν. Καὶ Ὅμηρος, Οὐ γὰρ ἔγωγέ τι φημὶ τέλος etc. Τελετάς τε καλοῦμεν τὰς ἔτι μείζους καὶ μετά τινος μυστικῆς παραδόσεως ἑορτὰς, τῶν εἰς αὐτὰς δαπανημάτων ἕνεκα· τελεῖν γὰρ, τὸ δαπανᾷν. *Athenaeus, lib.* II, *cap.* 3, *ſub fine.* "Mihi vero" (inquit *Caſaubonus* in annotationibus ad locum) "et abſurdum videtur et ridiculum quod ſcribitur hic ab auctore; τέλος ſignificare θυσίαν in eo quem profert Homeri loco. — Eſt ſane familiaris Ionice ſcribentibus dictio τέλος, quae ſaepe nihil ſonat aliud quam χρῆμα, *res*. Τέλος θανάτου, *res mortis*, pro morte, ſaepe apud Homerum et *Hippocratem*; ut *res voluptatum*, Plauto, pro voluptates. Hoc etiam modo exponas recte, οὐδὲν τέλος χαριέστερον, *res nulla gratior.*" *Scholiaſtes* aliter interpretatur; Ταῦτα (inquit) ἁρμοζόμενος τῷ καιρῷ λέγει· οὐ τοῦ παντὸς δὲ βίου τέλος εἴρηκεν τὴν ἡδονὴν, ἀλλὰ συμποσίου τινός. Sed male. *Clark.* Exempla plura huius graeciſmi attulit *Perizon.* ad *Aelian.* V. H. III, 42, ubi δίκης τέλος eſt *poena*. *Ern.*

Ver. 6 Ἔχῃ] *Al.* ἔχει. *Clark.* Ἔχει corrigebat apud *Lucianum* c. 10. *Guietus*, qui et ſcribebat κάτα, ut eſſet pro κατέχει, quod recte non neceſſarium iudicat Cl. *Reizius*, qui tamen formam loquendi Homericam non bene illuſtrat, nec exempla allata huic loco ſunt ſimilia. Ἔχει eſt *tenet, obtinet*. *Ern.*

Ibid. Κατὰ δῆμον ἅπαντα] *Eratoſthenes* apud *Athenaeum*, *lib.* I, *cap.* 14. legendum vult, κακότητος ἀπούσης. Sed male; uti notant *Barneſius*, et *Caſaubonus* in annotationibus ad hunc *Athenaei* locum. *Clark.* Add. *Quirin.* Primord. Corcyrae p. 107. *Ern.*

Ver. 7 Δαιτυμόνες δ᾽ ἀνὰ δώματ᾽ ἀκουάζωνται ἀοιδοῦ] Καὶ τὴν μουσικὴν οἱ πρότερον εἰς παιδείαν ἔταξαν, οὐχ ὡς ἀναγκαῖον· οὐδὲν γὰρ ἔχει τοιοῦτον· οὐδ᾽ ὡς χρήσιμον, ὥσπερ τὰ γράμματα, πρὸς χρηματισμὸν, καὶ πρὸς οἰκονομίαν, καὶ πρὸς μάθησιν, καὶ πρὸς πολιτικὰς πράξεις πολλάς· — οὐδ᾽ αὖ, καθάπερ ἡ γυμναστικὴ, πρὸς ὑγίειαν καὶ ἀλκήν· οὐδέτερον γὰρ τούτων ὁρῶμεν γιγνόμενον ἐκ τῆς μουσικῆς. Λείπεται τοίνυν πρὸς τὴν ἐν τῇ σχολῇ διαγωγήν· εἰς ὅπερ καὶ φαίνονται παράγοντες αὐτήν. Ἣν γὰρ οἴονται διαγωγὴν εἶναι τῶν ἐλευθέρων, ἐν ταύτῃ τάττουσι. Διόπερ — φησὶν Ὀδυσσεὺς ταύτην ἀρίστην εἶναι διαγωγὴν, ὅταν εὐφραινομένων τῶν ἀνθρώπων, Δαιτυμόνες δ᾽ ἀνὰ δώματ᾽ ἀκουάζωνται ἀοιδοῦ, Ἥμενοι ἑξείης. *Ariſtot. de Republ. lib.* VIII, *cap.* 3.

Ibid. Ἀκουάζωνται] *Al.* ἀκουάζονται.

Ver. 8 Παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι] Virgil. *Dapes, et plenae pocula menſae. Aen.* XI, 738.

Ver. 9 Δ᾽ ἐκ κρητῆρος] Apud *Maximum Tyrium*, Diſſ. 37, (notante *Barneſio*,) δὲ κρητῆρος.

Ver. 10 Φορέῃσι] Apud eundem προχέῃσι.

Τοῦτό τί μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶν εἴδεται εἶναι.
Σοὶ δ' ἐμὰ κήδεα θυμὸς ἐπετράπετο στονόεντα
Εἴρεσθ', ὄφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στοναχίζω.
Τί πρῶτον, τί δ' ἔπειτα, τί δ' ὑστάτιον καταλέξω;
Κήδε' ἐπεί μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ οὐρανίωνες.
Νῦν δ' ὄνομα πρῶτον μυθήσομαι, ὄφρα καὶ ὑμεῖς
Εἴδετ'· ἐγὼ δ' ἂν ἔπειτα, φυγὼν ὕπο νηλεὲς ἦμαρ,
Ὑμῖν ξεῖνος ἔω, καὶ ἀπόπροθι δώματα ναίων·
Εἴμ' Ὀδυσεὺς Λαερτιάδης, ὃς πᾶσι δόλοισιν
Ἀνθρώποισι μέλω, καί μευ κλέος οὐρανὸν ἵκει·
Ναιετάω δ' Ἰθάκην εὐδείελον· ἐν δ' ὄρος αὐτῇ
Νήριτον, εἰνοσίφυλλον, ἀριπρεπές· ἀμφὶ δὲ νῆσοι
Πολλαὶ ναιετάουσι μάλα σχεδὸν ἀλλήλῃσι,

Hoc quiddam mihi pulcherrimum in mente videtur eſſe.
Tibi vero meas aerumnas animus inſtitit luctuoſas
Sciſcitari; ut adhuc magis lugens ingemiſcam.
Quid primum, quid autem deinde, quid vero ultimum narrabo?
Aerumnas quandoquidem mihi multas dederunt Dii coeleſtes.
Nunc vero nomen primum dicam; ut et vos
Sciatis; ego vero deinde, poſtquam effugero ſaevum fatum,
Vobis hoſpes ſim, etiam longe domum habitans:
Sum Vlyſſes Laertiades, qui omnibus dolis
Hominibus curae ſum, et mea fama ad coelum pervenit:
Habito autem Ithacam apricam: in ipſa vero mons *eſt*
Neritus nemoroſus, conſpicuus: circum autem inſulae
Multae habitantur valde prope invicem,

13 Στεναχίζω] R. 14 τοι ἔπειτα] edd. omnes. 15 κήδ' ἐπεὶ] A. L.

Ibid. Δεπάεσσιν] *Euſtath.* δεπάεσσι; quod verum eſt. *Ern.*

Ver. 12 Σοὶ δ' ἐμὰ κήδεα] Virgil. *Infandum, regina, iubes renovare dolorem —. Sed ſi tantus amor caſus cognoſcere noſtros, — Incipiam. Aen.* II, 3, 10, 12. Καὶ μὴν ὅγε Ὀδυσσεὺς τῷ Ἀλκινόῳ, Σοὶ δ' ἐμὰ κήδεα θυμὸς ἐπετράπετο στονόεντα Εἴρεσθαι, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στεναχίζω. Καὶ πρὸς τὸν χορὸν ὁ Οἰδίπους, [*Sophocl. Oedip. Colon. ver.* 501,] Δεινὸν μὲν τὸ πάλαι κείμενον ἤδη κακόν, Ὦ ξεῖν', ἐπεγείρειν. — Τῶν οὖν κακῶν φυλακτέον ἐστὶ τὰς ἐρωτήσεις. Ἀνιῶνται γὰρ διηγούμενοι καταδίκας αὐτῶν, ἢ ταφὰς παίδων, ἤ τινας κατὰ γῆν οὐκ εὐτυχεῖς ἢ κατὰ θάλατταν ἐμπορίας. *Plutarch. Sympoſiac. Lib.* II, *Probl.* I.

Ibid. Ἐπετράπετο] Τουτέστιν ἐπέτρεψε. *Euſtath.* Sed vide ſupra ad ί, 491; et infra ad *ver.* 296 huius libri.

Ver. 13 Στεναχίζω] MS. a *Tho. Bentleio* collatus, στεναχίζω. Atque ita legitur apud *Euſtathium* in commentario, et apud *Plutarchum*, loco ſupra ad *ver.* 12, citato.

Ver. 14 Τί πρῶτον, τί δ' ἔπειτα] Apud *Euſtathium*, Τί πρῶτον τοι ἔπειτα. *Al.* τί ἔπειτα. *Clark.* Vid. Var. Lect.

Ver. 19 Εἴμ' Ὀδυσεὺς Λαερτιάδης] Virgil. *Sum pius Aeneas. Aen.* I, 382.

Ibid. Ὃς πᾶσι δόλοισιν Ἀνθρώποισι μέλω] Vide ſupra ad γ', 121. *Clark.* Horat. S. I, 6, 31. *Puellis iniiciat curam quaerendi ſingula* etc. *Ern.*

Ver. 20 Ἵκει] *Al.* ἥκει.

Ver. 21 Ἰθάκην εὐδείελον] Πρὸς δύσιν τῶν ἄλλων κειμένων. *Schol.* Caeterum in verſu Homeri (inquit *Xylander* in annotationibus ad *Strabonem, Lib.* X, *pag.* 696, *al.* 454,) ἐπιπήλατος pro εὐδείελος, legitur; longe quidem rectius. Immo vero minus recte; ut liquet ex Odyſ. δ', 605; notante *Barneſio*.

Ibid. Ἐν δ' ὄρος αὐτῇ Νήριτον] Τὸ δὲ Νήριτον — Κράτης τε, ἐν τῷ περὶ λιμένων, Νήτον γράφει· καὶ Φιλόξενος δὲ ὁμοίως· ὃς καὶ τὴν Ἰθάκην ὑπονήϊον ἐντεῦθεν εἰρῆσθαι φησίν. *Euſtath.* Vide ſupra ad ά, 186; et γ', 81. *Al.* Νήρικον.

Ver.

Δουλίχιόν τε, Σάμη τε, καὶ ὑλήεσσα Ζάκυνθος·
Αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ πανυπερτάτη εἰν ἁλὶ κεῖται
Πρὸς ζόφον, (αἱ δέ τ' ἄνευθε πρὸς ἠῶ τ' ἠέλιόν τε·)
Τρηχεῖ', ἀλλ' ἀγαθὴ κουροτρόφος· οὔτι ἔγωγε
Ἧς γαίης δύναμαι γλυκερώτερον ἄλλο ἰδέσθαι.
Ἦ μέν μ' αὐτόθ' ἔρυκε Καλυψώ, δῖα θεάων,
Ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν εἶναι·
Ὣς δ' αὔτως Κίρκη κατερήτυεν ἐν μεγάροισιν
Αἰαίη, δολόεσσα, λιλαιομένη πόσιν εἶναι·
Ἀλλ' ἐμὸν οὔποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον.
Ὣς οὐδὲν γλύκιον ἧς πατρίδος οὐδὲ τοκήων

Dulichiumque, Sameque, et nemoroſa Zacynthus:
Ipſa autem humilis longe-ſuprema in mari iacet
Ad Occaſum, (illae vero ſeorſum ad auroram ſolemque;)
Aſpera, ſed bona iuvenum-altrix: nihil ego
Propria terra poſſum dulcius aliud videre.
Sane quidem me illic detinebat Calypſo, nobiliſſima dearum,
In ſpecubus cavis, cupiens *ſibi* maritum eſſe:
Similiter porro Circe detinebat domi ſuae
Aeaea, doloſa, cupiens *ſibi* maritum eſſe:
Sed meum nunquam animum in pectore flectebant.
Adeo nihil dulcius ſua patria neque parentibus

26 Ἄνευθεν] F. male. 29 ἡ μέν] A. 1. R. L. 30 ἐν σπέσι] R. conf. ad *ver.* 114. de verſu *vid. not.*

Ver. 24 Δουλίχιόν τε, Σάμη τε, καὶ ὑλήεσσα Ζάκυνθος] Virgil. *Nemoroſa Zacynthos, Dulichiumque, Sameque, et Neritos ardua ſaxis.* *Aen.* III, 270

Ver. 25 Αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ πανυπερτάτη εἰν ἁλὶ κεῖται] Χθαμαλὴ, ταπεινὴ, κοίλη τὴν θέσιν· πῶς ἐν πανυπερτάτη; ἢ τῇ δόξῃ, ἢ πρώτη τῶν ἄλλων, ὡς πρὸς δύσιν. *Schol.* Plures huius rei explicationes afferunt *Strabo, Geograph. lib.* X, *pag.* 697, *al.* 454; et *Euſtathius* ad locum; ſed parum aptas. Vide ad *Il.* γ', 201.

Ver. 27 Τρηχεῖ', ἀλλ' ἀγαθὴ κουροτρόφος] "Tota denique noſtra illa aſpera et montuoſa, et fidelis, et ſimplex, et fautrix ſuorum regio." *Cicero, Orat. pro Cn. Plancio.* "Ithacam illam in aſperrimis ſaxis tanquam nidulum affixam." *Id. de Orat. Lib.* I. *Non eſt aptus equis Ithacae locus, ut neque planis Porrectus ſpatiis. Epiſt.* I, VII, 41. Vide ſupra ad δ', 601.

Ibid. Τρηχεῖ'] Vide ad *Il.* β', 635.

Ver. 29 Ἦ μέν] *Al.* Ἡ μέν.

Ver. 30 Ἐν σπέσσι] Deeſt hic verſus in MSS. nonnullis a *Tho. Bentléio* collatis. *Clark.* Abeſt etiam ab ed. Flor. quod pro ſua negligentia non notavit *Barneſius*, eamque ob cauſam etiam *Clarkius* ignoravit. Nec habuit in ſuis exemplis *Euſtathius*: Καὶ εἰπὼν, ὡς ἔρυκε μὲν αὐτὸν καὶ ἡ Καλυψὼ αὐτόθι, κατερήτυε δὲ καὶ Κίρκη Αἰαίη, δολόεσσα, λιλαιομένη πόσιν εἶναι. Traductus huc eſt verſus ex ά, 15. *Ern.*

Ver. 32 Αἰαίη] Τὸ δὲ, Αἰαίη, ἀντὶ τοῦ Κολχικὴ, κατὰ ἐπωνυμίαν τοπικήν· Αἶα γὰρ πόλις Κολχίδος. *Euſtath.*

Ver. 33 Ἔπειθον] *Al.* ἔπειθεν.

Ver. 34 Ὣς οὐδὲν γλύκιον ἧς πατρίδος] "Patriam, qua nihil poteſt eſſe iucundius." *Cicero, Orat. poſt reditum in Senatu, ſub initio.* "Cari ſunt parentes, cari liberi, propinqui, familiares; ſed omnes omnium caritates patria una complexa eſt." *Id. De Officiis, lib.* I, §. 17. Ἡ πατρὶς, ὡς ἔοικε, φίλτατον βροτοῖς. *Euripid. Phoeniſſ. ver.* 409. *Neſcio qua natale ſolum dulcedine captos Ducit. Ovid. ex Ponto, lib.* I, *Epiſt.* III, *ver.* 35. *Nos patriae fines et dulcia linquimus arva. Virgil. Eclog.* I, 3.

Ibid. Γλύκιον ἧς πατρίδος] *Al.* γλύκιόν γ' ἧς πατρίδος· et, γλύκιον γῆς πατρίδος.

Γίνεται, εἴπερ καί τις ἀπόπροθι πίονα οἶκον
Γαίῃ ἐν ἀλλοδαπῇ ναίει ἀπάνευθε τοκήων.
Εἰ δ' ἄγε τοι καὶ νόστον ἐμὸν πολυκηδέ' ἐνίσπω,
Ὅν μοι Ζεὺς ἐφέηκεν ἀπὸ Τροίηθεν ἰόντι.
Ἰλιόθεν με φέρων ἄνεμος Κικόνεσσι πέλασσεν,
Ἰσμάρῳ· ἔνθα δ' ἐγὼ πόλιν ἔπραθον, ὤλεσα δ' αὐτούς.
Ἐκ πόλιος δ' ἀλόχους καὶ κτήματα πολλὰ λαβόντες
Δασσάμεθ', ὡς μήτις μοι ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης.
Ἔνθ' ἤτοι μὲν ἐγὼ διερῷ ποδὶ φευγέμεν ἡμέας
Ἠνώγεα· τοὶ δὲ μέγα νήπιοι οὐκ ἐπίθοντο·
Ἔνθα δὲ πολλὸν μὲν μέθυ πίνετο, πολλὰ δὲ μῆλα
Ἔσφαζον παρὰ θῖνα, καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς.
Τόφρα δ' ἄρ' οἰχόμενοι Κίκονες Κικόνεσσι γεγώνευν,

Eſt, etiamſi et quis procul divitem domum
Terra in aliena habitet ſeorſum a parentibus.
Age vero tibi et reditum meum lachrymoſum narrabo,
Quem mihi Iupiter immiſit a Troia profecto.
Ab Ilio me ferens ventus Ciconibus appulit,
Ad Iſmarum: ibi autem ego urbem depopulatus ſum, occidique ipſos *incolas*
Ex urbe vero uxores et poſſeſſiones multas ubi ceperamus,
Diviſimus, ut nequis mihi privatus abiret aequali portione.
Tum vero quidem ego celeri pede fugere nos
Hortabar; illi vero valde ſtulti non parebant.
Hic vero multum quidem vinum bibebatur, multas autem oves
Mactabant ad littus, et flexipedes camuros boves.
Interea vero abeuntes Cicones Ciconibus acclamabant,

Ver. 36 Ναίει] Apud *Euſtathium* in commentario, ναίῃ. *Clark.* Quod facile praetulerim. *Ern.*

Ver. 37 Εἰ δ' ἄγε] Vis particulae, Εἰ, hoc in loco huiuſmodi eſt: *Siquidem me caſus meos narrare velis, age etc.* Vide ad *Il.* ζ', 376.

Ver. 40 Ἰσμάρῳ] Ἴσμαρος, πόλις τῆς Κικονίας, ἥτις νῦν Μαρωνεία [*Barneſius* ex *Euſtathio* edidit Μαρώνεια] λέγεται. *Schol.*

Ibid. Ἐγὼ πόλιν] Ita *Barneſius.* *Vulgg.* ἐγὼν πόλιν.

Ibid. Πόλιν ἔπραθον] Ἐπεὶ οἱ Κίκονες τῷ Πριάμῳ συνεμάχησαν. Κικόνων ἡγήτορι Μέντῃ. [*Iliad.* ρ', 73.] *Schol.*

Ibid. Ὤλεσα δ' αὐτούς] Αὐτοὺς eleganter *incolae.* Vide ad *Iliad.* α', 4. *Ern.*

Ver. 42 Δασσάμεθ', ὡς μήτις μοι ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης] Μοῖραν πᾶσι νέμειν ἰσότης δ' ἐν πᾶσιν ἀρίστη. *Phocylides* ποίημα νουθετ. ver. 130.

Ibid. Ἴσης] Δῆλον δὲ ὅτι ἐν τῷ ἴσης, λείπει τὸ μοίρας. Διὸ καὶ λαμβάνεται ἡ λέξις ἀντὶ ἰσομοιρίας. *Euſtath.*

Ver. 43 Διερῷ ποδὶ] Μεταφορικῶς τῇ νηΐ· οἱ δὲ διερῷ, τῷ ὀξεῖ, καὶ ταχεῖ· οἱ δὲ, τῷ ζῶντι, ἐπεὶ ξηροὶ οἱ ἀποθανόντες· καὶ γὰρ ἑτέρωθι, [ſupra ζ', 201,] διερὸς βροτὸς, φησίν· οἱ δὲ, τῇ κώπῃ· οἱ δὲ, τῷ διερῷ ἐκ τῆς θαλάσσης, πρὶν ξηρανθῆναι τὴν ἐκ τῆς βάσεως ὑγρασίαν. *Schol.* Quae omnes admodum inficetae explicationes. Longe veriſimilior videtur interpretatio quam ex Veteribus affert *Euſtathius*; nempe ut per πόδα διερὸν intelligatur, τὸν σπουδαῖον καὶ μὴ ξηραινόμενον τῆς ἐξ ἱδρώτων νοτίδος. Ἵνα ᾖ διερῷ ποδὶ φεύγειν, τὸ παραχρῆμα σπουδαίως διὰ θαλάσσης φεύγειν. Quam interpretationem agnoviſſe videtur et *Scholiaſtes*, quum addit, λέγει δὲ τὸν ἱδρῶτα. *Qua via ſecta ſemel liquido pede detulit undas.* *Lucret.* Lib. VI, ver. 638. *Clark.* Apud *Lucretium*, qui manifeſte hinc duxit *liquidum pedem*, undis tribuitur *liquidus pes*: quidni ergo hic de navi intelligamus? *Ern.*

Ver.

Οἵ σφισι γείτονες ἦσαν ἅμα πλέονες καὶ ἀρείους,
Ἤπειρον ναίοντες, ἐπιστάμενοι μὲν ἀφ' ἵππων
Ἀνδράσι μάρνασθαι, καὶ ὅθι χρὴ πεζὸν ἐόντα.
Ἦλθον ἔπειθ', ὅσα φύλλα, καὶ ἄνθεα γίνεται ὥρῃ,
Ἠέριοι· τότε δή ῥα κακὴ Διὸς αἶσα παρέστη
Ἡμῖν αἰνομόροισιν, ἵν' ἄλγεα πολλὰ πάθωμεν.
Στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην παρὰ νηυσὶ θοῇσι·
Βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχείῃσιν.
Ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν, καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
Τόφρα δ' ἀλεξάμενοι μένομεν πλέονάς περ ἐόντας·
Ἦμος δ' ἠέλιος μετενίσσετο βουλυτόνδε,
Καὶ τότε δὴ Κίκονες κλῖναν δαμάσαντες Ἀχαιούς·
Ἓξ δ' ἀφ' ἑκάστης νηὸς ἐϋκνήμιδες ἑταῖροι
Ὤλονθ'· οἱ δ' ἄλλοι φύγομεν θάνατόν τε, μόρον τε.
Ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ,

Qui ipſis vicini erant ſimul plures et meliores,
Continentem habitantes, docti quidem ab equis
Cum-hominibus pugnare, et cum opus-eſſet peditem pugnare.
Venerunt deinde, quot folia et flores naſcuntur vere,
Matutini: tunc ſane malum Iovis fatum aſſuit
Nobis infelicibus; ut dolores multos pateremur.
Conſiſtentes autem pugnabant pugna ad naves veloces;
Feriebantque ſe-invicem aereis haſtis
Quamdiu quidem tempus-matutinum erat, et augebatur ſacra dies,
Tamdiu utique nos-defendentes ſuſtinebamus, plures licet eſſent:
Quando vero ſol tranſibat veſperam-verſus,
Tum vero Cicones pepulerunt domitos Achivos.
Sex autem a ſingulis navibus bene-ocreati ſocii
Perierunt: caeteri vero effugimus mortemque fatumque.
Illinc vero ulterius navigabamus dolentes corde,

48 Οἵ σφιν] edd. vett. 49 ἀμφ' ἵππων] R. male. 57 ἀλεξόμενοι] F. A. 1. R. L. quod praetulerim. 59 δαμάσοντες] A. 2. 3.

Ver. 48 Οἵ σφισι] *Al.* Οἵ σφιν.

Ver. 49, 50 Ἐπιστάμενοι μὲν ἀφ' ἵππων — καὶ ὅθι χρὴ πεζὸν ἐόντα] Virgil. *Seu cum pedes iret in hoſtem, Seu ſpumantis equi foderet calcaribus armos. Aen.* VI, 880. Apud Homerum autem, ἀφ' ἵππων μάρνασθαι (uti ex innumeris *Iliados* locis liquet,) non *ex ipſis equis*, ſed *e curribus pugnare*, denotat.

Ver. 51 Ὅσα φύλλα] Virgil. *Quam multa in ſylvis autumni frigore primo Lapſa cadunt folia. Aen.* VI, 309.

Ibid. Ὥρῃ] *Al.* ἦρος. *Clark.* Ἦρος eſt gloſſa, explicans ὥρῃ. ὥρα unamquamque anni partem ſignificat; res debet oſtendere, quae intelligenda ſit. Folia autem et flores naſcuntur verno tempore. *Ern.*

Ver. 54 Στησάμενοι δ' ἐμάχοντο] Στησάμενοι eſt *inſtructa acie. Ern.*

Ver. 57 Ἀλεξάμενοι] *Al.* ἀλεξόμενοι.

Ver. 58 Ἦμος δ' ἠέλιος μετενίσσετο βουλυτόνδε] Μετεπορεύετο μετὰ τὴν τῆς ἡμέρας αὔξησιν ὁ Ἥλιος κατὰ ὥραν βουλυτοῦ· ὅς ἐστι μεσημβρία ἐστὶν, ἢ ὀλίγον τι μετὰ μεσημβρίαν, ὅτε βόες λύονται τοῦ κάμνειν. *Euſtath.* Virgil. *Aratra iugo referunt ſuſpenſa iuvenci; Et Sol creſcentes decedens duplicat umbras. Eclog.* II, 65.

Ibid. Μετενίσσετο] *Al.* μετενείσετο. *Clark.* Sic *Euſtath.* qui μετενίσσετο ut recentius repudiat, iſque audiendus. Vide dicta ad ζ, 19. *Ern.*

Ver.

Ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους.
Οὐδ' ἄρα μοι προτέρω νῆες κίον ἀμφιέλισσαι,
Πρίν τινα τῶν δειλῶν ἑτάρων τρὶς ἕκαστον ἀῦσαι,
Οἳ θάνον ἐν πεδίῳ Κικόνων ὕπο δηϊωθέντες.
Νηυσὶ δ' ἐπῶρσ' ἄνεμον Βορέην νεφεληγερέτα Ζεὺς
Λαίλαπι θεσπεσίῃ, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψε
Γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ.
Αἱ μὲν ἔπειτ' ἐφέροντ' ἐπικάρσιαι, ἱστία δέ σφιν
Τριχθά τε καὶ τετραχθὰ διέσχισεν ἲς ἀνέμοιο.
Καὶ τὰ μὲν ἐς νῆας κάθεμεν δείσαντες ὄλεθρον,
Αὐτὰς δ' ἐσσυμένως προερύσσαμεν ἤπειρόνδε.
Ἔνθα δύω νύκτας, δύο τ' ἤματα συνεχὲς αἰεὶ

Lubentes ex morte, charis amiſſis ſociis.
Neque ſane mihi ulterius naves procedebant remis-utrinque-agitatae,
Priuſquam horum miſerorum ſociorum ter unumquemque vocaſſemus,
Qui perierunt in campo a Ciconibus trucidati.
Navibus autem immiſit ventum Boream nubium-coactor Iupiter
Cum procella ingenti, nubibuſque cooperuit
Terram ſimul et pontum; ingruit vero e-coelo nox.
Hae quidem deinde ferebantur obliquae; vela autem ipſis
In tres quatuorque partes diſcidit vis venti.
Et haec quidem in naves depoſuimus, timentes interitum:
Ipſas vero feſtinanter ſubduximus ad continentem.
Hic duas noctes et duos dies continenter ſemper

65 Ἄῦσαι] F. R. recte. 70 σφι in fin.] F. A. L. recte.

Ver. 64 Οὐδ' ἄρα] Non hic ſupervacaneum eſt iſtud ἄρα· ſed vim habet huiuſmodi: *Neque, uti tam propere fugientibus fieri veriſimillimum erat,* —. Vel; *Neque impediit trepida noſtra fuga quin, priuſquam ulterius progrederemur, etc.*

Ver. 65 Τρὶς ἕκαστον ἀῦσαι] Ἔθος δὲ ἦν τῶν τελευτησάντων ἐπ' ἀλλοδαπῆς, εἰ καὶ μὴ τὰ σώματα εἴη παρ' αὐτοῖς, τὰς γοῦν ψυχὰς διά τινων μυστηρίων ἀνακαλεῖσθαι, καὶ ὥσπερ συμπλεύσας εἰς τὴν πατρίδα διαπεραιοῦν. *Schol.* ad *Pindar. Pythior. Od.* IV, *ver.* 284. Eiuſdemque ritus meminerunt *Euſtathius* et *Scholiaſtes* ad hunc *Homeri* locum. Virgil. *Animamque ſepulchro Condimus, et magna ſupremum voce ciemus.* *Aen.* III, 67. *Tunc egomet tumulum Rhaeteo in littore inanem Conſtitui, et magna manes ter voce vocavi.* VI, 505.

Ver. 66 Δηϊωθέντες] Pronuntiabatur δηωθέντες. Vti recte notavit *Barneſius.*

Ver. 68 Σὺν δὲ νεφέεσσι] Vide ſupra ad *ι*, 293.

Ver. 70 Αἱ μὲν ἔπειτ' ἐφέροντ' ἐπικάρσιαι] Ἐπικάρσιαι, πλάγιαι. *Schol.* Virgil. *Obliquatque ſinus in ventum. Aen.* V, 11. *Euſtathius* vero vocem ἐπικάρσιαι aliter exponit: Ἐπικάρσιαι δὲ, (inquit,) οὐ πλάγιαι νῦν ὁμοίως τῷ ἐγκάρσιοι, ἀλλ' ἐπὶ κεφαλὴν, διὰ τὴν ἐκ τοῦ σφοδροῦ πνεύματος τῶν ἱστίων πολλὴν ἔντασιν.

Ver. 71 Τριχθά τε καὶ τετραχθὰ διέσχισεν] Vide ad *Il.* γ', 363.

Ver. 72 Κάθεμεν] Editiones vulgatae habent κάτθεμεν; *Barneſius* autem κάθεμεν edidit, ex *Hymno Apollinis,* qui *Homero* aſcribitur, *ver.* 487, 503; ubi etiam in vulgatis Editionibus legitur, κάθετον, κάθεσαν. Atque hanc *Barneſii* lectionem, cum et ex uno MS. a *Tho. Bentleio* collato firmatur, in Textum recepi. *Clark.* Infra 149. καθείλομεν. *Ern.*

Ver. 73 Προερύσσαμεν] *Al.* προερέσσαμεν. *Clark.* Προερέσσαμεν *eſt lectio Ariſtarchi,* auctore *Euſtathio. Ern.*

Ver. 74 Συνεχὲς αἰεὶ] Καὶ οὖρα ἐν τούτοις τὸ συνεχὲς ἐκτεῖνον τὴν κατάρχουσαν προθεσιν ἀσυνήθως. Διὸ καὶ ἐτόλμησάν τινες, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ ἐννέπω, οὕτω καὶ ἐνταῦθα διπλῶσαι τὸ ἀμετάβολον διὰ δάκτυλον. *Euſtath.* Vide ad *Il.* μ', 26.

Ver.

Κείμεθ᾽, ὁμοῦ καμάτῳ τε, καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες·
Ἀλλ᾽ ὅτε δὴ τρίτον ἦμαρ ἐϋπλόκαμος τέλεσ᾽ ἠώς,
Ἱστοὺς στησάμενοι, ἀνά θ᾽ ἱστία λευκὰ ἐρύσαντες
Ἥμεθα· τὰς δ᾽ ἄνεμός τε, κυβερνῆταί τ᾽ ἴθυνον.
Καί νύ κεν ἀσκηθὴς ἱκόμην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Ἀλλά με κῦμα, ῥόος τε, περιγνάμπτοντα Μάλειαν,
Καὶ Βορέης ἀπέωσε, παρέπλαγξεν δὲ Κυθήρων.
Ἔνθεν δ᾽ ἐννῆμαρ φερόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισι
Πόντον ἐπ᾽ ἰχθυόεντ᾽· αὐτὰρ δεκάτῃ ἐπέβημεν
Γαίης Λωτοφάγων, οἵτ᾽ ἄνθινον εἶδαρ ἔδουσιν.
Ἔνθα δ᾽ ἐπ᾽ ἠπείρου βῆμεν, καὶ ἀφυσσάμεθ᾽ ὕδωρ·
Αἶψα δὲ δεῖπνον ἕλοντο θοῇς παρὰ νηυσὶν ἑταῖροι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιό τ᾽ ἐπασσάμεθ᾽, ἠδὲ ποτῆτος,
Δὴ τότ᾽ ἐγὼν ἑτάρους προΐην πεύθεσθαι ἰόντας,
(Ἄνδρε δύω κρίνας, τρίτατον κήρυχ᾽ ἅμ᾽ ὀπάσσας,)
Οἵτινες ἀνέρες εἶεν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες.

Iacebamus, ſimul laboreque et doloribus animum rodentes:
Sed quando iam tertium diem comas-pulchra compleviſſet aurora;
Malis erectis, veliſque albis explicatis,
Sedebamus: illas vero ventuſque gubernatoreſque dirigebant.
Et iam incolumis perveniſſem in patriam terram,
Sed me unda, aeſtuſque, circumflectentem Maleam,
Et Boreas depulit, et aberrare-fecit Cytheris.
Hinc autem novem-diebus ferebar pernicioſis ventis
Pontum per piſcoſum: at decimo conſcendimus
Terram Lotophagorum, qui utique floridum cibum edunt.
Hic vero continentem ingreſſi-ſumus et hauſimus aquam;
Statim autem prandium ceperunt celeres apud naves ſocii.
At poſtquam cibum guſtaſſemus, et potum,
Tum vero ego ſocios praemiſi ſciſcitatum profectos,
(Viris duobus electis, tertio praecone ſimul addito,)
Quinam viri eſſent in terra panem edentes.

80 Περιγνάπτοντα] R. 89 ὀπάσας] edd. praeter A. 2. 3. male.

Ver. 80 Μάλειαν] Ἀκρωτήριον τῆς Λακωνικῆς. *Schol.*

Ver. 81 Κυθήρων] Κύθηρα νῆσος τῆς Λακωνικῆς. *Schol.*

Ver. 82 Ἐννῆμαρ φερόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισι] Vide *Strabonem, Geograph. lib.* I, *pag.* 45. *al.* 25.

Ver. 84 Γαίης Λωτοφάγων] Ἀκτὴν δὲ προέχουσαν ἐς τὸν πόντον τούτων τῶν Γινδάνων νέμονται Λωτοφάγοι· οἳ τὸν καρπὸν μοῦνον τοῦ λωτοῦ τρώγοντες ζώουσι. *Herodotus, lib.* IV, *cap.* 177. Τὴν δὲ Μήνιγγα νομίζουσιν εἶναι τὴν τῶν Λωτοφάγων γῆν, τὴν ὑφ᾽ Ὁμήρου λεγομένην· καὶ δείκνυταί τινα σύμβολα, καὶ βωμὸς Ὀδυσσέως. καὶ αὐτὸς ὁ καρπός· πολὺ γάρ ἐστι τὸ δένδρον ἐν αὐτῇ τὸ καλούμενον λωτὸν ἔχον ἥδιστον καρπόν. *Strabo, Geograph. lib.* XVII, *pag.* 1191, *al.* 834. Vide et eundem *lib.* I, *pag.* 44, *al.* 25; et *lib.* III, *pag.* 237, *al.* 157; item infra ad *ver.* 94.

Ver. 85 Ἀφυσσάμεθ᾽ ὕδωρ] Vide ſupra ad δ΄, 359.

Ver. 88 Προΐην] *Al.* προΐειν. *Clark. Miſi exploratum.* Vide ad *Il.* ά. 3. *Ern.*

Ver. 89 Τρίτατον κήρυχ᾽ ἅμ᾽ ὀπάσσας] Ἵνα μὴ εὐεπιχείρητοι ὦσι διὰ τὸν κήρυκα. *Schol.*

Ver. 90 Εἶεν] *Al.* ἦεν.

Ibid. Σῖτον ἔδοντες] Vide ſupra ad ϑ΄, 222.

Ver.

Οἱ δ' αἶψ' οἰχόμενοι μίγεν ἀνδράσι Λωτοφάγοισιν.
Οὐδ' ἄρα Λωτοφάγοι μήδονθ' ἑτάροισιν ὄλεθρον
Ἡμετέροις, ἀλλά σφι δόσαν λωτοῖο πάσασθαι.
Τῶν δ' ὅστις λωτοῖο φάγοι μελιηδέα καρπὸν,
Οὐκ ἔτ' ἀπαγγεῖλαι πάλιν ἤθελεν, οὐδὲ νέεσθαι·
Ἀλλ' αὐτοῦ βούλοντο μετ' ἀνδράσι Λωτοφάγοισι
Λωτὸν ἐρεπτόμενοι μενέμεν, νόστου τε λαθέσθαι.
Τοὺς μὲν ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἄγον κλαίοντας ἀνάγκῃ,
Νηυσὶ δ' ἐνὶ γλαφυρῇσιν ὑπὸ ζυγὰ δῆσα ἐρύσσας.
Αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κελόμην ἐρίηρας ἑταίρους
Σπερχομένους νηῶν ἐπιβαινέμεν ὠκειάων,
Μή πω τις λωτοῖο φαγὼν νόστοιο λάθηται.
Οἱ δ' αἶψ' εἴσβαινον, καὶ ἐπὶ κληῗσι κάθιζον.
Ἑξῆς δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
Ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν, ἀκαχήμενοι ἦτορ.

Hi vero ſtatim abeuntes congreſſi ſunt viris Lotophagis.
Neque ſane Lotophagi parabant ſociis mortem
Noſtris, ſed ipſis praebuerunt lotum guſtandam.
Horum autem quicunque loti comediſſet dulcem fructum,
Non amplius renunciare rurſum volebat, neque redire:
Sed illic volebant apud viros Lotophagos
Lotum edentes manere, reditusque oblivisci.
Hos quidem ego ad naves duxi flentes neceſſitate,
Navibusque in cavis ſub tranſtra ligavi tractos.
At caeteros iuſſi dilectos ſocios
Feſtinantes naves conſcendere celeres,
Ne fortaſſis quis loto paſtus reditus oblivisceretur.
Hi autem ſtatim ingrediebantur, et per tranſtra ſedebant:
Ordine vero ſedentes canum mare verberabant remis.
Illinc autem ulterius navigabamus dolentes corde.

99 Νηυσὶ δ' ἐν γλ.] edd. vett. *ibid.* ἐρύσας] eaed. 102 μή πως] R.

Ver. 92 Ἄρα] *Vt antea fecerunt Cicones.*

Ver. 94 Ὅστις λωτοῖο φάγοι μελιηδέα καρπὸν, *etc.*] Ovid. *Sic nova Dulichio Lotos guſtata palato, Illo, quo nocuit, grata ſapore fuit. Triſt.* IV, I, 31. *Nec deguſtanti Lotos amara fuit. Hos ego, qui patriae faciant oblivia, ſuccos Parte meae vitae, ſi modo dentur, emam. Pont.* IV, x, 18. Ὁ δὲ τοῦ λωτοῦ καρπὸς ἐστι μέγεθος, ἴσον τὸ τῆς σχίνου· γλυκύτητα δὲ, τοῦ φοίνικος τῷ καρπῷ προσείκελος. Ποιεῦνται δὲ ἐκ τοῦ καρποῦ τούτου οἱ Λωτοφάγοι καὶ οἶνον. *Herodot. Lib.* IV, *cap.* 177. Vide *Athenaeum, lib.* XIV, *cap.* 18; et *Plin. Nat. Hiſt. lib.* XIII, *cap.* 17. item ſupra ad *ver.* 84. Porro *Heraclides Ponticus* haec allegorice interpretatur: Καθόλου δὲ (inquit) τὴν Ὀδυσσέως πλάνην, εἴ τις ἀκριβῶς ἐθέλει σκοπεῖν, ἠλληγορημένην εὑρήσει. Πάσης γὰρ ἀρετῆς καθάπερ ὄργανόν τι, τὸν Ὀδυσσέα παραστησάμενος ἑαυτῷ ["Ομηρος,] διαπεφιλοσόφηκεν, (ἐπειδὴ τὰς ἐκνεμομένας τὸν ἀνθρώπινον βίον ἤχθηρε κακίας,) ἡδονὴν μὲν τὸ Λωτοφάγου χωρίον, ξένης γεωργὸν ἀπολαύσεως, ἣν Ὀδυσσεὺς ἐγκρατῶς παρέπλευσε.

Ver. 96 Βούλοντο] *Apud Euſtathium* in commentario, *Βούλοιντο*.

Ibid. Μετ' ἀνδράσι] *Al.* παρ' ἀνδράσι.

Ver. 98, 99 Ἄγον — Νηυσὶ δ' ἐνὶ] *Al.* ἄγων — Νηυσὶν ἐνί.

Ver. 99 Ἐρύσσας] Ita recte *Barneſius*, pro vulgato ἐρύσας. Vide ad *Il.* π', 781.

Ver.

Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ὑπερφιάλων, ἀθεμίστων,
Ἱκόμεθ', οἵ ῥα θεοῖσι πεποιθότες ἀθανάτοισιν,
Οὔτε φυτεύουσιν χερσὶν φυτὸν, οὔτ' ἀρόωσιν.
Ἀλλὰ τάγ' ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα πάντα φύονται,
Πυροὶ, καὶ κριθαὶ, ἠδ' ἄμπελοι, αἵτε φέρουσιν
Οἶνον ἐριστάφυλον, καί σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει.
Τοῖσιν δ' οὔτ' ἀγοραὶ βουληφόροι, οὔτε θέμιστες·
Ἀλλ' οἵγ' ὑψηλῶν ὀρέων ναίουσι κάρηνα,
Ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι· θεμιστεύει δὲ ἕκαστος

Cyclopum autem ad terram ſuperborum, exlegum,
Venimus, qui ſcilicet diis freti immortalibus,
Neque plantant manibus plantam, neque arant:
Sed haec abſque ſemente et aratione omnia proveniunt,
Triticum, et hordeum, atque vites, quae utique ferunt
Vinum ex-magnis-uvis, et ipſis Iovis imber incrementum-dat.
Illis vero neque conciones conſiliariae, neque leges;
Sed ipſi celſorum montium inhabitant cacumina,
In ſpeluncis cavis: ius autem dat unuſquiſque

110 Οὐδ' ἄμπελοι] A. 2. 3. male. 114 ἐν σπέσι] edd. praeter R.

Ver. 106 Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ὑπερφιάλων, ἀθεμίστων, Ἱκόμεθ'] Δίκαιοι οὗτοι πλὴν Πολυφήμου· ὅθεν τὸ μὲν ὑπερφιάλων νῦν, μεγάλων· τὸ δὲ ἀθεμίστων, μὴ ἐχόντων χρείαν νόμων, διὰ τὸ θεμιστεύειν ἕκαστον [infra *ver.* 114, 115,] Παίδων ἠδ' ἀλόχων. *Schol.* Vide autem ad *ver.* 107.

Ver. 107 Οἵ ῥα] *Qui ſcilicet.*

Ibid. Πεποιθότες ἀθανάτοισιν] Εἰ δὲ καὶ πεποιθέναι μὲν θεοῖς ἐνταῦθα Κύκλωπες λέγονται· ὁ δὲ Πολύφημος ἐν τοῖς ἑξῆς [infra *ver.* 275,] ἐρεῖ ὡς οὐκ ἀλέγουσι Διὸς οἱ Κύκλωπες, ὡς φέρτεροι· ψευδῶς ἐκεῖνο φησίν. *Euſtath.* Quod tamen hinc non ſequitur. Nam Θεοῖς δὲ πεποιθέναι (inquit ipſe *Euſtathius*) Κύκλωπας ὁ μῦθος λέγει, δι' ὧν αὔξονται καρποί, οἷον Διῒ, ἀέρι· Δήμητρι, γῇ· Νύμφαις καρποτρόφοις· [*ver.* 154:] Ἀπόλλωνι, ἡλίῳ· καὶ τοῖς τοιούτοις· οἷς θαῤῥοῦντες διὰ τὸ τῆς ἐκεῖ γῆς πῖον, οὐκ ἔκαμνον. Soli nimirum fertilitate freti, omni cura, omni labore vacabant. Quod fieri potuit, etſi nulla Deorum reverentia tenerentur.

Ver. 109 Ἀλλὰ τάγ' ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα πάντα φύονται] Similiter *Heſiodus*, de aureo Seculo: Καρπὸν δ' ἔφερε ζείδωρος ἄρουρα Αὐτομάτη πολλόν τε καὶ ἄφθονον. Ἔργ. καὶ Ἡμερ. I, *ver.* 117. Et Ovidius: *Ipſa quoque immunis, raſtroque intacta, nec ullis Saucia vomeribus, per ſe dabat omnia tellus. Met.* I, 101. Et *ibid.* 111. *Mox etiam fruges tellus inarata ferebat; Nec renovatus ager gravidis canebat ariſtis.* Vide *Diodorum Siculum, lib.* V, *ſub initio*; et *Strabonem, Geograph. lib.* XI, *pag.* 766, 767; *al.* 501, 502.

Ver. 111 Ἐριστάφυλον] Ἐκ τελείου καρποῦ τῆς σταφυλῆς γινόμενον. *Schol.*

Ibid. Καί σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει] Ὄμβρος δὲ Διὸς, τουτέστιν ἀέρος. *Euſtath.* Vide ſupra ad δ', 477, et 581.

Ver. 112, 114 Τοῖσιν δ' οὔτ' ἀγοραὶ — θεμιστεύει δὲ ἕκαστος Παίδων ἠδ' ἀλόχων] Καὶ τὸ πρῶτον ἐβασιλεύοντο αἱ πόλεις, καὶ νῦν ἔτι τὰ ἔθνη· ἐκ βασιλευομένων γὰρ συνῆλθον. Πᾶσα γὰρ οἰκία βασιλεύεται ὑπὸ τοῦ πρεσβυτάτου· ὥστε καὶ αἱ ἀποικίαι διὰ τὴν συγγένειαν. Καὶ τοῦτ' ἐστὶν ὃ λέγει Ὅμηρος, — Θεμιστεύει δὲ ἕκαστος Παίδων ἠδ' ἀλόχων. Σποράδες γάρ· καὶ οὕτω τὸ ἀρχαῖον ᾤκουν. *Ariſtot. de Republ. lib.* I, *cap.* 2. Vide *Platonem de Legibus, lib.* III, *haud longe ab initio*; et *Strabonem, Geograph. lib.* XIII, *pag.* 885, *al.* 592.

Ver. 114 Θεμιστεύει δὲ ἕκαστος Παίδων ἠδ' ἀλόχων] Ἐν μόνῃ δὲ τῇ Λακεδαιμονίων πόλει μετ' ὀλίγων ὁ νομοθέτης ἐπιμέλειαν δοκεῖ πεποιῆσθαι τροφῆς τε καὶ ἐπιτηδευμάτων. ἐν δὲ ταῖς πλείσταις τῶν πόλεων ἐξημέληται περὶ τῶν τοιούτων, καὶ ζῇ ἕκαστος ὡς βούλεται, Κυκλωπικῶς, θεμιστεύων παίδων ἠδ' ἀλόχου. *Ariſtot. Ethic. Nicom. Lib.* X, *cap.* 10.

Ver.

Παίδων ἠδ' ἀλόχων· ἐδ' ἀλλήλων ἀλέγεσι.
Νῆσος ἔπειτα λάχεια παρὲκ λιμένος τετάνυςαι
Γαίης Κυκλώπων, ἔτε σχεδὸν, ἔτ' ἀποτηλῦ,
Ὑλήεσσ'· ἐν δ' αἶγες ἀπειρέσιαι γεγάασιν
Ἄγριαι· ἐ μὲν γὰρ πάτος ἀνθρώπων ἀπερύκει·
Οὐδέ μιν εἰσοιχνεῦσι κυνηγέται, οἵτε καθ' ὕλην
Ἄλγεα πάσχεσιν, κορυφὰς ὀρέων ἐφέποντες.
Οὔτ' ἄρα ποίμνησιν καταΐσχεται, ἔτ' ἀρότοισιν,
Ἀλλ' ἥγ' ἄσπαρτος καὶ ἀνήροτος ἤματα πάντα,
Ἀνδρῶν χηρεύει, βόσκει δέ τε μηκάδας αἶγας.
Οὐ γὰρ Κυκλώπεσσι νέες πάρα μιλτοπάρῃοι,
Οὐδ' ἄνδρες νηῶν ἔνι τέκτονες, οἵ κε κάμοιεν
Νῆας ἐϋσσέλμες, αἵ κεν τελέοιεν ἕκαςα,

Liberis atque uxoribus; neque ſe invicem curant,
Inſula deinde humilis prae portu obtenditur
Terrae Cyclopum, neque prope, neque remote,
Sylvoſa: in ea vero caprae innumerae naſcuntur
Agreſtes; neque enim frequentatio hominum prohibet:
Neque ipſam ingrediuntur venatores, qui per ſylvam
Dolores patiuntur, iuga montium luſtrantes.
Neque ſane gregibus occupatur, neque arationibus,
Sed ipſa abſque - ſemente et inarata diebus omnibus
Viris caret; paſcit vero balantes capras.
Non enim Cyclopibus naves adſunt proras - rubras - habentes,
Neque viri inſunt navium fabri, qui conficiant
Naves bonis - tranſtris - inſtructas, quae perficiant ſingula,

116 Πάρεκ] F. diviſim παρ' ἐκ A. L. 117 ἀπὸ τηλῦ] A. L. 124 μυκάδας] A. 2. 3. L. 127 ἐϋσέλμες] edd. vett. ut alibi, bene.

Ver. 115 Ἠδ' ἀλόχων] *Al.* ἠδ' ἀλόχε.

Ibid. Οὐδ' ἀλλήλων ἀλέγεσι] *Eurip.* Ἀκέει δ' ἐδὲν ἐδεὶς ἐδενός. *Cyclops.* 120.

Ver. 116 Νῆσος ἔπειτα λάχεια] Λάχεια, εὔγειος, ἢ εὔσκαφος, λαχαίνεσθαι καὶ σκάπτεσθαι δυναμένη. *Schol.* Λαχαίνειν τὸ σκάπτειν, — καὶ λαχεῖα νῆσος, ἀπὸ τῦ σκάπτεσθαι εἰς βάθος, δύεσθαι. Οἱ δὲ λέγεσιν αὐτὴν ἐλάχειαν εἶναι, ὅ ἐςι σμικράν· ἀλλ' ἐκ τῦ περιεχομένε ἐλέγχονται· Πάρος τε λιμένος τετάνυςαι. Πῶς γὰρ παρατέταται, μικρὰ ἔσα. *Etymolog. Magn.* in voce Λαχαίνειν. Quin et MSS. a *Tho. Bentleio* collati habent λάχεια. Et iterum occurrit eadem vox infra κ', 509; Ἔνθ' ἀκτή τε λάχεια —. Quanquam *Scholiaſtes* ibi legiſſe videtur ἐλάχεια. Porro nonnulli, notante *Euſtathio*, Λάχεια, hoc in loco, inſulae nomen proprium exiſtimarunt. *Clark.* *Barneſius* ἐλάχεια praefert, quod et *Euſtathii* temporibus in Codd. quibuſdam erat. Itaque et *Heſychius* utramque lectionem interpretatur: ubi de utroque verbo videndi interpretes. Terrae ſane incultae, ſilvoſae et capris agreſtibus plenae melius ἐλάχεια, quam λάχεια convenit. Argumentum *Etym. M.* nihili eſt. Verbum *Homeri* tantum ſignificat, eam in longitudinem magis, quam latitudinem patuiſſe, et ita obiectam fuiſſe portui. Sed difficile eſt certi quid definire. *Ern.*

Ver. 119 Πάτος] Πάτος δέ, φασιν, ἡ ἀναςροφὴ, ἤτοι ὁδός. — Ὀνοματοποιεῖται δὲ καὶ αὐτὸ, καθὰ καὶ ὁ κτύπος, καὶ ὁ δῦπος, καὶ τὰ τοιαῦτα. *Euſtath.* Vide ad *Il.* δ', 435.

Ver. 121 Πάσχεσιν — ποίμνησιν] *Euſtathius*: πάσχεσι — ποίμνησι recte. *Ern.*

Ver. 125 Μιλτοπάρῃοι] Μίλτῳ τὰς παρειὰς κεχρισμένας, τυτέστι τὰς πρώρας. Μίλτος δὲ, πηλὸς ῥυσιώδης. *Schol.*

Ver. 126 Οἵ κε κάμοιεν] *Barneſius* edidit οἵ κεκάμοιεν. Minus recte.

Ver. 127 Αἵ κεν τελέοιεν ἕκαςα] Ut v. 126. κε ſufficiebat, ſic et hic κε poterat eſſe. *Ern.*

Ver.

Ἄστε' ἐπ' ἀνθρώπων ἰκνεύμεναι· οἷά τε πολλὰ
Ἄνδρες ἐπ' ἀλλήλους νηυσὶν περόωσι θάλασσαν·
Οἵ κέ σφιν καὶ νῆσον ἐΰκτιμένην ἐκάμοντο.
Οὐ μὲν γάρ τι κακή γε, φέροι δέ κεν ὥρια πάντα·
Ἐν μὲν γὰρ λειμῶνες ἁλὸς πολιοῖο παρ' ὄχθας
Ὑδρηλοὶ, μαλακοί· μάλα κ' ἄφθιτοι ἄμπελοι εἶεν.
Ἐν δ' ἄροσις λείη· μάλα κεν βαθὺ λήϊον αἰὲν
Εἰς ὥρας ἀμῷεν· ἐπεὶ μάλα πῖαρ ὑπ' οὖδας.
Ἐν δὲ λιμὴν εὔορμος, ἵν' οὐ χρεὼ πείσματός ἐστιν,
Οὔτ' εὐνὰς βαλέειν, οὔτε πρυμνήσι' ἀνάψαι,
Ἀλλ' ἐπικέλσαντας μεῖναι χρόνον, εἰσόκε ναυτέων
Θυμὸς ἐποτρύνῃ, καὶ ἐπιπνεύσωσιν ἀῆται.
Αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος ῥέει ἀγλαὸν ὕδωρ,
Κρήνη ὑπὸ σπείους· περὶ δ' αἴγειροι πεφύασιν.
Ἔνθα κατεπλέομεν, καί τις θεὸς ἡγεμόνευε
Νύκτα δι' ὀρφναίην· οὐδὲ προὐφαίνετ' ἰδέσθαι·

Ad urbes hominum euntes; veluti crebro
Viri ad ſe-invicem navibus traiiciunt mare;
Qui ipſis et inſulam bene-habitatam elaborarent.
Neque enim omnino mala; ferret autem tempeſtiva omnia:
Inſunt enim prata maris cani ad littus
Irrigua, mollia; omnino perennes-vites eſſent.
In ea etiam aratio facilis; valde altam ſegetem ſemper
Statis temporibus meterent: quia valde pingue ſubeſt ſolum.
In ea porro portus opportunus, ut non opus fune ſit,
Neque anchoras iacere, neque rudentes alligare,
Sed qui-appulerint manere aliquandiu, donec nautarum
Animus impulerit, et aſpirarint venti.
Caeterum in vertice portus fluit limpida aqua,
Fons ſub ſpecu: circum autem populi naſcuntur.
Huc deſcendebamus, atque aliquis deus ducebat
Noctem per obſcuram: non enim apparebat, ut videretur;

129 Νηυσὶ] F. R. recte. at περόωσιν] A. L. male. 133 μάλα κ'] edd. praeter R. μάλ' ἂν] R. 135 ἐπ' ἔδας] R. male. ὑπ' εἴη] A. L.

Ver. 128 Οἷά τε πολλὰ Ἄνδρες ἐπ' ἀλλήλους] Τὸ δὲ οἷά τε πολλὰ ἔλλειψιν ἔχει προθέσεως, ἵνα λέγῃ, δι' οἷα πολλὰ αἴτια καὶ πράγματα ἐπ' ἀλλήλους περῶσιν ἄνθρωποι. *Euſtath.* Minus recte. Voces οἷα et πολλὰ non ad praecedentem ἕκαστα referuntur; ſed, ut opinor, *adverbiorum* loco hic uſurpantur, uti *Odyſſ.* γ', 73; ι, 254; λ', 363; *Iliad.* β', 798; ω, 391.

Ver. 131 Οὐ μὲν γάρ τι κακή] Vide ad *Il.* π', 570; et infra ad ψ, 266.

Ver. 133 Μάλα κ' ἄφθιτοι] *Al.* μάλ' ἂν ἄφθιτοι. Quod idem

Ver. 134 Μάλα κεν] *Al.* τάχα κεν.

Ver. 135 Ὑπ' οὖδας] *Al.* ἐπ' οὖδας.

Ver. 135 Ἵν' οὐ χρεὼ πείσματός ἐστιν, Οὔτ' εὐνὰς βαλέειν] Virgil. *Hic feſſas non vincula naves Ulla tenent, unco non alligat anchora morſu. Aen.* I, 172.

Ibid. Πείσματος] Ἀπογείου σχοινίου, ᾧ πείθεται ἡ ναῦς. *Schol.*

Ver. 141 Πεφύασιν] Apud *Euſtathium* in commentario, πεφύκασιν. Quod ferri non poteſt. Antepenultimam enim producit.

Ver. 143 Οὐδὲ προὐφαίνετ' ἰδέσθαι· Ἀὴρ γὰρ παρὰ νηυσὶ] Virgil. *Nam neque erant aſtrorum ignes, nec lucidus aethra Siderea polus; obſcuro ſed nubila coelo, Et Lunam in nimbo nox intempeſta tenebat. Aen.* III, 585.

Ἀὴρ γὰρ παρὰ νηυσὶ βαθεῖ' ἦν, οὐδὲ σελήνη
Οὐρανόθεν προὔφαινε· κατείχετο γὰρ νεφέεσσιν.
Ἔνθ' οὔτις τὴν νῆσον ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν·
Οὔτ' οὖν κύματα μακρὰ κυλινδόμενα ποτὶ χέρσον
Εἰσίδομεν, πρὶν νῆας ἐϋσσέλμους ἐπικέλσαι.
Κελσάσῃσι δὲ νηυσὶ, καθείλομεν ἱστία πάντα·
Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
Ἔνθα δ' ἀποβρίξαντες ἐμείναμεν ἠῶ δῖαν.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠὼς,
Νῆσον θαυμάζοντες ἐδινεόμεσθα κατ' αὐτήν.
Ὦρσαν δὲ νύμφαι, κοῦραι Διὸς Αἰγιόχοιο,
Αἶγας ὀρεσκώους, ἵνα δειπνήσειαν ἑταῖροι.
Αὐτίκα καμπύλα τόξα καὶ αἰγανέας δολιχαύλους

Caligo enim circa naves denſa erat, neque luna
E coelo lucebat; obtegebatur enim nubibus.
Hic nullus inſulam vidit oculis;
Neque ſane fluctus magnos volutos ad littus
Vidimus, antequam naves bonis-tranſtris-inſtructae appuliſſent.
Appulſis autem navibus, collegimus vela omnia:
Egreſſi autem et ipſi ſumus in littus maris;
Ibique ſomno-ſoluti expectavimus auroram divinam.
Quando autem mane-genita apparuit roſea-digitos aurora,
Inſulam admirantes, obambulabamus per eam.
Excitarunt vero Nymphae, filiae Iovis Aegiochi,
Capras montanas, ut prandium-ſumerent ſocii.
Continuo incurvos arcus et haſtas longis-cuſpidibus

147 Προτὶ] F. 148 ἴδεσκμες] A.L.

Ver. 144 Ἀὴρ γὰρ παρὰ νηυσὶ βαθεῖ' ἦν] Ὅτι δὲ ἀὴρ τὸ πρώτως σκοτεινόν ἐστιν, οὐδὲ τοὺς ποιητὰς λέληθεν· ἀέρα γὰρ τὸ σκότος καλοῦσιν. Ἀὴρ γὰρ παρὰ νηυσὶ βαθὺς ἦν, οὐδὲ σελήνη Οὐρανόθεν προὔφαινεν. *Plutarch. de primo Frigido.* Vbi notandum pro βαθεῖ' ἦν, legiſſe hic *Plutarchum*, βαθὺς ἦν.

Ibid. Παρὰ νηυσὶ] Ita edidit *Barneſius* ex emendatione *Henrici Stephani*. Atque ita legit *Plutarchus* loco iam ſupra citato. Vulgati habent, περὶ νηυσί. *Clark.* Confundi has praepoſitiones in hoc ſenſu docuimus et ad Callim. H. in D. *Ern.*

Ver. 145 Κατείχετο γὰρ νεφέεσσι] *Euſtathius* in commentario citat, κατείχετο δὲ νεφέεσσι. Quod et ferri poſſet. Vide ad *Il.* ά, 51. *Clark.* Ego δὲ praetulerim. Vid. Var. Lect. *Ern.*

Ver. 149 Κελσάσῃσι δὲ νηυσὶ, καθείλομεν ἱστία] Κελσάσῃσι δὲ νηυσὶ, ὅ ἐστι, κατ' ἀντίπτωσιν, προσοκειλασῶν δὲ τῶν νηῶν. *Euſtath.* Attamen aeque recte, ut opinor, dicitur Κελσάσῃσι δὲ νηυσὶ, ac (ſi tuliſſet verſus) Κελσασῶν δὲ νηῶν.

Ver. 151 Ἀποβρίξαντες] Ἐπὶ βορᾷ καὶ τρυφῇ ἀποκοιμηθέντες. *Schol.*

Ibid. Ἐμείναμεν ἠῶ δῖαν] Similiterque infra *ver.* 306; Vide ad *Il.* θ', 561.

Ver. 154 Ὦρσαν δὲ νύμφαι, κοῦραι Διὸς Αἰγιόχοιο, Αἶγας ὀρεσκώους] Virgil. *Tres littore cervos Proſpicit errantes: hos tota armenta ſequuntur A tergo, et longum per valles paſcitur agmen. Aen.* I, 188.

Ver. 155 Δειπνήσειαν] Vide ſupra ad γ', 535.

Ver. 156 Αὐτίκα καμπύλα τόξα etc.] Virgil. *Conſtitit hic, arcumque manu celeresque ſagittas Corripuit, fidus quae tela gerebat Achates. Ductoresque ipſos primum capita alta ferentes Cornibus arboreis ſternit; tum vulgus et omnem Miſcet agens telis nemora inter frondea turbam. Aen.* I, 191.

Ver.

Εἱλόμεθ' ἐκ νηῶν· διὰ δὲ τρίχα κοσμηθέντες
Βάλλομεν· αἶψα δ' ἔδωκε θεὸς μενοεικέα θήρην.
Νῆες μέν μοι ἕποντο δυώδεκα, ἐς δὲ ἑκάστην
Ἐννέα λάγχανον αἶγες· ἐμοὶ δὲ δέκ' ἔξελον οἴῳ.
Ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ, ἐς ἠέλιον καταδύντα,
Ἥμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα, καὶ μέθυ ἡδύ.
Οὐ γάρ πω νηῶν ἐξέφθιτο οἶνος ἐρυθρός,
Ἀλλ' ἐνένην· πολλὸν γὰρ ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἕκαστοι
Ἠφύσαμεν, Κικόνων ἱερὸν πτολίεθρον ἑλόντες.
Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ἐλεύσσομεν, ἐγγὺς ἐόντων,
Καπνόν τ', αὐτῶν τε φθογγήν, οἰῶν τε, καὶ αἰγῶν.
Ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
Δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Καὶ τότ' ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος, μετὰ πᾶσιν ἔειπον·
Ἄλλοι μὲν νῦν μίμνετ' ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι·

Cepimus ex navibus: in tres-partes autem diſpoſiti
Iaculabamur; ſtatim vero dedit deus copioſam venationem.
Naves quidem me ſequebantur duodecim; in unamquamque autem
Novem ſortito-contigerunt caprae, mihi vero decem elegi ſoli.
Sic tum toto die, ad ſolis occaſum,
Sedebamus epulantes carnes immenſas, et vinum dulce.
Nondum enim ex navibus abſumptum erat vinum rubrum,
Sed inerat; multum enim in amphoris ſinguli
Hauſimus, Ciconum ſacro oppido capto.
Cyclopum autem ad terram proſpiciebamus, prope exiſtentium.
Fumumque, ipſorumque vocem, oviumque, et caprarum.
Quando autem ſol occidit, et tenebrae advenerunt,
Sane tunc decubuimus in littore maris.
Quando autem mane-genita apparuit roſea-digitos aurora,
Tum vero ego concione habita omnes allocutus ſum;
" Alii quidem nunc manete mihi dilecti ſocii;

172 Μίμνετέ μοι] R.

Ver. 159 Ἐς δὲ ἑκάστην Ἐννέα λάγχανον αἶγες] *Al.* ἐν δὲ ἑκάστῃ. Virgil. *Nec prius abſiſtit, quam ſeptem ingentia victor Corpora fundat humi, et numerum cum navibus aequet.* *Aen.* I, 196.

Ver. 160 Ἐννέα λάγχανον αἶγες] *Barneſius* legendum cenſet, Ἐννέα λάγχανον αἶγας· Vt ſit, ἐς ἑκάστην οἱ ἑταῖροι ἐλάγχανον ἐννέα αἶγας, οἳ καὶ ἐμοὶ μόνῳ δέκα ἔξελον. Quod etſi ferri poſſit, mutato tamen nihil opus. Nam vox λαγχάνω, (quod *Barneſium* non omnino fugit,) alibi apud Poëtam *Sorte* aut *contingere* aut *eligi* ſignificat: Ἀλλ' ἐμὲ μὲν κὴρ Ἀμφέχανε στυγερή, ἥπερ λάχε γεινόμενόν περ. *Iliad.* Ψ', 78. Οἱ δ' ἔλαχον τοὺς ἄν κε καὶ ἤθελον αὐτὸς ἑλέσθαι. Infra *ver.* 334 *huius libri.* Quin et MSS. a *Tho. Bentleio* collati hic habent αἶγες. *Clark.* Sic et legit *Euſtathius:* Ἐννέα ἐλάγχανον, ἤτοι ἐκληροῦντο αἶγες. *Ern.*

Ver. 162 Κρέα τ' ἄσπετα] Apud *Athenaeum, lib.* XII, *cap.* 1, κρέατ' ἄσπετα.

Ver. 165, 204 Ἠφύσαμεν — ἀφύσσας] Vide ſupra ad δ', 359.

Ver. 168 Ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ, — Δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι] Virgil. *Sol ruit interea, et montes umbrantur opaci. Sternimur optatae gremio telluris ad undam, Sortiti remos, paſſimque in littore ſicco Corpora curamus: feſſos ſopor irrigat artus.* *Aen.* III, 508.

Αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηΐ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἑτάροισιν
Ἐλθὼν, τῶνδ' ἀνδρῶν πειρήσομαι, οἵ τινές εἰσιν·
Ἤ ῥ' οἵγ' ὑβρισταί τε, καὶ ἄγριοι, οὐδὲ δίκαιοι,
Ἠὲ φιλόξεινοι, καί σφιν νόος ἐστὶ θεουδής.
Ὣς εἰπὼν, ἀνὰ νηὸς ἔβην· ἐκέλευσα δ' ἑταίρους,
Αὐτούς τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
Οἱ δ' αἶψ' εἴσβαινον, καὶ ἐπὶ κληῗσι κάθιζον·
Ἑξῆς δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν χῶρον ἀφικόμεθ', ἐγγὺς ἐόντα,
Ἔνθα δ' ἐπ' ἐσχατιῇ σπέος εἴδομεν, ἄγχι θαλάσσης,
Ὑψηλὸν, δάφνῃσι κατηρεφές· ἔνθα δὲ πολλὰ
Μῆλ', ὄϊές τε, καὶ αἶγες ἰαύεσκον· περὶ δ' αὐλὴ
Ὑψηλὴ δέδμητο κατωρυχέεσσι λίθοισι,
Μακρῇσίν τε πίτυσσιν, ἰδὲ δρυσὶν ὑψικόμοισιν.
Ἔνθα δ' ἀνὴρ ἐνίαυε πελώριος, ὅς ῥά τε μῆλα
Οἶος ποιμαίνεσκεν ἀπόπροθεν· οὐδὲ μετ' ἄλλους
Πωλεῖτ', ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐὼν ἀθεμίστια ᾔδη.

" At ego cum navi mea et meis ſociis
" Profectus, hos homines explorabo, quinam ſint;
" An illi contumelioſi et agreſtes, neque iuſti,
" An hoſpitales, et ipſis mens ſit deorum-reverens.
Sic fatus, navem conſcendi; iuſſique ſocios
Ipſoſque conſcendere, et rudentes ſolvere.
Illi vero continuo conſcendebant, et per tranſtra ſedebant;
Ordine autem ſedentes canum mare verberabant remis.
Sed cum iam in locum perveniſſemus, prope exiſtentem,
Hic deinde in extrema-parte ſpeluncam vidimus, prope mare,
Excelſam, lauris contectam: ibi vero multa
Pecora, oveſque, et caprae quieſcebant: circum autem chors
Excelſa aedificata erat excisis lapidibus,
Proceriſque pinis, et quercubus alte-comantibus,
Hic autem vir habitat ingens, qui ſcilicet pecora
Solus paſcebat procul; neque cum aliis
Verſabatur: ſed ſeorſum exiſtens nefaria ſciebat.

173 Ἑτάροισι] F. male. 181 ἐόντες] F. quod praetulerim, niſi alterum ſic capias: cum ita remigaſſemus ad terram, et iam prope eſſet. 185 κατωρρυχ.] edd. praeter R. male. *ibid.* λίθοισιν] edd. vett. male. 186 μακρῇσι] R. *Euſtath.* 187 ἐνίαυεν] edd. praeter R. male.

Ver. 174 Οἵ τινές εἰσιν, Ἤ ῥ' οἵγ' ὑβρισταί] Τίνες δ' ἔχουσι γαῖαν, ἢ θηρῶν γένος. *Euripid. Cyclops, ver.* 117. Vide et ſupra ad ζ', 119.

Ver. 176 Σφιν νόος ἐστὶ θεουδής] Sic edd. vett. at recentiores quaedam, ut Amſt. 1650. bene σφι, et ζ', 121, ubi idem verſus edd. vett. omnes habent σφι νόος. *Ern.*

Ver. 177 Ἀνὰ νηὸς ἔβην] Ὅτι τὸ, ἀνὰ νηὸς βῆναι, πρόθεσιν ἔχει ἀντὶ προθέσεως, ὡς εἴπερ, ἐπὶ νηὸς βῆναι. *Euſtath.* Male: Quidni enim et ſcribere potuit *Homerus* ἐπὶ νηὸς ἔβην; Revera iſtud, ἀνὰ νηὸς ἔβην, eſt νηὸς ἀνέβην. Quod et virum eruditum non ex toto fugit.

Ver. 181 Ἐόντα] *Al.* ἐόντες.

Ver. 185 Κατωρυχέεσσι λίθοισι] Τοῖς ἐν τῇ γῇ ἐνωρυγμένοις, ὅ ἐστι τεθεμελιωμένοις. *Schol.*

Ver. 186 Πίτυσσιν] *Al.* πίτυσιν.

Ver. 189 Ἤδη] *Al.* ᾔδει.

Ver.

Καὶ γὰρ θαῦμ' ἐτέτυκτο πελώριον· οὐδὲ ἐῴκει
Ἀνδρί γε σιτοφάγῳ, ἀλλὰ ῥίῳ ὑλήεντι
Ὑψηλῶν ὀρέων, ὅτε φαίνεται οἶον ἀπ' ἄλλων.
Δὴ τότε τοὺς ἄλλους κελόμην ἐρίηρας ἑταίρους
Αὐτοῦ πὰρ νηΐ τε μένειν, καὶ νῆα ἔρυσθαι·
Αὐτὰρ ἐγὼ κρίνας ἑτάρων δυοκαίδεκ' ἀρίστους
Βῆν· ἀτὰρ αἴγεον ἀσκὸν ἔχον μέλανος οἴνοιο,
Ἡδέος, ὅν μοι ἔδωκε Μάρων, Εὐάνθεος υἱὸς,
Ἱρεὺς Ἀπόλλωνος, ὃς Ἴσμαρον ἀμφιβεβήκει·
Οὕνεκά μιν σὺν παισὶ περισχόμεθ' ἠδὲ γυναικὶ,
Ἁζόμενοι· ᾤκει γὰρ ἐν ἄλσεϊ δενδρήεντι
Φοίβου Ἀπόλλωνος· ὁ δέ μοι πόρεν ἀγλαὰ δῶρα·
Χρυσοῦ μέν μοι δῶκ' εὐεργέος ἑπτὰ τάλαντα·
Δῶκε δέ μοι κρητῆρα πανάργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα
Οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι δυώδεκα πᾶσιν ἀφύσσας,

Etenim monſtrum erat horrendum, neque ſimilis videbatur
Homini pane-veſcenti, ſed cacumini ſylvoſo
Excelſorum montium, cum appareat ſolum ab aliis.
Atque tum caeteros iuſſi dilectos ſocios
Illic apud navemque manere, et navem cuſtodire:
Aſt ego, electis ſociorum duodecim optimis,
Ivi; caeterum caprinum utrem habebam nigri vini
Dulcis, quod mihi dederat Maron, Euanthei filius,
Sacerdos Apollinis, qui Iſmarum tuebatur;
Quod ipſum cum liberis tutati ſimus atque uxore,
Reverentia-moti; habitabat enim in luco arborifero
Phoebi Apollinis: ille utique mihi dedit pulchra dona;
Auri quidem mihi dedit elaborati ſeptem talenta;
Dedit autem mihi craterem totum-argenteum: caeterum deinde
Vinum in amphoris duodecim in ipſis hauſtum,

195 Ἐγὼν] F. A. 1. L. male. 196 αὐτὰρ] F. male. 197 Εὐανθέος] A. L. 198 ἱερεὺς] F. A. 2. 3. 199 παιδὶ] R. A. 1.

Ver. 191 Ἀλλὰ ῥίῳ ὑλήεντι Ὑψηλῶν ὀρέων, ὅτε φαίνεται οἶον ἀπ' ἄλλων] Virgil. *Abietibus iuvenes patriis et montibus aequos.* *Aen.* IX, 674. Melior in hac ſimilitudine *Homeri* quam *Virgilii* Perſona. Καὶ Ὅμηρος δὲ ἐπὶ τοῦ Κύκλωπος ἀεὶ ἐπαύξει τὴν ὑπερβολήν· Οὐ γὰρ ἐῴκει Ἀνδρί γε σιτοφάγῳ, ἀλλὰ ῥίῳ ὑλήεντι. καὶ προσέτι ὑψηλοῦ ὄρους καὶ ὑπερφαινομένου τῶν ἄλλων ὀρῶν. Ἀεὶ γὰρ καί τοι μεγάλα ὄντα τὰ πρότερον, ἥττονα φαίνεται, μειζόνων αὐτοῖς τῶν μετὰ ταῦτα ἐπιφερομένων. *Demetrius Phalereus*, περὶ Ἑρμηνείας, §. 52.

Ver. 197 Ὅν μοι ἔδωκε Μάρων, Εὐάνθεος υἱὸς] *Euripid.* Καὶ μὴν Μάρων μοι πῶμ' ἔδωκε παῖς θεοῦ. *Cyclops.* 141.

Ver. 198 Ἱρεὺς Ἀπόλλωνος] Τὸ δὲ, Ἱρεὺς, ψιλοῦται κατά τινας Ἰωνικῶς, καθὰ καὶ τὸ Ἵρηξ, ὁ ἱέραξ. *Euſtath.* Sed hoc leviculum.

Ver. 199 Οὕνεκά μιν σὺν παισὶ περισχόμεθ'] Τὸ δὲ σὺν παισὶ περισχόμεθα Ἀρίσταρχος σὺν παιδὶ γράφει ἑνικῶς. Περισχέσθαι δὲ, τὸ βοηθῆσαι καὶ περιποιήσασθαι. *Euſtath.*

Ver. 203, 204 Δῶκε δέ μοι — Οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι] Virgil. *Vina bonus quae deinde cadis onerarat Aceſtes Littore Trinacrio, dederatque abeuntibus heros.* *Aen.* I, 199.

Ver. 204 Ἀμφιφορεῦσι δυώδεκα πᾶσιν] *Amphoris duodecim ipſis.* Vide ad *Il.* σ', 373, 470; et τ', 247.

Ἡδὺν, ἀκηράσιον, θεῖον ποτόν· οὐδέ τις αὐτὸν
Ἠείδει δμώων, οὐδ' ἀμφιπόλων ἐνὶ οἴκῳ,
Ἀλλ' αὐτός τ', ἄλοχός τε φίλη, ταμίη τε μί' οἴη·
Τὸν δ' ὅτε πίνοιεν μελιηδέα οἶνον ἐρυθρὸν,
Ἓν δέπας ἐμπλήσας, ὕδατος ἀνὰ εἴκοσι μέτρα
Χεῦ'· ὀδμὴ δ' ἡδεῖα ἀπὸ κρητῆρος ὀδώδει,
Θεσπεσίη· τότ' ἂν οὔτοι ἀποσχέσθαι φίλον ἦεν.
Τοῦ φέρον ἐμπλήσας ἀσκὸν μέγαν· ἐν δὲ καὶ ἦια
Κωρύκῳ· αὐτίκα γάρ μοι ὀΐσατο θυμὸς ἀγήνωρ,
Ἄνδρ' ἐπελεύσεσθαι μεγάλην ἐπιειμένον ἀλκὴν,
Ἄγριον, οὔτε δίκας εὖ εἰδότα, οὔτε θέμιστας.
Καρπαλίμως δ' εἰς ἄντρον ἀφικόμεθ', οὐδέ μιν ἔνδον
Εὕρομεν, ἀλλ' ἐνόμευε νομὸν κατὰ πίονα μῆλα.
Ἐλθόντες δ' εἰς ἄντρον ἐθηεύμεσθα ἕκαστα·

Suave, incorruptum, divinum potum: neque quiſquam illud
Norat famulorum, neque ancillarum in domo,
Sed ipſeque, uxorque chara, promaque una ſola.
Hoc autem quoties biberent dulce vinum rubrum,
Vnum poculum qui-impleverat, aquae viginti menſuras
Infundebat; dulcis autem odor a cratere ſpirabat,
Divinus: tum nequaquam abſtinere gratum fuiſſet.
Huius ferebam impletum utrem magnum; itemque viatica
In pera: ſtatim enim mihi ſuſpicatus eſt animus generoſus,
Virum ſuperventurum ingenti praeditum robore,
Agreſtem, neque iura bene doctum, neque leges.
Celeiter autem in antrum venimus, neque ipſum intus
Invenimus; ſed paſcebat per paſcua pinguia pecora.
Ingreſſi vero antrum admirabamur ſingula:

207 Αὐτὸς, ἄλοχός τε] F. R. A. 1. quod et ipſum rectum eſt. Sic et *Euſtath.* 210 ἡδεῖς] edd. vett. 213 δίσατο] edd. praeter R.

Ver. 205 Ἀκηράσιον] Καλὸν, καὶ ἀδιάφθαρτον· ἢ ἀκέραιον. *Schol.*

Ver. 206 Ἠείδει] Omnes libri noſtri in ἠείδει conſentiunt. Vide tamen ad *Iliad.* χ', 280. *Ern.*

Ver. 208, 209 Τὸν δ' ὅτε πίνοιεν —, ὕδατος ἀνὰ εἴκοσι μέτρα Χεῦ'] "*Maroneum* "[vinum] vicies tanto addito aquae miſcendum Homerus prodidit. Durat "etiam vis eadem in terra generi vigor"que indomitus. Quippe cum Mutia"nus ter Conſul ex his qui nuperrime "prodidere, ſextarios ſingulos octonis "aquae miſceri compererit, praeſens in "eo tractu." *Plin. Natural. Hiſt. lib.* XIV, *cap.* 4.

Ver. 212 Ἐν δὲ καὶ ἦια] Πολλοὺς ἀκεφάλους ποιεῖ ςίχους [Ὅμηρος,] καὶ λαγαρούς, ὅτι δὲ μειούρους —. Μείουροι δέ εἰσιν οἱ [χωλότητα ἔχοντες] ἀπὸ τῆς ἐκβολῆς· οἷον, — Τοῦ φέρον ἐμπλήσας ἀσκὸν μέγαν· ἐν δὲ καὶ ἦια. *Athenaeus, lib.* XIV, *cap.* 8. Atqui vox ἦια hoc in loco enunciabatur, ac ſi ſcriptum fuiſſet ἦα· Vti et notavit *Barneſius.* Vide ſupra ad ι, 266.

Ver. 213 Αὐτίκα γάρ μοι ὀΐσατο θυμὸς ἀγήνωρ, Ἄνδρ' ἐπελεύσεσθαι] Verſiones vulgatae reddunt, *mihi excitabatur animus generoſus Virum adire.* Id quod neque cum vocis ὀΐσατο neque vocis ἐπελεύσεσθαι ſignificatione ullo modo congruit. *Barneſius*, quem fere ſecutus ſum, melius vertit; *mihi expectabat animus generoſus, Virum adfuturum.*

Ver. 216 Οὐδέ μιν ἔνδον] *Al.* οὐδέ τιν' ἔνδον.

Ver.

Ταρσοὶ μὲν τυρῶν βρῖθον, στείνοντο δὲ σηκοὶ
Ἀρνῶν ἠδ᾽ ἐρίφων· διακεκριμέναι δὲ ἕκασται
Ἔρχατο· χωρὶς μὲν πρόγονοι, χωρὶς δὲ μέτασσαι,
Χωρὶς δ᾽ αὖθ᾽ ἕρσαι· ναῖον δ᾽ ὀρῷ ἄγγεα πάντα,
Γαυλοί τε, σκαφίδες τε, τετυγμένα, τοῖς ἐνάμελγεν.
Ἔνθ᾽ ἐμὲ μὲν πρώτισθ᾽ ἕταροι λίσσοντ᾽ ἐπέεσσι,
Τυρῶν αἰνυμένους ἰέναι πάλιν· αὐτὰρ ἔπειτα
Καρπαλίμως ἐπὶ νῆα θοὴν ἐρίφους τε καὶ ἄρνας
Σηκῶν ἐξελάσαντας ἐπιπλεῖν ἁλμυρὸν ὕδωρ·
Ἀλλ᾽ ἐγὼ οὐ πιθόμην, (ἦτ᾽ ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν,)
Ὄφρ᾽ αὐτόν τε ἴδοιμι, καὶ εἴ μοι ξείνια δοίη.
Οὐδ᾽ ἄρ᾽ ἔμελλ᾽ ἑτάροισι φανεὶς ἐρατεινὸς ἔσεσθαι.

Calathi quidem caſeis gravabantur; repleta autem erant ſtabula
Agnorum atque hoedorum; ſeparatae vero ſingulae
Incluſae erant; ſeorſum quidem grandiores-natu, ſeorſum et aetate-mediae,
Seorſum itidem recens-natae: natabant autem ſero vaſa omnia,
Mulctraliaque, ſcaphiaque, elaborata; quibus immulgebat.
Tum me quidem imprimis ſocii precabantur verbis,
Vt ſumptis caſeorum-*nonnullis* abiremus retro; at deinde
Confeſtim ad navem celerem hoedoſque et agnos
E ſtabulis agentes navigaremus ſalſam aquam:
Sed ego non parui, (certe multo ſatius fuiſſet;)
Donec ipſum viderem, et *experirer* ſi mihi hoſpitalia daret.
Neque ſane erat ſociis viſus amabilis futurus.

220 Δ᾽ ἕκασται] edd. praeter R. 230 ἔμελλεν] eaed.

Ver. 219 Ταρσοὶ] Οἱ καλαθίσκοι, ἐν οἷς τυροκομοῦσι, καὶ ἐκτυποῦνται οἱ τυροί. *Schol.*

Ibid. Σηκοὶ] Αἱ μάνδραι καὶ περίβολοι, ἐν οἷς συγκέκλεισται τὰ θρέμματα· ἢ καταδύσεις τῶν θρεμμάτων. *Schol.*

Ver. 222 Ἕρσαι] Αἱ νεογναὶ καὶ ἁπαλαὶ καὶ δροσώδεις, ἀπὸ τῆς ἕρσης· ἢ ἐνδεεῖς τῇ ἡλικίᾳ. *Schol.* "Quia ros eſt ἀσθενὴς καὶ "ἀδρανὴς ὄμβρος, ideo rori comparantur "quae ſunt tenera et mollia —. Aeſchy"lus quoque in Agamemnone, δρόσους "nominat teneros avium pullos. — Sed "primus omnium pater elegantiarum "Homerus ἕρσην, id eſt, rorem, tenellos "agniculos vocavit; — χωρὶς μὲν πρόγο"νοι, χωρὶς δὲ μέτασσαι, Χωρὶς δ᾽ αὖτ᾽ ἕρ"σαι· quaſi dicat, τὰ ἑρσώδη ſive δροσώδη "πρόβατα." *Caſaubon. in Athenaeum, lib.* IX, *cap.* 8.

Ibid. Ὀρῷ] Τῷ διεφθορότι γάλακτι, ἢ τῇ ὑποστάθμῃ τοῦ γάλακτος· ὀρὸς γὰρ λέγεται, ἡ τοῦ γάλακτος ὑδατώδης ὑπόστασις. *Schol.*

Ver. 223 Γαυλοὶ] Ἀγγεῖα ποιμενικὰ σκαφοειδῆ, εἰς ἃ οἱ ποιμένες ἀμέλγοντες δέχονται τὸ γάλα. *Schol.*

Ibid. Σκαφίδες τε] Τὸ δὲ σκύφος ὠνομάσθη ἀπὸ τῆς σκαφίδος· καὶ τοῦτο δέ ἐστιν ὁμοίως ξύλινον στρογγύλον, γάλα καὶ ὀρὸν δεχόμενον· ὡς καὶ παρ᾽ Ὁμήρῳ λέγεται, ναῖον δ᾽ ὀρῷ ἄγγεα πάντα, Γαυλοί τε, σκαφίδες τε, τετυγμένα, τοῖς ἐνάμελγεν. *Athenaeus, Lib.* XI, *cap.* 14.

Ibid. Τοῖς ἐνάμελγεν] *Scholiaſtes* videtur legiſſe τοῖσιν ἄμελγεν.

Ver. 225 Τυρῶν αἰνυμένους] *Sumptis caſeorum nonnullis.* Vt recte *Euſtathius. Al.* Τυρῶν ἀχθομένους notante eodem.

Ibid. et *ver.* 232 Αἰνυμένους — αἰνύμενοι] Vide ad *Il.* 260.

Ver. 228 Ἀλλ᾽ ἐγὼ οὐ πιθόμην] Ἐμμελὴς δὲ καὶ χαρίεις ὁ λήθην τινὰ καθ᾽ αὑτοῦ λέγων, ἢ ἄγνοιαν, ἢ φιλοτιμίαν, ἢ πρός τινα μαθήματα καὶ λόγους ἀκρόασιν. Ὡς Ὀδυσσεύς, — Ἀλλ᾽ ἐγὼ οὐ πιθόμην· ἦτ᾽ ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν. *Plutarch. de Sui Laude.*

Ver. 230 Οὐδ᾽ ἄρ᾽ ἔμελλ᾽] Vide infra ad ψ´, 266; et ad *Il.* ν´, 344.

Ἔνθα δὲ πῦρ κείαντες ἐθύσαμεν· ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
Τυρῶν αἰνύμενοι φάγομεν· μένομέν τε μιν ἔνδον
Ἥμενοι, ἕως ἐπῆλθε νέμων· φέρε δ' ὄβριμον ἄχθος
Ὕλης ἀζαλέης, ἵνα οἱ ποτιδόρπιον εἴη.
Ἔκτοσθεν δ' ἄντροιο βαλὼν ὀρυμαγδὸν ἔθηκεν·
Ἡμεῖς δὲ δείσαντες ἀπεσσύμεθ' ἐς μυχὸν ἄντρου·
Αὐτὰρ ὅγ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλασε πίονα μῆλα
Πάντα μάλ', ὅσσ' ἤμελγε, τὰ δ' ἄρσενα λεῖπε θύρηφιν,
Ἀρνειούς τε, τράγους τε, βαθείης ἔκτοθεν αὐλῆς.
Αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑψόσ' ἀείρας,
Ὄβριμον· οὐκ ἂν τόν γε δύω καὶ εἴκοσ' ἄμαξαι
Ἐσθλαὶ, τετράκυκλοι, ἀπ' οὔδεος ὀχλίσσειαν·

Tum vero igne accenſo ſacrificavimus; et ipſi
E-caſeis ſumentes comedimus, expectabamuſque ipſum intus
Sedentes, donec venit paſcens: ferebat autem ingens onus
Ligni aridi, ut ei ad-coenam eſſet.
Extra autem antrum deiiciens ſtrepitum fecit;
Nos vero perterriti diffugimus in receſſum antri,
Aſt ille in latam ſpeluncam egit pinguia pecora,
Omnia prorſus, quae mulgebat: mares autem reliquit foris,
Arieteſque, hircoſque, altam extra chortem.
Caeterum deinde admovit operculum ingens alte ſublatum,
Grave: non illud duo et viginti currus
Fortes, quaternis-rotis, a ſolo dimoviſſent:

231 Ἐμείναμεν] edd. praeter R. 233 εἴως] eaed. 235 ἔντοσθεν] R. quod verum eſt. nam mox v. 251 accendit illa ligna *in* antro. Sic habet etiam *Euſtath.* in Comm. p. 1626. 49. ἔντοσθε. 239 ἔκτοσθεν] edd. vett. vitioſe, etiam *Euſtath.* 241 ἅμαξαι] F. R. L. 242 ὀχλίσειαν] F. A. 2.

Ver. 231 Ἔνθα δὲ πῦρ κείαντες ἐθύσαμεν] Καὶ πρὸ τοῦ θοινᾶσθαι δὲ, ἃ δεῖ ποιεῖν ἡμᾶς διδάσκει πάλιν Ὅμηρος, ἀπαρχὰς τῶν βρωμάτων νέμειν τοῖς θεοῖς. Οἱ γοῦν περὶ τὸν Ὀδυσσέα, καίπερ ὄντες ἐν τῷ τοῦ Κύκλωπος σπηλαίῳ, Ἐνθάδε πῦρ κείαντες ἐθύσαμεν· ἠδὲ καὶ αὐτοὶ Τυρῶν αἰνύμενοι φάγομεν. *Athenaeus, Lib.* IV, *cap.* 27.

Ibid. Κείαντες] *Al.* κήαντες. *Clark.* Κείαντες habet *Heſych.* Et *Euſtathius* ait, ſic habere multos et antiquos Codd. Conf. ν', 26. *Ern.*

Ibid. Ἐθύσαμεν] *Barneſius* ex Editionum vetuſtiorum nonnullis edidit ἐμείναμεν. Quomodo enim, inquit, imparati in Antro alieno ſacrificarent, de rebus non ſuis? Verum, uti notat *Henricus Stephanus*, ſi ita legas, parum apte ſequetur iſtud μένομέν τέ μιν ἔνδον, *ver.* 232. Id quod nec ipſum *Barneſium* fugit. Sed et aptius congruere videtur ἐθύσαμεν cum ſequenti ἠδὲ καὶ αὐτοὶ Τυρῶν αἰνύμενοι φάγομεν. Ex parte nimirum ſacra faciebant, partem ipſi comedebant. Neque ſimilem loquendi rationem uſurpat Poëta, *Iliad.* ζ', 259; Ὡς σπείσῃς Διῒ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι Πρῶτον· ἔπειτα δέ κ' αὐτὸς ὀνήσεαι, αἴκε πίῃσθα. Porro *Athenaeus* loco ſupra citato legit ἐθύσαμεν, itemque *Euſtathius* in commentario, ubi alterius lectionis ne meminit quidem.

Ver. 233 Ἥμενοι, ἕως ἐπῆλθε] Enuntiabatur ac ſi ſcriptum fuiſſet ὥσε ἐπῆλθε, vel ὥσ' ἐπῆλθε. Vide ſupra ad δ', 90.

Ver. 235 Ἔκτοσθεν δ' ἄντροιο βαλὼν ὀρυμαγδὸν ἔθηκεν] Vide ad *Il.* γ', 363; et δ', 452. *Clark.* Reponendum ἔντοσθεν. Vid. Var. Lect. *Ern.*

Ver. 236 Ἡμεῖς δὲ δείσαντες ἀπεσσύμεθ' ἐς μυχὸν ἄντρου] Ἄλλοι δ', ὅπως ὄρνιθες, ἐν μυχοῖς πέτρας Πτήξαντες εἶχον, αἷμα δ' οὐκ ἐνῆν χροΐ. *Euripid. Cyclops, ver.* 406.

Ver. 240 Ἐπέθηκε θυρεὸν] Pronuntiabatur θυρῶν.

Ver. 241 Οὐκ ἂν τόν γε δύω καὶ εἴκοσ' ἅμαξαι] Vide ſupra ad *ver.* 191.

Ver. 242 Ἐσθλαὶ, τετράκυκλοι] Si vera ſit haec

Τόσσην ἠλίβατον πέτρην ἐπέθηκε θύρῃσιν.
Ἑζόμενος δ' ἤμελγεν ὄϊς καὶ μηκάδας αἶγας,
Πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρυον ἧκεν ἑκάστῃ.
Αὐτίκα δ' ἥμισυ μὲν θρέψας λευκοῖο γάλακτος,
Πλεκτοῖς ἐν ταλάροισιν ἀμησάμενος κατέθηκε·
Ἥμισυ δ' αὖτ' ἔστησεν ἐν ἄγγεσιν, ὄφρα οἱ εἴη
Πίνειν δαινυμένῳ, καί οἱ ποτιδόρπιον εἴη.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἃ ἔργα,
Καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε, καὶ εἴσιδεν, εἴρετο δ' ἡμέας·
Ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὑγρὰ κέλευθα;
Ἤ τι κατὰ πρῆξιν, ἢ μαψιδίως ἀλάλησθε,
Οἷά τε ληϊστῆρες ὑπεὶρ ἅλα, τοί τ' ἀλόωνται

Tantam excelſam petram admovit oſtio.
Sedens autem mulgebat oves et balantes capras,
Omnia rite, et foetum ſubmiſit ſingulis.
Statim autem dimidium ubi-coagulaſſet albi lactis,
Textilibus in calathis conſtructum repoſuit:
Dimidium vero rurſus conſtituit in vaſibus, ut ſibi eſſet
Ad-potandum epulanti, et ſibi ad-coenam foret.
At poſtquam expediiſſet, obiens ſua opera,
Tum vero ignem accendebat, et aſpexit, interrogabatque nos;
" O hoſpites, quinam eſtis? unde navigatis humidas vias?
" Nunquid ad negotiationem; an temere erratis,
" Tanquam praedones ſuper mare, qui errant,

246 Δὴ] F.

ſit haec lectio, tum vox τετράκυκλοι *ſecundam* producet eadem ratione ac παρειπὼν διϊπετέος, *Iliad.* ζ', 62. π', 174; et διαμελεϊστὶ, infra *ver.* 291 huius libri. Cum vero vox τετράκυκλον occurrat, *Il.* ω, 324, ſyllabis duobus prioribus correptis; *Barneſius* hoc in loco ex coniectura edidit τεσσαράκυκλοι· eodem modo ac dicitur τεσσαράβοιον, *Il.* ψ', 705.

Ver. 243 Ἠλίβατον πέτρην ἐπέθηκε θύρῃσιν] Virgil. *Saxo occultabat opaco. Aen.* VIII, 211.

Ver. 245 Ὑπ' ἔμβρυον ἧκεν] Ὑπέθηκεν ἔμβρυον. Ὅμηρος γὰρ, ὑπεναντίον τῆς συνηθείας, βρέφος μὲν λέγει τὸ κατὰ γαστρός· ἔμβρυον δὲ, νεογνὸν, ἢ τὸ τέκνον. *Schol.* Vide ad *Il.* ψ', 266.

Ver. 246 Θρέψας] Τὸ δὲ, θρέψας, ἀντὶ τοῦ πήξας· ὅθεν καὶ τροφαλὶς τυροῦ. *Euſtath.* Vide ad *Il.* ι, 903.

Ibid. Λευκοῖο γάλακτος] Ἐν μὲν γὰρ ποιήσει πρέπει γάλα λευκὸν εἰπεῖν· ἐν δὲ λόγῳ τὰ μὲν [ἐπίθετα] ἀπρεπέστερα· τὰ δὲ, ἂν ᾖ κατακορῆ, ἐξελέγχει καὶ ποιεῖ φανερὸν ὅτι ποίησίς ἐστιν. *Ariſtot. Rhetoric. lib.* III, *cap.* 3.

Ver. 249 Πίνειν δαινυμένῳ] *Euſtathius* in comment. ad *ver.* 225, citat Πίνειν αἰνυμένῳ. Atque ita habet MS. a *Tho. Bentleio* collatus.

Ibid. Ποτιδόρπιον εἴη] *Al.* ποτιδόρπιον αὐτῷ.

Ver. 250 Ἐπειδὴ] *Al.* ἐπεὶ δή.

Ver. 251 Καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε] Ἀνέκαυσε μὲν πῦρ πρῶτον. *Euripid. Cyclops*, 382.

Ver. 252 Ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὑγρὰ κέλευθα] Ὦ ταλαίπωροι ξένοι, Τίνες ποτ' εἰσίν. *Euripid. Cyclops*, 89. Πόθεν ἐπλεύσατ' ὦ ξένοι; Ποδαποί. *Ibid.* 274. Virgil. *Sed vos qui tandem? quibus aut veniſtis ab oris? Aen.* I, 373. Vide ſupra ad γ', 71, 74; ubi occurrunt hi quatuor verſus 252, 255; *Neſtoriſque* ibi perſonae etiam aptius quam hic *Cyclopis* conveniunt. Καὶ κεῖνται, φασὶν οἱ Παλαιοὶ, κάλλιον ἐνταῦθα [quam γ', 71, *etc.*] οἱ στίχοι ἐκεῖνοι. Διὸ καὶ ἀστερίσκοι ὧδε πρόκεινται αὐτῶν, δι' ὧν τὰ ἔπη ἐκκρίνονται. *Euſtath.*

Ver. 253 Κατὰ πρῆξιν] Vide ſupra ad γ', 72; et ad *Il.* ν', 192.

Ver. 254 Τοί τ' ἀλόωνται] *Al.* μηχανόωνται.

Ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες;
Ὣς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
Δεισάντων φθόγγον τε βαρὺν, αὐτόν τε πέλωρον.
Ἀλλὰ καὶ ὥς μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
Ἡμεῖς τοι Τροίηθεν ἀποπλαγχθέντες Ἀχαιοὶ
Παντοίοις ἀνέμοισιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης,
Οἴκαδε ἱέμενοι, ἄλλην ὁδὸν, ἄλλα κέλευθα
Ἤλθομεν· οὕτω που Ζεὺς ἤθελε μητιάασθαι.
Λαοὶ δ' Ἀτρείδεω Ἀγαμέμνονος εὐχόμεθ' εἶναι,
Τοῦ δὴ νῦν γε μέγιστον ὑπουράνιον κλέος ἐστί·
Τόσσην γὰρ διέπερσε πόλιν, καὶ ἀπώλεσε λαοὺς
Πολλούς· ἡμεῖς δ' αὖτε κιχανόμενοι τὰ σὰ γοῦνα
Ἱκόμεθ', εἴ τι πόροις ξεινήϊον, ἠὲ καὶ ἄλλως
Δοίης δωτίνην, ἥτε ξείνων θέμις ἐστίν.

« Animas periculo-obiectantes, malum alienigenis ferentes?
Sic dixit: nobis autem ſtatim confractum eſt charum cor,
Timentibus ſonitumque gravem, ipſumque monſtroſum.
Sed et ſic ipſum verbis reſpondens alloquebar;
« Nos quidem a-Troia devii-acti Achivi
« Variis ventis ſuper ingentes fluctus maris,
« Domum petentes, alia via, aliis itineribus
« Venimus; Sic nimirum Iupiter voluit conſtituere.
« Populi autem Atridae Agamemnonis gloriamur eſſe,
« Cuius ſane nunc maxima ſub-coelo gloria eſt:
« Tantam enim diripuit urbem, et perdidit populos
« Multos: nos autem demum procumbentes ad tua genua
« Supplicamus, ſi quod praebeas hoſpitale-munus, ſive etiam aliter
« Donum des; qui utique hoſpitum mos eſt.

256 Κατεκλάσθη] A. 2. 3. 262 μητίσασθαι] edd. praeter R. et *Euſtath.* p. 1629. 58, quod quare ſpretum ſit, non video. Vide ad *Il.* κ', 48. 265 γοῦναθ'] A. 1. quod ferri poteſt, nec caſu editum videtur.

Ver. 256 Ἡμῖν δ' αὖτε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ, Δεισάντων *etc.*] Ὅρα δὲ τὸ, ἡμῖν δὲ κατεκλάσθη ἦτορ δεισάντων· ὅπερ εἰ καὶ σολοικοφανὲς δοκεῖ, ἀλλ' ὅμως πέφρασται καὶ αὐτὸ καταλλήλως τῷ καιρῷ καὶ τῇ δειλίᾳ. — Καὶ νῦν μὲν ἡ ἐναλλαγὴ ἀπὸ δοτικῆς γέγονεν εἰς γενικήν· ἀλλαχοῦ δὲ, ἀνάπαλιν ἀπὸ γενικῆς εἰς δοτικήν· ὡς ἐν τῷ, Ὡς τῶν ὕπνος ἀπὸ βλεφάροιϊν ὄλωλε, Νύκτα φυλασσομένοισι [*Iliad.* κ', 187:] Καὶ, Ἀχιλλῆος ὀλοὸν κῆρ γηθεῖ φόνον Ἀχαιῶν δερκομένου· [*Il.* ξ', 139:] ὤφειλε γὰρ δερκομένῳ εἰπεῖν. Καὶ, Τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ, Σήματ' ἀναγνούσῃ. [*Odyſſ.* ψ', 205, 206.] Τὸ τοίνυν, δεισάντων, οὐκ ἂν εἴη, ὡς ἐῤῥέθη, σόλοικον, οὐ μόνον διὰ τὸ καὶ μιμητικῶς φρασθῆναι καὶ ἀντιπτωτικῶς, ἀλλὰ καὶ διότι ἀσφαλεῖς οἱ πλαγιασμοὶ πρὸς σύνταξιν καὶ ἀσόλοικοι. *Euſtath.* Vide ſupra ad ζ', 155; et infra ad ψ', 205.

Ver. 259 Ἡμεῖς τοι Τροίηθεν ἀποπλαγχθέντες] *Euripid.* Ἰλίου δ' ἄπο Πέρσαντες ἄστυ, πνεύμασιν θαλασσίοις Σὴν γαῖαν ἐξωσθέντες ἥκομεν, Κύκλωψ. *Cyclops*, 276.

Ver. 260 Ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης] Τὸ δὲ ὑπὲρ μέγα λαῖτμα, ἢ ἀντὶ τῆς κατὰ προθέσεως κεῖται, ἢ ἀντιπτωτικῶς ἐῤῥέθη ἀντὶ τοῦ, ὑπὲρ ἄνω μεγάλου κύματος. *Euſtath.* At quidni tam recte hoc in loco dicatur, ὑπὲρ μέγα λαῖτμα, quam ὑπεὶρ ἅλα, ſupra *ver.* 254? Aut quidni ſcribere potuiſſet Homerus κατὰ μέγα λαῖτμα, ſi ita dictum oportuiſſet?

Ver. 262 Μητιάασθαι] Nonnulli, notante *Scholiaſte*, legunt μητίσασθαι. Quibuſcum facit et MS. a *Tho. Bentleio* collatus. Rectius (inquit *Barneſius*,) μητίσασθαι. Immo vero minus recte. Vide ad *Il.* κ', 48. *Clark.* Vid. Var. Lect.

Ver. 265 Διέπερσε] *Al.* δὴ ἔπερσε.

Ver. 268 Ἥτε] *Al.* ἧτε.

Ἀλλ' αἰδοῖο, φέριστε, θεούς· ἱκέται δέ τοι εἰμέν.
Ζεὺς δ' ἐπιτιμήτωρ ἱκετάων τε, ξείνων τε,
Ξείνιος, ὃς ξείνοισιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὖτις ἀμείβετο νηλέϊ θυμῷ.
Νήπιος εἷς, ὦ ξεῖν', ἢ τηλόθεν εἰλήλουθας,
Ὅς με θεοὺς κέλεαι ἢ δειδίμεν, ἢ ἀλέασθαι.
Οὐ γὰρ Κύκλωπες Διὸς αἰγιόχου ἀλέγουσιν,
Οὐδὲ θεῶν μακάρων· ἐπειὴ πολὺ φέρτεροι εἰμέν.
Οὐδ' ἂν ἐγὼ Διὸς ἔχθος ἀλευάμενος, πεφιδοίμην
Οὔτε σεῦ, οὔθ' ἑτάρων, εἰ μὴ θυμός με κελεύει.
Ἀλλά μοι εἴφ', ὅπη ἔσχες ἰὼν εὐεργέα νῆα·
Ἤ που ἐπ' ἐσχατιῆς, ἢ καὶ σχεδὸν, ὄφρα δαείω.
Ὣς φάτο πειράζων· ἐμὲ δ' οὐ λάθεν εἰδότα πολλά·

" Sed verere, optime, deos; ſupplices nempe tibi ſumus:
" Iupiter autem ultor eſt ſupplicumque, hoſpitumque,
" Hoſpitalis, qui hoſpites ſimul venerandos comitatur.
Sic dicebam; ille vero mihi rurſus reſpondit ſaevo animo;
" Stultus es, o hoſpes, vel longe adveniſti,
" Qui me deos iubes aut timere, aut obſervare.
" Non enim Cyclopes Iovem Aegiochum curant,
" Neque deos beatos, quoniam multo praeſtantiores ſumus.
" Neque ego Iovis inimicitias evitans pepercerim,
" Neque tibi, neque ſociis, niſi animus me iubeat.
" Sed mihi dic, ubi appuleris huc-profectus fabre-factam navem;
" An alicubi ad extremam-oram, an et prope, ut ſciam.
Sic dixit tentans: me autem non latuit ſcientem multa;

274 Δειδίμεν] edd. praeter F. 280 ἐπ' abeſt R. bene. ἐπ' deſiderabat ἐσχατιῇ ut 182. πού ἐσχατιῆς recte et eleganter dicitur. ſic apud *Homerum* πού ἀγρῶν et alia.

Ver. 269 Αἴδεῖο, φέριστε, θεούς· ἱκέται δὲ etc.] Ita *Apollonius*: Ἀλλ' ἱκέτας ξείνους Διὸς εἵνεκεν αἰδέσσασθε Ξεινίου, Ἱκεσίου τε· Διὸς δ' ἄμφω ἱκέται τε καὶ ξεῖνοι· ὁ δέ που καὶ ἐπόψιος ἄμμι τέτυκται. *Argonautic.* II, 1134. Et Oraculum Iovis *Dodonaei*, apud *Pauſaniam*: Μηδ' ἱκέτας ἀδικεῖν· ἱκέται δ' ἱεροί τε καὶ ἁγνοί. *Achaic. lib.* VII, *cap.* 25. *ſub initio.*

Ibid. Αἴδεῖο] *Al.* αἰδεῖο. Vti *Il.* ω, 503.

Ver. 270 Ζεὺς δ' ἐπιτιμήτωρ ἱκετάων τε, ξείνων τε] Virgil. *Iuppiter*, (*hoſpitibus nam te dare iura loquuntur*). *Aen.* I, 735.

Ver. 274 Δειδίμεν] *Al.* δειδέμεν.

Ver. 275 Οὐ γὰρ Κύκλωπες Διὸς αἰγιόχου ἀλέγουσιν] *Euripides*: Ζηνὸς δ' ἐγὼ κεραυνὸν οὐ φρίσσω, ξένε· Οὐδ' οἶδ' ὅτι Ζεύς ἐστ' ἐμοῦ κρείσσων θεός. Οὔ μοι μέλει τὸ λοιπόν. *Cyclops.* 319. *Ovidius*: *Ille immitis, et ipſis Horrendus ſylvis, et viſus ab hoſpite nullo Impune, et magni cum DIs contemtor Olympi.* *Metam.* XIII, 760.

Ibid. Διὸς αἰγιόχου ἀλέγουσιν] Ἀσεβὴς ὢν ὁ Πολύφημος, διαβάλλει καὶ τοὺς λοιπούς· ὅτε γὰρ ἐκεῖνοι οὐκ ἦσαν ἄθεοι, παρίστησιν ὁ Ποιητὴς, λέγων [infra *ver.* 411.] Νοῦσόν γ' οὔπως ἐστὶ Διὸς μεγάλου ἀλέασθαι. *Schol.* Verum hoc (ut opinor) ab iis dici potuit, etſi Deorum negligentes fuerint. Vide et ſupra ad *ver.* 107.

Ver. 280 Ἤ που ἐπ' ἐσχατιῆς, ἢ καὶ σχεδὸν] Verte: *utrum in remoto aliquo abhinc loco, ſ. utrum longe hinc, an prope*, ut *ver.* 117. οὔτε σχεδὸν οὔτ' ἀποτηλοῦ. Ad extremam oram ſemper ſtant naves: ut ſupra 182. ἐπ' ἐσχατιῇ — ἄγχι θαλάσσης. Ceterum vid. V. L. *Ern.*

Ver.

Ἀλλά μιν ἄψοῤῥον προσέφην δολίοις ἐπέεσσι·
Νέα μέν μοι κατέαξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Πρὸς πέτρῃσι βαλὼν, ὑμῆς ἐπὶ πείρασι γαίης,
Ἄκρῃ προσπελάσας· ἄνεμος δ' ἐκ πόντου ἔνεικεν·
Αὐτὰρ ἐγὼ σὺν τοῖσδε ὑπέκφυγον αἰπὺν ὄλεθρον.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' οὐδὲν ἀμείβετο νηλέϊ θυμῷ·
Ἀλλ' ὅγ' ἀναΐξας ἑτάροις ἐπὶ χεῖρας ἴαλλε·
Σὺν δὲ δύω μάρψας, ὥστε σκύλακας, ποτὶ γαίῃ
Κόπτ'· ἐκ δ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν.
Τοὺς δὲ διαμελεϊστὶ ταμὼν ὡπλίσσατο δόρπον·

Sed ipſum viciſſim allocutus ſum doloſis verbis;
" Navem quidem mihi confregit Neptunus terrae-quaſſator,
" Ad ſcopulos coniectam; veſtrae ad fines terrae,
" Promontorio impactam; ventus autem ex ponto tulit:
" At ego cum hiſce effugi arduam perniciem.
Sic dicebam, ille autem mihi nihil reſpondit ſaevo animo:
Sed ipſe impetu-facto ſociis manus inferebat;
Simulque duos correptos, tanquam catulos ad terram
Illidebat: cerebrum autem humi fluebat, irrigabatque terram.
His vero membratim diſſectis apparavit coenam:

Ver. 282 Ἄψοῤῥον προσέφην] Τουτέστιν ἔμπαλιν ὧν φθάσας ἐλάλησεν. *Euſtath.* Minus recte. Nihil enim (ut opinor) aliud ſonat vox ἄψοῤῥον quam *iterum*, ſive *viciſſim*. Vide infra ad *ver.* 501.

Ver. 283 Νέα μέν μοι κατέαξε] *Anapaeſtus* (inquit *Barneſius*) in *Primo* loco. Ἔνθα τὸ Νέα μέν μοι ἀνάπαιστον ἔχει πόδα ἐν καταρχῇ στίχου. *Euſtath.* Minus recte uterque. Pronuntiabatur enim Νᾶ μέν μοι κατέαξε *etc.* Vide ſupra ad β', 289. *Clark.* Sic poſt *v.* 347. κρέα pronunciatur κρᾶ. *Ern.*

Ver. 285 Ἄνεμος δ' ἐκ πόντου ἔνεικεν] Ἀνέμων θύελλαι δεῦρό μ' ἥρπασαν βίᾳ. *Euripid. Cyclops*, 109.

Ibid. Προσπελάσας] Vide ad *Il.* ά, 140.

Ver. 288 Ἀλλ' ὅγ' ἀναΐξας ἑτάροις ἐπὶ χεῖρας ἴαλλε, Σὺν δὲ δύω μάρψας] *Euripid.* Φῶτε συμμάρψας δύω, Ἔσφαξ' ἑταίρων τῶν ἐμῶν ῥυθμῷ τινι· Τὸν μὲν λέβητος εἰς κύτος χαλκήλατον, τὸν δ' αὖ τένοντος ἁρπάσας ἄκρου ποδὸς, Παίων πρὸς ὀξὺν γ' ὄνυχα πετραίου λίθου, Ἐγκέφαλον ἐξέῤῥανε. *Ovid. Cyclops*, 396. *Vidi bina meorum Ter quater affligi ſociorum corpora terrae. Quae ſuper ipſe iacens, hirſuti more leonis, Viſceraque, et carnes, oblitiſque oſſa medullis, Semianimeſque artus avidam condebat in alvum. Metam.* XIV, 205. Virgil. *Vidi egomet, duo de numero cum corpora noſtro Prenſa manu magna, medio reſupinus in antro Frangeret ad ſaxum, ſanieque aſperſa natarent Limina: vidi, atro cum membra fluentia tabo Manderet, et tepidi tremerent ſub dentibus artus. Aen.* III, 623. Quem locum *Macrobius* inter eos recenſet, *in quibus Virgilius Homerici carminis maieſtatem non aequet.* Narrationem facti, inquit, nudam et brevem Maro poſuit; contra Homerus πάθος miſcuit. et dolore narrandi invidiam crudelitatis aequavit. *Lib.* V, *cap.* 13. *Scaliger* tamen hoc in loco *Virgilium Homero* ſuperiorem contendit. *Poëtic. Lib.* V, *cap.* 3.

Ver. 289 Σὺν δὲ δύω μάρψας, ὥστε σκύλακας] Ἀραττομένων δὲ περὶ πέτρας ἀνθρώπων ψόφον τε καὶ μόρον οἰκτρὸν ἐνδεικνύμενος, ἐπὶ τῶν ἀηδεστάτων τε καὶ κακοφωνοτάτων χρονιεῖ γραμμάτων, οὐδαμῇ λεαίνων τὴν κατασκευὴν, οὐδὲ ἡδύνων· Σὺν δὲ δύω μάρψας, ὥστε σκύλακας, ποτὶ γαίῃ Κόπτ'· ἐκ δ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν. *Dionyſ. Halicarn.* περὶ συνθέσεως, §. 16.

Ver. 291 Διαμελεϊστὶ ταμὼν] *Strabo, Geograph. lib.* II, *pag.* 137, *al.* 83. citat, διαμμελεϊστί. Sed nihil opus. *Secundam* enim producere poteſt haec vox eadem ratione ac παρειπὼν, διιπετέος *etc.* Vide ad *Il.* π', 174. *Al.* διὰ μελεϊστὶ ταμών. Quod eſt μελεϊστὶ διαταμών.

Ver.

Ἤσθιε δ', ὥστε λέων ὀρεσίτροφος, οὐδ' ἀπέλειπεν
Ἔγκατά τε, σάρκας τε, καὶ ὀστέα μυελόεντα.
Ἡμεῖς δὲ κλαίοντες ἀνεσχέθομεν Διὶ χεῖρας,
Σχέτλια ἔργ' ὁρόωντες· ἀμηχανίη δ' ἔχε θυμόν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωψ μεγάλην ἐμπλήσατο νηδὺν,
Ἀνδρόμεα κρέ' ἔδων, καὶ ἐπ' ἄκρητον γάλα πίνων,
Κεῖτ' ἔντοσθ' ἄντροιο τανυσσάμενος διὰ μήλων.
Τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατὰ μεγαλήτορα θυμὸν,
Ἆσσον ἰὼν, ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
Οὐτάμεναι πρὸς στῆθος, ὅθι φρένες ἧπαρ ἔχουσιν,
Χεῖρ' ἐπιμασσάμενος· ἕτερος δέ με θυμὸς ἔρυκεν.
Αὐτοῦ γάρ κε καὶ ἄμμες ἀπωλόμεθ' αἰπὺν ὄλεθρον·
Οὐ γάρ κεν δυνάμεσθα θυράων ὑψηλάων
Χερσὶν ἀπώσασθαι λίθον ὄβριμον, ὃν προσέθηκεν.

Vorabat autem, quemadmodum leo montanus; neque relinquebat
Inteſtinaque, carneſque, et oſſa medullis-plena.
Nos vero flentes ſuſtulimus Iovi manus,
Miſera opera videntes; deſperatio autem tenebat animum.
Caeterum poſtquam Cyclops magnum impleviſſet ventrem,
Humanas carnes comedens, et inſuper merum lac bibens,
Iacebat intra antrum extenſus inter pecora.
Hunc quidem ego volui, magnanimo in animo,
Propius accedens, gladio acuto ſtricto a femore,
Vulnerare ad pectus, ubi praecordia hepar circumdant,
Manu admota: aliud autem me conſilium retinebat.
Ibidem enim et nos periiſſemus ſaeva morte:
Non enim potuiſſemus ab oſtio excelſo
Manibus amovere ſaxum grave, quod admoverat.

296 Ἐπλήσατο] edd. praeter R. quod neſcio cur relictum ſit. *Euſt.* tamen etiam ἐμπλ. 303 ἀπολώμεσθ'] eaed. male.

Ver. 295 Ἀμηχανίη δ' ἔχε θυμόν] *Al.* ἀμηχανίη δ' ἔχε θυμοῦ. Virgil. *Saevit inops animi. Aen.* IV, 300.

Ver. 296 Αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωψ μεγάλην ἐμπλήσατο νηδὺν] Virgil. *Simul expletus dapibus, vinoque ſepultus. Aen.* III, 630.

Ibid. Ἐμπλήσατο νηδὺν] Notandus hic primigenius Vocis *Mediae* uſus. Ἔμπλησεν, *alius*; Ἐμπλήσατο, *ſuum implevit ventrem.* Sic ſupra *ver.* 291, ὡπλίσσατο. *Sibi ipſe paravit.* Et infra *ver.* 298. τανυσσάμενος. *Quum ſe ipſe extenderat.* Vide ſupra ad ι, 491. *Al.* ἐπλήσατο νηδύν.

Ver. 298 Κεῖτ' ἔντοσθ' ἄντροιο τανυσσάμενος διὰ μήλων] Τὸ μέγεθος αὐτοῦ ἐμφανίζων. *Athenaeus, lib.* VII, *cap.* I. Ἐμφαντικῶς δὲ ἐδήλωσε τὸ μέγεθος. *Schol.* Vide infra ad *ver.* 372.

Ver. 299 Τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα] Τὰ μὲν εἰκότα καὶ συνήθη κατὰ λόγον περαινόμενα, τῷ ἐφ' ἡμῖν ἀποδίδωσι· καὶ λέγει δήπου πολλάκις, Αὐτὰρ ἐγὼ βούλευσα κατὰ μεγαλήτορα θυμόν. *Plutarch. in Coriolano.* Vbi in tranſcurſu notandum, quod iam legimus τὸν μὲν ἐγὼ, legiſſe *Plutarchum* aut memoriter citaſſe, Αὐτὰρ ἐγὼ *etc.*

Ver. 301 Οὐτάμεναι] Vide ad *Il.* φ', 68.

Ibid. Ἔχουσιν] *Euſtath.* ἔχουσι. recte. *Ern.*

Ver. 302 Χεῖρ' ἐπιμασσάμενος] *Euſtath.* ἀντὶ τοῦ αὐτόχειρ ἀψάμενος. *Ern.*

Ver. 305 Λίθον ὄβριμον, ὃν προσέθηκεν] Supra *ver.* 240.

Ver.

Ὣς τότε μὲν στενάχοντες ἐμείναμεν ἠῶ δῖαν.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε, καὶ ἤμελγε κλυτὰ μῆλα
Πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρυον ἧκεν ἑκάστῃ.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἃ ἔργα,
Σὺν δ' ὅγε δ' αὖτε δύω μάρψας ὡπλίσσατο δεῖπνον.
Δειπνήσας δ' ἄντρου ἐξήλασε πίονα μῆλα,
Ῥηϊδίως ἀφελὼν θυρεὸν μέγαν· αὐτὰρ ἔπειτα
Ἂψ ἐπέθηκ', ὡς εἴ τε φαρέτρῃ πῶμ' ἐπιθείη.
Πολλῇ δὲ ῥοίζῳ πρὸς ὄρος τρέπε πίονα μῆλα
Κύκλωψ· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην κακὰ βυσσοδομεύων,
Εἴπως τισαίμην, δώῃ δέ μοι εὖχος Ἀθήνη.
Ἥδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή.

Ita tum quidem ingemiſcentes expectabamus auroram divinam.
Quando vero mane-genita apparuit roſea-digitos aurora,
Tum vero ignem accendebat, et mulgebat egregia pecora
Omnia rite, et foetum ſubmiſit ſingulis.
At poſtquam expediiſſet obiens ſua opera,
Simul ille rurſus duobus correptis apparavit prandium.
Pranſus autem, ex antro egit pinguia pecora.
Facile amoto operculo ingenti · at deinde
Rurſus admovit, veluti ſi pharetrae operculum imponeret.
Multo autem ſtrepitu ad montem agebat pinguia pecora
Cyclops: caeterum ego relictus eram mala profunde-cogitans,
Si quo pacto ulciſcerer, daretque mihi gloriam Pallas.
Hoc autem mihi in animo optimum videbatur conſilium;

311 Δόρπον] edd. praeter R. quod magis poëticum. ſic et 344. 317 δοίη] eaed.

Ver. 311 Σὺν δ' ὅγε δ' αὖτε] Ita Vulgati et hic, et infra *ver.* 344, ubi idem verſus occurrit; atque ita in commentario citat *Euſtathius*: Evidenti, inquit *Barneſius*, errore; cum τὸ Δὲ bis occurreret fruſtra. Ideoque ipſe quidem edidit Σὺν δ' ὅδε γ' αὖτε. Sed nullis adductis codicibus, nulla allata auctoritate. Propius ad Vulgatam lectionem accedit, quod habet Editio *Oxonienſis* hic, itemque *Elzeviriana* infra *ver.* 344, notante *Barneſio*; Σὺν δ' ὅγε αὖτε. Caeterum MS. a *Tho. Bentleio* collatus legit cum vulgatis Σὺν δ' ὅγε αὖτε. *Clark.* Alterum δ' omittit etiam *Amſt.* 1615. ſed harum edd. nulla eſt auctoritas: etſi haec eſt facillima et leniſſima ratio corrigendi. Particulae et aliae pleonaſtice repetuntur, ut ἄν. hic hiatus vitandi cauſa fieri potuit. *Ern.*

Ibid. Δεῖπνον] *Al.* δόρπον. Ex *ver.* 291. ſupra.

Ver. 312 Δειπνήσας] Vide ſupra ad δ', 535.

Ver. 314 Ὡς εἴτε φαρέτρῃ πῶμ' ἐπιθείη] Καὶ ὅρα τὸ σύντομον τῆς παραβολῆς, καὶ τὸ ἐντεῦθεν καίριον. Οὐ γὰρ πρᾶγμα παρέβαλε πράγματι, τὴν φαρέτραν δηλαδὴ τῷ μεγάλῳ σπηλαίῳ· ἦν γὰρ ἂν ψυχρὸς ὁ λόγος διὰ τὸ ἐν σμικροπρεπείᾳ κακόζηλον· ἀλλ' ἐνέργειαν ἐνεργείᾳ· τὸ ῥᾷον δηλαδὴ τοῦ ἐπιπωματισμοῦ τῆς φαρέτρας τῷ ἀπόνῳ τοῦ σπηλαίου συγκλεισμῷ. Καὶ οὐκ ἦν εἰς πλέον διασκευάσαι τὴν παραβολήν. *Euſtath.* Vide ſupra ad *ver.* 191.

Ver. 317 Δώῃ] Apud *Euſtathium* in commentario, δοίη.

Ver. 318 et 424 Ἥδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή] Virgil. *Haec alternanti potior ſententia viſa eſt.* *Aen.* IV, 287. Caeterum (uti notat *Barneſius*) mire hic et inepte de rationibus, cur *Cyclopem* non interfecerit *Ulyſſes*, diſſerit *Spondanus*: "Tamne leviter, inquies, "ſex

Κύκλωπος γὰρ ἔκειτο μέγα ῥόπαλον παρὰ σηκῷ,
Χλωρὸν, ἐλαΐνεον· τὸ μὲν ἔκταμεν, ὄφρα φοροίη
Αὐανθέν· τὸ μὲν ἄμμες ἐΐσκομεν εἰσορόωντες,
Ὅσσον θ' ἱστὸν νηὸς ἐεικοσόροιο μελαίνης,
Φορτίδος, εὐρείης, ἥτ' ἐκπεράᾳ μέγα λαῖτμα·
Τόσσον ἔην μῆκος, τόσσον πάχος εἰσοράασθαι.
Τοῦ μὲν ὅσον τ' ὄργυιαν ἐγὼν ἀπέκοψα παραστὰς,
Καὶ παρέθηχ' ἑτάροισιν, ἀποξῦναι δ' ἐκέλευσα.
Οἱ δ' ὁμαλὸν ποίησαν· ἐγὼ δ' ἐθόωσα παραστὰς
Ἄκρον, ἄφαρ δὲ λαβὼν ἐπυράκτεον ἐν πυρὶ κηλέῳ.

Cyclopis enim iacebat ingens clava ad ſtabulum,
Viridis, oleagina; hanc quidem exciderat, ut ferret
Areſactam; eam et nos *tantam* - imaginabamur inſpicientes,
Quantus utique malus navis viginti - remis. agitatae nigrae,
Onerariae, latae, quae ſcilicet traiicit ingentem pelagum;
Tanta erat longitudo, tanta ſpiſſitudo aſpectu.
Ab - hac quidem, quantum ulna *eſt*, ego abſcidi aſtans.
Et appoſui ſociis, laevigareque iuſſi.
Hi vero laevem fecerunt; ego autem acui ſtans
Summum: ſtatimque prehenſam adurebam in igne ardente.

325 Ἐγὼ] F. male. 326 παρέθηκ'] edd. praeter R. ſic et *Euſt.* quod ut magis Ionicum praetulerim.

"ſex ſociorum excidium ulciſcitur? "Immo, inquam — maius eſt damnum "Cyclopi caecitas, quam ſi vita illi fuiſ- "ſet adempta. Illo ſiquidem pacto "acerba illi vita eſt reddita, lucis aſpe- "ctu privata; ita ut innumeras mortes "in una vita patiatur. Sane hanc con- "ſilii Vlyſſei cauſam eſſe auſim conten- "dere, licet ab ipſo Poëta non expri- "matur. Et infra in annotationibus "ad *ver.* 523. Nam cur non potuerit "Polyphemum Vlyſſes interficere? Sane "perinde id facile fuiſſe exiſtimo, atque "oculum effodere." Mire, inquam, cae- cutiiſſe videtur Vir eruditus. Apertiſſi- me enim rationem huius rei reddit Poë- ta ſupra *ver.* 303: Αὐτοῦ γάρ κε καὶ ἄμμες ἀπωλόμεθ' *etc.* Καὶ ἦν μὲν εὐχερέστερον [ἀνελεῖν αὐτὸν] τοῦ ἐκτυφλῶσαι· ὅτι δὲ οὐκ ἦν ἐλπὶς ἔτι σωθῆναι, διὰ τὸν πωμάζοντα ἠλίβατον λίθον τοῦ θυρεοῦ, δευτέρας γίνεται σοφωτέρας φροντίδος τῆς κατὰ τὴν τύφλωσιν, καὶ οὕτω περισώζεται. *Euſtath.* ad *ver.* 290.

Ver. 319 Κύκλωπος γὰρ ἔκειτο μέγα ῥόπαλον] *Euripid.* Ἀκρέμων ἐλαίας ἐστὶν ἐν δόμοισί τις, Ὃν φασγάνῳ τῷδ' ἐξαποξύνας ἄκρον, Εἰς πῦρ καθήσω. *Cyclops,* 454. *Clark.* Caeterum γὰρ hic non eſt *enim*, ſed *ſcilicet*, particula enarrare, explicare incipientis. *Ern.*

Ver. 320 τὸ μὲν ἔκταμεν] Τὸ δὲ, ἔκταμεν, οἱ ἀκριβέστεροι ἔκτησε, γράφουσι. Ἐχρῆν γάρ, φασι, τὸν τηλικοῦτον Κύκλωπα, καὶ αὐτόπρεπνον [αὐτόπρεμνον] ἐκσπάσαι τὸ φυτόν. *Euſtath.* Quam lectionem et praefert Dn. *Dacier.*

Ver. 322 Ὅσσον θ' ἱστὸν νηὸς] Vide ſupra ad *ver.* 191.

Ver. 325 Ὅσον τ' ὄργυιαν ἐγὼν ἀπέκοψα] *Schol.* Ἐκτεταμένων τῶν χειρῶν τὸ διάστημα ὀργυιά ἐστι. *Clark.* Ὅσον ὀργυιὰν, *ulnae modo*, ſ. *cubiti.* de ὀργυιᾶς verbo ex ſententia *Scholiaſtae*, vide *Perizon.* ad Aelian. V. H. XII, 22. *Ern.*

Ver. 327 Ἐγὼ δ' ἐθόωσα] Ἕτερος τρόπος ἐστὶν, ἡ καλουμένη Μετάληψις, κατὰ συνωνυμίαν σημαίνουσα πρᾶγμα διάφορον.—Συνωνυμεῖ τὸ θοὸν τῷ ὀξεῖ· ὀξὺ δὲ οὐ μόνον, τὸ κατὰ κίνησιν ταχύ ἐστιν, ἀλλὰ καὶ τὸ κατὰ σχῆμα προηγμένον εἰς λεπτότητα. Τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ, — ἐγὼ δὲ θόωσα παραστάς. *Dionyſ. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, §. 7. Vide infra ad ι, 298.

Ver

Καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκα κατακρύψας ὑπὸ κόπρῳ,
Ἥ ῥα κατὰ σπείους κέχυτο μεγάλ' ἤλιθα πολλή.
Αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κλήρῳ πεπαλάχθαι ἄνωγον,
Ὅστις τολμήσειεν μοὶ σὺν μοχλὸν ἀείρας,
Τρῖψαι ἐν ὀφθαλμῷ, ὅτε τὸν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι.
Οἱ δ' ἔλαχον, τοὺς ἂν κε καὶ ἤθελον αὐτὸς ἑλέσθαι,
Τέσσαρες, αὐτὰρ ἐγὼ πέμπτος μετὰ τοῖσιν ἐλέγμην.
Ἑσπέριος δ' ἦλθεν καλλίτριχα μῆλα νομεύων·
Αὐτίκα δ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλασε πίονα μῆλα
Πάντα μάλ'· οὐδέ τι λεῖπε βαθείης ἔκτοθεν αὐλῆς,
Ἤ τι ὀϊσσάμενος, ἢ καὶ θεὸς ὣς ἐκέλευεν.
Αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑψόσ' ἀείρας,
Ἑζόμενος δ' ἤμελγεν ὄϊς καὶ μηκάδας αἶγας,

Et hanc quidem bene depoſui reconditam ſub ſtercore,
Quod per ſpeluncam fuſum erat admodum denſe multum.
At caeteros forte ſortiri iuſſi,
Quinam auderet mecum vectem ſublatum
Terere in oculo, quando eum dulcis ſomnus occuparet.
Hi autem ſorte-electi-ſunt, quos utique et voluiſſem ipſe eligere,
Quatuor, aſt ego quintus cum his delectus ſum.
Veſpertinus autem rediit pulchra-velleribus pecora paſcens:
Continuo vero in latam ſpeluncam egit pinguia pecora
Omnia prorſus; neque ullum relinqnebat altam extra chortem,
Sive quid ſuſpicatus, ſive etiam deus ſic iuſſerit.
At deinde admovit operculum ingens alte ſublatum,
Sedenſque mulgebat oves et balantes capras.

339 Ἐκέλευσεν] edd. praeter R.

Ver. 329 Ὑπὸ κόπρῳ] Nonnulli, notante *Euſtathio*, hic ſcribunt ὑπὸ κόπρου.

Ver. 331 Αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κλήρῳ πεπαλάχθαι] *Euſtath.* Τῶν γὰρ ἄλλων οὐκ ἐχρῆν ἐπιλογὴν γενέσθαι ἄλλως ἢ διὰ τοῦ κληρώσασθαι, ἵνα μήτε οἱ λειφθέντες φθονήσωσι, μήτε οἱ προκριθέντες μέμψωνται, ὡς ἐπιλεγέντες εἰς κίνδυνον. Virgil. *Nos, magna precati Numina, ſortitique vices.* *Aen.* III, 633.

Ibid. Πεπαλάχθαι] *Al.* πεπαλάσθαι. *Clark.* Eſt lectio recenſionis Ariſtarchi, auctore *Euſtathio*. *Ern.*

Ver. 332 Ὅστις τολμήσειεν] Ἄγε, τίς πρῶτος; τίς δ' ἐπὶ πρώτῳ Ταχθεὶς, δαλοῦ κώπην ὀχμάσας, Κύκλωπος ἔσω βλεφάρων ὤσας, Λαμπρὰν ὄψιν διακναίσει; *Euripid. Cyclops*, 481.

Ver. 333 Τρῖψαι ἐν ὀφθαλμῷ] Δοκεῖ δὲ ὁ ῥηθεὶς Κύκλωψ φύσει μὲν δύο ἔχειν ὀφθαλμοὺς, εἴγε καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς ἐρεῖ Ὅμηρος βλέφαρα καὶ ὀφρύας εἶναι αὐτῷ· κατὰ δέ τινα αἰτίαν εἰκὸς προαπολωλέναι αὐτῷ τὸν ἕτερον ὀφθαλμόν. Εἰ δέ γε κυκλοτερὴς ὀφθαλμὸς εἷς, κατὰ τὸν Ἡσιόδου μῦθον, καὶ τῷ τοῦ Κύκλωπος τούτου μετώπῳ ἐνέκειτο, οὐκ ἂν ἐσίγησε τὴν ἰδιότητα ὁ Ποιητής. *Euſtath.* ad *ver.* 187. Quae coniectura videtur ſingularis.

Ibid. Ἐν ὀφθαλμῷ] *Al.* ἐπ' ὀφθαλμῷ.

Ver. 334 Τοὺς ἄν κε καὶ ἤθελον] *Euſtathius* in commentario citat, οὓς ἂν καὶ ἤθελον. Nam in Vulgatis alterum vocabulorum ἄν, κε, omnino ſupervacuum videtur.

Ver. 335 Ἐλέγμην] *Euſtathius* citat ἐλέχθην.

Ver. 336 Ἦλθεν καλλ.] Scr. ἦλθε. *Ern.*

Ver. 337. 341 Αὐτίκα δ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλασε πίονα μῆλα — Ἑζόμενος δ' ἤμελγεν] Virgil. *Cavo Polyphemus in antro Lanigeras claudit pecudes, atque ubera preſſat.* *Aen.* III, 641.

Ver. 339 Ἤ τι ὀϊσσάμενος, ἢ καὶ θεὸς ὣς ἐκέλευεν] *Plutarchus*, loco ſupra ad ι, 427 adducto, et hunc verſum citat. Pro Ἤ τι autem legit ille Ἤτοι· et pro ἐκέλευεν, ἐκέλευσε.

Ver.

Πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρυον ἧκεν ἑκάστῃ.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἃ ἔργα,
Σὺν δ' ὅγε δ' αὖτε δύω μάρψας ὡπλίσσατο δόρπον.
Καὶ τότ' ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων ἄγχι παραστὰς
Κισσύβιον μετὰ χερσὶν ἔχων μέλανος οἴνοιο·
Κύκλωψ, τῆ, πίε οἶνον, ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα κρέα·
Ὄφρ' εἰδῇς, οἷόν τι ποτὸν τόδε νηῦς ἐκεκεύθει
Ἡμετέρη· σοὶ δ' αὖ λοιβὴν φέρον, εἴ μ' ἐλεήσας
Οἴκαδε πέμψειας· σὺ δὲ μαίνεαι οὐκ ἔτ' ἀνεκτῶς.
Σχέτλιε, πῶς κέν τίς σε καὶ ὕστερον ἄλλος ἵκοιτο
Ἀνθρώπων πολέων; ἐπεὶ οὐ κατὰ μοῖραν ἔρεξας.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δ' ἔδεκτο καὶ ἔκπιεν· ἥσατο δ' αἰνῶς
Ἡδὺ ποτὸν πίνων· καί μ' ᾔτεε δεύτερον αὖτις·
Δός μοι ἔτι πρόφρων, καί μοι τεὸν οὔνομα εἰπὲ

Omnia rite, et foetum ſubmiſit ſingulis.
Caeterum poſtquam expediiſſet obiens ſua opera,
Simul utique ille rurſus duobus correptis apparavit coenam.
Et tum ego Cyclopem alloquebar prope aſtans,
Poculum in manibus tenens nigri vini;
" Cyclops, accipe, bibe vinum, poſtquam comediſti humanas carnes;
" Vt ſcias, qualem utique potum hunc navis reconditum habuerat
" Noſtra; tibi autem porro libamen ferebam, ſi-forte me miſeratus
" Domum mitteres: tu vero furis non amplius tolerabiliter.
" Inique, quomodo quiſquam ad te in-poſterum alius accedat
" Ex hominibus multis? quoniam non recte feciſti.
Sic dicebam: is autem accepit et ebibit; delectatusque eſt vehementer
Dulcem potum bibens; et a-me petebat ſecundo rurſus;
" Da mihi adhuc lubens, et mihi tuum nomen dic

348 Ποτὸν νηῦς] F. A. L. quod praetulerim. Nam τόδε videtur ſubfrigidum, inſertumque, quod ultima vi νηῦς brevis videbatur. 351 πῶς ἄντις] R. 353 ἔπιεν] F. A. L. male, etiam ſenſu.

Ver. 344 Σὺν δ' ὅγε δ' αὖτε] Vide ſupra ad *ver.* 311.

Ver. 345. 346 Προσηύδων — Κισσύβιον μετὰ χερσὶν ἔχων] *Euripides*: Ἐμπλήσας σκύφος Μάρωνος αὐτοῦ, τᾶδε προσφέρω πιεῖν, λέγων τάδ'. *Cyclops*, 410.

Ver. 346 Κισσύβιον μετὰ χερσὶν ἔχων] Vide *Athenaeum*, *lib.* XI, *cap.* 2, 7.

Ver. 347 Κύκλωψ, τῆ, πίε οἶνον] [Ἱεροκλῆς] Εἰς δικαστήριον ἀχθεὶς, ἐτύπτετο τὰς ἐξ ἀνθρώπων πληγάς· ῥεόμενος δὲ τῷ αἵματι βάψας κοίλην τὴν χεῖρα προσραίνει τὸν δικαστὴν, ἅμα λέγων, Κύκλωψ, τῆ, πῖ' οἶνον, ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα κρέα. *Suid.* *in voce* Ἱεροκλῆς.

Ibid. Τῆ, πίε οἶνον] Vide ad *Il.* ξ', 219. Καὶ ὅρα καὶ τὸν λόγον τοῦτον τῷ Ὀδυσσεῖ δικαιολογίᾳ τε κεκραμένον καὶ οἴκτῳ, ἔτι δὲ καὶ κολακευτικόν. *Euſtath.*

Ibid. Πίε οἶνον] Apud *Suidam*, loco ſupra citato, πῖ' οἶνον. Vide infra ad π', 143.

Ibid. Κρέα] Pronuntiabatur κρᾶ. ut *ver.* 283. νέα, νᾶ.

Ver. 348 Ὄφρ' εἰδῇς, οἷόν τι ποτὸν] *Euripides*: Σκέψαι τόδ', οἷον Ἑλλὰς ἀμπέλων ἄπο Θεῖον κομίζει πῶμα, Διονύσου γάνος. *Cyclops*, 413.

Ver. 353 Ἔκπιεν] Ita edidit *Barneſius* ex *Euſtathio*, et ex *ver.* 361 infra, ubi omnes ἔκπιεν habent. Recte, ut opinor. Cumque *Barneſio* facit et MS. a *Bentleio* collatus. *Vulgg.* hoc in loco, ἔπιεν.

Ver. 354 Αὖτις] *Al.* αὖθις.

Ver. 355 Καί μοι τεὸν οὔνομα εἰπὲ] Σὺ δ', ὦ ξέν', εἰπὲ τοὔνομ', ὅ, τι σε χρὴ καλεῖν. *Euripid.* *Cyclops*, 545.

Αὐτίκα νῦν, ἵνα τοι δῶ ξείνιον, ᾧ κε σὺ χαίροις.
Καὶ γὰρ Κυκλώπεσσι φέρει ζείδωρος ἄρουρα
Οἶνον ἐριστάφυλον, καί σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει·
Ἀλλὰ τόδ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρός ἐστιν ἀποῤῥώξ.
Ὣς ἔφατ'· αὐτάρ οἱ αὖτις ἐγὼ πόρον αἴθοπα οἶνον·
Τρὶς μὲν ἔδωκα φέρων, τρὶς δ' ἔκπιεν ἀφραδίῃσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωπα περὶ φρένας ἤλυθεν οἶνος,
Καὶ τότε δή μιν ἔπεσσι προσηύδων μειλιχίοισι·
Κύκλωψ, εἰρωτᾷς μ' ὄνομα κλυτόν; αὐτὰρ ἐγώ τοι
Ἐξερέω· σὺ δέ μοι δὸς ξείνιον, ὥς περ ὑπέστης·
Οὖτις ἔμοι γ' ὄνομ' ἐστ'· Οὖτιν δέ με κικλήσκουσι

" Statim nunc; ut tibi dem hoſpitale-munus, quo tu gaudeas.
" Etenim Cyclopibus fert alma terra
" Vinum ex-magnis-uvis, et ipſis Iovis imber dat-incrementum:
" Verum hoc ambroſiae et nectaris eſt latex.
Sic dixit: at ei rurſus ego dedi generoſum vinum:
Ter quidem praebui ferens, ter autem *is* ebibit ſtultitia.
Caeterum poſtquam Cyclopi circa mentem venit vinum,
Tunc utique ipſum verbis alloquebar blandis:
" Cyclops, interrogas me nomen inclytum? at ego tibi
" Dicam; tu autem mihi da hoſpitale-munus, ut ſcilicet pollicitus es;
" Outis mihi nomen eſt; Outin vero me vocant

361 Ἀφραδίῃσι] F. male. 366 ὄνομα ἐστιν] F.

Ver. 356 Χαίροις] *Al.* χαίρῃς.

Ver. 358 Καί σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει] Vide ſupra ad δ', 477 et 581.

Ver. 360 Αὐτάρ οἱ αὖτις ἐγὼ πόρον] Ἡσθέντα δ' αὐτὸν ὡς ἐπῃσθόμην ἐγώ, Ἄλλην ἔδωκα κύλικα. *Euripid. Cyclops*, 419.

Ver. 361 Τρὶς δ' ἔκπιεν ἀφραδίῃσιν] Οὗτος [Ἀνάχαρσις] τὴν ἄμπελον εἶπε τρεῖς φέρειν βότρυς· τὸν πρῶτον, ἡδονῆς· τὸν δεύτερον, μέθης· τὸν τρίτον, ἀηδίας. *Diog. Laërt. lib.* I, in *Anacharſide.*

Ver. 366 Οὖτις ἔμοιγ' ὄνομ' ἐστ'] *Al.* ἔμοι γ' ὄνομα. Porro hinc (notante *Duporto* in *Gnomologia*) apud *Theocritum*, in Poëmate, quod inſcribitur Σύριγξ, *Penelope* appellatur Οὐδενὸς εὐνάτειρα.

Ibid. Οὖτιν δέ με κικλήσκουσι Μήτηρ ἠδὲ πατὴρ] " Vlyſſem ſe in ſua peregrinatione Outin appellaſſe, ex Homero demonſtratur; quaerenti enim de ipſius nomine Polyphemo reſpondet, Οὖτις ἔμοιγ' ὄνομ' ἐστ', Οὖτιν δέ με κικλήσκουσι Μήτηρ ἠδὲ πατὴρ, ἠδ' ἄλλοι πάντες ἑταῖροι. In quo Giphanius, aliique interpretes Autoris iudicio egregie falluntur, qui ita vertunt: *Nemo mihi nomen eſt, neminem enim vocant mater atque pater atque omnes ſocii.* Si enim οὔτις reddi deberet *nemo*, Vlyſſes utique in accuſativo οὔτινα, non οὖτιν dicere debuiſſet. Et quamvis Giphanio favere videtur, quod Polyphemus paulo poſt coram vicinis ſuis conqueritur: [infra *ver.* 408;] Ὦ φίλοι, οὖτίς με κτείνει δόλῳ, οὐδὲ βίηφι· quod ita interpretatur Giphanius; *Amici! nemo me interfecit dolo, neque viribus:* attamen utrobique et in voce οὔτις, et οὐδὲ inſignis iterum error committitur. Non enim ſcribendum hic οὐδὲ, *neque*, ſed duabus vocibus ſeparatim poſitis οὐ δὲ, *non vero*, ut ſenſus ſit; *Outis me afflixit dolo, non vero viribus.* Quae interpretatio cum reliquis, quae haec circumſtant, omnium optime convenire videtur; quoniam prorſus nullam cauſam, quamobrem Polyphemus ita conqueritur, comminiſci poſſumus, ſi a nemine neque dolo neque vi laeſus fuerit." *Acta Eruditorum, Supplement. Tom.* VII, *Sect.* I. Vide infra ad *ver.* 408. Ἵνα μὴ ἐπιστήσας τυχὸν ὁ Πολύφημος τῷ παραλογισμῷ, γνῷ ὅτις τὸν σύνθετον ἐκ δύο λέξεων τοῦ ὁ καὶ τοῦ τις, ὅπερ ὁ βούλεται Ὀδυσσεὺς, ἐπάγει αἰτιατικὴν ἐν ἁπλότητι, ἤγουν ἀσύνθετον, λέγων· Οὖτιν δέ με κικλήσκουσι etc.;

ὡς ἀπὸ

Μήτηρ, ἠδὲ πατὴρ, ἠδ᾽ ἄλλοι πάντες ἑταῖροι.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ᾽ αὖτις ἀμείβετο νηλέϊ θυμῷ·
Οὖτιν ἐγὼ πύματον ἔδομαι μετὰ οἷς ἑτάροισι,
Τοὺς δ᾽ ἄλλους πρόσθεν· τόδε τοι ξεινήϊον ἔσται.
Ἦ, καὶ ἀνακλινθεὶς πέσεν ὕπτιος· αὐτὰρ ἔπειτα
Κεῖτ᾽ ἀποδοχμώσας παχὺν αὐχένα· καδδέ μιν ὕπνος
Ἥρει πανδαμάτωρ· φάρυγος δ᾽ ἐξέσσυτο οἶνος,
Ψωμοί τ᾽ ἀνδρόμεοι· ὁ δ᾽ ἐρεύγετο οἰνοβαρείων.

" Mater atque pater, et omnes alii ſocii.
Sic dixi; ille vero mihi rurſus reſpondebat inclementi animo;
" Outin ego poſtremum edam poſt ſuos ſocios,
" Caeteros autem prius; hoc tibi hoſpitale-munus erit.
Dixit, et recumbens cecidit ſupinus; at deinde
Iacebat inflexa craſſa cervice; et illum ſomnus
Capiebat omnium-domitor e gutture vero erumpebat vinum,
Fruſtaque humanae carnis; ipſe autem eructabat vino-gravatus.

368 Αὐτίκ᾽] R. quod et alibi occurrit.

ὡς ἀπὸ εὐθείας τῆς Οὖτις, Οὔτιδος, ὁ αἰτιατικὴ, τὸν Οὖτιν. Euſtath. Caeterum fuerunt qui Vlyſſem non ſibi hoc nomen finxiſſe exiſtimarint: Ὅτι Ὀδυσσεὺς, διότι ὦτα μεγάλα εἶχεν, Οὖτις πρότερον ἐκαλεῖτο. *Ptolemaeus Hephaeſtio, apud Acta Erudit.* loco iam ſupra citato. Sed hoc ſatis videtur inficetum; praecipue quum ait Poëta, infra *ver.* 413. Ἐμὸν δ᾽ ἐγέλασσε φίλον κῆρ, Ὡς ὄνομ᾽ ἐξαπάτησεν ἐμὸν καὶ μῆτις ἀμύμων. *Clark.* Argutiae mihi videntur eſſe, quae de latina verſione *Giſanii* aliorumque dicuntur. Accuſativum *Homerus* fecit Οὖτιν, ut forma nominis proprii legitima eſſet: quae non eſſet, ſi Οὖτινα dixiſſet. Latinum autem *Nemo*, etiam in accuſativo formam nominis proprii habet. Itaquè commode adhiberi poteſt in verſione. *Ern.*

Ver. 368 Αὖτις] *Al.* αὐτίκ᾽

Ver. 369 Οὖτιν ἐγὼ πύματον ἔδομαι μετὰ οἷς ἑτάροισι] Πάντων σ᾽ ἑταίρων ὕστερον θοινάσομαι. *Euripid. Cyclops, ver.* 547.

Ver. 370 Τόδε τοι ξεινήϊον ἔσται] Πρῶτός τε εὑρηκέναι δοκεῖ [Ὅμηρος] φοβερὰς χάριτας. ὥσπερ τὸ ἐπὶ τοῦ ἀχαριστοτάτου προσώπου, τὸ ἐπὶ τοῦ Κύκλωπος τὸ ὂν, Οὖτιν ἐγὼ πύματον ἔδομαι, τοὺς δὲ λοιποὺς πρώτους, τὸ τοῦ Κύκλωπος ξένιον. Οὐ γὰρ οὕτως αὐτὸν ἐνέφηνεν δεινὸν ἐκ τῶν ἄλλων, ὅταν δύο δειπνῇ ἑταίρους, οὐδ᾽ ἀπὸ τοῦ θυρεοῦ, ἢ ἐκ τοῦ ῥοπάλου, ὡς ἐκ τούτου τοῦ ἀστεϊσμοῦ. *Demetr. Phaler.* περὶ Ἑρμηνείας, §. 130. Οὐ πάνυ με ἡ τοῦ Κύκλωπος ἐκείνη εὐφραίνει δωρεὰ, τὸ ὑπισχνεῖσθαι ὅτι πύματον ἐγὼ τὸν Οὖτιν κατέδομαι. *Lucian.* Κατάπλους, ἢ Τύραννος. Porro hinc apud *Eraſmum*, Proverbium, *Cyclopis Donum.*

Ver. 372 Κεῖτ᾽ ἀποδοχμώσας παχὺν αὐχένα] Virgil. *Cervicem inflexam poſuit, iacuitque per antrum Immenſus, ſaniem eructans ac fruſta cruenta Per ſomnum commixta mero. Aen.* III, 631. Quem locum *Macrobius* inter eos recenſet, in quibus *Virgilius Homerici carminis maieſtatem non aequet. Lib.* V, *cap.* 13. *Quintilianus* vero magnam in hoc *Virgilii* loco *Emphaſin* notat. "Idem [*Virgilius*] Cyclopa cum iacuiſſe dicit per antrum, "prodigioſum illud corpus ſpatio loci "menſus eſt." *Lib.* VIII, *cap.* 3. Vide ſupra ad *ver.* 298. Ἔν τε τῇ Θεογονίᾳ ἐπὶ τοῦ Κρόνου Ὀρφεῖ πεποίηται, Κεῖτ᾽ ἀποδοχμώσας παχὺν αὐχένα, καδδέ μιν ὕπνος Ἥρει πανδαμάτωρ —· ταῦτα δὲ Ὅμηρος ἐπὶ τοῦ Κύκλωπος μετέθηκεν. *Clemens Alexandrinus. Strom.* VI.

Ibid. Ἀποδοχμώσας] Πλαγιώσας· δοχμὸς γὰρ τὸ πλάγιον. *Schol.*

Ibid. Παχὺν αὐχένα] *Macrobius, lib.* V, *cap.* 13, citat, πλατὺν αὐχένα. *Clark.* Sic eſt in edd. recentioribus. At veteres hic habent: ἦ καὶ ἀνακλινθεὶς πέσεν ὕπτιος. *Cervicem inflexam poſuit.* Parum tuto variae lectiones e *Macrobio* colliguntur. *Ern.*

Ver. 373 Φάρυγος δ᾽ ἐξέσσυτο οἶνος, Ψωμοί τ᾽ ἀνδρόμεοι] Euripides: Τάχ᾽ ἐξ ἀναιδοῦς φάρυγος ὠθήσῃ κρέα. *Cyclops*, 588. Ovidius: *Eiectantemque cruentas Ore dapes, et fruſta mero glomerata vomentem. Metam.* XIV, 211. *Clark.* Neuter aſſecutus eſt vim verbi ἐξέσσυτο. *Ern.*

Καὶ τότ' ἐγὼ τὸν μοχλὸν ὑπὸ σποδοῦ ἤλασα πολλῆς,
Εἵως θερμαίνοιτο· ἔπεσσί τε πάντας ἑταίρους
Θάρσυνον, μήτις μοι ὑποδδείσας ἀναδύη.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ὁ μοχλὸς ἐλάινος ἐν πυρὶ μέλλεν
Ἅψασθαι, χλωρός περ ἐών, διεφαίνετο δ' αἰνῶς,
Καὶ τότ' ἐγὼν ἆσσον φέρον ἐκ πυρός, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
Ἵσταντ'· αὐτὰρ θάρσος ἐνέπνευσεν μέγα δαίμων.
Οἱ μὲν, μοχλὸν ἑλόντες ἐλάινον, ὀξὺν ἐπ' ἄκρῳ,
Ὀφθαλμῷ ἐνέρεισαν· ἐγὼ δ' ἐφύπερθεν ἀερθεὶς
Δίνεον· ὡς δ' ὅτε τις τρυπῷ δόρυ νήϊον ἀνὴρ
Τρυπάνῳ, οἱ δέ τ' ἔνερθεν ὑποσσείουσιν ἱμάντι
Ἁψάμενοι ἑκάτερθε, τὸ δὲ τρέχει ἐμμενὲς αἰέν·
Ὣς τοῦ ἐν ὀφθαλμῷ πυριήκεα μοχλὸν ἑλόντες
Δινέομεν, τὸν δ' αἷμα περίῤῥεε θερμὸν ἐόντα.
Πάντα δέ οἱ βλέφαρ' ἀμφὶ καὶ ὀφρύας εὗσεν ἀϋτμὴ,

Et tum ego vectem ſub cinere demiſi multo,
Donec calefieret; verbiſque omnes ſocios
Confirmabam, nequis mihi ſubveritus deficeret.
Sed cum iam vectis oleaginus in igne erat
Arſurus, viridis licet eſſet, candebatque vehementer;
Tum vero ego propius afferebam ex igne, circum autem ſocii
Stabant: caeterum audaciam inſpiravit ingentem deus,
Hi quidem vectem prehenſum oleaginum, acutum in ſummo,
Oculo infixerunt; ego autem ſuperne arrectus
Verſabam: Vt vero cum quis terebrat lignum navale vir
Terebra, alii autem infra torquent loro
Apprehenſam utrinque; illa autem circumvolvitur aſſidue ſemper:
Sic eius in oculo ignitum vectem prehenſum
Verſabamus; hunc autem ſanguis circumfluebat calentem.
Omnes vero ei palpebras circum et ſupercilia cremavit vapor,

381 Ἐνέπνευσε] edd. praeter R. recte: 384 ὡς ὅτε] eaed. recte. 385 ὑποσείουσιν] eaedem. 388 περίρεε] eaed.

Ver. 375 Μοχλὸν ὑπὸ σποδοῦ ἤλασα πολλῆς] Euripides: Ἤδη δαλὸς ἠνθρακωμένος Κρύπτεται εἰς σποδιάν. *Cyclops*, 609.

Ver. 379 Ἄψασθαι] *Al.* Ἅψεσθαι.

Ver. 380 Ἀμφὶ δ' ἑταῖροι Ἵσταντ'] Ὁ δὲ Ποιητὴς τὸν λογιώτατον Ὀδυσσέα σιωπηλότατον πεποίηκε —. Τοιοῦτοι δὲ καὶ οἱ πολλοὶ τῶν ἑταίρων· τὸ γὰρ ἑλκομένους καὶ προσουδιζομένους ὑπὸ τοῦ Κύκλωπος, μὴ κατειπεῖν τοῦ Ὀδυσσέως, μηδὲ δεῖξαι τὸ πεπυρακτωμένον ἐκεῖνο καὶ παρεσκευασμένον ὄργανον ἐπὶ τὸν ὀφθαλμὸν, ἀλλ' ὠμοὺς ἐσθίεσθαι μᾶλλον ἢ φράσαι τι τῶν ἀποῤῥήτων, ὑπερβολὴν ἐγκρατείας καὶ πίστεως οὐκ ἐκλέλοιπεν. *Plutarch.* περὶ Ἀδολεσχίας.

Ver. 384 Δίνεον· ὡς δ' ὅτε] *Al.* Δίνεον, ὡς ὅτε.

Ibid. Ὡς δ' ὅτε τις τρυπῷ δόρυ νήϊον] *Euripides:* Ναυπηγίαν δ' ὡς εἴ τις ἁρμόζων ἀνὴρ Διπλοῖν χαλινοῖν, τρύπανον κωπηλατεῖ, Οὕτω κυκλώσω δαλὸν ἐν φαεσφόρῳ Κύκλωπος ὄψει, καὶ συναυανῶ κόρας. *Cyclops*, 459.

Ver. 385 Ὑποσσείουσιν] *Al.* ὑποσείουσιν. Quod eodem modo pronuntiandum.

Ver. 387 Ἐν ὀφθαλμῷ πυριήκεα μοχλὸν ἑλόντες Δινέομεν] Virgil. *Telo lumen terebramus acuto Ingens, quod torva ſolum ſub fronte latebat.* *Aen.* III, 635.

Ibid. Πυριήκεα] Ita ex *Euſtathio* edidit *Barneſius.* *Vulgg.* πυριηκέα.

Ibid. Ἑλόντες] *Al.* ἔχοντες.

Ver. 389 Πάντα δέ οἱ βλέφαρ' etc.] *Sophocl.* Ἤρασσ' ἐπαίρων βλέφαρα· φοίνιαι δ' ὁμοῦ Γλῆναι γένει' ἔτεγγον, οὐδ' ἀνίεσαν φόνου

μυδώσας

Γλήνης καιομένης· σφαραγεῦντο δέ οἱ πυρὶ ῥίζαι.
Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ χαλκεὺς πέλεκυν μέγαν, ἠὲ σκέπαρνον,
Εἰν ὕδατι ψυχρῷ βάπτει μεγάλα ἰάχοντα,
Φαρμάσσων· (τὸ γὰρ αὖτε σιδήρου τε κράτος ἐστίν·)
Ὣς τοῦ σίζ' ὀφθαλμὸς ἐλαϊνέῳ περὶ μοχλῷ.
Σμερδαλέον δὲ μέγ' ᾤμωξεν· περὶ δ' ἴαχε πέτρη.
Ἡμεῖς δὲ δείσαντες ἀπεσσύμεθ'· αὐτὰρ ὁ μοχλὸν
Ἐξέρυσ' ὀφθαλμοῖο πεφυρμένον αἵματι πολλῷ.
Τὸν μὲν ἔπειτ' ἔῤῥιψεν ἀπὸ ἕο χερσὶν ἀλύων·
Αὐτὰρ ὁ Κύκλωπας μέγαλ' ἤπυεν, οἵ ῥα μιν ἀμφὶς
Ὤικεον ἐν σπήεσσι δι' ἄκριας ἠνεμοέσσας·
Οἱ δὲ βοῆς ἀΐοντες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος·

Pupilla ardente, crepitabant autem ei igne radices.
Veluti autem cum vir faber ſecurim magnam, aut aſciam,
In aqua frigida mergit valde ſtridentem,
Temperans, (hoc enim denique ferri et robur eſt:)
Sic eius ſtridebat oculus oleaginum circa vectem,
Horrendum autem valde eiulavit; inſonuit vero petra.
Nos autem perterriti diffugimus: at ille vectem
Extraxit oculo foedatum ſanguine multo.
Illum quidem deinde abiecit a ſe manibus dolore-furens:
Caeterum ipſe Cyclopas magno-clamore vocabat, qui utique circa ipſum
Habitabant in ſpeluncis per promontoria ventoſa:
Illi autem clamorem audientes accurrebant aliunde alius;

393 Σιδήρου γε] edd. praeter R. 395 ᾤμωξε] edd. vett. recte. 399 οἱ δ' ἄρα μιν] edd. praeter R. male. 400 σπήεσι] eaed.

μυδώσας σταγόνας· ἀλλ', ὁμοῦ μέλας Ὄμβρος χαλάζης αἵματος ἐτέγγετο. *Oedip. Tyrann. ver.* 1285.

Ver. 390 Πυρὶ ῥίζαι] *Al.* περὶ ῥίζαι.

Ver. 392 Βάπτει] *Al.* βάπτῃ.

Ibid. Μεγάλα ἰάχοντα] Vide ad *Il.* γ', 456. *Al.* μεγάλα ἠχοῦντα.

Ver. 393 Σιδήρου τε] *Al.* σιδήρου γε. *Clark.* Sententia eſt: *nam hinc ferrum accipit duritiem.* Et ut melior aqua, ita magis duratur ferrum et meliorem accipit colorem. *Ern.*

Ver. 394 Ὣς τοῦ σίζ' ὀφθαλμὸς] De vi vocis huius, σίζε, ita *Quintilianus*; "Minime," inquit, "Nobis conceſſa eſt ὀνοματοποιΐα. Quis enim ferat, ſiquid ſimile illis merito laudatis, λίγξε βιός, et σίζει ὀφθαλμός, fingere audeamus?" *Lib.* I, *cap.* 5, *ſub fine.* Vide ad *Il.* δ', 455.

Ibid. Ἐλαϊνέῳ περὶ μοχλῷ] Τὸ δὲ, περὶ μοχλῷ, (inquit *Euſtathius*) ἀντίπτωσιν ἔπαθεν· ἀντὶ γὰρ τοῦ, ἐπὶ μοχλῷ, ἐῤῥέθη. Atqui oculum vecte transfixum aptius (ut opinor) depingit iſtud περὶ. Alioqui aeque facile ſcribere potuiſſet *Homerus* ἐλαϊνέῳ ἐπὶ μοχλῷ.

Ver. 395 Σμερδαλέον δὲ μέγ' ᾤμωξεν· περὶ δ' ἴαχε πέτρη] Virgil. *Clamorem immenſum tollit: quo pontus et omnes Intremuere undae, penituſque exterrita tellus Italiae, curviſque immugiit Aetna cavernis. Aen.* III, 672.

Ver. 398 et 461 Ἀπὸ ἕο] Vide ad *Il.* ά, 51.

Ibid. Χερσὶν ἀλύων] *Media* τοῦ ἀλύω, inquit *Barneſius*, alias brevis, nunc producitur, ad Monſtri deplorabilem animi defectum innuendum. Atqui nulla alia videtur eſſe huius rei cauſa quam in vocibus τίω, Ἰλίου *etc.* Vide ad *Il.* ν', 103; et ί, 24. Προσγράφουσι δέ τινες τῶν Παλαιῶν τὸ ἰῶτα ἐν τῷ ἀλυίειν, καθὰ καὶ ἐν τῷ ὀπυίειν. *Euſtath.*

Ver. 401 Οἱ δὲ βοὴν ἀΐοντες ἐφοίτων] Virgil. *At genus e ſylvis Cyclopum et montibus altis Excitum ruit ad portus. Aen.* III, 675.

Ibid. Ἀΐοντες] Vide ad *Il.* ί, 252.

Ἱστάμενοι δ' εἴροντο περὶ σπέος, ὅ, ττι ἑ κήδοι·
 Τίπτε τόσον, Πολύφημ', ἀρημένος ὧδ' ἐβόησας,
Νύκτα δι' ἀμβροσίην, καὶ ἀΰπνους ἄμμε τίθησθα;
Ἦ μή τις σεῦ μῆλα βροτῶν ἀέκοντος ἐλαύνει;
Ἦ μή τίς σ' αὐτὸν κτείνῃ δόλῳ, ἠὲ βίηφι.
 Τοὺς δ' αὖτ' ἐξ ἄντρου προσέφη κρατερὸς Πολύφημος·
Ὦ φίλοι, Οὖτίς με κτείνει δόλῳ, οὐδὲ βίηφιν.
 Οἱ δ' ἀπαμειβόμενοι ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον·
Εἰ μὲν δὴ μήτις σε βιάζεται, οἶον ἐόντα,
Νοῦσόν γ' οὔπως ἐστὶ Διὸς μεγάλου ἀλέασθαι·

Conſiſtenteſque interrogabant circa ſpeluncam, quidnam ipſum affligeret;
 " Cur tantum, Polypheme, laeſus ſic clamaſti,
" Noctem per divinam, et inſomnes nos facis?
" Num quis a te oves mortalium invito abigit?
" An metuis ne quis teipſum occidat dolo, aut vi?
 Hos autem rurſus ex antro allocutus eſt fortis Polyphemus;
" Amici, Outis me occidit dolo, neque viribus.
 Illi vero reſpondentes verba alata dicebant;
" Siquidem revera nemo tibi vim infert, ſolus cum-ſis,
" Morbum ſane nullo-modo licet Iovis magni effugere;

Ver. 402 Τίπτε τόσον — ἐβόησας] Τίπτε τόσον referendum ad ἀρημένος, vertendumque non *cur*, ſed, *quid tantum laeſus, tantopere vociferatus es*: quid tibi mali tanti accidit, ut tantopere vociferarere. *Ern.*

Ver. 404 Νύκτα δι' ἀμβροσίην] *Al.* Νύκτα δι' ὀρφναίην.

Ibid. Ἀΰπνους ἄμμε τίθησθα] Τὸ δὲ, ἀΰπνους ἄμμε τίθησθα, φανερῶς τὸ ἄμμε δυϊκὸν, ἀντὶ πολλοῦ πλήθους λαμβάνει, κατὰ διαφορίαν (forte κατ' ἀδιαφορίαν) Ἰωνικήν. *Euſtath.* Verum, ſi ἄμμε hic *duale* ſit; tum, "Eleganter (uti notat *Barneſius*) hoc "Poëta facit, quod *Duos* iam *Polyphemus* "turbet, nempe *ſeipſum et alios.*" Sive, quo modo *Chorus* in *Tragicis* voce ἐγὼ utitur, eodem modo aiunt Cyclopes, ἀΰπνους ἄμμε τίθησθα, *Te et* (me *ſive*) nos *inſomnes reddidiſti.* Sed vide ad *Il.* ά, 59. Caeterum poſt hunc verſum inſerit *Barneſius* ex *Diogene Laërtio, Zeno, lib.* VII; Τίς δε σ' ἐτύφλωσεν καὶ ἀφείλετο λαμπάδος αὐγάς; Verum neque ullo modo hoc in loco cohaeret verſus iſte; neque, an hinc a *Diogene* citatus fuerit, omnino conſtat. *Clark.* Quae de ἄμμε dicuntur, tanquam ſit *te* et *nos*, eamque ob cauſam dualis ponatur, arguta nimis et falſa ſunt. Cyclops clamando non ſe exciverat ſomno, ſed alios Cyclopas, quod eſt manifeſtum. Ergo aut dualis poëtice pro plurali ponitur, aut ἄμμε eſt antiquus pluralis, ut *Clarkius* docet l. c. *v.* 405 etiam ad *Il.* ά, 566. *Ern.*

Ver. 405, 406 Ἦ μή τις — ἐλαύνει; Ἦ μή τίς σ' αὐτὸν κτείνῃ] *Barneſius* ex Exemplaribus nonnullis edidit κτείνει, ut cum ἐλαύνει congruat, vertitque, *Num quis — abegit? Anne aliquis teipſum peſſundat?* Ego potius, ſiqui faverent Codices, legendum crediderim ἐλαύνῃ — κτείνῃ. Vt ſit ſenſus; *Num* (metu exclamas,) *nequis — abigat? An nequis teipſum trucidet etc. Clark.* Sed hoc valde durum. Alibi quidem in tali interrogatione indicativus eſt. Itaque ſequar *Barneſium. Ern.*

Ver. 405 Σεῦ μῆλα] *Al.* σέο μῆλα.

Ver. 408 Ὦ φίλοι, Οὖτίς με κτείνει] Οὖτίς μ' ἀπώλεσεν. *Euripid. Cyclops, ver.* 668.

Ibid. Δόλῳ, οὐδὲ βίηφιν] Ita Vulgati. Sunt qui legendum contendant δόλῳ, ὁ δὲ βίηφιν. Quod et rectius videtur. Οὖτίς με κτείνει δόλῳ ὁ δὲ βίᾳ· τουτέστιν, ὁ Οὖτίς με κτείνει μετὰ δόλου, οὐ μὴν ἐν ἰσχύϊ. *Euſtath.* Et paulo inferius; Δόλῳ ὁ δὲ βίῃ· τουτέστι, δόλῳ μέντοι κτείνει με, καὶ οὐ βίᾳ· τῶν δὲ Κυκλώπων συγκειμένως νοησάντων, Οὖτίς με ἐν δόλῳ κτείνει, ἀλλ' οὐδὲ ἐν βίᾳ. Vide ſupra ad *ver.* 366. *Al.* ἠδὲ βίηφι et ἠὲ βίηφι.

Ver. 410 Μήτις σε βιάζεται] *Clemens Alexandrinus, Strom. lib.* V, citat, ὅτις σε βιάζεται.

Ver. 411 Νοῦσόν γ' οὔπως ἐστὶ Διὸς μεγάλου ἀλέασθαι]

Ἀλλὰ σύ γ' εὔχεο πατρὶ Ποσειδάωνι ἄνακτι.
Ὣς ἄρ' ἔφαν ἀπιόντες· ἐμὸν δ' ἐγέλασσε φίλον κῆρ,
Ὡς ὄνομ' ἐξαπάτησεν ἐμὸν καὶ μῆτις ἀμύμων.
Κύκλωψ δὲ στενάχων τε, καὶ ὠδίνων ὀδύνησι,
Χερσὶ ψηλαφόων, ἀπὸ μὲν λίθον εἷλε θυράων·
Αὐτὸς δ' εἰνὶ θύρῃσι καθέζετο, χεῖρε πετάσσας,
Εἴτινά πȣ μετ' ὀέσσι λάβοι στείχοντα θύραζε·
Οὕτω γάρ πȣ μ' ἤλπετ' ἐνὶ φρεσὶ νήπιον εἶναι.
Αὐτὰρ ἐγὼ βȣ́λευον, ὅπως ὄχ' ἄριστα γένοιτο,
Εἴτιν' ἑταίροισιν θανάτȣ λύσιν, ἠδ' ἐμοὶ αὐτῷ
Εὑροίμην· πάντας δὲ δόλȣς καὶ μῆτιν ὕφαινον,
Ὥστε περὶ ψυχῆς· μέγα γὰρ κακὸν ἐγγύθεν ἦεν.
Ἥδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βȣλή.

« Sed tu quidem ſupplica patri Neptuno regi.
Sic dixerunt abeuntes: meum autem riſit charum cor,
Quod nomen decepiſſet meum, et conſilium eximium.
Cyclops autem ingemiſcensque, et cruciatus doloribus,
Manibus palpans, amovit quidem lapidem ab oſtio;
Ipſe vero in oſtio ſedebat, manibus extenſis,
Siquem fortaſſis inter oves deprehenderet exeuntem foras;
Adeo enim videlicet me putabat in mente ſtultum eſſe.
Aſt ego deliberabam, quid factu optimum eſſet,
Siquam ſociis mortis liberationem, atque mihi ipſi
Invenirem; omnes vero dolos et conſilium texebam,
Vtpote de vita; ingens enim malum imminebat.
Hoc vero mihi in animo optimum videbatur conſilium.

417 Πετάσας] F. A. L. 421 ἑταίροισι] eaed. recte. ſic et *Euſtath.*

ἀλέασθαι] Apud *Clementem, ibid.* Νȣ̃σον δ' ὅπως. Porro ſimiliter *Sophocles*, notante *Duporto* in *Gnomologia* ad hunc locum; Νόσȣς δ' ἀνάγκη τὰς θεηλάτȣς φέρειν.

Ver. 413 Ἐμὸν δ' ἐγέλασσε φίλον κῆρ] Vide infra ad σ', 99.

Ver. 414 Καὶ μῆτις ἀμύμων] Sunt qui Poëtam hic ad vocem Οὔτις reſpicere exiſtiment; quia ſcilicet ὄτις et μήτις idem ſignificent. Sed hoc, ut recte notavit *Barneſius*, plane ineptum.

Ver. 415 Κύκλωψ δὲ στενάχων τε] Οἱ χαριέστατοι τῶν ποιητῶν — τὰ μὲν αὐτοί τε κατασκευάζουσι ὀνόματα, συμπλέκοντες ἐπιτηδείως ἀλλήλοις τὰ γράμματα· καὶ τὰς συλλαβὰς δὲ οἰκείως, οἷς ἂν βȣ́λωνται παραστῆσαι πάθεσι, ποικίλως φιλοτεχνȣ̃σιν· ὡς ποιεῖ πολλάκις Ὅμηρος — Ἐπὶ δὲ τȣ̃ τυφλȣμένȣ Κύκλωπος, τό τε τῆς ἀλγηδόνος μέγεθος, καὶ τὴν διὰ τῶν χειρῶν βραδεῖαν ἔρευναν τῆς τȣ̃ σπηλαίȣ θύρας [ἐμφαίνειν βȣλόμενος.] Κύκλωψ δὲ στενάχων τε, καὶ ὠδίνων ὀδύνησι, Χερσὶ ψηλαφόων. *Dionyſ. Halicarn.* περὶ συνθέσεως, §. 15.

Ver. 421 Θανάτȣ λύσιν] Quoniam λύω, λύσω, ſyllabam *priorem* natura producant; ideo *Marcus Meibomius* hoc in loco, notante *Barneſio*, legendum contendit θανάτȣ ῥύσιν· alioſque omnes locos apud *Homerum*, ubi ἄλυτον, aut ἀλύτȣς occurrat, corruptos exiſtimat. Sed longe errat vir eruditus. Qua enim analogia ex τίω, τίσω, fit τῐσις, ἄτῐτος· ex φθίνω, φθίσω, φθῐσις, ἄφθῐτος· ex κρίνω, κρῐσις, ἄκρῐτος· ex κλίνω, κλῐσις, ἄκλῐτος· eadem ex λύω, λύσω, fit λῠσις, ἄλυτος. Vide ad *Il.* ά, 314; et χ', 19, 20.

Ver. 422, 423 Πάντας δὲ δόλȣς καὶ μῆτιν ὕφαινον, — μέγα γὰρ κακὸν ἐγγύθεν ἦεν] Efficacior omni arte imminens neceſſitas; non uſitata modo praeſidia, ſed quaedam etiam nova admovit. *Quint. Curt. lib.* IV, §. 15.

Ἄρσενες ὄϊες ἦσαν ἐΰτρεφέες, δασύμαλλοι,
Καλοί τε, μεγάλοι τε, ἰοδνεφὲς εἶρος ἔχοντες·
Τοὺς ἀκέων συνέεργον ἐϋστρεφέεσσι λύγοισι,
Τῇς ἔπι Κύκλωψ εὗδε, πέλωρ, ἀθεμίστια εἰδώς,
Σύντρεις αἰνύμενος· ὁ μὲν ἐν μέσῳ ἄνδρα φέρεσκεν,
Τὼ δ' ἑτέρω ἑκάτερθεν ἴτην, σώοντες ἑταίρους.
Τρεῖς δὲ ἕκαστον φῶτ' ὄϊες φέρον· αὐτὰρ ἔγωγε,
(Ἀρνειὸς γὰρ ἔην, μήλων ὄχ' ἄριστος ἁπάντων,)
Τοῦ κατὰ νῶτα λαβὼν, λασίην ὑπὸ γαστέρ' ἐλυσθεὶς
Κείμην· αὐτὰρ χερσὶν ἀώτου θεσπεσίοιο
Νωλεμέως στρεφθεὶς ἐχόμην τετληότι θυμῷ.
Ὣς τότε μὲν στενάχοντες ἐμείναμεν ἠῶ δῖαν.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Καὶ τότ' ἔπειτα νομόνδ' ἐξέσσυτο ἄρσενα μῆλα·
Θήλειαι δ' ἐμέμηκον ἀνήμελκτοι περὶ σηκούς,

Mares oves erant bene-nutriti, denſis-velleribus,
Pulchrique, magnique, violaceam lanam habentes:
Hos tacite colligabam bene-tortis viminibus,
In quibus Cyclops dormiebat, monſtrum, nefaria doctus,
Tres-una ſumens: medius virum ferebat,
Caeteri autem duo utrinque ibant, ſervantes ſocios.
Terni autem virum oves ferebant: caeterum ego,
(Aries enim erat, pecudum longe optimus omnium,)
Huius tergo arrepto, villoſum ſub ventrem volutus
Extendebar: at manibus lanae egregiae
Firmiter implicitus haerebam conſtanti animo.
Sic tum quidem ingemiſcentes expectavimus auroram divinam.
Quando autem mane-genita apparuit roſea-digitos aurora,
Tum vero deinde ad paſcua erumpebant maſcula pecora!
Foeminae vero balabant immulctae per ſtabula,

Ver. 425 Ἄρσενες ὄϊες ἦσαν] Vox ὄϊες *primam* fortaſſe eadem ratione producit ac voces ἀθάνατος, Πριαμίδης *etc.* Vide ad *Il.* ά, 398. *Barneſius* vero edidit οἶϊες. Caeterum hinc forte vox *Latina*, *oves*.

Ver. 426 Ἰοδνεφὲς εἶρος] Ὃ ἐστι μέλαν, ὡς καὶ ἐν ἄλλοις κεῖται. *Euſtath.* Sed *nigrum vellus* non ſane eſt in magna laude in ovibus. Ego intelligam, *candidum vellus*: nam ſunt et ἴα λευκά. *Ern.*

Ver. 427 Λύγοισι] Ἱμαντώδεσι φυτοῖς. *Schol.*

Ver. 428 Τῇς] *Al.* Τοῖς.

Ver. 429 φέρεσκεν] *Euſtath.* φέρεσκε, quod verum eſt. *Ern.*

Ver. 432 Ἀρνειὸς γὰρ ἔην] Vide infra ad κ', 190.

Ver. 433 Τοῦ κατὰ νῶτα λαβὼν] "Alio "— modo ſibi, alio ſociis providet. Hos "ſub ovibus recondit; ſe vero ſub ariete, qui totius gregis erat praeſtantiſſimus. Adeo ut maiorem ſui quam ſociorum curam habuerit." *Spondan.* Mire admodum: Liquet enim *Vlyſſem*, poſtquam ſociorum unumquemque tribus ſimul conſtrictis maribus ovibus ſubligaſſet, ſe ipſum nequaquam iſto modo ligare potuiſſe; ideoque arietis unius, caeteris maioris, quique ipſum ſolus ferre poſſet, ventri ſubvolutum velleri adhaeſiſſe; unde etiam facile delapſus caeteros expeditius ſolvere poſſet; infra *ver.* 463.

Ver. 434 Ἀώτου] Τοῦ ἄνθους. Λέγει δὲ τοῦ ἐρίου. *Schol.* Vide ſupra ad ά, 443.

Ver. 438 Νομόνδ' ἐξέσσυτο — μῆλα] Editiones vulgatae vertunt, *ad paſcua exegit pecora.* Sed male: Nam vox ἐξέσσυτο ſignificationem *activam* non habet. Vide *Iliad.* ή, 1; *Odyſſ.* ί, 373; μ', 366. Rectius *Barneſius*; *ad paſcua prorumpebant.*

Ver.

Οὔθατα γὰρ σφαραγεῦντο· ἄναξ δ' ὀδύνῃσι κακῇσι
Τειρόμενος, πάντων οἴων ἐπεμαίετο νῶτα
Ὀρθῶν ἑσταότων· τὸ δὲ νήπιος οὐκ ἐνόησεν,
Ὥς οἱ ὑπ' εἰροπόκων οἴων στέρνοισι δέδεντο.
Ὕστατος ἀρνειὸς μήλων ἔστειχε θύραζε,
Λαχμῷ στεινόμενος, καὶ ἐμοὶ πυκινὰ φρονέοντι.
Τὸν δ' ἐπιμασσάμενος προσέφη κρατερὸς Πολύφημος·
Κριὲ πέπον, τί μοι ὧδε διὰ σπέος ἔσσυο μήλων
Ὕστατος; οὔτι πάρος γε λελειμμένος ἔρχεαι οἰῶν,
Ἀλλὰ πολὺ πρῶτος νέμεαι τέρεν' ἄνθεα ποίης,
Μακρὰ βιβάς· πρῶτος δὲ ῥοὰς ποταμῶν ἀφικάνεις·
Πρῶτος δὲ σταθμόνδε λιλαίεαι ἀπονέεσθαι
Ἑσπέριος· νῦν αὖτε πανύστατος· ἦ σύ γ' ἄνακτος
Ὀφθαλμὸν ποθέεις; τὸν ἀνὴρ κακὸς ἐξαλάωσε,
Σὺν λυγροῖς ἑτάροισι, δαμασσάμενος φρένας οἴνῳ,
Οὖτις, ὃν οὔπω φημὶ πεφυγμένον εἶναι ὄλεθρον.

Vbera enim gravabantur; Dominus vero doloribus gravibus
Afflictus, omnium ovium palpabat terga
Recte ſtantium: illud autem ſtultus non animadvertit,
Vt illi ſub lanigerorum ovium pectoribus ligati eſſent.
Vltimus aries pecorum exibat foras,
Vellere gravatus, et me multa cogitante.
Hunc autem palpatum allocutus eſt fortis Polyphemus;
« Aries chare, quid mihi ita per ſpeluncam exis pecudum
« Vltimus? neutiquam antea ſcilicet relictus venire-ſoles ab ovibus,
« Sed multo primus paſceris teneros flores herbae,
« Magnis-paſſibus incedens: primuſque ad fluenta fluviorum pervenis:
« Primus porro in ſtabulum cupis redire
« Veſpertinus: nunc contra omnium-ultimus: num tu domini
« Oculum deſideras? quem vir malus eruit,
« Cum pernicioſis ſociis, poſtquam domuiſſet mentem vino,
« Outis; quem nondum exiſtimo elapſum eſſe mortem.

Ver. 444 Ὕστατος ἀρνειὸς] Legitur etiam, inquit *Henricus Stephanus*, Ὕστατος δ' ἀρνειὸς in nonnullis editionibus. Sed hoc, uti et ipſe annotat, verſum perimit.

Ver. 445 Λαχμῷ] *Al.* Λάχνῳ.

Ver. 446 Ἐπιμασσάμενος] Vide ad *Il.* ρ', 564.

Ver. 447 Κριὲ πέπον] « Polyphemum « Homerus cum immanem ferumque finxiſſet, cum ariete etiam colloquentem « facit, eiuſque laudare fortunas, quod, « qua vellet, ingredi poſſet, et, quae « vellet, attingere. » *Cic. Tuſc. Diſputat. lib.* V, *cap.* 39.

Ver. 453, 454 Τὸν ἀνὴρ κακὸς ἐξαλάωσε —δαμασσάμενος φρένας οἴνῳ] *Euripid.* Ὁ ξένος — μ' ἀπώλεσεν, Ὁ μιαρός· ὅς μοι δοὺς τὸ πῶμα, κατέκαυσε. *Cyclops, ver.* 672.

Ver. 455 Ὃν οὔπω φημὶ πεφυγμένον εἶναι] Ἀλλ' οὔτι μὴ φύγητε τῆσδ' ἔξω πέτρας Χαίροντες. *Euripid. ibid. ver.* 662.

Ibid. Πεφυγμένον εἶναι ὄλεθρον] Ἔοικε σκωπτικῇ παρηχήσει (inquit *Euſtathius*) — Ἐχρῆν γὰρ εἰπεῖν, πεφυγμένον εἶναι ὀλέθρου. Atqui eadem ſyntaxi alibi utitur Poëta: Μοῖραν δ' οὔτινά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν. *Iliad.* ζ', 488. οὔ οἱ νῦν ἔτι γ' ἐστὶ πεφυγμένον ἄμμε γενέσθαι. χ', 219. Caeterum *Barneſius* hoc in loco edidit πεφευγμένον. Rationibus parum idoneis. Vide ad *Il.* ζ', 488.

Ibid. Εἶναι ὄλεθρον] *Al.* Ἔμμεν' ὄλεθρον.

Εἰ δὴ ὁμοφρονέοις, ποτιφωνήεις τε γένοιο,
Εἰπεῖν, ὅππη κεῖνος ἐμὸν μένος ἠλασκάζει·
Τῷ κέ οἱ ἐγκέφαλος γε διὰ σπέος ἄλλυδις ἄλλη
Θεινομένου ῥαίοιτο πρὸς οὔδεϊ· καδδὲ ἐμὸν κῆρ
Λωφήσειε κακῶν, τά μοι οὐτιδανὸς πόρεν Οὖτις.
Ὣς εἰπὼν, τὸν κριὸν ἀπὸ ἕο πέμπε θύραζε.
Ἐλθόντες δ' ἠβαιὸν ἀπὸ σπείους τε, καὶ αὐλῆς,
Πρῶτος ὑπ' ἀρνειοῦ λυόμην, ὑπέλυσα δ' ἑταίρους.
Καρπαλίμως δὲ τὰ μῆλα ταναύποδα, πίονα δημῷ,
Πολλὰ περιτροπέοντες ἐλαύνομεν, ὄφρ' ἐπὶ νῆα
Ἱκόμεθ'· ἀσπάσιοι δὲ φίλοις ἑτάροισι φάνημεν,
Οἳ φύγομεν θάνατον· τοὺς δὲ στενάχοντο γοῶντες.
Ἀλλ' ἐγὼ οὐκ εἴων, ἀνὰ δ' ὀφρύσι νεῦον ἑκάστῳ,
Κλαίειν· ἀλλ' ἐκέλευσα θοῶς καλλίτριχα μῆλα

« Si jam idem-mecum-ſentires, vocaliſquè fieres,
« Vt-diceres, ubinam ille meum robur evitet;
« Profecto ei cerebrum per ſpeluncam huc et illuc
« Eliſo ſpargeretur ad ſolum: meum vero cor
« Quieſceret a malis, quae mihi nullius-precii vir intulit Outis.
Sic locutus, arietem a ſe mittebat foras.
Quum veniſſemus autem paululum a ſpeluncaque et chorte,
Primus ab ariete me-expedivi; ſolvi vero ſocios.
Celeriter autem pecora longipeda, pinguia adipe,
Multa circumducentes abigebamus; donec ad navem
Perveniſſemus; deſiderati vero charis ſociis apparuimus,
Qui effugimus mortem: caeteros autem lugebant flentes.
Sed ego non ſinebam, ſuperciliis autem renuebam unicuique,
Ne flerent; ſed iuſſi celeriter, pulchris-velleribus pecora

457 Ὅπη] edd. praeter R. 459 κάδδέ κεν ἐμὸν κῆρ] edd. praeter R. videtur ortum e διττογραφίᾳ, κάδδε κεν ἦτορ et κάδδε ἐμὸν κῆρ. 464 vid. *Not.*.

Schol. Ἔμμεν' lenius et magis poëticum. *Ern.*

Ver. 458 Τῷ κέ οἱ ἐγκέφαλός γε διὰ σπέος] Ovid. *O ſi quis referat mihi caſus Vlyſſem, Aut aliquem e ſociis, in quem mea ſaeviat ira, Viſcera cuius edam, cuius viventia dextra Membra mea laniem —; Quam nullum aut leve ſit damnum mihi lucis ademtae! Met.* XIV, 192, 197. Caeterum *Euſtathius* in commentario citat, Τῷ καί οἱ ἐγκέφαλός γε ποτὶ σπέος.

Ver. 459 Καδδὲ ἐμὸν κῆρ] *Al.* καδδ' ἐμὸν ἦτορ.

Ver. 462 Ἐλθόντες δ' ἠβαιὸν etc.] Ὅτι σολοικοειδές τι, Ἐλθόντες δ' ἠβαιὸν ἀπὸ σπείους τε καὶ αὐλῆς, Πρῶτος ὑπ' ἀρνειοῦ λυόμην. *Euſtath.* De huiuſmodi Syntaxi, vide infra ad μ', 73; et ad *Il.* κ', 224.

Ver. 464 Ταναύποδα] Ita ex *Euſtathio* et ex duobus Exemplaribus edidit *Barneſius*. Atque ita habet MS. a *Tho. Bentleio* collatus. *Vulgg.* τανύποδα. Ταναύποδα δὲ λέγει, οὐ τὰ μακρόποδα μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ τεταμένως τοῖς ποσὶ βαδίζοντα· ταυτὸν δ' εἰπεῖν, μακρὰ βιβάντα. *Euſtath. Clark.* Ταναύποδα habent omnes edd. veteres praeter Rom. in qua operarum vitium videtur, quod in alias propagatum eſt: et ibi exprimitur τανύποδα. *Ern.*

Ver. 468 Ἀνὰ δ' ὀφρύσι νεῦον ἑκάστῳ Κλαίειν] *Al.* ἐν δ' ὀφρύσι νεῦον. Minus recte. Superciliorum enim nutu flere prohibebat *Vlyſſes*: Propriaque haec vocis ἀνανεύω ſignificatio: Λαοῖσιν δ' ἀνένευε καρήατι δῖος Ἀχιλλεὺς, Οὐδ' εἴα ἵεμεναι. *Il.* χ', 205. Ἀλλ' Ὀδυσεὺς ἀνένευε, καὶ ἔσχεθεν ἱέμενόν περ. *Odyſſ.* φ', 129.

Πόλλ' ἐν νηῒ βαλόντας ἐπιπλεῖν ἁλμυρὸν ὕδωρ.
Οἱ δ' αἶψ' εἴσβαινον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον·
Ἑξῆς δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
Ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν, ὅσσον τε γέγωνε βοήσας,
Καὶ τότ' ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων κερτομίοισι·
Κύκλωψ, οὐκ ἄρ' ἔμελλες ἀνάλκιδος ἀνδρὸς ἑταίρους
Ἔδμεναι ἐν σπῆϊ γλαφυρῷ κρατερῆφι βίηφι.
Καὶ λίην σέ γε μέλλε κιχήσεσθαι κακὰ ἔργα·
Σχέτλι'· ἐπεὶ ξείνους οὐχ ἅζεο σῷ ἐνὶ οἴκῳ
Ἐσθέμεναι· τῷ σε Ζεὺς τίσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δ' ἔπειτα χολώσατο κηρόθι μᾶλλον·
Ἧκε δ' ἀποῤῥήξας κορυφὴν ὄρεος μεγάλοιο·
Κὰδ δ' ἔβαλε προπάροιθε νεὼς κυανοπρῴροιο,
Τυτθὸν ἐδεύησεν δ' οἰήϊον ἄκρον ἱκέσθαι.

Multa in navem cum-immiſiſſent, navigare ſalſam aquam.
Illi vero ſtatim conſcendebant, et per transtra ſedebant;
Ordineque ſedentes canum mare verberabant remis.
Sed quando tantum aberam; quantum utique audiri-poteſt clamans,
Tum vero ego Cyclopem alloquebar conviciis;
" Cyclops, non ergo eras imbellis viri focios
" Comeſurus in ſpelunca cava, forti vi.
" Et abunde te utique aſſecutura erant mala facta *tua*:
" Inique! quoniam hoſpites non verebaris tua in domo
" Comedere: ideo te Iupiter ultus-eſt et dii alii.
Sic dixi; ille autem deinde iratus-eſt ex-corde magis:
Miſit autem abruptum verticem montis magni;
Deiecitque ante navem nigram-proram-habentem;
Paululum vero abfuit quin clavum extremum attingeret.

Ver. 475 Ἀνάλκιδος ἀνδρὸς ἑταίρους] Τὸ δὲ ἀνάλκιδος ἀνδρὸς πρὸς τὰ τοῦ Κύκλωπος ἀποτείνεται, ὅς φθάσας [ſupra *ver.* 460.] οὐτιδανὸν ἔφη τὸν Ὀδυσσέα. *Euſtath.*

Ver. 481 Ἧκε δ' ἀποῤῥήξας κορυφὴν ὄρεος] Φοβούμενος τούτου τὸ ἀδύνατον, προκατασκευάζει τοιοῦτον ἄνδρα τῷ λοιπῷ διηγήματι, ὡς μηδὲ τὸν περὶ τούτου λόγον ἄπιστον καταστῆναι λεχθέντα. *Hermogenes de inventione, lib.* IV; *cap.* 12. Vide ſupra ad *ver.* 191. Virgil. *Fert ingens toto connixus corpore ſaxum Haud partem exiguam montis. Aen.* X, 127. Ovid. *Vidi cum monte revulſo Immanem ſcopulum medias permiſit in undas. Metam.* XIV, 181.

Ibid. Κορυφὴν ὄρεος μεγάλοιο] Μεταφορὰ δὲ, ἥπερ ἐστὶν ἀπὸ τοῦ κυρίως δηλουμένου πράγματος ἐφ' ἕτερον μετενηνεγμένη, μετὰ τῆς ἀμφοῖν ἀναλόγου ὁμοιότητος, καὶ πολλή ἐστι καὶ ποικίλη παρ' αὐτῷ. [Ὁμήρῳ·] οἷόν ἐστιν, Ἧκεν ἀποῤῥήξας κορυφὴν ὄρεος μεγάλοιο — ὃν γὰρ λόγον ἔχει κορυφὴ πρὸς ἄνθρωπον, τοῦτον καὶ ἡ ἀκρώρεια πρὸς τὸ ὄρος. — Ἀλλὰ τὸ χρήσασθαι τοῖς ὁμοίοις, ἀντὶ τῶν κυρίων ὀνόμασιν, εὐειδέστερον καὶ ἐναργέστερον ποιεῖ τὸν λόγον. *Dionyſ. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, §. 7. Vbi notandum pro Ἧκε δ' ἀποῤῥήξας legiſſe hic *Dionyſium* Ἧκεν ἀποῤῥήξας.

Ver. 482 Προπάροιθε] *Barneſius* hoc in loco μετόπισθε, infra *ver.* 539, προπάροιθε legendum exiſtimat. Sed vide infra ad *ver.* 483.

Ver. 483 Τυτθὸν ἐδεύησεν δ' οἰήϊον ἄκρον ἱκέσθαι] Ἐν μὲν τῇ πρώτῃ βολῇ οὐκ εὐνόητόν ἐστι πῶς ὁ λίθος ὁ πεσὼν ἔμπροσθεν, ἔνθα ὁ πλοῦς ἦν τῆς πρῴρας, καὶ κλύσας οὕτω τὴν θάλασσαν, ὀλίγον ἐδέησεν ἱκέσθαι εἰς ἄκρον οἰήϊον, ἤγουν καθικέσθαι τοῦ οἰακίου τοῦ περὶ τὴν πρύμναν. Ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ βολῇ πάνυ καλῶς κεῖται· ὀπίσω γὰρ πεσὼν ὁ λίθος βραχὺ ἐδέησεν ἱκέσθαι κατὰ τοῦ πηδαλίου. Διὸ ἐν μὲν τοῖς πρώτοις στίχοις, τὸ, Τυτθὸν ἐδεύησεν οἰήϊον ἄκρον ἱκέσθαι, ἀστέρα ἔχει μετὰ ὀβελοῦ· ὡς ἄριστον μὲν ἔπος ὄν, ἐκεῖθεν δὲ ὀβελιζόμενον. *Euſtath.*

Ἐκλύσθη δὲ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης·
Τὴν δ' αἶψ' ἤπειρόνδε παλιῤῥόθιον φέρε κῦμα,
Πλημμυρὶς ἐκ ποντοῖο, θέμωσε δὲ χέρσον ἱκέσθαι.
Αὐτὰρ ἐγὼ χείρεσσι λαβὼν περιμήκεα κοντὸν
Ὦσα παρέξ· ἑτάροισι δ' ἐποτρύνας, ἐκέλευσα
Ἐμβαλέειν κώπης, ἵν' ὑπ' ἐκ κακότητα φύγοιμεν,
Κρατὶ κατανεύων· οἱ δὲ, προπεσόντες ἔρεσσον.
Ἀλλ' ὅτε δὴ δὶς τόσσον ἅλα πρήσσοντες ἀπῆμεν,
Καὶ τότ' ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
Μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλος·
Σχέτλιε, τίπτ' ἐθέλεις ἐρεθιζέμεν ἄγριον ἄνδρα;
Ὃς καὶ νῦν πόντονδε βαλὼν βέλος, ἤγαγε νῆα

Inundavit autem mare decidente a petra:
Ipſam autem (*navim*) ſtatim ad continentem refluus ferebat fluctus,
Inundatio ex mari, adegitque prope terram ut veniret.
At ego manibus ſumpto praelongo conto
Detruſi a *littore*; ſociosque hortatus, iuſſi
Incumbere remis, ut malum fugeremus,
Capite annuens: illi vero, incumbentes remigabant.
Sed quando iam bis tantum mare ſulcantes aberamus,
Tum vero ego Cyclopem alloquebar; circum vero ſocii
Blandis verbis inhibebant aliunde alius;
"Imprudens, cur vis irritare ferum virum?
"Qui etiam nunc in pontum iacto telo deduxit navem

486 Πλημμυρὶς] R. *Euſtath.* quod ipſum rectum eſt. 488 ἐποτρύνων] R. 492 καὶ τότε δὴ ἐγὼ] F. A. 1. L. non male, ſi ἐγὼ deleatur.

Euſtath. Porro in uno MS. ſcriptum reperit *Tho. Bentleius*, Τυτθὸν, ἰθύνησιν δ' *etc.* Ac conſtructio quidem aptior eſſet, ſi iſtud Τυτθὸν ad praecedentia referretur: alioqui enim vocula δὲ inuſitatius videtur tranſpoſita.

Ibid. Οἰήϊον] Πηδάλιον, παρὰ τὸ οἰακίζειν, ὅ ἐστι κατιθύνειν. *Schol.*

Ver. 484 Κατερχομένης ὑπὸ πέτρης] Ἤγουν κατελθούσης. Χρόνος γὰρ καὶ νῦν εἴληπται ἀντὶ χρόνου. Male: Aeque enim facile ſcribere potuiſſet *Homerus*, (ſi ita voluiſſet,) κατελθούσης ὑπὸ πέτρης.

Ver. 486 Θέμωσε δὲ χέρσον ἱκέσθαι] Ἐγγίσαι ἐποίησε τῇ γῇ. *Schol.*

Ver. 487 Περιμήκεα κοντὸν] Ὅτι κοντὸν, ὅπλον οἶδε ναυτικὸν ὁ Ποιητὴς, οὐ μὴν πολεμικόν. *Euſtath.*

Ver. 488 Ἐκέλευσα Ἐμβαλέειν κώπης] *Pindarus*: Κάρυξε δ' αὐτοῖς Ἐμβαλεῖν κώπαισι. *Pythior.* IV, 356. Virgil. *Colligere arma iubet, validiſque incumbere remis. Aen.* V, 15.

Ver. 490 Κατανεύων] Qua ratione haec vox ſecundam producere poſſit, vide ſupra ad *ver.* 242; et ad *Il.* ζ', 62; et π', 174. Alii vero, notante *Barneſio*, hic legendum volunt καταννεύων, et κατὰ νεύων. Quin et κάτω νεύων (inquit *Barneſius*) legi poteſt." Sed hoc valde eſſet invenuſtum. *Clark.* adde quae diximus de ἀπολήξῃς. *Ern.*

Ver. 491 Ἀλλ' ὅτε δὴ δὶς τόσσον] Πῶς ἂν ἀκούει; προείρηκε γὰρ [*ver.* 473.] Ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν, ὅσσον τε γέγωνε βοήσας. Ἤτοι μεγαλόφωνος ὁ Ὀδυσσεὺς, ἢ δὶς ἐπὶ τὸ αὐτὸ μέρος ἀπέσχομεν πάλιν· οὕτως γὰρ ἡ ναῦς ἠνέχθη. *Schol.* Quae poſterior explicatio durior videtur. Καὶ ἔστι νοεῖν, ὅτι καὶ Ὀδυσσεὺς ἐπέτεινε καὶ αὐτὸς τὴν φωνήν. *Euſtath.*

Ver. 492 Κύκλωπα προσηύδων] *Cyclopem alloqui volebam. Ern.*

Ver. 494 Σχέτλιε, τίπτ' ἐθέλεις] Δημοσθένους δὲ λοιδοροῦντος τὸν Ἀλέξανδρον ἤδη προσάγοντα ταῖς Θήβαις, ἔφη [ὁ Φωκίων] Σχέτλιε, τίπτ' ἐθέλεις ἐρεθιζέμεν ἄγριον ἄνδρα. *Plutarch. in Phocione.*

Ver.

Αὖτις ἐς ἤπειρον, καὶ δὴ φάμεν αὐτόθ᾽ ὀλέσθαι.
Εἰ δὲ φθεγξαμένου τευ, ἢ αὐδήσαντος ἄκουσε,
Σύν κεν ἄραξ᾽ ἡμέων κεφαλὰς, καὶ νήϊα δοῦρα,
Μαρμάρῳ ὀκριόεντι βαλών· τόσσον γὰρ ἵησιν.
Ὣς φάσαν· ἀλλ᾽ οὐ πεῖθον ἐμὸν μεγαλήτορα θυμὸν,
Ἀλλά μιν ἄψοῤῥον προσέφην κεκοτηότι θυμῷ·
Κύκλωψ, αἴκεν τίς σε κατὰ θνητῶν ἀνθρώπων
Ὀφθαλμοῦ εἴρηται ἀεικελίην ἀλαωτὺν,
Φάσθαι, Ὀδυσσῆα πτολιπόρθιον ἐξαλαῶσαι,
Υἱὸν Λαέρτεω, Ἰθάκῃ ἔνι οἰκί᾽ ἔχοντα.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ᾽ οἰμώξας ἠμείβετο μύθῳ·
Ὦ πόποι, ἦ μάλα δή με παλαίφατα θέσφαθ᾽ ἱκάνει.
Ἔσκε τις ἐνθάδε μάντις ἀνὴρ ἠΰς τε μέγας τε,
Τήλεμος Εὐρυμίδης, ὃς μαντοσύνῃ ἐκέκαστο,

" Rurſus ad continentem, et ſane exiſtimabamus illic *nos* perituros.
" Si vero vociferatum aliquem, aut locutum audiiſſet,
" Colliſiſſet noſtra capita, et navalia ligna,
" Saxo aſpero coniecto; tantum enim iaculatur.
Sic dixerunt: ſed non flectebant meum generoſum animum,
" Sed ipſum rurſus allocutus ſum irato animo;
" Cyclops, ſi quis te inter mortales homines
" De oculi interrogaverit foeda caecitate,
" Dic, Vlyſſem urbium-everſorem excæcaſſe *te*,
" Filium Laërtis, in Ithaca aedes habentem.
Sic dixi: ille autem mihi eiulans reſpondebat ſermone;
" Papae! certe omnino iam me antiqua vaticinia attingunt.
" Erat quidam hic vates vir bonuſque, magnuſque,
" Telemus Eurymides, qui vaticiniis excellebat,

Ver. 499 Ὀκρυόεντι] *Al.* ὀκριόεντι.

Ver. 502 Κατὰ θνητῶν] *Barneſius* ex *Euſtathio* edidit καταθνητῶν.

Ver. 504 Φάσθαι, Ὀδυσσῆα πτολιπόρθιον *etc.*] Artificioſe hic, ad Cyclopem magis exacerbandum, *nomen*, *parentes*, *patriamque* ſingulatim exponit. Ἡ γὰρ ὀργὴ, τῶν καθ᾽ ἕκαστόν ἐστι —. Διὸ ὀρθῶς πεποίηται, Φάσθαι, Ὀδυσσῆα πτολιπόρθιον ὡς οὐ τετιμωρημένος εἰ μὴ ᾔσθετο καὶ ὑφ᾽ οὗ, καὶ ἀνθ᾽ ὅτου. *Ariſtot. Rhetoric. Lib.* II, *cap.* 3.

Ibid. Φάσθαι] Τὸ δὲ Φάσθαι — ἀρέσκει τοῖς πλείοσιν ἀπὸ τοῦ ἐφάμην μέσου ἀορίστου δευτέρου γενέσθαι, διὸ καὶ παροξυτονεῖσθαι, ὡς φύσει βραχέος ὄντος τοῦ παρατελεύτου α· καθὰ δῆλον καὶ ἐκ τοῦ ἔφατο. *Euſtath.* Recte. Vide ad *Il.* ξ΄, 471. *Al.* φᾶσθαι.

Ibid. et *ver.* 530 Πτολιπόρθιον] *Al.* πτολίπορθον· notante *Barneſio.* Vide et ſupra ad ά, 2.

Ver. 507 Ὦ πόποι, ἦ μάλα δή με παλαίφατα θέσφαθ᾽ ἱκάνει] *Euripides*: Αἶ, αἶ· παλαιὸς χρησμὸς ἐκπεραίνεται. Τυφλὴν γὰρ ὄψιν ἐκ σέθεν σχήσειν μ᾽ ἔφη Τροίας ἀφορμηθέντος. *Cyclops*, 692.

Ver. 508 Ἔσκε τις ἐνθάδε] Ἔνθα ἰστέον ὅτι τὸ ἔσκε δοκεῖ κοινότερον ἀπὸ τοῦ ἔω, ἔσω, γίνεσθαι, Ἡρακλείδης ἄλλως σκευωρεῖ. *Euſtath.* Rectius, ut opinor, *Scholiaſtes* ad *Il.* β΄, 539: Τὰ γὰρ ἀσκ, ἢ καὶ εσκ, συλλαβαὶ, κατ᾽ Ἰάδα, μόνον ἐν τοῖς παρατατικοῖς τε καὶ ἀορίστοις ἐπεντίθενται.

Ver. 509 Τήλεμος Εὐρυμίδης, ὃς μαντοσύνῃ ἐκέκαστο] Ovidius: *Telemus Eurymides, quem nulla feſellerat ales, Terribilem Polyphemon adit: Lumenque, quod unum Fronte geris media, rapiet tibi, dixit, Vlyſſes. Metam.* XIII. 771.

Ibid. Τήλεμος Εὐρυμίδης] *Scholiaſtes* ad *Theocrit. Idyll.* VI, 23, legit, Τήλεμος Εὐρύμαχος· notante *Barneſio.*

Ver.

Καὶ μαντευόμενος κατεγήρα Κυκλώπεσσιν·
Ὅς μοι ἔφη τάδε πάντα τελευτήσεσθαι ὀπίσσω,
Χειρῶν ἐξ Ὀδυσῆος ἁμαρτήσεσθαι ὀπωπῆς.
Ἀλλ' αἰεί τινα φῶτα μέγαν καὶ καλὸν ἐδέγμην
Ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι, μεγάλην ἐπιειμένον ἀλκήν·
Νῦν δέ μ', ἐὼν ὀλίγος τε, καὶ οὐτιδανός, καὶ ἄκικυς,
Ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν, ἐπεί μ' ἐδαμάσσατο οἴνῳ.
Ἀλλ' ἄγε δεῦρ' Ὀδυσεῦ, ἵνα τοι πὰρ ξείνια θείω,
Πομπήν τ' ὀτρύνω δόμεναι κλυτὸν Ἐννοσίγαιον·
Τοῦ γὰρ ἐγὼ παῖς εἰμί, πατὴρ δ' ἐμὸς εὔχεται εἶναι·
Αὐτὸς δ', αἴκ' ἐθέλῃσιν, ἰήσεται, οὐδέ τις ἄλλος,

" Et vaticinans conſeneſcebat inter Cyclopas;
" Qui mihi dixit haec omnia perfectum-iri in poſterum,
" Manibus ex Vlyſſis privatum-iri viſu.
" Sed ſemper aliquem virum ingentem et pulchrum expectabam
" Huc venturum eſſe, magno praeditum robore:
" Nunc autem me, parvuſque cum-eſſet, et nullius-pretii, et imbellis,
" Oculo privavit, poſtquam me domuiſſet vino.
" Sed age huc-veni, Vlyſſes, ut tibi hoſpitalia praebeam,
" Deductionemque horter ut-det inclytus Neptunus:
" Huius enim ego filius ſum, pater autem *is* meus gloriatur eſſe:
" Ipſe autem, ſi voluerit, ſanabit, neque quiſquam alius,

516 Ἀλάωσας — ἐδαμάσσαο] F. R. ſic et *Euſtath.* 520 vid. *not.*

Ver. 515 Ὀλίγος τε, καὶ οὐτιδανὸς, καὶ ἄκικυς] Quanta ſit vocularum harum vis et ἔμφασις, facile ſentiet quicunque eas vocabulis quibuſcunque aliis idem ſignificantibus mutaverit. Siquis nimirum hoc in loco, ut recte obſervavit *Ariſtoteles*, pro ὀλίγος τε, καὶ οὐτιδανὸς, καὶ ἄκικυς, μικρός τε, καὶ ἀσθενικὸς, καὶ ἀειδὴς, vel aliud quicquam iſtiuſmodi ſubſtituerit; τὸ ἁρμόττον ὅσον διαφέρει ἐπὶ τῶν ἐπῶν, θεωρείσθω· — τὸ μὲν φαίνεται καλὸν, τὸ δὲ εὐτελές. *Poëtic. cap.* 22. Male igitur hic *Euſtathius*: Ὅτι τὸ ὀλίγος (inquit) — ἐνταῦθα ἐπὶ μεγέθους ληφθὲν, τὸν μικρὸν ἐσήμανεν. — Πάντως δὲ ταυτὸν, ὀλίγον εἰπεῖν, καὶ τυτθὸν, καὶ μικρόν. Καὶ δῆλον αὐτὸ καὶ ἐκ τοῦ Τυδεὺς, ὃς — μικρὸς ἔην δέμας. — Ἔστι καὶ ἐνταῦθα φάναι, ὡς Ὀδυσσεὺς ὀλίγος μὲν ἦν τὸ μέγεθος, *etc.* Nempe non advertiſſe videtur vir eruditus vocem μικρὸς, *parvus* tantum ſignificare; at ὀλίγος non modo *parvus*, ſed et *deſpicabilis*, *contemptui habendus*. Recte itaque dicitur, Τυδεύς τοι μικρὸς μὲν ἔην, *Il.* ε, 801; non aeque recte diceretur, Τυδεύς τοι ὀλίγος *etc.* Vide infra ad υ, 259. *Clark.* Fruſtra negatur, μικρὸς et ὀλίγος eſſe ſynonyma: nec verum eſt, ὀλίγον hic propterea melius eſſe, quod ſignificet etiam contemtum rei parvae. Reclamat uſus. Sed ὀλίγος eſt verbum honeſtius, et propterea aptius poëtae elegantiae, quam μικρὸς, unde poëtae eo delectantur, et libentius dicunt, quam μικρός. Vid. exempla apud Cl. *Valkenar.* ad *Ammon.* p. 177 ſeqq. Caeterum *Euſtath.* infr. p. 1643. 30 in hoc verſu extremum verbum habet ἄναλκις, memoriter eum laudans. Κίκυς, unde ἄκικυς, eſt infra λ', 392. *Ern.*

Ibid. Ἄκικυς] *Al.* ἀεικής.

Ver. 516 Ἀλάωσεν, ἐπεί μ' ἐδαμάσσατο] *Al.* ἀλάωσας, ἐπεί μ' ἐδαμάσσαο.

Ver. 520 Αἴκ' ἐθέλῃσιν, ἰήσεται] Quoniam vox ἰήσεται infra *ver.* 525 primam producat, ideo *Barneſius* hoc in loco edidit, αἴκ' ἐθέλῃσ' ἰήσεται. Quocum facit et MS. a *Tho. Bentleio* collatus. Sed, ut opinor, nihil opus. Corripi enim poteſt iſtud propter ſequentem vocalem. Vide ad *Il.* ε, 24. *Clark.* Quare vero neuter inſpexit ed. Flor. quae et ipſa habet ἐθέλῃσ' ἰήσεται, idque ſine dubitatione praetulerim: et ſi in Codd. antiquioribus fuit ἐθέλῃσι, id tamen pronunciandum erat ἐθέλῃσ', ut alibi iam monuimus. Inepti addidere deinde ν per inſcitiam. *Ern.*

Οὔτε θεῶν μακάρων, ὄτε θνητῶν ἀνθρώπων.
 Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
Αἲ γὰρ δὴ ψυχῆς τε καὶ αἰῶνός σε δυναίμην
Εὖνιν ποιήσας πέμψαι δόμον Ἄϊδος εἴσω·
Ὡς ὄκ ὀφθαλμόν γ' ἰήσεται ὄδ' Ἐνοσίχθων.
 Ὣς ἐφάμην· ὁ δ' ἔπειτα Ποσειδάωνι ἄνακτι
Εὔχετο, χεῖρ' ὀρέγων εἰς ὀρανὸν ἀστερόεντα·
 Κλῦθι, Ποσείδαον, γαιήοχε, κυανοχαῖτα·
Εἰ ἐτεόν γε σός εἰμι, πατὴρ δ' ἐμὸς εὔχεαι εἶναι,
Δός, μὴ Ὀδυσσῆα πτολιπόρθιον οἴκαδ' ἱκέσθαι,
Υἱὸν Λαέρτεω, Ἰθάκῃ ἔνι οἰκί' ἔχοντα.
Ἀλλ' εἴ οἱ μοῖρ' ἐςὶ φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἱκέσθαι
Οἶκον ἐϋκτίμενον, καὶ ἑὴν ἐς πατρίδα γαῖαν,
Ὀψὲ κακῶς ἔλθοι, ὀλέσας ἄπο πάντας ἑταίρους,

« Neque deorum immortalium, neque mortalium hominum.
 Sic dixit: at ego ipſum reſpondens alloquebar;
« Vtinam enim iam anima et vita te poſſem
« Privatum mittere domùm Plutonis intra:
« Adeo haud oculum utique ſanabit neque Neptunus.
 Sic dixi: ille autem deinde Neptuno regi
Supplicabat, manus tendens ad coelum ſtellatum;
 « Audi, Neptune, terram-continens, caerulee crines.
« Si revera tuus ſum, patremque *te* meum profiteris eſſe,
« Da, ut ne Vlyſſes urbium-everſor in patriam veniat,
« Filius Laertis, in Ithaca domum habens.
« At ſi ei fatale eſt amicoſque videre, et pervenire
« Domum ad bene-aedificatam, et ſuam in patriam terram;
« Sero male veniat, amiſſis omnibus ſociis,

530 Πτολίπορθον] F. A. 1. male.

Ver. 523 Αἲ γὰρ δὴ] Refertur iſtud γὰρ non ad aliquid, quod iam ante erat dictum, ſed ad id quod eleganter reticetur de Vlyſſis erga Cyclopem odio implacabili. Vide ad *Il.* ί, 22. *Clark.* Sed et quae ibi et aliis locis contra diximus. *Ern.*

Ver. 527 Εὔχετο, χεῖρ' ὀρέγων εἰς ὀρανὸν ἀστερόεντα] Virgil. *Duplices tendens ad ſidera palmas. Aen.* I, 67. *Et duplices cum voce manus ad ſidera tendit. Aen.* X, 667.

Ibid. Οὐρανὸν ἀστερόεντα] Virgil. *Stellantis regia coeli. Aen.* VII, 210. *Coelum ſtellis fulgentibus aptum. Aen.* XI, 202.

Ver. 530 Ὀδυσσῆα πτολιπόρθιον] Τὸ δὲ πτολιπόρθιον — εἰκῆ παρέῤῥιπται. Τί γὰρ ἔδει τὸν Κύκλωπα ἔπαινον Ὀδυσσέως εἰπεῖν; Ἴσως δὲ καὶ εἰρωνικῶς αὐτὸ εἶπεν ὁ Κύκλωψ. *Euſtath.* Satis inficete. Repetit enim ſolummodo hoc *Polyphemus* ex *Vlyſſis* ſermone ſupra *ver.* 504.

Ver. 531 Υἱὸν Λαέρτεω] Deeſt hic verſus in MS. a *Tho. Bentleio* collat. *Clark.* Cum idem verſus abſit ab textu, qui eſt in Comm. *Euſtath.* p. 1643. 25. non dubitem, eum huc migraſſe e *v.* 505. Alioqui talis repetitio, nec per ſe abſurda, nec Homero inuſitata. Conf. Var. Lect. ad κ', 253. *Ern.*

Ver. 532 Ἀλλ' εἴ οἱ μοῖρ' ἐςὶ etc.] Virgil. *Si tangere portus Infandum caput, ac terris adnare neceſſe eſt; Et ſic fata Iovis poſcunt, hic terminus haeret: At bello audacis populi vexatus et armis, Finibus extorris, complexu avulſus Iuli, Auxilium imploret, videatque indigna ſuorum Funera: nec, cum ſe ſub leges pacis iniquae Tradiderit, regno aut optata luce fruatur; Sed cadat ante diem, mediaque inhumatus arena. Aen.* IV, 612. Quem locum *Macrobius* inter eos recenſet, in quibus Poëtarum *par pene ſplendor amborum eſt. Lib.* V, *cap.* 12.

Ver.

Νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίης, εὕροι δ' ἐν πήματα οἴκῳ.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε κυανοχαίτης.
Αὐτὰρ ὅγ' ἐξαῦτις πολὺ μείζονα λᾶαν ἀείρας,
Ἧκ' ἐπιδινήσας· ἐπέρεισε δὲ ἶν' ἀπέλεθρον.
Κὰδ δ' ἔβαλεν μετόπισθε νεὼς κυανοπρῴροιο,
Τυτθὸν· ἐδεύησεν δ' οἰήϊον ἄκρον ἱκέσθαι.
Ἐκλύσθη δὲ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης·
Τὴν δὲ πρόσω φέρε κῦμα, θέμωσε δὲ χέρσον ἱκέσθαι.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφικόμεθ', ἔνθα περ ἄλλαι
Νῆες ἐΰσσελμοι μένον ἀθρόαι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
Εἵατ' ὀδυρόμενοι, ἡμέας ποτιδέγμενοι αἰεί·
Νῆα μὲν ἔνθ' ἐλθόντες ἐκέλσαμεν ἐν ψαμάθοισιν,
Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Μῆλα δὲ Κύκλωπος γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἑλόντες,
Δασσάμεθ', ὡς μή τίς μοι ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης.
Ἀρνειὸν δ' ἐμοὶ οἴῳ ἐϋκνήμιδες ἑταῖροι,

" Nave in aliena; inveniatque calamitates domi.
Sic dixit precans: eum autem audivit Neptunus.
Caeterum ille rurſus multo maiore lapide ſublato,
Miſit circum-rotatum, intendit autem vim immenſam.
Deiecit vero poſt navem nigram-prora,
Paululum abfuit autem, quin clavum extremum attingeret,
Inundavit vero mare decidente e petra:
Ipſam autem (*navim*) ulterius ferebat fluctus, adegitque prope terram ut-veniret.
Sed quande iam ad inſulam perveniſſemus, ubi ſcilicet caeterae
Naves bonis-tranſtris-inſtructae ſtabant confertae, circum autem ſocii
Sedebant lugentes, nos expectantes ſemper;
Navem quidem, illuc ubi-veniſſemus, ſubduximus in arenis,
Ipſique porro exivimus in littus maris.
Pecudes autem Cyclopis cava ex navi ſumptas,
Diviſimus, ut nullus mihi privatus abiret aequali-portione.
Arietem autem mihi ſoli bene-ocreati ſocii,

544 Ἐΰσσελμοι] edd. vett. recte. ſic et 555. 550 δὲ μοι] R.

Ver. 537 Αὐτὰρ ὅγ' ἐξαῦτις] Ovid. *Vidi iterum, veluti tormenti viribus acta, Vaſta giganteo iaculantem ſaxa lacerto. Metam.* XIV, 183.

Ver. 538 Ἐπέρεισε δὲ ἶν' ἀπέλεθρον] Ἤγουν ἐπεστήριξε τῷ λίθῳ διὰ τῆς ἐπιδινήσεως δύναμιν πολυπέλεθρον. *Euſtath.* in comment. ad *ver.* 486. ſupra.

Ver. 539 Κὰδ δ' ἔβαλεν μετόπισθε] Supra 482. erat κὰδ δ' ἔβαλε· ſic et hic legendum. *Ern.*

Ibid. Μετόπισθε] *Barneſius* hic legendum cenſet προπάροιθε. Atque ita habet MS. a *Tho. Bentleio* collatus. Vide ſupra ad *ver.* 482, 483.

Ver. 540 Τυτθὸν ἐδεύησεν δ' οἰήϊον ἄκρον ἱκέσθαι] Ἐπὶ τοῦ προτέρου ἀθετεῖται· πῶς γὰρ ὂν ἔμπαλιν ἡ ναῦς ἠνέχθη. *Schol.* Vide ſupra ad *ver.* 483.

Ver. 543 Τὴν δὲ πρόσω φέρε κῦμα, θέμωσε δὲ χέρσον ἱκέσθαι] Ἡ μὲν γὰρ πρώτη βολὴ, πρόσθεν τῆς νηὸς πεσοῦσα, ἔτρεψεν ἐκείνην παλίμπλουν· ἡ δὲ δευτέρα, κατόπιν γενομένη, εἰς τὴν τοῦ πέραν νησιδίου χέρσον θέμωσεν ἱκέσθαι τὴν ναῦν. *Euſtath.* ad *ver.* 486, ſupra. Vide et ſupra ad *ver.* 483.

Ver. 548 Γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἑλόντες, Δασσάμεθ'] Virgil. *Hinc portum petit, et ſocios partitur in omnes.* *Aen.* I, 198.

Ver. 553 Ῥέξας] Vide ad *Il.* ά, 444.

Ibid.

Μήλων δαιομένων, δόσαν ἔξοχα· τὸν δ' ἐπὶ θινὶ
Ζηνὶ κελαινεφέϊ Κρονίδῃ, ὃς πᾶσιν ἀνάσσει,
Ῥέξας, μηρί' ἔκηον· ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο ἱρῶν,
Ἀλλ' ἄρα μερμήριζεν, ὅπως ἀπολοίατο πᾶσαι
Νῆες ἐΰσσελμοι, καὶ ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι.
Ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ, ἐς ἠέλιον καταδύντα,
Ἥμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ.
Ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
Καὶ τότ' ἐκοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
Δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάροισιν ἐποτρύνων ἐκέλευσα,
Αὐτούς τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι·
Οἱ δ' αἶψ' εἴσβαινον, καὶ ἐπὶ κληῗσι καθῖζον·
Ἑξῆς δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
Ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν, ἀκαχήμενοι ἦτορ,
Ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους.

Diviſis ovibus, dederunt inſuper: eum vero in littore
Iovi atratum-nubium-coactori Saturnio, qui omnibus imperat,
Vbi ſacrificaſſem, femora incendebam: ille vero non curabat ſacra;
Sed ſane deliberabat, quo pacto perderentur omnes
Naves bonis-tranſtris-inſtructae, et mihi dilecti ſocii.
Sic tunc quidem tota die, ad ſolis occaſum,
Sedebamus, epulantes carneſque immenſas et vinum dulce.
Quando vero ſol occiderat, et tenebrae ſupervenerant,
Tum ſane decubuimus in littore maris.
Quando autem mane-genita apparuit roſea-digitos Aurora,
Tum vero ego ſocios adhortans iuſſi,
Ipſosque conſcendere et rudentes ſolvere:
Illi vero ſtatim ingrediebantur, et per tranſtra ſedebant;
Ordineque ſedentes canum mare verberabant remis.
Hinc vero ulterius navigabamus, dolentes corde,
Lubentes ex morte, charis amiſſis ſociis.

554 Ἀλλ' ὅγε] R. recte. vid. *not.* 561 ἑτάροις] edd. praeter R.

Ibid. Ἔκηον] *Al.* ἔκαιον, et ἔκηα.

Ver. 554 Ἀλλ' ἄρα μερμήριζεν] *Euſtathius*, in commentario citat, Ἀλλ' ὅγε μερμήριζεν. Atque ita in uno MS. reperit *Tho. Bentleius.* Quae forte et verior lectio. Vide ſupra ad β', 326.

Ibid. Μερμήριζεν] *Al.* μερμήριξεν. Minus recte.

Ver. 559 Καὶ τότ' ἐκοιμήθημεν] *Al.* Δὴ τότε κοιμήθημεν.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Κ′.

Ὑπόθεσις τῆς Ῥαψῳδίας Κ.

Τὰ περὶ τὸν Αἴολον ἀπαγγέλλει, τὸν τῶν ἀνέμων φύλακα, ὡς ἔδωκεν Ὀδυσσεῖ οὔριον Ζέφυρον, τοὺς ἄλλους ἀνέμους ἐγκαθείρξας ἐν ἀσκῷ· ὃν οἱ ἑταῖροι λύσαντες, κοιμωμένου Ὀδυσσέως, ἅτε ἐν αὐτῷ χρυσὸν εἶναι νομίζοντες, ὑπονοστοῦσι πρὸς Αἴολον· οὐ προσιεμένου δὲ τοῦ Αἰόλου τὸν Ὀδυσσέα, ἐκεῖθεν ἀποπλέων, εἰς Λαιστρυγόνας ἀφικνεῖται· παρ' οἷς ἕνδεκα τῶν νεῶν ἀπολέσας, μιᾷ εἰς Αἰαίαν τὴν νῆσον παραγίνεται· καὶ σὺν Εὐρυλόχῳ τοὺς ἡμίσεας τῶν ἑταίρων κλήρῳ λαχόντας ἐκπέμπει πευσομένους, τίνες οἱ κατοικοῦντες· μεταμορφωθέντων δὲ ἐκείνων εἰς σύας ὑπὸ τῆς Κίρκης, πλὴν Εὐρυλόχου, αὐτὸς ἐπὶ ζήτησιν ἐλθὼν, λαβὼν παρὰ τοῦ Ἑρμοῦ φάρμακον, τὸ Μῶλυ, οὐδὲν βλάπτεται· ἀλλὰ καὶ τῶν ἑταίρων τὴν ἀρχαίαν φύσιν λαβόντων, ἐνιαυτὸν παραμείνας παρὰ τῇ Κίρκῃ, εἰς ᾅδου κατέρχεται.

Ἐπιγραφαί.

Τὰ περὶ Αἰόλου, καὶ Λαιστρυγόνων, καὶ Κίρκης.

Ἄλλως,

Τὰ τῆς Κίρκης νίπτρα· ἤ, Κίρκης νίπτρα.

Ἄλλως,

Κάππ' ἔχει Αἰόλου, Λαιστρυγὸν, ἔργα τε Κίρκης.

Αἰολίην δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ'· ἔνθα δ' ἔναιεν
Αἴολος Ἱπποτάδης, φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσι,

LIB. X.

In Aeoliam autem inſulam pervenimus: ubi habitabat
Aeolus Hippotades, charus immortalibus diis,

2 Αἰόλος] F. A. L. ſic ſemper.

Ver. 1 Αἰολίην δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ'] Οὐ τὰς Αἰόλου νήσους νῦν λεγομένας, ἀλλά τινα ἄλλην ἐκτετοπισμένην νῆσον λέγει. Οἱ δὲ λέγοντες περὶ Σικελίαν καὶ Ἰταλίαν πεπλανῆσθαι τὸν Ὀδυσσέα, Λωτοφάγους μὲν λέγουσι τοὺς νῦν Ἀκραγαντίνους· οἱ δὲ τοὺς Καμαριναίους· Κύκλωπας δὲ τοὺς Λεοντίνους· τὰς δὲ Αἰόλου νήσους, τήν τε κατὰ τὸν πορθμὸν Στρογγύλην, καὶ τὰς λοιπὰς ἕξ, Διδύμην, Ἱέραν, Ἱκεσίαν, Λιπάραν, Ἐρικώδη, Φοινικώδη. — Τινὲς δὲ ταύτας τὰς νήσους ἐν τῷ Τυῤῥηνικῷ πελάγει κεῖσθαι λέγουσιν. *Schol.* Vide *Scholiaſten ad Apollonii Argonautic. lib.* III, *ver.* 41. Virgil. *Aeoliam venit: hic vaſto rex Aeolus antro Luctantes ventos, tempeſtateſque ſonoras Imperio premit, ac vinclis et carcere fraenat. Aen.* I, 56.

Ver. 2 Αἴολος Ἱπποτάδης] Αἴολοι δὲ δύο· οὗτος μὲν Ἱππότου τοῦ Μίμαντος· ἕτερος δὲ Ἕλλην, [forte Ἕλληνος,] ὃς ἦν Διός, ὃ καὶ Ἡσίοδος μέμνηται. *Schol.*

Ver.

Πλωτῇ ἐνὶ νήσῳ· πᾶσαν δέ τε μιν πέρι τεῖχος
Χάλκεον, ἄῤῥηκτον· λισσὴ δ' ἀναδέδρομε πέτρη.
Τοῦ καὶ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροις γεγάασιν·
Ἓξ μὲν θυγατέρες, ἓξ δ' υἱέες ἡβώοντες.
Ἔνθ' ὅγε θυγατέρας πόρεν υἱάσιν εἶναι ἀκοίτας.
Οἱ δ' αἰεὶ παρὰ πατρὶ φίλῳ καὶ μητέρι κεδνῇ
Δαίνυνται· παρὰ δέ σφιν ὀνείατα μυρία κεῖται.
Κνισσῆεν δέ τε δῶμα περιστεναχίζεται αὐλῇ
Ἤματα, νύκτας δ' αὖτε παρ' αἰδοίοις ἀλόχοισι
Εὕδουσ', ἔν τε τάπησι καὶ ἐν τρητοῖς λεχέεσσι.

Natatili in inſula; totam vero ipſam circa murus *eſt*
Aereus, infrangibilis; laeviſque ſurſum-procurrit petra.
Huius, et duodecim liberi in aedibus nati ſunt;
Sex quidem filiae, ſex autem filii pubeſcentes.
Ibi ille filias dedit filiis ut-eſſent uxores.
Hi vero ſemper apud patrem charum et matrem venerandam
Convivantur; ipſisque cibaria varia apponuntur.
Odorata autem domus circum-perſonat aula
Die, nocte vero rurſus apud pudicas uxores
Dormiunt, inque tapetibus et in tornatis lectis.

7 'Ακοίτις] F. A. L. *Euſtath.* quod ſine omni dubitatione recipiendum erat in textum. Lectio ed. *Rom.* ἀκοίτας, quam edd. poſteriores ſecutae ſunt, eſt vitium operarum. Nam ἀκοίτας eſt *maritos*, non *uxores.*
10 κνισῆεν] F. A. 1. L. ut alibi κνίσα.

Ver. 3 Πλωτῇ ἐνὶ νήσῳ] Ἐνίοτε μὲν τὴν πλεομένην, οἷον τὴν ἐν πλεομένοις τόποις κειμένην νῆσον. Ὁ δὲ Ἀρίσταρχος, πλωτῇ, φορητῇ, οἷον παραφερομένῃ· ὥστε ποτὲ μὲν ἐν τοῖς δεξιοῖς μέρεσι, ποτὲ δὲ ἐν τοῖς ἀριστεροῖς ὁρᾶσθαι. οἷον δή τι καὶ περὶ τὴν Δῆλον ἱστορεῖ Πίνδαρος, λέγων οὕτως· Ἦν γὰρ τὸ πάροιθε φορητὰ κυμάτεσσι Δᾶλος παντοδαπῶν ἀνέμων ῥιπαῖς. *Schol.* Haud diſſimiliter apud *Apollonium*; Νήσοιο πλαγκτῆς εὐρὺν μυχόν. *Argonautic.* III, 43. Vbi *Scholiaſtes*; Πλωτὴν δὲ αὐτὴν εἴρηκεν, ἀκολουθήσας τοῖς περὶ Ἰταλίαν καὶ Σικελίαν μυθολογοῦσι τὴν Ὀδυσσέως πλάνην. *Clark.* *Natatilis* bene cum *Daciera*, quod probat etiam *Riccius* V. C. *Diſſpp. Hom.* T. III. p. 97. fatetur tamen etiam intelligi poſſe, *circum circa navigabilem.* Quod mihi magis placet; ut ſit commune inſulae attributum. *Riccium* ad totum hunc locum ab 1--80 legiſſe tirones non poenitebit. *Ern.*

Ver. 4 Λισσὴ δ' ἀναδέδρομε πέτρη] Virgil. *Quamvis lapis omnia nudus — obducat.* *Virgil. Eclog.* I, 48. *Clark.* Quid eſt: *Laevis ſurſum procurrit petra?* Immo: *Laevis petra circumcurrit, vel cingit,* i. e. tota extremitas inſulae cingitur ſaxis, fluctuum appulſu laevigatis. *Ern.*

Ver. 5 Τοῦ καὶ δώδεκα παῖδες] Τὸν μὲν γὰρ Αἴολον ἐξαιρέτως ἔγωγε νομίζω τὸν Ἐνιαυτὸν εἶναι, τοῖς δωδεκαμήνοις τοῦ χρόνου περιόδοις ἐνδεδεμένον. — Δώδεκα δ' αὐτοῦ παῖδές εἰσιν οἱ μῆνες. *Heraclid. Pontic.*

Ver. 7 Ἀκοίτας] *Al.* ἀκοίτις. Quod erit, contractum ex ἀκοίτιας, uti hic notat *Barneſius.* *Clark.* Vid. Var. Lect.

Ver. 10 Δῶμα περιστεναχίζεται] Ἀντὶ τοῦ περιηχεῖται· ὡς καὶ τοῦ τοιούτου δώματος ἠχήεντος ὄντος· ἢ ἀντὶ τοῦ, στενοχωρεῖ τοῖς δαινυμένοις. *Euſtath.* Priorem harum interpretationum ſolam affert *Scholiaſtes:* Quae et potior. Vide infra ad *ver.* 454; et ψ', 146. *Clark.* *Nidore* (epularum) *repleta domus interdiu reſonat cantu tibiarum.* *Ern.*

Ver. 11 Αἰδοίοις] *Al.* αἰδοίῃς. *Clark.* Sic *Euſtathius:* idque verum, ut *Il.* ζ', 250. Nuſpiam apud *Homerum* αἰδοῖος in foeminino, ſed ſemper αἰδοίη. Huc reſpexit et *Heſychius:* παρ' αἰδοίῃσι: ante πάρεδρον. Itaque recte recepit *Barneſius.* *Ern.*

Ibid. Ἀλόχοισι] *Euſtathius:* ἀλόχοισιν Εὗδ. bene. *Ern.*

Ver. 12 Ἐνὶ τρητοῖς λεχέεσσι] *Al.* ἐν τρητοῖσι λέχεσσι.

Καὶ μὲν τῶν ἱκόμεσθα πόλιν καὶ δώματα καλά.
Μῆνα δὲ πάντα φίλει με, καὶ ἐξερέεινεν ἕκαστα,
Ἴλιον, Ἀργείων τε νέας, καὶ νόστον Ἀχαιῶν·
Αὐτὰρ ἐγὼ τῷ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα.
Ἀλλ᾽ ὅτε δὴ καὶ ἐγὼν ὁδὸν ᾔτεον, ἠδ᾽ ἐκέλευον
Πεμπέμεν, οὐδέ τι κεῖνος ἀνήνατο, τεῦχε δὲ πομπήν·
Δῶκε δέ μοι δείρας ἀσκὸν βοὸς ἐννεώροιο·
Ἔνθα δὲ βυκτάων ἀνέμων κατέδησε κέλευθα·

Et quidem ad horum pervenimus urbem et aedes pulchras.
Menſem vero totum amice-excipiebat me, et exquirebat ſingula,
De-Ilio, Argivorumque navibus, et reditu Achivorum:
At ego ei omnia accurate enarravi.
Sed quum iam et ego iter poſtulabam, atque hortabar
Dimittere, nihil quicquam ille abnuit, paravit autem deductionem:
Deditque mihi excoriatum utrem bovis novennis;
In eo vero procelloſorum ventorum ligavit flatus.

16 Καὶ μὲν ἐγὼ τὰ] R. et *Euſtath.* difficile eſt, decernere, utra melior. Sed tamen ei quae eſt in textu magis faveo, ut referatur ad *v.* 14. 17 ἐγὼ] edd. praeter R. *Euſtath.* quod, quia in caeſura eſt et ante adſpiratam, praetulerim. 19 μοι ἐκδείρας] edd. vett. vid. *not.*

Ver. 13 Δώματα καλά] *Al.* τείχεα μακρά.

Ver. 14 Μῆνα δὲ πάντα φίλει με] Φίλει eſt ἐφιλοφρόνει, *amice ac benigne tractabat.* Infra ὁ, Χρὴ ξεῖνον παρεόντα φιλεῖν. *Ern.*

Ver. 16 Αὐτὰρ ἐγὼ] *Al.* Καὶ μὲν ἐγώ. *Clark.* Κατὰ μοῖραν, proprie *bene atque ordine.* *Ern.*

Ver. 18 Οὐδέ τι] *Al.* οὐδ᾽ ἔτι.

Ver. 19 Δῶκε δέ μοι δείρας ἀσκὸν βοὸς] Hinc Ovidius: *Excipit Hippotades, qui dat pro munere ventos. Pont.* IV, x, 15. Porro vituperat hic *Homerum Longinus:* Τί γὰρ (inquit) ἂν ἄλλο φήσαιμεν ταῦτα, ἢ τῷ ὄντι τοῦ Διὸς ἐνύπνια; *De Sublimitate,* §. 9, *ſub fine.* Rectius autem, ut opinor, de huiuſmodi fabulis *Strabo;* Ἅτε δὴ πρὸς τὸ παιδευτικὸν εἶδος ἀναφέρων τοὺς μύθους ὁ Ποιητὴς, ἐφρόντισε πολὺ μέρος τ᾽ ἀληθοῦς· ἐν δ᾽ ἐτίθει καὶ ψεῦδος· τὸ μὲν ἀποδεχόμενος, τῷ δὲ δημαγωγῶν καὶ στρατηγῶν τὰ πλήθη. Ὡς δ᾽ ὅτε τις χρυσὸν περιχεύεται ἀργύρῳ ἀνὴρ, [ſupra ζ', 232;] οὕτως ἐκεῖνος ταῖς ἀληθέσι περιπετείαις προσεπετίθει μῦθον, ἡδύνων καὶ κοσμῶν τὴν φράσιν· πρὸς δὲ τὸ αὐτὸ τέλος τοῦ Ἱστορικοῦ, καὶ τοῦ τὰ ὄντα λέγοντος, βλέπων. Οὕτω δὴ τόν τε Ἰλιακὸν πόλεμον γεγονότα παραλαβὼν, ἐκόσμησε ταῖς μυθοποιΐαις, καὶ τὴν Ὀδυσσέως πλάνην ὡσαύτως. *Geograph. lib.* I, *pag.* 37, *al.* 20. Et *Ariſtoteles,* de ν', 119 infra; Καὶ τὰ ἐν Ὀδυσσείᾳ ἄλογα — ὡς οὐκ ἂν ἦν ἀνεκτὰ, δῆλον ἂν γένοιτο, εἰ αὐτὰ φαῦλος ποιητὴς ποιήσει. Νῦν δὲ τοῖς ἄλλοις ἀγαθοῖς ὁ Ποιητὴς ἐμφανίζει [*Al.* ἀφανίζει] ἡδύνων τὸ ἄτοπον. Τῇ δὲ λέξει δεῖ διαπονεῖν ἐν τοῖς ἀργοῖς μέρεσι, καὶ μήτε ἠθικοῖς μήτε διανοητικοῖς· ἀποκρύπτει γὰρ πάλιν ἡ λίαν λαμπρὰ λέξις τὰ ἤθη, καὶ τὰς διανοίας. *Poëtic. cap.* 24, *ipſo fine.* Et paulo ſuperius; Δεδίδαχε δὲ μάλιστα Ὅμηρος καὶ τοὺς ἄλλους ψευδῆ λέγειν, ὡς δεῖ. Caeterum de hoc *Homeri* loco *Heraclides Ponticus;* Οὐχὶ πρῶτος εὔδιον πλοῦν δι᾽ ἐπιστήμης ἀστρονόμου τεκμηράμενος, ἔδοξεν ἀνέμους δεδωκέναι. Vide et *Palaephatum* περὶ ἀπίστων ἱστοριῶν, *cap.* 18; item infra ad *ver.* 21.

Ibid. Δῶκε δέ μοι δείρας] MS. a *Tho. Bentleio* collatus, Δῶκέ μοι ἐκδείρας. *Clark.* Hanc lectionem veram et in textum recipiendam puto. Nam edd. vett. omnes, etiam *Euſtath.* in Comm. habent ἐκδείρας, quod cum *Barneſio* ignoravit *Clarkius.* Δὲ, ut alibi, inepte inſertum, velut coniunctionis cauſa. *Ern.*

Ibid. Βοὸς ἐννεώροιο] Ἀκμάζει δὲ μάλιστα [ὁ βοῦς] πενταετὴς ὤν· διὸ καὶ Ὅμηρόν φασι πεποιηκέναι τινὲς ὀρθῶς, ποιήσαντα, Ἄρσενα πενταέτηρον. καὶ τὸ, βοὸς ἐννεώροιο· δύνασθαι γὰρ ταὐτόν. *Ariſtot. Hiſtor. Animal. lib.* VI, *cap.* 21. Caeterum pronuntiabatur ἐννώροιο.

Ver. 20 Ἔνθα δὲ βυκτάων ἀνέμων κατέδησε κέλευθα] Hinc *Lycophron;* Βύκτας δ᾽ ἐν ἀσκῷ συγκατακλείσας βοὸς, Παλιστροβήτοις πήμασιν ἀλώμενος, etc. *Caſſand.* 738.

Ver.

Κεῖνον γὰρ ταμίην ἀνέμων ποίησε Κρονίων,
Ἠμὲν παυέμεναι, ἠδ' ὀρνύμεν, ὅν κ' ἐθέλησι·
Νηῒ δ' ἐνὶ γλαφυρῇ κατέδει μέρμιθι φαεινῇ
Ἀργυρέῃ, ἵνα μήτι παραπνεύσῃ ὀλίγον περ·
Αὐτὰρ ἐμοὶ πνοιὴν Ζεφύρου προέηκεν ἄηναι,
Ὄφρα φέροι νῆάς τε καὶ αὐτούς· οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
Ἐκτελέειν· αὐτῶν γὰρ ἀπωλόμεθ' ἀφραδίῃσιν.
Ἐννῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἦμαρ·
Τῇ δεκάτῃ δ' ἤδη ἀνεφαίνετο πατρὶς ἄρουρα·
Καὶ δὴ πυρπολέοντας ἐλεύσσομεν, ἐγγὺς ἐόντας.

Illum enim promum ventorum fecit Saturnius,
Et ut-compeſcat, et ut-cieat, quemcunque velit.
Nave vero in cava alligavit funiculo ſplendido
Argenteo, ut nequid praeter-flaret vel paululum:
Caeterum mihi flatum Zephyri immiſit ad-flandum,
Vt ferret naveſque et nos: neque ſane erat
Perfecturus: ipſorum enim periimus inſipientia.
Per novem quidem dies continuo navigabamus noctesque et dies;
Decima vero iam apparebat patria terra:
Et iam ignem accendentes videbamus, prope exiſtentes.

22 Ὅν κε θέλησι] F. A. L. 23 νηῒ ἐνὶ] A. 27 ἀπόλομεθ'] F. A. I. R. forte ex antiqua ſcriptura. 30 ἰόντες] F. A. L. rectius, ut ſupra ι, 180 ἰόντες pro ἐόντα.

Ver. 21 Κεῖνον γὰρ ταμίην ἀνέμων ποίησε Κρονίων, Ἠμὲν παυέμεναι, ἠδ' ὀρνύμεν] Virgil. *Regemque dedit qui foedere certo, Et premere, et laxas ſciret dare iuſſus habenas. Aen.* I, 66. *Aeole, namque tibi Divûm pater atque hominum rex Et mulcere dedit fluctus, et tollere vento. Ibid.* 69. Καὶ τὸ πλῆθος τῶν συγγραφέων τῶν ταῦτα θρυλλούντων, καὶ τὸ τῆς κατὰ τοὺς τόπους ἐπιχωριαζούσης φήμης διδάσκειν δύναται, διὸ ταῦτα [MS. notante *Caſaubono*, habet ὅτι ταῦτα] οὐ Ποιητῶν πλάσματά ἐστιν, οὐδὲ συγγραφέων, ἀλλὰ γεγενημένων ἴχνη καὶ προσώπων καὶ πράξεων. Καὶ Πολύβιος δ' ὀρθῶς ὑπονοεῖ τὰ περὶ τῆς ['Οδυσσέως] πλάνης· τὸν γὰρ Αἴολον, τὸν προσημαίνοντα τοὺς ἔκπλους ἐν τοῖς κατὰ τὸν πορθμὸν τόποις ἀμφιδρόμοις οὖσι δυσέκπλοις διὰ τὰς παλιῤῥοίας, ταμίαν τε εἰρῆσθαι τῶν ἀνέμων καὶ βασιλέα νενομίσθαι φησί. — Ταῦτα δὲ προοικονομησάμενος, οὐκ ἐᾷ τὸν Αἴολον ἐν μύθου σχήματι ἀκούεσθαι, οὐδ' ὅλην τὴν 'Οδυσσέως πλάνην· ἀλλὰ μικρὰ μὲν προσμεμυθεῦσθαι, καθάπερ καὶ τῷ Ἰλιακῷ πολέμῳ· τὸ δ' ὅλον περὶ Σικελίαν καὶ τῷ Ποιητῇ πεποιῆσθαι, καὶ τοῖς ἄλλοις συγγραφεῦσιν, ὅσοι τὰ περιχώρια λέγουσι τὰ περὶ τὴν Ἰταλίαν καὶ Σικελίαν. *Strabo, Geograph. lib.* I, *pag.* 42, 43; *al.* 23, 24. Similem fere huius loci explicationem videas apud *Diodorum Siculum, lib.* V. Vide etiam *Strabonem, lib.* I, *pag.* 46, *al.* 26; et ſupra ad *ver.* 19.

Ver. 23 Κατέδει μέρμιθι φαεινῇ Ἀργυρέῃ] Προοικονόμησεν, ἵνα τῷ δεσμῷ ἀπατηθῶσιν οἱ ἑταῖροι· καὶ γὰρ οὐδὲ ἐκ τῆς κουφότητος ἦν γνωρίσαι, προσεδέδετο γάρ. *Schol.*

Ver. 25 Προέηκεν] *Al.* προσέηκεν.

Ver. 26 Νῆάς τε καὶ αὐτούς] Non: naves et *nos.* non patitur αὐτῶν ἀπωλόμεθ' ἀφραδίῃσιν: ſed *naves et ſocios navales,* ſ. *nautas.* De modo loquendi dictum in princ. Iliados. *Ern.*

Ver. 27 Ἐκτελέειν] *Al.* Ἐκτελέεσειν.

Ver. 30 Καὶ δὴ πυρπολέοντας ἐλεύσσομεν] Πυρπολεῖν δὲ, ἢ τὸ πυρσεύειν, ὅ ἐστι νυκτὸς πῦρ καίειν διὰ τοὺς πελαγίζοντας, ἢ καὶ τὸ μεθ' ἡμέραν τεκμηριοῦσθαι τόπον τῷ τοῦ πυρὸς σημείῳ καπνῷ· ὃν ἀποθρώσκοντα ἐκεῖθεν ἰδεῖν ἐπηύξατο πρὸ τούτων 'Οδυσσεύς. *Euſtath.*

Ibid. Καὶ δὴ — ἐόντας] *Quippe et ſublatos ignes videbamus; adeo propinqui erant,* vel *eramus.* Proprie dicit, ſe vidiſſe eos, qui ignes noctu tollerent in gratiam navigantium, propter propinquitatem. *Ern.*

Ἔνθ' ἐμὲ μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπήλυθε κεκμηῶτα·
Αἰεὶ γὰρ πόδα νηὸς ἐνώμων· οὐδέ τῳ ἄλλῳ
Δῶχ' ἑτάρων, ἵνα θᾶσσον ἱκοίμεθα πατρίδα γαῖαν.
Οἱ δ' ἕταροι ἐπέεσσι πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
Καί μ' ἔφασαν χρυσόν τε καὶ ἄργυρον οἴκαδ' ἄγεσθαι,
Δῶρα παρ' Αἰόλου μεγαλήτορος Ἱπποτάδαο.
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
   Ὢ πόποι, ὡς ὅδε πᾶσι φίλος καὶ τίμιός ἐστιν
Ἀνθρώποις, ὅτεών τε πόλιν καὶ γαῖαν ἵκηται.
Πολλὰ μὲν ἐκ Τροίης ἄγεται κειμήλια καλὰ
Ληΐδος· ἡμεῖς δ' αὖτε ὁμὴν ὁδὸν ἐκτελέσαντες,
Οἴκαδε νισσόμεθα κενεὰς σὺν χεῖρας ἔχοντες·
Καὶ νῦν οἱ τάγ' ἔδωκε χαριζόμενος φιλότητι
Αἴολος· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον ἰδώμεθα, ὅ, ττι τάδ' ἐστὶν,
Ὅσσος τις χρυσός τε καὶ ἄργυρος ἀσκῷ ἔνεστιν.

Ibi me quidem ſomnus occupavit defeſſum;
Semper enim pedem navis movebam; neque cuiquam alii
Dedi ſociorum, ut citius perveniremus in patriam terram.
Socii autem verbis ad ſe invicem loquebantur,
Et me dixerunt aurumque et argentum domum reportare,
Dona ab Aeolo magnanimo Hippotada.
Sic autem aliquis dicebat intuitus in proximum alium;
   " Papae! ut hic omnibus gratus et magni-pretii eſt
" Hominibus, quorumcunque in urbem et terram venerit.
" Multas quidem ex Troia ducit res-pretioſas, pulchras,
" Ex praeda: nos vero contra, idem iter emenſi,
" In patriam redimus vacuas manus habentes.
" Et nunc ei haec dedit gratificans prae amicitia
" Aeolus: ſed age ocyus videamus, quidnam haec ſint,
" Quantum quid aurique et argenti utri inſit.

39 Καὶ πόλιν] F. A. L. vitioſe. 41 δ'] abeſt iiſdem.

Ver. 31 Ἐπήλυθε] *Al.* ὑπήλυθε. *Al.* ἐπέλλαβε.

Ver. 32 Πόδα νηὸς] *Schol.* Τὸν μεταγωγὸν τῶν τοῦ κέρατος κάλων, ἢ τὸ πηδάλιον. *Clark.* *Clavum* intellexerim potius, qui eſt quaſi pes, quo procurrit navis. Ille alter pes, de quo ſupra vidimus, eſt potius veli pes quam navis. Et gubernatio navis aptior Vlyſſi, quam velificatio. Accedit verbum νωμᾷν, quod de pede veli vix dicatur: at infra μ', 219 eſt νηὸς οἰήϊα νωμᾷς de gubernatore. *Ern.*

Ver. 36 Παρ' Αἰόλου μεγαλήτορος] *Media* τοῦ Αἰόλου inquit *Barneſius* producitur, ante *Liquidam*, vique *Toni*, quadam denique Metri neceſſitate. Notatu dignius quod ait *Athenaeus*: Οἱ Ἀχαιοὶ [forte Ἀρχαῖοι] τῷ ο ἀπεχρῶντο οὐ μόνον ἐφ' ἧς νῦν τάττεται δυνάμεως· ἀλλὰ καὶ ὅτε τὴν δίφθογγον διασημαίνει, διὰ τοῦ ο μόνον γράφουσι. *Lib.* XI, *cap.* 5. Vt adeo Αἰόλου hoc in loco pronuntietur Αἰόλυ. Vide et infra ad π', 387. Caeterum nonnulli, notante *Barneſio*, hic legunt Αἰόλλου. *Clark.* Adde dicta ad *Il.* ω, 425, de διδόναι pro διδοῦναι. *Ern.*

Ver. 39 Γαῖαν ἵκηται] *Al.* δώμαθ' ἵκηται.

Ver. 41 Ἐκτελέσαντες] *Al.* ἐκτελέοντες.

Ver. 42 Νισσόμεθα κενεὰς] *Al.* νεισόμεθα κενεὰς, et νεισώμεσθα κενάς.

Ver. 45 Ὅσσος τις χρυσὸς] Τις eleganter adhaeret τῷ ὅσσος, ut aliis adiectivis magnitudinis: nec aliter latine exprimi poteſt, quam per *tandem*: *quantum tandem auri inſit*. Peſſime verſio: *quantum quid*. *Ern.*

Ver.

Ὣς ἔφασαν· βουλὴ δὲ κακὴ νίκησεν ἑταίρων.
Ἀσκὸν μὲν λῦσαν, ἄνεμοι δ᾽ ἐκ πάντες ὄρουσαν.
Τοὺς δ᾽ αἶψ᾽ ἁρπάξασα φέρεν πόντονδε θύελλα
Κλαίοντας, γαίης ἄπο πατρίδος· αὐτὰρ ἔγωγε
Ἐγρόμενος, κατὰ θυμὸν ἀμύμονα μερμήριξα,
Ἠὲ πεσὼν ἐκ νηὸς ἀποφθίμην ἐνὶ πόντῳ,
Ἢ ἀκέων τλαίην, καὶ ἔτι ζωοῖσι μετείην·
Ἀλλ᾽ ἔτλην καὶ ἔμεινα· καλυψάμενος δ᾽ ἐνὶ νηῒ
Κείμην· αἱ δ᾽ ἐφέροντο κακῇ ἀνέμοιο θυέλλῃ
Αὖτις ἐπ᾽ Αἰολίην νῆσον· στενάχοντο δ᾽ ἑταῖροι.
Ἔνθα δ᾽ ἐπ᾽ ἠπείρου βῆμεν, καὶ ἀφυσσάμεθ᾽ ὕδωρ·
Αἶψα δὲ δεῖπνον ἕλοντο θοῇς παρὰ νηυσὶν ἑταῖροι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιό τε πασσάμεθ᾽ ἠδὲ ποτῆτος,
Δὴ τότ᾽ ἐγὼ κήρυκά τ᾽ ἀπασσάμενος καὶ ἑταῖρον,
Βῆν εἰς Αἰόλου κλυτὰ δώματα· τὸν δ᾽ ἐκίχανον
Δαινύμενον, παρὰ ᾗ τ᾽ ἀλόχῳ καὶ οἷσι τέκεσσιν.
Ἐλθόντες δ᾽ ἐς δῶμα, παρὰ σταθμοῖσιν ἐπ᾽ οὐδοῦ
Ἑζόμεθ᾽· οἱ δ᾽ ἀνὰ θυμὸν ἐθάμβεον, ἔκ τ᾽ ἐρέοντο·

Sic dicebant; conſiliumque malum vicit ſociorum:
Vtrem quidem ſolverunt, venti autem omnes eruperunt.
Illos vero ſtatim abreptos ferebat in-pontum procella
Flentes, terra a patria; at ego
Experrectus, in animo eximio deliberavi,
Vtrum delapſus ex navi perirem in ponto,
An tacitus ſuſtinerem, et adhuc vivis intereſſem:
Sed ſuſtinui et manſi; tectus autem in navi
Iacebam: illae vero ferebantur malo venti turbine
Rurſus ad Aeoliam inſulam: gemebant autem ſocii.
Ibi vero littus conſcendimus, et hauſimus aquam:
Statim autem prandium ceperunt celeres apud naves ſocii.
At poſtquam cibumque guſtaveramus atque potum,
Tum ſane ego, praeconem mihi ubi-aſciveram et ſocium,
Ivi ad Aeoli inclytas aedes: eum autem inveniebam
Convivantem apud ſuam uxorem et ſuos liberos.
Ingreſſi autem domum, ad fores in limine
Sedebamus: illi vero in animo obſtupeſcebant, interrogabantque;

48 Ἀρπάσασα] F. A. L. male. nam altera ſyllaba debet eſſe longa.

Ver. 46 Βουλὴ δὲ κακὴ νίκησεν] Similiter apud *Livium*; Caeterum, ut plerumque, fortuna et conſilia mala vicerunt. *Lib.* XXXV, §. 15.

Ver. 47 Ἀσκὸν μὲν λῦσαν *etc.*] Ovidius; *Invidia ſocios praedaeque cupidine ductos, Eſſe ratos aurum, demſiſſe ligamina ventis, Cum quibus iſſe retro, per quas modo venerat undas, Aeoliique ratem portus repetiſſe tyranni. Metam.* XIV, 229.

Ibid. λῦσαν] *Al.* λύσαντ᾽. Minus recte.

Ver. 51 Ἀποφθίμην] *Al.* ἀποφθείμην.

Ver. 56 Ἀφυσσάμεθ᾽ ὕδωρ] Vide ſupra ad δ᾽, 359.

Ver. 60 Αἰόλου] Vide ſupra ad *ver.* 36.

Πῶς ἦλθες, Ὀδυσεῦ; τίς τοι κακὸς ἔχραε δαίμων;
Ἦ μέν σ' ἐνδυκέως ἀπεπέμπομεν, ὄφρ' ἀφίκοιο
Πατρίδα σήν, καὶ δῶμα, καὶ εἴπου τοι φίλον ἐστίν.
Ὣς φάσαν· αὐτὰρ ἐγὼ μετεφώνεον, ἀχνύμενος κῆρ·
Ἄασάν μ' ἕταροί τε κακοί, πρὸς τοῖσί τε ὕπνος
Σχέτλιος· ἀλλ' ἀκέσασθε, φίλοι· δύναμις γὰρ ἐν ὑμῖν.
Ὣς ἐφάμην, μαλακοῖσι καθαπτόμενος ἐπέεσσιν·
Οἱ δ' ἄνεῳ ἐγένοντο· πατὴρ δ' ἠμείβετο μύθῳ·
Ἔρρ' ἐκ νήσου θᾶσσον, ἐλέγχιστε ζωόντων·
Οὐ γάρ μοι θέμις ἐστὶ κομιζέμεν οὐδ' ἀποπέμπειν
Ἄνδρα τόν, ὅς κε θεοῖσιν ἀπέχθηται μακάρεσσιν.
Ἔρρ', ἐπεὶ ῥα θεοῖσιν ἀπεχθόμενος τόδ' ἱκάνεις.
Ὣς εἰπὼν, ἀπέπεμπε δόμων βαρέα στενάχοντα.
Ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν, ἀκαχήμενοι ἦτορ.
Τείρετο δ' ἀνδρῶν θυμὸς ὑπ' εἰρεσίης ἀλεγεινῆς,
Ἡμετέρῃ ματίῃ· ἐπεὶ οὐκέτι φαίνετο πομπή.

« Quomodo veniſti, Vlyſſes? quis tibi malus ingruit deus?
« Certe quidem te accurate dimittebamus, ut pervenires
« In patriam tuam, et domum, et ſicubi tibi gratum ſit.
Sic dixerunt; at ego alloquebar, moerens corde;
« Laeſerunt me ſociique mali, inſuperque ſomnus
« Infauſtus: ſed medemini, amici; poteſtas enim penes vos.
Sic dixi, blandis demulcens verbis:
Illi vero muti facti-ſunt, pater autem reſpondebat ſermone.
« Abi ex inſula ocyus, peſſime viventium:
« Non enim mihi fas eſt excipere neque dimittere
« Virum illum, qui diis inviſus ſit beatis.
« Abi; quoniam ſane diis inviſus huc venis.
Sic locutus, dimittebat ex-aedibus graviter gementem.
Hinc vero ulterius navigabamus, dolentes corde.
Fatigabatur autem virorum animus a remigatione moleſta,
Noſtra ſtultitia; quoniam non amplius apparebat reductio.

65 Ὄφρ' ἂν ἵκηαι] R. 67 ὡς ἔφαν] R. 75 ἔρρ' ἐπεὶ ἄρα] edd. vett.

Ver. 64 Ἔχραε] Ὃ ἐστιν ἐπεβάρησεν. *Euſtath*

Ver. 65 Ἀφίκοιο] *Al.* ἀφίκηαι.

Ver. 66 Εἴπου τοι φίλον ἐστίν] *Barneſius.* *Vulgg.* εἴπου τι φίλον ἐστίν. Vide ſupra ad ή, 320.

Ver. 68 Ἄασάν μ' ἕταροι] De voce Ἄασαν, vide ad *Il.* ι, 116.

Ver. 72 Ἔρρ' ἐκ νήσου θᾶσσον] Ita apud *Ariſtophanem*; Ἔρρ' ἐς κόρακας θᾶττον ἀφ' ἡμῶν. *Plut.* 118. Porro *Cloatius Verus* apud *Gellium*, *Lib.* XVI, *cap.* 12, verbum latinum *erro* a graeco ἔρρω deductum cenſet; verſumque hunc *Homeri* adducit.

Ver. 73, 74 Οὐ γάρ μοι θέμις ἐστὶ etc.] *Iulianus*, *Epiſt.* 49, verſus hoſce duos citat hoc modo; Οὐ γάρ μοι θέμις ἐστὶ κομιζέμεν, ἢ ἐλεαίρειν Ἄνδρας, οἵ κε θεοῖσιν ἀπέχθοντ' ἀθανάτοισιν.

Ver. 75 Ἔρρ', ἐπεί ῥα θεοῖσιν] Ita edidit *Barneſius* ex *Odyſſ.* τ', 556. *Al.* Ἔρρ', ἐπεὶ ἄρα θεοῖσιν. Quod vix ferri poteſt. *Al.* Ἔρρε, ἐπεὶ ἄρα θεοῖσιν. Quod pronuntiabatur, (uti notat *Barneſius*,) ἐπεὶ ἄρα θεοῖσιν· vel ἐπεί ῥα θεοῖσιν. *Clark.* Poſterior lectio eſt *Euſtathii*: unde *Henr. Stephanus* expreſſit cum aliis. *Euſtathius* monet, Ariſtarchios τὸ ἔρρε accipere μετὰ φθορᾶς ἄπιθι. Sed ſic interpretatur Schol. minor. *Ern.*

Ver. 79 Ἡμετέρῃ ματίῃ] Videtur eſſe debere τῇ σφετέρῃ ματίῃ, *ſua ſtultitia* (v. 46.)

Ἐξῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἦμαρ·
Ἑβδομάτῃ δ' ἱκόμεσθα Λάμου αἰπὺ πτολίεθρον,
Τηλέπυλον Λαιστρυγονίην, ὅθι ποιμένα ποιμὴν
Ἠπύει εἰσελάων, ὁ δέ τ' ἐξελάων ὑπακούει.
Ἔνθα κ' ἄϋπνος ἀνὴρ δοιοὺς ἐξήρατο μισθοὺς,

Per-ſex-dies quidem continuo navigabamus noctesque et dies;
Septima venimus Lami ad excelſam urbem,
Telepylum Laeſtrygoniam, ubi paſtorem paſtor
Inclamat intro-agens, alter vero exigens audit.
Ibi inſomnis vir duplicem caperet mercedem,

(*ver.* 46.) ut ά, 7. σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν. Sed Vlyſſes ſe non excludit, quod alieno tempore dormiendo commiſerat, ut tale quid machinari poſſent ſocii. *Ern.*

Ver. 81 Ἑβδομάτῃ δ' ἱκόμεσθα Λάμου] Ovid. *Inde Lami veterem Laeſtrygonis* (*inquit*) *in urbem Venimus. Met.* XIV, 233.

Ibid. Λάμου αἰπὺ πτολίεθρον] Ἰστέον καὶ ὅτι Λάμος, ἢ Λαιστρυγόνος ἐπιφανοῦς ὄνομα, ἢ βασιλέως τῶν ἐκεῖ, υἱοῦ Ποσειδῶνος. *Euſtath.*

Ver. 82 Τηλέπυλον Λαιστρυγονίην] Oppidum Formiae, Hormiae dictum, ut exiſtimavere, antiqua Laeſtrygonum ſedes. *Plin. Nat. Hiſt. Lib.* III, *cap.* 5. Si vero in hanc τηλέπυλον veneris Λαιστρυγονίην (Formias dico,) *etc. Cic. ad Atticum, Lib.* II, *Epiſt.* 13. Λαιστρυγόνες, οἱ νῦν Λεοντῖνοι· εἰσὶ δὲ ἐν Σικελίᾳ, ὡς ληροῦσιν, ὑπάρχοντες ἀνθρωποφάγοι, διὰ τὸ ἀνελεῖν τοὺς Ὀδυσσέως ἑταίρους. οὐ γὰρ ἦσαν εἰθισμένοι ξένους ὑποδέχεσθαι. *Schol. ad Lycophr. Caſſandr. ver.* 956.

Ibid. Τηλέπυλον] Μεγάλην· τῶν γὰρ τοιούτων πολὺ διεστῶσιν αἱ πύλαι· τινὲς δὲ τὸ κύριον Τηλέπυλον ἐξεδέξαντο. *Schol.* Priorem interpretationem ſequuntur Editiones vulgatae. *Barneſius* autem poſteriori modo accipit. Quod et eo veriſimilius, quia Epitheton τηλέπυλος nulli alii urbi apud Poëtam tribuitur. *Clark.* Poſſis etiam vertere, ſi pro appellativo accipias, *altas lataſque portas habentem:* quod et ipſum magnae urbis indicium eſſe poteſt. *Ern.*

Ibid. Ὅθι ποιμένα ποιμὴν Ἠπύει] Ὅπου οἱ νομεῖς ἀλλήλους προσφθέγγονται διὰ τὸ σύνεγγυς εἶναι τὰς νομάς· ἢ μᾶλλον τοῦ διαστήματος τὸ ἀπεναντίον τῶν πυλῶν μέτρον ἀπέχειν, καὶ οὕτω τὴν φωνὴν ἐξακούεσθαι τοῦ τε εἰσελαύνοντος καὶ τοῦ ἐξελαύνοντες. *Schol.* *Barneſius* Poëtam hic nihil aliud quam Vrbem totam rei *Paſtoritiae* deditam depingere voluiſſe exiſtimat. Vide infra *ver.* 86. *Clark.* Locum hunc de brevitate noctium intelligit *Hyginus* Aſtron. IV, 3. *De hoc* (nempe Dracone) *Homerus* quoque ita brevem noctem eſſe dicit, *ut paſtores cum alii exigant, alii reducant pecus,* poſſint alius alium audire, cum unus propter noctem pecus reducat *alter propter lucem exigat.* Haec eſt ratio *Cratetis,* ut docet *Euſtathius* ad h. l. et *Geminus* in Elem. Aſtron. c. 5, qui Laeſtrygonas ſub Draconis capite collocabat, ubi longiſſima dies horarum 21 eſt. Alia minus ſubtilis interpretatio apud *Euſtathium,* quam probat *Riccius* V. C. qui de hoc loco ſic: Cum multae ſint huius loci interpretationes, caeteris minus aptis omiſſis, hanc unam damus: *Paſtor paſtorem evocat.* videlicet paſtor, qui egit oves die, paſtorem evocat, qui noctu agat armenta. Pro qua re intelligenda ſciendum eſt, ibi (in ſedibus Laeſtrygonum) aſilos, ſive tabanos, aut etiam oeſtros magno numero naſci, quae inſecta animalibus minus villoſis ſunt infeſtiſſima, adeo ut aculeis ea ſaepe ad furorem redigant. Quapropter villoſa pecora ibi ad paſcua interdiu ducit paſtor, noctu vero alius ducit glabra ſive pilis minus obtecta, ut boves, equos etc. Atque hinc lucem accipit, quod ſequitur, quod vir inſomnis duplicem hic mercedem acciperet, unam diurnam, alteram nocturnam, ſi ſomno abſtinens, poſtquam duxit die oves, noctu ducat armenta. *Hic* eſt *Homeri* genuinus ſenſus, quem non videntur plerique interpretes aſſecuti. Non enim vertunt *acciperet,* ſed *accipit.* Primo autem modo vertendum eſſe, qui Grammaticam graecam tenet, facile videbit. *Diſpp. Homeric.* T. III, p. 108 etc. Nempe ἐξήρατό κε, non eſt *accipit,* ſed *accipiat* vel *acciperet.* Haec tamen explicatio contorta et violenta videbatur *Petavio* ad *Geminum* l. c. qui *Cratetis* ſententiam meliorem putabat. At Laeſtrygones non ſunt ſub Draconis capite, ſed in Italia, nec iis adeo *Cratetis* ratio convenit. *Ern.*

Τὸν μὲν, βουκολέων, τὸν δ', ἄργυφα μῆλα νομεύων·
Ἐγγὺς γὰρ νυκτός τε καὶ ἤματός εἰσι κέλευθοι.
Ἔνθ' ἐπεὶ ἐς λιμένα κλυτὸν ἤλθομεν, ὃν πέρι πέτρη
Ἠλίβατος τετύχηκε διαμπερὲς ἀμφοτέρωθεν·
Ἀκταὶ δὲ προβλῆτες ἐναντίαι ἀλλήλῃσιν
Ἐν στόματι προὔχουσιν· ἀραιὴ δ' εἴσοδός ἐστιν·
Ἔνθ' οἵγ' εἴσω πάντες ἔχον νέας ἀμφιελίσσας.
Αἱ μὲν ἄρ' ἔντοσθεν λιμένος κοίλοιο δέδεντο
Πλησίαι· οὐ μὲν γάρ ποτ' ἀέξετο κῦμά γ' ἐν αὐτῷ,
Οὔτε μέγ', οὔτ' ὀλίγον· λευκὴ δ' ἦν ἀμφὶ γαλήνη.
Αὐτὰρ ἐγὼν οἶος σχέθον ἔξω νῆα μέλαιναν,
Αὐτοῦ ἐπ' ἐσχατιῇ, πέτρης ἐκ πείσματα δήσας,
Ἔστην δὲ, σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθών·
Ἔνθα μὲν οὔτε βοῶν, οὔτ' ἀνδρῶν φαίνετο ἔργα,

Vnam quidem paſcendis-bobus, alteram vero, paſcendis candidis pecudibus:
Prope enim noctiſque et diei ſunt viae.
Ibi poſtquam ad portum inclytum veniſſemus, quem circum petra
Excelſa eſt continenter utrinque;
Littoraque prominentia e-regione ſibi-invicem
In oſtio procurrunt; anguſtus autem introitus eſt:
Ibi illi intus omnes tenebant naves remis-utrinque-agitatas.
Atque hae quidem intra portum concavum ligatae-erant
Propinquae: nunquam enim attollebatur fluctus in ipſo,
Neque magnus, neque parvus; candida autem erat circum tranquillitas.
At ego ſolus tenui extra navem nigram,
Illic in extrema-parte, e petra funibus ligatis.
Conſtiti vero, ſpecula praerupta conſcenſa:
Ibi quidem neque boum neque virorum apparebant opera,

90 Ἀραιὴ εἴσοδος] A. L. male. 91 ἀμφι ἔλισσαι] A. 1. male.

Ver. 86 Ἐγγὺς γὰρ νυκτός τε καὶ ἤματός εἰσι κέλευθοι] Αἱ νυκτεριναὶ καὶ ἡμεριναὶ νόμαι ἐγγύς εἰσι τῆς πόλεως. Φασὶ δὲ τοὺς Λαιστρυγόνας κατεσχηκέναι τὴν τῶν Λεοντίνων περὶ Σικελίαν χώραν, ἐν ᾗ γεννᾶσθαι πολλὴν μύωπα, καὶ τὸν οἶστρον· ὥστε τὰ μὲν λάσια τῇ ἡμέρᾳ νέμεσθαι, τὰ δὲ ψιλὰ τῇ νυκτί· καὶ οὕτως τὸν δυνάμενον ἀγρυπνεῖν δύο μισθοὺς ἀποφέρεσθαι. Κράτης δέ φησι κατὰ τὴν τοῦ δράκοντος αὐτοὺς κατηστερίσθαι κεφαλήν· περὶ ἧς Ἄρατος λέγει, [Φαινομ. ver. 61,] Κείνη που κεφαλὴ τῇ νείσεται, ἧχι περ ἄκραι Μίσγονται δύσιές τε καὶ ἀντολαὶ ἀλλήλῃσιν. ὥστε πλείω μὲν εἶναι τὴν ἡμέραν, ὀλίγην δὲ τὴν νύκτα, ὡς ἀνάπαλιν παρὰ τοῖς Κιμμερίοις. Εἴτις οὖν δύναται διαγρυπνεῖν, διττοὺς κομίζεται μισθούς. *Schol.* Eaſdemque interpretationes hic affert *Euſtathius.* Ortus ubi atque Obitus parte admiſcentur in una. *Cicero, de Natura Deorum lib.* II, §. 2, *ex loco Arati iam ſupra a Scholiaſte citato.* Νύξ τε καὶ Ἡμέρα ἆσσον ἰοῦσαι. *Heſiod. Theogon. ver.* 748. Alias huius loci explicationes videas apud *Hiſtoire de l' Academie Royale des Inſcriptions, et des Belles Lettres, Tome* I, *pag.* 161.

Ver. 89 Ἀκταὶ δὲ προβλῆτες] Virgil. *Proiectaque ſaxa Pachyni. Aen.* III, 699.

Ver. 90 Προὔχουσιν] *Al.* προὔχεσκι.

Ibid. Ἀραιὴ δ' εἴσοδός ἐστιν] Τὸ δὲ στενὸν τῆς κατὰ τὸν λιμένα εἰσόδου τὸν πολὺν ὄλεθρον τῶν τοῦ Ὀδυσσέως νηῶν πιθανολογεῖ· οὐκ εἶχον γὰρ διεκδῦναι τῆς στενότητος. *Euſtath.*

Ver. 93 Κῦμά γ'] *Al.* κύματ'.

Ver. 97 et 148 Σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθών] Virgil. *Aeneas ſcopulum interea conſcendit, et omnem Proſpectum late pelago petit. Aen.* I, 184.

Ver.

Καπνὸν δ' οἶον ὁρῶμεν ἀπὸ χθονὸς ἀΐσσοντα.
Δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάρους προΐην πεύθεσθαι ἰόντας,
Οἵτινες ἀνέρες εἶεν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες·
Ἄνδρε δύω κρίνας, τρίτατον κήρυχ' ἅμ' ὀπάσσας.
Οἱ δ' ἴσαν ἐκβάντες λείην ὁδὸν, ᾗπερ ἄμαξαι
Ἄστυδ' ἀφ' ὑψηλῶν ὀρέων καταγίνεον ὕλην.
Κούρῃ δὲ ξύμβληντο πρὸ ἄστεος ὑδρευούσῃ,
Θυγατρὶ ἰφθίμῃ Λαιστρυγόνος Ἀντιφάταο.
Ἡ μὲν ἄρ' ἐς κρήνην κατεβήσετο καλλιρέεθρον
Ἀρτακίην, ἔνθεν γὰρ ὕδωρ προτὶ ἄστυ φέρεσκον·
Οἱ δὲ παριστάμενοι προσεφώνεον, ἔκ τ' ἐρέοντο,
Ὅστις τῶν εἴη βασιλεὺς, καὶ οἷσιν ἀνάσσοι.
Ἡ δὲ μάλ' αὐτίκα πατρὸς ἐπέφραδεν ὑψερεφὲς δῶ.
Οἱ δ' ἐπεὶ εἰσῆλθον κλυτὰ δώματα, τὴν δὲ γυναῖκα
Εὗρον, ὅσην τ' ὄρεος κορυφὴν, κατὰ δ' ἔστυγον αὐτήν.

Fumum autem ſolum videbamus a terra exſurgentem.
Tum vero ego ſocios praemiſi ſciſcitatum profectos,
Quinam viri eſſent ſupra terram pane veſcentes;
Viris duobus electis, tertio praecone una comite-addito.
Hi vero iverunt egreſſi *per* planam viam, qua utique plauſtra
Ad-urbem ab excelſis montibus devehebant lignum.
Puellae vero obvii-facti-ſunt ante urbem aquanti,
Filiae eximiae Laeſtrygonis Antiphatae.
Haec quidem ad fontem deſcendebat pulchre-fluentem
Artaciam; hinc enim aquam ad urbem ferebant:
Illi vero aſtantes alloquebantur, interrogabantque,
Quiſnam illorum eſſet rex, et quibus imperaret.
Illa vero valde cito patris oſtendit excelſam domum.
Hi autem poſtquam ingreſſi ſunt inclytam domum, mulierem utique
Invenerunt, velut montis verticem; horrueruntque illam.

100 Προΐειν] edd. vett. vid. *not.* 107 κατεβήσατο] A. R. L. 110 τῶν δ' εἴη — ἠδ' οἷσιν] R.

Ver. 99 Καπνὸν δ' οἶον ὁρῶμεν] Virgil. *Et iam ſumma procul villarum culmina fumant.* *Eclog.* I, 83.

Ver. 100 Προΐην] Ita ex *ι*, 188, et ex *Euſtathio* edidit *Barneſius.* *Al.* προΐειν. *Clark.* Προΐην ſane rectius eſt, eandem ob cauſam, ob quam ᾔδη vel ᾔείδη melius, quam ᾔδει, ᾔείδει. Vid. ad *Il.* χ', 280. *Ern.*

Ver. 102 Κήρυχ' ἅμ' ὀπάσσας] Ἵνα δηλαδὴ μὴ ὦσιν εὐεπιχείρητοι διὰ τὸν κήρυκα. *Euſtath.* Vide ſupra ad *ι*, 89.

Ver. 103 Ἅμαξαι] Vide ad *Il.* ω, 711, 782.

Ver. 104 Καταγίνεον] Vide ad *Il.* σ', 493.

Ver. 105 Πρὸ ἄστεος] Apud *Euſtathium*, πρὸς ἄστεος.

Ver. 106 Θυγατρὶ ἰφθίμῃ] *Al.* Θυγατέρ' ἰφθίμῃ.

Ver. 107 Κατεβήσετο] *Al.* κατεβήσατο. Vide ad *Il.* β', 35; et *ι*, 109.

Ver. 108 Ἀρτακίην, ἔνθεν γὰρ ὕδωρ] Hinc Tibullus: *Incultos adiit Laeſtrygonas, Antiphatenque, Mobilis Artacie gelidos quos irrigat unda.* IV, 1, 59.

Ver. 110 Καὶ οἷσιν ἀνάσσοι] *Euſtathius* in commentario citat, καὶ τοῖσιν ἀνάσσει. Ἐϛ', ἐκ παραλλήλου, inquit, κατὰ μίαν ἔννοιαν κεῖται. Quod admodum eſt invenuſtum.

Ver. 111 Ἐπέφραδεν] Vide ad *Il.* ξ', 500.

Ver. 113 Ὅσην τ' ὄρεος κορυφὴν] Vide ad *ι*, 191.

Ver.

Ἡ δ' αἶψ' ἐξ ἀγορῆς ἐκάλει κλυτὸν Ἀντιφατῆα,
Ὃν πόσιν, ὅς δὴ τοῖσιν ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον·
Αὐτίχ' ἕνα μάρψας ἑτάρων, ὡπλίσσατο δόρπον.
Τὼ δὲ δύ' ἀΐξαντε φυγῇ ἐπὶ νῆας ἱκέσθην.
Αὐτὰρ ὁ τεῦχε βοὴν διὰ ἄστεος· οἱ δ' ἀΐοντες
Φοίτων ἴφθιμοι Λαιστρυγόνες ἄλλοθεν ἄλλος,
Μυρίοι, οὐκ ἄνδρεσσιν ἐοικότες, ἀλλὰ Γίγασιν.
Οἵ ῥ' ἀπὸ πετράων ἀνδραχθέσι χερμαδίοισι
Βάλλον· ἄφαρ δὲ κακὸς κόναβος κατὰ νῆας ὀρώρει,
Ἀνδρῶν ὀλλυμένων, νηῶν θ' ἅμα ἀγνυμενάων.
Ἰχθῦς δ' ὡς, πείροντες, ἀτερπέα δαῖτα φέροντο.
Ὄφρ' οἱ τοὺς ὄλεκον λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς,
Τόφρα δ' ἐγὼ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
Τῷ ἀπὸ πείσματ' ἔκοψα νεὼς κυανοπρῴροιο.

Illa autem continuo e foro vocabat inclytum Antiphatem,
Suum maritum, qui ſane illis molitus eſt ſaevam mortem:
Statim uno correpto ſociorum, apparavit-ſibi coenam:
Alteri vero duo conciti fuga ad naves pervenerunt.
Caeterum ille clamorem excitabat per urbem, audientes vero
Ibant fortes Laeſtrygones aliunde alius,
Innumeri, non hominibus ſimiles, ſed gigantibus;
Qui a petris viro-gravibus ſaxis
Iaciebant; ſtatim autem malus ſtrepitus per naves excitatus eſt
Virorum pereuntium, naviumque ſimul fractarum.
Piſces vero tanquam, transfigentes, triſtes epulas ferebant.
Dum illi hos perdebant profundum portum intra,
Interea utique ego, gladio acuto extracto a femore,
Eo funes abſcidi navis prora-caeruleae.

116 Ὡπλίσατο] edd. praeter R. δεῖπνον] R. vid. ι, 350. 120 ἄνδρεσιν]. F. A. L.

Ver. 114 Κλυτὸν Ἀντιφατῆα] Hinc Ovidius: *Quis non Antiphaten Laeſtrygona devovet? Pont.* II, IX, 41.

Ver. 116 Αὐτίχ' ἕνα μάρψας ἑτάρων — Τὼ δὲ δύ' ἀΐξαντε φυγῇ] Ovidius: *Vixque fuga quaeſita ſalus comitique mihique: Tertius e nobis Laeſtrygonis impia tinxit Ora cruore ſuo. Metam.* XIV, 236. Vide et ſupra ad ι, 289.

Ibid. Ἕνα μάρψας] *Al.* ἕν' ἀμμάρψας.

Ibid. Δόρπον] *Al.* δεῖπνον.

Ver. 118 Αὐτὰρ ὁ τεῦχε βοὴν] Ovidius: *Fugientibus inſtat, et agmen Concitat Antiphates. Coëunt, et ſaxa trabeſque Continuant: merguntque viros merguntque carinas. Vna tamen, quae nos ipſumque vehebat Vlyſſen, Effugit. Met.* XIV, 236.

Ver. 121 Οἵ ῥ' ἀπὸ] Apud *Euſtathium*, Οἱ δ' ἀπό.

Ibid. Ἀνδραχθέσι χερμαδίοισι] Τοῖς δυναμένοις ἄνδρα καταβαρύνειν· ἢ μέγα βάρος παρέχουσι τοῖς βαστάζουσι. *Schol.*

Ver. 123 Ἀνδρῶν] *Al.* Ἀνδρῶν τ'.

Ver. 124 Ἰχθῦς δ' ὡς, πείροντες] *Al.* Ἰχθῦς δ' ὡς σπαίροντας· notante *Scholiaſte.*

Ibid. Φέροντο] Apud *Euſtathium*, πένοντο. *Clark.* Ea aut gloſſa eſt, aut ab *Euſtathio* poſitum eſt hoc verbum, memoriter verſum ponente, ut fit. *Heſychius* habuit φέροντο, idque interpretatur: φέροντο, προσφέροντο, quae gloſſa ad h. l. pertinet, quod non animadvertit *Ienſius.* Et ſic plane *Schol. Pſeudo-Didymi. Ern.*

Ver. 126 Τόφρα δ' ἐγὼ ξίφος ὀξὺ etc.] Virgil. *Dixit, vaginaque eripit enſem Fulmineum, ſtrictoque ferit retinacula ferro. Aen.* IV, 579.

Ibid. Ἐγὼ ξίφος] *Al.* ἐγὼν ἄορ.

Ver. 127 Ἔκοψα] Vide ad *Il.* θ', 87.

Ver.

Αἶψα δ' ἐμοῖς ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσα
Ἐμβαλέειν κώπης, ἵν' ὑπ' ἐκ κακότητα φύγοιμεν.
Οἱ δ' ἅμα πάντες ἀνέρριψαν, δείσαντες ὄλεθρον.
Ἀσπασίως δ' ἐς πόντον ἐπηρεφέας φύγε πέτρας
Νηῦς ἐμή· αὐτὰρ αἱ ἄλλαι ἀολλέες αὐτόθ' ὄλοντο.
Ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν, ἀκαχήμενοι ἦτορ,
Ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους.
Αἰαίην δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ'· ἔνθα δ' ἔναιε
Κίρκη ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεὸς, αὐδήεσσα,
Αὐτοκασιγνήτη ὀλοόφρονος Αἰήταο·

Statim autem meos ſocios adhortatus iuſſi
Incumbere remis, ut calamitatem ſubterfugeremus.
Hi vero ſimul omnes remigabant, veriti mortem.
Libenter autem in pontum imminentes effugit petras
Navis mea; at reliquae una-omnes illic perierunt.
Hinc autem ulterius navigabamus dolentes corde,
Lubentes ex morte, charis amiſſis ſociis.
Aeaeam vero ad inſulam pervenimus: ibi autem habitabat
Circe comas-pulchra, veneranda dea, vocalis,
Germana-ſoror prudentis Aeaetae:

Ver. 129 Φύγοιμεν] *Al.* φύγωμεν.

Ver. 130 Οἱ δ' ἅμα πάντες] Virgil. *Certatim ſocii feriunt mare, et aequora verrunt. Aen.* III, 290; V, 778. *Idem omnes ſimul ardor habet: rapiuntque ruuntque; Littora deſeruere: latet ſub claſſibus aequor. Adnixi torquent ſpumas et caerula verrunt. Aen.* IV, 581.

Ibid. Πάντες ἀνέρριψαν] Supra habuimus plene: οἱ δ' ἀνέρριπτεν ἅλα πηδῷ. η', 328. Hic elliptice dictum ἀνέρριψαν, putat *Euſtathius*, ut celeritas ſociorum exprimeretur. *Ern.*

Ver. 131 Ἀσπασίως] Non *libenter*, ſed *facile*, *commode*. *Ern.*

Ibid. Ἐπηρεφέας φύγε πέτρας] Ἤτοι ἄνωθεν ἐπηρεφεῖς, ἢ ἐπικεκλιμένας πέτρας. *Schol.* Νῦν δέ ἐστιν εἰπεῖν καὶ ὅτι ἐπηρεφέες πέτραι νοηθεῖεν ἂν καὶ αἱ παρὰ τῶν Λαιστρυγόνων ἀφιέμεναι χερμάδες, οὕτω συχναὶ οὖσαι ὡς καὶ οἷον ἐρέφειν τοὺς βαλλομένους. *Euſtath.* Verior *Scholiaſtis* interpretatio, ut liquet ex *Iliad.* μ', 54; *Odyſſ.* κ', 59; ubi eadem vox occurrit.

Ver. 133 Ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι] Ovidius: *Amiſſa ſociorum parte, dolentes, Multaque conqueſti, terris allabimur. Metam.* XIV, 242.

Ver. 135 Αἰαίην δ' ἐς νῆσον] Αὐτὴν [*Barneſius* ex *Aloyſii* MS. edidit Ταύτην] ἔνιοί φασι τὸ νῦν Κίρκαιον πρὸς τῇ Ἰταλίᾳ. *Schol.* Ὅτι κἀνταῦθα τὴν νῆσον τῆς Κίρκης Αἰαίην καλεῖ παρὰ τὴν Αἶαν, πόλιν ὡς προεγράφη Κολχικήν. *Euſtath.* Vide *Theophraſt. Hiſt. Plant. Lib.* V, *cap.* 9; item ſupra ad ι, 32.

Ver. 136 Αὐδήεσσα] Ἡ περιβόητος, ἢ διαλέκτῳ ἀνθρωπίνῃ χρωμένη. *Euſtath.* Similiter fere interpretatur *Scholiaſtes*. Fortaſſe per αὐδήεσσα hic intelligendum eſt, *Cantu excellens*: Quo ſenſu uſurpatur haec vox apud *Heſiodum*, notante *Barneſio* ad ε, 334 ſupra; Μουσάων, αἵ τ' ἄνδρα πολυφραδέοντα τιθεῖσι Θέσπιον, αὐδήεντα. Atque huic interpretationi nonnihil favet quod occurrit infra *ver.* 221; Κίρκης δ' ἔνδον ἄκουον ἀειδούσης ὀπὶ καλῇ. Et *ver.* 227; Καλὸν ἀοιδιάει, δάπεδον δ' ἅπαν ἀμφιμέμυκεν. Similiter et apud *Virgilium*, de eadem *Circe*; *Ubi Solis filia lucos Aſſiduo reſonat cantu. Aen.* VII, 11. Quin et voces αὐδὴ, αὐδάω, alibi *cantus*, *cano*, ſignificant: Θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδήν. *Odyſſ.* α', 371; ι, 4. Pindarus: Μηδ' Ὀλυμπίας ἀγῶνα φέρτερον αὐδάσομεν. *Olymp.* I, 11. Porro legitur hic et οὐδήεσσα, notante *Euſtathio*: quam lectionem et praeferre videtur *Barneſius*. Vide ſupra ad ε, 334.

Ver. 137 Ὀλοόφρονος] Τὰ συνετὰ καὶ ὀλέθρια φρονοῦντος. *Schol.* Vide ſupra ad α', 52.

Ibid. Αἰήταο] Κόλχων βασιλέως, πατρὸς Μηδείας, Κίρκης ἀδελφοῦ. *Schol.* Vide *Strabonem*, *Geograph. Lib.* I, *pag.* 79, 80; *al.* 46.

Ver.

Ἄμφω δ' ἐκγεγάτην φαεσιμβρότου Ἠελίοιο,
Μητρός τ' ἐκ Πέρσης, τὴν Ὠκεανὸς τέκε παῖδα.
Ἔνθα δ' ἐπ' ἀκτῆς νηΐ κατηγαγόμεσθα σιωπῇ
Ναύλοχον ἐς λιμένα, καί τις θεὸς ἡγεμόνευεν.
Ἔνθα τότ' ἐκβάντες, δύο τ' ἤματα καὶ δύο νύκτας
Κείμεθ', ὁμοῦ καμάτῳ τε, καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἦμαρ ἐϋπλόκαμος τέλεσ' ἠώς,
Καὶ τότ' ἐγὼν ἐμὸν ἔγχος ἑλὼν καὶ φάσγανον ὀξὺ,
Καρπαλίμως παρὰ νηὸς ἀνήϊον ἐς περιωπὴν,
Εἴπως ἔργα ἴδοιμι βροτῶν, ἐνοπήν τε πυθοίμην.
Ἔστην δὲ, σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθὼν,
Καί μοι ἐείσατο καπνὸς ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης,
Κίρκης ἐν μεγάροισι, διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην.
Μερμήριξα δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν
Ἐλθεῖν, ἠδὲ πυθέσθαι, ἐπεὶ ἴδον αἴθοπα καπνόν.
Ὧδε δέ μοι φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
Πρῶτ' ἐλθόντ' ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης,
Δεῖπνον ἑταίροισιν δόμεναι, προέμεν τε πυθέσθαι.
Ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦα κιὼν νεὸς ἀμφιελίσσης,

Ambo enim nati-ſunt ex hominibus-lucem-praebente Sole,
Et matre ex Perſe, quam Oceanus genuit filiam.
Hic vero ad littus nave appulimus tacite
Navium-capacem in portum, et deus aliquis dux erat.
Ibi tum egreſſi, duosque dies et duas noctes
Iacebamus, pariter et labore, et doloribus animum rodentes.
Sed quando iam tertiam diem comas-pulchra compleviſſet Aurora,
Tum vero ego mea haſta ſumpta et gladio acuto,
Celeriter a nave aſcendi in ſpeculam,
Sicubi opera viderem mortalium, vocemque audirem.
Steti autem, ſpeculam in praeruptam ubi-conſcendiſſem,
Et mihi viſus eſt fumus a terra lata,
Circes in aedibus per querceta denſa et ſylvam.
Cogitavi autem deinde in mente et in animo
Ire, atque ſciſcitari; poſtquam vidi atrum fumum.
Sic vero mihi cogitanti viſum eſt ſatius eſſe,
Primum profectum ad navem celerem et littus maris,
Prandium ſociis dare, praemittereque ſciſcitatum.
Sed quando iam prope eram profectus navem remis-utrinque-agitatam,

Ver. 139 Πέρσης] Πέρση Ὠκεανοῦ μέν ἐστι θυγάτηρ, Ἡλίου δὲ γυνή. *Schol.*

Ver. 140 Νηΐ] *Al.* νῆα.

Ibid. Κατηγαγόμεσθα σιωπῇ] Οἱ τοῦ Ὀδυσσέως δὲ φίλοι νῦν σιωπῇ κατάγονται, οἷα ἤδη πεφοβημένοι διὰ τὸ τῶν Κυκλώπων καὶ τὸ τῶν Λαιστρυγόνων κακόξενον· ὃς πτοηθέντες, ὑποπτεύουσι καὶ τὴν τῆς Κίρκης νῆσον ὡς ἀνθρωπόλεθρον. *Euſtath.*

Ver. 144 Ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἦμαρ] Virgil. *Vt primum lux alma data eſt; exire, locoſque Explorare novos, quas vento acceſſerit.* *Aen.* I, 310.

Ver. 146 Παρὰ νηὸς] *Al.* ἀπὸ νηός.

Ver. 149 Καί μοι ἐείσατο καπνὸς] Virgil. *Aperire procul montes, ac volvere fumum.* *Aen.* III, 206.

Ver.

Καὶ τότε τίς με θεῶν ὀλοφύρατο μοῦνον ἐόντα,
Ὅς ῥά μοι ὑψίκερων ἔλαφον μέγαν εἰς ὁδὸν αὐτὴν
Ἧκεν· ὁ μὲν ποταμόνδε κατήϊεν ἐκ νομοῦ ὕλης,
Πιόμενος· (δὴ γάρ μιν ἔχεν μένος ἠελίοιο·)
Τὸν δ' ἐγὼ ἐκβαίνοντα κατ' ἄκνηστιν μέσα νῶτα
Πλῆξα· τὸ δ' ἀντικρὺ δόρυ χάλκεον ἐξεπέρησε·
Κὰδ δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακὼν, ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός·
Τῷ δ' ἐγὼ ἐμβαίνων, δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς
Εἰρυσάμην· τὸ μὲν αὖθι κατακλίνας ἐπὶ γαίῃ
Εἴασ'· αὐτὰρ ἐγὼ σπασάμην ῥῶπάς τε λύγους τε·
Πεῖσμα δ', ὅσον τ' ὄργυιαν, ἐϋστρεφὲς ἀμφοτέρωθεν
Πλεξάμενος, συνέδησα πόδας δεινοῖο πελώρου.
Βῆν δὲ καταλοφάδια φέρων ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
Ἔγχει ἐρειδόμενος, ἐπεὶ οὔπως ἦεν ἐπ' ὤμου
Χειρὶ φέρειν ἑτέρῃ· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν.
Κὰδ δ' ἔβαλον προπάροιθε νεώς· ἀνέγειρα δ' ἑταίρους

Tum vero aliquis me deorum miſertus eſt ſolum exiſtentem,
Qui utique mihi excelſis-cornibus cervum magnum in viam ipſam
Miſit: is quidem ad flumen deſcendebat ex paſcuis ſylvae
Potaturus, (dudum enim ipſum urgebat vis Solis:)
Illum vero ego egredientem per ſpinam medio tergo
Percuſſi, penitus autem haſtile aereum tranſiit:
Decidit vero *is* in pulveribus vociferatus, avolavitque anima:
Illi vero ego irruens, haſtam aeream ex vulnere
Extraxi, quam quidem illic reclinatam in terra
Reliqui; at ego avulſi virgultaque viminaque;
Funeque ad ulnae-longitudinem bene-torto undique
Complicato, colligavi pedes ingentis monſtri.
Ibam autem cervice ferens ad navem nigram,
Haſta fultus, quoniam nequaquam erat in humero
Manu ferre altera; valde enim magna bellua erat.
Deieci autem ante navem; excitavique ſocios

163 Κὰδ δ' ἔπεσεν κον.] edd. praeter R. 166 vid. *not.* 167 ὅσον ὄργ. ſine τ'] F. A. L. quod ferri poteſt.

Ver. 158 Ὑψίκερων] *Al.* ὑψίκερον.

Ver. 159 Νομοῦ] Vide ad *Il.* ἱ, 249.

Ver. 160 Πιόμενος] *Al.* Πινόμενος. Vide infra ad π', 143.

Ver. 164 Τῷ δ' ἐγὼ ἐμβαίνων] Non *irruens:* ſed *pede in cervo poſito*, ut niſus extrahendi augeretur. *Ern.*

Ver. 166 Εἴασ'· αὐτὰρ ἐγὼ] Vulgati habent Εἴασα· αὐτὰρ ἐγὼ. *Henricus Stephanus* autem in annotationibus; Legitur inquit et εἴασ', cum qua lectione ſtare poteſt verſus, quum hoc ἁ producatur et alibi. Immo vero alioqui ſtare non poteſt. Nam Εἴασα mediam neceſſario producit. Vide ad *Il.* κ', 299. Et MS. a *Tho. Bentleio* collatus habet Εἴασ'· αὐτάρ. *Clark.* Εἴασ' habent edd. veteres noſtrae omnes: niſi quod in Rom. eſt vitio operarum εἶτας'. *Ern.*

Ver. 169 Καταλοφάδια φέρων] Κατὰ λόφου καὶ αὐχένος, κατὰ τραχήλου. *Schol.* et *Euſtath* Caeterum *ſecundam* producit haec vox eadem ratione ac κατανεύων ſupra ἱ, 490: Vide ad *Il.* ζ', 62; et π', 174. *Al.* καταλοφάδεια. *Clark.* Τὰ δὲ πλείω τῶν παλαιῶν ἀντιγράφων διὰ διφθόγγου ἔχει τὴν παραλήγουσαν. *Euſtath.* *Ern.*

Ver. 170 Οὔπως ἦεν ἐπ' ὤμου] *Al.* ὅπως ἦν ἐπὶ ὤμου. *Scholiaſtes* videtur legiſſe, ὅπως εἶχεν ἐπ' ὤμου

Ver.

μειλιχίοις ἐπέεσσι, παρασταδὸν ἄνδρα ἕκαστον·
Ὦ φίλοι, οὐ γάρ πως καταδυσόμεθ', ἀχνύμενοί περ,
Εἰς Ἀΐδαο δόμους, πρὶν μόρσιμον ἦμαρ ἐπέλθη.
Ἀλλ' ἄγετ', ὄφρ' ἐν νηῒ θοῇ βρῶσίς τε πόσις τε,
Μνησόμεθα βρώμης, μηδὲ τρυχώμεθα λιμῷ.
Ὣς ἐφάμην· οἱ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο.
Ἐκ δὲ καλυψάμενοι παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο
Θηήσαντ' ἔλαφον· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ὁρώμενοι ὀφθαλμοῖσιν,
Χεῖρας νιψάμενοι τεύχοντ' ἐρικυδέα δαῖτα·
Ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
Ἥμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·
Ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
Δὴ τότ' ἐκοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Καὶ τότ' ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος μετὰ πᾶσιν ἔειπον·
Κέκλυτέ μευ μύθων, κακά περ πάσχοντες, ἑταῖροι·

Blandis verbis, aſtans, viros-ſingulos;
" O amici, nequaquam enim deſcendemus, afflicti licet,
" In Plutonis aedes, antequam fatalis dies advenerit.
" Sed agite, quamdiu *eſt* in navi celeri cibuſque potuſque,
" Recordemur eſcae; neque vexemur fame.
Sic dixi; illi vero ocyus meis verbis paruerunt:
Egreſſi autem e latebris, ad littus maris infructuoſi
Admirabantur cervum; valde enim magna bellua erat.
Caeterum poſtquam oblectati eſſent ſpectantes oculis,
Manibus lotis apparabant eximium convivium.
Sic tum quidem totum diem ad ſolis occaſum
Sedebamus, epulantes carnes copioſas et vinum dulce:
Quando autem ſol occidit, et tenebrae advenerunt,
Vtique tunc decubuimus in littore maris.
Quando autem mane-genita apparuit roſea-digitos aurora,
Tum vero ego concione facta inter omnes locutus ſum;
" Audite meos ſermones, mala licet patientes, ſocii:

174 Οὐ γάρ πω] R. 182 τεύχοντο] edd. vett. 188 μετὰ μῦθον] eaed.

Ver. 174 Ὦ φίλοι, οὐ γάρ πως καταδυσόμεθ'] Ὁ Ποιητὴς ἀρχόμενος ἀπὸ τοῦ, γὰρ, εἶτα ἐπάγει τὸν, ἀλλὰ, σύνδεσμον, ταυτοδυναμοῦντα τῷ, δή. *Euſtath.* *Barneſius* legendum coniicit οὐκ ἄρ πως· Nihil enim inquit τὸ γὰρ videtur huc pertinere· Minus recte uterque: Refertur enim, ut opinor, vocula, γὰρ, ad id quod eleganter reticetur: *Ne animum penitus abiiciatis; nequaquam ENIM etc.* Vide ad *Il.* ι, 22; item infra ad *ver.* 190. *Clark.* Add. ſupra ad ι, 523. *Ern.*

Ibid. Οὐ γάρ πως] *Al.* οὐ γάρ πω, et οὐ γάρ πῃ.

Ver. 175 Πρὶν μόρσιμον ἦμαρ ἐπέλθῃ] Virgil. *Stat ſua cuique dies. Aen.* X, 467.

Ibid. Ἐπέλθῃ] *Euſtathius* videtur legiſſe ἐπελθεῖν. *Clark.* Immo ſic plane legit. *Ern.*

Ver. 181 Ὁρώμενοι ὀφθαλμοῖσιν] *Euſtath.* Ὀφθαλμοῖσι. bene p. 1654. 35. Sic infra 414. ἐπεὶ ἴδον ὀφθαλμοῖσι Δακρυόεντες. *Ern.*

Ver. 188 Μετὰ πᾶσιν ἔειπον] *Al.* μετὰ μῦθον ἔειπον.

Ver.

Ὦ φίλοι, οὐ γάρ τ' ἴδμεν, ὅπη ζόφος, οὐδ' ὅπη ἠώς,
Οὐδ' ὅπη ἠέλιος φαεσίμβροτος εἶσ' ὑπὸ γαῖαν,
Οὐδ' ὅπη ἀννεῖται· ἀλλὰ φραζώμεθα θᾶσσον,
Εἴτις ἔτ' ἔσται μῆτις, ἐγὼ δ' οὐκ οἴομαι εἶναι.
Εἶδον γὰρ, σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθὼν,
Νῆσον, τὴν πέρι πόντος ἀπείριτος ἐστεφάνωται·
Αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ κεῖται· καπνὸν δ' ἐνὶ μέσσῃ
Ἔδρακον ὀφθαλμοῖσι, διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην.
Ὣς ἐφάμην· τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
Μνησαμένοις ἔργων Λαιστρυγόνος Ἀντιφάταο,

" O amici, neque enim ſcimus, ubi Occaſus, neque ubi Aurora,
" Neque ubi ſol hominibus-lucem-praebens vadit ſub terram,
" Neque ubi reſurgit; ſed conſultemus ocyus,
" Siquod amplius ſit conſilium; ego autem non exiſtimo eſſe.
" Vidi enim, ſpeculam in praeruptam ubi aſcendiſſem,
" Inſulam, quam pontus infinitus circumdat;
" Ipſa vero humilis iacet: fumum autem in medio
" Conſpicatus ſum oculis, per querceta denſa et ſylvam.
Sic dixi: illis vero confractum eſt charum cor,
Recordatis facinorum Laeſtrygonis Antiphatae,

191 Εἶσιν ὑπὸ γῆν] R.

Ver. 190 Ὦ φίλοι, οὐ γάρ τ' ἴδμεν] Οἱ νῦν οἴονται τὸ ὑπερβατὸν πλοκὴν εἶναι ἑρμηνείας· — οὐκ ἴσασι δὲ τί ἐστιν ὑπερβατόν. Τὸ γὰρ ὑπερβατόν ἐστιν οὐ μόνον καλὸν σχῆμα, ἀλλὰ καὶ ἀναγκαῖον. Γίνεται δὲ, ὅταν τὴν αἰτίαν τοῦ λεγομένου, ἣν μέλλει ποθεῖν ὁ ἀκροατὴς, μέσην ὁ λέγων τάξῃ· καὶ οὕτως γίνεται σαφηνείας ὄργανον τὸ ὑπερβατόν· Οἷον, Ὦ φίλοι, οὐ γάρ τ' ἴδμεν, — φραζώμεθα θᾶσσον. Εἰ γὰρ εἰρήκει, Ὦ φίλοι, φραζώμεθα θᾶσσον, ἐτάραξεν ἂν αὐτοὺς, καὶ ἐποίησε τί γέγονεν ἐρωτῆσαι. Διὰ τοῦτο διὰ μέσου, τὰς αἰτίας τοῦ, φράζεσθαι θᾶσσον, ἔταξε. *Hermogenes, περὶ μεθόδου δεινότητος, cap.* 14. Rectius autem fortaſſe referri intelligetur iſtud γὰρ ad id quod eleganter reticetur: *Neſcio quid nobis faciendum ſit; neque ENIM etc.* Vide ſupra ad *ver.* 174. *Barneſius* legendum coniicit οὐκ ἄρ τ' ἴδμεν.

Ibid. Οὐ γάρ τ' ἴδμεν, ὅπη ζόφος, οὐδ' ὅπη ἠὼς, Οὐδ' ὅπη ἠέλιος *etc.*] Οὐ γὰρ ἴδμεν, ὅπου δύσις, ἢ ὅπου ἀνατολή· ταῦτα δὲ λέγει οὐκ ἀπορῶν, ἀλλὰ δεινοπαθῶν τοῖς παροῦσιν. *Schol.* Λέγει μὴ εἰδέναι ὅπη κοσμικοῦ κλίματός εἰσιν· οὐ γὰρ ἔχομέν, φησι, συγκρῖναι εἴπερ ἀνατολικοὶ πρὸς ἑτέραν χώραν ἐσμὲν, ἢ δυτικοί. *Euſtath.* Alii quatuor mundi plagas hic deſignari exiſtimant. "Non "duas duntaxat mundi plagas his ver"bis indicari; ſed quot omnino ſunt, "4 ſcilicet comprehendere Poëtam vo"luiſſe multo probabilius iudicabam." *Meric. Caſaubon. de nupera Homeri edit. Diſſertat.* I. Et *Scholiaſtes* ad *Odyſſ.* β', 1, citato hoc loco; Νῦν γὰρ (inquit,) καθά φησιν ὁ Κράτης, τῶν τεσσάρων τοῦ κόσμου μέμνηται μερῶν, Ἄρκτου, Μεσημβρίας, Ἀνατολῆς, Δύσεως. Vide et *Strabonem, Geograph. Lib.* I, *pag.* 59, *al.* 34; et *Lib.* X, *pag.* 697, *al.* 455.

Ver. 191 Εἶσ' ὑπὸ γαῖαν] Apud *Euſtathium* in commentario, εἶσιν ὑπὸ γῆν. Add. Var. Lect.

Ver. 192 Ἀννεῖται] Ἀντὶ τοῦ, ἀναστείχει, ἀνανίσεται, ἀνέρχεται, ἀνατέλλει. *Euſtath. Al.* ἀνεῖται. Male.

Ver. 193 Ἔσται] *Al.* ἔστιν.

Ver. 195 Τὴν περὶ πόντος ἀπείριτος ἐστεφάνωται] Μεταφορὰ δὲ, ἥπερ ἐστὶν ἀπὸ τοῦ κυρίως δηλουμένου πράγματος ἐφ' ἕτερον μετενηνεγμένη μετὰ τῆς ἀμφοῖν ἀναλόγου ὁμοιότητος, καὶ πολλή ἐστι καὶ ποικίλη παρ' αὐτῷ [Ὁμήρῳ] οἷόν ἐστιν, — Νῆσος, τὴν περὶ πόντος ἀπείριτος ἐστεφάνωται. Ὃν γὰρ λόγον ἔχει — στέφανος πρὸς τοῦτον, ὃν περίκειται, τὸν αὐτὸν θάλασσα πρὸς νῆσον. Ἀλλὰ τὸ χρήσασθαι τοῖς ὁμοίοις, ἀντὶ τῶν κυρίων, ὀνόμασιν, εὐειδέστερον καὶ ἐναργέστερον ποιεῖ τὸν λόγον. *Dionyſ. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, §. 7.

Ver. 199 Μνησαμένοις ἔργων Λαιστρυγόνος] Ovid.

Κύκλωπός τε βίης μεγαλήτορος ἀνδροφάγοιο.
Κλαῖον δὲ λιγέως, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες·
Ἀλλ' οὐ γάρ τις πρῆξις ἐγίνετο μυρομένοισιν.
Αὐτὰρ ἐγὼ δίχα πάντας ἐϋκνήμιδας ἑταίρους
Ἠρίθμεον· ἀρχὸν δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ὄπασσα·
Τῶν μὲν ἐγὼν ἦρχον, τῶν δ' Εὐρύλοχος θεοειδής.
Κλήρους δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλομεν ὦκα·
Ἐκ δ' ἔθορε κλῆρος μεγαλήτορος Εὐρυλόχοιο.
Βῆ δ' ἰέναι, ἅμα τῷ γε δύω καὶ εἴκοσ' ἑταῖροι
Κλαίοντες· κατὰ δ' ἄμμε λίπον γοόωντας ὄπισθεν.
Εὗρον δ' ἐν βήσσῃσι τετυγμένα δώματα Κίρκης
Ξεστοῖσιν λάεσσι, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ.
Ἀμφὶ δέ μιν λύκοι ἦσαν ὀρέστεροι, ἠδὲ λέοντες,

Cyclopiſque violentiae magnanimi, viros-devorantis.
Flebant autem ſtridule, uberes lacrymas profundentes:
Sed nullus profectus fiebat lugentibus.
At ego bipartito omnes bene-ocreatos ſocios
Numerabam; ducemque utriſque praebui:
Alterorum quidem ego dux-eram, alterorum vero Eurylochus deo-ſimilis.
Sortes autem in galea aerea concutiebamus celeriter;
Exiliit vero ſors magnanimi Eurylochi.
Perrexit autem is ire; unaque cum eo duo et viginti ſocii
Flentes; nos vero reliquerunt lugentes pone.
Invenerunt autem in convalle aedificatas aedes Circes
Politis lapidibus, conſpicuo in loco.
Circa vero ipſam lupi erant montani atque leones,

205 Τῶν Εὐρυλ. ſine δ'] A.L. male. 211 ξεστοῖσι λάεσσιν] edd. vett. male. vid. *not.*

Ovid. *Nos quoque Circaeo religata in littore pinu, Antiphatae memores, immanſuetique Cyclopis, Ire negabamus; et tecta ignota ſubire. Metam.* XIV, 248.

Ver. 200 Ἀνδροφάγοιο] *Al.* ἀνδροβόροιο, et ἀνδροφόνοιο.

Ver. 201 Κατὰ δάκρυ χέοντες] *Al.* καταδακρυχέοντες.

Ver. 202 Ἀλλ' οὐ γάρ τις πρῆξις ἐγίνετο μυρομένοισιν] Οὐ γάρ τις πρῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο. *Iliad.* ω, 524. *Miſeros non levat dolor. Senec. Hippolyt. ver.* 402. Caeterum, et hic inquit *Barneſius* videtur legendum, Ἀλλ' οὐκ ἄρ τις. Vide autem ſupra ad *ver.* 174, et 190.

Ver. 204 Ἠρίθμεον] Enuntiabatur ac ſi ſcriptum fuiſſet Ἠρίθμων, vel Ἠρίθμευν. Vt recte notavit *Barneſius.*

Ver. 209 Κατὰ δ' ἄμμε λίπον] Si ἄμμε hic *duale* ſit, intelligendum erit, *Vlyſſem* et *ſociorum partem*, cui ducem ſe ipſe praebuerat, *ver.* 204, 205. Vide autem ſupra ad ι, 404; et ad *Il.* α, 59.

Ver. 211, 215 Ξεστοῖσιν — Οὐρῇσιν] Ita edidit *Barneſius* ex *ver.* 253 infra; ubi in vulgatis editum eſt Ξεστοῖσιν. *Vulgg.* hic Ξεστοῖσι — Οὐρῆσι. Quae et ferri poſſent. Vide ad *Il.* α, 51. *Clark.* Immo quae vera ſunt ſecundum *Homeri* morem. *Ern.*

Ibid. et *ver.* 253 Περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ] Ὁ τουτέστιν ἐν τῷ ἐν σκοπιᾷ καὶ περιωπῇ. *Euſtath.* Dna *Dacier* vero interpretatur, *Dans un lieu couvert.*

Ver. 212 Ἀμφὶ δέ μιν λύκοι] Virgil. *Hinc exaudiri gemitus, iraeque leonum Vincla recuſantum, et ſera ſub nocte rudentum: Setigerique ſues, atque in praeſepibus urſi Saevire, ac formae magnorum ululare luporum: Quos hominum ex facie Dea ſaeva potentibus herbis Induerat Circe in vultus ac terga ferarum. Aen.* VII, 15. Ovid. *Quae ſimul attigimus, ſtetimusque in limine tecti; Mille lupi, mistaeque lupis urſaeque leaeque Occurſu fecere metum; ſed nulla timenda, Nullaque erat noſtro factura in corpore vulnus.*

Quin-

Τὺς αὐτὴ κατέθελξεν, ἐπεὶ κακὰ φάρμακ' ἔδωκεν.
Οὐδ' οἵ γ' ὡρμήθησαν ἐπ' ἀνδράσιν, ἀλλ' ἄρα τοίγε
Οὐρῇσιν μακρῇσι περισσαίνοντες ἀνέσταν.
Ὡς δ' ὅταν ἀμφὶ ἄνακτα κύνες δαίτηθεν ἰόντα
Σαίνωσ', (αἰεὶ γάρ τε φέρει μειλίγματα θυμῦ·)
Ὣς τὺς ἀμφὶ λύκοι κρατερώνυχες, ἠδὲ λέοντες,
Σαῖνον· τοὶ δ' ἔδδεισαν, ἐπεὶ ἴδον αἰνὰ πέλωρα.
Ἔσταν δ' εἰνὶ θύρησι θεᾶς καλλιπλοκάμοιο·
Κίρκης δ' ἔνδον ἄκουον ἀειδύσης ὀπὶ καλῇ,
Ἱστὸν ἐποιχομένης μέγαν, ἄμβροτον· οἷα θεάων
Λεπτά τε, καὶ χαρίεντα, καὶ ἀγλαὰ ἔργα πέλονται.
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Πολίτυς, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Ὅς μοι κήδιστος ἑτάρων ἦν, κεδνότατός τε·
Ὦ φίλοι, ἔνδον γάρ τις ἐποιχομένη μέγαν ἱστὸν,
Καλὸν ἀοιδιάει, (δάπεδον δ' ἅπαν ἀμφιμέμυκεν,)

Quos ipſa cicuraverat, poſtquam mala medicamina dediſſet.
Neque illi ſane irruerunt in viros, ſed utique ipſi
Caudis longis adulantes aſſurrexerunt.
Vt vero cum circa dominum canes a convivio profectum
Adulantur, (ſemper enim fert delinimenta animi;)
Sic circa hos lupi fortibus-unguibus atque leones
Adulabantur: illi vero timuerunt, ut viderunt gravia monſtra:
Steterunt autem in veſtibulo deae comas-pulchrae:
Circen autem intus audiebant cantantem voce pulchra,
Telam percurrentem ingentem, divinam: qualia dearum
Subtiliaque, et venuſta, et ſplendida opera ſunt.
His vero ſermonem exordiebatur Polites princeps virorum,
Qui mihi chariſſimus ſociorum erat, maximeque venerandus:
« O amici; intus enim aliqua percurrens ingentem telam
« Pulchre canit, (pavimentum autem totum reſonat,)

215 Οὐρῇσι] eaed. vid. *not. ibid.* περισαίνοντες] edd. praeter R. quod ferri poteſt.

Quinetiam blandas movere per aëra caudas Noſtraque adulantes comitant veſtigia. Metam. XIV, 254. Porro *Scaliger Virgilium*, loco iam ſupra citato, *Homero* ſuperiorem contendit. "Omitto (inquit) circumſcriptiones, quibus nihil accommodatius ad Heroïcam maieſtatem; ut, *irae leonum*; et naturam, *vincla recuſantum*. At verſus illi duo divini ultimi. Homines enim adhuc erant, facie tantum mutata. Idcirco non *lupos*, ſed *formas*, hoc eſt, figuras luporum dixit vir incomparabilis." *Poëtic. Lib.* V, *cap.* 3. Notandum tamen, (quod non obſervavit vir eruditus,) rem non unam eandemque hic deſcribere utrumque Poëtam. *Homerus* enim feras agreſtes medicaminibus cicuratas, *Virgilius* homines in ferarum ſpeciem converſos depingit.

Ver. 215 Περισσαίνοντες] *Al.* περισαίνοντες.

Ver. 216 Ἀμφὶ ἄνακτα κύνες] Homeri igitur imitatione cum aliis κυνὸς ἄνακτα vocant Dominum *Callimach.* H. in L. v. 114, qui et *v.* 219 alterum dimidium traduxit in H. in Dian. *v.* 51. *Ern.*

Ver. 220 Εἰνὶ θύρησι] *Al.* ἐν προθύροισι.

Ver. 221 Κίρκης δ' ἔνδον ἄκουον ἀειδούσης] Vide ſupra ad *ver.* 136.

Ver. 225 Ὅς μοι κήδιστος ἑτάρων ἦν] *Al.* Ὅς μοι ἑταίρων ἦν κήδιστος.

Ver. 226 Ὦ φίλοι, ἔνδον γάρ τις] Vide ſupra ad *ver.* 174, 190; et ad *Il.* 6, 201.

Ἠ θεός, ἠὲ γυνή· ἀλλὰ φθεγγώμεθα θᾶσσον.
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν· τοὶ δ' ἐφθέγγοντο καλεῦντες·
Ἡ δ' αἶψ' ἐξελθοῦσα θύρας ὤϊξε φαεινὰς
Καὶ κάλει· οἱ δ' ἅμα πάντες ἀϊδρείῃσιν ἕποντο·
Εὐρύλοχος δ' ὑπέμεινεν, ὀϊσσάμενος δόλον εἶναι.
Εἷσεν δ' εἰσαγαγοῦσα κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε,
Ἐν δέ σφιν τυρόν τε καὶ ἄλφιτα καὶ μέλι χλωρὸν
Οἴνῳ Πραμνείῳ ἐκύκα· ἀνέμισγε δὲ σίτῳ
Φάρμακα λυγρ', ἵνα πάγχυ λαθοίατο πατρίδος αἴης.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε καὶ ἔκπιον, αὐτίκ' ἔπειτα
Ῥάβδῳ πεπληγυῖα, κατὰ συφεοῖσιν ἐέργνυ.
Οἱ δὲ συῶν μὲν ἔχον κεφαλάς, φωνήν τε, δέμας τε,
Καὶ τρίχας, αὐτὰρ νοῦς ἦν ἔμπεδος, ὡς τὸ πάρος περ.
Ὣς οἱ μὲν κλαίοντες ἐέρχατο· τοῖσι δὲ Κίρκη
Πάρ ῥ' ἄκυλον, βάλανόν τ' ἔβαλεν, καρπόν τε κρανείης,

« Aut dea, aut foemina; ſed compellemus ocyus.
Sic utique dixit: illi vero compellabant vocantes:
230 Ea autem continuo egreſſa fores aperuit ſplendidas,
Et invitabat; illi vero una omnes imprudentia ſequebantur:
Eurylochus autem remanebat, ſuſpicatus dolum eſſe.
Collocavit vero *ea* introductos per ſediliaque, thronosque,
Ipſiſque caſeumque et farinam et mel recens,
235 Vino Pramnio immiſcebat; commiſcebatque pani
Medicamina pernicioſa, ut penitus obliviſcerentur patriae terrae.
Caeterum poſtquam praebuiſſetque et *ii* ebibiſſent, ſtatim deinde
Virga percuſſos intra haras concludebat.
Illi vero ſuum quidem habebant capita, vocemque, corpuſque,
240 Et ſetas; at mens erat integra, ut antea ſcilicet.
Sic hi quidem flentes concluſi ſunt: eis autem Circe
Glandem, ilignam, quernamque proiecit, fructumque corni,

238 Ῥαύδῳ] F. A. 1. 242 πάρ' ἄκυλον] R. *Euſtath.* quod probem. ῥ' hic friget, inſertumque videtur ad producendam ſyllabam. *ibid.* ἔβαλε] edd. vett. *Euſtath.* recte.

Ver. 232 Ὀϊσσάμενος δόλον εἶναι] Ἀπὸ τοῦ, μόνην οὖσαν φιλοφρόνως αὐτοὺς καλεῖν, καὶ ἀπὸ τῆς ἡμερότητος τῶν θηρίων. *Schol. Al.* δίσσατο γὰρ δόλον εἶναι.

Ver. 233 Εἷσεν δ'] Poſt hunc verſum ſequitur in MS. a *Tho. Bentleio* collato. Τεῦχεν δὲ κυκεῶ χρυσέῳ δέπαι ὄφρα πίοιεν. Vt infra *ver.* 316.

Ver. 234 Ἐν δέ σφιν τυρόν τε καὶ ἄλφιτα καὶ μέλι] Ἐν τῷ ῥά σφι κίκησε γυνὴ εἰκυῖα θεῇσιν Οἴνῳ Πραμνείῳ, ἐπὶ δ' αἴγειον κνῆ τυρὸν κνήστι χαλκείῃ, ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλυνε. *Iliad.* λ', 637. Ovidius: *Miſceri toſti iubet hordea grani Mellaque, vimque meri cum lacte coagula paſſo; Quique ſub hac lateant furtim dulcedine ſuccos Adiicit.* *Metam.* XIV, 273.

Ver. 235 Οἴνῳ Πραμνείῳ] Ἔνιοι — τῷ ἐκ Πραμνείας ἀμπέλου γινομένῳ οἴνῳ· λέγεται δὲ καὶ Πραμνεία ἄμπελος ὡς καὶ Θασία. *Schol.*

Ver. 237 Αὐτίκ' ἔπειτα Ῥάβδῳ πεπληγυῖα] Ovid. *Et tetigit ſummos virga Dea dira capillos.* *Metam.* XIV, 278.

Ver. 242 Ἄκυλον, βάλανόν τ'] Ἄκυλον, τὸν τῆς πρίνου καρπόν. Βάλανον, δρυὸς καρπόν. *Schol.*

Ibid. Καρπόν τε κρανείης] Ὁ τῆς κρανείας καρπὸς πίτταξυς λέγεται. *Schol.*

Ver.

Ἔδμεναι, οἷα σύες χαμαιευνάδες αἰὲν ἔδουσιν.
Εὐρύλοχος δ' αἶψ' ἦλθε θοὴν ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
Ἀγγελίην ἑτάρων ἐρέων καὶ ἀδευκέα πότμον.
Οὐδέ τι ἐκφάσθαι δύνατο ἔπος ἱέμενός περ,
Κῆρ ἄχεϊ μεγάλῳ βεβολημένος· ἐν δέ οἱ ὄσσε
Δακρυόφιν πίμπλαντο, γόον δ' ὠΐετο θυμός.
Ἀλλ' ὅτε δή μιν πάντες ἀγασσάμεθ' ἐξερέοντες,
Καὶ τότε τῶν ἄλλων ἑτάρων κατέλεξεν ὄλεθρον·
Ἤιομεν, ὡς ἐκέλευες, ἀνὰ δρυμά, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ·
Εὕρομεν ἐν βήσσῃσι τετυγμένα δώματα καλὰ
Ξεστοῖσιν λάεσσι, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ.

Ad-edendum, qualia ſues humi-cubantes ſemper edunt.
Eurylochus autem continuo venit celerem ad navem nigram,
Nuncium de ſociis relaturus, et amarum fatum.
Neque ullum proloqui poterat verbum, cupiens licet,
Cor dolore ingenti perculſus: ei autem oculi
Lacrymis implebantur; luctumque imaginabatur animus.
Sed poſtquam eum omnes admirati ſumus interrogantes,
Tum vero caeterorum ſociorum narravit exitium;
" Ivimus, ut iubebas, per quercata, inclyte Vlyſſes;
" Invenimus in convalle aedificatas aedes pulchras
" Politis lapidibus, conſpicuo in loco.

249 'Αγάζομεθ'] edd. praeter R. *Pſeudodid.* 253 vid. *not.*

Ver. 244 Εὐρύλοχος δ' αἶψ' ἦλθε] *Barneſius* de ſuo edidit, ἂψ ἦλθε. Rationibus, ut opinor, haud ſatis idoneis.

Ver. 246 Οὐδέ τι ἐκφάσθαι δύνατο] Sic *Iliad.* ρ', 695, (et *Odyſſ.* δ', 704.) Δὴν δέ μιν ἀμφασίη ἐπέων λάβε· τὼ δέ οἱ ὄσσε Δακρυόφιν πλῆσθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή· Et apud *Apollonium*; Δὴν δ' ἄνεῳ καὶ ἄναυδοι ἐς ἀλλήλους ὁρόωντο, Ἄτῃ ἀμηχανίῃ τετιηότες. *Argonautic.* III, 503. Ovid. *Obmutuit illa dolore; Et pariter vocem, lacrymaſque introrſus obortas Devorat ipſe dolor. Metam.* XIII, 538. Claudian. *Haeſerunt lachrymae; non vox, non ſpiritus oris Redditur. Rapt. Proſerp.* III, 151. Seneca: *Curae leves loquuntur, ingentes ſtupent. Hippolyt.* 604.

Ibid. Οὐδέ τι] *Al.* Οὐδ' ἔτι.

Ibid. Ἐκφάσθαι] *Al.* ἐκφάσθαι. Minus recte. Vide ſupra ad β', 183.

Ibid. Δύνατο ἔπος] Vide ad *Il.* τ', 35; et ω, 285. *Barneſius* hoc in loco conſulto a Poëta factum arbitratur, ad *Eurylochi* horrorem exprimendum. Vide ad *Il.* λ', 36; et μ', 208. *Clark.* et ſupra ad δ', 224.

Ver. 247 Βεβολημένος] Vid. ad *Il.* ν', 212.

Ver. 248 Δακρυόφιν] Vid. ad δ', 67. *Ern.*

Ver. 249 Ἀγασσάμεθ'] *Al.* ἀγαζόμεθ'.

Ver. 251 Ἤομεν, ὡς ἐκέλευε] Ὅτι ἐπαινοῦνται τῆς εὐρυθμίας τὰ δύο ἔπη ταῦτα. Ἤομεν ὡς ἐκέλευες etc. Καλὴ δ' ἐν τούτοις καὶ ἡ ἀσύνδετος εἰσβολή. *Euſtath.* Τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ Ἀσύνδετον, ὁπόταν ἐξαίρωνται οἱ σύνδεσμοι οἱ συνδέοντες τὴν φράσιν, ὅπερ οὐ μόνον τάχους, ἀλλὰ καὶ ἐμφάσεως παθητικῆς χάριν γίνεται· οἷόν ἐστι καὶ τοῦτο Ἴομεν ὡς ἐκέλευες — Εὕρομεν ἐν βήσσῃσι etc. Ἐν γὰρ τούτοις ὁ Καὶ σύνδεσμος ἐξῄρηται, τὸν τάχιστον τρόπον τῆς ἀπαγγελίας ζητοῦντος τοῦ λέγοντος. *Dionyſ. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, §. 8. Vide et *Longinum de Sublimitate*, §. 19, *ipſo initio.*

Ibid. Ἤιομεν] Apud *Dionyſ. Halicarn.* loco iam citato, Ἴομεν.

Ibid. Ἐκέλευες] *Al.* ἐκέλευσας

Ver. 252 Δώματα καλὰ] Apud *Dionyſium* et *Longinum*, locis ſupra citatis, δώματα Κίρκης. Male: "Quippe" (ut recte ad *Longini* locum annotat *Faber*) "in illa narratione Eurylochus teſtatur "ignoraſſe ſe primum, cuiuſnam aedes "illae eſſent; Ἔνθα δέ τις μέγαν ἱστὸν "ἐποιχομένη λίγ' ἄειδεν, Ἢ θεός, ἠὲ γυ-"νή etc." (*ver.* 254.)

Ver. 253 Ξεστοῖσιν λάεσσι] Deeſt hic verſus

Ἔνθα δέ τις μέγαν ἱστὸν ἐποιχομένη λίγ' ἄειδεν
Ἢ θεὸς, ἠὲ γυνή· τοὶ δ' ἐφθέγγοντο καλεῦντες.
Ἡ δ' αἶψ' ἐξελθοῦσα θύρας ὤϊξε φαεινὰς
Καὶ κάλει· οἱ δ' ἅμα πάντες ἀϊδρείῃσιν ἕποντο
Αὐτὰρ ἐγὼν ὑπέμεινα, ὀϊσσάμενος δόλον εἶναι.
Οἱ δ' ἅμ' ἀϊστώθησαν ἀολλέες, οὐδέ τις αὐτῶν
Ἐξεφάνη· δηρὸν δὲ καθήμενος ἐσκοπίαζον.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ περὶ μὲν ξίφος ἀργυρόηλον
Ὤμοιιν βαλόμην, μέγα, χάλκεον, ἀμφὶ δὲ τόξα.
Τὸν δ' αἶψ' ἠνώγεα αὐτὴν ὁδὸν ἡγήσασθαι
Αὐτὰρ ὅγ' ἀμφοτέρῃσι λαβὼν ἐλλίσσετο γούνων,
Καί μ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Μή μ' ἄγε κεῖσ' ἀέκοντα, διοτρεφὲς, ἀλλὰ λίπ' αὐτοῦ·
Οἶδα γὰρ, ὡς οὔτ' αὐτὸς ἐλεύσεαι, οὔτε τιν' ἄλλον
Ἄξεις σῶν ἑτάρων· ἀλλὰ ξὺν τοίσδεσι θᾶσσον
Φεύγωμεν· ἔτι γάρ κεν ἀλύξαιμεν κακὸν ἦμαρ.

« *Illic* autem quaedam *magnam telam* percurrens argute canebat,
« Aut dea, aut mulier: hi vero compellabant vocantes.
« Illa autem continuo egreſſa fores aperuit ſplendidas,
« Et invitabat; hi vero ſimul omnes imprudentia ſequebantur:
« At ego ſubſtiti, ſuſpicatus-dolum eſſe.
« Illi vero ſimul evanuerunt univerſi, neque quiſquam eorum
« Apparuit; diu autem deſidens ſpeculabar.
Sic dixit: at ego gladium quidem argenteis-clavis-diſtinctum
Humeris circumieci ingentem, aereum; circumque arcum.
Illum vero continuo iuſſi eandem viam praeire.
At ille utraque-*manu* prehenſis precabatur genubus,
Et me lugens verbis alatis allocutus eſt;
« Ne me duc illuc invitum, Iovis-alumne, ſed relinque hic:
« Novi enim, quod neque ipſe redibis, neque quemquam aliorum
« Reduces tuorum ſociorum: ſed cum hiſce ocyus
« Fugiamus: adhuc enim effugere-poterimus malum diem.

265 Vid. *not.*

verſus in MS. a *Tho. Bentleio* collato. *Clark.* Abeſt etiam ab ed. Florent. Nec videtur agnoviſſe *Euſtathius*. Poteſt huc *tractus* eſſe e v. 211. Vide tamen ad *ι*, 531. *Ern.*

Ver. 261 Περὶ μὲν ξίφος ἀργυρόηλον ὤμοιιν βαλόμην] Virgil. *Tum lateri atque humeris Tegeaeum ſubligat enſem. Aen.* VIII, 459.

Ver. 263 Τὸν δ' αἶψ' ἠνώγεα] *Barneſius legendum* coniicit, Τὸν δ' ἂψ ἠνώγεα.

Ibid. Ἠνώγεα] *Al.* ἠνώγειν et ἠνώγευν.

Ver. 264 Ἀμφοτέρῃσι λαβὼν] *Al.* ἀμφοτέρῃσιν ἑλών.

Ibid. Ἐλλίσσετο] Ita *Barneſius. Vulgg.* ἐλίσσετο. Quod et ferri poſſet, eodem modo ac ἐλώρια, *Iliad.* ά, 4, notante *Henrico Stephano* ad hunc locum. Sed interea tamen, inquit vir idem eruditus, tutius eſſe puto ἐλλίσσετο ut ἐλλισάμην ſcribere. Vide et infra ad *ver.* 481.

Ver. 265 Καί μ' ὀλοφυρόμενος] Deeſt hic verſus in MS. a *Tho. Bentleio* collato. *Clark.* Deſideratur etiam in Flor. nec agnoſcit *Euſtathius*. Mihi de hoc verſu non eſt dubium, quin ſit delendus, et huc migraverit aliunde, ut β', 362 etc. Eſt enim manifeſte frigidus. Ἐλίσσετο iam allocutionem exprimit. *Ern.*

Ver.

Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
Εὐρύλοχ', ἤτοι μὲν σὺ μέν' αὐτοῦ τῷδ' ἐνὶ χώρῳ,
Ἔσθων καὶ πίνων, κοίλῃ παρὰ νηῒ μελαίνῃ·
Αὐτὰρ ἐγὼν εἶμι· κρατερὴ δέ μοι ἔπλετ' ἀνάγκη.
Ὣς εἰπὼν, παρὰ νηὸς ἀνήϊον, ἠδὲ θαλάσσης.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλον, ἰὼν ἱερὰς ἀνὰ βήσσας,
Κίρκης ἵξεσθαι πολυφαρμάκου ἐς μέγα δῶμα,
Ἔνθα μοι Ἑρμείας χρυσόρραπις ἀντεβόλησεν
Ἐρχομένῳ πρὸς δῶμα, νεηνίῃ ἀνδρὶ ἐοικὼς,
Πρῶτον ὑπηνήτῃ, τοῦπερ χαριεστάτη ἥβη·
Ἔν τ' ἄρα μοι φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Πῇ δ' αὔτως, δύστηνε, δι' ἄκριας ἔρχεαι οἶος,
Χώρου ἄϊδρις ἐών; ἕταροι δέ τοι οἵδ' ἐνὶ Κίρκης
Ἔρχαται, ὥστε σύες πυκινοὺς κευθμῶνας ἔχοντες,
Ἦ τοὺς λυσόμενος δεῦρ' ἔρχεαι; οὐδέ σε φημὶ

Sic dixit: at ego ipſum reſpondens allocutus ſum:
" Euryloche, ſane tu quidem mane ibidem hoc in loco
" Edens et bibens, cavam apud navem nigram:
" At ego ibo; dura enim mihi adeſt neceſſitas.
Sic fatus, a nave aſcendebam, atque mari.
Sed cum iam eram, profectus ſacras per valles,
Circes acceſſurus veneficae ad magnam domum,
Ibi mihi Mercurius aureo-caduceo obviam-venit
Proficiſcenti ad domum, adoleſcenti viro ſimilis,
Primum pubeſcenti; cuius ſcilicet gratioſiſſima pubertas:
Inhaeſitque mihi manui, verbumque dixit, et compellavit;
" Quorſum vero temere, infelix, per iuga vadis ſolus,
" Locorum ignarus cum-ſis? ſocii autem tibi illi in Circes-aedibus
" Concluſi ſunt, ut ſues denſa latibula habitantes
" An eos liberaturus huc venis? neque te puto

281 Πῆ δ' αὔτ' ὦ] edd. praeter R. vid. not.

Ver. 275 Ἀνὰ βήσσας] *Al.* διὰ βήσσας.

Ver. 279 Πρῶτον ὑπηνήτῃ, τοῦπερ χαριεστάτη ἥβη] *Theocritus*: Ἄρτι γενειάσδων περὶ τὸ στόμα τὰς κροτάφως τε. *Idyll.* XI, *ver.* 9. Virgil. *Ora puer primâ ſignans intonſa iuventa.* *Aen.* IX, 181. Quem locum *Macrobius* inter eos recenſens in quibus *Virgilius Homerici carminis maieſtatem non aequet*; Praetermiſſa gratia (inquit) incipientis pubertatis, τοῦπερ χαριεστάτη ἥβη, minus gratam fecit Latinam deſcriptionem, *Saturnal. Lib.* V, *cap.* 13. Οὐ σὺ μέντοι Ὁμήρου ἐπαινέτης εἶ, ὃς ἔφη χαριεστάτην ἥβην εἶναι τοῦ ὑπηνήτου; *Plato in Protagora, ſub initio.*

Ibid. Πρῶτον ὑπηνήτῃ] Ἄρτι γενειῶντι. Ὑπήνη δέ ἐστι τὸ ἐπάνω χεῖλος, ἀφ' οὗ πρῶτον γεννᾶται χνοῦς. *Schol.*

Ver. 281 Πῇ δ' αὖτ' ὦ δύστηνε] Nonnulli, notante *Scholiaſte*, legunt Πῇ δ' αὖτ', ὦ δύστηνε. Atque ita habet MS. a *Tho. Bentleio* collatus. Vide infra λ', 92. *Clark.* Ego vero hanc lectionem praetulerim, quae eſt in edd. Flor. Ald. Lov. ſenſumque meliorem efficit, ut opinor. *Ern.*

Ver. 284, 286 Λυσόμενος — ἐκλύσομαι] Ὥσπερ δὲ διχῶς λέγεται, ὡς δεδήλωται, τὸ νίχειν καὶ τὸ νίχεσθαι, καὶ τὸ ἐκέρασαν καὶ ἐκεράσαντο· οὕτω καὶ τὸ λύειν ἐνταῦθα καὶ λύεσθαι. Οἷον, λῦσον, ἵνα ὀφθαλμοῖσιν ἴδω ἑτάρους· [infra *ver.* 387;] καὶ, ὄφρα λύσῃ ἑτάρους· [*ver.* 298;] καὶ, ἄγε δὴ κακῶν ἐκλύσομαι· καὶ, λυσόμενος δεῦρ' ἔρχεαι. *Euſtath.* Minus recte. Videtur enim non advertiſſe vir eruditus, voces λύειν, λύεσθαι, ſenſu diverſo apud Poëtam uſurpari.

Αὐτὸν νοστήσειν, μενέεις δὲ σὺ, ἔνθα περ ἄλλοι.
Ἀλλ' ἄγε δή σε κακῶν ἐκλύσομαι, ἠδὲ σαώσω·
Τῆ τόδε φάρμακον ἐσθλὸν, ἔχων δ' ἐς δώματα Κίρκης
Ἔρχευ, ὅ κέν τοι κρατὸς ἀλαλκήσει κακὸν ἦμαρ.
Πάντα δέ τοι ἐρέω ὀλοφώϊα δήνεα Κίρκης·
Τεύξει τοι κυκεῶ, βαλέει δ' ἐνὶ φάρμακα σίτῳ·
Ἀλλ' οὐδ' ὧς θέλξαι σε δυνήσεται· οὐ γὰρ ἐάσει
Φάρμακον ἐσθλὸν, ὅ τοι δώσω· ἐρέω δὲ ἕκαστα·
Ὁππότε κεν Κίρκη σ' ἐλάσῃ περιμήκεϊ ῥάβδῳ,
Δὴ τότε σὺ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
Κίρκῃ ἐπαΐξαι, ὥστε κτάμεναι μενεαίνων.
Ἡ δέ σ' ὑποδδείσασα κελήσεται εὐνηθῆναι·
Ἔνθα σὺ μηκέτ' ἔπειτ' ἀπανήνασθαι θεοῦ εὐνὴν,

" Ipſum rediturum eſſe: manebis *vero* tu, ubi utique alii.
" Sed age jam te ex malis expediam, atque ſervabo:
" Accipe hoc medicamen bonum, habensque ad aedes Circes
" Vade, quod tibi a capite avertat malum diem.
" Omnia autem tibi dicam perniciosa conſilia Circes:
" Apparabit tibi potionem miſcellaneam, iniiciet vero medicamina in eſcam:
" Sed neque ſic incitare te poterit; non enim ſinet
" Medicamen eximium, quod tibi dabo; dicam vero ſingula:
" Quando Circe te percutiat praelonga virga,
" Tum ſane tu, gladio acuto ſtricto a femore,
" In Circen irrue, quaſi interficere cupiens.
" Illa vero te ſubverita invitabit ad concubitum:
" Ibi tu nequaquam deinde recuſa deae cubile,

287 Ἔχων ἐν δώμασι Κ.] edd. praeter R. 288 ἀπαλάλκῃ] R. et *Euſtath.* ἀλαλκῆσιν. 296 κεκλήσεται] A. L.

Nempe iſtud λυσόμενος de Vlyſſe dicitur, qui ſocios e Circes manibus redempturus erat: ſimiliterque iſtud ἐκλύσομαι de Mercurio dicitur, qui Vlyſſem, qua ratione ſe ipſe ac ſocios ſervet, doceat; atqui λῦσον, λύσει de Circe, quae Vlyſſi ſocios liberos reddat. Vide ad *Il.* ά, 20.

Ver. 285 Σὺ] *Al.* σύ γ'.

Ver. 287 Τῆ τόδε φάρμακον ἐσθλὸν, ἔχων δ' ἐς] *Euſtathius* in commentario citat, Τῆ, τόδε φάρμακον ἐσθλὸν ἔχων ἐς. Atque ita habet et MS. a *Tho. Bentleio* collatus. Quae forte et verior lectio. Vide ad *Il.* ξ', 219.

Ver. 288 Ἀλαλκήσει] *Al.* ἀλάλκῃσιν.

Ver. 290 Κυκεῶ] Κυκεῶνα κατὰ ἀποκοπήν. Κυκεὼν δὲ λέγεται τὸ ἐξ οἴνου καὶ μέλιτος καὶ ἀλφίτων καὶ ὕδατος καὶ τυροῦ ἀναμεμιγμένον πόμα. *Schol.* Τὸ δὲ κυκεῶ ἀποκέκοπται ὁμοίως τῷ ἱδρῶτα, ἱδρῶ, καὶ τοῖς τοιούτοις. *Euſtath.* Vide *Turnebi Adverſaria Miſcellanea, Lib.* XII, *cap.* 8; et ſupra ad *ver.* 234.

Ver. 291 Οὐδ' ὧς θέλξαι σε δυνήσεται] φαρμάκων τε τῶν παρὰ Κίρκης γέγονε κρείττων, ὑπὸ πολλῆς σοφίας πεμμάτων ἐπεισάκτων κακῶν οὐχ ἡττώμενος. *Heraclid. Pontic.* Porro hinc Ovidius: *Quid tibi profuerunt, Circe, Perſeïdes herbae, Cum ſua Neritias abſtulit aura rates? Remed. Amor.* 263. Et Tibullus: *Solum nec doctae verterunt pocula Circes, Quamvis illa foret Solis genus.* IV, 1, 61. Vide infra ad *ver.* 302.

Ibid. Ἐάσει] *Barneſius* edidit ἐάσσει, ob *Metrum* ſcilicet. Sed minus recte. Vide ad *Il.* δ', 42.

Ver. 296 Κελήσεται] Alii, notante *Barneſio*, legunt κεκλήσεται, et καλήσεται vel καλέσσεται. Et MS. a *Tho. Bentleio* collatus habet κεκλήσεται. Firmatur autem vulgata lectio ex *ver.* 337 infra; Ὦ Κίρκη, πῶς γάρ με κέλῃ σοι ἤπιον εἶναι.

Ver.

Ὄφρα κέ τοι λύσῃ θ' ἑτάρους, αὐτόν τε κομίσσῃ·
Ἀλλὰ κέλεσθαί μιν μακάρων μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι·
Μήτι τοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο·
Μή σ' ἀπογυμνωθέντα κακὸν καὶ ἀνήνορα θείῃ.
Ὣς ἄρα φωνήσας πόρε φάρμακον Ἀργειφόντης,
Ἐκ γαίης ἐρύσας, καί μοι φύσιν αὐτοῦ ἔδειξεν.
Ῥίζῃ μὲν μέλαν ἔσκε, γάλακτι δὲ εἴκελον ἄνθος·
Μῶλυ δέ μιν καλέουσι θεοί· χαλεπὸν δέ τ' ὀρύσσειν
Ἀνδράσι γε θνητοῖσι· θεοὶ δέ τε πάντα δύνανται.

" Vt tibi ſolvatque ſocios, *te*que ipſum benigne excipiat:
" Sed iube ipſam beatorum magnum iuramentum iurare:
" Nullum tibi ipſi damnum malum machinaturam *ſe* aliud:
" Ne te nudatum vilem et enervem reddat.
Sic utique locutus praebuit medicamen Mercurius,
Ex terra evulſum, et mihi naturam eius oſtendit.
Radice quidem nigrum erat, lacti autem ſimilis florem;
Moly autem ipſum vocant dii: difficile vero effoſſu
Viris utique mortalibus; dii autem omnia poſſunt.

298 Κομίσῃ] edd. praeter R.

Ver. 298 Λύσῃ] Vide ſupra ad *ver.* 284.

Ibid. Κομίσσῃ] Ita recte edidit *Barneſius*. *Vulgg.* κομίσῃ. Quod mediam corripit. Vide ad *Il.* ά, 140. *Clark.* Κομίσσῃ eſt etiam in ed. Rom. Caeterum κομίζειν h. l. ut alibi eſt pro κομεῖν, benigne curare. *Ern.*

Ver. 301 Κακὸν καὶ ἀνήνορα θείῃ] Horatius: *Circes pocula noſti; Quae ſi cum ſociis ſtultus cupiduſque bibiſſet, Sub domina meretrice fuiſſet turpis et excors; Vixiſſet canis immundus, vel amica luto ſus.* *Epiſt.* I, 11, 23.

Ver. 302 Πόρε φάρμακον Ἀργειφόντης] Ἡ δὲ ἀλληγορία ἐν τούτοις, Ἑρμῆν μὲν οἶδε συνήθως τὸν λόγον· Μῶλυ δὲ, τὴν παιδείαν. — Λαβὼν δὲ αὐτὸ ἐξ Ἑρμοῦ ὁ λόγιος Ὀδυσσεὺς, συγγίνεται τῇ ἡδονῇ, ταχὺ πρὸς αὐτὸν ἐλθούσῃ, κατὰ τὸ ἑαυτῆς ἔθος, διὰ τὸ τῆς κακίας εὔληπτον. *Euſtath.* Similiter in *Anthologia*; Ἔμφρων δ' ὢν Ὀδυσεὺς, τὴν νεότητα φυγὼν, Οὐχ Ἑρμᾶ, φύσεως δ' ἰδίας δώρημα λογισμὸν Εἶχε, γοητείας φάρμακον ἀντίπαλον. *Epigram. Lib.* I, §. LXXII, *ver.* 8. Vide et *Themiſt. Orat.* XXVII.

Ver. 303 Φύσιν ἔδειξεν] *Euſtath.* 1658. 21. ἔδειξε, recte. Similiter infra 318. ἔθελξε habet, non ἔθελξεν, ut eſt in editis. *Ern.*

Ver. 304 Γάλακτι δὲ εἴκελον ἄνθος] Πολλῶν γ' ἀτέρων λευκῶν ὄντων, τὸ καὶ γλυκύτητος ἔμφασιν ποιησόμενον ἐπελέξατο. *Ariſtides Quintilianus, de Muſica, Lib.* II, *pag.* 83.

Ver. 305 Μῶλυ δέ μιν καλέουσι θεοί] Ovidius: *Pacifer huic dederat florem Cyllenius album; Moly vocant ſuperi: nigra radice tenetur.* *Metam.* XIV, 291. Et hinc *Lycophron*: Ἀλλὰ νιν βλάβης Μῶλυ σαώσει ῥίζα. *Caſſandr.* 678. Μῶλυ, βοτάνης εἶδος, παρὰ τὸ μωλύειν, ὅ ἐστιν ἀφανίζειν τὰ φάρμακα· φασὶ δὲ τὸ [*Barneſius* edidit τοῦτο] ἑλκόμενον τῆς ῥίζης, τῷ τέλει θάνατον ἐπιφέρειν τῷ ἀποσπῶντι. *Schol.* "Laudatiſſima herbarum eſt Homero quam "vocari a Diis putat Moly, et inventio"nem eius Mercurio aſſignat, contraque "ſumma veneficia demonſtrat. Naſci eam "hodie circa Pheneum, et in Cyllene "Arcadiae tradunt, ſpecie illa Homerica, "radice rotunda nigraque, magnitudine "cepae, folio ſcyllae, effodi autem diffi"culter." *Plin. Nat. Hiſt. Lib.* XXV, *cap.* 4. Vide *Theophraſt. Hiſt. Plant. Lib.* IX, *cap.* 15; et ſupra ad *ver.* 302.

Ibid. Καλέουσι θεοί] Οὐ λέγει δὲ ὁ Ποιητὴς καὶ πῶς οἱ ἄνθρωποι καλοῦσι τὸ Μῶλυ, ἐπειδὴ ἄγνωστόν ἐστιν αὐτοῖς· διὸ καὶ ἄκλυτον καὶ ἀδιώνυμον. *Euſtath.* Vide ad *Il.* ά, 403; et ξ', 291.

Ver. 306 Θεοὶ δέ τε πάντα δύνανται] Πάντα δ' εὐπετῆ θεοῖς. *Euripid. Phoeniſſ. ver.* 696. Μοῦνοι δὲ θεοὶ ῥέα πάντα δύνανται. *Dionyſ.* Περιήγησις, *ver.* 1169. Ῥάδια πάντα θεῷ τελέσαι, καὶ ἀνήνυτον οὐδέν. *Linus apud Stobaeum, Florileg.* §. 111. *Facile eſt omnia poſſe Deo.* Ovid. *Art. amator.* I, 562.

Ibid. Πάντα δύνανται] *Al.* πάντα ἴσασιν.

Ἑρμείας μὲν ἔπειτ᾽ ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὄλυμπον,
Νῆσον ἀν᾽ ὑλήεσσαν· ἐγὼ δ᾽ ἐς δώματα Κίρκης
Ἤϊα· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιόντι.
Ἔστην δ᾽ εἰνὶ θύρῃσι θεᾶς καλλιπλοκάμοιο·
Ἔνθα στὰς ἐβόησα, θεὰ δέ μευ ἔκλυεν αὐδῆς.
Ἡ δ᾽ αἶψ᾽ ἐξελθοῦσα θύρας ὤϊξε φαεινὰς,
Καὶ κάλει· αὐτὰρ ἐγὼν ἑπόμην, ἀκαχήμενος ἦτορ.
Εἷσε δέ μ᾽ εἰσαγαγοῦσα ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου,
Καλοῦ, δαιδαλέου, ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν·
Τεῦξε δέ μοι κυκεῶ χρυσέῳ δέπα᾽, ὄφρα πίοιμι·
Ἐν δέ τε φάρμακον ἧκε, κακὰ φρονέουσ᾽ ἐνὶ θυμῷ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε καὶ ἔκπιον, οὐδέ μ᾽ ἔθελξεν,
Ῥάβδῳ πεπληγυῖα, ἔπος τ᾽ ἔφατ᾽, ἔκ τ᾽ ὀνόμαζεν·
Ἔρχεο νῦν συφεόνδε, μετ᾽ ἄλλων λέξο ἑταίρων.

Mercurius quidem deinde diſceſſit ad magnum Olympum,
Inſulam per ſylvoſam; ego autem ad domum Circes
Ivi; multum vero mihi cor aeſtuabat profecto.
Steti autem in veſtibulo deae comas-pulchrae.
Ibi ſtans clamavi; dea autem meam audivit vocem.
Illa vero ſtatim egreſſa fores aperuit ſplendidas,
Et invitabat: at ego ſequebar, dolens corde.
Collocavit autem me introductum in throno argenteis-clavis-diſtincto,
Pulchro, fabrefacto; ſcabellum vero ſub pedibus erat:
Apparavit autem mihi potionem-miſcellaneam aureo poculo, ut biberem;
Immiſitque medicamen, mala meditans in animo.
At poſtquam dederatque et ebiberam, neque me incantavit,
Virgula ubi-percuſſiſſet, verbumque fecit, dixitque;
" Abi nunc in haram, cum caeteris cuba ſociis.

316 Δέπαι] R. ſola, cum *Euſtath.* 317 ἧκεν] F. 319 ὀνόμαζε] F. A. L. male. 320 λέξαι] F. R. λέξον] A. L. vid. *not.*

Ver. 308 Ἐγὼ δ᾽ ἐς δώματα Κίρκης] Ovidius: *Tutus eo, monitiſque ſimul coeleſtibus, intrat Ille domum Circes. Metam.* XIV, 293.

Ver. 309 Πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε] Sic apud Virgilium: *At pius Aeneas per noctem plurima volvens. Aen.* I, 309.

Ibid. Πόρφυρε] Vide ad *Il.* ά, 309, 338, et 482.

Ver. 316 Τεῦξε] *Al.* Τεῦχε.

Ibid. Κυκεῶ] Vide ſupra ad *ver.* 290.

Ibid. Δέπα᾽, ὄφρα] Ita *Barneſius. Al.* δέπαϊ, δέπαι et δέπᾳ.

Ver. 317 Ἐν δέ τε φάρμακον ἧκε] Vide ſupra ad *ver.* 234.

Ver. 318 Αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκεν] Ovidius: *Ad inſidioſa vocatus Pocula, conantem virga mulcere capillos Reppulit, et ſtricto pavidam deterruit enſe. Metam.* XIV, 294. *Clark.* De ἔθελξεν vid. ad *ver.* 303. *Ern.*

Ver. 319 Πεπληγυῖα] Vide ad *Il.* β΄, 314; et γ΄, 31.

Ver. 320 Λέξο] Ita MS. a *Tho. Bentleio* collatus. Recte, ut opinor: Ita enim ipſe Poëta, *Iliad.* ώ, 650; Ἔξω μὲν δὴ λέξο, γέρον. Vulgati male hic legunt λέξον· quae vox non *Cuba,* ſed, *Cubare fac,* ſignificat; (Vide ad *Il.* ώ, 635;) Id quod huic loco minime congruit. Caeterum *Euſtathius* et in contextu et in commentario legit λέξαι· quo modo et in Editione *Florentina* ſcriptum teſtatur *Barneſius*; itaque omnino legendum ipſe contendit: ſed nulla allata ratione. Neque uſquam alibi apud *Homerum* occurrit iſta vox. Porro in Scholiis *Barneſius* λέξο edidit. Vide et ad *Il.* β΄, 515. *Clark.*

Vid.

Ὣς φάτ᾽· ἐγὼ δ᾽ ἄορ ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηρῦ,
Κίρκη ἐπήϊξα, ὥς ε κτάμεναι μενεαίνων.
Ἡ δὲ μέγα ἰάχυσα ὑπέδραμε, καὶ λάβε γύνων,
Καί μ᾽ ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆες;
Θαῦμά μ᾽ ἔχει, ὡς ὔτι, πιὼν τάδε φάρμακ᾽, ἐθέλχθης.
Οὐδὲ γὰρ ὐδέ τις ἄλλος ἀνὴρ τάδε φάρμακ᾽ ἀνέτλη,
Ὅς κε πίῃ, καὶ πρῶτον ἀμείψεται ἕρκος ὀδόντων·
Σοὶ δέ τις ἐν ςήθεσσιν ἀκήλητος νόος ἐςίν.
Ἦ σύ γ᾽ Ὀδυσσεύς ἐσσι πολύτροπος, ὅν τε μοι αἰεὶ
Φάσκεν ἐλεύσεσθαι χρυσόῤῥαπις Ἀργειφόντης,
Ἐκ Τροίης ἀνιόντα θοῇ σὺν νηῒ μελαίνῃ;
Ἀλλ᾽ ἄγε δὴ κολεῷ μὲν ἄορ θέο, νῶϊ δ᾽ ἔπειτα
Εὐνῆς ἡμετέρης ἐπιβήσομεν, ὄφρα μιγέντε
Εὐνῇ καὶ φιλότητι, πεποίθομεν ἀλλήλοισιν.
Ὣς ἔφατ᾽· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
Ὦ Κίρκη, πῶς γάρ με κέλῃ σοι ἤπιον εἶναι;
Ἥ μοι σῦς μὲν ἔθηκας ἐνὶ μεγάροισιν ἑταίρυς·
Αὐτὸν δ᾽ ἐνθάδ᾽ ἔχυσα, δολοφρονέυσα κελεύεις

Sic dixit: ego vero, gladio acuto ſtricto a femore,
In Circem irrui, quaſi interficere cupiens:
Illa vero vehementer exclamans ſubtercurrit et prehendit genua,
Et me lugens verbis alatis allocuta eſt;
" Quis? unde es hominum? ubi tibi urbs atque parentes?
" Stupor me tenet, quod, cum biberis haec medicamina, non incantatus ſis.
" Minime enim quiſquam alius vir haec medicamina ſuſtinuit,
" Quicunque hauſerit, et primum tranſmiſerit ſeptum dentium:
" Tibi vero quaedam in pectoribus indomabilis mens eſt.
" Profecto tu Vlyſſes es verſutus, quem etiam mihi ſemper
" Praedicabat venturum aureo - caduceo Mercurius,
" E Troia reverſum celeri cum nave nigra?
" Sed age nunc in vaginam gladium pone: nos vero deinde
" Lectum noſtrum conſcendamus, ut commixti
" Cubili et amore, confidamus nobis - invicem.
Sic dixit: at ego ipſam reſpondens allocutus ſum;
" O Circe, quo autem pacto me iubes tibi mitem eſſe?
" Quae mihi ſues quidem feciſti in aedibus ſocios;
" Ipſum vero hic detinens dolos - meditans iubes

334 Ἐπιβήομεν] F. A. L.

Vid. ad *Il.* ω, 650. λέξαι autem ferri poteſt. Nam *Homerus* aliquoties dixit κατελέξατο, cubuit dormiendi cauſa, cubitum ivit. *Ern.*

Ver. 325 Θαῦμά μ᾽ ἔχει *etc.*] Verſum hunc citat *Lucianus* in Cataplo 14, et de Saltat. 81, ubi fruſtra *Solanus* ὅτε legi apud *Homerum*, idque apud *Lucianum* reponendum putabat. *Ern.*

Ver. 337 Πῶς γάρ με κέλῃ] Ὅρα δὲ καὶ ἐνταῦθα καινότερον ἀπὸ τῦ, γὰρ, συνδέσμυ ἤρξατο· ὗ μετὰ τέσσαρας ςίχυς ἡ ἀπόδοσις, ἐν τῷ οὐδ᾽ ἂν ἔγωγε θέλοιμι. [*ver.* 342.] *Euſtath.* *Barneſius* legendum coniicit, πῶς κ᾽ ἄρ με. Vide ſupra ad *ver.* 174, et 190.

Ibid. κέλῃ σοι] Apud *Euſtathium* in commentario, κέληαι σοί.

Ver.

Ἐς θάλαμόν τ' ἰέναι, καὶ σῆς ἐπιβήμεναι εὐνῆς,
Ὄφρα με γυμνωθέντα, κακὸν καὶ ἀνήνορα θείης;
Οὐδ' ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι τεῆς ἐπιβήμεναι εὐνῆς,
Εἰ μή μοι τλαίης γε, θεὰ, μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι,
Μήτι μοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.
Ὣς ἐφάμην· ἡ δ' αὐτίκ' ἀπώμνυεν, ὡς ἐκέλευον.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσέν τε τελεύτησέν τε τὸν ὅρκον,
Καὶ τότ' ἐγὼ Κίρκης ἐπέβην περικαλλέος εὐνῆς.
Ἀμφίπολοι δ' ἄρα κεδναὶ ἐνὶ μεγάροισι πένοντο,
Τέσσαρες, αἵ οἱ δῶμα κάτα δρήστειραι ἔασι.
Γίνονται δ' ἄρα ταί γ' ἔκ τε κρηνέων, ἀπό τ' ἀλσέων,
Ἔκ θ' ἱερῶν ποταμῶν, οἵτ' εἰς ἅλαδε προρέουσι.
Τάων ἡ μὲν ἔβαλλε θρόνοις ἔνι ῥήγεα καλὰ,
Πορφύρεα καθύπερθ', ὑπένερθε δὲ λῖθ' ὑπέβαλλεν·
Ἡ δ' ἑτέρη προπάροιθε θρόνων ἐτίταινε τραπέζας
Ἀργυρέας, ἐπὶ δέ σφι τίθει χρύσεια κάνεια·
Ἡ δὲ τρίτη κρητῆρι μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα

" In thalamumque ire, et tuum conſcendere lectum,
" Vt me nudatum, vilem et enervem reddas?
" Non ego voluerim tuum conſcendere lectum,
" Niſi mihi ſuſtinueris, dea, magnum iuramentum iurare,
" Nullum mihi damnum malum machinaturam - te aliud.
Sic dixi: illa vero continuo abiurabat, ut iubebam.
At poſtquam iuraſſet perfeciſſetque iusiurandum,
Tum vero ego Circes conſcendi per-pulchrum lectum.
Ancillae autem honeſtae in aedibus miniſtrabant
Quatuor, quae ei domi famulae ſunt.
Natae vero hae utique ſunt ex fontibus et a ſylvis,
Et ex ſacris fluminibus, quae in mare profluunt.
Harum una quidem iniiciebat thronis ſtragula pulchra,
Purpurea ſuperne, inferne autem lintea ſubiiciebat:
Altera vero ante thronos extendebat menſas
Argenteas, eisque imponebat aurea caniſtra,
Tertia autem cratere ſuave vinum miſcebat

342 Ἔγωγε θελ.] R. 348 vid. not. 352 ἔβαλε] edd. praeter R.

Ver. 341 Κακὸν καὶ ἀνήνορα] Vide ſupra ad *ver.* 301.

Ver. 345 Ἀπώμνυεν] Vide ſupra ad β', 377.

Ver. 346 Ῥ'] *Vt iam dictum eſt.*

Ver. 348 Κεδναὶ ἐνὶ μεγάροισι] MS. a *Tho. Bentleio* collatus habet τέως μὲν ἐνὶ μεγάροισι· Vti legiſſe videtur et *Euſtathius. Clark.* Non videtur *Euſtathius* ſic legiſſe, ſed totidem literis ſic verſum ponit in comment. Eademque lectio eſt edd. Fl. Aldd. Lov. ſola Rom. habet vulgatum. Igitur ex librorum autoritate praeferenda eſt; ſenſus erit ut in verſu praecedente καὶ τότε. tum igitur nymphae etiam coeperunt apparare et curare neceſſaria ad me bene excipiendum. *Ern.*

Ver. 350 Γίνονται] *Al.* Γείνονται, et Γίγνονται.

Ver. 352 Ῥήγεα] Τὰ δὲ ῥήγεα πολυτελέστερα ἢ τὰ λῖτα. Ταῦτα μὲν γὰρ ὑποβέβληται, εἴτουν ὑπέστρωται· τὰ δὲ ῥήγεα — ἐφήπλωται. *Euſtath.* Vide ad *Il.* ω, 644.

Ver. 355 Κάνεια] *Al.* κύπελλα. Ex verſu, ut videtur, 357.

Ver.

Ἡδὺν ἐν ἀργυρέῳ, νέμε δὲ χρύσεια κύπελλα·
Ἡ δὲ τετάρτη ὕδωρ ἐφόρει, καὶ πῦρ ἀνέκαιε
Πολλὸν ὑπὸ τρίποδι μεγάλῳ· ἰαίνετο δ' ὕδωρ.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ ζέσσεν ὕδωρ ἐνὶ ἤνοπι χαλκῷ,
Ἔς ῥ' ἀσάμινθον ἕσασα, λό' ἐκ τρίποδος μεγάλοιο,
Θυμῆρες κεράσασα κατὰ κρατός τε καὶ ὤμων,
Ὄφρα μοι ἐκ κάματον θυμοφθόρον εἵλετο γυίων.
Αὐτὰρ ἐπεὶ λοῦσέν τε, καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ,
Ἀμφὶ δέ με χλαῖναν καλὴν βάλεν, ἠδὲ χιτῶνα·
Εἷσε δέ μ' εἰσαγαγοῦσα ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου,
Καλοῦ, δαιδαλέου· ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν.
Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
Καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
Νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.

Dulce in argenteo, diſtribuebatque aurea pocula:
Quarta vero aquam ferebat, et ſuccendebat ignem
Multum ſub tripode magno; calefiebat autem aqua.
Caeterum poſtquam calefacta eſſet aqua in ſplendido aheno,
In balneum *me* inductum lavabat ex tripode magno,
Suaviter fuſa *aqua* per caputque et humeros,
Donec mihi defatigationem animum-rodentem exemiſſet membris.
At poſtquam lavaſſet et unxiſſet pingui oleo,
Laenamque mihi pulchram induiſſet, atque tunicam;
Collocavit me deinde introductum in throno argenteis-clavis-diſtincto,
Pulchro, fabrefacto; ſcabellum vero ſub pedibus erat.
Aquam autem ancilla gutturnio infundebat ferens,
Pulchro, aureo, ſuper argenteo lebete,
Ad-lavandum; iuxta vero politam extendit menſam:

364 Ἔχρισε λίπ'] A. et *Euſtath.* recte. conf. 450. 368 προυχόῳ] A. R. L. vitioſe. 370 ἐτάνυσε] edd. vett.

Ver. 360 Ἐνὶ ἤνοπι χαλκῷ] Διαυγεῖ, ἐν ᾧ ἐστὶν ἰδεῖν αὐτόν. *Schol.* Ἐπίθετα χαλκοῦ ἐφιλοτέχνησε, τὸ νώροπα χαλκὸν, καὶ ἤνοπι χαλκῷ, σημαίνειν τὸν μὴ ἔχοντα τὰς ὦπας ὁρᾶν, διὰ τὴν προσοῦσαν στιλβηδόνα. *Porphyr. Quaeſt. Homeric.* 9.

Ver. 362 Κεράσασα] Vide ad *Il.* ά, 67.

Ibid. Κατὰ κρατός τε καὶ ὤμων] Καὶ γὰρ οἵαν ὠφέλειαν ἔχει τὰ λουτρὰ, διὰ τούτων μάλιστα δηλοῖ· Θυμῆρες κεράσασα κατὰ κρατός τε καὶ ὤμων· Φανερὸν ὂν ὅτι ἐντεῦθεν ἔχοντα τὴν ἀρχὴν τὰ νεῦρα, εἰκότως ἐπ' αὐτῶν καὶ τὴν ἴασιν τοῦ κόπου λαμβάνει· αὕτη δέ ἐστιν ἡ διὰ τοῦ θερμανθῆναι καὶ ὑγρανθῆναι· ξηραίνουσι γὰρ οἱ κόποι. *Dionyſ. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, §. 23.

Ver. 368 Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος] Vide ſupra ad δ', 52. Caeterum cum Poëta cibi appoſitionem antea [*ver.* 354, etc.] deſcripſerit, verſum hunc et quatuor ſequentes delendos exiſtimat Dna *Dacier*, utpote hoc in loco importunos; eosdemque in commentario omittit *Euſtathius*. Quinimo veriſimile eſt eos ex *Odyſſ.* ά, 172 huc irrepſiſſe. *Clark.* *Ver.* 354 tantum menſae appoſitio eſt et caniſtrorum, in quibus cibus poſtea poneretur, non autem ipſorum ciborum. Manibus lympha data, ante quam cibi ſumerentur. Itaque hi verſus abeſſe vix poſſe videntur, nec 371 cum ſequentibus, qui ſunt de cibis appoſitis. Sed verſum 370 delendum eſſe crediderim. Nam menſa iam *v.* 354 poſita memoratur. Caeterum in ed. Rom. in capite *v.* 368 et fine *v.* 371. aſteriſci ſunt, quibus *voθεία* aut eius ſuſpicio indicatur. *Ern.*

Ver. 370 Νίψασθαι] Deeſt hic verſus in MS. a *Tho. Bentleio* collato.

Ver.

Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
Εἴδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
Ἐσθέμεναι δ' ἐκέλευεν· ἐμῷ δ' οὐχ ἥνδανε θυμῷ·
Ἀλλ' ἥμην ἀλλοφρονέων, κακὰ δ' ὄσσετο θυμός.
Κίρκη δ' ὡς ἐνόησεν ἔμ' ἥμενον, οὐδ' ἐπὶ σίτῳ
Χεῖρας ἰάλλοντα, στυγερὸν δέ με πένθος ἔχοντα,
Ἄγχι παρισταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Τίφθ' οὕτως, Ὀδυσεῦ, κατ' ἄρ' ἕζεαι ἶσος ἀναύδῳ,
Θυμὸν ἔδων; βρώμης δ' οὐχ ἅπτεαι, οὐδὲ ποτῆτος;
Ἦ τινά που δόλον ἄλλον ὀΐεαι, οὐδ' ἔτι σε χρὴ
Δειδίμεν· ἤδη γάρ τοι ἀπώμοσα καρτερὸν ὅρκον.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
Ὦ Κίρκη, τίς γάρ κεν ἀνήρ, ὃς ἐναίσιμος εἴη,
Πρὶν τλαίη πάσσασθαι ἐδητύος, ἠδὲ ποτῆτος,

Victum autem veneranda proma appoſuit ferens,
Ferculis multis appoſitis, largiens de praeſentibus.
Edere vero iubebat: meo autem non placebat animo;
Sed ſedebam alia-cogitans, mala autem imaginabatur animus.
Circe vero ut animadvertit me ſedentem, neque ad cibum
Manus porrigentem, gravem autem me dolorem habentem,
Prope aſtans verba alata dixit;
« Quid ſic, Vlyſſes, ſedes ſimilis muto,
« Animum rodens? cibum autem non attingis, neque potum?
« Certe aliquem dolum alium ſuſpicaris: neque te oportet
« Timere; iam enim tibi e-contra-iuravi firmum iuramentum.
Sic dixit: at ego ipſam reſpondens allocutus ſum;
« O Circe, quis enim vir, qui aequus fuerit,
« Prius ſuſtinuerit guſtare cibum atque potum,

373 Ἐσθέμεναι δὲ κέλευεν] F. A. L.

Ver. 373 Ἐμῷ δ' οὐχ' ἥνδανε θυμῷ] Vide ad *Il.* ά, 24.

Ver. 374 Ἀλλοφρονέων] *Al.* ἄλλα φρονέων; notante *Euſtathio.*

Ver. 376 Στυγερὸν] *Al.* κρατερόν.

Ver. 378 Τίφθ' οὕτως, — ἶσος ἀναύδῳ, Θυμὸν ἔδων] Ὡς τί δή ποτε κατεσθίεις ἑαυτὸν, καὶ οὐ τὰ εἰς βρῶσιν προκείμενα; *Euſtath.* Τέο μέχρις ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων Σὴν ἔδεαι κραδίην, μεμνημένος οὐδέ τι σίτου. *Iliad.* ώ, 128. Ὃν θυμὸν κατέδων. ζ', 202. Virgil. *Ne te tantus edat tacitam dolor. Aen.* XII, 801.

Ver. 380 Οὐδ' ἔτι] Apud *Euſtathium* οὐδέ τι. *Clark.* Puto ſcribendum eſſe: Ὀΐεαι· οὐ δέ τί σε χρὴ] *Non autem te convenit quicquam timere, poſteaquam ſancte iuravi.* Aliter enim ſenſus commodus non eſt. Simili modo ſupra locus correctus eſt. *Ern.*

Ver. 383 Ὦ Κίρκη, τίς γάρ *etc.*] Πρεσβεύων [ὁ Ξενοκράτης] πρὸς Ἀντίπατρον περὶ αἰχμαλώτων Ἀθηναίων κατὰ τὸν Λαμιακὸν πόλεμον, καὶ κληθεὶς ἐπὶ δεῖπνον, πρὸς αὐτὸν προσηνέγκατο ταυτί· Ὦ Κίρκη, τίς γάρ κεν ἀνὴρ, ὃς ἐναίσιμος εἴη, Πρὶν τλαίη πάσασθαι ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος, Πρὶν λύσασθ' ἑτάρους, καὶ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι; Καὶ τὸν, ἀποδεξάμενον τὴν εὐστοχίαν, εὐθὺς ἀνεῖναι. *Diog. Laërt. Lib.* IX, in *Xenocrate.*

Ibid. Τίς γάρ κεν ἀνὴρ] *Ne me dolore affectum eſſe, neque comedere poſſe, mireris; Quis ENIM etc.* Vide et ſupra ad *ver.* 190.

Ver. 384 Πάσσασθαι] Apud *Diogenem Laërtium*, loco ſupra citato, πάσασθαι. Minus recte: Primam enim corripit. Vide ſupra ad γ', 9; et ί, 93: item ad ί, 491; et ί, 296.

Ver.

Πρὶν λύσασθ' ἑτάρους καὶ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι;
Ἀλλ' εἰ δὴ πρόφρασσα πιεῖν, φαγέμεν τε κελεύεις,
Λῦσον, ἵν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω ἐρίηρας ἑταίρους.
Ὣς ἐφάμην· Κίρκη δὲ διὲκ μεγάροιο βεβήκει,
Ῥάβδον ἔχουσ' ἐν χειρὶ, θύρας δ' ἀνέωγε συφειοῦ,
Ἐκ δ' ἔλασεν σιάλοισιν ἐοικότας ἐννεώροισιν.
Οἱ μὲν ἔπειτ' ἔστησαν ἐναντίοι· ἡ δὲ δι' αὐτῶν
Ἐρχομένη προσάλειφεν ἑκάστῳ φάρμακον ἄλλο.
Τῶν δ' ἐκ μὲν μελέων τρίχες ἔῤῥεον, ἃς πρὶν ἔφυσσε
Φάρμακον οὐλόμενον, τό σφιν πόρε πότνια Κίρκη·
Ἄνδρες δ' αἶψ' ἐγένοντο νεώτεροι, ἢ πάρος ἦσαν,
Καὶ πολὺ καλλίονες καὶ μείζονες εἰσοράασθαι.
Ἔγνωσαν δέ με κεῖνοι, ἔφυν τ' ἐν χερσὶν ἕκαστος.
Πᾶσιν δ' ἱμερόεις ὑπέδυ γόος, ἀμφὶ δὲ δῶμα
Σμερδαλέον κονάβιζε· θεὰ δ' ἐλέαιρε καὶ αὐτή.

" Quam redemerit ſocios et oculis viderit?
" Sed ſi revera ex-animo bibere, edereque iubes,
" Libera; ut oculis videam dilectos ſocios.
Sic dixi: Circe autem ex aedibus ivit,
Virgam tenens in manu; foresque aperuit harae,
Exegitque porcis ſimiles novennibus.
Illi quidem deinde ſtabant ex-adverſo: illa vero per eos
Obiens adungebat unicuique medicamen aliud.
Eorum autem e membris quidem pili defluebant, quos ante produxerat
Medicamen pernicioſum, quod ipſis dederat veneranda Circe.
Viri autem ſtatim facti-ſunt iuniores, quam antea fuerant,
Et multo pulchriores et maiores aſpectu.
Agnoverunt vero me illi, haeſeruntque in manibus unusquisque.
Omnibus autem dulcis ſubortus eſt luctus; circumque domus
Horrendum reſonabat; dea vero miſerabatur et ipſa.

389 Ἀνέωξε] F. A. L. 390 ἔλασε] F. *Euſtath.* recte. 396 τε καὶ] edd. praeter R. 397 δέ μ' ἐκεῖνοι] R.

Ver. 385, 387 Λύσασθ' — Λῦσον] Vide ſupra ad *ver.* 284. Minus recte *Euſtathius*; Τὸ δὲ Λῦσον, προσεχῶς παθητικῶς προεγράφη ἐν τῷ Πρὶν λύσασθ' ἑτάρους.

Ver. 388 Ὣς ἐφάμην] *Al.* Ὣς ἄρ' ἔφην.

Ver. 390 Σιάλοισιν ἐοικότας ἐννεώροισιν] Pronuntiabatur ἐννώροισιν.

Ver. 392 Προσάλειφεν ἑκάστῳ φάρμακον ἄλλο] Ovidius: *Spargimur innocuae ſuccis melioribus herbae. Metam.* XIV, 299.

Ver. 393 Τῶν δ' ἐκ μὲν μελέων τρίχες ἔῤῥεον] Ovid. *Erigimur; ſetaeque cadunt, bifidoſque relinquit Rima pedes. Redeunt humeri: ſubiecta lacertis Brachia ſunt. Flentem flentes amplectimur illum Haeremuſque ducis collo. Metam.* XIV, 303. Horat. *Setoſa duris exuere pellibus Laborioſi remiges Ulixei, Volente Circe membra: tunc mens et ſonus Relatus, atque notus in vultus honor. Epod.* XVII, 15.

Ibid. Ἔφυσσε] *Al.* ἔφυσε. Quae forte et verior Lectio. Nam φύσει primam producit, *Il.* ά, 235; φύσει, ἐπειδὴ πρῶτα —. Niſi ibi legendum ſit, φύσσει ἐπειδὴ etc.

Ver. 394 τό σφιν πόρε] Leg. σφι. *Ern.*

Ver. 395 Αἶψ' ἐγένοντο] *Barneſius* legendum conſicit ἂψ ἐγένοντο. Sed, ut opinor, minus recte.

Ver. 399 Σμερδαλέον κονάβιζε] Vide ad *Il.* δ', 455. *Al.* Σμερδαλέον κανάχιζε, apud *Euſtathium*.

Ver.

Ἡ δέ μευ ἄγχι στᾶσα προσηύδα δῖα θεάων·
  Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Ἔρχεο νῦν ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης·
Νῆα μὲν ἂρ πάμπρωτον ἐρύσσατε ἤπειρόνδε,
Κτήματα δ' ἐν σπήεσσι πελάσσατε, ὅπλα τε πάντα·
Αὐτὸς δ' αἶψ' ἰέναι, καὶ ἄγειν ἐρίηρας ἑταίρους.
  Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐμοίγ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ·
Βῆν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης.
Εὗρον ἔπειτ' ἐπὶ νηῒ θοῇ ἐρίηρας ἑταίρους
Οἴκτρ' ὀλοφυρομένους, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντας.
Ὡς δ' ὅταν ἄγραυλοι πόρτιες περὶ βοῦς ἀγελαίας
Ἐλθούσας ἐς κόπρον, ἐπὴν βοτάνης κορέσωνται,
Πᾶσαι ἅμα σκαίρουσιν ἐναντίαι· οὐδέτι σηκοὶ
Ἴσχουσ', ἀλλ' ἀδινὸν μυκώμεναι ἀμφιθέουσι
Μητέρας· ὣς ἐμὲ κεῖνοι, ἐπεὶ ἴδον ὀφθαλμοῖσι.

Prope autem me ſtans allocuta eſt nobiliſſima dearum;
  « Generoſe Laertiade, ſolers Vlyſſes;
« Vade nunc ad navem celerem et littus maris:
« Navem quidem omnium-primum ſubducite ad littus;
« Poſſeſſiones vero in ſpeluncis deponite, armaque omnia:
« Ipſe autem ſtatim revertere, et adduc dilectos ſocios.
  Sic dixit: at mihi perſuaſus eſt animus generoſus:
Perrexi autem ire ad navem celerem et littus maris.
Inveni deinde apud navem celerem dilectos ſocios,
Miſerabiliter lugentes, uberes lachrymas profundentes.
Vt vero cum villaticae vitulae circum vaccas armentales
Profectas ad mandram, poſtquam herba ſe-ſaturaverint,
Omnes ſimul vitulantur adverſae; neque amplius-ſtabula
Detinent, ſed crebro mugientes circum-currunt
Matres: ſic *circum* me illi, poſtquam viderunt oculis,

410 Πόριες] F. A. L.

Ver 405 Αἶψ' ἰέναι] *Barneſius* edidit ἂψ ἰέναι· Nec male, hoc quidem in loco, ſi in ullo Codice ita ſcriptum reperiſſet.

Ver. 408 Ἐπὶ νηΐ] *Al.* ἐν νηΐ.

Ver. 409 Κατὰ δάκρυ χέοντας] *Al.* καταδακρυχέοντας.

Ver. 410 Ὡς δ' ὅταν ἄγραυλοι πόρτιες] Ita Vulgati. *Barneſius* autem ex Exemplaribus nonnullis edidit πόριες. Quae vox (uti ipſe annotat) occurrit apud *Euripidem, Bacchae, ver.* 736; Καὶ τὴν μὲν ἂν προσεῖδες εὔθηλον πόριν. Caeterum *Henricus Stephanus* πόρτιες hic legit; et in annotationibus. Fortaſſe inquit ita excuſari poteſt πόρτιες, ut Αἰγύπτιη, ſecunda brevi. Sed hoc ut opinor, fieri vix poteſt, niſi ſequentibus duobus conſonantibus a quibus ſyllaba inchoari poſſit. Vide ad *Il.* β', 537. Veriſimilius videtur, ſi πόρτιες vera ſit lectio, pronuntiatum fuiſſe πόρτις, vel πόρτιες. *Clark.* Non primus *Stephanus* hic edidit πόρτιες, ut *Barneſius* tradit, ſed ed. Rom. In commentario *Euſtathii* editur quidem πόρτιες, ſed forte vitioſe. nam paullo poſt dicit: ὅτι δὲ πόρτιες λέγονται καὶ πόριες καὶ πόρτακες ἐδήλωσεν ἡ Ἰλιάς. p. 534. 28. *Ern.*

Ver. 412 Σκαίρουσιν ἐναντίαι] Virgil. *Pingueſque in gramine laeto Inter ſe adverſis luctantur cornibus baedi. Georgic.* II, 525.

Ibid. Σκαίρουσιν] *Al.* σπαίρουσιν.

Ibid. Οὐδέτι σηκοὶ] Scribendum diviſim οὐδ' ἔτι. *Ern.*

Ver. 413 Ἀμφιθέουσιν] *Barneſius* edidit ἀμφὶ θέουσιν.

Ver.

Δακρυόεντες ἔχυντο· δόκησε δ' ἄρα σφίσι θυμὸς
Ὣς ἔμεν, ὡς εἰ πατρίδ' ἱκοίατο καὶ πόλιν αὐτῶν
Τρηχείης Ἰθάκης, ἵνα τ' ἐτράφεν, ἠδ' ἐγένοντο·
Καί μ' ὀλοφυρόμενοι ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
  Σοὶ μὲν νοστήσαντι, διοτρεφὲς, ὡς ἐχάρημεν,
Ὡς εἴτ' εἰς Ἰθάκην ἀφικοίμεθα πατρίδα γαῖαν·
Ἀλλ' ἄγε, τῶν ἄλλων ἑτάρων κατάλεξον ὄλεθρον·
  Ὣς ἔφαν· αὐτὰρ ἐγὼ προσέφην μαλακοῖς ἐπέεσσιν·
Νῆα μὲν ἂρ πάμπρωτον ἐρύσσομεν ἤπειρόνδε,
Κτήματά τ' ἐν σπήεσσι πελάσσομεν ὅπλα τε πάντα·
Αὐτοὶ δ' ὀτρύνεσθε ἐμοὶ ἅμα πάντες ἕπεσθαι,
Ὄφρα ἴδηθ' ἑτάρους ἱεροῖς ἐν δώμασι Κίρκης,
Πίνοντας καὶ ἔδοντας· ἐπηετανὸν γὰρ ἔχουσιν.
  Ὣς ἐφάμην· οἱ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο·
Εὐρύλοχος δέ μοι οἶος ἐρύκανε πάντας ἑταίρους,
Καί σφεας φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
  Ἆ δειλοὶ, πόσ' ἴμεν; τί κακῶν ἱμείρετε τούτων,
Κίρκης ἐς μέγαρον καταβήμεναι; ἥ κεν ἅπαντας
Ἢ σῦς, ἠὲ λύκους ποιήσεται, ἠὲ λέοντας·

Lachrymabundi fuſi ſunt; viſusque eſt etiam ipſorum animus
Ita eſſe, ac ſi in patriam veniſſent et urbem ſuam
Aſperae Ithacae, ubi et nutriti, atque nati ſunt:
Et me lugentes verbis alatis allocuti ſunt;
  " Tibi quidem reverſo, Iovis alumne, ſic gratulamur,
" Ac ſi in Ithacam veniſſemus patriam terram:
" Sed age, caeterorum ſociorum narra interitum.
  Sic dixerunt: aſt ego allocutus ſum blandis verbis;
" Navem quidem omnium-primum ſubducamus in littus,
" Poſſeſſioneſque in ſpeluncis deponamus, armaque omnia:
" Vos autem properate me una omnes ſequi;
" Vt videatis ſocios ſacris in aedibus Circes,
" Bibentes et comedentes: affatim enim habent.
  Sic dixi: illi autem celeriter meis verbis paruerunt:
Eurylochus vero ſolus mihi detinebat omnes ſocios,
Et ipſos allocutus verba alata dixit;
  " Ah miſeri, quo imus? quid mala appetitis iſta,
" Circes ad aedes ut-deſcendatis? quae omnes
" Aut ſues, aut lupos reddat, aut leones;

417 Ἵν' ἔτραφεν] F. male. 426 ὄφρ' ἴδ.] F. A. R. male. 433 ἢ σῦς ἢ ἐλάφους] R.

Ver. 416 Αὐτῶν] *Barneſius* edidit αὐτῶν.

Ver. 417 et 463 Τρηχείης Ἰθάκης] Vide ſupra ad ι, 27; item ad *Il.* β', 633.

Ibid. Ἐτράφεν] Ita *Barneſius*. *Al.* ἔτραφεν, et τέτραφεν.

Ver. 422, 43 Ἐπέεσσιν· Νῆα] Scr. ἐπέεσσι, de more Homerico. *Ern.*

Ver. 429 Ἐρύκανε] *Barneſius* legendum coniicit ἐρύκακε. Quae vox Homero uſitatior. *Clark.* Nec habent Gloſſaria antiqua ἐρύκανε. *Ern.*

Ver. 433 Ἠὲ λύκους] *Euſtathius* in commentario citat, ἢ ἐλάφους.

Οἵ κεν οἱ μέγα δῶμα φυλάσσοιμεν καὶ ἀνάγκῃ.
Ὥσπερ Κύκλωψ ἕρξ᾽, ὅτε οἱ μέσσαυλον ἵκοντο
Ἡμέτεροι ἕταροι, σὺν δ᾽ ὁ θρασὺς εἵπετ᾽ Ὀδυσσεύς·
Τούτου γὰρ καὶ κεῖνοι ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο.
Ὣς ἔφατ᾽· αὐτὰρ ἔγωγε μετὰ φρεσὶ μερμήριξα,
Σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ,
Τῷ οἱ ἀποτμήξας κεφαλὴν οὖδάσδε πελάσσαι,
Καὶ πηῷ περ ἐόντι μάλα σχεδόν· ἀλλά μ᾽ ἑταῖροι
Μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλος·
Διογενὲς, τοῦτον μὲν ἐάσομεν, εἰ σὺ κελεύεις,
Αὐτοῦ πὰρ νηΐ τε μένειν, καὶ νῆα ἔρυσθαι·
Ἡμῖν δ᾽ ἡγεμόνευ᾽ ἱερὰ πρὸς δώματα Κίρκης.
Ὣς φάμενοι, παρὰ νηὸς ἀνήϊον ἠδὲ θαλάσσης.
Οὐδὲ μὲν Εὐρύλοχος κοίλῃ παρὰ νηῒ λέλειπτο,
Ἀλλ᾽ ἕπετ᾽· ἔδδεισεν γὰρ ἐμὴν ἔκπαγλον ἐνιπήν.
Τόφρα δὲ τοὺς ἄλλους ἑτάρους ἐν δώμασι Κίρκη
Ἐνδυκέως λοῦσέν τε, καὶ ἔχρισεν λίπ᾽ ἐλαίῳ·

" Qui ei magnam domum cuſtodiamus etiam neceſſitate.
" Sicut Cyclops fecit, quando ei ad caulam venerunt
" Noſtri ſocii, unaque hic audax comitatus eſt Vlyſſes:
" Huius enim etiam illi vecordia perierunt.
Sic dixit: at ego in mente cogitavi,
Stricto gladio longo, craſſo a femore,
Illo ei abſciſſum caput ad ſolum deiicere,
Etiamſi conſanguinitate *mihi* proximo; ſed me ſocii
Mollibus verbis retinebant aliunde alius;
" Iovis-alumne, hunc quidem ſinemus, ſi tu iubes,
" Hic apud navem manere, et navem cuſtodire:
" Nobis autem dux-*tu*-eſto ſacram ad domum Circes.
Sic locuti, a nave aſcendebant atque mari.
Neque quidem Eurylochus cavam apud navem relictus eſt,
Sed ſequebatur; veritus-eſt enim meas atroces minas.
Interea vero caeteros ſocios in aedibus Circe
Studioſe lavavit, et unxit pingui oleo;

439 Σπασάμενος] edd. vett. male. 450 ἔχρισε λίπ᾽] F. A. L. recte ut 364.

Ver. 435 Ὥσπερ Κύκλωψ ἕρξ᾽] Τὸ δὲ, ὡς Κύκλωψ ἐποίησεν, ἀδιανόητόν ἐστιν. Οὐ γὰρ δή πω καὶ ὁ Κύκλωψ μετέβαλε τοὺς περὶ τὸν Ὀδυσσέα ἐπὶ φυλακῇ τοῦ κατ᾽ αὐτὸν σπηλαίου, ἀλλ᾽ ἐθοινήσατο καὶ ἀπώλεσε, κατὰ τὸ τούτου ἀτασθαλίαις ὄλοντο. [*ver.* 437.] Μίμησις δὲ πάντως ἤθους τεταραγμένου, τὸ ἀδιανοήτως πλάττειν λαλοῦντα τὸν Εὐρύλοχον. *Euſtath.* Verum eo (ut opinor) hic praecipue reſpicit *Eurylochus*, quod Vlyſſis conſiliis obſecuti mala apud Cyclopem paſſi ſint: Τούτου γὰρ καὶ κεῖνοι ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο, *ver.* 437. Vide ſupra ad ι, 228.

Ver. 439 Σπασσάμενος] *Al.* Σπασάμενος. Quod primam corripit.

Ver. 440 Ἀποτμήξας] *Al.* ἀποπλήξας. *Clark.* Nempe Codd. quidam veteres apud *Euſtathium.* *Ern.*

Ver. 447 Λέλειπτο] Si λέλειπται dixiſſet, iam non conſtitiſſet Temporum ratio. Vide ad *Il.* α, 37; et δ, 492.

Ver. 448 Ἔδδεισεν γὰρ] Sic omnes edd. ſed ſatis erat ἔδδεισε γὰρ, ut habet *Euſtathius.* *Ern.*

Ver. 449 Τόφρα δὲ] *Al.* Τοφράδε.

Ver. 450 Ἔχρισεν λίπ᾽ ἐλαίῳ] Ita *Barneſius.*

Ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας οὔλας βάλεν, ἠδὲ χιτῶνας·
Δαινυμένους δ' ἄρα πάντας ἐφεύρομεν ἐν μεγάροισιν.
Οἱ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους εἶδον, φράσσαντό τε πάντα,
Κλαῖον ὀδυρόμενοι, περὶ δὲ στοναχίζετο δῶμα.
Ἡ δέ μευ ἄγχι στᾶσα προσηύδα δῖα θεάων·
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Μηκέτι νῦν θαλερὸν γόον ὄρνυτε· οἶδα καὶ αὐτὴ
Ἠμὲν ὅσ' ἐν πόντῳ πάθετ' ἄλγεα ἰχθυόεντι,
Ἠδ' ὅσ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου.
Ἀλλ' ἄγετ', ἐσθίετε βρώμην, καὶ πίνετε οἶνον,
Εἰσόκεν αὖτις θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι λάβητε,
Οἷον ὅτε πρώτιστον ἐλείπετε πατρίδα γαῖαν
Τρηχείης Ἰθάκης· νῦν δ' ἀσκελέες καὶ ἄθυμοι,
Αἰὲν ἄλης χαλεπῆς μεμνημένοι· οὐδέ ποθ' ὑμῖν
Θυμὸς ἐν εὐφροσύνῃ, ἐπεὶ ἦ μάλα πολλὰ πέποσθε.

Circumque deinde laenas pulchras induit atque tunicas:
Epulantes autem omnes invenimus in aedibus.
Hi vero poſtquam invicem conſpexerunt, reputaruntque omnia,
Flebant lugentes; circum autem gemiſcebat domus.
At prope me ſtans allocuta eſt nobiliſſima dearum;
" Generoſe Laërtiade, ſolers Vlyſſes,
" Ne amplius nunc uberem luctum excitetis: novi etiam ipſa
" Et quot in ponto paſſi-eſtis dolores piſcoſo,
" Et quot hoſtiles viri damna-intulerunt in terra
" Sed agite, comedite cibum, et bibite vinum,
" Donec rurſus animum intra praecordia receperitis;
" Qualem *habuiſtis*, quando primum relinquebatis patriam terram
" Aſperae Ithacae: nunc vero imbecilles et abiecti *eſtis*.
" Semper erroris duri recordati; neque unquam vobis
" Animus in laetitia *eſt*, quippe valde multa paſſi-eſtis.

451 χλαίνας καλὰς] F. A. L. 452 δ' εὖ π.] eaed. vulgatum melius: cum igitur iiſemus, reperimus etc. *ibid.* τούς γε ἐφ.] R. quod placet. 456 vid. *not.* 457 Μηκέτι] F. A. L. 460 πίετε] R.

neſius. Al. ἔχριτε λίπ' ἐλαίῳ. Quod et ferri poſſet. Vide ad *Il.* ά, 51. *Clark.* Immo hoc reponendum erat, quod omnes editiones veteres habent: ut ſupra. *Ern.*

Ibid. Λίπ' ἐλαίῳ] Virgil. *Pinguis olivi. Eclog.* V, 68.

Ver. 451 Ἄρα] *Deinceps.* —.

Ibid. Οὔλας] *Al.* καλάς.

Ver. 452 Ἄρα] *Al.* ἐδ.

Ibid. Πάντας] *Al.* τόσδε, et τούσγε.

Ver. 454 Στοναχίζετο] MS. a *Tho. Bentleio* collatus, στεναχίζετο. Vide ſupra ad *ver.* 10.

Ver. 456 Διογενὲς] Deeſt hic verſus in MS. a *Tho. Bentleio* collato. *Clark.* In ed. Rom. aſteriſco notatus eſt, quod eſt ſignum ſuſpectae fidei. Omittitur etiam ab *Euſtathio*, nec eſt dubitandum, eum eſſe ſpurium. Nam Circe alloquitur non Vlyſſem ſolum, ſed et ſocios. Add. λ', 91. *Ern.*

Ver. 457 Θαλερὸν] *Al.* συγερόν. *Clark.* Sic *Ariſtophanis* recenſionem habuiſſe tradit *Euſtathius*, ſed fide aliena: Ἀριστοφάνης δὲ, φασι, συγερὸν γράφει. *Ern.*

Ver. 459 Ἐπὶ χέρσου] *Al.* ἐπὶ χέρσῳ.

Ver. 460 Πίνετε] Apud *Euſtathium* in commentario πίετε. Vide infra ad π', 143.

Ver. 464 Αἰὲν] *Al.* Αἰεί.

Ver. 465 Πέποσθε] *Scholiaſtes* exponit πέπονθε, *Ariſtarchus* autem, notante *Eu-*

Ὣς ἔφαθ᾽· ἡμιν δ᾽ αὐτ᾽ ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
Ἔνθα μὲν ἤματα πάντα ελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
Ἥμεθα, δαινύμενοι κρέα τ᾽ ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·
Ἀλλ᾽ ὅτε δὴ ῥ᾽ ἐνιαυτὸς ἔην, περὶ δ᾽ ἔτραπον ὧραι,
Μηνῶν φθινόντων, περὶ δ᾽ ἤματα μακρὰ τελέσθη,
Καὶ τότε μ᾽ ἐκκαλέσαντες ἔφαν ἐρίηρες ἑταῖροι·
Δαιμόνι᾽, ἤδη νῦν μιμνήσκεο πατρίδος αἴης,
Εἴ τοι θέσφατόν ἐστι σαωθῆναι, καὶ ἱκέσθαι
Οἶκον ἐς ὑψόροφον, καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὣς ἔφαν· αὐτὰρ ἐμοίγ᾽ ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
Ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
Ἥμεθα, δαινύμενοι κρέα τ᾽ ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·
Ἦμος δ᾽ ἠέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,

Sic dixit: nobis autem continuo perſuaſus eſt animus generoſus.
Illic quidem diebus omnibus integrum in annum
Sedebamus, epulantes carnes copioſas, et vinum dulce:
Sed quando iam annus erat, et circumverterant horae,
Menſibus exeuntibus, dieſque longi circumacti ſunt;
Vtique tunc me evocato dixerunt dilecti ſocii;
« Infelix, iam nunc memor eſto patriae terrae,
« Si tibi fatale eſt ſervari, et pervenire
« Domum in excelſam, et tuam in patriam terram.
Sic dixerunt: at mihi perſuaſus eſt animus generoſus.
Sic tum quidem toto die ad ſolis occaſum
Sedebamus, epulantes carnes copioſas et vinum dulce:
Quando vero ſol occidit, et tenebrae ſupervenerunt,

470 Vid. *not.*

ſtathio, ſcribit πέπασθε· ὅπερ ἐστὶ κέκτησθε. Atqui alibi apud *Homerum* occurrit vox πέποσθε· vox πέπασθε nuſquam. Vide *Iliad.* γ′, 99; *Odyſſ.* ψ′, 53.

Ver. 466 Ὣς ἔφαθ᾽· ἡμῖν δ᾽ αὖτ᾽ ἐπεπείθετο] Virgil. *Sic ait; et cuncti dictis paremus ovantes.* *Aen.* III, 189.

Ver. 467 Ἔνθα μὲν] *Al.* Ἔνθα καί.

Ibid. τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν Ἥμεθα] Ovid. *Annua nos illic tenuit mora. Metam.* XIV, 308.

Ver. 469 Περὶ δ᾽ ἔτραπον ὧραι] Περιῆλθον δὲ πάλιν οἱ καιροὶ ἐπὶ τὴν ὥραν. *Schol.* *Al.* καὶ ἐπήλυθον ὧραι.

Ver. 470 Μηνῶν φθινόντων] Hic verſus (inquit *Henricus Stephanus*) in nonnullis editionibus non habetur; et, ſicut aliquot antea notati, hic quoque ex alio quopiam huius poëtae loco (ſcimus enim ſaepe ab eo repeti) irrepſiſſe videri poteſt. Deeſt hic verſus etiam in MS. a *Tho. Bentleio* collato. *Clark.* In noſtris abeſt ab ſola Rom. nec eius veſtigium in *Euſtathii* comm. *Ern.*

Ibid. Ἤματα μακρὰ] Virgil. *Saepe ego longos Cantando puerum memini me condere Soles.* *Eclog.* IX, 51.

Ver. 474 Οἶκον ἐς ὑψόροφον] *Al.* Οἶκον ἐϋκτίμενον.

Ver. 476, 477 Ὣς τότε — ἡδύ] Hi duo verſus ſunt in omnibus edd. Sed ita manifeſte ſunt inſiticii, ut mirer id neminem, quod quidem ſciam, animadvertiſſe. Nam de re, quae ineſt his verſibus, iam dictum *v.* 467. 468, ubi etiam eſt idem verſus ἥμεθα etc. et ſenſus eſt loco alieno. Nam Vlyſſes hic vult, ac debet dicere, quid poſt illam admonitionem ſociorum fecerit de parando abitu. Nec eſt veſtigium horum verſuum apud *Euſtathium.* Sunt autem hi verſus repetiti ex libro ſuperiori, ubi bis occurrunt. *Ern.*

Ver.

Οἱ μὲν κοιμήσαντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα·
Αὐτὰρ ἐγὼ Κίρκης ἐπιβὰς περικαλλέος εὐνῆς,
Γούνων ἐλλιτάνευσα, θεὰ δέ μευ ἔκλυεν αὐδῆς·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
Ὦ Κίρκη, τέλεσόν μοι ὑπόσχεσιν, ἥν περ ὑπέστης,
Οἴκαδε πεμψέμεναι· θυμὸς δέ μοι ἔσσυται ἤδη,
Ἠδ' ἄλλων ἑτάρων, οἵ μευ φθινύθουσι φίλον κῆρ,
Ἀμφ' ἔμ' ὀδυρόμενοι, ὅτε που σύγε νόσφι γένηαι.
Ὣς ἐφάμην· ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων·
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Μηκέτι νῦν ἀέκοντες ἐμῷ ἐνὶ μίμνετε οἴκῳ·
Ἀλλ' ἄλλην χρὴ πρῶτον ὁδὸν τελέσαι, καὶ ἱκέσθαι
Εἰς Ἀΐδαο δόμους καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης,
Ψυχῇ χρησομένους Θηβαίου Τειρεσίαο,
Μάντιος ἀλαοῦ, τοῦ τε φρένες ἔμπεδοί εἰσι·

Illi quidem decubuerunt per aedes obſcuras:
At ego Circes conſcenſo perpulcro lecto,
Ad-genua ſupplex-rogavi; dea vero meam audivit vocem;
Et ipſam compellans verba alata dixi;
« O Circe, perfice mihi promiſſum, quod ſcilicet pollicita-es,
« Domum *te me* miſſuram; animus nempe mihi impellitur iam,
« Et caeterorum ſociorum, qui mihi macerant charum cor,
« Circa me lugentes, quandocunque tu ſeorſum abſis.
Sic dixi: continuo vero reſpondebat nobiliſſima dearum;
« Generoſe Laërtiade, ſolers Vlyſſes,
« Ne amplius nunc inviti mea manete in domo:
« Sed aliam oportet primum viam perficere, et pervenire
« In Plutonis domos, et formidabilis Proſerpinae,
« Animam conſulturos Thebani Tireſiae,
« Vatis caeci, cuius utique mens integra eſt;

481 Ἐλιτάνευσα] F. A. L. 485 οἵ με φθινύθουσι] eaed. quod ferri poteſt, ſed μευ uſitatius in hac forma *Homero*.

Ver. 381 Γούνων ἐλλιτάνευσα] Τῶν γονάτων ἁψάμενος παρεκάλεσα. *Schol.*

Ibid. Ἐλλιτάνευσα] *Al.* ἐλιτάνευσα. Vide ſupra ad ver. 264.

Ver. 484 Θυμὸς δέ μοι ἔσσυται ἤδη, Ἠδ' ἄλλων ἑτάρων] Τὸ δὲ, θυμὸς μοι ἠδ' ἄλλων ἑτάρων, καινῶς μὲν συντέτακται· θεραπεύεται δὲ ὡς ἀντίπτωσις· οἷον, θυμὸς ἐμοῦ καὶ τῶν ἄλλων· ἢ, ἐμοὶ καὶ τοῖς ἄλλοις. *Euſtath.* Atqui aeque facile ſcribere potuiſſet *Homerus* θυμὸς δ' ἐμοῦ ἔσσυται, vel etiam Ἠδ' ἄλλοις ἑτάροις, ſi ita dictum oportuiſſet.

Ver. 487 Ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο] Hic rurſus αὐτίκα capiendum *viciſſim*, ut et v. 503. de quo ſupra iam dixi. *Ern.*

Ver. 490 Ἀλλ' ἄλλην χρὴ πρῶτον ὁδὸν τελέσαι] Virgil. *Ante et Trinacria lentandus remus in unda, Et ſalis Auſonii luſtrandum navibus aequor, Infernique lacus. Aen.* III, 384.

Ver. 492 Χρησομένους] Vide ſupra ad θ', 79, 81.

Ibid. Θηβαίου Τειρεσίαο] Αὕτη δὲ (Τειρεσίου θυγατὴρ) τὴν μαντικὴν τοῦ πατρὸς οὐδὲν ἧττον εἰδυῖα, πολὺ μᾶλλον, ἐν τοῖς Δελφοῖς διατρίψασα, τὴν τέχνην ἐπηύξησε. φύσει δὲ θαυμαστῇ κεχορηγημένη, χρησμοὺς ἔγραψε παντοδαποὺς, διαφόρους ταῖς κατασκευαῖς. Παρ' ἧς φασὶ καὶ τὸν ποιητὴν Ὅμηρον πολλὰ τῶν ἐπῶν σφετερισάμενον, κοσμῆσαι τὴν ἰδίαν ποίησιν. *Diodor. Sicul. Hiſt. Lib.* IV.

Ver. 493 Μάντιος ἀλαοῦ] Διότι διέλυσε δύο δράκοντας ἐν τῷ Κιθαιρῶνι μιγνυμένους, καὶ παρατηρήσας τὴν δράκαιναν ἀνεῖλεν, καὶ

Τῷ καὶ τεθνειῶτι νόον πόρε Περσεφόνεια,
Οἴῳ πεπνῦσθαι· τοὶ δὲ, σκιαὶ ἀΐσσουσι.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐμοίγε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ·
Κλαῖον δ' ἐν λεχέεσσι καθήμενος· οὐδέ τι θυμὸς
Ἤθελ' ἔτι ζώειν καὶ ὁρᾷν φάος ἠελίοιο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κυλινδόμενός τε κορέσθην,
Καὶ τότε δή μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
Ὦ Κίρκη, τίς γὰρ ταύτην ὁδὸν ἡγεμονεύσει;
Εἰς Ἅϊδος δ' οὔπω τις ἀφίκετο νηῒ μελαίνῃ.

Cui etiam mortuo mentem praebuit Proſerpina,
" Solus ut ſapiat; reliqui vero, umbrae circumvolitant.
Sic dixit: at mihi confractum eſt charum cor:
Flebam autem in lecto deſidens, neque omnino animus
Volebat amplius vivere, et videre lumen ſolis.
Caeterum poſtquam flendoque volutandoque ſatiatus fueram,
Tum vero deinceps ipſam verbis reſpondens allocutus ſum;
" O Circe, quiſnam enim huius itineris dux erit?
" Ad Orcum autem nondum quiſquam pervenit nave nigra.

ὅτως ἐγένετο γυνή· καὶ πάλιν τὸν ἄρσενα, καὶ ἀπέλαβε τὴν ἰδίαν φύσιν. Ζεὺς δὲ καὶ Ἥρα, ἐπεὶ ἑκατέρων μετέσχεν, κριτὴν αὐτὸν εἵλοντο, τίς μᾶλλον ἥδεται ἐν συνουσίᾳ, ὁ ἀνὴρ, ἢ ἡ γυνή; ὁ δὲ εἶπεν, Οἴην μὲν μοῖραν δέκα μοιρῶν τέρπεται ἀνήρ· Τὰς δέκα δ' ἐμπίπλησι γυνὴ τέρπουσα νόημα. Διὸ ἡ μὲν Ἥρα ὀργισθεῖσα ἐπήρωσεν αὐτόν· ὁ δὲ Ζεὺς τὴν μαντικὴν ἔδωκεν. *Schol.* Vide et *Schol.* ad *Lycophron. Caſſandr. ver.* 683.

Ibid. Ἀλαοῦ] Vox ἀλαὸς, inquit *Barneſius*, hoc in loco *Duas* Priores habet *longas*; Primam ob λ' *ectaticum*, *Secundam* ob *Hiatum* per quem τεχνικῶς στέρησίς τις innuitur; alias utraſque breves. Atqui *Primam* fortaſſe producit haec vox eadem ratione ac ἐλώρια, *Iliad.* ά, 4: *Secundam* autem natura, ut opinor, longam habet, etſi nonnunquam (ut ſupra θ', 195) propter ſequentem vocalem corripiat. Vide ad *Il.* ς, 24.

Ver. 494 Τῷ καὶ τεθνειῶτι νόον] Καὶ οἵ γε ἀρχαῖοι τὸ παρὰ τῶν θεῶν ἐπρέσβευον μᾶλλον καὶ ἐσέμνυνον· καὶ διὰ τοῦτο καὶ ὁ χρηστηριαζόμενος ἦν τότε πολύς — Καὶ διὰ τοῦτο καὶ οἱ μάντεις ἐτιμῶντο, ὥστε καὶ βασιλείας ἀξιοῦσθαι, ὡς τὰ παρὰ τῶν θεῶν ἡμῖν ἐκφέροντες παραγγέλματα καὶ ἐπανορθώματα καὶ ζῶντες καὶ ἀποθανόντες· καθάπερ καὶ ὁ Τειρεσίας. Τῷ καὶ τεθνηῶτι νόον πόρε Περσεφόνεια, οἴῳ πεπνῦσθαι· τοὶ δὲ σκιαὶ ἀΐσσουσι. *Strabo, Geograph. Lib.* XVI, *pag.* 1105 *al.* 762. Vide et *Lucian. de Aſtrologia haud longe a fine.*

Ver. 495. Οἴῳ πεπνῦσθαι· τοὶ δὲ] Similiter *Callimachus*, de eodem *Tireſia*: Καὶ μόνος, εὖτε θάνῃ, πεπνυμένος ἐν νεκύεσσι φοιτάσει, μεγάλῳ τίμιος Ἀγεσίλᾳ. *Hymn.* εἰς Λουτρὰ τῆς Παλλάδος, *ver.* 129. " Amphiaraus et Tireſias — clari et praeſtantes viri, qui avibus et ſignis admoniti futura dicebant. Quorum de altero etiam apud inferos Homerus ait, " *ſolum ſapere, caeteros umbrarum vagari* " *modo. Cic. de Divinat. Lib.* I, §. 40. Ἔτι δὲ νέος ὢν [ὁ Σκιπίων,] τοσαύτην εἶχε δόξαν ἀνδρείας καὶ συνέσεως, ὥστε Κάτωνα μὲν τὸν πρεσβύτερον εἰπεῖν ἐρωτηθέντα περὶ τῶν ἐν Καρχηδόνι στρατευομένων, ἐν οἷς καὶ Σκιπίων ἦν, Οἶος πέπνυται, τοὶ δὲ σκιαὶ ἀΐσσουσιν. *Plutarch. Apophthegm.* De *Chryſippo* etiam verſum hunc uſitatum refert *Diogenes Laërtius, Lib.* VII, in *Chryſippo.* Caeterum vituperat hunc *Homeri* locum *Plato, de Republ. Lib.* III, *ſub initio.*

Ver. 501 Ὦ Κίρκη, τίς γὰρ] Σημείωσαι δὲ ὅτι ἐν τῷ Ὦ Κίρκη, τίς γὰρ ταύτην ὁδὸν ἡγεμονεύσει; δοκεῖ πάντη καὶ ἐκ περισσοῦ κεῖσθαι ὁ αἰτιολογικὸς σύνδεσμος. *Euſtath.* Minus recte. Refertur enim iſtud γὰρ ad id quod eleganter reticetur: *Nequaquam eo ire poſſum; Quis ENIM etc.* Quo modo et ipſe poſtea explicat *Euſtathius*: Θεραπευθείη δ' ἂν λόγῳ ἐλλείψεως· ἵνα λέγῃ ὅτι Ὦ Κίρκη, ἀδύνατα φῄς· τίς γὰρ εἰς ᾅδου ἡγεμονεύσει. Καὶ ἔχει πολὺ τὸ σεμνὸν ἡ τοιαύτη ἔλλειψις. Vide ſupra ad *ver.* 174, 190.

Ibid. Ταύτην ὁδὸν ἡγεμονεύσει] Τὸ δὲ, ταύτην ὁδὸν, ἔλλειψιν ἔχει καὶ νῦν προθέσεως· ἵνα ᾖ, εἰς ταύτην ὁδὸν ἡγεμονεύσει. *Euſtath.*

Atqui

Ὣς ἐφάμην· ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων·
Διογενὲς Λαερτιάδη πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Μή τι τοι ἡγεμόνος γε ποθὴ παρὰ νηὶ μελέσθω·
Ἱστὸν δὲ στήσας, ἀνὰ δ' ἱστία λευκὰ πετάσσας,
Ἧσθαι· τὴν δέ κέ τοι πνοιὴ βορέαο φέρῃσιν.
Ἀλλ' ὁπότ' ἂν δὴ νηὶ δι' Ὠκεανοῖο περήσῃς,
Ἔνθ' ἀκτή τε λάχεια καὶ ἄλσεα Περσεφονείης,
Μακραί τ' αἴγειροι, καὶ ἰτέαι ὠλεσίκαρποι·
Νῆα μὲν αὐτοῦ κέλσαι ἐπ' Ὠκεανῷ βαθυδίνῃ,
Αὐτὸς δ' εἰς Ἀΐδεω ἰέναι δόμον εὐρώεντα.
Ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε ῥέουσι,

Sic dixi: continuo vero reſpondebat nobiliſſima dearum:
" Generoſe Laërtiade, ſolers Vlyſſes,
" Minime tibi ducis deſiderium apud navem curae-ſit:
" Malo autem erecto, veliſque albis expanſis,
" Sede; illam vero tibi flatus Boreae ferat.
" Sed cum iam nave per Oceanum traieceris,
" Vbi littuſque humile et luci Proſerpinae,
" Excelſaeque populi, et ſalices fructum-perdentes:
" Navem quidem illuc appelle in Oceano profundo-vorticibus,
" Ipſe autem in Plutonis eas domum ſqualidam.
" Ibi quidem in Acherontem Pyriphlegethonque fluunt,

505 Τοι] abeſt R.

Atqui eadem phraſi alibi utitur Poëta: Τὸν δ' αἶψ' ἠνώγεα αὐτὴν ὁδὸν ἡγήσασθαι. Supra *ver.* 263.

Ver. 506 Ἀνὰ δ' ἱστία] *Al.* ἀνά θ' ἱστία.

Ver. 509 Ἔνθ' ἀκτή τε λάχεια] Ἐμύθευον δ' οἱ πρὸ ἡμῶν ἐν τῷ Ἀόρνῳ τὰ περὶ τὴν νεκυΐαν τὴν Ὁμηρικήν· καὶ δὴ καὶ νεκυομαντεῖον ἱστοροῦσιν ἐνταῦθα γενέσθαι, καὶ Ὀδυσσέα εἰς τοῦτο ἀφικέσθαι. *Strabo, Geograph. Lib.* V, *pag.* 374, *al.* 244. Caeterum *Barneſius* hic legendum vult, ἀκτή τ' ἐλάχεια. Quo modo legiſſe videtur *Scholiaſtes.* Vide ſupra ad ι, 116. Codices a *Tho. Bentleio* collati et hic legunt λάχεια.

Ver. 510 Μακραί τ' αἴγειροι] Vide ſupra ad ι, 238. *Al.* Κλῆθραί τ' αἴγειροί τε.

Ibid. Καὶ ἰτέαι ὠλεσίκαρποι] Ἐπειδὴ τὸ ἄνθος ἀποβάλλουσι· ἢ ἐπεὶ οἱ πίνοντες ἄνθος ἰτέας ἄγονοι διαμένουσι. *Schol.* Ἀλλὰ τὴν Ἰτέαν ταχὺ προκαταβάλλειν, πρὸ τοῦ τελείως ἁδρῦναι καὶ πέψαι, τὸν καρπόν. Διὸ καὶ τὸν Ποιητὴν οὐ κακῶς προσαγορεύειν αὐτὴν ὠλεσίκαρπον. *Theophraſt. Hiſt. Plant. Lib.* III, *cap.* 2, *ipſo initio.* *Aelianus* autem, de *Animal. Lib.* IV, *cap.* 23, ſecundum poſteriorem *Scholiaſtis* interpretationem exponit; male. Vide et *Plin. Nat. Hiſt. Lib.* XVI, *cap.* 26.

Ver. 512 Δόμον εὐρώεντα] Vide ad *Il.* υ, 65.

Ver. 513 Ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε ῥέουσι, Κώκυτός θ'] Τοῦτο τὸ σχῆμα καλεῖται προδιεζευγμένον, καὶ καθ' ὑπερβατόν· ὑπ' ἐνίων δὲ Ἀλκμανικόν. *Schol.* Similiter *Iliad.* ε, 774: Ἧχι ῥοὰς Σιμόεις συμβάλλετον ἠδὲ Σκάμανδρος. Et *Iliad.* υ, 138, in nonnullis editt. Εἰ δέ κ' Ἄρης ἄρχωσι μάχης ἠδὲ Φοῖβος Ἀπόλλων. Ἐν τούτοις ἐν μέσῳ κεῖται, ὃ ἔδει ἐπάγεσθαι. *Porphyr. Quaeſt. Homeric.* 7, *ſub fine.*

Ibid. Ἀχέροντα — Κώκυτός θ'] Πρὸς δὲ τῇ Κιχύρῳ λίμνη τέ ἐστιν Ἀχερουσία καλουμένη, καὶ ποταμὸς Ἀχέρων· ῥεῖ δὲ καὶ Κώκυτος ὕδωρ ἀτερπέστατον. Ὅμηρός τέ μοι δοκεῖ ταῦτα ἑωρακώς, ἔς τε τὴν ἄλλην ποίησιν ἀποτολμῆσαι τῶν ἐν ᾅδου, καὶ δὴ καὶ τὰ ὀνόματα τοῖς ποταμοῖς ἀπὸ τῶν ἐν Θεσπρωτίδι θέσθαι. *Pauſan. lib.* I, *cap.* 17.

Ibid. Πυριφλεγέθων τε] Ποταμὸς ἐν ᾅδου. *Schol.* Virgil. *Quae rapidus flammis ambit torrentibus amnis, Tartareus Phlegethon. Aen.* VI, 550.

Κώκυτός θ', ὃς δὴ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀποῤῥώξ.
Πέτρη τε, ξύνεσις τε δύω ποταμῶν ἐριδούπων.
Ἔνθα δ' ἔπειθ', ἥρως, χριμφθεὶς πέλας, ὥς σε κελεύω,
Βόθρον ὀρύξαι ὅσον τε πυγούσιον ἔνθα καὶ ἔνθα·
Ἀμφ' αὐτῷ δὲ χοὴν χεῖσθαι πᾶσιν νεκύεσσι,
Πρῶτα μελικρήτῳ, μετέπειτα δὲ ἡδέϊ οἴνῳ,
Τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι· ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ παλύνειν.
Πολλὰ δὲ γουνοῦσθαι νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα,
Ἐλθὼν εἰς Ἰθάκην, στεῖραν βοῦν, ἥτις ἀρίστη,
Ῥέξειν ἐν μεγάροισι, πυρήν τ' ἐμπλησέμεν ἐσθλῶν.
Τειρεσίῃ δ' ἀπάνευθεν ὄϊν ἱερευσέμεν οἴῳ,
Παμμέλαν', ὃς μήλοισι μεταπρέπει ὑμετέροισιν.
Αὐτὰρ ἐπὴν εὐχῇσι λίσῃ κλυτὰ ἔθνεα νεκρῶν,
Ἔνθ' ὄϊν ἀρνειὸν ῥέζειν, θῆλύν τε μέλαιναν,

" Cocytuſque, qui ſcilicet Stygis aquae eſt rivus;
" Rupeſque eſt, et concurſus duorum fluminum ſonororum.
" Illic autem deinde, heros, admotus prope, ut te iubeo,
" Foſſam fode magnitudine cubitalem quaquaverſum:
" Circa illam autem libamen funde omnibus mortuis,
" Primum mulſo, deinde vero dulci vino,
" Tertium itidem aqua; farinamque albam inſperge.
" Valde vero precare manium inania capita, *vovens*,
" Vbi - veneris in Ithacam, ſterilem vaccam, quaecunque optima,
" Sacrificaturum *te* in aedibus, pyramque impleturum rebus bonis.
" Tireſiae vero ſeparatim arietem ſacrificaturum ſoli,
" Prorſus - nigrum, qui inter oves excellat veſtras.
" Caeterum poſtquam precibus oraveris inclytas gentes mortuorum,
" Ibi ovem marem ſacrifica, foeminamque nigram,

518 Πᾶσι] edd. praeter R. vid. *not.* 520 τὸ τρίτον δ' αὖ] edd. vett. male. 521 κάρηντα] R. quae ſi lectio vera eſt, nec vitioſa errore operarum, eſt a κάρηαρ, καρήατος, unde κάρητος, κάρητι apud poëtas. Sed in h. l. non ſic legerint veteres neceſſe eſt, nec enim poſſent dubitare, utrum κάρητος ſit a κάρηαρ an a κάρης maſculino, ut eſt apud *Euſtath.* qui h. l. habet κάρηνα. 527 ῥέξειν] edd. vett. quod verum eſt. ſic ante *v.* 523.

Ver. 514 Στυγὸς ὕδατος] Vide ſupra ad θ, 185.

Ver. 517 Βόθρον ὀρύξαι ὅσον τε] *Al.* Βόθρον ὄρυξον ὅσον τε. *Al.* Βόθρον ὄρυξ' ὅσσον τε. Vide autem infra ad λ', 25.

Ibid. Πυγούσιον] Ὁ πηχυαῖος μάλιστα δὴ, κατὰ τοὺς Παλαιοὺς, ὁ πυγονιαῖος. — Ἔστι δὲ πυγὼν τὸ ἀπὸ ἀγκῶνος μέχρι δακτύλων κεκαμμένων, ὃ ἐστι συνεσπγγμένων, διάστημα. *Euſtath.*

Ver. 518 Χοὴν] Τὴν τοῖς νεκροῖς ἐπιχεομένην χύσιν. *Schol.*

Ibid. Πᾶσιν νεκύεσσι] Ita *Barneſius.* *Al.* πᾶσι νεκύεσσι. Quod pronuntiatu idem. Vide ad *Il.* ά, 51. *Clark.* Immo quod verum eſt, nec mutari debebat. Add. λ', 26. *Ern.*

Ver. 519 Μελικρήτῳ] Τῷ μετὰ γάλακτος μέλιτι. *Schol.*

Ver. 520 Ὕδατι· ἐπὶ] Vide ad *Il.* τ', 35; et ψ, 285; item infra ad ώ, 493.

Ver. 523 Ῥέξειν ἐν μεγάροισι] *Al.* Ῥέξειν τ' ἐν μεγάροισι.

Ver. 525 Ὑμετέροισιν] Mallem, inquit *Barneſius*, legere ἡμετέροισι. Sed minus recte; ut liquet ex λ', 33, infra.

Ver. 527 Ἔνθ' ὄϊν ἀρνειὸν ῥέζειν] Silius; *Mactare repoſtis Mox umbris (inquit) conſueta piacula nigras Sub lucem pecudes recluſaeque abdere terrae Manantem iugulis*

Εἰς Ἔρεβος στρέψας, αὐτὸς δ' ἀπονόσφι τραπέσθαι,
Ἱέμενος ποταμοῖο ῥοάων· ἔνθα δὲ πολλαὶ
Ψυχαὶ ἐλεύσονται νεκύων κατατεθνειώτων.
Δὴ τότ' ἔπειθ' ἑτάροισιν ἐποτρῦναι καὶ ἀνῶξαι
Μῆλα, τὰ δὴ κατέκειτ' ἐσφαγμένα νηλέϊ χαλκῷ,
Δείραντας κατακῆαι· ἐπεύξασθαι δὲ θεοῖσιν,
Ἰφθίμῳ τ' Ἀΐδῃ καὶ ἐπαινῇ Περσεφονείῃ.
Αὐτὸς δὲ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
Ἧσθαι, μηδὲ ἐᾷν νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα
Αἵματος ἆσσον ἴμεν, πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι.
Ἔνθα τοι αὐτίκα μάντις ἐλεύσεται, ὄρχαμε λαῶν,
Ὅς κέν τοι εἴπῃσιν ὁδὸν καὶ μέτρα κελεύθου,
Νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεαι ἰχθυόεντα.
Ὣς ἔφατ'· αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν ἠώς.
Ἀμφὶ δέ με χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα ἕσσεν·
Αὐτὴ δ' ἀργύφεον φᾶρος μέγα ἕννυτο Νύμφη
Λεπτὸν καὶ χαρίεν, περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἰξυῖ,
Καλὴν, χρυσείην· κεφαλῇ δ' ἐπέθηκε καλύπτρην.

« Ad Erebum verſos; ipſe vero ſeorſum averſus-ſis,
« Contendens ad fluvii fluenta: ibi vero multae
« Animae accedent mortuorum defunctorum.
« Tum vero deinde ſocios hortare et iube
« Pecudes, quae iam iaceant mactatae ſaevo ferro,
« Excoriatas comburere; votaque facere diis,
« Praepotentique Plutoni, et formidabili Proſerpinae.
« Ipſe autem gladio acuto ſtricto a femore
« Sede, neque ſine manium inania capita
« Ad ſanguinem prope accedere, antequam Tireſiam ſciſcitatus-fueris.
« Ibi tibi ſtatim vates adveniet, dux populorum,
« Qui tibi dicat iter et menſuras viae,
« Reditumque, ut per pontum proficiſcaris piſcoſum.
Sic dixit: ſtatim autem aureo-ſolio venit aurora:
Mihi vero laenamque, tunicamque, veſtimenta induit:
Ipſa autem candidam togam ingentem induit Nympha
Tenuem et venuſtam, zonamque circumpoſuit lumbis
Pulchram, auream; capitique impoſuit calyptram.

528 Τρέψας] F. A. L. quod ſaltem lenius ob finalem verbi praecedentis.

gulis ſpirantum caede cruorem. Tunc populos tibi regna ſuos pallentia mittent. XIII, 404.

Ver. 528 Στρέψας] *Al.* τρέψας.

Ver. 530 Νεκύων κατατεθνειώτων] Vide ad *Il.* π', 526.

Ver. 533 Δείραντας] MS. a *Tho. Bentleio* collatus, et hic et infra λ', 46, ubi idem verſus occurrit, legit Δείραντες.

Ver. 535 Αὐτὸς δὲ ξίφος ὀξὺ] Silius: *Eductumque tene vagina interritus enſem. Quaecunque ante animae tendunt potare cruorem, Disiice; dum caſtae procedat imago Sibyllae.* XIII, 442.

Ver. 541 Ἤλυθεν] Ex Aoriſto ἤλυθον, non ex Perfecto ἤλυθα. Vide ad *Il.* ά, 37.

Ver. 544 Ἰξυΐ] Pronuntiabatur ἰξῦ, vel ἰξυΐ.

Αὐτὰρ ἐγὼ διὰ δώματ᾽ ἰὼν ὤτρυνον ἑταίρους,
Μειλιχίοις ἐπέεσσι παρασταδὸν ἄνδρα ἕκαστον·
Μηκέτι νῦν εὕδοντες ἀωτεῖτε γλυκὺν ὕπνον·
Ἀλλ᾽ ἴομεν· δὴ γάρ μοι ἐπέφραδε πότνια Κίρκη.
Ὣς ἐφάμην· τοῖσιν δ᾽ ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
Οὐδὲ μὲν οὐδ᾽ ἔνθεν περ ἀπήμονας ἦγον ἑταίρους·
Ἐλπήνωρ δέ τις ἔσκε νεώτατος, οὐδέ τι λίην
Ἄλκιμος ἐν πολέμῳ, οὔτε φρεσὶν ἧσιν ἀρηρώς,
Ὅς μοι ἄνευθ᾽ ἑτάρων ἱεροῖς ἐν δώμασι Κίρκης,
Ψύχεος ἱμείρων κατελέξατο οἰνοβαρείων·
Κινυμένων δ᾽ ἑτάρων ὅμαδον καὶ δοῦπον ἀκούσας,
Ἐξαπίνης ἀνόρουσε, καὶ ἐκλάθετο φρεσὶν ἧσιν
Ἄψοῤῥον καταβῆναι ἰὼν ἐς κλίμακα μακρήν·
Ἀλλὰ καταντικρὺ τέγεος πέσεν· ἐκ δέ οἱ αὐχὴν
Ἀστραγάλων ἐάγη, ψυχὴ δ᾽ ἄϊδόσδε κατῆλθεν·
Ἐρχομένοισι δὲ τοῖσιν ἐγὼ μετὰ μῦθον ἔειπον·
Φάσθε νύ που οἴκονδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
Ἔρχεσθ᾽· ἄλλην δ᾽ ἧμιν ὁδὸν τεκμήρατο Κίρκη

At ego per domum profectus hortabar ſocios,
Mollibus verbis aſtans virum unumquemque;
« Ne amplius nunc dormientes carpite dulcem ſomnum;
« Sed eamus: iam enim me monuit veneranda Circe.
Sic dixi: illis vero perſuaſus eſt animus generoſus.
Neque quidem vel illinc incolumes abduxi ſocios:
Elpenor nempe quidam erat minimus-natu, neque valde
Fortis in bello, neque mente ſua aptus,
Qui mihi ſeorſum a ſociis, ſacris in aedibus Circes,
Refrigerii cupiens decubuit vino-gravatus:
Moventium autem *ſe* ſociorum tumultu et ſtrepitu audito,
Repente experrexit, et oblitus-eſt mente ſua
Retrorſum deſcendere, profectus ad ſcalam longam;
Sed recta de tecto decidit: ei autem cervix
Ex articulis fracta eſt: anima vero ad orcum deſcendit.
Venientibus autem illis ego ſermonem dixi;
« Exiſtimatis iam fortaſſis domum, charam ad patriam terram
« Profecturos: aliud vero nobis iter deſignavit Circe

563 Ἔρχεσθαι] F. A. L. et ἡμῖν] F. male.

Ver. 548 Ἀωτεῖτε] Vide ſupra ad ά, 443.

Ver. 549 Ἐπέφραδε] Vide ad *Il.* β', 314; et ξ', 500.

Ver. 555 Ψύχεος ἱμείρων] Ἀναψύξαι διὰ τὸ πνῖγος καὶ τὴν μέθην ἐπιθυμῶν τῆς αὔρας. *Schol.*

Ver. 556 Ὅμαδον καὶ δοῦπον] Vide ad *Il.* δ', 455.

Ver. 559 Καταντικρὺ] *Al.* κατ᾽ ἀντικρύ.

Ver. 562 Φάσθε] *Al.* φάσθε. Minus recte. Vide ad *Il.* ξ', 471.

Ver. 563 Ἄλλην δ᾽ ἧμιν ὁδὸν τεκμήρατο Κίρκη] Ovid. *Reſides et deſuetudine tardi Rurſus inire fretum, rurſus dare vela iubemur. Ancipiteſque vias, et iter Titania vaſtum Dixerat, et ſaevi reſtare pericula ponti.* *Metam.* XIV, 436.

Ver.

Εἰς Ἀΐδαο δόμους καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης,
Ψυχῇ χρησομένους Θηβαίου Τειρεσίαο.
Ὣς ἐφάμην· τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ·
Ἑζόμενοι δὲ καταῦθι γόων, τίλλοντό τε χαίτας.
Ἀλλ᾽ οὐ γάρ τις πρῆξις ἐγίνετο μυρομένοισιν.
Ἀλλ᾽ ὅτε δή ῥ᾽ ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης
Ἤιομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες,
Τόφρα δ᾽ ἄρ᾽ οἰχομένη Κίρκη παρὰ νηῒ μελαίνῃ,
Ἀρνειὸν κατέδησεν ὄϊν, θῆλύν τε μέλαιναν,
Ῥεῖα παρεξελθοῦσα· τίς ἂν θεὸν οὐκ ἐθέλοντα
Ὀφθαλμοῖσιν ἴδοιτ᾽, ἢ ἔνθ᾽, ἢ ἔνθα κιόντα;

« Ad Plutonis domum, et formidabilis Proſerpinae,
« Animam conſulturos Thebani Tireſiae.
Sic dixi: illis vero confractum eſt charum cor.
Deſidentes autem illic flebant, vellebantque capillos:
Sed neque ullus profectus fiebat lugentibus.
At quando iam ad navem celerem et littus maris
Ibamus triſtes, uberes lachrymas profundentes;
Interea utique vadens Circe ad navem nigram
Maſculam alligavit ovem, foeminamque nigram,
Facile clam-praetergreſſa: quis deum nolentem
Oculis viderit, aut huc, aut illuc profectum?

Ver. 565 Χρησομένους] *Al.* χρησομένοις.

Ver. 567 Καταῦθι] *Al.* κατ᾽ αὖθι.

Ver. 568 Ἀλλ᾽ οὐ γάρ τις πρῆξις] Vide ſupra ad *ver.* 202. *Barneſius* legendum coniicit, Ἀλλ᾽ οὐκ ἄρ τις.

Ver. 572 Ἀρνειὸν κατέδησεν ὄϊν, θῆλύν τε] Quibus videlicet ſacra faceret *Vlyſſes*, uti ipſa ei praeceperat ſupra *ver.* 527. Vide et infra ad λ', 35. 45. Caeterum *Meric. Caſaubonus*, *de nupera Homeri Editione*, *Diſſertat.* I, hic legi vult, Ἀρνειὸν κατέδησεν, ὄϊν θῆλύν τε· ut vox ὄϊν non ad Ἀρνειὸν, ſed ad θῆλυν ſolummodo referatur. Sed minus recte: Vt liquet ex *ver.* 527 ſupra: Ἔνθ᾽ ὄϊν ἀρνειὸν ῥέζειν θῆλύν τε μέλαιναν.

Ver. 573 Παρεξελθοῦσα] Λάθρα ποιήσασα. *Schol.*

Ver. 573 Τίς ἂν θεὸν οὐκ ἐθέλοντα Ὀφθαλμοῖσιν ἴδοιτ᾽] Τὸν πάνθ᾽ ὁρῶντα, καὶ αὐτὸν οὐχ ὁρώμενον. *Euripid. apud Clem. Alexandrin. Admonit. ad Gentes.* Οὐδέ τις αὐτὸν Εἰσοράᾳ θνητῶν, αὐτὸς δέ γε πάντας ὁρᾶται. *Orpheus apud Eundem, Strom. Lib.* V. *Tenuis enim natura Deûm, longeque remota Senſibus a noſtris.* *Lucret.* V, 149.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Λ.

Ὑπόθεσις τῆς Ῥαψῳδίας Λ.

Ἀπαγγέλλει, πῶς κατὰ Κίρκης ἐντολὰς εἰς ᾅδου κατῆλθε· καὶ ὡς ἤκουσε Τειρεσίου, τοῦ μάντεως, περὶ τῆς ἑαυτοῦ καὶ τῶν ἄλλων σωτηρίας· καὶ ὡς τοὺς ἥρωας καὶ τὰς ἡρωΐδας εἶδεν ἐν ᾅδου, καὶ τὴν μητέρα, καὶ τῶν ἐς Ἴλιον συστρατευσάντων ἐνίους, καὶ τῶν ἐν ᾅδου κολαζομένων τινάς.

Ἐπιγραφαί.

Νεκυομαντεία, ἤ, Νεκυΐα.

Ἄλλως,

Λάμβδα δ' ἐν Ἀΐδεω ψυχαῖς ἐνετύγχαν' Ὀδυσσεύς.

Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλθομεν, ἠδὲ θάλασσαν,
Νῆα μὲν ἂρ πάμπρωτον ἐρύσσαμεν εἰς ἅλα δῖαν·
Ἐν δ' ἱστὸν τιθέμεσθα καὶ ἱστία νηῒ μελαίνῃ·
Ἐν δὲ τὰ μῆλα λαβόντες ἐβήσαμεν, ἐν δὲ καὶ αὐτοὶ
Βαίνομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες·
Ἡμῖν δ' αὖ κατόπισθε νεὼς κυανοπρῴροιο

Lib. XI.

Caeterum poſtquam ad navem veniſſemus et mare,
Navem quidem omnium-primum deduximus in mare vaſtum;
Malumque impoſuimus et vela navi nigrae:
Pecudes autem ſumptas induximus; ipſique deinde
Ingrediebamur dolentes, uberes lachrymas profundentes.
Nobis vero dein pone navem caeruleam-prora

4 Ἂν δὲ καὶ] R. 6 μετόπισθε] A. L.

Ver. 2 Ἐρύσσαμεν εἰς ἅλα δῖαν] Sic ſupra δ', 577; Νῆας μὲν πάμπρωτον ἐρύσσαμεν εἰς ἅλα δῖαν. *Barneſius* utrobique legendum coniicit, ἐρέσσομεν εἰς ἅλα δῖαν. Quod tamen cum ſequentibus, Ἐν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες, ἐπὶ κληῖσι etc.: et ἐν δὲ καὶ αὐτοὶ Βαίνομεν ἀχνύμενοι parum apte congruit.

Ibid. Ἅλα δῖαν] Vide ſupra ad γ', 158; et ad *Il.* α', 141.

Ver. 5 Βαίνομεν ἀχνύμενοι] Propter iter ad inferos ſuſceptum ex Circes vaticinio: Vt recte *Spondanus.* Vide ſupra ad κ', 563, 566.

Ibid. Κατὰ δάκρυ χέοντες] *Al.* καταδακρυχέοντες.

Ver. 6 Ἡμῖν δ' αὖ κατόπισθε νεὼς] Virgil. *Proſequitur ſurgens a puppi ventus euntes. Aen.* III, 130. Quem locum inter eos recenſet *Macrobius*, in quibus *Virgilius Homerici carminis maieſtatem non aequet.* Quod (inquit) noſter dixit κατόπισθε νεὼς, veſter ait, *ſurgens a puppi*, ſatis decore. Sed excellunt epitheta, quae

tot

Ἴκμενον οὖρον ἵει πλησίστιον, ἐσθλὸν ἑταῖρον,
Κίρκη ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεὸς, αὐδήεσσα.
Ἡμεῖς δ᾽ ὅπλα ἕκαστα πονησάμενοι κατὰ νῆα,
Ἥμεθα· τὴν δ᾽ ἄνεμός τε, κυβερνήτης τ᾽ ἴθυνεν.
Τῆς δὲ πανημερίης τέταθ᾽ ἱστία ποντοπορούσης,
Δύσετό τ᾽ ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.
Ἡ δ᾽ ἐς πείραθ᾽ ἵκανε βαθυῤῥόου Ὠκεανοῖο·
Ἔνθα δὲ Κιμμερίων ἀνδρῶν δῆμός τε, πόλις τε,
Ἠέρι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμένοι· οὐδέ ποτ᾽ αὐτοὺς

Secundum ventum immiſit, implentem velum, bonum ſocium,
Circe comas-pulchra, veneranda dea, vocalis.
Nos autem armis ſingulis ordinatis per navem
Sedebamus; hanc vero ventuſque, gubernatorque dirigebat.
Huius autem tota-die extendebantur vela per-pontum vadentis;
Occiditque ſol, obumbrabanturque omnes viae.
Illa vero ad fines pervenit profundi Oceani:
Ibi autem Cimmeriorum erat virorum populuſque civitaſque,
Caligine et nebula tecti: neque unquam eos

tot et ſic apta vento noſter impoſuit. *Saturnal. Lib.* V, *cap.* 13.

Ibid. Κατέπιεσθε] *Al.* Μετέπιεσθε.

Ver. 7 Πλησιστίον] Hinc apud *Plutarchum* in *Catone Maiore*, (notante *Duporto*, in *Gnomologia*, ad hunc locum;) Πλησίστιος ἐπὶ τὸν πόλεμον φερόμενος. Et apud eundem, de *Virtute morali*; Πλησίστιος μὲν ἐπὶ τὰς ἡδονὰς ὁ ἀκόλαστος ὑπὸ τῶν ἐπιθυμιῶν φέρεται.

Ver. 8 Αὐδήεσσα] Vide ſupra ad ε′, 136.

Ver. 10 Τὴν δ᾽ ἄνεμός τε, κυβερνήτης ἴθυνεν] Virgil. *Qua curſum ventuſque gubernatorque vocabant. Aen.* III, 260. *Clark.* Ἴθυνε habet *Euſtathius*, quod rectum eſt. *Ern.*

Ver. 11 Τῆς δὲ πανημερίης τέταθ᾽ ἱστία] Virgil. *Tendunt vela Noti, Aen.* III, 268.

Ver. 12 Δύσετο] *Al.* Δύσατο.

Ver. 13 Ἡ δ᾽ ἐς πείραθ᾽ ἵκανε βαθυῤῥόου Ὠκεανοῖο] Claudianus: *Eſt locus, extremum qua pandit Gallia littus, Oceani praetentus aquis, ubi fertur Vlyſſes Sanguine libato populum moviſſe ſilentum. Illic umbrarum tenui ſtridore volantum Flebilis auditur queſtus: ſimulacra coloni Pallida, defunctaſque vident migrare figuras. Lib.* I, *Carm.* III, 123. Οὐκ ἂν ὀκνήσαι τις εἰπεῖν, ὡς οἱ παλαιοὶ μακροτέρας ὁδοὺς φανοῦνται καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν τελέσαντες τῶν ὕστερον, εἰ χρὴ προσέχειν τοῖς λεγομένοις· οἷον Διόνυσος, καὶ Ἡρακλῆς καὶ αὐτὸς ὁ Ἰάσων. Ἔτι δ᾽ οἱ ὑπὸ τοῦ Ποιητοῦ λεγόμενοι, Ὀδυσσεὺς καὶ Μενέλαος. Καὶ Θησέα δὲ καὶ Πειρίθουν μακρὰς εἰκός ἐστι στρατείας ὑπομείναντας, καταλιπεῖν δόξαν περὶ ἑαυτῶν, ὡς εἰς ᾅδου καταβάντας. *Strabo Geograph. Lib.* I, *pag.* 84; *al.* 48.

Ver. 14 Ἔνθα δὲ Κιμμερίων ἀνδρῶν δῆμος — Ἠέρι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμένοι] Καὶ μὴν καὶ τὸν Κιμμερικὸν Βόσπορον οἶδε [Ὅμηρος] τοὺς Κιμμερίους εἰδὼς — οἳ κατ᾽ αὐτὸν, ἢ μικρὸν πρὸ αὐτοῦ, μέχρις Ἰωνίας ἐπέδραμον τὴν γῆν τὴν ἐκ Βοσπόρου πᾶσαν. Αἰνίττεται γοῦν καὶ τὸ κλίμα τῆς χώρας αὐτῶν, ζοφώδες ὄν, καὶ ὥς φησιν, Ἠέρι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμένοι &c. *Strabo, Geograph. lib.* I, *pag.* 12; *al.* 6. Similiter *Dionyſius* in Περιηγήσει v. 167. Ὀρθὸν Κιμμερίου διὰ Βοσπόρου, ᾧ πάρα πολλοὶ Κιμμέριοι ναίουσιν ὑπὸ ψυχρῷ ποδὶ Ταύρου. Ἔφορος δὲ τοῖς Κιμμερίοις προσοικειῶν τὸν τόπον, φησὶν αὐτοὺς ἐν καταγείοις οἰκίαις οἰκεῖν, ἃς καλοῦσιν ἀργίλλας. καὶ διά τινων ὀρυγμάτων παρ᾽ ἀλλήλους τε φοιτᾶν, καὶ τοὺς ξένους εἰς τὸ μαντεῖον δέχεσθαι, πολὺ ὑπὸ γῆς ἱδρυμένον· ζῆν δ᾽ ἀπὸ μεταλλείας καὶ τῶν μαντευομένων, καὶ τοῦ βασιλέως ἀποδείξαντος αὐτοῖς συντάξεις· εἶναι δὲ τοῖς περὶ τὸ χρηστήριον ἔθος πάτριον μηδένα τὸν ἥλιον ὁρᾶν, ἀλλὰ τῆς νυκτὸς ἔξω πορεύεσθαι τῶν χασμάτων· καὶ διὰ τοῦτο τὸν Ποιητὴν περὶ αὐτῶν εἰπεῖν, ὥς ἄρα — οὐδέ ποτ᾽ αὐτοὺς Ἠέλιος φαέθων ἐπιδέρκεται. *Id. Lib.* V, *pag.* 375, *al.* 244.

Ver. 15 Οὐδέ ποτ᾽ αὐτοὺς Ἠέλιος] Virgil. *Tum Sol pallentes haud unquam diſcutit umbras; Nec cum invectus equis altum petit aethera, nec cum Praecipitem Oceani rubro*

Ἠέλιος φαέθων ἐπιδέρκεται ἀκτίνεσσιν.
Οὐδ' ὁπότ' ἂν στείχησι πρὸς οὐρανὸν ἀστερόεντα,
Οὔθ' ὅταν ἂψ ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανόθεν προτράπηται·
Ἀλλ' ἐπὶ νὺξ ὀλοὴ τέταται δειλοῖσι βροτοῖσι.
Νῆα μὲν ἔνθ' ἐλθόντες ἐκέλσαμεν· ἐκ δὲ τὰ μῆλα
Εἱλόμεθ'· αὐτοὶ δ' αὖτε παρὰ ῥόον Ὠκεανοῖο
Ἤιομεν, ὄφρ' ἐς χῶρον ἀφικόμεθ', ὃν φράσε Κίρκη.
Ἔνθ' ἱερήϊα μὲν Περιμήδης, Εὐρύλοχός τε,
Εἶχον· ἐγὼ δ' ἄορ ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
Βόθρον ὄρυξα, ὅσον τε πυγούσιον, ἔνθα καὶ ἔνθα·
Ἀμφ' αὐτῷ δὲ χοὰς χεόμεν πᾶσιν νεκύεσσιν,

Sol lucidus aſpicit radiis,
Neque cum vadat ad coelum ſtelliferum,
Neque cum rurſus in terram de coelo vertatur;
Sed nox pernicioſa effunditur miſeris mortalibus.
Navem quidem illuc profecti ſubduximus; pecudes autem
Expromſimus; ipſique deinde propter fluentum Oceani
Ivimus, donec in locum perveniſſemus, quem monuerat Circe.
Hic victimas quidem Perimedes Eurylochuſque
Tenebant; ego vero gladio acuto extracto a femore
Foſſam fodi, magnitudine cubitalem quaquaverſus;
Circa eam autem libamina fundebamus omnibus manibus,

22 Εἰς χῶρον] F. *ibid.* ἀφικόμεθα] F. 23 ἱερεῖα] F. male. 24 Ἔσχον] R. 25 ὄρυξ' ὅσσον] F. A. 1. L. quod lenius ac melius. 26 πᾶσι] edd. vett. *ibid.* χοὴν] R. ut κ, 515. recte.

rubro lavat aequore currum. *Georg.* III, 357. Ovid. *Eſt prope Cimmerios longo ſpelunca receſſu Mons cavus, ignavi domus et penetralia Somni; Quo nunquam radiis oriens mediusve cadensve Phoebus adire poteſt. Nebulae caligine miſtae Exhalantur humo; dubiaeque crepuſcula lucis.* *Metam.* XI, 592. Tibullus: *Cimmerion etiam obſcuras acceſſit ad arces; Queis nunquam candente dies apparuit ortu, Sive ſupra terras Phoebus, ſeu curreret infra.* IV, 64.

Ver. 16 Ἐπιδέρκεται] *Al.* καταδέρκεται. Caeterum *Strabo, Lib.* I, *pag.* 12, *al.* 6, citat. ἐπιλάμπεται.

Ver. 17 οὐδ'] *Al.* οὔθ' · ut verſu ſequenti.

Ibid. Ὁπότ' ἂν] *Al.* ὁπόταν.

Ver. 19 Ἀλλ' ἐπὶ νὺξ ὀλοὴ τέταται] Virgil. *Loca nocte ſilentia late.* *Aen.* VI, 265. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ νὺξ ὀλοὴ πρὸς διαστολὴν ἐῤῥέθη τῆς κατὰ φύσιν νυκτός· ἐκείνη γὰρ ἀμβροσίη νὺξ λέγεται. *Euſtath.*

Ver. 24 Εἶχον] *Al.* Ἔσχον.

Ver. 25, 26 Βόθρον ὄρυξα — Ἀμφ' αὐτῷ δὲ χοὰς *etc.*] Ovidius: *Haud procul egeſta ſcrobibus tellure duabus Sacra facit; cultroſque in guttura velleris atri Coniicit, et patulas perfundit ſanguine foſſas. Tum ſuper invergens liquidi carcheſia Bacchi, Aeneaque invergens tepidi carcheſia lactis:* *Metam.* VII, 243. Horatius: *Scalpere terram Unguibus, et pullam divellere mordicus agnam Coeperunt: cruor in foſſam confuſus, ut inde Manes elicerent, animas reſponſa daturas.* *Sermon.* I, VIII, 26. Silius: *Inducit iuvenem, ferroque cavare refoſſam Ocyus urget humum, atque arcanum murmur anhelans Ordine mactari pecudes iubet. Fundunt mella ſuper, Bacchique et lactis honorem.* XIII, 427, 434. Ἐμύθευον δ' οἱ πρὸ ἡμῶν ἐν τῷ Ἀόρνῳ τὰ περὶ τὴν νεκυΐαν τὴν Ὁμηρικήν· καὶ δὴ καὶ νεκυομαντεῖον ἱστοροῦσιν ἐνταῦθα γενέσθαι, καὶ Ὀδυσσέα εἰς τοῦτο ἀφικέσθαι. *Strabo, Geograph, Lib.* V, *pag.* 374, *al.* 244; a *Barneſio* citatus. Vide et *Maximum Tyrium, Diſſertat.* XXVI.

Ibid. Πυγούσιον] Vide ſupra ad κ', 517.

Ver. 26 Χοὰς χέομεν] MS. a *Tho. Bentleio* collatus, χοὴν χεόμην· ut ſupra κ', 518, χοὴν χεῖσθαι. Et *Barneſius* hic inter

Πρῶτα μελικρήτῳ, μετέπειτα δὲ ἡδεῖ οἴνῳ,
Τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι· ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλυνον·
Πολλὰ δὲ γουνούμην νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα,
Ἐλθὼν εἰς Ἰθάκην, στεῖραν βοῦν, ἥτις ἀρίστη,
Ῥέξειν ἐν μεγάροισι, πυρήν τ' ἐμπλησέμεν ἐσθλῶν·
Τειρεσίῃ δ' ἀπάνευθεν ὄϊν ἱερευσέμεν οἴῳ
Παμμέλαν', ὃς μήλοισι μεταπρέπει ἡμετέροισι.
Τοὺς δ' ἐπεὶ εὐχολῇσί λιτῇσί τε, ἔθνεα νεκρῶν,
Ἐλλισάμην, τὰ δὲ μῆλα λαβὼν ἀπεδειροτόμησα
Ἐς βόθρον, ῥέε δ' αἷμα κελαινεφές· αἱ δ' ἀγέροντο
Ψυχαὶ ὑπ' ἐξ Ἐρέβευς νεκύων κατατεθνειώτων,
Νύμφαι τ', ἠΐθεοί τε, πολύτλητοί τε γέροντες,

Primum mulſo, poſtea vero dulci vino,
Tertio demum aqua; farinamque albam inſpergebam.
Multum autem ſupplicabam manium inanibus capitibus, *vovens*
Reverſum in Ithacam, ſterilem bovem, quaecunque optima,
Sacrificaturum *me* in aedibus, pyramque impleturum bonis;
Tireſiae vero ſeorſum ovem ſacrificaturum ſoli
Totum-nigrum, qui inter pecudes excellat noſtras.
Hos vero poſtquam votis precibuſque gentes mortuorum,
Precatus ſum; pecudes utique prehenſas iugulavi
Super foſſam, fluebat autem ſanguis ater; congregabantur vero
Animae ex Erebo manium defunctorum,
Sponſaeque, coelibeſque, et multa-paſſi ſenes,

30 Ἐς Ἰθακ.] edd. praeter R. quod et ipſum rectum eſt. 37 Ἐρέβευς] eaed.

ter varias lectiones rettulit χοὴν, ex *Henrico Stephano*. *Clark*. Vid. V. L. *Ern.*

Ibid. Πᾶσιν νεκύεσσιν] Unus ſic *Barneſius*, in tironum, ut ait, gratiam; quem temere ſecutus eſt *Clark*. omnes edd. πᾶσι ut κ', 518. quod rectum eſt. *Ern.*

Ver. 28 Ὕδατι· ἐπὶ] Vide ad *Il.* τ', 35; et ω, 285.

Ver. 29 Πολλὰ δὲ γουνούμην νεκύων] Virgil. *Ignibus imponit ſacris libamina prima Voce vocans Hecaten.* *Aen.* VI, 246. Ovidius: *Verba ſimul fundit, terrenaque numina poſcit; Vmbrarumque rogat rapta cum coniuge regem.* *Metam.* VII, 248.

Ver. 30 Στεῖραν βοῦν — Ῥέξειν] Virgil. *Sterilemque tibi, Proſerpina, vaccam.* *Aen.* VI, 251.

Ver. 35 Ἐλλισάμην] *Al.* Ἐλισάμην. Vide ad *Il.* ά, 4; et φ', 71.

Ver. 36 Αἱ δ' ἀγέροντο Ψυχαὶ ὑπ' ἐξ Ἐρέβευς] Virgil. *At cantu commotae Erebi de ſedibus imis Vmbrae ibant tenues, ſimulacraque luce carentum: Matres atque viri, defunctaque corpora vita Magnanimum heroum; pueri, innuptaeque puellae, Impoſitique rogis iuvenes ante ora parentum.* *Georgic.* IV, 471, 475. *Huc omnis turba ad ripas effuſa ruebat; Matres atque viri, etc.* *Aen.* VI, 305. Silius: *Ecce ruunt variae ſpecies, et quicquid ab imo Natum hominum extinctumque chao eſt.* XIII, 438.

Ver. 37 Ἐρέβευς] Ita edidit *Barneſius*; quocum facit et MS. a *Tho. Bentleio* collatus. Atque ita in vulgatis Editionibus ſcripta occurrit haec vox, *Il.* θ', 368; ι, 568. *Vulgg.* hoc in loco Ἐρέβευς. *Clark.* Ἐρέβευς eſt etiam in ed. Rom. et apud *Euſtath.* *Ern.*

Ibid. Νεκύων κατατεθνειώτων] Ὅτι ἐν τῷ — νεκύων κατατεθνηώτων περιττεύει, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ, τὸ κατατεθνηώτων, καὶ ὡς πρὸς διαστολήν τινα κεῖται. *Euſtath.* Sed vide ad *Il.* ή, 409.

Ver. 38-43 Νύμφαι τ', ἠΐθεοί τε *etc.*] Nonnulli, notante *Scholiaſte*, verſus hoſce ſex repudiant: Rationibus parum idoneis. Vide et ſupra ad *ver.* 36. *Clark.* Idem tradit *Euſtath.* *Ern.*

Ver.

Παρθενικαί τ' ἀταλαὶ, νεοπενθέα θυμὸν ἔχουσαι·
Πολλοὶ δ' οὐτάμενοι χαλκήρεσιν ἐγχείῃσιν,
Ἄνδρες ἀρηΐφατοι, βεβροτωμένα τεύχε' ἔχοντες,
Οἳ πολλοὶ περὶ βόθρον ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος,
Θεσπεσίῃ ἰαχῇ· ἐμὲ δὲ χλωρὸν δέος ᾕρει.
Δὴ τότ' ἔπειθ' ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσα,
Μῆλα, τὰ δὴ κατέκειτ' ἐσφαγμένα νηλέϊ χαλκῷ,
Δείραντας κατακῆαι, ἐπεύξασθαι δὲ θεοῖσιν,
Ἰφθίμῳ τ' Ἀΐδῃ καὶ ἐπαινῇ Περσεφονείῃ.
Αὐτὰρ ἐγὼ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
Ἥμην, οὐδ' εἴων νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα
Αἵματος ἄσσον ἴμεν, πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι.
  Πρώτη δὲ ψυχὴ Ἐλπήνορος ἦλθεν ἑταίρου·
Οὐ γάρ πω ἐτέθαπτο ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης·
Σῶμα γὰρ ἐν μεγάρῳ Κίρκης κατελείπομεν ἡμεῖς

Virgunculaeque tenellae, recenti luctu-affectum animum habentes;
Multi quoque vulnerati aetatis haſtis,
Viri in-bello-occiſi, cruentata arma habentes;
Qui multi circa foſſam obambulabant aliunde alius,
Immenſo clamore: me vero pallidus timor cepit,
Tum vero deinde ſocios adhortatus iuſſi,
Pecudes, quae iam iacebant mactatae ſaevo ferro.
Excoriataas adolere, et vota-facere diis,
Fortique Plutoni, et horrendae Proſerpinae.
At ego gladio acuto ſtricto a femore
Sedebam, neque ſinebam manium inania capita
Ad-ſanguinem prope accedere: priuſquam Tireſiam ſciſcitatus-eſſem.
  Prima vero anima Elpenoris venit ſocii:
Nondum enim ſepultus erat ſub terra ſpatioſa.
Cadaver enim in aedibus Circes reliqueramus nos

Ver. 41 Βεβροτωμένα τεύχε' ἔχοντες] Δόκοῦντα βεβροτῶσθαι, ὅ ἐστιν ᾑμάχθαι. *Schol.*

Ver. 42 Ἄλλοθεν ἄλλος] *Al.* ἔνθα καὶ ἔνθα.

Ver. 44 Δὴ τότ' ἔπειθ' ἑτάροισι] Αὐτὸς γὰρ, ὡς ἡ Κίρκη ἔφη αὐτῷ, ἐπὶ τοῦ βόθρου μένει. *Schol.*

Ver. 47 Ἰφθίμῳ τ' Ἀΐδῃ] Virgil. *Tum Stygio regi nocturnas incboat aras. Aen.* VI, 252.

Ver. 48 Αὐτὰρ ἐγὼ ξίφος ὀξὺ] *Al.* Αὐτὸς δὲ ξίφος. Virgil. *Corripit bic ſubita trepidus formidine ferrum Aeneas, ſtrictamque aciem venientibus offert. Aen.* VI, 290. Vide et ſupra ad κ', 535.

Ver. 51 Πρώτη δὲ ψυχὴ Ἐλπήνορος ἦλθεν ἑταίρου] Virgil. *Ecce gubernator ſeſe Palinurus agebat, Qui Lybico nuper curſu, dum ſidera ſervat, Exciderat puppi. Aen.* VI, 337. Ovidius: *At miſer Elpenor tecto delapſus ab alto Occurrit regi debilis umbra ſuo. Triſt.* III, IV, 19.

Ver. 52 Οὐ γάρ πω ἐτέθαπτο] Ὅτι δόξα ἦν τοῖς Ἕλλησι τὰς τῶν ἀθάπτων ψυχὰς μὴ ἀναμίγνυσθαι ταῖς λοιπαῖς. *Euſtath.* Vide ad *Il.* ψ', 11. Οὐδένα ὁρᾷ τῶν παρὰ τῷ Κύκλωπι, ἢ ἐν Λαιστρυγονίᾳ ἀπολομένων· ὅτοι γὰρ, εἰ καὶ ἀθέσμως, ἀλλ' οὖν ἐτάφησαν. *Schol.* ad *ver.* 57 infra.

Ver. 53 Σῶμα γὰρ ἐν μεγάρῳ] Τὸ μὲν γὰρ τῶν ζώντων ἀεὶ δέμας προσαγορεύει Ὅμηρος· — τὸ δὲ ἀποβεβληκὸς τὴν ψυχὴν, οὐδὲν ἄλλο, ἢ σῶμα καλεῖ ὡς ἐν τούτοις, — Σῶμα γὰρ ἐν Κίρκης μεγάρῳ κατελείπομεν ἡμεῖς. *Dionyſ. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, §. 15.

Ibid. Ἐν μεγάρῳ Κίρκης] Apud *Dionyſium* ἐν Κίρκης μεγάρῳ.

Ver.

Ἄκλαυστον καὶ ἄθαπτον· ἐπεὶ πόνος ἄλλος ἔπειγε.
Τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδών, ἐλέησά τε θυμῷ,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
Ἐλπῆνορ, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα;
Ἔφθης πεζὸς ἐών, ἢ ἐγὼ σὺν νηῒ μελαίνῃ;
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' οἰμώξας ἠμείβετο μύθῳ·
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Ἆσέ με δαίμονος αἶσα κακή, καὶ ἀθέσφατος οἶνος·
Κίρκης δ' ἐν μεγάρῳ καταλέγμενος οὐκ ἐνόησα
Ἄψορρον καταβῆναι, ἰὼν ἐς κλίμακα μακρήν,
Ἀλλὰ καταντικρὺ τέγεος πέσον· ἐκ δέ μοι αὐχὴν
Ἀστραγάλων ἐάγη, ψυχὴ δ' ἄϊδόσδε κατῆλθε.
Νῦν δέ σε τῶν ὄπιθεν γουνάζομαι, οὐ παρεόντων,
Πρός τ' ἀλόχου, καὶ πατρός, ὅ σ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα,
Τηλεμάχου θ', ὃν μοῦνον ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπες·

Indefletum et inſepultum, quoniam labor alius urgebat.
Illum quidem ego flevi conſpicatus, miſeratuſque ſum animo,
Et ipſum allocutus verba alata dixi;
" Elpenor, quo-pacto veniſti ſub caliginem obſcuram?
" Prius-veniſti, pedes cum-fueris, quam ego cum navi nigra?
Sic dixi: ille vero mihi plorans reſpondebat ſermone;
" Generoſe Laërtiade, conſiliis-abundans Vlyſſes,
" Laeſit me daemonis fatum malum, et copioſum vinum:
" Circes autem in domo cubans non adverti,
" Retrorſum ut-deſcenderem, profectus ad ſcalam longam,
" Sed recta de tecto decidi; mihique cervix
" Ex articulis fracta eſt: anima vero ad inferos deſcendit.
" Nunc vero te per eos qui pone te-ſunt, oro, non praeſentes,
" Per uxoremque, et patrem, qui te nutrivit, parvulus cum eſſes,
" Telemachumque, quem unicum in aedibus reliquiſti:

54 Ἄκλαυτον] R. ut et 72.

Ver. 54 et 72 Ἄκλαυστον] *Al.* Ἄκλαυτον.

Ver. 55 Τὸν μὲν ἐγὼ] Virgil. *Hunc ubi vix multa moeſtum cognovit in umbra, Sic prior alloquitur: Quis te Palinure Deorum Eripuit nobis?* *Aen.* VI, 340. Vide et infra ad *ver.* 170.

Ver. 57 Ἐλπῆνορ] *Al.* Ἐλπήνωρ.

Ver. 58 Πεζὸς ἰὼν] *Al.* πεζὸς ἰὼν et ποσσὶν ἰών.

Ver. 61 Ἆσέ με δαίμονος αἶσα] Vide ſupra ad ά, 33.

Ver. 62 Καταλέγμενος] Vide ad *Il.* β', 515.

Ver. 65 Ἄϊδόσδε κατῆλθε] *Al.* ἄϊδόσδε βεβήκει.

Ver. 66 Νῦν δέ σε τῶν ὄπιθεν γουνάζομαι, οὐ παρεόντων] *Schol.* Λείπει ἡ πρὸς ἵν' ᾖ, πρὸς τῶν οὐ παρόντων γουνάζομαι, ἱκετεύω· ὡς πρὸς τῶν θεῶν, καὶ πρὸς Διός. Virgil. *Quod te per coeli iucundum lumen et auras, Per genitorem oro, per ſpem ſurgentis Iuli; Eripe me his, invicte, malis; aut tu mihi terram Iniice, namque potes; portuſque require Velinos.* *Aen.* VI, 363. Vide et infra ad *ver.* 72.

Ibid. Τῶν ὄπιθεν] Τῶν καταλελειμμένων οἴκοι, τῶν οὐ παρεόντων. *Schol.* *Spondanus* vero per iſtud τῶν ὄπιθεν Vlyſſis ſocios intelligi arbitratur. Minus recte.

Ver. 67 Πρός τ' ἀλόχου, καὶ πατρὸς] Οὐ προστέθηκε τὴν μητέρα· ὁρᾷ γὰρ τὴν ψυχὴν αὐτῆς. *Schol.*

Ibid. Ὅ σ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα] Ita recte reſtituit *Barneſius*. Eadem enim phraſis occurrit, *Iliad.* χ', 480; ὅ μ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα. Quin et MS. a *Tho. Bentleio* collatus cum *Barneſio* hic legit, ὅ σ' ἔτρεφε. *Vulgg.* ὃς ἔτρεφε.

Οἶδα γὰρ, ὡς ἐνθένδε κιὼν δόμου ἐξ Ἀΐδαο,
Νῆσον ἐς Αἰαίην σχήσεις εὐεργέα νῆα·
Ἔνθα σ᾽ ἔπειτα, ἄναξ, κέλομαι μνήσασθαι ἐμεῖο·
Μή μ᾽ ἄκλαυστον, ἄθαπτον, ἰὼν ὄπιθεν καταλείπειν,
Νοσφισθεὶς, μή τοί τι θεῶν μήνιμα γένωμαι·
Ἀλλά με κακκῆαι σὺν τεύχεσιν, ἄσσα μοι ἐστὶν,
Σῆμά τε μοι χεῦαι, πολιῆς ἐπὶ θινὶ θαλάσσης,
Ἀνδρὸς δυστήνοιο, καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι·
Ταῦτά τε μοι τελέσαι, πῆξαί τ᾽ ἐπὶ τύμβῳ ἐρετμὸν,
Τῷ καὶ ζωὸς ἔρεσσον, ἐὼν μετ᾽ ἐμοῖς ἑτάροισιν.
Ὣς ἔφατ᾽· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
Ταῦτά τοι, ὦ δύστηνε, τελευτήσω τε καὶ ἔρξω.
Νῶϊ μὲν ὣς ἐπέεσσιν ἀμειβομένω στυγεροῖσιν
Ἥμεθ᾽· ἐγὼ μὲν ἄνευθεν ἐφ᾽ αἵματι φάσγανον ἴσχων·

" Novi enim, quod hinc profectus ex domo Plutonis,
" Inſulam in Aeacam appelles fabre-factam navem;
" Ibi te deinde, rex, hortor recordari mei,
" Ne me indefletum, inſepultum, profectus pone relinquas,
" Digreſſus; nequa tibi deorum indignatio ſiam:
" Sed me combure cum armis, quaecunque mihi ſint,
" Tumulumque mihi aggere cani in littore maris,
" Viri infelicis; etiam poſteris audiendum:
" Haec mihi perfice, figeque ſuper ſepulchrum remum,
" Quo etiam vivus remigabam, cum eſſem apud meos ſocios.
Sic dixit: at ego ipſum reſpondens allocutus ſum;
" Haec tibi, o infelix, perficiam et expediam.
Nos quidem ſic verbis alternantes triſtibus
Sedebamus; ego quidem ſuper ſanguine gladium tenens;

74 Ὅσσα] F. *ibid.* ἐστὶ] R. recte. 75 τ᾽ ἐμοὶ] edd. praeter R. 77 κέ μοι] R. male.

Ver. 72 Μή μ᾽ ἄκλαυστον, ἄθαπτον] Virgil. *Vnum hoc — oro Corpus humo patiare tegi.* *Aen.* X, 903. Ovidius: *Sed ſine funeribus caput hoc, ſine honore ſepulchri, Indeploratum barbara terra teget?* *Triſt.* III, III, 45. Horat. *Vagae ne parce malignus arenae Oſſibus et capiti inhumato Particulam dare.* *Carm.* I, XXVIII, 23. Τοὺς δὲ Μήδους Ἀθηναῖοι μὲν θάψαι λέγουσιν, ὡς πάντως ὅσιον ἀνθρώπου νεκρὸν γῇ κρύψαι. *Pauſan. Attic. lib.* I, *cap.* 32. Caeterum vituperat hunc *Homeri* locum *Plutarchus*: Ὅσοι μέν τοι τὸν θάνατον ὡς οἰκτρὸν, ἢ τὴν ἀταφίαν ὡς δεινὸν, ὀλοφυρόμενοι καὶ δεδιότες, φωνὰς ἐξενηνόχασι, Μή μ᾽ ἄκλαυστον, ἄθαπτον, ἰὼν ὄπιθεν καταλείπῃς — αὗται πεπονθότων ὑπὸ δόξης καὶ ἀπάτης. Διὸ μᾶλλον ἅπτονται καὶ διαταράττουσιν ἡμᾶς ἀναπιμπλαμένους τοῦ πάθους καὶ τῆς ἀσθενείας ἀφ᾽ ἧς λέγονται. *De audiendis Poëtis.* Clark. *Euſtath.* ἐπιδὲ καταλείπειν.

Ver. 73 Μή τοί τι θεῶν μήνιμα γένωμαι] Horat. *Precibus non linquar inultis, Teque piacula nulla reſolvent.* *Carm.* I, XXVIII, 33.

Ver. 76 Ἀνδρὸς δυστήνοιο] Τὸ δὲ, ἀνδρὸς δυστήνοιο, καινότερον πέφρασται· τὸ γὰρ κοινὸν οὕτω, Σῆμά τέ μοι χεῦαι, ἀνδρὶ δυστήνῳ. *Euſtath.* De huiuſmodi Syntaxi, vide ſupra ad *ι*, 256: et ad *Il.* ξ, 141.

Ver. 78 Μετ᾽ ἐμοῖς] *Al.* μετὰ σοῖς. Minus recte.

Ver. 80 Ταῦτά τοι, ὦ δύστηνε, τελευτήσω] Silius: *Haud ulla ante tuam, quanquam non parva fatigent, Curarum prior extiterit.* XIII, 467.

Εἴδωλον δ' ἑτέρωθεν ἑταίρου πόλλ' ἀγόρευεν.
Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ μητρὸς κατατεθνειυίης,
Αὐτολύκου θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀντίκλεια,
Τὴν ζωὴν κατέλειπον, ἰὼν εἰς Ἴλιον ἱρήν.
Τὴν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδών, ἐλέησά τε θυμῷ·
Ἀλλ' οὐδ' ὥς εἴων προτέρην, πυκινόν περ ἀχεύων,
Αἵματος ἆσσον ἴμεν, πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι.
Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Θηβαίου Τειρεσίαο,
Χρύσεον σκῆπτρον ἔχων, ἐμὲ δ' ἔγνω καὶ προσέειπεν·
Τίπτ' αὖτ', ὦ δύστηνε, λιπὼν φάος ἠελίοιο,

Simulachrum vero ex-altera-parte ſocii multa loquebatur.
Supervenit autem anima matris defunctae,
Autolyci filia magnanimi Anticlea,
Quam vivam reliqui, profectus ad Ilium ſacram.
Hanc quidem ego flevi conſpicatus, miſeratusque ſum animo:
Sed neque ſic ſinebam priorem, valde licet dolens,
Ad-ſanguinem prope accedere, antequam Tireſiam ſciſcitatus-eſſem.
Supervenit vero anima Thebani Tireſiae,
Aureum ſceptrum tenens: me autem agnovit et allocutus eſt;
" Quid vero, o infelix, relicto lumine ſolis,

83 Ἀγορεῦον] R. at ἀγόρευεν edd. ceterae et *Euſtath.*

Ver. 83 Ἀγόρευεν] Ita *Henricus Stephanus* et Vulgati. *Barneſius* autem ex *Scholiaſte* et ex Exemplaribus nonnullis edidit ἀγορεῦον· Ad ſententiae conſtructionem non male.

Ver. 84, 86 Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ μητρὸς — Τὴν ζωὴν κατέλειπον] A. Sabinus; *Vidi Soſpes digreſſo quae mihi mater erat. Retulit illa domus eadem mala; meque querentem Fugit ab amplexu ter reſoluta meo. Epiſt. Vlyſſis Penelopae, ver.* 63. Vide infra ad *ver.* 205.

Ver. 85 Αὐτολύκου θυγάτηρ] Ὁ λόγος ἦν, Ἀντίκλειαν διὰ τὸν πόθον τοῦ παιδὸς, βρόχῳ ἑαυτὴν ἐξαγαγεῖν τοῦ βίου. *Schol.* a *Barneſio* emendatus. Vide inf[ra] ad *ver.* 202.

Ver. 90, 91 Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ — Χρύσεον σκῆπτρον ἔχων] De hac conſtructione *Euſtathius*; Ἀπεδόθη — πρὸς τὸ σημαινόμενον, τὸ ὁ Τειρεσίας. Et *Dionyſius Halicarnaſſenſis*; Πολλάκις δὲ καὶ μέτρου χάριν ἐναλλάττει τὰ γένη ὡς ἐν τούτῳ, [*Odyſſ.* ό, 125] Δῶρόν τοι καὶ ἐγὼ, τέκνον φίλε, τοῦτο δίδωμι· τὸ μὲν γὰρ, τέκνον, οὐδέτερον ὄνομα· ἐπήνεγκε δὲ ἀρσενικὸν, τὸ φίλε, πρὸς τὸ πρόσωπον ἀποτείνας τὸν λόγον. — Τῆς δὲ αὐτῆς ἀναλογίας κἀκεῖνο ἔχεται, Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Θηβαίου Τειρεσίαο, Σκῆπτρον ἔχων· τὸ γὰρ ἔχων οὐ πρὸς τὴν ψυχὴν, ἀλλὰ πρὸς τὸ γένος τοῦ σώματος, τουτέστι πρὸς τὸν Τειρεσίαν, ἥρμοσε. Πολλάκις γὰρ οὐ πρὸς τὸν λόγον, ἀλλὰ πρὸς τὸ σημαινόμενον ποιεῖται τὴν ἀπάντησιν. Περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, §. 7. Notandum autem hoc in loco ſyntaxin hanc nequaquam Metri gratia uſurpatam; quippe, ut recte obſervat *Euſtathius*, aeque tuliſſet verſus σκῆπτρον ἔχουσ'. Quin et alibi occurrit ſimilis conſtructio: Ὣς εἰπὼν, δεσμὸν ἀνίει μένος Ἡφαίστοιο. *Odyſſ.* θ', 359. μείδησεν δ' ἱερὴ ἲς Τηλεμάχοιο, Ἐς πατέρ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδών· π', 476. Vbi itidem aeque tuliſſet verſus (ſi ita voluiſſet Poëta,) Ὣς εἰποῦσ', et ὀφθαλμοῖσιν ἰδοῦσ'. Simili porro conſtructione utitur *Ariſtophanes*; Ἀλλ' εἶα τέκνα, θαμίν' ἐπαναβοῶντες, βληχώμενοί τε. *Plut.* II, 41. Vide et ad ζ', 157; item *Porphyrium, Quaeſt. Homer.* 7 *ſub fine.*

Ver. 91 Χρύσεον] Pronuntiabatur χρύσουν.

Ibid. Καὶ προσέειπεν] Poſt hunc verſum inſerit *Barneſius* ex *Euſtathio*: Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ. Rationibus, ut videtur, haud ſatis idoneis. *Clark.* Eſt etiam in textu ed. Rom. ſed vitioſe, ut ſupra κ', 456. Allocutio eſt in ὦ δύστηνε. Ceterum προσέειπε ver. 91 ſcribendum. *Ern.*

Ἤλυθες, ὄφρα ἴδῃς νέκυας καὶ ἀτερπέα χῶρον;
Ἀλλ' ἀποχάζεο βόθρου, ἄπισχε δὲ φάσγανον ὀξὺ,
Αἵματος ὄφρα πίω, καί τοι νημερτέα εἴπω.
Ὣς φάτ'· ἐγὼ δ' ἀναχασσάμενος, ξίφος ἀργυρόηλον
Κουλεῷ ἐγκατέπηξ'· ὁ δ' ἐπεὶ πίεν αἷμα μελαινὸν,
Καὶ τότε δή μ' ἐπέεσσι προσηύδα μάντις ἀμύμων·
Νόστον δίζηαι μελιηδέα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ·
Τὸν δέ τοι ἀργαλέον θήσει θεός· οὐ γὰρ ὀΐω,
Λήσειν Ἐννοσίγαιον, ὅ τοι κότον ἔνθετο θυμῷ,
Χωόμενος, ὅτι οἱ υἱὸν φίλον ἐξαλάωσας.
Ἀλλ' ἔτι μέν γε καὶ ὧς, κακά περ πάσχοντες, ἵκοισθε,
Αἴκ' ἐθέλῃς σὸν θυμὸν ἐρυκακέειν καὶ ἑταίρων,
Ὁππότε δὴ πρῶτον πελάσῃς εὐεργέα νῆα
Θρινακίῃ νήσῳ, προφυγὼν ἰοειδέα πόντον·
Βοσκομένας δ' εὕρητε βόας καὶ ἴφια μῆλα

“ Veniſti, ut videas manes et inamabilem locum?
“ Verum recede a foſſa, amoveque gladium acutum,
“ Vt de ſanguine bibam, et tibi vera dicam.
Sic dixit: ego vero retrogreſſus gladium argenteis clavis diſtinctum
Vaginae infixi: at poſtquam bibiſſet ſanguinem nigrum,
Tum ſane deinceps me verbis alloquebatur vates eximius;
“ Reditum quaeris dulcem, illuſtris Vlyſſes;
“ Hunc vero tibi difficilem faciet deus: non enim puto
“ Latiturum te Neptunum, qui in te iram repoſuit animo,
“ Iratus, quod ei filium charum excaecaſti.
“ Verum adhuc quidem et ſic, mala licet patientes, perveneritis,
“ Si velis tuum animum cohibere et ſociorum,
“ Quando ſcilicet primum appuleris fabrefactam navem
“ Trinacriam ad inſulam, elapſus obſcurum pontum:
“ Paſcenteſque inveneritis boves et pingues pecudes

97 Ἐγκατέπηξε] F. A. L. 105 ὁππότε κεν] R.

Ver. Ἴδῃς] *Al.* Ἴδῃ.

Ver. 101 Λήσειν Ἐννοσίγαιον, ὅ τοι κότον ἔνθετο θυμῷ] Dubitavit Vir eruditus *Iſaacus Caſaubonus* (notante *Barneſio*) an ὅ hoc in loco *pro* ὃν, *ut* ὅ τινα, *pro* ὅντινα, *et ſimilia*, poſitum ſit. Quod fieri non poſſe contendit *Barneſius*. Quin et ſi fieri poſſet, huic tamen loco minime congrueret. Nam ut iſtud Λήσειν — κότον (quod voluit vir eruditus) *irae oblivisci* intelligatur, ferri (ut opinor) nequit. Quippe Λήθειν apud Poëtam, voce *activa*, *latere*, non *oblivisci* ſignificat. Vide infra ad *ver.* 125; et ad γ', 393. Caeterum ὃ (ut recte notavit *Barneſius*) pro ὃς hic uſurpatur: Neque hoc inuſitatum. Vide ſupra ad *ver.* 67; item ad *Il.* ά, 388; et γ', 351. Sic apud *Euripidem*: Ἔρως, ὃ κατ' ὀμμάτων Στάζεις πόθον. *Hippolyt. Coron. ver.* 525.

Ver. 103 Ἀλλ' ἔτι μέν γε καὶ] *Al.* ἔτι μέν κε. Caeterum *Barneſius* legendum coniicit Ἀλλὰ δέξιν γε καὶ ὧς, vel δόμονδε. Atqui vim (ut opinor) hic habet vocula ἔτι non omittendam.

Ver. 105 Ὁππότε δὴ] *Al.* Ὁππότε κεν.

Ibid. Πελάσῃς] Apud *Scholiaſten* πελάσεις.

Ver. 106 Θρινακίῃ] Τῇ Σικελίᾳ ἐπεὶ τρία ἔχει ἀκρωτήρια, Πέλωρον, Πάχυνον, Λιλύβαιον. *Schol.* Atque hinc apud Latinos appellatur *Trinacria*: Vti et notavit *Barneſius*. Vide *Ovid. Metamorph. Lib.* V. *ver.* 346 *etc.*

Ver. 107 Εὕρητε βόας] Πελάσῃς *ver.* 105 deſiderabat εὕρῃς. Sed talis numerorum commu-

Ἠελίου, ὃς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει.
Τὰς εἰ μέν κ' ἀσινέας ἐάας, νόστου τε μέδηαι,
Καί κεν ἔτ' εἰς Ἰθάκην κακά περ πάσχοντες, ἵκοισθε·
Εἰ δέ κε σίνηαι, τότε τοι τεκμαίρομ' ὄλεθρον
Νηΐ τε, καὶ ἑτάροις, αὐτὸς δ' εἴπερ κεν ἀλύξῃς,
Ὀψὲ κακῶς νεῖαι, ὀλέσας ἄπο πάντας ἑταίρους,
Νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίης, δήεις δ' ἐν πήματα οἴκῳ,
Ἄνδρας ὑπερφιάλους, οἵ τοι βίοτον κατέδουσιν,

" Solis, qui omnia videt omnia audit.
" Has ſi quidem illaeſas ſinas, reditusque memor ſis,
" Etiam adhuc in Ithacam, mala licet patientes, perveneritis:
" Sin laedas, tum tibi praedico exitium
" Navique et ſodalibus: ipſe vero etiam ſi effugeris,
" Sero male redibis, amiſſis omnibus ſociis,
" Nave in aliena; invenieſque mala domi,
" Viros ſuperbos, qui tibi victum comedunt,

commutatio, quam ſenſus admittit, ſine vitio et non raro eſt apud poetas. *Ern.*

Ver. 109 Τὰς εἰ μέν κ' ἀσινέας ἐάας] Ἡγεῖται μέντοι καὶ αὐτὸς [Ὅμηρος] — ἃ πάντα καθ' εἱμαρμένην παραγίνεσθαι, ἀλλά τι καὶ ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις εἶναι· ὧν ὑπάρχειν μὲν τὸ ἑκούσιον, τούτῳ δέ πως συνάπτειν τὸ κατηναγκασμένον, ὅταν τις πράξας ὃ βούλεται, εἰς ὃ μὴ βούλεται ἐμπέσῃ. Καὶ ταῦτα σαφῶς ἐν πολλοῖς δεδήλωκεν· ὥστε καὶ ἐν ταῖς ἀρχαῖς ἑκατέρας τῆς Ποιήσεως· ἐν μὲν τῇ Ἰλιάδι λέγων τὴν ὀργὴν τοῦ Ἀχιλλέως αἰτίαν τῆς ἀπωλείας τῶν Ἑλλήνων γενέσθαι, καὶ τότε τὴν Διὸς βούλησιν ἐκτελεσθῆναι· ἐν δὲ τῇ Ὀδυσσείᾳ, τοὺς ἑταίρους τοῦ Ὀδυσσέως [*Odyſſ.* ά, 7,] διὰ τὴν αὐτῶν ἀβουλίαν ὀλέθρῳ περιπεσεῖν· ἐξήμαρτον γὰρ ἁψάμενοι τῶν ἱερῶν τοῦ ἡλίου βοῶν, ἐξὸν ἀποσχέσθαι· καὶ γὰρ ἦν προειρημένον, Τὰς εἰ μέν κ' ἀσινέας ἐάσῃς etc. *Dionyſ. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, §. 14. Porro Vulgati hoc in loco habent Τοὺς εἰ μέν κ' ἀσινέας· *Barneſius* autem ex *Scholiis Victorianis Iliad.* ί, edidit Τάς: Quae lectio, ut ipſe annotat, firmatur tum ex praecedente Βοσκομένας, *ver.* 107, tum ex μ', 137 infra, ubi idem verſus occurrit, et vulgo editum eſt Τάς. Cum *Barneſio* etiam hic faciunt MS. a *Tho. Bentleio* collatus, et *Dionyſius*, loco iam citato. *Clark.* Quid opus erat e Scholiis Victorianis τὰς eruere, cum haberent edd. veteres omnes, eſſetque τοὺς manifeſtum operarum vitium, vel ſtulta depravatio imperiti correctoris, quae paulatim in edd. recentiores propagata eſt. *Ern.*

Ibid. Ἐάας] Apud *Dionyſium*, ἐάσῃς. Quae ſi vera ſit lectio, pronuntiandum erit ἀσῃς· penultimam enim neceſſario producit. Vide ad *Il.* έ, 42. *Clark.* Etiam *Euſtathius* habuiſſe ἐάσῃς videtur. Vid. p. 1675, 9. Sed vulg. verum. Conf. μ', 137. *Ern.*

Ibid. Νόστου τε] Apud *Dionyſium*, νόστου δέ.

Ver. 109, 111 Ἀσινέας — σίνηαι] Qua analogia ex λύω fit ἄλυτος ex κρίνω, ἄκριτος ex τίω, ἄτιτος ex μαρτύρομαι, ἀμάρτυρος eadem ex σίνομαι fit ἀσινής. Vide ad *Il.* ά, 314, et 338. Caeterum pronuntiabatur ἀσινέας, ac ſi ſcriptum fuiſſet ἀσινᾶς, vel ἀσινεῖς.

Ver. 113 Ὀψὲ κακῶς νεῖαι] *Schol.* Ἐπὶ γὰρ τῷ τῶν βοῶν τολμήματι, ἑπτὰ ἔτη ὅλα παρὰ Καλυψοῖ διατρίβει· καὶ πάλιν ναυαγήσας πρὸς τοὺς Φαίακας προσβράττεται. *Clark.* *Euſtathius*: Ὀψὲ κακῶς νοστήσεις, ὀλέσας etc. Νοστήσεις eſt interpretatio τοῦ νεῖαι. Ex νέομαι, νέῃ, νέεαι, νεῖαι. Vſus etiam eſt *Callimach.* in Dianam 148. *Heſych.* νεῖαι, πορεύσει. Immo πορεύσῃ. *Ern.*

Ver. 113, 114 Κακῶς νεῖαι — δήεις δ' ἐν πήματα οἴκῳ] Hinc apud *Horatium*, *Vlyſſes Tireſiam* alloquens: *O nulli quicquam mentite, vides ut Nudus inopſque domum redeam, te vate; neque illic Aut apotheca procis intacta eſt, aut pecus.* *Sermon.* *Lib.* II, *Eclog.* V, 5.

Ver. 115 Κατέδουσιν] *Euſtathius* bene κατέδουσι. *Ern.*

Μνώμενοι ἀντιθέην ἄλοχον, καὶ ἕδνα διδόντες·
Ἀλλ' ἤτοι κείνων γε βίας ἀποτίσεαι ἐλθών.
Αὐτὰρ ἐπεὶ μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσι
Κτείνῃς, ἠὲ δόλῳ, ἢ ἀμφαδὸν ὀξέϊ χαλκῷ,
Ἔρχεσθαι δὴ ἔπειτα, λαβὼν εὐῆρες ἐρετμὸν,
Εἰσόκε τοὺς ἀφίκηαι, οἳ οὐκ ἴσασι θάλασσαν
Ἀνέρες, οὐδέ θ' ἅλεσσι μεμιγμένον εἶδαρ ἔδουσιν·
Οὐδ' ἄρα τοί γ' ἴσασι νέας φοινικοπαρῄους,
Οὐδ' εὐήρε' ἐρετμὰ, τά τε πτερὰ νηυσὶ πέλονται.
Σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ' ἀριφραδὲς, οὐδέ σε λήσει·
Ὁππότε κεν δή τοι ξυμβλήμενος ἄλλος ὁδίτης
Φήῃ ἀθηρηλοιγὸν ἔχειν ἀνὰ φαιδίμῳ ὤμῳ,
Καὶ τότε δὴ γαίῃ πήξας εὐῆρες ἐρετμὸν,
Ῥέξας ἱερὰ καλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι,

" Ambientes divinam uxorem, et munera dantes:
" Sed ſane illorum iniurias ulciſceris cum-adveneris;
" Caeterum poſtquam procos in aedibus tuis
" Interfeceris, ſive dolo, ſive palam acuto ferro;
" Proficiſcere deinde, ſumpto fabrefacto remo,
" Donec ad illos perveneris, qui haud norunt mare
" Viri, neque ſale conditum cibum comedunt;
" Neque ſane hi norunt naves proras-rubras-habentes,
" Neque fabrefactos remos, qui utique alae navium ſunt.
" Signum vero tibi dicam valde manifeſtum, neque te latebit;
" Quando utique tibi obviam factus alius viator
" Dixerit te ventilabrum habere ſuper ſplendido humero,
" Tum ſane terrae infixo fabrefacto remo,
" Factiſque ſacris eximiis Neptuno regi,

116 Ἔδνα] edd. praeter R. ut alibi. 118 ἐπὴν] R. 122 ἅλεσι] F. A. L.

Ver. 118 Ἐπεὶ] *Al.* ἐπὴν.

Ver. 119 Ἠὲ δόλῳ, ἢ ἀμφαδὸν] Virgil. *Dolus, an virtus, quis in hoſte requirat?* *Aen.* II, 390.

Ver. 120 Δὴ ἔπειτα] Ita *Barneſius*. *Al.* δ' ἤπειτα, et, δὲ ἔπειτα.

Ver. 121 Οἳ οὐκ ἴσασι θάλασσαν Ἀνέρες οὐδέ θ' ἅλεσσι] Καρχηδονίων, οἳ θαλάσσης τῶν τότε βαρβάρων μάλιστα εἶχον ἐμπείρως, Τύριοι Φοίνικες τὸ ἀρχαῖον ὄντες. τούτων ἐνικήθη ναυμαχήσας (ὁ Πύῤῥος,) τοῖς Ἠπειρώταις χρώμενος οἳ μηδὲ ἁλέσης Ἰλίου θάλασσαν οἱ πολλοὶ, μηδὲ ἅλσιν ἠπίσταντό πω χρῆσθαι. Μαρτυρεῖ δέ μοι καὶ Ὁμήρου ἔπος ἐν Ὀδυσσείᾳ· Οἳ οὐκ ἴσασι θάλασσαν Ἀνέρες, οὐδέ θ' ἅλεσσι μεμιγμένον εἶδαρ ἔδουσιν. *Pauſan. Lib.* I, *cap.* 12, *in fine.*

Ver. 122 Ἀνέρες] *Al.* Ἀνέρας· Vt infra ψ', 270.

Ibid. Οὐδέ θ' ἅλεσσι] *Strabo, Geograph. Lib.* XIV, citat οὐδ' ἔθ' ἅλεσσι.

Ver. 123 Νέας φοινικοπαρῄους] Virgil. *Pictaſque innare carinas. Aen.* VIII, 93.

Ver. 125 Σῆμα δέ τοι ἐρέω] Virgil. *Signa tibi dicam, tu condita mente teneto. Aen.* III, 388.

Ibid. Οὐδέ σε λήσει] Vide ſupra ad *ver.* 101.

Ver. 127 Ἀθηρηλοιγὸν] Τῶν ἀθήρων ὀλεθρευτικὸν ὄργανον· ἀθῆρες γὰρ λέγονται κυρίως τῶν ἀσταχύων τὰ ἄκρα· λέγει δὲ τὸ πτύον, [*Il.* ν', 588] Ὁ μέν τοι Σοφοκλῆς ἀπεδέξατο τῆς Ἀθήρης κίνηθρον, λέγων οὕτως· Ὤμοις ἀθηρόβρωτον ὄργανον φέρων. *Schol.*

Ibid. Ἔχειν ἀνὰ] *Al.* ἔχειν σ' ἀνά.

Ver 129 Ῥέξας] *Al.* Ἔρξας· Vt infra ψ', 277. Ἔρξαντ'. *Clark.* Vtraque lectio ponitur ab *Euſtathio.* *Ern.*

Ver.

Ἀρνειόν, ταῦρόν τε, συῶν τ' ἐπιβήτορα κάπρον,
Οἴκαδ' ἀποστείχειν, ἔρδειν θ' ἱερὰς ἑκατόμβας
Ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
Πᾶσι μάλ' ἑξείης. θάνατος δέ τοι ἐξ ἁλὸς αὐτῷ
Ἀβληχρὸς μάλα τοῖος ἐλεύσεται, ὅς κέ σε πέφνῃ
Γήρᾳ ὕπο λιπαρῷ ἀρημένον· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
Ὄλβιοι ἔσσονται· τὰ δέ τοι νημερτέα εἴρω.
  Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
Τειρεσίη, τὰ μὲν ἄρ που ἐπέκλωσαν θεοὶ αὐτοί.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
Μητρὸς τήνδ' ὁρόω ψυχὴν κατατεθνειυίης,
Ἡ δ' ἀκέουσ' ἧσται σχεδὸν αἵματος, οὐδὲ ὃν υἱὸν
Ἔτλη ἐσάντα ἰδεῖν, οὐδὲ προτιμυθήσασθαι.
Εἰπὲ, ἄναξ, πῶς κέν μ' ἀναγνοίη τοῖον ἐόντα.

" Ariete, tauroque, ſuumque marito verre,
" Domum revertere, faciaſque ſacras hecatombas
" Immortalibus diis, qui coelum latum habitant,
" Omnibus prorſus ordine: mors vero tibi ex mari ipſi
" Lenis admodum talis adveniet, quae te occidat
" Senectute ſub molli confectum; circum autem populi
" Felices erunt: haec tibi vera dico.
  Sic dixit: at ego ipſum reſpondens allocutus ſum;
" Tireſia, haec quidem quodammodo decreverunt dii ipſi:
" Sed age mihi hoc dic et vere enarra,
" Matris hanc video animam defunctae:
" Illa autem tacita ſedet prope ſanguinem, neque ſuum filium
" Dignata eſt palam aſpicere, neque alloqui.
" Dic, rex, quo-pacto me agnoſcat talem eſſe.

133 Σοι ἐξ ἁλὸς] F. A. L. 136 ἔσονται] eaed. 143 κεν με ἀναγνοίη] edd. vett

Ver. 132 Οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν] Scribendum ἔχουσι, ob initium ſequentis verſus: et infra 144. προσέειπε. *Ern.*

Ver. 133 Θάνατος δέ τοι ἐξ ἁλὸς αὐτῷ] *Schol.* Οἱ νεώτεροι τὰ περὶ Τηλέγονον ἀνέπλασαν, τὸν Κίρκης καὶ Ὀδυσσέως· ὃς δοκεῖ κατὰ ζήτησιν τοῦ πατρὸς εἰς Ἰθάκην ἐλθὼν, ὑπ' ἀγνοίας τὸν πατέρα διαχρήσασθαι τρυγόνος κέντρῳ. Oppianus: Ἔνθα τὸν αἰολόμητιν Ὀδυσσέα, μυρία πόντῳ Ἄλγεα μετρήσαντα πολυκμήτοισιν ἀέθλοις, Τρυγὼν ἀλγινόεσσα θοῇ κατενήρατο ῥιπῇ. *Halieutic.* II, 503. Similiter *Nicander*; Λόγος γε μὲν, ὥς ποτ' Ὀδυσσεὺς Ἔφθιτο, λευγαλέοιο τυπεὶς ἁλίου ὑπὸ κέντρου. *Theriac.* 835. Atque hinc *Podagra*, apud *Lucianum*: Ἰθάκης ἄνακτα Λαερτιάδην Ὀδυσσέα Ἐγὼ κατέπεφνον, οὐκ ἄκανθα τρυγόνος. Τραγοποδάγρα, *ver.* 260. Vide *Ritterhuſ.* ad *Oppian. Halieutic.* II, 498.

Ibid. Ἐξ ἁλὸς] Διπλῆ ἀνάγνωσις· καὶ, ἔξαλος προπαροξυτόνως, ἀντὶ τοῦ, ἔξω καὶ πόῤῥω τῆς θαλάσσης· καὶ, ἐξ ἁλὸς, διῃρημένως, διὰ τὸ τῆς τρυγόνος κέντρον, ᾧ ὁ Τηλέγονος ἀντὶ αἰχμῆς ἐχρῆτο. *Schol.*

Ver. 134 Ἀβληχρὸς] Ἔοικε δὲ ὁ θάνατος ὕπνῳ, καὶ μάλα γε ἡδεῖ, καὶ ἀνωδύνῳ· καὶ οἷον οἱ Ποιηταὶ τὸν λυσιμελῆ φιλοῦσιν ὀνομάζειν, ἢ τὸν ἀβληχρόν. *Aelian. de Animal.* *Lib.* IV, *cap.* 41, a *Barneſio* citatus.

Ibid. Πέφνῃ] *Al.* πέφνοι.

Ver. 135 Γήρᾳ ὕπο λιπαρῷ] *Barneſius* edidit ὑπαὶ λιπαρῷ. Sed nihil opus. Vide ad *Il.* ά, 51.

Ibid. Ἀμφὶ δὲ λαοὶ Ὄλβιοι ἔσονται] Μέρος δὲ πάντως εὐτυχίας βασιλεῖ τὸ μέγιστον, ὀλβίους ὑπ' αὐτῷ εἶναι τοὺς λαούς. Διὸ καὶ ἀλλαχοῦ φυσὶν, [infra τ', 114] Ἀρετῶσι δὲ λαοὶ ὑπ' αὐτοῦ. *Euſtath.*

Ibid. Ἀμφὶ δὲ λαοὶ] *Al.* ἀμφὶ δ' ἑταῖροι.

Ver. 136 Εἴρω] *Al.* βάζω.

Ver. 141 Οὐδὲ ὃν υἱὸν] *Al.* οὐδ' ἑὸν υἱόν.

Ver. 143 Πῶς κέν μ' ἀναγνοίη τοῖον ἐόντα]

Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·
Ῥηΐδιόν τοι ἔπος ἐρέω, καὶ ἐπὶ φρεσὶ θείω·
Ὅντινα μέν κεν ἐᾷς νεκύων κατατεθνειώτων
Αἵματος ἄσσον ἴμεν, ὁ δέ τοι νημερτὲς ἐνίψει·
Ὧι δέ κ' ἐπιφθονέεις, ὁ δέ τοι πάλιν εἶσιν ὀπίσσω.
Ὣς φαμένη, ψυχὴ μὲν ἔβη δόμον Ἄϊδος εἴσω
Τειρεσίαο ἄνακτος, ἐπεὶ κατὰ θέσφατ' ἔλεξεν.
Αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μένον ἔμπεδον, ὄφρ' ἐπὶ μήτηρ
Ἤλυθε, καὶ πίεν αἷμα κελαινεφές· αὐτίκα δ' ἔγνω,
Καί μ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Τέκνον ἐμὸν, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα,
Ζωὸς ἐών; χαλεπὸν δὲ τάδε ζωοῖσιν ὁρᾶσθαι·
Μέσσῳ γὰρ μεγάλοι ποταμοὶ καὶ δεινὰ ῥέεθρα,
Ὠκεανὸς μὲν πρῶτα, τὸν οὔπως ἐστὶ περῆσαι,
Πεζὸν ἐόντ', ἢν μή τις ἔχῃ εὐεργέα νῆα.
Ἦ νῦν δὴ Τροίηθεν ἀλώμενος ἐνθάδ' ἱκάνεις

« Sic dixi: ille vero me rurſus reſpondens allocutus eſt:
« Facile tibi verbum dicam, et in mente ponam;
« Quemcunque quidem ſinas manium defunctorum
« Ad ſanguinem prope accedere, ille tibi verum dicet:
« Cui vero invideas, ille tibi abibit retro.
Sic locuta, anima quidem abiit domum Plutonis intra
Tireſiae regis, poſtquam vaticinia edixerat;
Aſt ego illic manebam conſtanter, donec mater
Advenit, et bibit ſanguinem nigrum: ſtatim vero agnovit,
Et me lugens verbis alatis allocuta eſt:
« Fili mi, quo-pacto veniſti ſub caliginem obſcuram,
« Vivus cum ſis? difficile nempe haec viventibus videre:
« In medio enim ingentes fluvii et gravia fluenta;
« Oceanus quidem primum, quem nequaquam licet traiicere,
« Peditem, niſi quis habeat fabrefactam navem.
« Num iam demum a Troia errans huc venis

144 Αὖτις] F. A. L. 158 πεζὸν ἰόντ'] R. ſic et *Euſtath.*

ται] Al. υἱὸν ἰόντα. Al. πῶς κέν με ἀναγνοίη τὸν ἰόντα.

Ver. 144 Ἀμειβόμενος προσέειπεν] Al. ἀμείβετο μῦθον· ἡ ἀμύμων,

Ver. 145 Ἐπὶ φρεσὶ θείω] Al. ἐνὶ φρεσὶ θείω·

Ver. 149 Ὣς φαμένη, ψυχὴ μὲν ἔβη δόμον Ἄϊδος εἴσω] Silius: *Haec vates, Erebique cavis ſe rettulit umbris.* XIII, 894.

Ver. 154 Πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα, Ζωὸς ἐών] Virgil. *Sed te qui vivum caſus, age, fare viciſſim, Attulerint: pelagine venis erroribus actus? An monitu Divûm; an quae te fortuna fatigat, Ut triſtes ſine ſole domos, loca turbida, adires?* *Aen.* VI, 531.

Ver. 156 Μέσσῳ γὰρ μεγάλοι ποταμοὶ —, Ὠκεανὸς μὲν πρῶτα] Ὅτι φανερῶς ἐνταῦθα ὁ Ποιητὴς δηλοῖ τὴν Ὀδυσσέως μυθικὴν εἰς ᾅδου κατέλευσιν ἐπὶ τὰ πέραν ἐκεῖθεν τέρματα γενέσθαι τοῦ Ὠκεανοῦ, ἔνθα καὶ τοὺς ἀστέρας δηλαδή φασιν δύνειν. *Euſtath.*

Ver. 157 Ὠκεανὸς μὲν πρῶτα] Καὶ οὐκ ἐπήγαγε δεύτερα δὲ, καὶ τρίτα· ὅπερ δεῖ κατὰ τὸ σιωπώμενον ἐκδέξασθαι οὕτως, οἷον ἵνα μὴ ἄλλον ποταμὸν ἢ ῥεῦμα λέγωμεν, αὐτὸν πρῶτον Ὠκεανόν. *Schol.*

Ibid. Πρῶτα, τὸν] Al. πρῶτος, ὅν.

Ver.

Νηΐ τε, καὶ ἑτάροισι, πολὺν χρόνον; οὐδέ πω ἦλθες
Εἰς Ἰθάκην; οὐδ' εἶδες ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκα;
  Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
Μῆτερ ἐμή, χρειώ με κατήγαγεν εἰς Ἀΐδαο,
Ψυχῇ χρησόμενον Θηβαίου Τειρεσίαο.
Οὐ γάρ πω σχεδὸν ἦλθον Ἀχαιΐδος, οὐδέ πω ἁμῆς
Γῆς ἐπέβην, ἀλλ' αἰὲν ἔχων ἀλάλημαι ὀϊζὺν,
Ἐξ οὗ τὰ πρώτισθ' ἑπόμην Ἀγαμέμνονι δίῳ
Ἴλιον εἰς εὔπωλον, ἵνα Τρώεσσι μαχοίμην.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Τίς νυ σε κὴρ ἐδάμασσε τανηλεγέος θανάτοιο;
Ἢ δολιχὴ νοῦσος; ἢ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα
Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνεν;
Εἰπὲ δέ μοι πατρός τε, καὶ υἱέος ὃν κατέλειπον,
Ἢ ἔτι πὰρ κείνοισιν ἐμὸν γέρας, ἦέ τις ἤδη
Ἀνδρῶν ἄλλος ἔχει, ἐμὲ δ' οὐκ ἔτι φασὶ νέεσθαι.
Εἰπὲ δέ μοι μνηστῆς ἀλόχου βουλήν τε νόον τε,
Ἠὲ μένει παρὰ παιδὶ, καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσει·

" Cum navique, et ſociis, longo tempore? necdum perveniſti
" In Ithacam? neque vidiſti in aedibus uxorem?
  Sic dixit: at ego ipſam reſpondens allocutus ſum;
" Mater mea, neceſſitas detulit me in Plutonis aedes,
" Animam conſulturum Thebani Tireſiae.
" Nondum enim prope veni Achaïam, neque noſtram
" Terram attigi; Sed ſemper habens erro aerumnam,
" Ex quo primum ſecutus ſum Agamemnonem nobilem
" Ad Ilium equis-aptum, ut cum Troianis pugnarem.
" Sed age mihi hoc dic et vere narra,
" Quodnam te fatum domuit longum-ſomnum-adferentis mortis?
" An diuturnus morbus; an Diana ſagittis-gaudens
" Suis mitibus telis ſuperveniens occidit?
" Dic item mihi et de-patre, et filio quem reliqui,
" An adhuc apud illos meum munus, an aliquis iam
" Virorum alius habeat; me autem non amplius putent rediturum.
" Dic etiam mihi nuptae uxoris conſiliumque mentemque,
" An maneat cum puero, et ſalva omnia cuſtodiat:

168 Εὔπωλον] edd. vett. 171 δουλίχη] F. A. 2. 3. L. 174 ἢ παρ' ἐκείνοις ἐστὶν] R. *Euſtath.* 175 οὐκέτι] R.

Ver. 168 Εὔπωλον] *Al.* εὔπωλον. *Clark.* Εὔπωλον verum eſt, quod omnes edd. vett. exhibent: de quo paſſim iam monuimus. *Ern.*

Ver. 170 Τίς νύ σε κὴρ ἐδάμασσε] Silius: *Quinam te, qui caſus, ait, dux maxime, feſſae Eripuit patriae?* XIII, 450. *Quis te, chare pater, cum ſtabant Itala regna, Exoſus Latio Deus abſtulit? ibid.* 654.

Ver. 171 Ἢ δολιχὴ νοῦσος; ἢ Ἄρτεμις] Ἡ δολιχὴ νόσος ἀντιδιαστέλλεται πρὸς τὸν ἐκ βολῆς Ἀρτέμιδος, ἀλλαχοῦ δὲ καὶ Ἀπόλλωνος, γινόμενον θάνατον· ὡς τοῦ τοιούτου αἴφνης ἐπισυμβαίνοντος. *Euſtath.* Caeterum *Barneſius* edidit, νοῦσος γ'; ἢ Ἄρτεμις· Sed nihil opus.

Ver. 173 Ὃν] *Al.* ὅς.

Ἠ ἤδη μιν ἔγημεν Ἀχαιῶν ὅστις ἄριστος.
Ὣς ἐφάμην· ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο πότνια μήτηρ·
Καὶ λίην κείνη γε μένει τετληότι θυμῷ
Σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· ὀϊζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ
Φθίνουσιν νύκτες τε καὶ ἤματα δακρυχεούσῃ.
Σὸν δ' οὔπω τις ἔχει καλὸν γέρας· ἀλλὰ ἕκηλος
Τηλέμαχος τεμένη νέμεται, καὶ δαῖτας ἐΐσας
Δαίνυται, ἃς ἐπέοικε δικασπόλον ἄνδρ' ἀλεγύνειν·
Πάντες γὰρ καλέουσι· πατὴρ δὲ σὸς αὐτόθι μίμνει
Ἀγρῷ, οὐδὲ πόλινδε κατέρχεται· οὐδέ οἱ εὐναὶ,
Δέμνια, καὶ χλαῖναι, καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα·
Ἀλλ' ὅγε χεῖμα μὲν εὕδει, ὅθι δμῶες, ἐνὶ οἴκῳ,
Ἐν κόνι, ἄγχι πυρὸς, κακὰ δὲ χροῒ εἵματα εἷται·
Αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃσι θέρος, τεθαλυῖά τ' ὀπώρη,
Πάντῃ οἱ κατὰ γουνὸν ἀλωῆς οἰνοπέδοιο
Φύλλων κεκλιμένων χθαμαλαὶ βεβλήαται εὐναί·

“ An iam eam duxerit Achivorum quicunque optimus.
Sic dixi: ſtatim vero reſpondebat veneranda mater;
“ Et omnino illa quidem manet afflicto animo
“ Tuis in aedibus; aerumnoſae autem ei ſemper
“ Conſumuntur noctesque diesque lachrymas-fundenti.
“ Tuum vero nondum quis habet pulchrum munus; ſed quietus
“ Telemachus praedia colit, et convivia aequalia
“ Epulatur, quae decet principem virum curare;
“ Omnes enim invitant: pater autem tuus illic manet
“ In agro, neque in urbem proficiſcitur: neque ei lecti,
“ Strata, et laenae, et ſtragula ſplendida;
“ Sed ille hyeme quidem dormit, ubi mancipia, in domo,
“ In pulvere, prope focum; vilibus vero corpori veſtimentis indutus eſt;
“ Aſt ubi venerit aeſtasque, virensque autumnus,
“ Vndique illi per fertilem-partem vineae vitiferae
“ Ex foliis delapſis humiles-ſternuntur lectuli:

182 φθίνουσι] edd. praeter R. 186 καλέουσιν] edd. vett. male. 190 ἧσται] F. A. 2. 3. L.

Ver. 178 Ἔγημεν] Vide infra ad *ver.* 272.

Ver. 183 Ἕκηλος Τηλέμαχος τεμένη νέμεται] Videtur nimirum prius oppetiiſſe *Anticlea*, quam *Penelopen* Proci ambirent, *Vlyſſiſque* facultates diriperent.

Ver. 184 Τεμένη] *Al.* τεμένεα. Quod et ipſum pronuntiabatur τεμένη. Vide ad *Il.* 6, 339.

Ver. 186 Πάντες γὰρ καλέουσι] Δοκεῖ δὲ ἀρχαῖον ἔθος εἶναι, εἰς δαῖτας δημοσίας προκαλεῖσθαι τοὺς βασιλεῖς τε καὶ τοὺς δικαστάς. *Euſtath.* Caeterum *Barneſius* hic legendum coniicit, Πάντας γὰρ καλέουσι. “Non “videtur verum,” inquit, “*Telemachum* ab omnibus invitari; quare ſatius forſan eſſet, πάντας legere; quoniam ille, praeter Procos, et alios “quoſvis hoſpitio exceperit; καλέουσι “vero ad *Telemachi* ſervos refertur.” Satis invenuſte.

Ver. 189 Ἐνὶ οἴκῳ] *Al.* κατὰ οἶκον.

Ver. 190 Κόνι] *Al.* κόνει.

Ibid. Εἷται] *Al.* ἧσται.

Ver. 193 Βεβλήαται] *Al.* βεβλήατο. Minus recte.

Ver.

Ἔνθ' ὅγε κεῖτ' ἀχέων, μέγα δὲ φρεσὶ πένθος ἀέξει,
Σὸν πότμον γοόων· χαλεπὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἱκάνει.
Οὕτω γὰρ καὶ ἐγὼν ὀλόμην, καὶ πότμον ἐπέσπον·
Οὔτ' ἐμέ γ' ἐν μεγάροισιν ἐΰσκοπος Ἰοχέαιρα
Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνεν·
Οὔτε τις οὖν μοι νοῦσος ἐπήλυθεν, ἥτε μάλιστα
Τηκεδόνι στυγερῇ μελέων ἐξείλετο θυμόν·
Ἀλλά με σός τε πόθος, σά τε μήδεα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ,
Σή τ' ἀγανοφροσύνη μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγωγ' ἔθελον φρεσὶ μερμηρίξας
Μητρὸς ἐμῆς ψυχὴν ἑλέειν κατατεθνειυίης·
Τρὶς μὲν ἐφωρμήθην, ἑλέειν τέ με θυμὸς ἄνωγε,
Τρὶς δέ μοι ἐκ χειρῶν, σκιῇ εἴκελον, ἢ καὶ ὀνείρῳ,
Ἔπτατ'· ἐμοὶ δ' ἄχος ὀξὺ γενέσκετο κηρόθι μᾶλλον·

« Hic ille iacet dolens, ingentemque in mente dolorem auget,
« Tuum fatum deflens: moleſta autem inſuper ſenectus urget.
« Sic enim et ego perii, et fatum obii:
« Neque me in aedibus iaculatrix-certa Diana
« Suis mitibus telis ſuperveniens interemit;
« Neque aliquis me morbus invaſit, qui utique maxime
« Tabe inviſa ex membris tollere-ſolet animum:
« Sed me tuique deſiderium, tuique curae, inclyte Vlyſſes,
« Tuaque benignitas dulci animo privarunt.
Sic dixit: Caeterum ego volebam mente cogitans
Matris meae animam prehendere defunctae:
Ter quidem aggreſſus-ſum, amplectique me animus iubebat;
Ter autem mihi ex manibus, inſtar umbrae, vel et ſomnii,
Avolavit: mihi vero dolor acutus exortus eſt ex-animo magis:

197 Οὔτε μ'] R.

Ver. 195 Σὸν πότμον γοόων] *Al.* Σὸν νόστον ποθέων.

Ver. 196 Οὕτω γὰρ καὶ ἐγὼν] Οὐχ, ὡς οἱ νεώτεροι, ὅτι ἑαυτὴν ἀνήρτησεν, Ναυπλίου ψευδῶς μηνύσαντος θάνατον Ὀδυσσέως. *Schol.* Vide autem ad *ver.* 202. Caeterum refertur hoc in loco vocula γὰρ non ad id quod iam proxime praeceſſit, ſed ad id quod de *Vlyſſis* abſentis deſiderio eleganter reticetur. Vide ad *Il. ί*, 22.

Ver. 197 Οὔτ' ἐμ' ἐνὶ μεγάροισιν] *Al.* Οὔτε μέ γ' ἐν μεγάροισιν.

Ver. 201 Ἀλλά με σός τε πόθος] Clar. *Valkenar.* ad *Amm.* p. 59. edd. vett. habere ait σοῦ. Meae omnes σός τε habent. *Ern.*

Ver. 202 Σή τ' ἀγανοφροσύνη] Εὐσχήμως τὴν ἀγχόνην ἐσιώπησεν, ὡς αἰτίαν ἐχόντων τῶν ἑαυτῆς ἐξαγαγόντων τοῦ βίου. *Schol.* Vide ſupra ad *ver.* 85.

Ver. 205 Τρὶς μὲν ἐφωρμήθην] Virgil. *Ter conatus ibi collo dare brachia circum; Ter fruſtra comprenſa manus effugit imago, Par levibus ventis, volucrique ſimillima ſomno.* *Aen.* II, 792; VI, 700. Silius: *His alacer colla amplexu materna petebat, Vmbraque ter fruſtra per inane petita fefellit.* XIII, 648.

Ibid. Ἄνωγε] Aut legendum hic ἀνώγει, quo modo in commentario citat *Euſtathius*; aut erit ἄνωγε non e Perfecto ἄνωγα, ſed ex Aoriſto ἔνωγεν. Alioqui non conſtaret Temporum ratio. Vide ad *Il. ά*, 37.

Ver. 206 Ἐκ χειρῶν, σκιῇ εἴκελον] Virgil. *Dixerat; et tenues fugit, ceu fumus, in auras.* *Aen.* V, 740. Lucret. *Manuum tactum ſuffugit et ictum.* V, 151.

Ibid. Εἴκελον] Ita recte edidit *Barneſius.* Nam ἴκελον, quod habent Vulgati, primam corripit. *Al.* ἰκέλη.

Ver.

Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
Μῆτερ ἐμή, τί νύ μ' οὐ μίμνεις ἑλέειν μεμαῶτα,
Ὄφρα καὶ εἰν ἀΐδαο, φίλας περὶ χεῖρε βαλόντε,
Ἀμφοτέρω κρυεροῖο τεταρπώμεσθα γόοιο;
Ἦ τί μοι εἴδωλον τόδ' ἀγαυὴ Περσεφόνεια
Ὤτρυν', ὄφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στεναχίζω;
Ὣς ἐφάμην· ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο πότνια μήτηρ·
Ὤ μοι τέκνον ἐμόν, περὶ πάντων κάμμορε φωτῶν,
Οὔτι σε Περσεφόνεια, Διὸς θυγάτηρ, ἀπαφίσκει,
Ἀλλ' αὕτη δίκη ἐστὶ βροτῶν, ὅτε κέν τε θάνωσιν·
Οὐ γὰρ ἔτι σάρκας τε καὶ ὀστέα ἶνες ἔχουσιν,
Ἀλλὰ τὰ μέν τε πυρὸς κρατερὸν μένος αἰθομένοιο
Δαμνᾷ, ἐπεί κε πρῶτα λίπῃ λεύκ' ὀστέα θυμός·
Ψυχὴ δ', ἠΰτ' ὄνειρος, ἀποπταμένη πεπότηται·

Et ipſam allocutus verba alata dixi;
" Mater mea, cur me non manes ampleƈti te cupientem;
" Vt etiam apud inferos, charis circa manibus amplexi,
" Ambo triſti ſatiemur luƈtu?
" Nunquid mihi ſimulachrum hoc inclyta Proſerpina
" Immiſit, ut adhuc magis lamentans ingemiſcam?
Sic dixi: ſtatim vero reſpondit veneranda mater;
" Eheu, fili mi, ſupra omnes infelix viros,
" Minime te Proſerpina, Iovis filia, deludit,
" Sed haec conditio eſt mortalium, cum mortui fuerint:
" Non enim amplius carneſque et oſſa nervi habent;
" Sed ea quidem ignis valida vis ardentis
" Abſumit, ubi primum reliquerit alba oſſa animus:
" Anima vero, tanquam ſomnium, avolans volitat.

208 Προσηύδα] F. A. L. 210 φιλὰ] L. quod et aliae ſecutae ſunt. 221 ὄνειρον] R. *Euſtath.* quod et ipſum reƈtum.

Ver. 209 Μῆτερ ἐμή, τί νύ μ' οὐ μίμνεις] Virgil. *Ille ubi matrem Agnovit, tali fugientem eſt voce ſecutus; Quid natum toties crudelis tu quoque falſis Ludis imaginibus? Cur dextrae iungere dextram Non datur, ac veras audire et reddere voces? Aen.* I. 409. *Aeneas, quo deinde ruis? quo proripis? inquit: Quem fugis? aut quis te noſtris complexibus arcet?* V, 741. *Da iungere dextram; Da genitor: teque amplexu ne ſubtrahe noſtro.* VI, 697.

Ver. 210 φίλας περὶ χεῖρε βαλόντε, Ἀμφοτέρω κρυεροῖο τεταρπώμεσθα γόοιο] Sic *Il.* ψ', 97: Μίνυνθά περ ἀμφιβαλόντε, Ἀλλήλους ὀλοοῖο τεταρπώμεσθα γόοιο.

Ibid. φίλας περὶ χεῖρε βαλόντε, Ἀμφοτέρω] *Al.* βαλόντες, Ἀμφότεροι. Sed perinde eſt. Quod enim hic ait *Barneſius*, *Pluralis* hic *Numerus* bis iungitur *Duali*, φίλας χεῖρε, et βαλόντε ἀμφοτέρω τεταρπώμεσθα· itemque *Euſtathius*, Τὸ δὲ φίλας χεῖρε σύνηθες τῷ Ποιητῇ σχῆμα, οἷα μυριαχοῦ συζευγνύντι τὰ πληθυντικὰ καὶ τὰ δυϊκὰ ὡς ἰσοδύναμα· plane nihili eſt; quia omne *Duale* eſt neceſſario *Plurale*. Neque, quoniam reƈte de *duobus* dicitur φίλας et τεταρπώμεσθα, inde ſequitur reƈte itidem de *pluribus* φίλω et τεταρπῆσθον dici poſſe. Vide ſupra ad θ', 48; et ad *Il.* ά, 566.

Ver. 216 Οὔτι σε Περσεφόνεια] Virgil. *Neque te Phoebi cortina fefellit, Dux Anchiſiade. Aen.* VI, 347.

Ver. 218 Οὐ γὰρ ἔτι σάρκας] Ἀλλ' οὐ γάρ οἱ ἔτ' ἦν ἲς ἔμπεδος, οὐδέ τι κῖκυς, Οἵη περ πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι. Infra *ver.* 392.

Ver. 221 Ψυχὴ δ', ἠΰτ' ὄνειρος] Virgil. *Tenues ſine corpore vitas Admoneat volitare cava ſub imagine formae. Aen.* VI, 292. Λείπεται δὲ ἡ τῆς ψυχῆς φύσις ἐπὶ τὴν

Ἀλλὰ φόωςδε τάχιςα λιλαίεο· ταυτα δὲ πάντα
Ἴσθ', ἵνα καὶ μετόπισθε τεῇ εἴπησθα γυναικί.
Νῶϊ μὲν ὡς ἐπέεσσιν ἀμειβόμεθ'· αἱ δὲ γυναῖκες
Ἤλυθον, (ὤτρυνεν γὰρ ἀγαυὴ Περσεφόνεια,)
Ὅσσαι ἀριςήων ἄλοχοι ἔσαν, ἠδὲ θύγατρες·
Αἱ δ' ἀμφ' αἷμα κελαινὸν ἀολλέες ἠγερέθοντο·
Αὐτὰρ ἐγὼ βούλευον, ὅπως ἐρέοιμι ἑκάςην·
Ἥδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίςη φαίνετο βουλή·
Σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ,
Οὐκ εἴων πιέειν ἅμα πάσας αἷμα κελαινόν.
Αἱ δὲ προμνηςῖναι ἐπήεσαν· ἡ δὲ ἑκάςη
Ὃν γόνον ἐξαγόρευεν· ἐγὼ δ' ἐρέεινον ἁπάσας.

« Sed in lucem celerrime contende; haec autem omnia
« Scias, ut etiam in-poſterum tuae dicas uxori.
Nos quidem ſic verbis colloquebamur: mulieres autem
Acceſſerunt, (incitabat enim inclyta Proſerpina,)
Quotquot optimatum uxores erant, atque filiae:
Hae utique circa ſanguinem nigrum frequentes congregabantur.
Caeterum ego conſultabam, quo-pacto interrogarem ſingulas:
Illud autem mihi in animo optimum videbatur conſilium;
Stricto acuto gladio, craſſo a femore,
Non ſinebam bibere ſimul omnes ſanguinem nigrum.
Illae vero deinceps accedebant; unaquaeque autem
Suum genus narrabat: ego vero interrogabam omnes.

225 Ὤτρυνε γὰρ] F. A. R. recte. 230 σπασάμενος] R. ut alibi. *Euſtath.* 231 πινέειν] R. male. πίνειν] ceterae.

τὴν σελήνην, οἷον ἴχνη τινὰ βίου καὶ ὀνείρατα διαφυλάττουσα. Καὶ περὶ ταύτης ὀρθῶς ἐγὼ λελέχθαι τὸ, Ψυχὴ δ', ἠΰτ' ὄνειρος, ἀποπταμένη πεπότηται· *Plutarch. de Facie in Orbe Lunae, haud longe a fine.* Vide et ſupra ad *ver.* 206.

Ibid. Ἠΰτ' ὄνειρος, ἀποπταμένη πεπότηται] Similiter *Apollonius*; Νόος δέ οἱ, ἠΰτ' ὄνειρος, Ἑρπύζων πεπότητο. *Argonautic.* III, 503.

Ver. 222 Φόωσδε] *Al.* φάοσδε.

Ver. 223 Ἵνα καὶ μετόπισθε τεῇ εἴπησθα γυναικί] *Muretus, Var. lect. Lib.* XI, *cap.* 7, haec verba, ſicut et *Virgilii*, [*Aen.* VI, 898,] *portaque emittit eburna*, tecta quadam urbanitate fabulam ridendam propinare exiſtimat. Similiter *Plutarchus, de audiendis Poëtis*; Καὶ γὰρ τοῦτο χαριέντως Ὅμηρος εἰς τὴν νεκυίαν εἶπεν, ὡς γυναικὸς ἀκρόασιν οὖσαν διὰ δὴ τὸ μυθῶδες. Vide *Iulian. Orat.* III; et infra ψ', 306, etc.

Ver. 224 Αἱ δὲ γυναῖκες Ἤλυθον] Εὐταξίαν δὲ τῇ ποιήσει τεχνώμενος καὶ ἀκμὴν, καταλέγει πρῶτον ἡρωΐδας· εἶτα διαναπαύσας τὸν λόγον βραχὺ, πρὸς Ἥρωας μεταβαίνει. *Euſtath.*

Ver. 229 Ἥδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίςη φαίνετο βουλή] Virgil. *Haec alternanti potior ſententia viſa eſt. Aen.* IV, 287.

Ver. 231 Πιέειν] Ita ex *Seberi Indice* edidit *Barneſius*: Atque ita ſcriptum occurrit in omnibus, *Iliad.* δ', 263; ή, 481; *Odyſſ.* λ', 583, 584. *Vulgg.* hoc in loco πινέειν· Quae vox non Homerica. Nonnulli habent πίνειν· Quo modo in commentario citat *Euſtathius*. *Clark.* Vide Var. Lect. Firmatur *Barneſii* correctio etiam ex eo, quod ante 152 eſt πίεν. Nec tamen eſt neceſſaria, tutiuſque erat, libros antiquos ſequi et dare πίνειν. *Ern.*

Ver. 232 Ἡ δὲ ἑκάςη] *Al.* ἠδὲ ἑκάςη.

Ver. 233 Ἐγὼ δ' ἐρέεινον ἁπάσας] Ὅτι πάνυ δεξιῶς ὁ Ποιητὴς τὴν ῥαψῳδίαν ταύτην, ἡρώων ἅμα καὶ ἡρωΐδων πεποίηκε κατάλογον, — ἀναπληρῶν τε, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ ἐῤῥέθη, ἅπερ τῇ Ἰλιάδι ἐλλέλειπται, καὶ ἅμα πλατύνων οὕτω τὴν ποίησιν. *Euſtath.*

Ver.

Ἔνθ' ἤτοι πρώτην Τυρὼ ἴδον εὐπατέρειαν,
Ἣ φάτο Σαλμωνῆος ἀμύμονος ἔκγονος εἶναι,
Φῆ δὲ Κρηθῆος γυνὴ ἔμμεναι Αἰολίδαο·
Ἣ ποταμοῦ ἠράσσατ', Ἐνιπῆος θείοιο,
Ὃς πολὺ κάλλιστος ποταμῶν ἐπὶ γαῖαν ἵησι·
Καί ῥ' ἐπ' Ἐνιπῆος πωλέσκετο καλὰ ῥέεθρα.
Τῷ δ' ἄρα εἰσάμενος γαιήοχος Ἐννοσίγαιος,
Ἐν προχοῇς ποταμοῦ παρελέξατο δινήεντος·
Πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα περιστάθη, οὔρεϊ ἶσον,
Κυρτωθέν, κρύψεν τε θεὸν, θνητήν τε γυναῖκα·
Λῦσε δὲ παρθενίην ζώνην, κατὰ δ' ὕπνον ἔχευεν.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐτέλεσσε θεὸς φιλοτήσια ἔργα,
Ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρί, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·

Hic ſane primam Tyro vidi nobili-patre-natam.
Quae dixit Salmonei eximii *ſe* filiam eſſe;
Dixitque Crethei *ſe* uxorem eſſe Aeolidae:
Quae fluvium amavit Enipeum divinum,
Qui longe pulcherrimus fluviorum ſuper terram labitur:
Et *ea* propter Enipei verſabatur pulchra fluenta.
Huic vero cum-ſe-aſſimilaſſet terram-cingens Neptunus,
In oſtiis fluvii accubuit vorticoſi:
Purpureus autem fluctus circumſtitit, monti aequalis,
Curvatus; abſconditque deum, mortalemque foeminam:
Solvit autem virgineam zonam, ſomnumque offudit.
Caeterum poſtquam perfeciſſet deus amatoria opera,
Inhaeſit ſane ei manui, verbumque dixit, et compellavit;

234 Πρῶτον] R. 244 λῦσεν δὲ] edd. vett. 246 ὀνόμαζεν] eaed. male.

Ver. 234 Πρώτην] *Al.* πρῶτον.

Ibid. Τυρὼ ἴδον εὐπατέρειαν] Ἐν ἤθει εἶπεν· δυσσεβὴς γὰρ ἦν ὁ Σαλμωνεὺς, ἀντιβροντῶν τῷ Διΐ, καὶ ἀνταστράπτων. διὸ καὶ κεραυνοῖς περιέπεσεν. Εἰρωνείᾳ οὖν κέχρηται. *Schol.* Male: Nam in huiuſmodi narratione nullus *Ironiae* locus. Vide et ad *ver.* 235.

Ver. 235 Σαλμωνῆος ἀμύμονος] Περὶ δὲ Σαλμωνέως φασὶν οἱ νεώτεροι ὡς ἄρα ὁ ἀνὴρ ἀσεβὴς ἦν, ἀντιβροντῶν τε καὶ ἀνταστράπτων τῷ Διΐ, δι' ἃ καὶ ἐκεραυνώθη· Ὅμηρος μέντοι οὐκ οἶδε τοιοῦτόν τι, ἀλλὰ ἀμύμονα τὸν Σαλμωνέα φησίν. *Euſtath.* Similiter et *Dacier.* Atqui nihil impedit vox ἀμύμονος quominus homo pravis moribus fuerit *Salmoneus.* Vide ſupra ad *ά*, 29; et ad *Il.* *β'*, 673.

Ver. 237 Ἐνιπῆος θείοιο] Ἐνιπεὺς Ἤλιδος ποταμὸς, καὶ Θεσσαλίας. *Schol.* Vide et *Strabonem*, *Geograph. Lib.* VIII, *pag.* 546, *al.* 356.

Ver. 238 Ὃς πολὺ κάλλιστος ποταμῶν ἐπὶ γαῖαν ἵησι] Similiter de Fluvio *Axio* Poëta, *Iliad.* *φ'*, 158; Ἀξιοῦ, ὃς κάλλιστον ὕδωρ ἐπὶ γαῖαν ἵησιν. *Clark.* Vnde patet in ἵησι h. l. intelligendum ὕδωρ. ut ſupra ἀναρρίπτειν intell. ἐρετμά. *Ern.*

Ibid. Ἵησι] *Al.* ἵησι.

Ver. 239 Πωλέσκετο] *Verſari ſolebat.* Vide ad *Il.* *ά*, 37; et *β'*, 221.

Ver. 240 Τῷ δ' ἄρα εἰσάμενος] Vide ad *Il.* *ν'*, 45. *Al.* Τῷ δ' ἄρ ἐεισάμενος. *Clark.* Hoc praetulerim, ut mollius et magis Homericum. *Ern.*

Ver. 242 Πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα περιστάθη] Virgil. *At illum Curvata in montis faciem circumſtetit unda, Accepitque ſinu vaſto.* *Georgic.* IV, 360.

Ver. 243 Κρύψεν τε] *Al.* κρύψεν δέ.

Ver. 244 Λῦσε δὲ παρθενίην ζώνην] Similiter Catullus: *Solvit zonam diu ligatam.* *Carm.* II, *ver.* 13.

Ver.

Χαῖρε, γύναι, φιλότητι· περιπλομένε δ' ἐνιαυτε̃,
Τέξεις ἀγλαὰ τέκνα· ἐπεὶ ἐκ ἀποφώλιοι εὐναὶ
Ἀθανάτων· σὺ δὲ τὲς κομέειν, ἀτιταλλέμεναί τε.
Νῦν δ' ἔρχευ πρὸς δῶμα, καὶ ἴσχεο, μηδ' ὀνομήνῃς·
Αὐτὰρ ἐγώ τοι εἰμὶ Ποσειδάων ἐνοσίχθων.
Ὣς εἰπών, ὑπὸ πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα.
Ἡ δ' ὑποκυσσαμένη, Πελίην τέκε καὶ Νηλῆα·
Τὼ κρατερὼ θεράποντε Διὸς μεγάλοιο γενέσθην
Ἀμφοτέρω· Πελίης μὲν ἐν εὐρυχόρῳ Ἰαολκῷ
Ναῖε πολύῤῥηνος· ὁ δ' ἄρ' ἐν Πύλῳ ἠμαθόεντι.
Τὲς δ' ἑτέρες Κρηθῆϊ τέκεν βασίλεια γυναικῶν,
Αἴσονά τ', ἠδὲ Φέρητ', Ἀμυθάονά θ' ἱππιοχάρμην.
Τὴν δὲ μέτ', Ἀντιόπην ἴδον, Ἀσωποῖο θύγατρα,
Ἣ δὴ καὶ Διὸς εὔχετ' ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαῦσαι·

"Gaude, mulier, amore-*hoc*: circumvoluto autem anno,
"Paries pulchros liberos; quoniam haud inanes concubitus
"Immortalium: tu vero eos cura enutrique.
"Nunc autem i ad domum, et contine-te, neque mentionem-feceris;
"At ego tibi ſum Neptunus terrae quaſſator.
Sic locutus, pontum ſubiit fluctuantem.
Illa autem gravida-facta, Peliam peperit et Neleum:
Qui fortes miniſtri Iovis magni fuerunt
Ambo: Pelias quidem in ſpatioſa Iaolco
Habitabat abundans pecore; hic vero in Pylo arenoſa.
Alios vero Cretheo peperit regina mulierum,
Aeſonemque, atque Pheretem, Amythaonemque gaudentem-equis.
Poſt hanc vero, Antiopen vidi, Aſopi filiam;
Quae utique et Iovis gloriabatur in ulnis ſe-dormiſſe;

253 Ὑποκυσαμένη] F. A. L. 257 τέκε] edd. vett. *Euſtath.* recte. 260 Ζηνὸς εὔχεται] F. perperam. εὔχετ' eſt ex εὔχετο, ut habet *Schol.*

Ver. 247 Περιπλομένε δ' ἐνιαυτῶ, Τέξεις] "Quod ſi ita, neque ultra decimum "menſem foetura mulierum protolli "poteſt; quaeri oportet, cur Homerus "ſcripſerit Neptunum dixiſſe puellae a "ſe recens compreſſae; Χαῖρε νῦν φιλότητι· περιπλομένε δ' ἐνιαυτῶ, Τέξεις ἀγλαὰ "τέκν'· *etc.* — Sed Favorinus mihi ait "περιπλομένε ἐνιαυτῶ non confecto eſſe "anno, ſed affecto. In qua re uſus eſt "verbo non vulgaris ſignificationis. *Affecta* enim, ſicuti M. Cicero et veterum elegantiſſimi locuti ſunt, ea proprie dicebantur, quae non ad finem "ipſum, ſed proxime finem progreſſa "deductave erant." *Gellius*, *Lib.* III, *cap.* 16. Vbi notandum, pro Χαῖρε γύναι, legiſſe *Gellium*, Χαῖρε νῦν. *Clark.* Non videtur *Gellius* ſic legiſſe, ſed eſſe vitium in editis, quod et in Gronoviana recte correctum in γύναι. *Ern.*

Ver. 248 Τέκνα· ἐπεὶ ἐκ] *Barneſius* edidit, τέκν'· ἐπεὶ ἐκ, quo modo et apud *Gellium* legitur, loco iam citato. Sed et ferri poteſt vulgata lectio; pronuntiando ſcilicet ἐπ' ἐκ, vel ἐπειὴ duabus ſyllabis. Sic *Iliad.* ψ, 777; Μέλλω, ἐπεὶ ἐδ' ἐμὲ πάμπαν. Vide et ad *Il.* ε, 349; et ι, 533.

Ver. 252 Ὣς εἰπών, ὑπὸ πόντον ἐδύσατο] Virgil. *Haec Proteus; et ſe iactu dedit aequor in altum. Georgic.* IV, 528. *Tantum effata ſe fluvio Dea condidit alto. Aen.* XII, 885.

Ver. 254 Θεράποντε Διὸς] Βασιλεῖς· καὶ γὰρ οἱ πολεμικοὶ, θεράποντες Ἄρηος. *Schol.*

Ver. 255 Ἰαολκῷ] Ἰωλκὸς, πόλις Θεσσαλίας. *Schol.*

Ver. 256 Ὁ δ' ἄρ ἐν Πύλῳ] Ὁ Νηλεὺς δηλαδή. *Euſtath.*

Ver. 259 Ἀσωποῖο θύγατρα] Vide *Pauſan. Lib.* II, *cap.* 6.

Ver.

Καί ῥ' ἔτεκεν δύο παῖδ', Ἀμφίονά τε, Ζῆθόν τε,
Οἳ πρῶτοι Θήβης ἕδος ἔκτισαν ἑπταπύλοιο,
Πύργωσάν τ'· ἐπεὶ οὐ μὲν ἀπύργωτόν γ' ἐδύναντο
Ναιέμεν εὐρύχορον Θήβην, κρατερώ περ ἐόντε.
Τὴν δὲ μέτ', Ἀλκμήνην ἴδον, Ἀμφιτρύωνος ἄκοιτιν,
Ἥ ῥ' Ἡρακλῆα θρασυμέμνονα, θυμολέοντα,
Γείνατ', ἐν ἀγκοίνῃσι Διὸς μεγάλοιο μιγεῖσα·
Καὶ Μεγάρην, Κρείοντος ὑπερθύμοιο θύγατρα,
Τὴν ἔχεν Ἀμφιτρύωνος υἱός, μένος αἰὲν ἀτειρής.
Μητέρα τ' Οἰδιπόδαο ἴδον, καλὴν Ἐπικάστην,
Ἣ μέγα ἔργον ἔρεξεν ἀϊδρείῃσι νόοιο,
Γημαμένη ᾧ υἱεῖ· ὁ δ' ὃν πατέρ' ἐξεναρίξας
Γῆμεν· ἄφαρ δ' ἀνάπυστα θεοὶ θέσαν ἀνθρώποισιν.
Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν Θήβῃ πολυηράτῳ ἄλγεα πάσχων,

Et peperit duos filios, Amphionemque Zethumque,
Qui primi Thebarum ſedem condiderunt ſeptem-portas-habentium,
Turribuſque munierunt; quoniam non abſque-turribus poterant
Habitare ſpatioſas Thebas, fortes licet eſſent.
Poſt hanc autem, Alcmenam vidi, Amphitryonis uxorem,
Quae ſcilicet Herculem audacem, animum-leonis-habentem,
Peperit, in ulnis Iovis magnanimi commiſta:
Et Megaram, Creontis magnanimi filiam;
Quam habuit Amphitryonis filius, robore ſemper indomitus.
Matrem quoque Oedipodis vidi, pulchram Epicaſten,
Quae ingens facinus commiſit inſipientia mentis,
Nupta ſuo filio; ille vero ſuum patrem ubi-interfeciſſet,
Eam uxorem-duxit: ſtatim vero *haec* vulgata dii fecerunt hominibus.
Sed ille quidem in Thebe amabili dolores patiens,

261 Καὶ ῥ' ἔσχεν δύο παῖδας] F. A. L. 263 οὔ μιν] A. L. 272 γειναμένη] F. A. L. male. 273 ἀνθρώποισι] F. male.

Ver. 261 Ἔτεκεν] *Al.* ἔσχεν.

Ver. 262 Οἳ πρῶτοι Θήβης ἕδος ἔκτισαν] Οἱ τῆς Ἀντιόπης παῖδες — τὴν πόλιν τὴν κάτω προσῴκισαν τῇ Καδμείᾳ, καὶ Θήβας ὄνομα ἔθεντο κατὰ συγγένειαν τῆς Θήβης. Μαρτυρεῖ δέ μοι τῷ λόγῳ καὶ Ὅμηρος ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ· Οἳ πρῶτοι Θήβης ἕδος ἔκτισαν ἑπταπύλοιο, Πύργωσάν τ'· etc. Ὅτι δὲ Ἀμφίων ᾖδε, καὶ τεῖχος ἐξειργάζετο πρὸς τὴν λύραν, οὐδένα ἐποιήσατο λόγον ἐν τοῖς ἔπεσι. *Pauſan. Lib.* IX, *cap.* 14.

Ver. 263 Ἐπεὶ οὐ μὲν ἀπύργωτον] *Pauſanias*, loco iam citato, legit, ἐπεὶ οὔ μιν ἀπύργωτον. *Clark.* Vide ad ζ', 48.

Ver. 269 Μένος αἰὲν ἀτειρής] *Scholiaſtes* explicat, Ὀργῆς ἀφορήτου μεστός. Minus recte.

Ver. 270 Ἐπικάστην] Παρὰ τοῖς Τραγικοῖς Ἰοκάστην. *Schol.*

Ver. 272 Γημαμένη ᾧ υἱεῖ· ὁ δ' ὃν πατέρ' ἐξεναρίξας Γῆμεν] Τὸ δὲ γημαμένη καὶ τὸ ἔγημε φανερὰν διαφορὰν δηλοῖ τοῦ Γῆμαι καὶ τοῦ Γήμασθαι. *Euſtath.* Nempe Γῆμαι, proprie eſt, *Vxorem ducere*; Γήμασθαι, *Vxorem ſe alicui dare.* Vide ſupra ad *ver.* 178; item ad ι, 491; et ι, 296.

Ibid. Υἱεῖ] *Ammon.* in γῆμαι legit υἱῷ, quod et ipſum locum habet. *Ern.*

Ver. 273 Ἄφαρ δ' ἀνάπυστα θεοὶ θέσαν] Ἀνὰ στόμα πᾶσι λέγειν καὶ πυνθάνεσθαι ἢ φανερά. *Schol.* Aliter *Pauſanias*: Ὁ δὲ [Οἰδίπους] καὶ τὸν πατέρα ἀποκτενεῖν ἤμελλεν, ὡς ηὐξήθη· καὶ τὴν μητέρα ἔγημε. Παῖδας δ' ἐξ αὐτῆς οὐ δοκῶ οἱ γενέσθαι, μάρτυρι Ὁμήρῳ χρώμενος, ὃς ἐποίησεν ἐν Ὀδυσσείᾳ· — ἄφαρ δ' ἀνάπυστα θεοὶ θέσαν ἀνθρώποισι. Πῶς οὖν ἐποίησαν ἀνάπυστα ἄφαρ, εἰ δὴ τέσσαρες ἐξ Ἰοκάστης ἐγένοντο παῖδες τῷ Οἰδίποδι; *Lib.* IX, *cap.* 5.

Ver. 274 Θήβῃ πολυηράτῳ] Πολλὰς ἀρὰς καὶ

Καδμείων ἤνασσε, θεῶν ὀλοὰς διὰ βουλάς·
Ἡ δ' ἔβη εἰς Ἀΐδαο πυλάρταο κρατεροῖο,
Ἁψαμένη βρόχον αἰπὺν ἀφ' ὑψηλοῖο μελάθρου,
Ὧι ἄχεϊ σχομένη· τῷ δ' ἄλγεα κάλλιπ' ὀπίσσω
Πολλὰ μάλ', ὅσσα τε μητρὸς Ἐριννύες ἐκτελέουσι.
Καὶ Χλῶριν εἶδον περικαλλέα· τήν ποτε Νηλεὺς
Γῆμεν, ἑὸν διὰ κάλλος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἕδνα,
Ὁπλοτάτην κούρην Ἀμφίονος Ἰασίδαο·
Ὅς ποτ' ἐν Ὀρχομενῷ Μινυηΐῳ ἶφι ἄνασσεν,

Cadmeis imperabat deorum dira per conſilia:
Illa autem abiit in orcum validas-portas-habentem, firmum,
Deligato laqueo ſublime ab alta trabe,
Suo dolore correpta; illi vero dolores reliquit pone
Valde multos, quotquot ſcilicet matris Furiae efficiunt.
Et Chlorin vidi perpulchram; quam olim Neleus
Vxorem-duxit, ſuam ob pulchritudinem, poſtquam dediſſet innumera ſponſalia,
Minimam-natu filiam Amphionis Iaſidae:
Qui quondam in Orchomeno Minyeo fortiter imperabat:

279 Ἐκτελέουσιν. 283 Μινυείῳ] F. A. L.

καὶ βλάβας θεῶν ὑπομεινάσῃ· [Ita *Barneſius* pro vulgato ὑπομείνας ᾖ.] ὁ γὰρ ἐρατεινῶς ὅπως ἂν ᾖ τῷ ὑποκειμένῳ ἀκόλουθον. *Schol.* Atqui vox πολυήρατος ſemper alibi apud Poëtam *amabilem* ſignificat: Πολυηράτου ἐς γάμου ὥρην. *Odyſſ.* ο, 126. Αὐτὰρ ἐπεὶ δ' ἥβην πολυήρατον ἱκόμεθ' ἄμφω. *Ibid.* 365. Νῦν δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρω πολυήρατον ἱκόμεθ' εὐνήν. Ψ, 354. Vide et ad *Il.* ς', 512.

Ver. 275 Ἤνασσε] Vide ad *Il.* π', 172.

Ver. 277 Ἁψαμένη βρόχον αἰπὺν ἀφ' ὑψηλοῖο μελάθρου] Virgil. *Et nodum informis leti trabe nectit ab alta. Aen.* XII, 603. Sophocles: Κἀμπίπτει στέγῃ, Οὗ δὴ κρεμαστὴν τὴν γυναῖκ' εἰσείδομεν, Πλεκταῖς ἐώραις ἐμπεπλεγμένην. *Oedip. Tyran. ver.* 1271. *Euripides* huius mortem aliter refert: Μήτηρ δ' ὅπως εἰσεῖδε τήνδε συμφορὰν, Ὑπερπαθήσασ' ἥρπασ' ἐκ νεκροῦ ξίφος, Κἄπραξε δεινά· διὰ μέσου γὰρ αὐχένος Ὤθει σίδηρον. *Phoeniſſ. ver.* 1464.

Ver. 278 Ἄχεϊ σχομένη] *Al.* ἄχε' ἰσχομένη.

Ver. 279 Ἐκτελέουσι] *Al.* ἐκτελέωσι.

Ver. 280 Καὶ Χλῶριν εἶδον περικαλλέα] Ὁ δὴ πολυφωνότατος ἁπάντων τῶν ποιητῶν Ὅμηρος, ὅταν μὲν ὥραν ὄψεως εὐμόρφου καὶ κάλλους ἡδονῆς ἐπαγωγὸν ἐπιδείξασθαι βούληται, τῶν τε φωνηέντων τοῖς κρατίστοις χρήσεται καὶ τῶν ἡμιφώνων τοῖς μαλακωτάτοις, καὶ οὐ καταπυκνώσει τοῖς ἀφώνοις τὰς συλλαβὰς, οὐδὲ συγκόψει τοὺς ἤχους παρατιθεὶς ἀλλήλοις τὰ δυσέκφορα, πραεῖαν δέ τινα ποιήσει τὴν ἁρμονίαν τῶν γραμμάτων, καὶ ῥέουσαν ἀλύπως διὰ τῆς ἀκοῆς, ὡς ἔχει ταυτί·—Καὶ Χλῶριν εἶδον περικαλλέα, τήν ποτε Νηλεὺς Γῆμεν ἑὸν διὰ κάλλος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἕδνα. *Dionyſ. Halicarn.* περὶ συνθέσεως, §. 16.

Ver. 281 Γῆμεν] Vide ſupra ad *ver.* 272.

Ibid. Ἑὸν διὰ κάλλος] Ita ex *Scholiis Aldinis* et ex *Dionyſio*, loco iam citato, edidit *Barneſius*: Quocum facit et MS. a *Tho. Bentleio* collatus. Sic *Iliad.* α', 72; Ἣν διὰ μαντοσύνην. *Vulgg.* hoc in loco, ἑὸν μετὰ κάλλος. Caeterum nonnulli, notante *Barneſio*, poſt vocem Γῆμεν diſtinguunt, leguntque; ἑὸν μετὰ κάλλος ἐπεὶ πόρε μυρία ἕδνα. Satis inficete. *Clark.* *Euſtathii* quidem tempore Codd. conſenſu habebant μετά. p. 1684, 58. μετὰ κάλλος, τουτέστι διὰ κάλλος. *Ern.*

Ibid. Ἕδνα] Ἔνθα φανερὸν, ὡς καὶ ἐν ἄλλοις, ἕδνα Ὅμηρος λέγει τὰ τοῦ νυμφίου πρὸς τὴν νύμφην. *Euſtath.*

Ver. 283 Ὅς ποτ' ἐν Ὀρχομενῷ] Τὸ δὲ, ὅς ποτ' ἐν Ὀρχομενῷ ἄνασσεν, ἠδὲ Πύλου βασίλευεν, οὐ πάνυ ἔχει σαφῶς, εἴτε περὶ Ἀμφίονος, εἴτε περὶ Νηλέως λέγεται. *Euſtath.* *Scholiaſtes* de *Neleo* interpretatur, quem et *Pylo* et *Orchomeno* imperaſſe refert. Quin et iſtud Ἠδὲ Πύλου βασίλευεν de *Neleo* intelligendum liquet ex *ver.* 256 ſupra. Porro dubitat *Euſtathius* annon hic legendum ſit, Ἡ δὲ Πύλου βασίλευεν· ut ſit ſententia; ὁ πατὴρ μὲν Ἀμφίων ἐν Ὀρχομενῷ

Ἣ δὲ Πύλου βασίλευε· τέκεν δέ οἱ ἀγλαὰ τέκνα,
Νέστορά τε, Χρόμιόν τε, Περικλύμενόν τ' ἀγέρωχον.
Τοῖσι δ' ἐπ' ἴφθιμην Πηρὼ τέκε, θαῦμα βροτοῖσι,
Τὴν πάντες μνώοντο περικτίται· οὐδέ τι Νηλεὺς
Τῷ ἐδίδου, ὃς μὴ ἕλικας βόας εὐρυμετώπους
Ἐκ Φυλάκης ἐλάσειε βίης Ἰφικληείης
Ἀργαλέας· τὰς δ' οἶος ὑπέσχετο μάντις ἀμύμων
Ἐξελάαν· χαλεπὴ δὲ θεοῦ κατὰ μοῖρα πέδησε,
Δεσμοί τ' ἀργαλέοι, καὶ βουκόλοι ἀγροιῶται.
Ἀλλ' ὅτε δὴ μῆνές τε καὶ ἡμέραι ἐξετελεῦντο,
Ἂψ περιτελλομένου ἔτεος, καὶ ἐπήλυθον ὧραι,
Καὶ τότε δή μιν ἔλυσε βίη Ἰφικληείη,
Θέσφατα πάντ' εἰπόντα· Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή.
Καὶ Λήδην εἶδον, τὴν Τυνδαρέου παράκοιτιν,
Ἥ ῥ' ὑπὸ Τυνδαρέῳ κρατερόφρον' ἐγείνατο παῖδε,
Κάστορά θ' ἱππόδαμον, καὶ πὺξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα·

Atque in Pylo regnabat: peperit autem *ea* illi inſignes liberos,
Neſtoremque, Chromiumque, Periclymenumque magnanimum.
Poſt hos autem eximiam Pero peperit, miraculum hominibus;
Quam omnes ambiebant vicini: neque omnino Neleus
Illi dabat, qui non camuras boves latis-frontibus
Ex Phylace abegiſſet roboris Iphiclei
Difficiles-*abactu*: has vero ſolus pollicitus eſt vates eximius
Abacturum *ſe*: grave autem dei fatum impedivit,
Vinculaque ſaeva, et bubulci agreſtes.
Sed cum iam menſesque et dies exacti-eſſent,
Rurſus circumvoluto anno, et adveniſſent horae;
Tum vero demum ipſum ſolvit vis Iphiclea,
Vaticinia omnia locutum: Iovis autem perficiebatur conſilium.
Et Ledam vidi, Tyndari uxorem,
Quae ex Tyndaro magnanimos peperit filios,
Caſtoremque equorum-domitorem, et pugilatu ſtrenuum Pollucem;

μενῷ ἄνασσεν, ἡ δὲ θυγάτηρ Χλῶρις Πύλου ἐβασίλευε διὰ τὸν ἄνδρα Νηλέα.

Ibid. Ὀρχομενῷ Μινυηΐῳ] Ὀρχομενὸς, πόλις Βοιωτ . *Schol.* Δύο γὰρ Ὀρχομενοὶ, ὁ μὲν τῆς ..καδίας, ὃν Ὅμηρος καλεῖ πολύμηλον, [*Iliad.* β', 605;] ὁ δὲ τῆς Βοιωτίας, ὃν Ὅμηρος καλεῖ Μινύειον. *Schol. ad Thucydid. Lib.* III, §. 112.

Ver. 285 Περικλύμενόν τ' ἀγέρωχον] Vide *Scholiaſten* ad *Apollonii Argonautic. Lib.* I, *ver.* 156; item *Ovidium Metamorph. Lib.* XII, *ver.* 556.

Ver. 287 οὐδέ τι] *Al.* οὐδ' ἔτι.

Ver. 289 Φυλάκης] Πόλεως Θεσσαλίας. *Schol.*

Ver. 290 Ἀργαλέας] Χαλεπὰς, δυσκόλους· ἀπὸ τοῦ περιέχοντος δὲ καὶ ἔξωθεν πράγματος αὐτὸ τὸ περιεχόμενον ἐπωνόμασεν. Ἀργαλέαι γὰρ οὐκ αὐταὶ αἱ βόες, ἀλλ' αἱ περὶ αὐτὰς πραγματεῖαι καὶ σπουδαί. *Schol.*

Ibid. Τὰς δ' οἶος ὑπέσχετο μάντις ἀμύμων Ἐξελάαν] *Schol.* Μελάμπους ὁ Ἀμυθάονος. Propertius: *Turpia perpeſſus vates eſt vincla Melampus, Cognitus Iphicli ſubripuiſſe boves; Quem non lucra, magis Pero formoſa coëgit Mox Amythaonia nupta futura domo.* II, iii, 15. Vide infra ad ὁ, 225.

Ver. 297 Τυνδαρέου] Ita Vulgati et hic et infra ω, 198, ubi iterum occurrit haec vox. Similiterque τ', 518; υ, 66; Πανδαρέου. *Barneſius* autem legendum contendit Τυνδάρεω, Πανδάρεω.

Ver. 299 Πολυδεύκεα] Pronuntiabatur Πολυδεύκη.

Ver.

Τὺς ἄμφω ζωὺς κατέχει φυσίζοος αἶα·
Οἳ καὶ νέρθεν γῆς τιμὴν πρὸς Ζηνὸς ἔχοντες,
Ἄλλοτε μὲν ζώουσ' ἑτερήμεροι, ἄλλοτε δ' αὖτε
Τεθνᾶσιν· τιμὴν δὲ λελόγχασ' ἶσα θεοῖσι.
Τὴν δὲ μέτ', Ἰφιμέδειαν, Ἀλωῆος παράκοιτιν,
Εἴσιδον, ἣ δὴ φάσκε Ποσειδάωνι μιγῆναι·
Καί ῥ' ἔτεκεν δύο παῖδε, (μινυνθαδίω δὲ γενέσθην,)
Ὦτόν τ' ἀντίθεον, τηλεκλειτόν τ' Ἐφιάλτην·

Quos ambos vivos detinet alma terra;
Qui etiam infra terram, honorem a Iove habentes,
Interdum quidem vivunt alternis-diebus, interdum autem rurſus
Mortui ſunt; honorem vero ſortiti ſunt aequaliter diis.
Poſt hanc autem, Iphimediam, Aloëi uxorem,
Aſpexi, quae ſane dicebat Neptuno ſe commixtam fuiſſe:
Et peperit utique duos filios, (brevis autem vitae fuerunt,)
Otumque deo-parem, inclytumque Ephialtem;

303 Vid. not.

Ver. 300 Τὺς ἄμφω ζωὺς κατέχει φυσίζοος αἶα] Sic *Il.* γ', 243: Τὺς δ' ἤδη κατέχεν φυσίζοος αἶα. Et *Odyſſ.* λ', 548: Τοίην γὰρ κεφαλὴν ἕνεκ' αὐτῶν γαῖα κατέσχεν.

Ibid. Κατέχει] *Al.* κατέχεν.

Ver. 301 Πρὸς Ζηνὸς] *Al.* παρὰ Ζηνός.

Ver. 302 Ἄλλοτε μὲν ζώουσ' ἑτερήμεροι, ἄλλοτε δ' αὖτε Τεθνᾶσιν] Virgilius: *Si fratrem Pollux alterna morte redemit, Itque reditque viam toties. Aen.* VI, 121. Ἀναιρεθέντος Κάστορος ὑπὸ Μελεάγρου, ἢ Πολυνείκους, Πολυδεύκης ἄφθαρτος ὢν, διὰ τὸ ἐκ Διὸς γεγονέναι, παρεκάλεσε τὸν πατέρα, ὅπως ἐπιτρέψῃ αὐτῷ νείμασθαι πρὸς τὸν ἀδελφὸν τὴν ἀφθαρσίαν, ὥστε παρ' ἡμέραν ἀμφοτέρους, ὁτὲ μὲν ἐν Ὀλύμπῳ διατρίβειν, ὁτὲ δὲ ἐν Ἀϊδωνίαις. *Schol. ad ver.* 300. Αἰνίττεται δέ, φασιν, ὁ μῦθος ταῦτα εἰς τοὺς ἐν οὐρανῷ διδύμους, οἷς οἱ αὐτοὶ λέγονται εἶναι οἱ διόσκουροι· αἱ γενόμενοι μὲν κατὰ γῆς, δοκοῦσιν οἷον τεθνάναι· ἀνατέλλοντες δέ, ζῆν λέγονται. *Euſtath.* Mire autem *Macrobius*; "Gemini autem, (inquit,) qui alternis "mortibus vivere creduntur, quid aliud "niſi Solem unum eundemque ſignifi"cant, modo deſcendentem in ima mun"di, modo mundi in ſummam altitudi"nem reſurgentem?" *Saturnal. Lib.* I, *cap.* 21. *Clark.* De diſſenſu veterum ſuper hac re atque hoc loco, aliis ſtatuentibus, alternis alterum in inferis, alterum in coelo eſſe, aliis utrumque alio die apud inferos, alio apud ſuperos eſſe, vid. *Hemſterh.* V. Cel. ad Lucian. T. I. p. 286. *Ern.*

Ver. 303 Τιμὴν δὲ λελόγχασ' ἶσα θεοῖσι] Ita optime reſtituit *Barneſius. Vulgg.* λελόγχασιν. Quod nullo modo ferri poteſt. Penultima enim neceſſario producitur. Vide et ad *Il.* ά, 37. *Clark. Euſtathius* λελόγχασι (non λελόγχασιν) in libris ſuis habuit, in qua lectione ait penultimam contra conſuetudinem corripi. Sed addit: εἰ ἴσως εὑρεθείη που κατ' ἔκθλιψιν τῆς ληγούσης γραφόμενον, τιμὴν δὲ λελόγχασ' ἶσα θεοῖσιν. p. 1687. 14. Poterat dicere λελόγχασι legendum κατ' ἔκθλιψιν ultimae. Nam, ut ſaepe ad Iliada monuimus, in libris MSS. ſine ἐκθλίψει ſcribuntur ſaepe verba, quae tamen cum eliſione pronuncianda ſunt, quod ratio verſus docet, idque centies imitatae ſunt edd. primae, ut varietas lect. docet: et fortaſſe antiquiſſimis temporibus omnia ſic ſcripta ſunt. Imperiti deinde h. l. addidere ſtultiſſime τὸ ν, ut alibi millies. *Ern.*

Ver. 304 Ἰφιμέδειαν] *Al.* Ἀμφιμέδειαν.

Ver. 307 Ὦτόν τ' ἀντίθεον, τηλεκλειτόν τ' Ἐφιάλτην, Οὓς δὴ μηκ. κ etc.] Virgil. *Hic et Aloidas geminos, immania vidi Corpora; qui manibus magnum reſcindere coelum Aggreſſi, ſuperiſque Iovem detrudere regnis. Aen.* VI, 582. Ovidius: *Terra feros partus immania monſtra Gigantum Edidit, arſuros in Iovis ire domum. —Exſtruere hi montes ad ſidera ſumma parabant, Et magnum bello ſollicitare Iovem. Faſt.* V, *ver.* 35, 39. Porro *Virgilii* locum inter eos recenſet *Macrobius*, in quibus *Virgilius Homerici carminis maieſtatem non aequet.* "Homerus ma"gnitudinem corporum alto latoque di"menſus

Οὓς δὴ μηκίστους θρέψε ζείδωρος ἄρουρα,
Καὶ πολὺ καλλίστους, μετά γε κλυτὸν Ὠρίωνα·
Ἐννέωροι γάρ τοί γε καὶ ἐννεαπήχεες ἦσαν
Εὖρος, ἀτὰρ μῆκός γε γενέσθην ἐννεόργυιοι.
Οἵ ῥα καὶ ἀθανάτοισιν ἀπειλήτην ἐν Ὀλύμπῳ
Φυλόπιδα στήσειν πολυάϊκος πολέμοιο·
Ὄσσαν ἐπ' Οὐλύμπῳ μέμασαν θέμεν, αὐτὰρ ἐπ' Ὄσσῃ

Quos ſcilicet proceriſſimos enutrivit alma Terra,
Et longe pulcherrimos, poſt inclytum Orionem:
Novennes etenim hi etiam novem-cubitorum erant
Latitudine; at longitudine erant novem-ulnarum.
Qui etiam immortalibus minabantur, in Olympo
Certamen moturos-*ſe* tumultuoſi belli:
Oſſam Olympo conati ſunt imponere, at Oſſae

"menſus eſt, et verborum ambitu mem-"bra depinxit. Veſter ait, *immania cor-"pora* nihilque ulterius adiecit, menſu-"rarum nomina non auſus attingere. "Ille de conſtruendis montibus cona-"tum inſanae molitionis expreſſit: hic "*aggreſſos reſcindere coelum* dixiſſe con-"tentus eſt." *Saturnal. Lib.* V, *cap.* 13. *Scaliger* autem *Virgilium* hoc in loco ſuperiorem contendit. "Quod ad mon-"tium congeſtionem attinet, nemo Grae-"corum ad illorum numerorum artem "acceſſit; — et plus dixit quam Home-"rus. Ille enim ἀπειλήτην: nos autem, "— *manibus magnum reſcindere coelum* "*Aggreſſi, etc.*" *Poëtic. Lib.* V, *cap.* 3. Atqui non advertit vir eruditus, quanto adhuc maiorem habeat vim apud *Homerum* iſtud Καί νύ κεν ἐξετέλεσσαν *etc. ver.* 316. Vide ad *ver.* 316.

Ver. 308 Οὓς δὴ μηκίστους] Τί οὖν ὁ Τιτυὸς [infra *ver.* 576,] ἐν ἐννέα κεῖτο πέλεθρα; γηγενὴς ἐκεῖνος. τούτους δὲ ἀντεξετάζει ἀνθρώποις. *Schol.*

Ver. 309 Καὶ πολὺ καλλίστους, μετά γε κλυτὸν Ὠρίωνα] Notandum hic *Amplificationis* genu de quo *Quintilianus*; "Fit et alite upra ſummum adiectio; "ut apud Virgilium de Lauſo; (*Aen.* "VII, 649:) — *Quo pulchrior alter Non* "*fuit, excepto Laurentis corpore Turni.* "Summum eſt enim, quo pulchrior al-"ter non fuit; huic deinde aliquid ſu-"pra poſitum eſt." *Lib.* VIII, *cap.* 4. Ὅρα δὲ καὶ ὅτι — οὐδ' ἁπλῶς καλοὶ καὶ κάλλιστοι [οἱ Ἀλωεῖδαι,] ἀλλὰ πολὺ κάλλιστοι. Εἰ δὲ αὐτοὶ μετὰ τὸν Ὠρίωνα εἰσὶ τοιοῦτοι, συλλογιστέον τὴν τοῦ κάλλους ὑπερβολὴν τῷ Ὠρίωνι. *Euſtath.*

Ibid. Μετά γε κλυτὸν] *Al.* μετ' ἀγακλυτόν. *Clark. Il.* β', 673 eſt κάλλιστος μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα, adeoque ſine γε. Sed et haec forma non uno loco eſt, eaque etiam elegantior. *Ern.*

Ver. 310 Ἐννεαπήχεες ἦσαν Εὖρος, ἀτὰρ μῆκος — ἐννεόργυιοι] Ἑκάστης ὀργυίας ἀνὰ τριῶν πηχῶν οὔσης, τὸ ἐννεάπηχυ εὖρος τρίτον ἐστὶ τοῦ ἐννεοργυίου μήκους. *Euſtath.*

Ver. 311 Μῆκός γε] *Al.* μῆκός τε.

Ibid. Ἐννεόργυιοι] Pronuntiabatur ἐννόργυιοι. Ὀργυιὰ δέ ἐστιν ἡ τῶν χειρῶν ἔκτασις. *Schol.*

Ver. 312 Οἵ ῥα καὶ ἀθανάτοισιν ἀπειλήτην] Virgil. *Et coniuratos coelum reſcindere fratres. Georgic.* I, 280. Ovid. *Et magnis ſubiectum molibus urget Aetbereas auſum ſperare Typhoëa ſedes. Metam.* V, 346. Ita fere apud *Hirtium*: "Decem habere legiones populum Roma-"num, quae — etiam coelum diruere "poſſent." *De bello Hiſpanico, §. ult.*

Ibid. Ἀπειλήτην] Apud *Euſtathium*, ἀπειλείτην.

Ver. 314 Ὄσσαν ἐπ' Οὐλύμπῳ μέμασαν θέμεν, αὐτὰρ ἐπ' Ὄσσῃ Πήλιον εἰνοσίφυλλον]. *Schol.* Ὄσσα, ὄρος Θεσσαλίας. Ὄλυμπος, ὄρος Μακεδονίας — Πήλιον, ὄρος Θεσσαλίας. Virgil. *Ter ſunt conati imponere Pelio Oſſam Scilicet, atque Oſſae frondoſum involvere Olympum. Georgic.* I, 281. Vbi ingentem niſum et molimen quam pulchre depingat et quaſi ob oculos ponat vocalis longae non eliſae hiatus, vide infra ad *ver.* 595; et ad *Il.* γ', 363; et ρ', 264. Porro de hoc *Homeri* loco *Strabo*; Ὅπου — χρεία τάξεως, ὧν μέμνηται τόπων, φυλάττει τὴν τάξιν ὁμοίως μὲν τῶν Ἑλληνικῶν, ὁμοίως δὲ τῶν ἄπωθεν· Ὄσσαν ἐπ' Οὐλύμπῳ μέμασαν θέμεν, αὐτὰρ ἐπ' Ὄσσῃ Πήλιον εἰνοσίφυλλον. *Geograph. Lib.* I, *pag.* 47, *al.* 27.

Ver.

Πήλιον εἰνοσίφυλλον, ἵν' οὐρανὸς ἀμβατὸς εἴη.
Καί νυ κεν ἐξετέλεσσαν, εἰ ἥβης μέτρον ἵκοντο·
Ἀλλ' ὄλεσεν Διὸς υἱός, ὃν ἠΰκομος τέκε Λητώ,
Ἀμφοτέρω, πρὶν σφωϊν ὑπὸ κροτάφοισιν ἰούλους
Ἀνθῆσαι, πυκάσαι τε γένυν εὐανθέϊ λάχνῃ.
Φαίδρην τε, Πρόκριν τε ἴδον, καλήν τ' Ἀριάδνην,
Κούρην Μίνωος ὀλοόφρονος, ἥν ποτε Θησεὺς,
Ἐκ Κρήτης ἐς γουνὸν Ἀθηνάων ἱεράων,
Ἦγε μὲν, οὐδ' ἀπόνητο· πάρος δέ μιν Ἄρτεμις ἔσχε
Δίῃ ἐν ἀμφιρύτῃ, Διονύσου μαρτυρίῃσι.

Pelium nemoroſum; ut coelum ſcanſile eſſet.
Et ſane perfeciſſent, ſi ad pubertatis menſuram perveniſſent:
Sed perdidit *eos* Iovis filius, quem comas-pulchra peperit Latona,
Ambos antequam ipſis ſub temporibus pili
Florerent, tegerentque mentum florenti lanugine.
Phaedramque, Procrinque vidi, pulchramque Ariadnam,
Filiamque Minois prudentis, quam olim Theſeus,
Ex Creta in foecundum-ſolum Athenarum ſacrarum,
Duxit quidem, ſed non potitus eſt: antea nempe ipſam Diana detinuit
Dia in circumflua, Bacchi teſtimonio.

319 Γένυς] F. A. L. quod vereor ne mutatum ſit, verſus cauſa, cum ignoraretur, eſſe accuſativum contractum: quamquam et ultima in γένυν longa eſt e caeſura. *Euſtath.* habet γένυν, ut textus ed. Rom.

Ver. 315 Ἀμβατὸς] Vide ad *Il.* ζ', 434.

Ver. 316 Καί νυ κεν ἐξετέλεσσαν] Καὶ ὕμπαλιν πολλὰ ὕψη (εὑρίσκεται) δίχα πάθους, ὡς πρὸς μυρίοις ἄλλοις, καὶ τὰ περὶ τοὺς Ἀλωάδας τῷ Ποιητῇ παρατετολμημένα, Ὄσσαν ἐπ' Οὐλύμπῳ μέμασαν θέμεν etc. Καὶ τὸ τούτοις ἔτι μεῖζον ἐπιφερόμενον, Καί νύ κεν ἐξετέλεσσαν. *Longin. de Sublimitate*, §. 8. *Quintilianus* hanc *Amplificandi* ſpeciem *Incrementum* appellat. Quod (inquit) "eſt potiſſimum, cum magna videntur "etiam quae inferiora ſunt. Id aut uno "gradu fit, aut pluribus. Per id venitur "non modo ad ſummum, ſed interim "quodammodo ſupra ſummum." *Lib.* VIII, *cap.* 4.

Ibid. Εἰ ἥβης μέτρον ἵκοντο] Μέτρον ἥβης eſt ipſa *pubertas*, ut μέτρα θαλάσσης ipſum mare. Vid. *Graevius Lect. Heſiod. c.* 4. *Ern.*

Ver. 317 Ἀλλ' ὄλεσεν Διὸς υἱὸς] Οἱ νεώτεροί φασιν τὴν Ἄρτεμιν ἔλαφον ἐᾶσαι δι' αὐτῶν· τοὺς δὲ, τὴν ἔλαφον ἀφέντας, ἀλλήλους διαχρήσασθαι. *Schol.*

Ver. 318 Ὑπὸ κροτάφοισιν ἰούλους Ἀνθῆσαι] Virgil. *Tum mihi prima genas veſtibat flore iuventa.* *Aen.* VIII, 160.

Ver. 319 Γένυν] *Al.* γένυς. Quod eſt contractum ex γένυας.

Ver. 320 Φαίδρην τε, Πρόκριν τε ἴδον] *Schol.* Φαίδρα, Μίνωος θυγάτηρ, γυνὴ Θησέως. — Πρόκρις Ἐρεχθέως θυγάτηρ. Virgil. *His Phaedram Procrinque locis.* *Aen.* VI, 445.

Ver. 321 Μίνωος ὀλοόφρονος] Vide ſupra ad ά, 52.

Ver. 323 Ἦγε μὲν, οὐδ' ἀπόνητο] *Ducere voluit, conatus eſt*, ſed conſilii fructum non tulit, quod a Diana interfecta eſt etc. *Ern.*

Ibid. Πάρος δέ μιν] *Al.* πάρος γε μέν.

Ibid. Ἔσχε] Νῦν ἀντὶ τοῦ ἀνεῖλεν. Γράφεται καὶ ἔκτα. *Schol.* Et MS. à *Tho. Bentleio* collatus habet ἔκτα. *Clark.* *Euſtathii* quoque temporibus legebatur ἔκτα. Nam ſic ille p. 1688. 47. πάρος δέ μιν Ἄρτεμις ἔκτα, ἢ ἔσχε, τουτέστιν, ἐπέσχε θανάτῳ τοῦ ἀποπλεῦσαι, quae interpretatio non convenit Δίῃ ἐν ἀμφιρύτῃ, et τῷ πάρος. Caeterum ἔκτα magis gloſſam ſapit, quam ἔσχε. *Ern.*

Ver. 324 Δίῃ ἐν ἀμφιρύτῃ] Δῖα, νῆσος πρὸς τῇ Κρήτῃ, ἥτις Νάξος καλεῖται· ἱερὰ δὲ αὕτη τοῦ Διονύσου. *Schol.*

Ibid. Διονύσου μαρτυρίῃσι] Ἐπεὶ κατεμαρτύρησεν αὐτῆς ἀσέβειαν, μιγείσης ἐν τῷ τεμένει αὐτοῦ τῷ Θησεῖ· οἱ δὲ νεώτεροι φασὶ καταλειφθεῖσαν αὐτὴν ὑπὸ Θησέως, ἁρπαγῆναι

Μαῖράν τε, Κλυμένην τε ἴδον, στυγερήν τ' Ἐριφύλην,
Ἣ χρυσὸν φίλου ἀνδρὸς ἐδέξατο τιμήεντα.
Πάσας δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,
Ὅσσας ἡρώων ἀλόχους ἴδον ἠδὲ θύγατρας·
Πρὶν γάρ κεν καὶ νὺξ φθεῖτ' ἄμβροτος. ἀλλὰ καὶ ὥρη
Εὕδειν, ἢ ἐπὶ νῆα θοὴν ἐλθόντ' ἐς ἑταίρους,
Ἢ αὐτοῦ· πομπὴ δὲ θεοῖς, ὑμῖν τε μελήσει.
Ὣς ἔφατ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
Κηληθμῷ δ' ἔσχοντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα.
Τοῖσιν δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἤρχετο μύθων·
Φαίηκες, πῶς ὔμμιν ἀνὴρ ὄγε φαίνεται εἶναι,

Maeramque, Clymenamque vidi, odioſamque Eriphylen.
Quae aurum pro dilecto marito accepit pretioſum.
Omnes vero non ego dixero, neque nominavero,
Quotquot Heroum uxores vidi, et filias;
Prius enim etiam nox periret divina: ſed et hora
Dormiendi mihi, ſive ad navem digreſſo ad ſocios,
Sive hic: deductio autem diis, vobiſque curae erit.
Sic dixit: illi vero omnes muti facti ſunt ſilentio;
Voluptateque tenebantur per domum obſcuram.
His vero Arete candida-ulnis exordiebatur ſermonem;
Phaeaces, quomodo vobis vir hic videtur eſſe,

328 Ὅσας] F. 329 φθίτ'] F. A. L. vid. *not.* 330 ἐλθόντας ἑταίρους] R. male. 335 ἀνὴρ ὅδε] edd. vett. *Euſtath.* quod verum eſt.

γῆναι ὑπὸ τοῦ Διονύσου. *Schol.* Caeterum quia ratione ex μαρτύρομαι fit μαρτυρίη, vide ad *Il.* α, 338; et ι, 304. *Clark.* Vertam: *indicio Bacchi.* *Ern.*

Ver. 325 Μαῖράν τε] Μαῖρα, Προίτου καὶ Ἀντείας θυγάτηρ· ἐτελεύτησε δὲ παρθένος. *Schol.*

Ibid. Κλυμένην τε ἴδον] Κλυμένη Μινύου τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Εὐρυανάσσης τῆς Ὑπέρφαντος, γαμηθεῖσα Φυλάκῳ. *Schol.* *Al.* Κλυμένην τ' εἶδον.

Ibid. Στυγερήν τ' Ἐριφύλην] Ἴφιος θυγατέρα· μισητὴν δὲ διὰ τὸ λαβεῖν παρὰ Πολυνείκους ἢ Ἀδράστου χρυσοῦν ὅρμον, καὶ προδεδωκέναι Ἀμφιάραον τὸν ἄνδρα αὐτῆς μὴ βουλόμενον στρατεύεσθαι ἐπὶ Θήβας, εἰδότα ὡς μάντιν τὸ ἀποβησόμενον. *Schol.* Porro *Scholia* ad *ver.* 326, *Eriphylen* *Talai* filiam memorant. Hinc apud *Virgilium*: *Moeſtamque Eriphylen. Aen.* VI, 445. Et apud Ovidium: *E quibus exierat, traiecit viſcera ferro Filius; et poenae cauſa monile fuit.* *Amor.* I, x, 52.

Ver. 329 Πρὶν γάρ κεν καὶ νὺξ φθεῖτ' ἄμβροτος] Virgil. *Ante diem clauſo componet veſper Olympo.* *Aen.* I, 378.

Ibid. Φθεῖτ'] Nonnulli, notante *Barneſio*, hic legunt φθίτ'. Quod, uti ipſe recte obſervat, primam corripit. Vide infra ad ο, 357; et υ, 340; item ad *Il.* σ', 100. *Clark.* *Euſtathius* p. 1689. 22. dubium, ait, eſſe de lectione, φθεῖτ' an φθίτ' legendum ſit, nec decerni poſſe: illud eſſe a φθέω, φθῶ, hoc a φθίω. *Ern.*

Ibid. Ἀλλὰ καὶ ὥρη Εὕδειν] Virgil. *Et iam nox humida coelo Praecipitat, ſuadentque cadentia ſidera ſomnos. Aen.* II, 8.

Ver. 330 Ἢ ἐπὶ νῆα θοὴν] Vide ſupra ad θ', 51.

Ver. 332. Οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο] Virgil. *Conticuere omnes, intentique ora tenebant.* *Aen.* II, 1. *Dixerat Aeneas; olli obſtupuere ſilentes, Converſique oculos inter ſe atque ora tenebant.* XI, 120.

Ver. 333 Κηληθμῷ] Τῇ μετὰ ἡδονῆς καὶ τέρψεως ἡσυχίᾳ. *Schol.* Ἡδονῆς δὲ τὸ μὲν δι' ὤτων ὄνομα, κήλησίς ἐστι· τὸ δὲ δι' ὀμμάτων, γοητεία. *Plutarch. de Solertia Animalium.* Delectatio, voluptas ſuavitate auditus animum deleniens. *Cicero Tuſc. Quaeſt. Lib.* IV, §. 9. Vide *Menagii* Annotationes ad *Laërtium, Lib.* VII, *pag.* 191.

Ibid. Ἔσχοντο] *Al.* ἴσχοντο.

Ver.

Εἶδός τε, μέγεθός τε, ἰδὲ φρένας ἔνδον ἐΐσας;
Ξεῖνος δ' αὖτ' ἐμός ἐστιν· ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς·
Τῷ μὴ ἐπειγόμενοι ἀποπέμπετε, μηδὲ τὰ δῶρα
Οὕτω χρηΐζοντι κολούετε· πολλὰ γὰρ ὔμμιν
Κτήματ' ἐνὶ μεγάροισι θεῶν ἰότητι, κέονται.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρων ἥρως Ἐχένηος,
Ὃς δὴ Φαιήκων ἀνδρῶν προγενέστερος ἦεν·
Ὦ φίλοι, οὐ μὰν ὔμμιν ἀπὸ σκοποῦ οὐδ' ἀπὸ δόξης
Μυθεῖται βασίλεια περίφρων· ἀλλὰ πίθεσθε·
Ἀλκινόου δ' ἐκ τοῦδ' ἔχεται ἔργον τε, ἔπος τε.
Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
Τοῦτο μὲν οὕτω δὴ ἔσται ἔπος, αἴκεν ἔγωγε
Ζωὸς Φαιήκεσσι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω.
Ξεῖνος δὲ τλήτω, μάλα περ νόστοιο χατίζων,
Ἔμπης οὖν ἐπιμεῖναι ἐς αὔριον, εἰσόκε πᾶσαν
Δωτίνην τελέσω· πομπὴ δ' ἄνδρεσσι μελήσει

« Formaque, magnitudineque, atque mente intus aequa?
« Hoſpes vero itidem meus eſt; unuſquiſque autem particeps-eſt honoris:
« Ideo ne feſtinantes dimittite, neque dona
« Sic egenti inhibete: multa enim vobis
« Bona in aedibus, deorum benignitate, iacent.
Inter hos autem et locutus eſt ſenex Heros Echeneus,
Qui ſane Phaeacum virorum maximus-natu erat;
« O amici, non utique vobis a ſcopo neque praeter decorum
« Loquitur regina prudens; ſed obedite;
« Alcinoo autem ex ipſo pendet opuſque, dictumque.
Huic autem rurſus Alcinous reſpondit, dixitque;
« Hoc quidem ita demum peractum erit verbum, ſi ego
« Vivus Phaeacibus navigandi-ſtudioſis imperem.
« Hoſpes autem ſuſtineat, valde licet reditum deſiderans,
« Omnino igitur expectare in craſtinum, donec totum
« Munus perficiam: deductio autem viris curae-erit

339 Ὑμῖν] R. ut mox 343. 350 ἐσαύριον] R. *Euſtath.*

Ver. 336 Ἐΐσας] Τὰς ἀναλογούσας τῷ σώματι, καὶ ὀρθὰς καὶ δικαίας. *Schol.*

Ver. 337 Ξεῖνος δ' αὖτ' ἐμός ἐστιν] Διὰ δύο φησὶν ἡ Ἀρήτη ἄξιον εἶναι μὴ μικρολογεῖσθαι, ὅτι δὲ καὶ αὐτῆς ἐστι ξένος, αὐτῇ γὰρ πρώτῃ προσῆλθε· καὶ ὅτι ἕκαστος εὐπορεῖ. *Schol.*

Ver. 339 Χρηΐζοντι κολούετε] Non, *inhibete*, hoc eſſet κωλύετε, ſed *minuite*. Nolite parva dona dare viro adeo indigenti benignitatis veſtrae. *Ern.*

Ver. 340 Θεῶν ἰότητι κέονται] Ζεὺς δ' αὐτὸς νέμει ὄλβον Ὀλύμπιος ἀνθρώποισιν. Supra ζ, 188.

Ver. 342 Ὃς δὴ Φαιήκων] Deeſt hic verſus in MS. a *Tho. Bentleio* collato.

Ver. 343 Ὕμμιν] Apud *Euſtathium* ἧμιν.

Ibid. Ἀπὸ δόξης] Ὅποθεν οὐδ' ἔχομεν περὶ τοὺς ξένους διαθέσεως. *Schol.*

Ver. 345 Ἐκ τοῦδ' ἔχεται ἔργον τε, ἔπος τε] Οἷον ἐν Ἀλκινόῳ ἐστὶ τὸ τελε[illegible] ἀπαλλαχθῆναι. *Schol.* Sic *Iliad.* ι, 102, Σέο δ' ἕξεται, ὅ, ττι κεν ἄρχῃ.

Ver. 347 Ἔπος] *Al.* γέρον.

Ver. 350 Ἐς αὔριον] *Al.* ἐσαύριον.

Ver. 351 Πομπὴ δ' ἄνδρεσσι μελήσει] Sic ſupra α, 358: Μῦθος δ' ἄνδρεσσι μελήσει. Item *Iliad.* ζ, 492, Πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει.

Πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ δήμῳ.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
Εἴ με καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἀνώγοιτ' αὐτόθι μίμνειν,
Πομπὴν τ' ὀτρύνοιτε, καὶ ἀγλαὰ δῶρα διδοῖτε,
Καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον εἴη,
Πλειοτέρῃ σὺν χειρὶ φίλην ἐς πατρίδ' ἱκέσθαι·
Καί κ' αἰδοιότερος καὶ φίλτερος ἀνδράσιν εἴην
Πᾶσιν, ὅσοι μ' Ἰθάκηνδε ἰδοίατο νοστήσαντα.
Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
Ὦ Ὀδυσεῦ, τὸ μὲν οὔτι σ' ἐΐσκομεν εἰσορόωντες,
Ἠπεροπῆά τ' ἔμεν καὶ ἐπίκλοπον, οἷά τε πολλοὺς
Βόσκει γαῖα μέλαινα πολυσπερέας ἀνθρώπους,
Ψεύδεά τ' ἀρτύνοντας, ὅθεν κέ τις οὐδὲ ἴδοιτο·
Σοὶ δ' ἔνι μὲν μορφὴ ἐπέων, ἔνι δὲ φρένες ἐσθλαί·
Μῦθον δ', ὡς ὅ, τ' ἀοιδός, ἐπισταμένως κατέλεξας
Πάντων τ' Ἀργείων, σέο τ' αὐτοῦ, κήδεα λυγρά.

" Omnibus, potiſſimum autem mihi; huius enim imperium eſt in populo."
" Huic autem reſpondens allocutus eſt prudens Vlyſſes;
" Alcinoe rex, omnium clariſſime populorum,
" Si me etiam in annum iuſſeritis hic manere,
" Deductionemque apparaveritis, et ſplendida dona dederitis,
" Etiam hoc mallem, et multo utilius eſſet,
" Pleniori cum manu charam in patriam pervenire;
" Et magis honorabilis et charior viris eſſem
" Omnibus, quotquot me in Ithacam viderent reverſum.
" Huic autem rurſus Alcinous reſpondit, dixitque;
" O Vlyſſes, hoc quidem neutiquam te ſuſpicamur aſpicientes,
" Impoſtoremque eſſe et fallacem, perinde ut multos
" Paſcit terra nigra late-diſperſos homines,
" Mendaciaque concinnantes; unde quis neque ſuſpicaretur:
" Tibi vero ineſt quidem elegantia verborum, ineſt et mens bona;
" Hiſtoriam vero, ut et Cantor, ſcite recenſuiſti
" Omniumque Argivorum, tuique ipſius dolores triſtes.

366 Ἔπι μὲν] F. R. ἔπι τε] R. et *Euſtath.* qui tamen etiam ἔνι memorat.

Ver. 356 Πομπὴν τ' ὀτρύνοιτε] *Al.* Πομπὴ δ' ὀτρύνοιτο.

Ver. 359 Καί κ' αἰδοιότερος] Ἐντεῦθεν Ἡσίοδος, [Ἔργ. I, 311;] πλούτῳ δ' ἀρετὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ. *Schol.* Πᾶς τις πλούσιον ἄνδρα τίει, ἀτίει δὲ πενιχρόν. *Theogn. Gnom. ver.* 621. Ovid. *Plurimus auro Venit honos* —. *Art. amator.* II, 277.

Ver. 365 Ἀρτύνοντας] Vide ſupra ad δ', 771.

Ver. 366 Σοὶ δ' ἔνι μὲν μορφὴ ἐπέων, ἔνι δὲ φρένες ἐσθλαί] Dna *Dacier* iſtud μορφὴ ἐπέων malam in partem accipit; ac ſi dixiſſet *Alcinous, Vlyſſem* in hac narratione ſpeciem quidem mendacis impoſtoriſque prae ſe ferre; revera autem animo probo ingenioque optimo praeditum eſſe. Similiterque fere *Euſtathius:* Τὸ δὲ μορφὴ ἐπέων καὶ φρένες ἐσθλαί, δηλοῖ δύνασθαι μὲν τὸν Ὀδυσσέα μορφάζειν τὰ ψευδῆ καὶ οὕτως εἰκονίζειν ἀλήθειαν, μὴ ἂν δὲ ποιεῖν τοῦτο εἰκῆ καὶ ἁπλῶς διὰ τὰς ἐσθλὰς φρένας. Rectius vero (ut opinor) et ſimplicius *Scholiaſtes*, qui iſtud μορφὴ exponit εὐπρέπεια.

Ibid. Ἔνι μὲν] *Al.* ἔπι μέν.

Ver.

Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Εἴ τινας ἀντιθέων ἑτάρων ἴδες, οἵ τοι ἅμ' αὐτῷ
Ἴλιον εἰς ἅμ' ἕποντο, καὶ αὐτοῦ πότμον ἐπέσπον.
Νὺξ δ' ἥδε μάλα μακρὴ, ἀθέσφατος· οὐδέ πω ὥρη
Εὕδειν ἐν μεγάρῳ· σὺ δέ μοι λέγε θέσκελα ἔργα.
Καί κεν ἐς ἠῶ δῖαν ἀνασχοίμην, ὅτε μοὶ σὺ
Τλαίης ἐν μεγάρῳ τὰ σὰ κήδεα μυθήσασθαι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
Ὥρη μὲν πολέων μύθων, ὥρη δὲ καὶ ὕπνου·
Εἰ δ' ἔτ' ἀκουέμεναί γε λιλαίεαι, οὐκ ἂν ἔγωγε
Τούτων σοι φθονέοιμι καὶ οἰκτρότερ' ἄλλ' ἀγορεῦσαι
Κήδε' ἐμῶν ἑτάρων, οἳ δὴ μετόπισθεν ὄλοντο·
Οἳ Τρώων μὲν ὑπεξέφυγον στονόεσσαν ἀϋτὴν,
Ἐν νόστῳ δ' ἀπόλοντο, κακῆς ἰότητι γυναικός.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ψυχὰς μὲν ἀπεσκέδασ' ἄλλυδις ἄλλη
Ἁγνὴ Περσεφόνεια γυναικῶν θηλυτεράων·

"Sed age mihi hoc dic, et accurate enarra;
"Siquos eximiorum ſociorum videris, qui teipſum
"Ad Ilium una comitati ſunt, et illic fatum obierunt.
"Nox autem haec valde longa, immenſa; neque adhuc tempus
"Dormiendi in aedibus: tu autem mihi dic mira opera.
"Etiam in auroram divinam ſuſtinerem, quando mihi tu
"Suſtineres in aedibus tuos dolores narrare.
Hunc autem reſpondens allocutus eſt prudens Vlyſſes;
Alcinoe rex, omnium clariſſime populorum,
Tempus quidem multi ſermonis, tempus vero et ſomni;
Sin adhuc audire utique cupis, haud ego
His tibi recuſavero et miſerabiliores alios narrare
Dolores meorum ſociorum, qui ſcilicet poſtea perierunt;
Qui Troianorum quidem effugerunt luctuoſum bellum
In reditu vero perierunt, malae conſilio foeminae.
Caeterum poſtquam animas quidem diſperſiſſet huc atque illuc
Caſta Proſerpina mulierum foeminarum.

371 Οἵδ' ἅμ' αὐτῷ] R. male. 373 εὕδειν ἐνὶ μεγ.] F. A. L. ferri poſſet, ſi eſſet εὗδεν.

Ver. 369 et 456 Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον] Virgil. *Mihique haec ediſſere vera roganti. Aen.* II, 149.

Ver. 370, 71 Οἵ τοι ἅμ' αὐτῷ Ἴλιον εἰς ἅμ' ἕποντο] Ἅμα prius eſt τοπικὸν, alterum χρονικὸν, qui tecum ad Ilium eodem tempore profecti ſunt. Conf. *Odyſſ.* δ, 398. 399 et ibi *Euſtath. Ern.*

Ver. 372 Νὺξ δ' ἥδε μάλα μακρὴ] Ὅτι θέλων ὁ Ποιητὴς δηλῶσαι τὴν ὥραν ὅτε τὰ νῦν ποιούμενα γίνεται, καὶ ὅτι φθινόπωρον ἦν, ἤ καὶ περαιτέρω τοιαύτης ὥρας, φησί· Νὺξ ἥδε μάλα μακρὴ, ἀθέσφατος. *Euſtath.*

Ver. 379 Οὐκ ἂν ἔγωγε] Apud *Euſtathium*, οὐκ ἂν ἔπειτα.

Ver. 380 Ἀγορεῦσαι] *Al.* ἀγορεύειν. Atque ita legitur apud *Euſtathium.*

Ver. 383 Κακῆς ἰότητι γυναικός] Ἑλένης, ἢ Κλυταιμνήστρας, ἢ κακωθείσης Κασάνδρας, ἣν διαφθείρας ὁ Λοκρὸς Αἴας ἐν τῷ τεμένει τῆς Ἀθηνᾶς, δυσμενῆ κατέστησε τοῖς Ἕλλησι τὴν Ἀθηνᾶν. *Schol.* Sic infra *ver.* 436: Γυναικείας διὰ βουλάς.

Ver. 385 Ἁγνὴ Περσεφόνεια] Sic apud Virgilium: *Caſta Lucina. Eclog.* IV, 10. *Caſta Proſerpina. Aen.* VI, 402. *Al.* Αἰνὴ

Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο
Ἀχνυμένη· περὶ δ' ἄλλαι ἀγηγέραθ', ὅσσαι ἅμ' αὐτῷ
Οἴκῳ ἐν Αἰγίσθοιο θάνον καὶ πότμον ἐπέσπον.
Ἔγνω δ' αἶψ' ἐμὲ κεῖνος, ἐπεὶ πίεν αἷμα κελαινόν·
Κλαῖε δ' ὅγε λιγέως, θαλερὸν κατὰ δάκρυον εἴβων,
Πιτνὰς εἰς ἐμὲ χεῖρας, ὀρέξασθαι μενεαίνων·
Ἀλλ' οὐ γάρ οἱ ἔτ' ἦν ἲς ἔμπεδος, οὐδέ τε κῖκυς,
Οἵη περ πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι.
Τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυσά τ' ἰδὼν, ἐλέησά τε θυμῷ,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
Ἀτρείδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον,
Τίς νύ σε κὴρ ἐδάμασσε τανηλεγέος θανάτοιο;
Ἠὲ σέ γ' ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν,
Ὄρσας ἀργαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον ἀϋτμήν;
Ἠέ σ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου,
Βοῦς περιταμνόμενον, ἠδ' οἰῶν πώεα καλά,
Ἠὲ περὶ πτόλιος μαχεούμενον, ἠὲ γυναικῶν;
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπε·

Supervenit deinde anima Agamemnonis Atridae
Dolens; circumque aliae congregatae - erant, quaecunque ſimul - cum eo
Domo in Aegiſthi perierunt et fatum obierunt.
Agnovit vero ſtatim me ille, poſtquam bibiſſet ſanguinem nigrum;
Flebat autem is vehementer, uberes lachrymas ſtillans,
Extendens ad me manus, attingere cupiens:
Sed non amplius ei aderat vis firma, neque omnino potentia,
Qualis ſcilicet antea erat in flexilibus membris.
Illum quidem ego et flevi conſpicatus, miſertuſque ſum in animo,
Et ipſum compellans verbis alatis allocutus ſum;
« Atride glorioſiſſime, rex virorum, Agamemnon,
« Quodnam te fatum domuit longum - ſomnum - adferentis mortis?
« An te ſcilicet in navibus Neptunus domuit,
« Excitato ſaevorum ventorum immenſo flatu?
« An te hoſtiles viri laeſerunt in terra
« Boves praedantem, atque ovium greges pulchros?
« *An* pro urbe pugnantem, ſive foeminis?
Sic dixi: ille autem me ſtatim reſpondens allocutus eſt;

Περσεφόνεια. *Clark.* Codd. quoſdam olim ſic habuiſſe, teſtatur *Euſtathius*, eaque lectio huic loco aptior videtur. *Ern.*

Ver. 400 et 407. Ἐπὶ χέρσου] *Al.* ἐπὶ χέρσῳ.

Ver. 401 Βοῦς περιταμνόμενον] Ἐπειδὴ αὐτὸς ἐλθὼν εἰς Κίκονας, [ſupra ι, 45.] καὶ ἁρπαγῆς ἐκεῖ ἐπιχειρήσας, οὐκ εὖ ἀπήλλαξεν, εἰκότως τὰ ὅμοια ὑποπτεύει πεπονθέναι τὸν Ἀγαμέμνονα. *Schol.* Caeterum *Barneſius* hoc in loco nulla auctoritate de *ſuo* edidit Βοῦς περιμαρνάμενον· itaque legendum fidenter pronuntiat. Attamen firmatur vulgata lectio tum ex ω, 112 infra, ubi idem verſus occurrit, et in omnibus ſcriptum eſt περιταμνομένους· tum ex *Iliad.* σ', 528, ubi eadem phraſi utitur Poëta: Τάμνοντ' ἀμφὶ βοῶν ἀγέλας καὶ πώεα καλά. Porro vocem περιταμνόμενον hic exponit *Scholiaſtes*, περιελαύνοντα· *Euſtathius* autem, περὶξ τῆς ἀλλοτρίας γῆς τέμνοντα. *Clark.* Ad h. l. etiam reſpexit *Heſychius* in περιταμνόμενον. Vid. et ad *Il.* l. c. *Ern.*

Ver. 402 Ἠὲ γυναικῶν] *Al.* ἠδὲ γυναικῶν; ut infra ω, 113.

Ver.

Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Οὔτ' ἐμέ γ' ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν,
Ὄρσας ἀργαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον ἀϋτμὴν,
Οὔτε μ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου·
Ἀλλά μοι Αἴγισθος τεύξας θάνατόν τε, μόρον τε,
Ἔκτα, σὺν οὐλομένῃ ἀλόχῳ, οἶκόνδε καλέσσας,
Δειπνίσσας, ὥς τίς τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνῃ.
Ὣς θάνον οἰκτίστῳ θανάτῳ· περὶ δ' ἄλλοι ἑταῖροι
Νωλεμέως κτείνοντο, σύες ὣς ἀργιόδοντες,
Οἵ ῥά τ' ἐν ἀφνειοῦ ἀνδρὸς μέγα δυναμένοιο
Ἢ γάμῳ, ἢ ἐράνῳ, ἢ εἰλαπίνῃ τεθαλυίῃ.
Ἤδη μὲν πολέων ἀνδρῶν φόνῳ ἀντεβόλησας
Μουνὰξ κτεινομένων, καὶ ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ·
Ἀλλά κε κεῖνα μάλιστα ἰδὼν ὀλοφύραο θυμῷ,
Ὡς ἀμφὶ κρητῆρα, τραπέζας τε πληθούσας,
Κείμεθ' ἐνὶ μεγάρῳ· δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν.

" Inclyte Laërtiade, ſolers Vlyſſes,
" Neque me ſane in navibus Neptunus domuit,
" Excitato ſaevorum ventorum immenſo flatu;
" Neque me hoſtiles viri laeſerunt in terra:
" Sed mihi Aegiſthus ſtructa morteque fatoque,
" Occidit, cum pernicioſa uxore, ad domum ubi vocaſſet,
" Convivio-exceptum, quemadmodum quis occidit bovem ad praeſepe.
" Sic perii miſerabiliſſima morte; circum autem alii ſocii
" Continuo occidebantur, ut ſues albi-dentibus,
" Qui ſcilicet *mactantur* in locupletis viri praepotentis
" Aut nuptiis, aut convivio-collatitio, aut epulis lautis.
" Iamiam *tu* quidem multorum virorum caedi interfuiſti,
" Separatim interfectorum, et in aſpera pugna;
" Sed illa potiſſimum conſpicatus miſertus eſſes animo,
" Vt circa craterem, menſaſque plenas,
" Iacebamus in domo; pavimentum autem totum ſanguine fluebat.

405 Οὔ τε με] R. 406 ὄρσας etc.] abeſt totus verſus ab ed Fl. ſed ceterae, et *Euſtath.* agnoſcunt. 409 καλέσας] F. A. L.

Ver. 407, 408 Οὔτε μ' ἀνάρσιοι ἄνδρες — Ἀλλά μοι Αἴγισθος] Similiter *Electra* apud *Sophoclem*; Πατέρ', ὃν κατὰ μὲν βάρβαρον αἶαν φοίνιος Ἄρης οὐκ ἐξείνισε· Μήτηρ δ' ἡ 'μὴ, χὠ κοινολεχὴς Αἴγισθος, ὅπως δρῦν ὑλοτόμοι, Σχίζουσι κάρα φονίῳ πελέκει. *Electr.* 94. Vide ad *ver.* 410.

Ver. 408, 409 Ἀλλά μοι Αἴγισθος — σὺν οὐλομένῃ ἀλόχῳ] Virgil. *Ipſe Mycenaeus magnorum ductor Achivûm Coniugis infandae prima intra limina dextra Oppetiit.* *Aen.* XI, 266.

Ver. 410 Δειπνίσσας, ὥς τίς τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνῃ] Vide ſupra ad δ', 535.

Ver. 412 Ἀργιόδοντες] *Al.* ἐριόδοντες.

Ver. 413 Δυναμένοιο] Vide ad *Il.* ά, 398.

Ver. 414 Ἢ γάμῳ, ἢ ἐράνῳ] Vide ſupra ad ά, 226. Ἔρανος λέγεται τὸ ἐκ συμβολῆς γινόμενον δεῖπνον. *Schol.*

Ver. 418 Τραπέζας τε πληθούσας] Virgil. *Dapes et plenae pocula menſae.* *Aen.* XI, 738.

Ver. 419 Κείμεθ' ἐνὶ μεγάρῳ] *Al.* Κείμεθα ἐν μεγάρῳ.

Ibid. Δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν] Virgil. *Atro tepefacta cruore Terra torique madent.* *Aen.* IX, 333.

Ver.

Οἰκτροτάτην δ' ἤκουσα ὄπα Πριάμοιο θυγατρὸς,
Κασσάνδρης, τὴν κτεῖνε Κλυταιμνήστρη δολόμητις
Ἀμφ' ἐμοί· αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ γαίῃ χεῖρας ἀείρων,
Βάλλον ἀποθνήσκων περὶ φασγάνῳ· ἡ δὲ κυνῶπις
Νοσφίσατ', οὐδέ μοι ἔτλη, ἰόντι περ εἰς Ἀΐδαο,
Χερσὶ κατ' ὀφθαλμοὺς ἑλέειν, σύν τε στόμ' ἐρεῖσαι.
Ὣς οὐκ αἰνότερον καὶ κύντερον ἄλλο γυναικὸς,
Ἥ τις δὴ τοιαῦτα μετὰ φρεσὶν ἔργα βάληται·
Οἷον δὴ καὶ κείνη ἐμήσατο ἔργον ἀεικὲς,
Κουριδίῳ τεύξασα πόσει φόνον. ἦτοι ἔφην γε
Ἀσπάσιος παίδεσσιν, ἰδὲ δμώεσσιν ἐμοῖσιν,

" Miſerabiliſſimam autem audivi vocem Priami filiae,
" Caſſandrae, quam occidebat Clytaemneſtra doloſa
" Iuxta me: at ego ad terram manus elevans
" Iaciebam moriens, ad gladium *capiendum*; illa autem im
" Seceſſit; neque mihi ſuſtinuit, eunti licet ad Orcum,
" Manibus oculos comprimere, atque os conſtringere.
" Adeo non gravius et improbius aliud muliere,
" Quaecunque ſcilicet talia in mentem facinora induxerit;
" Quale utique et illa patravit facinus indignum,
" Cui-virgo-nupſerat ſtructa marito caede. ſane putabam quidem
" Gratum *me* liberis, atque famulis meis,

Ver. 423 Ἡ δὲ κυνῶπις Νοσφίσατ'] Minus recte hic *Euſtathius*: Καὶ τὰ ἐφεξῆς, ἤγουν τὸ, αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ γαίῃ χεῖρας ἀείρων, ἔβαλλον ἀποθνήσκων περὶ φασγάνῳ· ἡ δὲ κυνῶπις νοσφίσατο, [ἀμφιβόλως ἔχουσι.] Ἢ γὰρ λέγει ὅτι ἐγὼ μὲν πρὸς τῇ γῇ θνήσκων, ἐπέβαλλον χεῖρας αἴρων πρὸς τῷ φασγάνῳ, ὡς ἐπὶ ἀμύνῃ· ἡ δὲ Κλυταιμνήστρα φθάσασα ἐστέρησέ με τοῦ ἀμυντηρίου, νόσφι ἐμοῦ ποιησαμένη αὐτό· ἢ ὅτι ἐγὼ μὲν πρὸς τῇ γῇ τὰς χεῖρας αἴρων ἔβαλλον σφαδαστικῶς προσταρμόττων ἐν τῷ θνήσκειν περὶ φασγάνῳ· ἡ δὲ γυνὴ ἐχωρίσθη μου νόσφι γενομένη. Et *Barneſius*; Νοσφίσατο poteſt quidem ad Gladium referri, quem ſubduxerat cadenti egregia uxor. Nempe non adverterunt viri eruditi, primarium hunc et maxime proprium eſſe vocis *mediae* uſum; Νόσφισεν, *aliud*; Νοσφίσατο, *ſe ipſa amovit*. Vide ſupra ad ι, 491; et ſ, 296. Recteque proinde exponit *Scholiaſtes*, ἐχωρίσθη. Quin et eam veram eſſe huius vocis ſignificationem liquet ex ſequentibus, οὐδέ μοι ἔτλη etc. *Clark*. Νοσφίσατο ſane ſignificat etiam aliis Odyſſeae locis, δ', 263; ψ', 98. *ſecedere, fugere alicuius adſpectum* etc. Sed tamen et *ſurripere*, apud eundem Homerum et alios: et videtur haec ſignificatio aptior praecedentibus. Ceterum quomodocunque accipiatur, vertendum aut *ſurripuerat* aut *ſeceſſerat*. *Ern.*

Ver. 424, 425 Οὐδέ μοι ἔτλη — Χερσὶ κατ' ὀφθαλμοὺς ἑλέειν]. Virgil. *Nec te tua funera mater Produxi, preſſive oculos. Aen.* IX, 486.

Ver. 426 Ὣς οὐκ αἰνότερον καὶ κύντερον ἄλλο γυναικὸς] *Clemens Alexandrinus Homerum* hunc verſum ex *Orpheo* deſumpſiſſe ait. Ὀρφέως τοίνυν ποιήσαντος, Ὣς οὐ κύντερον ἦν καὶ ῥίγιον ἄλλο γυναικὸς· Ὅμηρος ἄντικρυς λέγει, Ὣς οὐκ αἰνότερον καὶ κύντερον ἄλλο γυναικός. *Strom. Lib.* VI. Similiter porro *Heſiodus*: Τῆς δ' αὖτε κακῆς οὐ ῥίγιον ἄλλο. Ἔργ. καὶ Ἡμερ. II, 321. Et *Menander*, apud *Stobaeum*: Μέγιστόν ἐστι θηρίον γυνή. *Florileg. c.* 73. Et *Carcinus Tragicus*, apud *Athenaeum*: Ὦ Ζεῦ, τί χρὴ γυναῖκας ἐξειπεῖν κακόν· Ἀρκοῦν ἂν εἴη κἂν γυναῖκ' εἴπῃς μόνον. XIII, I.

Ver. 429 Κουριδίῳ τεύξασα πόσει φόνον] Κουρίδιον δὲ πόσιν τὸν Ἀγαμέμνονα τῇ Κλυταιμνήστρᾳ εἶναι, τουτέστιν ἐξ ἔτι κόρης οὔσης αὐτῆς, Ὁμήρῳ μὲν ἀρέσκει· Εὐριπίδης δὲ ἄλλως οἶδεν, ὃς προγαμηθεῖσαν αὐτὴν τῷ Ταντάλῳ γνωρίζει, ἐν οἷς αὐτὴν εἰσάγει λέγουσαν, [*Iphig. in Aul. ver.* 1149.] Ἔγημας ἄκουσάν με καὶ λάβες βίᾳ, Τὸν πρόσθεν ἄνδρα Τάνταλον κατακτανών. *Euſtath.*

Ver.

Οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· ἡ δ' ἔξοχα λύγρ' εἰδυῖα,
Ἥ τε κατ' αἶσχος ἔχευε, καὶ ἐσσομένῃσιν ὀπίσσω
Θηλυτέρῃσι γυναιξί, καὶ ἥ κ' εὐεργὸς ἔῃσιν.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
Ὢ πόποι, ἦ μάλα δὴ γόνον Ἀτρέος εὐρύοπα Ζεὺς
Ἐκπάγλως ἤχθηρε, γυναικείας διὰ βουλὰς,
Ἐξ ἀρχῆς· Ἑλένης μὲν ἀπωλόμεθ' εἵνεκα πολλοί.
Σοὶ δὲ Κλυταιμνήστρη δόλον ἤρτυε τηλόθ' ἐόντι.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·
Τῷ νῦν μή ποτε καὶ σὺ γυναικί περ ἤπιος εἶναι,
Μηδ' οἱ μῦθον ἅπαντα πιφαυσκέμεν, ὅν κ' εὖ εἰδῇς,
Ἀλλὰ τὸ μὲν φάσθαι, τὸ δὲ καὶ κεκρυμμένον εἶναι.
Ἀλλ' οὐ σοί γ', Ὀδυσεῦ, φόνος ἔσσεται ἔκ τε γυναικός·

" Domum venturum: illa vero apprime exitialia callens,
" Sibique infamiam offudit, et futuris in poſterum
" Foemineis mulieribus; etiam *ei* quae proba fuerit.
Sic dixit: at ego ipſum reſpondens allocutus ſum;
" Papae! certe valde utique genus Atrei altitonans Iupiter
" Vehementer odit, foeminea propter conſilia,
" Ab initio: Helenae quidem cauſa periimus multi;
" Tibi vero Clytaemneſtra dolum ſtruxit procul abſenti.
Sic dixi: ille autem me protinus reſpondens allocutus eſt;
" Ideo iam nunquam etiam tu vel uxori manſuetus ſis,
" Neque ei ſermonem omnem revela, quem bene noveris:
" Sed aliud quidem dic, aliud vero et celatum ſit.
" Sed haud tibi, Vlyſſes, exitium erit utique ex uxore;

432 Οἴτε κατ'] F. A. L.

Ver. 432 Κατ' αἶσχος ἔχευε, καὶ ἐσσομένῃσιν ὀπίσσω] *Euripides:* Πᾶσαις γυναιξὶν ἀξία στυγεῖν ἔφυ Ἡ Τυνδαρὶς παῖς, ἣ κατῄσχυνεν γένος. *Oreſt.* 1153. Similiter apud Senecam: *Medea reddit foeminas dirum genus.* *Hippolyt.* 562.

Ver. 436 Γυναικείας διὰ βουλὰς] Ἔνθα συννοητέον καὶ τὴν τοῦ Ἀτρέως γυναῖκα Ἀερόπην, δι' ἣν καὶ αὐτὴν μοιχευθεῖσαν ὑπὸ Θυέστου πολλὰ ἐγένετο δεινά. *Euſtath.*

Ver. 438 Ἤρτυε] Vide ſupra ad δ', 771.

Ibid. τηλόθ' ἐόντι] Poſt hunc verſum tres ſequentes ex *Scholiaſte* in *Euripidis Oreſtem, ver.* 249, inſerit *Barneſius:* Ὣς δὲ, Κλυταιμνήστρη, λείπουσ' Ἀγαμέμνονα δῖον Αἰγίσθῳ παρέλεκτο, καὶ εἵλετο χείρον' ἀκοίτην· Ὣς Ἑλένη ᾔσχυνε λέχος ξανθοῦ Μενελάου. Quos, in Annotationibus ad locum *Euripidis*, Homero dignos arbitratur. Mihi (praeterquam quod hoc in loco ſupervacanei et importuni ſint) fictitii videntur, et recentiorem aetatem ſapere.

Ver. 439 Προσέειπεν] Scr. προσέειπε. *Ern.*

Ver. 440 τῷ νῦν μή ποτε καὶ σὺ γυναικί περ ἤπιος εἶναι] Κάτω περιτυχὼν [ὁ Ἀγαμέμνων] τῷ Ὀδυσσεῖ—, παρακελεύεται μηδέποτε πιστεύειν γυναικὶ, μηδέ οἱ ἐκφάσθαι πυκινὸν ἔπος. Καί τοι ἡ Κλυταίμνηστρα, οὐχ ὅτι γυνὴ ἦν, ταῦτα διέθηκεν αὐτὸν, ἀλλ' ὅτι πονηρά· καὶ οὐδὲν μᾶλλον ὃ χρὴ γυναικὶ ἤπιον εἶναι, ἢ ἀνδρί. Ἀλλ' οἶμαι τῶν περιπεσόντων ἕκαστος, ὑφ' οὗ πέπονθε κακῶς, ἐκεῖνο μάλιστα ὑφορᾶται, καὶ προλέγει φυλάττεσθαι τοῖς ἄλλοις. *Dio, Orat.* 74.

Ver. 441 Πιφαυσκέμεν] *Euſtathius* habet πιφασκέμεν. *Ern.*

Ver. 442 φάσθαι] *Barneſius* edidit φᾶσθαι. Sed minus recte. Vide ad *Il.* ξ', 471.

Ibid. τὸ δὲ καὶ] *Al.* τὸ δέ τοι.

Ver. 443 Ἔκ τε γυναικός] Apud *Euſtathium*, ἔκ γε γυναικός. Atque ita habet MS. a *Tho. Bentleio* collatus.

Λίην γὰρ πινυτή τε, καὶ εὖ φρεσὶ μήδεα οἶδε,
Κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια.
Ἦ μέν μιν νύμφην γε νέην κατελείπομεν ἡμεῖς,
Ἐρχόμενοι πόλεμόνδε· πάϊς δέ οἱ ἦν ἐπὶ μαζῷ,
Νήπιος, ὅς που νῦν γε μετ' ἀνδρῶν ἵζει ἀριθμῷ,
Ὄλβιος· ἦ γὰρ τόν γε πατὴρ φίλος ὄψεται ἐλθὼν,
Καὶ κεῖνος πατέρα προσπτύξεται, ἣ θέμις ἐστίν·
Ἡ δ' ἐμὴ οὐδέ περ υἷος ἐνιπλησθῆναι ἄκοιτις
Ὀφθαλμοῖσιν ἔασε· πάρος δέ με πέφνε καὶ αὐτόν.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι·
Κρύβδην, μηδ' ἀναφανδὰ, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
Νῆα κατισχέμεναι· ἐπεὶ οὐκ ἔτι πιστὰ γυναιξίν.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Εἴπου ἔτι ζώοντος ἀκούετε παιδὸς ἐμοῖο,
Ἤ που ἐν Ὀρχομενῷ, ἢ ἐν Πύλῳ ἠμαθόεντι,
Ἤ που πὰρ Μενελάῳ, ἐνὶ Σπάρτῃ εὐρείῃ·
Οὐ γάρ πω τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ δῖος Ὀρέστης.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
Ἀτρείδη, τί με ταῦτα διείρεαι; οὐδέ τι οἶδα,

« Valde enim ſapienſque *eſt*, et bene in mente conſilia novit,
« Filia Icarii, prudens Penelope.
« Profecto quidem ipſam nuptam novam relinquebamus nos,
« Abeuntes ad-bellum; filius autem ei erat ad mamillam,
« Infans, qui alicubi nunc ſane in virorum ſedet numero,
« Felix: certe enim eum pater charus videbit, ubi-venerit,
« Et ille patrem amplectetur; ut fas eſt
« Mea autem ne quidem filii *me* ſaturari uxor
« *Oculis* permiſit; prius nempe me occidit et ipſum.
« Aliud vero tibi dicam, tu autem in mente reconde tua;
« Clam neque palam, charam in patriam terram
« Na*vem* appello; quoniam non amplius fidendum eſt foeminis.
« Sed age mihi hoc dic, et vere narra,
« Sicubi adhuc viventem audiatis filium meum,
« Sive alicubi in Orchomeno, ſive in Pylo arenoſa,
« Sive alicubi apud Menelaum, in Sparta lata:
« Nondum enim mortuus eſt in terra nobilis Oreſtes.
Sic dixit: at ego ipſum reſpondens allocutus ſum;
Atride, quid me haec interrogas? neque *enim* quicquam ſcio,

450 Κἀκεῖνος] R. vulgatum mollius.

Ver. 446 Γε νέην] *Al.* γενεήν.

Ver. 448 Μετ' ἀνδρῶν ἵζει ἀριθμῷ] Τετάσι, συντιμᾶται τοῖς ἀνδράσι, ἢ ἐν ἀνδράσι τελείοις τέτακται αὐξηθείς. *Euſtath.*

Ver. 453 Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι] Virgil. *Senſibus haec imis, res non eſt parva, reponas. Eclog.* III, 54.

Ver. 455 Οὐκ ἔτι πιστὰ γυναιξίν] Euripid. Ἄπιστον ὡς γυναικεῖον γένος. *Iphig. in Taur.* 1298. *Menand.* Ὡς ἔστ' ἄπιστον ἡ γυναικεία φύσις. *Incert. Comoed. Frag.* 121. *Macedonius* Μηκέτι πιστὰ φέροιτο γυναιξὶ δολοφρονεούσαις. *Antholog.* I, 19. Vide et ſupra ad *ver.* 426.

Ver. 460 Πω] Apud *Euſtathium*, που. Quod et recentiores quaedam exhibent. *Ern.*

Ver.

Ζώει ὅγ', ἢ τέθνηκε· κακὸν δ' ἀνεμώλια βάζειν.
Νῶϊ μὲν ὣς ἐπέεσσιν ἀμειβομένω ϛυγεροῖσιν
Εϛαμεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες.
Ἦλθε δ' ἔπι ψυχὴ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
Καὶ Πατροκλῆος, καὶ ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο,
Αἴαντός θ', ὃς ἄριϛος ἔην εἶδός τε, δέμας τε,
Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα.
Ἔγνω δὲ ψυχή με ποδώκεος Αἰακίδαο,
Καί ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Σχέτλιε, τίπτ' ἔτι μεῖζον ἐνὶ φρεσὶ μήσεαι ἔργον;
Πῶς ἔτλης Ἄϊδόσδε κατελθέμεν, ἔνθα τε νεκροὶ
Ἀφραδέες ναίουσι, βροτῶν εἴδωλα καμόντων;
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
Ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλέος υἱὲ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
Ἦλθον Τειρεσίαο κατὰ χρέος, εἴτινα βουλὴν
Εἴποι, ὅπως Ἰθάκην ἐς παιπαλόεσσαν ἱκοίμην;

« Vivatne ille, an mortuus ſit: malum autem vana loqui.
Nos quidem ſic verbis alternantes triſtibus
Stabamus dolentes, uberes lachrymas profundentes.
Supervenit autem anima Pelidae Achillis,
Et Patrocli, et eximii Antilochi,
Aiacisque, qui praeſtantiſſimus erat formaque corporeque
Caeterorum Danaorum, poſt eximium Pelidem.
Agnovit autem me anima pedibus-velocis Aeacidae,
Et lamentans verba alata dixit,
« Generoſe Laërtiade, ſolers Vlyſſes,
« Infelix, quodnam adhuc maius in mente molieris facinus?
« Quo-pacto auſus-es ad inferos deſcendere, ubi ſcilicet mortui
« Senſuum-expertes habitant, hominum ſimulachra defunctorum?
Sic dixit: at ego ipſum reſpondens allocutus ſum,
« Achilles, Pelei fili, longe praeſtantiſſime Achivorum,
« Veni Tireſiae propter vaticinium, ſiquod conſilium
« Diceret, quo-pacto Ithacam ad aſperam pervenirem.

Ver. 466 Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος] Καὶ περὶ μὲν Ἀχιλλέως, ὃν Ὅμηρος φιλεῖ ἐπὶ μάλιϛα, ὡς ἡ Ἰλιὰς ἐδήλωσε, διηγεῖται πλείονα. *Euſtath.*

Ver. 475 Εἴδωλα καμόντων] Virgil. *Simulacraque luce carentum. Georgic.* IV, 472; *Lucret. lib.* II, 39.

Ver. 477 Ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλέος υἱὲ] Pronuntiabatur Πηλεῦς, vel Πηλεῦς. Caeterum *Barneſius* edidit Πηλῆος υἱέ. Nec male; cum et υἱὸς priorem alias corripiat, et Πηλῆος praeſertim ſit dictio Ionica. Vide ad *Il.* τ', 216.

Ver. 478 Κατὰ χρέος] Ὅτι χρέος οὐ μόνον ἐπὶ ὀφειλῆς, — ἀλλὰ καὶ τὸ χρειῶδες πρᾶγμα, καὶ αὐτὴ ἡ χρεία. Οἷον, Ἦλθον Τειρεσίαο κατὰ χρέος. Τινὲς δὲ τὸ Τειρεσίαο κατὰ χρέος, ἀντὶ τοῦ χρησμῴδημα φασίν. *Euſtath.* Quarum poſtrema potior interpretatio. *Clark.* Quae mihi non placet. Nam nec doceri poteſt χρέος ſic dici Graecis: nec κατὰ χρέος poteſt ſignificare, ut opinor, *propter vaticinium*, i. e. vaticinii expetendi cauſa, ſed *ex vaticinio*, ut apud Virgil. *Aen.* VI, 535. *An monitu Divûm venis*; et de vaticinio ſatis dicitur in ſequentibus. *Ern.*

Ver.

Οὐ γάρ πω σχεδὸν ἦλθον Ἀχαιΐδος, ὐδέ πω ἁμῆς
Γῆς ἐπέβην, ἀλλ' αἰὲν ἔχω κακά· σεῖο δ', Ἀχιλλεῦ,
Οὔτις ἀνὴρ προπάροιθε μακάρτατος, ὔτ' ἄρ' ὀπίσσω.
Πρὶν μὲν γάρ σε ζωὸν ἐτίομεν, ἶσα θεοῖσιν,
Ἀργεῖοι, νῦν αὖτε μέγα κρατέεις νεκύεσσιν,
Ἐνθάδ' ἐών· τῷ μήτι θανὼν ἀκαχίζευ, Ἀχιλλεῦ.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·
Μὴ δή μοι θάνατόν γε παραύδα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ·
Βυλοίμην κ' ἐπάρυρος ἐὼν θητευέμεν ἄλλῳ
Ἀνδρὶ παρ' ἀκλήρῳ, ᾧ μὴ βίοτος πολὺς εἴη,
Ἢ πᾶσιν νεκύεσσι καταφθιμένοισιν ἀνάσσειν.

« Necdum enim prope veni Achaiam, necdum noſtram
« Terram conſcendi; ſed ſemper habeo mala: te vero, Achilles,
« Nullus vir maiorum beatior, neque ſane poſterorum:
« Antea etenim te vivum honorabamus aeque ac deos,
« Argivi; nunc rurſus late imperas mortuis,
« Hic exiſtens; ideo neutiquam mortuus triſteris, Achilles.
Sic dixi: ille autem me protinus reſpondens allocutus eſt;
« Ne iam mihi mortem conſolare, inclyte Vlyſſes:
« Mallem ruſticus exiſtens mercede-ſervire alii.
« Viro inopi, cui haud victus multus eſſet,
« Quam omnibus manibus defunctis imperare.

480 'Αμῆς] R. 490 πᾶσι] edd. praeter R.

Ver. 481 Σεῖο δ', Ἀχιλλεῦ, Οὔτις ἀνὴρ προπάροιθε μακάρτατος] Μακαριώτερος, εὐδαιμονέστερος. *Schol.* Similiter apud *Euripidem*, notante *Barneſio*; Νῦν δ' ὔτις ἄλλη δυστυχεστάτη γυνὴ Ἐμῦ πέφυκεν. *Andromache, ver.* 6. Notandum autem apud utrumque Poëtam aeque ferre potuiſſe verſum, μακάρτερος δυστυχεστέρη. Similiter porro *Philemon* apud *Stobaeum, Florileg.* §. 122, Θανεῖν ἄριστόν ἐστιν, ἢ ζῆν ἀθλίως.

Ver. 483 Ἐτίομεν Vide ad *Il.* δ', 257; et ν', 103.

Ver. 485 Θανὼν] Legitur in nonnullis Editionibus (notante *Henrico Stephano*) Δανααῶν. Quod ferri nequit.

Ver. 488 Βυλοίμην κ' ἐπάρυρος ἐὼν θητευέμεν etc. *Euripides*: Τὸ φῶς τόδ' ἀνθρώποισιν ἥδιστον βλέπειν, Τὰ νέρθε δ' ὐδείς· (Apud *Stobaeum, Florileg.* §. 120, Τὰ νέρθεν ὐδέν) μαίνεται δ' ὃς εὔχεται θανεῖν· κακῶς ζῆν κρεῖσσον ἢ θανεῖν καλῶς. *Iphig. in Aul. ver.* 1250. (Vbi in tranſcurſu notandum, vocem καλῶς apud *Euripidem*, *Attico* videlicet ore proloquentem, *priorem* corripere; id quod apud *Homerum*, cui iſta loquendi ratio ignota, nuſquam fit. Vide ad *Il.* β', 43.) Πᾶς ἀνὴρ, κἂν δῦλος ᾖ τις, ἥδεται τὸ φῶς ὁρῶν. *Oreſt. ver.* 1523. Virgil. *Quam vellent aethere in alto Nunc et pauperiem et duros perferre labores. Aen.* VI, 436. Δῆλον δ' ὡς καρτερῦσι πολλὴν κακοπάθειαν οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων, γλιχόμενοι τῦ ζῆν. *Ariſtot. de Republ. Lib.* III, *cap.* 6. Vna eſt catena, quae nos alligatos tenet, amor vitae. *Seneca, Epiſt.* 26, *ſub fine.* Πῶς δὲ ἡ κτῆσις τῆς ἀρετῆς ὐδέν ἐστιν ὄφελος, ἂν μὴ καὶ ἐνεργῇ, φανερὸν —· καὶ τεθνεὼς ἄχθεται [ὁ Ἀχιλλεὺς] τῇ ἀπραξίᾳ, λέγων, Βυλοίμην κ' ἐπάρυρος etc. Καὶ ἐπιφέρει τὴν αἰτίαν, (infra *ver.* 497;) Οὐ γὰρ ἐγὼν ἐπαρωγὸς etc. *Dionyſ. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρυ ποιήσεως, §. 17. Caeterum vituperat hunc *Homeri* locum *Plato, de Republ. Lib.* III, *ſub initio.* Vide et *Lucianum*, *Dialog. Achillis et Antilochi.* *Clark.* Argumentum illius Dialogi ex h. l. ſumtum. Ibi vid. Cel. *Hemſterhuſium.* *Ern.*

Ibid. Ἐπάρυρος] Τὸ δὲ Βυλοίμην κ' ἐπάρυρος διττὴν ἔχει γραφήν. Ἢ γὰρ ἐπάρυρος, ὁ γῆν ἐργαζόμενος, εἴτε καὶ ἁπλῶς ἐπίγαιος· ἢ τρισυλλάβως, πάρυρος, ὁ εἰς φυλακήν τινα τεταγμένος μισθωτικῶς· Οὖρος γὰρ καὶ ὁ φύλαξ. *Euſtath.* *Clark.* Similia habet *Etym. M.* p. 353. *Lucianus* legit ἐπάρυρος, idque verum eſt. *Ern.*

Ibid. Θητευέμεν] Ἐπὶ μισθῷ δυλεύειν. *Schol.* Vide ſupra ad δ', 644.

Ver.

Ἀλλ' ἄγε μοι τοῦ παιδὸς ἀγαυοῦ μῦθον ἔνισπε,
Ἢ ἕπετ' ἐς πόλεμον πρόμος ἔμμεναι, ἦε καὶ οὐκί.
Εἰπὲ δέ μοι, Πηλῆος ἀμύμονος εἴ τι πέπυσσαι,
Ἢ ἔτ' ἔχει τιμὴν πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
Ἤ μιν ἀτιμάζουσιν ἀν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε,
Οὕνεκά μιν κατὰ γῆρας ἔχει χεῖράς τε πόδας τε.
Οὐ γὰρ ἐγὼν ἐπαρωγὸς ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο,
Τοῖος ἐὼν, οἷός ποτ' ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
Πέφνον λαὸν ἄριστον, ἀμύνων Ἀργείοισιν.
Εἰ τοιόσδ' ἔλθοιμι μίνυνθά περ ἐς πατέρος δῶ,
Τῷ κε τέῳ στύξαιμι μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους,
Οἳ κεῖνον βιόωνται, ἐέργουσίν τ' ἀπὸ τιμῆς.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
Ἤτοι μὲν Πηλῆος ἀμύμονος οὔτι πέπυσμαι.
Αὐτάρ τοι παιδός γε Νεοπτολέμοιο φίλοιο
Πᾶσαν ἀληθείην μυθήσομαι, ὥς με κελεύεις·
Αὐτὸς γάρ μιν ἐγὼ κοίλης ἐπὶ νηὸς εἴσης
Ἤγαγον ἐκ Σκύρου μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιούς.

« Sed age mihi de filio meo generoſo ſermonem dic,
« An pergat ad bellum inter-primos-pugnatores eſſe, an et non.
« Dic etiam mihi, de Peleo eximio ſi quid audiveris,
« An adhuc teneat honorem multos apud Myrmidonas,
« An ipſum deſpiciant per Helladaque Phthiamque,
« Eo-quod ipſum ſenium occupet manusque pedesque.
« Non enim ego adiutor *ſum* ſub ſplendore Solis,
« Talis exiſtens, qualis olim in Troia lata
« Trucidabam populum fortiſſimum, propugnans pro Argivis.
« Si talis venirem vel pauliſper in patris domum,
« Tum cuivis terribiliter-oſtenderem *meum* robur et manus invictas,
« *Eorum*, qui illum violant, arcentque ab honore.
Sic dixit: at ego ipſum reſpondens allocutus ſum;
« Profecto quidem de Peleo eximio nihil audivi;
« Sed tibi de filio utique Neoptolemo charo
« Omnem veritatem dicam, ut me iubes:
« Ipſe enim illum ego cava in navi aequali,
« Duxi ex Scyro ad bene-ocreatos Achivos.

494 Πόλεσι] edd. praeter R. recte. 507 *ἐΐσσης*] A. R. L.

Ver. 495 Ἀν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε] Ποιητικῷ δέ τινι σχήματι συγκαταλέγειν τὸ μέρος τῷ ὅλῳ φασὶ τὸν Ὅμηρον· ὡς τὸ, — ἀν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε. *Strabo, Geograph. Lib.* VIII.

Ver. 501 Τῷ κε τέῳ στύξαιμι μένος καὶ χεῖρας] Στυγητὸν ἂν καὶ φρικτὸν ἐποίησα τὸ ἐμὸν μένος καὶ τὰς ἀπροσπελάστους χεῖρας τινὶ τῶν βιαζομένων τὸν Πηλέα. *Euſtath.*

Ver. 506 Ἀληθείην] Vide ſupra ad γ, 297.

Ver. 507 Αὐτὸς γάρ μιν ἐγὼ] Narrat hoc *Vlyſſes*, quia (uti recte annotavit Dna *Dacier*) poſt *Achillis* mortem accidit. Quippe dum is in vivis erat, *Troiae* obſidioni non adfuit *Neoptolemus*.

Ver. 508 Ἐκ Σκύρου] Σκῦρος δὲ, πόλις Δολοπίας. *Schol.*

Ἤτοι ὅτ' ἀμφὶ πόλιν Τροίην φραζοίμεθα βουλὰς,
Αἰεὶ πρῶτος ἔβαζε, καὶ οὐχ ἡμάρτανε μύθων·
Νέστωρ τ' ἀντίθεος καὶ ἐγὼ νεικέσκομεν οἴω.
Αὐτὰρ ὅτ' ἀμφὶ πόλιν Τροίην μαρνοίμεθ' Ἀχαιοὶ,
Οὔποτε ἐς πληθὺν μένεν ἀνδρῶν, οὐδ' ἐν ὁμίλῳ,
Ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὸ ὃν μένος οὐδενὶ εἴκων·
Πολλοὺς δ' ἄνδρας ἔπεφνεν ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι·
Πάντας δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι, οὐδ' ὀνομήνω,
Ὅσσον λαὸν ἔπεφνεν ἀμύνων Ἀργείοισιν.
Ἀλλ' οἷον τὸν Τηλεφίδην κατενήρατο χαλκῷ
Ἥρω' Εὐρύπυλον· πολλοὶ δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
Κήτειοι κτείνοντο, γυναίων εἵνεκα δώρων·

" Profecto quando circa urbem Troiam inibamus conſilia,
" Semper primus dicebat, et non aberrabat ſermone:
" Neſtorque deo-par et *ego contendebamus* ſoli.
" At quum circa urbem Troiam pugnabamus *Achivi*,
" Nunquam in multitudine manebat virorum, neque in turba,
" Sed longe praecurrebat, ſuo robore nulli cedens;
" Multos autem viros trucidavit in aſpera pugna:
" Omnes vero non ego dixero, neque nominavero;
" Quantum populum occideret propugnans pro Argivis.
" Sed quomodo Telephidem interfecerit ferro,
" Heroem Eurypylum; multi autem circa eum ſocii
" Cetei trucidabantur, muliebria propter dona:

511 Νεικάσκομεν] A. R. *Euſtath.* 513 Οὔτε πότ' ἐς] R. *Euſtath.*

Ver. 509 Τροίην] *Euſtathius* in commentario citat, Τρώων. Quae forte et verior Lectio.

Ver. 510, 511, 513, 514 Ἔβαζε — νεικέσκομεν — μένεν — προθέεσκε] De Temporum horum *imperfectorum* vi, vide ad *Il.* β', 221; et γ', 64.

Ver. 511 Νέστωρ τ' ἀντίθεος] *Al.* Νέστωρ ἀντίθεος.

Ibid. Νεικέσκομεν] Vulgati habent νεικάσκομεν. Quod videtur corruptum. *Barneſius* edidit νικάσκομεν, ſed nulla auctoritate. Repperit autem idem *Barneſius* in duabus Editionibus (*Flor. Lovan.*) νεικέσκομεν. Quam lectionem retinui, tum quia a vulgata parum diſcrepat; tum quia nonnihil firmari videtur ex *Iliad.* β', 555, ubi haud diſſimili phraſi utitur Poëta: Νέστωρ οἶος ἔριζεν· ὁ γὰρ προγενέστερος ἦεν.

Ver. 512 Αὐτὰρ ὅτ' ἀμφὶ πόλιν Τροίην μαρνοίμεθ' Ἀχαιοὶ] *Euſtathius* in commentario citat, Αὐτὰρ ὅτ' ἐν πεδίῳ Τρώων μαρνοίμεθα χαλκῷ.

Ver. 513 Οὔποτε ἐς πληθὺν μένεν ἀνδρῶν] *Barneſius* ex *Euſtathio* edidit, Οὔτε πότ' ἐς πληθύν. Rationibus, ut opinor, haud ſatis idoneis. Caeterum MS. a *Tho. Bentleio* collatus habet, Οὔποτ' ἐνὶ πληθυῖ μένεν ἀνδρῶν· Quae optima lectio. Apte enim reſpondet hoc ſequenti, οὐδ' ἐν ὁμίλῳ· firmaturque porro ex *Iliad.* χ', 458, ubi eandem ipſam phraſin uſurpat Poëta.

Ver. 519 Ἥρω'] *Al.* Ἥρω, et Ἥρωα.

Ibid. Πολλοὶ δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι Κήτειοι κτείνοντο] Κήτειοι, τινὲς ἀπέδοσαν μεγάλοι, παρὰ τὸ κῆτος· κρεῖσσον δὲ ἀποδιδόναι Μυσῶν ἔθνος τοὺς Κητείους. Ἦν γὰρ ὁ Τήλεφος Μυσίας βασιλεύς. Καὶ Ἀλκαῖος δέ φησι τὸν Κήτειον, ἀντὶ τοῦ, Μυσόν. *Schol.* Vide *Strabonem*, *Geograph. Lib.* XIII, *pag.* 915; *al.* 616, 617.

Ver. 520 Γυναίων εἵνεκα δώρων] Ἔνιοι μὲν γύναια δῶρα ἀπέδοσαν τὴν χρυσῆν ἄμπελον, ἣν ἐχαρίζετο Ζεὺς Τρωΐ, ἀντὶ τῆς Γανυμήδους ἁρπαγῆς, ἥτις κατὰ διαδοχὴν μετέπεσεν εἰς Πρίαμον. Οὐδὲν δὲ τούτων οἶδεν Ὅμηρος. Κρεῖσσον δὲ ἀποδιδόναι, ὡς ὑπέσχετο Πρίαμος τῷ Εὐρυπύλῳ μίαν τῶν θυγατέρων δώσειν γυναῖκα, ὡς καὶ Ὀθρυονεῖ [*Il.* ν', 368,] ὑπέσχετο. Ἐν δὲ ἄλλῳ· τῶν δοθέντων δώρων τῇ Εὐρυπύλου γυναικὶ ὑπὸ Πριάμου,

Κεῖνον δὴ κάλλιςον ἴδον, μετὰ Μέμνονα δῖον.
Αὐτὰρ ὅτ' εἰς ἵππον κατεβαίνομεν, ὃν κάμ' Ἐπειὸς,
Ἀργείων οἱ ἄριςοι, ἐμοὶ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο,
Ἠμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν λόχον, ἠδ' ἐπιθεῖναι·
Ἔνθ' ἄλλοι Δαναῶν ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Δάκρυά τ' ὠμόργνυντο, τρέμεν δ' ὑπὸ γυῖα ἑκάςε.
Κεῖνον δ' ἔποτε πάμπαν ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
Οὔτ' ὠχρήσαντα χρόα κάλλιμον, ἔτε παρειῶν
Δάκρυ' ὀμορξάμενον· ὁ δέ με μάλα πόλλ' ἱκέτευεν
Ἱππόθεν ἐξίμεναι, ξίφεος δ' ἐπεμαίετο κώπην,
Καὶ δόρυ χαλκοβαρὲς, κακὰ δὲ Τρώεσσι μενοίνα.
Ἀλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπὴν,
Μοῖραν καὶ γέρας ἐσθλὸν ἔχων ἐπὶ νηὸς ἔβαινεν
Ἀσκηθὴς, ἔτ' ἂρ βεβλημένος ὀξέϊ χαλκῷ,
Οὔτ' αὐτοσχεδίην ἐτασμένος· οἷά τε πολλὰ
Γίνεται ἐν πολέμῳ· ἐπιμὶξ δέ τε μαίνεται Ἄρης.

“ Illum ſane pulcherrimum vidi, poſt Memnona nobilem.
“ Caeterum quum in equum conſcendimus, quem fabricavit Epeus,
“ Argivorum optimates, commiſſa autem mihi erant omnia,
“ Et ut-aperirem denſas inſidias, et ut-concluderem:
“ Hic alii Danaorum ductores, atque principes,
“ Lachymaſque abſtergebant, ſubtremebantque membra cuiuſque;
“ Illum autem nunquam omnino ego vidi oculis,
“ Neque palleſcentem corpore pulchro, neque a genis
“ Lachrymas abſtergentem: verum is mihi multum ſupplicabat
“ Ab equo ut-exiret; gladii autem prenſabat capulum,
“ Et haſtam aere-gravem; mala vero Troianis moliebatur.
“ Sed quando iam Priami urbem depopulati ſumus excelſam,
“ Portionem et munus eximium habens, navem conſcendebat
“ Incolumis, neque eminus-ictus acuto aere,
“ Neque cominus vulneratus; uti ſaepius
“ Fit in bello; permiſte etenim furit Mars.

526 Τρέμον] F. A. L. 536 δέ τι] R.

μυ, ἵνα πείσῃ τὸν ἄνδρα αὐτῆς ἄκοντα ἐπιςρατεῦσαι συμμαχήσοντα τοῖς Τρωσίν. *Schol.*

Ver. 522 Αὐτὰρ ὅτ' εἰς ἵππον κατεβαίνομεν] Ἔςι καὶ ἡ Ἔμφασις, ἥπερ δι' ὑπονοίας ἐπίτασιν τȣ λεγομένȣ παρίςησιν· οἷον, Αὐτὰρ ὅτ' εἰς ἵππον κατεβαίνομεν, ὃν κάμ' Ἐπειός· Ἐν γὰρ τῷ κατεβαίνομεν τὸ μέγεθος τȣ ἵππȣ ἐμφαίνει. *Dionyſ. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρȣ ποιήσεως, §. 7, *ſub fine.* Vide ſupra ad δ', 272.

Ver. 524 Ἠμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν λόχον, ἠδ' ἐπιθεῖναι] Sic *Il.* ε, 751, θ', 395: Ἠμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος, ἠδ' ἐπιθεῖναι.

Ibid. Ἀνακλῖναι] Vide ad *Il.* ά, 309, 314, et 338.

Ver. 526 Τρέμεν δ'] *Al.* τρέμον δ'.

Ver. 528 Παρειῶν] *Al.* παρειάων· Quod eodem modo pronuntiandum.

Ver. 529 Ὁ δέ με μάλα πόλλ' ἱκέτευεν Ἱππόθεν ἐξίμεναι] Τὸ δὲ, Ἱππόθεν ἐξίμεναι, γράφεται καὶ, ἐξίμεναι, ἀντὶ τȣ ἐκπέμψαι. *Euſtath.*

Ibid. Ἱκέτευεν] *Al.* ἐπέτελλεν.

Ver. 530 Ἐξίμεναι] *Al.* ἐξεῖναι.

Ver. 534, 535 Οὔτ' ἄρ βεβλημένος — Οὔτ' αὐτοσχεδίην ἐτασμένος] Ἐν δὲ τῷ, ἔτε βεβλημένος, ἔτε αὐτοσχεδίην ἐτασμένος, διαφορά, ὡς καὶ ἐν ἄλλοις, φαίνεται τȣ τε πόῤῥωθεν βάλλεσθαι, καὶ τȣ ἐγγύθεν ἐτάζεσθαι. *Euſtath.* Vide ad *Il.* ρ', 86.

Ver. 536 Ἐπιμὶξ δέ τε μαίνεται Ἄρης]

Ὣς ἐφάμην· ψυχὴ δὲ ποδώκεος Αἰακίδαο
Φοίτα, μακρὰ βιβῶσα, κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,
Γηθοσύνη, ὅ οἱ υἱὸν ἔφην ἀριδείκετον εἶναι.
Αἱ δ' ἄλλαι ψυχαὶ νεκύων κατατεθνειώτων
Ἕστασαν ἀχνύμεναι, εἴροντο δὲ κήδε' ἑκάστη·
Οἴη δ' Αἴαντος ψυχὴ Τελαμωνιάδαο
Νόσφιν ἀφεστήκει, κεχολωμένη εἵνεκα νίκης,
Τήν μιν ἐγὼ νίκησα, δικαζόμενος παρὰ νηυσὶ,
Τεύχεσιν ἀμφ' Ἀχιλῆος· ἔθηκε δὲ πότνια μήτηρ.
Παῖδες δὲ Τρώων δίκασαν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη.
Ὡς δὴ μὴ ὄφελον νικᾷν τοιῷδ' ἐπ' ἀέθλῳ·
Τοίην γὰρ κεφαλὴν ἕνεκ' αὐτῶν γαῖα κατέσχεν,
Αἴανθ', ὃς πέρι μὲν εἶδος, πέρι δ' ἔργα τέτυκτο

Sic dixi: anima autem pedibus-celeris Aeacidae
Abibat magnis passibus gradiens per asphodelum pratum,
Laeta, quod ei dixiſſem filium egregium eſſe.
Aliae vero animae mortuorum defunctorum
Stabant moerentes, narrabantque dolores unaquaeque.
Sola autem Aiacis anima Telamonii,
Longe abſiſtebat, irata propter victoriam,
Qua ipſum ego vici, iudicio-contendens apud naves,
Pro armis Achillis; propoſuit autem veneranda mater:
Filii autem Troianorum iudicarunt et Pallas Minerva.
Vtinam ſane non debuiſſem vincere tali in certamine:
Tale enim caput ob iſta *arma* terra detinuit,
Aiacem, qui praeſtantiſſimus quidem forma, praeſtantiſſimus et rebus-geſtis fuit

540 Ἔφη] edd. vett. quod eſſet capiendum *putabat*, ut 429, ſed ἔφην melius, quod et *Euſtathius* habet. 549 ἔργ' ἐτέτυκτο] R. at *Euſtath.* vulgatum habet.

χυνὸς Ἐνυάλιος, καί τε κτανέοντα κατέκτα. *Iliad.* σ', 309.

Ver. 537 Ποδώκεος Αἰακίδαο] Vide ad *Il.* ά, 58.

Ver. 538 Φοίτα, μακρὰ βιβῶσα] *Al.* Ὤιχετο μακρὰ βιβῶσα.

Ibid. et *ver.* 572 Κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα] Ἀσφοδελώδη· ἀσφόδελος δέ ἐστι βοτάνη ὁμοία σκίλλῃ. *Schol.* Ἀσφόδελος μὲν γὰρ προπαροξυτόνως, τὸ φυτὸν, κατὰ Ἐρέννιον Φίλωνα· ἀσφοδελὸς δὲ ὀξυτόνως, ὁ αὐτοῦ τόπος. *Euſtath.* Similiterque *Suidas* in voce ἀσφοδελός.

Ver. 539 Γηθοσύνη] *Al.* Γηθόσυνη. Vide ad *Il.* ν', [illegible].

Ver. 543 Κεχολωμένη εἵνεκα νίκης] Κἀμοὶ γὰρ ἦν ποτ' οὗτος ἔχθιστος στρατοῦ, Ἐξ οὗ κράτησα τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων. *Vlyſſes apud Sophoclem, Aiac. vers* 1353.

Ver. 546 Παῖδες δὲ Τρώων δίκασαν] Multo minore invidia ad Troianos refertur hoc iudicium, quam ad Graecorum duces et proceres, uti apud recentiores: *Conſedere duces etc. Ovid. Metam. Lib.* XIII, *ver.* 1. Φυλαττόμενος ὁ Ἀγαμέμνων τὸ δόξαι θατέρῳ χαρίσασθαι τῶν περὶ τῶν Ἀχιλλέως ὅπλων ἀμφισβητούντων, αἰχμαλώτους τῶν Τρώων ἀγαγὼν, ἠρώτησεν ὑπὸ ὁποτέρου αὐτῶν οἱ Τρῶες [Ita edidit *Barneſius*; *Vulgg.* τῶν Τρώων] μᾶλλον ἐλυπήθησαν. Εἰπόντων δὲ τὸν Ὀδυσσέα τῶν αἰχμαλώτων, δηλαδὴ ἐκεῖνον εἶναι τὸν ἄριστον κρίναντες, τὸν πλεῖστον λυπήσαντα τοὺς ἐχθροὺς, ἔδοσαν εὐθὺς τῷ Ὀδυσσεῖ τὰ ὅπλα. *Schol.*

Ibid. Καὶ Παλλὰς Ἀθήνη] Τουτέστι φρόνησις· καθ' ἣν καὶ περιεγένετο τῆς ἀνδρείας Αἴαντος ὁ συνετὸς Ὀδυσσεύς· καὶ διὰ τοῦτο τῇ Ἀθηνᾷ φίλτατος. *Euſtath.*

Ver. 549 Περὶ μὲν εἶδος] *Barneſius*, minime ignarus qua ratione vocula μὲν producatur, male tamen; *Iambus* inquit haud inepte ſtare poſſit in *Tertio* loco: Quod in huiuſmodi carmine (ut opinor) ferri nequit. Vide autem ad *Il.* έ, 51.

Ver.

Τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα.
Τὸν μὲν ἐγὼν ἐπέεσσι προσηύδων μειλιχίοισιν·
Αἶαν παῖ Τελαμῶνος ἀμύμονος, οὐκ ἄρ' ἔμελλες
Οὐδὲ θανὼν λήσεσθαι ἐμοὶ χόλου, εἵνεκα τευχέων
Οὐλομένων· τὰ δὲ πῆμα θεοὶ θέσαν Ἀργείοισιν·
Τοῖος γάρ σφιν πύργος ἀπώλεο· σεῖο δ' Ἀχαιοὶ
Ἶσον Ἀχιλλῆος κεφαλῇ Πηληϊάδαο,
Ἀχνύμεθα φθιμένοιο διαμπερές· οὐδέ τις ἄλλος
Αἴτιος, ἀλλὰ Ζεὺς Δαναῶν στρατὸν αἰχμητάων
Ἐκπάγλως ἤχθηρε· τεῒν δ' ἐπὶ μοῖραν ἔθηκεν.
Ἀλλ' ἄγε δεῦρο, ἄναξ, ἵν' ἔπος καὶ μῦθον ἀκούσης
Ἡμέτερον· δάμασον δὲ μένος καὶ ἀγήνορα θυμόν.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' οὐδὲν ἀμείβετο, βῆ δὲ μετ' ἄλλας

Caeterorum Danaorum, poſt eximium *Pelidem*.
Illum quidem *ego verbis* alloquebar blandis;
« Aiax, fili Telamonis eximii, nonne ergo eras
« Ne mortuus quidem obliturus mihi irae, ob arma
« Pernicioſa? illa autem perniciem dii fecerunt Argivis:
« Talis enim ipſis turris periiſti; propter te autem Achivi,
« Aeque-ac propter Achillis caput Pelidae,
« Dolemus defunctum penitus; neque quiſquam alius
« In-culpa-eſt; ſed Iupiter Danaorum exercitum bellicoſorum
« Graviter odit; tibi vero fatum impoſuit.
« Sed age, huc-veni, rex, ut verbum et orationem audias
« Noſtram; doma autem robur et generoſum animum.
Sic dixi: ille vero mihi nihil reſpondit; ibat autem ad alias

557 φθινόμενοι] edd. vett. vitioſe.

Ver. 550 Τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα] Similiter *Vlyſſes* apud *Sophoclem*, de eodem *Aiace*; Ἀλλ' αὐτὸν ἔμπας ὄντ' ἐγὼ τοιόνδ' ἐμοὶ, Οὐκ ἄν γ' ἀτιμάσαιμ' ἂν, ὥστε μὴ λέγειν, Ἕν' ἄνδρ' ἰδεῖν ἄριστον Ἀργείων ὅσοι Τροίαν ἀφικόμεσθα, πλὴν Ἀχιλλέως. *Aiac. ver.* 1355. Vide et ſupra ad *ver.* 309.

Ver. 551 Ἐπέεσσι προσηύδων μειλιχίοισιν] Virgil. *Talibus Aeneas ardentem et torva tuentem Lenibat dictis animum. Aen.* VI, 467.

Ver. 553 Λήσεσθαι] Vide ſupra ad *ver.* 101.

Ver. 554, 55 Ἀργείοισιν Τοῖος] Scrib. Ἀργείοισι. *Ern.*

Ver. 539 Τεῒν] *Al.* τεύν.

Ver. 560 Ἀλλ' ἄγε δεῦρο, ἄναξ, ἵν' ἔπος] Virgil. *Siſte gradum, teque aſpectu ne ſubtrahe noſtro. Quem fugis? extremum fato quod te alloquor hoc eſt. Aen.* VI, 465. Caeterum *Plutarchus*, *Sympoſiac. Lib.* IX, *Probl.* 15 citat, Ἀλλ' ἴθι δεῦρο, ἄναξ etc.

Ver. 561 Δάμασον δὲ μένος καὶ ἀγήνορα θυμόν] Apud *Plutarchum*, loco ſupra citato, καὶ ἀπειρέα θυμόν] Horat. *Animum rege; qui, niſi paret, Imperat: hunc frenis, hunc tu compeſce catena. Epiſt. Lib.* I, ii, 62. *Phocylid.* χαλινοῦ δ' ἄγριον ὀργήν. *ver.* 52.

Ver. 562 Ὁ δέ μ' οὐδὲν ἀμείβετο, βῆ δὲ μετ' ἄλλας] Virgil. *Illa ſolo fixos oculos averſa tenebat; Nec magis incepto vultum ſermone movetur, Quam ſi dura ſilex, aut ſtet Marpeſia cautes. Tandem proripuit ſeſe, atque inimica refugit In nemus umbriferum. Aen.* VI, 469. Καὶ φωνῆς δίχα θαυμάζεταί ποτε ψιλὴ καθ' ἑαυτὴν ἡ ἔννοια, δι' αὐτὸ τὸ μεγαλόφρον· ὡς τοῦ Αἴαντος ἐν νεκυίᾳ σιωπὴ, μέγα καὶ παντὸς ὑψηλότερον λόγου. *Longinus, de Sublimitate*, §. 9. Καὶ τῆς ἄγαν γάρ ἐστί που σιγῆς βάρος. *Sophocl. Antigon. ver.* 1270.

Ψυχὰς εἰς Ἔρεβος νεκύων κατατεθνειώτων.
Ἔνθα χ' ὅμως προσέφη κεχολωμένος, ἤ κεν ἐγὼ τὸν·
Ἀλλά μοι ἤθελε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι
Τῶν ἄλλων ψυχὰς ἰδέειν κατατεθνειώτων.
Ἔνθ' ἤτοι Μίνωα ἴδον, Διὸς ἀγλαὸν υἱὸν,
Χρύσεον σκῆπτρον ἔχοντα, θεμιστεύοντα νεκύεσσιν,
Ἥμενον· οἱ δέ μιν ἀμφὶ δίκας εἴροντο ἄνακτα,
Ἥμενοι, ἑστaότες τε, κατ' εὐρυπυλὲς Ἄϊδος δῶ.
Τὸν δὲ μέτ', Ὠρίωνα πελώριον εἰσενόησα
Θῆρας ὁμοῦ εἰλεῦντα, κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα·
Τοὺς αὐτὸς κατέπεφνεν ἐν οἰοπόλοισιν ὄρεσσι,
Χερσὶν ἔχων ῥόπαλον παγχάλκεον, αἰὲν ἀαγές.
Καὶ Τιτυὸν εἶδον, γαίης ἐρικυδέος υἱὸν.

Animas in Erebum mortuorum defunctorum.
Ibi tamen me allocutus fuiſſet iratus, aut ego ipſum
Sed mihi volebat animus in pectore charo
Aliorum animas videre defunctorum.
Ibi ſane Minoëm vidi, Iovis illuſtrem filium,
Aureum ſceptrum tenentem, ius-dicentem mortuis,
Sedentem: illi *vero circa* ipſum cauſas dicebant regem,
Sedentes, ſtanteſque, per amplam-portis Plutonis domum.
Poſt hunc autem, Orionem ingentem animadverti
Feras ſimul agitantem per herboſum pratum;
Quas ipſe occiderat in deſertis montibus,
Manibus tenens clavam totam-aeream, ſemper infrangibilem.
Et Tityum vidi, terrae glorioſae filium.

564 Ὅμως] F. L. A. *ibid.* ἤκεν] R. 569 ὁ δέ μιν] F. male. 570 τε] abeſt F. A. L. ita legendum foret κατά. 573 οἰνοπόλοισιν] R. perperam.

Ver. 564 Ἔνθα χ' ὅμως προσέφη] *Barneſius*, nullis allatis codicibus, de ſuo edidit, Ἔνθα μ' ὅμως προσέφη· particulamque iſtam χ' propter ſequentem, ἤ κεν ἐγὼ τὸν, ſupervacaneam contendit. Atqui poſtulat (*ut* opinor) ſententia, ut voci προσέφη praecedat particula κε. *Clark.* Nam et *Euſtath.* interpretatur προσέφη ἄν. Si in ſequentibus ἤ κεν ἐγὼ τὸν intelligi poteſt προσέφην, etiam in his με poteſt. *Ern.*

Ver. 567 Ἔνθ' ἤτοι Μίνωα ἴδον — θεμιστεύοντα νεκύεσσιν] Virgil. *Nec vero hae ſine ſorte datae, ſine iudice ſedes: Quaeſitor Minos urnam movet; ille ſilentum Conciliumque vocat, vitaſque et crimina diſcit.* *Aen.* VI, 431.

Ver. 568 Θεμιστεύοντα νεκύεσσιν] *Strabo, Geograph. Lib.* II, citat, indeque edidit *Barneſius*, νέκυσσιν. Quo modo ſcilicet et νεκύεσσιν pronuntiabatur. Vide ad *Il.* π', 321, 526.

Ver. 571 Ὠρίωνα πελώριον εἰσενόησα] Vide *Diodorum Siculum, Hiſt. Lib.* IV, *ipſo fine*; et ſupra ad *ver.* 309.

Ver. 575 Καὶ Τιτυὸν εἶδον, etc.] Virgil. *Necnon et Tityon, terrae omniparentis alumnum, Cernere erat; per tota novem cui iugera corpus Porrigitur; roſtroque immanis vultur obunco Immortale iecur tondens, foecundaque poenis Viſcera; rimaturque epulis, habitatque ſub alto Pectore: nec fibris requies datur ulla renatis.* *Aen.* VI, 595. Lucret. *Nec Tityon volucres ineunt Acheronte iacentem; Nec, quod ſub magno ſcrutentur pectore, quidquam Perpetuam aetatem poterunt reperire profecto, Quamlibet immani proiectu corporis extet; Qui non ſola novem diſpenſis iugera membris Obtineat etc. Lib.* III, *ver.* 997. Ovidius: *Viſcera praebebat Tityos lanianda, novemque Iugeribus diſtentus erat. Metamorph.* IV, 456. Porro *Scaliger Virgilium*, loco ſupra citato,

Κείμενον ἐν δαπέδῳ· ὁ δ' ἐπ' ἐννέα κεῖτο πέλεθρα·
Γῦπε δέ μιν ἑκάτερθε παρημένω ἧπαρ ἔκειρον,
Δέρτρον ἔσω δύνοντες· ὁ δ' οὐκ ἀπαμύνετο χερσί·
Λητὼ γὰρ ἥλκησε Διὸς κυδρὴν παράκοιτιν,
Πυθώδ' ἐρχομένην διὰ καλλιχόρου Πανοπῆος.
Καὶ μὴν Τάνταλον εἰσεῖδον χαλέπ' ἄλγε' ἔχοντα,

Iacentem in ſolo; is vero per novem iacebat iugera:
Vultures autem ipſum utrinque aſſiſtentes iecur rodebant,
In viſcera penetrantes; ille autem non propulſabat manibus:
Latonae enim vim intulit, Iovis glorioſae coniugi,
Ad Pytho eunti, per amoenum Panopeum.
Et ſane Tantalum vidi, graves dolores ſubeuntem,

579 Ἤλκυσε] F. A. 1. 580 καλλιχώρου] F. male. 581 κρατερ' ἄλγε'] F. R. ſic et *Euſtath.*

tato, *Homero* longe ſuperiorem contendit: "Quanto item" inquit "poſt ſe "reliquit [*Virgilius Homerum*] in Tityi "hiſtoria — . Iam hinc apparet vis. "Quid enim ἔσω δύνοντες δέρτρον, cum illis, *immortali*, et *tondens*, et — *foecundaque poenis Viſcera*, et *rimaturque epulis, habitatque ſub alto Pectore.* — Illa "vero, quae? — *nec fibris requies datur* "*ulla renatis.*" *Poëtic. Lib.* V, *cap.* 3. Atqui ſua pulchritudine non caret ſimplicior illa *Homeri* elocutio; et magnam inſuper vim habet iſtud ὁ δ' οὐκ ἀπαμύνετο χερσί· *ver.* 578, a *Virgilio* omiſſum. Vide et infra ad *ver.* 576.

Ver. 576 Κείμενον ἐν δαπέδῳ· ὁ δ' ἐπ' ἐννέα κεῖτο πέλεθρα] Ἐνταῦθα [ἐν τῷ Πανοπεῖ] ἐπὶ τῇ χαράδρᾳ Τιτυοῦ μνῆμά ἐστι, περίοδος μὲν τοῦ χώματος τρίτον μάλιστα που σταδίου. Τὸ δὲ ἔπος ἐστὶν ἐν Ὀδυσσείᾳ. Κείμενον ἐν δαπέδῳ· ὁ δ' ἐπ' ἐννέα κεῖτο πέλεθρα. Οὐκ ἐπὶ μεγέθει πεποιῆσθαι τοῦ Τιτυοῦ φασιν, ἀλλ' ἔνθα ὁ Τιτυὸς ἐτέθη, πλέθρα ἐννέα εἶναι τοῦ χωρίου. *Pauſan. Lib.* X, *cap.* 4.

Ibid. Πέλεθρα] Πλέθρα, ἀπὸ πλέθρου, ὅ ἐστιν ἕκτον μέρος σταδίου. *Schol.*

Ver. 577 Γῦπε δέ μιν ἑκάτερθε] Τόν γε μὴν Τιτυὸν ἐρασθέντα τῶν Διὸς γάμων, ἀφ' οὗ μέρους ἤρξατο νοεῖν, εἰς τοῦτο ὑφίσταται κολαζόμενον. Γῦπε δέ μιν ἑκάτερθε παρημένω ἧπαρ ἔκειρον, — Λητὼ γὰρ εἵλκυσε Διὸς κυδρὴν παράκοιτιν. Ὥσπερ δὲ οἱ νομοθέται τὰς πατροτύπτας χειροκοποῦσι, τὸ δυσσεβῆσαν αὐτῶν μέρος ἐξαιρέτως ἀποτέμνοντες, οὕτως Ὅμηρος ἐν ἥπατι κολάζει τὸν δι' ἧπαρ ἀσεβήσαντα. *Heraclid. Pontic.*

Ver. 578 Δέρτρον ἔσω δύνοντες] Δέρτρον, ἤτοι τὴν ὑπὸ τὴν σάρκα πιμελὴν, ἢ τὸν ὑποκείμενον τῷ ἥπατι ὑμένα· ἔνιοι δὲ ἀπέδοσαν τὸ λεγόμενον ὑπὸ τῶν ἰατρῶν ἦτρον· ἐν δὲ ἄλλοις, τὴν δορὰν. *Schol.* *Etymologicon Magnum* autem vocem Δέρτρον potius exponendam vult ῥάμφος· quam interpretationem ſecuti *Barneſius* aliique, vertunt, *Roſtrum intromittentes.* Verum, ut recte obſervat *Duporteus* ad *Theophraſti Characteres*, vox δύνειν "nunquam hoc modo, "ſc. tranſitive, ſumitur a Poëta; neque "unquam δύνειν dixit pro *demittere*, vel "*immittere*, vel *immergere*; ſed vel pro "*induere*, vel pro *ſubire*, vel *ingredi*, in"tranſitive. Δέρτρον igitur erit quod "vultures ſubeunt et ingrediuntur, non "ſolum illud quod roſtris ſuis tundunt "et fodicant et dilaniant." *Praelect. cap.* 4. *Clark.* Haec recte dici, in promtu eſt. De δέρτρῳ vide etiam Foeſius in Oecon. Hippocr. in h. v. *Ern.*

Ver. 579 Ἤλκησε] *Apud Heraclidem Ponticum*, loco ſupra citato, εἵλκυσε. *Clark.* Proprie eſt *rapuit*, quod et latini de eo dicunt, qui vim foeminae facit. Vnde *Horatio* dictus *Tityos raptor*. De verbo vid. *Euſtath.* qui aliud εἵλκυσε ait eſſe, aliud εἵλκησε, quod tamen vix credo. de lectione vid. Var Lect. *Ern.*

Ver. 580 Πυθώδ' ἐρχομένην] Πυθὼ, πόλις τῆς Φωκίδος. *Schol.*

Ibid. Διὰ καλλιχόρου Πανοπῆος] Πανόπη, πόλις Φωκίδος. *Schol.* Vide et *Pauſaniam*, *Lib.* X, *cap.* 4. *Clark.* Ad καλλιχόρου transferenda, quae de εὐρυχόρου dicta ſunt ad *Il.* β', 498. *Ern.*

Ver. 581 Καὶ μὴν Τάνταλον εἰσεῖδον, χαλέπ' ἄλγε' ἔχοντα] Τάνταλος, ὁ Διὸς καὶ Πλουτοῦς, συνδιατρίβων τοῖς θεοῖς καὶ συνεσθιόμενος αὐτοῖς, ἀπλήστως διετέθη· κλέψας γὰρ τὸ νέκταρ καὶ τὴν ἀμβροσίαν, οὐκ ἐξὸν αὐτῷ, ἔδωκε τοῖς ὁμήλιξιν· ἐφ' οἷς ἀγανακτήσαντα τὸν Δία ἐκβαλεῖν αὐτὸν τῆς ἐν οὐρανῷ διαίτης, καὶ

Ἑσταότ' ἐν λίμνῃ· ἡ δὲ προσέπλαζε γενείῳ·
Στεῦτο δὲ διψάων, πιέειν δ' οὐκ εἶχεν ἑλέσθαι·
Ὁσσάκι γὰρ κύψει' ὁ γέρων, πιέειν μενεαίνων,
Τοσσάχ' ὕδωρ ἀπολέσκετ' ἀναβροχέν· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ
Γαῖα μέλαινα φάνεσκε, καταζήνασκε δὲ δαίμων.
Δένδρεα δ' ὑψιπέτηλα κατάκρηθεν χέε καρπόν,
Ὄγχναι, καὶ ῥοιαὶ, καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι,

Stantem in lacu; hic autem attingebat ad mentum:
Videbatur vero *is* ſitienti ſimilis; ad-bibendum autem non poterat capere;
Quoties enim clinaret-*ſe* ſenex, bibere cupiens,
Toties aqua peribat abſorpta; circa autem pedes
Terra nigra apparebat, areſaciebat nempe deus.
Arbores porro procerae a-capite fundebant fructum,
Pyri, et mali-punicae, et mali puchrum-fructum-ferentes,

582 Προσέπλαζε] A. 1. male. 584 κύψει] F. A, I. 585 ἀναβροχθὲν] eaed. 588 ὄχναι] R. vid. ή, 115. 120. ω, 246 *Euſtath.* ὄγχναι.

καὶ ἐξαρτῆσαι ἐκ ὄρες ὑψηλȣ, ἐνδεδεμένων τῶν χειρῶν (καὶ τὸν Σίπυλον, ἔνθα ἐκεκήδευτο, [Ita ex MS. *Barneſius. Al.* ἐκεκηδέσατο,] ἀνατρέψαι. Ἡ ἱςορία παρὰ Ἀσκληπιάδῃ. *Schol.* Vide et *Athenaeum*, *Lib.* VII, *cap.* 6; qui fabulam hanc paulo aliter refert. Lucretius: *Nec miſer impendens magnum timet aëre ſaxum Tantalus, ut fama eſt, caſſa formidine torpens. Lib.* III, *ver.* 994.

Ibid. Χαλέπ' ἄλγε' ἔχοντα] *Euſtathius* in commentario citat, κρατέρ' ἄλγε' ἔχοντα. Ex verſu, ut videtur, infra 592.

Ver. 582 Ἑσαότ'] *Al.* Ἑσεῶτ'. Notante *Euſtathio.*

Ibid. Ἡ δὲ προσέπλαζε γενείῳ] Virgil. *Epulaeque ante ora paratae. Aen.* VI, 604. Caeterum *Sextus Empiricus adverſus Mathematicos*, *Lib.* I, *cap.* 13: et iterum, *Lib.* VIII, citat, προσέπλαζε γενείῳ.

Ver. 583 Στεῦτο δὲ διψάων] Ἵςατο νῦν ἐπὶ τῶν ποδῶν· κέχρηται δὲ τῇ λέξει ὁ Διασκευαςὴς παρὰ τὴν τȣ Ποιητȣ συνήθειαν. *Schol.* Similiter et *Euſtathius*: Rectius autem, ut opinor, de voce Στεῦτο *Mericus Caſaubonus*; "*Eſt inquit* "in iſto verbo (ut "alibi *pluribus*) animi geſtientis, et ali-"quid *cupide* molientis, per externos "*geſtus indicatio* —. Hoc igitur vult "*Poeta his* verbis, eam fuiſſe Tantali, "*ſeu in pedes* erecti, ſive alio quocun-"*que geſtu*, (ut de pugilibus olim lo-"qui ſoliti, προβολὴν,) ut ardentiſſimam "ſitim prae ſe ferret." *De nupera Homeri Editione*, *Diſſertat.* I. Atque hoc fere ſenſu uſurpari videtur vox Στεῦται, *Iliad.* γ, 83: Στεῦται γάρ τι ἔπος ἐρέειν κορυθαιόλος Ἕκτωρ. Vide et *Il.* β, 597; ι, 241; σ, 191; item *Etymologicon Magnum*, in voce Στεῦται.

Ver. 584, 585 Ὁσσάκι γὰρ κύψει' ὁ γέρων —, Τοσσάχ' ὕδωρ ἀπολέσκετ'] Ovidius: *Tibi, Tantale, nullae Deprenduntur aquae; quaeque imminet, effugit arbos. Metam.* IV, 458. Horatius: *Tantalus a labris ſitiens fugientia captat Flumina. Sermon.* I, 1, 68.

Ver. 584, 590 Κύψει' ὁ γέρων, — Ἰθύσει' ὁ γέρων] Vulgati habent κύψει, — ἰθύσει. *Henricus Stephanus* autem legendum cenſet, κύψεις γέρων, — ἰθύσεις γέρων. Quod, uti ipſe annotat, cum ſequentibus ἀπολέσκετο et ῥίπτασκε aptius congruit. Recte itaque (ut opinor,) et ad vulgatam lectionem quam proxime edidit *Barneſius*, κύψει' ὁ γέρων, — ἰθύσει' ὁ γέρων. Et MS. a *Tho. Bentleio* collatus hic habet κύψει. *Clark.* Κύψει' etiam ed. Amſt. 1650 conſulto an caſu, neſcio. *Ern.*

Ver. 585 Τοσσάχ' ὕδωρ ἀπολέσκετ' ἀναβροχέν] Aquae ſubitam abſorptionem aptiſſime depingit, et quaſi ob oculos ponit hic verſus. Vide ad *Il.* γ', 357, 363; et infra ad *ver.* 595.

Ibid. Ἀπολέσκετ'] Apud *Euſtathium*, ἀπόλεσκεν. Minus recte.

Ibid. Ἀναβροχέν] Ita ex *Editione Cantabrigienſi* et ex *Heſychio* edidit *Barneſius*. Atque ita in commentario citat *Euſtathius*. *Al.* ἀναβροχθὲν, et ἀναβρυχέν.

Ver. 586 Καταζήνασκε] Κατεξήραινεν. ἄζη γὰρ, ἡ ξηρασία. *Schol.*

Ver. 588 Ὄγχναι] *Barneſius* aliique habent Ὄχναι. Vide ſupra ad ή, 115.

Ibid. Μηλέαι ἀγλαόκαρποι] Vide ſupra ad ή, 115.

Ver.

Συκαῖ τε γλυκεραὶ, καὶ ἐλαῖαι τηλεθόωσαι·
Τῶν ὁπότ' ἰθύσει' ὁ γέρων ἐπὶ χερσὶ μάσασθαι,
Τὰς δ' ἄνεμος ῥίπτασκε ποτὶ νέφεα σκιόεντα.
Καὶ μὴν Σίσυφον εἰσεῖδον, κρατέρ' ἄλγε' ἔχοντα,
Λᾶαν βαστάζοντα πελώριον ἀμφοτέρῃσιν.
Ἤτοι ὁ μὲν, σκηριπτόμενος χερσίν τε ποσίν τε,
Λᾶαν ἄνω ὤθεσκε ποτὶ λόφον· ἀλλ' ὅτε μέλλοι
Ἄκρον ὑπερβαλέειν, τότ' ἀποστρέψασκε κραταιΐς·
Αὖτις ἔπειτα πέδονδε κυλίνδετο λᾶας ἀναιδής.

Ficuſque dulces, et oleae virentes:
Quas quum recta pergeret ſenex manibus prehendere,
Eas ventus diſpellebat in nubes obſcuras.
Et profecto Siſyphum aſpexi, duros dolores patientem,
Lapidem geſtantem ingentem utraque *manu*.
Sane ille quidem innixus manibusque pedibusque,
Lapidem ſurſum pellebat ad cacumen; ſed quando erat
Summum ſuperaturus, *tum repellebat* potens vis;
Rurſus deinde in ſolum volvebatur lapis immanis.

594 Ὤθεσκεν] edd. praeter R. male. 596 κραταί' ἴς] A. A. 1. 3. L.

Ver. 599 Συκαῖ τε γλυκεραὶ, καὶ ἐλαῖαι τηλεθόωσαι] Vide ſupra ad ή, 116.

Ver. 591 Ῥίπτασκε] *Euſtathius* in commentario citat, φέρεσκε.

Ver. 595 Λᾶαν ἄνω ὤθεσκε ποτὶ λόφον] De ſummo huius loci artificio, quo rem ipſam pulcherrime depingit et quaſi ob oculos ponit verborum ſonus, recte *Demetrius Phalereus*: Ἐν δὲ τῷ μεγαλοπρεπεῖ χαρακτῆρι σύγκρουσις παραλαμβάνοιτ' ἂν πρέπουσα, ἤτοι διὰ μακρῶν, ὡς τὸ, Λᾶαν ἄνω ὤθεσκε. Καὶ γὰρ ὁ στίχος μῆκός τι ἔσχεν ἐκ τῆς συγκρούσεως, καὶ μεμίμηται τοῦ λίθου τὴν ἀναφορὰν καὶ βίαν. Περὶ Ἑρμηνείας, §. 72. Et *Dionyſius Halicarnaſſenſis*: Πῶς ἂν δηλώσει ταῦτα [τὰ περὶ τὸν Σίσυφον] μιμητικῶς, καὶ κατ' αὐτὴν τὴν σύνθεσιν τῶν ὀνομάτων, ἄξιον ἰδεῖν. Καὶ μὴν Σίσυφον εἰσεῖδον, — Λᾶαν ἄνω ὤθεσκε ποτὶ λόφον. Ἐνταῦθα ἡ σύνθεσίς ἐστιν ἡ δηλοῦσα τῶν γινομένων ἕκαστον, τὸ βάρος τοῦ πέτρου, τὴν ἐπίπονον ἐκ τῆς γῆς κίνησιν, τὸν διερειδόμενον τοῖς κώλοις, τὸν ἀναβαίνοντα πρὸς τὸν ὄχθον, τὴν μόγις ἀνωθουμένην πέτραν. Περὶ συνθέσεως, §. 20. Vocalium concurſus — cum accidit, hiat et interſiſtit et quaſi laborat oratio. *Quintil. Lib.* IX, *cap.* 4. Sic apud *Virgilium* ingens niſus et molimen, vocalis longae non eliſae hiatu aptiſſime deſcribitur; *Ter ſunt conati imponere Pelio Oſſam. Georgic.* I, 281. Vide ſupra ad *ver.* 314; et ad *Il.* γ', 363.

Ver. 396 Κραταιΐς] Τὸ δὲ κραταιῒς ἐπίῤῥημά ἐστιν, ἀντὶ τοῦ κραταιῶς. Ἀναλογεῖ δὲ τῷ λικριφὶς καὶ τοῖς τοιούτοις. Γράφεται δὲ καὶ ἐν δυσὶ λέξεσι, κραταί' ἴς, ἤγουν ἡ κραταία ἰσχὺς τοῦ λίθου. Εἰ δὲ ἴνα λέγει ἐπὶ λίθου ποιητικώτερον, καινὸν οὐδέν· εἴ γε καὶ ἀναιδῆ τὸν τοιοῦτον λέγει, ἐκ τῶν ἐμψύχων καὶ τοῦτο μεταγαγών. *Euſtath.* Vide ad *ver.* 597. Poſteriori modo legiſſe videtur *Scholiaſtes*, qui exponit, Ἡ ἰσχυρὰ δύναμις. *Clark.* Vid. Var. Lect. et conf. μ', 124 Κραταιῒς habuit etiam *Heſychius. Ern.*

Ver. 597 Αὖτις ἔπειτα πέδονδε κυλίνδετο λᾶας ἀναιδής] Lucretius: *Adverſo nixantem trudere monte Saxum; quod tamen a ſummo iam vertice rurſum Volvitur, et plani raptim petit aequora campi.* III, 1013. Porro notandum et hic, quam pulchre et artificioſe lapidis pondere ſuo de monte devoluti impetum depingit verſus iſte pedibus dactylicis totus incedens. Οὐχὶ συγκατακεκύλισται τῷ βάρει τῆς πέτρας ἡ τῶν ὀνομάτων σύνθεσις; μᾶλλον δὲ ἔφθακε τὴν τοῦ λίθου φορὰν, τὸ τῆς ἀπαγγελίας τάχος; *Dionyſ. Halicarn. loco iam ſupra citato.* Similiter *Virgilius* Temporis praetereuntis celeritatem pedibus dactylicis exhibet: *Sed fugit interea, fugit irreparabile Tempus. Georgic.* III, 284. Item ſaxi cadentis motum ab initio tardiorem, deinde acceleratum: *Iamiam lapſura, cadentique Imminet aſſimilis. Aen.* VI, 602.

Ibid. Λᾶας ἀναιδής] Κέχρηται Ὅμηρος

Αὐτὰρ ὅγ᾽ ἂψ ὤσασκε τιταινόμενος· κατὰ δ᾽ ἱδρὼς
Ἔῤῥεεν ἐκ μελέων, κονίη δ᾽ ἐκ κρατὸς ὀρώρει.
Τὸν δὲ μέτ᾽, εἰσενόησα βίην Ἡρακληείην
Εἴδωλον· αὐτὸς δὲ μετ᾽ ἀθανάτοισι θεοῖσι
Τέρπεται ἐν θαλίης, καὶ ἔχει καλλίσφυρον Ἥβην
Παῖδα Διὸς μεγάλοιο καὶ Ἥρης χρυσοπεδίλου.
Ἀμφὶ δέ μιν κλαγγὴ νεκύων ἦν, οἰωνῶν ὥς,
Πάντοσ᾽ ἀτυζομένων· ὁ δ᾽, ἐρεμνῇ νυκτὶ ἐοικώς,
Γυμνὸν τόξον ἔχων, καὶ ἐπὶ νευρῆφιν ὀϊστόν,

Verum ille rurſus pellebat contendens; ſudor autem
Defluebat ex membris, pulvis vero ex capite oriebatur.
Poſt hunc autem vidi vim Herculeam,
Simulachrum; ipſe vero apud immortales deos
Oblectatur in conviviis; et habet pedibus-elegantem Heben,
Filiam Iovis magni et Iunonis aureos-calceos-habenti.
Circa autem ipſum clamor mortuorum erat, avium inſtar,
Vndique agitatarum: ille *vero obſcurae nocti ſimilis*
Nudum arcum tenens, et *ad nervum ſagittam*

602 θαλίῃ] A. L.

πολλαχοῦ τῷ τὰ ἄψυχα ἔμψυχα λέγειν, διὰ τῆς μεταφορᾶς· ἐν πᾶσι δὲ τῷ ἐνέργειαν ποιεῖν, εὐδοκιμεῖ· οἷον ἐν τούτοις, Αὖτις ἐπὶ δάπεδόν τε κυλίνδετο λᾶας ἀναιδής. — Ἐν πᾶσι γὰρ τούτοις, διὰ τὸ ἔμψυχα εἶναι, ἐνεργοῦντα φαίνεται. Τὸ ἀναισχυντεῖν γὰρ — ἐνέργεια. Ταῦτα δὲ προσῆψε διὰ τῆς κατ᾽ ἀναλογίαν μεταφορᾶς· ὡς γὰρ ὁ λίθος πρὸς τὸν Σίσυφον, ὁ ἀναισχυντῶν πρὸς τὸν ἀναισχυντόμενον. *Ariſtot. Rhetoric. Lib.* III, *cap.* 11. Vbi notandum, quod iam legimus ἔπειτα πέδονδε, legiſſe aut memoriter citaſſe *Ariſtotelem*, ἐπὶ δάπεδόν τε.

Ver. 598 Κατὰ δ᾽ ἱδρὼς Ἔῤῥεεν ἐκ μελέων] Virgil. *Sudor fluit undique rivis. Aen.* V, 200. *Tum toto corpore ſudor Liquitur.* IX, 812.

Ver. 599 Κονίη δ᾽ ἐκ κρατὸς ὀρώρει] Vir eruditus *Mericus Caſaubonus* vocem κονίη interpretatur, *Lixivium*: "Sudorem" inquit "*multo* labore comparatum, et "omnibus membris, capite praecipue "manantem, *lixivio* comparari, quis non "amplectatur." *De nupera Homeri Editione, Diſſertat.* I. Neſcio tamen annon ſimplicius hic intelligas vaporem pulveri ſimilem ex capite exurgentem.

Ver. 600 Τὸν δὲ μέτ᾽, εἰσενόησα βίην Ἡρακληείην] Καὶ Ὅμηρος ἂν εἴπε πάντων μάλιστα δὴ κατὰ θεὸν εἰπεῖν ἔοικε περὶ τῶν καθ᾽ ᾅδου· Τὸν δὲ μετ᾽, εἰσενόησα βίην Ἡρακληείην, Εἴδωλον· αὐτὸς δὲ μετ᾽ ἀθανάτοισι θεοῖσιν. *Plutarch. de Facie in orbe Lunae, haud longe a fine.* Caeterum nonnulli, notante *Euſtathio*, hunc locum repudiarunt; rationibus parum idoneis.

Ver. 601 Εἴδωλον· αὐτὸς δὲ μετ᾽ ἀθανάτοισι] Hinc *Herculis* Vmbra, apud *Lucianum*; Αὐτὸς μὲν γὰρ ὁ Ἡρακλῆς ἐν οὐρανῷ τοῖς θεοῖς σύνεστι, καὶ ἔχει καλλίσφυρον Ἥβην· ἐγὼ δ᾽ εἴδωλον εἰμὶ αὐτοῦ. *Dialog. Mort.* XVI. Lucretius: I, 121, 122. *Acheruſia templa, — Quo neque permanent animae neque corpora noſtra; Sed quaedam ſimulacra modis pallentia miris. Clark. Lucianus* eo in loco totus eſt in irridendo hoc *Homeri* loco, quem opportunum eſſe ὁμηρομάστιξι, fatetur *Euſtathius* ad h. l. qui, quamquam defendere Homerum tentans, tamen delectatur Luciani iocis in illum locum. Vid. ibi *Hemſterhuſium* τὸν πάνυ. *Ern.*

Ver. 602 Θαλίῃς] Ταῖς τῶν θεῶν εὐωχίαις. *Schol.*

Ver. 606 Γυμνὸν τόξον ἔχων] *Barneſius* legendum coniicit ἔχεν· "Quod, (inquit) "qui animum diligenter advertat, ne-"ceſſarium videbit; niſi in ſequenti ver-"ſu pro παπταίνων, legerit, παπταίνεσκ᾽, "vel — pro ἐοικὼς, ἔοικεν." Quae ultima coniectura ferri non poteſt. Iſto enim modo minime conſtaret Temporum ratio. Quippe ἔοικεν apud *Homerum* ſemper reſpondet Latino *ſimilis videtur*, nunquam τῷ *ſimilis videbatur*. Vide ad *Il.* ά, 37; et δ', 492. Ideoque, ſiquid mutato

Δεινὸν παπ]αίνων, αἰεὶ βαλέον]ι ἐοικώς.
Σμερδαλέος δέ οἱ ἀμφὶ περὶ ςήθεσσιν ἀορτὴρ,
Χρύσεος ἦν τελαμών· ἵνα θέσκελα ἔργα τέτυκ]ο,
Ἄρκ]οι τ', ἀγρότεροί τε σύες, χαροποί τε λέον]ες,
Ὑσμῖναί τε, μάχαι τε, φόνοι τ', ἀνδροκ]ασίαι τε.
Μὴ τεχνησάμενος, μηδ' ἄλλο τι τεχνήσαιτο,
Ὃς κεῖνον τελαμῶνα ἐῇ ἐγκάτθετο τέχνῃ.
Ἔγνω δ' αὐτίκα κεῖνος, ἐπεὶ ἴδεν ὀφθαλμοῖσι,
Καί μ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα π]ερόεντα προσηύδα·
Διογενὲς Λαερ]ιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Ἆ δεῖλ', ἦ τινα καὶ σὺ κακὸν μόρον ἡγηλάζεις,
Ὅν περ ἐγὼν ὀχέεσκον ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο.
Ζηνὸς μὲν πάϊς ἦα Κρονίονος, αὐτὰρ ὀϊζὺν
Εἶχον ἀπειρεσίην· μάλα γὰρ πολὺ χείρονι φωτὶ

Horrendum circumſpiciens, ſemper iaculaturo ſimilis.
Terribilis autem ei circum pectora baltheus,
Aureum erat lorum; ubi miranda opera elaborata erant,
Vrſique, agreſteſque apri, torvique leones,
Praeliaque, pugnaeque, caedeſque, homicidiaque.
Ne hoc fabricatus, aliud quid fabricaverit,
Qui illud cingulum ſua comprehenderit arte.
Agnovit autem ſtatim ille, poſtquam vidit oculis,
Et me lugens verbis alatis allocutus eſt;
" Generoſe Laërtiade, ſolers Vlyſſes,
" Heu miſer, certe aliquod et tu malum fatum ſuſtines,
" Quale ſcilicet ego ferebam ſub radiis ſolis.
" Iovis quidem filius eram Saturnii; verum aerumnam
" Habebam infinitam: valde enim longe deteriori viro

tato opus, legendum omnino non ἔοικεν, ſed ἔφκει. Quod quidem et multo videtur aptius, quam ut duo verſus 605, 607, tam prope invicem, eadem ipſa voce ἐοικώς deſinant. *Clark.* Ego ἔχεν praetulerim. Ita oratio melius nexa erit, quam ſi alteram rationem ſequamur. Bis idem verbum in clauſulis tam vicinorum verſuum poni nil vitii habet, nec eſt ſine exemplo. *Euſtathius* etiam pulchrum h. l. putat. *Ern.*

Ver. 608 Ἀορτὴρ] Ὁ τοῦ τελαμῶνος κρεμαςὴρ, ἐξ οὗ τὸ ξίφος ἤρτηται. *Schol.*

Ver. 610 Χαροποί τε λέοντες] *Virgilio, Torva leaena. Eclog.* II, *ver.* 63.

Ver. 611 Ὑσμῖναί τε, μάχαι τε, φόνοι τ', ἀνδροκτασίαι τε] "Ante omnes apud "Homerum eiuſdem rei atque ſententiae luculenta exaggeratio eſt. — Ὑσμῖναί τε, μάχαι τε, φόνοι τ', ἀνδροκ]ασίαι "τε. Nam cum omnia iſta — multa et "continua nomina nihil plus demonſtrent quam praelium huius tamen rei "varia facies delectabiliter ac decore "multis variiſque verbis depicta eſt." *Gellius, Lib.* XIII, *cap.* 23. Caeterum verſum hunc exſcripſit fere *Heſiodus*; Ὑσμίνας τε, φόνους τε, μάχας τ', ἀνδροκ]ασίας τε. *Theogon. ver.* 228.

Ver. 612 Μὴ τεχνησάμενος etc.] Οὐ τεχνησάμενος πρότερόν τι τοιοῦτον ἐπὶ τοῦτο ἦλθε ἔργον, ὅτ' ἂν ἑξῆς τοιοῦτον τεχνάσαιτο· ὁ κατασκευάσας ἐκεῖνον τὸν τελαμῶνα, ἄλλον τοιοῦτον οὐκ ἐτεχνήσατο, ἀλλ' οὐδὲ τεχνήσεται· ὡς εἴ τις λέγει οἷον Φειδίας ἐποίησε τὸν Δία, τοιοῦτο οὐδὲν ἄλλο, εἰς ἐκεῖνον γὰρ τὸ πᾶν [Ita recte *Barneſius* pro vulgato παρὰ] τῆς ἑαυτοῦ τέχνης κατέκλεισε. *Schol.*

Ver. 613 Ἐῇ ἐγκάτθετο τέχνῃ] Ἐνέθηκε ἐν τῇ ἑαυτοῦ τέχνῃ· οὐκ ἔστιν ἐπονήσεν· [forte ἐνεποίησεν.] *Schol.*

Ver. 618 Ὀχέεσκον] *Ferre ſolebam.* Vide ad *Il.* ά, 37; et β, 221.

Ver.

Δεδμήμην, ὁ δέ μοι χαλεποὺς ἐπετέλλετ' ἀέθλους·
Καί ποτέ μ' ἐνθάδ' ἔπεμψε κύν' ἄξοντ'· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλον
Φράζετο τοῦδέ τι μοι χαλεπώτερον εἶναι ἄεθλον.
Τὸν μὲν ἐγὼν ἀνένεικα καὶ ἤγαγον ἐξ Ἀΐδαο·
Ἑρμείας δέ μ' ἔπεμψεν, ἰδὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν αὖτις ἔβη δόμον Ἄϊδος εἴσω.
Αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μένον ἔμπεδον, εἴτις ἔτ' ἔλθοι
Ἀνδρῶν ἡρώων, οἳ δὴ τὸ πρόσθεν ὄλοντο.
Καί νύ κ' ἔτι προτέρους ἴδον ἀνέρας, οὓς ἔθελόν περ,
Θησέα, Πειρίθοόν τε, θεῶν ἐρικυδέα τέκνα·
Ἀλλὰ πρὶν ἐπὶ ἔθνε' ἀγείρετο μυρία νεκρῶν,
Ἠχῇ θεσπεσίῃ· ἐμὲ δὲ χλωρὸν δέος ᾕρει,
Μή μοι Γοργείην κεφαλὴν δεινοῖο πελώρου
Ἐξ Ἄϊδος πέμψειεν ἀγαυὴ Περσεφόνεια.

" Subditus eram; ille vero mihi graves impetabat labores;
" Et olim me huc miſit, canem ut-ducerem: non enim aliud
" Exiſtimabat hoc omnino mihi gravius fore certamen.
" Eum quidem ego ſubduxi et traxi ex inferis;
" Mercurius autem me deduxit, atque caeſia-oculis Minerva.
Sic fatus, ipſe quidem deſcendit in Plutonis-domum.
At ego illi manebam conſtanter; ſi quis amplius veniret
Virorum Heroum, qui utique olim perierunt.
Et iam adhuc priores vidiſſem viros, quos volebam ſcilicet,
Theſeum, Pirithoumque, deorum glorioſos filios:
Sed prius multitudo congregabatur infinita mortuorum,
Sonitu immenſo; me vero pallidus timor cepit:
Ne mihi Gorgonium caput horrendi monſtri
Ex Orco mitteret inclyta Proſerpina.

624 Εγω] F. A. L.

Ver. 621 Ὁ δέ μοι χαλεποὺς ἐπετέλλετ' ἀέθλους] Virgilius: *Vt duros mille labores Rege ſub Euryſtheo, fatis Iunonis iniquae, Pertulerit. Aen.* VIII, 191.

Ver. 622 Κύν' ἄξοντ'] *Schol.* Τὸν Κέρβερον. Virgil. *Te Stygii tremuere lacus; te ianitor Orci. Aen.* VIII, 296.

Ibid. Οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλον φράζετο τοῦδέ τι μοι χαλεπώτερον εἶναι ἄεθλον] Ita *Vulgati. Barneſius* autem, quoniam vox ἄεθλον alibi apud Poëtam *neutro genere* uſurpatur, nullis allatis Codicibus, edidit; ὁ γὰρ ἔτ' ἄλλο φράζετο *etc.* Nam per τὸ, τι, (inquit) certo conſtat, ἄεθλον hic *Neutrum* eſſe. Quod tamen, ut opinor, inde non neceſſario ſequitur. Vide et infra ad τ', 576. Caeterum *Euſtathius* legit, ὁ γὰρ ἔτ' ἄλλο φράζετο τοῦδ' ἔτι μοι *etc.* Vbi, ut ipſe fatetur, altera vocularum ἔτι plane ſupervacanea eſt.

Ver. 623 Χαλεπώτερον] *Al.* κρατερώτερον.

Ver. 625 Ἔπεμψεν, ἰδὲ] *Al.* ἔπεμψ' ἠδέ.

Ver. 630 Θησέα, Πειρίθοόν τ', θεῶν ἐρικυδέα τέκνα] Πεισίστρατον. — φησὶν Ἡρέας ὁ Μεγαρεὺς — ἐμβαλεῖν εἰς τὴν Ὁμήρου νέκυιαν τὸ, Θησέα, Πειρίθοόν τε, θεῶν ἀριδείκετα τέκνα· χαριζόμενον Ἀθηναίοις. *Plutarch. in Theſeo.* Vbi in tranſitu notandum, quod iam legimus ἐρικυδέα τέκνα, apud *Plutarchum* legi, ἀριδείκετα τέκνα. Caeterum de proſodia vocis Θησέα, vide ad *Il.* α, 265.

Ver. 631 Ἐπὶ ἔθνε' ἀγείρετο μυρία νεκρῶν] Silius Ital. *Hic tenebras agitant, volitantque per umbras Innumeri quondam populi.* XIII, 524. Vide et ſupra ad *ver.* 36.

Ver. 632 Ἠχῇ θεσπεσίῃ] Vide infra ad ω, 5.

Ver. 633 Γοργείην κεφαλὴν] Μεδούσης, τῆς Γοργόνος, κεφαλήν. *Schol.* Vide et *Athenaeum, Lib.* V, *cap.* 20.

Ver. 634 Ἀγαυὴ] *Al.* ἐπαινή. *Clark.*
Ἐπαινὴ

Αὐτίκ' ἔπειτ' ἐπὶ νῆα κιὼν ἐκέλευον ἑταίρους
Αὐτούς τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι·
Οἱ δ' αἶψ' εἴσβαινον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον.
Τὴν δὲ κατ' Ὠκεανὸν ποταμὸν φέρε κῦμα ῥόοιο·
Πρῶτα μὲν εἰρεσίη, μετέπειτα δὲ κάλλιμος οὖρος.

Statim deinde ad navem profectus, iubebam ſocios
Ipſoſque conſcendere, et rudentes ſolvere:
Illi vero ſtatim ingrediebantur, et per tranſtra ſedebant.
Illam autem per Oceanum flumen ferebat unda fluenti;
Primum quidem remigatio, poſtea autem optimus ventus.

Ἐπαινὴ habet hunc verſum adferens *Marcellus Empiricus* c. 15. Sic Proſerpina ſupra dicta *v.* 47 ſic ſaepe apud veteres. Vid. Cel. *Hemſterh.* ad *Lucian.* Necyom. p. 469. *Ern.*

Ver. 638 Τὴν δὲ κατ' Ὠκεανὸν ποταμὸν] Ita infra μ', 1: Αὐτὰρ ἐπεὶ ποταμοῖο λίπεν ῥόον Ὠκεανοῖο. Et ὠ, 11; Πὰρ δ' ἴσαν Ὠκεανοῦ τε ῥοάς. Ὁ δὲ περὶ τοῦ Ὠκεανοῦ λέξας, ἐς ἀφανὲς τὸν μῦθον ἀνενείκας, οὐκ ἔχει ἔλεγχον. Οὐ γάρ τινα ἔγωγε οἶδα ποταμὸν Ὠκεανὸν ἐόντα· Ὅμηρον δὲ, ἤ τινα τῶν πρότερον γενομένων ποιητέων δοκέω τὸ οὔνομα εὑρόντα ἐς τὴν ποίησιν ἐσενείκασθαι. *Herodotus, Lib.* II, §. 23. *Diodorus Siculus* fluvium *Nilum* Ὠκεανὸν olim appellatum fuiſſe narrat; Οἱ γὰρ Αἰγύπτιοι νομίζουσιν Ὠκεανὸν εἶναι τὸν παρ' αὐτοῖς ποταμὸν Νεῖλον. *Hiſt. Lib.* I. Et paulo inferius; Τὸν δὲ ποταμὸν [τὸν Νεῖλον] ἀρχαιότατον μὲν ὄνομα σχεῖν Ὠκεάμην, ὅς ἐστιν Ἑλληνιστὶ Ὠκεανός. Vide infra ad ὠ, 11. Caeterum aliter explicatur haec phraſis apud *Strabonem, Geograph. Lib.* I, *pag.* 10, *al.* 5.

Ver. 639 Εἰρεσίη] *Al.* εἰρεσίῃ· notante *Euſtathio.*

ΤΗΣ

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Μʹ.

Ὑπόθεσις τῆς Ῥαψῳδίας Μʹ.

Διηγεῖται τὴν ἐξ ᾅδου γενομένην αὐτῷ ἐπάνοδον πρὸς Κίρκην· καὶ ὡς τὰς Σειρῆνας παρέπλευσε, καὶ τὰς Πλαγκτὰς πέτρας, Σκύλλαν τε, καὶ Χάρυβδιν· καὶ τὴν τῆς αὐτοῦ νεὼς καὶ τῶν ἑταίρων ἀπώλειαν, ἀνελόντων τινὰς τῶν ἡλίου βοῶν· καὶ ὡς μόνος ἐπὶ ξύλου πρὸς Καλυψὼ διεσώθη.

Ἐπιγραφαί.

Τὰ περὶ Σειρῆνας, καὶ Σκύλλαν, καὶ Χάρυβδιν, καὶ βόας Ἡλίου.

Ἄλλως.

Μῦ Σειρῆνας ἔχει, πλαγκτὰς, βοῦς τ' Ἠελίοιο.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ποταμοῖο λίπεν ῥόον Ὠκεανοῖο
Νηῦς, ἀπὸ δ' ἵκετο κῦμα θαλάσσης εὐρυπόροιο,
Νῆσον ἐς Αἰαίην, ὅθι τ' Ἠοῦς ἠριγενείης
Οἰκία καὶ χοροί εἰσι, καὶ ἀντολαὶ Ἠελίοιο.
Νῆα μὲν ἔνθ' ἐλθόντες ἐκέλσαμεν ἐν ψαμάθοισιν,
Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
Ἔνθα δ' ἀποβρίξαντες ἐμείναμεν ἠῶ δῖαν.

LIB. XII.

Caeterum poſtquam fluvii reliquit fluentum Oceani
Navis, pervenitque ad fluctus maris vaſti,
Inſulam ad Aeaeam, ubi utique Aurorae mane-genitae
Domicilium et chori ſunt, et ortus Sôlis;
Navem quidem, huc quum-veniſſemus, ſubduximus in arenam,
Ipſi autem egreſſi ſumus ad littus maris:
Hic vero requieſcentes expectavimus auroram divinam.

3 Νῆσον δ' ἐς] F. A. L. Νῆσον τ' αἰαίην] R.

Ver. 1 Αὐτὰρ ἐπεὶ ποταμοῖο λίπεν ῥόον Ὠκεανοῖο] Vide *Strabonem, Geograph. Lib.* I; *pag.* 10, *al.* 4: item ſupra ad λʹ, 638. *Clark.* Scr. λίπε ut alibi. Infra 204 κατὰ ῥόον.. *Ern.*

Ver. 3 Νῆσον ἐς Αἰαίην] *Al.* Νῆσόν τ' Αἰαίην. *Clark.* In edd. F. A. L. eſt διττογραφία, commiſtis duabus lectionibus νῆσον δ' Αἰαίην et νῆσον ἐς Αἰαίην. *Ern.*

Ibid. Ὅθι τ' Ἠοῦς ἠριγενείης Οἰκία καὶ χοροί εἰσι, καὶ ἀντολαὶ Ἠελίοιο] Οὐχ ὡς ἐπιτελλούσης [forte ἐπιτελλούσης] τῆς ἡμέρας ἐν τῇ Αἰαίᾳ, τοῦτο εἴρηκεν· ἀλλ' ἤτοι ἀπλούστερον, ἐπεὶ παραγενόμεθα ὅπου ἡμέρα καὶ ἥλιος· ἢ κατὰ σύγκρισιν τῶν Κιμμερίων· ἢ ὡς πρώτην φῶς παρέχουσαν, ἀνατολὴν κέκληκεν, ἐπεὶ ὑψηλοῦ ὄντος τοῦ Κιρκαίου, ἥλιος ἐκ νυκτὸς ἐπιλάμπει τῷ τῆς Κίρκης ξοάνῳ. *Schol.*

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάρους προΐειν εἰς δώματα Κίρκης
Οἰσέμεναι νεκρὸν Ἐλπήνορα τεθνειῶτα.
Φιτροὺς δ' αἶψα ταμόντες, ὅθ' ἀκροτάτη πρόεχ' ἀκτή,
Θάπτομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες.
Αὐτὰρ ἐπεὶ νεκρός τ' ἐκάη, καὶ τεύχεα νεκροῦ,
Τύμβον χεύαντες, καὶ ἐπὶ στήλην ἐρύσαντες,
Πήξαμεν ἀκροτάτῳ τύμβῳ εὐῆρες ἐρετμόν.
Ἡμεῖς μὲν τὰ ἕκαστα διείπομεν· οὐδ' ἄρα Κίρκην
Ἐξ Ἀΐδεω ἐλθόντες ἐλήθομεν, ἀλλὰ μάλ' ὦκα
Ἦλθ' ἐντυναμένη· ἅμα δ' ἀμφίπολοι φέρον αὐτῇ
Σῖτον καὶ κρέα πολλὰ, καὶ αἴθοπα οἶνον ἐρυθρόν.
Ἡ δ' ἐν μέσσῳ στᾶσα μετηύδα δῖα θεάων·
Σχέτλιοι, οἳ ζώοντες ὑπήλθετε δῶμ' Ἀΐδαο,
Δισθανέες, ὅτε τ' ἄλλοι ἅπαξ θνήσκουσ' ἄνθρωποι.

Quando autem mane-genita apparuit roſea-digitis aurora,
Vtique tunc ego ſocios praemiſi ad domum Circes
Allaturos mortuum Elpenorem defunctum.
Lignis vero ſtatim caeſis, ubi ſummum prominebat littus,
Sepeliebamus dolentes, uberes lachrymas fundentes.
At poſtquam cadaverque combuſtum eſt, et arma mortui;
Tumulo aggeſto, et deſuper cippo erecto,
Fiximus in ſummo ſepulchro fabrefactum remum.
Nos quidem haec ſingula adminiſtrabamus: neque vero Circen
Ab inferis regreſſi latuimus, ſed valde celeriter
Venit, poſtquam-ſe-ornaſſet: ſimul autem ancillae ferebant cum-ipſa
Panem et carnes multas, et generoſum vinum rubrum.
In medio vero ſtans alloquebatur nobiliſſima dearum;
« Miſeri, qui viventes ſubiiſtis domum Plutonis,
« Bis-mortui, cum alii ſemel moriantur homines.

Ver. 10 Νεκρὸν — τεθνειῶτα] Vide ſupra ad λ', 37.

Ver. 11, 12 Φιτροὺς δ' αἶψα ταμόντες — Θάπτομεν ἀχνύμενοι] Virgil. *Haud mora, feſtinant flentes, aramque ſepulchri Congerere arboribus, coeloque educere certant.* *Aen.* VI, 177.

Ibid. Πρόεχ'] *Al.* προῦχ'.

Ver. 13 Αὐτὰρ ἐπεὶ νεκρός τ' ἐκάη] Virgil. *Poſtquam collapſi cineres, et flamma quievit.* *Aen.* VI, 226.

Ver. 14 Τύμβον χεύαντες] Virgil. *At pius Aeneas ingenti mole ſepulchrum Imponit; ſuaque arma viro, remumque tubamque.* *Ibid.* 232. Vide ſupra ad λ', 77.

Ver. 17 Ἐλήθομεν] Vide ſupra ad λ', 101.

Ver. 18 Ἐντυναμένη] *Poſtquam ſe ipſa ornaſſet.* Hic nimirum maxime proprius vocis *mediae* uſus. Vide ſupra ad ι', 491; et λ', 423. *Euſtathius* aliam interpretationem affert: Ἔστι δὲ, φασὶν, καὶ ἀντὶ τοῦ ἑτοιμάσασα δαῖτα, ἐν τῷ λαβεῖν ἔντεα τραπέζης. Sed minus recte. Caeterum de proſodia vocis ἐντυναμένη, vide ad *Il.* ή, 203.

Ver. 21 Ζώοντες ὑπήλθετε δῶμ' Ἀΐδαο] Ζῶσ' εἰς θανόντων ἔρχομαι κατασκαφάς. *Sophocl. Antig. ver.* 931.

Ver. 22 Δισθανέες, ὅτε τ' ἄλλοι ἅπαξ] *Al.* Δὶς θανέες] Virgil. *Bis Stygios innare lacus, bis nigra videre Tartara.* *Aen.* VI, 134. Ovidius: *Satis eſt inamabile regnum Aſpexiſſe ſemel, Stygios ſemel iſſe per amnes.* *Metam.* XIV, 590.

Ibid. Ἄλλοι ἅπαξ θνήσκουσ' ἄνθρωποι] Horat. *Omnes una manet nox, Et calcanda ſemel via lethi.* *Carm.* I, *Od.* XXVIII, 15.

Ver.

Ἀλλ' ἄγετ', ἐσθίετε βρώμην καὶ πίνετε οἶνον
Αὖθι πανημέριοι· ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηφι
Πλεύσεσθ'· αὐτὰρ ἐγὼ δείξω ὁδὸν, ἠδὲ ἕκαστα
Σημανέω· ἵνα μή τι κακοῤῥαφίῃ ἀλεγεινῇ
Ἢ ἁλὸς, ἢ ἐπὶ γῆς, ἀλγήσετε πῆμα παθόντες.
Ὣς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
Ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ, ἐς ἠέλιον καταδύντα,
Ἥμεθα, δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα, καὶ μέθυ ἡδύ·
Ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
Οἱ μὲν κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός·
Ἡ δέ με χειρὸς ἑλοῦσα, φίλων ἀπονόσφιν ἑταίρων,
Εἷσέ τε, καὶ προσέλεκτο, καὶ ἐξερέεινεν ἕκαστα·
Αὐτὰρ ἐγὼ τῇ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα.
Καὶ τότε δή μ' ἐπέεσσι προσηύδα πότνια Κίρκη·
Ταῦτα μὲν οὕτω πάντα πεπείρανται· σὺ δ' ἄκουσον,
Ὥς τοι ἐγὼν ἐρέω, μνήσει δέ σε καὶ θεὸς αὐτός.
Σειρῆνας μὲν πρῶτον ἀφίξεαι, αἵ ῥά τε πάντας

« Verum agite, edite cibum, et bibite vinum
« Hic toto-die; ſimul autem atque aurora illuxerit,
« Navigabitis: at ego monſtrabo viam, atque ſingula
« Significabo: ut nequid malo-conſilio damnoſo,
« Aut in mari, aut in terra, doleatis damnum paſſi.
Sic dixit: nobis vero ſtatim perſuaſus eſt animus generoſus.
Sic tunc quidem toto die, ad ſolis occaſum,
Sedebamus, epulantes carnesque copioſas, et dulce vinum:
Quando vero ſol occidit, et tenebrae advenerunt,
Illi quidem decubuerunt iuxta retinacula navis:
Illa vero me manu prehenſum, dilectis ſeorſum a ſociis,
Locavitque, et e-regione-ſedit, et interrogavit ſingula:
At ego ei omnia ordine recenſui.
Et tum deinceps me verbis alloquebatur veneranda Circe:
« Haec quidem ſic omnia peracta ſunt: tu autem audi,
« Vt tibi ego dicam; in memoriam vero reducet etiam deus ipſe.
« Ad Sirenes quidem primum pervenies; quae utique omnes

33. Ἀπονόσφιν] R.

Ver. 25, 26. Αὐτὰρ ἐγὼ δείξω ὁδὸν, — ἵνα μή τι κακοῤῥαφίῃ] Virgil. *Pauca tibi e multis, quo tutior hoſpita luſtres Aequora, et Auſonio poſſis conſidere portu, Expediam dictis.* *Aen.* III, 377.

Ver. 38. Μνήσει δέ σε καὶ θεὸς αὐτὸς] Virgil. *Aderitque vocatus Apollo.* *Aen.* III, 395.

Ver. 39. Σειρῆνας μὲν πρῶτον ἀφίξεαι] Κατὰ μὲν τοὺς πολλοὺς, Ἀχελώου καὶ Στερόπης τῆς Πορθάονος αἱ Σειρῆνες· κατ' ἐνίους δὲ, Ἀχελώου καὶ Τερψιχόρης, μιᾶς τῶν Μουσῶν. Ἑλόμεναι δὲ παρθενίαν, ἐμισήθησαν ὑπὸ Ἀφροδίτης, καὶ ἔχουσαι πτερὰ ἀπέπτησαν εἰς τὸ Τυῤῥηνικὸν κλίμα, καὶ νῆσον κατέσχον Ἀνθεμοῦσαν ὀνομαζομένην. Ὀνόματα δὲ αὐτῶν, Ἀγλαοφήμη, Θελξιέπεια, Πεισινόη ἢ Λίγεια· κατὰ δὲ Ὅμηρον, δύο· Σειρήνοιϊν γὰρ λέγει. *Schol.* a *Barneſio* emendata. Vide *Strabonem, Geograph. Lib.* I, *pag.* 41, *al.* 22; et *Plinium, Nat. Hiſt. Lib.* X, *cap.* 49; item infra ad *ver.* 45, 52.

Ibid. Αἵ ῥά τε πάντας Ἀνθρώπους θέλγουσιν] Ovidius: *Monſtra maris Sirenes erant, quae voce canora Quaslibet admiſſas detinuere rates.* *Art. Amat.* III, 311.

Claudia-

Ἀνθρώπους θέλγουσιν, ὅ, τις σφέας εἰσαφίκηται.
Ὅστις ἀϊδρείῃ πελάσῃ, καὶ φθόγγον ἀκούσῃ
Σειρήνων, τῷ δ' οὔτι γυνὴ, καὶ νήπια τέκνα,
Οἴκαδε νοστήσαντι, παρίσταται, οὐδὲ γάνυνται.
Ἀλλά τε Σειρῆνες λιγυρῇ θέλγουσιν ἀοιδῇ,
Ἥμεναι ἐν λειμῶνι· πολὺς δ' ἀμφ' ὀστεόφιν θὶς
Ἀνδρῶν πυθομένων, περὶ δὲ ῥινοὶ μινύθουσιν.
Ἀλλὰ παρὲξ ἐλάαν· ἐπὶ δ' οὔατ' ἀλεῖψαι ἑταίρων,
Κηρὸν δεψήσας μελιηδέα, μή τις ἀκούσῃ
Τῶν ἄλλων· ἀτὰρ αὐτὸς ἀκουέμεν, αἴκ' ἐθέλῃσθα.
Δησάντων σ' ἐν νηῒ θοῇ χεῖράς τε, πόδας τε,

« Homines faſcinant, quicunque ad eas pervenerit.
« Quicunque imprudentia appulerit, et vocem audierit
« Sirenum, huic utique neutiquam uxor et infantes liberi
« Domum reverſo aſtant, neque laetantur.
« Sed Sirenes arguto faſcinant cantu,
« Sedentes in prato: ingens vero circum oſſium acervus
« Virorum putrefactorum: circumque cutes tabeſcunt.
« Sed praeternavigato; aures autem obline ſociorum,
« Cera malaſſata dulci, ne quisquam audiat
« Caeterorum: at ipſe audias, ſi velis.
« Ligent te in navi veloci manuſque pedeſque,

41 Ἀϊδρίῃ] edd. vett. 45 ὀστεόφιν] F. A. L. *Euſtath.* 48 κηρὸν δ' ἐψήσας] A. 1. δὲ ψήσας] F. A. 2. 3. L. 49 αἴκε θέλῃσθα] F. R. A. 1.

Claudianus: *Dulce malum pelago Siren, volucreſque puellae: Scyllaeos inter fremitus, avidamque Charybdin Muſica ſaxa fretis habitabant dulcia monſtra, Blanda pericla maris; terror quoque gratus in undis. Delatis licet huc incumberet aura carinis, Impleſſentque ſinus venti de puppe ferentes, Figebat vox una ratem; nec tendere certum Delectabat iter reditus, odiumque iuvabat: Nec dolor ullus erat; mortem dabat ipſa voluptas. Epigr.* 50. Martialis: *Sirenas hilarem navigantium poenam, Blandaſque mortes, gaudiumque crudele; Quas nemo quondam deſerebat auditas.* III, *Epigr.* 64. Porro hinc Horatius: *Vitanda eſt improba Siren Deſidia. Serm.* II, iii, 14. Vide et *Apollonium, Argonautic. Lib.* IV, *ver.* 892 *etc.* item infra ad *ver.* 45, et 184.

Ver. 40 Ὅ, τις σφέας εἰσαφίκηται] *Al.* ὅτε σφέας εἰσαφίκωνται. Quin et *Euſtathius* in commentario citat, ὅτε.

Ver. 41 Ἀϊδρείῃ] Ita edidit *Barneſius* ex *Iliad.* ύ, 198; ubi in omnibus iſto modo ſcriptum occurrit: Atque ita in commentario hic legit *Euſtathius. Vulgg.* ἀϊδρίῃ.

Ibid. Πελάσῃ, καὶ φθόγγον ἀκούσῃ] *Al.* πελάσει, καὶ φθόγγον ἀκούσει.

Ver. 45 Πολὺς δ' ἀμφ' ὀστεόφιν θὶς Ἀνδρῶν πυθομένων] Καὶ τοῦδε ἕνεκα Ὅμηρος πεποίηκεν, ὡς ἡ τῶν Σειρήνων νῆσος ἀνάπλεως ὀστῶν εἴη, ὅτι οἱ τῆς ᾠδῆς αὐτῶν ἀκούοντες, ἐπύθοντο ἄνθρωποι. *Pauſan. Lib.* X, *cap.* 6. Ἀπώλλυον δὲ τοὺς παριόντας. [αἱ Σειρῆνες·] ἦσαν γὰρ ἑταῖραι εὐπρεπεῖς, τῇ τε δι' ὀργάνων μούσῃ, καὶ γλυκυφωνίᾳ κάλλισται, αἷς οἱ προσερχόμενοι κατησθίοντο τὰς οὐσίας. *Heraclit.* περὶ ἀπίστων, *cap.* 14.

Ver. 47, 55 Παρὲξ ἐλάαν· — παρὲξ ἐλάσσειν] *Al.* παρεξελάαν· — παρεξελάσωσιν.

Ibid. Ἐπὶ δ' οὔατ' ἀλεῖψαι ἑταίρων] Hinc apud *Michael. Apoſtol.* Proverbium, Κηρὸν τοῖς ὠσὶν ἐπαλείφεις· ἐπὶ τῶν παραιτουμένων ἀκοῦσαί τινων, εἴτε φαύλων, εἴτε σπουδαίων. *Proverb. Cent.* XI, 37.

Ver. 48 Δέψησας] Μαλάξας. ὅθεν καὶ βυρσοδέψης. *Schol. Al.* δὲ ψήσας.

Ver. 49 Ἀτὰρ αὐτὸς ἀκουέμεν, αἴκ' ἐθέλῃσθα. Δησάντων *etc.*] Mihi magis placet altera interpunctio librorum plurium et veterum, quae eſt etiam *Euſtathii*: ἀτὰρ αὐτὸς ἀκουέμεν αἴκ' ἐθέλῃσθα, δησάντων etc. *Sed ſi ipſe cupis audire: Vinciant te* etc. *Ern.*

Ὀρθὸν ἐν ἱστοπέδῃ· ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνήφθω·
Ὄφρα κε τερπόμενος ὄπ' ἀκούῃς Σειρήνοιϊν.
Αἰ δέ κε λίσσηαι ἑτάρους, λῦσαί τε κελεύῃς,
Οἱ δέ σ' ἐνὶ πλεόνεσσι τότ' ἐν δεσμοῖσι δεόντων.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τάσγε παρὲξ ἐλάσωσιν ἑταῖροι,
Ἔνθα τοι οὐκ ἔτ' ἔπειτα διηνεκέως ἀγορεύσω,
Ὁπποτέρη δή τοι ὁδὸς ἔσσεται, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
Θυμῷ βουλεύειν· ἐρέω δέ τοι ἀμφοτέρωθεν.
Ἔνθεν μὲν γὰρ πέτραι ἐπηρεφέες, προτὶ δ' αὐτὰς

" Erectum ad baſim-mali; ex ipſo autem funes alligentur,
" Vt cum voluptate vocem audias Sirenum.
" Quod ſi rogaveris ſocios, ſolvereque iubeas,
" Illi dein te in pluribus tum vinculis illigent.
" Caeterum poſtquam has praeternavigarint ſocii,
" Tum tibi non amplius deinceps continuo dicam,
" Vtra demum tibi via fuerit; ſed et ipſe
" Animo conſidera: dicam autem tibi utrinque.
" Hinc etenim petrae imminentes; ad eas autem

52 Ἀκούῃς] F. A. L. melius. 55 ἐπειδὰν] R. *ibid.* παρεξελάσωσιν] F. A. L. quod non ſpernam. *Herodotus*, haud dubie ex *Homero*, *Plutarchus* et alii hoc compoſito utuntur. Sed tamen ſaepe alibi diviſim occurrit παρὲξ ἐλάαν. 56 οὐκέτ'] R. 59 ποτὶ] R.

Ver. 52 Ὄπ' ἀκούσῃς Σειρήνοιϊν] Δύο δὲ αὐτὰς ἐμφαίνει ὁ Ποιητὴς ἐν οἷς λέγει, ὄπα ἀκούσῃς Σειρήνοιϊν, καὶ νῆσον Σειρήνοιϊν (*ver.* 167;) δυϊκὸν γὰρ τὸ Σειρήνοιϊν, ὡς τὸ ποδοῖϊν καὶ ὤμοιϊν. Καὶ συνέδραμόν τινες τῷ Ὁμήρῳ, οἳ καὶ ὀνόματα φασὶν εἶναι αὐταῖς Ἀγλαοφήμην καὶ Θελξιέπειαν· οἱ δὲ νεώτεροι, ἐν οἷς καὶ Λυκόφρων, τρεῖς αὐτὰς ἀριθμοῦσι, Παρθενόπην, Λιγείαν, καὶ Λευκωσίαν. *Euſtath.* Vide ſupra ad *ver.* 39.

Ibid. et *ver.* 53 Ἀκούῃς — κελεύῃς] *Al.* ἀκούσῃς — κελεύσῃς

Ver. 53 Αἰ δὲ] *Al.* Εἰ δέ.

Ver. 54 Οἱ δέ σ' ἐνὶ πλεόνεσσι τότ' ἐν δεσμοῖσι δεόντων] Quum in hoc verſu altera ex voculis, ἐνὶ, ἐν, ſupervacanea videatur, *Barneſius* plures emendandi rationes affert; quarum una, nempe ut legatur, Οἱ δέ σ' ἐνὶ πλεόνεσσι τότε δεσμοῖσι δεόντων, ferri quidem poſſet. At longe potior lectio, quam in Codicis *Hervagiani* Margine repperit idem *Barneſius*, Οἱ δέ σ' ἔτι πλεόνεσσι τότ' ἐν δεσμοῖσι δεόντων. Sententiae nimirum aptiſſime hic congruit vocula ἔτι: veriſimiliuſque videtur ex *ver.* 164, 196, infra, poſteriorem voculam ἐν non immutandam. *Clark.* Ἔτι eſt mera coniectura. Τότε δεσμοῖσι infra habet *Euſtath.* ad *v.* 164, quod praetulerim: Nam quod alibi eſt ἐν δεσμοῖσι, id nihil obeſt; nec eſt neceſſe poëtam eodem modo omnibus locis loqui. Caeterum ἔτι et ἐνὶ permutari ſolent. Vid. infra *v.* 264. *Ern.*

Ver. 55 Ἐπειδὴ] *Al.* ἐπὴν δή.

Ver. 58 Ἐρέω δέ τοι ἀμφοτέρωθεν] Dicam tibi utramque viam, ut ipſe poſſis decernere, utram malis ſequi, utrum per *Planctas*, an per *Scyllam* et *Charybdim* ire velis. Infra *v.* 108 tamen ſuadet per *Scyllam* et *Charybdim*, ut minus periculoſam viam ire. *Ern.*

Ver. 59 Ἔνθεν μὲν γὰρ πέτραι ἐπηρεφέες] Συνδρόμων κινηθμὸν ἀμαιμάκετον Ἐκφυγεῖν πετρᾶν. Δίδυμοι γὰρ ἔσαν Ζωαί, κυλινδέσκοντό τε κραιπνότεραι Ἢ βαρυγδούπων ἀνέμων στίχες. *Pindar. Pythior. Od.* 369. Quem ad locum *Benedictus*; "Cyaneas " (inquit) petras intelligit, quae et Συμ" πληγάδες vocantur, a συμπλήσσειν, *colli-* " *dere*. Nam concurrere inter ſe fabuloſe " tradebantur, quum parvo diſcretae in" tervallo, ex adverſo intrantibus gemi" nae cernebantur; paulumque deflexa " acie, coëuntium ſpeciem praebebant. " — Πλαγκταὶ vocantur ab Homero, qui " eas in Siculo mari collocat, cum ſint " in Euxino. Vnde *Odyſſ.* μ', Ἔνθεν μὲν " γὰρ πέτραι ἐπηρεφέες etc. Vide ad *ver.* 61.

Ibid. Ἐπηρεφέες] Πυκναί, ἢ ἐπικρεμάμεναι,

Κῦμα μέγα ῥοχθεῖ κυανώπιδος Ἀμφιτρίτης·
Πλαγκτὰς δή τοι τάσγε θεοὶ μάκαρες καλέουσι.
Τῇ μέν τ' οὐδὲ ποτητὰ παρέρχεται, οὐδὲ πέλειαι
Τρήρωνες, ταί τ' ἀμβροσίην Διῒ πατρὶ φέρουσιν,
Ἀλλά τε καὶ τῶν αἰεὶ ἀφαιρεῖται λὶς πέτρη·
Ἀλλ' ἄλλην ἐνίησι πατὴρ ἐναρίθμιον εἶναι.

" Fluctus ingens reſonat caerulei maris:
" Erraticas profecto eas dii beati vocant.
" Hac quidem neque volucres praetervolant, neque columbae
" Timidae, quae ambroſiam Iovi patri ferunt;
" Sed etiam ex iis *aliquam* ſemper adimit laevis petra;
" Sed aliam ſummittit pater, ut in numero ſit.

ναι, ὑψηλαὶ καὶ ἐπίστεγοι. *Schol.* Caeterum *Barneſius* legendum cenſet ἐπιῤῥιφέες, vel ἐπιῤῥεπέες.

Ver. 60 Κῦμα μέγα ῥοχθεῖ] Vide ad *Il.* β', 210; et ρ', 264. Virgil. *Tum rauca aſſiduo longe ſale ſaxa ſonabant. Aen.* V, 866.

Ver. 61 Πλαγκτὰς δή τοι τάσγε] Ὁ μὲν Κράτης, ὅτι πελάζεται περὶ αὐτὰς τὸ κῦμα· οἱ δὲ, ὡς τὴν Δῆλον, κινεῖσθαι καὶ φέρεσθαι. *Schol.* Ἀπαλλαγεὶς δὲ τῶν Ἁρπυιῶν Φινεὺς, ἐμήνυσε τὸν πλοῦν τοῖς Ἀργοναύταις· καὶ περὶ τῶν Συμπληγάδων ὑπέθετο πετρῶν τῶν κατὰ θάλασσαν· ἦσαν δὲ ὑπερμεγέθεις αὗται· συγκρουόμεναι δὲ ἀλλήλαις ὑπὸ τῆς τῶν πνευμάτων βίας, τὸν διὰ θαλάσσης πόρον ἀπέκλειον· ἐφέρετο δὲ πολλὴ μὲν ὑπ' αὐτῶν ὁμίχλη, πολὺς δὲ πάταγος· ἦν δὲ ἀδύνατον καὶ τοῖς πετεινοῖς δι' αὐτῶν ἐλθεῖν. *Apollodor. Bibliothec. Lib.* I. De iiſdem ſcopulis *Apollonius*; Πέτρας μὲν πάμπρωτον ἀφορμηθέντες ἐμεῖο Κυανέας ὄψεσθε δύω ἁλὸς ἐν ξυνοχῇσι· Τάων οὔ τινά φημι διαμπερὲς ἐξαλέασθαι· Οὐ γάρ τε ῥίζῃσιν ἐρήρεινται νεάτῃσιν. Ἀλλὰ θαμὰ ξυνίασιν ἐναντίαι ἀλλήλῃσιν Εἰς ἕν, ὕπερθε δὲ πολλὸν ἁλὸς κορθύεται ὕδωρ Βρασσόμενον· στρηνὲς δὲ περὶ στυφελῇ βρέμει ἀκτῇ. *Argonautic. Lib.* II, *ver.* 317. Vide *Strabonem*, *Geograph. Lib.* III, *pag.* 222, *al.* 149; item ſupra ad *ver.* 59. *Clark.* Alia deſcriptio eſt in *Pſeudo-Orphei* Argonaut. 682 ſqq. *Ern.*

Ibid. Θεοὶ μάκαρες καλέουσι] Ἄνθρωποι δὲ οὐδέν· κἂν τοῦτο δηλονότι πέπλακεν. *Schol.*

Ver. 62 Τῇ μέν τ' οὐδὲ ποτητὰ παρέρχεται] Virgil. *Quam ſuper haud ullae poterant impune volantes Tendere iter pennis. Aen.* VI, 239. *Clark.* Adde locum de ardea a Iunone miſſa, quae Sympleyades ſalva quidem, ſed amiſſis pennis multis pervolavit, apud *Pſeudo-Orph.* v. 695 ſqq. *Ern.*

Ibid. Οὐδὲ πέλειαι Τρήρωνες, ταί τ' ἀμβροσίην Διῒ πατρὶ φέρουσιν] *Moero Byzantina*, Ζεὺς δ' ἄρ' ἐνὶ Κρήτῃ τρέφετο μέγας· οὐδ' ἄρα τίς νιν Ἠΐδει μακάρων· ὁ δ' ἀέξετο πᾶσι μέλεσσι. Τὸν μὲν ἄρα τρήρωνες ὑπὸ ζαθέῳ τρέφον ἄντρῳ, Ἀμβροσίην φορέουσαι ἀπ' Ὠκεανοῖο ῥοάων· Νέκταρ δ' ἐκ πέτρης μέγας αἰετὸς αἰὲν ἀφύσσων Γαμφηλῇ φορέεσκε, ποτὸν Διῒ μητιόεντι· Τὸν καὶ νικήσας πατέρα Κρόνον εὐρύοπα Ζεὺς Ἀθάνατον ποίησε, καὶ οὐρανῷ ἐγκατένασσεν· Ὣς δ' αὔτως τρήρωσι πελειάσιν ὤπασε τιμὴν, Αἳ δή τοι θέρεος καὶ χείματος ἄγγελοί εἰσιν. apud *Barneſium* ex *Athenaeo*, *Lib.* XI, *cap.* 12. Caeterum reprehendit hunc *Homeri* locum *Longinus*: Εἰς λῆρον ἔσθ' ὅτε ῥᾷστον κατὰ τὴν ἀπακμὴν τὰ μεγαλοφυῆ παρατρέπεται. Οἷα τὰ περὶ — τὸν ὑπὸ τῶν Πελειάδων ὡς νεοσσὸν παρατρεφόμενον Δία —. Τί γὰρ ἂν ἄλλο φήσαιμεν ταῦτα, ἢ τῷ ὄντι τοῦ Διὸς ἐνύπνια; *De ſublimitate*, §. 9. Vide autem ſupra ad ι, 19. *Athenaeus* per Πέλειαι hic Conſtellationem ſeptem *Pleiadum* denotari vult; quarum una ſemper auferri ideo dicatur, quod ſex ſolae ſub viſum cadant: *Lib.* XI, *cap.* 12. Eandemque interpretationem affert et *Scholiaſtes*. Sed hoc, ut opinor, omnino fundamento caret. *Clark.* *Moero* potius apud *Athenaeum* πελείας ita interpretatur. Probat tamen hanc ſententiam *Daceria*, et cum ea Cl. *Riccius* Diſpp. Homer. T. III. p. 159. *Ern.*

Ver. 63 Ταί τ' ἀμβροσίην] Apud *Athenaeum*, *Lib.* XI, *cap.* 12, αἵ τ' ἀμβροσίην.

Ver. 64 Ἀλλά τε καὶ τῶν αἰεὶ] *Barneſius* hic legi poſſe coniicit, Ἀλλά τε καὶ τῶν αἰεί. Minus recte.

Ver. 65 Ἐνίησι] *Athenaeus* citat, ἀνίησι.

Τῇ δ' οὔπω τις νῆυς φύγεν ἀνδρῶν, ἥτις ἵκηται,
Ἀλλά θ' ὁμοῦ πίνακάς τε νεῶν καὶ σώματα φωτῶν
Κύμαθ' ἁλὸς φορέουσι πυρός τ' ὀλοοῖο θύελλαι.
Οἴη δὴ κείνη γε παρέπλω ποντοπόρος νηῦς,
Ἀργὼ πασιμέλουσα, παρ' Αἰήταο πλέουσα·
Καί νυ κε τὴν ἔνθ' ὦκα βάλεν μεγάλας ποτὶ πέτρας,
Ἀλλ' Ἥρη παρέπεμψεν, ἐπεὶ φίλος ἦεν Ἰήσων.
Οἱ δὲ δύω σκόπελοι· ὁ μὲν οὐρανὸν εὐρὺν ἱκάνει

" Hac vero nondum ulla navis effugit virorum, quaecunque acceſſerit,
" Sed pariter tabulataque navium, et corpora virorum,
" Fluctus maris auferunt ignisque pernicioſi procellae.
" Sola ſane illa praeternavigavit mare-ſulcans navis,
" Argo omnibus-curae habita, ad Aeetam navigans:
" Et ſane illam ibi celeriter *fluctus* conieciſſent magnas ad petras;
" Sed Iuno praeterire-fecit, quoniam charus erat Iaſon.
" Duo vero ſcopuli; hic quidem latum coelum attingit

66 Εἴτις] R.

Ver. 66 τῇ δ'] *Al.* Τὰς δ'.

Ibid. Ἥτις ἵκηται] *Al.* ὅστις ἵκηται, et εἴτις ἵκηται.

Ver. 67 Ἀλλά θ' ὁμοῦ πίνακάς τε νεῶν] Φανερώτατα σημεῖα λέγουσιν, ὅτι οὐ διὰ τῶν Συμπληγάδων ἐγένετο ἔκπλους αὐτοῖς [Ἀργοναύταις,] τῷ Ποιητῇ οἱ ἐν ἐκείνοις τοῖς τόποις μάρτυρι χρώμενοι. Τὴν γὰρ δυσχέρειαν τοῦ κινδύνου ἐμφανίζοντα, λέγειν ὅτι ἐκ ἔτι παραπλεῦσαι τὸν τόπον· Ἀλλά θ' ὁμοῦ πίνακάς τε νεῶν καὶ σώματα φωτῶν Κύμαθ' ἁλὸς φορέουσι πυρός τ' ὀλοοῖο θύελλαι. Περὶ μὲν οὖν τὰς Κυανέας οὐ λέγεται πῦρ ἀναπέμπειν· περὶ δὲ τὸν πορθμὸν τὸν διαλαμβάνοντα τὴν Σικελίαν ἐφ' ἑκάτερα κειμένων τοῦ πυρὸς ἀναφυσημάτων, καὶ τῆς τε γῆς συνεχῶς καιομένης, καὶ τοῦ περὶ τὴν Αἴτνην ῥεύματος πολλάκις τὴν χώραν ἐπιδεδραμηκότος. *Ariſtot.* περὶ θαυμασίων ἀκουσμάτων.

Ibid. Ἀλλά θ' ὁμοῦ] Sic profertur hic verſus etiam ab *Ammonio* in ἅμα: ubi Cel. *Valkenarius* MS. et edd. vett. habere ait ἄλλοθ' ὁμοῦ, et mox κρεῶν pro νεῶν. Meae edd. vett. omnes in ἀλλά θ' conſentiunt et νεῶν. *Ern.*

Ver. 68 Κύμαθ' ἁλὸς] *Barneſius* ex coniectura edidit Κῦμά θ' ἁλὸς· itaque omnino legendum contendit, propter ſequentem βάλεν, *ver.* 71. Sed quidni vox βάλεν ad κύμαθ', aeque atque ad κῦμα, referri poſſit?

Ver. 70 Πασιμέλουσα] Ἐπίθετον τῆς Ἀργοῦς, ἀπὸ τοῦ πᾶσιν ἐν ἐπιμελείᾳ εἶναι διὰ τὸ κλέος ἢ πᾶσι μέλλουσα [μέλουσα] θεοῖς. *Schol.* Εὖ λέγεται, Ἀργὼ πᾶσι μέλουσα, ὡς ἐν γνωρίμοις τόποις καὶ εὐανδροῦσι τῆς ναυτιλίας γενομένης. *Strabo, Geograph. Lib.* I, pag. 80 al. 6. *Clark. Euſtath.* p. 1713, 44 nonnullos ait ſcribere φασιμέλουσαν a flumine Phaſi, quod petiit; ſed non probat. *Ern.*

Ver. 72 Ἀλλ' Ἥρη παρέπεμψεν] Ἥρη δὲ παραπέμψαι λέγεται τὴν Ἀργὼ, ἐπεὶ ὡς εἰκὸς εὐαερίᾳ πολλῇ κατὰ τὸν πλοῦν ἐχρήσατο. *Euſtath.*

Ver. 73 Οἱ δὲ δύω σκόπελοι· ὁ μὲν οὐρανὸν] Virgil. *Hinc atque hinc vaſtae rupes, geminique minantur In coelum ſcopuli. Aen.* I, 166. Caeterum de huiuſmodi Syntaxi ἀνακολούθῳ, *Demetrius Phalereus*; Τῷ μεγαλοπρεπεῖ μὲν [χαρακτῆρι διατακτέον] — τὴν ἀνθυπαλλαγὴν, ὡς Ὅμηρος· Οἱ δὲ δύω σκόπελοι, ὁ μὲν οὐρανὸν —. Πολὺ γὰρ οὕτω μεγαλειότερον, ἐναλλαγείσης πτώσεως, ἢ εἴπερ οὕτως ἔφη, Τῶν δὲ δύω σκοπέλων, ὁ μὲν οὐρανὸν —. Περὶ Ἑρμηνείας, §. 60. Rectius (ut opinor) *Dionyſius Halicarnaſſenſis*; Καὶ ταῦτα δὲ ἐξήνεγκε κατά τινα ἀρχαικὴν συνήθειαν· καὶ οὐδὲ ταῦτα ἀλόγως· — οὐκ ἄλογον γὰρ τὸν [illegible]οντα περὶ δυοῖν τινων λέγειν, προτάξαι τὴν εὐθεῖαν πτῶσιν, καὶ τὸ κοινὸν αὐτῶν ἑκατέρῳ φυλάξαντα, ἀπεργάζεσθαι κοινὸν τοῦ λόγου. Ὅτι δὲ τὸ κοινὸν τοῦ λόγου χάριν πολλὴν ἐπιφαίνει, πρόδηλον. Περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, §. 8. Occurrit porro ſimilis conſtructio infra σ', 94; Δὴ τότ' ἀνασχομένω, ὁ μὲν ἤλασε etc. Et apud Virgilium: *Protinus Orſilochum et Buten, duo maxima Teucrûm Corpora; ſed Buten, etc. Aen.* XI, 690. *Interea reges; ingenti mole Latinus Quadriiugo vehitur curru.* XII, 161. Vide ad *Il.* β', 353; ζ', 510; et κ', 224.

Ibid. Οὐρανὸν εὐρὺν ἱκάνει] *Scholiaſtes* ad *Thucy-*

Ὀξείῃ κορυφῇ, νεφέλη δέ μιν ἀμφιβέβηκε
Κυανέη· τὸ μὲν οὔποτ' ἐρωεῖ, οὐδέποτ' αἴθρη
Κείνου ἔχει κορυφὴν, οὔτ' ἐν θέρει, οὔτ' ἐν ὀπώρῃ·
Οὐδέ κεν ἀμβαίη βροτὸς ἀνὴρ, οὐ καταβαίη,
Οὐδ' εἴ οἱ χεῖρές γε ἐείκοσι καὶ πόδες εἶεν·
Πέτρη γὰρ λίς ἐστι περιξεστῇ εἰκυῖα.
Μέσσῳ δ' ἐν σκοπέλῳ ἐστὶ σπέος ἠεροειδὲς
Πρὸς ζόφον, εἰς ἔρεβος τετραμμένον· ᾗπερ ἂν ὑμεῖς
Νῆα παρὰ γλαφυρὴν ἰθύνετε, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ.
Οὐδέ κεν ἐκ νηὸς γλαφυρῆς αἰζήιος ἀνὴρ
Τόξῳ ὀϊστεύσας κοῖλον σπέος εἰσαφίκοιτο.
Ἔνθα δ' ἐνὶ Σκύλλη ναίει, δεινὸν λελακυῖα·

« Acuto vertice, nubes autem ipſum circumdat
« Obſcura: quod quidem nunquam ceſſat, neque unquam ſerenitas
« Illius occupat verticem, neque in aeſtate, neque in autumno:
« Neque aſcendere poſſet mortalis vir, neque deſcendere,
« Neque ſi illi manus utique viginti et pedes eſſent:
« Petra enim laevis eſt, circum-politae ſimilis.
« Medio autem in ſcopulo eſt ſpelunca obſcura,
« Verſus occaſum, ad Erebum converſa: qua vos
« Navem cavam praeteragatis, eximie Vlyſſes.
« Neque ex navi cava iuvenis vir
« Arcu iaculatus, ad cavam ſpeluncam perveniret.
« Hic autem Scylla inhabitat, graviter vociferans.

78 Ἧεν] edd. vett. 84 εἰσαφίκηται] R. *Euſtath.*

Thucydidem, *Lib.* III, *ſub initio*, citat ὀρχνὸν ἀμφὶς ἱκάνει.

Ver. 75 Τὸ μὲν οὔποτ' ἐρωεῖ] Σημείωσαι δὲ καὶ ὅτι εὐθὺς καὶ ἕτερον ἐπισυνάπτει σχῆμα καινὸν, τὸ, νεφέλη δέ μιν ἀμφιβέβηκε, τὸ μὲν οὔποτ' ἐρωεῖ· ἐχρῆν μὲν γὰρ εἰπεῖν, ἡ μὲν οὔποτ' ἐρωεῖ· — ὁ δὲ ἄλλως ἔφη, τὸ μὲν οὔποτ' ἐρωεῖ· τουτέστι τὸ νέφος, ὃ ταυτὸν τῇ νεφέλῃ κατὰ πολυωνυμίαν. *Euſtath.* Ἐπεὶ γὰρ συνωνύμως λέγεται νεφέλη, καὶ νέφος, προειπὼν τὴν νεφέλην, ἐπήνεγκε τὸ οὐδέτερον, νέφος. *Dionyſ. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, §. 8. Eodem modo interpretantur *Scholiaſtes*, et *Porphyrius*, *Quaeſt. Homeric.* 7. Porro ſimili fere conſtructione utitur *Thucydides*, *Lib.* II, notante *Barneſio*; Ἡ νόσος πρῶτον ἤρξατο γενέσθαι τοῖς Ἀθηναίοις, λεγόμενον μὲν καὶ πρότερον πολλαχόσε ἐγκατασκῆψαι καὶ περὶ Λῆμνον καὶ ἐν ἄλλοις χωρίοις. Vbi *Scholiaſtes*; Θηλυκῶς ἡ νόσος· τὸ δὲ, λεγόμενον, ὡς πρὸς τὸ νόσημα ὑπήντησεν. Ὅμηρος, νεφέλη δέ μιν ἀμφιβεβήκει Κυανέη· τὸ μὲν ὅποτε· ὡς πρὸς τὸ νέφος ὑπήντησεν. Veriſimilius tamen videtur, neque *Thucydidem* per iſtud λεγόμενον, τὸ νόσημα· neque *Homerum* per voculam τὸ, τὸ νέφος· ſed utrumque rem in univerſum deſignare voluiſſe. *Clark.* Vid. ibi Intt.

Ver. 77 Οὐ καταβαίη] *Al.* οὐδ' ἀποβαίη. *Clark.* Videntur quidam legiſſe ἐπιβαίη, quod *Euſtathius* ridiculum indicat, nempe quod id iam eſt in ἀμβαίη. In verbis autem οὐ καταβαίη, ἀφέλειαν quandam eſſe ait, venuſtatemque. *Ern.*

Ver. 78 Χεῖρές γε] *Apud Euſtathium*, χεῖρές τε.

Ibid. Εἶεν] Ita ex *Euſtathio* edidit *Barneſius*. *Vulgg.* ἦεν.

Ver. 79 Περιξεστῇ εἰκυῖα] *Euſtathius* malit ſcribi περιξέστῃ ut ἀσβέστῃ p. 1714. 15. *Ern.*

Ver. 80 Μέσσῳ δ' ἐν σκοπέλῳ ἐστὶ σπέος] Virgil. *Fronte ſub adverſa ſcopulis pendentibus antrum.* *Aen.* I, 170.

Ver. 82 Ἰθύνετε, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ] Sic apud *Virgilium*: *Vos, o Calliope, precor, aſpirate canenti.* *Aen.* IX, 525.

Ver. 84 Εἰσαφίκοιτο] *Al.* εἰσαφίκηται.

Ver. 85 Ἔνθα δ' ἐνὶ Σκύλλη] Σκύλλα, Φόρκυνος θυγάτηρ καὶ Ἑκάτης, ἔχουσα πρὸς ταῖς πλευραῖς σκύλακας, κατέχουσα δὲ τὸν

Τῆς ἤτοι φωνὴ μὲν, ὅση σκύλακος νεογιλῆς,
Γίνεται, αὐτὴ δ' αὖτε πέλωρ κακός· οὐδέ κέ τίς μιν
Γηθήσειεν ἰδὼν, οὐδ' εἰ θεὸς ἀντιάσειεν.
Τῆς ἤτοι πόδες εἰσὶ δυώδεκα πάντες ἄωροι.
Ἓξ δέ τε οἱ δειραὶ περιμήκεες· ἐν δὲ ἑκάστῃ
Σμερδαλέη κεφαλή, ἐν δὲ τρίστοιχοι ὀδόντες,
Πυκνοὶ καὶ θαμέες, πλεῖοι μέλανος θανάτοιο.
Μέσση μέν τε κατὰ σπείους κοίλοιο δέδυκεν·
Ἔξω δ' ἐξίσχει κεφαλὰς δεινοῖο βερέθρου·
Αὐτοῦ δ' ἰχθυάᾳ σκόπελον περιμαιμώωσα

" Eius profecto vox quidem, quanta catuli recens-nati,
" Fit; ipſa vero monſtrum malum: neque quiſquam ipſam
" Laetaretur conſpicatus, neque ſi deus obviam-veniret.
" Huius ſane pedes ſunt duodecim omnes anteriores;
" Sex autem ei colla praelonga; in unoquoque vero
" Horrendum caput, inſunt autem triplici-ordine dentes,
" Denſi et frequentes, pleni atrae mortis.
" Media quidem per ſpeluncam cavam immergitur:
" Extra vero exerit capita ex horrendo barathro;
" Illic autem piſcatur ſcopulum circumluſtrans

86 Νεογιλλῆς] F. A. L. 87 κακὸν] F. R. L. quod verum eſt. Vtrum πέλωρ an κακὸν ſubſtantive capiatur, perinde eſt. *Euſtathius* etiam hoc habet et interpretatur. κακὸς e vitio typographico natum. 94 ἐξ ἴσχει R quam varietatem notat et *Euſtathius*, qui addit: καὶ ἔχει τι τοῦτο καὶ κάλλους. vulgatum verum eſt.

περὶ Σικελίαν πορθμόν. *Schol.* Vide infra ad *ver.* 93, 95, et 235.

Ver. 86 Ὅση] *Al.* ὅσον.

Ibid. Νεογιλῆς] Νεογνῆς, γάλακτι τρεφομένης. *Schol.*

Ver. 87 Κακὸς] *Al.* κακόν.

Ibid. Οὐδέ κέ τίς μιν γηθήσειεν ἰδὼν] Vide infra ad ψ', 266.

Ver. 88 Ἀντιάσειεν] *Al.* ἀντίος ἔλθοι, ſeu ἀντίον ἔλθοι. *Clark. Euſtath.* p. 1715 ſemel ἀντιάσειεν, mox ἀντιάσειε, nempe prout conſona aut vocalis ibi in textu ſequitur. Hoc verum. *Ern.*

Ver. 89 Πάντες ἄωροι] Ἔνιοι — ἀώρους [ἀπέδωκαν] τοὺς ἐμπροσθίους· ὡς καὶ παρὰ τῷ Κωμικῷ· ἐγὼ τοὺς ἀώρους εἰπέ σοι, μαστιγία, Πόδας κομίζειν; σὺ δὲ φέρεις ὀπισθίους; *Scholia* a *Barneſio* ex MSto emendata. *Al.* ἄμωροι. *Clark. Euſtath.* p. 1715. 17. a veteribus *tenues, infirmos*, item *non cavendos* intellectos. Quoſdam autem in medio adſpirare, ut ab ὥρα ducatur, quomodo fructus ἄωροι, immaturi, immites etc. dicantur, in quo notat, veteres etiam in medio verbo vocales adſpirare ſolitos (ἐπνευμάτιζον) idque e multis Iliados locis clarum eſſe. *Ern.*

Ver. 91 Σμερδαλέη κεφαλή] Κατὰ μὲν τοὺς πολλοὺς, κυνός· πιθανώτερον δὲ, δράκοντος· καὶ γὰρ μόνος δράκων τρεῖς στοίχους ἔχει ὀδόντων. *Schol.*

Ver. 93 Μέσση μέν τε κατὰ σπείους] Virgil. *At Scyllam caecis cohibet ſpelunca latebris, Ora exertantem, et naves in ſaxa trahentem —. Scyllam, et coeruleis canibus reſonantia ſaxa. Aen.* III, 424, 432. Ovid. *Scylla feris trunco quod latrat ab inguine monſtris. Pont.* IV, x, 25.

Ibid. Σπείους] *Al.* σπείεος.

Ver. 94 Ἐξίσχει κεφαλὰς] *Al.* ἐξ ἴσχει κεφαλάς. Vid. Var. Lect.

Ibid. Βερέθρου] *Al.* βαράθρου.

Ver. 95 Αὐτοῦ δ' ἰχθυάᾳ, σκόπελον περιμαιμώωσα] Τυῤῥηνίων νῆσοι ἦσαν, αἳ ἐλῄζοντο τὰ περίχωρα τῆς Σικελίας καὶ τὸν Ἰόνιον κόλπον. Ἦν δὲ ναῦς τριήρης ταχεῖα, τό τε ὄνομα Σκύλλα. Αὕτη ἡ τριήρης τὰ λοιπὰ τῶν πλοίων συλλαμβάνουσα, πολλάκις ἐργάζετο βρῶμα, καὶ λόγος ἦν περὶ αὐτῆς πολύς. Ταύτην τὴν ναῦν Ὀδυσσεὺς, σφοδρῷ καὶ λάβρῳ πνεύματι χρησάμενος, διέφυγε. *Palaephatus*, περὶ ἀπίστων, *cap.* 21. Vide et *Strabonem, Geograph. Lib.* I.

Ibid. Ἰχθυάᾳ] *Capit, capere tentat,* quod

Δελφῖνάς τε, κύνας τε, καὶ εἴποθι μεῖζον ἕλῃσι
Κῆτος, ἃ μυρία βόσκει ἀγάστονος Ἀμφιτρίτη.
Τῇ δ' οὔπω ποτὲ ναῦται ἀκήριοι εὐχετόωνται
Παρφυγέειν σὺν νηΐ· φέρει δέ τε κρατὶ ἑκάστῳ
Φῶτ' ἐξαρπάξασα νεὸς κυανοπρώροιο.
Τὸν δ' ἕτερον σκόπελον χθαμαλώτερον ὄψει, Ὀδυσσεῦ,
Πλησίον ἀλλήλων· καί κεν διοϊστεύσειας.
Τῷ δ' ἐν ἐρινεὸς ἔστι μέγας φύλλοισι τεθηλώς·
Τῷ δ' ὑπὸ δῖα Χάρυβδις ἀναῤῥοιβδεῖ μέλαν ὕδωρ·
Τρὶς μὲν γάρ τ' ἀνίησιν ἐπ' ἤματι, τρὶς δ' ἀναροιβδεῖ

"Delphinaſque, caneſque, et ſicubi maiorem capere poſſit
"Cetum, quae innumera alit ſonora Amphitrite.
"Hac vero nondum unquam nautae illaeſi gloriantur
"Praeternavigaſſe cum nave; aufert etenim capite unoquoque
"Virum abreptum ex nave caerulea-proram.
"Alterum vero ſcopulum humiliorem videbis, Vlyſſes,
"Prope invicem; et iaculo-attingeres.
"In hoc autem caprificus eſt ingens, foliis florens.
"Sub hoc vero gravis Charybdis abſorbet nigram aquam.
"Ter etenim eructat quotidie, ter vero reſorbet

99 Ἑκάτῃ] F. A. L. 104 ἀναρροιβδεῖ] edd. vett. ut v. ſq. omnes habent. Sic et *Euſtath.*

quod *piſcari* dixit improprie, quia fit in aqua: ſic contra ἄγραν, *venationem* vocant capturam piſcium. *Ern.*

Ibid. Περιμαιμῶωσα] *Al.* πέρι μαιμῶωσα.

Ver. 97 Ἀγάστονος Ἀμφιτρίτη] Μεγάλους ψόφους ἀποτελοῦσα· ἢ μεγάλους στεναγμοὺς ἐπιφέρουσα, διὰ τοὺς ἐν τοῖς ναυαγίοις ἀπολλυμένους. *Schol.*

Ver. 98 Οὔπω ποτὲ] *Al.* οὐ πώποτε.

Ibid. Ἀκήριοι] Νῦν, ἄνευ κηρὸς καὶ θανάτου ἀβλαβεῖς. *Schol.*

Ver. 103 Τῷ δ' ἐν ἐρινεὸς ἐστι] Προῳκονόμησεν, ἵνα ὁ Ὀδυσσεὺς σχῇ ἐκκρεμασθεὶς σωθῆναι. *Schol.* Vide infra ad *ver.* 432.

Ibid. Ἐρινεὸς] Vide ad *Il.* ζ', 433.

Ver. 104 Τῷ δ' ὑπὸ δῖα Χάρυβδις] Χάρυβδις, θαλάσσης βάθος ἀναποτικόν· ἔστι δὲ μεταξὺ τοῦ Ἀδρίου καὶ τοῦ Τυῤῥηνικοῦ πελάγους. *Schol.* Καὶ δῖαν αὐτὴν Χάρυβδιν ὁ Ποιητὴς λέγει, ὡς καὶ δῖαν θάλασσαν. *Euſtath.* Quicquid nimirum *quavis* de cauſa *eximium* eſt, δῖον appellatur. Quod autem explicat *Scholiaſtes*, φοβερὰ, παρὰ τὸ δέος, plane ineptum.

Ver. 105 Τρὶς μὲν γάρ τ' ἀνίησιν ἐπ' ἤματι, τρὶς δ' ἀναροιβδεῖ] Virgilius: *Dextrum Scylla latus, laevum implacata Charybdis Obſidet; atque imo barathri ter gurgite vaſtos Sorbet in abruptum fluctus, rurſusque ſub auras Erigit alternos, et ſidera verberat unda.* *Aen.* III, 420. *Ter ſcopuli clamorem inter cava ſaxa dedere; Ter ſpumam eliſam, et rorantia vidimus aſtra.* *Ibid.* 566. Atque hinc Ovidius: *Nec potes infeſtis conferre Charybdin Achaeis, Ter licet epotum ter vomat illa fretum.* *Ex Ponto Lib.* IV, *Epiſt.* x, 27. Et *Heroïd. Epiſt.* XII *ver.* 125, de eadem *Charybdi*; *Quaeque vomit fluctus totidem, totidemque reſorbet.* Vide infra ad *ver.* 235. Caeterum reprehendit hic *Homerum* *Voſſius*: "Errore" inquit "implicatur "Homerus, cum ter quotidie maris "aeſtum contingere ait, *Odyſſ.* μ', 105: "Τρὶς μὲν γάρ τ' ἀνίησιν ἐπ' ἤματι, τρὶς "δ' ἀναροιβδεῖ —. Vbi aut bis non ter "ſcripſerat Poëta, aut plane deerat "vero." *Inſtitution. Poetic.* Lib. I, cap. III, §. 8. Vide autem *Strabonem Geograph. Lib.* I, *pag.* 9, 44, 74, 75, al. 4, 25, 43, 44; ubi de hoc loco fuſius. Clark. Τρὶς eſſe vitium ſcripturae, quo inclinabat quodammodo etiam *Polybius* apud *Strabonem* l. c. p. 44. non fit credibile, quia imitator huius loci *Virgilius* quoque numerum ternarium conſtanter exprimit, ut et caeteri poëtae. Eſt autem τρὶς, ut apud latinos poëtas *ter*, nihil aliud quam *plus vice ſimplici*, ut *Horatius* loquitur. Si fingamus *Homerum* ignoraſſe

Δεινόν· μὴ σύ γε κεῖθι τύχοις, ὅτε ῥοιβδήσειεν·
Οὐ γάρ κεν ῥύσαιτό σ' ὑπ' ἐκ κακοῦ οὐδ' Ἐνοσίχθων.
Ἀλλὰ μάλα Σκύλλης σκοπέλῳ πεπλημένος, ὦκα
Νῆα παρὲξ ἐλάαν· ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερόν ἐστιν,
Ἓξ ἑτάρους ἐν νηῒ ποθήμεναι, ἢ ἅμα πάντας.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
Εἰ δ' ἄγε δή μοι τοῦτο, θεά, νημερτὲς ἐνίσπε,
Εἴπως τὴν ὀλοὴν μὲν ὑπεκπροφύγοιμι Χάρυβδιν,
Τὴν δέ κ' ἀμυναίμην, ὅτε μοι σίνοιτό γ' ἑταίρους;
Ὣς ἐφάμην· ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων·
Σχέτλιε, καὶ δ' αὖ τοι πολεμήϊα ἔργα μέμηλε
Καὶ πόνος· οὐδὲ θεοῖσιν ὑπείξεαι ἀθανάτοισιν;
Ἡ δέ τοι οὐ θνητή, ἀλλ' ἀθάνατον κακόν ἐστι,
Δεινόν τ', ἀργαλέον τε, καὶ ἄγριον, οὐδὲ μαχητόν·

« Horrendum: ne tu utique ibi incideris, quando abſorbet;
« Non enim liberarit te ex malo neque Neptunus.
« Sed valde Scyllae ſcopulo prope admotus, celeriter
« Navem praeterage: quoniam longe ſatius eſt,
« Sex ſocios in navi deſiderare, quam ſimul omnes.
Sic dixit: at ego ipſam reſpondens allocutus ſum;
« Age vero iam mihi hoc, dea, vere dic,
« Si-quo-pacto perniciosam quidem effugiam Charybdim,
« Illam [Scyllam] autem propulſem, cum mihi laedat ſcilicet ſocios?
Sic dixi: ſtatim vero reſpondit nobiliſſima dearum;
« Infelix; et adhuc tibi bellica opera curae-ſunt
« Et labor; nec diis cedes immortalibus?
« Illa nempe tibi non mortalis, ſed immortale malum eſt,
« Graveque difficileque, et immane, neque expugnabile:

106 σύ γ' ἐκεῖθι] R.

verum numerum aeſtus marini: at Virgilius ignorare non potuit. *Ern.*

Ibid. Ἐπ' ἤματι] Apud *Voſſium* et *Strabonem*, locis iam citatis, ἐπ' ἤμασι.

Ibid. Ἀναρροιβδεῖ] Ita ex *Strabone* edidit *Barneſius*. Vulgg. ἀναξέοιβδεῖ. *Clark.* At vid. Var. Lect.

Ver. 106 Μὴ σύ γε κεῖθι τύχοις, ὅτε ῥοιβδήσειεν] Vide infra ad *ver.* 431.

Ibid. Τύχοις] *Al.* τύχῃς.

Ver. 109 Παρὲξ ἐλάαν] *Al.* παρεξελάαν.

Ibid. Ἐπεὶ πολὺ φέρτερόν ἐστιν] Virgil. *Praeſtat Trinacrii metas luſtrare Pachyni Ceſſantem longos et circumflectere curſus; Quam ſemel informem vaſto vidiſſe ſub antro Scyllam, et coeruleis canibus reſonantia ſaxa.* *Aen.* III, 429.

Ver. 110 Ἓξ ἑτάρους ἐν νηῒ ποθήμεναι] Vide ad *ver.* 245, 246.

Ver. 111 Ἀμειβόμενος] *Al.* ἀντιζόμενος. *Schol. Pſeudodidym.*

Ver. 114 Σίνοιτο] Vide ſupra ad λ', 109.

Ver. 116 Σχέτλιε, καὶ δ' αὖ τοι] Τὸ γὰρ πολεμεῖν καὶ τὸ μάχεσθαι, κατά γε τὸν ἀληθῆ λόγον, οὐδὲ ἐφετὸν, οὐδὲ εὐτυχές· τοὐναντίον δὲ μᾶλλον ἀπευκτὸν καὶ κακοτυχές. Καὶ διὰ τοῦτο δικαίως, φασὶν ἐπιτιμᾶν τὴν Κίρκην τῷ Ὀδυσσεῖ πρὸς Σκύλλην ἀκαίρως θρασυνομένῳ, Σχέτλιε, καὶ δ' αὖ τοι πολεμήϊα ἔργα μέμηλε, Καὶ πόνος, etc. *Kyriac. Stroz. de Republ. Lib.* IX.

Ver. 117 Οὐδὲ θεοῖσιν ὑπείξεαι ἀθανάτοισιν] *Euripides*: Τί γάρ; Πρὸς τοὺς σθένοντας θεοὺς ἁμιλλᾶσθαι καλόν; *Iphig. in Taur.* ver. 1479. *Theognis*: Οὐκ ἔστι θνητοῖσι πρὸς ἀθανάτους μαχέσασθαι. *Gnom. ver.* 687.

Ver. 119 Δεινόν τ', ἀργαλέον τε, καὶ ἄγριον, οὐδὲ μαχητόν] Vide ſupra ad λ', 611.

Ver.

Οὐδέ τις ἔστ' ἀλκή· φυγέειν κάρτιστον ἀπ' αὐτῆς·
Ἢν γὰρ δηθύνησθα, κορυσσόμενος παρὰ πέτρῃ,
Δείδω, μή σ' ἐξαῦτις ἐφορμηθεῖσα κίχησι
Τόσσῃσιν κεφαλῇσι, τόσους δ' ἐκ φῶτας ἕληται.
Ἀλλὰ μάλα σφοδρῶς ἐλάαν, βωστρεῖν δὲ Κραταιΐν,
Μητέρα τῆς Σκύλλης, ἥ μιν τέκε πῆμα βροτοῖσιν·
Ἥ μιν ἔπειτ' ἀποπαύσει ἐς ὕστερον ὁρμηθῆναι.
Θρινακίην δ' ἐς νῆσον ἀφίξεαι· ἔνθα δὲ πολλαὶ
Βόσκοντ' Ἠελίοιο βόες καὶ ἴφια μῆλα,
Ἑπτὰ βοῶν ἀγέλαι, τόσα δ' οἰῶν πώεα καλά,
Πεντήκοντα δ' ἕκαστα· γόνος δ' οὐ γίνεται αὐτῶν,
Οὐδέ ποτε φθινύθουσι· θεαὶ δ' ἐπιποιμένες εἰσὶν,
Νύμφαι ἐϋπλόκαμοι, Φαέθουσά τε, Λαμπετίη τε,
Ἃς τέκεν Ἠελίῳ Ὑπερίονι δῖα Νέαιρα.

« Neque ullum eſt praeſidium; fugere optimum eſt ab illa:
« Si enim cunctaberis, arma induens ad petram,
« Vereor, ne te denuo impetu facto conſequatur
« Tot capitibus, totque viros abripiat.
« Sed valde celeriter praeternavigato; voca autem Crataein
« Matrem Scyllae, quae ipſam peperit perniciem hominibus:
« Quae ipſam deinde compeſcet, denuo ne irruat.
« Trinacriam vero ad inſulam pervenies: ibi autem multae
« Paſcuntur Solis boves et pingues pecudes,
« Septem boum armenta, tot vero ovium pulchri greges,
« Quinquaginta vero ſingula: propagatio autem non fit ipſarum,
« Neque unquam moriuntur: deae vero paſtores ſunt,
« Nymphae comas-pulchrae, Phaëthuſaque, Lampetieque,
« Quas peperit Soli Hyperioni nobilis Neaera.

122 Κιχήσῃ] F. A. L. 126 ἐσύστερον] R.

Ver. 120 Οὐδέ τις ἔστ' ἀλκή] Ἀλκὴ —, ἡ βοήθεια καὶ ἀλέξησις. *Schol.*

Ver. 123 Τόσσῃσιν κεφαλῇσι] *Euſtath.* p. 1727. 10: τόσσῃσι κεφαλῇσι, quod rectum eſt. *Ern.*

Ver. 124 Κραταιΐν] Κραταιῒς καλεῖται ἡ μήτηρ τῆς Σκύλλας· μάγοι δὲ Ἑκάτην αὐτὴν καλοῦσιν. *Schol.*

Ver. 125 Τῆς] *Al.* τήν.

Ver. 126 Ἐς ὕστερον] *Al.* ἐσύστερον.

Ver. 127 Θρινακίην δ' ἐς νῆσον ἀφίξεαι] Virgil. *Ante et Trinacria lentandus remus in unda.* *Aen.* III, 384.

Ibid. Ἔνθα δὲ πολλαὶ Βόσκοντ' Ἠελίοιο βόες] Ὅτι δὲ καὶ καθ' ἱστορίαν ἀγέλας ὅλας ἡμέρων ζώων Ἕλληνες ἀφιέρουν δαίμοσιν, ὧν οὐκ ἦν θεμιτὸν ἅπτεσθαί τινας. *Euſtath.* Ἔστιν ἐν τῇ Ἀπολλωνίῃ ταύτῃ [τῇ ἐν τῷ Ἰονίῳ κόλπῳ] ἱρὰ ἡλίου πρόβατα, τὰ τὰς μὲν ἡμέρας βόσκεται παρὰ ποταμὸν, ὃς ἐκ Λάκμωνος ὄρεος ῥέει διὰ τῆς Ἀπολλωνίης χώρης ἐς θάλασσαν παρ' Ὤρικον λιμένα· τὰς δὲ νύκτας ἀραιρημένοι ἄνδρες οἱ πλούτῳ τε καὶ γένει δοκιμώτατοι τῶν ἀστῶν, οὗτοι φυλάσσουσι ἐνιαυτὸν ἕκαστος· περὶ πολλοῦ γὰρ δὴ ποιεῦνται Ἀπολλωνιῆται τὰ πρόβατα ταῦτα, ἐκ θεοπροπίου τινός. Ἐν δὲ ἄντρῳ αὐλίζονται ἀπὸ τῆς πόλιος ἑκάς. *Herodot. Lib.* IX, §. 92.

Ver. 129 Ἑπτὰ βοῶν ἀγέλαι] Ἀριστοτέλης φυσικῶς φησί· λέγει γὰρ τὰς ἡμέρας πεντήκοντα πρὸς ταῖς τριακοσίαις. Καὶ τοῦ Ἡλίου τὰς βόας, τὰ δὴ ἐγὼ ... εἶναι συμβάλλομαι. *Lucianus, Aſtr.* a *Barneſio* citatus. Vide et *Heraclitum* περὶ ἀπίστων, *cap.* 39.

Ver. 131 Ἐπιποιμένες] *Al.* ἐπὶ ποιμένες. *Clark.* Fruſtra. Ἐπιποιμένες dicuntur ut ἐπιβουκόλοι. γ', 422 et alibi. *Euſtath.* porro habet εἰσι, non εἰσιν. *Ern.*

Ver. 132 Λαμπετίη τε] Propert. *Paverat hos Phoebo filia Lampetie.* III, xi, 30.

Ver. 133, 346, et 374 Ἠελίῳ Ὑπερίονι] Simili-

Τὰς μὲν ἄρα θρέψασα, τεκοῦσά τε, πότνια μήτηρ.
Θρινακίην ἐς νῆσον ἀπῴκισε τηλόθι ναίειν,
Μῆλα φυλασσέμεναι πατρώια καὶ ἕλικας βοῦς.
Τὰς εἰ μέν κ' ἀσινέας ἐάας, νόστου τε μέδηαι,
Ἦ τ' ἂν ἔτ' εἰς Ἰθάκην, κακά περ πάσχοντες, ἵκοισθε·
Εἰ δέ κε σίνηαι, τότε τοι τεκμαίρομ' ὄλεθρον
Νηΐ τε, καὶ ἑτάροις· αὐτὸς δ' εἴπερ κεν ἀλύξεις,
Ὀψὲ κακῶς νεῖαι, ὀλέσας ἄπο πάντας ἑταίρους.
Ὣς ἔφατ'· αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν ἠώς.
Ἡ μὲν ἔπειτ' ἀνὰ νῆσον ἀπέστιχε δῖα θεάων·
Αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆα κιὼν, ὤτρυνον ἑταίρους,
Αὐτοὺς ἀμβαίνειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
Οἱ δ' αἶψ' εἴσβαινον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον·
Ἑξῆς δ' ἑζόμενοι, πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
Ἡμῖν δ' αὖ κατόπισθε νεὸς κυανοπρῴροιο
Ἴκμενον οὖρον ἵει πλησίστιον, ἐσθλὸν ἑταῖρον,
Κίρκη ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεὸς, αὐδήεσσα.
Αὐτίκα δ' ὅπλα ἕκαστα πονησάμενοι κατὰ νῆα

" Has quidem poſtquam educavit peperitque veneranda mater,
" Trinacriam in inſulam relegavit, procul ut-habitarent,
" Ad oves cuſtodiendas paternas, et camuras boves.
" Eas ſi quidem illaeſas ſinas, reditusque memor-ſis,
" Sane et adhuc in Ithacam, mala licet patientes, perveneritis:
" Sin laedas, tum tibi praedico exitium
" Navique et ſodalibus: ipſe vero ſi quidem effugias,
" Sero male redibis, amiſſis omnibus ſociis.
Sic dixit: ſtatim vero aureum-ſolium-habens venit Aurora.
Ipſa quidem deinde per inſulam abiit nobiliſſima dearum:
At ego ad navem profectus hortabar ſocios,
Et ipſi ut aſcenderent, et retinacula ſolverent.
Illi vero ſtatim ingrediebantur, et per tranſtra ſedebant:
Ordine vero ſedentes canum mare verberabant remis:
Nobis autem dein pone navem prora-caeruleam
Secundum ventum miſit implentem-vela, bonum ſocium,
Circe comas-pulchra, gravis dea, vocalis.
Continuo vero armis omnibus ordinatis per navem

140. 41 Hi duo verſus non ſunt in ed. F.

Similiterque *ver.* 263, Ὑπερίονος Ἠελίοιο. Ὑπερίονα δὲ νομιστέον αὐτὸν τὸν ὑπεριέμενον ἀεὶ τῆς γῆς. *Heraclid. Pontic.* Vide ſupra ad α', 8.

Ver. 136 Ἕλικας βοῦς] Virgil. *Camuris — cornibus. Georgic.* III, 55.

Ver. 137, 139 Ἀσινέας — σίνηαι] Vide ſupra ad λ', 109, 111. *Al.* ἀσινεῖς.

Ver. 140 Ἀλύξεις] *Al.* ἀλύξῃς.

Ver. 147 Ἑξῆς δ' ἑζόμενοι] Deeſt hic verſus in codicibus nonnullis. *Clark.* Edd. noſtrae omnes habent, atque etiam *Euſtathius. Ern.*

Ver. 148 Ἡμῖν δ' αὖ κατόπισθε] Vide ſupra ad λ', 6.

Ver. 150 et 449 Αὐδήεσσα] Vide ſupra ad κ', 136.

Ver.

Ἥμεθα· τὴν δ' ἄνεμός τε, κυβερνήτης τ' ἴθυνον.
Δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάροισι μετηύδων, ἀχνύμενος κῆρ·
Ὦ φίλοι, ȣ̓ γὰρ χρὴ ἕνα ἴδμεναι, ȣ̓δὲ δύ' οἴȣς,
Θέσφαθ', ἅ μοι Κίρκη μυθήσατο, δῖα θεάων·
Ἀλλ' ἐρέω μὲν ἐγὼν, ἵν' εἰδότες ἤ κε θάνωμεν,
Ἤ κεν ἀλευάμενοι θάνατον καὶ κῆρα φύγοιμεν.
Σειρήνων μὲν πρῶτον ἀνώγει θεσπεσιάων
Φθογγὸν ἀλεύασθαι, καὶ λειμῶν' ἀνθεμόεντα·
Οἶον ἔμ' ἠνώγει ὄπ' ἀκȣέμεν· ἀλλά με δεσμῷ
Δήσατ' ἐν ἀργαλέῳ, (ὄφρ' ἔμπεδον αὐτόθι μίμνω,)
Ὀρθὸν ἐν ἱστοπέδῃ· ἐκ δ' αὐτȣ̃ πείρατ' ἀνήφθω.
Αἰ δέ κε λίσσωμαι ὑμέας, λῦσαί τε κελεύω,
Ὑμεῖς δὲ πλεόνεσσι τότ' ἐν δεσμοῖσι πιέζειν.
Ἤτοι ἐγὼ τὰ ἕκαστα λέγων ἑτάροισι πίφαυσκον·
Τόφρα δὲ καρπαλίμως ἐξίκετο νηῦς εὐεργὴς
Νῆσον Σειρήνοιϊν· ἔπειγε γὰρ ȣ̓̃ρος ἀπήμων.

Sedebamus; hanc autem ventusque gubernatorque dirigebant.
Tum vero ego ſocios alloquebar, dolens corde;
« O amici, non enim oportet unum ſcire, neque duos ſolos,
« Vaticinia, quae mihi Circe dixit nobiliſſima dearum;
« Sed dicam quidem ego, ut ſcientes vel moriamur,
« Vel elapſi mortem et fatum effugiamus.
« Sirenum quidem primum iubet divinarum
« Vocem evitare, et pratum floridum:
« Solum me iubebat vocem audire; ſed me vinculo
« Ligate in arcto, (ut firmiter illic maneam,)
« Erectum ad baſim-mali: ex ipſo autem funes alligentur.
« Quod ſi orem vos, ſolvereque iubeam,
« Vos dein pluribus tum vero in vinculis conſtringite.
Sane ego haec ſingula dicens ſociis declarabam:
Interea autem celeriter venit navis fabrefacta
Ad inſulam Sirenum; urgebat enim ventus innoxius.

152 Ἴθυνον] R. quae et male omittit alterum τ'.

Ver. 152 Ἴθυνον] *Al.* Ἴθυνεν. Vt λ', 10.

Ver. 153 Ἀχνύμενος κῆρ] Codices nonnulli poſt hunc verſum habent, Κέκλυτέ μευ μύθων, κακά περ πάσχοντες ἑταῖροι· Vt ſupra κ', 189.

Ver. 154 Ὦ φίλοι, ȣ̓ γὰρ] Vide ſupra ad κ', 190.

Ver. 155 Θέσφαθ', ἅ μοι Κίρκη μυθήσατο] Virgil. *Quae Phoebo pater omnipotens, mihi Phoebus Apollo Praedixit, vobis furiarum maxima pando. Aen.* III, 251.

Ver. 156 Ἀλλ' ἐρέω μὲν ἐγὼν] Εὐθὺς Ὀδυσσεὺς ἄρχεται λέγειν τοῖς περὶ αὐτὸν ἃ παρήγγειλεν ἡ Κίρκη περὶ Σειρήνων· τὰ μέντοι ἐφεξῆς δεινὰ στρατηγικῶς ἐπικρύπτει τοῖς ἑταίροις, ὡς ἂν μὴ μαθόντες ἀποδυσπετήσωσι πλέειν. *Euſtath.*

Ver. 157 Κῆρα φύγοιμεν] Ita Vulgati. *Barneſius* autem ex *Euſtathio* edidit φύγωμεν. Verum etſi in *Euſtathii* editionibus ſcriptum ſit φύγωμεν, ipſe tamen in commentario citat φύγοιμεν.

Ver. 163 Αἰ δέ κε] *Al.* Εἰ δέ κε.

Ver. 164 Ὑμεῖς δὲ] *Barneſius* edidit Ὑμεῖς δή. Sed nihil opus.

Ibid. Τότ' ἐν δεσμοῖσι] *Euſtathius* in commentario citat, τότε δεσμοῖσι. Vide ſupra ad *ver.* 54.

Ver. 166 Ἐξίκετο νηῦς εὐεργὴς Νῆσον Σειρήνοιϊν] Virgil. *Iamque adeo ſcopulos Sirenum advecta ſubibat. Aen.* V, 864.

Ver. 167 Οὖρος ἀπήμων] *Al.* ȣ̓̃ρος ἀπήμων.

Ver.

Αὐτίκ' ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο, ἠδὲ γαλήνη
Ἔπλετο νηνεμίη, κοίμησε δὲ κύματα δαίμων.
Ἀνστάντες δ' ἕταροι νεὸς ἱστία μηρύσαντο,
Καὶ τὰ μὲν ἐν νηῒ γλαφυρῇ βάλον· οἱ δ' ἐπ' ἐρετμὰ
Ἑζόμενοι, λεύκαινον ὕδωρ ξεστῇς ἐλάτῃσιν.
Αὐτὰρ ἐγὼ κηροῖο μέγαν τροχὸν ὀξέϊ χαλκῷ
Τυτθὰ διατμήξας, χερσὶ στιβαρῇσι πιέζευν·
Αἶψα δ' ἰαίνετο κηρὸς, ἐπεὶ κέλετο μεγάλη ἲς,
Ἠελίου τ' αὐγὴ, Ὑπεριονίδαο ἄνακτος·
Ἑξείης δ' ἑτάροισιν ἐπ' οὔατα πᾶσιν ἄλειψα.
Οἱ δ' ἐν νηῒ μ' ἔδησαν ὁμοῦ χεῖράς τε, πόδας τε,
Ὀρθὸν ἐν ἱστοπέδῃ, ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνῆψαν·
Αὐτοὶ δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
Ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆμεν, ὅσον τε γέγωνε βοήσας,
Ῥίμφα διώκοντες· ταὶ δ' οὐ λάθεν ὠκύαλος νηῦς
Ἐγγύθεν ὀρνυμένη· λιγυρὴν δ' ἔντυνον ἀοιδήν·
Δεῦρ' ἄγ' ἰὼν, πολύαιν' Ὀδυσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,

Statim deinde ventus quidem quievit, atque tranquillitas
Erat abſque-vento, ſopivit autem fluctus deus.
Surgentes vero ſocii navis vela complicarunt,
Et ea-quidem in navi cava collocarunt; ipſi autem ad remos
Sedentes, dealbabant aquam politis remis-abiegnis.
At ego cerae ingentem maſſam-rotundam acuto aere
Minutatim diſſectam manibus validis premebam;
Statim vero calefiebat cera; nam urgebat magna vis,
Solisque ſplendor, Hyperionidae regis:
Ordine vero ſociis ad aures omnibus illevi.
Illi autem in navi me ligarunt, ſimul manuſque pedeſque,
Erectum ad baſim mali; ex ipſo autem funes alligarunt:
Ipſi vero ſedentes canum mare verberabant remis.
Sed quum tantum aberamus, quantum ſcilicet auditur clamans,
Celeriter pergentes; illas utique non latuit velox navis
Prope impulſa: argutum vero exordiebantur cantum;
" Huc age profectus, laudatiſſime Vlyſſes, ingens decus Achivorum,

171 θέσαν pro βάλον] R. 173 ἐγὼν] edd. praeter R. male. 174 πιέζον] A. L. R. Sic et v. 196, niſi quod ibi R. πιέζεον, et F. τ' ἐπίεζ. 179 ἀνῆπτον] R. 181 ἀπῆν] R.

Ver. 168. Ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο] Ἐντεῦθεν Ἡσίοδος καὶ τοὺς ἀνέμους αὐτὰς θέλγειν ἔφη. *Schol.*

Ver. 170 Μηρύσαντο] Συνέστειλαν διὰ τῶν κάλων. *Schol.*

Ver. 171 Ἐν νηῒ γλαφυρῇ βάλον] *Al.* ἐν νηῒ γλαφυρῇ θέσαν.

Ver. 174. Πιέζευν] *Al.* πίεζον. Vid. Var. Lect. *Clark. Euſtath.* ἐπιέζευν legit, ac inde docet non modo πιέζω, ſed et πιεζέω dici. *Ern.*

Ver. 175 Ἐπεὶ κέλετο μεγάλη ἲς] Ἡ τῶν ἐμῶν δηλαδὴ στιβαρῶν χειρῶν, ἢ κατὰ τὸ πιέζειν. *Euſtath.*

Ver. 179 Ἀνῆψαν] *Al.* ἀνῆπτον.

Ver. 181 Ἀπῆμεν, ὅσον] *Al.* ἀπῆν, ὅσσον.

Ver. 184 Δεῦρ' ἄγ' ἰὼν, πολύαιν' Ὀδυσεῦ]. *Cicero, de Finibus, Lib. V,* §. 18, locum hunc ita vertit; *O decus Argolicum, quin puppim flectis, Vlyſſes, Auribus ut noſtros poſſis agnoſcere cantus: Nam nemo haec unquam eſt tranſvectus caerula curſu, Quin prius*

Νῆα κατάϛησον, ἵνα νωϊτέρην ὄπ' ἀκέσῃς.
Οὐ γάρ πω τις τῇδε παρήλασε νηῒ μελαίνῃ,
Πρίν γ' ἡμέων μελίγηρυν ἀπὸ ϛομάτων ὄπ' ἀκῦσαι·
Ἀλλ' ὅγε τερψάμενος εἶται, καὶ πλείονα εἰδώς.
Ἴδμεν γάρ τοι πάνθ', ὅσ' ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
Ἀργεῖοι, Τρῶές τε, θεῶν ἰότητι μόγησαν·
Ἴδμεν δ', ὅσσα γένηται ἐπὶ χθονὶ πυλυβοτείρῃ.

" Navem ſiſte; ut noſtram vocem audias.
" Non enim unquam aliquis praeter-navigavit nave nigra,
" Priuſquam noſtram ſuavem ab ore vocem audiſſet:
" Verum ille delectatus abiit, et plura doctus.
" Scimus enim utique omnia, quaecunque in Troia lata
" Argivi, Troianique, deorum voluntate pertulerunt:
" Scimus etiam, quaecunque fiunt in terra alma.

187 'Ακέϛῃ] R.

prius adſtiterit, vocum dulcedine captus: Poſt variis avido ſatiatus pectore muſis, Doctior ad patrias lapſus pervenerit oras. Nos grave certamen belli, cladem que * *tenemus, Graecia quam Troiae divino numine vexit; Omniaque e latis* ** *rerum veſtigia terris.* Ὅρα δ' ἐν τέτοις τοῖς Ὁμηρικοῖς ὀκτὼ ϛίχοις, ὡς ἐτόλμησεν ὁ γλυκὺς καὶ μελίγηρυς ἀοιδὸς Ὅμηρος ὑποκρίνεσθαι τὰς Σειρῆνας ὡς ἐν ἠθοποιΐᾳ· οἷα ᾠδῶς τὴν ποίησιν, καὶ μάλιϛα τὴν αὐτῦ, Σειρήνων ἐσαν ἀοιδήν. Ἔοικε γὰρ, ἐν οἷς εἶπε, τὰ καθ' ἑαυτὸν ὑπαινίττεσθαι ὁ Ποιητὴς· καὶ ὅλως εἰπεῖν, τὰ τῆς ποιήσεως· ἧς ὁ ἀκέσας τερψάμενός τε ἄπεισι, καὶ πλείονα εἰδὼς, ὡς εἰ καὶ Σειρήνων ἤκυσε. *Euſtath.* Εἰώθασι δὲ καὶ νῦν ἔτι ποιημάτων καὶ λόγων τὸ ἐπαγωγὸν Σειρῆνι εἰκάζειν. *Pauſan. Lib.* I, *cap.* 21. Εἶναι μὲν τινάς φασιν ἐπῳδὰς ἃς οἱ ἐπιϛάμενοι ἐπᾴδοντες οἷς ἂν βέλωνται, φίλυς ἑαυτοῖς ποιῦνται. Εἶναι δὲ καὶ φίλτρα, οἷς οἱ ἐπιϛάμενοι πρὸς ὓς ἂν βόλωνται χρώμενοι, φιλῦνται ὑπ' αὐτῶν. Πόθεν ἓν ταῦτα μάθοιμεν ἄν; Ἃ μὲν αἱ Σειρῆνες ἐπῇδον τῷ Ὀδυσσεῖ ἤκυσας Ὁμήρυ, ὧν ἐϛιν ἀρχὴ τοιάδε τις, Δεῦρ' ἄγε δὴ, πολύαιν' Ὀδυσεῦ, *etc.* Ταύτην ὖν τὴν ἐπῳδὴν, ὦ Σώκρατες, καὶ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις αἱ Σειρῆνες, ἐπᾴδυσαι κατεῖχον, ὥϛε μὴ ἀπιέναι ἀπ' αὐτῶν τὰς ἐπᾳσθέντας; Οὔκ, ἀλλὰ τοῖς ἐπ' ἀρετῇ φιλοτιμυμένοις ὕτως ἐπῇδον. *Xenophon.* Ἀπομνημονευμάτων, *Lib.* II. Vbi notandum, pro Δεῦρ' ἄγ' ἰὼν, legiſſe hic aut memoriter citaſſe *Xenophontem*, Δεῦρ' ἄγε δή. Vide et infra ad *ver.* 188, et 190.

Ibid. Μέγα κῦδος Ἀχαιῶν] Sic apud *Virgilium*: *Procas, Troianae gloria gentis. Aen.* VI, 707.

Ver. 185 Ἵνα νωϊτέρην ὄπ' ἀκέσῃς] *Clemens Alexandrinus* citat, ἵνα θειοτέρην ὄπ' ἀκέσῃς. *Admonit. ad Gentes, haud longe a fine.*

Ver. 188 Ὅγε] Apud *Dionyſ. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρ. ποιήσεως, §. 18, ὅδε.

Ibid. Καὶ πλείονα εἰδώς. Ἴδμεν γάρ τοι πάνθ'] Ἐκεῖναι μὲν γὰρ [αἱ Σειρῆνες,] εἰδυῖαι ὅτι φύσει φιλοπευθής ἐϛιν ἄνθρωπος, καὶ πολὺς αὐτῷ κατὰ ϛέρνων τῆς ἀληθείας ἵμερος ἐντέτηκεν, ὐ μόνον θεσπεσίοις μέλεσι κηλήσειν τὰς παραπλέοντας ὑπισχνῦνται, ἀλλὰ καὶ τὰ ὄντα αὐτὰς διδάξειν. *Sext. Empiric. adverſ. Mathemat. Lib.* I, *cap.* I. "Neque enim vocum ſuavitate viden-"tur, aut novitate quadam et varietate "cantandi revocare eos ſolitae, qui prae-"tervehebantur; ſed quia multa ſe ſcire "profitebantur; ut homines ad earum "ſaxa diſcendi cupiditate adhaereſce-"rent. — Vidit Homerus probari fabu-"lam non poſſe, ſi cantiunculis tantus "vir irretitus teneretur. Scientiam pol-"licentur, quam non erat mirum ſapien-"tiae cupido patria [eſſe] cariorem." *Cicero, loco ſupra ad ver.* 184 *citato.*

Ver. 189 Ὅσ' ἐνὶ Τροίῃ] *Euſtathius* citat, ὅσσ' ἐν Τροίῃ.

Ver. 191 Ἴδμεν δ', ὅσσα γένηται ἐπὶ χθονὶ] Καὶ αἱ Σειρῆνες δὲ ᾄδυσι τῷ Ὀδυσσεῖ τὰ μάλιϛα αὐτὸν τέρψοντα, καὶ τὰ οἰκεῖα τῇ φιλοτιμίᾳ αὐτῦ καὶ πολυμαθείᾳ, λέγυσαι· Ἴσμεν γὰρ φασὶ τά τ' ἄλλα, καὶ ὅσσα γίνεται ἐν χθονὶ πολυβοτείρῃ. *Athenaeus, Lib.* I, *cap.* 12.

Ver.

* Ita *Daviſius* ex editis vetuſtioribus. *Al.* canemus. ** Ita *Daviſius. Al.* regum.

Ὣς φάσαν, ἱεῖσαι ὄπα κάλλιμον· αὐτὰρ ἐμὸν
Ἤθελ' ἀκουέμεναι, λῦσαί τ' ἐκέλευον ἑταίρους,
Ὀφρύσι νευστάζων· οἱ δὲ, προπεσόντες ἔρεσσον·
Αὐτίκα δ' ἀνστάντες Περιμήδης, Εὐρύλοχός τε,
Πλείοσί μ' ἐν δεσμοῖσι δέον, μᾶλλόν τε πίεζευν.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τάσγε παρήλασεν, οὐδ' ἔτ' ἔπειτα
Φθογγῆς Σειρήνων ἠκούομεν, οὐδέ τ' ἀοιδῆς,
Αἶψ' ἀπὸ κηρὸν ἕλοντο ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι,
Ὃν σφιν ἐπ' ὠσὶν ἄλειψ', ἐμέ τ' ἐκ δεσμῶν ἀνέλυσαν.

Sic dixerunt, emittentes vocem dulcem; at meum cor
Volebat audire; ſolvereque *me* iubebam ſocios,
Superciliis innuens; illi autem incumbentes remigabant,
Statim vero ſurgentes Perimedes Eurylochuſque,
Pluribus me in vinculis ligabant, magiſque premebant
Caeterum poſtquam illas praeteriiſſet *Navis*, neque amplius deinde
Vocem Sirenum audiremus, neque cantum;
Continuo ceram ſibi dempſerunt mei dilecti ſocii,
Quam ipſis auribus illeveram; meque ex vinculis reſolverunt.

195 Αὐτίκ' ἀναστάντες] F. A. L. non male. 197 παρήλασαν] R. vid. *not.* 198 φθογγὴν — ἀοιδὴν F. A. L. 200 ἐκ δεσμῶν ἔλυσαν] F. A. L. hinc alii ἀνέλυσαν, ut in ed. R. alii ἐλύσαντο fecere. illud rectum.

Ver. 192 Ἱεῖσαι ὄπα κάλλιμον] Sic apud *Heſiodum*; Παντοίην ὄπ' ἱεῖσαι. *Theogon. ver.* 830.

Ibid. Αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ Ἤθελ' ἀκουέμεναι] Ἐμμελὴς δὲ καὶ χαρίεις ὁ λήθην τινὰ καθ' αὐτοῦ λέγων, ἢ ἄγνοιαν, ἢ φιλοτιμίαν, ἢ πρός τινα μαθήματα καὶ λόγους ἀκρόασιν· ὡς Ὀδυσσεὺς· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ Ἤθελ' ἀκουέμεναι· λῦσαι δ' ἐκέλευον ἑταίρους Ὀφρύσι νευστάζων. *Plutarch. de Sui Laude. Clark.* Vbi ed. Aldi habet νευτάζων. *Ern.*

Ver. 193 Λῦσαί τ' ἐκέλευον] *Schol.* Μαρτυρία τῆς ἡδονῆς, ὅτι καὶ ὁ ἐγκρατέστερος ἥττηται. Ovidius: *His ſua Siſyphides auditis pene reſolvit Corpora; nam ſociis illita cera fuit. Art. Amator.* III, 313. Caeterum *Scholiaſtes* et *Euſtathius*, itemque *Plutarchus* loco ſupra citato, omnes legunt, λῦσαι δ' ἐκέλευον.

Ver. 194 Ὀφρύσι νευστάζων] Οὐδὲ γὰρ ἦν ἄλλως ἀκούεσθαι διὰ τὸ ἄλειμμα τοῦ κηροῦ. *Euſtath.* Vid. ad 192.

Ver. 195 Αὐτίκα δ' ἀνστάντες] *Al.* Αὐτίκ' ἀναστάντες.

Ver. 196 Μᾶλλόν τε πίεζευν] *Al.* μᾶλλόν τ' ἐπίεζον· et μᾶλλον δ' ἐπίεζεν. *Clark.* Vid. ad 174.

Ver. 197 Τάσγε παρήλασεν] Tibullus: *Praeteriitque cita Sirenum littora puppi.* IV, 1, 69.

Ibid. Παρήλασεν] Apud *Euſtathium* παρήλασαν. *Clark.* Sic et ed. R. non male. Intelligendi remiges. *Ern.*

Ver. 198 Φθογγῆς Σειρήνων —, οὐδέ τ' ἀοιδῆς] Dna *Dacier* interpretatur: *Neque inſtrumentorum, quibus Sirenes canebant, ſonum; neque ipſarum voces.* "φθογγὴ" inquit "ſe dit du ſon des inſtruments, "et ἀοιδὴ de la voix. Car de ces Sirenes, "l'une chantoit, l'autre joüoit de la "flute, et la troiſiéme joüoit de la lyre." Verum iſta explicatio ferri non poteſt. Neque enim apud *Homerum* ullo inſtrumento canere dicuntur Sirenes; neque φθογγὴ quicquam aliud quam *vox* ullibi ſignificat. Vide ſupra ad *ι*, 167; et ad *Il.* β', 791; ν', 216; et π', 508. Rectius *Euſtathius*; Ἐν δὲ τῷ, οὐ φθογγῆς ἠκούομεν οὐδὲ ἀοιδῆς, φανερὰ διαφορὰ τῆς τε ἁπλῶς οὕτω φθογγῆς, καὶ τῆς μετὰ τοῦ περιᾴδειν, ἤτοι μέλπειν· ὁποία τις καὶ ἡ ἔμμετρος, καὶ ἡ κατὰ Σειρῆνας. Ἔστι γὰρ ἀοιδὴ φθογγὴ ἐμμελής.

Ibid. Φθογγῆς — ἀοιδῆς] *Al.* Φθογγὴν — ἀοιδήν.

Ver. 199 Αἶψ'] *Al.* Ἆψ.

Ver. 200 Ὃν σφιν ἐπ' ὠσὶν ἄλειψ'] *Euſtathius* in commentario citat, Ὃν σφιν πᾶσιν ἄλειψα.

Ver.

Ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπομεν, αὐτίκ' ἔπειτα
Καπνὸν καὶ μέγα κῦμα ἴδον, καὶ δοῦπον ἄκουσα·
Τῶν δ' ἄρα δεισάντων ἐκ χειρῶν ἔπτατ' ἐρετμά.
Βόμβησεν δ' ἄρα πάντα κατὰ ῥόον· εἴχετο δ' αὐτοῦ
Νηῦς, ἐπεὶ οὐκ ἔτ' ἐρετμὰ προήκεα χερσὶν ἔπειγον.
Αὐτὰρ ἐγὼ, διὰ νηὸς ἰὼν, ὤτρυνον ἑταίρους
Μειλιχίοις ἐπέεσσι παρασταδὸν ἄνδρα ἕκαστον·
Ὦ φίλοι, οὐ γάρ πώ τι κακῶν ἀδαήμονές εἰμεν·
Οὐ μὲν δὴ τόδε μεῖζον ἔπι κακὸν, ἢ ὅτε Κύκλωψ

Sed quando iam inſulam reliquimus, ſtatim deinde
Fumum, et ingentem fluctum vidi, et fragorem audivi.
His autem perculſis, ex manibus exciderunt remi;
Inſonuerunt vero omnes per fluctum; ſiſtebatur autem illic
Navis; quoniam non amplius remos prolixos manibus urgebant.
Aſt ego, per navem profectus, hortabar ſocios
Blandis verbis prope-aſtans virum quemque;
" O amici, non enim haſtenus ullo pacto malorum inexperti ſumus;
" Non quidem iam hoc maius imminet malum, quam cum Cyclops.

204 Ἔσχετο] R. ſic eſt *Euſtath.* 209 ἔπει] F. A. L. vid. *not.*

Ver. 201 Αὐτίκ' ἔπειτα Καπνὸν καὶ μέγα κῦμα ἴδον, καὶ δοῦπον ἄκουσα] Virgil. *Tum procul e fluctu Trinacria cernitur Aetna; Et gemitum ingentem pelagi, pulſataque ſaxa Audimus longe, fractaſque ad littora voces; Exultantque vada, atque aeſtu miſcentur arenae. Aen.* III, 554.

Ver. 202 Δοῦπον ἄκουσα] *Al.* δοῦπον ἄκουσαν.

Ver. 204 Βόμβησεν] *Al.* Βόμβησαν. Vide infra ad *ver.* 238; et ad *Il.* β', 210; δ', 455.

Ibid. Εἴχετο] *Al.* Ἔσχετο.

Ver. 206 Ὤτρυνον ἑταίρους Μειλιχίοις ἐπέεσσι] Virgil. *Dictis moerentia pectora mulcet. Aen.* I, 201.

Ver. 208 Ὦ φίλοι, οὐ γάρ πώ τι κακῶν ἀδαήμονες] Virgil. *O ſocii, (neque enim ignari ſumus ante malorum) O paſſi graviora; dabit Deus his quoque finem. Vos et Scyllaeam rabiem, penituſque ſonantes Acceſtis ſcopulos; vos et Cyclopea ſaxa Experti; revocate animos, moeſtumque timorem Mittite: forſan et haec olim meminiſſe iuvabit. Aen.* I, 202. Quem locum *Macrobius* inter eos recenſens, in quibus *Virgilium Homero* ſuperiorem contendit; "In his quoque verſibus" (inquit) "Maro exſtitit locupletior interpres —. Vlyſſes ad ſocios unam commemoravit aerumnam; hic ad ſperandam praeſentis mali abſolutionem gemini caſus hortatur eventu. Deinde "ille obſcurius dixit, Καί που τῶνδε μνήσεσθαι ὀΐω· hic apertius; *Forſan et haec olim meminiſſe iuvabit.* Sed et hoc quod "veſter adiecit ſolatii fortioris eſt: ſuos "enim non tantum exemplo evadendi, "ſed et ſpe futurae felicitatis animavit, "per hos labores non ſolum ſedes quietas, ſed et regna promittens." *Saturnal. Lib.* V, *cap.* II. Ἐν δὲ τῷ, Ὦ φίλοι, λείπει τὸ εἰπών· συντροχασθέντος τοῦ λόγου τῷ τε καιρῷ καὶ τῇ τοῦ λαλοῦντος Ὀδυσσέως σπουδῇ. *Euſtath.* Vide ad *Il.* ζ, 348.

Ibid. Οὐ γάρ πω τι κακῶν] Ὅρα δὲ καὶ ὅτι ἀρξάμενος καὶ νῦν ἀπὸ τοῦ γὰρ, μετὰ πέντε στίχους τὸ τῆς ἐννοίας ἀποδίδωσι κρέμασμα ἐν τῷ, Νῦν δ' ἄγετε· ὃ δὴ σύνηθες Ὁμήρῳ, καθὰ καὶ πρὸ ὀλίγου δεδήλωται. *Euſtath.* Vide ſupra ad κ', 190. Verum (ut opinor) vocula γὰρ hoc in loco refertur ad id quod eleganter reticetur: *Ne animo penitus concidite; nequaquam ENIM etc.*

Ver. 209 Οὐ μὲν δὴ τόδε μεῖζον ἔπι κακὸν] *Barneſius* hoc in loco pro ἔπι legi poſſe coniicit ἔπει· Quin *Cicero ad Atticum, Lib.* VII, *Epiſt.* 6, citat Οὐ γὰρ ἂν τόδε μεῖζον ἔπει κακόν· Sed vide ad *Il.* δ', 202. *Al.* Οὐ μὲν δὴ τόδε μεῖζον ἔτι κακὸν, *etc. Clark.* Ἔπει et ἔπι etiam *Euſtathii* temporibus fuit in libris. Τινὰ μὲν ἀντίγραφα κατὰ ῥῆμα προφέρουσιν, ἵνα λέγῃ, ὡς μεῖζον ἀμφίπει κακὸν, τινὰ δὲ πρόθεσιν ἔχει, ἔπι ἀντὶ τοῦ ἔπεστι. p. 1719. 16. *Ern.*

Ver.

Εἴλει ἐνὶ σπῆϊ γλαφυρῷ κρατερῆφι βίηφιν·
Ἀλλὰ καὶ ἔνθεν ἐμῇ ἀρετῇ, βουλῇ τε, νόῳ τε,
Ἐκφύγομεν· καί που τῶνδε μνήσεσθαι ὀΐω.
Νῦν δ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες.
Ὑμεῖς μὲν κώπησιν ἁλὸς ῥηγμῖνα βαθεῖαν
Τύπτετε κληΐδεσσιν ἐφήμενοι, αἴ κε ποθι Ζεὺς
Δώῃ τόνδε γ' ὄλεθρον ὑπεκφυγέειν καὶ ἀλύξαι.
Σοὶ δὲ, κυβερνῆθ', ὧδ' ἐπιτέλλομαι, (ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
Βάλλευ, ἐπεὶ νηὸς γλαφυρῆς οἰήϊα νωμᾷς·)
Τούτου μὲν καπνοῦ καὶ κύματος ἐκτὸς ἔεργε
Νῆα· σὺ δὲ σκοπέλου ἐπιμαίεο, μή σε λάθῃσι

" Claudebat *nos* in ſpelunca cava, forti vi.
" Sed et illinc mea virtute, conſilioque, prudentiaque
" Effugimus; et aliquando horum recordaturos *vos puto*.
" Nunc vero agite; quemadmodum ego dixero, pareamus omnes;
" Vos quidem remis maris fluctus profundos
" Verberate, tranſtris inſidentes; ſi forte Iupiter
" Det hanc ſaltem mortem effugere et evitare.
" Tibi vero, gubernator, hoc praecipio; (ſed in animo
" Reconde, quoniam navis cavae gubernacula regis:)
" Hunc quidem fumum et fluctum extra dirige
" Navem; tu autem ſcopulum obſerva, ne te lateat

210 Βίηφι] edd. vett. *Euſtath.* male. 216 ὑπεκπροφυγ.] F. A. L. quod uſitatum *Homero*, ut ſupra 113 et alibi. 218 Βάλευ] A. I. ſic et *Euſtath.*

Ver. 210 Κρατερῆφι βίηφιν] Vide ad *Il.* ν́, 588. Τὸ δὲ κρατερῆφι βίηφι σύγκρισιν ὑπολαλεῖ βίας καὶ φρονήσεως· οἱονεὶ λέγοντος Ὀδυσσέως, ὅτι Κύκλωψ μὲν βίαν εἶχε καθ' ἡμῶν, ἐγὼ δὲ νόῳ περιγενόμην. *Euſtath.* Vide ad *ver.* 211. Caeterum *Plutarchus*, loco infra ad *ver.* 211. citato, legit κρατερῇ γε βίηφι. *Clark.* Apud *Plutarchum* l. c. in ed. Ald. *eſt* etiam εἴλει. Non dicendum erat, *Plutarchum* legiſſe βίηφι, ſed in eius *libello* ſic edi. In talibus propter ignorationem legis eorum uſurpandorum *mira* in libris ſcriptis et editis licentia eſt. Caeterum vid. Var. Lect. *Ern.*

Ver. 211. Ἐμῇ ἀρετῇ, βουλῇ τε, νόῳ τε] Οὐ μόνον ἐστὶ τοὺς θρασυνομένους καταστορέσαι καὶ ποιῆσαι ταπεινοτέρους, ἀλλὰ καὶ τοὺς περιφόβους καὶ καταπλῆγας ἐξᾶραι πάλιν καὶ παρορμῆσαι, χρησάμενον ἐν δέοντι μεγαλαυχίᾳ —. Καὶ τοῦτο δὲ ἔοικε συνιδεῖν Ὅμηρος· τὸν γὰρ Ὀδυσσέα πεποίηκεν, ἀποδειλιώντων τῶν ἑταίρων πρὸς τὸν ψόφον καὶ τὸν κλύδωνα τὸν περὶ τὴν Χάρυβδιν, ἀναμιμνήσκοντα τῆς αὐτοῦ δεινότητος καὶ ἀνδρείας· — Ἀλλὰ καὶ ἔνθεν ἐμῇ ἀρετῇ, βουλῇ τε, νόῳ τε, Ἐκφύγομεν. Οὐ γάρ ἐστι δημαγωγοῦντος, οὐδὲ σοφιστιῶντος ὁ τοιοῦτος ἔπαινος, οὐδὲ κρότον οὐδὲ ποππυσμὸν αἰτοῦντος, ἀλλὰ τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν ἐπιστήμην ἐνέχυρον τοῦ θαῤῥεῖν τοῖς φίλοις διδόντος. Μέγα γὰρ ἐν καιροῖς ἐπισφαλέσι πρὸς σωτηρίαν, δόξα καὶ πίστις ἀνδρὸς ἡγεμονικὴν ἐμπειρίαν καὶ δύναμιν ἔχοντος. *Plutarch. De Sui Laude.*

Ver. 214 Ὑμεῖς μὲν κώπησιν] Virgil. *Eripite, o ſocii, pariterque inſurgite remis. Aen.* III, 560.

Ver. 216 Ὑπεκφυγέειν] *Al.* ὑπεκπροφυγεῖν.

Ver. 217 Ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ Βάλλευ] Virgil. *Tu condita mente teneto. Aen.* III, 388.

Ver. 219 Τούτου μὲν καπνοῦ καὶ κύματος] Δεῖ τὸν στοχαζόμενον τοῦ μέσου, πρῶτον μὲν ἀποχωρεῖν τοῦ μᾶλλον ἐναντίου· καθάπερ καὶ ἡ Καλυψὼ παραινεῖ τὸ, — τοῦ μὲν καπνοῦ καὶ κύματος ἐκτὸς ἔεργε Νῆα. *Ariſtot. Ethic. Nicomach. Lib.* II, *cap.* 9. Vbi notandum, ſermonem hunc *Vlyſſis* ab *Ariſtotele*, memoriter fortaſſe citatum, *Calypſo* tribui. Caeterum *Clemens Alexandrinus*, *Admonit. ad Gentes haud longe a fine*, citat, Κείνου μὲν καπνοῦ etc.

Ver. 220 Σκοπέλου] *Al.* σκοπέλων.

Ver.

Κεῖσ' ἐξορμήσασα, καὶ ἐς κακὸν ἄμμε βάλησθα.
Ὣς ἐφάμην· οἱ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο.
Σκύλλην δ' οὐκέτ' ἐμυθεόμην, ἄπρηκτον ἀνίην,
Μήπως μοι δείσαντες ἀπολλήξειαν ἑταῖροι
Εἰρεσίης, ἐντὸς δὲ πυκα οιεν σφέας αὐτούς.
Καὶ τότε δὴ Κίρκης μὲν ἐφημοσύνης ἀλεγεινῆς
Λανθανόμην, ἐπεὶ οὔτι μ' ἀνώγει θωρήσσεσθαι·
Αὐτὰρ ἐγὼ καταδὺς κλυτὰ τεύχεα, καὶ δύο δοῦρε
Μάκρ' ἐν χερσὶν ἑλὼν, εἰς ἴκρια νηὸς ἔβαινον
Πρώρης· ἔνθεν γάρ μιν ἐδέγμην πρῶτα φανεῖσθαι
Σκύλλην πετραίην, ἥ μοι φέρε πῆμ' ἑτάροισιν.
Οὐδέ πη ἀθρῆσαι δυνάμην· ἔκαμον δέ μοι ὄσσε
Πάντη παπταίνοντι πρὸς ἠεροειδέα πέτρην.
Ἡμεῖς δὲ στεινωπὸν ἀνεπλέομεν γοόωντες·
Ἔνθεν μὲν γὰρ Σκύλλ', ἑτέρωθι δὲ δῖα Χάρυβδις

« Illinc evagata, et in malum nos conjicias.
Sic dixi: illi vero celeriter meis verbis paruerunt.
Scyllam autem nondum commemorabam immedicabile damnum;
Ne quodammodo veriti ceſſarent ſocii
A-remigando, intraque conſtiparent ſeipſos.
Et tum ſane Circes quidem mandati triſtis
Obliviſcebar, quoniam neutiquam me iuſſit armari:
Aſt ego indutus inclyta arma, et duabus haſtis
Longis in manus ſumptis, ad tabulata navis conſcendebam
Prorae; inde enim ipſam expectabam primum apparituram
Scyllam petroſam, quae mihi ferebat damnum ſociis.
Nec uſquam videre potui; laſſati autem erant mihi oculi
Vndique circumſpectanti ad obſcuram petram.
Nos vero anguſtum-locum tranſibamus lugentes;
Ab altera etenim parte Scylla, ab-altera autem gravis Charybdis

224 Ἀπολλήξειαν] F. A. 1, ſive ut altera ſyllaba in ... producatur, ut in ἀποτιμ. et ſimilibus, de quibus iam notatum, ſive, ut pronunciando duplicetur antiquo more ſcribendi, ut ante in βάλλεν. 234 ἡμεῖς μὲν] eaed. at Euſtath. δὲ.

Ver. 221 Ἄμμε βάλησθα] Vide ſupra ad ι, 404.

Ver. 222 Οἱ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο] Virgil. *Haud minus ac iuſſi faciunt. Aen.* III, 561.

Ver. 223 Ἄπρηκτον ἀνίην] Τουτέστι καθ' ἧς οὐκ ἦν τι πρᾶξαι καὶ μηχανήσασθαι. *Euſtath.*

Ver. 224 Ἀπολλήξειαν] Vid. Var. Lect. *Ern.*

Ver. 225 Πυκάζοιεν] Κρύπτοιεν, σκέπτοιεν (immo σκέποιεν) *Euſtath.* p. 1719. 24. *Ern.*

Ver. 226 Καὶ τότε δὴ] *Al.* Καὶ τότ' ἐγώ.

Ibid. Κίρκης μὲν ἐφημοσύνης ἀλεγεινῆς Λανθανόμην] Vide ſupra ad *ver.* 192; item ad λ', 101.

Ver. 227 Ἐπεὶ οὔτι μ' ἀνώγει θωρήσσεσθαι] Supra *ver.* 120, 121.

Ver. 228 Δύο δοῦρε Μάκρ' ἐν χερσὶν ἑλὼν] Virgil. *Bina manu lato criſpans haſtilia ferro. Aen.* I, 317; XII, 165.

Ver. 229 Ἴκρια] Τὰ καταστρώματα τῆς νεώς. *Schol.*

Ver. 234 Ἡμεῖς δὲ] *Al.* Ἡμεῖς μέν.

Ver. 235 Ἔνθεν μὲν γὰρ Σκύλλ', ἑτέρωθι δὲ δῖα Χάρυβδις] *Al.* Ἔνθεν γὰρ Σκύλλη] Virgil. *Dextrum Scylla latus, laevum implacata Charybdis Obſidet. Aen.* III, 420. Ovidius: *Scylla latus dextrum, laevum irrequieta Charybdis Infeſtant. Metam.* XIII, 730. Tibullus: *Illum inter geminae nantem*

Δεινὸν ἀνεῤῥοίβδησε θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ.
Ἤτοι ὅτ' ἐξεμέσειε, λέβης ὣς ἐν πυρὶ πολλῷ,
Πᾶσ' ἀναμορμύρεσκε κυκωμένη· ὑψόσε δ' ἄχνη
Ἄκροισι σκοπέλοισιν ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἔπιπτεν·
Ἀλλ' ὅτ' ἀναβρόξειε θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ,
Πᾶσ' ἔντοσθε φάνεσκε κυκωμένη· ἀμφὶ δὲ πέτρη
Δεινὸν ἐβεβρύχει· ὑπένερθε δὲ γαῖα φάνεσκε
Ψάμμῳ κυανέη· τοὺς δὲ χλωρὸν δέος ᾕρει,
Ἡμεῖς μὲν πρὸς τήνδ' ἴδομεν, δείσαντες ὄλεθρον·
Τόφρα δέ μοι Σκύλλη γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἑταίρους
Ἓξ ἕλεθ', οἳ χερσίν τε βίηφί τε φέρτεροι ἦσαν.

Horrendum abſorbuit maris ſalſam aquam.
Vtique cum evomeret, lebes ſicut in igne multo,
Tota immurmurabat conturbata; in altum autem aſpergo
Summis ſcopulis utriſque incidebat:
Sed cum abſorberet maris ſalſam aquam,
Tota intus apparebat commota; circum vero petram
Horrendum reſonabat: infra autem terra apparebat
Arena caerulea: illos vero pallidus timor cepit.
Nos quidem ad hanc aſpiciebamus, veriti interitum;
Interea autem mihi Scylla cava ex navi ſocios
Sex abſtulit, qui manibuſque viribuſque optimi erant.

245 Κοιλῆς ἐκ νηὸς] R. *Euſtath.* videtur eſſe gloſſa γλαφυρῆς. *Heſych.* γλαφυραὶ, κοῖλαι, βαθεῖαι de navibus. 246 φέρτατοι] F. A. L.

nantem confinia mortis, Nec Scyllae ſaevo conterruit impetus ore, Quum canibus rapidas inter freta ſerperet undas: Nec violenta ſuo conſumſit more Charybdis, Vel ſi ſublimis fluctu conſurgeret imo, Vel ſi interrupto nudaret gurgite pontum. IV, 1, 70. Porro *Scaliger Virgilium*, loco iam ſupra citato, *Homero* ſuperiorem contendens; "*Quanto* vero" inquit "melius impacata, [apud *Virgilium im*-"*placata*] quam *dira*? Quid enim divinum "in monſtro?" *Poëtic. Lib.* V, *cap.* 3. Sed vide ſupra ad *ver.* 104.

Ver. 236, 237 Δεινὸν ἀνεῤῥοίβδησε — ἐξεμέσειε] Ovidius: *Vorat haec raptas, revomitque carinas. Ibid. ver.* 731. Vide ſupra ad *ver.* 105. Porro hinc (notante *Duporto, in Gnomologia* ad hunc *Homeri* locum) *Charybdis* in proverbium ceſſit, ad rapinam ſive voracitatem inſatiabilem denotandam. Πάνθ', ὅσα περ ἐκτήσατο, — καταπεκύβευκε, καὶ καταπεπόρνευκε, καὶ καταβέβρωκεν, καὶ καταπέπωκεν, ὥσπερ ἡ Χάρυβδις. *Cicero de Antonio, apud Dion. Caſſ. Lib.* XLV. Quae Charybdis tam vorax? *Cic. de eodem Antonio, Orat. Philippic.* II, §. 27. *Quanta laboras in Charybdi?* Horat. *Carm. Lib.* I, *Od.* XXVII, *ver.* 19. Caeterum vocem ἀνεῤῥοίβδησε hoc in loco exponit *Scholiaſtes*, ἀνηκόντισεν, Quem recte reprehendit *Euſtathius*: τὸ δὲ ἀνεῤῥοίβδησεν, ἀνηκόντισεν ἑρμηνεύουσί τινες τῶν Παλαιῶν· ἴσως δὲ οὐ καλῶς, διὰ τὰ προῤῥηθέντα, ἐν οἷς ὁ Ποιητὴς τὸ μὲν ἐξακοντίζεσθαι τὸ τοιοῦτον ὕδωρ ἀνιέναι εἶπεν, ἀναῤῥοιβδεῖν δὲ τὸ καταπίνεσθαι. (ſupra *ver.* 105.)

Ver. 238, 240, 242 Ἀναμορμύρεσκε — ἀναβρόξειε — ἐβεβρύχει] Καὶ ἡ ἐξ ὀνοματοποιιῶν τραχυφωνία σεμνῶς καὶ δεινῶς ἐπιτετήδευται διὰ τοῦ ἀναῤῥοιβδεῖν, καὶ μορμύρειν, καὶ ἀναβρόχειν, καὶ βεβρυχέναι, καὶ τῶν λοιπῶν. *Euſtath.* Vide ad *Il.* δ', 455.

Ver. 244 Ἴδομεν] *Al.* ἴομεν.

Ver. 245 Τόφρα δέ μοι Σκύλλη γλαφυρῆς ἐκ νηὸς] Virgil. *Scyllam Niſi, quam fama ſecuta eſt, Candida ſuccinctam latrantibus inguina monſtris, Dulichias vexaſſe rates, et gurgite in alto Ah timidos nautas canibus laceraſſe marinis. Eclog.* VI, 74.

Ibid. Γλαφυρῆς ἐκ νηὸς] *Al.* κοίλης ἐκ νηός.

Ver. 246 Οἳ χερσίν τε βίηφί τε φέρτεροι ἦσαν] Πάντες ἐπαινοῦμεν τοὺς τελευτήσαντας. *Schol.*

Ibid. φέρτεροι] *Al.* φέρτατοι.

Ver.

Σκεψάμενος δ' ἐς νῆα θοὴν ἅμα καὶ μεθ' ἑταίρους,
Ἤδη τῶν ἐνόησα πόδας, καὶ χεῖρας ὕπερθεν,
Ὑψόσ' ἀειρομένων· ἐμὲ δὲ φθεγγόντο καλεῦντες
Ἐξονομακλήδην, τότε γ' ὕςατον, ἀχνύμενοι κῆρ.
Ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προβόλῳ ἁλιεὺς περιμήκεϊ ῥάβδῳ
Ἰχθύσι τοῖς ὀλίγοισι δόλον κατὰ εἴδατα βάλλων,
Ἐς πόντον προΐησι βοὸς κέρας ἀγραύλοιο,
Ἀσπαίροντα δ' ἔπειτα λαβὼν ἔῤῥιψε θύραζε·
Ὡς οἵγ' ἀσπαίροντες ἀείροντο προτὶ πέτρας·
Αὐτοῦ δ' εἰνὶ θύρῃσι κατήσθιε κεκλήγοντας,
Χεῖρας ἐμοὶ ὀρέγοντας ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι.
Οἴκτιςον δὴ κεῖνο ἐμοῖς ἴδον ὀφθαλμοῖσι
Πάντων, ὅσσ' ἐμόγησα, πόρους ἁλὸς ἐξερεείνων.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πέτρας φύγομεν, δεινήν τε Χάρυβδιν,
Σκύλλην τ', αὐτίκ' ἔπειτα θεοῦ ἐς ἀμύμονα νῆσον
Ἱκόμεθ'· ἔνθα δ' ἔσαν καλαὶ βόες εὐρυμέτωποι,

Conſpicatus autem in navem velocem ſimulque ad ſocios,
Jam horum animadverti pedes et manus ſuperne
In altum ſublatorum; me vero compellabant vocantes
Nominatim, tunc ſane poſtremo, dolentes corde.
Quemadmodum autem cum in ſcopulo-proiecto piſcator praelonga virga
Piſcibus minutis per dolum eſcam obiiciens,
In pontum demittit bovis cornu agreſtis,
Palpitantemque deinde correptum proiicit foras:
Sic illi palpitantes tollebantur ad petras:
Illic autem pro foribus devorabat exclamantes,
Manus mihi porrigentes in gravi calamitate.
Miſerabiliſſimum demum illud meis vidi oculis
Omnium, quaecunque paſſus ſum, vada maris perluſtrans.
Caeterum poſtquam petras effugiſſemus, horrendamque Charybdim,
Scyllamque; ſtatim deinde dei ad eximiam inſulam
Pervenimus: ibi autem erant pulchrae boves latis-frontibus;

255 Ποτὶ] edd. vett.

Ver. 250 Τότε γ' ὕςατον] *Al.* τότ' ἐς ὕςατον.

Ver. 252 Ἰχθύσι τοῖς ὀλίγοισι δόλον κατὰ εἴδατα βάλλων] Mire haec explicat *Scholiaſtes:* Τοῖς μικροῖς (inquit) τοὺς μεγάλους κυνηγοῦσι. Quem ſenſum neque ipſa omnino ferunt verba; et, ſi ferre poſſent, iſta tamen ratione periiſſet tota fere comparationis vis: nam, ut recte *Euſtathius,* Παραβολικῶς δηλῶν ὁ Ποιητὴς ὅπως ῥᾷον ἡ Σκύλλα τοὺς τοῦ Ὀδυσσέως ἑταίρους ἄνω ἤγαγε ταῖς περιμήκεσι δειραῖς, φησίν· Ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προβόλῳ ἁλιεὺς περιμήκεϊ ῥάβδῳ Ἰχθύσιν οὐ μεγάλοις τισὶν ἀλλὰ τοῖς ὀλίγοισι δόλον κατὰ εἴδατα βάλλων, etc.

Ver. 253 Βοὸς κέρας] Ἤτοι τὴν τρίχα λέγει, ἢ τὸ ἐπικείμενον τῇ ὁρμιᾷ κέρας· ἐπὶ κέρατος γὰρ ἡ ὁρμιὰ τρίχει πλεκομένη, καὶ ἀνελκομένη. Εἰώθασι δὲ οἱ ἁλιεῖς μεταξὺ τοῦ ἀγκίστρου καὶ τῆς σπάρτου, κέρας βόειον προσάπτειν, ἵνα καταπιόντες τὸ ἄγκιστρον οἱ ἰχθύες, μὴ τρώγωσι τὴν σπάρτον. *Schol.* Vide ad *Il.* ώ, 80.

Ver. 255 Προτὶ] Ita *Barneſius,* et MS. a *Tho. Bentleio* collatus. *Al.* ποτί.

Ver. 256 Κεκλήγοντας] Vide ad *Il.* β', 314; et γ', 31.

Ver. 259 Πόρους ἁλὸς] Τὸν δὲ πόρον κυρίως μὲν ἐπὶ τῆς τοῦ ὕδατος τάττει πορείας, λέγων· ὅσσ' ἐμόγησα, πόρους ἁλὸς ἐξερεείνων. *Porphyr.* *Quaeſt. Homeric.* I.

Ver. 262 Ἔνθα δ' ἔσαν καλαὶ βόες] Virgil.

Πολλὰ δὲ ἴφια μῆλ' ὑπερίονος Ἠελίοιο
Δὴ τότ' ἐγὼ, ἔτι πόντῳ ἐὼν ἐν νηῒ μελαίνῃ,
Μυκηθμοῦ τ' ἤκουσα βοῶν αὐλιζομενάων,
Οἰῶν τε βληχήν· καί μοι ἔπος ἔμπεσε θυμῷ
Μάντιος ἀλαοῦ, Θηβαίου Τειρεσίαο,
Κίρκης τ' Αἰαίης, ἥ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλε,
Νῆσον ἀλεύασθαι τερψιμβρότου Ἠελίοιο.
Δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάροισι μετηύδων, ἀχνύμενος κῆρ·
Κέκλυτέ μευ μύθων, κακά περ πάσχοντες, ἑταῖροι,
Ὄφρ' ὑμῖν εἴπω μαντήϊα Τειρεσίαο,
Κίρκης τ' Αἰαίης, ἥ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλε,
Νῆσον ἀλεύασθαι τερψιμβρότου Ἠελίοιο·
Ἔνθα γὰρ αἰνότατον κακὸν ἔμμεναι ἄμμιν ἔφασκεν.
Ἀλλὰ παρὲξ τὴν νῆσον ἐλαύνετε νῆα μέλαιναν.
Ὣς ἐφάμην· τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ.
Αὐτίκα δ' Εὐρύλοχος στυγερῷ μ' ἠμείβετο μύθῳ·
Σχέτλιός εἰς, Ὀδυσεῦ· πέρι τοι μένος, οὐδέ τι γυῖα

Multaeque pingues pecudes ſublimis Solis,
Tum vero ego adhuc in-mari cum-eſſem in navi nigra,
Mugitumque audivi boum ſtabulantium,
Oviumque balatum; et mihi ſermo incidit animo
Vatis caeci Thebani Tireſiae,
Circeſque Aeaeae, quae mihi plurimum praecipiebat,
Inſulam ut-vitarem homines-oblectantis Solis:
Tum vero ego ſocios alloquebar, dolentes corde;
" Audite meos ſermones, mala quamvis patientes, ſocii,
" Vt vobis dicam vaticinia Tireſiae,
" Circeſque Aeaeae, quae mihi plurimum praecipiebat,
" Inſulam ut-vitarem homines-oblectantis Solis:
" Ibi enim graviſſimum malum fore nobis dicebat.
" Sed praeter inſulam agite navem nigram.
Sic dixi: illis autem confractum eſt charum cor.
Statim vero Eurylochus moleſto mihi reſpondit ſermone;
" Crudelis es, Vlyſſes; abundat tibi robur, neque omnino membris

265. τ'] omittit R. non bene, ut nec A. 1. τε v. ſq. 269 φαεσιμβρότου] F. A. L. 275 ἔφησεν] F. L. 277 τοῖσι] eaed. et A. quae et δὲ male omittunt cum L. 278 μ'] abeſt R. male.

gil. *Hae ubi delati portus intravimus, ecce Laeta boum paſſim campis armenta videmus, Caprigenumque pecus, nullo cuſtode, per herbas. Aen.* III, 219. Vide ſupra ad ver. 127.

Ver. 264 Ἔτι πόντῳ ἐὼν] *Al.* ἐνὶ πόντῳ ἐών.

Ver. 267 Μάντιος ἀλαοῦ] Vide ſupra ad κ', 493.

Ver. 268 et 273 Ἥ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλε] *Al.* οἵ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλον.

Ver. 269 et 274 Τερψιμβρότου] *Al.* φαεσιμβρότου.

Ver. 271 et 340 Κακά περ πάσχοντες, ἑταῖροι] Virgil. *O paſſi graviora. Aen.* I, 203. Horat. *O fortes, peioraque paſſi Mecum ſaepe viri. Carm.* I, VII, 30.

Ver. 275 Ἔφασκεν] *Al.* ἔφασκον. *Al.* ἔφησεν, et ἔφησαν.

Ver.

Κάμνεις· ἦ ῥά νυ σοί γε σιδήρεα πάντα τέτυκται,
Ὅς ῥ' ἑτάρους, καμάτῳ ἀδδηκότας, ἠδὲ καὶ ὕπνῳ,
Οὐκ ἐάας γαίης ἐπιβήμεναι· ἔνθα κεν αὖτε
Νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ λαρὸν τετυκοίμεθα δόρπον·
Ἀλλ' αὔτως διὰ νύκτα θοὴν ἀλάλησθαι ἄνωγας,
Νήσου ἀποπλαγχθέντας ἐν ἠεροειδεῖ πόντῳ.
Ἐκ νυκτῶν δ' ἄνεμοι χαλεποί, δηλήματα νηῶν,
Γίνονται· πῆ κέν τις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον,
Ἤν πως ἐξαπίνης ἔλθῃ ἀνέμοιο θύελλα,
Ἢ Νότου, ἢ Ζεφύροιο δυσαέος, οἵ τε μάλιστα
Νῆα διαῤῥαίουσι, θεῶν ἀέκητι ἀνάκτων;
Ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ,
Δόρπον θ' ὁπλισόμεσθα, θοῇ παρὰ νηῒ μένοντες·
Ἠῶθεν δ' ἀναβάντες ἐνήσομεν εὐρέϊ πόντῳ.

" Defatigaris: profecto utique tibi omnia ferrea ſunt;
" Qui ſcilicet ſocios, labore defatigatos, atque etiam ſomno *domitos*,
" Non ſinis terram conſcendere; ubi demum
" Inſula in circumflua lautam paremus coenam:
" Sed temere per noctem celerem errare iubes
" Ab inſula divagatos in oſcuro ponto.
" Ex noctibus autem venti graves, pernicies navium
" Oriuntur: qua quis effugerit ſaevum exitium;
" Si forte repente ingruerit venti procella,
" Aut Noti, aut Zephyri graviter-ſpirantis, qui utique potiſſimum
" Navem diſperdant, diis regibus invitis?
" Verum ſane nunc quidem pareamus nocti nigrae,
" Coenamque apparemus, celerem apud navem manentes:
" Mane autem conſcenſa-*navi*, intremus latum pontum.

281 Ὅς ἑτάρους] R. ἀδηκότας] edd. vett.

Ver. 281 Ὅς ῥ' ἑτάρους] *Qui ſcilicet.* *Al.* Ὅς ἑτάρους.

Ibid. Καμάτῳ ἀδδηκότας, ἠδὲ καὶ ὕπνῳ] Ὅτι ἐν τῷ, ἑταίρους καμάτῳ ἀδηκότας, ἠδὲ ὕπνῳ, κάματον μὲν λέγει τὸν ἤδη γενόμενον, ὕπνον δὲ τὸν μὴ γεγονότα, ἤγουν οὗ ἐστέρηνται οἱ τοῦ Ὀδυσσέως φίλοι. Διὸ καὶ ἀδηκότες εἰσὶν — διά τε τὸν κάματον, καὶ διὰ τὸ ἐστερῆσθαι ὕπνου. *Euſtath.* Quam interpretationem ſecutus *Barneſius*, vertit *labore defatigatos, atque etiam ſomni carentia.* Minus recte. Nam ut per ὕπνος intelligatur ἀϋπνία, ſive ὁ μὴ γεγονὼς ὕπνος, mire videtur inficetum. Simplicius multo interpreteris, *Labore defatigatos, ſomnoque oppreſſos.* Sic infra ν', 119. Κὰδ δ' ἄρ' ἐπὶ ψαμάθῳ ἔθεσαν δεδμημένον ὕπνῳ. Et *ver.* 282; Ἔνθ' ἐμὲ μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπήλυθε κεκμηῶτα. Vide ſupra ad ζ', 2.

Ibid. Ἀδδηκότας] Ita ex *Il.* κ', 98, 399, et 471, edidit *Barneſius.* *Al.* ἀδηκότας. *Clark.* Sed et ibi non ſatis conſtantes libri. vid. ad 399. recte tamen *Barneſius* ſic edidit, ut pronunciari debet. *Ern.*

Ver. 284 Διὰ νύκτα θοὴν] *Al.* νύκτ' ὀλοήν. Caeterum vocem θοὴν mire explicat *Heraclides Ponticus*: Ἡ τε θοὰ νὺξ (inquit) οὐκ ἄλλο τι σημαίνει πλὴν τὸ σφαιροειδὲς ὅλου τοῦ κόσμου σχῆμα. Τὸν γὰρ αὐτὸν Ἡλίῳ δρόμον ἡ νὺξ ἀνύει· καὶ πᾶς ὁ καταλειφθεὶς ὑπ' ἐκείνου τόπος, εὐθὺς ὑπὸ σκιότητος ἐκμελαίνεται.

Ver. 287, 288 Ὑπεκφύγοι — ἔλθῃ] Apud *Euſtathium*, ὑπεκφύγῃ — ἔλθοι.

Ver. 289 Οἵ τε] *Qui utique.* *Qui videlicet.*

Ver. 290 Διαῤῥαίουσι] Codices nonnulli, διαῤῥαίσουσι. Minus recte.

Ver. 291 Νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ, Δόρπον θ' ὁπλισόμεσθα] Virgil. *Nunc adeo, melior quoniam pars acta diei; Quod ſupereſt, laeti bene geſtis corpora rebus Procurate viri.* *Aen.* IX, 156.

Ver. 293 et 201 Ἀναβάντες] *Al.* ἀμβάντες.

Ὣς ἔφατ' Εὐρύλοχος· ἐπὶ δ' ᾔνεον ἄλλοι ἑταῖροι.
Καὶ τότε δὴ γίνωσκον, ὃ δὴ κακὰ μήδετο δαίμων.
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
Εὐρύλοχ', ἦ μάλα δή με βιάζετε μοῦνον ἐόντα·
Ἀλλ' ἄγε νῦν μοι πάντες ὀμόσσατε καρτερὸν ὅρκον,
Εἴ κέ τιν' ἠὲ βοῶν ἀγέλην, ἢ πῶϋ μέγ' οἰῶν
Εὕρωμεν, μήπου τις, ἀτασθαλίῃσι κακῇσιν,
Ἢ βοῦν, ἤ ἔτι μῆλον, ἀποκτάνῃ. ἀλλὰ ἕκηλοι
Ἐσθίετε βρώμην, τὴν ἀθανάτη πόρε Κίρκη.
Ὣς ἐφάμην· οἱ δ' αὐτίκ' ἀπώμνυον, ὡς ἐκέλευον.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσάν τε, τελεύτησάν τε τὸν ὅρκον,
Στήσαμεν ἐν λιμένι γλαφυρῷ εὐεργέα νῆα,
Ἄγχ' ὕδατος γλυκεροῖο· καὶ ἐξαπέβησαν ἑταῖροι
Νηός, ἔπειτα δὲ δόρπον ἐπισταμένως τετύκοντο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Μνησάμενοι δὴ ἔπειτα φίλους ἔκλαιον ἑταίρους,
Οὓς ἔφαγε Σκύλλη, γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἑλοῦσα·
Κλαιόντεσσι δὲ τοῖσιν ἐπήλυθε νήδυμος ὕπνος.

Sic dixit Eurylochus; comprobarunt autem alii ſocii.
Et tunc demum agnoſcebam, quod iam mala moliretur deus:
Et ipſum compellans, verba alata dixi;
« Euryloche, profecto valde iam me urgetis, ſolus cum-ſim:
« Sed age, nunc mihi omnes iurate firmum iuſiurandum;
« Siquod boum armentum, aut gregem magnum ovium
« Inveniamus, nullo-pacto quis inſipientia mala
« Aut bovem, aut etiam pecudem, occidat: ſed quieti
« Comedite cibum, quem immortalis praebuit Circe.
Sic dixi: illi autem protinus iurabant, ut iuſſi.
At poſtquam iuraſſent, perfeciſſentque iuſiurandum,
Conſtituimus in portu cavo fabrefactam navem,
Prope aquam dulcem; et egreſſi ſunt ſocii
E-navi; deinde autem coenam ſcite apparatunt.
Caeterum poſtquam potus et cibi deſiderium exemiſſent,
Recordati deinde charos flebant ſocios,
Quos devoraverat Scylla, cava ex navi ereptos:
Flentibus autem iis ſupervenit dulcis ſomnus.

Ver. 294 Ὣς ἔφατ' Εὐρύλοχος· ἐπὶ δ' ᾔνεον ἄλλοι ἑταῖροι] Virgil. *Dixerat haec; unoque omnes eadem ore fremebant. Aen.* XI, 132.

Ver. 298 Ἄγε νῦν] *Al.* ἄγε δή.

Ver. 301 Ἢ ἔτι] *Al.* ἠέ τι.

Ver. 304 Ῥ'] *Vt dictum eſt.*

Ver. 306 Καὶ ἐξαπέβησαν ἑταῖροι] « Quid « eſt aliud, ſocios navim in patriam ten- « dentem egreſſos, Vlyxis in patriam fe- « ſtinantis, et viae peragendae ſemper « inſtantis reminiſci noluiſſe, quam in « vita huius ſeculi voluptatem illectri- « cem ſaluti praetuliſſe.» *Budaeus de Aſſe, Lib.* V.

Ver. 308, 309 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος — Μνησάμενοι δὴ ἔπειτα φίλους] Virgil. *Poſtquam exempta fames epulis, menſaeque remotae, Amiſſos longo ſocios ſermone requirunt. Aen.* I, 220. Ovid. *Amiſſa ſociorum parte, dolentes Multaque conqueſti, Metam.* XIV, 242.

Ver. 309 Δὴ ἔπειτα] Vide ſupra ad ά, 290.

Ver.

Ἦμος δὲ τρίχα νυκτὸς ἔην, μετὰ δ' ἄστρα βεβήκει,
Ὦρσεν ἐπὶ ζαῆν ἄνεμον νεφεληγερέτα Ζεὺς
Λαίλαπι θεσπεσίῃ, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψε
Γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Νῆα μὲν ὡρμίσαμεν, κοῖλον σπέος εἰσερύσαντες·
Ἔνθα δ' ἔσαν Νυμφέων καλοὶ χοροί, ἠδὲ θόωκοι·
Καὶ τότ' ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος, μετὰ μῦθον ἔειπον·
Ὦ φίλοι, ἐν γὰρ νηὶ θοῇ βρῶσίς τε, πόσις τε,
Ἔστιν, τῶν δὲ βοῶν ἀπεχώμεθα, μή τι πάθωμεν·
Δεινοῦ γὰρ θεοῦ αἵδε βόες καὶ ἴφια μῆλα,
Ἠελίου, ὃς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει.
Ὣς ἐφάμην· τοῖσιν δ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.

Quando vero tertia pars noctis erat, et aſtra tranſierant,
Immiſit vehementem ventum nubium - coactor Iupiter
Turbine cum ingenti; nubibusque cooperuit
Terram ſimul et pontum: ingruit autem de - coelo nox.
Quando autem mane - genita apparuit roſea - digitos aurora,
Navem quidem ſubduximus, in cavum ſpecum intro - tractam:
Vbi ſcilicet erant Nympharum pulchri chori, atque ſedilia:
Et tum ego, concione habita, ſermonem dixi;
" O amici, in navi enim celeri cibuſque, potuſque
" Eſt; a bobus vero abſtineamus, ne quid patiamur;
" Gravis enim Dei hae boves et eximiae pecudes,
" Solis, qui omnia inſpicit, et omnia audit.
Sic dixi: illis vero perſuaſus eſt animus generoſus.

313 Ἐπιζαῆν] edd. vett. 321 τῶνδε] edd. vett. vid. not.

Ver. 312 Ἦμος δὲ τρίχα νυκτὸς ἔην] Ἤτοι τρία μέρη, ἢ τρίτον μέρος τῆς νυκτός. *Schol.*

Ver. 314 Σὺν δὲ νεφέεσσι] Vide ſupra ad ι, 293.

Ver. 319 Μετὰ μῦθον ἔειπον] *Al.* μετὰ πᾶσιν ἔειπεν.

Ver. 320 Ὦ φίλοι, ἐν γὰρ νηὶ *etc.*] Ὅτι καὶ ἐνταῦθα, ὡς καὶ πρὸ ὀλίγων, ἔννοιαν θεὶς ἀρχομένην ἐκ τοῦ γάρ, ἀποδίδωσιν εἰς τὸν δὲ σύνδεσμον πάνυ γοργῶς· εἰπών· Ὦ φίλοι, ἐν γὰρ νηὶ θοῇ βρῶσίς τε πόσις τε· τῶν δὲ βοῶν ἀπεχώμεθα. *Euſtath.* Vide ſupra ad κ', 190. Caeterum referri poteſt iſtud γὰρ ad id quod eleganter reticetur: *Minime nobis fames metuenda eſt*; *NAM etc.* Quod autem addit *Euſtathius*; Ἢ καὶ ἄλλως, ἀντὶ τοῦ δὴ ἐγράφη ὁ δὲ σύνδεσμος· plane nihili eſt. *Clark.* Sed et illa *Clarkii* ratio explicandi τοῦ γὰρ hic quoque, ut alibi, nihili eſt. *Homerus* rationem et cauſam praemiſiſſe h. l. videri poteſt, ut paſſim ad imitationem fecit *Virgilius*. v. c. *Aen.* IV, 105 *Olli (ſenſit enim —) ſic contra eſt ingreſſa Venus.* *Aen.* I, 731. *Iupiter, hoſpitibus, nam te dare iura loquuntur, hunc laetum — diem eſſe, velis.* quo loco nihil ſimilius eſt huic Homerico. Atque ita τῶνδε ſervandum eſſe clare patet. *Ern.*

Ver. 321 Τῶν δὲ βοῶν ἀπεχώμεθα] Τὸ δὲ γράψαι τῶνδε βοῶν ἀπεχώμεθα, ἤγουν τούτων· ὃ δοκεῖ τοῖς Παλαιοῖς. *Euſtath.* Atque hinc τῶν δὲ edidit *Barneſius*, pro vulgato τῶνδε.

Ibid. Πάθωμεν] Apud *Euſtathium*, πάθοιμεν.

Ver. 322 Δεινοῦ γὰρ θεοῦ αἵδε] Λέγει δ' ἐνταῦθα καὶ δεινὸν θεὸν τὸν ἥλιον, ἐκφοβῶν τοὺς ἑταίρους. *Euſtath.*

Ver. 323 Ἠελίου, ὃς πάντ' ἐφορᾷ] Virgil. *Sol, qui terrarum flammis opera omnia luſtras.* *Aen.* IV, 607.

Μῆνα δὲ πάντ' ἄλληκτος ἄη Νότος, οὐδέ τις ἄλλος
Γίνετ' ἔπειτ' ἀνέμων, εἰ μὴ Εὖρός τε, Νότος τε.
Οἱ δὲ, ἕως μὲν σῖτον ἔχον καὶ οἶνον ἐρυθρὸν,
Τόφρα βοῶν ἀπέχοντο, λιλαιόμενοι βιότοιο·
Ἀλλ' ὅτε δὴ νηὸς ἐξέφθιτο ἤια πάντα,
Καὶ δὴ ἄγρην ἐφέπεσκον ἀλητεύοντες ἀνάγκῃ,
Ἰχθῦς, ὄρνιθάς τε, φίλας ὅ, τι χεῖρας ἵκοιτο,
Γναμπτοῖς ἀγκίστροισιν· ἔτειρε δὲ γαστέρα λιμός·
Δὴ τότ' ἐγὼν ἀνὰ νῆσον ἀπέστιχον, ὄφρα θεοῖσιν
Εὐξαίμην, εἴ τίς μοι ὁδὸν φήνειε νέεσθαι.
Ἀλλ' ὅτε δὴ διὰ νήσου ἰὼν ἤλυξα ἑταίρους,

Menſem autem integrum perpetuus flabat Notus, neque quis alius
Oriebatur deinde ventorum, niſi Eurusque, Notusque.
Illi autem, quamdiu quidem panem habebant, et vinum rubrum,
Tamdiu a bobus abſtinebant, ſtudioſi vitae *conſervandae*:
Sed cum iam e navi abſumpta eſſent viatica omnia,
Tum demum praedam ſequabantur palantes ex neceſſitate,
Piſces, avesque, charas quodcunque in manus veniſſet,
Vncis hamis: vexabat vero ventrem fames:
Atque tum ego per inſulam receſſi, ut diis
Supplicarem, ſi quis mihi viam monſtraret ut redirem.
Sed cum iam per inſulam profectus, declinaſſem a ſociis,

325 Ἄληκτος] cdd. vett. voluere dare, quod eſt apud *Euſtathium*, ut mox eſt αὖ δὲ ἕως in quibuſdam, aut λ pronunciando duplicari.
327 οἱ δ' εἵως μὲν] F. A. I. L. quod eſt lenius.

Ver. 325 Πάντ' ἀλλήκτος] *Euſtathius* in commentario citat, πάντα ἄληκτος. *Clark.* Vid. Var. *Lect.*

Ibid. Ἄη] *Al.* ἀεὶ. Vt ſupra ad ἰ, 478. *Clark.* Ibi autem *est* ἄει. *Euſtathius* ad h. l. ait, multa *exemplaria* habere ἄη, convenienter *primae perſonae* ἄην, multa vero ἄει ut alibi ἄησι μένος etc. nempe ἰ, 478. Ipſe *praefert* lectionem ἄη, non ex ἀέω, ἀῶ, *ſed ex* ἄημι, ut a φιλέω, φίλημι, unde *et apud Homerum* ἄητον etc. Etiam *Heſychius* et *Etym. M.* habet ἄη, quod et *ipſe* praeferendum puto, etſi me varietas *quo*que movet, quae ita inducitur, alia forma ἰ, 478, alia hic recepta. *Ern.*

Ver. 327 Οἱ δὲ, ἕως] *Al.* Οἱ δ', εἵως.

Ver. 328 Τόφρα βοῶν ἀπέχοντο, λιλαιόμενοι βιότοιο] τὸ δὲ λιλαιόμενοι βιότοιο ἀνθρωπίνως ἐῤῥέθη· ὡς τῶν λιμωττόντων, καὶ τὸ ζῆν περιφρονούντων, εἰ μόνον εὑρόντες τι φάγοιεν, ὡς μετ' ὀλίγα δηλώσει Εὐρύλοχος. *Euſtath.* Verum haec interpretatio cum praecedenti ἕως μὲν σῖτον ἔχον καὶ οἶνον ἐρυθρὸν, nullo modo congruit. Sententia, ut opinor, eſt; *A bobus abſtinebant, vitae ſervandae ſtudioſi.* Veriti nimirum ne, ſi boves occiderent, ipſi deinceps perirent. Atque hoc ſenſu occurrit ipſa phraſis λιλαιόμενοι βιότοιο infra ὠ, *ver.* 535: Πρὸς δὲ πόλιν τρωπῶντο, λιλαιόμενοι βιότοιο.

Ver. 329 Ἤια] Vide ſupra ad β', 289; et ad *Il.* ν', 103.

Ver. 331 Ἰχθῦς, ὄρνιθάς τε] Καὶ ἰχθύσι δὲ Ὅμηρος ποιεῖ χρωμένους τοὺς τότε, καὶ ὄρνισι. Κατὰ γοῦν τὴν Θρινακίαν οἱ Ὀδυσσέως ἑταῖροι θηρεύουσιν, Ἰχθῦς, ὄρνιθάς τε, φίλας θ' ὅ τι χεῖρας ἵκοιτο, Γναμπτοῖς ἀγκίστροισιν. Οὐ γὰρ ἐν τῇ Θρινακίᾳ ἐκεχάλκευτο τὰ ἄγκιστρα, ἀλλ' ἐπεφέροντο ἐν τῷ πλῷ· δηλονότι ὥς τε ἦν αὐτοῖς θήρας ἰχθύων ἐπιμελεία καὶ τέχνη. *Lib.* I, *cap.* 10. *Euſtathius* autem: Δῆλον δὲ (inquit) ὡς εἰ μὴ ἀνάγκη ἦν τοιαύτη, οὔτε ἰχθυοφάγουν οἱ Παλαιοὶ, οὔτε ὀρνίθων ἐτεχνῶντο θήραν.

Ibid. Ἰχθῦς] *Al.* Ἰχθύας.

Ibid. φίλας ὅ, τι] Apud *Athenaeum*, loco iam ſupra citato, φίλας θ' ὅ

Ver. 335 Ἤλυξα ἑταίρους] Ἐξέκλινα, ἐκτὸς ὄψεως αὐτῶν ἐγενόμην. *Schol.*

Ver.

Χεῖρας νιψάμενος, ὅθ' ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο,
Ἠρώμην πάντεσσι θεοῖς, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν·
Οἱ δ' ἄρα μοι γλυκὺν ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισιν ἔχευαν.
Εὐρύλοχος δ' ἑτάροισι κακῆς ἐξήρχετο βουλῆς·
Κέκλυτέ μευ μύθων, κακά περ πάσχοντες, ἑταῖροι·
Πάντες μὲν στυγεροὶ θάνατοι δειλοῖσι βροτοῖσι,
Λιμῷ δ' οἴκτιστον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν.
Ἀλλ' ἄγετ', Ἠελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας,
Ῥέξομεν ἀθανάτοισι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
Εἰ δέ κεν εἰς Ἰθάκην ἀφικοίμεθα, πατρίδα γαῖαν,
Αἶψά κεν Ἠελίῳ Ὑπερίονι πίονα νηὸν
Τεύξομεν, ἔνθα κε θεῖμεν ἀγάλματα πολλὰ καὶ ἐσθλά·
Εἰ δὲ χολωσάμενός τι βοῶν ὀρθοκραιράων,

Manibus lotis, ubi receptus erat a-vento,
Supplicabam omnibus diis, qui coelum habitant;
Hi vero deinde mihi dulcem ſomnum palpebris infuderunt,
Eurylochus autem ſociis mali autor-erat conſilii;
« Audite meos ſermones, mala quamvis patientes, ſocii;
« Omnes quidem inviſae mortes miſeris mortalibus,
« Fame vero miſerrimum mori, et fatum conſequi.
« Sed agite, Solis boum abactis optimis,
« Sacra-faciemus immortalibus, qui coelum latum habitant.
« Quod ſi in Ithacam pervenerimus patriam terram,
« Statim Soli ſublimi opulentum templum
« Struamus; ubi ponamus donaria multa et pretioſa:
« Sin iratus aliquantum ob boves capita-alte-ferentes,

348 Τι βοῶν ἕνεκ'] R. ſed *Euſtath.* in comm. ἕνεκ' non habet: quod eſt e gloſſa.

Ver. 342 Λιμῷ δ' οἴκτιστον θανέειν] Sic apud *Thucydidem*; Τῷ αἰσχίστῳ ὀλέθρῳ λιμῷ τελευτῆσαι. *Lib.* III: Vbi *Scholiaſtes* hunc locum citat. Similiter et apud *Salluſtium*; Fame, miſerruma omnium morte, confeciſtis. *Fragm. Hiſt. Lib.* III, *cap.* 2. Et apud *Ammianum Marcellinum*; Fame, ignaviſſimo mortis genere, tabeſcentes. *Rerum geſtarum*, *Lib.* XVII, *cap.* 9. Caeterum vituperat hunc *Homeri* locum *Plato*, *de Republ. Lib.* III, *haud longe ab initio.*

Ibid. Θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν] Τὸ δὲ θανεῖν καὶ πότμον ἐπισπεῖν ἢ ταὐτά εἰσιν ἢ καὶ ἄλλως πότμον μὲν ἐπισπεῖν, τὸ δυσπότμως ζῆν· θανεῖν δὲ, τὸ τῆς τοιαύτης ζωῆς δεινὸν ἀποτέλεσμα. *Euſtath.* Atqui phraſis πότμον ἐπισπεῖν poſteriori iſto ſenſu nuſquam a Poëta uſurpatur. Vide autem ſupra ad λ', 611; et infra ad υ, 241.

Ver. 343 Βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας, Ῥέξομεν ἀθανάτοισι] Ἔνθα σημείωσαι ὡς ῥητορικώτερον, ἢ κατ' αὐτὸ τοῦτο φαγεῖν τὰς βοῦς συμβουλεύει Εὐρύλοχος· ἀλλ' αὐτὸ μὲν ὑπολαλεῖ ἐν τῷ εἰπεῖν μὴ θέλειν λιμῷ τήκεσθαι, ἐν δὲ φαινομένῳ ῥέξειν θέλει τὰς ἀρίστας βόας. *Euſtath.*

Ver. 347 Ἔνθα κε θεῖμεν] *Al.* ἐν δέ κε θεῖμεν.

Ibid. Ἀγάλματα] Λέγει — νῦν ἤτοι τὰ ἀναθήματα. *Euſtath.* De qua ſignificatione adi Cl. *Ruhnkenium* ad Timaei Gloſſ. in h. v. *Ern.*

Ver. 348 Εἰ δὲ χολωσάμενός τι βοῶν ὀρθοκραιράων] Editiones nonnullae, notante *Henrico Stephano*, habent βοῶν ἕνεκ' ὀρθοκραιράων. Quod ferri non poteſt, niſi ὀρθοκραιράων in vocem quadriſyllabam contrahatur. Sed omnino nihil opus. Nam, ut recte notat vir idem eruditus, eadem loquendi ratione alibi utitur Poëta; Οὔτ' ἄρ' ὅγ' εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται, οὔθ' ἑκατόμβης. *Iliad.* α, 93. Κούρης χωόμενος Βρισηΐδος. β', 689.

Νῆ' ἐθέλῃ ὀλέσαι, ἐπὶ δ' ἕσπωνται θεοὶ ἄλλοι,
Βούλομ' ἅπαξ πρὸς κῦμα χανὼν ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι,
Ἢ δηθὰ στρεύγεσθαι, ἐὼν ἐν νήσῳ ἐρήμῃ.
Ὣς ἔφατ' Εὐρύλοχος· ἐπὶ δ' ᾔνεον ἄλλοι ἑταῖροι.
Αὐτίκα δ' Ἠελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας
Ἐγγύθεν, (οὐ γὰρ τῆλε νεὸς κυανοπρώροιο
Βοσκέσκονθ' ἕλικες καλαὶ βόες, εὐρυμέτωποι,)
Τὰς δὲ περιστήσαντο, καὶ εὐχετόωντο θεοῖσι,
Φύλλα δρεψάμενοι τέρενα δρυὸς ὑψικόμοιο·
Οὐ γὰρ ἔχον κρῖ λευκὸν ἐϋσσέλμου ἐπὶ νηός.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' εὔξαντο, καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
Μηρούς τ' ἐξέταμον, κατά τε κνίσσῃ ἐκάλυψαν,

« Navem velit perdere, ſuffragénturque dii alii;
« Malo ſemel ad fluctus hians animam perdere,
« Quam diutius tabeſcere, manens in inſula deſerta.
Sic dixit Eurylochus; comprobabant vero alii ſocii,
Statim autem Solis ex-bobus cum-abegiſſent optimas
E-propinquo, (non enim longe a nave prora-coerulea
Paſcebantur camurae-cornibus pulchrae boves, latis-frontibus,)
Eas utique circumſtabant, et vota-faciebant diis,
Foliis decerptis teneris quercus alto-vertice;
Non enim habebant hordeum album bene-tabulata in navi.
Caeterum poſtquam precati eſſent, et mactaſſent et excoriaſſent;
Femoraque exſecuerunt, atque adipe cooperuerunt,

349 Ἕσπονται Id. vett. *Euſtath.* 357 φύλλα δὲ δρεψ.] edd. praeter R. male. 358 ἐϋσέλμου] edd. vett. *Euſtath.* recte. 360 κνίσῃ] F. A. L. ut alibi et mox 369.

Ver. 349 Ἕσπωνται] Ita ex Editionibus nonnullis, propter praecedentem ἐθέλῃ, edidit *Barneſius.* Vulgo ἕσπονται. *Al.* ἕπονται et εἵπονται *Clark.* Recte. Sed vide ad *Il.* ό, 499.

Ver. 350 Βούλομ' ἅπαξ πρὸς κῦμα χανὼν ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι Ἢ δηθὰ στρεύγεσθαι] Sic *Iliad.* ό, 511. Βέλτερον, ἢ ἀπολέσθαι ἕνα χρόνον, ἠὲ βιῶναι Ἢ δηθὰ στρεύγεσθαι. Similiter apud *Aeſchylum*; Κρεῖσσον γὰρ εἰσάπαξ θανεῖν Ἢ τὰς ἁπάσας ἡμέρας πάσχειν κακῶς. *Prometh. Vinct. ver.* 749.

Ver. 351 Στρεύγεσθαι] Κατὰ στράγγα, ὅ ἐστι κατ' ὀλίγον, ὑποῤῥεῖν. *Schol.*

Ver. 356 Τὰς δὲ περιστήσαντο] Ὅρα δ' ἐν τῷ, Τὰς δὲ περιστήσαντο, καὶ ἐν τῷ (*ver.* 362,) Οὐδ' εἶχον μέθυ λεῖψαι, ὅτι περιττῶς κεῖται ὁ δὲ σύνδεσμος· τὸ γὰρ ὀρθὸν τῆς συντάξεως, ταύτας περιέστησαν· καὶ, οὐκ εἶχον μέθυ λεῖψαι. Κεῖται οὖν συνήθως κἀνταῦθα ὁ δὲ σύνδεσμος ἀντὶ τοῦ δή. *Euſtath.* *Henricus Stephanus* legendum coniicit Τάςδε coniuncte. Quo modo et edidit *Barneſius.* Sed nihil opus. Nam Τὰς δὲ hoc in loco (ut opinor) non eſt, *Has autem*; ſed, *Has utique* (ut placet *Euſtathio*) ſive, *Has deinceps.* Vide ad *Il.* ά, 57; ή, 148; et κ', 490. Caeterum poſteriori in loco non advertit *Euſtathius*, iſtud Οὐδ' εἶχον μέθυ λεῖψαι novam periodum, ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς (ut recte *Henricus Stephanus*,) inchoare; ſententiae autem *apodoſin* reddi ſupra *ver.* 360, Μηρούς τ' ἐξέταμον *etc.* *Clark.* Sed ita ſcribendum diviſim: οὐ δ' εἶχον. *Ern.*

Ibid. Περιστήσαντο] Τὸ δὲ, περιστήσαντο, ἢ ἀντὶ τοῦ κύκλῳ περιεστάθησαν, ὥστε συσχεῖν αὐτάς· ἢ ἀντὶ τοῦ ὡς εἰς θυσίαν ἔστησαν. *Euſtath.*

Ver 357 Φύλλα δρεψάμενοι] *Al.* Φύλλα δὲ δρεψάμενοι· et Φύλλα δ' ἐρεψάμενοι.

Ver. 359 Καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν] Vide ad *Il.* ά, 459.

Ver. 361 Ὠμοθέτησαν] Vide ſupra ad γ', 458.

Ver.

Δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
Οὐδ' εἶχον μέθυ λεῖψαι ἐπ' αἰθομένοις ἱεροῖσιν,
Ἀλλ' ὕδατι σπένδοντες ἐπώπτων ἔγκατα πάντα.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
Μίστυλλόν τ' ἄρα τ' ἄλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν·
Καὶ τότε μοι βλεφάρων ἐξέσσυτο νήδυμος ὕπνος·
Βῆν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης.
Ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦα κιὼν νεὸς ἀμφιελίσσης,
Καὶ τότε με κνίσσης ἀμφ' ἤλυθεν ἡδὺς ἀϋτμή·
Οἰμώξας δὲ θεοῖσι μετ' ἀθανάτοισι γεγώνευν·
Ζεῦ πάτερ, ἠδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ, αἰὲν ἐόντες,
Ἦ με μάλ' εἰς ἄτην κοιμήσατε νηλέϊ ὕπνῳ·
Οἱ δ' ἕταροι μέγα ἔργον ἐμητίσαντο μένοντες.
Ὠκέα δ' Ἠελίῳ Ὑπερίονι ἄγγελος ἦλθε
Λαμπετίη τανύπεπλος, ὅ οἱ βόας ἔκταν ἑταῖροι.

Poſtquam-duplicaverant, et ſuper ipſis fruſta-cruda poſuerunt:
Neque vero habebant vinum ad-libandum ſuper ardentia ſacra,
Sed aqua libantes aſſabant inteſtina omnia.
Caeterum poſtquam femora exuſta ſunt, et viſcera guſtarunt,
Minutatimque ſecuerunt caetera, et verubus transfixerunt;
Et tunc mihi palpebris excidit ſuavis ſomnus:
Perrexi autem ire ad navem velocem et littus maris.
Sed cum iam prope eſſem profectus navem remis-utrinque-agitatam;
Tum vero mihi nidoris obvenit dulce flamen:
Lugens autem deos ad immortales clamavi;
" Iupiter pater, atque alii beati dii ſemper-exiſtentes;
" Profecto me magnum in damnum ſopiviſtis ſaevo ſomno;
" Socii vero magnum facinus moliti-ſunt manentes.
Velox autem Soli ſublimi nuncia venit
Lampetia longo-peplo-induta, quod ei boves interfecerant ſocii.

369 Μοι] F. A. L. ἀμφήλυθεν] R. 372 ἦ μάλα μ' εἰς] R. ibid. κοιμίσατε] edd. vid. not.

Ver. 362 οὐδ' εἶχον] Vide ſupra ad *ver.* 356.

Ver. 363 Σπένδοντες] MSS. nonnulli a *Tho. Bentleio* collati, σπεύδοντες.

Ibid. Ἐπώπτων] Vide ſupra ad β', 300; et ad *Il.* ά, 466.

Ver. 369 Με] *Al.* μοι.

Ibid. Ἀμφ' ἤλυθεν] *Henricus Stephanus* legendum cenſet ἀμφήλυθεν. *Clark.* Vid. Var. Lect.

Ibid. Ἡδὺς ἀϋτμή] Ita ſupra ί, 467, notante *Barneſio*; θῆλυς ἐέρση. Et δ', 709; πελὼν ἐφ' ὑγρήν. Et apud *Heſiodum*; θερμὸς ἀϋτμή. *Theogon. ver.* 696. Caeterum apud *Homerum* hic legi poſſet, coniectante itidem *Barneſio*, ἡδὺς ἀϋτμήν· Quae poſterior vox non inuſitata. Vide ſupra ad γ', 289; et ad *Il.* ψ', 765.

Ver. 372 Κοιμήσατε] Ita ex *Euſtathio* et ex Editt. Vett. edidit *Barneſius*. Atque ita habent MSS. nonnulli a *Tho. Bentleio* collati. *Vulgg.* κοιμίσατε. Quae ſi vera lectio, omnino ſcribendum, uti et notavit *Barneſius*, κοιμίσσατε. Vide ad *Il.* ά, 140. *Clark.* Vnam *Baſil.* laudat *Barneſius*; vide ad *Il.* μ', 281; π', 524. *Ern.*

Ver. 373 Ἐμητίσαντο] *Barneſius* edidit ἐμητίσσαντο. Sed nihil opus. Vide ad *Il.* ψ', 312.

Ver. 375 Ἔκταν ἑταῖροι] *Al.* ἔκταμεν ἡμεῖς.

Ver.

Αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι μετηύδα, χωόμενος κῆρ.
Ζεῦ πάτερ, ἠδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ, αἰὲν ἐόντες,
Τῖσαι δὴ ἑτάρους Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
Οἵ μευ βοῦς ἔκτειναν ὑπέρβιον ἧσιν ἔγωγε
Χαίρεσκον μὲν ἰὼν εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα,
Ἠδ' ὁπότ' ἂψ ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανόθεν προτραποίμην.
Εἰ δέ μοι οὐ τίσουσι βοῶν ἐπιεικέ' ἀμοιβὴν,
Δύσομαι εἰς Ἀΐδαο, καὶ ἐν νεκύεσσι φαείνω.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Ἠέλι', ἤτοι μὲν σὺ μετ' ἀθανάτοισι φάεινε,
Καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν, ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν·
Τῶν δέ κ' ἐγὼ τάχα νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῷ
Τυτθὰ βαλὼν κεάσαιμι, μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.
Ταῦτα δ' ἐγὼν ἤκουσα Καλυψοῦς ἠϋκόμοιο·
Ἡ δ' ἔφη Ἑρμείαο διακτόρου αὐτὴ ἀκοῦσαι.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
Νείκεον ἄλλοθεν ἄλλον ἐπισταδὸν, οὐδέ τι μῆχος

Statim autem *is* deos alſocutus eſt iratus corde;
" Iupiter pater, atque alii beati dii ſemper-exiſtentes;
" *Fac*-luere iam ſocios Laërtiadae Vlyſſis,
" Qui meas boves occiderunt ſuperbe; quibus ego
" Gaudebam quidem profectus in coelum ſtellatum,
" Et quando retro ad terram e coelo revertebar.
" Quod ſi mihi non luant boum condignam talionem,
" Deſcendam in Orcum, et inter mortuos lucebo·
Hunc autem reſpondens allocutus eſt nubium-coactor Iupiter;
" Sol, ſane quidem tu inter immortales luceto,
" Et mortales homines, ſuper almam terram:
" Horum autem ego cito navem celerem candenti fulmine
" Paululum iſtam diffidero, medio in nigro ponto.
Haec vero ego audivi a Calypſo comas-pulchra;
Illa autem *dixit* a Mercurio internuncio ſe ipſam audiviſſe.
Caeterum poſtquam ad navem perveniſſem atque mare,
Obiurgabant aliunde alium ordine; neque ullum remedium

392 Νεικον δ' ἄλλοθεν] R. ut pronuncietur νείκευν. alterum melius. *ibid.* οὐδέτι] A. L.

Ver. 378, 382 Τῖσαι — τίσουσι] Vide ad *Il.* χ', 19, 20: Item infra ad ν', 193.

Ver. 380 Χαίρεσκον] *Gaudere ſolebam.* Vide ad *Il.* α', 37; et β', 221.

Ver. 383 Δύσομαι εἰς Ἀΐδαο, καὶ ἐν νεκύεσσι φαείνω] *Quintus Calab.* Ἔγωγε μὲν οὔτ' ἐν Ὀλύμπῳ Ἔσσομαι, οὔτ' ἔτι σεῖο κεκλήσομαι, εἰ μὴ Ἀχαιῶν Τίσομ' ἀτασθαλίην. *Paralipom.* XIV, 432. *Ariſtoph.* Ὁ δ' Ἥλιος, Τὴν θρυαλλίδ' εἰς ἑαυτὸν εὐθέως συνελκύσας, Οὐ φανεῖν ἔφασκεν ὑμῖν. *Nub.* 584. Δείκνυσι δὲ [Ὅμηρος] αὐτὸν [Ἥλιον] — καὶ τὸ ἔμψυχον, καὶ τὸ ἐπὶ τῇ κινήσει αὐτοπροαίρετον, ἐν οἷς ἀπειλεῖ, Δύσομαι εἰς ἀΐδαο, καὶ ἐν νεκύεσσι φαείνω. Καὶ ἐπὶ τούτῳ ὁ Ζεὺς αὐτὸν παρακαλεῖ, [*ver.* 385;]. Ἠέλι', ἤτοι μὲν σὺ μετ' ἀθανάτοισι φάεινε etc. *Dionyſ. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, §. 13.

Ver. 385 Φάεινε] *Al.* φαεῖναι.

Ver. 389 Ταῦτα δ' ἐγὼν ἤκουσα Καλυψοῦς] Ὁ Ποιητὴς ὑπειδόμενος δὲ ἀπορίαν ἐνταῦθα, ὡς ἐρῶντός τινος, πόθεν Ὀδυσσεὺς εἰδὼς λέγει τὰ κατὰ τὸν Ἥλιον καὶ τὸν Δία, οἷς αὐτὸς οὐ παρέτυχε· τὸν μὲν μῦθον οὐκ ἀνατρέπει, τὸ δὲ ἀπορούμενον ἐπίθανεν θεραπεύων, λύει, εἰπόντος Ὀδυσσέως οὕτως, Ταῦτα δ' ἐγὼν ἤκουσα Καλυψοῦς etc. *Euſtath.*

Ver. 392 Μῆχος] Μηχάνημα, τέχνασμα. *Etymo-*

Εὑρέμεναι δυνάμεσθα· βόες δ' ἀποτέθνασαν ἤδη.
Τοῖσιν δ' αὐτίκ' ἔπειτα θεοὶ τέρατα προὔφαινον·
Εἷρπον μὲν ῥινοὶ, κρέα δ' ἀμφ' ὀβελοῖς ἐμεμύκει,
Ὀπταλέα τε καὶ ὠμά· βοῶν δ' ὡς γίνετο φωνή.
Ἑξῆμαρ μὲν ἔπειτα ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι
Δαίνυντ', Ἠελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας·
Ἀλλ' ὅτ' ἄρ' ἕβδομον ἦμαρ ἐπὶ Ζεὺς θῆκε Κρονίων,
Καὶ τότ' ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο λαίλαπι θύων·
Ἡμεῖς δ' αἶψ' ἀναβάντες ἐνήκαμεν εὐρέϊ πόντῳ,
Ἱστὸν στησάμενοι, ἀνά θ' ἱστία λεύκ' ἐρύσαντες.
  Ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπομεν, οὐδέ τις ἄλλη
Φαίνετο γαιάων, ἀλλ' οὐρανὸς, ἠδὲ θάλασσα,
Δὴ τότε κυανέην νεφέλην ἔστησε Κρονίων
Νηὸς ὕπερ γλαφυρῆς· ἤχλυσε δὲ πόντος ὑπ' αὐτῆς.
Ἡ δ' ἔθει οὐ μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον· αἶψα γὰρ ἦλθε
Κεκληγὼς Ζέφυρος, μεγάλῃ σὺν λαίλαπι θύων·

Invenire potuimus: boves enim mortuae erant iam.
Eis autem continuo deinde dii prodigia oſtendebant:
Serpebant quidem pelles, carnes autem circum verua mugiebant,
Aſſaeque et crudae, boumque quaſi ſiebat vox.
Sex-diebus quidem deinde mihi dilecti ſocii
Epulabantur, Solis bobus abactis optimis:
Sed quando utique ſeptimum diem Iupiter induxit Saturnius,
Tum vero deinde ventus quidem deſiit turbine ſaevire:
Nos autem ſtatim nave-conſcenſa immiſimus lato mari,
Malo erecto, veliſque albis expanſis.
  Sed quando iam inſulam reliqueramus, neque ulla alia
Apparebat terrarum, ſed coelum atque mare,
Sane tum coeruleam nebulam ſtatuit Saturnius
Navim ſupra cavam; obſcuratus autem eſt pontus ſub ipſa.
Ea autem currebat haud valde multum per tempus; ſtatim enim venit
Stridens Zephyrus, ingenti cum turbine furens:

393 Ἀπετέθνασαν] R. 394 τέρα] F. A. L. quod ferri poteſt; τέρατα, τεράατα, (*Dionyſ. Perieg.* 684) τέραα, τέρα apud *Heſych.* 395 ἐμέμυκεν] R. *Euſtathius* vulgatum habet, quod verum eſt. 398 ἐλάοντες] F. A. L. 399 ἀλλ' ὅτε δ' ἕβδομον] eaed. 40? ἠδ'] F. A. L. male.

Etymolog. Magn. in voce. Vide et ad *Il.* ς, 342. Caeterum *Pindari* Scholiaſtes, notante *Barneſio*, legit μήχαρ.

Ver. 395 Κρέα δ' ἀμφ' ὀβελοῖς ἐμεμύκει] Reſpicit hunc locum *Euripides*: Ἡλίου δ' ἁγναὶ βόες, Αἳ σάρκα φωνήεσσαν ἥσουσίν ποτε, Πικρὰν Ὀδυσσεῖ γῆρυν. *Troad. ver.* 439. Et Propertius: *Lampeties Ithacis verubus mugiſſe iuvencos.* III, xi, 29. *Clark.* Simile prodigium narrat *Herodotus* L. IX. extr. *Ern.*

Ver. 398 Ἐλάσαντες] *Al.* ἐλόωντες.

Ver. 399 Ὅτ' ἄρ' ἕβδομον] *Al.* ὅτε δ' ἕβδομον.

Ver. 403 Οὐδέ τις ἄλλη φαίνετο γαιάων, — Δὴ τότε κυανέην νεφέλην] Virgil. *Poſtquam altum tenuere rates, nec iam amplius ullae Apparent terrae; coelum undique, et undique pontus: Tum mihi coeruleus ſupra caput aſtitit imber, Noctem hyememque ferens; et inhorruit unda tenebris. Aen.* III, 192. Similiterque, *Aen.* V, 8: *Vt pelagus tenuere rates, nec iam amplius ulla Occurrit tellus, etc.*

Ver.

Ἱϛῦ δὲ προτόνους ἔρρηξ' ἀνέμοιο θύελλα
Ἀμφοτέρους· ἱϛὸς δ' ὀπίσω πέσεν· ὅπλα τε πάντα
Εἰς ἄντλον κατέχυνθ'· ὁ δ' ἄρα πρυμνῇ ἐνὶ νηὶ
Πλῆξε κυβερνήτεω κεφαλήν· σὺν δ' ὀϛέ' ἄραξε
Πάντ' ἄμυδις κεφαλῆς· ὁ δ' ἄρ' ἀρνευτῆρι ἐοικὼς
Κάππεσ' ἀπ' ἰκριόφιν, λίπε δ' ὀϛέα θυμὸς ἀγήνωρ·
Ζεὺς δ' ἄμυδις βρόντησε, καὶ ἔμβαλε νηὶ κεραυνόν.
Ἡ δ' ἐλελίχθη πᾶσα, Διὸς πληγεῖσα κεραυνῷ,
Ἐν δὲ θεείου πλῆτο. πέσον δ' ἐκ νηὸς ἑταῖροι.
Οἱ δὲ κορώνῃσιν ἴκελοι περὶ νῆα μέλαιναν
Κύμασιν ἐμφορέοντο· θεὸς δ' ἀποαίνυτο νόϛον.
Αὐτὰρ ἐγὼ διὰ νηὸς ἐφοίτων, ὄφρ' ἀπὸ τοίχους
Λῦσε κλύδων τρόπιος· τὴν δὲ ψιλὴν φέρε κῦμα.
Ἐκ δέ οἱ ἱϛὸν ἔαξε ποτὶ τρόπιν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ

Mali autem rudentes rupit venti procella
Vtroſque; malus vero retro cecidit, armamentaque omnia
In ſentinam deciderunt: is autem in puppi navis
Percuſſit gubernatoris caput, oſſaque confregit
Omnia ſimul capitis; ille vero urinatori ſimilis
Decidit a tabulatis, reliquitque oſſa animus generoſus:
Iupiter autem crebro intonuit, et iniecit fulmen navi;
Ea autem contorta eſt tota, Iovis icta fulmine:
Sulphureque impleta eſt: ceciderunt vero e navi ſocii.
Illi autem cornicibus ſimiles circa navem nigram
In fluctibus ferebantur: deus autem auferebat reditum.
At ego per navim incedebam; donec latera
Solvit fluctuum-impetus a-carinaa: eam vero inermem ferebat unda:
Effregit autem ei malum uſque-ad carinam; at ſuper ipſo

412 Ἄλλαξεν] F. A. L. male. 422 ἱϛὸν ἄραξε] R.

Ver. 409 Προτόνους] Τὰ σχοινία τὰ κατέχοντα τὸν ἱϛόν. *Schol.*

Ver. 411 Ἄντλον] *Schol.* Τὴν ἀντλίαν, εἰς ἣν ἐγχεῖται τὸ καταθιζόμενον, εἰς τὴν ναῦν ὕδωρ. *Clark.* Similis locus ad ε, 478. De utriuſque loci explicatione valde diſſentiebant Grammatici veteres. *Ern.*

Ibid. Πρύμνῃ ἐνὶ νηὶ] "Cum *Gubernatoris* locus" inquit *Barneſius* "ſit in "*Prora*, non in *Puppi* Navis; neceſſum "putabam hoc in loco πρύμνῃ *Adverbialiter* capere, et a voce νηὶ diſtinguere: "quare expono *retrorſum*." Quod nequaquam ferri poſſet. Neque ſane opus. Gubernatori enim locus revera erat in Puppi navis, in qua ſedens clavum regebat. Atque ita *Euſtathius*, quem et citat ipſe *Barneſius*; Πρύμνην μὲν προΐϛαται κυβερνήτης, πρῶραν δὲ διοικονομεῖται ὁ πρωρεύς.

Ver. 413 Ὁ δ' ἄρ' ἀρνευτῆρι ἐοικὼς Κάππεσ' ἀπ' ἰκριόφιν] Virgil. *Excutitur, pronuſque magiſter Volvitur in caput.* *Aen.* I, 119.

Ver. 415 Ζεὺς δ' ἄμυδις βρόντησε] Virgil. *Hic pater omnipotens ter coelo clarus ab alto Intonuit.* *Aen.* VII, [illegible].

Ver. 416 Πληγεῖσα] Vide ad *Il.* γ', 31.

Ver. 418 Οἱ δὲ κορώνῃσιν ἴκελοι] Virgil. *Apparent rari nantes in gurgite vaſto.* *Aen.* I, 122.

Ver. 421 Λῦσε κλύδων τρόπιος] Virgil. *Laxis laterum compagibus omnes Accipiunt inimicum imbrem, rimiſque fatiſcunt.* *Aen.* I, 126.

Ver. 422 Ἱϛὸν ἔαξε] Codices nonnulli habent ἱϛὸν ἄραξε. Atque ita in commentario legit *Euſtathius*.

Ver.

Ἐπίτονος βέβλητο, βοὸς ῥινοῖο τετευχώς.
Τῷ ῥ' ἄμφω συνέεργον ὁμοῦ τρόπιν ἠδὲ καὶ ἱστόν·
Ἑζόμενος δ' ἐπὶ τοῖς, φερόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισιν.
Ἔνθ' ἤτοι Ζέφυρος μὲν ἐπαύσατο λαίλαπι θύων·
Ἦλθε δ' ἐπὶ Νότος ὦκα, φέρων ἐμῷ ἄλγεα θυμῷ,
Ὄφρ' ἔτι τὴν ὀλοὴν ἀναμετρήσαιμι Χάρυβδιν.
Παννύχιος φερόμην· ἅμα δ' ἠελίῳ ἀνιόντι
Ἦλθον ἐπὶ Σκύλλης σκόπελον, δεινήν τε Χάρυβδιν.
Ἡ μὲν ἀνεῤῥοίβδησε θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ·
Αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ μακρὸν ἐρινεὸν ὑψόσ' ἀερθεὶς,
Τῷ προσφὺς ἐχόμην, ὡς νυκτερίς· οὐδέπῃ εἶχον
Οὔτε στηρίξαι ποσὶν ἔμπεδον, οὔτ' ἐπιβῆναι.
Ῥίζαι γὰρ ἑκὰς ἦσαν, ἀπήωροι δ' ἔσαν ὄζοι,

Lorum indutum erat, bovis corio factum:
Hoc utique utrumque colligebam pariter carinam atque etiam malum
Sedens autem ſuper haec, ferebar perniciofis ventis.
Tum ſane Zephyrus quidem deſiit turbine furere:
Supervenit autem Notus celeriter, ferens meo dolores animo;
Vt iterum perniciofam remetirer Charybdim.
Tota-nocte ferebar: ſimul autem ac ſol ortus eſt,
Veni ad Scyllae ſcopulum, horrendamque Charybdim.
Haec quidem abſorpſit maris ſalſam aquam;
At ego ad proceram caprificum alte levatus,
Ei implicitus tenebar, veluti veſpertilio: neque uſpiam potui
Neque haerere pedibus firmiter, neque aſcendere.
Radices enim longe erant, alte-remoti autem erant rami,

435 Ἑκὰς εἶχον] F. R. A. 1. L.

Ver. 423 Ἐπίτονος βέβλητο] Πολλὰς ἀκεφάλους ποιεῖ [Ὅμηρος] στίχους —· ἀκέφαλοι δέ εἰσιν οἱ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τὴν χωλότητα ἔχοντες· — Ἐπίτονος τετάνυστο βοὸς ἶφι κταμένοιο. *Athenaeus, Lib.* XIV, *cap.* 8. Vide ad *Il.* ψ', 2. Fortaſſe autem eadem huius vocis ratio, ac vocum ἀθάνατος Πριαμίδης *etc.* Vide ad *Il.* ά, 398. Caeterum notandum, hoc in verſu pro βέβλητο βοὸς ῥινοῖο τετευχώς· legiſſe *Athenaeum*, τετάνυστο βοὸς ἶφι κταμένοιο.

Ibid. Ἐπίτονος] Ἱμὰς, ἤτοι ὁ τῶν κεράτων δεσμός· ἢ ὁ ἱμὰς, ὁ πρὸς ἄκρῳ τῷ ἱστῷ, δι' οὗ τὸ ἄρμενον ἀνέλκεται. *Schol.*

Ver. 427 Ἐπὶ Νότος] *Barneſius* haud ignarus qua ratione *ultima* vocis ἐπὶ producatur, tamen, *Tribrachys* inquit in *Secundo* etiam loco ſtare poſſit, ut modo in *Primo, ver.* 423. Atqui hoc, ut opinor, niſi in vocibus polyſyllabis locum habere non poteſt. Vide ad *Il.* ά, 398.

Ver. 431 Ἡ μὲν ἀνεῤῥοίβδησε] Quoniam ſupra dixerat *Circe*, *ver.* 106, μὴ σύ γε κεῖθι τύχοις, ὅτε ῥοιβδήσειεν *etc.* et tamen eo ipſo tempore ad *Charybdin* accedere hic dicitur *Vlyſſes*; meo *Circen* mentiri contendit *Strabo*; Ἐν αὐτοῖς γοῦν τοῖς ἔπεσι τούτοις εἴρηκεν ἡ Κίρκη, — μὴ σύ γε κεῖθι τύχοις, ὅτε ῥοιβδήσειε· Οὐ γάρ κεν ῥύσαιτό σ' ὑπ' ἐκ κακοῦ οὐδ' Ἐνοσίχθων. Καὶ μὴν παρέτυχέ τε τῇ ἀναῤῥοιβδήσει ὁ Ὀδυσσεὺς, καὶ οὐκ ἀπώλετο, ὥς φησιν αὐτός· Ἡ μὲν ἀνεῤῥοίβδησε *etc.* Εἶτα περιμείνας τὰ ναυάγια, καὶ λαβόμενος πάλιν αὐτῶν, σώζεται· ὥστ' ἐψεύσατο ἡ Κίρκη. *Geograph. Lib.* I, *pag.* 75; *al.* 43, 44. Verum iſtud μὴ σύ γε κεῖθι τύχοις *etc.* ita intelligendum arbitror, ſi navis eo tempore appelleret. Quod autem *Vlyſſes* ſolus ope caprifici ſe ipſe ſervet, priori illi loco (ut opinor) nullo modo repugnat.

Ver. 433 Ὡς νυκτερίς] Ὡς νυκτερὶς δὲ προσπέφυκεν Ὀδυσσεὺς τῷ ἐρινεῷ — διότι καὶ ἡ νυκτερὶς οὐκ εἴωθεν ἐπιβαίνειν κλάδων, ἀλλ' ἐκκρέμαται, ὡς καὶ ἐν τῷ τέλει τῆς Ὀδυσσείας φανεῖται. Vide infra ad ω, 6.

Ver. 435 Ἦσαν] *Al.* εἶχον.

Ver.

Μακροί τε, μεγάλοι τε, κατεσκίαον δὲ Χάρυβδιν.
Νωλεμέως δ' ἐχόμην, ὄφρ' ἐξεμέσειεν ὀπίσσω
Ἱστὸν καὶ τρόπιν αὖτις· ἐελδομένῳ δέ μοι ἦλθεν
Ὄψ'· ἦμος δ' ἐπὶ δόρπον ἀνὴρ ἀγορῆθεν ἀνέστη,
Κρίνων νείκεα πολλὰ δικαζομένων αἰζηῶν,
Τῆμος δὴ τά γε δοῦρα Χαρύβδιος ἐξεφαάνθη.
Ἧκα δ' ἐγὼ καθύπερθε πόδας καὶ χεῖρε φέρεσθαι,
Μέσσῳ δ' ἐνδούπησα παρὲξ περιμήκεα δοῦρα,
Ἑζόμενος δ' ἐπὶ τοῖσι διήρεσα χερσὶν ἐμῇσι.
Σκύλλην δ' οὐκ ἔτ' ἔασε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
Εἰσιδέειν· οὐ γάρ κεν ὑπέκφυγον αἰπὺν ὄλεθρον.
Ἔνθεν δ' ἐννῆμαρ φερόμην· δεκάτῃ δέ με νυκτὶ
Νῆσον ἐς Ὠγυγίην πέλασαν θεοί· ἔνθα Καλυψὼ

Longique, ingenteſque; obumbrabant vero Charybdim.
Continenter autem haerebam, donec evomeret retrorſum
Malum, et carinam denuo; cupienti autem mihi advenit
Tandem: quando autem ad coenam vir e foro ſurgit,
Iudicans lites multas litigantinm iuvenum,
Tunc demum ligna ex Charybdi apparebant.
Demiſi vero ego deſuper pedes et manus, ut poſſem ferri;
In medium autem cum-ſonitu-cecidi praeter praelonga ligna.
Sedenſque ſuper haec remigavi manibus meis.
Scyllam autem non amplius ſivit pater hominumque deorumque
Aſpicere *me*; non enim effugiſſem ſaevam mortem:
Hinc autem per-novem-dies ferebar: decima autem me nocte
Inſulam in Ogygiam appulerunt dii; ubi Calypſo

438 Ἤλθον] R. ut referatur ad ἱστὸν et τρόπιν. 442 ἧκα] A. 2. 3. L. 445 οὐκέτ'] R. 448 ἔθεσαν] R.

Ver. 438 Ἦλθεν] Apud *Euſtathium*, ἦλθον.

Ver. 439 Ἦμος δ' ἐπὶ δόρπον ἀνὴρ ἀγορῆθεν ἀνέστη, Κρίνων νείκεα πολλὰ] Καὶ φασὶν οἱ Παλαιοὶ ἐοικέναι τὸν καιρὸν περὶ ὀγδόην ὥραν εἶναι, εἴγε εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν οὐσῶν τῇ νυκτὶ καὶ τῇ ἡμέρᾳ, τρὶς ἑκάστης ἡμέρας ἡ Χάρυβδις ἐποίει τὰ ἑαυτῆς. Οἱ δὲ τοιοῦτοι καὶ δόρπον ἐνταῦθα τὴν δειλινὴν ὥραν φασίν. *Euſtath.* Πάντα γὰρ ταῦτα χρόνου τινὸς ἔμφασιν ἀξιολόγου δίδωσι, καὶ μάλιστα τὸ τὴν ἑσπέραν ἐπιτεῖναι· καὶ μὴ κοινῶς εἰπόντα, ἡνίκα ὁ δικαστὴς ἀνίσταται, ἀλλ' ἡνίκα Κρίνων νείκεα πολλά, ὥστε βραδῦναι πλέον τι. Καὶ ἄλλως δὲ ὁ πιθανὴν ἂν ὑπέτεινε τῷ ναυαγίῳ τὴν ὑπαλλαγήν, εἰ πρὶν ἀποσπασθῆναι πολὺ, καὶ αὐτίκα εἰς τοὐπίσω παλίῤῥους μετέπιπτεν. *Strabo, Geograph. Lib.* I, *pag.* 75, *al.* 44.

Ver. 441 Τῆμος δὴ τάγε δοῦρα]. *Strabo*, loco iam ſupra citato, legit; Καὶ τότε δή μοι δοῦρα etc.

Ver. 443 Ἐνδούπησα παρὲξ περιμήκεα δοῦρα] Παρὰ μὲν γὰρ τοῖς ξύλοις ἐγγὺς ἐδούπησεν Ὀδυσσεὺς, ἔξω μέντοι αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐπ' αὐτοῖς, ἤγουν ἄνω αὐτῶν, ἵνα μὴ προσαραχθεὶς αὐτοῖς, βλαβῇ. *Euſtath.*

Ver. 444 Διήρεσα χερσὶν ἐμῇσι] — ταῖς ταῖς χερσί μου διενηξάμην. *Schol.*

Ver. 445 Οὐκ ἔτ' ἔασε] *Barneſius* ob *Metrum*, ſcribendum contendit οὐκ ἔτ' ἔασσε. Sed minus recte. Vide ad *Il.* δ', 42. *Al.* οὐκ εἴασε.

Ibid. Πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε] Virgil. *Divûm pater, atque hominum Rex*, *Aen.* I, 69. *Hominum ſator atque Deorum*. *Aen.* XI, 725.

Ver. 446 Εἰσιδέειν· οὐ γάρ] *Barneſius* legendum coniicit Εἰσιδέειν μ'· οὐ γάρ. Sed nihil opus.

Ver. 447 Ἔνθεν δ' ἐννῆμαρ φερόμην] Vide ſupra ad η', 253.

Ver. 448 Πέλασαν] *Al.* ἔθεσαν.

Ver.

Ναίεν εὐπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα,
Ἥ μ' ἐφίλει τ', ἐκόμει τε. Τί τοι τάδε μυθολογεύω;
Ἤδη γάρ τοι χθιζὸς ἐμυθεόμην ἐνὶ οἴκῳ
Σοί τε καὶ ἰφθίμῃ ἀλόχῳ· ἐχθρὸν δέ μοι ἐστὶν,
Αὖτις ἀριζήλως εἰρημένα μυθολογεύειν.

Habitabat comas-pulchra, veneranda dea vocalis;
Quae me amice-excipiebat, fovebatque. Quid tibi haec enarro?
Iamiam etenim heri enarrabam in domo
Tibique et caſtae uxori: odioſum autem mihi eſt
Rurſus plane enarrata recenſere.

Ver. 452 Ἐχθρὸν δέ μοι ἐστὶν, Αὖτις ἀριζήλως εἰρημένα μυθολογεύειν] Ἐξ οὗ δῆλον, ὅτι οὐδεμία τῶν παρ' Ὁμήρῳ δισσολογιῶν ἀχρεία, οὐδὲ μάτην ἐπ' ἀδολεσχίᾳ παρέῤῥιπται. *Euſtath.* Τῶν δὲ περὶ τοῦ Ποιητοῦ λεγομένων ἀληθέστατόν ἐστιν, ὅτι μόνος Ὅμηρος τῆς τῶν ἀνθρώπων ἀψικορίας περιγέγονεν, ἀεὶ καινὸς ὢν, καὶ πρὸς χάριν ἀκμάζων. Ἀλλ' ὅμως εἰπὼν καὶ ἀναφωνήσας ἐκεῖνο περὶ αὐτοῦ, τὸ, ἐχθρὸν δέ μοι ἐστὶν Αὖθις ἀριζήλως εἰρημένα μυθολογεύειν· φεύγει καὶ φοβεῖται τὸν ἐφεδρεύοντα παντὶ λόγῳ κόρον, εἰς ἄλλα ἐξ ἄλλων διηγήματα τὴν ἀκοὴν ἄγων, καὶ τῇ καινότητι τὴν πλησμονὴν αὐτῆς παραμυθούμενος. *Plutarch.* περὶ Ἀδολεσχίας. Porro hinc *Ammianus Marcellinus*; "Ad ea, quae "digeſta ſunt ſemel, revolvi ſuperfluum "duxi; ut Vlyxes Homericus apud Phaeacas ob difficultatem nimiam replicare "formidat." *Lib.* XXVII, *cap.* 8.

Ver. 453 Αὖτις] Apud *Plutarchum*, Αὖθις.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Ν.

Ὑπόθεσις τῆς Ῥαψῳδίας Ν.

Κοιμώμενον Ὀδυσσέα, μετὰ τῶν δώρων, ἐκτιθέασιν οἱ Φαίακες εἰς τὴν γῆν τῶν Ἰθακησίων· καὶ τὴν μὲν ναῦν αὐτῶν, ὑποστρέψασαν, λίθον ποιεῖ Ποσειδῶν· Ἀθηνᾶ δὲ ἐπὶ τῷ αἰγιαλῷ Ὀδυσσεῖ συμβουλεύει περὶ τῆς μνηστηροφονίας· καὶ τὰ χρήματα ἔν τινι σπηλαίῳ ἀποκρύπτει, καὶ εἰς γέροντα μεταμορφοῖ τὸν Ὀδυσσέα.

Ἐπιγραφαί.

Ὀδυσσέως ἀπόπλους παρὰ Φαιάκων, καὶ ἄφιξις εἰς Ἰθάκην.

Ἄλλως.

Νῦ, Ἰθάκης ἐπέβη, Φαιήκων πομπῇ, Ὀδυσσεύς.

Ὣς ἔφαθ᾽· οἱ δ᾽ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
Κηληθμῷ δ᾽ ἔσχοντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα.
Τὸν δ᾽ αὖτ᾽ Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
Ὦ Ὀδυσεῦ, ἐπεὶ ἵκευ ἐμὸν ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ
Ὑψερεφὲς, τῷ σ᾽ οὔτι παλιμπλαγχθέντα γ᾽ ὀΐω
Ἂψ ἀπονοστήσειν, εἰ καὶ μάλα πολλὰ πέπονθας.
Ὑμέων δ᾽ ἀνδρὶ ἑκάστῳ ἐφιέμενος τάδε εἴρω,

Lib. XIII.

Sic dixit: illi autem omnes muti facti ſunt ſilentio;
Oblectatione que tenebantur per aedes umbroſas.
Huic autem viciſſim Alcinous reſpondit, dixitque;
« O Vlyſſes, quandoquidem veniſti meam ad aeratam domum
« Altam, ideo te haud retrorſum iactatum puto
« Retro rediturum, et ſi valde multa paſſus es.
« Veſtrum autem viro unicuique praecipiens haec dico,

5 Ὑψιρεφὲς] edd. vett.

Ver. 2 Κηληθμῷ] Θέλξει, τέρψει· κήλησις γάρ ἐστιν ἡ δι᾽ ᾠδῆς τέρψις, καὶ ἡδονή. *Schol.* Vide ſupra ad λ', 333.

Ver. 4 Ἵκευ] *Al.* ἧκες.

Ibid. Χαλκοβατὲς δῶ] Ἤτοι χαλκοῦν ἔδαφος ἔχον· ἢ χαλκοῦς ἔχον τοὺς βαθμοὺς τῶν θυρῶν. *Schol.* Vide autem ad *Il.* α, 426.

Ver. 5 Ὑψερεφὲς] *Al.* Ὑψιρεφὶς.

Ibid. Γ'] Particulam hanc omittunt Codices nonnulli. *Clark.* Edd. noſtrae omnes habent. Senſus eſt: nunquam redibis, errore quidem tali, qualem narraſti, actus tempeſtate; etſi tibi rurſus tale quid accidere poſſe videatur, qui tam multa paſſus ſis. *Ern.*

Ver. 7 Ἐφιέμενος τάδε εἴρω] Μετὰ προθυμίας τάδε λέγω. *Schol.*

Ver.

Ὅσσοι ἐνὶ μεγάροισι γερούσιον αἴθοπα οἶνον
Αἰεὶ πίνετ' ἐμοῖσιν, ἀκουάζεσθε δ' ἀοιδοῦ·
Εἵματα μὲν δὴ ξείνῳ ἐϋξέστῃ ἐνὶ χηλῷ
Κεῖται, καὶ χρυσὸς πολυδαίδαλος, ἄλλα τε πάντα
Δῶρ', ὅσα Φαιήκων βουληφόροι ἐνθάδ' ἔνεικαν·
Ἀλλ' ἄγε, οἱ δῶμεν τρίποδα μέγαν, ἠδὲ λέβητα,
Ἀνδρακάς· ἡμεῖς δ' αὖτε ἀγειρόμενοι κατὰ δῆμον
Τισόμεθ'· ἀργαλέον γὰρ ἕνα προικὸς χαρίσασθαι.

« Quotcunque in aedibus honorarium generoſum vinum
« Semper bibitis meis, auditiſque cantorem:
« Veſtes quidem iam hoſpiti bene-polita in arca
« Iacent, et aurum arte-elaboratum, aliaque omnia
« Dona, quaecunque Phaeacum ſenatores huc attulerunt:
« Verum age, ei demus tripodem magnum, et lebetem,
« Viritim; nos autem rurſus congregati in populo
« Rependemus: grave enim uni *fuerit* de-ſuo-totum praebere.

Ver. 8 Γερούσιον] Τὸν τοῖς ἐντίμοις διδόμενον. *Schol.*

Ver. 11 Χρυσὸς πολυδαίδαλος] Ὁ ποικίλος, καὶ μετὰ τέχνης κατεσκευασμένος· ἢ εἰς τὸ δαιδάλλεσθαι καὶ ποικίλλεσθαι εὔθετος. *Schol.* Poſteriori modo explicat *Euſtathius*: Ὅτι χρυσὸν πολυδαίδαλον Ἀλκίνοος ἐνταῦθα λέγει τὸν ἀργὸν καὶ ἀκατέργαστον, καὶ εἰς πολλὰ δαιδάλλεσθαι ἐπιτήδειον· τοιοῦτος δὲ ὁ τῶν ταλάντων, ἃ φθάσας ἔλαβεν (ſupra θ', 391) ἐκ τῶν Φαιάκων Ὀδυσσεύς. *Clark.* Durior eſt poſterior ratio, priorem praetulerim. Sic Latini, *bonum praeclarum argentum*, ut *Cicero* in Verrinis. *Ern.*

Ver. 12 Ἔνεικαν] *Al.* ἤνεγκαν.

Ver. 13 Τρίποδα μέγαν, ἠδὲ λέβητα] *Euſtathius* in commentario legit ἠὲ λέβητα. Ἰστέον δὲ (inquit) ὅτι ἐν ἀσαφεῖ παραῤῥίψας τὸ τρίποδα, ἠὲ λέβητα, οὐ διήρθρωσε νῦν εἴτε τοῦτο, εἴτε ἐκεῖνο γέγονεν· — εἰ μὴ ἄρα γράψαι τις καὶ ἐνταῦθα τρίποδα μέγαν, ἠδὲ λέβητα, — ὃ κρεῖττον· φέρεται γὰρ καὶ τοιαύτη γραφὴ ἐν τοῖς ἀκριβεστέροις τῶν ἀντιγράφων. Cui poſteriori lectioni favet quod occurrit infra *ver.* 217; Ὣς εἰπὼν, τρίποδας περικαλλέας, ἠδὲ λέβητας Ἠρίθμει etc. *Clark.* Hinc nihil conſequitur pro lectione hac. Nam cum alius tripodem alius lebetem attuliſſet, potuit in numerando deinde dicere τρίποδας ἠδὲ λέβητας. *Ern.*

Ver. 14 Ἀνδρακάς] Κατὰ ἄνδρα· ἵνα μὴ τὸ τρίποδα μέγαν, ἠδὲ λέβητα, ἐπὶ ἑνὸς μόνου τρίποδος καὶ ἑνὸς λέβητος νοηθείη, ἀλλὰ ἑνὸς κατὰ ἕκαστον ἄνδρα, ἡμῶν δηλαδὴ τῶν δεκατριῶν βασιλέων —. Τινὰ δὲ τῶν ἀντιγράφων ἔχουσιν, Ἄνδρα κάθ' etc. *Euſtath. Clark.* Vid. Interpr. ad *Heſych.* in h. v. *Ern.*

Ibid. Αὖτε ἀγειρόμενοι] *Barneſius* edidit, αὖτις ἀγειρόμενοι.

Ibid. Ἀγειρόμενοι κατὰ δῆμον] *Euſtathius* vocem ἀγειρόμενοι ſenſu *activo* accipit, et ad dona iam ſupra memorata referri intelligit. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ, ὡς ἐῤῥέθη, ἀγείρειν ἐκ τοῦ δήμου τὰ δωρηθέντα, σμικροπρεπὲς μὲν, ἔθος δὲ ὅμως παλαιὸν, κατὰ τὰς λεγομένας συνδοσίας καὶ διανομάς. Atque hanc interpretationem ſecutus *Barneſius*, in verſione reddit, *colligentes per populum.* Sed minus recte. Nam ἀγείρομαι ſemper apud *Homerum* ſenſu *paſſivo* uſurpatur. Vide infra ad π', 390; ρ', 379.

Ver. 15 Τισόμεθ'] Vide ad *Il.* χ', 19, 20. Τὸ δὲ τισόμεθα οἱ μὲν Παλαιοί φασιν, εἰσπραξόμεθα· ἔστι δὲ καὶ συνήθως εἰπεῖν ἀποτίσομεν· τὸ γὰρ ἐκ τοῦ δήμου ἀγερθὲν τοῖς βουληφόροις ἀποδοθήσεται ὑπὲρ ὧν ἄρτι δεδώκασι τῷ Ὀδυσσεῖ. *Euſtath.* Vide autem ſupra ad *ver.* 14.

Ibid. Ἀργαλέον γὰρ ἕνα προικὸς χαρίσασθαι] Χαλεπὸν γὰρ καὶ ἀδύνατον, ἕνα δωρεὰν τοσαύτην χαρίσασθαι. *Schol.* Ὅτι δὲ προῖκα οἱ Παλαιοὶ τὴν δωρεὰν ἔλεγον, καὶ ὅτι ἐκ τοῦ καταπροίξεσθαι αὐτὴν παρῆγον, δηλοῦται καὶ ἀλλαχοῦ· — ἑρμηνευθείη δ' ἂν καὶ χάρις, ἡ προίξ· ὡς δηλοῖ τὸ προικὸς χαρίσασθαι. Ἀττικὸς δὲ ἀνὴρ οὕτω φράζει· τὸ γὰρ κοινότερον, προῖκα χαρίσασθαι. Ἐλλειπτικῶς δὲ καὶ ἄμφω ἔχει· ἔστι γὰρ τὸ μὲν, διὰ προικὸς, τὸ δὲ, κατὰ προῖκα. Τὸ μέντοι ἐπὶ γαμηλίου δώρου τὴν προῖκα νοεῖσθαι, τῶν μεθ' Ὅμηρόν ἐστιν. *Euſtath.*

Ὣς ἔφατ' Ἀλκίνοος· τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἶκόνδε ἕκαστος.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Νῆ' ἄρ' ἐπεσσεύοντο, φέρον δ' εὐήνορα χαλκόν·
Καὶ τὰ μὲν εὖ κατέθηχ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
Αὐτὸς ἰὼν διὰ νηὸς, ὑπὸ ζυγά· μή τιν' ἑταίρων
Βλάπτοι ἐλαυνόντων, ὁπότε σπερχοίατ' ἐρετμοῖς.
Οἱ δ' εἰς Ἀλκινόοιο κίον, καὶ δαῖτ' ἀλέγυνον.
Τοῖσι δὲ βοῦν ἱέρευσ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο
Ζηνὶ κελαινεφέϊ Κρονίδῃ, ὃς πᾶσιν ἀνάσσει.
Μηρὰ δὲ κείαντες δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα
Τερπόμενοι· μετὰ δέ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδὸς
Δημόδοκος, λαοῖσι τετιμένος· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Πολλὰ πρὸς ἠέλιον κεφαλὴν τρέπε παμφανόωντα,
Δῦναι ἐπειγόμενος· δὴ γὰρ μενέαινε νέεσθαι.

Sic dixit Alcinous: illis vero placebat ſermo,
Ii quidem decubituri abierunt domum unuſquiſque.
Quando autem mane-genita apparuit roſea-digitis aurora,
Ad navem deinde properabant, ferebantque viros-honeſtans aes:
Et haec quidem bene depoſuit ſacra vis Alcinoi,
Ipſe profectus per navem, ſub tranſtris, ne aliquem ſociorum
Laederent impellentium, quando incumberent remis.
Illi autem ad Alcinoi-*domum* iverunt, et convivium curabant.
Horum autem gratia bovem mactavit ſacra vis Alcinoi
Iovi atrarum-nubium coactori Saturnio, qui omnibus imperat.
Femoribus autem aſſatis, celebrant lautum convivium
Oblectantes-*ſeſe*: inter ipſos vero canebat divinus cantor
Demodocus, populis honoratus: at Vlyſſes.
Saepe ad Solem caput vertebat ſplendentem,
Vt-occideret expetens: iamdudum enim cupiebat reverti.

21 Αὐτὸς δ' ἰὼν] F. L. male.

Ver. 19. Νῆ' ἄρ' ἐπεσσεύοντο] *Al.* Νῆά ῥ' ἐπεσσεύοντο, et Νῆάδ' ἐπεσσεύοντο.

Ibid. Εὐήνορα χαλκόν] De voce εὐήνορα, mire *Plutarchus*: Καὶ τοὺς γε διατρίβοντας ἐν τοῖς χαλκωρυχείοις ἱστοροῦσιν ὠφελεῖσθαι τὰ ὄμματα, καὶ βλεφαρίδας ἐκφύειν τοὺς ἀποβεβληκότας. Ἡ γὰρ ἀπιοῦσα τῆς χαλκίτιδος ἄχνη, καὶ πίπτουσα τοῖς βλεφάροις ἀδήλως, ἀναστέλλει τὰ ῥεύματα, καὶ περιστύφει τὸ δάκρυον. Διὸ καὶ φασὶν εὐήνορα καὶ νώροπα χαλκὸν ὑπὸ τοῦ Ποιητοῦ προσαγορεύεσθαι. *Sympoſiac. Lib.* III, *Probl.* 10 *ſub fine.* Quae Latine ſic vertit *Macrobius*: "Qui in metallo aeris morantur, ſemper oculorum ſanitate pollent; et quibus ante palpebrae nudatae fuerant, illic conveſtiuntur. Aura enim quae ex aere procedit, in oculos incidens, haurit et exſiccat quod male influit. Vnde et Homerus modo εὐήνορα, modo νώροπα χαλκὸν, has cauſas ſecutus, appellat." *Saturnal. Lib.* VII, *cap.* 16.

Ver. 21 Ὑπὸ ζυγά] Ὑπὸ τὰς καθέδρας τῶν ἐρετῶν. *Schol.*

Ver. 25 Ὃς πᾶσιν ἀνάσσει] Virgil. *Qui res hominumque Deûmque Aeternis regis imperiis. Aen.* I, 233. *Rerum cui ſumma poteſtas.* X, 100.

Ver. 26 Κείαντες] *Al.* κήαντες.

Ver. 29 Πολλὰ πρὸς ἠέλιον κεφαλὴν τρέπε] Virgil. *Illi ad ſurgentem converſi lumina Solem. Aen.* XII, 172.

Ibid. Τρέπε] *Al.* τράπε. Minus recte. Vide ad *Il.* ν, 84.

Ver. 30 Δῦναι ἐπειγόμενος] Fuerunt, notante

Ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἀνὴρ δόρποιο λιλαίεται, ᾧτε πανῆμαρ
Νειὸν ἀνέλκητον βόε οἴνοπε πηκτὸν ἄροτρον,
Ἀσπασίως δ᾽ ἄρα τῷ κατέδυ φάος ἠελίοιο,
Δόρπον ἐποίχεσθαι, βλάβεται δέ τε γοῦνατ᾽ ἰόντι·
Ὣς Ὀδυσῆ᾽ ἀσπαστὸν ἔδυ φάος ἠελίοιο.
Αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα,
Ἀλκινόῳ δὲ μάλιστα πιφαυσκόμενος φάτο μῦθον·
  Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
Πέμπετέ με σπείσαντες ἀπήμονα· χαίρετε δ᾽ αὐτοί·
Ἤδη γὰρ τετέλεσται, ἅ μοι φίλος ἤθελε θυμὸς,
Πομπὴ καὶ φίλα δῶρα, τά μοι θεοὶ οὐρανίωνες
Ὄλβια ποιήσειαν· ἀμύμονα δ᾽ οἴκοι ἄκοιτιν
Νοστήσας εὕροιμι, σὺν ἀρτεμέεσσι φίλοισιν.
Ὑμεῖς δ᾽ αὖθι μένοντες εὐφραίνοιτε γυναῖκας
Κουριδίας, καὶ τέκνα· θεοὶ δ᾽ ἀρετὴν ὀπάσειαν
Παντοίην· καὶ μήτι κακὸν μεταδήμιον εἴη.
  Ὣς ἔφαθ᾽· οἱ δ᾽ ἄρα πάντες ἐπήνεον, ἠδ᾽ ἐκέλευον

Sicut autem cum vir coenam concupiſcit, cui toto-die
Per novale traxerunt boves nigri compactile aratrum;
Optato autem huic occidit lumen Solis,
Ad-coenam ut-eat; affliguntur vero genua eunti:
Sic Vlyſſi gratum occidit lumen Solis.
Statim autem inter Phaeaces remigii-ſtudioſos locutus eſt,
Alcinoo autem maxime orationem-dirigens dixit ſermonem;
  “ Alcinoe rex, omnium clariſſime populorum,
“ Mittite me, poſtquam-libaveritis, illaeſum; Valete autem ipſi:
“ Iam enim perfecta-ſunt, quae mihi charus volebat animus,
“ Deductio et chara dona, quae mihi Dii coeleſtes
“ Fortunata faciant: eximiam autem domi uxorem
“ Reverſus inveniam, cum incolumibus amicis.
“ Vos autem hic manentes oblectetis uxores,
“ Quas-virgines-duxiſtis, et liberos; Dii vero virtutem dent
“ Omnigenam; et ne quod malum publicum ſit.
  Sic dixit: illi vero omnes collaudabant, et iubebant

47 Ἐπ᾽ ἤνεον] F.

notante *Merico Caſaubono*, qui hoc interpretarentur, *Conſcendere navim properans.* Ipſe autem, Quanto elegantius, inquit, ut δῦναι in propria ſignificatione de occaſu Solis accipiamus? *De nupera Homeri Edit. Diſſertat.* I. Atque hanc veram eſſe interpretationem liquet ex ſequentibus *ver.* 33, 35. Priori autem ſenſu vox δῦναι (ut opinor) accipi non poteſt.

Ver. 32 Ἀνέλκητον] *Al.* ἀν᾽ ἔλκητον. *Clark.* Sic *Pſeudo-Did.* et *Henr. Stephan.* quod facilius, etſi ἀνέλκειν pro ἕλκειν dici poſſe credo. *Homerus* in hac forma ἀνὰ ponere ſolet. *Ern.*

Ver. 44 Γυναῖκας Κουριδίας] *Schol.* Τὰς ἐκ παρθενίας γεγαμημένας. Virgil. *Cui pater intactam dederat, primiſque iugarat Ominibus. Aen.* I, 349.

Ver. 45 Ἀρετὴν ὀπάσειαν Παντοίην] Ἀρετὴν δὲ παντοίαν τὴν εὐδαιμονίαν λέγει. *Euſtath.*

Ver. 46 Μήτι κακὸν μεταδήμιον εἴη] Sic apud *Terentium: Haud cito mali quid ortum ex hoc ſit publice. Adelph. Act.* III, *Scen.* III, 89.

Πεμπέμεναι τὸν ξεῖνον, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπεν.
Καὶ τότε κήρυκα προσέφη μένος Ἀλκινόοιο·
Ποντόνοε, κρητῆρα κερασσάμενος, μέθυ νεῖμον
Πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον· ὄφρ' εὐξάμενοι Διῒ πατρὶ,
Τὸν ξεῖνον πέμπωμεν ἑὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὣς φάτο· Ποντόνοος δὲ μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα·
Νώμησεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπισταδόν· οἱ δὲ θεοῖσιν
Ἔσπεισαν μακάρεσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
Αὐτόθεν ἐξ ἑδρέων· ἀνὰ δ' ἵστατο δῖος Ὀδυσσεὺς,
Ἀρήτῃ δ' ἐν χερσὶ τίθει δέπας ἀμφικύπελλον,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Χαῖρέ μοι, ὦ βασίλεια, διαμπερὲς, εἰσόκε γῆρας
Ἔλθῃ, καὶ θάνατος, τά τ' ἐπ' ἀνθρώποισι πέλονται.
Αὐτὰρ ἐγὼ νέομαι· σὺ δὲ τέρπεο τῷδ' ἐνὶ οἴκῳ,
Παισί τε, καὶ λαοῖσι, καὶ Ἀλκινόῳ βασιλῆϊ.
Ὣς εἰπὼν, ὑπὲρ οὐδὸν ἐβήσετο δῖος Ὀδυσσεὺς.

Dimitti hoſpitem, quod decenter locutus eſſet.
Atque tum praeconem allocuta eſt vis Alcinoi;
« Pontonoë, cratere mixto, merum diſtribue
« Omnibus in domo; ut precati Iovem patrem,
« Hoſpitem dimittamus ſuam in patriam terram.
Sic dixit: Pontonous vero dulce vinum miſcebat;
Diſtribuit deinde omnibus aſtando: illi autem Diis
Libarunt beatis, qui coelum latum habitant,
Indidem ex ſedibus: ſurrexit vero nobilis Vlyſſes,
Aretaeque in manibus poſuit poculum rotundum,
Et ipſam affatus verba alata dixit;
« Vale mihi, o regina, in-perpetuum; donec ſenectus
« Venerit, et mors, quae utique hominibus accidunt.
« At ego proficiſcor; tu autem delectare hac in domo,
« Liberiſque, et populis, et Alcinoo rege.
Sic fatus, ſuper limen ibat nobilis Vlyſſes.

Ver. 48, 49 Ἔειπεν. Καὶ] Scr. ἔειπε. *Ern.*

Ver. 51 Μέγαρον· ὄφρα] *Barneſius*, haud ignarus qua ratione ultima vocis μέγαρον producatur, male tamen annotat; Poteſt *Iambus* ferri in *Tertio* loco, ut mox in *Quarto*, *ver.* 136; Χαλκόν τε, χρυσόν τε ἅλις, ἐσθῆτά θ' ὑφαντήν. Id quod in huiuſmodi carmine ferri (ut opinor) non poteſt. Vide ad *Il.* ά, 51.

Ver. 54 Ἐπισταδὸν] *Scholiaſtes* explicat ἐπισταμένως. At rectius *Etymolog. Magn.* (notante *Barneſio*,) ἐφιστάμενος ἑκάστῳ.

Ver. 56 Ἐξ ἑδρέων] *Al.* ἐξ ἐδίων· Vti *Il.* ά, 534, 581. *Clark.* Ἐξ ἐδίων memorat *Euſtath.* Idque mollius. *Ern.*

Ver. 57 Ἀρήτῃ δ' ἐν χερσὶ τίθει δέπας] Κυρίως ἐστὶ τοῦτο [προπίνειν,] τὸ ἑτέρῳ πρὸ ἑαυτοῦ δοῦναι πιεῖν. Καὶ ὁ Ὀδυσσεὺς δὲ παρὰ τῷ Ὁμήρῳ τῇ Ἀρήτῃ δ' ἐν χερσὶ τίθει δέπας ἀμφικύπελλον — . Πληρώσαντες γὰρ προέπινον ἀλλήλοις μετὰ προσαγορεύσεως. *Athenaeus*, *Lib.* XI, *cap.* 14. Virgil. *Primaque libato, ſummo tenus attigit ore; Tum Bitiae dedit.* *Aen.* I, 741.

Ibid. Χερσὶ] *Al.* χειρί.

Ibid. Ἀμφικύπελλον] Vide ad *Il.* ά, 584.

Ver. 59 Εἰσόκε γῆρας Ἔλθῃ, καὶ θάνατος, τά τ' ἐπ' ἀνθρώποισι πέλονται] *Theognis ver.* 727. Οὐδ' ἂν ἄποινα διδοὺς θάνατον φύγοι, οὐδὲ βαρείας Νούσους, οὐδὲ κακὸν γῆρας ἐπερχόμενον. Virgil. *Subeunt morbi, triſtiſque ſenectus, Et labor; et durae rapit inclementia mortis.* *Georgic.* III, 66. Vide ad *Il.* μ', 322.

Ver. 61 Τῷδ' ἐνὶ οἴκῳ] *Al.* τῷδ' ἐνὶ χώρῳ.

Ver. 63 et 75 Ἐβήσετο] *Al.* ἐβήσατο.

Ver.

Τῷ δ' ἅμα κήρυκα πρόϊει μένος Ἀλκινόοιο,
Ἡγεῖσθαι ἐπὶ νῆα θοὴν, καὶ θῖνα θαλάσσης·
Ἀρήτη δ' ἄρα οἱ δμωὰς ἅμ' ἔπεμπε γυναῖκας·
Τὴν μὲν, φᾶρος ἔχουσαν εὔπλυνὲς, ἠδὲ χιτῶνα,
Τὴν δ' ἑτέρην, χηλὸν πυκινὴν ἅμ' ἔπεμπε κομίζειν·
Ἡ δ' ἄλλη σῖτόν τ' ἔφερεν καὶ οἶνον ἐρυθρόν.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον, ἠδὲ θάλασσαν,
Αἶψα τά γ' ἐν νηῒ γλαφυρῇ πομπῆες ἀγαυοὶ
Δεξάμενοι κατέθεντο, πόσιν καὶ βρῶσιν ἅπασαν·
Κὰδ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ στόρεσαν ῥῆγός τε, λίνον τε,
Νηὸς ἐπ' ἰκριόφιν γλαφυρῆς, (ἵνα νήγρετον εὕδοι,)
Πρύμνης· ἂν δὲ καὶ αὐτὸς ἐβήσετο, καὶ κατέλεκτο
Σιγῇ· τοὶ δὲ καθίζον ἐπὶ κληῗσιν ἕκαστος
Κόσμῳ· πεῖσμα δ' ἔλυσαν ἀπὸ τρητοῖο λίθοιο·
Ἔνθ' οἱ ἀνακλινθέντες ἀνερρίπτουν ἅλα πηδῷ·
Καὶ τῷ νήδυμος ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτε,

Vna autem cum eo praeconem praemiſit vis Alcinoi,
Vt-duceret ad navem velocem, et littus maris;
Arete autem cum-eo famulas ſimul miſit mulieres;
Alteram quidem chlamydem habentem bene-lotam, et tunicam,
Alteram autem, arcam bene-munitam una miſit ut portaret;
Alia vero panemque ferebat et vinum rubrum.
At poſtquam ad navem perveniſſent et mare,
Statim haec in navi cava comites eximii
Accepta depoſuerunt, potum et cibum omnem:
At Vlyſſi ſtraverunt ſtragulamque, linteumque,
Navis in tabulatis cavae, (ut tranquille dormiret),
In-puppi: conſcendit autem et ipſe, et decubuit
Silentio: illi autem ſedebant in tranſtris unuſquiſque
Ordine; funemque ſolverunt a perforato lapide:
Ibi illi reclinati torquebant mare remo:
Et huic ſuavis ſomnus in palpebris incidit.

68 Ὄπασσε κομίζειν] edd. praeter R. 74 εὕδῃ] R. 76 ἕκαστοι] F. A. I. A. L. 78 εὖθ' οἱ] F. A. L. non male ut 93.

Ver. 66 Ἔπεμπε γυναῖκας]. *Al.* ὕπεμπε γίεσθαι.

Ver. 67 Εὔπλυνὲς] Vide ad *Il.* χ', 153, 155.

Ver. 68 Ἔπεμπε] *Al.* ὄπασσε. Atque ita in duobus MSS. ſcriptum repperit vir eruditus *Tho. Bentleius.* Quae forte et potior lectio, quia praeceſſerat vox ἔπεμπε ſupra *ver.* 66. *Clark.* Vid. *Var. lect.* At *Euſtathius* ignoravit hanc lectionem et bis ἔπεμπε dictum διὰ τὸ καίριον τῆς λέξεως. *Ern.*

Ver. 74 Νηὸς ἐπ' ἰκριόφιν] Ἐπὶ τῶν καταστρωμάτων. *Schol.*

Ibid. Εὕδοι] Apud *Euſtathium* in commentario, εὕδῃ.

Ver. 75 Κατέλεκτο] Vide ad *Il.* β', 515.

Ver. 76 Ἕκαστος] *Euſtathius* in commentario citat, ἕκαστοι. Atque ita habent MSS. duo a *Tho. Bentleio* collati. *Clark.* Ἕκαστος exquiſitius puto, quod et alibi ſic cum plurali verbi occurrit. *Ern.*

Ver. 77 Πεῖσμα] Τὸ ἀπόγειον σχοίνιον. *Schol.*

Ibid. Ἀπὸ τρητοῖο λίθοιο] Εἰώθασιν ἐπὶ τῶν λιμένων τρυπᾷν τοὺς λίθους. *Schol.*

Ver. 79 Καὶ τῷ νήδυμος] Vide infra ad *ver.* 119.

Νήγρετος, ἥδιστος, θανάτῳ ἄγχιστα ἐοικώς.
Ἡ δ', ὥστ' ἐν πεδίῳ τετράοροι ἄρσενες ἵπποι,
Πάντες ἅμ' ὁρμηθέντες ὑπὸ πληγῇσιν ἱμάσθλης,
Ὑψόσ' ἀειρόμενοι, ῥίμφα πρήσσουσι κέλευθον·
Ὣς ἄρα τῆς πρύμνη μὲν ἀείρετο, κῦμα δ' ὄπισθε
Πορφύρεον μέγα θῦε πολυφλοίσβοιο θαλάσσης.
Ἡ δὲ μάλ' ἀσφαλέως θέεν ἔμπεδον· οὐδέ κεν ἴρηξ
Κίρκος ὁμαρτήσειεν, ἐλαφρότατος πετεηνῶν·
Ὣς ἡ ῥίμφα θέουσα θαλάσσης κύματ' ἔταμνεν,
Ἄνδρα φέρουσα, θεοῖς ἐναλίγκια μήδε' ἔχοντα·

Altus, iucundiſſimus, morti proxime ſimilis.
Illa autem, ſicut in campo quadriiuges maſculi equi,
Omnes ſimul incitati à verberibus ſcuticae,
Alte elevati, celeriter conficiunt viam;
Sic ſane huius puppis quidem tollebatur; fluctus autem pone
Niger ingens ruebat ſonori maris.
Haec autem valde tute currebat firmiter; neque accipiter
Circus aſſecutus fuiſſet, perniciſſimus volucrum:
Sic illa celeriter currens maris fluctus ſecabat,
Virum ferens, diis paria conſilia habentem:

Ver. 80 Νήγρετος] Οὐχ ὡς ὁ ἀνέγερτος δηλαδὴ, ἀλλ' ὡς δυσέγερτος. *Euſtath.*

Ibid. Θανάτῳ ἄγχιστα ἐοικώς] Virgil. *Dulcis et alta quies, placidaeque ſimillima morti.* *Aen.* VI, 522. *Conſanguineus Leti ſopor. Ibid.* 278. Ovidius: *Quid eſt ſomnus, gelidae niſi mortis imago.* *Amor.* II, IV, 41. Sic apud *Ciceronem*; Videtis nihil eſſe morti tam ſimile quam ſomnum. *De Senectute, haud longe a fine.* Ὁ δὲ Σωκράτης παραπλήσιον ἔλεγεν εἶναι τὸν θάνατον ἤτοι τῷ βαθυτάτῳ ὕπνῳ λέγων· Νήγρετος, ἥδιστος, θανάτῳ ἄγχιστα ἐοικώς. Ἀλλαχοῦ δὲ καὶ ταῦτα λέγει, [*Iliad.* ξ', 231] Ἔνθ' ὕπνῳ ξύμβλητο κασιγνήτῳ θανάτοιο. Καὶ [*Iliad.* π', 672, 682;] Ὕπνῳ καὶ θανάτῳ, διδυμάοσιν. ὄψει τὴν ὁμοιότητα αὐτῶν δηλῶν. *Plutarch. de Conſolat. ad Apollonium.*

Ver. 81 Ὡς πεδίῳ τετράοροι] Virgil. *Cum praecipiti certamine campum Corripuere, ruuntque effuſi carcere currus: Illi inſtant verbere torto, Et proni dant lora; volat vi fervidus axis: Iamque humiles, iamque elati ſublime videntur Aëra per vacuum ferri, atque aſſurgere in auras.* *Georgic.* III, 103. *Non tam praecipites biiugo certamine campum Corripuere, ruuntque effuſi carcere currus: Nec ſic immiſſis aurigae undantia lora Concuſſere iugis, pronique in verbere pendent.* *Aen.* V, 144. Quem poſteriorem locum *Macrobius* inter eos citans, in quibus *Virgilium Homero* ſuperiorem contendit; "Graius "poëta, inquit, equorum tantum meminit flagro animante currentium: licet "dici non poſſit elegantius, quam quod "adiecit, ὑψόσ' ἀειρόμενοι· quo expreſſit, "quantum natura dare poterat, impetum curſus. Verum Maro et currus "de carcere ruentes, et campos corripiendo praecipites mira celeritate deſcripſit; et, accepto brevi ſemine de "Homerico flagro, pinxit aurigas concutientes lora undantia, et pronos in "verbera pendentes; nec ullam quadrigarum partem intactam reliquit, ut "eſſet illa certaminis plena deſcriptio." *Saturnal. Lib.* V. *cap.* 11.

Ibid. Τετράοροι] Οἱ τέσσαρες ὁμοῦ συνεζευγμένοι. *Euſtath.* *Al.* τετράορες.

Ver. 84 Ὡς ἄρα τῆς πρύμνη] Εὖ κέχρηται τῇ παραβολῇ· ὥσπερ γὰρ ἵπποι τρέχοντες ἐκ τῶν ὀπισθίων μερῶν διεγείρονται. οὕτω καὶ ἡ ναῦς ἐλαυνομένη ἐκ τῆς πρύμνης κουφίζεται. *Schol.* ad *ver.* 81.

Ver. 85 Θῦε] *Al.* θῦνε.

Ver. 86 Ἴρηξ] Vide ſupra ad ι, 66. *Al.* Ἵρηξ.

Ver. 88 Κύματ' ἔταμνεν] Sic apud *Virgilium*: *Secat aequora.* *Aen.* X, 166. Caeterum *Euſtathius* in commentario legit, κῦμά τ' ἔταμνεν. Male.

Ibid. Ἔταμνεν] *Al.* ἔτεμνεν.

Ver.

Ὃς πρὶν μὲν μάλα πολλὰ πάθ' ἄλγεα ὃν κατὰ θυμὸν,
Ἀνδρῶν τε πτολέμους, ἀλεγεινά τε κύματα πείρων·
Δὴ τότε γ' ἀτρέμας εὗδε, λελασμένος ὅσσ' ἐπεπόνθει.
Εὖτ' ἀστὴρ ὑπερέσχε φαάντατος, ὅς τε μάλιστα
Ἔρχεται ἀγγέλλων φάος Ἠοῦς ἠριγενείης·
Τῆμος δὴ νήσῳ προσεπίλνατο ποντοπόρος νηῦς.
Φόρκυνος δέ τις ἐστὶ λιμὴν, ἁλίοιο γέροντος,
Ἐν δήμῳ Ἰθάκης· δύο δὲ προβλῆτες ἐν αὐτῷ
Ἀκταὶ ἀπορρῶγες, λιμένος ποτιπεπτηυῖαι·
Αἵτ' ἀνέμων σκεπόωσι δυσαήων μέγα κῦμα
Ἔκτοθεν· ἔντοσθεν δὲ ἄνευ δεσμοῖο μένουσι
Νῆες ἐΰσσελμοι, ὅταν ὅρμου μέτρον ἵκωνται.

Qui antea quidem multos paſſus erat dolores ſuo in animo,
Virorumque bella, ſaevoſque fluctus tranſiens;
At tunc placide dormiebat, oblitus quot paſſus fuerat.
Quando ſtella ſuper-inſtitit luciđiſſima, quae ſcilicet maxime
Venit nuncians lumen Aurorae mane-genitae;
Tum demum inſulae applicabatur pontum-tranſiens navis.
Phorcynis autem quidam eſt portus, marini ſenis,
In agro Ithacae; duo vero proiecta in ipſo
Littora abrupta, in portum vergentia:
Quae utique a-ventis defendunt raucis magnum fluctum
Extra; intus vero ſine vinculo manent
Naves bene-tabulatae, cum portus ſpatium intraverint.

91 Πολέμους] F. A. L. quod et ipſum rectum eſt, et τε nihilominus producitur. 94 ἀγγέλων] F. 101 ἐΰσελμοι] edd. vett. recte.

Ver. 90 Ὃς πρὶν μὲν μάλα πολλὰ πάθ'] Vide ſupra ad α', 1, 3.

Ver. 91 Ἀνδρῶν τε πτολέμους, ἀλεγεινά τε κύματα πείρων] Ἐν δὲ τῷ, Ἀνδρῶν πολέμους, νοητέον ἰδικήν τινα μετοχήν. οἷον, ἀνύων, ἢ τολυπεύων, ἤ τι τοιοῦτον. Τὸ γὰρ πείρων οὐχ ἁρμόττει ἐπὶ ἁπλῶς πολέμου. Καὶ ἔστιν ὅμοιον τῷ, Σῖτον καὶ οἶνον ἔδων. *Euſtath.* Vide ad *Il.* ω, 8.

Ver. 92 Εὗδε, λελασμένος ὅσσ' ἐπεπόνθει] Sic infra υ, 85; ὕπνος ἔχῃσιν· ὁ γάρ τ' ἐπέλησεν ἁπάντων Ἐσθλῶν ἠδὲ κακῶν.

Ibid. et ver. 126 Λελασμένος — Λῆθετ'] Vide ſupra ad λ', 101.

Ver. 93 Εὖτ' ἀστὴρ ὑπερέσχε φαάντατος] Ἕσπερος, ὃς κάλλιστος ἐν οὐρανῷ ἵσταται ἀστήρ. *Iliad.* χ', 318. Virgil. *Qualis ubi Oceani perfuſus Lucifer unda, Quem Venus ante alios aſtrorum diligit ignes, Extulit os ſacrum coelo. Aen.* VIII, 589.

Ver. 96 Φόρκυνος δέ τις ἐστὶ λιμὴν] *Schol.* Λιμὴν Ἰθάκης, ἐφ' ᾧ λιμένι Φόρκυνός ἐστιν ἱερὸν τοῦ θαλασσίου δαίμονος. Virgil. *Eſt in ſeceſſu longo locus: inſula portum Efficit obiectu laterum; quibus omnis ab alto Frangitur, inque ſinus ſcindit ſeſe unda reductos. Hinc atque hinc vaſtae rupes. Aen.* I, 163.

Ver. 97 Προβλῆτες — Ἀκταὶ] Virgil. *Proiectaque ſaxa Pachyni. Aen.* III, 699.

Ver. 98 Λιμένος ποτιπεπτηυῖαι] *Euſtath.* Προσπεπτωκυῖαι πρὸ τοῦ λιμένος, καὶ εἰς σκέπην οὖσαι τῶν ἀνέμων. *Clark.* Non placet *Euſtathii* προσπεπτωκυῖαι πρὸ τοῦ λιμ. Melius *Pſeudodid.* Ἐπινενευκυῖαι; *imminentia portui.* ſenſus melior foret; *portui* (in latitudinem) *obiectae*, ut eſſet a προσπετάννυμι non a προσπίπτω. *Etymol.* πέπταται. πτῶ, πτῆμι, ὁ παρακείμενος πέπτηκα. Vnde πεπτηώς, πεπτηυῖα. Sic παρατείνεσθαι alias dicitur. *Ern.*

Ver. 100 Ἔντοσθεν δὲ ἄνευ δεσμοῖο μένουσι Νῆες] Apud *Euſtathium* in commentario, ἔντοσθεν δέ τ' ἄνευ. Atque ita habet MS. a *Tho. Bentleio* collatus. Virgil. *Hic feſſas non vincula naves Vlla tenent; unco non alligat anchora morſu. Aen.* I, 172.

Ver. 101 Ὅταν ὅρμου μέτρον ἵκωνται] *Schol.* Ὅταν πρὸς τὸ ὁρμισθῆναι ἀφίκωνται·

Αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος τανύφυλλος ἐλαίη·
Ἀγχόθι δ' αὐτῆς, ἄντρον ἐπήρατον, ἠεροειδὲς,
Ἱρὸν νυμφάων, αἳ Νηϊάδες καλέονται.
Ἐν δὲ κρητῆρές τε καὶ ἀμφιφορῆες ἔασι
Λάϊνοι· ἔνθα δ' ἔπειτα τιθαιβώσσουσι μέλισσαι.
Ἐν δ' ἱστοὶ λίθεοι περιμήκεες, ἔνθα τε Νύμφαι
Φάρε' ὑφαίνουσιν ἁλιπόρφυρα, θαῦμα ἰδέσθαι.
Ἐν δ' ὕδατ' ἀενάοντα· δύω δέ τε οἱ θύραι εἰσίν·
Αἱ μὲν πρὸς Βορέαο, καταιβαταὶ ἀνθρώποισιν,
Αἱ δ' αὖ πρὸς Νότου, εἰσὶ θεώτεραι· οὐδέ τι κείνῃ
Ἄνδρες ἐσέρχονται, ἀλλ' ἀθανάτων ὁδός ἐστιν.
Ἔνθ' οἵγ' εἰσέλασαν, πρὶν εἰδότες· ἡ μὲν ἔπειτα
Ἠπείρῳ ἐπέκελσεν, ὅσον τ' ἐπὶ ἥμισυ πάσης,

At in vertice portus patulis-ramis oliva;
Prope autem ipſam, antrum amoenum; obſcurum,
Sacrum Nympharum, quae Naiades vocantur.
Intus vero cratereſque et amphorae erant
Lapideae; ibi vero praeterea mellificant apes.
Intus porro iuga lapidea praelonga; ibique Nymphae
Pallia texunt purpurea, mirabile viſu.
Intus quoque aquae perpetuo-fluentes: duae autem ei ianuae ſunt;
Hae quidem ad Boream, permeabiles hominibus:
Illae autem contra ad Notum, diviniores; neque omnino illac
Homines intrant; ſed immortalium via eſt.
Huc illi *navem*-adegerunt, *loco* prius cognito: ea quidem poſtea
Terrae appulſa eſt, quantum ad dimidium totius,

104 Ἱρῶν] F. A. 1. L. quod ferri poteſt, ſed ἱρὸν melius. 109 ἀιενάοντα] R. male.

τὸ μέτρον, ἢ τὸ ἀναπλῆρες τῆς καταγωγῆς. *Clark.* Immo μέτρον ὅρμου eſt *portus*, nota periphraſi, de qua iam aliquoties admonitum. Sic ad μέτρον ἥβης venire, eſt *ad pubertatem. Ern.*

Ver. 103 Ἀγχόθι δ' αὐτῆς, ἄντρον ἐπήρατον, ἠεροειδὲς, ἱρὸν Νυμφάων] Virgil. *Fronte ſub adverſa, ſcopulis pendentibus, antrum: Intus aquae dulces, vivoque ſedilia ſaxo; Nympharum domus. Aen.* I, 170. Ἔν τε τῇ Ἰθάκῃ οὐδὲν ἐστὶν ἄντρον τοιοῦτον, οὐδὲ Νυμφαῖον, οἷόν φησιν Ὅμηρος. Βέλτιον δὲ αἰτιᾶσθαι μεταβολὴν, ἢ ἄγνοιαν, ἢ κατάψευσιν τῶν τόπων κατὰ τὸ μυθῶδες. *Strabo, Geograph. Lib.* I. Caeterum allegorice explicatur hic locus apud *Porphyrium*, περὶ Νυμφῶν ἄντρου.

Ver. 104 Ἱρὸν] *Al.* Ἱερὸν· Quod eodem modo pronuntiandum.

Ibid. Νηϊάδες] Ἀπὸ τοῦ Νηΐου ὄρους, ἢ Ναΐδες, νύμφαι εἰσὶ τῶν ὑδάτων. *Schol.*

Ver. 106 Ἔνθα δ' ἔπειτα τιθαιβώσσουσι μέλισσαι] Ἀποτίθενται τὴν βόσιν, ὅ ἐστι τὸ μέλι· οἷον θησαυρίζουσι τὰ κηρία καὶ νεοττοτροφοῦσι. *Schol. Al.* τιθαιβόσσουσι.

Ver. 107 Ἐν δ' ἱστοὶ λίθεοι] Οἱ δὲ λίθεοι ἱστοὶ πιθανῶς νοεῖσθαι ὀφείλουσιν. Οὐ γὰρ ὕφασμα δηλοῦσιν, ἀλλὰ ὑφαντικὰ ὄργανα, τὸ ἐκ λίθων δηλαδὴ ἀντίον, ἐν ᾧ τυλίσσεται τὸ ὑφαινόμενον· καὶ τοὺς ἱστόποδας· καὶ τὰ ἐπ' αὐτοῖς. *Euſtath.*

Ibid. Ἔνθα τε] *Al.* ἔνθα δέ.

Ver. 109 Ἀενάοντα] *Al.* αἰενάοντα.

Ver. 110 Καταιβαταὶ ἀνθρώποισιν] Βάσιμοι, δι' ὧν κατάβασίς ἐστιν ἀνθρώποις. *Schol.* Caeterum qua ratione ex βαίνω fit καταιβατὸς, vide ad *Il.* ζ, 434.

Ver. 113 Πρὶν εἰδότες] Ὅτι πάνυ πιθανῶς ἐνταῦθα ἐῤῥέθη τὸ πρὶν εἰδότες, ἵνα εἰκοτολογηθῇ, τὸ ἐν νυκτὶ τολμῆσαι τοὺς Φαίακας ἐπεῖξαι κατὰ τῆς χέρσου κώπαις ὅλαις τὴν νῆα· ὅπερ οὐκ ἂν ἐποίησαν οὕτως νυκτὸς, εἰ μὴ ἀκριβῶς

Σπερχομένη· τοίων γὰρ ἐπείγετο χέρσ' ἐρετάων.
Οἱ δ' ἐκ νηὸς βάντες, ἐΰζυγου ἠπειρόνδε,
Πρῶτον Ὀδυσσῆα γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἄειραν,
Αὐτῷ σύν τε λίνῳ, καὶ ῥήγεϊ σιγαλόεντι,
Κὰδ δ' ἄρ' ἐπὶ ψαμάθῳ ἔθεσαν, δεδμημένον ὕπνῳ·
Ἐκ δὲ κτήματ' ἄειραν, ἅ οἱ Φαίηκες ἀγαυοὶ
Ὤπασαν οἴκαδ' ἰόντι, διὰ μεγάθυμον Ἀθήνην.
Καὶ τὰ μὲν οὖν παρὰ πυθμέν' ἐλαίης ἀθρόα θῆκαν,
Ἐκτὸς ὁδοῦ, μή πού τις ὁδιτάων ἀνθρώπων,
Πρίν γ' Ὀδυσῆ' ἔγρεσθαι, ἐπελθὼν δηλήσαιτο.
Αὐτοὶ δ' αὖτ' οἶκόνδε πάλιν κίον· οὐδ' Ἐνοσίχθων
Λήθετ' ἀπειλάων, τὰς ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ
Πρῶτον ἐπηπείλησε· Διὸς δ' ἐξείρετο βουλήν·
Ζεῦ πάτερ, οὐκέτ' ἔγωγε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι

Concitata; talium enim impellebatur manibus remigum.
Illi autem ex navi egreſſi bonis-tranſtris-inſtructa in terram,
Primum Vlyſſem cava ex nave ſuſtulerunt,
Ipſo cumque linteo, et ſtragula ſplendida;
Atque in arena depoſuerunt, oppreſſum ſomno:
Extulerunt autem bona, quae ei Phaeaces illuſtres
Dederat domum eunti, propter magnanimam Minervam;
Et ea quidem dein ad imum olivae confertta poſuerunt
Extra viam; ne forte aliquis viatorum hominum,
Antequam Vlyſſes expergiſceretur, aggreſſus violaret.
Ipſi vero contra domum redibant: nempe Neptunus
Obliviſcebatur minarum, quas deopari Vlyſſi
Primum minatus erat: Iovis autem rogabat conſilium;
" Iupiter pater, haud amplius ego inter immortales Deos

ἀκριβῶς ᾔδεισαν. *Euſtath.* Recte, ut videtur. Caeterum *Dionyſius Halicarnaſſenſis* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, §. 7, iſtud πρὶν εἰδότες interpretatur πρὶν εἰδέναι. Quem et (ut opinor) ſecutus *Barneſius* vertit, *Prius quam ſcirent.*

Ver. 115 Τοίων] Apud *Euſtathium* τοῖον.

Ver. 119 Κὰδ δ' ἄρ' ἐπὶ ψαμάθῳ ἔθεσαν δεδμημένον ὕπνῳ] Οὐ διανίστασαν αὐτὸν, παρὰ τὸ μὴ δοκεῖν χάριν τῆς παραπομπῆς ἀπαιτεῖν· ἢ ἵνα μὴ κατασχεθῶσιν ὑπ' αὐτοῦ· ἢ οὕτως ᾠκονόμησεν διὰ τὸ ἑξῆς· ἀνῄρητο γὰρ ὑπὸ τῶν μνηστήρων, φανερῶς κατιών. *Schol.* Ἔνιοι δὲ καὶ τὴν ἔκθεσιν αὐτὴν, εἰ μὲν ἀληθῶς ἐγένετο καθεύδοντος, ψέγουσι, καὶ Τυρρηνὸς ἱστορίαν τινά φασι διαφυλάττειν, ὡς ὑπνώδους φύσει τοῦ Ὀδυσσέως γενομένου, καὶ δυσεντεύκτου διὰ τοῦτο πολλοῖς ὄντος. Εἰ δ' οὐκ ἦν ἀληθὴς ὁ ὕπνος, ἀλλ' αἰδούμενος μὲν ἀποπέμψαι τοὺς Φαίακας ἄνευ ξενίων καὶ φιλοφροσύνης, μὴ δυνάμενος δὲ τοὺς ἐχθροὺς λαθεῖν, ἐκείνων συμπαρόντων, ἐχρήσατο τῆς ἀπορίας παρακαλύμματι, κοιμωμένῳ ποιήσας ὅμοιον ἑαυτόν· ἀποδέχονται. *Plutarch. de audiendis Poëtis.* Caeterum non male *Ariſtoteles*; Καὶ τὰ ἐν Ὀδυσσείᾳ ἄλογα τὰ περὶ τὴν ἔκθεσιν, ὡς οὐκ ἂν ἦν ἀνεκτὰ, δῆλον ἂν γένοιτο, εἰ αὐτὰ φαῦλος ποιητὴς ποιήσειε. Νῦν δὲ τοῖς ἄλλοις ἀγαθοῖς ὁ Ποιητὴς ἀφανίζει ἡδύνων τὸ ἄτοπον· τῇ δὲ λέξει δεῖ διαπονεῖν ἐν τοῖς ἀργοῖς μέρεσι καὶ μήτε ἠθικοῖς μήτε διανοητικοῖς. *Poëtic. cap.* 24 *ſub fine.*

Ibid. Δεδμημένον ὕπνῳ] Vide ſupra ad μ', 281.

Ver. 121 Διὰ μεγάθυμον Ἀθήνην] Ἤγουν διὰ τὴν φρόνησιν, ἧς χάριν, οἷα σοφὸς, ὑπὸ Φαιάκων εὐεργέτηται. *Euſtath.* Καὶ δέ σε Φαιήκεσσι φίλον πάντεσσιν ἔθηκα. *Infra, ver.* 302.

Ver. 123 Μή που τις] *Al.* μή πω τις, et μή πως τις.

Ver. 128 Οὐκέτ' ἔγωγε — Τιμήεις ἔσομαι]

Τιμήεις ἔσομαι, ὅτε με βροτοὶ ὄτι τίουσι
Φαίηκες, τοί πέρ τοι ἐμῆς ἔξεισι γενέθλης.
Καὶ γὰρ νῦν Ὀδυσῆα φάμην κακὰ πολλὰ παθόντα
Οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· νόστον δέ οἱ οὔποτ' ἀπηύρων
Πάγχυ, ἐπεὶ σὺ πρῶτον ὑπέσχεο, καὶ κατένευσας.
Οἱ δ' εὕδοντ' ἐν νηῒ θοῇ ἐπὶ πόντον ἄγοντες
Κάτθεσαν εἰν Ἰθάκῃ, ἔδοσαν δέ οἱ ἄσπετα δῶρα,
Χαλκόν τε, χρυσόν τε ἅλις, ἐσθῆτά θ' ὑφαντὴν,
Πόλλ', ὅσ' ἂν οὐδέ ποτε Τροίης ἐξήρατ' Ὀδυσσεὺς,
Εἴπερ ἀπήμων ἦλθε, λαχὼν ἀπὸ ληΐδος αἶσαν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς.
Ὢ πόποι, Ἐννοσίγαι' εὐρυσθενὲς, οἷον ἔειπες;
Οὔτι σ' ἀτιμάζουσι Θεοί· χαλεπὸν δέ κεν εἴη
Πρεσβύτατον καὶ ἄριστον ἀτιμίῃσιν ἰάλλειν.
Ἀνδρῶν δ' εἴπερ τίς τε βίῃ καὶ κάρτεϊ εἴκων
Οὔτι τίει, σοὶ δ' ἔστι καὶ ἐξοπίσω τίσις αἰέν.

" Honoratus ero, quum me mortales minime honorant
" Phaeaces, qui ſane a mea oriundi-ſunt ſtirpe.
" Etenim nunc Vlyſſem putabam mala multa paſſum
" Domum venturum; reditum vero illi nunquam auferebam
" Omnino, quoniam tu primum promiſiſti, et annuiſti.
" Hi autem dormientem in navi veloci ſuper pontum vehentes
" Depoſuerunt in Ithaca, dederuntque ei immenſa dona,
" Aeſque, aurumque abunde, veſtemque textilem,
" Multa, quot nuuquam Troia extuliſſet Vlyſſes,
" Si incolumis veniſſet, ſortitus de praeda portionem.
Hunc autem reſpondens allocutus eſt nubium-coactor Iupiter;
" Papae! Neptune late-potens, quale dixiſti?
" Nequaquam te deſpiciunt Dii; grave autem eſſet
" Antiquiſſimum et praeſtantiſſimum ignominia proſequi.
" Hominum autem ſi quis te viribus et robori *ſuo* obſequens
" Non honorat; tibi ſane eſt et poſtea ultio ſemper,

131 Ὀδυσῆ' ἐφάμην) R. 140 Ἐννοσιγ.] A. R. L. 143 τίς σε] edd. vett. quod cur ſpretum ſit, neſcio.

μαι] Virgil. *Et quiſquam numen Iunonis adoret Praeterea, aut ſupplex aris imponat honorem.* *Aen.* I, 52.

Ver. 130 Πέρ τοι] *Al.* πέρ τε.

Ibid. Ἐμῆς ἔξεισι γενέθλης] Ἐν ἤθει ταῦτα· ὁ γὰρ Φαίαξ Ποσειδῶνος καὶ Κορκύρας τῆς Ἀσωποῦ. *Schol.* Caeterum *Barneſius* edidit, ἐμῆς ἐξ εἰσὶ γενέθλης.

Ver. 132 Ἀπηύρων] *Al.* ἀπηῦρον.

Ver. 133 Ἐπεὶ σὺ πρῶτον ὑπέσχεο] Vide ſupra ad ά, 77.

Ver. 135 Ἄσπετα δῶρα] *Al.* ἀγλαὰ δῶρα.

Ver. 137 Ἐξήρατ'] *Barneſius* edidit ἐξ ἤρατ'.

Ver. 142 Πρεσβύτατον] *Schol.* Ἐντιμότατον· ἀλλαχοῦ γὰρ λέγει, *Iliad.* ν', 355. Ἀλλὰ Ζεὺς πρότερος, γεγόνει. *Clark.* Recte Scholia interpretantur πρεσβύτατον, et tamen in verſione ſervatum eſt *antiquiſſimum.* Male. vid. et dicta ad *Callim.* A. in Iov. 35. *Ern.*

Ver. 143 Τίς τε] *Al.* τίς σε.

Ibid. Βίῃ καὶ κάρτεϊ εἴκων] Νικώμενος ὑπὸ τῆς ἑαυτοῦ βίας, καὶ τῆς ἰσχύος· ὥστε διὰ τοῦτο ἐξυβρίζειν. *Schol.* Vide ad *Il.* ί, 594.

Ver.

Ἔρξον, ὅπως ἐθέλεις, καί τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
Αἶψά κ' ἐγὼν ἔρξαιμι, Κελαινεφὲς, ὡς ἀγορεύεις·
Ἀλλὰ σὸν αἰεὶ θυμὸν ὀπίζομαι, ἠδ' ἀλεείνω.
Νῦν αὖ Φαιήκων ἐθέλω περικαλλέα νῆα
Ἐκ πομπῆς ἀνιοῦσαν ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ
Ῥαῖσαι· ἵν' ἤδη σχῶνται, ἀπολλήξωσι δὲ πομπῆς
Ἀνθρώπων· μέγα δέ σφιν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψαι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Ὦ πέπον, ὡς μὲν ἐμῷ θυμῷ δοκεῖ εἶναι ἄριστα,
Ὁππότε κεν δὴ πάντες ἐλαυνομένην προσίδωνται
Λαοὶ ἀπὸ πτόλιος, θεῖναι λίθον ἐγγύθι γαίης
Νηῒ θοῇ ἴκελον, (ἵνα θαυμάσσωσιν ἅπαντες
Ἄνθρωποι.) μέγα δέ σφιν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψαι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Βῆ ῥ' ἴμεν ἐς Σχερίην, ὅθι Φαίηκες γεγάασιν·
Ἔνθ' ἔμεν'· ἡ δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθε ποντοπόρος νηῦς

" Fac, ut vis, et tibi gratum eſt animo.
Huic autem reſpondit deinde Neptunus terrae-quaſſator;
" Statim ego facerem, nubium-coactor, ſicut dicis;
" Sed tuam ſemper iram obſervo, et fugito.
" Nunc vero Phaeacum volo perpulchram navem
" Ex deductione reverſam in nigro ponto
" Perdere; ut iam abſtineant, deſiſtantque a deductione
" Hominum; magnumque ipſis montem urbi obducere.
Hunc autem reſpondens allocutus eſt nubium-coactor Iupiter;
" O bone, ſic quidem meo animo videtur eſſe optimum,
" Cum iam omnis incitatam intueatur
" Populus ab urbe, *tum eam* facere lapidem prope terram
" Navi veloci ſimilem, (ut admirentur omnes
" Homines;) magnumque ipſis montem urbi obducere.
At poſtquam hoc audiviſſet Neptunus terrae-quaſſator,
Perrexit ire in Scheriam, ubi Phaeaces ſunt;
Illic manebat: at valde prope venit pontum-tranſiens navis

151 Ἀπολήξωσι] F. A. L. ut μ'. 160 ἐς Χερίην] A. R.

Ver. 145 Ὅπως ἐθέλεις, καί τοι φίλον ἔπλετο] Ὅτι τὸ ἐθέλεις, καὶ τὸ φίλον ἔπλετο θυμῷ, ἐκ παραλλήλου ταὐτὸ δηλοῦσιν. *Euſtath.* Sed vide ſupra ad λ', 611; et ad *Il.* ϛ, 158.

Ver. 147 Κελαινεφὲς] *Al.* διοτρεφές. Minus recte: Vide ad *Il.* ι, 534.

Ver. 151 Ἀπολλήξωσι] *Al.* ἀπολήξωσι. Quod eodem modo pronuntiandum.

Ver. 152 et 177 Πόλει] *Al.* πόλιν.

Ver. 155 Προσίδωνται] *Al.* προΐδωνται.

Ver. 157 Θαυμάσσωσιν] Ita recte *Barneſius*. *Vulgg.* θαυμάσωσιν. Vide ad *ver.* 184. *Al.* θαυμάζωσιν.

Ver. 158 Ἀμφικαλύψαι] *Al.* ἀμφικαλύψω.

Ver. 161 Ἔμεν'] Ita Editio *Wetſteniana*; et ita in commentario legit *Euſtathius:* Quibuſcum facit et MS. unus a *Tho. Bentleio* collatus. Optime, ut videtur. *Barneſius* aliique habent ἦμεν pro εἶναι. *Clark.* Ἔμεν' habent omnes edd. veteres, etiam Amſt. 1650. idque verum eſt. *Ern.*

Ver.

Ῥίμφα διωκομένη· τῆς δὲ σχεδὸν ἤλθ' Ἐνοσίχθων,
Ὅς μιν λᾶαν ἔθηκε, καὶ ἐῤῥίζωσεν ἔνερθε,
Χειρὶ καταπρηνεῖ ἐλάσας· ὁ δὲ νόσφι βεβήκει.
Οἱ δὲ πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον
Φαίηκες δολιχήρετμοι ναυσίκλυτοι ἄνδρες.
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
Ὢ μοι, τίς δὴ νῆα θοὴν ἐπέδησ' ἐνὶ πόντῳ,
Οἴκαδ' ἐλαυνομένην; καὶ δὴ προὐφαίνετο πᾶσα.
Ὣς ἄρα τις εἴπεσκε· τὰ δ' οὐκ ἴσαν, ὡς ἐτέτυκτο.
Τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
Ὢ πόποι, ἦ μάλα δή με παλαίφατα θέσφαθ' ἱκάνει
Πατρὸς ἐμοῦ, ὃς ἔφασκε Ποσειδάων' ἀγάσασθαι
Ἡμῖν, οὕνεκα πομποὶ ἀπήμονές εἰμεν ἁπάντων.
Φῆ ποτε Φαιήκων ἀνδρῶν περικαλλέα νῆα
Ἐκ πομπῆς ἀνιοῦσαν ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ
Ῥαισέμεναι, μέγα δ' ἧμιν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψαι.

Celeriter impulſa: hanc autem prope venit Neptunus,
Qui ipſam lapidem reddidit, et radicari - fecit inferne,
Manu prona percuſſam: ipſe autem diſceſſit.
Aſt inter ſe verba alata loquebantur
Phaeaces longis - remis - utentes re - nautica - inclyti viri:
Sic autem aliquis dicebat intuitus in propinquum alium;
" Eheu, quis iam navem velocem ligavit in ponto,
" Domum - verſus impulſam? et iam apparebat tota.
Sic utique quis dicebat: haec autem non intellexerunt, quomodo facta eſſent.
Inter hos vero Alcinous concionatus eſt, et dixit;
" Papae! certe omnino iam me antiqua vaticinia aſſequuntur
" Patris mei, qui dicebat Neptunum iratum eſſe
" Nobis, quoniam deductores tuti ſumus omnium.
" Dixit aliquando Phaeacum virorum perpulchram navem
" Ex deductione reverſam in nigro ponto
" Perditurum, magnumque nobis montem urbi obducturum.

163 Ἔνερθεν] edd. vett. male.

Ver. 163 Ὅς μιν λᾶαν ἔθηκε] Ἰστέον δὲ καὶ ὅτι ὕψεως φαντασία ὡς εἰκὸς τὴν τῆς Φαιακικῆς νηὸς πλασθῆναι πεποίηκεν ἀπολίθωσιν. Φασὶ γὰρ λίθον ἐκεῖ που περίοπτον κείμενον ἐν θαλάσσῃ περὶ Κέρκυραν, νηὸς φαντασίαν πέμπειν· καὶ δι' αὐτὴν τὸν τοιοῦτον λόγον πλασθῆναι. *Euſtath.*

Ver. 172 Ὢ πόποι, ἦ μάλα δή με παλαίφατα θέσφαθ' ἱκάνει] Sic apud *Euripidem*; Αἶ αἶ, παλαιὸς χρησμὸς ἐκπεραίνεται. *Cyclops*, *ver.* 692. Ἰστέον δὲ καὶ ὅτι τὰ ῥηθέντα θέσφατα ἐνταῦθα μὲν καιρίως κεῖται· ἀναμνήσεως ἕνεκα παλαιοῦ γενομένου μαντεύματος διὰ τὴν ἀπολίθωσιν τῆς νηός· ἐν δέ γε τῇ θ' ῥαψωδίᾳ ἐντεῦθεν μετάκεινται ὡς ὀρθῶς, καθὰ δοκεῖ τοῖς Παλαιοῖς. *Euſtath.* Vide ſupra ad θ', 565.

Ver. 173 Ἔφασκε] *Dicere ſolebat* —. Vide ad *Il.* α', 37; et β', 221.

Ibid. Ἀγάσασθαι] *Al.* ἀγάσσεσθαι.

Ver. 177 Ἧμιν] Vide ſupra ad θ', 569.

Ibid. Ἀμφικαλύψαι] Pro ἀμφικαλύψαι, inquit *Henricus Stephanus*, non dubito quin legendum ſit ἀμφικαλύψειν. Quod cum praecedenti Ῥαισέμεναι rectius congruit: Atque ita in omnibus ſcriptum occurrit ſupra θ', 569. Vnde veriſimile, vocem ἀμφικαλύψαι ex *ver.* 152, 158 errore huc translatam. *Clark.* Sed et θ', 569 non

Ὣς ἀγόρευ᾽ ὁ γέρων· τάδε δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
Ἀλλ᾽ ἄγεθ᾽, ὡς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
Πομπῆς μὲν παύσασθε βροτῶν, ὅτε κέν τις ἵκηται
Ἡμέτερον προτὶ ἄστυ· Ποσειδάωνι δὲ ταύρους
Δώδεκα κεκριμένους ἱερεύσομεν, αἴκ᾽ ἐλεήσῃ,
Μηδ᾽ ἡμῖν περίμηκες ὄρος πόλει ἀμφικαλύψῃ.
Ὣς ἔφαθ᾽· οἱ δ᾽ ἔδδεισαν, ἑτοιμάσσαντο δὲ ταύρους.
Ὣς οἱ μέν ῥ᾽ εὔχοντο Ποσειδάωνι ἄνακτι
Δήμου Φαιήκων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Ἑσταότες περὶ βωμόν· ὁ δ᾽ ἔγρετο δῖος Ὀδυσσεύς,
Εὕδων ἐν γαίῃ πατρωΐῃ, οὐδέ μιν ἔγνω,
Ἤδη δὴν ἀπεών· περὶ γὰρ θεὸς ἠέρα χεῦεν.

" Sic praedicabat ſenex; haec utique nunc omnia perficiuntur.
" Sed agite, ſicut ego dixero, pareamus omnes:
" A-deductione quidem deſiſtite mortalium, cum aliquis venerit
" Noſtram ad urbem: Neptuno autem tauros
" Duodecim electos ſacrificabimus, ſi miſereatur,
" Neque nobis ingentem montem urbi obducat.
Sic dixit: illi autem metuerunt, paraveruntque tauros.
Sic quidem ſupplicabant Neptuno regi
Populi Phaeacum ductores et principes,
Stantes circum altare: Experrectus autem eſt nobilis Vlyſſes,
Cubans in terra patria, neque ipſam cognovit,
Iam diu cum-abfuiſſet; circum enim Dea nebulam fudit,

184 Ἑτοιμάσαντο] edd. vett. 188 πατρώῃ] F. A. L.

non omnes libri habent ἀμφικαλύψειν, ut ibi notavimus. *Ern.*

Ver. 180 Παύσασθε] *Al.* παύσεσθε.

Ver. 184 Ἑτοιμάσσαντο] Ita recte edidit *Barneſius.* Nam, ut ipſe annotat, quod habent Vulgati ἑτοιμάσαντο antepenultimam corripit. Vide ad *Il.* ά, 118, 140; et τ΄, 197. Porro et MS. unus a *Tho. Bentleio* collatus hic habet ἑτοιμάσσαντο.

Ver. 185 Ὣς οἱ μέν ῥ᾽ εὔχοντο] Κατὰ τὸ σιωπώμενον ἠφανίσθησαν· τὰ γὰρ κυρωθέντα ὑπὸ θεῶν, ἐξ ἀνάγκης πληροῦται. *Schol.* Σημείωσαι δὲ ὅτι πλάττει μὲν τὰς ῥηθείσας ἀπειλὰς ὁ Ποιητὴς, ἵνα καὶ μὴ ζητῶμεν ποῦ ποτε ἂν εἴη ἡ ἔκτοπος Φαιακία, ἣν αὐτὸς τερατεύεται· ὡς δέον ὂν ὑπονοεῖν ἐκ τῶν ἀπειληθέντων, ὅτι ἠφάντωται. *Euſtath.*

Ver. 188 Πατρωΐῃ] Ita edidit *Barneſius,* et hic, et infra *ver.* 251, ubi eadem vox occurrit. Atque ita alibi fere ſemper apud *Homerum* ſcribitur haec vox. *Al.* πατρῴῃ. *Clark.* Πατρωΐῃ habet etiam ed. Rom. conf. ad 251. *Ern.*

Ver. 189 Περὶ γὰρ θεὸς ἠέρα χεῦεν] "Illud γὰρ" inquit *Spondanus* "cum ſit "αἰτιολογικὸν, hoc tamen loco non vi"detur eſſe eiuſdem officii; neque enim "haec, quae ſubiicit, cum praecedenti"bus, quaſi redditio ſit cauſae, cohae"rent. Nam nubes iſta, quam Vlyſſi "circumfudit Minerva, non facit ut igno"ta ſit ei ſua patria; ſed ut ipſe aliis ſit "ignotus." Atqui nebulam hanc, etſi a *Minerva* ad *Vlyſſem* celandum praecipue deſignatam, etiam terram ipſi incognitam reddidiſſe liquet ex *ver.* 194 infra, Τοὔνεκ᾽ ἄρ᾽ ἀλλοειδέα φαινέσκετο πάντα ἄνακτι· et *ver.* 352; Ὣς εἰποῦσα θεὰ σκέδασ᾽ ἠέρα, εἴσατο δὲ χθών. Id quod virum ipſum eruditum non omnino fugit. *Clark.* Haec non ſufficere arbitror. Nam γὰρ, ſi eſt cauſalis, non poteſt referri ad οὐδέ μιν ἔγνω, quod eius ratio iam eſt in ἤδη δὴν ἀπεών. Melius fuerit γὰρ accipere pro δὲ, ut alibi eſt, ſenſu copulativo. Denique χεῦε legendum, ut habet *Euſtathius,* quia ſequitur in v. ſq. Παλλὰς, et mox v. 202. σφι νόος, ut ſupra. *Ern.*

Ver.

Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διός· ὄφρα μιν αὐτὸν
Ἄγνωστον τεύξειεν, ἕκαστά τε μυθήσαιτο·
Μή μιν πρὶν ἄλοχος γνοίη, ἀστοί τε, φίλοι τε,
Πρὶν πᾶσαν μνηστῆρας ὑπερβασίην ἀποτῖσαι.
Τοὔνεκ' ἄρ' ἀλλοειδέα φαινέσκετο πάντα ἄνακτι,
Ἀτραπιτοί τε διηνεκέες, λιμένες τε πάνορμοι,
Πέτραι τ' ἠλίβατοι, καὶ δένδρεα τηλεθόωντα·
Στῆ δ' ἄρ' ἀναΐξας, καί ῥ' εἴσιδε πατρίδα γαῖαν·
Ὤιμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, καὶ ὣ πεπλήγετο μηρὼ
Χερσὶ καταπρηνέσσ'· ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ηὔδα·
Ὤ μοι ἐγώ, τέων αὖτε βροτῶν ἐς γαῖαν ἱκάνω;

Pallas Minerva, filia Iovis; ut eum ipſum
Ignotum faceret, ſingulaque ediceret:
Ne ipſum prius uxor cognoſceret, civeſque, amicique,
Quam omnem proci iniuriam luiſſent.
Propterea mutata videbantur omnia regi,
Viaeque perpetuae, portuſque undique-ſtationibus-apti,
Petraeque altae, et arbores virentes.
Stetit autem cum-exurrexiſſet, et inſpexit patriam terram;
Flevitque poſtea, et ſua percuſſit femora
Manibus pronis; lugenſque verbum dixit;
" Hei mihi, quorumnam demum hominum in terram venio?

193 Μνηστῆρσιν ἀποτίσαι] edd. vett. 196 τηλεθάωντα] F. A. L. 199 ὀλοφυρόμενος δὲ προσηύδα] eaed.

Ver. 190 Παλλὰς Ἀθηναίη] Ἀθηνᾶ ἐνταῦθα ἡ κατὰ τὸν Ὀδυσσέα φρόνησις ἡ δεόντως ὑποτιθεμένη αὐτῷ μὴ γνωσθῆναί τινι τῶν ἁπάντων δίχα γε τῶν ἀποδειχθησομένων ἀναγκαίων· μηδ' αὐτῷ τῷ πατρὶ, μηδὲ τῇ γυναικὶ, ἐξ ὧν οὐδὲν ἦν αὐτῷ χρήσιμον εἰς τὸ τοὺς μνηστῆρας κτανεῖν. *Euſtath.* Atqui cum ſequentibus Τοὔνεκ' ἄρ' ἀλλοειδέα *etc. ver.* 194, nullo modo congruit allegorica haec interpretatio.

Ibid. Ὄφρα μιν αὐτὸν Ἄγνωστον τεύξειεν] Dna *Dacier* vocem ἄγνωστον hoc in loco non *ignotum*, ſed *ignarum*, interpretandum contendit. Minerve (inquit) n' en- "veloppe point Ulyſſe d' un nuage, pour "le rendre inconnu, mais pour lui ren- "dre ſa terre méconnoiſſable, pour l' em- "pêcher lui de la reconnoître. — Ἄγνω- "στος — ne ſignifie pas ſeulement, *qui n' eſt* "*point connu*, mais auſſi, *qui ne connoit* "*point*." Verum ſi vox ἄγνωστος iſto ſenſu accipi poſſet, minime tamen cum ſequenti Μή μιν πρὶν ἄλοχος γνοίη *etc.* congrueret haec interpretatio: Praeterquam quod et hoc modo penitus amitteretur vis vocularum μιν αὐτὸν, quae praecedenti μιν de terra dicto, *ver.* 188, ex adverſo aptiſſime reſpondent.

Ver. 193 Πρὶν πᾶσαν μνηστῆρας ὑπερβασίην ἀποτῖσαι] Editiones vulgatae hic habent μνηστῆρσιν. *Euſtathius* autem in commentario legit μνηστῆρας· cumque eo faciunt et MSS. a *Tho. Bentleio* collati. Atque hanc lectionem Textui inſerui: Ita enim in omnibus legitur infra χ', 64, ubi idem verſus occurrit; et ut ita legatur omnino poſtulare videtur vox ἀποτῖσαι. Nam ἀποτίω, voce *activa*, ſemper apud Homerum, *luere*, non, *ulciſci*, ſignificat. Vide et infra ad χ', 168.

Ibid. Ἀποτῖσαι] Ita *Barneſius*. Recte, ut videtur. *Al.* ἀποτίσαι. Vide ad *Il.* I, 508; et ξ', 471.

Ver. 194 Τοὔνεκ' ἄρ' ἀλλοειδέα φαινέσκετο] Enuntiabatur ac ſi ſcriptum eſſet ἀλλώδη· ut recte notavit *Barneſius*.

Ver. 195 Ἀτραπιτοί] Αἱ μὴ ἔχουσαι ἐκτροπὴν ὁδοί. *Schol.*

Ibid. Πάνορμοι] Σκέπην ἔχοντες παντὸς ἀνέμου. *Schol.*

Ver. 196 Τηλεθόωντα] *Al.* τηλεθάοντα.

Ver. 199 Ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ηὔδα] *Al.* ὀλοφυρόμενος δὲ προσηύδα.

Ver.

Ἦ ῥ' οἵγ' ὑβρισταί τε καὶ ἄγριοι, οὐδὲ δίκαιοι,
Ἠὲ φιλόξεινοι, καί σφιν νόος ἐστὶ θεουδής;
Πῆ δὴ χρήματα πολλὰ φέρω τάδε; πῆ δὲ καὶ αὐτὸς
Πλάζομαι; αἴθ' ὄφελον μεῖναι παρὰ Φαιήκεσσιν
Αὐτοῦ· ἐγὼ δέ κεν ἄλλον ὑπερμενέων βασιλήων
Ἐξικόμην, ὅς κεν μ' ἐφίλει καὶ ἔπεμπε νέεσθαι.
Νῦν δ' οὔτ' ἄρ πη θέσθαι ἐπίσταμαι, οὐδὲ μὲν αὐτοῦ
Καλλείψω, μήπως μοι ἕλωρ ἄλλοισι γένηται.
Ὢ πόποι, οὐκ ἄρα πάντα νοήμονες, οὐδὲ δίκαιοι
Ἦσαν Φαιήκων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Οἵ μ' εἰς ἄλλην γαῖαν ἀπήγαγον· ἦτέ μ' ἔφαντο
Ἄξειν εἰς Ἰθάκην εὐδείελον· οὐδ' ἐτέλεσσαν.
Ζεὺς σφέας τίσαιτο ἱκετήσιος, ὅς τε καὶ ἄλλους
Ἀνθρώπους ἐφορᾷ, καὶ τίνυται, ὅς τις ἁμάρτῃ.
Ἀλλ' ἄγε δὴ τὰ χρήματ' ἀριθμήσω, καὶ ἴδωμαι,

« Numquid hi iniurioſique et crudeles, neque iuſti?
« An hoſpitales, et ipſis mens eſt ſancta?
« Quonam iam bona multa fero haec? quonam autem et ipſe
« Vagor? utinam manſiſſent apud Phaeaces
« Illic; ego vero ad alium magnanimorum regum
« Perveniſſem, qui me amice excepiſſet, et dimiſiſſet - inſtructum ad reverten-
« Nunc autem neque ſane uſquam ponere ſcio, neque quidem illic [dum.
« Relinquam, ne forte mihi praeda aliis fiant.
« Papae! non ergo omnino ſapientes, neque iuſti
« Erant Phaeacum ductores et principes,
« Qui me in aliam terram abduxerunt: certe me dicebant
« Ducturos *ſe* in Ithacam amoenam; neque perfecerunt.
« Iupiter ipſos ulciſcatur ſupplicum - cuſtos, qui et alios
« Homines inſpicit, et punit, quicunque peccet.
« Verum age iam bona numerabo, et videbo,

203 τῇ δὴ] A. 3. perperam. 213 τίσαιτ'] A. 2. 3. L.

Ver. 204 Αἴθ' ὄφελον μεῖναι παρὰ Φαιήκεσσιν] Τὰ χρήματα δηλονότι. *Schol. Barneſius* autem, et verſiones vulgatae, reddunt; *Vtinam manſiſſem.* Sed hoc cum ſequentibus ἐγὼ δέ κεν ἄλλον etc. quomodo congruat, equidem non video.

Ver. 206 Ἐφίλει] Vide ad *Il.* ώ, 304.

Ver. 212 Ἰθάκην εὐδείελον] Vide ſupra ad ί, 21.

Ver. 213 Ζεὺς σφέας τίσαιτο ἱκετήσιος] *Barneſius* legendum coniicit, Ζεὺς σφεῖας τίσαιθ' ἱκετήσιος. Et MS. a *Tho. Bentleio* collatus habet τίσαιθ'. Sed et ferri poteſt vulgata Lectio. Vide ad *Il.* ά, 51. n. 10.

Ibid. Ἱκετήσιος] Ἱκετῶν ἐπόπτης. *Schol.* Vide ſupra ad ζ', 207.

Ibid. Ὅς τε καὶ ἄλλους Ἀνθρώπους ἐφορᾷ, καὶ τίνυται] Ἔχει θεὸς ἔνδικον ὄμμα. *Batrachomyomach. ver.* 96. Οὐδεὶς ἀνθρώπων ἀδικῶν τίσιν οὐκ ἀποτίσει. *Oraculum, apud Herodotum, Lib.* V, §. 56.

Ver. 214 Τίνυται] *Al.* τινύται. Sed nihil opus. Vide ad *Il.* ψ', 279.

Ver. 215 Ἀλλ' ἄγε δὴ τὰ χρήματ' ἀριθμήσω, καὶ ἴδωμαι, Μή τι μοι οἴχωνται] Ἐπὶ τῇ διαριθμήσει τῶν χρημάτων ἃ συνεξέθηκαν οἱ Φαίακες αὐτῷ, καὶ ἀπέπλευσαν, εἰ μὲν ἀληθῶς ἐν ἐρημίᾳ τοσαύτῃ καὶ τῶν καθ' αὐτὸν ἀσαφείᾳ καὶ ἀδηλότητι γεγονώς, περὶ τῶν χρημάτων φοβεῖται, Μήτι οἱ οἴχωνται κοίλης ἐκ νηὸς ἄγοντες, οἰκτείρειν ἄξιον ἢ βδελύττεσθαι νὴ Δία τὴν φιλοπλουτίαν· εἰ δ' (ὥσπερ ἔνιοι λέγουσιν) περὶ τῆς Ἰθάκης ἀμφιδοξῶν, οἴεται τὴν τῶν χρημάτων σωτηρίαν ἀπόδειξιν εἶναι τῆς τῶν Φαιάκων ὁσιότητος, (οὐ γὰρ ἄν, ἀκερδῶς φέροντας αὐτὸν, εἰς ἀλ-

Μή τι μοι οἴχωνται κοίλης ἐπὶ νηὸς ἄγοντες.
Ὣς εἰπὼν, τρίποδας περικαλλέας, ἠδὲ λέβητας,
Ἠρίθμει, καὶ χρυσὸν, ὑφαντά τε εἵματα καλά.
Τῶν μὲν ἄρ᾽ οὔτι πόθει· ὁ δ᾽ ὀδύρετο πατρίδα γαῖαν,
Ἑρπύζων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
Πόλλ᾽ ὀλοφυρόμενος· σχεδόθεν δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη,
Ἀνδρὶ δέμας εἰκυῖα νέῳ, ἐπιβώτορι μήλων,
Παναπάλῳ, οἷοί τε ἀνάκτων παῖδες ἔασιν,
Δίπτυχον ἀμφ᾽ ὤμοισιν ἔχουσ᾽ εὐεργέα λώπην·
Ποσσὶ δ᾽ ὑπαὶ λιπαροῖσι πέδιλ᾽ ἔχε, χερσὶ δ᾽ ἄκοντα.
Τὴν δ᾽ Ὀδυσεὺς γήθησεν ἰδὼν, καὶ ἐναντίος ἦλθε,
Καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ὦ φίλ᾽, ἐπεί σε πρῶτα κιχάνω τῷδ᾽ ἐνὶ χώρῳ,
Χαῖρέ τε, καὶ μή μοι τι κακῷ νόῳ ἀντιβολήσαις·

« Nequid mihi diſceſſerint cava in navi auferentes.
Sic locutus, tripodas perpulchros et lebetes
Numerabat, et aurum, textaque veſtimenta pulchra:
Horum quidem nihil deſiderabat; lugebat autem patriam terram,
Reptans iuxta littus ſonori maris,
Multum lamentans: prope autem eum venit Minerva,
Viro corpore aſſimilata iuveni, paſtori ovium,
Delicato; quales utique regum filii ſunt;
Duplicem circa humeros habens pulchre-factam-veſtem:
Pedibus vero ſub nitidis calceos habebat, manuque iaculum.
Hanc vero Vlyſſes gaudebat conſpicatus, et obvius venit,
Et ipſam compellans verba alata dixit;
« O amice, quandoquidem te primum invenio hoc in loco,
« Salve, et neutiquam mihi malo animo occurreris:

225 Ὑπαὶ] edd. vett. *ibid.* χερσὶ] R. 226 ἐναντίον] R.

λοτρίαν ἐκβάλλειν χώραν καὶ καταλιπεῖν, ἀποσχομένους τῶν χρημάτων·) ὅτε φαύλῳ τεκμηρίῳ χρῆται· καὶ τὴν πρόνοιαν ἀξίαν ἐπαινεῖ. Plutarch. de audiendis Poëtis. Notandum tamen, *Vlyſſem*, poſtquam bonis hiſce recenſitis nihil deeſſe comperiſſet, non ſe in patriam reverſum inde concludere, ſed deſiderio eius etiamnum lamentari; *ver.* 219.

Ver. 216 Οἴχωνται] *Al.* οἴχονται. *Clark.* Vide ad *Il.* 6, 499. *Ern.*

Ver. 221 Σχεδόθεν δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη, Ἀνδρὶ δέμας εἰκυῖα] Virgil. *Cui mater media ſeſe tulit obvia ſylva, Virginis os habitumque gerens, et virginis arma Spartanae. Aen.* I. 318.

Ver. 222 Ἐπιβώτορι μήλων] Βοσκήτορι τῶν ποιμνίων, ἐπιστάτῃ· ἢ ἐφιππαστῆρι· οἱ γὰρ τῶν βασιλέων υἱοὶ πρῶτον ἐπὶ τῶν κριῶν ἱππεύειν ἐμάνθανον. *Heſychius,* in voce Ἐπιβώτορι.

Ver. 223 Οἷοί τε ἀνάκτων παῖδες ἔασιν] Τὸ παλαιὸν καὶ οἱ τῶν βασιλέων παῖδες πανάπαλοι ἐκαλοῦντο, καὶ ἐπεδίμαινον *Schol.* « De « antiquis illuſtriſſimus quiſque paſtor « erat: ut oſtendit Graeca et Latina lingua, et veteres Poëtae, qui alios vocant πολύαρνας, alios πολυμήλους, alios « πολυβούτας. *Varro, de re Ruſtica, Lib.* II, *cap.* 1. *Clark.* Scr. ἔασι. *Ern.*

Ver. 224 Ἔχουσ᾽] *Al.* ἔχων.

Ibid. Λώπην] Ἱμάτιον, ἤτοι περιβόλαιον· ἔνθεν καὶ λωποδύτης, ὁ τούτων ἀφαιρέτης, λῃστής. *Schol.*

Ver. 225 Ὑπαὶ λιπαροῖσι] *Al.* ὑπὸ λιπαροῖσι. Atque ita legit *Euſtathius*. Vide ad *Il.* ά, 51.

Ibid. Χερσὶ] *Euſtathius* in commentario citat, χερσί· Atque ita in duobus MSS. ſcriptum repperit *Tho. Bentleius.*

Ver. 226 Ἐναντίος] *Al.* ἐναντίον.

Ver. 229 Ἀντιβολήσαις] *Al.* ἀντιβολήσεις.

Ver.

Ἀλλὰ σάω μὲν ταῦτα, σάω δ᾽ ἐμέ· σοὶ γὰρ ἔγωγε
Εὔχομαι, ὥς τε θεῷ, καί σευ φίλα γούναθ᾽ ἱκάνω.
Καί μοι ταῦτ᾽ ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ᾽ εὖ εἰδῶ,
Τίς γῆ; τίς δῆμος; τίνες ἀνέρες ἐγγεγάασιν;
Ἦ πού τις νήσων εὐδείελος, ἦέ τις ἀκτὴ
Κεῖθ᾽ ἁλὶ κεκλιμένη ἐριβώλακος ἠπείροιο;
Τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Νήπιος εἰς, ὦ ξεῖν᾽, ἢ τηλόθεν εἰλήλουθας,
Εἰ δὴ τήνδε τε γαῖαν ἀνείρεαι· οὐδέ τι λίην
Οὕτω νώνυμός ἐστιν. ἴσασι δέ μιν μάλα πολλοί,
Ἠμὲν ὅσοι ναίουσι πρὸς ἠῶ τ᾽, ἠέλιόν τε,
Ἠδ᾽ ὅσσοι μετόπισθε ποτὶ ζόφον ἠερόεντα.
Ἤτοι μὲν τρηχεῖα καὶ οὐχ ἱππήλατός ἐστιν,
Οὐδὲ λίην λυπρή, ἀτὰρ οὐδ᾽ εὐρεῖα τέτυκται.
Ἐν μὲν γάρ οἱ σῖτος ἀθέσφατος, ἐν δέ τε οἶνος
Γίγνεται· αἰεὶ δ᾽ ὄμβρος ἔχει, τεθαλυῖά τε ἔρση·

" Sed ſerva quidem haec, ſerva etiam me; tibi enim ego
" Supplico, tanquam Deo, et ad tua chara genua accedo.
" Et mihi haec dic vere, ut bene ſciam,
" Quaenam terra? quis populus? quinam viri inſunt?
" Num qua inſularum amoena? an aliquod littus
" Iacet ad mare vergens gleboſae continentis?
Hunc autem contra allocuta eſt dea caeſia-oculis Minerva;
" Stultus es, o hoſpes, aut e-longinquo veniſti;
" Si revera de hac terra interroges: neque ſane valde
" Adeo ignobilis eſt; norunt autem eam admodum multi,
" Tum quotquot habitant ad Auroramque, Solemque,
" Tum quotquot pone ad caliginem obſcuram.
" Profecto quidem aſpera et non equitabilis eſt;
" Neque valde ſterilis, at neque lata eſt.
" In *ea* etenim triticum copioſum, in *ea* autem et vinum
" Eſt; ſemper vero pluvia habet *illam*, foecunduſque ros:

232 Καί μοι τοῦτ᾽] F. 233 ἐκγεγάασιν] R. et *Euſtath.* hab. ἐγγ. quod verum eſt. 244 εὖ μὲν γὰρ — εὖ] F. A. L.

Ver. 232 Ταῦτ᾽] *Al.* τοῦτ᾽.

Ver. 233 Ἐγγεγάασι] *Al.* ἐκγεγάασιν.

Ver. 238 Εἰ δὴ] *Si revera.*

Ibid. Οὐδέ τι λίην Οὕτω νώνυμός ἐστι] Vide ad *Il.* ά, 330; et ι, 11.

Ver. 242 Τρηχεῖα] Vide ad *Il.* β', 633.

Ibid. Καὶ οὐχ ἱππήλατός ἐστιν] Vide ſupra ad δ', 606, 607.

Ver. 243 Οὐδ᾽ εὐρεῖα] *Al.* οὐκ εὐρεῖα.

Ver. 244 Ἐν μὲν γάρ — ἐν δέ] In nonnullis Exemplaribus, notante *Barneſio*, legitur Εὖ μὲν γάρ — εὖ δέ. *Clark.* Elegans ſane eſt ἐν μὲν, ἐν δὲ etc. quod et alibi apud *Homerum* occurrit, ut *Il.* ε', 483, et apud *Callim.* H. in Iov. 84. in Cer. 28 ſq. Vid. dicta ad *Callimachi* locum priorem. Sed et εὖ ita crebro repetitum elegans eſt, cui favent libri plures (vid. Var. Lect.) et verba οἱ γίγνεται. *Ern.*

Ver. 245 Γίγνεται] *Al.* Γίνεται. Quod perinde eſt.

Ibid. τεθαλυῖά τε ἔρση] *Al.* τεθαλυῖά τ᾽ ἐέρση. *Clark.* Hoc praetulerim. Sic ſemper alibi *Homerus.* *Ern.*

Αἰγίβοτος δ' ἀγαθὴ, καὶ βούβοτος· ἔστι μὲν ὕλη,
Παντοίη, ἐν δ' ἀρδμοὶ ἐπηετανοὶ παρέασιν.
Τῷ τοι, ξεῖν', Ἰθάκης γε καὶ ἐς Τροίην ὄνομ' αἴης
Τήν περ τηλοῦ φασὶν Ἀχαιΐδος ἔμμεναι αἴης.
Ὣς φάτο· γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
Χαίρων ᾗ γαίῃ πατρωΐῃ, ὥς οἱ ἔειπε
Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διὸς Αἰγιόχοιο·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Οὐδ' ὅγ' ἀληθέα εἶπε, πάλιν δ' ὅγε λάζετο μῦθον,
Αἰεὶ ἐνὶ στήθεσσι νόον πολυκερδέα νωμῶν·
Πυνθανόμην Ἰθάκης γε καὶ ἐν Κρήτῃ εὐρείῃ,
Τηλοῦ ὑπὲρ πόντου· νῦν δ' εἰλήλουθα καὶ αὐτὸς
Κτήμασι σὺν τοῖσδεσσι· λιπὼν δ' ἔτι παισὶ τοσαῦτα
Φεύγω, ἐπεὶ φίλον υἷα κατέκτανον Ἰδομενῆος,
Ὀρσίλοχον πόδας ὠκὺν, ὃς ἐν Κρήτῃ εὐρείῃ
Ἀνέρας ἀλφηστὰς νίκα ταχέεσσι πόδεσσιν·
Οὕνεκά με στερέσαι τῆς ληΐδος ἤθελε πάσης

" Capris autem paſcendis apta, et bobus: eſt quidem ſylva
" Omnigena: ibi quoque aquationes perennes adſunt.
" Itaque, hoſpes, Ithacae ſane et in Troiam nomen pervenerit,
" Quam quidem procul dicunt Achaïca eſſe a terra.
Sic dixit: laetatus eſt autem patiens nobilis Vlyſſes,
Gaudens ſua terra patria, ſicut ei dixerat
Pallas Minerva, filia Iovis Aegiochi:
Et ipſam compellans verba alata dixit:
Neque is vera dixit, ex-obliquo vero inſtituebat ſermonem,
Semper in pectore mentem peraſtutam agitans;
" Audiebam de-Ithaca quidem et in Creta lata,
" Longe trans pontum; nunc autem veni et ipſe
" Bonis cum hiſce: relictis vero adhuc apud filios tantis
" Fugio, quoniam dilectum filium interfeci Idomenei,
" Orſilochum pedibus velocem, qui in Creta lata
" Viros ingenioſos vincebat velocibus pedibus:
" Quoniam me privare praeda volebat omni

255 'Ενὶ] abeſt A.

Ver. 247 Ἐν δ' ἀρδμοὶ] *Al.* εὖ δ' ἀρδμοί.
Ibid. Παρέασιν] *Al.* γεγάασιν. *Clark.* *Euſtath.* Παρέασι. Recte. *Ern.*
Ver. 248 Ἵκοι] *Al.* ἵκει.
Ver. 254 Ὅγ'—ὅγε] Vide ad *Il.* γ', 400. *Clark.* Vertendum erat: *nec ille.* *Ern.*
Ibid. Πάλιν δ' ὅγε λάζετο μῦθον] Εἰς τοὐναντίον τοῦ ἀληθοῦς. *Schol.* Similiter et *Euſtathius*: Πάλιν δ' ὅγε λάζετο μῦθον, ἤγουν πρὸς ψεῦδος ἐλάλησεν· ἀνάπαλιν γὰρ τῆς ἀληθείας τὸ ψεῦδος. Vide ad *Iliad.* δ', 357, ubi eadem phraſis occurrit. *Clark.* Caeterum verſus hi duo in parentheſi ſunt. *Ern.*
Ver. 257 Εἰλήλουθα] Vide ad *Il.* ά, 37; et ί, 204.
Ver. 260 Ἐν Κρήτῃ εὐρείῃ] Apud *Ammonium* in ἐρωτᾶν. editio Ald. habet ἐν Τροίῃ εὐρείῃ, pro quo *Steph.* e vulgatis *Homeri* edd. repoſuit Κρήτῃ. Vtra praeferenda ſit lectio dubitat Cel. *Valkenarius* ad *Ammon.* p. 238. Sane Κρήτῃ poteſt e v. 256. repetitum eſſe. *Ern.*
Ver. 261 Ἀνέρας ἀλφηστὰς] Vide ſupra ad ά, 349.

Ver.

Τρωϊάδος, τῆς εἵνεκ' ἐγὼ πάθον ἄλγεα θυμῷ,
Ἀνδρῶν τε πτολέμους, ἀλεγεινά τε κύματα πείρων·
Οὕνεκ' ἄρ' οὐχ ᾧ πατρὶ χαριζόμενος θεράπευον
Δήμῳ ἐνὶ Τρώων, ἀλλ' ἄλλων ἦρχον ἑταίρων·
Τὸν μὲν ἐγὼ κατιόντα βάλον χαλκήρεϊ δουρὶ
Ἀγρόθεν, ἐγγὺς ὁδοῖο λοχησάμενος σὺν ἑταίρῳ·
Νὺξ δὲ μάλα δνοφερὴ κάτεχ' οὐρανὸν, οὐδέ τις ἡμέας
Ἀνθρώπων ἐνόησε· λάθον δέ ἑ θυμὸν ἀπούρας.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τόν γε κατέκτανον ὀξέϊ χαλκῷ,
Αὐτίκ' ἐγὼν ἐπὶ νῆα κιὼν, Φοίνικας ἀγαυοὺς
Ἐλλισάμην, καί σφιν μενοεικέα ληΐδα δῶκα·
Τούς μ' ἐκέλευσα Πύλονδε καταστῆσαι, καὶ ἐφέσσαι,
Ἢ εἰς Ἤλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοί.
Ἀλλ' ἤτοι σφέας κεῖθεν ἀπώσατο ἲς ἀνέμοιο,
Πόλλ' ἀεκαζομένους· οὐδ' ἤθελον ἐξαπατῆσαι.
Κεῖθεν δὲ πλαγχθέντες ἱκάνομεν ἐνθάδε νυκτός·
Σπουδῇ δ' ἐς λιμένα προερέσσαμεν, οὐδέ τις ἡμῖν

« Troiana; cuius gratia ego paſſus eram dolores animo,
« Virorumque bella, triſteſque undas tranſiens:
« Quoniam ſcilicet haud ſuo patri gratificans ſerviebam
« Populo in Troianorum; ſed aliis imperabam ſociis:
« Hunc quidem ego revertentem percuſſi aerea haſta
« Ex-agro, prope viam inſidiatus cum ſocio:
« Nox autem valde obſcura occupavit coelum, neque quiſquam nos
« Hominum animadvertit: latui autem illum anima ſpolians.
« At poſtquam hunc interfeciſſem acuto aere,
« Statim ego ad navem profectus Phoenices illuſtres
« Oravi, et ipſis animo-gratam praedam dedi:
« Hos me iuſſi in Pylum deferre et collocare,
« Vel in Elida divinam, ubi dominantur Epei:
« Sed ſane ipſos illinc depulit vis venti
« Admodum invitos; neque volebant fallere.
« Illinc autem vagati venimus huc nocte;
« Aegre autem in portum remorum-ope-appulimus, neque ulla nobis

269 Ἡμᾶς] R.

Ver. 264 Ἀνδρῶν τε πτολέμους] Vide ſupra ad *ver.* 91.

Ver. 269 Νὺξ δὲ μάλα δνοφερὴ κάτεχ' οὐρανὸν] Virgil. *Nam neque erant aſtrorum ignes, nec lucidus aethra Siderea polus; obſcuro ſed nubila coelo. Aen.* III, 585.

Ver. 273 Ἐλλισάμην] Vide ſupra ad λ', 35. *Clark.* Pro σφιν ſct. videtur σφι. *Ern.*

Ver. 274 Ἐφέσσαι] Ἱδρύσαι εἰς τὴν ναῦν. *Schol.*

Ver. 275 Ἢ εἰς Ἤλιδα δῖαν] Νῦν μὲν δὴ πᾶσαν Ἠλείαν ὀνομάζουσι, τὴν μεταξὺ Ἀχαιῶν τε καὶ Μεσσηνίων παραλίαν, ἀνέχουσαν εἰς τὴν μεσόγαιαν τὴν πρὸς Ἀρκαδίᾳ τῇ κατὰ Φολόην, καὶ Ἀζᾶνας, καὶ Παῤῥασίους. Τὸ δὲ παλαιὸν, εἰς πλείους δυναστείας διῄρητο. εἶτ' εἰς δύο, τήν τε τῶν Ἐπειῶν, καὶ τὴν ὑπὸ Νέστορι τῷ Νηλέως· καθάπερ καὶ Ὅμηρος εἴρηκε, τὴν μὲν Ἐπειῶν ὀνομάζων πόλιν· Ἢ εἰς Ἤλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοί· τὴν δ' ὑπὸ τῷ Νέστορι, Πύλον. *Strabo, Geograph. Lib.* VIII, *pag.* 318, *al.* 336.

Ver. 279 Προερέσσαμεν] *Al.* προερύσσαμεν.

Δόρπου μνῆστις ἔην, μάλα περ χατέουσιν ἑλέσθαι·
Ἀλλ' αὔτως ἀποβάντες ἐκείμεθα νηὸς ἅπαντες.
Ἔνθ' ἐμὲ μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπήλυθε κεκμηῶτα·
Οἱ δὲ χρήματ' ἐμὰ γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἑλόντες
Κάτθεσαν, ἔνθα περ αὐτὸς ἐπὶ ψαμάθοισιν ἐκείμην.
Οἱ δ' ἐς Σιδονίην εὖ ναιομένην ἀναβάντες
Ὤιχοντ'· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην ἀκαχήμενος ἦτορ.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Χειρί τε μιν κατέρεξε· δέμας δ' ἤικτο γυναικὶ
Καλῇ τε, μεγάλῃ τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' εἰδυίῃ.
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Κερδαλέος κ' εἴη καὶ ἐπίκλοπος, ὅς σε παρέλθοι
Ἐν πάντεσσι δόλοισι, καὶ εἰ θεὸς ἀντιάσειε.
Σχέτλιε, ποικιλομῆτα, δόλων ἆτ', οὐκ ἄρ' ἔμελλες,
Οὐδ' ἐν σῇ περ ἐὼν γαίῃ, λήξειν ἀπατάων,
Μύθων τε κλοπίων, οἵ τοι πεδόθεν φίλοι εἰσίν;
Ἀλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα, εἰδότες ἄμφω
Κέρδε'· ἐπεὶ σὺ μὲν ἐσσὶ βροτῶν ὄχ' ἄριστος ἁπάντων

" Coenae mentio erat, valde licet indigentibus ſumere;
" Sed tumultuarie egreſſi iacebamus ex navi omnes.
" Hic me quidem dulcis ſomnus invaſit defeſſum:
" Illi autem bona mea cava ex navi ſublata
" Depoſuerunt, ubi utique ipſe in arenis iacebam.
" Ipſi vero in Sidoniam bene-habitatam *navi*-conſcenſa
" Ibant; at ego relictus ſum dolens corde.
Sic dixit: riſit autem dea caeſia-oculis Minerva,
Manuque ipſum demulſit; corpore vero aſſimulata eſt mulieri
Pulchraeque, magnaeque, et illuſtria opera ſcienti;
Et ipſum compellans verba alata dixit;
" Aſtutus eſſet, et fallax, qui te ſuperaret
" In omnibus dolis, etiam ſi Deus occurreret.
" Infauſte, verſute, dolorum inſatiabilis, non ergo eras,
" Ne in tua quidem cum-eſſes terra, deſtitutus fallaciis,
" Verbiſque fallacibus, quae tibi ab ortu chara ſunt?
" Sed age, ne amplius haec dicamus, ſcientes ambo
" Dolos; quia tu quidem es hominum longe optimus omnium

282 Ἐπήλυθεν] R. 287 μείδησε] R.

Ver. 282 Ὕπνος ἐπήλυθε κεκμηῶτα] Vide ſupra ad μ', 281. *Al.* ὕπνος ἐπέλλαβε.
Ibid. Κεκμηῶτα] Vide ad *Il.* ζ', 261.
Ver. 285 Ἐς Σιδονίην] Τὴν τῆς Σιδῶνος χώραν, τὴν Φοινίκην. *Schol.*
Ver 288 Δέμας δ' ἤικτο γυναικὶ] Senſus eſt: *Converſa autem erat in ſpeciem mulieris.* Repente, his auditis, ſpeciem muliebrem aſſumſit Dea, locutura ut Dea. Simile illud Callim. H. in Cer. 58. γείνατο δ' ἁ θεύς. ubi vid. dicta. *Ern.*

Ver. 295 Κλοπίων] *Euſtathius* in commenta io legit, πλοκίων. *Clark.* Notat tamen quoſdam legere κλοπίων. Sed illud explicat. *Ern.*
Ibid. Πεδόθεν] Ἐκ νέας ἡλικίας· ἢ, ἀπὸ τοῦ πέδου. *Schol.* *Al.* παιδόθεν. Quod verſum peri it. *Clark.* *Euſtath.* comparat ἐκ ῥίζης. *Ern.*
Ver. 96 Εἰδότες] *Al.* εἰδότε. Quod hoc quiuem in loco perinde eſt. Vide ad *Il.* ά, 566.

Ver.

Βϐλῇ καὶ μύθοισιν· ἐγὼ δ' ἐν πᾶσι θεοῖσι
Μήτι τε κλέομαι καὶ κέρδεσιν· ϐδὲ σύ γ' ἔγνως
Παλλάδ' Ἀθηναίην, κϐρην Διός, ἥτε τοι αἰεὶ
Ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίςαμαι, ἠδὲ φυλάσσω,
Καὶ δέ σε Φαιήκεσσι φίλον πάντεσσιν ἔθηκα·
Νῦν δ' αὖ δεῦρ' ἱκόμην, ἵνα τοι σὺν μῆτιν ὑφήνω,
Χρήματά τε κρύψω, ὅσα τοι Φαίηκες ἀγαυοὶ
Ὤπασαν, οἴκαδ' ἰόντι, ἐμῇ βϐλῇ τε νόῳ τε·
Εἴπω θ', ὅσσα τοι αἶσα δόμοις ἐνὶ ποιητοῖσι
Κήδε' ἀνασχέσθαι· σὺ δὲ τετλάμεναι καὶ ἀνάγκη,
Μηδέ τῳ ἐκφάσθαι, μήτ' ἀνδρῶν, μήτε γυναικῶν,
Πάντων, ϐνεκ' ἄρ' ἦλθες ἀλώμενος· ἀλλὰ σιωπῇ
Πάσχειν ἄλγεα πολλὰ, βίας ὑποδέγμενος ἀνδρῶν.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ἀργαλέον σε, θεὰ, γνῶναι βροτῷ ἀντιάσαντι,

" Conſilio et verbis; ego autem inter omnes Deos
" Conſilioque celebror et dolis: neque tu ſcilicet noviſti
" Palladem Minervam, filiam Iovis, quae tibi ſemper
" In omnibus laboribus aſto, et *te* ſervo,
" Atque te Phaeacibus gratum omnibus reddidi?
" Nunc vero rurſus huc veni, ut tibi conſilium contexam,
" Bonaque abſcondam, quaecunque tibi Phaeaces illuſtres
" Dederunt, domum proficiſcenti, meo conſilioque menteque:
" Dicamque, quot tibi fatale - *eſt* aedibus in fabrefactis
" Dolores perferre: tu autem tolera etiam neceſſitate;
" Neque cuiquam eloquere, neque virorum, neque mulierum,
" Omnium, quod veneris errans: ſed tacite
" Patere dolores multos, iniurias ſuſtinens virorum.
Hanc autem reſpondens allocutus eſt prudens Vlyſſes;
" Difficile *eſt* te, Dea, cognoſcere mortali congreſſo,

303 Νῦν αὖ] F. A. L.

Ver. 299 Μήτι] Vide ad *Il.* ψ', 355 et 500.

Ver. 300 Αἰεὶ] *Al.* ἄγχι.

Ver. 301 Ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίςαμαι] Vide ad *Il.* κ', 278.

Ver. 303 Νῦν δ' αὖ] *Al.* Νῦν αὖ.

Ver. 305 Ἐμῇ βϐλῇ τε νόῳ τε] Τϐτέςι διὰ σύνεσιν, ἧς Ἀθηνᾶ προΐςαται. *Euſtath.*

Ver. 306 Εἴπω θ'] *Al.* Εἴπω δ'.

Ver. 307 Κήδε' ἀνασχέσθαι] *Euſtathius* in commentario videtur legiſſe Κήδε' ἀναπλῆσαι· Vt ſupra ι, 302, Ἄλγε' ἀναπλήσειν —.

Ibid. Σὺ δὲ τετλάμεναι καὶ ἀνάγκῃ] *Eurip.* Σὺ δ' εἶκ' ἀνάγκῃ, καὶ θεοῖσι μὴ μάχϐ. *Apud Duportum in Gnomologia ad hunc locum.* Horatius: *Levius fit patientia, Quicquid corrigere eſt nefas. Carm.* I, XXIV, 19.

Ver. 308 Μηδέ τῳ ἐκφάσθαι] Εἰ δὲ μετὰ ταῦτα, ὁ Ὀδυσσεὺς ἄκων μὲν ἑαυτὸν ἀνακαλύψει τῇ μαίᾳ Εὐρυκλείᾳ, ἑκὼν δὲ τῷ Τηλεμάχῳ καὶ τῷ Εὐμαίῳ, καὶ ἑτέροις τισίν· ἔκδηλον ὅτι πλεῖόν τι τῆς Ἀθηνᾶς αὐτὸς ἐκεῖ νοεῖ· τϐτέςι τῆς κατὰ πρώτην ἐπιβολὴν παρ' αὐτῷ συνέσεως· ἐπεὶ, κατὰ παροιμίαν, αἱ δεύτεραί πως φροντίδες σοφώτεραι. *Euſtath.*

Ibid. Ἐκφάσθαι] Ita omnino ſcribendum; non, ut Vulgati, ἐκφᾶσθαι. Vide ad *Il.* ν', 192; et ξ', 471.

Ver. 309 Οὕνεκ' ἄρ'] *Euſtathius* in commentario citat, ϐνεκα.

Ibid. Σιωπῇ Πάσχειν ἄλγεα] Virgil. *Premit altum corde dolorem. Aen.* I, 213.

Καὶ μάλ' ἐπισταμένῳ· σὲ γὰρ αὐτὴν παντὶ ἐΐσκεις.
Τοῦτο δ' ἐγὼν εὖ οἶδ', ὅτι μοι πάρος ἠπίη ἦσθα
Ἕως ἐνὶ Τροίῃ πολεμίζομεν υἷες Ἀχαιῶν·
Αὐτὰρ ἐπεὶ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπὴν.
Βῆμεν δ' ἐν νήεσσι, θεὸς δ' ἐκέδασσεν Ἀχαιοὺς,
Οὔ σε γ' ἔπειτα ἴδον, κούρη Διὸς, οὐδ' ἐνόησα
Νηὸς ἐμῆς ἐπιβᾶσαν, ὅπως τί μοι ἄλγος ἀλάλκοις·
Ἀλλ' αἰεὶ φρεσὶν ᾗσιν ἔχων δεδαϊγμένον ἦτορ
Ἠλώμην, εἵως με θεοὶ κακότητος ἔλυσαν·
Πρίν γ' ὅτε Φαιήκων ἀνδρῶν ἐν πίονι δήμῳ
Θάρσυνάς τ' ἐπέεσσι, καὶ ἐς πόλιν ἤγαγες αὐτή.
Νῦν δέ σε πρὸς πατρὸς γουνάζομαι. (οὐ γὰρ ὀΐω
Ἥκειν εἰς Ἰθάκην εὐδείελον, ἀλλά τιν' ἄλλην
Γαῖαν ἀναστρέφομαι· σὲ δὲ κερτομέουσαν ὀΐω
Ταῦτ' ἀγορευέμεναι, ἵν' ἐμὰς φρένας ἠπεροπεύσῃς·)

" Etiam admodum ſcienti; te enim ipſam cuilibet aſſimilas.
" Hoc autem ego bene novi, quod mihi antea benigna eras,
" Dum in Troia pugnabamus filii Achivorum:
" At poſtquam Priami urbem diripuimus altam,
" Ivimuſque in navibus, Deuſque diſſipavit Achivos;
" Haud te poſtea vidi, filia Iovis, neque animadverti
" Navem meam ingreſſam, ut mihi dolorem arceres.
" Sed ſemper mente propria habens diſtractum cor
" Vagabar, donec me Dii malo ſolverunt:
" Prius ſcilicet quam Phaeacum virorum in ubere populo
" Animaſtique verbis, et in urbem duxiſti ipſa.
" Nunc autem te per patrem ſupplex-oro; (non enim puto
" Veniſſe *me* in Ithacam amoenam, ſed aliquam aliam
" Per terram verſor; te autem illudentem puto
" Haec dicere, ut meam mentem decipias:)

317 Ἐσκέδασεν] F. A. L.

Ver. 313 Σὲ γὰρ αὐτὴν παντὶ ἐΐσκεις] *Schol.* Ὑπονενόηκεν ὅτι ἐν τοῖς Φαίαξι καὶ παρθένῳ καὶ ἀνδρὶ ὁμοιωθεῖσα παρώρμηκεν αὐτόν. *Clark.* Melius fuerit σε γὰρ αὐτὴ παντὶ ἐΐσκεις. *Euſtathius* habet αὐτόν. *Ern.*

Ibid. Ἐΐσκεις] *Al.* ἐΐσκω.

Ver. 315 Ἕως ἐνὶ] Ita edidit *Barneſius.* Quae ſi vera ſit lectio, pronuntiandum erit Ὥτε ἐνὶ vel Ὥσ' ἐνί. Quod enim annotat *Barneſius, Amphibrachys,* pro *Dactylo,* nihili eſt. Vide ad *Il.* ό, 539. *Al.* Εἵως ἐν. Caeterum quod habent Vulgati Εἵως ἐνὶ, vix ulla ratione ferri poteſt.

Ver. 318 Οὔ σε γ' ἔπειτα] *Al.* Οὔ σε τ' ἔπειτα, et Οὔ σε ἔπειτα.

Ver. 320 φρεσὶν ᾗσιν] Vide ſupra ad ά, 402. *Clark.* Hoc pronomen, ut ἑαυτοῦ, de omnibus perſonis dictum videtur. *Apollon. Rh.* II, 285 ἑοῖσι μεγάροισι, *meis aedibus,* apud eundemque eſt IV, 1015 ᾧ πατρὶ, *meo patri. Hoelzlinus* ad *Apoll.* l. c. laudat ex *Homeri* Il. ί, γούνασιν οἷσιν, ſed ibi 484 eſt ἐμοῖσι γούνασι. *Ern.*

Ver. 323 Θάρσυνας] Vide ad *Il.* ά, 338: et ν', 823.

Ibid. Καὶ ἐς πόλιν ἤγαγες αὐτή] Supra ή, 37.

Ver. 324 Νῦν δέ σε πρὸς πατρὸς γουνάζομαι] Virgil. *Te, ſiqua parentis Tangere cura poteſt, oro. Aen.* XII, 932.

Ibid. Πρὸς πατρὸς] *Al.* πρὸς Ζηνός.

Ver. 327 Ἠπεροπεύσῃς] *Al.* ἠπεροπεύῃς.

Ver.

Εἰπέ μοι, εἰ ἐτεόν γε φίλην ἐς πατρίδ' ἱκάνω.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Αἰεί τοι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι νόημα·
Τῷ σε καὶ οὐ δύναμαι προλιπεῖν δύστηνον ἐόντα,
Οὕνεκ' ἐπητής τ' ἐσσὶ, καὶ ἀγχίνοος, καὶ ἐχέφρων.
Ἀσπασίως γάρ κ' ἄλλος ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν
Ἵετ' ἐνὶ μεγάροις ἰδέειν παῖδάς τ' ἄλοχόν τε·
Σοὶ δ' οὔπω φίλον ἐστὶ δαήμεναι, οὐδὲ πυθέσθαι,
Πρίν γε τι σῆς ἀλόχου πειρήσεαι, ἥτε τοι αὔτως
Ἧσται ἐνὶ μεγάροισιν· ὀϊζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ
Φθίνουσιν νύκτες τε καὶ ἤματα δακρυχεούσῃ.
Αὐτὰρ ἐγὼ τὸ μὲν οὔποτ' ἀπίστεον, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
Ἤδε', ὃ νοστήσεις ὀλέσας ἀπὸ πάντας ἑταίρους·
Ἀλλά τοι οὐκ ἐθέλησα Ποσειδάωνι μάχεσθαι
Πατροκασιγνήτῳ, ὅς τοι χόλον ἔνθετο θυμῷ,
Χωόμενος, ὅτι οἱ υἱὸν φίλον ἐξαλάωσας.

« Dic mihi, an vere dilectam in patriam venerim.
Huic vero reſpondit deinde dea caeſia, oculis Minerva;
« Semper tibi tale in pectore cogitatum:
« Propterea te etiam non poſſum deſerere infelicem exiſtentem,
« Quoniam facundus es, et ingenioſus, et prudens.
« Libenter enim alius vir errans reverſus,
« Cuperet in aedibus videre filioſque, uxoremque;
« Tibi vero nondum gratum eſt ſcire, neque exquirere,
« Priuſquam tuae uxoris periculi quid feceris, quae tibi incaſſum
« Sedet in aedibus; luctuoſae vero ei ſemper
« Pereunt noctes et dies lachrymas-fundenti.
« At ego de-hoc quidem nunquam diffidebam, ſed in animo
« Sciebam, quod rediturus eſſes, amiſſis omnibus ſociis:
« Sed ſane nolui Neptuno obſiſtere
« Patruo, qui iram adverſus-te induxit in-animum,
« Iratus, quod ei filium dilectum excaecaſti.

332 Ἐπητὴς ἔσσι] R. 338 φθίνουσι] edd. pr. A. 3. *Euſtath.* ſine ν in fine: recte, ſed pleraeque habent φθινύθουσι. 342 κότον ἔνθετο] R. *Euſt.*

Ver. 332 Οὕνεκ' ἐπητής τ' ἐσσὶ] Καὶ πάλιν τὸν Ὀδυσσέα φάσκουσα [Ἀθηναίη] μὴ περιορᾷν μηδὲ προλείπειν, Οὕνεκ' ἐπητής ἐστι, καὶ ἀγχίνοος, καὶ ἐχέφρων, ἐνδείκνυται μόνον εἶναι τῶν ἡμετέρων θεοφιλὲς καὶ θεῖον ἀρετήν. *Plutarch. de audiendis Poëtis.* Οὐ γὰρ διὰ τὸ κάλλος τοῦ σώματος, ἐπεὶ τοι τὸν Νιρέα μᾶλλον ἐχρῆν ἀγαπᾶσθαι· οὐδὲ διὰ τὴν ἰσχὺν, ἀπείρῳ γὰρ [ὡς] οἱ Λαιστρυγόνες καὶ Κύκλωπες ἦσαν αὐτοῦ κρείττους· οὐδὲ διὰ τὸν πλοῦτον, οὕτω γὰρ ἂν ἔμεινεν ἀπόρθητος Τροία. Τί δὲ δεῖ πράγματα ἔχειν αὐτὸν ἐπιζητοῦντα τὴν αἰτίαν, δι' ἣν Ὀδυσσέα φησὶν ὁ Ποιητὴς θεοφιλῆ, αὐτοῦ γε ἐξὸν ἀκούειν; Οὕνεκ' ἐπητὴς ἐσσὶ, καὶ ἀγχίνοος, καὶ ἐχέφρων. *Iulian. Orat.* VIII.

Ver. 333, 335 Ἀσπασίως γάρ κ' ἄλλος — Σοὶ δ' οὔπω φίλον ἐστὶ] Τοῦτο δὲ Ὀδυσσέως ἔπαινος, εἰ οὕτω στερέμνια φρονεῖ, ὡς μὴ εὐθὺς ἁρπάσαι τὴν τῶν οἰκείων ἐντυχίαν, πρὶν ἢ πειράσασθαι ὅπως ἔχουσι πρὸς αὐτόν. *Euſtath.*

Ver. 336 Πρίν γε τι] *Al.* Πρίν γ' ἔτι.

Ver. 341 Ἀλλά τοι οὐκ ἐθέλησα] Vide ſupra ad ζ', 329.

Ver. 342 Χόλον] *Al.* κότον.

Ver.

Ἀλλ' ἄγε, τοι δείξω Ἰθάκης ἕδος, ὄφρα πεποίθῃς·
Φόρκυνος μὲν ὅδ' ἐστὶ λιμὴν, ἁλίοιο γέροντος·
Ἥδε δ' ἐπὶ κρατὸς λιμένος τανύφυλλος ἐλαίη.
Ἀγχόθι δ' αὐτῆς ἄντρον ἐπήρατον, ἠεροειδὲς,
Ἱρὸν Νυμφάων, αἳ Νηϊάδες καλέονται·
Τοῦτο δέ τοι σπέος εὐρὺ κατηρεφὲς, ἔνθα σὺ πολλὰς
Ἕρδεσκες Νύμφῃσι τεληέσσας ἑκατόμβας·
Τοῦτο δὲ Νήριτόν ἐστιν ὄρος, καταειμένον ὕλῃ.
Ὣς εἰποῦσα θεὰ σκέδασ' ἠέρα· εἴσατο δὲ χθών·
Γήθησέν τ' ἄρ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
Χαίρων ᾗ γαίῃ· κύσε δὲ ζείδωρον ἄρουραν·
Αὐτίκα δὲ Νύμφῃς ἠρήσατο χεῖρας ἀνασχών·
Νύμφαι Νηϊάδες, κοῦραι Διὸς, οὔποτ' ἔγωγε
Ὄψεσθ' ὔμμ' ἐφάμην· νῦν δ' εὐχωλῇς ἀγανῇσι
Χαίρετ'· ἀτὰρ καὶ δῶρα διδώσομεν, ὡς τοπάρος περ,

" Verum age, tibi oſtendam Ithacae ſedem, ut credas.
" Phorcynis quidem hic eſt portus, marini ſenis;
" Haec autem in vertice portus patula oliva:
" Prope vero ipſam antrum amabile, obſcurum,
" Sacrum Nympharum, quae Naiades vocantur:
" Haec autem ſpelunca lata, convexa, ubi tu multas
" Sacrificabas Nymphis perfectas hecatombas:
" Hic autem Neritus eſt mons, veſtitus ſylva.
Sic fata Dea diſſipavit nebulam; apparuit autem terra:
Laetatuſque eſt deinde patiens nobilis Ulyſſes,
Gaudens ſua terra; oſculatus eſt autem almam tellurem:
Statimque Nymphis ſupplicavit manibus ſublatis;
" Nymphae Naiades, filiae Iovis, nunquam ego
" Viſurum *me* vos putabam: nunc vero votis blandis
" Salvete: at et dona dabimus, ſicuti antea ſcilicet,

354 Κῦσεν δὲ] F. A. L. male.

Ver. 345 Φόρκυνος μὲν ὅδ' ἐστὶ λιμὴν] Ὅρα δ' ἐν τούτοις, καὶ ὅπως ἐξέτεμε γοργότατα ὁ ποιητὴς ἐν ὀλιγίστῳ τὰ πρὸ μικροῦ πλατύτερον ἐκφρασθέντα περί τε τοῦ λιμένος καὶ τῶν κατ' αὐτόν. *Euſtath.* Vide ſupra ad *ver.* 96; item ad *μ'*, 452.

Ver. 347, 348 Ἀγχόθι δ' αὐτῆς ἄντρον *etc.*] Deſunt hi duo verſus in nonnullis Exemplaribus, notante *Euſtathio.* Et, propter ſequentia Τοῦτο δέ τοι σπέος εὐρὺ *etc.* ſine ſententiae diſpendio omitti poſſunt. Nec non veriſimile eos ex *ver.* 103, 104 ſupra, huc irrepſiſſe. *Clark.* Ego haud cunctanter hos verſus deleverim. Argumento νοθείας eſt etiam hoc, quod in ſingulis partibus debet eſſe pronomen demonſtrativum, quod hic non eſt. *Ern.*

Ver. 349 Σπέος εὐρὺ] *Al.* σπέος ἐστί. Atque ita in commentario citat *Euſtathius.*

Ver. 350 Ἕρδεσκες] *Sacrificare ſolebas.* Vide ad *Il. ά*, 37; et *ν'*, 84.

Ver. 351 Νήριτον] Ὄρος Ἰθάκης, ἀντικρὺ τῆς Ἠπείρου. *Schol.* *Al.* Νήρικον. Vide ſupra ad *ι*, 21

Ibid. Καταειμένον ὕλῃ] Virgil. *Sylvis ſcena coruſcis Deſuper, horrentique atrum nemus imminet umbra.* *Aen.* I, 168.

Ver. 355 Αὐτίκα δὲ] *Barneſius*, minime ignarus qua ratione vocula δὲ producatur, ex coniectura tamen edidit Αὐτίκα δή. Atque ita multo melius hic legendum contendit. Immo vero ad ſententiam minus recte. Vide autem ad *Il. ά*, 51.

Ver.

Αἴκεν ἐᾷ πρόφρων με Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη
Αὐτόν τε ζώειν, καί μοι φίλον υἱὸν ἀέξη.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Θάρσει, μή σοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.
Ἀλλ' ἄγε, χρήματα μὲν μυχῷ ἄντρου θεσπεσίοιο
Θείομεν αὐτίκα νῦν, ἵνα περ τάδε τοι σόα μίμνη·
Αὐτοὶ δὲ φραζώμεθ', ὅπως ὄχ' ἄριστα γένηται.
Ὣς εἰποῦσα θεὰ δῦνε σπέος ἠεροειδὲς,
Μαιομένη κευθμῶνας ἀνὰ σπέος· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἆσσον πάντ' ἐφόρει, χρυσὸν καὶ ἀτειρέα χαλκὸν,
Εἵματά τ' εὐποίητα, τά οἱ Φαίηκες ἔδωκαν.
Καὶ τὰ μὲν εὖ κατέθηκε· λίθον δ' ἐπέθηκε θύρῃσι
Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο.
Τὼ δὲ καθεζομένω ἱερῆς παρὰ πυθμέν' ἐλαίης,
Φραζέσθην μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὄλεθρον.
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

« Si ſinat lubens Iovis] filia praedatrix
« Ipſumque me vivere; et mihi charum filium auctet.
Hunc autem rurſus allocuta eſt Dea caeſia-oculis Minerva;
« Confide, ne tibi haec in mente tua curae-ſint.
« Sed age, bona quidem in receſſu antri divini
« Ponamus ſtatim nunc, ubi utique haec tibi ſalva maneant:
« Ipſi autem conſultemus, quo-pacto quam optime fiat.
Sic locuta Dea ingrediebatur ſpecum obſcurum,
Explorans latibula per ſpecum: at Vlyſſes
Propius omnia portabat, aurum et indomitum aes,
Veſtimentaque bene-elaborata, quae ei Phaeaces dederant:
Et haec quidem bene depoſuit; lapidem vero impoſuit foribus
Pallas Minerva, filia Iovis Aegiochi.
Hi autem ſedentes ſacrae ad radicem olivae,
Molibantur procis inſolentibus exitium.
Inter hos vero ſermonem exordiebatur Dea caeſia-oculis Minerva;

363 Ἀλλὰ χρήματα] F. 367 κευθμῶνα] F.

Ver. 360 Ἀέξῃ] *Al.* ἀέξει, et ἀέξαν. *Clark.* Ἀέξῃ habent *Schol.* minora, quod melius reſpondet τῷ ἐᾷ. Nec tam neceſſarium eſt utrobique eſſe eundem modum. vid. ad *v.* 419, Similiter κάμῃσι et ἀέξει, ξ', 65. Ἀέξῃ verte; *beet, felicem reddat. Callim.* H. in Iov. 95. ἄτ' ἀρετῆς ἄτερ ὄλβος ἐπίςαται ἄνδρας ἀέξειν. *Ern.*

Ver. 363 Μυχῷ ἄντρου] Virgil. *Spelunca — vaſto ſubmota receſſu. Aen.* VIII, 298.

Ver. 365 Αὐτοὶ δὲ φραζώμεθ'] Καὶ Ὀδυσσεὺς ποιεῖ οὕτως, ὡς ἡ φρόνησις δηλαδὴ αὐτῷ ποιῆσαι ὑπέβαλε. *Euſtath.*

Ibid. Ὅπως ὄχ' ἄριστα γένηται] *Al.* ὅπως ἔσται τάδε ἔργα. *Clark.* In lectione vulgata deſideratur pronomen demonſtrationem. Itaque altera [illegible]tio melior videtur; niſi quis malit corrigere: ὅπως τάδ' ἄριστα γένηται. *Ern.*

Ver. 366 Ἠεροειδὲς] Νῦν (inquit *Scholiaſtes*) καθαρὸν ἀέρα ἔχον. Minus recte.

Ver. 369 Τά οἱ Φαίηκες ἔδωκαν] *Al.* τά οἱ Φαίηκες ἀγαυοὶ Ὤπασαν etc. Vt ſupra *ver.* 120, 303.

Ver. 372 Ἱερῆς παρὰ πυθμέν' ἐλαίης] Ὅτι ἱερὰν τὴν προῤῥηθεῖσαν ἐλαίαν λέγει καὶ δι' ἄλλας μὲν αἰτίας, μάλιστα δὲ διὰ τὸ μυθικῶς, καθὰ καὶ ἀλλαχοῦ ἐδηλώθη, ἀνιερῶσθαι αὐτὴν τῇ Ἀθηνᾷ· διὸ καὶ τόπος ἐνταῦθα βουλῆς ὁ πυθμὴν αὐτῆς γίνεται, ὅτε Ὀδυσσεὺς τῇ Ἀθηνᾷ συμφράζεται. *Euſtath.*

Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Φράζευ, ὅπως μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσῃς,
Οἳ δή τοι τρίετες μέγαρον κατακοιρανέουσιν,
Μνώμενοι ἀντιθέην ἄλοχον, καὶ ἕδνα διδόντες·
Ἡ δὲ σὸν αἰεὶ νόστον ὀδυρομένη κατὰ θυμὸν,
Πάντας μέν ῥ' ἔλπει, καὶ ὑπίσχεται ἀνδρὶ ἑκάστῳ,
Ἀγγελίας προϊεῖσα· νόος δέ οἱ ἄλλα μενοινᾷ.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ὢ πόποι, ἦ μάλα δὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
Φθίσεσθαι κακὸν οἶτον ἐνὶ μεγάροισιν ἔμελλον,
Εἰ μή μοι σὺ ἕκαστα, θεὰ, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
Ἀλλ' ἄγε, μῆτιν ὕφηνον, ὅπως ἀποτίσομαι αὐτούς·
Πὰρ δέ μοι αὐτὴ στῆθι, μένος πολυθαρσὲς ἐνεῖσα,

" Generoſe Laërtiade, prudens Vlyſſes,
" Conſidera, quomodo procis impudentibus manus inferas,
" Qui iam tibi per-triennium in domo dominantur,
" Ambientes eximiam uxorem, et ſponſalia dantes:
" Illa autem, tuum ſemper reditum cum fletu-deſiderans in animo,
" Omnibus quidem ſpem-dat, et pollicetur viro unicuique,
" Nuncios mittens; mens autem ei alia verſat.
Hanc autem reſpondens allocutus eſt prudens Vlyſſes;
" Papae! profecto omnino iam Agamemnonis Atridae
" Periturus malo fato in aedibus eram,
" Niſi mihi tu ſingula, Dea, accurate dixiſſes.
" Verum age, conſilium texe, quo-pacto ulciſcar ipſos;
" Et mihi ipſa aſta, animum valde-audacem immittens,

Ver. 377 Κατακοιρανέουσιν] *Al.* κάτα κοιρανέεσιν. *Clark.* Scr. κατακοιρανέουσι. *Ern.*

Ver. 378 Καὶ ἕδνα διδόντες] Ὅτι καὶ ἐνταῦθα ἕδνα, τὰ ἐξ ἀνδρῶν πρὸς γυναῖκα. Φησὶ γὰρ ὅτι τρίετες ἦσαν οἱ μνηστῆρες μνώμενοι τὴν Πηνελόπην, καὶ ἕδνα διδόντες. *Euſtath.*

Ver. 379 Ἡ δὲ σὸν αἰεὶ νόστον] Horatius: *Quam nequiere Proci recto depellere curſu.* *Sermon. Lib.* II, V, *ver.* 78.

Ver. 380 Πάντας μὲν ῥ' ἔλπει] Heſych. ἐλπιδοποιεῖ. ſic proſaici ἐπελπίζειν τινὰ dicunt. v. Ienſium et Cel. Hemſterh. ad Lucian. T. I. p. 344, 45. *Ern.*

Ver. 383 Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο φθίσεσθαι κακὸν οἶτον ἐνὶ μεγάροισιν ἔμελλον] Nempe niſi Minerva eum, quae facienda eſſent, prius edocuiſſet; ſua ipſius in domo, eodem atque Agamemnon fato, periturus fuiſſet. Quam ſententiam (luculentam quidem ſatis et perſpicuam) cum non intellexerit *Spondanus*, mire haec annotat; "Quaeri autem poteſt, quale "ſit illud periculum, quod ſe effugiſſe "ope Minervae refert, ex aedibus Aga- "memnonis. An caedi Agamemnonis "interfuit? Id ſane a Menelao, ſupra "*lib.* IV, non memorabatur; ſed neque "ipſe Vlyſſes, *lib.* IX, narravit. Repe- "tenti ergo mihi quod ſupra *lib.* III, "*ver.* 162 *etc.* a Neſtore narrabatur, in "illo Graecorum diſſidio circa profe- "ctionem a Troia, Vlyſſem in partes "Agamemnonis tranſiiſſe, et cum eo re- "manſiſſe, diſcedente nihilominus Me- "nelao et ſeipſo; videtur poſtea Vlyſſes "conſilio Minervae ſeorſim ab Aga- "memnone itineri ſe commiſiſſe. Alio- "qui non video quomodo hic locus "poſſit intelligi." Scilicet ad iſtud Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο, non οἶτον ſed μεγάροισιν referri is arbitratus eſt; ut adeo Vlyſſes, non *Agamemnonis fato*, ſed *Agamemnonis in aedibus* periturus fuiſſe dicatur.

Ver. 384 φθίσεσθαι] *Al.* φθείσεσθαι.

Ver.

Οἷον, ὅτε Τροίης λύομεν λιπαρὰ κρήδεμνα.
Αἴκε μοι ὡς μεμαυῖα παρασταίης, Γλαυκῶπι,
Καί κε τριηκοσίοισιν ἐγὼν ἄνδρεσσι μαχοίμην,
Σὺν σοὶ, πότνια θεὰ, ὅτε μοι πρόφρασσ' ἐπαρήγοις.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Καὶ λίην τοι ἐγωγε παρέσσομαι, ὐδέ με λήσεις,
Ὁππότε κεν δὴ ταῦτα πενώμεθα· καί τιν' ὀίω
Αἵματί τ' ἐγκεφάλῳ τε παλαξέμεν ἄσπετον ὖδας
Ἀνδρῶν μνηστήρων, οἵ τοι βίοτον κατέδυσιν.
Ἀλλ' ἄγε, σ' ἄγνωστον τεύξω πάντεσσι βροτοῖσι·

" Qualem, quando Troiae ſolvebamus ſplendida moenia:
" Si mihi ſic ſtudioſe aſtares, Minerva,
" Etiam adverſus trecentos ego viros pugnarem,
" Tecum, veneranda dea, quando me prompto-animo adiuvares.
Huic autem reſpondit deinde Dea caeſia-oculis Minerva;
" Et omnino tibi ego adero, neque me latebis,
" Quandocunque demum haec obeamus; atque aliquem puto
" Sanguineque cerebroque foedaturum immenſum ſolum
" Virorum procorum, qui tibi victum abſumunt.
" Sed age, te incognitum faciam omnibus mortalibus:

Ver. 388 Οἷον ὅτε Τροίης] Supra γ', 318. Εἰ γάρ σ' ὣς ἐθέλοι φιλέειν γλαυκῶπις Ἀθήνη, Ὡς τότ' Ὀδυσσῆος περικήδετο κυδαλίμοιο, Δήμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάσχομεν ἄλγε' Ἀχαιοί· Οὐ γάρ πω ἴδον ὧδε θεοὺς ἀναφανδὰ φιλεῦντας, Ὡς κείνῳ ἀναφανδὰ παρίστατο Παλλὰς Ἀθήνη.

Ibid. Λιπαρὰ κρήδεμνα] Λιπαρὰ μὲν λέγων, κατὰ τὸς Παλαιὸς, τὰ ἔνδηλα καὶ λαμπρὰ· εἰκὸς δὲ δηλῶσθαι ὅτω καὶ τὰ εὐδαίμονά ποτε. Κρήδεμνα δὲ μεταφορικῶς καὶ νῦν τὰς τῶν πύργων στεφάνας, καὶ λοιπὰς ἐξοχάς. *Euſtath.*

Ver. 389, 90, 91 Αἴκε μοι—ἐπαρήγοις] Clarum eſt, frigidam hic eſſe tautologiam. Nam quod *ver.* 389 eſt αἴκε μοι παρασταίης, idem eſt *ver.* 391 σὺν σοὶ ὅτε μοι πρόφρων ἐπαρήγοις. Vter delendus ſit, non facile dixerim. An factus eſt poſterior ex *Iliad.* κ', 290 σὺν σοὶ δῖα θεὰ, ὅτε οἱ πρόφρασσα παρέστης. *Ern.*

Ver. 390 Καί κε τριηκοσίοισιν] *Euripides:* Σοφὸν γὰρ ἓν βούλευμα τὰς πολλὰς χέρας Νικᾷ. *apud Duport. in Gnomologia ad hunc locum.*

Ver. 391 Σὺν σοὶ, πότνια θεὰ] Τυτέστι μετὰ καὶ φρονήσεως. καθ' ἣν καὶ μάλιστα τῶν μνηστήρων περιεγένετο. *Euſtath.* Caeterum pronuntiabatur vox θεὰ, ac ſi ſcriptum eſſet θᾶ. Vide ad *Il.* ά, 18. Editiones autem nonnullae, notante *Barneſio,* habent πότνια θεά· Vt infra ὀ, 91.

Ibid. Ὅτε μοι πρόφρασσ' ἐπαρήγοις] Ὅτε οἱ πρόφρασσα παρέστης. *Iliad.* κ', 290. Vbi *Euſtathius* vocem πρόφρασσα exponit, προμηθὴς, τὰ ὑπὲρ ἐκείνυ φραζομένη καὶ ἐθέλυσα. Minus recte. Nec enim, uti annotat *Duportus* in *Gnomolog. Homeric.* ad hunc locum *Odyſſeae,* πρόφρασσα eſt προμηθὴς, *providens, prudens,* ſed πρόθυμος, πρόφρων, *prona, propenſa.*

Ver. 393 Οὐδέ με λήσεις] Vide ſupra ad λ', 101.

Ver. 395 Αἵματί τ' ἐγκεφάλῳ τε παλαξέμεν ἄσπετον ὖδας] Virgil. *Oſſaque diſpergit cerebro permixta cruento. Aen.* X, 416. *Et ſparſo late rigat arma cerebro. Aen.* XII, 308. Ἄσπετον δὲ ὖδας περιφραστικῶς τὴν ἤπειρον λέγει, ὅ ἐστι τὴν ἁπλῶς γῆν· ἄλλως γὰρ πῶς ἄσπετος ἡ βραχεῖα καὶ εὐπερίγραπτος, καθ' ἣν οἱ μνηστῆρες πεσῶνται. *Euſtath.* Quam explicationem reiiciens Dna *Dacier;* Ἄσπετον (inquit) ne ſignifie que *ſpacieuſe, vaſte;* une ſalle, ou tant de Princes faiſoient leurs banquets, pouvoit fort bien être appellée *vaſte,* ἄσπετος. Minus recte uterque. Poëta (ut opinor) per phraſin ἄσπετον ὖδας, ut per εὐρεῖα χθὼν et ſimilia, nihil aliud quam *Solum* in univerſum deſignare voluit. Quod tamen *Euſtathium* quidem non ex toto videtur fugiſſe, quum ait, ὅ ἐστι τὴν ἁπλῶς γῆν. Vide ap *Il.* τ', 61.

Ver. 397 Σ' ἄγνωστον τεύξω πάντεσσι

βροτοῖσι

Κάρψω μὲν χρόα καλὸν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι,
Ξανθὰς δ' ἐκ κεφαλῆς ὀλέσω τρίχας, ἀμφὶ δὲ λαῖφος
Ἕσσω, ὅ κεν στυγέησιν ἰδὼν ἄνθρωπος ἔχοντα·
Κνυζώσω δέ τοι ὄσσε, πάρος περικαλλέ' ἐόντε,
Ὡς ἂν ἀεικέλιος πᾶσι μνηστῆρσι φανείης,
Σῇ τ' ἀλόχῳ, καὶ παιδὶ, τὸν ἐν μεγάροισιν ἔλειπες.
Αὐτὸς δὲ πρώτιστα συβώτην εἰσαφικέσθαι,
Ὅς τοι ὑῶν ἐπίουρος, ὁμῶς δέ τοι ἤπια οἶδε,
Παῖδά τε σὸν φιλέει, καὶ ἐχέφρονα Πηνελόπειαν.
Δήεις τόν γε σύεσσι παρήμενον· αἱ δὲ νέμονται
Πὰρ Κόρακος πέτρῃ, ἐπί τε κρήνῃ Ἀρεθούσῃ,
Ἔσθουσαι βάλανον μενοεικέα, καὶ μέλαν ὕδωρ

" Arefaciam quidem cutem pulchram in flexilibus membris;
" Flavoſque ex capite delebo crines; circumque pallium
" Induam, quod averſetur conſpicatus homo habentem:
" Deformabo etiam tibi oculos, antea perpulchros exiſtentes:
" Vt turpis omnibus procis appareas,
" Tuaeque uxori, et filio, quem in aedibus reliquiſti,
" Ipſe vero primum ſubulcum adi,
" Qui tibi ſuum cuſtos; ſimulque tibi bene vult,
" Filiumque tuum diligit, et prudentem Penelopen,
" Invenies hunc utique ſuibus aſſidentem; hae vero paſcuntur
" Apud Coracis petram, et ad fontem Arethuſam,
" Comedentes glandem ſuavem, et nigram aquam

398 Γναπτοῖσι] F. A. L. 406 ὁμῶς] F. A. L.

βροτοῖσι] Πῶς οὖν ἡ Εὐρύκλεια γινώσκει; ἐπειδὴ χρεία αὐτῆς. *Schol.* Rectius *Euſtathius*, citante *Barneſio*: "Αγνωστος δὲ γίνεται πᾶσι, δίχα γε τῆς μαίας Εὐρυκλείας· πλὴν οὐδ' αὐτὴ ἐκ τοῦ εἴδους ἁπλῶς ἀναγνωρίζει τὸν Ὀδυσσέα, ἐκ τῆς κατὰ τὸν μηρὸν δὲ οὐλῆς, ὡς φανήσεται.

Ibid. Ἄγνωστον] Vide ſupra ad v. 190.

Ver. 400 Ὅ κεν στυγέησιν ἰδὼν ἄνθρωπος ἔχοντα] *Al.* ὃ μὲν στυγέει τις ἰδὼν ἄνθρωπον ἔχοντα. *Clark.* Scil. ap. *Euſtathium.*

Ver. 401 Κνυζώσω δέ τοι ὄσσε] Ῥυσώσω, ἀπρεπεῖς καὶ ῥυσοὺς ποιήσω, ὁποῖοι εἰσὶν οἱ τῶν καθευδόντων· καὶ συμπλάσω, καὶ κακώσω. *Schol.*

Ver. 405 Ὁμῶς δέ τοι ἤπια οἶδε] Ἤγουν, ὁμοίως σοι τῷ Ὀδυσσεῖ, ἤπιός ἐστι πρὸς τοὺς σούς. *Euſtath.* Quae explicatio (ut opinor) ferri non poteſt. Senſus iſtius τοι ἤπια οἶδε revera eſt; *Erga te bene affectus eſt.* Vt liquet ex *Odyſſ.* ξ, 39; ubi *Minerva*, *Telemachum* alloquens, eadem utitur phraſi: itemque ex eiuſdem libri verſu ultimo, ubi de *Subulco* dicitur; ἀνάκτεσσιν ἤπια εἰδώς. Vide et *Iliad.* π', 73. Porro Editiones vulgatae hoc in loco habent ὅμως· Verum cum in iiſdem Editionibus ſcriptum ſit ὁμῶς, infra ξ, 39, ubi idem verſus occurrit; cumque ita etiam hic in commentario legat *Euſtathius*; utrobique ὁμῶς edidi. *Clarke.* Recte. At vid. Var. Lect. unde patet, edd. veteres hic quoque habere ὁμῶς. *Ern.*

Ver. 408 Πὰρ Κόρακος πέτρῃ] Οὗτος ὁ Κόραξ κυνηγῶν, ἀπὸ τῆς πέτρας πεσὼν, ἐτελεύτησε· καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ Ἀρέθουσα ἑαυτὴν ἀπήγξατο. Ἀρέθουσαι δὲ τέσσαρες, ἐν Συρακούσῃ, ἐν Σμύρνῃ, ἐν Χαλκίδι, καὶ ἐν Ἰθάκῃ. *Schol.*

Ver. 409 Ἔσθουσαι βάλανον μενοεικέα, καὶ μέλαν ὕδωρ Πίνουσαι] Παχύνεσθαί δὲ τὸν σῦν ἀκούω — πίνοντα ὕδωρ τεθολωμένον, — καὶ τροφαῖς [χαίροντα] ὅσαι φυσωδέστεραί εἰσι, καὶ ὑποπλῆσαι δύνανται. Καὶ Ὅμηρος δὲ ἔοικε ὑποδηλοῦν ταῦτα —. Ὅτι τῷ τεθολωμένῳ ὕδατι πιαίνονται, φησὶ, μέλαν ὕδωρ πίνουσαι τό θ' ὕεσσι τρέφει τεθαλυῖαν ἀλοιφήν.— Τὸ δὲ φυσῶδες αἰνίττεται τῆς τροφῆς, ὅταν λέγει, βάλανον μενοεικέα ἐσθίειν αὐτάς. *Aelian. de Animal.*

Lib.

Πίνουσαι, τά θ' ὕεσσι τρέφει τεθαλυῖαν ἀλοιφήν.
Ἔνθα μένειν, καὶ πάντα παρήμενος ἐξερέεσθαι,
Ὄφρ' ἂν ἐγὼν ἔλθω Σπάρτην ἐς καλλιγύναικα,
Τηλέμαχον καλέουσα, τεὸν φίλον υἱὸν, Ὀδυσσεῦ·
Ὅς τοι ἐς εὐρύχορον Λακεδαίμονα πὰρ Μενέλαον
Ὤιχετο, πευσόμενος μετὰ σὸν κλέος, εἴπου ἔτ' εἴης.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Τίπτε τ' ἄρ' οὔ οἱ ἔειπες, ἐνὶ φρεσὶ πάντ' εἰδυῖα;
Ἦ ἵνα που καὶ κεῖνος ἀλώμενος ἄλγεα πάσχῃ
Πόντον ἐπ' ἀτρύγετον; βίοτον δέ οἱ ἄλλοι ἔδουσι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Μὴ δή τοι κεῖνός γε λίην ἐνθύμιος ἔστω·
Αὐτή μιν πόμπευον, ἵνα κλέος ἐσθλὸν ἄροιτο,
Κεῖσ' ἐλθών· ἀτὰρ οὔτιν' ἔχει πόνον· ἀλλὰ ἕκηλος
Ἧσται ἐν Ἀτρείδαο δόμοις, παρὰ δ' ἄσπετα κεῖται.

« Bibentes, quae ſcilicet ſuibus alunt florentem pinguedinem,
« Illic mane, et omnia aſſidens interroga,
« Dum ego ivero ad Spartam pulchris-mulieribus-abundantem,
« Telemachum accerſitura, tuum dilectum filium, Vlyſſes;
« Qui in ſpatioſam Lacedaemonem ad Menelaum
« Abiit, ſciſcitaturus de tua fama, ſicubi adhuc eſſes.
Hanc autem reſpondens allocutus eſt prudens Vlyſſes;
« Et cur non ei dixiſti in mente omnia ſciens?
« An ut alicubi et ille errans dolores patiatur
« Pontum ſuper infructuoſum? victum autem ei alii edunt.
Huic autem reſpondit deinde dea caeſia-oculos Minerva.
« Ne iam tibi ille valde curae-ſit:
« Ipſa eum mittebam, ut famam bonam adipiſceretur
« Illuc profectus: quinetiam nullam habet moleſtiam; ſed quietus
« Sedet Atridae aedibus; copioſa autem ei adſunt.

415 Σπευσάμενος] F. σπευσόμενος A. L. Sed vulgatum melius ex ά, 94 et aliis locis, quod et *Euſt.* habet. 417 πάντα εἰδυῖα] F. A. L.

Lib. V, *cap.* 45. Quarum tamen obſervationum prior parum recte ſe habet. Nam Epitheton μέλαν minime aquam *turbidam*, τεθολωμένον, (uti vult *Aelianus*) denotat; ſed, ut liquet ex innumeris Poëtae locis, Omni Aquae in univerſum tribuitur.

Ver. 410 Πίνουσαι] Vide ſupra ad π', 141.

Ver. 415 Ὤιχετο, πευσόμενος μετὰ σὸν κλέος] Ἑρμηνεύει δὲ καὶ τὸ ἐν ταῖς φράσεσι που [ſupra *Odyſſ.* ά, 95; γ', 78,] γραφὲν περὶ Τηλεμάχου, Ἠδ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχῃσιν, ὃ, διττὴν ἔχον ἐκεῖ ἔννοιαν, συγκροτεῖται ἐκ τῶν ἐνταῦθα. *Euſtath.* Verum liquet ex *ver.* 422 infra nullam ibi omnino eſſe ambiguitatem.

Ibid. Εἴπου] *Al.* ἥπου.

Ver. 417 Τίπτε τ' ἄρ'] *Et quamobrem igitur.*

Ver. 419 Ἔδουσι *Euſtathius* in commentario citat, ἔδωσι. *Clark.* Vid. ad *ver.* 360. Sed poteſt etiam accipi ſic *dum ei interea alii rem abſumunt vel comedunt.* Βίοτος eſt *res familiaris, bona.* Expreſſit modum loquendi *Cicero* ad Div. IX, 20 *ne tua bona comedim.* item XI, 21. *Ern.*

Ver. 422 Αὐτή μιν πόμπευον, ἵνα κλέος ἐσθλὸν ἄροιτο] Vide ſupra ad *ver.* 415 & et ad ά, 95, et γ', 78.

Ver. 424 Παρὰ δ' ἄσπετα κεῖται] Ἤγουν παρατίθενται αὐτῷ πολλὰ εἰς τρυφήν. *Euſtath.*

Ἦ μέν μιν λοχόωσι νέοι σὺν νηῒ μελαίνῃ,
Ἱέμενοι κτεῖναι πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι·
Ἀλλὰ τά γ' οὐκ οἴω, πρὶν καί τινα γαῖα καθέξει
Ἀνδρῶν μνηστήρων, οἵ τοι βίοτον κατέδουσιν.
Ὣς ἄρα μιν φαμένη ῥάβδῳ ἐπεμάσσατ' Ἀθήνη·
Κάρψε μέν οἱ χρόα καλὸν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι,
Ξανθὰς δ' ἐκ κεφαλῆς ὄλεσε τρίχας, ἀμφὶ δὲ δέρμα
Πάντεσσιν μελέεσσι παλαιοῦ θῆκε γέροντος·
Κνύζωσεν δέ οἱ ὄσσε, πάρος περικαλλέ' ἐόντε·
Ἀμφὶ δέ μιν ῥάκος ἄλλο κακὸν βάλεν, ἠδὲ χιτῶνα,
Ῥωγαλέα, ῥυπόωντα, κακῷ μεμορυγμένα καπνῷ·
Ἀμφὶ δέ μιν μέγα δέρμα ταχείης ἕσσ' ἐλάφοιο
Ψιλόν· δῶκε δέ οἱ σκῆπτρον καὶ ἀεικέα πήρην,
Πυκνὰ ῥωγαλέην· ἐν δὲ στρόφος ἦεν ἀορτήρ.
Τώ γ' ὣς βουλεύσαντε διέτμαγον· ἡ μὲν ἔπειτα

" Profecto quidem ei insidiantur iuvenes cum nave nigra,
" Cupientes interficere, antequam in patriam terram venerit:
" Sed ea ſcilicet non futura puto; prius etiam aliquem terra detinebit
" Virorum procorum, qui tibi victum devorant.
Sic utique ipſum locuta virga tetigit Minerva:
Arefecit quidem ei cutem pulchram in flexilibus membris;
Flavoſque ex capite delevit crines; circum vero pellem
Omnibus membris antiqui poſuit ſenis:
Deformavit porro ei oculos, antea perpulchros exiſtentes:
Circum autem ipſum lacernam aliam malam iecit, et tunicam,
Laceras, ſquallentes, malo foedatas fumo:
Circumque ipſum magnam pellem velocis induit cervi
Depilem; deditque ei baculum et turpem peram,
Crebris - locis laceram: inerat vero tortum lorum.
Illi utique ita conſilio - habito diſceſſerunt: haec quidem dein

432 Πάντεσσι μελ.] edd. vett. recte. 439 διέτμαγεν] A.

Ver. 428 Ἀνδρῶν μνηστήρων] Deeſt hic verſus in Codice uno a *Tho. Bentleio* collato. *Clark.* Videtur et *Euſtathius* hunc verſum non habuiſſe in exemplis ſuis. vid. p. 1747. 31. *Ern.*

Ver. 429 Ἐπεμάσσατ'] *Barneſius* edidit ἐπεμάσσετ'. Sed rationibus haud ſatis idoneis. Vide ad *Il.* ρ', 564.

Ver. 430 Ἐνὶ] *Al.* ἐπί.

Ver. 433 Κνύζωσεν δέ οἱ ὄσσε] Vide ſupra ad *ver.* 401.

Ver. 435 Ῥυπόωντα] *Al.* ῥυπήεντα.

Ibid. Μεμορυγμένα.] *Al.* μεμορυχμένα. *Clark.* Apud *Euſtathium*, qui utramque lectionem ponit, neutram improbat, διχῶς γὰρ φέρεται, inquit. *Ern.*

Ver. 438 Ἀορτήρ] Ἐξ οὗ ἀπῄρτο, ὅ ἐστι, παρεκρέματο. *Schol.*

Ver. 439 Διέτμαγον] *Al.* διέτμαγεν. Vt *Il.* ά, 531.

Ibid. Ἡ μὲν ἔπειτα Εἰς Λακεδαίμονα δῖαν Ἔβη] Redit hic Poëta (ut recte notat Dna *Dacier*,) unde digreſſus eſt, *Odyſſ.* δ', 624; cuius libri a fine, in novem deinceps ſequentibus libris, quaecunque Vlyſſi, a Troiae excidio uſque ad reditum eius in Ithacam, acciderunt, omnia narrantur. "Et c'eſt en quoi (inquit eadem Dna *Dacier*) il faut admirer l'art du Poëte. L'action de l'Odyſſée étoit trop longue pour être continuée naturellement et tout du long—: c'eſt pourquoi

440 Εἰς Λακεδαίμονα δῖαν ἔβη μετὰ παῖδ' Ὀδυσσῆος.

440 In Lacedaemonem divinam ivit ad filium Vlyſſis.

440 Ἐς λακεδ.] F. A. 1. R. L. bene.

"pourquoi Homere a eu recours a l'ordre artificiel, en commençant ſon "Poëme par les incidents de ſon action, "qui ſont arrives les derniers ſelon les "temps, et en rappellant enſuite par la "narration tous les autres qui ont precéde." Vide ad *Il. ά*, 1. Notandum porro (ut recte obſervavit *Barneſius*,) connecti haec cum ſequentis libri initio, *Αὐτὰρ ὁ ἐκ λιμένος etc.* Quo magis mireris eorum ſententiam, qui Homerum hoſce libros non conſilio omnes conſcripſiſſe, ſed ſparſim et ſingulatim compoſitos edidiſſe arbitrati ſunt. Vide ad *Il. ά, ipſo ſtatim initio.* Caeterum non male coniicit *Barneſius* librum hunc in voce ἀοςτὴρ deſinere poſſe, ſequentemque incipere, *Τὼ γ' ὡς βυλεύσαντε etc.*

Var. 440 Λακεδαίμονα δῖαν] Vide ſupra ad δ', 1: et ι, 20.

FINIS TOMI TERTII.

BIBLIOTECA NAZIONALE V.E. III NAPOLI

523585

Digitized by Google

Digitized by Google

523585

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google